

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

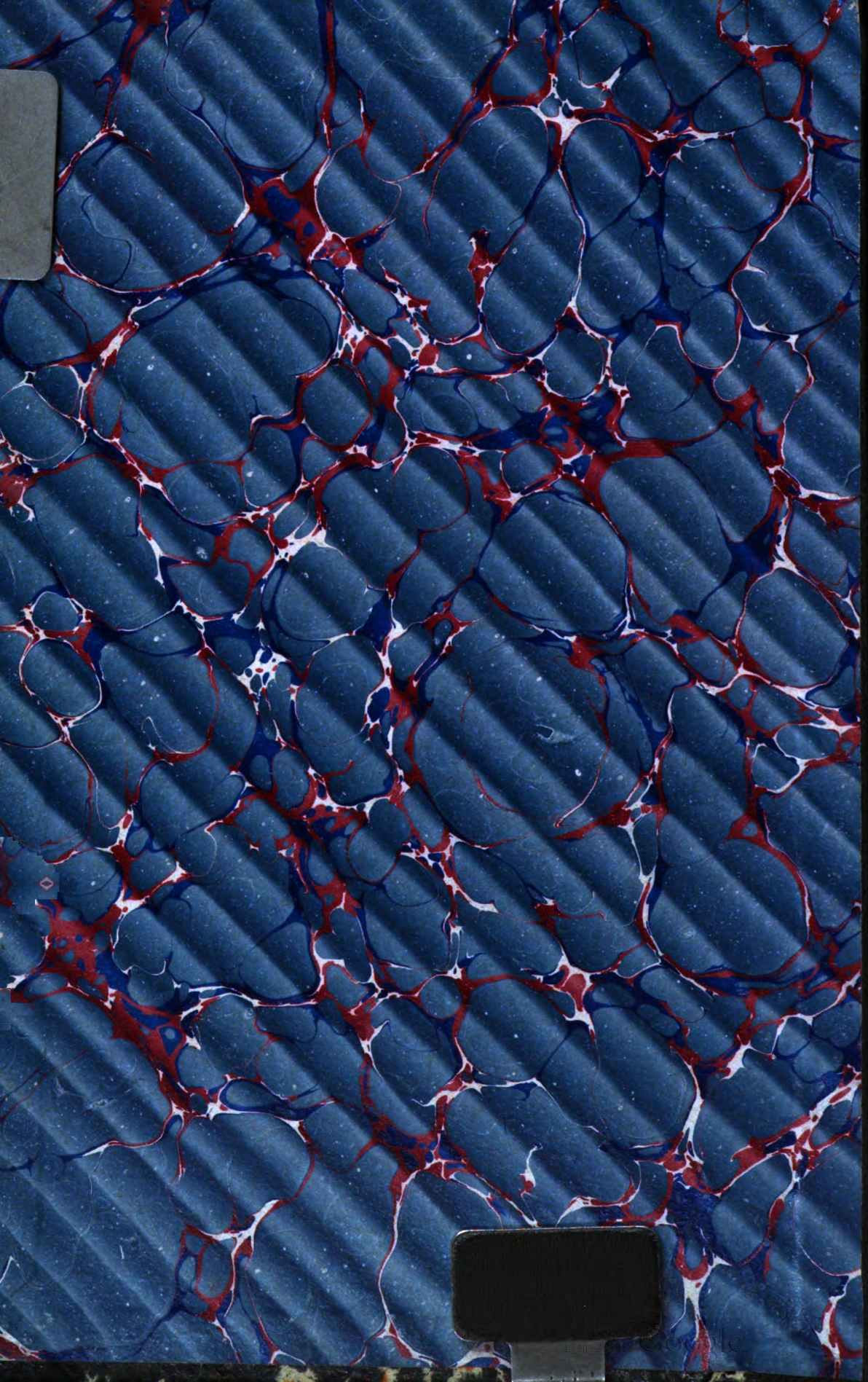
Verder vragen we u het volgende:

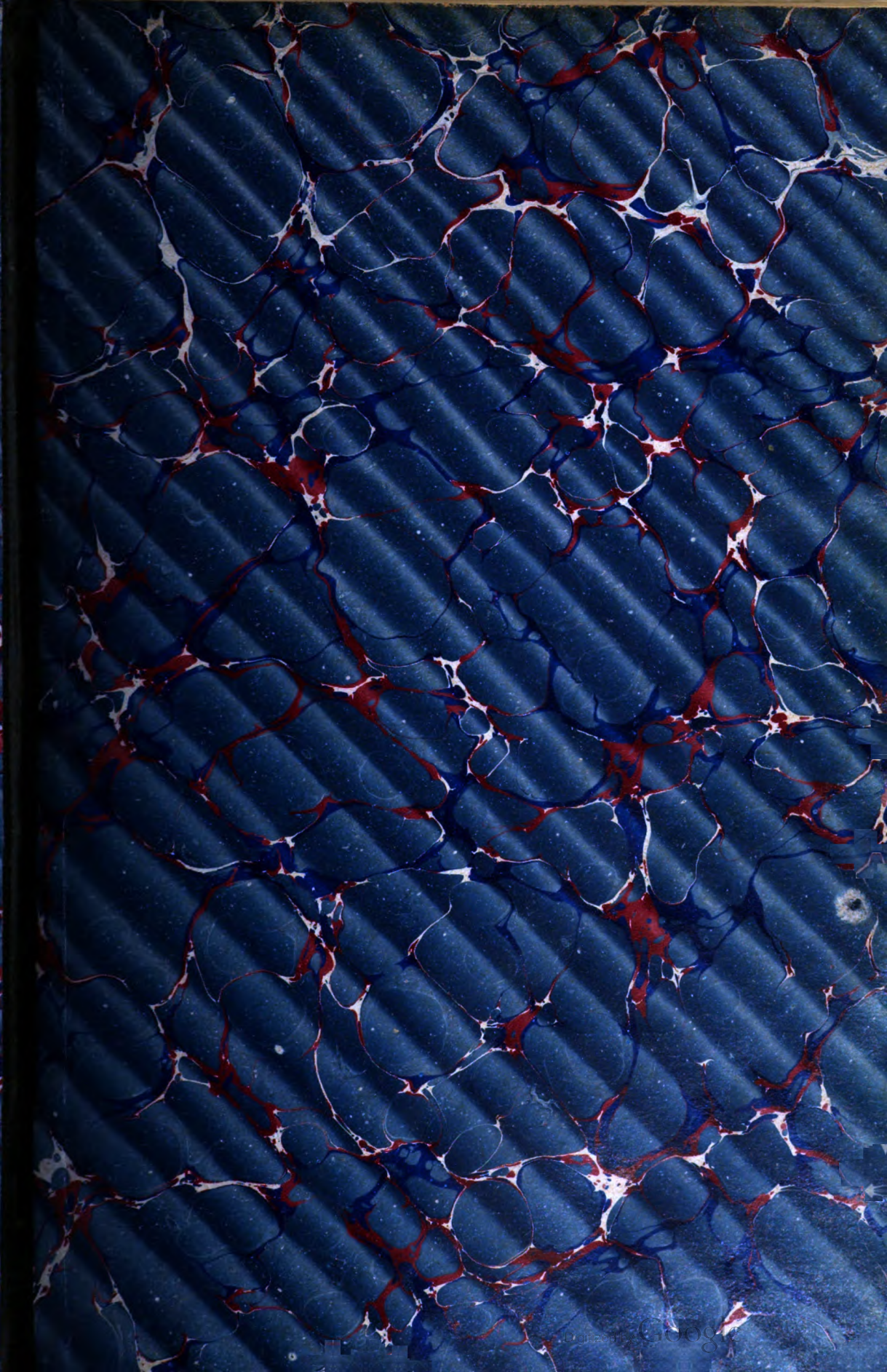
- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

~~12~~
~~17~~
~~24~~

5-86 C8

JAVAANSCH-NEDERDUITSCH
HANDWOORDENBOEK.

NIEUWE BEWERKING VAN HET WOORDENBOEK VAN WIJLEN

J. F. C. GERICKE

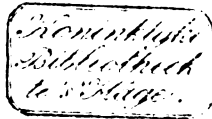
DOOR

T. ROORDA.

Voortgezet door

A. C. VREEDE,

Privaat-docent aan de Rijks-Instelling voor onderwijs in de taal-, land-
en volkenkunde van Nederlandsch-Indië.

AMSTERDAM,
JOHANNES MÜLLER.
1875.

Gedrukt bij JOH. ENSCHEDÉ EN ZONEN, te Haarlem.

1248 of 4

JAVAANSCH-NEDERDUITSCH
HANDWOORDENBOEK.

Evenwel liet hij het niet daarbij, maar maakte zijne welversneden pen dienstig aan de bekorting of polijsting van mijne redactie — iets waarvoor ik hem niet genoeg kan danken. Maar naarmate het den beoefenaar van het Javaansch bij het gebruik van dit Woordenboek zal blijken, hoeveel de waarde er van door de medewerking van den Heer COHEN STUART vermeerderd is — naar die mate zal men het met mij bejammeren dat ROORDA van zulk eene uitstekende hulp voor het door hem bewerkte gedeelte geen gebruik heeft gemaakt.

Boven is reeds met een woord gezegd in welk opzigt dit Nieuwe Woordenboek zich in de inrigting van het eerste onderscheidt.

Zooveel mogelijk zijn de woorden behandeld onder hunne grondvormen; alleen bij dezulke, die met hunne afleidingen en zamenstellingen weêr als 't ware zelf tot afzonderlijke woorden zijn geworden, is van dien regel afgeweken. Ook zijn de Krāmā-meer geregeld bij de Ngoko-woorden behandeld. Daar waar 't van belang scheen de verwantschap in vorm en beteekenis met andere woorden aan te geven, of ook naar woorden van tegen-overgestelde beteekenis te verwijzen, is zulks gedaan.

Wat de alphabetische volgorde betreft, zij opgemerkt, dat de *em* midden in een woord vóór een pasangan tjā of djā op de plaats der *en* te zoeken is.

Bij woorden, die alleen in klinkers of leestekens verschillen is de orde gevolgd volgens welke zij in de Grammatica zijn opgegeven.

Werkwoorden die met *en*, *em*, *en*, *en* en *en* of *en* beginnen en op die letters niet voorkomen zal men vinden op de grondwoorden, die namelijk met *em*, *en*, *en*, *en* en *en* of *en* beginnen.

Voor zoover Javaansche woorden uit het Sanskrit zijn overgenomen en in beteekenis dezelfde of ongeveer dezelfde zijn gebleven, is de herkomst opgegeven. ROORDA vond het noodig bij enkele den naam van Prof. KERN te plaatsen, wanneer de door dezen opgegeven beteekenissen min of meer van de in de Woordenboeken gewoonlijk afweken. Mogten er eenige afleidingen met *pk.* gemerkt voorkomen, die reeds door anderen gemaakt waren, dan lag het niet in de bedoeling van ROORDA om door de bijvoeging van zijn zegsman te kort te doen aan de verdiensten van anderen, die reeds vroeger dezelfde afleiding gegeven hadden.

Op menige plaats zal men een *J.* aantreffen. Daarmede wordt aangeduid dat gebruik is gemaakt van het bovengenoemde Vervolg op GERICKE'S Woordenboek, zamengesteld door den Heer P. JANSZ, Evangelie-Zending op Java, een boek, dat zulk een schat van wetenswaardige bijzonderheden omtrent het spraakgebruik der Javaansche woorden bevat.

Alvorens dit Voorberigt te eindigen dient nog met meer nadruk te worden

vermeld de hoofdbron waaruit voor de bewerking van dit Woordenboek is geput, — de voortreffelijke arbeid nl. der HH. WINTER en WILKENS. Een afschrift van het door die Heeren vervaardigde Javaansch-Nederduitsch Woordenboek is trouw door mij geraadpleegd niet alleen — maar dikwijls kwam mij de redactie er van zoo uitstekend voor, dat ik meende niet beter te kunnen doen, dan die op den voet te volgen.

Ten slotte nog een woord van dank aan de HH. Prof. KERN en Dr. W. PALMER VAN DEN BROEK — den eerste voor menigen goeden wenk bij mijn arbeid gegeven — beide voor de welwillendheid waarmede zij meer of min bij het corrigeren der drukproeven behulpzaam waren.

LEIDEN, September 1875.

A. C. VREEDE.

VOORBERIGT.

Het Javaansch-Nederduitsch Woordenboek van GERICKE, door ROORDA in 1847 bij JOHANNES MÜLLER te Amsterdam uitgegeven, was omstreeks het jaar 1870 zoo goed als uitverkocht; en hoewel het vrij regelmatige jaarlijksch debiet maakte dat men bijna met zekerheid kon voótspellen, op welken tijd er behoefte zou ontstaan, sloeg ROORDA eerst in den uitersten nood de handen aan het werk om daarin te voorzien. Want het gold hier niet alleen een herdruk van het bestaande, een arbeid, die ook, bijaldien hij hiem niet zelf ten uitvoer kon brengen, door anderen kon worden voortgezet, maar er moest een nieuw Javaansch-Nederduitsch Woordenboek worden zamengesteld. Daarin moesten niet alleen de sedert dien tijd opgezamelde bouwstoffen verwerkt worden, maar moest de behandelingswijze ook meer met de eischen der etymologie in overeenstemming worden gebragt.

Doch hoeveel tijd zou daartoe niet vereischt worden? Zouden ROORDA's krachten voor zulk een gestadigen jaren langen arbeid niet te kort schieten? — en bijaldien zijn sterk gestel tegen die vermoeijenis bestand was, mogt hij, toen reeds bijna op zeventigjarigen leeftijd gekomen, menschelijker wijze rekenen, dat zijn levensdraad zou strekken tot de voleindiging van dat grootte werk? Het zou immers aan de eenheid schaden, als een ander het na zijn dood moest opvatten?

Toch heeft het bewustzijn dat hij in de eerste plaats geroepen was en dat niemand beter dan hij dat werk kon ondernemen, de andere bezwaren in de schaduw gesteld en heeft hij met zeldzamen moed en volharding die taak ondernomen en gelukkig voor het grootste gedeelte (immers op slechts $\frac{1}{6}$ na) ten einde gebragt.

Hij heeft dit niet geheel mogen doen; te midden zijner werkzaamheden werd ROORDA weggenomen.

Was zijn verlies voor de wetenschap in het algemeen groot — met opzigt tot de bewerking van het Woordenboek was dit onherstelbaar.

Want, daargelaten al dat er geen tweede was, die zich met hetzelfde talent als ROORDA zoo geruimen tijd aan het Javaansch had gewijd; wie zou het nog overblijvende gedeelte in harmonie kunnen brengen met het methodische karakter dat ROORDA's werk eigen was? Wie bezat de gave en het geduld om de verschillende nuances van het spraakgebruik te ontleden als hij?

Zoolang mogelijk dan ook had men zich met de hoop geveleid dat ROORDA mogt behouden blijven om zijn eigen werk te voltooien.

Toen nu die hoop werd teleurgesteld bleef er niets anders over dan dat de eens ondernomen arbeid door anderen, zoo goed zoo kwaad als het ging, werd voortgezet.

Daar ROORDA mij gedurende zijne ziekte de zorg voor zijne in druk of herdruk zijnde werken had toevertrouwd, wendde de uitgever zich in den zomer van 1874 tot mij, met verzoek, het ontbrekende gedeelte te bewerken.

Men zal ligtelijk begrijpen dat, hoe vereerend die opdracht ook was, ik niet weinig tegen die taak opzag. Ik vroeg eenigen tijd beraad om inzage te nemen van hetgeen reeds was afgewerkt en mij op de hoogte te stellen van wat er nog te doen was en welke hulpmiddelen mij daartoe ten dienste stonden. Ik vond het handschrift gevorderd tot het woord $m\text{ } \overset{2}{\underset{0}{\text{m}}}$. Er bleef dus nog een gedeelte der m en de drie laatste letters, waaronder de belangrijke m , te bewerken. Hoewel ik mij nu de moeilijkheid zelfs van dit betrekkelijk klein gedeelte niet ontveinsde, werd ik eenigzins gerustgesteld door de uitvoerigheid en goede bewerking van het op Gouvernements last door de Heeren WINTER en WILKENS vervaardigde Javaansch-Nederduitsch Woordenboek, waarvan mij een handschrift ten dienste stond. Buitendien was ROORDA's exemplaar van GERICKE's Woordenboek en van het Supplement daarop door T. ROORDA en J. J. MEINSMA (Amsterdam bij FREDERIK MULLER 1862) met vele kantttekeningen voorzien en hoopte ik nog te kunnen putten uit het Vervolg en Vervolg-Aanhangsel op GERICKE's Woordenboek van JANSZ (Samarang, VAN DORP, 1869 en 1871).

Met deze bouwstoffen voorzien besloot ik de taak te aanvaarden en toog onstreeks half Augustus aan het werk. Ik erken, het was eene hagehelijke onderneming, de materie tot een geheel te brengen en dan nog wel zóó, dat het niet al te veel bij het door ROORDA bewerkte afstak. Maar het geluk heeft mij gediend.

De Heer G. T. H. HENNY, Secretaris-Generaal van Koloniën, die met belangstelling de voortzetting van ROORDA's werk volgde, verschafte mij den onwaardeerbaren steun van den allier tijdelijk aanwezigen O.-I. ambtenaar voor de Javaansche taal, den Heer Dr. A. B. COHEN STUART. In der daad vond ik bij dezen de grootste bereidwilligheid; hoeveel moeite hij zich gaf, blijkt genoeg uit de bijvoegsels en aanhalingen waarmee hij uit den rijken schat zijner ervaring en belezenheid menig artikel verrijkte.

VERKORTINGEN.

aant.	<i>beteekent</i> aanteekening.	eign.	<i>beteekent</i> eigennaam.
abs.	" absoluut.	erg.	" ergens.
ald.	" aldaar.	Enr.	" Europeesch.
alg. of algem.	" algemeen.	fig.	" figuurlijk.
Ar. of Arab.	" Arabisch.	Fr.	" Fransch.
art.	" artikel.	freq.	" frequentatief.
A. S.	" Adji-Sáká.	G.	" GERICKE.
Bat.	" Batavia.	gen.	" genaamd of genoemd.
Bat. Gen. van K. en W.	" Bataviaasch Genoot- schap van Kunsten en Wetenschappen.	gew.	" gewoonlijk.
ben.	" beneden.	Gr. of Gramm.	" Grammatica.
benam.	" benaming.	grv. of grondv.	" grondvorm.
Beschr.	" Beschrijving.	grw. of grondw.	" grondwoord.
bet.	" beteekent.	hetz.	" hetzelfde.
bezitt.	" bezittelijk.	Holl.	" Hollandsch.
B. J.	" Brátá-Joedá.	Hoogd.	" Hoogduitsch.
B. K. of b. Kad.	" basa Kadaton.	ib.	" ibidem.
bl. of blz.	" bladzijde.	id.	" idem.
Br. of J. Br.	" Javaasche Brieven.	i. d.	" in de.
B. S.	" Baron Sakender.	imp.	" imperatief.
bv. of bijv.	" bij voorbeeld.	Inl.	" Inleiding.
caus.	" causatief.	intr. of intrans.	" intransitief.
Ch. of Chin.	" Chineesch.	inz.	" inzonderheid.
coll.	" collectief.	i. pl. v.	" in plaats van.
C. S.	" COHEN STUART.	J.	" JANSZ.
derg. of drg.	" dergelijke.	Jav.	" Javaansch.
d. i.	" dat is.	J. L. (zie L.)	" Javaansch Leesboek.
D. N.	" Duizend en één Nacht.	J. W.	" Javaasche Wetten.
Eng.	" Engelsch.	J. Z.	" Javaasche Zamen- spraken.
enz.	" en zoo voorts.	K.	" Krámá.
eig.	" eigentlijk.	KD.	" Krámá-Doesoen.
		KI.	" Krámá-Inggil.

	<i>beteekent</i> Krâmâ-Ngoko.	Sd. Soend.	<i>beteekent</i> Soendaeesch.
KN.			
kol.	" kolom.	somm.	" sommige.
KP.	" Krâmâ-Pasisir.	spr. of spreekw.	" spreekwoorden (<i>nl. t- vinden in J. Z. WIN- TER, 2e deel.</i>)
Krit.	" Kritiek of Kritieksh.		
KT.	" Kitab Toehpah.		
Kw.	" Kawi.	spreekt.	" spreektaal.
L.	" (Jav.) Leesboek.	subj.	" subjectief.
l.	" leca.	TD.	" Tëmboeng Doesoen.
Lat.	" Latijn of Latijnsch.	Tj. Sëngk.	" Tjândrà Sëngkâlâ.
lett.	" letterlijk.	TP.	" Tëmboeng Pasisir.
lijd.	" lijdende.	v.	" vorm.
Mal. of Ml.	" Maleisch.	V.	" VREEDDE.
Md. of Mad.	" Madya.	v. d.	" van de.
Moh. of Mohamm.	" Mohammedaansch.	verb.	" verbastering of ver- basterd.
mv. of meerv.	" meervoud.	verb. nw.	" verbaal naamwoord.
N. of Ng.	" Ngoko.	verk.	" verkort of verkorting.
naamw.	" naamwoord.	vgl. of vrg.	" vergelijk.
nam. of nl.	" namelijk.	vgl.	" verklaard.
OJ.	" Oost-Java of Oost-Ja- vaansch.	v. o.	" van onder.
ongebr.	" ongebruikelijk.	vlgg.	" volgende.
pass.	" passief.	volg.	" volgens.
pers.	" persoon.	vrnw.	" voornaamwoord.
Perz.	" Perzisch.	waarsch.	" waarschijnlijk.
P.K.	" Professor KERN.	WJ.	" West-Java of West- Javaansch.
pl.	" plant of plaats.	W. P.	" Wajang Pâlâsarâ.
poët.	" poëtisch.	WW.	" Woordenboek der HH. WINTER-WILKENS.
Port.	" Portugeesch.	ww.	" werkwoord.
r.	" regel.	W. Wb.	" WILKENS, (en WIN- TER's) Woordenboek.
recipr.	" reciproque.	zamenst.	" samenstelling.
redupl.	" reduplicatie.	zelfst.	" zelfstandig.
R. P.	" Râdjâ Pirangon.	zva.	" zooveel als.
S.	" Supplement op GERI- KE's woordenboek v. ROORDA-MEINSMÄ.		

ਅੰ. ਕ. ਵ. ਸ. ਅੰ. ਸ. ਗ. ਨ.
ਅੰ. ਕ. 1. *zie* ਅੰ. 2. *uitr.* hei! *ook wel ver-
keerde spelling voor* ਗ. *bv. in* ਅੰ. *voor*
ਗ.

ਅੰ. ਕ. ਵ. ਅੰ. ਗ. *groot; en* *uitr.* ਸ. *of* ਅੰ.
ਅੰ. ਸ. *sva.* ਅੰ. *sva.* ਅੰ.

ਗ. ਕ. *uitr.* *van bevreemding,* he! ਗ. *he*
ja! — *ook* ਸ. ਗ. *hear!* *of* o! *vóór een voca-
tief,* *bv.* ਗ. o Allah! och Allah!

ਗ. *of* ਗ. *uitroep:* o!

ਅੰ. ਕ. *uitroep:* ach!

ਅੰ. ਕ. *toeroep,* ਸ. ਗ.

ਅੰ. *of* ਗ. *uitroep van afkeuring of om iemand
stil te doen houden:* sus! hei!

ਗ. ਕ. *toeroep:* hoor! hei! o! *ook* hou!

ਅ. ਕ. *uitroep:* aha!

ਗ. ਕ. *benaming van het tweede jaar van een
Windoë.*

ਅੰ. ਕ. ਸ. ਅੰ.

ਅੰ. ਕ. ਸ. ਅੰ. *Zie ook* ਅੰ.

ਅੰ. *zie bij* ਅੰ.

ਅੰ. *of* ਅੰ. *ook wel* ਅੰ. (Ar. *akad,*
één, eerste) ਕ. *Zondag,* *de eerste dag van een week;
ook voor week, bv.* ਅੰ. *drie weken.*

ਅੰ. ਕ. ਸ. ਅੰ. *en* ਅੰ. ਕ. *KN.*
een boom met de wortel uit de grond rukken. G.

ਅੰ. *zie* ਅੰ.

ਅੰ. *Ar.* *ik'dm,* ਕ. *onthouding.* ਅੰ. *de*
onthouding van den bedevaartganger door geen
genaaide kleëren en geen sandalen te dragen, zich
niet te parfumeren, enz.

ਅੰ. *of* ਅੰ. ਕ., ਅੰ. ਕ. *ver-
sierung of opsiering van het aangezigt, vooral van*
*het voorhoofd; smeersel dat daartoe dient, blanket-
sel; ook versiersel of sierraad van een land of van*

een gebouw, of van een olifant bij staatsie. ਅੰ. *het*
aangezigt opsieren, zich
blanketten. — ਅੰ. *iemand het aangezigt,*
of een olifant, opsieren. ਅੰ. *poët.*
onthalzen. — ਅੰ. *opgesierd, van het*
aangezigt of een gedeelte daarvan; poët. *spiegel, sv.*
in proza fig. *een spiegel, toonbeeld*
of voorbeeld. — ਅੰ. *als een toonbeeld;*
schoon, edel, gevormd, van het aangezigt of hoofd. —
gereedschap tot opsiering van
het aangezigt.

ਅੰ. *zie* ਅੰ.

ਅੰ. *Ar.* *ik'sdn,* *weldaad, gunst. G.*

ਅੰ. *Ar.* *bot, stomp, bekrompen van verstand,*
laf in zijn spreken. G. (misschien verbastering van
het Ar. dj'dhil).

ਅੰ. *of* ਅੰ. *Ar.* *Pers.* *volk, familie van iemand;*
ਕ. *tot iets behorend; door oefening in iets thuis*
*of bedreven (verg. ਅੰ.). Zoo in samenstellin-
gen als* ਅੰ. *Kawi-geleerde; ਅੰ.*
*schriftgeleerde; ਅੰ. godgeleer-
de; ਅੰ. uitlegkundige, uitlegger, van*
*den Koran; ਅੰ. erfgenaam, bloedver-
want; ਅੰ. hemeling; ਅੰ.*
*scherpregter; ਅੰ. iemand die de op-
brengsten van zijn onderdanen ontvangt.*

ਅੰ. *of* ਅੰ. *zie* ਅੰ.

ਅੰ. *zie* ਅੰ.

ਅੰ. ਕ. *beschutting tegen zon of regen, schut-
dak; lommer; beschut. —* ਅੰ. *ergens beschut-
ting zoeken, onder een schutdak of in de schaduw*
staan of gaan staan of schuilen; fig. *bescherming*
zoeken. Zoo ook ਅੰ. — ਅੰ.
iemand beschutten, beschaduwen, beschermen. — ਅੰ.
iets onder een schutdak of in de scha-

zakend, zeer treurig, *bv. van een tijding.* — အိန္ဒြေ
အိန္ဒြေကံ သိမ်းကံ သိမ်းကံ သိမ်းကံ သိမ်းကံ
doen kwijnen of treuren. — အိန္ဒြေကံ
het kwijnen of treuren.

အိန္ဒြေကံ. geplozen bast van de kokosboom; KN.
prop op de lading van een geweer. — အိန္ဒြေကံ
van een prop voorzien. — အိန္ဒြေကံ
bezigen; voor een ander van een prop voorzien.

အိန္ဒြေကံ. *zva. အိန္ဒြေ (Skr. anala, een naam van
Agni of vuur); ook eig. van een Poenggawá van
Vorst Soegrivá.*

အိန္ဒြေကံ. *zva. အိန္ဒြေ (Skr. anila); ook eign.
van een hofgroote van Vorst Soegrivá.*

အိန္ဒြေကံ, အိမ်းကံ; အိမ်းကံ, အိမ်းကံ, အိမ်းကံ
KN., overnachten, vernachten. — အိမ်းကံ
op een plaats of bij iemand overnachten. — အိမ်းကံ
doen of laten overnachten. — အိမ်းကံ
het overnachten. — အိမ်းကံ
plaats waar men overnacht.

အိမ်းကံ *zie အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ *zie အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ *eign. van de vrouw van Naráda.*

အိမ်းကံ. vlechtsel, vlechtwerk; breidsel, breid-
werk. — အိမ်းကံ vlechten, *zoals bamboe;* brei-
den, *zoals een kous of net.* — အိမ်းကံ
voor iemand vlechten of breiden; iets te vlechten of te
breiden geven. — အိမ်းကံ het vlechten of brei-
den. — အိမ်းကံ of အိမ်းကံ
gevlochten; vlechtwerk.

အိမ်းကံ *zie အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ *zie အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ *zie အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ *zie အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ *zie အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ. *zva. အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ. bezinking van water om helder te wor-
den. — အိမ်းကံ bezinken. — အိမ်းကံ
inhouden, weêrhouden, *bv. zijn gramschap (eig. laten be-
zinken); een geheim* opkroppen; zich inhouden. —
အိမ်းကံ *ergens* indoen om te laten bezinken. —
အိမ်းကံ *iets* laten bezinken.

အိမ်းကံ. luik, *waarmee een deur of venster ge-
sloten wordt,* deurvleugel (*ook* gesloten, op 't slot,
op de boom. J.). — အိမ်းကံ digt, toe. — အိမ်းကံ
digt doen, toe doen. — အိမ်းကံ
iemand iets

toe doen of sluiten, zoodat hij er niet in of door
kan; voor iemand sluiten; *bv. အိမ်းကံ*
spr. — အိမ်းကံ
maken of toedoen; *de gordijnen* neêrlaten; laten toe-
doen; voor een ander toedoen. — အိမ်းကံ
digt doen. — အိမ်းကံ
wat tot sluiting dient, *zoals* het portier van een rijtuig.

အိမ်းကံ *voor အိမ်းကံ (ana ing). wj.*

အိမ်းကံ *voor အိမ်းကံ (and ing) in poëzie.*

အိမ်းကံ *zie အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ *zie အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ of အိမ်းကံ. 1. *zva. အိမ်းကံ* droef-
heid. အိမ်းကံ droefheid over of naar een vrouw. 2.
zva. အိမ်းကံ ruchtbaarheid, vermaardheid.
အိမ်းကံ, een gerucht, dat zich overal, naar alle
kanten verbreedt, *zva. အိမ်းကံ* opspraak. —
အိမ်းကံ *naam van een အိမ်းကံ* — အိမ်းကံ
vermaard, berucht. အိမ်းကံ
of အိမ်းကံ *alom* vermaard. — အိမ်းကံ
of အိမ်းကံ *betrappt; bekend,*
betrappt raken.

အိမ်းကံ. *zva. အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ *zie အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ. *ook အိမ်းကံ in poëzie,* groot verlangen om
een geliefd voorwerp weêr te zien, *zva. အိမ်းကံ*
ook zich verlustigen in het aanschouwen van een ge-
liefd voorwerp. — အိမ်းကံ. *zva. အိမ်းကံ* —
အိမ်းကံ KN. zich overgeven aan de
vreugde van het wederzien, en van weêrskanten be-
tuigen, hoe men naar elkander verlangd heeft.

အိမ်းကံ *zie အိမ်းကံ Vrg. အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ of *beter အိမ်းကံ* KN. totabel, groot kruis-
net met staak en katrol. *Vrg. အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ *zie အိမ်းကံ*

အိမ်းကံ. *gemakkelijk te berijden, van een paard,
rijtuig of draagstoel. J.*

အိမ်းကံ (*ook wel အိမ်းကံ geschreven*) KN., *အိမ်းကံ*
အိမ်းကံ, snoer of krans van geregen bloemen. —
အိမ်းကံ *bloemen rijgen, een krans*
vlechten. — အိမ်းကံ *snoer van*
van blbemen, bloemkrans; *ook* *snoef van juwelen.*

အိမ်းကံ. *verglaasd, van aardewerk; verglaasde*
aarden pot of kruik.

အိမ်းကံ. *het streven.* — အိမ်းကံ *iets* bedoelen,
naar iets streven; bedreigen; *iemand* zijdelings te

regtwijzen of een waarschuwing geven. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ *iemand* herhaaldelijk waarschuwen. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ het bedoelen; bedreiging.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. de Antjar-, oepas- of vergift-boom. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *zva.* ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *iemand* dreigen met iets dat men uitgestoken houdt, *den arm, stok of lans; en dreigende iemand* iets toesteken; (ook water leiden op een veld uit een andere *déca*. J. Een ander zie bij ਅੰਨ੍ਹਾ).

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. pin of spil, waaraan iets draait. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਤੇਕਨ of merk van iets dat afgeperkt of afgebakend wordt. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *iets* van een pin of spil voorzien; *ook en gew.* ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਤੇਕਨ *iets* met een merk of teeken afbakenen of afperken.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. *zva.* ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ verbrijzeld; ਕਨ. lijn (*een ander zie bij ਅੰਨ੍ਹਾ*). — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ lijmen. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *iets* lijmen met *iets*. ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *iemand* verlakken, *iemand* foppen. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *iets* geven te lijmen; voor *iemand* lijmen.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. het in de hoogte schieten of spuiten van water; opflikkering, *bv. van een lamp; fig.* luister. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ in de hoogte opschieten of spuiten van water; opflikkeren; licht verspreiden; schitterend, luisterrijk. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ naar alle kanten een glans of licht verspreiden.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ; ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ in kleine hoeveelheden (bij kleine beetjes) of op een karige wijze, *iets* doen of geven.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. uitspatting, *bv. van bloed of water.* — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ uitspatten. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ bespatten.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. platte vierkaante schotel van gevlochten bamboe, *om bv. offerspijzen op te leggen, of iets, zooals visch, op te drogen of te rooken* (erg. ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ). ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *eign. van een Boetá.*

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. optrap van een stoep, sport van een ladder. ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ alles wat tot een trap dient of om de voeten op te zetten; voetbank, voetstuk; voor trap of sport gebruiken; trappen. ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *spr.* — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ betreden, door de voet er op te zetten, *bv. een grondgebied.* — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ of ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ op *iets* met den voet of voeten staan of gaan staan; *grond* betreden.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ en ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *pass.* — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *iets* onder de voeten zetten, onderschuiven, onderplaatsen.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. *zva.* ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *en* ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਕਨ. achterdochtig, schuchtern. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ zie beneden.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. betiteling van fatsoenlijke Maleijers, Maleijer. Zie ook bij ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ of ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. kleine boor, fret of els. ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *spr.* — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ of ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *iets* daarmee boren. ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ boren.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. een kleine ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *spr.*

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. 1. het ergens op zitten, *van alles wat vliegt;* 2. (vliegende) jicht. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ergens op zitten of zitten gaan, *van alles wat vliegt;* ergens in zitten, raken, treffen, *van een pijl; fig.* raak, juist geschoten. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ of op in *iets* zitten. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ telkens zittend, *van een vogel of pijl.* — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ de jicht hebben, de jicht. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ plaats waarop een vliegend beest zit.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. het geschild worden, *van vruchten.* — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ schillen, afschillen. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ geschild; afgeschilde schil.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. uit vreugde allerlei bewegingen maken.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ; ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ misleiden, teleurstellen. G. (*misschien spelfout voor ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ*)

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. het op en neêrgaan, *bv. van een schip;* het op en neêrwippen *van een vlonder.* — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ op en neêr wippen; zich in allerlei bogten wenden.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *spelfout voor ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ* ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. ontsnappen, het ontwijken of ontduiken. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ *iemand* of *iets* ontsnappen, ontwijken, ontduiken; *iemand* ontgaan, *van wat hij behoeft;* aan *iemand* zich onttrekken, *die behoefte heeft aan zijn zorg of verzorging.*

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. schuins opgaande grond of weg; ਕਨ. het streven naar hooger. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. eenigzins schuins opgaan; naar iets hoogers streven.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ. scheefheid. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ scheef. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ scheef maken, trekken of vouwen.

ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ; ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ of ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ wippend, *van den gang van iemand.* — ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਨ een vogeluet, dat met een koord aan-

getrokken en toegeslagen wordt. అధ్యయనమునకు ప్ర.

అధ్యయనము KN. het geworpen, opgeworpen of toegeworpen worden, *bv. van een steen; ook het loshangend gedeelte van een sjerp, zooals van een danseres, die daarmee werpt.* — అధ్యయనము *iemand iets toewerpen.* — అధ్యయనమునకు *iets ergens naar toe werpen; het peillood uitwerpen; met iets werpen.* — అధ్యయనము of అధ్యయనమునకు *iets dat men opwerpt, daar men mee werpt.*

అధ్యయనము *zie అంశము ౧౬ ౩౩౩౩*
అధ్యయనము KN. opwerpen en weer opvangen, *vooral van een lans.* — అధ్యయనము *iemand iets, zooals een lans, toewerpen.*

అధ్యయనము of అధ్యయనము KN.; అధ్యయనము of అధ్యయనము *op iets aanhouden, er regt op afgaan, regt toe gaan; bejagen.*

అధ్యయనము *zie bij అంశము ౧౬*
అధ్యయనము *zie bij అంశము ౧౬*
అధ్యయనము KN. *iets tusschen de twee voorste vingers nemen of pakken (verg. అధ్యయనము).* అధ్యయనము *in de neus knijpen.*

అధ్యయనము *en అధ్యయనము KN.; అధ్యయనము *en అధ్యయనము* dreigen, *iemand bedreigen.* — అధ్యయనము of అధ్యయనము *bedreiging.**

అధ్యయనము KW. *zva. అంశము ౧౬ of అంశము ౧౬* — అధ్యయనము *1. steun, steunsel, schraag; 2. lomp, boersch, onbeleefd.* — అధ్యయనము *zich lomp gedragen, onbeleefd zijn.* G. — అధ్యయనము *buijen hebben, van iemand die grillig of niet regt bij zijn zinnen is.*

అధ్యయనము *zie bij అంశము ౧౬*
అధ్యయనము of అధ్యయనము *en అధ్యయనము* KN. *het met de punt ergens in zitten of ingestoken zijn; plaatsing, aanstelling of installatie van een Dorpschoofd (grondw. *అంశము ౧౬* *verg. అంశము ౧౬* *en అంశము ౧౬*).* — అధ్యయనము *of అధ్యయనము* *ergens met de punt in zitten; ergens staan of geplaatst zijn in een post.* — అధ్యయనము *of అధ్యయనము* *ergens met de punt iets insteken; iets vaststellen, voor vast en beslist houden, beslissen.* — అధ్యయనము *అంశము ౧౬ of అధ్యయనము* *iets ergens insteken of planten; iemand plaatsaen, aanstellen of installeren in een post.*

అధ్యయనము *zie bij అంశము ౧౬* — అధ్యయనము *zie ben.*

అధ్యయనము KN.; అధ్యయనము *aanloop, diemen neemt om ergens over te springen.* — అధ్యయనము *op iets een aanloop nemen; fig. het oog op iets hebben.*

అధ్యయనము KN.; అధ్యయనము *de wenkbrauwen ophalen, zich boos toonen.*

అధ్యయనము KN. *het mikken door langs iets heen te zien.* — అధ్యయనము *mikken door langs iets heen te zien; op iets mikken of aanleggen.*

అధ్యయనము KN. *jong van een pauw.*

అధ్యయనము KN. *scheefheid, schuinsche rigting.* అధ్యయనము *min of meer schuinsch van rigting.* — అధ్యయనము *ook అధ్యయనము* *scheef, schuinsch.* — అధ్యయనము *scheef, van een gezigt.* — అధ్యయనము *schoffel waarmee de grond schoon gemaakt wordt.* —

అధ్యయనము *అధ్యయనము *en అధ్యయనము* zie beneden.* అధ్యయనము TD. *zva. అంశము ౧౬ అంశము ౧౬ అంశము ౧౬* *అధ్యయనము* *spr.*

అధ్యయనము *zie అంశము ౧౬*

అధ్యయనము KW. *zva. అంశము ౧౬*

అధ్యయనము 1. *zva. అంశము ౧౬ *en అంశము ౧౬* 2. dronken. G. (Skr. *anda*, blind). *Vrg. అంశము ౧౬**

అధ్యయనము *zie అంశము ౧౬*

అధ్యయనము N., అధ్యయనము K. MD., *vragend vrnw. van plaats: welke plaats? ook van personen en zaken: welke? als men vraagt naar welke van twee, drie of meer.* Zoo ook *అంశము ౧౬* *of అంశము ౧౬* *en అంశము ౧౬* *అంశము ౧౬* *అంశము ౧౬* *Waar bestaat.....?* *Wie heeft ooit gehoord van....?* *అంశము ౧౬* *అంశము ౧౬* *అంశము ౧౬* *welke het ook wezen mag. అంశము ౧౬* *of అంశము ౧౬* *en అంశము ౧౬* *waar? Zoo ook wel అంశము ౧౬* *en అంశము ౧౬* *zonder voorzetsel. అంశము ౧౬* *అంశము ౧౬* *అంశము ౧౬* *waar ook. అంశము ౧౬* *అంశము ౧౬* *iemand van wat plaats? waar vandaan? Zoo ook wel zonder అంశము ౧౬* *of అంశము ౧౬*

అధ్యయనము KN. *Indisch (verg. అంశము ౧౬); KW. schrift in goud gesneden. అంశము ౧౬* *een Indiër, een Indiaan. అంశము ౧౬* *Indiën.*

అధ్యయనము KW. *zva. అంశము ౧౬* *Vrg. అంశము ౧౬*

అధ్యయనము KW. 1. *zva. అంశము ౧౬*. — 2. *zva. అంశము ౧౬* *duis- ternis (Skr. *anda*).* — 3. *wind. G.*

అధ్యయనము KW. *zva. అంశము ౧౬* *అంశము ౧౬* *en అంశము ౧౬* *Vrg. అంశము ౧౬* — అంశము ౧౬ *verschillend, onmogelijk.* — అంశము ౧౬ KN. *gew. అంశము ౧౬* *uitr. Wat zal het zijn! Hoe zou of moet het wel wezen! Hoe moet men zich denken! voor Hoe kan men zich denken! —*

అంబుకం *zie* అంబుకం
అంబుకం KN. wat door een hoog aanzienlijke gezegd wordt (*poët., gew. అంబుకం Vrg. అంబుకం*); ook *vrw. van den 2den pers.*; zie bij **అంబుకం** — **అంబుకం** (అంబుకం *en* అంబుకం, *అంబుకం* *en* అంబుకం.) zeggen, spreken. — **అంబుకం** tot iemand zeggen, iemand toespreken. **అంబుకం** *pass.*; verkort **అంబుకం** geroepen, ontboden worden, last ontvangen om iets te doen (*hooger dan అంబుకం*); ook **అంబుకం** of **అంబుకం** met een ander spreken of praten (*అంబుకం*). — **అంబుకం** **అంబుకం** (అంబుకం, అంబుకం) iemand iets gelasten of laten doen. **అంబుకం** *pass.* (*అంబుకం* *gew. అంబుకం*); verkort **అంబుకం** **అంబుకం** *en* **అంబుకం** **అంబుకం** (*ndikak-ake*), dikwijls als redewoord na een woord dat last geven beteekent, *zva.* om; ook wel actief last geven. — **అంబుకం** iemands zeggen, wat iemand zegt, iemands woord of woorden. — **అంబుకం** *zva.* **అంబుకం** — **అంబుకం** **అంబుకం** omtrent, over of van iets of iemand spreken of zeggen. — **అంబుకం** of **అంబుకం** al wat U zegt! zooals U beveelt! — **అంబుకం** tot iemand of op iets **అంబుకం** zeggen.

అంబుకం KN. buiging, inbuiging, door drukking of zwaarte van een last, zoolang de drukking duurt. — **అంబుకం** buigen onder een drukking of last. — **అంబుకం** doen buigen.

అంబుకం N. vertrouwen, geloof, *gew. అంబుకం* **అంబుకం** KN. de persoon op wien men vertrouwt of zich verlaat, toeverlaat. — **అంబుకం** (*అంబుకం* of *అంబుకం*) vertrouwen, gelooven. — **అంబుకం** te vertrouwen; betrouwbaarheid, crediet. **అంబుకం** *spr.* — **అంబుకం** zich voordoen als geloovend of vertrouwen hebbende. — **అంబుకం** op iemand vertrouwen. — **అంబుకం** of **అంబుకం** KN. op iets zijn vertrouwen stellen. **అంబుకం** **అంబుకం** het een of ander hebben, daar men op vertrouwt. — **అంబుకం** N. ligtgeloovig. — **అంబుకం** of **అంబుకం** vertrouwen, geloof; **అంబుకం** ook vertrouwd. — **అంబుకం** of **అంబుకం** KN. een bewijs of onderpand van vertrouwen; gijzelaar.

అంబుకం KW. *zva.* **అంబుకం** KN. naam van een kruipgewas of slingerplant, en van een kinderspel.

అంబుకం *zie* bij **అంబుకం**
అంబుకం KW. *zva.* **అంబుకం** het stil zijn, het zwijgen; KN. stolling, het stollen of dik worden, *gew. అంబుకం* — **అంబుకం** KW. stil zijn (*ook అంబుకం, en beide als Krāmā in gebruik. J.*) — **అంబుకం** KN. doen stollen of dik worden; TD. koken, een pot of theeketel koken, amfioen koken (*ook olie maken door stampen en uitwringen. J.*) — **అంబుకం** K. *en* KI. zie bij **అంబుకం** *అంబుకం* *en* **అంబుకం** **అంబుకం** Holl. Indië, in **అంబుకం** Nederlandsch Indië.

అంబుకం KN., **అంబుకం** KI., bedwelming, dronkenschap. — **అంబుకం** *en* **అంబుకం** bedwelmd, dronken; zeeziek. **అంబుకం** een liefhebber van sterke drank. **అంబుకం** zich als een dronkaard houden. **అంబుకం** *in* den zin van woedend in een gevecht, *en* in spreekwijzen als **అంబుకం** bloedronken, *en* **అంబుకం** een dronkaard; ook als naam van een hoogen boom, waarvan het hout alleen tot brandhout dient. — **అంబుకం** of **అంబుకం** *en* **అంబుకం** of **అంబుకం** iemand dronken of bedwelmd maken, bedwelmd of dronken makend. — **అంబుకం** KW. vermoeid, afgemat. G. — **అంబుకం** KN. dronkaard. — **అంబుకం** **అంబుకం** of **అంబుకం** *en* **అంబుకం** of **అంబుకం** met anderen zich vermaken door zich dronken te drinken, een dronkenmanspartij.

అంబుకం *zie* **అంబుకం** II.

అంబుకం KN. naam van een plant. **అంబుకం** naam van het kluisenaarsverblijf van Bagawan Sidik-wâtjânâ. **అంబుకం** naam van een priester in de Manik-mâjâ.

అంబుకం KN. aanhoudendheid. **అంబుకం** voor altijd. — **అంబుకం** voortdurend, bestendig, aanhoudend, niet bij tusschenpoozen. **అంబుకం** niet bestendig, intermitterend. — **అంబుకం** doen voortduren, bestendigen. — **అంబుకం** aanhoudendheid, bestendigheid. **అంబుకం** op den duur, aanhoudend, altoos.

అంబుకం KW. *zva.* **అంబుకం** niet herkennen. — **అంబుకం** Sd. moeder. **అంబుకం** *ws.* uitroep, *zva.* **అంబుకం**

అంబుకం KN.; **అంబుకం** roepen om te komen, in een onbepaalden zin. — **అంబుకం** KN., **అంబుకం** KI., iemand roepen, ontbieden, uitnoodigen om te komen, iemand zeggen, dat hij komen moet. **అంబుకం** aanhoudend

aan iets meer lengte geven; iets langer maken. —

אנהקתא *iets* verlengen, rekken.

אנהקתא *w.* KN. rustig, ongestoord, bedaard (*erg. an qun*). — אנהקתא *iemand* iets rustig laten doen, met rust laten.

אנהקתא אנהקתא *zie* אנהקתא

אנהקתא *KN.* schudding, in een horizontale rigting rondgeschud worden op een wan. — אנהקתא *rijst* zoo op een wan rondschudden.

אנהקתא *KW.* *zva.* אנהקתא *KN.* *fig.* onafgebroken stroom of toestrooming, *bv. van geregt en geschenken.* —

אנהקתא *onafgebroken voortstroomen of toestroomen; toevloeiën, bij gedeelten toekomen, van vooruitbetaalde pacht, door telkens een gedeelte pacht minder te betalen.* — אנהקתא *aanhoudend blijven smeulen of vlammen, van een klein vuur.* G. — אנהקתא *hetz.* G. *van den blik, wat wij noemen roeren of rammelen van honger.* — אנהקתא *iemand aanhoudend iets doen toestroomen; iemand iets doen toekomen.* — אנהקתא *iets aanhoudend doen toekomen aan iemand.*

אנהקתא *KW.* het vlammen van vuur; *kl. zie bij אנהקתא* — אנהקתא *KW.* brandend heet.

אנהקתא *KN.* het omgedraaid of gekrenkeld zijn. — אנהקתא *krenkelen, bv. van een touw; krenkelend, slingersgewijs.* — אנהקתא *en אנהקתא (van אנהקתא)* iets om draaijen, omwringen, *bv. de hals; in elkander draaijen.* — אנהקתא *of אנהקתא אנהקתא* *en אנהקתא* in elkander gedraaid of gewrongen. אנהקתא *אנהקתא* zich in allerlei bogten wringen, allerlei krampachtige bewegingen maken. — אנהקתא *of אנהקתא* *en אנהקתא* in elkander draaijen of wringen. — אנהקתא *אנהקתא* in elkander gedraaid of gewrongen; *en zva. אנהקתא אנהקתא*

אנהקתא *of אנהקתא* *KW.* het weggaan. — אנהקתא *of אנהקתא* *zva.* אנהקתא *weggaan, heengaan.*

אנהקתא *N.*, אנהקתא *ook wel אנהקתא*, tusschenruimte, *afstand tusschen het een en het ander; tusschentijd, een zekere tijd, die iets duurt of naar gedachten duren moest; ook teeken, blijk (erg. אנהקתא); en zva. אנהקתא אנהקתא* vermoedelijke gissing, ongeveer; bepaalde maat, die men houden moet; *en KW. zva. אנהקתא אנהקתא* אנהקתא *drie dagen daarna. אנהקתא אנהקתא* niet lang daarna. אנהקתא *אנהקתא* *en אנהקתא*

poët. hetz. אנהקתא *genoeg tusschentijd! lang genoeg tijd gegeven! אנהקתא* eenige tijd lang; *ook אנהקתא* naar gissing. — אנהקתא אנהקתא *zva. אנהקתא* vermoedelijk op te maken *uit iets.* — אנהקתא אנהקתא *een tusschenruimte ergens voor stellen; iemand een tusschentijd bepalen; iets beteekenen of iets als vermoedelijk doen verwachten.* — אנהקתא אנהקתא אנהקתא *voor iets een tusschentijd (bv. van een maand) stellen en zoolang wachten; een tijd lang wachten om den uitslag van iets te zien.* — אנהקתא *KN. zva. אנהקתא אנהקתא* dag en nacht. — אנהקתא *tegelijk, gezamenlijk; iemands gelijke van leeftijd.*

אנהקתא *KN. Port. inteiro*, geheel. *Zoo ook אנהקתא* *en אנהקתא* *geheelenal. אנהקתא* *of אנהקתא* *KW.* het uitspansel (*Skr. antarixa of antarixa*).

אנהקתא *KN.*; אנהקתא *bevelen, last geven, aan het werk zetten.*

אנהקתא *I. KW. en אנהקתא*, *zie bij אנהקתא* *אנהקתא* — *II. K. zie bij אנהקתא* — *III. KN.*; אנהקתא *slaperig, dodderig, dommelig van slaap zijn of worden; dutten (erg. אנהקתא).*

אנהקתא *in de spreektaal en in poëzie ook אנהקתא* *אנהקתא* *en אנהקתא* *N.*, אנהקתא, *ten einde, op, uit, af, bv. afgebrand; van het hart, ten einde raad, moedeloos (erg. אנהקתא).* — אנהקתא *אנהקתא* *tot het uiterste komen, zoodat er niets meer over is; het tot het uiterste brengen; zoo volkomen mogelijk.* — אנהקתא *gew. אנהקתא* *N.*, אנהקתא *K.* *iets afmaken; אנהקתא* *KN.* *iemand afmaken, voor ter dood brengen. אנהקתא* *in dien toestand geraken, dat alles op of weg is.* — אנהקתא *אנהקתא* *אנהקתא* *iets geheel opmaken, bv. door het uit te drinken; alles wegmaken; het hart radeloos of moedeloos maken; uitputten, bv. zijn geest.* — אנהקתא *אנהקתא* *אנהקתא* *wordt gezegd van iemand die alles verloren heeft, bv. door het spel, roof of brand, of die alles uitgeput heeft.*

אנהקתא *zie bij אנהקתא* *אנהקתא* *ook wel אנהקתא* *KW. zva. אנהקתא* *en אנהקתא* *ook flauwte, bezwijming.* G. — אנהקתא *zva. אנהקתא* *of אנהקתא*

అక్షరము KN. het voor een gedeelte ergens uitsteken (erg. అక్షరము). — అక్షరము voor een gedeelte ergens uitsteken of te voorschijn komen. — అక్షరము శాస్త్రము iets doen uitsteken.

అక్షరము KW. zwa. అక్షరము (voor అక్షరము of అక్షరము); uitgeput, krachteloos, gevoelloos. G.

అక్షరము zie అక్షరము

అక్షరము KN. zwaar, van iets dat op de hand gewogen wordt, en van een val of hamerslag. — అక్షరము of అక్షరము maken dat iets zwaar neêrkomt, bv. een klap of hamerslag. అక్షరము అక్షరము een zware vuistslag geven. అక్షరము ook wel అక్షరము op zijn achterste vallen. — అక్షరము of అక్షరము ergens iets zwaars op neêr werpen of laten vallen. అక్షరము ook ergens iets op zetten, zooals een pot op een komfoor. Zoo ook wel అక్షరము — అక్షరము శాస్త్రము iets neêr laten ploffen; iets zwaars op iets neêrwerpen of neêr laten vallen. అక్షరము శాస్త్రము iets ergens opzetten.

అక్షరము zie bij అక్షరము

అక్షరము KN. het in menigte uitkomen of te voorschijn komen, bv. van een uitrukkend leger; fig. opwelling van drift. — అక్షరము in menigte te voorschijn komen. శాస్త్రము KW. gezien worden; zichtbaar, verneembaar, bekend. — అక్షరము KN. een te voorschijn komende menigte.

అక్షరము KN.; అక్షరము ooring, klein versiersel in de ooren. — శాస్త్రము broeder of zusterloos, van een kind; en heen en weêr gesmeten of gezeuld, een speelbal zijn van iets (erg. శాస్త్రము). — అక్షరము శాస్త్రము heen en weêr slingeren, zeulen; met iets heen en weêr slaan.

అక్షరము KN. stil, weinig beweging maken; zedig.

అక్షరము zie అక్షరము

అక్షరము KN. bos, meestal van boomtakken en hout (erg. అక్షరము). — అక్షరము iets in bossen binden. — అక్షరము het in een bos gebondene, een bos; in bossen; ook benaming van een wijze van te drogen zetten van de padi.

అక్షరము KN. geluk, fortuin, lot; gelukkig (erg. అక్షరము). అక్షరము Bataviasch geluk, spreekwoordelijke uitdrukking voor buitengemeene voorspoed. — అక్షరము fortuin, voordeel, geluk, voorspoed; voordeel krijgen, profiteren. — శాస్త్రము door het lot begunstig worden, voorspoed krijgen (van geluk beroofd. W.!).

అక్షరము zie bij అక్షరము

అక్షరము KN. het uit de schede getrokken zijn. — అక్షరము KN., అక్షరము KI., een zwaard of dolk uit-trekken, uit de schede trekken; een ring van den vinger trekken. శాస్త్రము uit de schede raken. — అక్షరము belasting heffen in natura; van iets een gedeelte als belasting heffen. — అక్షరము uitgelezen, uitgezocht; in natura geheven belasting; tolhuis.

అక్షరము of beter అక్షరము KW. zwa. అక్షరము en అక్షరము KN. zie bij శాస్త్రము

అక్షరము KN. vernijdering, verzachting, bedaring, verlichting, ophouding; verzuim; uitstel (erg. అక్షరము). — అక్షరము verminderen, afnemen, bedaren, ophouden, zich stil houden. — అక్షరము of అక్షరము iets verminderen, matigen; minder doen; అక్షరము ook iemand uitstel geven. — అక్షరము శాస్త్రము iets doen verminderen; iets verzuimen, verwaarloozen; tot iets uitstel geven (zie ook onder అక్షరము).

అక్షరము KN. duiken of zich op zijde, vóór- of achterwaarts buigen, om iets te ontduiken of te ontwijken. — అక్షరము iets ontduiken of ontwijken.

అక్షరము KN. Indisch, Hindoesch (zie ook అక్షరము). అక్షరము een Hindoe. అక్షరము Hindoestan.

అక్షరము KW. zwa. అక్షరము en అక్షరము — అక్షరము KW. zwa. అక్షరము en అక్షరము KN. iets in de hoogte werpen en weêr opvangen; een vogel aan een touw laten vliegen en weêr naar zich toehalen; een vlieger oplaten. — అక్షరము అక్షరము weuiug van een ander verschillend, bijna op dezelfde hoogte staande, in kracht of bekwaamheid; ook rangorde van hooger en lager (erg. అక్షరము bij అక్షరము). — అక్షరము అక్షరము overtreffen.

అక్షరము KN. iets dat bij herhaling in de hoogte geworpen en weêr opgevangen wordt, een kaatsbal; ook loten, door een steen of iets anders op te werpen en het lot toe te wijzen aan hem, die den steen heeft opgevangen; ook door het uittrekken van stroohalmen iemand, die van een misdaad beschuldigd is, waarvan geen bewijs bestaat, schuldig of onschuldig verklaren, naarmate hij een lange of korte halm heeft uitgetrokken, — een wijze van loten, die oudtijds in gebruik was, en nog wel, naar men zegt, in de désa's wordt aangetroffen. అక్షరము అక్షరము een bal daar kinderen meê spelen, een kaatsbal. అక్షరము bijna gelijk staande in hoogte, lengte,

dikte of ouderdom met een ander (erg. անդրադարձ
այլ bij այլոյն). — արոյն՝ zva. արոյն en loten. —
արդրոյն առ արդրոյն՝ iets verloten.

դաստյակ KN. ladder (ook trap, en steiger bij het bou-
wen van een huis. J.). դաստյակաւոր՝ benaming
van een slecht teeken in het haar van een paard. —
արոյնի՞, ergens een ladder tegen aanzetten; op een
ladder klimmen. — անտառ-անտառի՞, laug gol-
vend hoofdhaar.

դաստյակի՞, of արդրոյն՝ ook wel անդառ KN. voor-
beeld, gelijkenis (erg. արդառ). դաստյակի արդ
դրոյն՝ hetz. անդրադրոյն՝ en դաստյակի արդ
դրոյն՝ bij voorbeeld, bij gelijkenis. — անդրոյն՝ KW.
zva. արդրոյն

անոյն՝ KW. zva. անդհուր՝ nederig; de minste zijn,
de nederlaag lijden; KN. afstammen, van een woord.
անոյնաբարոյն՝ op een nederige wijze. W. inhalig,
schraapzuchtig, schrokkelig. J. — անոյն՝, de minste,
nederig worden. — արդրոյնի՞, jageus iemand nede-
rig zijn, voor iemand onderdoen, de minste zijn.
անոյնաբարոյն՝ voor een ander bukken of onder-
doen. — արդրոյնադառ՝ iets nederig maken, de
minste doen zijn; van een woord doen afstammen,
afleiden. — անոյնաբարոյնաբար՝ afgeleid woord.
անոյնի՞, of անոյնի՞ KN.; արոյնի՞, of անոյնի՞, iemand
van een plaats verdringen en zijn plaats innemen;
een plaats innemen door verdringing of verdrijving.
անանոյնի՞, of անանոյնի՞, pass. անանոյնի՞, verdron-
gen worden door iemand of iets anders. անանոյնի՞,
en անանոյնի՞, KW. zva. անանա

անոյնի՞, zie bij անանոյնի՞
արդրոյն՝ KN.; արդրոյնի՞, plukken, zooals vruchten; in-
zamelen; van of uit een boom halen (erg. անոյնի
bij անանոյնի). արդրոյնաբար՝ een schoondochter afha-
len van het huis van haar ouders op den vijfden
dag van een bruilofsfeest. — արդրոյնի՞, mv. —
արդրոյնաբար՝ het geplukte, pluk. — անարդրոյնի՞,
het plukken enz. — անարդրոյնի՞, poët. zva. արդրոյն
անոյնի՞, KN. as of spil van een wiel.

դաստյակի՞ KW. zva. դաստյակի՞ en անոյնի՞ of դ
դաստյակի՞, tusschenruimte; KN. verligting, verpo-
zing of rust van werkzaamheden; tusschenuren,
vrije tijd.

անտառ-անտառի՞, zie bij դաստյակի՞
անոյնի՞, of արդրոյնի՞ KN. omstandig verhaal. — ար

ոյնի՞ of դաստյակի՞, omstandig verhalen. — անանոյնի՞,
het omstandig verhalen.

անդրոյն՝, zie դաստյակի՞
արդրոյն՝ KN. het bestendig op dezelfde plaats blijven. —
արդրոյնի՞, bestendig ergens blijven zitten; zich schuil
houden; niet uitgaan, altoos in huis of in de kamer
blijven; op dezelfde plek met iets werkzaam blijven.

դաստյակի՞, zie անոյնի՞
անդրոյնաբար՝, zie դաստյակի՞
անդրոյնաբար՝ KN. bukking, gebukt. — անդրոյնաբար՝, bukken;
ook zakken, neêrslaan, van rijst die in een pot ge-
kookt wordt. անդրոյնաբար՝, aauhoudend bukken. —
անոյնաբար՝, voor iemand bukken of zich buigen. —
անոյնաբար՝, iemand doen buigen; zijn lichaam
neêrbuigen.

անոյնի՞, KN. een jong meisje, juffer (erg. անոյնի
այլ bij դաստյակի). անոյնաբար՝, lok-
kaas of eenig ander middel om tam pluimgedierte
te lokken.

անդրոյնաբար՝ of դաստյակի՞, KN., անոյնաբար՝, laag;
nederig; laagland. անանոյնաբար՝, անանոյն
աբար՝, zie bij անանա — դաստյակի՞, ten onder
gebracht, overwonnen. — անոյնաբար՝, of դաս
տյակի՞, iets laag maken, lager maken.

անոյնաբար՝, zie արդրոյնաբար՝
անոյնաբար՝ KN.; անոյնաբար՝, zachtjes en lang-
zaam naderen. — անոյնաբար՝, iemand zacht-
jes en langzaam naderen.

արդրոյնաբար՝, անոյնաբար՝, stijging, rijzing, verhoog-
ging; toeueming, vordering. — արդրոյնաբար՝, անոյն
աբար՝, stijgen, rijzen, hooger komen; toeniemen, vor-
deren; ook het (hij of zij) zal (of zou) maar (eig.
komt het hoog), bv.: «Gij moet hem niet tegenspre-
ken (of spreek hem niet tegen), արդրոյնաբար՝
անանա, hij zou maar hoe langer hoe driftiger wor-
den.» արդրոյնի՞, արդրոյնաբար՝, het zal met
elken dag moeilijker worden. — արդրոյնի՞, անոյն
աբար՝, met iets hooger komen; iets verhoogen of ver-
groeten. — արդրոյնի՞, անոյնաբար՝, iets ver-
hoogen, vergroeten, te hoog opgeven, of van iets op-
geven. — արդրոյնաբար՝, անոյնաբար՝, verhooging,
opslag. արդրոյնաբար՝, անոյնաբար՝, ook wel անոյն
աբար՝, անոյնաբար՝, trap, optrap, stoep; graad. — ար
դրոյնաբար՝, անոյնաբար՝, zva. արդրոյնաբար՝ in den zin
van op zijn hoogst of het zal maar.

မဟာဗျာ KN. het hout van een schaaf; de schaduw achter of onder het donkere gedeelte van een lichtend voorwerp, *bv.* de slagschaduw van een lamp; *naam van een seevisch, die de Javanen gedroogd bij zich dragen, als een toovermiddel om wilde paarden te temmen*; een van bamboe gevlochten schutdak, waaronder zich personen bevinden, om bij het spietsen van een tijger hem te porren als hij in het midden van den kring blijft en niet op de lanssen wil inloopen. — မဟာဗျာ KN. al bukkende langzaam naderen (*org. bij မဟာဗျာ en မဟာဗျာ*). — မဟာဗျာ KN. tot iemand al bukkende langzaam naderen.

ရဟတက္ကရာဇာဓိက *zie* မဟာဗျာ
 မဟာဗျာ KN. slijk, slib, modder; de hel der Boedisten.
 မဟာဗျာ KN.; မဟာဗျာ *iets, bv. een kruik met water, op de heup dragen.*

မဟာဗျာ KN.; မဟာဗျာ မဟာဗျာ *iemand* verwijtingen doen, *iemand iets* verwijten. — မဟာဗျာ မဟာဗျာ *verwijting.*

မဟာဗျာ *ook wel* မဟာဗျာ (*ndas, N., မဟာဗျာ, မဟာဗျာ* KW. KN., hoofd, kop. မဟာဗျာ မဟာဗျာ *of* မဟာဗျာ *een groot soort van bijen, hommels. မဟာဗျာ မဟာဗျာ မဟာဗျာ spr.*

ရဟတက္ကရာဇာဓိက KW. achter iemand gaan; een bediende, *zwa. မဟာဗျာ*

မဟာဗျာ *zie* *bij* မဟာဗျာ *en* မဟာဗျာ

မဟာဗျာ KN.; မဟာဗျာ မဟာဗျာ *touwen enz. in* elkander draaijen en strengelsgewijs door elkander slaan (*org. မဟာဗျာ*). J. — မဟာဗျာ မဟာဗျာ *met* een ander touwen of zweepen in elkander strengelen en dan tegen elkander trekken, om te zien wiens touw of zweep het sterkste is. J.

မဟာဗျာ KN. volharding, vast besluit. မဟာဗျာ မဟာဗျာ KW. *zeer* volhardend (*zeer hard* loopen. G.). မဟာဗျာ မဟာဗျာ *iets* zwaars om iets vast te doen liggen; ballast. J. — မဟာဗျာ *in* iets volharden, *bij* iets blijven; *iets* standvastig voorstaan; *iets, waarvan men belicht wordt*, maar op zich nemen. မဟာဗျာ မဟာဗျာ *de* dood maar op zich nemen, zich aan de dood onderwerpen. — မဟာဗျာ *de* borst van *microvoetige dieren, ook wel van een mensch* (*org. မဟာဗျာ*).

မဟာဗျာ KN.; မဟာဗျာ *zich* in de grond begraven, *zich* verschuilen, verbergen (*org. မဟာဗျာ*); tegen

iemand een wrok hebben; vertwijfelen. — မဟာဗျာ မဟာဗျာ *op* elkander verbitterd zijn.

ရဟတက္ကရာဇာဓိက *benaming van een mannelijke bediening in de kraton in vroeger tijd.*

မဟာဗျာ KN.; မဟာဗျာ *verwijten, iemand* verwijtingen doen. — မဟာဗျာ *verwijting.*

မဟာဗျာ *of* မဟာဗျာ KN., ရဟတက္ကရာဇာဓိက, *het* stilhouden *van* iemand *die* gaat. မဟာဗျာ မဟာဗျာ *benaming van* het rustteeken : (*anders* မဟာဗျာ). — မဟာဗျာ KN., ရဟတက္ကရာဇာဓိက, *stil* houden, *staan* blijven. မဟာဗျာ *staan* blijven en *huiverig* zijn, *en* မဟာဗျာ *(of* မဟာဗျာ) *staan* blijven en *omzien, spr. voor* in beraad staan, *daar* men iets nog bedenkelijk viudt. — မဟာဗျာ *iemand* *of* *iets* doen staan, *staande* houden; *personen* *of* *goederen* aanhouden; *goederen* in *bewaring* houden; *iemand* niet willen laten gaau, *aanstaan* om te blijven *vertoeven*; *weêr*houden; *zwauger* zijn *van* een *vrouw* in de eerste maanden. — မဟာဗျာ ရဟတက္ကရာဇာဓိက *tot* *stilstaan* komen, *tegengehouden*, *gestuit* worden; *staan* blijven, *ophouden*, *stil* houden. ရဟတက္ကရာဇာဓိက မဟာဗျာ *onophoudelijk. မဟာဗျာ မဟာဗျာ* *zie* *bij* မဟာဗျာ — မဟာဗျာ ရဟတက္ကရာဇာဓိက *voor* *iemand* *of* *iets, of* *bij* *iemand* *stilstaan* *of* *stil* *blijven* *staan. မဟာဗျာ မဟာဗျာ* *iemand* *ophouden* *in* *iets* *dat* *hij* *verrigt.* — မဟာဗျာ မဟာဗျာ *iets* *waartegen* *men* *stuit*; *dwarsboom*, *sluitboom*; *rustteeken* *in* *het* *schrift.* — မဟာဗျာ မဟာဗျာ *vuiligheid* *op* *of* *bezinsel* *van* *vloeistoffen*, *kaam*, *drab*, *hef*, *droesem*; *ook* *een* *middel* *om* *een* *ziekte* *tegen* *te* *gaan.* — မဟာဗျာ မဟာဗျာ *bij* *elkander* *blijven* *stilstaan.*

မဟာဗျာ *zie* *bij* မဟာဗျာ
 မဟာဗျာ KN. iets dat tot een koek plat gedrukt is, *zoovals* trasi, djoewadah, gètoek, *enz. မဟာဗျာ မဟာဗျာ* *tot* *een* *koek* *plat* *drukken.*
 မဟာဗျာ KN., မဟာဗျာ, *ei, eijeren*; *kuit* *van* *visch*; *krop* *van* *kool*; *het* *harde* *gedeelte* *van* *de* *gambir.* — မဟာဗျာ မဟာဗျာ *een* *ei* *of* *eijeren* *leggen.*
 မဟာဗျာ KN. *dik* *worden*, *stollen*, *gestold.*
 မဟာဗျာ KW. *zwa. မဟာဗျာ မဟာဗျာ* *en* မဟာဗျာ KN. *houtwerker, timmerman, schrijnwerker.* — မဟာဗျာ *overwegen, en* မဟာဗျာ *aanvoeren.*
 မဟာဗျာ KN.; မဟာဗျာ *een* *doodvlekje, of* *klein* *zwart* *puisje* *in* *'t* *aangezicht.*

αποτή KN.; αποτή ongebruikt liggen. — αποτή KW. *sva.* αποτή KN. *benaming van ongewapende pradjoerits, die de wacht houden bij de kãmandoengan-poort.* — αποτή εινι iemand van voorraad voorzien. — αποτή ερησιν iets wegleggen, in voorraad houden. — αποτή ερησιν wat men weglegt om te bewaren; voorraad; reserve. — αποτή ερησιν of αποτή ερησιν naam van de tweede poort van de Sitinggil naar het binnenste van de Kraton.

αποτή of αινι ('ndang), *os. een uitroep: toch! of ei lieve!*

αποτή of ηαποτή KW. KN. bij iemand een bezoek afleggen; ηαποτή KN. vrouw, dochter of vrouwelijke bediende van een Paudita; non. αποτή αποτή of ηαποτή ηαποτή herhaaldelijk bezoeken afleggen. — αποτή εινι of ηαποτή εινι dikwijls bezoeken.

αποτή N., αποτή ερησιν K., αποτή ερησιν KI., de doek, die een vrouw bij haar maandstonden gebruikt. ηαποτή αποτή en αποτή αποτή αποτή spr.

αποτή KW. *sva.* αποτή αποτή — αποτή KN. niet in 's lands dienst of bij een ander dienstbaar zijn; ambteloos als burger leven. — αποτή εινι, *ergens* ambteloos of als burger gaan leven. — αποτή αποτή een ambteloos man, een burger.

αποτή KN. algemeen bevel of verordening; algemeen bevel geven. ηαποτή ηαποτή proclamatie, publicatie; proclameren, een proclamatie houden. αποτή αποτή of αποτή ηαποτή αποτή algemeen bevelschrift, schriftelijke publicatie. — ηαποτή KW. overal bekend; vermaard. αποτή αποτή overal bekend gemaakt.

αποτή εινι KN. aan *velen* algemeen bevel geven. — αποτή ερησιν een bevel algemeen bekend maken; iemand proclameren, *bv. als kroonprins.*

αποτή KN. opstapeling, ophooping. — αποτή ηαποτή αποτή opstapelen, ophoopen; zich ophoopen, opgehoopt. — αποτή ηαποτή αποτή αποτή stapel, hoop.

ηαποτή zie αποτή

ηαποτή KN. *iets dat over de schouder gedragen wordt, en bepaald een degenkoppel, en pijlkoker.*

ηαποτή KN.; ηαποτή εινι *goederen* met schuiten uit een vaartuig lossen, of *mensen* afzetten. J.

αποτή *beter* αποτή KN.; αποτή *bespringen, in een onkuische beteekenis (een ander zie bij αποτή).*

αποτή KN. puist op het hoofd.

ηαποτή KN.; ηαποτή ηαποτή op de handen staan

met de beenen omhoog; *en naam van een dwergachtige Boetã, aan wien een roode vlek, die men soms aan het lichaam krijgt, toegeschreven wordt, met de meening, dat die Boetã daar iemand gelikt heeft.* — ηαποτή ηαποτή op de handen loopen met de beenen omhoog.

ηαποτή KN. uitstekend, boven anderen uitmuntend, voortreffelijk. — ηαποτή αποτή *iemand* overtreffen; ook *in het bieden, iemand* overbieden.

ηαποτή of ηαποτή N. *plat woord voor αποτή αποτή* zie αποτή

αποτή αποτή KN. (*erg.* αποτή αποτή); αποτή αποτή *gluren; ergens* door gluren, *iemand of iets* begluren. — αποτή αποτή αποτή *iets om mee of door te gluren.* — αποτή αποτή αποτή αποτή *naam van een medicinale plant.*

αποτή KN. een tot teeken dienende lange staak; baken, zooals bij 't landmeten (*erg.* αποτή αποτή en αποτή αποτή) — αποτή αποτή *in de hoogte* opgestoken staan, *van lange staken.*

αποτή KN. vrij, los, ongebonden, niet eng besloten (*erg.* αποτή αποτή). — αποτή αποτή *iemand* los laten gaan, niet binden; *iemand's begeerten* toegeven. — αποτή αποτή αποτή of αποτή αποτή αποτή *los, niet gebonden, bv. een gevangene* transporteren.

αποτή αποτή zie αποτή

αποτή αποτή KN.; αποτή αποτή op klein crediet koopen, borgen, geld schuldig zijn voor gekochte zaken; ook *naam van een dorp.* — αποτή αποτή *iemand* op klein crediet verkoopen, borgen, te goed hebben. — αποτή αποτή αποτή *iets te borg* verkoopen. J.

αποτή αποτή KI. zie bij αποτή en ηαποτή αποτή

αποτή αποτή KW. *sva.* αποτή αποτή — αποτή αποτή *sva.* αποτή αποτή

αποτή αποτή N., αποτή K., kalk, gebluschte schulpkalk, die bij de Sirih gebruikt wordt, als ook tot witten en stucadoren. — αποτή αποτή αποτή αποτή *iets, bv. een Sirihblad, met kalk* bestrijken. — αποτή αποτή αποτή een potje voor kalk in een Sirih-does (zie αποτή αποτή bij αποτή αποτή).

ηαποτή αποτή KN. verlenging, van ijzer, dat gesmeed wordt; voortzetting, van de gang van iemand die op weg is; het langer inhalen van de adem. — ηαποτή αποτή αποτή *iets langer* maken, *bv. ijzer door smeden; zijn gang* voortzetten; *de adem* lang inhalen; *de huurtijd* verlengen. — ηαποτή αποτή αποτή αποτή een af-

stand van ongeveer vier palen, die een drager van een last aflegt, en waarna hij dan een poosje rust, om vervolgens de togt voort te zetten.

արդիւնք of արդիւնք Ar. indjil, Evangelie. արդիւնք het Evangelie, het nieuwe Testament.

արդիւնք KN.; արդիւնք halen, van vogels, die de bouwstoffen halen voor hun nest; ook van iemand die geld van huis gaat halen, om zijn spel te kunnen voortzetten. արդիւնք արդիւնք of արդիւնք արդիւնք met een volle teug de adem inhalen, zooals iemand, die op de fluit speelt, tusschenbeiden doet; en diep zuchten. Zoo ook արդիւնք արդիւնք of արդիւնք արդիւնք (dat ook wel als K. of KI. beschouwd wordt). — արդիւնք het halen, het inhalen.

արդիւնք en արդիւնք KW. zva. արդիւնք (Skr. andjali). — արդիւնք zva. արդիւնք. — արդիւնք of արդիւնք zva. արդիւնք

արդիւնք արդիւնք KN. van een hoogte afspringen (erg. արդիւնք). — արդիւնք արդիւնք op iets ergens van neêrspringen.

արդիւնք zie արդիւնք

արդիւնք KN. 1. zva. արդիւնք 2. ontspannen, van een viool; 3. ingestort, van een dak; 4. ergens op uitloopen of uitkomen, van een weg of water, ook van iemand die een weg gaat en ergens uitkomt; 5. sterker en sneller gespeeld worden, van de muziek na een Djantoeran, waaronder die zacht en langzaam gespeeld wordt.

արդիւնք KN.; արդիւնք latwerk voor slingerplanten of leiboomen. — արդիւնք արդիւնք aan iets latwerk geven.

արդիւնք KN. het ingaan of inzitten van iets ergens in, zooals van een pen in een gat; zich in een zaak inlaten (erg. bij արդիւնք). — արդիւնք er ingaan of inzitten; er indringen, bv. van een vocht, dat vlekken maakt, in een klee; op bovennatuurlijke wijze in het lichaam van een ander persoon dringen of gaan; intreden, d. i. aanvangen, van een biduur; intreden in een betrekking, bv. van vriend; intreden in een godsdienst, d. i. een godsdienst omhelzen; poet. zva. արդիւնք — արդիւնք ergens iets, bv. een pen, inbrengen, indrijven of insteken. — արդիւնք արդիւնք iets ergens inbrengen, indrijven of insteken. — արդիւնք արդիւնք in elkander gezet,

zamenveoegd, zamenvoeging, bv. van twee planken door middel van pinnen of klampen. — արդիւնք het ingaan, intrede, aanvang, in dezelfde beteekenissen als արդիւնք ook het binnenste (erg. արդիւնք bij արդիւնք). — արդիւնք iemand met iets innerlijks begaven of bezielen. արդիւնք begaafd, bezield, met iets. — արդիւնք արդիւնք iemand doen intreden, inleiden in een betrekking. — արդիւնք արդիւնք een in een betrekking geinstalleerde.

դաստի zie դաստի

դաստի zie դաստի

արդիւնք zie bij արդիւնք II.

արդիւնք zie bij արդիւնք

արդիւնք zie արդիւնք II.

արդիւնք zie արդիւնք

արդիւնք zie արդիւնք

արդիւնք zie bij արդիւնք II.

արդիւնք N., դաստի K., nieuw; versch; nieuw van iets dat iemand nog vreemd is; nieuw aangekomen, en nog vreemd op een plaats, van een mensch; jonggeboren, pas kortelings geboren, van een kind. արդիւնք N., արդիւնք K., met al wat nieuw is, en alleen zoo lang het nieuw is, ingenomen zijn, van nieuwigheden houden. արդիւնք en արդիւնք արդիւնք nieuwelings. — արդիւնք KN. iets nieuws voor het eerst dragen of gebruiken. արդիւնք արդիւնք voor het eerst, bv. iets of iemand zien; iemand vreemd, ongewoon. — արդիւնք արդիւնք iets nieuws of vreemds hebbend of invoerend. — արդիւնք արդիւնք դաստի արդիւնք iets nieuw maken, vernieuwen, nieuw opmaken. — արդիւնք արդիւնք of արդիւնք արդիւնք դաստի արդիւնք of դաստի արդիւնք արդիւնք nieuw gemaakt, bv. van schuld; versch gevangen, bv. van visch; nieuw gekregen; als nieuweling. — արդիւնք արդիւնք vernieuwing; het geld (gewoonlijk een half jaar pacht), dat, wanneer een dorps hoofd door zijn zoon wordt opgevolgd, door deze aan den Loerah-tabon betaald wordt; ook het geld dat een dorps hoofd schenkt aan een nieuw over hem gesteld hoofd.

արդիւնք KW. zva. դաստի en արդիւնք — արդիւնք արդիւնք zva. արդիւնք en դաստի արդիւնք արդիւնք արդիւնք N., արդիւնք արդիւնք K., spr. zich van het leven ontdoen, zich van kant maken, door zich te laten uithongeren, of ook op een andere wijze.

արդիւնք արդիւնք en արդիւնք zie արդիւնք

အတုအကျ KN. *zva.* သီရိသီရိယျာ met de mond fluiten. J. အတုအကျ KN. koud, zooals marmar of metaal; kil, van water en wat vochtig en koud is; flauw, smakeloos.

အတုအကျ I. KW. *zva.* အတုအကျ KN. droog, van gebluschte kalk, als die tot medicijn gebruikt wordt; ook naam van een boom, waarvan de wortels tot medicijn dienen. — II. (*grondv.* အတု) အတုအကျ N., အတုအကျ K., het bieden. — အတုအကျ N., အတုအကျ K., bieden, dingen; op of voor iets bieden; အတုအကျ imp., အတုအကျ အတုအကျ of အတုအကျ pass. — အတုအကျ het bieden; bod. — အတုအကျအတုအကျ အတုအကျ အတုအကျ tegen een ander dingen, loven en bieden; en wat men voor iets biedt.

အတုအကျ N. WJ. *zva.* အတုအကျ en အတုအကျ *zva.* အတုအကျ *voornaamwoord van de eerste persoon.*

အတုအကျ KN. *zva.* အတုအကျ အတုအကျ or အတုအကျ အတုအကျ het punt op de kruin van het hoofd, waar het haar zich scheidt; een dergelijke scheiding in het haar van paarden (*erg.* အတုအကျ).

အတုအကျ KN.; အတုအကျ poet. en OJ. *zva.* အတုအကျ drinken. *anders alleen van wijn en sterke drank.* အတုအကျ gastreren. — အတုအကျ Mal. en OJ. drinken. — အတုအကျ iemand iets te drinken geven. — အတုအကျ iets te drinken geven aan iemand. — အတုအကျ drank, van wijn en sterke drank. အတုအကျ OJ. *hetz.* အတုအကျ အတုအကျ verschillende soorten van dranken. — အတုအကျ het drinken.

အတုအကျ KN.; အတုအကျ het air en voorkomen aannemen als van iemand anders, *bv.* van een aanzienlijk persoon. အတုအကျ nabootsen, nadoen; zich door houding enz. het voorkomen en air geven van iemand of iets. အတုအကျ အတုအကျ zoo gemaakt, dat het de vorm of gedaante heeft van iets anders. — အတုအကျ ook wel အတုအကျ nagebootst voorkomen als van iemand anders; ook de aanleg, *bv.* van een tuin; inrigting van een machinerie. အတုအကျ အတုအကျ of အတုအကျ အတုအကျ het voorkomen en air hebben van een ander, zooals van een prins.

အတုအကျ een soort van lansen.

အတုအကျ KN. het in een kleine straal in een min of meer loodrechte rigting stralen of neerstreamen van water, zooals van de pannen van een dak. — အတုအကျ op die wijze neerstreamen; (ook gestrekt regtuit voortgaan, in gestrekte rigting zich bewegen, van boven

naar beneden J.); stralen, stralen schieten, van een glans (*erg.* အတုအကျ II.).

အတုအကျ *zie* အတုအကျ II.

အတုအကျ KN. het geluid dat vele insecten door het trillen van de vleugels veroorzaken (*erg.* အတုအကျ). — အတုအကျ zulk een geluid maken; *fig.* snel, met snelle beweging van de beenen, voorttrippelen; *en zva.* အတုအကျ အတုအကျ KN. het snel zonder om te zien voortloopen. — အတုအကျ snel zonder om te zien voortloopen (*erg.* အတုအကျ).

အတုအကျ KN. het knikken met het hoofd, als teeken van toestemming. — အတုအကျ met het hoofd knikken. — အတုအကျ iemand toeknikken.

အတုအကျ KN. de toestand van iets, dat men laat liggen of staan, zonder er iets aan te doen, *bv.* van werkzaamheden. — အတုအကျ အတုအကျ in zulk een toestand verkeerd; ook ledig, van een plek, die niet bebouwd wordt, of daar geen boomen of huizen op staan. — *Erg.* အတုအကျ

အတုအကျ KN. kleintje; kleine uitwas aan aardvruchten, ook de kleine knollen, het kriel, rondom een aardvrucht; en uitwas bij of aan een vinger of teen (*erg.* အတုအကျ). — အတုအကျ အတုအကျ pink, kleine vinger.

အတုအကျ KN.; အတုအကျ အတုအကျ een groot hoofd op een klein lichaam, een soort van dwerg.

အတုအကျ KN. 1. een staljonge, die het geringste werk verrigt; een gemeen mensch; 2. dik, vet, zwaarlijvig. အတုအကျ or အတုအကျ zich vet mesten.

အတုအကျ KN. schuim, zooals van water (*erg.* အတုအကျ). — အတုအကျ schuimen, zooals bier (een ander *zie* အတုအကျ).

အတုအကျ KN. pakje, *zva.* အတုအကျ en pakje of kleinigheid, die men op reis aan de wagen hangt, of bij de last van de lastdragers voegt. — အတုအကျ အတုအကျ in een pakje gewikkeld zorgvuldig bij zich dragen.

အတုအကျ or အတုအကျ အတုအကျ KN. korrelig gekookt, met fijne klontertjes, *bv.* sago; အတုအကျ ook naam van een gebak van rijstmeel gemaakt.

အတုအကျ KN. de zamengewrongen punt van een doek, die men een kind in de mond steekt, om die open te houden, als men het medicijn wil ingeven; (အတုအကျ en အတုအကျ de pisangbloemkuop, het pisanghart. *Erg.* အတုအကျ en အတုအကျ J.); ook

een plat woord voor de borsten van een vrouw. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ de mond van een kind met de zamengewrongen punt van een doek openhouden; en met bloote borsten loopen, van vrouwen.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ en ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN. een soort van berggeend.

ព្រះពុទ្ធ of ព្រះពុទ្ធ pop van een rups (ព្រះពុទ្ធ) hetz., en ព្រះពុទ្ធ ook het windsel garen op het kloosje bij het spinnen. — ព្រះពុទ្ធ zich inspinnen. J.)

ព្រះពុទ្ធKN.; ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ zwoel; warme, drukkende lucht.

ព្រះពុទ្ធ zie ព្រះពុទ្ធ ព្រះពុទ្ធKN.; ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ soort van kleine wesp. J.

ព្រះពុទ្ធ zie ព្រះពុទ្ធ

ព្រះពុទ្ធKN. ligt te dragen; ligt, gemakkelijk, van kerk; ligt, verligt, draaglijk, van pijn en alles wat iemand drukt; ligt, niet zwaar, maar fijn of hoog, van een geluid; ligt van ooren, voor ligtgeloovig; ligt te bewegen, van het hart. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ligte wijn. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ voor gemeenzaam. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ iemand iets verlichten. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ iets ligter maken, verlichten. — Vrg. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN. een rijstlepel. Vrg. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធ zie bij ព្រះពុទ្ធ

ព្រះពុទ្ធKN.; ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ een wen of dergelijk blijvend, verhard vleeschgezweel.

ព្រះពុទ្ធ zie bij ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN. naam van een kleine ronde mossel (ook benaming van een zilveren tien-cents-stukje. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ een dubbeltje. J.) — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ vrees zoeken aan te jagen, of kwellen, door grootspraak; met gebaren uitjouwen (ook tegen iemand een lip trekken. J.)

ព្រះពុទ្ធKN. zuur, in azijn gelegde vruchten. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ of ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ iemand vriendelijk of beleefd uitnoodigen (een ander ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ zie bij ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ). Vrg. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ bij ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធKN. zwa. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ baak, baken, opgezette staak tot teeken bij afmetingen; ook ton, boei, en andere bakens tot aanwijzing van ondiepten, uitgezette vischnetten enz. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ oprigten, overeind zetten. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ergens bakens zetten, bakenen, afbakenen. J.

ព្រះពុទ្ធ of ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN. bij kleine gedeelten, in het

klein; ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ook een soort van fuik van bamboe. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ bij kleine gedeelten hier en daar vallen of gevallen; een weinig gestrooid of gestort. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ een weinig laten vallen of strooijen. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ mv., en iets hier en daar bestrooijen. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ of ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ het hier en daar gestrooid geraakte. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ of ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ overal bij kleine gedeelten verstrooid. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ vermorst, verkwist, verstrooid; ook minachtende benaming van iemands kroost. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ bij kleine gedeelten gestort raken of geraakt; vermorst. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ iets bij kleine gedeelten storten of strooijen; vermorsen.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN.; ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ en ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ een zeil reven, gedeeltelijk oprollen, wegens te harde wind. J.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ zie ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ zie ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ zie bij ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ zie ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN.; ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ tegenaan slaan, komen of stroomen; een plaats of ruimte beslaan, of bedekken.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN.; ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ iets, dat iemand niet toebehoort, zich toeëigenen, zich er meester van maken.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN. het geluid dat door insecten met de vleugels gemaakt wordt; ook het geluid van een hagedis (vrg. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ). — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ zulk een geluid maken; voortdurend spreken, babbelen.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN. zie ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN.; ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ verlokkel, waarmee men iemand verleidt. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ iemand verlokken, verleiden, om iets te doen.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN. wrijving. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ wrijven, de oogen, en lijnwaad bij het wasschen.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN.; ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ vergen wat iemand verplicht is.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ zie ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ zie ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ zie ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ en ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ of ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រKN. spelende betasting, zachte knijping of schudding van een kind of hond. — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ gew. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ zóo betasten enz.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ zie ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ಅನಾ ಕ್ವ. *zva.* ಅಜಲ (Skr. *atjala*, een berg, eig. onbeweeglijk). Zoo ook wel verkeerd ಅನಾ en ಅನಾನಾ

ಅನಾಜಲಾ *zie* ಅನಾಜಲಾ

ಅನಾಜಲಾ ಕ್ನ.; ಅನಾಜಲಾ *zva.* ಅನಾಜಲಾ J.

ಅನಾಜಲಾ *zie* ಅನಾಜಲಾ

ಅನಾಜಲಾ ಕ್ನ.; ಅನಾಜಲಾ *iets* proeven. *Vrg.* ಅನಾಜಲಾ ಅನಾಜಲಾ ಕ್ನ. wat door de menschen over iemand of iets gesproken of gepraat wordt; gepraat (*vrg.* ಅನಾಜಲಾ).

ಅನಾಜಲಾ-ಅನಾಜಲಾ *blaam*. — ಅನಾಜಲಾ *spreken; praten; vermelden.* ಅನಾಜಲಾ-ಅನಾಜಲಾ *bij* dezen of genen van iets praten. ಅನಾಜಲಾ-ಅನಾಜಲಾ *spr.* — ಅನಾಜಲಾ *poët. zva.* ಅನಾಜಲಾ. — ಅನಾಜಲಾ *vermeld, vermeld worden; het onderwerp worden van het gesprek van de menschen; vermaard, daar de menschen van spreken.* — ಅನಾಜಲಾ-ಅನಾಜಲಾ *van of over iets* spreken; *iets* uitspreken. ಅನಾಜಲಾ-ಅನಾಜಲಾ *iemand* in opspraak brengen, blameren. — ಅನಾಜಲಾ *het spreken enz.* — ಅನಾಜಲಾ-ಅನಾಜಲಾ *met een ander of met elkander praten; wat van iemand gepraat wordt, gewoonlijk in een slechten zin, opspraak.* ಅನಾಜಲಾ-ಅನಾಜಲಾ *van wien de menschen niet meer praten, de verscheidene, de overledene.* ಅನಾಜಲಾ-ಅನಾಜಲಾ ಕ್ನ., ಅನಾಜಲಾ-ಅನಾಜಲಾ *ಸಾ. ಕಿ.* *zamen met elkander praten.*

ಅನಾಜಲಾ *bij verkorting* ಅನಾಜಲಾ *en* ಅನಾಜಲಾ ಕ್ನ. *bleek van kleur, vooral wegens ongesteldheid.*

ಅನಾಜಲಾ ಕ್ನ. *vaste voorstelling van iets.* — ಅನಾಜಲಾ *zich iets* vast voorstellen. — ಅನಾಜಲಾ *vaste voorstelling.*

ಅನಾಜಲಾ ಕ್ನ. *stijfheid, het overeind staan van de manlijkheid (vrg. ಅನಾಜಲಾ *en* ಅನಾಜಲಾ).* — ಅನಾಜಲಾ *stijf worden, overeind staan.*

ಅನಾಜಲಾ ಕ್ನ. *horizontale uitstrekking, bv. van den arm (vrg. ಅನಾಜಲಾ).* — ಅನಾಜಲಾ *zich* horizontaal uitstrekken. — ಅನಾಜಲಾ *regtstreeks onder een hoofd* staan, zonder tusschenkomst van een ander *aan een hoofd* verantwoordelijk zijn. — ಅನಾಜಲಾ *iemand* iets toesteken; *tegen iemand iets* uitsteken. — ಅನಾಜಲಾ *iets* in een horizontale rigting uitstrekken of uitsteken, of uitgestrekt houden; een gemagtigde voor zich aanstellen. — ಅನಾಜಲಾ *gemagtigde, agent.*

ಅನಾಜಲಾ ಕ್ನ. *naam van een kleine rivierisch.* ಅನಾಜಲಾ *ಲೆಮ್ಮೆ, pit van een lamp; een lont.* — ಅನಾಜಲಾ *van een lamp* pit voorzien.

ಅಜಲ *zie* ಅಜಲಾ

ಅಜಲಾ ಕ್ವ. I. *zva.* ಅಜಲಾ *en* ಅಜಲಾ (Ml. *ajër*, water). ಅಜಲಾ *zoet water, drinkwater.* ಅಜಲಾ *ಅಜಲಾ ಅಜಲಾ ಅಜಲಾ ಅಜಲಾ ಅಜಲಾ* *benamingen van edelgesteenten.* ಅಜಲಾ ಕ್ನ. *sterkwater.* — ಅಜಲಾ *zie* ಅಜಲಾ

II. ಅಜಲಾ *ಅಜಲಾ ಅಜಲಾ* *en* ಅಜಲಾ *zva.* ಅಜಲಾ *wachten.* ಅಜಲಾ *imp.;* ಅಜಲಾ *wacht toch!* — ಅಜಲಾ *zva.* ಅಜಲಾ — ಅಜಲಾ *en* ಅಜಲಾ *zie* *beneden.*

ಅಜಲಾ ಕ್ವ. *zva.* ಅಜಲಾ *bevreesd, schuw; (ಕ್ನ. een tegenzin in iets hebben. G.)*

ಅನಾ I. N. *toeroep: kom aan! toe maar!* (*waarschijnlijk verkorting van ಅನಾ* *zie* *bij* ಅನಾ). 2. ಕ್ವ. *zva.* ಅನಾ *ಅನಾ *en* ಅನಾ* — ಅನಾ ಕ್ನ. *onbebouwd veld, opene vlakke, weide.*

ಅನಾ ಕ್ವ. *zva.* ಅನಾ *en* ಅನಾ (Skr. *hari*, de zon, de maan. *Vrg.* ಅನಾ *en* ಅನಾ). ಅನಾ *benaming van Batara Éndra en van Batara Wisnoe.* ಅನಾ *bijnaam van Kresna als incarnatie van Wisnoe.* (Skr. *Hari-murti*, in de vorm van Hari, d. i. van Wisnoe). ಅನಾ *en* ಅನಾ *zva.* ಅನಾ *de hemel (zva. ಅನಾ *en* ಅನಾ).* ಅನಾ *zie* ಅನಾ — ಅನಾ ಕ್ನ. *de nageboorte.*

ಅನಾ ಕ್ನ. *laag, vlak en open, van land.* — ಅನಾ *laag, vlak en open land, in tegenoverstelling van berg en woud. Een en ander* *zie* *beneden.*

ಅನಾ *zie* ಅನಾ

ಅನಾ *of* ಅನಾ *of* ಅನಾ I. ಕ್ವ. *zva.* ಅನಾ *ಅನಾ* *naam van een wapen van Wisnoe.* — 2. ಅನಾ *poët. misnoegd, verstoord; zva.* ಅನಾ *ook zva.* ಅನಾ *in de beteekenis van mismoedig, bedroefd.*

ಅನಾ I. *ook* ಅನಾ *en* ಅನಾ ಕ್ವ. *zva.* ಅನಾ *dat daarvan dus een oude vorm is (Skr. hira).* 2. ಅನಾ N. *aanhechtel voor het bezittelijk vzw. van de derde en tweede persoon, nevens ಅನಾ (zie de Gr.)*

ಅನಾ I. ಕ್ವ. *zva.* ಅನಾ *Zoo ook* ಅನಾ *ಅನಾ ಅನಾ ಅನಾ *en* ಅನಾ (ಅನಾ *en* ಅನಾ).* 2. ಕ್ನ.; ಅನಾ *iemand* aansporen of sterk dringen *om iets te doen.* 3. ಅನಾ ಕ್ನ. *jaloerschheid, benijding en afgunst uit ontvredenheid wegens bevoorregting van een ander.* — ಅನಾ *en* ಅನಾ *jaloersch en afgunstig zijn.* ಅನಾ *zich* *over een ander* *beklagen.* — ಅನಾ *en* ಅನಾ

iemand benijden. — անդրադր՞ op een ander ja-
loersch en afgunstig zijn. — արդարադր՞ zich
jaloersch en nijdig toonen.

արո՞ք. *sva.* արձ՞ los (*erg.* արդրո՞); *KN.* uit
elkander verspreid naar alle kanten, *van vliegten-
den*; verspreid wegvliegen, *van vogels.* արոման
անդրադր՞ wispelturig. — արո՞ zich versprei-
den naar alle kanten. — արոարո՞ *en* արոար
ո՞*KN.* een liedje uit het hoofd zingen, een deuntje
zingen. — արոարոարո՞ր լիճի՞, deuntje.

արդրո՞ք. *sva.* արո՞ *KN.* արդրո՞ of դարձրո՞
het los hangen *van het hoofdhaar.* արարդրո՞
stofgoud. — արդրո՞ of դարձրո՞ *het haar* los la-
ten hangen. — արդրոարո՞ր լիճի՞, iets dat los van el-
kander hangt; met loshangend haar. դարձրո
դարձրոարո՞ր լիճի՞, loshangend, *van het haar.* — ար
դարձրո՞ *het los laten hangen* (loshangend haar,
een loshangende haarvlecht. *G.*).

դարձր՞ք. *sva.* դարձրո՞ր լիճի՞
դարձրո՞ (*órá*), *in poëzie en in het Mangkoenégárásche*
BK. դարձրո՞, դարձրա՞, *BK.*, դարձրան՞ք. *K. MD.*
niet, neen (*erg.* դարձրա՞ր); *ook vragenderwijs*
achter een gezegde: niet? is 't niet, n'est ce pas?
Zoo ook դարձրոարո՞ր դարձրան՞ք, Zeg, is 't niet?
անդարձրոարո՞ր անանդարձրան՞ք լիճի՞, wat
in 't geheel niet is, wat nergens naar lijkt, wat on-
gehoord is; allerlei malle of ongerijmde dingen, al-
lerlei nonsens. արանդարձրոարո՞ր լիճի՞, *անդարձրոարո՞ր*
լիճի՞, ten stelligsten niet! 't is er ver vandaan!
դարձրոարո՞ր դարձրոարո՞ր, դարձրան՞ք լիճի՞, op
geenerlei wijze, stellig niet; ook tenminsten toch.
Zoo ook արարձրոարո՞ր դարձրոարո՞ր, արարձրոարո՞ր
անդարձրոարո՞ր, en դարձրան՞ք լիճի՞, tenminsten
alleen. արարձրոարո՞ր (*voor արարձրոարո՞ր*),
արարձրոարո՞ր լիճի՞, het moet volstrekt! դարձրո
արձրոարո՞ր, een uitdrukking vóór een zin,
waarin men een bevreemding, of iets dat bevreem-
den moet, te kennen geeft, en die men dan veelal
door *Waarom toch! of Hoe vreemd! vertalen kan,*
maar die eigenlijk beteekent: *Het moest niet! Zoo*
ook դարձրոարո՞ր դարձրոարո՞ր, արարձրոարո՞ր լիճի՞,
eig.: Het moest zoo niet! դարձրոարո՞ր արարձրո
*անդարձրոարո՞ր, zie bij արան՞ — արո՞ (*grond-**
vorm of verkorting van դարձրոարո՞ր) *N. MD., դարձր*
անդր՞, K., trouwens, immers (eig. is 't niet? of zou

't niet?); *sv.* արարձրոարո՞ր լիճի՞, *դարձրոարո՞ր*
Trouwens ik gruw (of zou ik niet gruwen?) als ik
hoor enz. — դարձրոարո՞ր արդարան՞ք լիճի՞, op iets
neen zeggen of antwoorden. — դարձրոարո՞ր դարձրո
արդարան՞ք լիճի՞, van iets zeggen dat het
niet zoo is.

դարձրո՞ *KN.* naam van een dik en lang soort van bam-
boe met doorns (*erg.* ան՞ի՞, *bij* ո՞).

դարձրո՞ *zie արդրո՞*

արո՞ր, անո՞ր, *K.*, bedoeling, doel, oogmerk, plan
(*erg.* անո՞ր, *I. en* անո՞ր). անոարո՞ր, *KN.*, vij-
geboom. դարձրարո՞ր, *vijg.* — արո՞ր անո՞ր, be-
doelen, beoogen, het oog op iets hebben; naar *iets*
staan; het op *iemand of iets* gemunt hebben; het op
iets toelaggen (անո՞ր, *zie ook bij* անո՞ր). արո՞ր
անո՞ր անո՞ր լիճի՞, *wat beduidt het? wat is er*
aan gelegen? wat komt het er op aan? արո՞ր անո՞ր
անո՞ր անո՞ր, *zich op iets toelaggen; iets er naar*
inrigten, het er op aanleggen. — արո՞ր անո՞ր անո՞ր
անո՞ր, ook poët. անո՞ր անո՞ր, naar iets streven, op
iets het gemunt hebben. արո՞ր անո՞ր անո՞ր անո՞ր
անո՞ր, zeer naar iets streven. — արո՞ր անո՞ր անո՞ր
անո՞ր, het bedoelen, de toeleg, enz. արո՞ր անո՞ր անո՞ր
անո՞ր անո՞ր անո՞ր, het er naar inrigten, enz. — ար
արո՞ր անո՞ր անո՞ր, het oog hebben op een anders
vrouw. — անո՞ր անո՞ր, oogmerk, bedoeling. — ար
արո՞ր անո՞ր, KN. het voorwerp daar naar gestreefd
wordt; roofgoed; de weerbare manschappen, die iu
tijd van nood gewapend (ieder met de wapens, die
hij heeft) worden opgeroepen, om als արո՞ր անո՞ր
te dienen, de landweeer; *ook wel* de werkbare man-
schappen, die opgeroepen worden tot eenig werk
(*erg.* արո՞ր անո՞ր).

արո՞ր, *KN.* *sva.* արո՞ր, *en* արո՞ր (*grondv.* ո՞ր,
erg. անո՞ր). — արո՞ր անո՞ր, *KN.* tot bedaren zoe-
ken te brengen, zoeken te troosten of te bevredigen,
vooral met goede woorden. — արո՞ր անո՞ր անո՞ր, sus-
sen. — արո՞ր անո՞ր, vertroosting, opbeuring; ook de
vrouw, die de bruid naar de bruidskamer geleidt,
en vervolgens ook den bruidegom noodigt daarheen
te gaan. — արո՞ր անո՞ր անո՞ր, het tot bedaren zoeken
te brengen, enz.

արո՞ր, *KN.; արո՞ր անո՞ր, iets zeggen, om iemand te*
waarschuwen. — արո՞ր անո՞ր, gew. արո՞ր անո՞ր անո՞ր
(արո՞ր անո՞ր, K.) iemand toespreken.

అనగల *zie* గల

అనగల *zie* గల

అనగల *zie* గల

అనగల *kw. zva. అనగల* — అనగల *kn.* iets zachtjes en langzaam verrigten. — అనగల *iemand* tot iets overhalen, *zva. అనగల*

అనగల *kn.* schuin van de mond of bek (*virg. అనగల*) — అనగల *schuimen, schuimbekken.*

అనగల *zie* అనగల

అనగల *of* అనగల *kn.* verontrust, beangst, angstige bekommring.

అనగల *kw.* schudding, beweging. *Virg. అనగల*

అనగల *zie* అనగల

అనగల *zie* అనగల

అనగల *zie* bij అనగల

అనగల *zie* bij గల

అనగల *zie* గల

అనగల *n.*, అనగల *poët.*, అనగల *of* అనగల *k.*, naam; met name, genaamd, heeten; *cok kn.* namelijk of trouwens. *Virg. అనగల* en *అనగల* — అనగల *kn.* genaamd naar het eerste kind of naar de woonplaats. Zoo అనగల *en* అనగల *n.*, అనగల *kn.*; *bv. అనగల* de vader van Sidin. అనగల *de* Kjài van Mâdjâ. — అనగల *అనగల* *iemand of iets* noemen; *iets* bepaald noemen, (zeggen, wat of hoe); beweren (het zóó noemen, terwijl een ander het anders noemt); *iemand* deze of die naam geven, dus of zoo benoemen, voor als zoodanig beschouwen. అనగల *Déw à* noemt men nu eenmaal, *d. i.* Déw à is een gebruikelijke benaming. అనగల *pass. poët.* — అనగల *iemand* een naam of namen geven, *d. i.* scheldnamen geven. అనగల *pass. poët.*

అనగల *kn.* de Arenboom, een soort van Palmboom.

అనగల *zie* అనగల

అనగల *kn.* bijdragen, hulp toebrengen, *bv. met geld, of het deelen in werkzaamheden.* అనగల *met* de vingers bijdragen, *van iemand die niet anders bijdraagt tot een feest, dan zijn vingers, om meé te eten.* అనగల *bijdragen, deelnemen, met krijgsgescrei, bij het aanzien van een kampstrijd van een ander.* అనగల *bijdragen, deelnemen, met gescrei.* అనగల *deeluemen* in iemands vreugde. — అనగల *bijdragen, een bij-*

drage geven. — అనగల *gezamenlijk bijdragen; bijdrage, wat bijgedragen wordt; deelgenoot, compagnon.*

అనగల *zie* అనగల

అనగల *kw.* ik, mij, wij, ons.

అనగల *zie* అనగల

అనగల *kw. zva. అనగల* (*Skr. harina, een hert.*)

అనగల *eign. van een Widâ-dâri.*

అనగల *kw. zva. అనగల* (*Skr. aroena, een naam van de zon.*)

అనగల *zie* bij అనగల

అనగల *kw.* beest, beesten.

అనగల *en* *verbasterd* అనగల *kw.* de oceaan, de zee (*Skr. arjawa*). — అనగల *of* అనగల *naar* de zee gelijken; *zeewaarts* gaan.

అనగల *kw.*, అనగల *kn.* steenen of metalen beeld (*Skr. artjâ, voorwerp van vereering, een beeld.*) — అనగల *kw. zva. అనగల* (*verbastering of schrijffout.*) అనగల *kw.* eerbiedbewijzing, huldebetoening (*Skr. artjanâ*). — అనగల *zijn* hulde betoonen.

అనగల *kw. zva. అనగల* het aangezigt wasschen (*Skr. âtjamana, het spoelen van de mond, als men 's morgens opstaat en vóór godsdienstige handelingen; artjyamâna, geëerd.*)

అనగల *kw. zva. అనగల* volgens de Dâsâ-namâ een lang uitgestrekte wolk.

అనగల *kw.* de zon (*Skr. arka*). అనగల *de* Zonnegod.

అనగల *I. kn.* statelijke begeleiding, stoet of optogt, *bv. bij een bruiloft.* — అనగల *in* statie begeleiden, van de optogt waarbij de bruidegom naar het huis van de bruid, en beide later naar het huis van de ouders van den bruidegom begeleid worden. — అనగల *in* een stoet achter elkander. — అనగల *begeleiding* in staatsie.

II. *n.*, అనగల *k.*, arak, een sterke drank van de stroop of de melassen van suiker en kêtan bereid.

అనగల *kw. zva. అనగల* అనగల *kn.* overal vertellen; (*ook* nauwkeurige opgaaf of opsomming van zaken. *J.*). — అనగల *aan* de menschen *iets* overal vertellen. — అనగల *uiteenspreiden, omhalen, door elkander goojien.* అనగల *en* అనగల *kn.* droog, *d. i.* heesch, schor van stam; droog, opgedroogd, uitgedroogd, *van inkt.* — అనగల *droogte van het weér; (ook* er zeer vuil uitzien, met een korst van vuil, *van het lichaam. J.*)

అనంతరమునకు oostmoeson met groote droogte.
 అధ్యాయము KN. een schel geluid dat sommige insecten met de vleugels maken, *scheller dan అంత్యము* Vrg. అధ్యాయము — అధ్యాయము poët. అధ్యాయము en అధ్యాయము een schel, schrill of krijschend geluid maken, zooals de krekkel; ook van de olifanten: en zulk een krijschen wordt ook aan de Boetâ's toegekend; poët. hinniken. — అధ్యాయము of అధ్యాయము gekrijsch; poët. gebinnik.
 అధ్యాయము KN. het geluid van het schuuren van iets hard of van het snel strijken of veegen over iets hard: *bv. met een bezem, rits!* (vrg. అధ్యాయము). అధ్యాయమునకు soms voor een luciferhoutje. అధ్యాయమునకు అధ్యాయమునకు అధ్యాయమునకు spr. — అధ్యాయము wegrissen, gretig naar zich toehalen, zooals een speler zijn winst. J.
 అధ్యాయము KN. de uitvaardiging van een bevel; wachtbriefje of wachtlijst, dat door de afgeloste wacht aan de nieuwe gegeven wordt. — అధ్యాయము en అధ్యాయమునకు weggagen, zooals kippen. — అధ్యాయమునకు bevel geven. — అధ్యాయమునకు met అధ్యాయము of andere benaming van een persoon, iemand om weggejaagd te worden, iemand van het laagste gemeen, een schobbejak. — అధ్యాయమునకు of అధ్యాయమునకు naam van de tweede poort van de noordkant van de Kraton, waarmede men op de Aloenaloen komt, en van de plaats dáárbij, waar de wachtlijsten worden afgegeven. Ook is అధ్యాయమునకు de naam van een gebouw aan de oostkant van de Aloen-aloen, waar de tijgers in gereedheid worden gehouden voor een tijger- en buffelgevecht.
 అధ్యాయము KN. een ijzeren werktuig van de krisscheëmakers met een scherpe omgebogene punt, om er meê uit te hollen.
 అధ్యాయము KN. *zva. అధ్యాయము*
 అధ్యాయము *zie అధ్యాయము*
 అధ్యాయము KN. met uitgespreide vlerken op zijde treden en trippelen, van een haan, die treden of vechten wil; *fig. van iemand* die gelegenheid zoekt om met zijn vijand tot dadelijkheden te komen. — అధ్యాయము om een paar vechtende hanen heen zitten en ze tot dapperheid aanzetten; een vijand omsingelen, insluiten (*een ander zie bij అధ్యాయము*). — అధ్యాయమునకు een hen, of een vijand, op bovengenoemde wijze naderen.

అధ్యాయము KN.; అధ్యాయమునకు అధ్యాయమునకు naam van de bloem van zeker onkruid (*en een aan een lange stok gebonden mandje, waarmede men vruchten en bloemen van een boom plukt. J.*); ook *zva. అధ్యాయమునకు* schimp.
 అధ్యాయమునకు *zie అధ్యాయము*
 అధ్యాయము *ook wel అధ్యాయము en అధ్యాయము* 1. *zva. అధ్యాయము en అధ్యాయము* (Skr. arda, toegenomen, vol); 2. *zva. అధ్యాయము* inhalig, vrekkelig (*misschien van 't Skr. arda, kwellen, plagen*). అధ్యాయము *zva. అధ్యాయమునకు* అధ్యాయమునకు voor అధ్యాయమునకు అధ్యాయమునకు spr. — అధ్యాయమునకు benaming van een slagorde in de Brûlâ-joeda (Skr. ardatjandra, halve maan). — అధ్యాయమునకు *zie అధ్యాయము* — అధ్యాయమునకు *zie అధ్యాయము* — అధ్యాయమునకు *zie అధ్యాయము*
 అధ్యాయము *zie అధ్యాయము*
 అధ్యాయము *Holl. order*; KN. *zva. అధ్యాయము* toelating, vergunning.
 అధ్యాయము en అధ్యాయము *KW. zva. అధ్యాయము of అధ్యాయము* — అధ్యాయము అధ్యాయము KN. slepen, *gew. fig., bv. in het graf slepen; menschen wegslepen; menschen pressen om dienst te verrigten; een bediende van een ander voor een tijd leenen en tot eenig werk gebruiken.* — అధ్యాయము en అధ్యాయము *mv.* — అధ్యాయము onwillekeurig weggesleept. — అధ్యాయము en అధ్యాయము *gepreste menschen; een geleende bediende; weggesleept, van iemand, die door een kortstondige ziekte of een epidemie wordt weggerukt.*
 అధ్యాయము KN. geleide, in poëzie; (*voorgespannen beest om een voertuig te trekken, gespan. J.*) — అధ్యాయము *iemand of iets* achter zich meêvoeren; *iemand* leiden of geleiden tot iemand; aan het hoofd van een stoet *deze* achter zich meêvoeren; *aanvoeren, van troepen; een gevangene* geleiden of opbrengen, *als men deze achter zich meêvoert.* అధ్యాయము en అధ్యాయము *pass.* — అధ్యాయము *geleider; leider, aanvoerder; voorgespannen beest om een voertuig te trekken, gespan.* అధ్యాయము *అధ్యాయము* een wagen met vierspan.
 అధ్యాయము *KW. zva. అధ్యాయము* en het zich terugtrekken uit het aardsche leven en opvaren ten hemel (*zva. అధ్యాయము* అధ్యాయము *Vrg. అధ్యాయము*); KN. *zva. అధ్యాయము*

ရှာမကွဲကွဲ *zie* အကွဲကွဲ
 အရှာမကွဲ *verbastering van het schildwachtwoord* Wer da? Zoo အကွဲကွဲကွဲ
 အရှာမကွဲ *zie* အရှာမကွဲ
 အရှာမကွဲကွဲ KN. *Holl. ordonnans.* — အရှာမကွဲကွဲကွဲ *van de ordonnansen.* Zoo အရှာမကွဲကွဲကွဲကွဲ
 အရှာမကွဲ *of* အရှာမကွဲကွဲ. *zva. အရှာမကွဲ* *en* အရှာမကွဲ *of* အရှာမကွဲ (Skr. *hr̥ḍaja*, het hart, gemoed, zetel van het gevoel; kennis).
 အရှာမကွဲ *zie* အရှာမကွဲ
 အရှာမကွဲ *zie* အရှာမကွဲ
 အရှာမကွဲ N., အရှာမကွဲကွဲ K., *meening. beteekenis, begrip* (Ml. *hetz. Skr. ar̥ḍa*). အရှာမကွဲကွဲ အရှာမကွဲကွဲ *of* အရှာမကွဲကွဲကွဲ *dat wil zeggen.* — အရှာမကွဲ *en* အရှာမကွဲ *of* အရှာမကွဲ *en* အရှာမကွဲ N., အရှာမကွဲကွဲ *အရှာမကွဲကွဲ* *of* အရှာမကွဲကွဲ *အရှာမကွဲကွဲ* K. *verstaan, begrijpen.* — အရှာမကွဲကွဲကွဲ *iets te verstaan geven, verklaren.* — အရှာမကွဲကွဲ *အရှာမကွဲကွဲ* *verstand, begrip.* — အရှာမကွဲကွဲ *အရှာမကွဲကွဲ* *verstandsvermogens.*
 အရှာမကွဲကွဲ KN. *grasmes, groot krom mes of sikkal. အရှာမကွဲ* *een groot soort van kapmes.* — အရှာမကွဲကွဲ *gras snijden.* — အရှာမကွဲကွဲ *iets met een grasmes snijden.* — အရှာမကွဲကွဲ *voor iemand of voor een beest* *gras snijden.* — အရှာမကွဲကွဲ *grassnijden.* — အရှာမကွဲကွဲ *het snijden van gras.* — အရှာမကွဲကွဲ *grasveld, waar men gewoon is gras te gaan snijden.*
 အရှာမကွဲ *of* အရှာမကွဲ KW. *zva. အရှာမကွဲ* *stil blijven staan; zva. အရှာမကွဲ* *in zijn loop of gang gestuit of belemmerd worden; en zva. အရှာမကွဲ* *stroef.* — အရှာမကွဲ *zva. အရှာမကွဲ* (*zacht, langzaam. G.*)
 အရှာမကွဲ KN.; အရှာမကွဲ *of* အရှာမကွဲ *iets vastbinden aan iets of met iets, iemand aan iets vastbinden en vastgebonden laten staan.* — အရှာမကွဲ *met het een of ander iets vastbinden.*
 အရှာမကွဲ KN. *scheur, spleet, reep, in de lengte afgescheurd of afgesleten gedeelte, van bamboe of iets dergelijks. အရှာမကွဲ* *of* အရှာမကွဲ *een reep.* — အရှာမကွဲ *iets scheuren, afscheuren, splijten.* — အရှာမကွဲ *gespleten, doorgescheurd; te splijten; reep; aan reepen.*
 အရှာမကွဲ KN. *vermindern door bezuiniging.* — အရှာမကွဲ *iets vermindern door bezuiniging.*

ကျွန်းကျွန်း KN. 1. pees, ader; 2. de naaktheid, de schaamdeelen (Ar. *عورت*).
 ကျွန်းကျွန်း KN.; ကျွန်းကျွန်း *bezaaijen met rijst in de halmen.* — ကျွန်းကျွန်း *eijeren vóórdát zij gelegd zijn; een zwangere vrouw; rijstveld dat nog niet beplant is.*
 ကျွန်းကျွန်း KN. 1 *volgorde; naar de volgorde of in behoorlijke volgorde; samenhang, of goed samenhangend, van een zin of van de woorden van een zin; langs iets, bv. het strand, voortgaan; langs (vrg. ကျွန်းကျွန်း). ကျွန်းကျွန်း* *de (of het) volgende in een reeks.* 2. KN., ကျွန်းကျွန်း *of* ကျွန်းကျွန်း KI., *het door zachte drukking met de vingers gewreven worden, bij pijn in de leden of in de buik.* — ကျွန်းကျွန်း KN. 1. *naar de volgorde verhalen, opzeggen of opschrijven (အကျွန်းကျွန်း* *alles naar de volgorde, van woord tot woord); langs iets voortgaan (ကျွန်းကျွန်း* *uit de samenhang van de zin opmaken; metalen draad trekken.* 2. KN., ကျွန်းကျွန်း *of* ကျွန်းကျွန်း KI., *iemand's lichaam of een deel er van met zachte drukking van de vingers wrijven. Zoo ook* ကျွန်းကျွန်း *(ကျွန်းကျွန်း* *pass. G.).* — အကျွန်းကျွန်း *het voortgaan naar de volgorde, enz.* — ကျွန်းကျွန်း *volgrees, bv. van gestachten.*
 ကျွန်းကျွန်း KN. *naam van een insect, dat een ratelend geluid geeft. ကျွန်းကျွန်း* *ratel, draairatel, zooals de nachtwacht soms gebruikt. J.*
 ကျွန်းကျွန်း KN.; ကျွန်းကျွန်း *verkwisten.*
 အရှာမကွဲ KW.; အရှာမကွဲ *zva. အရှာမကွဲ* *en* အရှာမကွဲ *အရှာမကွဲ* *zich voorstellen, denken; en bij zich zelf spreken.*
 အရှာမကွဲ KW. *zva. ကျွန်းကျွန်း* *en benaming van de zangwijze Dangdang-goelá.*
 အရှာမကွဲ *အရှာမကွဲ* *enz., zie အရှာမကွဲ*
 အရှာမကွဲ *အရှာမကွဲ* *zie* အရှာမကွဲ
 အရှာမကွဲ *zie* အရှာမကွဲ
 အရှာမကွဲ *zie* အရှာမကွဲ
 အကွဲကွဲ 1. KN. *onderzoek, navraag, informatie; bij zich zelf nagaan, eer men iets doet of aanneemt, of het aannemelijk is; vooraf onderzoeken; beviuding omtrent een zaak, hoe iets bij voorafgaand onderzoek blijkt te wezen, of iemand voorkomt. အကွဲကွဲ* *'t blijkt moeilijk te wezen, 't komt mij moeilijk voor.* — အကွဲကွဲ *အကွဲကွဲ* *iets vooraf onderzoeken. J.* — အကွဲကွဲ *အကွဲကွဲ* *lusteloos; zich te lusteloos gevoelen om*

అధ్యయనము *oudere naam van een landschap in het oostelijk gedeelte van Java, misschien het tegenwoordige Blora.*

అధ్యయనము *ook బ్రలాదారి eigenn. van den persoon, die vóór het aangaan van de Bralâ-joedâ geofferd is.*

అధ్యయనము *eigenn. van een Widû-dâri; en van den olifant, daar Bâtârâ Endrâ op rijdt (Skr. Êrd-wara, Indra's olifant).*

అధ్యయనము *kw. zva. అనియ్యియోయో of అనియ్యియోయోయో (onweêr? Skr. Êrdwati, bliksem); ook eigenn. van de vrouw van Bâlâ-dévâ, een dochter van Sâljâ.*

అధ్యయనము *kn. verhindering, beletsel, ongeval. Vrg. అధ్యయనము J. (Ar. عرض, accident, gewal; wat in de weg komt).*

అధ్యయనము *I. N. Md., అధ్యయనము, అధ్యయనము. vóór, in అధ్యయనము of అధ్యయనము అధ్యయనము of అధ్యయనము en అధ్యయనము of అధ్యయనము vóór, vóór, vóór, vóór; hier voren; te voren, vroeger; ook అధ్యయనము అధ్యయనము in het gezicht, onder de ooggen, in zamenstelling als అధ్యయనము అధ్యయనము (zie అధ్యయనము), en అధ్యయనము అధ్యయనము in het gezicht, onder de ooggen (van den eigenaar), weggenomen worden (vrg. అధ్యయనము). అధ్యయనము అధ్యయనము అధ్యయనము ook wel enkel అధ్యయనము of అధ్యయనము aanstaaende, eerstkomende (maand bv.). అధ్యయనము అధ్యయనము zva. అధ్యయనము అధ్యయనము op de hoofdplaats als leenbezitter onderhoorig aan N. అధ్యయనము de loerah vóór, de loerah van de wacht aan de Régol. — అధ్యయనము titel van de vrouw van een Mas-gabâ. — అధ్యయనము zie అధ్యయనము. — అధ్యయనము vroeger of voorheen. — అధ్యయనము (gew. అధ్యయనము) N., అధ్యయనము, met het aangezicht naar iets (bv. het oosten) gerigt. అధ్యయనము ook అధ్యయనము అధ్యయనము spr. — అధ్యయనము అధ్యయనము iets met het front naar iets toekeeren; met het front naar iets gekeerd zijn of staan; kort vóór iets zijn, digt aan iets toe zijn. — అధ్యయనము అధ్యయనము అధ్యయనము అధ్యయనము tegenover een ander, of tegenover elkander. — అధ్యయనము అధ్యయనము de plaats of ruimte vóór iets, bv. vóór de deur; ook, అధ్యయనము of అధ్యయనము, vóór, in de tegenwoordigheid van iemand. — అధ్యయనము. అధ్యయనము, అధ్యయనము. voorste, eerste, voornaamste; voorganger; aanvoerder van troepen. — అధ్యయనము అధ్యయనము అధ్యయనము voorbarig. — అధ్యయనము, అధ్యయనము, అధ్యయనము, naar voren. — అధ్యయనము అధ్యయనము te*

veel naar voren, te ver vóór. — అధ్యయనము అధ్యయనము in praesentie van iemand. — అధ్యయనము అధ్యయనము zie beneden.

II. అధ్యయనము N., అధ్యయనము, అధ్యయనము, అధ్యయనము, అధ్యయనము, అధ్యయనము of అధ్యయనము, voorhebben, willen; ook, en dan అధ్యయనము K.M.D., iets begeeren, verlaagen; iets of iemand willen hebben. అధ్యయనము అధ్యయనము, అధ్యయనము అధ్యయనము K.M.D., niet willen, niet begeeren, niet wenschen. Zoo ook అధ్యయనము అధ్యయనము, అధ్యయనము అధ్యయనము K.M.D. nog niet willen, begeeren of wenschen. అధ్యయనము op sterven liggen. [Het kaw i అధ్యయనము beteekent lust, plezier in iets hebben, en van daar iets wenschen of willen (zie bij అధ్యయనము): de beteekenis van vóór heeft het gekregen door het gebruik als krâmâ voor అధ్యయనము]. — అధ్యయనము అధ్యయనము iets verwachten, hopen; naar iemand verlangen. — అధ్యయనము అధ్యయనము K.M.D., అధ్యయనము, wil, begeerte, verlangen, bedoeling; ook met lust, vlijtig in het leeren; en geneigd tot iets. అధ్యయనము al wat je wilt. అధ్యయనము అధ్యయనము al wat u behaagt, al wat u verkiest. అధ్యయనము అధ్యయనము అధ్యయనము అధ్యయనము uit eigen beweging, vrijwillig. అధ్యయనము ook అధ్యయనము అధ్యయనము అధ్యయనము of అధ్యయనము en అధ్యయనము అధ్యయనము అధ్యయనము అధ్యయనము, అధ్యయనము M.D., అధ్యయనము అధ్యయనము K., laat het maar wezen! laat hem (of haar) maar! అధ్యయనము అధ్యయనము laat het maar wezen, dat ik sterf! laat mij maar ster- ven! అధ్యయనము అధ్యయనము of అధ్యయనము అధ్యయనము, అధ్యయనము అధ్యయనము K., met wat bedoeling? waarom? — అధ్యయనము అధ్యయనము అధ్యయనము of అధ్యయనము enz., eig. అధ్యయనము (al wat gewild wordt) zeggen, zich geheel schikken naar iemand, iemand alles toegeven. — అధ్యయనము అధ్యయనము iemand zijn wil geven, toegevend, inschikkelijk zijn. — అధ్యయనము అధ్యయనము iets of iemand willen hebben, aannemen, niet afwijzen (అధ్యయనము pass.); iets of iemand begeeren of verlangen (అధ్యయనము pass.). — అధ్యయనము అధ్యయనము అధ్యయనము iets begeeren, wenschen, verlang- en; van iemand iets verlangen. అధ్యయనము wordt ook gebruikt als KI. van అధ్యయనము — అధ్యయనము of అధ్యయనము en అధ్యయనము of అధ్యయనము అధ్యయనము begeerte, wat verlangd wordt. అధ్యయనము uit eigen verkiezing. — అధ్యయనము

begeerte, verlangen; iets verlangen, zin in iets hebben. — అనగియ tot of naar iets of iemand een verlangen hebben, in iets of iemand zin hebben. — అనగియ అనగియ అనగియ, begeerte, verlangen; wat begeerd of verlangd wordt. — అనగియ అనగియ అనగియ, verwachting, hoop.

అనగియ KN. vaak hebben, slaperig zijn (erg. అనగియ అనగియ III.). — అనగియ అనగియ, slaperig worden, door de slaap overmeesterd worden, wegens gebrek aan slaap.

అనగియ, zie అనగియ

అనగియ, ook wel అనగియ KW. zva. అనగియ అనగియ en అనగియ అనగియ zva. అనగియ అనగియ en అనగియ అనగియ — అనగియ KN. visch vangen in een అనగియ fig. bemagtigen, onder zijn magt brengen. — అనగియ mv.

అనగియ, zie అనగియ

అనగియ N., అనగియ, leven; het leven; in wezen of in stand zijn of blijven; tieren, niet sterven, van iets dat geplant is; aan (niet uit, niet uitgedoofd) zijn, van vuur; (ook van een werk, 'dat nog niet vastgemaakt of in elkander gezet is, en nog weér losgemaakt kan worden. J.). అనగియ అనగియ అనగియ, levend water, bronwater. అనగియ అనగియ అనగియ, అనగియ అనగియ, de levende, hier op de wereld levende en met elkander levende menschen. Zoo ook అనగియ అనగియ అనగియ en అనగియ అనగియ, అనగియ, de levenden, de menschen. అనగియ అనగియ, de dood en het leven van iemand, voor iets waar iemands dood of leven aan hangt. అనగియ అనగియ అనగియ spr. — అనగియ అనగియ అనగియ, een land ontginnen; iemand ondersteunen in behoeftige omstandigheden. — అనగియ అనగియ, iemand het leven schenken, in het leven laten. అనగియ అనగియ of అనగియ అనగియ అనగియ, in het leven gehouden; het leven waarin men behouden blijft. అనగియ అనగియ అనగియ spr. — అనగియ అనగియ అనగియ, een doode levend maken; (ook iets zóó maken, dat het nog weér losgemaakt kan worden. J.). — అనగియ అనగియ of అనగియ అనగియ అనగియ, levend, bv. vangen of begraven; van planten, die goed van zelfs tieren. — అనగియ అనగియ, అనగియ అనగియ of అనగియ అనగియ, wat in het leven houdt of tot levensonderhoud dient, levensmiddel, bestaan,

kostwinning; middel om het leven te behouden of te redden; en levenswijze. Zoo wordt ook een halfvolwassen kip genoemd, die tot de offerhanden van een Tingkeb-feest behoort. అనగియ అనగియ అనగియ, levendmakend water, levenswater.

అనగియ KW. zva. అనగియ అనగియ en అనగియ KN. wat gelijk staat met de waarde of morite van iets, en deze vergoedt; vergoeding. అనగియ అనగియ spr. అనగియ అనగియ అనగియ, geen rede verstaan (waarschijnlijk van het Ar. فرف, wat billijk is). — అనగియ అనగియ, bij ruiling, afwisseling, beurtelings. — అనగియ, verruilen. G. అనగియ zva. అనగియ అనగియ, verkeerd; in de war, van iemand die een verkeerde voorstelling heeft. — అనగియ, voor iets in ruil geven. — అనగియ, iets in ruil geven of verruilen voor iets anders. — అనగియ (van అనగియ) zich vergissen of bedriegen, bv. van het gezicht. — అనగియ అనగియ of అనగియ అనగియ, wat in ruil gegeven wordt; ruiling; met elkander ruilen, door ruilhandel.

అనగియ KN. bang, bevreesd. — అనగియ అనగియ, iemand bang of bevreesd maken; zich er bang of bevreesd om maken.

అనగియ, Holl. harpuis.

అనగియ en అనగియ, zie అనగియ

అనగియ, zie అనగియ

అనగియ, zie అనగియ

అనగియ, ook wel అనగియ I. eigenn. van den derden zoon van Pandoe; en naam van een berg in het oostelijk gedeelte van Java; ook Kawi-benaming van de Redjasa-boom (Skr. Ardjoena). అనగియ అనగియ, of అనగియ అనగియ, eigenn. van den Vorst van Mahispati. — II. KW. water dat zich in de holte van rotsen verzamelt, volgens de Dasa-nama.

అనగియ, zie bij అనగియ

అనగియ of అనగియ, en అనగియ, bij verkorting అనగియ KW. zva. అనగియ en అనగియ, titel van een jongeren broeder van den Vorst (erg. అనగియ). Tegenwoordig wordt dit woord algemeen gebruikt vóór de eigenamen van Pangerans en van hun zonen (Skr. arja en arja, achtenswaardig, achtbaar, iemand van een goede familie, iemand van de derde kaste. In het Javaansch schijnen అనగియ, het Sanskr. arja, en అనగియ zva. అనగియ of అనగియ met elkander verward te zijn). — అనగియ అనగియ, of అనగియ

అనఱియ is de titel van een achterkleinzoon van den Vorst, indien hem niet de titel van Pangeran verleend wordt. Dezelfde titel voert de oudste zoon van een dochter van den Vorst, die met een onedele gehuwd is, terwijl haar overige zonen అనఱియ genoemd worden. — అనఱియ అనఱియ de woning van een Riá.

అనఱియ zie అనఱియ

అనఱియ 1. zie అనఱియ 2. KN. grondlaag van takken, bladen enz. voor een dam of weg. J. (Vrg. అనఱియ). — అనఱియ voor een dam enz. zulk een grondslag leggen. J.

అనఱియ zie అనఱియ

అనఱియ KN., అనఱియ poet., geurig, welriekend, aangenaam en zacht van geur (vrg. అనఱియ); lieflijk van stem en toon van spreken. అనఱియ de welriekenden, zva. de schoonen. అనఱియ de schoone. — అనఱియ een vrouw liefkozen, zoete woorden geven. అనఱియ pass. — అనఱియ liefkozing.

అనఱియ KN. gebroken takken, halmen, bladen, gras enz., om, met modder gemengd, water af te dammen of een breuk in een dam te stoppen (vrg. అనఱియ); (ook gebroken wapens. G.)

అనఱియ zie అనఱియ

అనఱియ zie అనఱియ

అనఱియ ook wel అనఱియ KN. verbaasd, verbaasd van verwondering; zich verbazen (Ar. حيران; vrg. అనఱియ). — అనఱియ over iets zich verbazen. అనఱియ ook wel అనఱియ in verbazing. అనఱియ ten hoogsten verbaasd. — అనఱియ verbazend. — అనఱియ iemand doen verbazen; iets als verbazend beschouwen; ook, en gew. అనఱియ wonder, wonderbaar. — అనఱియ wonder, wonderbaar. — అనఱియ wonderbaar, wonderwerk.

అనఱియ KN.; అనఱియ naam van een kleine groene bloem.

అనఱియ KW. zva. అనఱియ (ook zva. అనఱియ G.).

అనఱియ KW. zva. అనఱియ

అనఱియ అనఱియ of అనఱియ ook అనఱియ KW. zva. అనఱియ (Ml. harimau; zameng. uit het Skr. hari, leeuw, en అనఱియ KW. tijger).

అనఱియ zie అనఱియ

అనఱియ KN. maat, in de muziek en bij het dansen. అనఱియ de maat in acht nemen.

అనఱియ అనఱియ of అనఱియ KN. eerbied, respect; eerbied bewijzen, eer bewijzen, salueren (Ar. احترام). అనఱియ eerbiedige groete. — అనఱియ iemand eerbiedigen, respecteren; iemand eer bewijzen, eerbied betoonen. అనఱియ geëerbiedigd; vereering; eerbiedenis, respect, eerbiedige groete. — అనఱియ of అనఱియ eerbewijs. అనఱియ అనఱియ eerbiedig antwoord. — అనఱియ eerbetooning, eerbiedenis, eerbiedige groete; plegtigheid; plegtigheden tot eerbetooning.

అనఱియ eigenn. van een Boetá-vorst van Pringgâ-dâni (Skr. Hidimba).

అనఱియ eigenn. van de zuster van Arimbâ, de vrouw van Wreko-dârâ (Skr. Hidimbâ).

అనఱియ zie అనఱియ

అనఱియ 1. zie bij అనఱియ 2. zva. అనఱియ (vrg. అనఱియ Skr. agra, spits, top; en aga, berg).

అనఱియ zie అనఱియ

అనఱియ KN. fijn en los, in poeder, niet in klonten of kluiten, zooals van aarde en zand. J. — అనఱియ iets zacht en fijn maken; met de hand zacht over iets heen strijken of veggen; iets, bv. losse aarde, zoo met de hand wegstrijken. — అనఱియ los maken, los of fijn wrijven, loskrabben, loshakken, lossteken, losschoffelen. J.

అనఱియ zie అనఱియ

అనఱియ KN. een zeef van bamboe gemaakt (vrg. అనఱియ en అనఱియ). — అనఱియ daarmee zeven. Een ander అనఱియ en అనఱియ zie bij అనఱియ

అనఱియ 1. KN.; అనఱియ en అనఱియ van ouderdom sterven, van beesten en gewassen. — 2. అనఱియ en అనఱియ zva. అనఱియ en అనఱియ

అనఱియ KN. al wat dient of geschikt is om aan te hoogen of gaten te vullen, zooals van een weg. అనఱియ spr. — అనఱియ aanaarden, ophoogen, aanhoogen of opvullen. — అనఱియ iets aanhoogen, ophoogen of dempen; iets door ophooging overdekken met iets, zooals met aarde. అనఱియ ఏదెదె een dijk maken van lijken. అనఱియ అనఱియ spr. అనఱియ door ophooging overdekt raken. — అనఱియ

plant. ਅੰਗ੍ਰਿ (of ਅੰਗ੍ਰਿ) ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾ, zwarte, d. i. onbeplante, grond, van het rijstveld na de oogst. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾਦਾ de tijd van 't jaar, wanneer de velden onbeplant zijn.

ਅੰਗ੍ਰਿ. KN. 1. kant, opstaande zijde; helling van een berg; het op zijn kant staan van iets (verg. ਅੰਗ੍ਰਿ ਅੰਗ੍ਰਿ). 2. geleide. 3. het vierde gedeelte van een bouw. — ਅੰਗ੍ਰਿ hellen, schuins afloopen, afhellen; dalen, lager zijn, van de prijs; overhellen, overhangen, op zijde hellen; op zijde liggend, op de zijde; fig. overhellen, overneigen, van het hart; ook zva. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾਦਾ niet juist, bv. van de verklaring van een woord; onzuiver, van het spreken van een taal. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾ overhellend, d. i. loopend, cursief schrift. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ overhellend Kawi, dat geen zuiver Kawi is, maar toch ook geen Djarwã. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ benaming van de cijferletter 6. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ over en weër hellen of op zijde liggen. — ਅੰਗ੍ਰਿ. KN., ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾ KI., begeleiden, vergezellen, tot eerbewijs of staatsie; ook, vooral in poëzie, zich voegen naar iemands verlangen, zich vereenigen met iemands meening (verg. ਅੰਗ੍ਰਿ en ਅੰਗ੍ਰਿ). Ook ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ of ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ en ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ begeleiden, in een onbepaalde zin. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ de stoet. — ਅੰਗ੍ਰਿ begeleiden, vergezeld worden. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ iemand vergezellen. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾਦਾ iemand begeleiden. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ ook een persoon of goederen begeleiden, om te waken voor ontvlugting of ontvreemding; iets op de zijde leggen; iets op zijn kant zetten; iets aan zijn zijde hebben. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ iets doen afhellen; de prijs doen dalen; iets op zijn kant of zijde leggen of doen liggen; iets schuinsch of hellend houden; een woord verdraaijen. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾ pass. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ op iemand of iets zijdelings doelen of zinspelen; iemand zijdelings op het oog hebben, met de bedoeling dat die persoon iets hooren of vernemen zal. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾ of ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾ pass. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ bezijden, de naaste plaats bezijden iemand of iets. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾ ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ aan zijn zijde. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ of. hetz. (voor ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ een zijde). — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾ zijdelingse aanduiding of zinspeling. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ gevolg; wat benevens een pacht nog daarbij als toelaag moet worden opgebracht. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ naar een

kant of zijde heen. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾ naar de oostkant gelegen. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾ op eenige afstand ter zijden, bv. gaan zitten.

ਅੰਗ੍ਰਿ. KN., ਅੰਗ੍ਰਿ. KI. de neus (KW. en MI. ਅੰਗ੍ਰਿ, Skr. grãd).

ਅੰਗ੍ਰਿ. KN. garnaal (KW. en Mal. ਅੰਗ੍ਰਿ; verg. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ en ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ). ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ een kreeft. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ een groot soort van kreeft. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ benaming van een bijzonder soort van oorkrabben. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾ spr. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾਦਾ KW. zva. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ KN. de duiker (een vogel); ook een soort groote pissebed; en vorstbalk of vorstspier, een bamboe die in de zamensluiting van twee zijstukken van een atëp-dak ligt om deze te verbinden. J.).

ਅੰਗ੍ਰਿ. KN. diepte, van een wond of zweer. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ het zwart van de oogen (verg. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ); ook zwart zien, stuursch.

ਅੰਗ੍ਰਿ. KN.; ਅੰਗ੍ਰਿ naam van een soort kleine muggen. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ knorrig, misnoegd, uit zijn humeur. Zoo ook ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ op iemand of over iets knorren. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ het knorrig zijn.

ਅੰਗ੍ਰਿ. KW. zva. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ sloop. KN. ongevulde zak voor een kussen. N. in de spreektaal zva. ਅੰਗ੍ਰਿ (verg. ਅੰਗ੍ਰਿ). — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ overdekte geut of waterleiding; twee reijen troepen op een afstand van elkander. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ bedekken; iemand, bv. een gevangene, tusschen gewapenden begeleiden. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ of ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ benaming van pieken, die een voornaam Javaan nagedragen worden, wanneer hij in staatsie uitgaat.

ਅੰਗ੍ਰਿ. KW. zva. ਅੰਗ੍ਰਿ (ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ KN. een dakje of deksel over een doode bij een begraafnis, en een uitstekend afdak aan een dak. J.). — ਅੰਗ੍ਰਿ. KW. zva. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ KN., ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ KI. iemand te schande maken, door bespottung ten toon stellen. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ het te schande maken, het ten toon stellen. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ zva. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ (ook aan een dak een afdak maken. J.).

ਅੰਗ੍ਰਿ. KN. beschroomd, bang, bevreesd; voor een persoon, dien men ontzien moet. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ voor iemand bevreesd zijn, iemand ontzien. ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ of ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ pass. — ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ ontzag, ontzag hebben.

ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ of ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ en ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ of ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ of ਅੰਗ੍ਰਿਦਾਦਾ KN. de afhelling of afhellende oever

of kant van een rivier of ravijn; (verg. ἀνήρι); ἡλιασθησις of ἡλιασθησις een ondergeschikte van een hoofdgoenoeng. — ἡλιασθησις steil zijn, een berg hellingen. — ἡλιασθησις schuins afloopen; overhangen, overhellen; zich op zijde van een berg bevinden.

ἡλιασθησις KN.; ἡλιασθησις ἡλιασθησις een soort van krekkel; het geluid daarvan.

ἡλιασθησις poet. voor ἀνήρι

ἡλιασθησις zie bij ἀνήρι

ἀνήρι zie ἀνήρι

ἀνήρι ἀνήρι en ἀνήρι zie ἀνήρι I.

ἀνήρι ἀνήρι en ἀνήρι zie ἀνήρι

ἀνήρι N.; ἀνήρι N., ἀνήρι K., een kwart reaal, een dertiendehalf (ἀνήρι K. zie bij ἀνήρι). — ἀνήρι ἡλιασθησις dertiendehalven. ἀνήρι ἡλιασθησις guinjes.

ἡλιασθησις KW. zwa. ἀνήρι één, en ἀνήρι zwa. ἀνήρι één, vereenigd, zamen. (Skr. Éka). ἡλιασθησις ἡλιασθησις en ἀνήρι ἡλιασθησις zwa. ἀνήρι ἡλιασθησις eensgezind. ἡλιασθησις ἡλιασθησις en ἀνήρι ἡλιασθησις zwa. ἀνήρι ἡλιασθησις of ἀνήρι ἡλιασθησις eens wilens, gelijkgezind. ἡλιασθησις en ἀνήρι ἡλιασθησις ἡλιασθησις spr. — ἡλιασθησις tot één brengen, één maken. ἡλιασθησις eenvormig maken. — ἡλιασθησις zwa. ἀνήρι ἡλιασθησις iets alleen doen. ἡλιασθησις ἡλιασθησις alleen bieden of dingen, zonder anderen daartoe de gelegenheid te geven.

ἀνήρι zie ἀνήρι

ἀνήρι ook ἀνήρι KN.; ἀνήρι of ἀνήρι aandrigen, sterk aandringen, om een ander weg of achteruit te dringen, ook om iets te verkrijgen. ἡλιασθησις of ἡλιασθησις pass. ἀνήρι ἀνήρι tegen elkander aandringen.

ἡλιασθησις zie ἀνήρι

ἀνήρι zie bij ἀνήρι I.

ἀνήρι zie ἡλιασθησις

ἀνήρι zie ἡλιασθησις en bij ἀνήρι I.

ἀνήρι zie ἀνήρι

ἀνήρι zie ἀνήρι

ἀνήρι Ar. آخر, na, achter; later (verg. ἀνήρι ἀνήρι) ἀνήρι later tijden; de toekomstige eeuw. ἀνήρι het is al in het laatste der dagen (de laatste eeuw). ἀνήρι later in de toekomst. — ἀνήρι iets later doen, of tot later verschuiven.

ἀνήρι KN. het ontlocken zijn van bloemen (verg. ἀνήρι en ἀνήρι). — ἀνήρι ontluiken, opengaan, van bloemknoppen; (ook zwellen, dijgen, uitdijgen, en een plat woord voor dik worden, van de buik, van 't eten. J.).

ἀνήρι KN. geklok, van een hen. — ἀνήρι klokken. — ἀνήρι klokkende tot zich roepen.

ἀνήρι KN. jonge luis.

ἀνήρι KN.; ἀνήρι ἀνήρι de kraag van een Javaansche buis of vest.

ἀνήρι KN. sculptuur, snijwerk, door uitsnijding of graveren in hout of metaal. — ἀνήρι figuren in hout of metaal snijden; graveren; beeldhouwen. — ἀνήρι ἡλιασθησις of ἀνήρι ἡλιασθησις snijwerk, graveersel, beeldhouwwerk. ἀνήρι ἡλιασθησις, ἀνήρι ἡλιασθησις K., ἀνήρι ἡλιασθησις K. of KI., ἀνήρι KI., gevest van een kris. — ἀνήρι ἡλιασθησις lichaamsbouw, figuur van een mensch.

ἀνήρι KN. maat van iets; het meten; afgemeten; iemands toegemeten lot. ἀνήρι of ἀνήρι N. MD. in de spreektaal alleen, slechts, maar (ἀνήρι K.). ἀνήρι ἀνήρι KN. naar evenredigheid, met inachtneming van de maat van iets. — ἀνήρι iets meten, afmeten (een ander zie bij ἀνήρι). ἀνήρι ἀνήρι iets naar evenredigheid doen, met iets de maat van iets anders in acht nemen. — ἀνήρι afmeten, bepalen. — ἀνήρι ἡλιασθησις wat tot meten gebruikt wordt, maatstaf, meetroede; middelmatig. ἀνήρι ἡλιασθησις het landmeten.

ἡλιασθησις MI. staart.

ἡλιασθησις ἀνήρι ἡλιασθησις ἡλιασθησις ἡλιασθησις benaming van de klinkletters ἡλιασθησις enz.

ἡλιασθησις KW. zwa. ἀνήρι en ἀνήρι KN. (verkort ἀνήρι), ook wel ἀνήρι ἡλιασθησις K., uitdrukking of uitdrukkingen, die men bezigt; de stijl van een opstel; zin, volzin; ook zwa. ἀνήρι bv. in ἀνήρι ἡλιασθησις ἡλιασθησις lofprijzing, lofgezang.

ἡλιασθησις gew. ἡλιασθησις of ἀνήρι Ar. iqrdr, KN. verklaring of belijdenis omtrent een zaak in regten.

ἡλιασθησις KN. een gevlochten mand, een vuilnismand.

ἀνήρι Ar. آخر, KN. het toekomstige leven, het leven hier namaals, in tegenoverstelling van ἀνήρι Verg. ἀνήρι

ἀνήρι zie ἡλιασθησις

ἡλιασθησις zie ἡλιασθησις

Երկրորդ *gew.* և Երկրորդ *Ar.* **أقرب**, nader, naaste; **KN.** na verwanten, naaste bloedverwanten.

Առնուողությունը *zie bij առնուող*

Առնուող **KN.** klanknabootsend woord van het geluid *hà, hà, hà! bij het lachen, en van het geschuifel of geblaas van slangen (verg. աննուող).* — **Առնուող** dat geluid maken; met dat geluid lachen, schateren; schuifelen. — **Առնուող** geschater; geschuifel.

Առնուող **KN.** agaat.

Աննուող *zie աննուող*

Աննուող **KN.** klanknabootsend woord van het geluid *hi, hi, hi! — աննուող* met dat geluid lachen (*verg. առնուող* en *դադառնուող*).

Աղաղակ *zie bij աղաղակ*

Աղաղակությունը **KN.** klanknabootsend woord van het geluid *hè, hè, hè! (verg. առնուող* en *աննուող).* — **Աղաղակ** met dat geluid lachen. *Յուրազգի աղաղակությունը*

Աղաղակություն **KN.**; **Աղաղակություն** *zva.* **Աղաղակություն** of **ուրազգի** niet vol, nog ruimte hebben; *van het hart*, bekommerd, ongerust zijn. **Աղաղակություն** niet tot volle verzadiging eten, nog wat openlaten; *een boom of paal* heen en weer schudden of trekken, om hem los te maken en uit te trekken. **J.**

Առնուող *zie Երկրորդ*

Աննուող 1. **KW.** *zva.* **Աննուող** band, koord, en **աննուող** samenstel, opstel, gedicht; 2. **KN.**, **աննուող** **KL.**, hoofddoek, *zoals de Javanen die dragen voor een tulband (Pers. دستار), tulband; verg. աննուող* **Աղաղակ** en **աննուող**. — **Աննուող** of **աննուող** **KW.** *zva.* **աննուող** een werk samenstellen, opstellen, dichten; *ook* binden, samenbinden. **Աննուող** **Աղաղակ** **KN.** *zva.* **Աղաղակություն** geboeid, gekneveld. — **Աննուող** **Աննուող** **KN.**, **Աղաղակ** **KL.**, *iemand* een hoofddoek omdoen. **Աննուող** **Աննուող** **Աղաղակ** *spr.* — **Աննուող** of **Աննուող** **Աննուող** zich een hoofddoek omdoen; een hoofddoek om hebben. — **Աննուող** **KW.** *zva.* **Աննուող**

Աննուող **KN.** de voorhuid. **Աննուողությունը** onbesneden.

Աղաղակ *ongebr. (eig. zva. աննուող?).* **Աղաղակ** **Աղաղակ** **KN.** vijftig. — **Աղաղակ** **Աղաղակ** elk of ieder vijftig. — **Աղաղակ** **Աղաղակ** bij vijftigen. — **Աղաղակ**

Աղաղակ een ambtenaar van een rang beneden een **Աղաղակ** *zie bij Աղաղակ*

Առնուող *zva.* **Առնուող** **G.** (*Skr. ékatána*, aandachtig, op één punt zijn volle opmerkzaamheid rigtende).

Աղաղակ *ook wel աննուող* *verbasterd աննուող* en **աննուող** *Ar.* **KN.** kiezen, bedenken, bezinnen; een middel verzinnen, *om zich of iemand te helpen (Ar. اختيار).* — **Աղաղակ** *op of tegen iets* een middel verzinnen. — **Աղաղակ** *laten kiezen; voor iemand iets er op verzinnen; iets als middel aanwenden of besteden tot iets.*

Առնուող en **Աղաղակ** **KW.** *zva.* **Առնուող** oog; het gezigt (*Skr. axi*, oog, *éxa*, zien). — **Առնուող** en **Աղաղակ** zien. — **Առնուող** of **Աղաղակ** en **Առնուող** of **Աղաղակ** *zva.* **Աղաղակություն** — **Աղաղակ** of **Աղաղակ** zien. — **Առնուող** of **Աղաղակ** het zien, het gezigt.

Աղաղակ *zie Առնուող*

Առնուող **KW.** *zva.* **Աղաղակություն** en **աննուող** **KN.** 1. dik, *niet waterig; 2.* vlug van leden en beweging.

Աննուող *zie Առնուող*

Առնուող of **Առնուող** **KW.** *zva.* **Առնուող** en **Առնուող** **Աղաղակ** (*Skr. akásja*, de aether, lucht, dampkring, *van kásja*, schijnen. *Een ander Առնուող* *zie beneden).* **Աննուող** de zeven hemelen. **Աննուող** in den hemel. — **Առնուող** naar den hemel.

Առնուողությունը *zie Առնուող*

Առնուողություն **KN.**, *ook wel Առնուողություն* en **Աղաղակ**, een letter van het Alphabet; de letteren (*Skr. axara*). **Աղաղակ** **Առնուողություն** volleerd in de letteren.

Առնուողություն **KW.** *zva.* **Աղաղակ** vergiffenis (*Skr. xama*). — **Առնուողություն** *zva.* **Աղաղակ** — **Առնուողություն** *zva.* **Աղաղակ**

Աղաղակ *zie Աղաղակ*

Աննուողություն **KW.**; **Աննուողություն** **Աղաղակ** een afkeer van iets hebben.

Առնուող **KN.** overleg, beleid, vernuft, schrandere vond, list, vernuftig middel; schrandere, listig; schrandere; gezond verstand (*Ar. عقل*). **Առնուողություն** **Աղաղակ** *hoe legt men dat aan? wat middel is daarop? Առնուողություն* goochelarij. **Առնուողություն** met overleg, schrandere of list zijn best doen, het er op toeleggen. — **Առնուող** schrandere zijn. **Առնուողություն** *iets* met list of overleg behan-

delen. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** iemand belisten, door een list verstrikken; *ergens* iets op uitvinden; tot *iets* list gebruiken, *iets* met list zoeken te krijgen. **ਅਨਾਨਿਯਾ** **ਅਨਾਨਿਯਾ** *iets* met listige middelen zoeken te verkrijgen.

ਅਨਾਨਿਯਾ KN. verstandig, *van een kind, dat toont reeds een goed oordeel te hebben*; meerderjarig, huwbaar, *van een meisje* (Ar. **عاقل**). **ਅਨਾਨਿਯਾ** **ਅਨਾਨਿਯਾ** **ਅਨਾਨਿਯਾ** *verbasterd* **ਅਨਾਨਿਯਾ** **ਅਨਾਨਿਯਾ** *meerderjarig, meerderjarigheid, van een jonge, bij de Javanen, volgens het Moh. regt, met vijftien jaar* (Ar. **عاقل بالغ**).

ਅਨਾਨਿਯਾ KN.; **ਅਨਾਨਿਯਾ** *iemand* voor min houden, met minachting behandelen; de baas spelen.

ਅਨਾਨਿਯਾ *zie* **ਅਨਾਨਿਯਾ**

ਅਨਾਨਿਯਾ KN. windsel garen. **ਅਨਾਨਿਯਾ** **ਅਨਾਨਿਯਾ** *een wind-sel*. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *winden, opwinden, ophaspelen; een wapentuig tusschen de vingers draaijen of drillen; een zaak verdraaijen*. **ਅਨਾਨਿਯਾ** **ਅਨਾਨਿਯਾ** *spr.* Zoo ook **ਅਨਾਨਿਯਾ** *of* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *voor door verdraaijing bedrieglijk redeneren*. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** **ਅਨਾਨਿਯਾ** *of* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *iets om op te winden; een haspel*.

ਅਨਾਨਿਯਾ KW. *zva.* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *worstelen; KI.* haar-wrong, *zie* bij **ਅਨਾਨਿਯਾ** II. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** KN. *iemand* in of bij het haar pakken, door het haar om de hand te slaan. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *een zaak verdraaijen* (verg. **ਅਨਾਨਿਯਾ** bij **ਅਨਾਨਿਯਾ**).

ਅਨਾਨਿਯਾ KN. met de schouders tegen elkan-der stooten; gespierd, sterk. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *iemand* met de schouder stooten; sterk zijn. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** **ਅਨਾਨਿਯਾ** *zva.* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *zva.* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *zva.*

ਅਨਾਨਿਯਾ KN.; **ਅਨਾਨਿਯਾ** *naam van een Sétan; zie* bij **ਅਨਾਨਿਯਾ**

ਅਨਾਨਿਯਾ *of* **ਅਨਾਨਿਯਾ** Ar. KN. zuiver, rein, zuiverheid, reinheid, opregte gezindheid, *van het hart, als het aan niets anders denkt of geen bijoogmerken heeft* (Ar. **إخلاص**). **ਅਨਾਨਿਯਾ** *ik denk er niet meer aan, of hij denkt er niet meer aan. Zoo ook* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *of* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *af* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *nog niet volkomen besloten zijn, nog bedenkingen hebben*. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *een zuiver oogmerk hebben*. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *iets* zuiver maken, zuiver te voorschijn brengen; *zijn hart* zuiver hou-

den, *geen bijoogmerken voeden, alleen zuivere be-doelingen hebben*; iets uit zijn gedachten zetten, aan *iets* niet denken.

ਅਨਾਨਿਯਾ *zie* **ਅਨਾਨਿਯਾ**

ਅਨਾਨਿਯਾ KN. wat men van een sigaar of pijp in de mond neemt om te trekken. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *aan een sigaar of pijp* trekken.

ਅਨਾਨਿਯਾ KN. 1. reukwerk; 2. een buikband van galon of zijde, bij de dienstkleeding over de gordel gedragen. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *iets* met reukwerk berooken of met bloemen bestrooijen. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *hetz.* — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *of* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *een maud die bij het berooken van kleëren gebruikt wordt*.

ਅਨਾਨਿਯਾ Ar. **اعيان**, oogen, de oogen.

ਅਨਾਨਿਯਾ *zie* **ਅਨਾਨਿਯਾ**

ਅਨਾਨਿਯਾ *of* **ਅਨਾਨਿਯਾ** Ar. **حکم**, KN. het (Moham-medaansche) regt; het gereg, vooral het priester-lijk gereg; gerigt, vonnis, straf. **ਅਨਾਨਿਯਾ** *het gereg van de Soerambi*. **ਅਨਾਨਿਯਾ** *dood-vonnis*. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *straffen*. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *iemand of iets* regten, beregten, vonnissen; ook *iemand* achten, beschouwen, voor iets houden. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *de straf die een gevonnigde ondergaat*. **ਅਨਾਨਿਯਾ** *de regten, de regtsbepalingen*. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *vonnis, straf*. **ਅਨਾਨਿਯਾ** *lijfstraf*. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *strafplaats*.

ਅਨਾਨਿਯਾ *of* **ਅਨਾਨਿਯਾ** Ar. **حكمة**, KN. wijsheid; wonderkracht *van een talisman of geneesmiddel*.

ਅਨਾਨਿਯਾ KW. *zva.* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *afgemat, uitgeput, van hon-ger of vermoedheid*.

ਅਨਾਨਿਯਾ KN. dor, droog; verdorren, verflenzen (verg. **ਅਨਾਨਿਯਾ**). **ਅਨਾਨਿਯਾ** *of* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *en* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *spr.* — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *iets* droog maken, droogen.

ਅਨਾਨਿਯਾ *zie* **ਅਨਾਨਿਯਾ**

ਅਨਾਨਿਯਾ KN. *klanknabootsend woord van het lang en helder geluid van een tortelduif, in tegenstelling van* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *dof geluid*. — **ਅਨਾਨਿਯਾ** *zulk een geluid maken of daarnaar gelijken*.

ਅਨਾਨਿਯਾ KW. *zva.* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *en* **ਅਨਾਨਿਯਾ** KN. voor-
val, gebeurtenis, iets wat plaats heeft (Ml. *ada*, *zva.* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *of* **ਅਨਾਨਿਯਾ** *erg.* **ਅਨਾਨਿਯਾ**). **ਅਨਾਨਿਯਾ** *een eind gesponnen draad ter lengte van 5 ëlër of wiesomgangen*. J. **ਅਨਾਨਿਯਾ** *regel of be-*

ten of laten staan, laten beregenen. — արարար-
անարար *naam van een corps pradjoerits in de
Kraton te Soerakarta.*

արարար *zie արարար*

դանարար KN. gek, zot, krankzinnig (*erg. դանարար*).

դանարար *oude gek. — դանարար* zich opzet-
telijk als gek of krankzinnig gedragen. — դանարար
iemand gek, verzot, verliefd maken. դանարար
verzot. — դանարար *iemand voor een gek hou-
den of voor gek verklaren. — դանարար-անարար*
*een troep hansworsten in de bruiloftsstoet van
een bloedverwant van den Vorst.*

արարար *ook արարար* KW. *en Bantamsch, zva. ա-
նարար en արարար* (*erg. արարար*). *արարար*
kennis geven. — արարար KW. *en KI. zva.*
արարար en արարար

արարար KW. *zva. դանարար* aan iets denken, zich
herinneren (*erg. արարար*).

արարար *gew. անարար, արարար, zva. դանարար*
berg (Skr. adri). արարար zie verder bij արարար ա-
րարար zie bij անարար

անարար *zie անարար*

անարար KN. *omtrek; en met eetwaren bij de huizen rond-
gaan om die te verkoopen. — անարար* rondlopen,
lanterfant. *անարար* overal rondwandelen. —
անարար iets omringen, omgeven; *iets* omwandelen,
omrijden, omloopen, omtrekken. *անարար դ-
անարար* of *անարար* *pass.* — *անարար*
դանար of *անարար* *դանար* *iets* rondleiden, met
iets rondlopen of rondstappen. — *անարար*
*rondreizend of rondtrekkend persoon (erg. արարար-
անարար en դանարար);* bij de huizen rondgevent *goed;*
omloop, kreits.

արարար KN. *twist om gelijk te willen hebben. արարար*
արար zulk een twist hebben. *արարար-արար* *twistschrift.*
արարար-արար met een ander kibbelen om gelijk te
hebben. — *արարար* KW. *redetwisten, woordewisselen. —*
արարար KN. *een zaak laten disputeren. — ար-*
արարար met een ander of met elkander dis-
puteren of kibbelen, over en weer redeneren met
verschil van gevoelen.

արարար KW. *zva. անարար (Skr. oedara), ook անարար*
en անարար (Skr. dara, de uterus, moederschoot).
Een ander անարար en անարար zie beneden. — անար-
անարար zva. անարար zwanger, zwanger worden; *ook*

*naam van een corps pradjoerits van den Vorst te
Soerakarta. — անարար of անարար zie beneden.*

անարար *zie անարար*

անարար of անարար *Ar. ادریس, eign. van He-
noch in de koran en bij de Mohammedanen.*

արարար of արարար KW. *zva. անարար անար-*
անար *en անարար* *Vrg. դանարար*
անարար-անարար *naam van een tooverformulier om
zich onzichtbaar te maken (Skr. ad r̥s̥j̥j̥ a s̥ d̥ a n a,*
middel om zich onzichtbaar te maken. PK).

դանարար *verkeerde spelling voor դանարար*
արարար KN. *worstelen door elkander heen en weer
te trekken. — արարար-արարար* *zoo met elk-
ander worstelen, worsteling.*

անարար KN. *drang, sterke aandrang; dringend of sterk
verlangen. անարար* *sterke aandrang van de
gedachten, onweêrstaanbare aandrang van den geest.*
անարար *sterke aandrang van het hart;*
ook voor nieuwsgierigheid. — անարար *sterk ge-
drongen worden, sterke aandrang of sterk verlangen
gevoelen.*

անարար KN. *hoogmoedig, trotsch (misschien hetzef-
de woord als անարար in de Voluntatief). անարար*
դանար *volstrekt gelijk willen hebben. — անարար*
zich trotsch gedragen, willekeurig handelen. անար-
անարար zva. անարար

անարար *zie արարար*

անարար անարար of անարար KN.; *անարար*
անարար of *անարար* *met de voet op iets treden
of trappen; vertrappen. անարար* *iets, zooals
een geplant boompje, met de voet vasttrappen. դանար-*
անարար of *դանարար* *bij ongeluk
getrapt worden. անարար* *mv. անարար*
spr. — անարար KW. *zva. անարար* KN. *1. met de
voeten op iets treden; 2. անարար* of *անարար*
een pion in het schaakspel (Ar. بيكيت). անարար
անարար *een soort van kēmiri-noten, die men om
een weddenschap op elkander ligt en dan met een
hamertje er op slaat. դանարար* *een gemeen
mensch. անարար* *iemand van het
laagste gemeen. — անարար* *op iets trappen.*
անարար *pass. — անարար* *een trap met
de voet.*

անարար *zie անարար*

արարար KW. *zva. անարար* *volgens de Dāsā-nāmā ար-*

dat zich in een kom bevindt (Skr. oedaka, van అంధికారము Skr. oeda).

అంధికారము *zie bij అంధి*

అంధికారము N., అంధికారము K., naar gissing, ongeveer (van hetgeen men ongeveer op het gezicht kan bepalen), naar gissing op het oog (Skr. oēhakāra. PK. Vrg. అంధికారము). — అంధికారము అంధికారము iets ten naasten bij met het gezicht schatten of op het oog bepalen.

అంధికారము *zie అంధికారము*

అంధికారము KN. sterke draaijing, zooals van een tol. — అంధికారము sterk draaijen of ronddraaijen. — అంధికారము gieren, van een sterke wind (G. Vrg. అంధికారము).

అంధికారము KN. het waaijen van de wind. — అంధికారము waaijen, van de wind. అంధికారము అంధికారము het is windriger. — అంధికారము gaan waaijen, opsteken, van de wind (Vrg. అంధికారము).

అంధికారము *ook wel అంధికారము* KN., అంధికారము KI., rooken. అంధికారము అంధికారము rooktabak. (grondv. అంధికారము). — అంధికారము అంధికారము iets rooken. — అంధికారము అంధికారము iemand iets te rooken geven. — అంధికారము అంధికారము iets te rooken geven, laten rooken, aan iemand. — అంధికారము అంధికారము wat gerookt wordt, de tabak. — అంధికారము KN., అంధికారము KI., amfoenpijp.

అంధికారము of అంధికారము KN. het ergens uitkomen, uitsteken, uithangen van iets, zooals van een uitstekende pin. అంధికారము అంధికారము het uitstooten van de adem. — అంధికారము of అంధికారము uitkomen, uitsteken, zooals van de klauwen van een tijger; uitschieten, zooals van de tanden; *ook* uitschieten, zoodat iets langer wordt.

అంధికారము KW. zva. అంధికారము de zee, oceaan (Skr. oedadi).

అంధికారము *ook wel అంధికారము* KN. gewoonte, gebruik; oud gebruik; tot gewoonte hebben, gewoon zijn; in zwang (Dr. ఏదా). అంధికారము gewoonlijk. అంధికారము అంధికారము gebruikelijke gewoonte, doorgaand gebruik. — అంధికారము gewoonte, gebruik.

అంధికారము *zie అంధికారము*

అంధికారము *zie అంధికారము*

అంధికారము KW. zva. అంధికారము (Skr. dditya).

అంధికారము KN. venkel. అంధికారము venkelzaad. అంధికారము anijs.

అంధికారము *zie అంధికారము*

అంధికారము *zie అంధికారము*

అంధికారము *zie అంధికారము*

అంధికారము *eign van een Patih van Dwārāwati.*

అంధికారము KN. stijl van een brief, en de vorm van het hoofd van een brief. అంధికారము అంధికారము onkundig omtrent de vormen, onbeschaafd. J. Waarschijnlijk het Dr. adabiya (آدابي). Vrg. అంధికారము

అంధికారము KN.; అంధికారము de eerste, voorste zijn in het gaan. — అంధికారము అంధికారము naam van verdicht of fabelachtig beest, naar men zegt, een soort van olifant.

అంధికారము *ook wel అంధికారము* KN. regtvaardig; regtvaardigheid, gerechtigheid; regt (Dr. عادل; Vrg. అంధికారము). అంధికారము అంధికారము regt en onderzoek verzoeken. — అంధికారము iets beregten. అంధికారము pass., en regtvaardigheid. — అంధికారము regtspraak, regterlijke uitspraak; geregt, gerigt; regtbank.

అంధికారము అంధికారము *zie bij అంధికారము*

అంధికారము *zie అంధికారము*

అంధికారము *zie bij అంధికారము*

అంధికారము KN. borrelen, uit de grond opborrelen (Vrg. అంధికారము bij అంధికారము). — అంధికారము opwellen, van vuiligheid. — అంధికారము opwellen, van een gedachte. — అంధికారము naar buiten komen, te voorschijn komen, verschijnen; zich bewegen; de gewenschte uitkomst hebben, slagen; uitgedreven, door een vijand; ingenomen, van een vesting. అంధికారము అంధికారము geen uitwerking hebben, van een medicijn; impotent, van een man. — అంధికారము wel, bronader.

అంధికారము *zie bij అంధికారము*

అంధికారము *zie అంధికారము*

అంధికారము KN. ooghaar, de haartjes van de oogleden. అంధికారము అంధికారము de pennen van het vischtuig అంధికారము en de deurtjes van de అంధికారము

అంధికారము KN. een wonder, iets wonderbaars (Vrg. అంధికారము).

అంధికారము *zie అంధికారము*

అంధికారము *zie అంధికారము*

అంధికారము KW. zva. అంధికారము అంధికారము en zva. అంధికారము (Skr. oedaja, verheffing, opkomst, opgang van de zon en planeten, en de oosterbergen, waarachter de zon opgaat; oedaja, die of dat drinkt.

అంధికారము *ook wel అంధికారము* KW. zva. అంధికారము (Skr.

oedydna, tuin, vorsteljik park). အရှေ့ဘက်
 naam van een tuin.

အိန္ဒိယဘာသာ *Dr. သိ၀သ*, leiding, leiding op de rechte
 weg van God door zijn openbaring.

အိန္ဒိယဘာသာ *eign.* Adam.

အိန္ဒိယဘာသာ *zie* အရှေ့

အိန္ဒိယဘာသာ *zie* အရှေ့

အိန္ဒိယဘာသာ *KN.* het half ontloken zijn *van een bloem.* —
အရှေ့ half ontloken zijn.

အိန္ဒိယဘာသာ *KN.* vlot, zonder haperen of stooten in het
 spreken *van een taal.* — *အရှေ့* hetzelfde.

အိန္ဒိယဘာသာ *KN.* het staan, opstaan; opstand, hoogte,
van een voorwerp; oprigting; stichting *van iets;*
 het opkomen op het tooneel *van een nieuw persona-*
ge bij een Wajangvertooning; aanrigting *van een*
feest; (အရှေ့) *aanstelling, verheffing, van een*
ambtenaar (grondv. အိန္ဒိယဘာသာ verg. အိန္ဒိယဘာသာ). အိန္ဒိယဘာသာ
ကံအိန္ဒိယဘာသာ (staat het op, dan valt het op
 zijn achterste); *benaming van een kind van die ouder-*
dom, dat het leert op zijn beentjes te staan; ook
အိန္ဒိယဘာသာ een stijl, standerd; de middel-
 stijl van een tralievenster; *en benaming van een ze-*
ker schrijfsteek. — အိန္ဒိယဘာသာ *KN.,* အရှေ့ *KI.* een
 stand of waardigheid bekleeden, gezag voeren, re-
 geren, *bv. als Regent of Vorst;* optreden of zich
 opwerpen, *bv. als အရှေ့* — အိန္ဒိယဘာသာ အရှေ့
 staan, gaan staan, opstaan; zich in stand houden. —
 အိန္ဒိယဘာသာ *ook* အိန္ဒိယဘာသာ *KN.,* အိန္ဒိယဘာသာ *KI.,* bij iets
 assisteren, iets, *bv. een bruiloft,* bijwonen; over iets
 staan, het opzigt of gezag voeren; *အရှေ့* *KI.* er-
 gens iets oprigten, op iets, *op een grond, iets stich-*
ten. — အိန္ဒိယဘာသာ *of* အိန္ဒိယဘာသာ *KN.,* အိန္ဒိယဘာသာ
အိန္ဒိယဘာသာ *KI.* iets of iemand doen staan, zetten,
 oprigten, overeind zetten, opzetten; aanrigten; aan-
 stellen, installeren. အိန္ဒိယဘာသာ *of* အိန္ဒိယဘာသာ
အိန္ဒိယဘာသာ *pass.* — အိန္ဒိယဘာသာ *staande,* op het veld
 staande, *rijst.* အိန္ဒိယဘာသာ *ook* အိန္ဒိယဘာသာ
ဘာသာ *staande, al staande, iets doen;* plegtige aan-
 stelling, installatie, *van een ambtenaar.* — အိန္ဒိယဘာသာ
 အိန္ဒိယဘာသာ *oprigting, daarstelling, uitrusting; de klee-*
ren voor een reis in gereedheid brengen; een stel of
pak kleeren. အိန္ဒိယဘာသာ *statuur en stand*
(of gestalte) van iemand. — အိန္ဒိယဘာသာ *opstellen,*
 daarstellen, tot stand brengen; *en iemand van een*
 pak kleeren voorzien.

အိန္ဒိယဘာသာ *zie* အိန္ဒိယဘာသာ
 အိန္ဒိယဘာသာ *zie* အိန္ဒိယဘာသာ

အိန္ဒိယဘာသာ *of* အိန္ဒိယဘာသာ *Dr. adab of ádab,* be-
 schaafdheid; zeden.

အိန္ဒိယဘာသာ *zie* အိန္ဒိယဘာသာ

အိန္ဒိယဘာသာ *zie* အိန္ဒိယဘာသာ

အိန္ဒိယဘာသာ *zie* အိန္ဒိယဘာသာ

အိန္ဒိယဘာသာ *KN.* het hoofd van een Javaansche brief
 (*Dr. အိန္ဒိယဘာသာ*), beden, wenschen, *of verbastering van*
အိန္ဒိယဘာသာ).

အိန္ဒိယဘာသာ *KW.* *sva. အိန္ဒိယဘာသာ* en *အိန္ဒိယဘာသာ* hindernis,
 verhuidering, beletsel; *KN.* een uitroep (*verg. အရှေ့*). —
အရှေ့ *KW.* *sva. အိန္ဒိယဘာသာ* betreden. — *အရှေ့*
sva. အိန္ဒိယဘာသာ *အိန္ဒိယဘာသာ* en *အိန္ဒိယဘာသာ* op iets treden
 of trappen; verhinderen, beletten; dwarsboomen.

အိန္ဒိယဘာသာ *KW.* *wordt verklaard door အရှေ့* en *is waar-*
schijnlijk het Skr. ala, vervolgens, nu volgt. *PK.*)

အိန္ဒိယဘာသာ I. *KN.* het zachte hart of merg van sommige
 boomen; en *N., အိန္ဒိယဘာသာ, အိန္ဒိယဘာသာ* *KI.,* hart, ge-
 moed; ook de zetel van het verstand of denkvermogen;
 en de lever (*Skr. manaḥ,* hart, gemoed, verstand).
အရှေ့ *အိန္ဒိယဘာသာ* in zijn hart, in zijn bin-
 nenste, bij zich zelf, *bv. spreken. အိန္ဒိယဘာသာ*
 hart verwerven, in de gunst komen, *bij iemand. အ*
အိန္ဒိယဘာသာ *het* gaat hem ter harten. အိန္ဒိယဘာသာ
 အိန္ဒိယဘာသာ *N., အိန္ဒိယဘာသာ* *အိန္ဒိယဘာသာ*
KI., laat het je (of U) niet veroustrusten! trek het
 je niet aan! — အိန္ဒိယဘာသာ *N., အိန္ဒိယဘာသာ*
အိန္ဒိယဘာသာ *K.,* oplettend, attent, behoedzaam, op zijn hoe-
 de, omzigtig, voorzigtig; oplettend, op zijn hoede
 zijn; ook iets met oplettendheid doen, op iets at-
 tent zijn, er zorg voor dragen. အိန္ဒိယဘာသာ *pass.*
 — အိန္ဒိယဘာသာ *အိန္ဒိယဘာသာ* *အိန္ဒိယဘာသာ* *op-*
lettendheid, behoedzaamheid, zorgvuldigheid. — အိန္ဒိယဘာသာ
အိန္ဒိယဘာသာ *N., အိန္ဒိယဘာသာ, အိန္ဒိယဘာသာ* *KI.,* in samenstel-
 lingen als, *အိန္ဒိယဘာသာ* *အိန္ဒိယဘာသာ* *အိန္ဒိယဘာသာ*
 wrevelig van gemoed, ongeduldig, en *အိန္ဒိယဘာသာ*
အိန္ဒိယဘာသာ *အိန္ဒိယဘာသာ* ligt geraakt. — အိန္ဒိယဘာသာ
 အိန္ဒိယဘာသာ *KN.,* het binnenste van de bamboe;
 en *N., အိန္ဒိယဘာသာ* *K., အိန္ဒိယဘာသာ* *K.,* aard,
 geaardheid, van iemand.

II. အိန္ဒိယဘာသာ *KW.* *sva. အိန္ဒိယဘာသာ* uitermate, bijzonder,
 over-, *zoals in* over groot (*Skr. ati*), in samen-
 stellingen ook *အိန္ဒိယဘာသာ* *zoals in* *အိန္ဒိယဘာသာ* *of* *အိန္ဒိယဘာသာ*
အိန္ဒိယဘာသာ (*zie* အိန္ဒိယဘာသာ). အိန္ဒိယဘာသာ *ook* *wel* အိန္ဒိယဘာသာ

անայ of անդամայ և բարեկամայ of բարեկամայ
 bovenmatig, zeer (Sk. *atyanta*). ամանան
 անայայ ԿՆ. wat zou het iets bijzonders zijn! wat
 zou het een ding wezen! indien enz. — անայ և
 անանայ, անանայ (ook wel անայայ) և
 անանայայ Կ, zva. անանայ, bv. դարուս
 անայայ, niet bijzonder rijk, niet overrijk. դար
 ուսան of դարանայ անանայ ook niet bijzon
 der veel. անդամանանայ zeer vast slapen,
 in een diepe slaap liggen. դարուսանանայ դար
 անանայանայ het is wat! het zou wat! — ան
 անանայ անանայանայ uitermate,
 zeer, sterk. — անայայ ԿՎ. zie ben.

անայ zie այ

անանայ ԿՎ. zva. այայ, zeer; (mensch. G.).

անանայ և անանայ ԿՎ. zva. անանայ

անայ ԿՎ. ԼԼ. zva. անանայ

անանայ zie անանայ

անանայ ԿՎ. zva. անանայ worm. Vrg. դարանայ

անանայ ԿՆ. een nieuweling-lastdrager. — անանայ zond
 er om te zien regt toe loopen.

անանայ ԿՎ. naam van een zeedier; (aardworm, re
 genworm. G. Vrg. անանայ).

անանայ ԿՆ. een borstlap, kledingstuk van een
 kind, dat met banden om de hals en buik wordt
 vastgemaakt.

անանայ ԿՎ. zva. անանայ

անանայ zie դանայ

անանայ, zie դանայ

անանայ ԿՎ. zva. անանայ volgens de *Dāsā-nāma*
 het water of vocht, dat zich in vruchten bevindt.

անանայայ, zie անանայ I.

անանայ ԿՆ. naam van een lekkernij. անանայայ, een
 soort van rijst.

անանայ ԿՆ. geleide, begeleide, voor de zekerheid of
 veiligheid; ԿՎ. begeleiden. (De grondvorm is անանայ
 Vrg. անանայ). անանայ ԿՆ. geleider, noemt men
 een kogel, die men op een geweer laadt, om een
 groote kogel, die men er op wil passen, des noods
 er weer uit te kunnen schieten. Zoo noemt men ook
 het op zich zelf niets beteekenend voorvoegsel անանայ of
 een ander voorvoegsel, daar men geen beteekenis
 aan hecht. — անանայ iemand begeleiden, uitgeleide
 doen; iets brengen of bezorgen. անանայայ imp. —
 անանայայ iemand iets meêgeven om te bezorgen;

iemand iets brengen of bezorgen. — անանայայ
 bij het beproeven van een nieuwe kogel een անանայ
 անանայ aanwenden. — անանայայ iemand bege
 leiden voor de veiligheid; iets ergens bezorgen. ան
 անայ imp.

անանայ I. ԿՆ., անանայայ և անանայայ ԿԼ., wat
 een meerdere aangeboden, gezegd of te kennen ge
 geven wordt, aanbod, voorstel, adres, verklaring,
 mededeeling, opgaaf, verslag; in samenstelling met
 de benaming van een voorwerp dat aangeboden
 wordt, zva. անանայայ և անանայայայ (Het
 grondv. is այայ dat in Kawi voor անանայ և ook
 voor անանայ և անանայայ gebruikt wordt, և waar
 van ook անանայ Vrg. անանայայ). անանայայայ
 այայայ mijn eerbiedig antwoord. — անանայայ
 geschenk, waarmede iemand bij zijn meerdere komt;
 geschenken aanbieden; iets ten geschenk aanbieden.
 — անանայայայ zeggen, spreken, tot een meer
 dere. — անանայայ of անանայայ և դանանայայ
 aangeboden, geadresseerd; ingediend; aangegeven,
 ter kennis gebracht; het aangeboden worden; ge
 adresseerd aan, in opschriften van brieven. անանայ
 այայ moet aangeboden of ingediend worden, of om
 aangeboden of ingediend te worden. — անանայայ
 անանայայայ այայայայ jemand iets aanbieden,
 adresseren, meêdeelen, voorstellen of ter beschik
 king stellen; iemand uitnoodigen, inviteren. անանայ
 այայայայ kennis geven. անանայայայ of ան
 անայայայ pass.; ook een uitnoodiging; և een uit
 noodiging aannemen, op een uitnoodiging komen. —
 անանայայայայ den een en ander noodigen, gasten
 inviteren. — անանայայայ անանայայայայ և
 այայայայայայ iets aan iemand aanbieden, voorstel
 len, voordragen, indienen, ter beschikking stellen;
 iemand aandienen bij iemand; voor iemand, of
 over iets, zich wenden of adresseren tot een meer
 dere. այայայանայայայ այայայայ ik vraag eerbie
 dig verschooning. — անանայայայ wat aangeboden,
 voorgesteld, gezegd, verklaard, meêgedeeld, berigt
 of ingediend wordt; անանայայայայ een adres,
 berigt, enz. — անանայայայայ verklaring, meêdeeling,
 opgaaf, verslag, adres.

II. այ. Sd. ԼԼ. ԿՆ.; անանայ, regelen, in orde bren
 gen, arrangeren. — անանայայայ և անանայայայ
 regeling, arrangement.

անդամ՝ KN. kalm, bedaard; zachtmoedig (verg. անդամի)։ — անդամի՝ en անդամորոտ՝ kalm maken, kalmeren.

անձի՝ zie անձ

անդամի՝ KN. naam van een kinderspel, bestaande in het gooijen met steenen naar een op zijn eind gezette baksteen, met het doel om die te raken en om te gooijen.

արևի՝ KW. zva. արևի՝ KN. ronde schijf, plak, koek; rond gesneden blad. անարհան՝ knoopsgat (verg. անարհանիտը bij անհանիտը). անարհանի՝ een holle beitel. — արհան՝ iets tot een ronde schijf maken. — արհանի՝ mv., en spijsen op rondgeknipte bladen schicken. — արհանորոտը՝ aan ronde schijven. — արհան՝ zie beneden.

դանդան՝ KN. een kramer in koper- en ijzerwerk en andere snuisterijen; daarin op de markt winkelen. դանդանդանի՝ naam van een soort van houtwormpje. — դանդանորոտը՝ kraam of winkeltje van snuisterijen. Verg. արհանիտը

դանդան՝ KW. KN. zva. դանդանը en դանդանը՝ opschudding, tumult, geraas, getier. — դանդանորոտը՝ zva. դանդանորոտը

անարհան՝ zie անարհան

արհան՝ KW. zva. անդամի՝ het noorden (Skr. oet-tara); ook eign. van den derden zoon van den Vorst van Wirâtâ. արհանուցիտը՝ (de noordelijke Oceaan), of ook enkel արհան՝ naam van de woonplaats van Batârâ Wisnoe.

անարհանը՝ zie անարհան

անարհանը՝ zie անարհան

անարհանը՝ zie անարհան

անհանիտը՝ 1. KW. zva. արհանի՝ mak, անարհանը՝ gewend, en անհանիտը՝ kip; 2. KI. van արհանի՝ luis. անարհանիտը՝ KN. knoopsgat. — անհանիտը՝ opkweken, opvoeden. — անհանիտը՝ zva. անարհանիտը՝ — անհանիտը՝ opkweeking, opvoeding, opleiding.

արհանը of արհանիտը՝ KN. de hersens, het brein (verg. դանդանը).

արհանիտը՝ zie արհանիտը

արհանիտը՝ KW.; արհանիտը-արհանիտը՝ zva. արհանիտը՝ laag, gemeen.

դանդանորոտը՝ KN. gierst (verg. արհանիտը).

անարհանը՝ zie անարհան

անարհանը՝ zie անարհան

դանդանորոտը՝ KN. pees, spier, zenuw, en slagader; pezen, spieren hebben; gespierd zijn. դանդանորոտը՝ pezen van, of als, ijzer.

անարհանը՝ KN. duidelijk, bv. zien; het is duidelijk, het spreekt van zelf, van iets dat uit zich zelf duidelijk is in te zien; ook bekrachtigd, door een duidelijk teeken of blijk van hooger gezag; van een persoon, zulk een bekrachtiging hebben. (De grondv. is անարհանը՝ zie անարհանը en verg. անդամի). անարհանիտը՝ դանդանը met bekrachtiging en op last van... Zoo ook անարհանիտը՝ դանդանը met bekrachtiging en duidelijk op last van... անարհանիտը՝ անարհանիտը՝ K. met het oog op, wat aangaat, voor; bv. անարհանիտը՝ անարհանիտը՝ wat mij aangaat, voor mij. — անարհանը՝ navraag of onderzoek doen, of iets bekrachtigd is. — անարհանիտը՝ omtrent iets navraag of onderzoek doen, of het bekrachtigd is; voor iets bekrachtiging vragen.

II. MI. boven. անարհանիտը՝ boven de wind, d. i. in 'twesten.

անարհանը՝ zie անարհան

անարհանը՝ KN. 1. zie անարհանը 2. honderdtal (Sd. MI. ratoes). անարհանը՝ een honderdtal, honderd. անարհանիտը՝ zeven honderd. անարհանիտը՝ անարհանիտը՝ de honderd, het honderd. — անարհանը՝ ieder honderd, elk honderd. անարհանիտը՝ een offerhande voor een overledene op de honderdste dag na zijn overlijden. — անարհանիտը՝ aan iets honderd man zetten, iets met honderd personen verrigten; en voor iemand op de honderdste dag na zijn overlijden een offerhande doen. — անարհանիտը՝ iets honderd noemen, voor honderd houden. — անարհանիտը՝ honderden, bij de honderd, bij honderden. — անարհանիտը՝ een ambtenaar van een rang beneden een անարհանը՝ zie դանդանը

անարհանիտը՝ zie դանդանը

անարհանը՝ zie անարհան

անարհանը՝ zie bij դանդանը

անարհանը՝ en անարհանը՝ KW. zva. անարհանը

անարհանը՝ gev. անարհանը՝, անարհանը՝, voegwoora om het volgende met het voorafgaande te verbinden als iets anders: en anders, of anders, of, of wel, als ook, en ook, ook, en (MI. անարհանը), Skr. atâ, en ook; atâ-wâ, of; oeta-wâ,

of). *In de spreektaal zegt men ook wel* անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող *zva.* անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող KN. geele, op zwavel gelijkende, kleiaarde, die tot verwstof gebruikt wordt, en waarvan men de borèh (een blanketsel) maakt. — անտեսող met atal verwen, geel maken.
 անտեսող KN. gehard, onvermoeid in het loopen, rennen of draven, *van een paard*; ongevoelig voor beleedigingen. — անտեսող *een paard* gehard maken.
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող N., անտեսող K., (արտ. KI., de clitoris.
 անտեսող KN., անտեսող kleinigheden stelen op de markt of uit een kraam of winkel. — անտեսող *iemand zoo iets ontstelen.*
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող KW. *zva.* անտեսող houten dakpannen; KN. dek voor daken van huizen, *te Soerakarta van stroo van Alang-alang, elders van Nipah-bladen*; ook een daarmee gedekt dak. անտեսող *niet zo lang dat het een dak van Alang-alang verteert, d. i. geen jaar daarna.* — անտեսող atëp maken; *een huis met atëp dekken.*
 անտեսող *ook wel* անտեսող KN. (*ook wel* անտեսող K. J.), անտեսող KI. oprisping; oprispen. — անտեսող de lucht, die men oprispt, iemand aanademen.
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող *ook wel* անտեսող *een naam van* Batârâ Goeroe *(waarschijnlijk verbastering van* անտեսող *heer van den wind, als een naam van* անտեսող *of* Siwa *als windgod. PK.)*.
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող KW. *zva.* անտեսող hart, gemoed, enz.
 անտեսող *zie* անտեսող II.
 անտեսող *zie* անտեսող *bij* անտեսող I. en II.
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող KW. *zva.* անտեսող ziel, անտեսող leven, անտեսող kind, *en* անտեսող *en* անտեսող uitkomst, bij slot (Skr. dtm d, ziel, leven, zoon. *Vrg.* անտեսող *en* անտեսող). անտեսող spr. անտեսող levensziel (Skr. djîw dtm d). — անտեսող *zva.* անտեսող

անտեսող KN. het zakelijke van hetgeen men gelezen heeft, in het geheugen hebben. — անտեսող *het zakelijke van hetgeen men leest, in het geheugen brengen of trachten te houden.*
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող *Ml.* zwart. անտեսող N., անտեսող անտեսող K., een fijne zwarte steen, die als toetssteen gebruikt wordt. անտեսող *en* անտեսող *sp.*
 անտեսող KN., *ook wel* անտեսող K., best, voortreffelijk, volmaakt, deugdzzaam, deugdelijk (Skr. oettama). անտեսող անտեսող *het best, het wenschelijkst; bovenal.* — անտեսող *hetz.* — անտեսող *iemand of iets deugdzzaam maken, tot volkomenheid brengen, volmaken.* — անտեսող անտեսող *het best, volmaaktheid, deugd; deugdzzaam; wat boven de gewone bruidschat door de ouders aan de bruid wordt medegegeven.* անտեսող *vóór alles, vooral.* — անտեսող KW. het hoofd; de hals of keel (*zamengesteld uit* անտեսող *en* անտեսող *Skr. oettam dngga, het hoofd.*)
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող KW. *zva.* անտեսող *en* անտեսող (Skr. dtm aka, *doch alleen in zamenstellingen, van* dtm d, անտեսող).
 անտեսող KW. *zva.* անտեսող (Skr. dtm adja, *van* dtm d, անտեսող).
 անտեսող *zie* *bij* անտեսող
 անտեսող KN. aansporing. — անտեսող *ook wel* անտեսող *iemand aansporen, aanmoedigen, tot iets opwekken of aanzetten.* — անտեսող *het aansporen enz.*
 անտեսող *zie* *bij* անտեսող
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող Ar. اثبات, bevestiging, bewijs.
 անտեսող *beter* անտեսող KW. vreeslijk, schrikverwekkend, geweldig, verbazend (Skr. adb o eta). — անտեսող *ook* անտեսող *hetzelfde.*
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող *zie* անտեսող
 անտեսող *zie* անտեսող

ἀριθμῶν ποῦτ. ἡ αριθμῶν, ἡ ἀριθμῶν, telling, rekening, berekening; ἡ ἀριθμῶν in ποῦτῆσι getal. ἀριθμῶν ἡ ἀριθμῶν naar zijn telling of rekening; naar het door hem geteld of gerekend wordt; ook fig. van iets, dat bv. niet veel gerekend of weinig geteld wordt. ἡ ἀριθμῶν (of ἡ ἀριθμῶν) ἡ ἀριθμῶν ἡ ἀριθμῶν niet tellen of rekenen, niets ontzien. — ἀριθμῶν ἡ ἀριθμῶν tellen, rekenen; iets tellen, optellen, berekenen, uitrekenen. ἀριθμῶν ἡ ἀριθμῶν het een of ander uitrekenen of berekenen. ἡ ἀριθμῶν ἡ ἀριθμῶν niet geteld of gerekend, niet in aanmerking genomen worden. ἀριθμῶν ἀριθμῶν *zva.* ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν — ἀριθμῶν ἡ ἀριθμῶν iets berekenen of optellen. — ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν rekening, optelling, getal; te tellen, te rekenen, te berekenen. ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν talloos, onberekenbaar. ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν een rekening. — ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν het rekenen, de rekenkunst; verrekening, afrekening; met een ander of met elkander rekenen of afrekenen. — ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν. deun, karig. — ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν het tellen, enz.; rekening, oordeel; berekening, overleg; overweging. — ἡ ἀριθμῶν of ἡ ἀριθμῶν, ἡ ἀριθμῶν, berekening, uitrekening. — ἡ ἀριθμῶν, ἡ ἀριθμῶν, iets berekenen. — ἡ ἀριθμῶν ἡ ἀριθμῶν *mv.*; ook ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν. door uitrekening waarzeggen; iemand door berekening waarzeggen; omtrent iets door berekening een waarzegging doen. — ἀριθμῶν ἀριθμῶν of ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν, ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν, rekenschap, rekening en verantwoordiging. ἀριθμῶν ἀριθμῶν *zva.* ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ook ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν. waarzegging, waarzeggerij, door berekening.

ἀριθμῶν, ἀριθμῶν ἀριθμῶν, schuld in geld of voor verbruikleen; en ἀριθμῶν, ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν of ἀριθμῶν ἀριθμῶν, geldschuld hebben, schuld in geld of voor verbruikleen maken, schuldig zijn, geld leenen. ἀριθμῶν *pass.* ἀριθμῶν ἀριθμῶν doodschuldig, de dood verdiend hebben, door iemand het leven benomen te hebben. ἀριθμῶν ἀριθμῶν zijn leven aan iemand verschuldigd wezen. ἀριθμῶν ἀριθμῶν de schuldenaar. ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν bij den een of ander geld te leen vragen. — ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν iemand geld te leen geven; ook van iemand geld leenen. — ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν geld te leen geven aan iemand;

voor iemand geld leenen. — ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν iemand die gewoon is op crediet te kooplen; een schuldemaker. — ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν. schuldvordering; ook ἡ ἀριθμῶν of ἀριθμῶν ἀριθμῶν schuldeischer, de schuldeischer. ἀριθμῶν ἀριθμῶν of ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ook wel ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν of ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν, ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν, schuld en schuldvordering, de een den ander debiteren en crediteren, debet en credit. — ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν, ook ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν, geld of iets in verbruikleen geven aan iemand; borgen. — ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν verschuldigd, verplicht; onder een schuld of verplichting gebracht; verplichting. ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν zijn leven verschuldigd zijn aan iemand.

ἡ ἀριθμῶν zie ἀριθμῶν
 ἡ ἀριθμῶν zie ἀριθμῶν
 ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν; ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν naam van een insect, het lieveheers haantje. J.

ἀριθμῶν kw. een woordje zonder beteekenis. G. (Skr. *ds*, een uitroep, o!).

ἀριθμῶν (hues!) kn. een toeroep om stille te gebieden, st! (ook om weg te jagen: voort! pak je weg! J.).

ἡ ἀριθμῶν een toeroep tot buffels in het span: regtuit! J.

ἡ ἀριθμῶν kw. *zva.* ἀριθμῶν ἀριθμῶν zijpeling. — ἀριθμῶν ἀριθμῶν doorzijpelen, van een aarden pot of lekke ton. ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν spr.

ἀριθμῶν kw. *zva.* ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν *zva.* ἀριθμῶν ἀριθμῶν en ἀριθμῶν ἀριθμῶν met magt (Skr. *sahas*, met magt, instrum. van *sahas*, zoodat ἀριθμῶν ἀριθμῶν waar-schijnlijk maar als grondwoord verduid is. PK.)

ἀριθμῶν, ἀριθμῶν ἀριθμῶν, hond (Skr. *sjad*; en ἀριθμῶν ἀριθμῶν is een verb. *krāmā*-vorm van ἀριθμῶν kw. hond). ἀριθμῶν ἀριθμῶν een wilde hond (erg. bij ἀριθμῶν). ἀριθμῶν ἀριθμῶν een otter. — ἀριθμῶν gelijk een hond; iemand een hond noemen.

ἀριθμῶν of ἀριθμῶν ἀριθμῶν rusten. — ἀριθμῶν of ἀριθμῶν gaan rusten, rust nemen. ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν rusten om adem te scheppen. Zoo ook ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν — ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν iets, bv. een paard, laten rusten. ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν zich rust geven, gaan uitrusten. ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν wat uitblazen.

ἀριθμῶν kw, éénig (Ml. *asā*: erg. *as*). ἡ ἀριθμῶν ἀριθμῶν ἀριθμῶν de eenige Heer, de Heer die één en alles

is, *zwa. ਅੰਨ੍ਹਾ ਜੰਗਲਾ (Ml. Toean jang asd).*
ਅੰਨਾ. *in de spreektaal zwa. ਅੰਨਾ J.*

ਅੰਨਾ. *ਕਨ., ਆਨਾ. ਕਵ.,* wat ergens in is, inhoud; pit, kern, *van een vrucht; ook de knol van sommige planten;* tot inhoud hebben, inhouden; inhoudende, met ... er in; zin hebben, *niet zinledig zijn (Sd. ੫੩).* ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ een pot met (eig. tot inhoud hebbende) water; ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ vol met water. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ een stal met veelschoone paarden. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ zonder iets er in, leëg. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ (poët. ਆਨਾ ਅੰਨ੍ਹਾ) al wat er in is. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ, garen-pit, *d. i.* het klosje daar het garen omgewonden is. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ of ਅੰਨ੍ਹਾ, poët. inhouden, bevatten. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ, ergens iets indoen; iets vullen, aanvullen, invullen; inschenken; een geweer laden. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ vullen. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ iets ergens indoen en er meê vullen; met iets een geweer laden. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ, gevuld, opgevuld; de lading van een vuurwapen. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ opgezette beesten. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ook wel ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ wat ergens in is; bevolking van een land, van de zee (*d. i.* de visschen), van het woud (*de dieren*); inboedel van een huis; vulsel van iets. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ inhoud, volheid.

ਅੰਨ੍ਹਾ, ook ਆਨਾ. ਕਵ. *zwa. ਅੰਨ੍ਹਾ* pijl (*Skr. i੩੦e*). — ਅੰਨ੍ਹਾ of ਅੰਨ੍ਹਾ *zwa. ਅੰਨ੍ਹਾ* met een pijl schieten.

ਅੰਨ੍ਹਾ. *ਕਨ.* de darmen van een beest (*erg. ਅੰਨ੍ਹਾ*).

ਅੰਨ੍ਹਾ. *ਕਵ. ਅੰਨ੍ਹਾ*

ਅੰਨ੍ਹਾ. *ਕਵ.* 1. *zie ਅੰਨ੍ਹਾ.* 2. *zwa. ਅੰਨ੍ਹਾ* — ਆਨਾ ਅੰਨ੍ਹਾ *zwa. ਅੰਨ੍ਹਾ* ellendig. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ *ਕਵ. en ਕਨ. zwa. ਅੰਨ੍ਹਾ* mishandeld worden. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ellendig. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ een ellendige dood.

ਅੰਨ੍ਹਾ, *zie ਅੰਨ੍ਹਾ*

ਅੰਨ੍ਹਾ. *ਕਨ.* knorrigheid, onheuschheid, van iemand, die het niet naar zijn zin heeft (*erg. ਅੰਨ੍ਹਾ en ਅੰਨ੍ਹਾ*). — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ knorrig zijn; knorren, grauwen; iemand knorrig toespreken.

ਅੰਨ੍ਹਾ, of ਅੰਨ੍ਹਾ *ਕਨ.* het geslepen worden, *bv. van een mes (ਅੰਨ੍ਹਾ. ਕਵ. zie bij ਅੰਨ੍ਹਾ en een ander ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ zie beneden).* — ਅੰਨ੍ਹਾ of ਅੰਨ੍ਹਾ wetten, scherpen, slijpen, aanzetten; iemand met slechte

raad opstoken, kwaad leeren; ook spijzen in orde schikken op een schotel, *bv. voor een offer of bruiloft.* — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ *mv., en* met water schoonmaken, omvegen of afwassen, *bv. borden, kelken, enz.* — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ een schotel met rijst en toespijzen, *waaruit velen bij plegtige gelegenheden tegelijk eten.*

ਅੰਨ੍ਹਾ, of ਅੰਨ੍ਹਾ, *zie ਅੰਨ੍ਹਾ beneden.*

ਅੰਨ੍ਹਾ, *zie ਅੰਨ੍ਹਾ*

ਅੰਨ੍ਹਾ, *zie ਅੰਨ੍ਹਾ*

ਅੰਨ੍ਹਾ, *zie ਅੰਨ੍ਹਾ* — ਅੰਨ੍ਹਾ, *zie beneden.*

ਅੰਨ੍ਹਾ, *zie ਅੰਨ੍ਹਾ*

ਅੰਨ੍ਹਾ, *zie ਅੰਨ੍ਹਾ*

ਅੰਨ੍ਹਾ, *in poëzie ook ਅੰਨ੍ਹਾ, in de spreektaal ook ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ en ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ, ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ of ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ, ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ, nog, nog steeds, voortdurend; nog aanwezig zijn, nog bestaan, nog leven; bij vergelijking nog meer. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ, nog moeilijker. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ, ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ of ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ, hetzelfde. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ of ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ, ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ of ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ, iets doen voortduren, laten blijven, aanblijven of overblijven, overlaten*

ਅੰਨ੍ਹਾ, *zie ਅੰਨ੍ਹਾ*

ਅੰਨ੍ਹਾ, *zie ਅੰਨ੍ਹਾ*

ਅੰਨ੍ਹਾ. *ਕਨ.* zout van smaak, ziltig; brak; gezouten; pekkel (*erg. ਅੰਨ੍ਹਾ*). ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ gezouten vleesch of visch; pekkelvleesch, haring. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ brakke grond. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ingezouten, ingepekeld; van beesten, aan een steen likken of in de grond pikken, om ziltig voedsel te zoeken. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ inzouten, inpekelen; van beesten *zwa. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ* — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ingezouten of in te zouten. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ gezouten spijzen.

ਅੰਨ੍ਹਾ. *ਕਨ.; ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ* naam van een vogel; (naam van een soort van booze geesten of weerwolven, die de kinderen ziek maken; *erg. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ J.*)

ਅੰਨ੍ਹਾ. *ਕਨ., ਅੰਨ੍ਹਾ ਕੀ.* (maar ook wel als *krāmā*) beschaamd, bedeesd, blode, bleu; zich schamen; schaamte (*erg. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ en ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ*). ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ bleu of bedeesd. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ iemand beschaamd zoeken te maken, bespotten. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ voor iemand of iets zich schamen. ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ beschamend, schandelijk, smadelijk. — ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹਾ

դարձակոյ KN. *zva.* առաջիտոյ *aamborstig* (M. *hetz.*; *schor, heesch.* G.).

դարձակոյ N., դարձակոյ K., դարձակոյ WJ., *vroeg, vroegte, ochend, de morgen, die gerekend wordt te duren tot ongeveer half tien; 's morgens (waarsch. eig. hetz. als սոթակոյ en dus de ingang van den dag).* Ետդարձակոյ արդարձակոյ *van morgen.* դարձակոյ դարձակոյ Ետդարձակոյ *den folgenden morgen, den folgenden dag.* դարձակոյ Ետդարձակոյ *den daarop folgenden dag.* Ետդարձակոյ Ետդարձակոյ *naam van een bloem, de nachtschoone.* — դարձակոյ դարձակոյ *iets, bv. zijn komst, vervroegen.* — դարձակոյ դարձակոյ *դարձակոյ Ետդարձակոյ* *het ochend of vroeg noemen, iets 's ochends doen plaats hebben.* — դարձակոյ դարձակոյ *te vroeg in den morgen.* — դարձակոյ *ook wel դարձակոյ Ետդարձակոյ N., դարձակոյ en gew. դարձակոյ դարձակոյ K., morgen.* դարձակոյ Ետդարձակոյ *of դարձակոյ Ետդարձակոյ Ետդարձակոյ of դարձակոյ Ետդարձակոյ N., դարձակոյ դարձակոյ Ետդարձակոյ K., morgen ochend vroeg.* դարձակոյ դարձակոյ *դարձակոյ դարձակոյ Ետդարձակոյ* *morgen, min of meer vroeg, wat vroeg in den ochend.* դարձակոյ *zva.* դարձակոյ Ետդարձակոյ — Ետդարձակոյ *poët. zva.* դարձակոյ — դարձակոյ *en դարձակոյ zie beneden.*

դարձակոյ KN. *beweging, zich bewegen; bewogen worden, van het hart.* դարձակոյ Ետդարձակոյ (Ետդարձակոյ *of տարձակոյ*) *wat er in het hart omgaat, wat iemand bij zich zelf denkt of zegt (vrg. bij արձակոյ).* — դարձակոյ *poët. zva.* դարձակոյ դարձակոյ *դարձակոյ Ետդարձակոյ* *bij zich zelf denken of spreken.* — դարձակոյ *bewogen, aan het wankelen gebracht.* — դարձակոյ *iets in beweging brengen; de aandacht gaande maken; iemand aan iets indachtig maken of herinneren.* — դարձակոյ Ետդարձակոյ *iets door het heen en weer te bewegen omwroeten of omwoelen, dooréén- of her-en derwaarts gooijen, in de war brengen, doorzoeken of doorsnuffelen.*

արձակոյ *Ar.* اسحاق, *eign.* Izaük.

արձակոյ *of դարձակոյ* KW. *zva.* դարձակոյ (Skr. *ada*). — արձակոյ *zva.* արձակոյ

դարձակոյ *zie արձակոյ*

արձակոյ KI. *zie արձակոյ* KN. *el, de lengte van de elleboog tot aan de top van de middelste vinger, een*

vierde van een vadem (Skr. *hasta; vrg. տարձակոյ*).

— արձակոյ *zie bij արձակոյ en արձակոյ*
արձակոյ *ook արձակոյ en դարձակոյ* KW. *zva.* տարձակոյ *olifant* (Skr. *hastá*). *Een ander դարձակոյ zie ben.*

արձակոյ *zie արձակոյ*

արձակոյ KW.; արձակոյ *zva.* տարձակոյ *vermeld, genoemd.* արձակոյ Ետդարձակոյ *spr.*

դարձակոյ *zie արձակոյ*

դարձակոյ 1. BK. *het zij zoo! het moet geschieden! een uitdrukking, waarmee een ontvangen bevel gehuldigd en eerbiedige gehoorzaamheid betuigd wordt* (Skr. *astoe, Lat. esto*).

2. դարձակոյ *en արձակոյ* (դարձակոյ *poët.*) K. *van aam aam N.* *werkelijk; blijkbaar in de werkelijkheid; werkelijk waar* (Skr. *wastoe, iets werkelijks*).

3. K. *zva.* արձակոյ *van արձակոյ* *werkelijk plaats hebben, doorgaan, van iets dat plaats zou hebben.*

4. *hartelijk toegenege* (*Hoogd. hold, Fr. affectionné*). արձակոյ Ետդարձակոյ K., արձակոյ Ետդարձակոյ N., *werkelijk, eigenlijk.*

— արձակոյ KW. *zva.* արձակոյ *hulde bewijzen.*

— արձակոյ KN. *iets huldigen.* արձակոյ արձակոյ *hulde bewijzen aan de voeten van een voornaam persoon.*

— արձակոյ Ետդարձակոյ Ետդարձակոյ KN. *iets eerbiedigen, met eerbiedige gehoorzaamheid volbrengen of uitvoeren; iets met eerbiedig geloof aannemen.* — արձակոյ *hartelijke of gunstige toegenegeheid* (*Fr. affection*); *zegening door de gunstige toegenegeheid en goede wenschen of voorbede van een hooggeplaatst persoon* (*het wordt verklaard door արձակոյ արձակոյ* *Vrg. արձակոյ bij արձակոյ*).

արձակոյ *zie արձակոյ*

արձակոյ *zie արձակոյ*

արձակոյ *zie դարձակոյ*

արձակոյ *ook արձակոյ of արձակոյ* KW. *zva.* արձակոյ *արձակոյ of արձակոյ արձակոյ* *begraafplaats, grafstede* (Skr. *astána, verblijf, verblijfplaats, en astána, plaats, verblijf, woning; Pers. Mal. astána, vorstelijke woning*). արձակոյ *voor արձակոյ*

արձակոյ KW. *zva.* արձակոյ *en արձակոյ* *wapentuig, wapen; scherp* (Skr. *astra, wapentuig, zwaard, boog, enz.*). արձակոյ *of արձակոյ* *zie արձակոյ* — արձակոյ Ետդարձակոյ KN. *de berekening bij het aangaan van een huwelijk.*

արձակոյ KW. *zva.* դարձակոյ *zie արձակոյ*

արձակոյ KW. *zva.* դարձակոյ *zie արձակոյ*

afkeurig, met eenige tegenzin; onverschillig, koel. — սղղիւ onverschillig zijn, geen behagen in iets scheppen. — դչւյիւ *iemand* met afkeurigheid, tegenzin of onverschilligheid behandelen.

դասչ KN. duizendtal. դասչ duizend. դիւդասչ X. ասնչդասչ K., twee duizend. դւիդասչ *wordt de bevolking genoemd in onderscheiding van de hoofden en ambtenaren.* — դտւսչ *elk of ieder duizend.* — դտդտւյիւ *voor iemand op den duizendsten dag na zijn overlijden een offerhande doen.* — դտդտւոյ duizenden, bij duizenden (*zie ook bij դտդտւ.*) — սղւոյ *een ambtenaar van een rang beneden een klivon. Een ambtenaar van een rang lager wordt սղւոյւյ, een van nog een rang lager սղւոյնոյ, en een van nog weér een rang lager սղւոյնոյն of սղւոյննոյն genoemd. De benaming van deze rangen naar getallen schijnen alleen een hooger en lager rang te beteekenen.*

դտդտւ (of դտդտւոյ) KN. klasse, categorie; tot een klasse of categorie behoorend. դտդտւոյի դւտտւ դտդտւոյիսղւննոյնոյն *iemand van de klasse der slechte menschen.* — դտդտւոյնոյն *iemand rangschikken onder een klasse.*

սղւոյ *zie դւոյ*

սղւոյն *zie դւոյն*

սղւոյն KN. 1. *zie սղւոյ* 2. սղւոյն *roepen, hard roepen, iemand toeroepen; KW. սղւոյննոյն սղւոյննոյն schreeuwen, uitroepen, geweld maken. De grondvorm is dus սղւոյննոյն.* սղւոյննոյն KN. *bij herhaling of aanhoudend roepen.* — սղւոյննոյն *het roepen, geroep.* — սղւոյննոյն *poët. zva. սղւոյննոյն*

սղւոյննոյն *zie դւոյննոյն*

դտւոյ *zie դտւոյն*

դտւոյն *zie դտւոյննոյն*

դտւոյն N., դտւոյննոյն K., դտւոյննոյն KW., *moeijelijk, bezwaarlijk, ongemakkelijk; moeijelijkheid, moeite, zwaarheid; bezwaar; drukte; het druk hebben; bezwaar hebben (org. սղղտւոյն).* դտւոյննոյն դտւոյննոյն *veel drukte hebben, gew., even als սղղտւոյննոյն van iemand die een groot feest geeft. Zoo ook դտւոյննոյն դտւոյննոյննոյն en դտւոյննոյննոյն դտւոյննոյննոյն — դտւոյննոյննոյն դտւոյննոյննոյննոյն *iets op de een of andere wijze moeijelijk ma-**

ken of moeijelijk zoeken te maken; zwaarigheden maken. — դտւոյննոյն դտւոյննոյն *iemand* *bemoeijelijkken, bezwaar of moeijelijkheid veroorzaken.* սղղտւոյննոյն *waardoor iemand bemoeijelijkt wordt, waar iemand bezwaar in vindt.* դտւոյննոյննոյն, դտւոյննոյննոյն K., դտւոյննոյննոյն KW., *bemoeijelijkt, verlegen, in moeijelijkheid, in verlegenheid.* դտւոյննոյննոյննոյն *iemand* *eenige moeijelijkheid veroorzaken, hinderlijk zijn.* — դտւոյննոյննոյննոյննոյն *iets als een zwaarigheid beschouwen, in iets zwaarigheid vinden.* — դտւոյննոյննոյննոյննոյն *en դտւոյննոյննոյննոյննոյն poët. zva. դտւոյննոյննոյննոյննոյն* — սղղտւոյննոյննոյննոյննոյն, սղղտւոյննոյննոյննոյննոյն K., *moeijelijkheid, zwaarigheid, bezwaar, hindernis, verlegenheid.* դտւոյննոյննոյննոյննոյն *bezwaaar of moeijelijkheid.* — սղղտւոյննոյննոյննոյննոյննոյն *moeijelijkheid maken, iemand zwaarigheden in de weg leggen.* — սղղտւոյննոյննոյննոյննոյննոյննոյն *iemand* *het moeijelijk maken, lastig vallen.*

դտւոյննոյն N., դտւոյննոյն K., *veranderd; afwijkend; verplaatst, verzet; gealieneerd, krankzinnig; verbijsterd van het verstand; van streek, in verwarring; veranderen, afwijken (org. դտւոյննոյն).* դտւոյննոյննոյննոյն *krankzinnig, gek, dol. սղղտւոյննոյննոյննոյն er scheelt wat aan. դտւոյննոյննոյննոյննոյննոյն onveranderd als, zva. zoo als. դտւոյննոյննոյննոյննոյննոյննոյն onveranderlijk.* — դտւոյննոյննոյննոյննոյննոյն *iets veranderen; iets vernaken, verstellen, verbeteren, bo. een buis of pen. դտւոյննոյննոյննոյննոյննոյն in iets eenige verandering brengen.* — դտւոյննոյննոյննոյննոյննոյն *een verandering die gemaakt wordt. դտւոյննոյննոյննոյննոյննոյննոյն դտւոյննոյննոյննոյննոյննոյն te veranderen, te vermaken, te verbeteren.* — սղղտւոյննոյննոյննոյննոյննոյննոյն *zinneloosheid, verstandsverbijstering, gekheid, waanzin (wordt verklaard door դտւոյննոյն).*

դտւոյննոյն KN. kwijl. — դտւոյննոյն, kwijleu.

սղղտւոյն I. N., սղղտւոյն K., *het midden van den dag, in tegenstelling van den morgen en den avond, de voo-* *ren namiddag, van ongeveer half tien 's morgens tot half vier 's namiddags; over dag (org. սղղտւոյննոյն en դիւոյն).* սղղտւոյննոյննոյննոյննոյն *laat op den dag.* — սղղտւոյննոյննոյննոյն *iets meer op het midden van den dag doen.* — սղղտւոյննոյննոյննոյննոյն *te veel op het midden van den dag.* — II. KW. *zva. սղղտւոյն*

անոյ) անարդարացի schapevleesch. — անարտն
անարդ, een visch gelijkend (?). անարտն անարտն
անարդ spr. — անարտն անարդար անարտն
անարդ, geregten van visch of vleesch; toespijs bij
de rijst; nagemaakte visch of vleesch; een vischje,
als speelgoed; (ook een drijf hout in stroomend wa-
ter, dat dient om klaphouten tot vogelverschrikker
in beweging te houden. J.)

անարդար ԿՄ. շա. անարդար, gescheurd; ԿՆ. geschorscht;
verlaten, verwaarloosd, niet op zijn tijd gehouden of
aangehouden, bv. van een markt (vrg. անարդար
Een ander zie bij ա 111). — դարտարար, afge-
afgescheurd, uitgescheurd, zoodat er een goed stuk
af of uit is, շա. դարտարար անարդար դարտար
արդ, hij heeft een groot gat in zijn been. — ար-
արդար of դարտարարդար, iets verwaarloozen,
bv. zijn geregelde werkzaamheden; een pasar niet
houden; aan iets geen onderhoud meer besteden. —
դարտարար, uitgescheurd, zoodat er een gat,
holligheid of geul in is.

արմարդ ԿՆ.; արմարդարմարդ of անարդարմարդ
de vinger er op zetten, er aan roeren, bv. om iets
te onderzoeken. J. Vrg. անարդար en արմարդ

արդարարդ ԿՆ.; արդարարդարդար or դարտար-
դարարդ, het gesnater van een eend; snateren als
een eend (դարտարարդար).

արդարարդ, zie դարտարարդ
դարտարարդ ԿՆ.; դարտարարդարդարարդ, naboot-
sing van 't gewone geluid van een buffel, en դար-
դարարդարդարարդ, dat geluid maken.

արարարդ or արարարարդ ԿՆ. een voorgeven, voor-
wendsel; voorgeven, voorwenden; veinzen, huiche-
len. արարարարդարդար, zich ziek houden. — ար-
արդար, omtrent iets of iemand iets voorgeven of
voorwenden; iets tot voorwendsel gebruiken. ար-
արարարդարդար, het een of ander tot voorwendsel
gebruiken. — արարարարդ, voorwendsel, voorgeven;
een voorwendsel gebruiken. արարարարդարդար, voor-
wending van zedigheid, gehuichelde vroomheid,
schijnheiligheid.

արարարդ, ook wel արարարարդ ԿՆ.; արարարդ, verstui-
ven, wegstuiven of wegvliegen; er uitvliegen, zoodat
het verspreid en verstrooid raakt. — արարարդ, iets
in het wilde of in het blinde nemen of pakken.
արարարարդարդար, iets her- en derwaarts doen stui-

ven, verstrooijen; zijn geld of goed verkwisten. —
արարարարդ, inéénloopen, zamenloopen, zich vereeni-
gen. — արարարդար, iets doen verstuiven of weg-
vliegen.

արարարդ ԿՆ. 1. druk, druk en ijverig bezig. 2. het
zachtjes met de hand strijken, streelen, knijpen of
knuffelen. (3. een toltouw; en 4. een eind gesponnen
draad van een 800 wielsomgangen. J. Vrg. արարարդ).
— արարարդ or արարարարդարդար, iets zachtjes met
de hand wrijven, streelen, knijpen of knuffelen;
ook iets verknoeien en in de war brengen.

դարարարդ, zie դարարարդ;
արարարարդ, zie bij արարարարդ
արարարարդ, zie արարարդ
արարարարդ, zie արարարարդ
արարարարդ ԿՆ. duurzaam, niet verslijtend, onverslij-
telijk, voortdurend, onvergankelijk. արարարարդար-
արդ, blijven voortleven. — արարարարարդարդար
iets lang doen duren, het er lang meê doen, er
zuinig op zijn.

անարարարդ ԿՆ.; անարարարդ, een vrouw of meisje scha-
ken. — անարարարդ, mv. — անարարարդար, geschaakte. —
անարարարդ, het schaken.

անարարարդ ԿՆ. zuinig, spaarzaam door zuinig gebruik;
bezuiniging. — անարարարարդարդար, iets bezuinigen
(անարարարարդարդար, zuinig op iets zijn door er tel-
kens maar weinigt van te gebruiken. J.)

արարարարդ ԿՄ. շա. դարարար (vrg. արարարարդ); ԿՆ. շա.
անարարարդ en անարարարդ, արարարարդարդար en ար-
արարարարդար, al wat dient tot behulp om iets voor
een tijd vast te zetten of bijéén te houden, een steun,
klamp, band enz. — արարարարդարարդ, en արարարար-
արարարդ, iets van zulk een middel voorzien; iemand
steunen, schragen, beschermen.

արարարարդ, zie արարարարդ
արարարարարդ, zie դարարարարդ
արարարարդ, zie արարարարդ
արարարարդ, Կ. zie արարարարդ, արարարարդ en արարարարդ
արարարարդ, Կ. zie արարարարդ, en արարարարարդ
անարարարարդ, Կ. zie արարարարարդ

անարարարարդ ԿՆ. het schuins tegen den wind opgaan; af-
wijking van de regte lijn. J. — անարարարարդ, schuins
tegen den wind opgaan; afwijken. անարարարարդարդար
scherp bij den wind zeilen. J.

արարարարդ, ook wel արարարարդ or անարարարարդ ԿՆ. weifelend,

wankelend, weifelmoedig, huiverig; aarzelen; ook naam van één van de արհեստագործական արհեստական առարկաներ of առարկաներ weifelmoedig, twijfelmoedig, voortdurend huiverig.

արհեստագործական արհեստագործական

արհեստագործական արհեստագործական

արհեստագործական արհեստագործական

անառայ Ar. awal, KN. eerste, aanvang; de vroege morgen, ochend; dé tegenwoordige tijd, thaus.

անառայ KN., դանդաղանառայ heen en weér wiggelen van iets kleins dat los zit, zooals een losse tand (vrg. արհեստագործական); (iets, zooals het spanhout van een spanzaag, om een dubbel gespannen touw sterker te spannen. J.). դանդաղանառայ սր.

անառայ արհեստագործական

արհեստագործական ook wel առայ of անառայ KN. los, niet vastgehouden, los gelaten; los raken, los komen; bevrijd zijn van iets; gescheiden van iemand. — արհեստագործական iemand of iets los laten; iemand verlossen, bv. uit een gevaar.

դանդաղանառայ en դանդաղանառայ KN. het gevoel van gehechtheid aan iets, zoodat men er niet van afzien of afstaan kan, of het bejammeren zou, indien men het verliezen moest; of het gevoel van genegenheid voor een persoon, zoodat men bejammerd, dat hij dit of dat zou moeten derven, of dat hem het een of ander ontbreekt; jammer, te bejammeren, bejammering. KW. դանդաղանառայ zva. առայ-առայանառայ voor niet, zonder nut. անառայ-անառայանառայ hij was er erg meê begaan, vond het jammer dat hij het verliezen moest. անառայ-անառայանառայ het jammer vinden. դանդաղանառայանառայանառայ jammer, dat die man zwart is! — դանդաղանառայ of դանդաղանառայ iemand of iets bejammeren of beklagen; sparen, ontzien, ongaarne willen missen, uit genegenheid of gehechtheid. Zoo ook դանդաղանառայանառայ դանդաղանառայանառայանառայ zich zelf niet ontzien. — դանդաղանառայանառայանառայ van aard zeer gehecht aan 't geen men heeft, zoodat men er niet gaarne van scheidt. — անառայանառայ անառայանառայ het bejammeren, het ontzien van iets om het te sparen, enz.

դանդաղանառայ անառայ

անառայանառայ KW. zva. դանդաղանառայ (Skr. awalépa, aanmatiging, overmoed. Vrg. անառայանառայ).

անառայ KN. verbeelding, voorstelling die men zich van iets vormt. — անառայ naar zijn verbeelding, naar de voorstelling, die men zich uit het hoofd van iets vormt, iets vervaardigen; op de gis, in het wilde, zonder doel schieten, schermen; een verwarde taal spreken; oppervlakkig iets doen. — անառայանառայ of անառայ-անառայանառայ naar de verbeelding uit het hoofd gemaakt, naar gissing, op de gis, gedaan of verzonnen.

անառայ KW. en KN. zva. անառայ kundig, bekwaam (vrg. անառայ). անառայ-անառայանառայ kunstig van maaksel. — անառայանառայ KN. in iets zich bekwaam zoeken te maken.

անառայ KN.; անառայ-անառայ naam van een lek-kernij. — անառայ verbastering van անառայ in het spr. անառայ-անառայ voor անառայանառայ

արհեստագործական KW. zva. դանդաղանառայ արհեստագործական of արհեստագործական naam van een aardvrucht.

արհեստագործական uitwaseming, uitdamping, bv. van den grond (Ml. oevrap).

անառայ KW. zva. դանդաղանառայ (Ml. awan, wolk, wolken). անառայանառայ KN. het luchtruim, de wolkenhemel (vrg. անառայ en անառայ); ook onbegrensd. անառայ-անառայանառայ de onbegrensde oceaan (of zee en lucht). — անառայ in de lucht zweven. անառայանառայ zich in de hoogte verheffen. — անառայանառայ duizelen, duizelig worden, door van een hoogte naar beneden te zien, of door een verren afstand, dien men zich voorstelt.

արհեստագործական անառայ արհեստագործական KW. zva. անառայանառայ blanketsel tot versiering van het voorhoofd.

արհեստագործական KW.; անառայանառայ zva. անառայ ledig en eenzaam. անառայանառայ KN. van de ledige ruimte vóór de schieping van de wereld.

արհեստագործական անառայ

դանդաղանառայ gew. դանդաղանառայ KN. ieder, elk, in uitdrukkingen als անառայ-դանդաղանառայ ieder de helft. անառայ դանդաղանառայ ieder drie. անառայ-դանդաղանառայ ieder twee. — դանդաղանառայ poet., դանդաղանառայ KN., zva. դանդաղանառայ bv. անառայ-դանդաղանառայ ieder de helft. դանդաղանառայ-դանդաղանառայ ieder afzonderlijk, één voor één. — դանդաղանառայ in verschillende rigtingen.

անառայանառայ անառայ

արհեստագործական KW. een glans verspreiden.

անառայ 1. KW. zva. անառայ en դանդաղանառայ (vrg. անառայ)

velen. դարձությունն առաջինը միսդարձություն (schuld) behalen, zich een schuld op de hals halen; դարձությունը դարձությունը hij deed het voor de grap, het was een grap van hem. դարձությունը առաջինը առաջինը, toegenegenheid verwerven. մեծ թղթի դարձությունը nieuws bekomen, wat nieuws opdoen. դարձությունը դարձությունը de slaap kunnen krijgen, kunnen slapen. դարձությունը առաջինը մեծ թղթի դարձությունը indien het plaats had te Soerakarta. առաջինը դարձությունը of առաջինը դարձությունը դարձությունը zoo- veel als men gedaan kan krijgen, zooveel doenlijk, zoo goed als mogelijk. — դարձությունը դարձությունը առաջինը առաջինը wat iemand die ergens naar toe geweest is of van elders komt, vandaar meê brengt, vooral tot een geschenk. — դարձությունը առաջինը առաջինը iemand iets doen verkrijgen, bezorgen; aan iets vast hechten; iemand in het huwelijk verbinden met iemand (een ander zie bij առաջինը). — դարձությունը առաջինը առաջինը slagend van aard, gelukkig in het verkrijgen van hetgeen men zoekt of wenscht, bv. van een gelukkig jager. դարձությունը դարձությունը առաջինը առաջինը wat iemand verkrijgt of van iets krijgt; opbrengst. դարձությունը դարձությունը դարձությունը niets kunnen opdoen. — դարձությունը դարձությունը առաջինը առաջինը iemand van elders komende iets meêbrengen. — դարձությունը դարձությունը առաջինը առաջինը iets ergens vandaan komende meêbrengen voor iemand. — դարձությունը առաջինը kw. het verkrijgen; hij die verkrijgt; ontvangen. — դարձությունը kw. zva. դարձությունը en առաջինը — դարձությունը դարձությունը ook wel առաջինը of առաջինը դարձությունը, առաջինը en gew. մեծ թղթի կ. wat te verkrijgen of te behalen is, nut, voordeel, baat, strekking; middel om te erlangen; als middel om te erlangen, om; de zin, dien woorden door hun zamenhang opleveren; een vol- doende zin geven; մեծ թղթի is ook, even als առաջինը, krāmā van դարձությունը ook in den zin van aan, aan vast. դարձությունը դարձությունը het gaat niet goed. — առաջինը դարձությունը մեծ թղթի կ. voordeel aanbrengen. — առաջինը դարձությունը of առաջինը դարձությունը բատն, առաջինը en բատն, բատն baten, aan het doel beantwoorden, voordeel geven, verstrekken; voordeel hebben. — առաջինը դարձությունը of առաջինը առաջինը բատն բատն, բատն en բատն, բատն

iemand iets doen verwerven; voor iemand iets zoeken te verwerven (bv. door voorspraak); iets doen gelukken, doen slagen, klaar doen krijgen, op een voordeelige wijze aanleggen, voorspoedig maken; den zin van een figuurlijke uitdrukking overeenbrengen met hetgeen, waaraan het beeld ontleend is. — առաջինը դարձությունը առաջինը het verkregene, een verkregen goed (առաջինը կ. zie ook onder առաջինը). — դարձությունը դարձությունը առաջինը կ. zooveel als te verkrijgen is (առաջինը կ. in de spreekt. zva. առաջինը en մեծ թղթի կ. J.). — առաջինը դարձությունը առաջինը verleenen, begunstigen. — առաջինը դարձությունը in iets genoeg nemen. առաջինը անունը naam van een berg in het Padjadjaransche. առաջինը կ. առաջինը առաջինը կ. 1. groote golf, baar (erg. դարձությունը). 2. առաջինը en gew. առաջինը առաջինը ook առաջինը առաջինը het gerucht, waarin iemand staat; icmauds naam en faam (in een ongunstigen zin). 3. առաջինը առաջինը groot vierkant plein vóór de woningen van vorsten en regenten, maliebaan. դարձությունը առաջինը առաջինը առաջինը jemand die in het gerucht staat van een boosdoener. դարձությունը առաջինը առաջինը die persoon staat in het gerucht van een boosdoener te zijn. առաջինը (grondv. դարձությունը) KN. langzaam, zacht. առաջինը առաջինը langzaam aan! zacht wat! — առաջինը առաջինը iets langzaam laten doen; iets zacht doen. առաջինը առաջինը of դարձությունը դարձությունը langzaam, zachtjes, van iets dat langzaam gedaan wordt, langzaam aan, langzamerhand. — առաջինը առաջինը of դարձությունը առաջինը iets langzaam doen; langzaam gaan; vertragen. առաջինը կ. առաջինը I. — առաջինը կ. առաջինը III. առաջինը կ. առաջինը առաջինը կ. առաջինը առաջինը առաջինը 1. zva. առաջինը onderdaan, nederige dienaar; ook als pers. en bezitt. vrnw. van de eerste persoon: ik, mij, mijn. 2. zva. առաջինը voor Uw Majesteit of Uw Hoogheid, ook als vrnw. van de tweede pers. zooals anders առաջինը առաջինը առաջինը, en als bezitt. vrnw. առաջինը — առաջինը առաջինը առաջինը een benaming van Batára

αἰνῆ. KN. 1. het rekken, *bv. van een touw (erg. η ἡσαστοῦ)*; 2. zaaijen, poten, in den grond leggen, door het zaad in vooraf gemaakte gaten te strooijen. ἀνῆσαστοῦ *pass.* — αἰνῆσαστοῦ 1. een riem, die door middel van een gesp verlengd of verkort kan worden; stijgbeugelriem; 2. ook ἡσαστοῦ ἡσαστοῦ ἡσαστοῦ een hoos, waterhoos. — αἰνῆσαστοῦ rekken, zich uitrekken, langer worden; in het lang uitgerekt, *van wol om gesponnen te worden*; zijn gang, voortgang hebben, *van een rechtszaak of pleidooi.* — αἰνῆσαστοῦ iets rekken, uitrekken; aan iets schot geven, iets vieren of laten vieren, *bv. een touw of iets met een touw*; garen afwinden; een rechtszaak voortgang doen hebben; ook verplanten of overplanten, *bv. van katjang en djagoeng.* αἰνῆσαστοῦ iets bij herhaling knijpen en trekken. — αἰνῆσαστοῦ iemand schot geven; *fig. iemand* bijstaan met levensonderhoud; ook een akker bezaaijen, bepoten. — αἰνῆσαστοῦ en αἰνῆσαστοῦ iets doen rekken; een rechtszaak voortgang laten hebben. — αἰνῆσαστοῦ gezaaid, gepoot; het gezaaide; afgewonden garen. — αἰνῆσαστοῦ het rekken, verlengen, *enz.*

αἰνῆσαστο. KN. in groot getal achter elkander loopen, dezelfde rigting naar een plaats nemen; krielen, wemelen, *van mieren.*

αἰνῆσαστο. KN. het geheel uitkomen of uithangen *van een oog uit het hoofd door een slag of val (erg. η ἡσαστοῦ).* — αἰνῆσαστοῦ geheel uitkomen of uithangen, *van een oog.*

αἰνῆσαστο. KN. het ergens uithangen, *zoals een snottelbel uit de neus (erg. ἡσαστοῦ); ook naam van een zeevisch.* — αἰνῆσαστοῦ ergens uithangen; ook *zva.* αἰνῆσαστοῦ rekken, langer worden; lang uit- of opschieten, *van een jong pisangblad.* — αἰνῆσαστοῦ *zva.* αἰνῆσαστοῦ rekken, uitrekken; ook draad trekken; *erg.* αἰνῆσαστοῦ

αἰνῆσαστοῦ zie ἀνῆσαστοῦ

ἀνῆσαστοῦ zie αἰνῆσαστοῦ

ἀνῆσαστοῦ of αἰνῆσαστοῦ. KN. bogt en bogtig, *van het lemmet van een kris of piek.* — ἀνῆσαστοῦ buigen. G. — ἀνῆσαστοῦ iets regt buigen, dat bogtig is, *van lange voorwerpen; fig. van het hart*; ook een halstarvig mensch buigen. — ἀνῆσαστοῦ toegenegenheid. — ἀνῆσαστοῦ zie beneden.

ἀνῆσαστοῦ of αἰνῆσαστοῦ I. KN. het openhouden van

de oogten. — ἀνῆσαστοῦ open zijn, zich openen, openblijven, *van de oogten*; de oogten open hebben of houden, wakker zijn, wakker blijven. — ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ de oogten open hebben en wakker zijn. — ἀνῆσαστοῦ bij iemand wakker blijven of waken. — ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ de oogten openen; iemand de oogten openen. — ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ of αἰνῆσαστοῦ met elkander opzitten, de nacht wakende doorbrengen.

II. KW. *zva.* ἀνῆσαστοῦ en ἀνῆσαστοῦ. de tijd der bevalling van een vrouw.

ἀνῆσαστοῦ (grondv. ἡσαστοῦ) KN. geroep; geroep *van de menschen over iemand of iets (erg. ἀνῆσαστοῦ).* — ἀνῆσαστοῦ roepen, iets roepen, *zoals brand! een dief!* ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ aanhoudend roepen. — ἀνῆσαστοῦ of ἀνῆσαστοῦ αἰνῆσαστοῦ poët. aan het schreeuwen zijn. — ἀνῆσαστοῦ vermaard, van wien een geroep uitgaat. — ἀνῆσαστοῦ of ἀνῆσαστοῦ omtrent iemand of iets het een of ander (*bv. een dief!*) roepen; omtrent iets door roepen waarschuwen; iets uitroepen, uitventen. ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ *pass.*

ἀνῆσαστοῦ ongebr.; ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ. KN. bloot, met niets begroeid, *van een vlakte of plein*; onbewolkt, *van den hemel.*

ἀνῆσαστοῦ. KN.; ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ *in de spreektaal* ook ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ iets om meê te kittelen. — ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ of ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ kittelen. — ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ of ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ het kittelen, kitteling.

ἀνῆσαστοῦ. KW. *zva.* ἀνῆσαστοῦ (*erg. ἡσαστοῦ).* ἡσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ. N., ἡσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ. K., niet betamelijk; niet voegen, niet passen.

ἀνῆσαστοῦ. KN. dwarling, wieling, rondwoeling, *van stof, rook, water, enz.*; ook het in de lucht blijven *van een geur.* — ἀνῆσαστοῦ warlen, dwarlen, rondwoelen. (αἰνῆσαστοῦ *hetz. G.*) — ἀνῆσαστοῦ draaikolk, maalstroom; wervelwind; *en zva.* ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ 1. KN.; ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ iets, *zoals een houtje*, om ergens aan te wrijven of iets te onderzoeken. 2. ἀνῆσαστοῦ. KI. zie bij ἡσαστοῦ — ἀνῆσαστοῦ ἀνῆσαστοῦ met den vinger, of met iets anders aan iets wrijven, morrelen, roeren of peuteren; ook *fig.* aan iets morrelen.

ἀνῆσαστοῦ. KN. vlugt of rijzing in de hoogte. ἀνῆσαστοῦ

med van Mekka naar Medina in het jaar 622 van onze jaartelling, het begin van de Mohammedaanse jaartelling, die daarnaar Hedjra (ook wel Hegira geschreven) genoemd wordt. 2. rekening, berekening, zva. արիւնք — դարեհաստք tellen, rekenen, berekenen. — արիւնքի hetz. (zie ook ben.).

արիւնք Ar. أجر, loon.

արեհայր zie արեհ

արեհայր zie արեհ

դարեհաստք KN.; դարեհաստքի դարեհաստքի iemands opstoken, ophitsen, aanhitsen. — արեհայր դարեհաստքի opstoking, ophitsing.

արեհայր zie արեհայր

արեհայր zie արեհայր

դարեհաստք zie դարեհաստք

արիւնք Ar. اجتهاد, het oordeel, de beslissing van een regtsgeleerde.

արիւնք ook արիւնք geschreven, kw. zva. արիւնք արիւնք en արիւնք (Skr. oedjdjwala, helder schijnend, vlammend, enz., met het voorz. oet van djwala; zie արիւնք). — արիւնք of արիւնք zva. արիւնք

արեհայր 1. Ar. KN. oorsprong, afkomst (Ar. اجل, adjl, oorzaak, verward met اصل, ստույգ, omdat er de beteekenis van բխում aan gehecht wierd). 2. vastgesteld termijn, het door God bepaalde levenseinde, uiteinde, stervensuur (Ar. اجل, adjal). 3. eeuwigheid (Ar. ازل, azal). արեհայր բխում afkomst en oorsprong van iemand. դարեհաստքի բխում een inboorling van het land, een landskind. արեհայրի արեհայր tot zijn levenseinde gekomen, overleden. — արեհայր en արեհայր overlijden. — արեհայրի արեհայրի արեհայրի արեհայրի արեհայրի KN., ook wel արեհայրի արեհայրի K., tot zijn oorsprong, daar het van daan gekomen is,

• terugkeeren, zooals van echtgenooten, die gescheiden zijn, en zich later weer met elkander in het huwelijk verbinden; van een bediende, die in een dienst, waaruit hij gegaan is, weer terugkomt; en van verloren goed, dat terugkomt.

արիւնք of դարեհաստք N., արեհայր K., ruil, wat in ruil voor iets anders gegeven wordt; ruilen. — արիւնքի դարեհաստքի արեհայր voor iets het een of ander in ruil geven. — արեհայր

դարեհաստքի արեհայր iets ver-ruilen tegen iets anders.

դարեհաստք zie արեհաստք

արեհայր KW. zva. արեհայր արեհայր KN. verlangen of wensch ten aanzien van een ander, gew. in een slechten zin. — արեհայր naar iets of iemand verlangen of wenschen. — արեհայր een verlangen; het voorwerp van iemands verlangen of wenschen.

արիւնք zie արիւնք

արեհայր zie արեհայր

արեհայր zie արեհայր

արեհայր KN. het in orde gebracht worden van iets dat in de war is of van een geschil. — արեհայր en արեհայր iets in orde brengen, vereffenen.

արեհայր zie արեհայր

արեհայր KN. op de jagt gaan om wild op te sporen; (ook op iets treden. G.). արեհայր of արեհայր արեհայր een wilde hond, jakhals (verg. արեհայր արեհայր). — արեհայր wild, bv. herten, gaan opsporen.

արեհայր grondv. արեհայր KN. vast, zich gelijkblijvend; vastheid, bestendigheid; staan blijven (verg. արեհայր արեհայր). արեհայրի արեհայր of enkel արեհայր zoolang als ik leef, al mijn leven. արեհայրի արեհայր van je leven nog nooit. — արեհայր vast voor iets zijn, bv. van een arbeider of leverancier. — արեհայր

iets vast, bestendig en geregeld doen, bij of aan iets blijven. — արեհայր 1. KN. vast, onveranderlijk, onbeweeglijk; pal stand blijven houden. 2. N., արեհայր

դարեհայր K., pacht, vast bepaalde pachtschat, pachtenningen of belasting; pacht betalen. արեհայր արեհայր de vaste instandhouding (handhaving) van het regt. արեհայր zovoel als een heele pachtschat. — արեհայր արեհայր iets pachten. — արեհայրի արեհայրի արեհայր iets verpachten; een persoon op een vaste schatting zetten, zooals een dienstpligtige om ontslagen te zijn van dienstpligten. — արեհայր 1. KN. zva. դարեհայր

դարեհայր pronkbed; en de stapel kussens daarop. 2. N., արեհայր K. waarvoor pacht opgebracht wordt, pachtlanden. — արեհայր արեհայր

պacht; verpachting. — արեհայրի արեհայրի արեհայր pachtopbrengende landen of hoofden.

արեհայր ongebr.; արեհայր KN. het voet-

stuk of de standaard van een Javaansche lamp, zwa.

අනුකූලයා (ඉග. අනුකූලයා).

අනුකූලයා onbebr.; අනුකූලයා KN. onverwachts, onaangemeld of zonder iets te zeggen of rede te geven, zoo maar regelregt aankomen met iets te doen (ඉග. අනුකූලයා).

අනුකූලයා KN. I. de woorden, waarmee bij het sluiten van een koop, als ook bij dat van een huwelijk, de verkooper verklaart iets te willen verkopen (bij een huwelijk de Wali), gelijk අනුකූලයා de woorden beteekent, waarmee de kooper de koop aanneemt (Ar. ايجاب). අනුකූලයා de wederzijdsche toestemming bij een koopcontract; ook toestemming. — අනුකූලයා voor een meisje de අනුකූලයා uitspreken, een meisje in het huwelijk laten verbinden; een huwelijk laten sluiten.

II. verbazend, zwa. අධිකරණ (Ar. عجب), verbazing). අධිකරණයා gansch verbazend. අධිකරණයා zwa. අධිකරණයා — අධිකරණයා doen verbazen.

අනුකූලයා KN. bedoeling, inzonderheid de bedoeling of het voorwerp van een offerhande. අනුකූලයා laatdunkend, verwaten. — අනුකූලයා de bedoeling van een offerhande meedeelen aan den priester, om er zijn zegen over uit te spreken.

අනුකූලයා KN. iets daar men uit eet, een bord of bak; iets, ba. een blad, tot bord gebruiken. අනුකූලයා van één bord of blad eten.

අනුකූලයා een krāmā-vorm van අනුකූලයා en අනුකූලයා zie bij අනුකූලයා අනුකූලයා en අනුකූලයා

අනුකූලයා KN. 1. uitstekende hoek, punt, uithoek, kaap. 2. schermen, zooals met lanzen, stokken of dolken. 3. naam van een soort van reebok. 4. අනුකූලයා of අනුකූලයා (ook wel අනුකූලයා en අනුකූලයා J.). den voet of knie van iemand kussen, door er met het aangezicht op neêr te gaan leggen (අනුකූලයා); een plegtig eerbevijs van kinderen aan ouders en van jongeren aan ouderen. Het wordt ook wel bewezen aan het voeteneinde van een graf. Het kussen van de voeten geeft een dieper eerbied te kennen, dan dat van de knieën. අනුකූලයා de bajonet van een blaasprijs (ඉග. අනුකූලයා). — අනුකූලයා uitgestrekt, zoo lang als men is, op de rug liggen. අනුකූලයා zóó liggen met de dōdōt over zich heen getrokken. — අනුකූලයා iemand de voet of knie kussen. — අනුකූලයා

අනුකූලයා I. met een ander of met elkander schermen.

2. plegtige voetkussing.

අධිකරණයා zie අධිකරණයා

අනුකූලයා KW. zwa. අනුකූලයා අනුකූලයා (ඉග. අනුකූලයා) en අධිකරණයා (zie අනුකූලයා). අනුකූලයා moeilijkheid en bezwaar.

අනුකූලයා I. KW. zwa. අනුකූලයා අනුකූලයා en අනුකූලයා (ඉග. අනුකූලයා). අනුකූලයා අනුකූලයා heil en zegen.

— II. KN. schoon, mooi, lief, van een vrouw (ඉග. අනුකූලයා); ook van de Sirih en Pinang, als die er meer geel uitziet. අනුකූලයා schoone! අනුකූලයා අනුකූලයා lief meisje! අනුකූලයා of අනුකූලයා zie අනුකූලයා — අනුකූලයා of අනුකූලයා van een vrouw, die haar best doet om schoon te schijnen en op haar schoonheid zich laat voorstaan. — අනුකූලයා KW. in goede staat brengen. අනුකූලයා iets volkomen goedkeuren. — අනුකූලයා KN. tot schoonheid. අනුකූලයා අනුකූලයා schoonheidszalf.

අනුකූලයා අනුකූලයා of අනුකූලයා, අනුකූලයා verk. අනුකූලයා, අනුකූලයා MD, අනුකූලයා KL, een toeroep tot aansporing om iets te doen, voornamelijk om iets meê te doen: kom! toe! komaan! welaan! in de beleefde taal: als 't U belieft! අනුකූලයා (of අනුකූලයා) අනුකූලයා (of අනුකූලයා) අනුකූලයා laten wel! — අනුකූලයා KN. iets proberen, iets beproeven, het wagen; het tegen iemand of iemands krachten proberen in een kamp- of wedstrijd; iets nameten. — අනුකූලයා of අනුකූලයා elkander tot iets opwekken of aansporen; elkander te hulp roepen, om iets zamen te doen.

අනුකූලයා of අනුකූලයා, අනුකූලයා, අනුකූලයා (of in één lettergreep අනුකූලයා of අනුකූලයා Md., zóó, al-zóó; even zoo, eveneens, insgelijks, desgelijks, ook; ook zoo, evenwel, toch; ja! goed zoo! zoo dan; ook vragender wijs zóó? (ඉග. අනුකූලයා en අනුකූලයා). අනුකූලයා අනුකූලයා, අනුකූලයා, අනුකූලයා dezelfde, hetzelfde, als. අනුකූලයා is 't niet zoo? අනුකූලයා 't is immers zoo. අනුකූලයා of අනුකූලයා 't is niet zoo, wêl? අනුකූලයා zou het evenwel zijn, dat enz.? අනුකූලයා alsof het allezins zoo zijn moest, d. i. alsof het ernst was. අනුකූලයා අනුකූලයා අනුකූලයා om 't even Rabingoelawal, om 't even Moeloed; d. i. Rabingoelawal is 't zelfde als Moeloed. අනුකූලයා

— անադատն evenmin ... als. — անալի
էտնիւնն անիւնն op iets ja zeggen (Hoogd. be-
jahen), iets bevestigen.

առասյն 1. կւ., ook wel առաս ջա. անն (Skr.
ajah). 2. N. in de spreektaal voor առասյն — ա
ռասյն կւ. ջա. տառաւնն կն. zie bij տառասյն —
առասյն սողոր, ook wel առասյն սողոր կի. van առ
դասյն of առանիւնն սռասյն սողոր
een last of commissie van den Vorst.

անասյն ջա. անասյն als uitroep ջա. անն

աղասյն, աղասյն կ. (Ml. gârê'm), zout, keuken-
zout (erg. առանիւնն). աղասյն տննիւնն
of աղասյն տննիւնն սր. — աղասյն
տննիւնն iets zouten, in iets zout doen. աղասյն
ննն սր. աղասյն տննիւնն of աղասյն
տննիւնն սր. voor այն տննիւնն en iets
(vooral zijn eigen goed of kind) prijzen of ophemelen. — աղասյն
աղասյն աղասյն աղասյն rente, inte-
rest (erg. աղասյն en աղասյն). — աղասյն
աղասյն naam van een blad, waarmede de
madat tot tiké gemengd wordt.

աղասյն կն., անիւնն կւ., աղասյն կի., urien, pis. —
աղասյն, դասասյն կ., անիւնն կւ., աղասյն
կի., pissen, zijn water lozen, wateren; van een
beest ook աղասյն in Krâmâ. — աղասյն կն.,
աղասյն կի., iets bepissen, bewateren; tegen iets
pissen of wateren. անիւնն կն., iemand beknor-
ren, bekijken, berispen (erg. անիւնն bij անն).
— անիւնն կն. bij ongeluk zijn water lozen. —
աղասյն կն. de pisblaas (de onderbuik. G. Vrg.
անն).

առասյն կն. vallende ziekte, epilepsie. սռասյն
սողոր de vallende ziekte. — առասյն of սռ
առասյն aan de vallende ziekte lijden.

առասյն կւ. ջա. առասյն of առն (dat er de
krâmâ-vorm van is). — անասյն of առասյն
ջա. անասյն of առասյն — առասյն
ջա. առասյն — տառասյն ջա. տառասյն
— առասյն willen, begeeren, verlangen. — առասյն
ջա. առասյն — առասյն սողոր ջա. առասյն
դաս — առասյն անն տառասյնն
titel van de oudste gemalin van den Sultan van Ma-
dura. առասյն ջա. առասյն — առասյն
տառասյն ջա. առասյն տառասյն — ա
առասյն կի. tegenwoordigheid. անն տառասյն

hooger ki. dan անն տառասյն in de tegenwoordigheid
van God. — առասյն zie beneden.

սողասյն zie սողասյն

անասյն zie bij անն

անասյն կւ. ջա. դասն — անասյն կն. schom-
melen, een kind wiegen. — անասյն կւ. ջա.
առասյն schommel, wieg. — անասյն
սող or առասյն կն. een schommel; schommelen.
առասյն կւ. ջա. անն-անն bijéén, bij elkander.
առասյն կն. een stoel suikerriet, ջա. առն
of առն տառասյն տառասյն or անն
առասյն spr. het met elkander houden, zamen-
spannen. — առասյն տառասյն կւ. ջա. առասյն
սող beschermmer. — առասյն տառասյն կն. iets
nauwkeurig daarstellen of zamenstellen. — առասյն
goederen bijeenbrengen; een volk of een plaats be-
schermen; ook ջա. առասյն van een Boepati, van
wien anders անն տառասյն gebruikt wordt.

անն կն.; անն op een zekere wijze padi drooggen,
door de groote bossen in kleine te verdeelen, om
die te spoediger te doen drooggen.

անն կն. een gemagtigde om voor iemand het opzigt
te houden; de ronde maken. — անն over iets het
opzigt hebben, iets nagaan; ook onbeweeglijk staan
of staan blijven. անն անն een gedurig toezigt
hebben over iets.

(առասյն կւ. ջա. առասյն)

առասյն N. in de spreektaal ջա. սռասյն կն. ze-
ven, ziften, doorziften (erg. անն en անն). —
առասյն iets ziften. — առասյն տառասյն
naam van een gènding. — առասյն
անն ջա. անն

աղասյն zie դասասյն

աղասյն կն. roering of veging in het rond. — ա
ղասյն over iets, zooals ongekookte rijst bij het
wasschen, of zijn hoofdhaar, met de hand overal
roeren of in het rond veging; bijeen veging met de
hand. — աղասյն zie beneden.

դասասյն or աղասյն կն.; դասասյն or ա
ղասյն een wild or een roover nazitten, vervol-
gen; opjagen, opsporen. Zoo ook դասասյն
ասյն

դասդասյն կն. rijden, paren, van visschen. —
դասդասյն een wijfje achternazitten om te pa-
ren, van visschen; iemand achternazitten; ook

անանայ. *kw. zva. արևելայ* *Vrg. անանայ*
 անանայ *zie անանայ*
 անանայ *of անանայ. kn. gelijk van beweging; een-*
parig, overeenstemmend, van gedachten of gevoe-
len (vrg. անանայ en անանայ). — (անանայ)
zva. անանայ en դանանայ trappen, op iets trap-
 pen. J.). — անանայ *անանայ* zwaar beladen, of
 zwoegen onder een last; (vertrappen, vertreden. J.).
 անանայ *zie դանանայ*
 դանանայ *of դանանայ. kn. schudding; schud-*
dend zich bewegen (vrg. դանանայ). — դանանայ
of դանանայ iemand of iets schudden.
 դանանայ *of դանանայ* of դանանայ
 դանանայ *of դանանայ* iemand of iets bij herhaling of aanhou-
 dend schudden. — դանանայ *heer en weer*
 schudden, waggelen, *bv. van een huis dat dreigt*
om te vallen.
 դանանայ *of անանայ. kn. in beweging door ont-*
steltens, ontsteld (vrg. դանանայ). — դանանայ
of անանայ iemand ontstellen. — դանանայ *of դանանայ*
 ontsteld maken, *menschen in rep en roer brengen.*
 դանանայ *zie դանանայ*
 անանայ *Dr. անանայ, eign. Job. — անանայ*
 անանայ *kn. bedwelmd zijn van den slaap.*
 անանայ *ongebr.; անանայ անանայ of անանայ*
 անանայ *kn. onrustig, verlegen, heen en weer loopen.*
 անանայ *kn. krieuweling. — անանայ* krieuwelen.
 — անանայ *iets, vooral het hoofd, krieuwelen.*
 անանայ *zie անանայ*
 դանանայ *(ook wel դանանայ) kn. zva. անանայ*
 tegen zon of regen beschut, *van een plaats; en be-*
 dekke lucht, *wanneer de zon niet door de wol-*
ken schijnt.
 անանայ *ook wel անանայ en անանայ. zva. դանանայ en անանայ*
 անանայ *kn. God, voorn. als titel van een God-*
heid (zie ook անանայ bij անանայ). անանայ God Goe-
 roe. անանայ *God de Allerhoogste. անանայ*
 անանայ *spr. — անանայ of անանայ ook wel*
 անանայ *een God of Godin; godgelijke, godlijke;*
ook tot lofspraak van iemand, die het tot het hoog-
ste gebracht heeft; van een vrouw, zva. ons Engel;
bv. անանայ անանայ of անանայ անանայ
 engel in het bed! — անանայ *kw. zva. անանայ*
 juichen. — անանայ *gew. անանայ. kn.,*
verblijf van een անանայ ook verblijf van een geest;

ook TD. voor de woonplaats van zijn vaderen. անանայ
 անանայ *naar zijn dorp terugkeeren.*
 — անանայ *een plaats, waar een անանայ*
 անանայ *zich bevindt. — անանայ als een geest be-*
 staan. անանայ *door de werking van een Sétan*
 gestorven en als een geest rondwaren. — անանայ
 անանայ *een geest van het vrouwelijk geslacht.*
 անանայ *kn.; անանայ naam van een ziekte in de*
 անանայ *door beschadiging van insecten. J.*
 անանայ *kn. poët. rondgaan, omzwerven (vrg. անանայ).*
 — անանայ *zva. անանայ* rondgaan; dolen, dwalen. —
 անանայ *om een plaats heengaan, omgeven. անանայ*
 անանայ *overal rondgaan. — անանայ om-*
 zwerven; dolen.
 անանայ *of անանայ een uitroep van afkeer: ach! och!*
 անանայ *(een ander անանայ zie bij անանայ).*
 անանայ I. *kw. zva. անանայ en անանայ* II. *kn. 1.*
 overal, op alle plaatsen; 2. heet, van een heet ge-
 voel; een prikkeling over het geheele lichaam, *wat*
voor een ziekte doet vreezen; անանայ ongedu-
 rig, onrustig; van ongerustheid of ongesteldheid
 niet stil kunnen blijven, het *ergens* niet kunnen uit-
 houden. (անանայ *schijnt een kind zijn voor*
անանայ J.). — անանայ padi (rijst in de halm)
 koopen of opkopen. անանայ *en անանայ*
 անանայ *spr. անանայ անանայ*
 անանայ *spr. voor moedwillig lijden en dood veroorzaken. —*
 անանայ *van iemand padi koopen. — անանայ*
 դանանայ *padi verkoopen. — անանայ* opgekocht;
fig. ergens opgedaan.
 անանայ *kn.; անանայ zva. անանայ in de rondte draai-*
 jen, in een kring zich bewegen; duizelig zijn. —
 անանայ *duizeligheid in het hoofd; en անանայ*
 անանայ *hoofdpijn. — անանայ zva. անանայ — անանայ*
 անանայ *verwarring; verward door elkander.*
 անանայ *ongebr.; անանայ. kn. zijn goederen op-*
pakken en naar elders verhuizen; met zijn goederen
 heen en weer trekken. — անանայ *of անանայ*
 անանայ *aan het oppakken zijn om naar elders*
te verhuizen.
 դանանայ *kn. van անանայ en անանայ, անանայ.*
 դանանայ *kn. topzwaar; zwaar in het hoofd, zoodat*
men dreigt te zullen vallen; draaijen, nu eens zoo,
dan eens anders, zeggen. — դանանայ zva.
 անանայ *դանանայ անանայ spr.*

ਅਨਾਧਿਕਾਰ *zie ਅਨਾਧਿਕਾਰ*
ਅਨਾਧਿਕਾਰ hēm! of hmm! een uitdrukking van misnoegen over iets, dat een ander zegt, of aat iemand zelf voor den geest komt.

ਅਯੋਗ *kw. zva. ਯਾਗ (vrg. ਅਯੋਗ), ਅਨਾਧਿਕਾਰ ਅਯੋਗ*
ਅਯੋਗ *en ਯਾਗ*

ਅਯੋਗ *kw. zva. ਯਾਗ (vrg. ਅਯੋਗ), ਅਯੋਗ en ਈਯੋ*
(*Skr. ਓਮ, de heilige syllabe, daar de Indische Brahmanen hun gebeden met aanvangen; vrg. ਯਾਗ*).
— ਅਯੋਗ ਯਾਗ bidplaats.

ਅਯੋਗ, ਅਯੋਗ, alles wat aan de veldgewassen nadeel toebrengt, zooals muisen, sprinkhanen en andere insecten, meeldauw, enz.; *fig. dief of belager.*
ਅਯੋਗ die duivedief.

ਅਯੋਗ *zie ਅਯੋਗ*
ਅਯੋਗ *zva. ਯਾਗਿਯਾ ਨ. ਅਯੋਗ gew. ਯੋ bezitt. vrw. van de tweede persoon; in Banjoe-mas ook zva. ਯਾਗ in de tweede pers. van het subjectief passief; bv. ਯੋਗਿਯਾ zva. ਯਾਗਿਯਾ — ਅਯੋਗ ਅਯੋਗ. zva. ਅਯੋਗਿਯਾ — ਅਯੋਗ. verlangen, begeeren. ਯੋਗਿਯਾ zeer verlangen.*

ਅਯੋਗ *KN. het ijlen, zooals in een koorts. — ਅਯੋਗ ijlen; raaskallen, wartaal spreken (vrg. ਯਾਗਿਯਾ en ਅਯੋਗ). ਅਯੋਗਿਯਾ aanhoudend wartaal spreken of allerlei gekke dingen zeggen. — ਅਯੋਗਿਯਾ van iets of iemand ijlen.*

ਅਯੋਗ; ਅਯੋਗਿਯਾ voor iemand of iets alle zorg en oplettendheid hebben, iets als een kostbaar kleinood beschouwen en behandelen (*vrg. ਅਯੋਗ*).

ਅਯੋਗ; ਅਯੋਗਿਯਾ iets zorgvuldig bewaren en er voor zorgen, dat er niets aankomt, en *zva. ਯਾਗਿਯਾ ਯਾਗਿਯਾ (zie bij ਯਾਗਿਯਾ en vrg. ਅਯੋਗ)*.

ਅਯੋਗ *zva. ਯਾਗ (Skr. hīma, koud; vorst; sneeuw). ਅਯੋਗਿਯਾ een dunne, fijne, ligte wolk; volgens de Dāsā-nāmā een dunne wolk, die de maan bedekt; ook KN. benaming van een soort van gebakt. ਅਯੋਗਿਯਾ *kw. zva. ਅਯੋਗ volgens de Dāsā-nāmā een wolk die op het water drijft; ook naam van een land. ਅਯੋਗਿਯਾ zva. ਯਾਗਿਯਾ volgens de Dāsā-nāmā een wolk die een kring om de zon maakt (van het *Skr. khaṇḍa*, luchtverheveling. PK.); ook naam van een land. ਅਯੋਗਿਯਾ een fijne, nauwelijks zichtbare wolk. ਅਯੋਗਿਯਾ of ਅਯੋਗਿਯਾ naam van een plaats, waar vorstelijke graven zijn.**

ਅਯੋਗ *I. kw. zva. ਅਯੋਗ 2. eign. van de gemalin van Balārā Goeroe (Skr. Oemā).*

ਅਯੋਗ *Ar. zva. ਅਯੋਗ (Ar. مومي) (oemmi), mijn moeder; moeder!)*

ਅਯੋਗ *kw. zva. ਅਯੋਗ ਅਯੋਗਿਯਾ spr.*

ਅਯੋਗਿਯਾ *zie ਯਾਗਿਯਾ*
ਅਯੋਗਿਯਾ *zie ਯਾਗਿਯਾ*
ਅਯੋਗਿਯਾ *zie ਯਾਗਿਯਾ*
ਅਯੋਗਿਯਾ *zie ਯਾਗਿਯਾ*
ਅਯੋਗਿਯਾ *zie ਯਾਗਿਯਾ*
ਅਯੋਗਿਯਾ *zie ਯਾਗਿਯਾ*

ਅਯੋਗਿਯਾ *ook wel ਅਯੋਗਿਯਾ, I. ਯਾਗਿਯਾ, gewend; aan iets gewend zijn of worden; gewend, van een huisdier of mak beest; gewend aan een handenarbeid. 2. ਅਯੋਗਿਯਾ, ਅਯੋਗਿਯਾ, woning, woonplaats, huis; ergens wonen, een woning hebben, woonachtig (Sd. imah, Ml. roemah). ਅਯੋਗਿਯਾ een woning hebben, wonen. ਯਾਗਿਯਾ voor ਅਯੋਗਿਯਾ thuis. ਅਯੋਗਿਯਾ ਯਾਗਿਯਾ de bewoner of bewoners van het huis; de huisheer, de huisvrouw. — ਯਾਗਿਯਾ ਯਾਗਿਯਾ, ਯਾਗਿਯਾ ਯਾਗਿਯਾ of ਅਯੋਗਿਯਾ, gevestigd, gehuisvest zijn, in den zin van een eigen huishouding hebben, getrouwd zijn. ਯਾਗਿਯਾ ਯਾਗਿਯਾ getrouwde lieden. — ਯਾਗਿਯਾ ਅਯੋਗਿਯਾ ਅਯੋਗਿਯਾ ergens wonen, iets bewonen; iemand woning of huisvesting geven, zooals de man verplicht is aan zijn vrouw. ਅਯੋਗਿਯਾ ਅਯੋਗਿਯਾ wat door hem bewoond wordt, d. i. zijn woonplaats of woonsteel. — ਯਾਗਿਯਾ ਅਯੋਗਿਯਾ, ਯਾਗਿਯਾ ਅਯੋਗਿਯਾ zich gewinnen aan iets, in iets zich bekwamen; een beest wennen; ਅਯੋਗਿਯਾ ਅਯੋਗਿਯਾ, ਅਯੋਗਿਯਾ, iemand ergens laten wonen. — ਯਾਗਿਯਾ ਯਾਗਿਯਾ ਅਯੋਗਿਯਾ ਯਾਗਿਯਾ, ਯਾਗਿਯਾ ਅਯੋਗਿਯਾ, iemand laten trouwen, uithuwelijken. — ਯਾਗਿਯਾ ਅਯੋਗਿਯਾ, ਯਾਗਿਯਾ ਅਯੋਗਿਯਾ, woonstede, omheinde plaats daar een huis op staat. — ਅਯੋਗਿਯਾ, ਯਾਗਿਯਾ, zva. ਯਾਗਿਯਾ, iemands echtgenoot, man of vrouw; huisvrouw. ਯਾਗਿਯਾ ਯਾਗਿਯਾ een man met zijn vrouw. — ਯਾਗਿਯਾ ਅਯੋਗਿਯਾ ਯਾਗਿਯਾ, getrouwde lieden, echtelieden. ਅਯੋਗਿਯਾ ਅਯੋਗਿਯਾ met elkander getrouwd zijn.*

ਅਯੋਗਿਯਾ *KN. praatziek, van praten of snappen houden, zaniken (vrg. ਅਯੋਗਿਯਾ). ਯਾਗਿਯਾ ਯਾਗਿਯਾ een praatvaar, zaniker. J.*

of iets verrigten. J.). — ἄνθραξ-ἄνθραξ als gebakken klei er uitziende, bijna rijp, van de Mangga, wanneer de bruine schil een roode tint krijgt.

ἄνθραξ ongebr.; ἄνθραξ-ἄνθραξ KN. het gebruik van iets, om er iets mee te doen, bv. van een mes om er mee te snijden, van een pen om er mee te schrijven; de aansteking, het aangaan, van een sigaar om die te rooken; de snee, bv. van een mes; de wijze of manier waarop men iets doet. ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ wat men gebruikt om een vuur aan den gang te krijgen, zooals spaanders. — ἄνθραξ-ἄνθραξ snijden, er in gaan, van een mes of wapen; in brand gaan, aangaan, vuur vatten. — ἄνθραξ-ἄνθραξ zva. ἄνθραξ-ἄνθραξ en ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ of ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ spr. — ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ iets gebruiken, bezigen, aanwenden, in het werk stellen; met een mes snijden, met een scheermes scheren; een mes ergens op- of in-zetten; een sigaar aansteken. ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ onbeleefde uitdrukkingen bezigen.

ἄνθραξ KN. de hoofdknol of hoofdbol van een knol of bolgewas, daar andere kleine om heen zitten; een smidsbaas; een talrijk kroost hebben; een titel van oude dichters en wapensmeden. ἄνθραξ-ἄνθραξ een heele knol, bv. van gember of kurkema. ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ een hoofdpandita, om wien andere Pandit's als hun leermeester zich scharen. — ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ medicinale wortelen (erg. ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ en ἄνθραξ II.

ἄνθραξ-ἄνθραξ KN.; ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ het doorzijpen van vochtigheid uit een onrijpe kokosnoot.

ἄνθραξ ongebr.: ἄνθραξ of ἄνθραξ (ἄνθραξ KW.), ἄνθραξ-ἄνθραξ, droomen; iets droomen. ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ droomen of zoo iets. ἄνθραξ-ἄνθραξ of ἄνθραξ-ἄνθραξ, ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ, gedroomd; in een droom verschenen. — ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ, ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ of ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ, van iemand iets droomen. — ἄνθραξ-ἄνθραξ of ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ, ἄνθραξ-ἄνθραξ, ἄνθραξ of ἄνθραξ-ἄνθραξ, droom (Skr. स्वप्ना, slaap en droom. — ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ N., ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ, het gedroomde, wat iemand gedroomd heeft. — ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ van iets droomen, dat men gezien heeft of dat men wenscht of begeert. — ἄνθραξ-ἄνθραξ KN. in den droom spreken. — ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ, ἄνθραξ-ἄνθραξ

ἄνθραξ, iemand in den droom verschijnen; droomende tot iemand spreken, in den droom iets openbaren.

ἄνθραξ-ἄνθραξ KN. een korte bezem, gew. van padistelen, om bij het rijststampen de rijstkorrels, die om het gat van het blok verstrooid zijn, er weer mee in te vegen. — ἄνθραξ-ἄνθραξ KW. zva. ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ — ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ de rijstkorrels in het rijstblok invegen.

ἄνθραξ-ἄνθραξ zva. ἄνθραξ-ἄνθραξ G.

ἄνθραξ-ἄνθραξ KN. tegenhouding (erg. ἄνθραξ-ἄνθραξ en ἄνθραξ-ἄνθραξ) — ἄνθραξ-ἄνθραξ iets tegenhouden, tegengaan, tegenwerken, beletten, verhinderen. — ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ iemand iets beletten. — ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ het tegenhouden, enz.

ἄνθραξ-ἄνθραξ zva. ἄνθραξ-ἄνθραξ

ἄνθραξ-ἄνθραξ in poëzie ook ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ KN. geducht of krachtig werkend, van een middel; magtig van werking; geducht, giftig, vergiftig; venijnig, boosaardig; ongelukkig, rampzalig (erg. ἄνθραξ en ἄνθραξ). ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ of ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ storm; gedruisch van een volksmenigte; een verlamde toestand waarin iemand door een magtige werking van iemand of iets gebracht wordt; geraaktheid of beroerte, waarmede iemand tot straf door een bovennatuurlijke magt geslagen wordt.

ἄνθραξ-ἄνθραξ zie ἄνθραξ-ἄνθραξ

ἄνθραξ-ἄνθραξ KW. zva. ἄνθραξ-ἄνθραξ — ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ iemand met woorden beleedigen, beschimpen.

ἄνθραξ-ἄνθραξ I. MD. zie ἄνθραξ 2. MI. zva. ἄνθραξ-ἄνθραξ N., ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ K.

ἄνθραξ-ἄνθραξ zie ἄνθραξ-ἄνθραξ

ἄνθραξ-ἄνθραξ KN. zva. ἄνθραξ-ἄνθραξ het bestendig blijven in een besloten plaats. — ἄνθραξ-ἄνθραξ en ἄνθραξ-ἄνθραξ bestendig ergens blijven of zich blijven ophouden.

ἄνθραξ-ἄνθραξ Md. zie ἄνθραξ en ἄνθραξ

ἄνθραξ-ἄνθραξ zie ἄνθραξ-ἄνθραξ

ἄνθραξ-ἄνθραξ KW. zva. ἄνθραξ-ἄνθραξ bij één, bij elkander (erg. ἄνθραξ). — ἄνθραξ-ἄνθραξ zva. ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ zva. ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ — ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ, ἄνθραξ-ἄνθραξ-ἄνθραξ, bijeen brengen, bv. troepen; verzamelen, bv. kundigheden; tot één geheel bij elkander brengen, bv. verschillende landen tot één rijk.

ἄνθραξ-ἄνθραξ zie ἄνθραξ-ἄνθραξ

ἄνθραξ-ἄνθραξ KW. zva. ἄνθραξ-ἄνθραξ en ἄνθραξ-ἄνθραξ (zacht afhellen: erg. ἄνθραξ J.). — ἄνθραξ-ἄνθραξ snel er-

gens langs strijken of vliegen; regtuit bij den grond langs keilen. ἄνελξεν raketings voorbijkhiende bliksem. — ἀνελξεν een zetel van een vorstelijk persoon, doch minder in rang dan de ἀνελξεν van den Vorst (Ml. kamparan, sprei, tapijt).

ἀνελξεν KN. het verminderen of afnemen, van een vuur en van drift. Zie ook bij ἀνελξεν

ἀνελξεν poët. zva. ἀνελξεν het onderweg ergens aangaan. ἀνελξεν spr. — ἀνελξεν onderweg ergens aangaan, aangieren, inkeeren, aanleggen; een plaats aandoen. — ἀνελξεν onderweg ergens aankomen of aanlanden. ἀνελξεν ergens stilhouden en aangaan. — ἀνελξεν een plaats onderweg aandoen; bij iemand aangaan; om iemand of iets onderweg aangaan, iemand of iets onderweg afhalen. ἀνελξεν wordt gezegd van iemand, bij wien iemand stilhoudt en inkeert; iemand, die vervolgd wordt, aan zij u huis ontvangen en hem een schuilplaats verleenen. — ἀνελξεν met iemand of iets onderweg bij iemand of ergens aangaan; iemand of iets in 't voorbijgaan ergens of bij iemand brengen of aanreiken; een voorbijganger uitnoodigen om aan te komen, in te keeren of aan te leggen; iemand onder weg aanhouden. — ἀνελξεν een plaats daar men veel aangaat, aanlegplaats, uitspanning. — ἀνελξεν van iemand die gaarne onderweg ergens aangaat of aanloopt.

ἀνελξεν KW. zva. ἡμεῖς

ἀνελξεν KN. kromme, met de knieën binnenwaarts gebogen beenen hebben. — ἀνελξεν hetz.; krombeen, schrankelbeen, een scheldwoord.

ἡμεῖς KN. eenige gelijkheid of overeenkomst, zweem. ἡμεῖς ἡμεῖς ἀνελξεν en ἀνελξεν naar het lijkt, naar het welschijnt, 't schijnt wel alsof. — ἡμεῖς er eenigzins naar lijken, naar zweemen. — ἡμεῖς gelijk doen, iets als voorbeeld volgen; op iets toepassen, vergelijken. ἀνελξεν vergeleken, te oordeelen naar de gelijkenis. ἡμεῖς ἡμεῖς iets met iets anders vergelijken; iemand nadoen, nabootsen. — ἡμεῖς naar iets lijken, veel op iets lijken. ἡμεῖς ἡμεῖς meer of min naar iets lijken. — ἡμεῖς zva. ἡμεῖς. bv. ἀνελξεν — ἀνελξεν het opmaken

uit hetgeen iets lijkt; bv. ἀνελξεν ἀνελξεν — ἀνελξεν wat uit hetgeen iets lijkt op te maken is; bv. ἀνελξεν ἀνελξεν

ἡμεῖς KN. afdak tegen een huis aan, gaanderij vóór, of ook achter, een huis; (het benedenste gedeelte. ἡμεῖς beneden, naar beneden. G.).

ἀνελξεν ἀνελξεν of ἀνελξεν KN. gal van een beest; bitter (Ml. kampedoe of ampedoe. Vrg. ἀνελξεν). — ἀνελξεν hetz. G. — ἀνελξεν wakende droomen en praten (vrg. ἀνελξεν).

ἡμεῖς KN. een soort van ἀνελξεν waarmee men bij de huizen rondgaat te spelen.

ἀνελξεν of ἀνελξεν (mprit) KN. naam van een kleine vogel, een soort van musch. ἀνελξεν of ἀνελξεν een roodachtige emprit. ἀνελξεν een witte emprit. ἀνελξεν naam van een grooter vogel, waarvan het geluid een ziekte voorspelt. ἀνελξεν eign. van één van de negen Djawâtâ's in de Manik-mâjâ. ἀνελξεν of ἀνελξεν benaming van een ἀνελξεν wanneer telkens één of twee man voortreedt en den vijand aanvalt. ἀνελξεν ἀνελξεν en ἀνελξεν spr.

ἀνελξεν poët. het gebrul van een olifant. — ἀνελξεν KN. brullen van een olifant. — ἀνελξεν het brullen van een olifant; het geschetter van een trompet; poët. voor gehinnik van paarden.

ἀνελξεν ook wel ἀνελξεν (mpoek), KN. zacht, zooals een kussen; malsch, zooals van vleesch; muf, mollig, poezelig. — ἀνελξεν iemands hart vermurven. — ἀνελξεν iets zacht maken; als zacht beschouwen. ἀνελξεν (of ἀνελξεν). spr.

ἀνελξεν zie ἡμεῖς

ἀνελξεν KN. voetstuk, steenen neut onder een pilaar of post; fig. ophemeling (vrg. ἀνελξεν en ἀνελξεν). — ἀνελξεν een voetstuk onderleggen, onderzetten; iemand ophemelen, prijzen, ook om te vleijen. — ἀνελξεν ophemeling, verheffing door lofspraak.

ἀνελξεν KN. hoop, zooals van zand en andere fijne dingen, ook van boonen in het bêngkat-spel (vrg. ἀνελξεν ἡμεῖς en ἀνελξεν). ἀνελξεν ἀνελξεν bij hoopen, hoopsgewijze. — ἀνελξεν ophoopen, opstapelen. ἀνελξεν

անք *iets* bij hoopen op elkander stapelen, opeen-
stapelen; bij hoopen op elkander; *iemand* overladen
met weldaden. — անդանք *een* hoop.

անասանք KN. opgang, opgaande schuinite *van een*
grond of weg. — ասանք opgaan, opwaarts
gaan, *van een weg, of van iemand die een oploo-*
pende weg opgaat; opgaan, *van een luchtbal*;
iemand een opstapper of oorveeg geven.

անանք KN., աննի KI., ook *wel als* ք., stopping,
inhouding; ook *naam van een boom, die alleen tot*
brandhout dient. անանք *iets* om
meê te stoppen of te stelpen. — անանք *և*
ննի *iets*, *zoals tranen, lachen, hoesten*, inhou-
den, bedwingen. — անանք stopping, stelping,
stremming. — անանք *iets*, *zoals een bloe-*
ding, diarrhee of den stroom van het water, stop-
pen, stelpen, stremmen; ophouden met vloeijen. —
անանք *դառն* maken dat *iets* gestopt of gestelpt
wordt, *of* ophoudt met vloeijen.

անանք KN. *zva.* աննի (անանք *of* անանք
անք *fijn* gestampte gebrande maïs. — անանք
of անանք ampoet maken. J.).

անանք *zie* անանք

անանք KN. het verborgen zijn. — անանք
iets verborgen houden; geheim houden, verzwijgen.
— անանք *iets* verbergen, versteken, weg-
stoppen, verschuilen, geheim houden; smokkelen. —
անանք *zich* verbergen *of* verschuilen.

անանք KN. het vaste overblijfsel van *iets* waar-
van de waterdeelen uitgeperst zijn, *of* dat afgetrok-
ken of uitgekookt is, *zoals van uitgeperst suiker-*
riet, koffiedik en theebladen.

անանք Ml. uitgewischt, gedelgd. — անանք
Ml., անանք KW. *zva.* աննի — անանք KN.
den dood zoeken, *zich* zelf het leven benemen, *bv.*
door onthouding van voedsel (verg. անանք *bij* ան
անք). — անանք KW. *zva.* անանք

անանք KN.; անանք *zwoegen*, sterk
op- en neêrgaan, *van boezem of buik*; hijgen, *van*
den adem, en van iemand die buiten adem is. — ան
անք *hetz.* անանք *alge-*
meen gehijg.

անանք KN. gepoest (verg. անանք). — անանք
անք *of* անանք poesten. — անանք *of* ան
անք gepoest, geblaas, blast; ook *naam van een*

visch. — անանք TD. poester, *zva.* անանք
անք *en* անանք

անանք *zva.* անանք
անանք KN. blaas van een buffel of rund, *waarin*
men gewoonlijk de olie aan de markt brengt; een
garnalefuik; *in de spreektaal* afgedaan, afbetaald,
van een schuld (verg. անանք *en* անանք). — ան
անք ingekrompen; inkrimpen. — անանք
iemand mollen, heimelijk van kaut maken. — ան
անք *een schuld* afgedaan maken, afdoen,
of afgedaan rekenen.

անանք *poët.* *zva.* աննի —
անանք KN. een Vorst of vorstelijk persoon *iets*
vooruit- of na-dragen, *of* voor zulk een persoon in
de hand houden, *voorn. rijkssierraden en staatsie-*
stukken. անանք *wapendrager*. —
անանք *een* zak. անանք *een*
zak geld. — անանք *iets* in een zak doen. —
անանք *wat* een Vorst of vorstelijk persoon
vooruit- of na-gedragen wordt. — անանք
in zakken; bij zakken; ook *de schenkels van een*
beest (verg. անանք). անանք *zak*
met geld, zakken geld. — անանք *het dra-*
gen van անանք *van*
een beambte van den Vorst tot het dragen van ան
անք *wapendrager* van den Vorst.

անանք KN. *naam van een soort van bamboe*.

անանք KN. een geregt van gebraden en in blok-
jes gehakt vleesch. — անանք *in*
klonters gestold, *van bloed*.

անանք ook անանք *en* անանք.
het zachte, zoetachtige, vleezige gedeelte van een
jonge kokosnoot bij de steel (verg. անանք). ան
անք *of* անանք *een* 'mpol om door te hakken; *opr.* *voor iets*
dat zonder moeite uit te voeren is.

անանք KW. raud, zoom; (KN. dobber van een visch-
net. J.). — անանք *een* zoom maken.

անանք KN. *wat* aan *iets* anders vastgehecht
wordt tot stevigheid of om er aan vast te zitten of
te hangen; een stuk bamboe dat tot stevigheid in
het midden aan een draagstok gehecht wordt; ook
een tegen den stengel aanzittende djagoengaar. ան
անք *een* lamp, die tegen een muur of
paal gehaagen wordt (verg. անանք *en* ան

అంబుకాకా — అంబుకాకా of అంబుకాకా
zich met armen en beenen, of met de poten, er-
gens aan vast klemmen, zich ergens tegenaan ge-
klemd houden; ergens aan vastgehecht zitten of
hangen. — అంబుకాకాకా *iets ergens tegenaan*
hechten, hangen, of spijkeren.

అంబుకాకా కన; అంబుకాకా అంబుకాకా
eene opene kale vlakke. — అంబుకాకా అంబుకాకా
eene opene kale vlakke vormen; als een opene kale vlakke.

అంబుకాకా కన. een kleine aarden pot, *kleiner dan*
అంబుకాకా

అంబుకాకా కన. stuk in de vorm van een koek
of koekje, *van iets dat in koeken of koekjes ge-
vormd is* (verg. అంబుకాకాకా). అంబుకాకా
అంబుకాకా, een koek trási. అంబుకాకా అంబుకాకా
eene koek tamarinde. అంబుకాకా అంబుకాకా
eene katern papier. — అంబుకాకా అంబుకాకా
eene in platte koekjes gedrukt, in een pisangblad gewik-
keld en zoo geroosterd gebak. Zoo ook అంబుకాకా
అంబుకాకా — అంబుకాకా అంబుకాకా
కాకా in koekjes; koekjes; bv. అంబుకాకా అంబుకాకా
అంబుకాకా అంబుకాకా. koekjes chocolaad.

అంబుకాకా కన; అంబుకాకా *iets in den mond*
stoppen; den mond vullen (verg. అంబుకాకాకా). —
అంబుకాకా కన. mondvol. అంబుకాకా కన
eene mond vol.

అంబుకాకా కన. *zwa. మిట్టె*; mollig. కన. waterbel
(verg. అంబుకాకాకా). — అంబుకాకా
schuimen, vol schuim staan; ook mollig.

అంబుకాకా కన. *zie bij అంబుకాకాకా*
అంబుకాకా కన. *zwa. అంబుకాకా అంబుకాకా అంబుకాకా*
అంబుకాకా *en అంబుకాకా కన. zwa. అంబుకాకా*
eene bijzitt van een
voornaam persoon (en zoo ook అంబుకాకా అంబుకాకా
అంబుకాకా); ook voor అంబుకాకా అంబుకాకా
in den mond van een
kind, dat niet goed praat; TP. *zwa. అంబుకాకా*
eene gehucht, dat tot een grooter dorp behoort.

అంబుకాకా కన. zijde van een dak. అంబుకాకా
eene zijde van een dak. అంబుకాకా అంబుకాకా
కాకా spr.

అంబుకాకా కన. een lekkernij van katjang-tjinâ of ka-
kélé met suiker. అంబుకాకా కాకా
naam van een
soort van pisang, anders కాకా అంబుకాకా

అంబుకాకా కన. 1. aamborstig; dampig, *van een paard;*
aamborstigheid, engborstigheid; kuchen, kuch (verg.
అంబుకాకా); 2., ook అంబుకాకా
sterk, sterkte, zwaar-

te, van tabak. — అంబుకాకాకా
te sterk, te
zwaar, van tabak.

అంబుకాకా కన; అంబుకాకా అంబుకాకా
kort en dik,
stomp, van rondachtige voorwerpen. Verg. అంబుకాకా
కాకా

అంబుకాకా కన. *zwa. అంబుకాకాకా*
en అంబుకాకా (verg. అంబుకాకా
అంబుకాకా). కన. ligt, niet zwaar, niet sterk, *van tabak;*
zwak, zonder genoegzame kracht en klem, *van be-
veelen;* flauw, laf, *van smaak;* flauwe smaak (*zie*
ook అంబుకాకా). — అంబుకాకా అంబుకాకా
en అంబుకాకా అంబుకాకా
iets ligt of zwak, ligter of zwakker, maken. — అంబుకాకా
అంబుకాకా
middel om zwak te maken
of te verzwakken. Zoo అంబుకాకా అంబుకాకా
అంబుకాకా

అంబుకాకా కన. *zwa. అంబుకాకా*
poët. *zwa. అంబుకాకా*
Verg. అంబుకాకా — అంబుకాకా కన. *iemand of iets*
dekken, beschutten, bedekken, beschermen; *iemand*
oppassen, bv. *in ongesteldheid.* అంబుకాకా అంబుకాకా
*iemand links en rechts beschutten, zooals een lijf-
wacht.* అంబుకాకా అంబుకాకా
zich zelf beveiligen. —
అంబుకాకా అంబుకాకా
of అంబుకాకా అంబుకాకా
of అంబుకాకా
అంబుకాకా *iets waarachter men zich bedekt houdt;*
schut, schutting; zich achter *iets* verschuilen. అంబుకాకా
అంబుకాకా
zich achter *iemand of iets*
verschuilen.

అంబుకాకా కన. *poët. schutting, gelijk అంబుకాకా* — అంబుకాకా
అంబుకాకా
zich onder een menigte verschuilen of ver-
scholen houden. — అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
అంబుకాకా
in proza alleen fig. — అంబుకాకా
of అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
in
proza fig. een middel om zich bedekt te houden;
iemand of iets waarachter men zich verschuilt;
iemand of iets gebruiken of noemen om zich zelf
te dekken; iets tot voorwendsel nemen (ook zich
ergens verschuilen of verbergen; ergens bedekking
of toevlugt nemen of zoeken. J.).

అంబుకాకా కన. een lekkernij van half rijpe, omtrent
derdehalf maand oude, en dan zoete padi, die over
het vuur gewarmd of zacht geroosterd, en dan door
stampen ontbolsterd wordt. — అంబుకాకా అంబుకాకా
of
అంబుకాకా
half rijp, van de padi, als die geschikt
is om er émping van te maken; అంబుకాకా
ook
émping maken; *iets* bij voorbaat vóór zijn tijd
genieten; *iets* vooruit, bij voorbaat, als voorschot,
vragen, nemen of krijgen. అంబుకాకా అంబుకాకా

అంబుకాకా కన. *poët. schutting, gelijk అంబుకాకా* — అంబుకాకా
అంబుకాకా
zich onder een menigte verschuilen of ver-
scholen houden. — అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
అంబుకాకా
in proza alleen fig. — అంబుకాకా
of అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
in
proza fig. een middel om zich bedekt te houden;
iemand of iets waarachter men zich verschuilt;
iemand of iets gebruiken of noemen om zich zelf
te dekken; iets tot voorwendsel nemen (ook zich
ergens verschuilen of verbergen; ergens bedekking
of toevlugt nemen of zoeken. J.).

అంబుకాకా కన. *poët. schutting, gelijk అంబుకాకా* — అంబుకాకా
అంబుకాకా
zich onder een menigte verschuilen of ver-
scholen houden. — అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
అంబుకాకా
in proza alleen fig. — అంబుకాకా
of అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
in
proza fig. een middel om zich bedekt te houden;
iemand of iets waarachter men zich verschuilt;
iemand of iets gebruiken of noemen om zich zelf
te dekken; iets tot voorwendsel nemen (ook zich
ergens verschuilen of verbergen; ergens bedekking
of toevlugt nemen of zoeken. J.).

అంబుకాకా కన. *poët. schutting, gelijk అంబుకాకా* — అంబుకాకా
అంబుకాకా
zich onder een menigte verschuilen of ver-
scholen houden. — అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
అంబుకాకా
in proza alleen fig. — అంబుకాకా
of అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
in
proza fig. een middel om zich bedekt te houden;
iemand of iets waarachter men zich verschuilt;
iemand of iets gebruiken of noemen om zich zelf
te dekken; iets tot voorwendsel nemen (ook zich
ergens verschuilen of verbergen; ergens bedekking
of toevlugt nemen of zoeken. J.).

అంబుకాకా కన. *poët. schutting, gelijk అంబుకాకా* — అంబుకాకా
అంబుకాకా
zich onder een menigte verschuilen of ver-
scholen houden. — అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
అంబుకాకా
in proza alleen fig. — అంబుకాకా
of అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
in
proza fig. een middel om zich bedekt te houden;
iemand of iets waarachter men zich verschuilt;
iemand of iets gebruiken of noemen om zich zelf
te dekken; iets tot voorwendsel nemen (ook zich
ergens verschuilen of verbergen; ergens bedekking
of toevlugt nemen of zoeken. J.).

అంబుకాకా కన. *poët. schutting, gelijk అంబుకాకా* — అంబుకాకా
అంబుకాకా
zich onder een menigte verschuilen of ver-
scholen houden. — అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
అంబుకాకా
in proza alleen fig. — అంబుకాకా
of అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
in
proza fig. een middel om zich bedekt te houden;
iemand of iets waarachter men zich verschuilt;
iemand of iets gebruiken of noemen om zich zelf
te dekken; iets tot voorwendsel nemen (ook zich
ergens verschuilen of verbergen; ergens bedekking
of toevlugt nemen of zoeken. J.).

అంబుకాకా కన. *poët. schutting, gelijk అంబుకాకా* — అంబుకాకా
అంబుకాకా
zich onder een menigte verschuilen of ver-
scholen houden. — అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
అంబుకాకా
in proza alleen fig. — అంబుకాకా
of అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
in
proza fig. een middel om zich bedekt te houden;
iemand of iets waarachter men zich verschuilt;
iemand of iets gebruiken of noemen om zich zelf
te dekken; iets tot voorwendsel nemen (ook zich
ergens verschuilen of verbergen; ergens bedekking
of toevlugt nemen of zoeken. J.).

అంబుకాకా కన. *poët. schutting, gelijk అంబుకాకా* — అంబుకాకా
అంబుకాకా
zich onder een menigte verschuilen of ver-
scholen houden. — అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
అంబుకాకా
in proza alleen fig. — అంబుకాకా
of అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
in
proza fig. een middel om zich bedekt te houden;
iemand of iets waarachter men zich verschuilt;
iemand of iets gebruiken of noemen om zich zelf
te dekken; iets tot voorwendsel nemen (ook zich
ergens verschuilen of verbergen; ergens bedekking
of toevlugt nemen of zoeken. J.).

అంబుకాకా కన. *poët. schutting, gelijk అంబుకాకా* — అంబుకాకా
అంబుకాకా
zich onder een menigte verschuilen of ver-
scholen houden. — అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
అంబుకాకా
in proza alleen fig. — అంబుకాకా
of అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
in
proza fig. een middel om zich bedekt te houden;
iemand of iets waarachter men zich verschuilt;
iemand of iets gebruiken of noemen om zich zelf
te dekken; iets tot voorwendsel nemen (ook zich
ergens verschuilen of verbergen; ergens bedekking
of toevlugt nemen of zoeken. J.).

అంబుకాకా కన. *poët. schutting, gelijk అంబుకాకా* — అంబుకాకా
అంబుకాకా
zich onder een menigte verschuilen of ver-
scholen houden. — అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
అంబుకాకా
in proza alleen fig. — అంబుకాకా
of అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
in
proza fig. een middel om zich bedekt te houden;
iemand of iets waarachter men zich verschuilt;
iemand of iets gebruiken of noemen om zich zelf
te dekken; iets tot voorwendsel nemen (ook zich
ergens verschuilen of verbergen; ergens bedekking
of toevlugt nemen of zoeken. J.).

అంబుకాకా కన. *poët. schutting, gelijk అంబుకాకా* — అంబుకాకా
అంబుకాకా
zich onder een menigte verschuilen of ver-
scholen houden. — అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
అంబుకాకా
in proza alleen fig. — అంబుకాకా
of అంబుకాకా
poët. zwa. అంబుకాకా
in
proza fig. een middel om zich bedekt te houden;
iemand of iets waarachter men zich verschuilt;
iemand of iets gebruiken of noemen om zich zelf
te dekken; iets tot voorwendsel nemen (ook zich
ergens verschuilen of verbergen; ergens bedekking
of toevlugt nemen of zoeken. J.).

անն *spr.* (vrg. bij քրիւ). — անն շինի *ieemand* een voorschot geven. — անն շինող՝ voorgeschoten; voorschot.

անդամ *KN.* het zuigen van een kind aan een vreemde borst. — անդամ *aan* een vreemde borst zuigen.

դանդամ *KW. zva.* քանակ — դանդամ *zva.* քանակ *KN. zva.* անդամ *en* werk aannemen van een ander dan zijn heer of principaal. J.

դանդամ *KN.*, տղայող *en* առաջող *KI.*, tandeloos, zonder tanden, *van volwassen menschen, die hun tanden verloren hebben* (vrg. քանակող՝ դանդող *en* տանող).

անջր *KW. zva.* անջր՝ vuurrood; ook algemeen verspreid.

աղջր *KW.*, աղջր *of* աղջր *KN.*, gonzen, *zoals van een menigte muziekinstrumenten, die tegelijk geslagen worden, en van een menigte door elkander sprekende menschen; gewag maken.* — աղջր *zva.* դանջր

աղջր *zie* աղջր

դանջր *en* դանջր *KN.* raaskallen, als een dronkeman praten (vrg. աղթ *en* անջր).

անեջր *KN.* stil, *van iemand die weinig in gezelschap praat; ingetogen.*

անեջր *zie* bij աղթ

անեջր *Dr.* امام, ook *wel verb.* անեջր *KN.* voorganger in de godsdienst; de priester die de gemeente voorgaat in het gebed. — անեջր *of* անեջր *en* անեջր *de gemeente* voorgaan in het gebed. — անեջր *of* անեջր *de plaats* waar de Imam in de moskee staat en waarheen de Mohammedanen zich rigten bij het gebed.

աղթ *KN.* algemeen verspreid, *van een gerucht, algemeen gerucht* (*Dr.* քր, het algemeen zijn, algemeenheid). — աղթ *ook wel* անեջր *algemeen vertellen; ook iets van een ander meekrijgen* door er meê het genot van te hebben (vrg. անեջր); *en* declinemen aan het gebed van den priester door het Amen van de gemeenteleden. — աղթ դան *van iemand of iets* algemeen vertellen; *iets* overal vertellen *of* ruchtbaar maken.

անջր (*hamba*) *KW. Ml. zva.* անջր *dienaar, dienstknecht; KN. als voornaamwoord van de eerste persoon, als men tot een godheid spreekt.*

անջր *zie* անջր

անջր *ongebr.; անջր, in de spreekt. zva.* անջր *in den zin van* met; *en; in vergelijkingen* vergeleken met, als, dan. — անջր *ook* անջր *en* անջր *hetz.* — անջր *zie* beneden.

անջր *(անջր KW. Sd.), անջր, reuk of geur van iets* (vrg. դանջր). անջր *of* անջր *van dezelfde reuk of geur.* դանջր *spr.* — անջր անջր *rieken, een reuk van zich geven; ook* riekten *in den zin van* een bedorven lucht van zich geven; *naar iets* riekten; *fig. naar iets* zweemen, *er iets van hebben; ook iets* ruiken, *de lucht van iets hebben.* անջր *naar de lucht* riekten; *verschaald, verslagen; KN. korst.* անջր *naar een bloedverwant* riekten, *eenigzins verwant, een verre verwante* zijn. *Zoo ook* անջր *spr.* անջր *spr.* *aandoening van liefde gevoelen, voor een man of voor een vrouw; aandoenlijk, van een verhaal, dat een aandoenlijke herinnering opwekt.* դանջր *դանջր* դանջր *spr.* — անջր *iets te ruiken* krijgen, *de lucht van iets* krijgen. — անջր անջր *aan iets* ruiken (vrg. անջր). — անջր անջր *aan iets* de lucht, *of* een luchtje, *van iets* geven, *door het er even meê in aanraking te brengen.* դանջր *nooit de lucht van water* krijgen, *van iemand die zich nooit wascht of baadt, of van iets dat nooit gewasschen word.* — անջր *of* անջր *en* անջր *of* անջր *iets dat te ruiken is; iets dat dient om een aangename geur te verspreiden, zoals een ruiker.* — անջր *het zintuig* de reuk.

անջր *KN.* opgehaald *of* boven in de mast opgerold hangen, *van een zeil; ook* in meer spannen te zamen *vóór een kar of rijtuig, van trekbeesten.* անջր *een opgerold zeil* boven in de mast ophalen om het te ontrollen; *ook* trekbeesten in meer spannen voorspannen. J.

անջր *uitroep van verwondering: wel heden! verbazend! J.*

անջր I. *zie* դանջր 2. *naam van een boom* (*Skr. nimba, Melia azadirachta.*) անջր *de wenkbrauwen* zijn bladen van de Imbá-boom. *Van hier* անջր *en* դանջր *van* անջր

անջր *zie* դանջր

koop toegeven. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ iemand nog banger maken. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਬਦ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜ਼ਿ ਕੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KN. singel, buikriem van een paard. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ oversingel. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ een paard een singel omdoen, singelen; omwinden. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ met iets een paard omsingelen.

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KN. een rustbank, breede bank om op te zitten en te slapen in een Javaansch huis. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ een baar, berrie, draagbaar (verg. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ).

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜ਼ਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KN. het (in een doek of sjerp op zijde in de arm) gedragen worden van een kind; iemand aan wien de verzorging en oppassing van een kind wordt toevertrouwd; kindermeid; voogd, voogdes. (Aan jonggeboren prinsen worden elk twee of meer zulke Embans toegevoegd; insgelijks aan prinsessen, mannelijke en vrouwelijke. Zij worden onderscheiden in ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ en ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ). — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ een kind in een doek op zijde dragen; iemand als een kind op de armen nemen of dragen (verg. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ). ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ een bevel overbrengen. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ over een minderjarige voogd zijn of het toezigt hebben; voor een onvermogen zorgdragen; voor iemand pleiten; edelgesteenten inzetten. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ de plaats waar een kind, of iemand als een kind, tegen het lijf gedragen wordt; de kas, het goud of zilver, waarin edelgesteenten gezet worden.

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KI. van ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ iets op de kruin van het hoofd houden of dragen, fig. voor met de hoogste eerbied bejegenen, ontvangen of overbrengen. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ of ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KN. de top of kruin van het hoofd. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ op de kruin van het hoofd. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ eerbiedige ontvangst, huldiging van een last of bevel.

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KN. overmorgen. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ den derden dag. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ de dag na overmorgen. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ na overmorgen; ook voor in lang nog niet. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ overmorgen of wat later.

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KN.; ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ zich uitbreiden. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ zich al verder en verder uitbreiden; eindelijk, bv. van een verhaal. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ wilde gedachtenloop.

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ of ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KN. amber. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ geurig als amber; een ambergeur verspreiden; zich verspreiden van een aangename geur.

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜ਼ਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜ਼ਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KN. eed of het beëdigd worden bij den Koran in de moskee vóór de ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ de eed op den Koran tot bezwering er van. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ iemand bij den Koran beëdigden of laten zweren. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ Ar. mimbar, KN. de kansel of predikstoel in een moskee. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ een verhevene plaats vóór de mimbar, waar iemand zit, die bij den Koran beëdigd wordt.

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KN. nagenoeg, zeer nabij, aan 't kantje. J. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ een zacht smeulend vuur, dat langzaam uitdooft; zich langzaam aan iets wennen; (iets nagenoeg gelijk maken. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ zeer nabij komen, in gelijkenis; aan de rand van iets toekomen; tot het begin van verzoening met iemand komen. J.).

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ook wel ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KN. los, vrij (verg. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ). — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ iemand of iets los laten, los en vrij laten loopen, los laten hangen; aan iets, bv. aan zijn drift of lust, den vrijen loop laten of de vrije teugels geven; zijn begaaftheden uit laten komen en lucht geven. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ wat men los laat loopen; toomeloos; een los, vrij en ongebonden leven leiden.

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KN. ruim, van een plaats; ruimte, ruime plaats; van de tijd, wat nog ver in 't verschiet is. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ruimte geven of maken.

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ook wel ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ en ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KW. ਸ਼ਬਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ (Skr. ambara, het luchtruim, de dampkring); KN. ਜ਼ਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਬਦ of ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ omzwerven. — ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ boven alles uitmunten.

Zoo in ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜ਼ਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜ਼ਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜ਼ਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜ਼ਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜ਼ਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ KW. ਸ਼ਬਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਅੰ (ਓਗ. ਅਨੋਲੋਕ) *en* ਅਹੁਲਾ (KN. onbetamelijk, ongeoorloofd. G.). ਅਨੋਲੋਕ of ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ., ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨਕ., *een uitroep van verbazing: Is 't mogelijk? wat (of hoe)...! (een ander zie bij ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ).* — ਅਨੋਲੋਕਕਵ. *zva.* ਅਨੋਲੋਕ ਖੋਲ੍ਹਣਾ *zich uitspreiden.* ਅਨੋਲੋਕਮਨੋਲੋਕਯਯਾਨ *poët. zva.* ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ — ਅਨੋਲੋਕਮਨੋਲੋਕਯਯਾਨ *bij hoopen.* ਅਨੋਲੋਕ (verk. ਅਨੋਲੋਕ 'mbèk) KN. adem, ademen, in de borst hebben, *in een figuurl. zin in zamenstellingen zooals ons wraak ademen en liefde ademen, om aan te duiden waar iemands borst als het ware vol van is, en dat hij in zijn wijze van doen uit en openbaart; bv.* ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ *moed ademen; ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨਾ* *geweld of onrecht ademen; ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨਾ* *deugdzaam gezind, van een deugdzaam gemoed; ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨਾ* *dood ademen, van een strijdlustig held, die de dood niet ontziet. — ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ* *zie bij ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ — ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ* *zva.* ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ *ਓਗ. ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ* (overwegen, overleggen. G.). — ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ *adem, ademtoegt, ademhaling; ademhalen. ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ* *kortademig. ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ* *buiten adem. — ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ* *geaardheid, inborst (wat iemand ademt in een fig. zin). ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ* *zacht, beschaafd, beleefd van aard.*

ਅਯੋਗਯਯਾਨ *zie bij ਅਨੋਲੋਕ*

ਅਯੋਗਯਯਾਨ *zie bij ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ*

ਅਯੋਗਯਯਾਨ KN.; ਅਯੋਗਯਯਾਨ *tot gruis maken (ਓਗ. ਅਯੋਗਯਯਾਨ).*

ਅਯੋਗਯਯਾਨ KN.; ਅਯੋਗਯਯਾਨ *ziekelijk bleek, er niet goed uitzien, van een kind. J.*

ਅਯੋਗਯਯਾਨ 1. *zie bij ਅਨੋਲੋਕ* 2. KN. het geluid van het geblaat van schapen. — ਅਯੋਗਯਯਾਨ *blaten. — ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *worstelen van kinderen, om te zien, wie het eerst 'mbèq roept tot teeken dat hij het gewonnen geeft.*

ਅਯੋਗਯਯਾਨ of ਅਯੋਗਯਯਾਨ ('mbèq) KN., ਅਯੋਗਯਯਾਨ, 1. *een teederder en edeler woord voor ਅਯੋਗਯਯਾਨ of ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *moeder, en dat eig. zva.* *lieve beteekent; en zoo spreekt een kind altijd zijn moeder aan. Ook de vrouwen van den tweeden rang van Javaansche grooten worden zóó genoemd. 2. een redewoord voor de desiderative wijze van spreken: ei lieve! of je moest, of och, je moest...! het moest toch wezen! bv.* ਅਯੋਗਯਯਾਨ *Ei lieve!*

neem hier plaats! of Gij moest hier gaan zitten! ਅਯੋਗਯਯਾਨਮਨੋਲੋਕਯਯਾਨ, ਅਯੋਗਯਯਾਨਮਨੋਲੋਕਯਯਾਨਕ., ਅਯੋਗਯਯਾਨਮਨੋਲੋਕਯਯਾਨ *Md., je moest toch niet! het moest toch niet! In een onderstelling zva.* *mogt; bv.* ਅਯੋਗਯਯਾਨ *Mogt hij schreijen; met volgende jussief: Al mogt of al moest; bv.* ਅਯੋਗਯਯਾਨ *Al mogt hij 24 andere vrouwen bij mij nemen, enz. Zóó beteekent het dus zva.* ਅਯੋਗਯਯਾਨ *ofschoon, alhoewel; en zoo ook ਅਯੋਗਯਯਾਨ ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ* *zonder volgende jussief, als ook ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *naar het schijnt voor ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *ਅਯੋਗਯਯਾਨ, ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *of ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *ਕ., 't mogt welligt; ik vrees, of ik hoop, dat; bv.* ਅਯੋਗਯਯਾਨ *ik vrees dat hij op den loop zal gaan; ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *ik hoop dat hij zal kunnen. — ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *of ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *zva.* ਅਯੋਗਯਯਾਨ *ਅਯੋਗਯਯਾਨ, ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *zijn moeder. — ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *of ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *ook ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ* *en ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *oudere zuster. ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ* *of ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ* *hetz. ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ* *ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *of ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *betiteling van een onbekende vrouw: zusje! ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *of ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *betiteling van vrouwen van geringe ambtenaren en van deftige burger vrouwen. ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *de vrouw van den koopman. ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *zva.* ਅਯੋਗਯਯਾਨ *de moeder van Mênir (zie ਅਯੋਗਯਯਾਨ). ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *zie bij ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *zie bij ਠਠਠ* *ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *en ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *namen van de vrouwen van den kroonprins. ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *zie ਅਯੋਗਯਯਾਨ* — ਅਯੋਗਯਯਾਨ *en ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *iemand moeder noemen.*

ਅਯੋਗਯਯਾਨ *zie ਅਯੋਗਯਯਾਨ*

ਅਯੋਗਯਯਾਨ KN. het op een hoop liggen (ਓਗ. ਅਯੋਗਯਯਾਨ). — ਅਯੋਗਯਯਾਨ *zva.* ਅਯੋਗਯਯਾਨ *ophoopen, opstapelen; een hoop, velen, in menigte. ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *bij hoopen op elkander; iemand overladen, bv. met geschenken. — ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *poët. zva.* ਅਯੋਗਯਯਾਨ — ਅਯੋਗਯਯਾਨ *hoop, stapel.*

ਅਯੋਗਯਯਾਨ *ook wel ਅਯੋਗਯਯਾਨ* KN. kleinere golf of baar (ਓਗ. ਅਯੋਗਯਯਾਨ). ਅਯੋਗਯਯਾਨ *golven, baren. — ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *gew. ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *een golf tegen zich aankrijgen. ਅਯੋਗਯਯਾਨ* *door de golven opgeheven, van een vaartuij.*

ਅਨੋਲੋਕਯਯਾਨ *zie ਅਨੋਲੋਕ*

անբնական KN. buiging, zwieping of trilling van iets dat veérkrachtig is (vrg. անբնական). անբնականն բնական drilling van een lans, die geveld wordt; fig. wikking en weging vóórdát men iets aanvangt. անբնականն բնական spr. — անբնական trillen, van iets dat veérkrachtig is, zooals een lans; trillend of golvend van beweging; fig. van een aange-nam e, s m a a k v o l l e wijze van zingen of spelen. — անբնական iets, dat veérkrachtig is, zooals een bamboeriet of boog, buigen of spannen; een lans drillen, zoodat hij trilt; een geweer uitsteken of aanleggen; een vracht aan een draagstok op en neér zwiepen of doen zwiepen, zooals om de zwaarte er van te onderzoeken; iets, zooals een tak van een boom, heen en weér zwiepen, om te beproeven, of die iemand dragen kan; een zaak overwegen; voor een ander pleiten. անբնականն բնական een lans drillen; iets vooraf overwegen, of het doenlijk of raadzaam is. — անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

men. անբնականն բնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

անբնականն շա. անբնականն բ. van անբնական

van een zekeren boom, die men in het water afkookt, om rood te verwen. Het bezinksel, အာမိမိဗျူဟာ၊ verk. မိဗျူဟာ၊ ook wel ဗျူဟာ၊ (anders အဗျ) een bruine hars of lak, om aardewerk of ijzer te verlacken, tot verw bij het bakken, ook om te lijmen, en bij de koperslagers om te solderen. အဗျူဟာ (မိဗျူဟာ၊ of ဗျူဟာ) een fraai gevlamd hout van overwal, daar krischeden en sirihkistjes van gemaakt worden. — မိဗျူဟာ၊ မိဗျူဟာ၊ met ဓံbalo verwen.

အဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊

ရဟတိရဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊

အဗျူဟာ၊ KN. inzakken, instorten; ingezakt (erg. ခြံအဗျူဟာ၊ en အဗျူဟာ)။ — အဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊ iets doen inzakken of inzinken.

အဗျူဟာ၊ KN.၊ ခြံအဗျူဟာ၊ opborrelen, opbobelen, opkomen, rijzen, van beslag, kokend water, ကေ.၊ zva. ခြံအဗျူဟာ၊

အဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊

အဗျူဟာ၊ of အဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊

အဗျူဟာ၊ KN. zva. မိဗျူဟာ၊ maar wat dikker en breeder (erg. မိဗျူဟာ)။ အဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊ een platte koek. မိဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊ met de vlakke hand op iets kloppen, iets plat- of gelijkslaan, zamendrukken, bv. beslag of lanarindemoes. -- မိဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊ of မိဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊ in platte koeken.

အဗျူဟာ၊ KN. zva. မိဗျူဟာ၊ maar nog dikker en breeder. အဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊ een groot, dik en breed stuk of pak lijnwaad. — မိဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊ bij groote stukken.

အဗျူဟာ၊ KN. inzakken, bv. van den grond, een brug of zoldering, zoodat er een gat of kuil in komt. (Erg. မိဗျူဟာ)။

အဗျူဟာ၊ Dr. အဗျူဟာ၊ propheten (mv. van အဗျူဟာ)။ အဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊ naam van een werk in dichtmaat, dat de legenden van de Propheten behelst.

အဗျူဟာ၊ KN. uit elkander, in stukken gaan, bv. van een vlot of schip. Zoo ook မိဗျူဟာ၊

အဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊

အဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊

အဗျူဟာ၊ ခြံအဗျူဟာ၊

အဗျူဟာ၊ KN.၊ အဗျူဟာ၊ gelijktijdig een aantal doen; gelijk in de maat van bewegingen van velen, bv. bij 't roeijen; de vleugels of armen tegelijk uit-

slaan, bv. bij 't vliegen of zwemmen (erg. အဗျူဟာ)။ — အဗျူဟာ၊ မိဗျူဟာ၊ fladderen, klapwieken, de beide armen of beenen op en neer of heen en weer slaan.

ရဟတိရဗျူဟာ၊ KN. rist, bos, van bij de steelen of einden bij elkaar gebonden voorwerpen, zooals een rist uijen en een bos aren van dyagoeng (erg. ရဟတိရဗျူဟာ၊ en ရဟတိရဗျူဟာ)။ ရဟတိရဗျူဟာ၊ ရဟတိရဗျူဟာ၊ rist aan rist, veel bossen bij elkaar. — ရဟတိရဗျူဟာ၊ ရဟတိရဗျူဟာ၊ bij de steelen of einden aan een bos binden. — ရဟတိရဗျူဟာ၊ ရဟတိရဗျူဟာ၊ iets bossen, ၁။ bossen of risten binden.

ရဟတိရဗျူဟာ၊ KN. zva. ရဟတိရဗျူဟာ၊ (erg. ရဟတိရဗျူဟာ)။ ရဟတိရဗျူဟာ၊ ရဟတိရဗျူဟာ၊ wordt gezegd van alles wat als in kwasten of franjes bij elkaar zit of gebonden is; met iets als kwasten of franje omhangen zijn of worden. — ရဟတိရဗျူဟာ၊ zva. ရဟတိရဗျူဟာ၊ ရဟတိရဗျူဟာ၊ en met iemand gemeene zaak maken door hem aan te hangen. ရဟတိရဗျူဟာ၊ ရဟတိရဗျူဟာ၊ iemand of iets met iets als kwasten of franjes behangen.

အဗျူဟာ၊ en အဗျူဟာ၊ KN. het stilstaan, niet stroomen, van water. အဗျူဟာ၊ မိဗျူဟာ၊ wat de stroom van het water belet. — အဗျူဟာ၊ of အဗျူဟာ၊ stilstaan, niet stroomen, van water, als de loop belet wordt; de loop van water beletten door opstopping of door van de andere zij opdringend water; ook niet gewoon te verliezen, onoverwinnelijk, bv. van een gèmak.

အဗျူဟာ၊ KN. moerassig (erg. အဗျူဟာ၊ အဗျူဟာ၊ အဗျူဟာ၊ en အဗျူဟာ)။ အဗျူဟာ၊ မိဗျူဟာ၊ moerassige grond. အဗျူဟာ၊ KN. nat, met water vernend (erg. အဗျူဟာ၊ en အဗျူဟာ)။ အဗျူဟာ၊ မိဗျူဟာ၊ natte toespijs bij de rijst.

အဗျူဟာ၊ KN. grootspraak, gezwets, snoeverij, snorkerij; zwetsen, snoeven, pochen. အဗျူဟာ၊ မိဗျူဟာ၊ snoeversbaas, grootspreker.

အဗျူဟာ၊ KN. de wacht houden op een plaats, om den toegang te beletten; omringen, omsingelen, rond om heen insluiten; rijst met de noodige toespijs op een schotel van gevlochten bamboe (အဗျူဟာ)၊ waaruit drie of vier personen tegelijk eten. — အဗျူဟာ၊ မိဗျူဟာ၊ een omsingelde plaats; een schotel met rijst en toespijs voor drie of vier personen; offer, offerhande (erg. အဗျူဟာ၊ မိဗျူဟာ၊ — ၂။ အဗျူဟာ၊ မိဗျူဟာ၊

အစွဲ၏ အစွဲ၏အစွဲ၊ အစွဲ၏ အစွဲ၏အစွဲ၊ အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ
 အစွဲ en အစွဲ၏အစွဲ၊ **န**, *zie bij အစွဲ*

အစွဲ **န**, အစွဲ၏ **န**, *zoen, kus (door met de punt van de neus iemand aan te raken als om te beruiken (verg. အစွဲ en အစွဲ၏အစွဲ); အစွဲ၏ ook **န**. *zva. ကိုအစွဲ၏အစွဲ* aanraking, en အစွဲ၏ *zva. အစွဲ၏အစွဲ*. — အစွဲ၏ အစွဲ၏အစွဲ (အစွဲ၏အစွဲ **န**.) zoenen, kussen; *iemand zoenen, kussen. အစွဲ၏အစွဲ* de voeten kussen (verg. အစွဲ). — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ *aan iets ruiken, iemand zoenen. — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *န* *အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* iets te zoenen geven, laten zoenen. — အစွဲ၏ *het zoenen; zoen. — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* **န**. *van အစွဲ**

အစွဲ၏ **န**; အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ *de nageboorte (verg. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ)*. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ *de navelstreng.*

အစွဲ၏ **န**. *zva. အစွဲ၏ en အစွဲ၏* *verk. အစွဲ၏* **န**. *in zamenstellingen, als အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* de oostkant, oostelijk; အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ **န**, အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ **န**, de westkant, westelijk; *ook naam van een landschap op de westkust van Sumatra; အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *de (vroegere) oostelijke en westelijke grenslanden van de vorstendommen van Soerakarta en Djokjakarta; အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *aan gindsche kant, ginds. — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* **န**. *op gelijken afstand van elkander, parallel. — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *van iemand omgeven, volgen om hem te beschermen (verg. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ).* — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ *zva. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *of အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ *parallel met een ander staan. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *de gelijkheid in rang.*

အစွဲ၏ **န**; အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ *met iets dreigen te slaan (verg. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ).*

အစွဲ၏ *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* **န**. *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ *een klanknabootsend woord van den klank van een bēndé. Spr. zie bij အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ **န**; အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ *iets dat men iemand telkens laat zien om hem te plagen of zijn lust op te wekken. — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *iemand plagen of iemands lust opwekken door hen gedurig iets te laten zien; iemand lokken, aanmoedigen, bepraten.*

အစွဲ၏ *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ *of အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* **န**. *zva. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ en အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *bedroefd, bezorgd, verlegen; verdriet. — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *iemand verdriet veroorzaken; iemand in verlegenheid brengen. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *zva. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ en အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *in onaangename omstandigheden verkeeren.*

အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ **န**. *sprookje, vertelseltje; kout. — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *kouten over onbeduidende zaken. — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *iemand een sprookje, een leugen, vertellen. — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *zamen kouten, met elkander keuvelen over onbeduidende zaken.*

အစွဲ၏ *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ **န**. *rib, ribben. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *de korte rib.*

အစွဲ၏ *verk. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* **န**, *ook, insgelijks; ook zoo, toch; wel, wel is waar; dezelfde, hetzelfde (Sd. ogé, Ml. djoe ga; verg. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ)* *al evenwel; ook naam van een plaats. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *hier op dezelfde plaats. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *dezelfde als. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *eveneens; eenerlei, om het even. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *even zó. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ **န**. *zva. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *zva. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *en အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *zva. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *— အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* **န**. *gretig, met gretigheid; gretig zijn of worden.*

အစွဲ၏ *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ *verk. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* **န**. *zva. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *en အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *of အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *(Skr. agra, top, spits; eerste, voornaamste. Verg. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ)* *အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *zva. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *of အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *de top van een berg.*

အစွဲ၏ **န**. *het vooruitgestoken zijn van iets, zooals de hand of een wapentuig, om er meê te dreigen. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *of အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *een zeker zeevier, waarmede geleijen gemaakt worden. — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *iets voor zich uitsteken om er meê te dreigen; iets met iets anders wrijven; twee stukken hout tegen elkander wrijven om vuur te maken. — အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *iets wat dient om door wrijving vuur te maken.*

အစွဲ၏ *အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *zie အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ*

အစွဲ၏ **န**. *zva. အစွဲ၏အစွဲ၏အစွဲ* *overhelling, overhellen-*

fijn. *անոռնյ* մետրոսով met grof geweld en bedekte-
lijk. — *անոռնյ* iets grof maken; tegen iemand
ruwe middelen (geweld) gebruiken.

անոռնյ KN. garen of draad van de bastvezels van
de jonge papahs van de Gëbang-palm, waarvan
touw en grof doek gemaakt wordt; ook een werk-
tuig, waarmee de kapas gezuiverd wordt.

անոռնյ ongebr.; *անոռնյ* KN. zva. *ան
առն* poët. heldhaftig, en een voorvechter in den
oorlog; KN. naam van een gënding.

անդուստ zie *անդուստ*

անդուստ KN. ergens tegen stooten of stuiten, van de
bëndo in het bëngkat-spel. — *անդուստ* of *անդ
առն* մետրոսով iets stuiten of tegenhouden in zijn
loop of vaart; *ergens* met den voet tegenaan stooten.
— *անդուստ* ergens tegen doen stooten; (zva.
անդուստ) op iets zich verheffen of steunen;
erg. *անդուստ* (J.).

անդուստ zie *դուստ*

անոռնյ KN. het pronken van een pauw of kalkoen;
ook wel voor *դուստ* gebruikt. — *անոռնյ*
pronken en pronkend en zwierend heen en weër
treden, van een pauw of kalkoen; de afgestane be-
wegingen maken, die bij het tandakken behooren. —
անոռնյ het pronken, enz.

անդուստ ongebr.; *անդուստ* KN. dwaas
of bespottelijk, en onwelveeglijk of baldadig, in
kleeding en manieren (erg. *անդուստ* en *անդուստ*).

անոռնյ Sd., *անոռնյ* KN. gewricht van
de handen en voeten (erg. *անոռնյ* en
անոռնյ).

դուստ KN. zich bewegen; beweging, van kop,
poot, hand, staart, enz.; heen en weër draaijing.
— *դուստ* en *դուստ* beweging ma-
ken, bv. van een slang, die tot daartoe stil gele-
gen had. — *դուստ* of *դուստ*
vele bewegingen maken, zooals een kronkelende
aal. *անոռնյ* overal beweging, bv. in
het water, waarin door vischjes of ander gedierte
bewegingen gemaakt worden. — *անոռնյ*
of *անոռնյ* een kronkelende beweging maken.

անոռնյ zie *անոռնյ*

դուստ en *դուստ* zie *դուստ*

դուստ KN. het bijna geheel uit den gordel uit-

steken van een kris. — *դուստ* ook wel *դուստ*
դուստ alleen met de punt in den gordel gestoken,
zoodat hij er bijna geheel uitsteekt, van een kris;
een kris bijna geheel uit den gordel gehaald hebben
om hem te laten zien. — *դուստ* ook *դուստ*
դուստ zich vertoonen.

անդուստ KW. eindigen, ophouden. *անդուստ*
niet ophouden, onophoudelijk.

անդուստ zie *դուստ*

անդուստ KW. zva. *անդուստ* (Skr. *ádjaná*). — *ան
դուստ* of *անդուստ* zva. *անդուստ*

անոռնյ 1. KN. zie *անոռնյ* 2. KI. zie *անդուստ*

անոռնյ KN. iets dat men voor vast houdt; vast ver-
trouwen, geloof; iets daar men vast op vertrouwen
kan (erg. *անոռնյ*). *անոռնյ* wat iemand bij
zich zelf vastgesteld heeft, vast besluit. — *անոռնյ*
op iemand of iets vast vertrouwen, er op aan
kunnen; zich er aan houden.

դուստ KW. overleg. *անոռնյ* overleggen
(het wordt verklaard door *անոռնյ*).

անոռնյ N., *անոռնյ* K. (verk. *անոռնյ*) gods-
dienst, religie (Skr. *ágama*, overlevering, overge-
leverde leer). *անոռնյ* zie *անոռնյ*
de Mohammedaansche godsdienst. *անոռնյ* re-
gelaar, of handhaver, van de godsdienst, één van
de titels van den Vorst van Soerakarta.

անոռնյ zie *անոռնյ*

անոռնյ KN. dreiging, fig. voor de houding van iemand,
die het doet voorkomen, alsof hij iets wil doen (erg.
անոռնյ en *անոռնյ*). *անոռնյ* dreiging.
— *անոռնյ* dreigen, met gebaren of met
een stok of wapen. — *անոռնյ* bedreigen, iemand
dreigen; iemand met iets dreigen; dreigen, op het
punt staan, om iets te doen.

անոռնյ K. zie *անոռնյ*

անոռնյ zie *անոռնյ* en *անոռնյ*

անոռնյ zie *դուստ*

անոռնյ KN. bij een voornemen blijven, volharden (erg.
անոռնյ).

անոռնյ KN. zva. *անոռնյ* en *անոռնյ* toegeving. — *անոռնյ*
aan iets toegeven, den vrijen teugel vieren, bv. aan
zijn gevoel; iemand toegeven, zijn zin geven, zijn
gang laten gaan. — *անոռնյ* toegegeven. — *անոռնյ*
1. bedorven, vertroeteld, van een kind,

dat alles toegegeven of toegelaten wordt. 2. gew. ἰσχυρῶς *zva. ηἰσχυρῶς* onnoozel, *van kindertlijke onnoozelheid, beter αἰγιόχοις* (erg. αἰγιόχοι).

αἰγιόχοι. κω. *zva. ηἰσχυρῶς* (zie ἰσχυρῶς 2. bij αἰγιόχοι).

αἰσθητικῶς. *zva. αἰσθητικῶς* onduidelijk, *van het zien (verbastering van αἰσθητικῶς)*

αἰσθητικῶς. *zva. αἰσθητικῶς* en αἰσθητικῶς geluid; uitgesproken woord of woorden; bevel, commando.

αἰσθητικῶς. *zva. αἰσθητικῶς* wat zeg je dáár? *αἰσθητικῶς* een krijgsgescrei aanheffen. — (αἰσθητικῶς bevel. G.). — αἰσθητικῶς *iemand* commanderen, *iemand* het commando tot iets geven. — *αἰσθητικῶς* commando, bevel.

αἰσθητικῶς *zie* αἰσθητικῶς

αἰσθητικῶς. κω. *een uitroep van verwondering*: hoe veel! hoe groot! hoezeer! wat! hoe! *αἰσθητικῶς* hoe dikwijls wel! Zoo ook *αἰσθητικῶς* *bv. αἰσθητικῶς* hoe groot zal zijn drift wezen! wat zal hij boos wezen! — (*αἰσθητικῶς* voor- of achter-plecht *van een schuit*, voor- of achter-dek *van een grooter vaartuig*. J.).

αἰσθητικῶς. κω. *zie* bij αἰσθητικῶς *en* αἰσθητικῶς

αἰσθητικῶς. κω. *garnaal* (erg. αἰσθητικῶς *en* αἰσθητικῶς).

αἰσθητικῶς. *Ar. حبي*, geschenken (erg. αἰσθητικῶς). *αἰσθητικῶς* geschenken tot versnapering: *geschenken*, in kippen, kapoenen, eenden of andere kleinigheden bestaande, die op de Garbèbys door de op de dorpen wonende Ngoelâmâ's voor den Vorst, of door anderen aan den Loerah-tabon, gebracht worden.

αἰσθητικῶς. *ongedr.*; *αἰσθητικῶς*. κω. 1. toestel, tuig, voorn. weeftoestel. *αἰσθητικῶς* (of *αἰσθητικῶς*) weefgetouw. 2., *αἰσθητικῶς*. κω., Javaansch zadel (erg. *αἰσθητικῶς* *en* *αἰσθητικῶς*). — *αἰσθητικῶς*. κω. *αἰσθητικῶς*. κω., ook *αἰσθητικῶς* of *αἰσθητικῶς*. κω. of κω., een paard opzadelen; *iemand* toetakelen, een pak slagen geven. — *αἰσθητικῶς* verk. *αἰσθητικῶς* bouwstoffen, *bv. voor een huis* of brug; gereedschap, *bv. keukengereedschap*; ook *spelsout* voor *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* in gereedheid zijn.

αἰσθητικῶς. κω. gezouten drooge garnalen. *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* naam van een sambël.

αἰσθητικῶς. κω. opgezwollen; zwellen, opzwellen. — *αἰσθητικῶς* gaan opzwellen, beginnen op te zwellen. — *αἰσθητικῶς* aan gezwollenheid lij-

den. *αἰσθητικῶς* zuchtig, waterzuchtig. *αἰσθητικῶς* *Ar. هبة*, een gift, een geschenk (erg. αἰσθητικῶς). *αἰσθητικῶς* *zie* αἰσθητικῶς

αἰσθητικῶς. κω., *αἰσθητικῶς*. κω. zich bewegen, zich verroeren, in beweging zijn; los zitten, *van een land*; *Ml. os. κω.* veranderen; *Tj. Sengk.* *zes. αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* onbeweeglijk. *αἰσθητικῶς* zij gingen anders (in een andere orde) zitten. — *αἰσθητικῶς* *poët. zva. αἰσθητικῶς* (ook weifelen, twijfelen; twijfelachtig. G.). *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* zich heen en weer bewegen, *bv. van de handen*. — *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* door schudding hinderlijk zijn. — *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* iets in beweging brengen; iets storen. *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* iets aanhoudend bewegen. — *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* beweging, schudding.

αἰσθητικῶς. 1. κω. *in de spreektaal zva. αἰσθητικῶς* 2. κ. *zie* bij *αἰσθητικῶς*

αἰσθητικῶς. κω. een vleeschspijs van draadsgewijs van ééngetrokken en gebraden vleesch. *αἰσθητικῶς* (εἰς αἰσθητικῶς) *αἰσθητικῶς* buffels, die door de Wadânâ's geleverd moeten worden voor de offerhanden van den Vorst op de groote feesten. *αἰσθητικῶς* geld om zulk een buffel te koopen. — *αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* allerhande vleeschspijzen.

αἰσθητικῶς *zie* αἰσθητικῶς

αἰσθητικῶς. κω. schatter van de opbrengst van de rijstvelden, tot bepaling van de pacht of aanslag. J. — *αἰσθητικῶς* de rijstvelden schatten. J.

αἰσθητικῶς. *Ar. ابن* o e, zoon.

αἰσθητικῶς *zie* αἰσθητικῶς

αἰσθητικῶς of *αἰσθητικῶς*. κω. vervallen, van een regtsvoordering wegens het niet verschijnen van den aanklager (*Ar. حجة*), vrijstelling, kwijtschelding. *Vrg. αἰσθητικῶς* *αἰσθητικῶς* de acte van vrijstelling, die tot bewijs hiervan aan den aangeklaagde gegeven wordt.

αἰσθητικῶς *zie* αἰσθητικῶς

αἰσθητικῶς. κω. *zva. αἰσθητικῶς* bedreigen; κω. de eerste dreigende aanloop met opgezette vlerken van vechtende hanen; ook *naam van een boom* (erg. *αἰσθητικῶς*). — *αἰσθητικῶς* zóó er op aanloopen, *van kemphanen*; snoeven; borgen, *bij een weddenschap* of het spel; vervliegen, geur en kracht verliezen, *van reukwerk*,

verschaald. — անտնոն en անտնորոյն *zie ben.*
 անոն KN. zwak, zwak worden, *van iets dat in zijn*
vaart verzwakt; slap, slap gaan, bv. van handel.
 — անտնոնի վերջապահումը *verzwakken, verslappen.* — անտնորոյ
 դատն *iets verzwakken, zijn kracht ontnemen, krach-*
teloos maken.

անոնոն KN. een chinesishe piek (een lang zwaard. G.).

անոնի *zie անոն*

անդառնոն KN. hotten, doorloopen, *zoals het door van*
een ei door het wit; zuur worden, goor, zoals van
melk; ook van stroop die niet spoedig genoeg ge-
kookt wordt. J.

անոնի *zie անոն*

անոնի *zie անոն*

անդառն *zie անոն*

անոն *zie անոն*

անոնի *zie անոն*

անոնոն KN. het nazitten, naloopen (*arg. անոնորոյն*). —
 անոնոն *iemand naloopen, vervolgen, achternazitten.*
 անոնոնումը iveral vervolgen, geen rust laten.

անոնորոյն KN. een werktuig, om stofgoud, edele metalen
of edelgesteenten, uit een rivier te halen, ook om
water uit een kuil te scheppen; en een suikerschep
in de fabrieken. — անոնորոյն *met zulk een werk-*
tuig werken of scheppen; goud wasschen (arg. ան
անոնորոյն). — անոնորոյնի մեջ *in een rivier met zulk*
een werktuig werken. անոնորոյնի մեջ անոնորոյն een
offerhande geven bij gelegenheid dat een vrouw voor
de eerste maal in de tweede maand van haar zwan-
gerschap is. — անոնորոյնի մեջ *wat met een ան*
անոն geschept of gezocht wordt. անոնորոյնի մեջ
 անոնորոյն *iemand die in het goud zoeken be-*
dreven is. — անոնորոյնի մեջ *plaats waar men*
goud zoekt of goud wascht.

անոնոնոն KW. *zva. անոնորոյնի անոնոնոն* *zva.*
 անոնորոյնի մեջ *straal, bliksemstraal; KN. bena-*
ming van een soort van pap, van een batiksel en
van een kembang. անոնոնոնումը *storm en onweêr.* — անոնոն *zva. անոնորոյն* —
 անոնոն *zva. անոնորոյն* — անոնորոյն *zva. անոնորոյն* —
 անոնորոյն *zva. անոնորոյն* — անոնորոյն *zva. ան*
 անոնորոյն *zva. անոնորոյն*

անոնորոյն KN. flambouw, fakkel, toorts. անոնորոյն
 անոնորոյն *spr. անոնորոյնի մեջ անոնորոյնի մեջ* groot
van fakkel, een uitdrukking tot lof van een land,

waarvan de beteekenis misschien is, dat daar nauw-
keurig onderzoek gedaan wordt in regtzaken. անոն
անոնորոյնի մեջ *verb. van Hooge Regering.* — ան
անոնորոյնի մեջ een fakkel gebruiken. — անոնորոյնի մեջ
iemand of iets met een fakkel bijlichten, toe-
lichten, met fakkels zoeken of opsporen; fig. een
duistere zaak toelichten; nauwkeurig onderzoek naar
iets doen. անոնորոյնի մեջ անոնորոյնի մեջ bruid en brui-
 degom in de nacht van hun huwelijk met fakkel-
 licht in hun slaapvertrek een bezoek brengen; *een*
bijgeloovige plegtigheid bij de Javanen (anders ան
անոնորոյնի մեջ).

անոնորոյն KN. verkwistend (*arg. անոնորոյն*). — ան

անոնորոյն *verkwisten, verdoen. անոնորոյն անոնորոյն*
 het een na het ander verkwisten, verspillen, door-
 brengen; weelderig, overdadig. անոնորոյն անոն *een*
geheim verraden, verklikken. — անոնորոյն *ver-*
kwisting.

անոնորոյն *Dr. ابراهيم*, eign. Abraham.
 անոնորոյն *zie անոնորոյն*
 անոնորոյն *zie անոնորոյն*
 անոնորոյն *zie անոնորոյն*
 անոնորոյն *zie անոնորոյն*
 անոնորոյն *zie անոնորոյն*
 անոնորոյն *KN.; անոնորոյն անոնորոյն*
iets in de war brengen, verwoesten, bederven, door
alles overhoop en door elkander te gooijen.

անոնորոյն *zie անոն*
 անոնորոյն KN.; անոնորոյն անոնորոյն *en անոնորոյնի*
անոնորոյնի մեջ անոնորոյն doorbrengen, verkwisten, ver-
 spillen; weelderig, overdadig (*arg. անոնորոյն*).

անոնորոյն *zie bij անոնորոյն*
 անոնորոյն *of անոնորոյն* KN. overdragtelijke, me-
 taphorische, figuurlijke beteekenis; *iets overdrage-*
lijk, figuurlijk, beteekenen; uitlegging, verklaring.
 անոնորոյնի մեջ անոնորոյն *overdragtelijke uitdruk-*
 king, zinspreuk. — անոնորոյն *iemand* figuurlijk
iets te kennen geven. — անոնորոյնի մեջ *omtrent*
iets een figuurlijke uitdrukking bezigen.

անոնորոյն KN. het overal zoeken, opsporen *en* vervol-
 gen (*arg. անոն*). — անոնորոյն *iemand of iets over-*
al zoeken, opsporen en vervolgen om te vangen.

անոնորոյն KN. beuzelpraat, sprookjes. — անոն
 անոնորոյն *beuzelpraat houden, sprookjes vertellen*
(arg. անոնորոյնի մեջ անոնորոյնի մեջ). — անոնորոյնի մեջ
iemand beuzelpraat of sprookjes vertellen. — անոն

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਸਪ੍ਰ. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ een tijd bepalen, afspreken of beloven. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ iemand een tijd bepalen; iemand een bepaald uitstel geven. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ onderlinge afspraak; elkander beloven.

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਜਿਹੇ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਜਿਹੇ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਜਿਹੇ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ KN. schittering (verg. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ). — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ schitteren.

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਜਿਹੇ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਜਿਹੇ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ KN. bij drommen (verg. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ). ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ bij troepen en drommen. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ bij drommen zich verzamelen.

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ KN. geheel vol (verg. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ en ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ).

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ook wel ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ KN. zadelklep, kleppen of schilden aan weerskanten van een Javaansch zadel, die alleen een ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ en bruidegom mag hebben. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ een zadel van zulke kleppen voorzien. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ van zulke kleppen laten voorzien. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ of ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ van zadelkleppen voorzien, met zadelkleppen. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਸਪ੍ਰ.

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ KN. iemands adem of azem; de wind of uitgeperste lucht van een blaasbalg (verg. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ). — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ iets, zooals een spiegel, beademen; iemand iets aablazen. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ of ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ door het voorbijschieten van iets, zooals van den bliksem of van een kanonschot, aangedaan worden, zoodat men als het ware door de lucht er van getroffen wordt.

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਜਿਹੇ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ KN. geblaas, zooals van een blaasbalg (verg. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ en ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ). — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ wind met een blaasbalg maken; iets met een blaasbalg aablazen. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ met iets blazen of wind maken. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ blaasbalg; iets tot blaasbalg bezigen. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ met een blaasbalg gemaakte wind.

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ grondv. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ, ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ K., rood of rood bruin. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ donker rood. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ licht bruin paard. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ roode rijst, een

slechter soort van rijst. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ rood Samarangsch gebatikt. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ gloeiend, rood gloeiend, ijzer. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ rood maken, rood verwen. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ iets rood verwen met ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ en op nieuw rood verwen. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ pass. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ iets rooder maken. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ rood en blauw worden, spr. van iemand die in groote verlegenheid alle mogelijke moeite doet. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ iets rood maken, maken dat iets rood wordt; iets rood noemen. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ in 't rood, wordt door de santri's een ongodsdienstig mensch genoemd, die zijn godsdienstplichten niet waarneemt (misschien van de roode of bonte kleeding en de roode lippen van 't betel kauwen), in tegenoverstelling van ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ, zooals de santri's zich zelf noemen. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ of ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ K.W. zwa. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ en titel van een zoon of leerling van een priester of kluisenaar; KN. benaming van een ziekte in 't rijstgewas (een ander zie bij ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ). ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ op de wijze van Bambaugs. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ bijnaam van Srikanthi, nadat zij in een man herschepen was. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ KN. het morgenrood. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ schoon van lichaamsbouw. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ (of ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ) ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਸਪ੍ਰ. voor de uitgestrekte magt van een ambtenaar, zooals de Rijksbestierder. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ met de uitgestrekte magt bekleed zijn. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ rood gemaakt; rood gebatikte stof; op nieuw rood geleverd; naam van een roode vogel, die zich op de rijstvelden ophoudt; ook naam van een zeevisch.

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਸਵਾ. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਸਵਾ.

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ (grondv. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ) K.W. zwa. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ KN. toezegging, belofte, tot belooning. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ hetz. in een onbepaalden zin (een ander bij ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ). — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ en ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ iemand iets tot belooning toezeggen, beloven. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ K.W. zwa. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ KN. iemand allerlei toezeggingen of beloften doen, zwa. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ iets tot belooning toezeggen. — ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ het toezeggen tot belooning.

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਜਿਹੇ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਜਿਹੇ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ ਜਿਹੇ ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ

ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ KN. omtrek, omloop, rondte in den omtrek. ਅਭਿਵ੍ਰਿਤੀ rouddraaijen en rondloopen, van een rechtzaak, waarin het niet tot een beslissing komt.

တု *een naam van de Ratoe-kidoel.* — အတုအတူ
 တု van iemand of iets hier en daar een over-
 gewaaidetijding zoeken te vernemen. — အတုအတူ
 iets bewaaijen, tegen iets aanwaaijen. အတုအတူ
 bewaaid raken, door den wind of togt aangewaaid
 worden; *in de spreekt. ook voor* ziek, ongesteld. အ
 အတုအတူ *spr.* — အတုအတူ တုအတူ တု
 in de lucht zetten, in de lucht droogen. — အတုအတူ
*een benaming van het bekeer (တုအတူ) van de Goe-
 noengs: het bekeer over de lucht; omdat de Goenoengs
 geen landerijen hebben (verg. bij အတုအတူ).*

အတုအတူ *kw.*; အတုအတူအတု *of* အတုအတူ
zva. အတုအတူ အတုအတူ *en* အတုအတူ
*In de Wajang zegt bv. een အတုအတူ tot Ardjoe-
 သံ: အတုအတူအတုအတူအတုအတူအတုအတူအတုအတူ
 အတုအတူ (listig, valsch. G.). အတုအတူအတုအတူ
 အတုအတူအတုအတူ *spr.* အတုအတူအတုအတူ
*naam van een gebouw op de Sitinggil van de Kra-
 ton te Soerakarta.**

အတုအတူ *zie* အတုအတူ
 အတုအတူ (*grondv. တုအတူ*) *န.*, အတုအတူ *န.*, *iets*
 in het oog houden; *vee* hoeden *of* weiden; *iets* in
 acht nemen. အတုအတူ အတုအတူ *of* အတု
 တု *pass.* အတုအတူ *spr.* de tijd, de
 geschikte tijd voor iets, in het oog houden *of* in
 acht nemen. အတုအတူ *een* veehoeder, *een*
 herder. အတုအတူ *een* jonge die het vee
 hoedt. အတုအတူ *KN.* *naam van een kleine,
 niet vergiftige slang, daar de jonges, die het vee
 hoeden, veel meê spelen.* — အတုအတူ, အတု
 တု *van* het hoeden van vee zijn werk maken,
 als veehoeder dienen. — အတုအတူ, အတုအတူ *iets*
 beweiden. — အတုအတူ, အတုအတူ *een* veehoe-
 der voor loon; *een* herdersknaap. အတုအတူ
 တု *of* အတုအတူ *benam-
 ing van* een jonge, die zoo groot is, dat hij het
 vee kan hoeden, *een* jonge van een jaar *of* twaalf.
 အတုအတူ *een* trengsgebit, watertrens. —
 အတုအတူ, အတုအတူ *weideplaats, weide.* —
 အတုအတူ *of* အတုအတူ *အတုအတူ* *of*
 အတုအတူ *oppassing, bv. op kinderen; oppasser,
 bv. op vee.*

အတုအတူ *zie* အတုအတူ
 အတုအတူ 1. *zie* *bij* အတုအတူ 2. *kw. zva.* အတုအတူ
 တု *zie* အတုအတူ *beneden.*

အတုအတူ *zie* အတုအတူ
 အတုအတူ *zie* *bij* တုအတူ
 အတုအတူ *poët. အတူ* *in de spreekt. ook* အတုအတူ *န.*, အတု
 အတူ *န.*, အတု *en* အတူ *kw.*, *liever, eerder, veel-
 eer; het is beter, het is verkieslijker; kw. ook zva.*
 အတုအတူ *voortreffelijk (verg. အတုအတူ* *en* အတုအတူ).
 — အတု *en* အတူ *kw. zva.* အတုအတူ *of* အတုအတူ
 အတူ *iets of iemand overtreffen, er* *boven uitmun-
 ten. အတုအတူ zva. အတုအတူ အတုအတူအတုအတူ*
de hoog verhevene Propheet. — အတုအတူ veeleer.

အတုအတူ *zie* တုအတူ
 အတုအတူ *KN.* *wending, omwending, zwenking, omkeer;*
 het draaijen *van den wind (verg. အတုအတူ).* အတုအတူ
 အတုအတူ *de omkeeringen (veranderingen), die de we-
 reld ondergaat. — အတုအတူ draaijen, bv. van den
 wind; zich wenden, zich omwenden, bv. naar het
 zuiden, links of regts; een wending of keer nemen,
 van een zaak; omschuiven, om gaan staan, omloo-
 pen. အတုအတူ* *aanhoudend draaijen, enz. အတုအတူ*
heer en weêr schuiven, van de ééne zijde of
*kant naar de andere draaijen. — အတုအတူ iets om-
 draaijen, omwenden; de kris van den rug op zijde
 schuiven (verg. အတုအတူ* *bij တုအတူ); een zaak een
 andere keer of wending geven. — အတုအတူ verdraaid,
 verwrikt, verstuikt; verstuikt raken (verg. အတုအတူ*
တု). — အတုအတူ *voor iemand of iets* *zich om-
 draaijen; voor iemand iets* *omdraaijen, de kris op*
zij schuiven (iemand de pas afsnijden. G.). — အတု
အတုအတူ *iets* *omdraaijen. — အတုအတူ* *voor*
iemand *omdraaijen; iets* *een andere wending doen*
nemen; (in beweging brengen, bestieren. G.). အတု
အတုအတူ *iets* *verdraaijen, doen* *verwrikken. —*
အတုအတူ *om het goed en kwaad te onderschei-
 den. Men zegt van een klein kind အတုအတူ*
အတုအတူ *het weet nog geen goed van kwaad te*
onderscheiden (eig. naar het schijnt: het weet nog
niet wat keer of wending iets, dat het doet, zal
nemen).

အတုအတူ *zie* တုအတူ
 အတုအတူ *zie* အတုအတူ
 အတုအတူ *zie* တုအတူ
 အတုအတူ *zie* အတုအတူ
 အတုအတူ *zie* အတုအတူ
 အတုအတူ *zie* အတုအတူ
 အတုအတူ *KN.* *te broeijen zetten, van een kip; blijven zit-*

անհոյս *iets* opwakkeren, weêr ophalen. — անհոյս
դանդառու *iets* op doen wakkeren, weêr op doen komen.
անհոյսդանդառու *spr.*

դանդառու *of* դանդառու *KN.*; դանդառու
of դանդառու *zich* door een beweging van het
lichaam onwillig toonen (*erg.* դանդառու). դան
դառուդանդառու *zich* door draaijen en keeren
afkeerig toonen. դանդառուդանդառու *het* lichaam
draaijen en keeren om *iets* te ontwijken.

անհոյս *KN.* *sva.* անհոյս *en* անհոյս *of* անհոյս
անհոյս *KN.* vertrek, het vertrekken. անհոյս անհոյս
անհոյս *KI.* een opgenomen, aangenomen kind. — ան
հոյս *KN.* vertrekken. — անհոյս *iets* beginnen te
worden, *waar men dit zegt van iets, dat reeds tot*
een merkbare hoogte komt, *bv.* անհոյս անհոյս *oud* be-
ginnen te worden; անհոյս անհոյս *donker* beginnen
te worden; *poët.* naar *iets* streven (*erg.* անհոյս);
անհոյս անհոյս *weêr* aanvangen; *KI.* van անհոյս անհոյս
iets opligten, optillen; *iemand* verheffen tot een
hooger rang of titel. անհոյս անհոյս *verheven* worden tot den titel van Pangéran. — ան
հոյս *KN.* in staat zijn *tot iets*, de noodige krach-
ten *er* toe hebben. — անհոյս *ergens* naar toe
vertrekken, *er* op afreizen. — անհոյս անհոյս *iemand*
of iets laten of doen vertrekken. — անհոյս անհոյս
wat men laat vertrekken of afzendt; *keer* van ver-
trek (*bv.* անհոյս անհոյս *drie* keeren van ver-
trek; անհոյս անհոյս *elke* keer, *die men op reis*
gaat); tot vertrek, *bv.* անհոյս անհոյս *plaats* van vertrek, vanwaar men gewoon is te ver-
trekken; *ook* ophaalstok, *bv.* van een klein kruisnet:
KI. door verheffing geworden, *bv.* անհոյս անհոյս
անհոյս *een* Pangeran (niet door geboorte, maar)
door verheffing. անհոյս անհոյս անհոյս *KN.* met elk-
ander vertrekken; een verzending, *die gedaan wordt*;
KI. verheffing, benoeming tot hooger rang, promo-
tie; *bv.* անհոյս անհոյս անհոյս *een* benoeming
tot Boepati. — անհոյս *KN.* de eerste blandar
beneden het hoofdgebintde van een Jav. huis, de
blandar van de անհոյս *KI.* het verheffen, ver-
heffing. — անհոյս *KN.* rang, klasse, verdieping,
afdeeling; *en naam van een scheidteeken*; *TP.* *en* *sv.*
sva. անհոյս *vertrekken*, *en* անհոյս *vertrek.* ան
հոյս անհոյս *KN.* verschillende afdeelingen. ան
հոյս անհոյս *zegt men* voor de geboorte, անհոյս

անհոյս *voor* de dood, *en* անհոյս անհոյս
voor de middelbare leeftijd. — անհոյս *of* ան
հոյս *iets* rangschikken, naar zijn rang of klasse
verdeelen, klassificeren, naar de verschillende rangen
plaatsen, de rang *van iemand* inachtneemen. — անհոյս
անհոյս *stel* van dingen, die bij elkander behooren
(*erg.* անհոյս անհոյս *en* անհոյս). ան
անհոյս *een* stel, *bv.* van knoopen.

անհոյս *KN.* een puntige haak, waarmede een olifant
aangedreven en bestuurd wordt (*Prdkrët-uitspraak van*
het Skr. angko esja. PK.); (*ook* voor brandhaak. *J.*
erg. անհոյս). — անհոյս *een* olifant met
zulk een haak aandrijven of slaan. — անհոյս *sv.*
անհոյս *KN.* nog, *achter* naamwoorden, die een tel-
woord of het voorvoegsel ան *voor* zich hebben; *bv.*
անհոյս անհոյս *nog* drie dagen. *erg.* անհոյս
անհոյս *KN.* het uit- en ingaan van den adem in de
borst. — անհոյս անհոյս *zich* uitzetten en vernau-
wen van de borst bij het in- en uitademen. — ան
անհոյս *naam* van een insect.

անհոյս *KN.* inkrimping, vernauwing, *van iets* dat
van binnen hol is, zooals een hoed of mand (*erg.*
անհոյս). — անհոյս *inkrimpen*, zich vernau-
wen; zich zameukrimpen, spitsig worden, *van de*
ooren van een paard; nauw toeloopend, *van iets* dat
bv. van boven nauwer is dan onder. անհոյս *een*
kippeborst.

դանդառու *Holl.* onkosten.

անհոյս *KN.* *sva.* անհոյս *en* անհոյս — ան
անհոյս *sva.* անհոյս

անհոյս *KN.* een spaak of hefboom om iets op te
ligten (*erg.* անհոյս *en* դանդառու). — անհոյս
iets met een spaak of hefboom opligten.

անհոյս *KN.* het zijn van iets boven iets anders (*erg.*
անհոյս *en* անհոյս). — անհոյս *boven* iets
of iemand iets houden; *boven iemand* *of* *iets* zich
verheffen; *boven iets* zijn, zoodat men het onder
zich heeft; *boven iets* *of* *iemand* gaan, *iemand* *of*
iets overtreffen. անհոյս անհոյս *jou* te boven
gaaude, meer dan jij. անհոյս անհոյս *onder* iets,
dat men boven het hoofd heeft, *zitten* *of* *liggen*;
met geschenken overhoopt. դանդառու *onder*
iemand *of* *iets* komeu; *voor een ander* onderdoen,
overtroffen worden. անհոյս անհոյս *de*
één den ander overtreffen.

ηάνηκασεαυγ KN. een gebogen arm; iets daar iets meê omgedraaid wordt; (kromme) kruk van een boor; een omweg. — (ηάνηκασεαυγ) een weg, die met een bogt omloopt. — ηάνηκασεαυγ een bogt of een omweg maken, omloopen; met een bogt afwijken. J.).

ηάνηκασεαυγ KN. loswerking, loswrikking of opwrikking met een spaak van iets, dat in den grond vast zit, zooals een steen of boomwortel. — ηάνηκασεαυγ ηάνηκασεαυγ iets met een spaak loswerken, loswrikken of opwrikken.

άνηκασεαυγ zie άνηκασεαυγ

άνηκασεαυγ KN. hinken, op één been springend zich voortbewegen. — άνηκασεαυγ άνηκασεαυγ een kindje op de armen op en neêr bewegen.

άνηκασεαυγ KN. naam van een muziekinstrument, bestaande uit een raam, waarin eenige verschillende aan het boveinde schuins afgesneden pijpen van bamboe, met losse stokjes daarin, nevens elkander staan, en die, als zij bewogen worden, een schel geluid geven (verg. άνηκασεαυγ).

άνηκασεαυγ KN. het bekleedsel, het blad of de schil van een knop of jong uitspruitsel, of van de pit in sommige vruchten; het knopje dat in de vorm van eenige blaadjes op sommige vruchten zit, zooals op de manggis (verg. άνηκασεαυγ).

άνηκασεαυγ KN. het gesloten zijn van iets door zamensluiting, zooals van een bloem of zonnenscherm (verg. άνηκασεαυγ en άνηκασεαυγ). — άνηκασεαυγ zich sluiten, zich zamensluiten. — άνηκασεαυγ άνηκασεαυγ iets, zooals een zonnenscherm, sluiten; zamensluiten, bv. de beide vlakke handen.

άνηκασεαυγ KN. sluiting, digtsluiting, bv. van den mond of een schaar (verg. άνηκασεαυγ en άνηκασεαυγ). — άνηκασεαυγ zich sluiten, zich digtsluiten, digtgesloten zijn; den mond dicht doen of dicht houden. — άνηκασεαυγ άνηκασεαυγ iets in den mond vangen of krijgen, door die digt te doen. άνηκασεαυγ άνηκασεαυγ besloten raken door iets dat zich digtsluit.

ηάνηκασεαυγ KN.; ηάνηκασεαυγ άνηκασεαυγ al schommelend gaan, zooals een gans of zwaarlijvig mensch (verg. ηάνηκασεαυγ).

ηάνηκασεαυγ KN. het door zwelling zich uitzetten of half openzwellen, bv. van een bloem; fig. het zwellen, hooghartig worden, van het hart, wanneer het

door lofstuiting gestreeld wordt. — ηάνηκασεαυγ ook wel ηάνηκασεαυγ zwellen, zich uitzetten, van een bloem; fig. hooghartig worden, zich gestreeld gevoelen. — ηάνηκασεαυγ ook wel ηάνηκασεαυγ op de buik liggende zich met armpjes en becutjes van den grond opheffen, om kruipende voort te komen, benaming van een kind van vier maanden; iemand ophefelen; een werk met inspanning verrigten, zijn krachten inspannen, bv. om iets op te ligten. — ηάνηκασεαυγ άνηκασεαυγ doen zwellen en zich uitzetten. ηάνηκασεαυγ άνηκασεαυγ zie bij ηάνηκασεαυγ — άνηκασεαυγ verhoovaardiging.

άνηκασεαυγ ongebr.; άνηκασεαυγ άνηκασεαυγ KN. luik, klapluik; de beide zijden onder de borst of korte ribben; het middelrif; en naam van ziekte of pijn onder de borst die de ademhaling pijnlijk maakt; ook naam van een medicinale plant.

άνηκασεαυγ KN. het zich openen door van elkander te gaan, zooals van de vleugels en van gelederen; het gapen, zooals van voegen van timmerwerk (verg. άνηκασεαυγ). — άνηκασεαυγ zich openen, gapen. άνηκασεαυγ άνηκασεαυγ telkens als het ware willen bersten, van het hoofd van iemand die een berstende hoofdpijn heeft.

άνηκασεαυγ KN. opening, het opengaan, van iets dat met een deksel gesloten is (verg. άνηκασεαυγ). — άνηκασεαυγ in άνηκασεαυγ van taalsoort veranderen. — άνηκασεαυγ van iets het deksel opligten; iets, dat gesloten of toegemaakt is, openen; een sluijer opligten.

άνηκασεαυγ KN. stoving, door verwarming, met behulp van vuur en toedekking. — άνηκασεαυγ iets stoven. άνηκασεαυγ άνηκασεαυγ op de buik of op het gezigt liggen van smart of droefheid (verg. άνηκασεαυγ). — άνηκασεαυγ op iets, bv. op een kussen, met het aangezicht liggen.

άνηκασεαυγ KN. de heldere weêrgalmende klank van een bekken (verg. άνηκασεαυγ). — άνηκασεαυγ helder klinken.

άνηκασεαυγ zie άνηκασεαυγ

άνηκασεαυγ zie άνηκασεαυγ

άνηκασεαυγ KN. touw of zeel, waarmee iemand in krom gebogen houding handen en voeten bij elkander gebonden worden; en een werktuig van bamboe om visch te vangen. — άνηκασεαυγ iemand krom gebogen de handen en voeten bij elkander binden; gevogelte

de poten, of de poten en vlerken, bij elkaander binden. — (Բնոյնն) een omweg maken; in een verhaal of verflag uitweidingen maken, het wijdloopig maken. J.).

արկն ԿՆ. de zware weergalmende klank, bv. van een gong; en een bijzonder gekoer, van een tortel (erg. անան en արկողոր). — արկն zwaar klinken; koeren. Een ander zie bij արկն

դանեան ԿՆ.; դանեանդանեան op een hoogte zitten en de beenen laten hangen. — դանեան aan de kant van een water gelegen zijn, zoodat men het uitzigt er op heeft, bv. van een gebouw; overhangen, van den oever van een rivier.

անդառն zie դառ I.

անանք (grondo. անք) ԿՆ. lauw, tusschen heet en koud, lauwwarm, warmpjes; gerust, voor moeilijkheden bewaard; ernstig, met gepaste strengheid, van bevelen; ruim, van gewicht. անդառան անք ruim een reaal wegen. — անանք opwarming van iets; ook naam van een zeer klein witachtig insect, dat papier en lijnwaad verslindt, een soort van boekworm, papier- eu klefremijt (erg. արանք). — անանքանք min of meer lauwwarm, wat lauw. — անանք iets door middel van vuur lauwwarm maken; eten wat opwarmen. անանքանք of անանք pass. — անանքդառն iets, dat koud of heet is, lauw of lauwwarm doen worden; verwarmen. — անանքանքանք lauw, lauwwarm, bv. gebruikt.

անդառն ԿՆ. terugkomen, weer beginnen of opkomen, van een ziekte, kwaal of gebrek. — անդդառնանք անդառնք telkens terugkomend, periodisch; bij buijen.

անանք zie bij անանք

անանք ԿՎ. zva. դանեանք Vrg. անանք

անանք ԿՆ. erg. անանք en դանեանք — անանքն iets met attentie bekijken. — անանքդառն ԿՆ. naar iemand of iets met attentie kijken; op iemand of iets het oog vestigen of gevestigd houden.

անարք ԿՆ. onrustige beweging en uitdrukking van het gelaat, wanneer men in gramschap ontstoken is. — անարք gew. անարքարք kokend van gramschap. — անարք frequentative vorm, woedend, onbesuisd; onbezonnen. — անարքանք անարքանք en անարքանք uitzinnig, woedend

van gramschap, zoodat men om niets meer geeft.

դանեանք zie bij դանեան

դանդառն ԿՆ. het met een pangot of ander soort van mes gesneden, besneden of gefatsoeneerd worden (grondo. դանք արգ. անդանք). դանդանք անդանք met een mes snijden, besnijden of fatsoeneren. — դանդանքն iets met een mes besnijden, beschaven of fatsoeneren tot iets. — դանդանքն անք iets dat zoo gesneden wordt.

անան of դանեան ԿՎ. zva. անդդանք (Skr. hangsa, Soendasch անան).

անդ ԿՎ. het halen van water aan een put, bron of rivier. — անդ water halen of gaan putten; fig. kundigheden gaan of zoeken op te doen bij iemand. անդդանքն անդն spr. — անդ iets gaan putten. — անդանք plaats waar men water gaat putten; iets om meê te putten.

անդառն zie անդառն

անան ԿՆ.; անան ergens zijn toevlugt of een schuilplaats zoeken. անանդանք een toevlugt voor zijn leven zoeken, zijn toevlugt nemen tot iemand, om zijn leven te redden of te behouden. անանանք of անանանք naar elders vlugten om zijn levensonderhoud te vinden. — անանքն tot of bij iemand zijn toevlugt zoeken. — անանքանք voor iets een schuilplaats zoeken; iets door de vlugt in veiligheid zoeken te brengen; met iets de vlugt nemen om het te redden. — անան het zoeken van toevlugt. — անանք toevlugtsoord, schuilplaats; toevlugt.

դանեան ԿՎ. 1. zva. անան 2. zva. անդդանք — դդանդանք ԿՆ. vlammen van lust of begeerte, naar iets dorsten. անդդանքանք zinnelijke lust. — անդդանքանք het vlammen van lust of begeerte; groote begeerlijkheid.

անանք 1. ԿՎ. zva. դանդանք en անդդանք անանքանք spr. — 2. ԿՆ. weifelen, wankelen, van moed, die niet zonder alle vrees is; (ook heftig aanvallen met woorden, opstuiven en uitvaren tegen iemand; en անանք jemand heftig aanvallen met woorden. J.).

անարք ԿՆ. roet; zwarte aanslag, bv. aan een pot, lampzwart, enz.

անանք zie bij անանք

անանք ԿՆ. aandoenlijk, aandoenlijkheid, bv. van

անկախութիւն *zva.* անկախ

անառայ 1. KN. *zie* առառայ 2. K. *zie* դարձուցում

անագայ *zie* bij անագայ

• դանդառայ *Holl.* hengsel. դանդառայ *էն* hengsel, dat op een duim draait. դանդառայ *էն* een scharnier met gebogen bladen, knier. դանդառայ *էն* een platte scharnier.

անդրայ KN.; անդրայ *wegduiken* (*erg.* անդրայ *էն* անդրայ *էն* անդրայ *էն* անդրայ).

աննայ, աննայ *zie* աննայ

աննայ *zie* աննայ

անդայ *zie* անդայ

դաննայ, դաննայ *zie* դաննայ

աննայ KN. het voorwaarts trekken, oprukken, aanrukken, *zva.* աննայ *en* աննայ *maar van een menigte te zamen.* — աննայ *voorwaarts trekken, oprukken, aanrukken, verder voortgaan.* — աննայ *volk* voorwaarts laten marcheren of aanrukken. — աննայ *het voorwaarts trekken, enz.*

աննայ KN. gesnik (*erg.* աննայ). — աննայ *gew.* աննայ *snikken.*

անայ *zie* անայ

աննայ *zie* աննայ

աննայ *ongebr.*; դաննայ KN. voorover met het aangezicht op den grond vallen. — դաննայ *voorover met het aangezicht op den grond gaan vallen of zich werpen.* — աննայ *ook wel աննայ դաննայ *en* աննայ *iemand met het aangezicht op den grond doen vallen.**

դաննայ *zie* անայ

աննայ KN. kieuw, kieuwen (*Sd. a sang, Ml. is ang of insang.*) — աննայ *een visch* grijpen of vasthouden door den duim in de kieuw te steken. աննայ *inhalig; naar zich toe halen, wat iemand niet toekomt; het onderste uit de kau willen hebben.*

աննայ *zie* աննայ

աննայ *of* աննայ *էն* աննայ *en* դաննայ *kw. vrw. zva.* աննայ *en* աննայ

աննայ KN. komfoor, vuurtest (*erg.* աննայ *en* աննայ *bij* աննայ I.).

աննայ *verk.* դաննայ KN. bezwaarlijk, moeilijk, ongemaklijk, lastig (*erg.* դաննայ). — աննայ *bezwaren maken, niet gemaklijk zich laten vinden; iets moeilijk of ongemaklijk maken,*

bemoeilijken. — աննայ *iemand* het moeilijk maken, bemoeilijken. աննայ *moeite hebben; moeite, die iemand heeft of ondervindt; de moeite doen om iets te verrigten.*

աննայ KN. het uitsteken *van iets, zoodat het gedeeltelijk zichtbaar is; het half ontbloot zijn* (*erg.* աննայ *աննայ դաննայ *en* աննայ*); աննայ *zie* bij աննայ. — աննայ KN. *ergens* uitsteken, zoodat het voor een gedeelte zichtbaar is; zich half ontblooten; een uitstekende punt. — աննայ *iets* doen uitsteken, half ontblooten; laten zien, laten blijken.

աննայ *zie* աննայ

աննայ KN. *of* KW.; աննայ *zva.* աննայ (*erg.* աննայ *աննայ*). աննայ KN. *sp. voor* aarzelen.

աննայ KW. *zva.* աննայ *Vrg.* աննայ

աննայ KW. *zva.* աննայ *Vrg.* աննայ

աննայ *of* աննայ KW. *zva.* աննայ *en* աննայ *աննայ* KN. *ergens, bv. aan het hoofd, zich ziek voelen, pijn hebben of lijden.* աննայ *of* աննայ *pass.* աննայ *afgemat en vermoeid, of ziek van vermoedheid.* աննայ *door de hitte afgemat, of ziek van de hitte, die men lijdt.*

աննայ *zie* աննայ

աննայ *zie* bij աննայ

աննայ *zie* աննայ

աննայ *zie* աննայ

աննայ *zie* աննայ

աննայ *zie* աննայ

աննայ KN. nalating *van een belofte, door die niet na te komen* (*erg.* աննայ *en* աննայ). — աննայ *nalatig* zijn, door niet na te komen.

աննայ *zie* աննայ

աննայ *zie* աննայ

աննայ *zie* աննայ *en* աննայ

աննայ *ook wel* աննայ KN. zich stil weg begeven, stil heen gaan, *zonder afscheid te nemen, wegsluipen; zich aan een kampstrijd onttrekken door zich uit de weg te maken.*

աննայ KW. *zva.* աննայ

աննայ KN. intrekking, *zoals van de uitgestoken tong in den mond* (*erg.* աննայ). — աննայ *ook wel* աննայ *zva.* աննայ — աննայ *iets,*

— အရှမ်းတံ of အရှမ်းတံ KN. 1. *zva.* ရှမ်းတံ of အိတ် (pöit. en os.?). 2. *zva.* အရှမ်းတံ gelijk, als; *en* bijaldien, ingeval. အရှမ်းတံအိတ်တံ ဝိတ် ဂ geheel gelijk als.

ရှမ်းတံ of အိတ်တံ KW. *zva.* အရှမ်းတံ *en* ဂ (Skr. *angga*, lichaam; lid; hulpmiddel); KN., WJ., *benaming van een zekere hoeveelheid gedèngs padi* (*zva.* အိတ်တံ? *volgens Jansz* een vierde *gùdèng*?). အိတ်တံ ဂ အိတ်တံ of အိတ်တံ KW. *zva.* ရှမ်းတံ *en* အရှမ်းတံ ရှမ်းတံ KN. *benaming van een wapendrager van den Vorst.* ရှမ်းတံ *en* *eign. van een zoon van Brâmâ-këndâli.* — ရှမ်းတံ *zva.* အရှမ်းတံ *en* အရှမ်းတံ ရှမ်းတံ *spr.*

အိတ် *en* အိတ် KW. *zva.* အိတ် (*အိတ်*) *en* အိတ် *en* အိတ် *ook zva.* အိတ် *en* အိတ်
အိတ် Md. *zie* အိတ်
အိတ် K. *zie* အိတ်
အိတ် K. *zie* အိတ်

အိတ် N., အိတ် K., het opklimmen, opgaan; klimming, stijging, *bv.* van het water of van den prijs; het hooger in toon worden, op hooger toon geslagen worden, *van de gamelan*; opschuring, het door middel van een ladder in de loemboeng gebracht worden, *van de padi*; steilte van een trap (*verg.* အိတ်). — အိတ် အိတ် opklimmen, stijgen, hooger worden, opgaan, optrekken. အိတ် အိတ် aan land stijgen, landen. အိတ် အိတ် als bedevaartganger opgaan, ter bedevaart gaan. အိတ် အိတ် opklimmen tot Adjar (leeraar). အိတ် အိတ် de trappen opgaan naar de Soerambi, voor de priesterlijke rechtbank komen, *van een regtszaak.* — အိတ် အိတ် iets beklimmen; bij of langs iets opklimmen; naar iemand of iets toeklimmen; tegen een plaats of een vijand optrekken; *ergens* iets opbrengen, *zoals water op een akker*; aan een man zich tot een huwelijk aanbieden, *van een vrouw*; *en in dezen zin ook* အိတ် အိတ် — အိတ် အိတ် iets of iemand doen opklimmen, doen rijzen, doen stijgen; *iets ergens* opbrengen; *padi* in de schuur brengen; *van een geweer* den haan overhalen; *bij een erfverdeeling* een even getal porties met één verhooguen. — အိတ် အိတ် အိတ် အိတ် opgang in de hoogte, trap naar boven, iets

daar men bij opgaan of opklimmen kan; het wassen van het hoofdhaar in het begin van de vasten. အိတ် *ongebr.*; အိတ် အိတ် KN. de meerdere of mindere hoogte *van de waarde van dingen van dezelfde soort*; het onderscheiden gebruik *van woorden en uitdrukkingen* naar het verschil van rang en stand (*verg.* အိတ် *zva.* အိတ်). — အိတ် 1. deftig, *van iemand* die op zijn rang of eer staat; wat goed staat, goed staan. 2. အိတ် N., အိတ် K., met opzigt tot, betreffende, aangaande; wat betreft; wat aangaat (*in het spraakgebruik zva.* *het Fr.* *quant à*); bij *God zweren.* အိတ် အိတ် အိတ် *en* အိတ် *niet overeenkomstig de godsdienst.* အိတ် *of* အိတ် *en* အိတ် *betref het, indien het betrof, wanneer men een vergelijking of beeldspraak aan iets ontleent; bv.* "De Eló-boom is, အိတ် *indien het een mensch betrof (van een mensch gesproken) trotsch."*

အိတ် *zie* bij အိတ်
အိတ် *zie* bij အိတ်
အိတ် *zie* အိတ်
အိတ် *of in één lettergreep* အိတ် (*nggon*) N., အိတ် *of* အိတ် (*nggèn*) K., အိတ် *en* အိတ် *of* အိတ် *en* အိတ် KW. plaats, plek; de plaats waar iemand zich ophoudt; *ook* အိတ် N., အိတ် *of* အိတ် K., *hulpwoord om van een gezegde een naamwoord te vormen, even als* အိတ် N., အိတ် K. (*zie de Gr.*). အိတ် *waar hij ook gevonden wordt.* အိတ် *op alle plaatsen, onverschillig waar.* — အိတ် *ergens* zijn plaats, zitplaats of verblijfplaats hebben of houden; zich *ergens* plaatsen; zich *ergens* ophouden; gestationeerd zijn, *van troepen*; *ergens* zitten, blijven zitten, vastzitten, *bv.* *van een pijn ergens in het lichaam*; gevestigd, *bv.* *van een vaste betrekking.* အိတ် *een reeds gevestigd (rijp) verstand.* — အိတ် *of* အိတ် *een plaats bezetten, ergens* zich neêrzetten of vestigen; *iets, bv.* *een huis, bewonen*; *ergens* zich bevinden. အိတ် N., အိတ် KW., အိတ် K., *wordt gezegd van een plaats waar, en van een persoon, bij wie* *zich iets beviendt.* အိတ် *slecht*

volk bij zich in huis hebben. *անդուցընք* *լիստ* ոյ heldenmoed in het lijf hebben. *անդուցընք* *լիստ* iemand bij wien trouw en eerlijkheid woont, iemand die een trouw en eerlijk hart in den boezem draagt. — *անդուցդու* *անդուցան* ոյ *iets ergens* plaatsen of zetten, *zoals een vogel in een kooi*. — *անդուցդու* *անդուցդու* de plaats waar iemand of iets zich bevindt, staat, ligt of zich ophoudt. — *անդուցի* *անդուցի* *սա*. *անդուցի*. of *անդուցի* *անդուցուցու* *անդուցուցու* bezet, betrokken, bewoond, of te bezetten, enz. — *անդուցդու* *անդուցան* ոյ *iemand ergens* plaatsen, zetten, doen of laten wonen.

անտես zie տես

անդույ zie տիդույ

անոն KN. koppel van een op zijde gedragen kris of zijgeweer. — *անոն* 1. *een zijgeweer of kris* aan een koppel dragen of daarin steken (verg. *պրոնոն* bij *պրոնոն*). 2. *geld leenen of te leen vragen* zonder pand.

անոն KN. paal die dient om iets vast te zetten; bepaling, vaststelling, wetsbepaling, wet; verzekering. *սասանոն* of *սասանոնանոն* schriftelijke wetsbepalingen, wetboek. *անոն* en *անոնդու* of *անոնիպու* als maar, indien maar, mits. *անոնդու* als het maar een buffel is, d. i. elke buffel. *դասանոնդու* niet iedereen. — *անոն* ոյ voor *iets* bepalen of een bepaling stellen; bv. *անդուտանոնիմասն* daarvoor bepaal ik een maand. — *անոնանոնու* gemaakte wetsbepalingen. *սասանոնանոնու* schriftelijke wetsbepalingen, wetboek. — *անոնու* of *անոնու* ոյ *wat dient om iets te bepalen of vast te stellen*. *անանոնու* voor vast bepaald. — *անանոնու* vaststelling, bepaling; voorbeeld; gewoonte, gebruik, wijze.

անոյ KN. 1. ledigheid, het niets te doen hebben. 2. wijf (Pers. *انگور*). *անանոյ* wijnstok. *դասանոյ* wijndruif. *անոյանոյդու* bij ledigheid, als men leég zit of niets te doen heeft. — *անոյ* niets te doen hebben, ledig zitten of ledig loopen; buiten dienst zijn; zonder werk; geen dienst doen, fig. voor ongebruikt liggen. *սասանոյ* een ongetrouwde weduwnaar. *անանոյ* slechter is 't ledig te

sitten, een spreekmanier voor tijdverdrijf of tot tijdverdrijf. — *անոյու* die niets bepaalds te doen heeft. *դասանոյու* iemand, die aan geen vaste werkzaamheden gebonden is en vrij over zijn tijd beschikken kan; een lediglooper. — *անանոյու* *ու* wat dient om de ledige tijd te passeren, tijdverdrijf, tijdkorting.

անդոն *անդոն* of *in één lettergreep դոն* (*nggdər*) KN. *een woord dat in plaats van դասդաս of անդան* gebruikt wordt, *wanneer men een kind liefkozend of vriendelijk toespreekt*: lieve kind! mijn lieve kind! *En zoo noemt ook wel een man zijn jonge vrouw*.

անդոն zie *անդոն*

անոն 1. KW. *weggaan, heengaan; vertrekken*. 2. KN. *սա*. *դանոն*

անոն KN.; *անոն* *iets, zoals de samengepakte korst van den grond*, los- of opwerken, los- of oppeuteren; *iemand aanvuren, opporren of aanporren*.

դանոն ook *դանոն* en *անոն* KN. *lustig, opgewekt, opgeruimd*. — *դանոնդանոն* *zich verlustigen*.

անոնու KW. *սա*. *անոնու* Dinsdag (*Skr. anggra*, *naam van de planeet Mars.*) *անոնուտանու* (*verk. տանու*) KN. *een Dinsdag-kliwon, die voor een heiligen dag gehouden wordt, zoodat een maand, waarin zulk een dag niet voorkomt, voor een ongeluksmaand gehouden wordt*.

անոյու KN.; *անոյանոյու* onbeduidend, van geen belang.

անոյու KN. *iemand aanhouden, vasthouden, beletten om weg te gaan*.

անոյու zie *անոյու*

անոյու *ու* of *անոյու* KN. *wachthuisje aan den ingang van binnenwegen, aan de grens van kampings, enz., om te waken tegen kwaad volk, dat binnen wil sluipen*. J.

անոյու KN. *bluf* (verg. *անոյու* en *անոյու*). — *անոյու* *ու* bluffen.

անոյու KN. *waarschijnlijk* *սա*. *անոյու* *alleen achter դասանու in gebruik: դասանանոյու een reaal zilver, een reaal van dertig wangs, een Spaansche mat*.

անոյու of *դանոյու* KN. *Engelsch, de Engelschen*.

դանոցայ *zie* անոցայ

անոցայ KN. naam van een boom met zeer ligt hout, waarvan dobbers voor netten en houtskool voor buskruid gemaakt worden.

դանդոցայ KN. *zva.* աղաւակոցայ ophemeling. — դանդոցայ *icmand of iets* ophemelen, prijzen, voorn. om te vleijen of te verleiden. — աղաւակոցայ դանդոցայ ophemeling.

անոցայ KN. dunheid, vooral van iets dat ergens dun gemaakt of geworden is. — անոցայ *ook wel* անոցայ *dun, ergens een dunte hebben; in 't midden dunner dan aan de einden; dun van middel (zvg. անոցայ).* — անոցայ *dun maken; in 't midden dunner maken door uitsnijding of uitkeeping; vermageren, mager worden, uitteren.* — անոցայ *mv. van անոցայ — անոցայ inkeeping, zooals in poten van meubels tot verfraaijing van de vorm.* անոցայ *naam van een vliegend insect.* — անոցայ *ingedeuktheid, dunte om het midden; en zva. անոցայ*

անոցայ KN.; անոցայ *een soort van boomhagedis met een lel onder aan de hals (zvg. աւակոցայ).* — անոցայ *zva. անոցայ de hals boven de strot.*

անոցայ *zie* դանոցայ

դանոցայ KN., անոցայ KW., staande zwemmen (zvg. քլացայ).

դանոցայ KN. wending, die iemand neemt onder het gaan (zvg. դանոցայ). — դանոցայ *zich wenden, een hoek omslaan, een wending nemen, ook van een weg; afdwalen, zich afwenden van iets, van iets, zooals van zijn werk, afwijken.* դանոցայ *links en regts, van de ééne naar de andere zijde, zich wenden, wijken of afwijken.* — դանոցայ *iets wenden; aan iets een andere wending geven; iemand op een dwaalweg brengen, doen afdwalen.* — դանոցայ *of դանոցայ wending, bogt, hoek, van een weg of stroom.* աւակոցայ *een zijweg.*

դանոցայ KN. het merg uit de arenboom, arensago, die, na gezuiverd te zijn, աւակոցայ *genoemd wordt.*

անոցայ KI. van դանոցայ *snoer of krans van gegregen bloemen* KN. gedicht, opstel, werk (van let-

terarbeid); ver dicht, verzonnen, *bv. van een verhaal (zvg. դանոցայ).* — անոցայ KI. van դանոցայ դանոցայ KN. *iets* samenstellen, opstellen, dichten; *iets in zijn binnenste prenten.* անոցայ *de opsteller, de auteur.* անոցայ *iets* verzinnen, bedenken. — անոցայ *of անոցայ* het zamengestelde of opgestelde; verlichtsel, verzinsel. — աւակոցայ *het samenstellen, enz. աւակոցայ of enkel աւակոցայ dichter, schrijver, opsteller.*

անոցայ KN. het heimelijk de vlugt nemen, heimelijke ontvlugting. — անոցայ *heimelijk zich wegmaken, wegloopen, ontvlugten.* — անոցայ *iemand* heimelijk ontvlugten; *iets* ontduiken; *tot iemand* vlugten. անոցայ *van iemand, wien iemand heimelijk ontvlugt is, en die een vlugteling bij zich ontvangt.* — անոցայ *iemand* heimelijk doen ontvlugten, tot ontvlugting behulpzaam zijn, heimelijk ontvoeren, schaken. — անոցայ *iemand* die ligt geneigd is om zich heimelijk weg te maken. անոցայ *vlugteling; en de plaats waar een vlugteling zich ophoudt.*

անոցայ *zie* աղոցայ

անոցայ KW. *zva.* աւակոցայ *en աւակոցայ KN. zva. անոցայ bluf (zvg. աւակոցայ).* աւակոցայ *een sprinkhaan met zeer dun lijf en lange, dunne poten.* աւակոցայ *een band of streng garen, die een vrouw, die in arbeid is, om den middel gedaan en gedurig stijver aangetrokken wordt.* — անոցայ *bluffen; bluffend tarten.* աղոցայ *spr.*

անոցայ *eign. van een Bagawan.*

անոցայ KW. *zie* bij անոցայ

անոցայ KW. *zva.* աւակոցայ *onbezwaard, geen bezwaar hebben, bereid zijn om iets te doen; KN. ligt, niet zwaar, gemakkelijk; ligt geladen, nog wel iets meer kunnen laden, van een voer- of vaartuig (zvg. դանոցայ).* — անոցայ *iets* verlichten.

անոցայ KN.; անոցայ *wat iets, zooals water in een goot, in zijn loop belemmert; hout tot het aanleggen of ophoogen van een dam; ook nat hout, of iets anders, dat onder het brandhout gelegd wordt bij het aanleggen van een vuur op een vlakke plaats.*

անոցայ *zie* դանոցայ

անոցայ K. *zie* աղոցայ.

Wel! ik heb immers gelijk! ဆေး : ဆီတင် : ဆေးဆီ
တော့ Wel, mijn zoon! hoe is het? — 2. က. ဘ. ဘ.
တော့ဆေး — 3. *verk. van ရေးဆေး*, vooral als
Vocatief.

ခရီး က. ဘ. ဆေး

တော့ of ဆေးတော့ *Ar.* **نوح**, *eign.* Noach.

တော့ဆေး *Port. Mal. nuna*, jonge jufvrouw, voor
alle Europesche meisjes en ongehuwde dames.

တော့ဆေး က. ဘ. *een toeroep, die men veelal door toch ver-*
talen kan; bv. ဆေးဆေးတော့ဆေး, Hoe is het toch?

တော့ဆေးတော့ဆေးတော့ဆေး Geef dat boek toch
hier! *Het dient ook als voorvoegsel om de passieve*
Imperatief te vormen; bv. တော့ဆေးတော့ဆေး
ဘ. ဆေးတော့ဆေး Men zegt ook ဆေးတော့ဆေး
zie toch! *Vrg. ဆေး beneden.*

တော့ဆေးတော့ဆေး *zie တော့ဆေး*

ဆေးဆေး *verkeerde spelling voor ဆေးဆေး*

ဆေးဆေး *en ဆေးဆေး* က. ဘ. *ဆေးဆေး* က. ဘ.
zie ဆေးဆေး

ဆေးဆေး က. ဘ. *vervolgens, daarna (waarschijnlijk ဘ. ဘ.)*
ဆေးဆေး *zie ဆေးဆေး*

ဆေးဆေး *zie ဆေးဆေး* *en ဆေးဆေး*

ဆေးဆေး က. ဘ. *ဆေးဆေး* *Zoo ook als k. in Tägäl.*
ဆေးဆေး *zie ဆေးဆေး*

တော့ဆေး က. ဘ. *ဆေး* က. ဘ. *naam van een vo-*
gel, die op vruchten aast.

ဆေးဆေး *zie ဆေးဆေး*

ဆေးဆေး *zie ဆေးဆေး*

ဆေးဆေး *zie ဆေးဆေး*

ဆေးဆေး *Ar. KN. ongelukkige, onheilspellende dag*
(Ar. حَسْرَة, ongelukkig gesternte, ongelukkig voor-
teeken, ongeluk); ook geen werk hebben, niets te
doen hebben. ဆေးဆေး de dag van het over-
lijden van iemands vader. *ဆေးဆေး* de dag
van het overlijden van iemands grootvader. *ဆေး*
ဆေး ongelukkige dagen in zekere maanden,
waarop eenig propheet een onheil overkomen is.

ဆေးဆေး *zie ဆေးဆေး*

ဆေးဆေး *zie ဆေးဆေး*

ဆေးဆေး *en ဆေးဆေး* *zie ဆေးဆေး*

ဆေးဆေး *Ar. نائب*, plaatswaarnemer, vertegen-
woordiger (*vrg. ဆေးဆေး*). *ဆေးဆေး* က. ဘ.
een priester op een dorp, die, tevens Chakim zijn-
de, de bevoegdheid heeft, om meisjes of vrouwen,
die geen Wali hebben, in het huwelijk te verbind-

den. — ဆေးဆေး een opbrengst aan zulke een
priester, waarvan deze webr de helft aan den Mas-
Pangoeloe voor de verleende bevoegdheid moet
opbrengen.

ဆေးဆေး *zie ဆေးဆေး*

တော့ဆေး *en ဆေးဆေး* *zie တော့ဆေး*

ဆေးဆေး *zie ဆေးဆေး*

ဆေးဆေး of ဆေးဆေး (in de spreekt. ook တော့ဆေး J.)

က. ဘ., ဆေးဆေး, တော့ဆေး, grootmoeder; ဆေးဆေး
ook tot betiteling, om een oude vrouw aan te spre-
ken; in poëzie en als k. ook voor meisje. Verder
is ဆေးဆေး en gew. ဆေးဆေး een voorzetsel vóór eigenna-
men of benamingen van fatsoenlijke vrouwen, zoo-
als ဆေးဆေး of ဆေးဆေး vóór die van mannen; bv. ဆေး

ဆေးဆေး *of ဆေးဆေး* de weduwe; ဆေးဆေး
het meisje. ဆေးဆေး de prinses. ဆေးဆေး voor
ဆေးဆေး ဆေးဆေး betiteling van een vrouw
door haar man. ဆေးဆေး of ဆေးဆေး naam
van een vliegende spin. ဆေးဆေး of ဆေးဆေး je
grootmoeder. ဆေးဆေး zijn grootmoeder. ဆေးဆေး
ဆေးဆေး en ဆေးဆေးဆေးဆေး *zijn scheldwoorden. —*
ဆေးဆေး een besje. — *ဆေးဆေး* *ဆေးဆေး* *တော့ဆေး*
iemand grootmoeder noemen. — ဆေးဆေး een nuffje
of nuffig, van een meisje of jonge vrouw.

ဆေးဆေး က. ဘ. *etter; etteren.*

တော့ဆေး *zie တော့ဆေး*

တော့ဆေး *zie တော့ဆေး*

ဆေးဆေး က. ဘ. *ananas. — ဆေးဆေး* een ananas gelijk-
kend.

ဆေးဆေး *zie ဆေးဆေး*

တော့ဆေး က. ဘ. *spraakzaam en liefstallig, van een vrouw.*

တော့ဆေး *of တော့ဆေး* က. ဘ. *een schuilplaats*
zoeken, eig. tegen de hitte van de zon in de scha-
douw gaan schuilen, van beesten (vrg. ဆေးဆေး *en*
ဆေးဆေး *ဗုံ ဆေးဆေး).* — *ဆေးဆေး* *ဆေးဆေး* *of*
ဆေးဆေး *ဆေးဆေး* *ဆေးဆေး* *ဆေးဆေး* *ဆေးဆေး* *ဆေးဆေး*
een schuilplaats.

ဆေးဆေး *zie ဆေးဆေး*

တော့ဆေး *ဆေးဆေး* *ဆေးဆေး*

တော့ဆေး *ဆေးဆေး* *ဆေးဆေး* *ဆေးဆေး*
ဆေးဆေး က. ဘ. *onjuist, onnauwkeurig; niet stipt nageko-*
men, niet juist uitgekomen, niet juist gevolgd.

တော့ဆေး က. ဘ. *bol van voorhoofd.*

ဆေးဆေး *beten* *ဆေးဆေး* *ဆေးဆေး*

ဆေးဆေး *ဆေးဆေး* *ဆေးဆေး*

အက္ခရာ KN. z6o zwak van gezigt, dat men de voorwerpen slechts als schaduwen ziet. — အစိစိအက္ခရာ ဟု ခေါ်ဆိုသည်မှာ ဟု ခေါ်ဆိုသည်မှာ ဟု ခေါ်ဆိုသည်မှာ ဟု ခေါ်ဆိုသည်မှာ ဟု ခေါ်ဆိုသည်မှာ

ဟု ခေါ်ဆိုသည်မှာ

အက္ခရာ KN. zva. အက္ခရာ (Skr. nidra, slaap).

အက္ခရာ of အက္ခရာ KN. zva. အက္ခရာ (Skr. anidita, onberispelijk, van nindita, berispelijk).

အက္ခရာ KN. meegaan of meegaan reizen met iemand, door zich bij hem te voegen (grondw. အက္ခရာ). အက္ခရာ အက္ခရာ spr. — အက္ခရာ met iemand of iets (bv. een schip) meegaan of meegaan reizen. အက္ခရာ အက္ခရာ pass. — အက္ခရာ အက္ခရာ iemand of iets met de een' of andere gelegenheid meegaan of meegaan geven; voor iemand passage nemen of bezorgen om meegaan te gaan. — အက္ခရာ အက္ခရာ wie of wat meegaan of meegaan reist. — အက္ခရာ အက္ခရာ iemand of iets om meegaan te reizen. — အက္ခရာ အက္ခရာ het meegaan, enz.

အက္ခရာ K. van အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ of အက္ခရာ KN. iets duidelijk inzien, goed begrijpen.

အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ en အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ KN. lokkaas; lokken (erg. အက္ခရာ, အက္ခရာ).

အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ of အက္ခရာ KN. zva. အက္ခရာ of အက္ခရာ (Skr. nr̥; erg. အက္ခရာ). — အက္ခရာ အက္ခရာ of အက္ခရာ zva.

အက္ခရာ (Skr. nr̥pa, zamengest. uit nr̥ en pa, vorst). — အက္ခရာ အက္ခရာ of အက္ခရာ zva.

အက္ခရာ (Skr. nr̥pati, zamengest. uit nr̥ en pati, heer. Erg. အက္ခရာ en အက္ခရာ bij အက္ခရာ).

အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ ook wel အက္ခရာ KN. zva. အက္ခရာ en အက္ခရာ als Tj. Sengk. nul (Skr. nir, of vóór andere letters nis, een voorvoegsel, dat zonder beteekent; en z6o komt het ook voor in eenige Kawivoorden en eigennamen. Erg. အက္ခရာ — အက္ခရာ zva. အက္ခရာ

van အက္ခရာ အက္ခရာ of အက္ခရာ benaming van een veertigtal pradjoerits van den Soesoehoe-

nan. အက္ခရာ အက္ခရာ (of အက္ခရာ) benaming van een ander dergelijk veertigtal (Skr. nirwikd-

ra, zonder verandering van vorm, uniform). အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ (zva. အက္ခရာ) en အက္ခရာ

အက္ခရာ အက္ခရာ spr. — အက္ခရာ verdwij-

ning. — အက္ခရာ, doen verdwijnen.

အက္ခရာ Dr. ၂၂, licht, glans.

အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ, zie အက္ခရာ

အက္ခရာ KN. man, mannelijk (Skr. nara, mensch, man; erg. အက္ခရာ). အက္ခရာ of အက္ခရာ zva. အက္ခရာ of

အက္ခရာ vorst (van အက္ခရာ en အက္ခရာ. Skr. dr̥ja, heer, meester). အက္ခရာ of အက္ခရာ hetz.

(Skr. nar̥endra, van အက္ခရာ en အက္ခရာ). အက္ခရာ

အက္ခရာ hetz. (van အက္ခရာ en အက္ခရာ). အက္ခရာ hetz.

(nar̥ādīpa, van nara en adīpa, heer, meester). အက္ခရာ of အက္ခရာ hetz. (Skr. nar̥ésj-

wara, van nara en ésjwara, bestierder). အက္ခရာ

of အက္ခရာ en အက္ခရာ hetz., of zva. အက္ခရာ (Skr. narapati, van nara en

pati, heer). — အက္ခရာ KN. een persoon, die onmiddellijk onder de bevelen van den Vorst staat.

(van အက္ခရာ en Skr. witta, verworven, verkregen bezitting, eigendom). အက္ခရာ land dat

regtstreeks onder de bevelen van den Vorst staat,

vorstelijk domein. စာကလံဝေ့ of စာကရလံဝေ့ KW. *zva.* (ဆွဲဒုဗိကံကျ) *en naam van een boek, dat het verhaal van de gedaanteverwisseling van Dévô Tjândrâ-kirânâ behelst.*

စာကီ 1. KW. vrouw, vrouwelijk (*Skr. nârî, vr. van nara; zie စာက*). 2. N. *zie* စာကီ။ စာကီဗြဟ္မာ *bijnaam van Dévi Koentî.*

စာကကျ *zie* ခာကကျ

မိကျ KW. vervolgen, achternaalooen. *မကျ* *zva.* မကျတံကိကျ

စာကကျ *zie* စာကကျ

စာကကျ KN. papegaai (*verg. ကျ*).

စာကရမာဝေ့ KW. brassen, smullen. *Men vindt ook ရာမာဝေ့မကျစာကရမာဝေ့ en ရာမာဝေ့မကျစာကရမာဝေ့ မကျစာကရမာဝေ့ Vrg. စာကရမာဝေ့မကျစာကရမာဝေ့ bij စာကရမာဝေ့။*

စာကကျ (ကျ) *zie* *bij* စာက

စာကကျ (ကျ) *zie* စာကကျ (ကျ)

စာကကျ KW. 1. *zva.* (ဆွဲဒု) weegschaal, balans (*Skr. nârdîjî, een goudschaal, fijne balans*). 2. pijl, pijlen (*Skr. nârdîja, pijl, ijzeren pijl*). စာကကျ ကာမာဝေ့ een heir van pijlen (မကျဒုကံစိကျစာကကျ ကာမာဝေ့). စာကကျဒု အာမာဝေ့ အာမာဝေ့ *aanhoudend met pijlen schieten; ook benaming van een soort van pijlen.*

စာကကျ *zie* (ဆွဲဒု) *en* ကာမာဝေ့

စာကကျ *of* စာကကျ *zie* စာကကျ

စာကကျ *zie* *bij* စာက

စာကကျ KN. de hel (*Skr. naraka*). စာကကျမာဝေ့ *de hel der Boedisten.*

မိကျကျ *zie* မိကျကျ

စာကကျ *eign. van een Djawâtâ, anders Kanekâ-poetrâ genaamd, de bode van Batârâ Goeroe (Skr. Nârada. Het wordt verklaard door ရာမာဝေ့မကျစာကကျ).*

စာကကျ *zie* *bij* ခာကျ

မိကျကျ *zie* မိကျကျ

မိကျကျ *zie* မိကျကျ

စာကကျ *zie* *bij* စာက

စာကကျ *zie* *bij* စာက

စာကကျ *zie* *bij* မိကျကျ

စာကကျ *eig. van een prins van Mândâ-râkâ,*

later Vorst ခာကျ။

မိကျကျ *zie* *bij* မိကျ

မိကျကျ *zie* *bij* မိကျ

စာကကျ *zie* ခာကျ

မိကျ *zie* *bij* ကျ

ကျ *zie* *bij* ကျ

မိကျ *zie* မိကျ

ကျ *zie* *bij* စာက

ကျ *en* မိကျ *zie* *bij* ကျ

မိကျ *zie* မိကျ

စာကကျ *zie* ခာကျ

စာကကျ *zie* ခာကျ

မိကျ *zie* မိကျ

မိကျ *zie* မိကျ

ကျ *of* မကျ *en* ကျ KW. 1. onkwetsbaar (*van ကျ en ကကျ*). 2. nederig (*waarschijnlijk voor စာကကျ. Skr. anoerdga, genegenheid; verliefdheid*). — မကျ *onkwetsbaarheid.*

မိကျ *zie* မိကျ

မိကျ *zie* မိကျ

မိကျ *of* မိကျ *eign. van den Patih van Wirâtâ in de Brâtâ-joedâ, en van een Vorst van Noesâ-Baron; ook naam van een corps pradjoerits van den Soesoehoenan (Skr. nirbîta, onbeveerd). ကျ *of* ကျ *ook* *wel* ကျ *Dr. KN. prophetische luister of glans, zva. ကျ**

ကျ (*Dr. نور النبوة*).

ကျ *zie* ကျ

မိကျ *zie* *bij* ကကျ

စာကကျ *zie* စာကကျ

စာကကျ *zie* စာကကျ

စာကကျ *zie* စာကကျ

စာကကျ *zie* စာကကျ

ကျ *zie* မိကျ

ကျ *zie* ကျ

ကျ KN. *op zijde gaan, of aan de kant van de weg gaan (verg. ကျ *bij* ကကျ). ကျ *ကျ**

ကျ *slingeren in het gaan.*

ကျ *zie* *bij* မိကျ

ကျ *zie* *bij* မိကျ

ကျ *zie* ကျ

ကျ *zie* မကျ

ကျ *zie* ကျ

ကျ *zie* ကျ

ကျ KW., ကကျ *of* ကကျ KI. *van ကျ *nagel van een vinger, klauw (Skr. naka); ook verkorting van ကကျ KW. zva. ကကျ *goud (Skr. kanaka). ကကျ *de vijf nagels, wordt****

sche kaste). — ကမ္ဘိညာဉ် လော့စေ့၊ schandelijkheid.
 ၇၈၅ က. *sva.* ဝါးပျံ့ နှစ် ဝါးပျံ့ *Vrg.* ဝါးပျံ့
 ဝါးပျံ့ က. လော့၊ ဂမ္ဘေ; ဂရီဂ၊ ကရီဂ (*vrg.* ဝါးပျံ့
 ဝါးပျံ့).
 ဝါးပျံ့ က. *sva.* ဝါးပျံ့
 ဝါးပျံ့ *naam van een onbekend boschwild.*
 ဝါးပျံ့ က. 1. *sva.* ဝါးပျံ့ *(Skr. nawa).* 2. *sva.*
 ဝါးပျံ့ *schitterend.* ဝါးပျံ့ *edelgesteente*
(Skr. nawaratna, naam van de negen kost-
baarste edelgesteenten, de parel, robijn, topaas,
diamant, smaragd, enz.). ဝါးပျံ့ *andere* ဝါးပျံ့
de negen hoofdgoden, zoodat ၈၈၈ alleen tot ver-
klaring aan ၈၈၈ schijnt toegevoegd te zijn. Zoo
ook in ၈၈၈ de negen openingen
(van het lichaam), die toegestopt worden, om den
geest van al het eindige af te trekken en alleen op
het oneindige te bepalen.
 ဝါးပျံ့ က. *sva.* ဝါးပျံ့ *၈၈၈* *၈၈၈* *၈၈၈*
 ၇၈၅ *zie ၈၈၅*
 ၈၈၅ *zie ၈၈၅*
 ဝါးပျံ့ *en ဝါးပျံ့* *zie ၈၈၅*
 ဝါးပျံ့ *zie ၈၈၅*
 ဝါးပျံ့ က. *sva.* ဝါးပျံ့ *(Skr. niswāta, be-*
schut, veilig). ဝါးပျံ့ *verb.* ၇၈၅ *en*
၈၈၈ *en verkort ဝါးပျံ့* *eign. van een Boetā-vorst*
van Ngimā-himā-tākā (Skr. Niswātakawatja;
van niswāta en kawatja, harnas).
 ဝါးပျံ့ *of ၈၈၈* *KI. van ၈၈၈* *brief, bevel-*
schrift, acte van aanstelling, schriftelijke bepalingen,
van den Vorst. ဝါးပျံ့ *schriftelijke*
bepalingen van den Vorst voor de regtbank Pradātā.
 ၇၈၅ *zie ၈၈၅*
 ၇၈၅ *zie ၈၈၅*
 ၈၈၅ *sva.* ဝါးပျံ့
 ဝါးပျံ့ က. 1. *sva.* ဝါးပျံ့ *(Skr. nāla, buis, slagader,*
pols). 2. *verk. van ၈၈၅* *ဝါးပျံ့* *eign.*
van een zoon van Sēmarā
 ဝါးပျံ့ က. *blauw, donkerblauw, blauwzwart; een don-*
ker blauwe wolk; amathist of saffier; KN. of N., ဝါးပျံ့
of ဝါးပျံ့ *K., indigo (vrg. ၇၈၅*
Skr. nīla, blauw, donkerblauw, blauwzwart, saf-
fier, indigo); ook verkorting van ၈၈၅ *ဝါးပျံ့*

၇၈၅ *een naam van Baṭārā Goeroe (Skr. Nī-*
lakaṅṅa, blauwhals, een naam van Siwa). ဝါးပျံ့
 (၇၈၅) *een door den wind voortgedreven regen-*
wolk, svā. ဝါးပျံ့ *of ၈၈၈*
 ၇၈၅ *ook naam van een goed teeken in het haar*
van een paard. ဝါးပျံ့ *eign. van een zoon*
van Djanākā. ဝါးပျံ့ *eign. van een dochter van*
Djanākā. ဝါးပျံ့ *spr.*
 ဝါးပျံ့ *zie ၈၈၅*
 ၇၈၅ *zie ၈၈၅*
 ဝါးပျံ့ *zie ၈၈၅*
 ဝါးပျံ့ *zie ၈၈၅*
 ဝါးပျံ့ *zie ၈၈၅*
 ဝါးပျံ့ *sva.* *consideratie, overweging; oordeel; de om-*
standigheden of toedragt van een zaak; iets consi-
dereren, beschouwen, overwegen (Ar. نظر, beschou-
wing, betrachtung, overweging, consideratie). ၇၈၅
 (၇၈၅) *ဂမ္ဘေ* *ဂမ္ဘေ* *ဂမ္ဘေ* *gebrek aan oordeel,*
bekrompen van verstand. ၇၈၅ (of ၇၈၅) ဝါးပျံ့
ဂမ္ဘေ *gekrenkt van verstand; verbijsterd, rade-*
loos. ၈၈၈ *zonder consideratie, zonder om-*
standigheden, d. i. zonder rede te geven. ၈၈၈
ဂမ္ဘေ *gemakkelijk heeft het die dat over-*
weegt; voor dat laat zich begrijpen, dat laat zich
hooren. ဝါးပျံ့ *uit overweging van, uit hoofde*
van, wegens. ဝါးပျံ့ *zie ၈၈၅* —
ဝါးပျံ့ *iets in zijn bijzonderheden verhalen*
of uiteenzetten. — ၈၈၅ *de toedragt van*
een zaak.
 ဝါးပျံ့ *of ၈၈၅* *KN. van geachte, aanzienlijke*
afkomst (Ar. نظوري van ناظور). ၇၈၅
 ဝါးပျံ့ *iemand van aanzien en geachte afkomst. ဝါးပျံ့*
 ဝါးပျံ့ *zij is van een geachte koopmans-*
familie.
 ဝါးပျံ့ က. *verhaal.*
 ဝါးပျံ့ 1. *zie ၈၈၅* 2. *KN. toen, op het nur*
of oogeblik dat (Skr. nālikā, stond, Indisch
uur van 24 minuten. PK.), ဝါးပျံ့, *ဝါးပျံ့*
 ဝါးပျံ့ *K., hetz. ၈၈၅* *terstond, oog-*
blikkelijk; in 't eerste oogeblik. ဝါးပျံ့
 ဝါးပျံ့ *op dat oogeblik. ၈၈၅* *op het-*
zelfde oogeblik.
 ဝါးပျံ့ *zie ၈၈၅*
 ဝါးပျံ့ *zie ၈၈၅*

စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စိစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စိစာဝိဒ္ဓါ *en* စိစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စိစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စိစာဝိဒ္ဓါ *en* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စိစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စိစာဝိဒ္ဓါ KN. *het Nipah-blad, dat in eenige gewesten tot het dekken van huizen gebruikt wordt (zie an စိစာဝိဒ္ဓါ), en waarvan met wat tabak er in een cigar gemaakt wordt (Skr. nīpa, de Kadamba-boom).*
 စိစာဝိဒ္ဓါ *verbastering van* စိစာဝိဒ္ဓါ *Mevrouw.*
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စိစာဝိဒ္ဓါ *Ar. نفاق (nāfākah) KN. uitgaven, uitgaven voor levensonderhoud; bepaaldelijk het onderhoud, dat de man volgens het Mohammedaansche recht verplicht is zijn vrouw te geven. စာစာဝိဒ္ဓါ စာစာဝိဒ္ဓါ *zva. စာစာဝိဒ္ဓါ စာစာဝိဒ္ဓါ — စိစာဝိဒ္ဓါ စာစာဝိဒ္ဓါ met of van zijn geld uitgaven doen, geld uitgeven.*
 စာစာဝိဒ္ဓါ *of* စိစာဝိဒ္ဓါ *Ar. KN. cijfers om de overeenkomst van week- en pasar-dagen met den eersten dag van het jaar en van de maand aan te duiden en zekere berekeningen te vinden; ongeveer zva. onze Zondagsletter (Ar. نبت, blazing, uitblazing; bezwering, betoovering).*
 စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စိစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စိစာဝိဒ္ဓါ *of* စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *of* စိစာဝိဒ္ဓါ *en volgens de gewone uitspraak* စိစာဝိဒ္ဓါ KN., စာစာဝိဒ္ဓါ, drift, gramschap, boosheid, toorn; driftig, boos, vergramd, toornig; driftig, boos, toornig worden (*Ar. نفس*). စိစာဝိဒ္ဓါ *iemand driftig maken. — စိစာဝိဒ္ဓါ စာစာဝိဒ္ဓါ op of tegen iemand driftig of boos zijn, iemand bekijken. — စာစာဝိဒ္ဓါ စာစာဝိဒ္ဓါ driftigheid, vergramdheid.*
 စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ KN. 1. *voskleurig van een paard.* 2. *zva. an စိစာဝိဒ္ဓါ* 3. *lust, hartstogt (Ar. نفس, naphas,**

adem, en lust of hartstogt). စိစာဝိဒ္ဓါ *kort-ademig. စာစာဝိဒ္ဓါ စာစာဝိဒ္ဓါ de hartstogten opwekken.*
 စိစာဝိဒ္ဓါ *Ar. KN. نفاس, bloedvloeiing na de beval-*
ling. စာစာဝိဒ္ဓါ စာစာဝိဒ္ဓါ het baden van een vrouw veer-
tig dagen na haar bevalling.
 စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စိစာဝိဒ္ဓါ။
 စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စိစာဝိဒ္ဓါ။
 စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စိစာဝိဒ္ဓါ။
 စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စိစာဝိဒ္ဓါ။
 စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စိစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ KN., စာစာဝိဒ္ဓါ KN., *naam van een rooden bloem.*
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *Ar. نجس, KN. onrein, onreinheid, van al-*
les wat volgens de Mohammedaansche godsdienst verontreinigt; ook zva. an စိစာဝိဒ္ဓါ drek (vrg. စာစာဝိဒ္ဓါ
en စိစာဝိဒ္ဓါ).
 စာစာဝိဒ္ဓါ *Ar. نوبت, KN. weerspanning van een vrouw*
tegen haar man; van een vrouw, het huis zonder
voorkennis van den man wegens huislijk ongenoegen
verlaten (vrg. စာစာဝိဒ္ဓါ).
 စာစာဝိဒ္ဓါ *Ar. nadim, ster (vrg. စိစာဝိဒ္ဓါ). — စာစာဝိဒ္ဓါ*
*gesternte, sterren. စာစာဝိဒ္ဓါ စာစာဝိဒ္ဓါ *en ook enkel စာ**
စာဝိဒ္ဓါ sterrewichelaar, astroloog. — စာစာဝိဒ္ဓါ
sterrewichelarij.
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စိစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *of* စိစာဝိဒ္ဓါ KN. *zva. စာစာဝိဒ္ဓါ စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စိစာဝိဒ္ဓါ*
*(Vrg. စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စာစာဝိဒ္ဓါ).*
 စာစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စာစာဝိဒ္ဓါ KN. *zva. စာစာဝိဒ္ဓါ စာစာဝိဒ္ဓါ*
*စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စာစာဝိဒ္ဓါ *zva. စာစာဝိဒ္ဓါ**
*စာစာဝိဒ္ဓါ (gelaatsvorm), စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စာစာဝိဒ္ဓါ စာစာဝိဒ္ဓါ*
*စာစာဝိဒ္ဓါ de aarde (vrg. စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စာစာဝိဒ္ဓါ*
စာစာဝိဒ္ဓါ).
 စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စာစာဝိဒ္ဓါ။
 စိစာဝိဒ္ဓါ *en* စိစာဝိဒ္ဓါ *zie* စိစာဝိဒ္ဓါ။
 စာစာဝိဒ္ဓါ KN. *zva. စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စာစာဝိဒ္ဓါ Vrg. စာစာဝိဒ္ဓါ*
*စာစာဝိဒ္ဓါ *ook* စိစာဝိဒ္ဓါ KN. *zva. စာစာဝိဒ္ဓါ စာစာ**
*စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စာစာဝိဒ္ဓါ *en* စာစာဝိဒ္ဓါ KN. de*
acht Wādānās, die de raadslieden zijn van den Rijks-
bestierder (Skr. nājaka, geleider, leidsman, hoofd,

bevelhebber, **en** het middelste juweel van een hals-sieraad). **စဝယကတကျမဝ** de grootsten der aarde. **စဝိယကတကျ** **ဗြဟ္မဿိကတကျ** de hoofdamtbenaren. **စဝိယကဗျိဗကဗျ** het puikjuweel der schoonen. **စဝယကဗျိကတကျ** de grootste der wereld, **een betiteling van Mohammed.**

စဝိယက **zie စဝယက**

စဝိယကျ **ook စဝိယဒ** KN. voornemen, plan; voornemens zijn, het voornemen *of* plan hebben (*Ar.* **آمن**). — **စဝိယဗျိ** **ook စဝိယဒဗိ** **iets** voornemen, tot **iets** het voornemen hebben *of* opvatten, het plan vormen. **စာဗျိယဗျကျ** **ook စာဗျိယဒဗကျ** gevormd plan, voornemen; aanslag.

စဝိယက **zie နကတ**

စာဗျဗျိ **zie ဝယဗျကျ**

စဝိယက **zie စာဗျိဗကဗျ**

စဝိယဒကျ **zie ဝိယဒကျ**

စဝိယက KN., **စဝိယကိ** **poët.**, een gamelan-speler. — **စဝိယကတကတကျ** **စာဗျကျ** **een gamelan** laten bespelen **door iemand**; **voor een ander** op de gamelan spelen.

စဝိယကိ **zie စဝိယက**

စာဗျကျ **zie ဗျိကျ**

စာဗျဗျိ **zie ဝယဗျကျ**

စိဗျ **of စိဗျဗျ** **en als bepaling achter een zelfst. naamwoord,** **စိဗျဗျ** KN. zes. **စိဗျဗျ** de (of het) zesde; zesmaal. **စိဗျဗျဗျ** zestien. **စိဗျဗျဗျ** zes-en-twintig. — **စိဗျဗျ** elk zes. **စိဗျဗျဗျဗျ** elk zestien. **စိဗျဗျဗျဗျဗျ** zestiendehalf dubbeltje. — **စာဗျဗျ** de zesde (bij vijf andere). **စာဗျဗျဗျ** **ကဗျဗျ** **voor een vrouw,** die voor de eerste maal in de zesde maand van haar zwangerschap is, een offerhande doen. — **စာဗျဗျကျ** **of ဗြဟ္မဗျကျ** zesde gedeelte.

စာဗျကျ **zie စာဗျကျ**

စာဗျဗျ **of စာဗျဗျဗျ** **ook စာဗျဗျဗျ** N., **စာဗျဗျ** **of စာဗျဗျဗျ** **ook စာဗျဗျဗျ** K. jong; **van vruchten** nog niet volwassen *of* rijp; **van een kooksel** nog niet goed doorgekookt; **van kleuren** licht; **van goud** van slecht allooi; (**van een dak** steil afhellend; *arg.* **ကျကျ** J.). — **စာဗျဗျဗျကျ** **စာဗျဗျဗျဗျ** **iemand** *of* **iets** jonger maken, verjongen; **een kleur** ligter maken; **ook** de stoelen van gewassen, die aan stoelen groeijen, als deze te oud geworden zijn, uit elkander nemen en de enkele stammen afzonderlijk en dieper planten. — **စာဗျဗျဗျ**

ဗျဗျကျ **စာဗျဗျဗျကျ** jonkheid, jeugd. — **စာဗျဗျဗျဗျ** **စာဗျဗျဗျဗျကျ** jeugdige, **van iemand die** in zijn jonge jaren is, **die betrekkelijk jong genoemd wordt.** — **စာဗျဗျဗျဗျကျ** KN., **ook စာဗျဗျဗျဗျကျ**, het gebied van den Kroonprins (**စာဗျဗျဗျဗျကျ** **စာဗျဗျဗျဗျကျ** **en benaming van een corps** uitgelezene jonge pradjoerits *of* poortwachters in de Kraton te Soerakarta. **စာဗျဗျဗျဗျကျ** **ဗျဗျဗျဗျဗျကျ** **benaming van beambten in dienst van den Kroonprins.** — **စာဗျဗျဗျဗျကျ** **စာဗျဗျဗျဗျကျ** **te jong.** — **စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ** **စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ** **zich jeugdige zoeken voor te doen.**

စာဗျ K. **zie ဗျဗျ**

စာဗျ KD. **zie ဗျဗျ** K. **zie ဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျ **zie ဝယဗျကျ**

စာဗျဗျ KN. **naam van een boom** en zijn vrucht, die **platrond** is en in smaak een weinig naar onze zure appelen gelijkt.

စာဗျ **zie ဝယဗျ**

စာဗျ **zie ဝယဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျ **zie စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ** **en စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျ **zie ဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျ **zie ဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျ **eign. van een Boetá, anders' Kálá-srèng-gi** genoemd.

စာဗျဗျဗျဗျ **zie ဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zva. ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ** **zva. ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ** **En** **ander** **zie ဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

စာဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ **zie ဝယဗျဗျဗျဗျဗျဗျဗျ**

anders gebied komen; in een anders regten treden, ingrijpen in iets van een ander; *iets* van een ander wederregtelijk zich toeëigenen. **အတတ်ကတိရဟံတရ** zich over de grens van de nágàrà heen tot over het désaland uitstrekken. **အတတ်ကတိရဟံတရ** de limite van zijn gezag overschrijden. **အတတ်ကတိရဟံတရ** zich voordeel toeëigenen, dat iemand niet toekomt. **အတတ်ကတိရဟံတရ** wederkeerig van elkander zich iets toeëigenen. — **အတတ်ကတိရဟံတရ** *iets* de grens laten overschrijden; voor *iemand* op het gebied of in de regten van een ander treden.

အရဟံတရ *zie* **အရဟံတရ**

အရဟံတရ *zie* **အရဟံတရ** *en* **အရဟံတရ**

အရဟံ ook wel **အရဟံ** KN. glans, lichtglans, afstralende glans, luister; *en* *zva.* **အရဟံ** (*Skr. t̥j̥h̥d̥-j̥d̥*). **အရဟံ** de uitdrukking van het gelaat. **အရဟံ** *benaming van een zekere hoeveelheid padi; bv. အရဟံ J.*

အရဟံ *zie* **အရဟံ**

အရဟံ KN. *zva.* **အရဟံ** gebrek, doch weinig in gebruik (*verg.* ook **အရဟံ**). — **အရဟံ** *iemand* gebrek-kig noemen, laken, smaden (*verg.* **အရဟံ** *bij* **အရဟံ**). **အရဟံ** ontdekt, bekend raken, dat iemand of iets een gebrek heeft.

အရဟံ KN., ook wel **အရဟံ** K., Chineesch. (*Een ander zie bij အရဟံ*). **အရဟံ** of **အရဟံ** een Chineesch. — **အရဟံ** **အရဟံ** de Chinesche kampong.

အရဟံ KN. *naam van een boozen geest, die op een beest gelijken zou.* **အရဟံ** of **အရဟံ** in den blinde, op de bof, een antwoord geven; wegens de duisternis of wegens zwakheid van gezigt langzaam gaan.

အရဟံ *naam van een soort van spook of geest.*

အရဟံ *en* **အရဟံ** *zie* **အရဟံ** *en* **အရဟံ**

အရဟံ *zie* **အရဟံ**

အရဟံ of **အရဟံ** KN. mül, pantoffel (*Port. chinella; verg.* **အရဟံ** *en* **အရဟံ**).

အရဟံ KN. *benaming van een soort van pakschuit, een platboomd vaartuig, van Chineschen oorsprong (Ml. tjoenia).*

အရဟံ KN. *naam van een soort van beste sirih, die op groote feesten de gasten wordt aangeboden. Zoo gew. အရဟံ အရဟံ* een takje sirih, van 5 of 6 blaadjes. *Vrg.* **အရဟံ**).

အရဟံ KN. het zachtjes naar zich toe trekken (*verg.* **အရဟံ**). — **အရဟံ** *iets* zachtjes naar zich toe trekken. **အရဟံ** verrekt, of te veel gerekt, *van den arm of van een spier.*

အရဟံ KN. een metalen kom om rijst of zout te meten.

အရဟံ KN. het naar zich toe trekken (*verg.* **အရဟံ** *en* **အရဟံ**). — **အရဟံ** *iemand* of *iets* trekken of naar zich toe trekken; aan *iets* trekken; *iemand* oproepen tot *verpligte werkzaamheden; fig. iemand* tot *iets, bv. tot armoede*, leiden. **အရဟံ** **အရဟံ** elkander heen en weer trekken of rukken.

အရဟံ of **အရဟံ** KN. het kleed een weinig opschorten of ophalen en onder de gordel vastmaken, om iets met meer vaardigheid te kunnen verrigten; vaardig, bereidvaardig (*verg.* **အရဟံ** *en* **အရဟံ**).

အရဟံ K. *zva.* **အရဟံ** **အရဟံ** **အရဟံ** **အရဟံ** **အရဟံ** **အရဟံ** (*Skr. trillend, schuddend, onvast, onbestendig; en de bliksem. Vrg. အရဟံ*).

အရဟံ KN. vergif voor wapens (*verg.* **အရဟံ**). — **အရဟံ** *wapentuig* vergiftig maken.

အရဟံ of **အရဟံ** KN.; **အရဟံ** of **အရဟံ** *iets, bv. een paard, aan iets, zooals een paal of boom, vastbinden.* — **အရဟံ** aan *iets* vastbinden. — **အရဟံ** het vastgebundene; iets waaraan iets vastgebonden wordt; een anker. — **အရဟံ** het vastbinden; vastbinding, verbindtenis; een touw of band, waarmeé men een beest ergens aan vastbindt. **အရဟံ** *en* **အရဟံ** KN. vaardig, gereed, bereidvaardig, bij de hand (*verg.* **အရဟံ**); **အရဟံ** ook iets dat men gemakkelijk meé kan nemen.

အရဟံ of **အရဟံ** KN. het kleed ophalen, wanneer men door het water gaat, of om het niet nat of morsig te maken (*Sd. djindjing, Ml. singsing. Vrg. အရဟံ*). **အရဟံ** *naam van een soort van vogel. အရဟံ အရဟံ spr.* — **အရဟံ** of **အရဟံ** *zijn kleed* ophalen; aan één zij opgetrokken, zoodat het niet gelijk hangt, *van een kleed.*

အရဟံ KN. de wijze waarop een lans met de punt vooruit gehouden of gedragen wordt, *horizontaal, met de punt naar boven of naar beneden.* — **အရဟံ** *een lans* met de punt vooruit houden of dragen. — **အရဟံ** *iets* dat men op het oog heeft, *bv. een huis om te koopén, een meisje om te trouwen.*

դաստիարակ KN. overeenstemming; overeenstemmen; overeenstemmend, overeenkomend (vrg. աստիարակ 2. և դիտարակ). — դաստիարակ overeenstemmig denken. — դաստիարակով met iemands gedachte of wensch overeenstemmen. — դաստիարակելով iets in overeenstemming brengen; iets vergelijken met iets anders.

աստիարակ KN. de naar boven uitstekende punt of sneb aan de vóór- en achter-steven van een schip; een tweesnijdend mesje met een gebogen punt.

անդրակ KN. kromte van iets dat met de kop of punt naar beneden gebogen is; een stuk van een hoorn, daar men bloed meê uitzuigt of kopt. — աստիարակ krom, naar beneden gebogen; met een tjautoek koppen.

անդրակ KN. een kleine rijstmaat, voor een kleine անասդ rijst (kleine rijstmaat voor één kati, vva. անդրակ ook bij verkorting անդրակ J.).

անդրակ KN.; անդրակ տեղ tegen iets aanstooten; iets tegengaan; fig. iemand tegengaan door hem een onaangenaam woord toe te voegen, dat hem tot zwijgen brengt. Հծծ անդրակուս անասուս

անդրակ KW. ingebeeldheid. — անդրակ ingebeeld, vermetel met iets te ondernemen, daar men niet bekwaam toe is. — անդրակ տեղ wat iemand vermetel, zonder genoegzame bekwaamheid, ondernemen heeft.

անդրակ ook veel անդրակ KW. vva. դաստիարակով անասուս սր. voor verward geschreeuw.

անդրակ KW. vva. անդրակ — անդրակ vva. անդրակ տեղ անդրակ տեղ սր.

անդրակ KN. een haak, iets waar iets aangehaakt of aangehangen wordt; in de haak komen, van een geschil; in verstandhouding staan met iemand (vrg. դաստիարակ և անդրակ). անդրակ of անդրակ տեղ naam van een veldgewas of soort van koren. անդրակ տեղ een voorstel of verzoek opdragen aan iemand, om het te brengen waar het wezen moet. անդրակ տեղ տեղ laten zeggen door iemand. դաստիարակ տեղ տեղ անդրակ տեղ een kind dat nergens thuis behoort. — անդրակ տեղ gelijk een haak. — անդրակ տեղ aangehaakt zijn, ergens aan vast hangen, zich vast haken of aanhaken aan iets; zich aanmelden bij het hoofd onder wiens gebied of in wiens wijk men zich

wil vestigen. — անդրակ տեղ vastgehaakt raken, blijven haken; in 't ongeluk raken. անդրակ տեղ դրակ տեղ ergens aan vast gehaakt raken of hangen blijven. — անդրակ տեղ aan iets aanhaken of vast hangen; aan iemand als zijn hoofd zich aansluiten, zich onder hem stellen. անդրակ տեղ տեղ aan iemand opdragen om aan een ander te zeggen. — անդրակ տեղ տեղ iets aan een haak hangen of met een haak ophangen of vast maken; iets opdragen aan iemand om te zeggen of in te dienen; iemand aanhaken of opdragen aan iemand als zijn hoofd, dat voor hem aansprakelijk is. — անդրակ տեղ een haak; waar iets aan gehangen wordt; woningen, die aan elkander grenzen, wijk, buurt, gehucht. — անդրակ տեղ տեղ hoofd of wijkmeester, onder wiens buurt of wijk men behoort, tot wien men in zijn belangen zich adresseren moet, en die voor de onder hem behoorenden aansprakelijk is. — անդրակ տեղ poet. vva. անդրակ տեղ և անդրակ տեղ տեղ vva. անդրակ տեղ տեղ

անդրակ KN. een groote haak van hout of metaal (vrg. անդրակ և անդրակ). — անդրակ տեղ gehaakt raken aan iets.

անդրակ տեղ zie անդրակ տեղ

դաստիարակ TP. vva. անդրակ տեղ Zoo ook in դաստիարակ տեղ (ook een dwarsbalk of dwarsplank of bank in een schuit. J.).

անդրակ of անդրակ KN. norsch, lomp, in zijn bescheid. — անդրակ տեղ iemand norsch of lomp bejegenen of toespreken.

դաստիարակ KN. een wilde plant op de դաստիարակ gelijkende, maar met dorens en ruige vruchten.

անդրակ KN., անդրակ տեղ naam van een groote boschmier. անդրակ KN. zweer aan een nagel of vingertop, nagelzweer; ook vijf. — անդրակ տեղ de vijf hebben.

անդրակ KN. een kleine անդրակ en een koperen potje met een tuitje, dat bij het bakikken gebruikt wordt.

անդրակ gew. անդրակ KN. een kinderspel met kleine steentjes of sawapitten. — անդրակ տեղ iets met de hand opgooijen en op de andere zijde van de hand weer opvangen. J.

անդրակ KN. opwaarts gebogen. անդրակ տեղ schoenen met opwaarts gebogene punten. անդրակ տեղ een opwaarts gebogene, vooruitstekende kin. — անդրակ տեղ hetz.

wel tot proef, waar wij eens zeggen (erg. ආරම්භයෙන් යනු). 2. aard, eigenaardigheid, en in dezen zin ook wel වැරදි. 3. poët. zwa. වැරදිවැරදිව. 4. weefgetouw. 5. zwa. වැරදිවැරදිව වැරදිවැරදිව ga het eens onderzoeken. වැරදිවැරදිවැරදිවැරදිව spr. — වැරදිවැරදිවැරදිවැරදිව iets beproeven, proberen; met iets de proef nemen.

වැරදිවැරදිව of වැරදිවැරදිව KN. stip, punt, en naam van een bekend schrijfsteeken, ook වැරදිවැරදිවැරදිව වැරදිවැරදිව ook kleine hagedis, die zich in de huizen ophoudt, muur- of huis-hagedis (erg. හැඩවැරදිව). වැරදිවැරදිව, ook indruksel met de nagel. වැරදිවැරදිවැරදිව met stippen, gespikkeld; ook een zeer klein hol steekbeiteltje of gudsje. — වැරදිවැරදිව of වැරදිවැරදිව stippen, een stip maken. වැරදිවැරදිව, ook een indruksel met de nagel maken; en met een gudsje steken. — වැරදිවැරදිව, en වැරදිවැරදිව mv.; ook rond en fijn uitsteken of uitbeitelen.

වැරදිවැරදිව, zie වැරදිවැරදිව

වැරදිවැරදිව KN. weinig, van iemand die weinig eet, slaapt of werkt (erg. දිවැරදිව); bv. ආරම්භයෙන් වැරදිවැරදිව, een kleine eter.

වැරදිවැරදිව, zie ආරම්භයෙන්

වැරදිවැරදිව KN. snavel of bek van een vogel (erg. ආරම්භයෙන්); spits, voorste vooruitstekend gedeelte van iets (erg. වැරදිවැරදිව); tuit van een ketel, kan of kandi (erg. වැරදිවැරදිව); het geld, dat op de speelbanen of in de speelhuizen de aanrichter van het spel van de winst ontvangt; ook het geld, dat bij het schieten met pijl en boog de kinders, die de pijlen oprapen, daarvoor krijgen van den winner. වැරදිවැරදිව, tuit van een ketel. වැරදිවැරදිව, වැරදිවැරදිව, of වැරදිවැරදිව, de spits van het leger, de voorhoede. වැරදිවැරදිව, of වැරදිවැරදිව, (ra-vebek) houweel om steenen meê te kappen, breekl ijzer met een kromme spitse punt. — වැරදිවැරදිව, iets pikken, oppikken; het geld, dat වැරදිවැරදිව genoemd wordt, van den winner nemen. වැරදිවැරදිව, වැරදිවැරදිව spr. — වැරදිවැරදිව, mv.; ook oprapen van pijlen bij het schieten met pijl en boog. — වැරදිවැරදිව, wat gepikt of afgepikt wordt; wat te pikken, voer, voor vogels; draagstok van bamboe, aan beide einden puntig, om daaraan een bos padi te steken en te dragen. වැරදිවැරදිව, වැරදිවැරදිව spr. voor klikker, achterklapper; klikken, achterklappen. — වැරදිවැරදිව, z. ben.

ආරම්භයෙන් KN. kerf of insnijding in een boom (zie ook bij ආරම්භයෙන්, en erg. ආරම්භයෙන්). — ආරම්භයෙන්, in een boom een kerf of insnijding maken.

ආරම්භයෙන් of වැරදිවැරදිව KN. naam van een kleinen vogel met blauwe veeren. ආරම්භයෙන්, වැරදිවැරදිව, වැරදිවැරදිව spr. ආරම්භයෙන්, of වැරදිවැරදිව, naam van een vogel.

ආරම්භයෙන් KN. het tegen iets anders aankomen, aansluiting, aaneensluiting (erg. ආරම්භයෙන්). — ආරම්භයෙන්, tegen iets anders aankomen of aansluiten; vreten van een beest, zooals een hond (erg. වැරදිවැරදිව). — ආරම්භයෙන්, mv., en tegen iets aankomen of aansluiten; gulzig van alles zich bedienen en eten. — ආරම්භයෙන්, iets ergens tegen aan doen komen of sluiten. — ආරම්භයෙන්, de zamensluiting van twee zijden; iets daar een hond van gevreten heeft. — ආරම්භයෙන්, gulzig. — ආරම්භයෙන්, zie beneden.

වැරදිවැරදිව KN. gebrek, lichaamsgebrek; wat te laken is, op iemand of iets te zeggen of aan te merken valt; zedelijk gebrek, fout, onvolmaaktheid (erg. වැරදිවැරදිව, වැරදිවැරදිව, en වැරදිවැරදිව). වැරදිවැරදිව, onberispelijk. වැරදිවැරදිව, zonder gebreken, welgemaakt. — වැරදිවැරදිව, iemand of iets laken, berispen, bedillen, minachten. — වැරදිවැරදිව, poët. hetz., en zwa. වැරදිව (van වැරදිව). — වැරදිවැරදිව, mv., en op iets wat te zeggen of aan te merken hebben. — වැරදිවැරදිව, dissel van een ploeg of kar.

වැරදිවැරදිව KN. aardig, grappig, kluchtig in het spreken, zoodat men er om lachen moet; klucht; grap-maker, potsenmaker; zwa. වැරදිවැරදිව, ook zwa. වැරදිවැරදිව — වැරදිවැරදිව, grappig of aardig zijn in het spreken; benaming van een kind van een ander half jaar of wat ouder.

වැරදිවැරදිව KN. haai, hasivisch; ook zwa. වැරදිවැරදිව, වැරදිවැරදිව, වැරදිවැරදිව, en වැරදිවැරදිව, soorten van haaijen. වැරදිවැරදිව, de hamer-visch. වැරදිවැරදිව, de zwaardvisch (erg. වැරදිවැරදිව).

ආරම්භයෙන්, zie ආරම්භයෙන්

වැරදිවැරදිව KN. zwa. වැරදිවැරදිව, en වැරදිවැරදිව — වැරදිවැරදිව KN. ijzer kappen, afhakken, beitelen (erg. ආරම්භයෙන්). J. — වැරදිවැරදිව, ijzerbeitel, beitel om ijzer af te kappen. J.

စိစိဗျ KN.; စိစိဗျ in mindering van een schuld afbetalen, van een schuld een gedeelte afdoen; *een werk* bij kleine gedeelten afdoen (verg. ငိုစိဗျ). — စိစိဗျ့ကတ met iets in mindering *een schuld* afbetalen. — အုဒ္ဓုဗျ့ကတ afbetaling bij gedeelten. — အစိစိဗျ့ကတ *zie beneden*.

အုဒ္ဓုဗျ့ကတ *zie အတုဗျ့ကတ*

အုဒ္ဓုဗျ့ကတ *zie ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ*

ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ KN. diepe inhakking of afhakking, *zoals met een bijl*; met zulk een inhaksel (verg. ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ *en* ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ). — ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ in iets een inhakking maken, *iets* met een pētel bewerken, *er* een spaander of spaanders afhakken. ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ မတ.

ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ KN.; ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ *iets* aan het einde van een stok hangende in de hand hebben of dragen; *een bos padi* aan het einde van een အုဒ္ဓုဗျ့ကတ over het schouder dragen (ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ အုဒ္ဓုဗျ့ကတ aanleggen, mikken. G.). — ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ wat aan het einde van een stok hangende gehouden of gedragen wordt.

အစိစိဗျ့ကတ *ook wel အစိစိဗျ့ကတ* KW. indooeping; induiken; KN. goed uitgekomen, *van wat iemand gezegd had*; verhoord *van een gebed*; goed werkend *van een geneesmiddel*; scherp snijdend, doodelijk of vergiftig, *van een wapen*; *van water*, met de oevers, of ook met iets anders, gelijk van hoogte staan; *naam van een soort van zwaarden*; ook *naam van een soort van olie of water*, daar men het haar of de baard *meê inwrijft om het te doen groeijen*: haarolie. — အစိစိဗျ့ကတ *een wapen* scherpstnijdend of vergiftig maken; met een အစိစိဗျ့ကတ vechten; *het haar* met အစိစိဗျ့ကတ inwrijven; *een rivier* wadend of zwemmend oversteken; *het peillood* in het water laten om de diepte te peilen.

စိစိဗျ့ကတ KN. metalen tuit van een စိစိဗျ့ကတ (verg. အုဒ္ဓုဗျ့ကတ); met zulk een tuit. — စိစိဗျ့ကတ van *iets* een weinig inzuigen, drinken of proeven (verg. စိစိဗျ့ကတ *en* စိစိဗျ့ကတ); onderwijs genieten of om onderwijs verzoeken *in een wetenschap*. — စိစိဗျ့ကတ van een metalen beslag aan de tuit voorzien; een weinigje dat met de lippen van een vocht geproefd wordt; (*ook* het mondstuk van een trompet of iets dergelijks. J.).

စိစိဗျ့ကတ KN. poet. proef (verg. စိစိဗျ့ကတ). — စိစိဗျ့ကတ proeven, beproeven (verg. စိစိဗျ့ကတ *en* စိစိဗျ့ကတ).

ဗျ့ကတ. — စိစိဗျ့ကတ *zva. စိစိဗျ့ကတ* iets proeven.

အုဒ္ဓုဗျ့ကတ KN. de tuit van een စိစိဗျ့ကတ (verg. စိစိဗျ့ကတ); kus, zoen met den mond (verg. အစိစိဗျ့ကတ). — အုဒ္ဓုဗျ့ကတ uit de tuit van een waterkruijk drinken; door een gaatje zuigende drinken of uitdrinken; met de mond zoenen. — အုဒ္ဓုဗျ့ကတ *iets* waaruit men zuigen of zuigende drinken kan. (အုဒ္ဓုဗျ့ကတ *een zeer klein soort van mangga*, die men door een gaatje uitslurpen kan, J., anders ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ).

ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ *ook wel* ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ KN. *zva. ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ* overeenstemmen, conform zijn. — ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ met *iets* overeenstemmen. — ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ *of* ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ *iets* in overeenstemming, conform, maken; collationeren.

ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ KN. het steken of bezeeren van *iets scherps*, *zoals van een doren*, door aanraking of er tegen aan te stooten; overeenstemmend, passend, sluitend, op elkander slaande; juist, precies; gelijk *van waarde*; overeenstemmen; *tegen iets* opwegen; *het tegenovergestelde van ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ* (verg. ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ *en* ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ). — ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ *iemand* of *iets* steken of bezeeren door aanraking of stooting, *van of met iets dat scherp is*. စိစိဗျ့ကတ ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ gestoken of bezeerd raken, zich steken of bezeeren, door aanraking of stooting. စိစိဗျ့ကတ ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ *အစိစိဗျ့ကတ* spr. — ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ *op iets* sluiten, met *iets* strooken, overeenkomen. — ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ *met iets* steken of bezeeren; *iets* in overeenstemming brengen, doen sluiten, *met iets anders*; iets goed doen uitkomen, maken dat *iets* goed uitkomt; gelijkmaken, *door bijvoeging of bijpassing*. — ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ *zamen* overeenkomen, sluiten, strooken; tegen elkander opwegen.

အစိစိဗျ့ကတ *zie အစိစိဗျ့ကတ*

အစိစိဗျ့ကတ KN. aardworm, pier, *en* ingewandsworm; *ook* lintworm (verg. အစိစိဗျ့ကတ); afgebroken garen *bij het spinnen of weven*; vezel. အစိစိဗျ့ကတ *ziek* aan de wormen. အစိစိဗျ့ကတ *een soort van fijne rotting*. — အစိစိဗျ့ကတ wormen hebben, aan de wormen lijden.

စိစိဗျ့ကတ KN. echt, onverbasterd, onvervalscht, onvermengd (verg. စိစိဗျ့ကတ *en* အစိစိဗျ့ကတ).

အုဒ္ဓုဗျ့ကတ *of* အစိစိဗျ့ကတ KN. het loopen of gegoten worden van water met een straal uit een tuit of hals van een kleine kan (verg. ခုဒ္ဓုဗျ့ကတ). အစိစိဗျ့ကတ *het geluid van* uit

անդրադարձ *zie* անդրադարձ

անդրադարձ *en* անդրադարձ KN. het tappelings vloeijen, biggelen, druipen, *van tranen en van zweet*; het tranen *van de oogen*, *bv. door rook*. — անդրադարձ անդրադարձ անդրադարձ անդրադարձ bij droppels vloeijen, biggelen, druipen.

սլանդ *of* սլանդ KN. het spoedig na elkander uitkomen, *zoals van pisang*; spruitjes die rondom den moederstam uit den grond opschieten. — սլանդ *of* սլանդ in menigte voor den dag komen; spoedig na elkander ter wereld komen, *van kinderen van vruchtbare moeders*; in menigte, veel.

անդրադարձ KN. hoorn van een wilden stier, waarin water gedaan wordt om de bek van een paard te wasschen. *Zulke tjaraks behooren tot de rijksinsignien van den Soesoehoenan (verg. դարձ)*. — անդրադարձ dwingen om te drinken. — անդրադարձ *mv.*, *en de bek van een paard* met het water uit een tjarak wasschen.

անդրադարձ KW. *zva.* անդրադարձ, linie, lijn, streep; KN. een schrijver *of* klerk. — անդրադարձ *ook* անդրադարձ, met veel strepen door elkander bekrabbeld. — անդրադարձ een lijn trekken, een streep maken. անդրադարձ *en* անդրադարձ veel strepen ergens op maken. — անդրադարձ de wijk waar de tjariks wonen. — անդրադարձ de werkplaats, het kantoor, van de klerken. անդրադարձ *heet een bijgebouw in de kraton ten westen van de Srimènganti, dat tot werkplaats voor de schrijvers van den Vorst dient*. — անդրադարձ *eign. van een godheid, een bode van Bâtârâ Goeroe, die van alles, wat er gebeurt, aantekening houdt*.

անդրադարձ KN. door elkander gemengd, door elkander heen, *van in een gevecht (in een mêlée) door elkander woelende strijders; in een gevecht handgemeen zijn of komen met een vijand*; overheen schuivende raken, elkander kruisen, *van de zwaarden van strijdenden*; *ook zva.* անդրադարձ *in de beteekenis van անդ* *en* zitplaats aan de voor- *of* achtersteven *van een schuit (verg. ook անդ)*. անդրադարձ *spr.* voor door elkander, *zonder onderscheid te maken of te kiezen*. — անդրադարձ onderéén mengen, door elkander mengen; met elkander ver-

warren, geen onderscheid er tusschen maken; *iets, wat iemand niet toekomt*, grissen, tot zich trekken, meê naar zich toe halen; *iets, zoals geld*, naar zich toe schrapen en oprapen; met den voet rakelings over *iets* heengaan. անդրադարձ *spr.* անդրադարձ *een letter* in het lezen bij het voorgaande *of* volgende woord halen *of* voegen. — անդրադարձ onder *iets* mengen; grissen, grabbelen. — անդրադարձ mengsel.

անդրադարձ *ongebr.*; անդրադարձ overal met krassen *of* doorhalingen, *van een schrift. Verg. դարձ*

անդրադարձ *zie* անդրադարձ

անդրադարձ KN. een schrapje; geschrap, aangeschrap, met een schrapje gemerkt; een schrapje, haaltje of streepje onder *of* door een letter, *zoals de և (Pâ-tjêrêk) en de ան (verg. դարձ)*. — անդրադարձ onder *of* door een letter een schrapje halen; schrappen, uitschrappen.

անդրադարձ KN. gegil, gillend *of* gierend geschreeuw (*verg. անդրադարձ en անդ*). անդրադարձ gillen; անդրադարձ gillen *en* schreeuwen; *beide ook van een klein kind*: gieren, het uitgieren. — անդրադարձ gegil *of* gegier aan alle kanten.

անդրադարձ KN. schreiend gegil, *of* gegil van smart (*verg. անդրադարձ en անդ*). — անդրադարձ gillen van smart.

անդրադարձ *of* անդրադարձ KN. naam van een kinderspèl met këmirinoten. *Er zijn vier soorten van: անդրադարձ անդրադարձ (անդրադարձ) անդրադարձ en անդրադարձ*

անդրադարձ *zie* անդրադարձ *ook* անդրադարձ

անդրադարձ *of* անդրադարձ KN. oorsmeer, het vuil in de ooren; *ook plat voor de ooren (verg. անդ)*.

անդրադարձ KN. het patroon van gestreept, geruit *of* gebloemd lijnwaad; fraaije nerf *of* bloem van gevlamd hout.

անդրադարձ KN. kras; doorhaling *in schrift (verg. անդրադարձ en անդ)*. — անդրադարձ krassen maken; *iets* doorhalen; een afteekening maken bij het batikken. — անդրադարձ met krassen *en* gekrabbel bekladden. — անդրադարձ bekrast *en* bekrabbeld, beklad. անդրադարձ beklad worden.

ព្រះរាជក្រឹត្យ **KW.** *zva.* ព្រះរាជក្រឹត្យ *iets* daar men meê steekt of prikt; **KN.** lang, *van een snavel.* ព្រះរាជក្រឹត្យ *អំពៅ* ព្រះរាជក្រឹត្យ *een wrok hebben.* ព្រះរាជក្រឹត្យ *ស្រ.* — ព្រះរាជក្រឹត្យ *iets van een ander* zich wederregtelijk toeëigenen (*erg. គ្រប់ គ្រប់ គ្រប់ គ្រប់*); *ook* met beide handen *iets* aanpakken, *iets* opnemen; (en in vakken verdeelen. **G.**) ព្រះរាជក្រឹត្យ *bij eens anders goed of aandeel* raken.

ព្រះរាជក្រឹត្យ **KW.** *zva.* ព្រះរាជក្រឹត្យ (*Skr. tjaraka*, spion, heimelijke afgezant). ព្រះរាជក្រឹត្យ *naam van een Javaansch werk, dat in alphabetische orde de verklaring bevat van onderscheidene benamingen van voorwerpen.* ព្រះរាជក្រឹត្យ *een boodschap; en benaming van het Javaansche alphabet, naar het begin: ព្រះរាជក្រឹត្យ dat beteekenen kan:* Er waren afgezanten.

ព្រះរាជក្រឹត្យ *of ព្រះរាជក្រឹត្យ* **KN.** een verkooper of verkoopster van kruiden en drogerijen; kruidenier, drogist; drogist zijn, drogerijen verkoopen (*Pers. t̄erjâki, van t̄erjâk, tegengift; erg. ព្រះរាជក្រឹត្យ*). ព្រះរាជក្រឹត្យ *spr.* — ព្រះរាជក្រឹត្យ *kruiden, drogerijen; drogerijen verkoopen; ook naam van een boon, die een sterk purgerende kracht heeft.* — ព្រះរាជក្រឹត្យ *drogisterij, kruidenierswinkel.*

ព្រះរាជក្រឹត្យ **KW.** *zva.* ព្រះរាជក្រឹត្យ *ព្រះរាជក្រឹត្យ គឺ ព្រះរាជក្រឹត្យ* ព្រះរាជក្រឹត្យ — ព្រះរាជក្រឹត្យ *het overschot van het eten.*

ព្រះរាជក្រឹត្យ *of ព្រះរាជក្រឹត្យ* *zie ព្រះរាជក្រឹត្យ* ព្រះរាជក្រឹត្យ *of ព្រះរាជក្រឹត្យ* **KN.** het geluid van het spuiten van water of waterachtige stof door een nauwe opening (*erg. ព្រះរាជក្រឹត្យ ព្រះរាជក្រឹត្យ គឺ ព្រះរាជក្រឹត្យ*). — ព្រះរាជក្រឹត្យ *water uit den mond spuiten.* — ព្រះរាជក្រឹត្យ *iets bespuiten, naar iets spuiten.* — ព្រះរាជក្រឹត្យ *weeke afgang hebben.*

ព្រះរាជក្រឹត្យ *of ព្រះរាជក្រឹត្យ* **KN.** het geluid van fijn spritsend water of vocht (*erg. ព្រះរាជក្រឹត្យ*).

ព្រះរាជក្រឹត្យ *of ព្រះរាជក្រឹត្យ* *zva.* ព្រះរាជក្រឹត្យ *maar in grooter hoeveelheid.* — *En zoo ook ព្រះរាជក្រឹត្យ* *zva.* ព្រះរាជក្រឹត្យ *គឺ ព្រះរាជក្រឹត្យ* *zva.* ព្រះរាជក្រឹត្យ *គឺ ព្រះរាជក្រឹត្យ*

ព្រះរាជក្រឹត្យ **KW.** *zva.* ព្រះរាជក្រឹត្យ *គឺ ព្រះរាជក្រឹត្យ* **KN.** een pijp waardoor bij het zout maken het water loopt (*of langwerpige klomp van fijn zout. W.wb.; en verzanding of aanslibbing, in een vaarwater, vooral*

bij de mond van een rivier. J.) ព្រះរាជក្រឹត្យ (*ព្រះរាជក្រឹត្យ poet.*) windhoos (*erg. ព្រះរាជក្រឹត្យ*). ព្រះរាជក្រឹត្យ **KN.** *zva.* ព្រះរាជក្រឹត្យ *en teugje* (*erg. ព្រះរាជក្រឹត្យ*). ព្រះរាជក្រឹត្យ *een teugje water.*

ព្រះរាជក្រឹត្យ *ongebr.*; ព្រះរាជក្រឹត្យ **KN.** snipperig, kruimelig, telkens bij kleine beetjes, *kooppen, uitgeven, betalen of ontvangen* (*erg. ព្រះរាជក្រឹត្យ*). — ព្រះរាជក្រឹត្យ *en ព្រះរាជក្រឹត្យ* *bij ongeluk een weinig dunne stof ontlasten.*

ព្រះរាជក្រឹត្យ *of ព្រះរាជក្រឹត្យ* **KN.** stinkmuis, spitsmuis. — ព្រះរាជក្រឹត្យ *zva.* ព្រះរាជក្រឹត្យ *en vergeefsche moeite.* — ព្រះរាជក្រឹត្យ *er geld* bij inschieten. ព្រះរាជក្រឹត្យ *spr.* vóór en na er bij inschieten, verlies lijden, *zva.* ព្រះរាជក្រឹត្យ — ព្រះរាជក្រឹត្យ *of ព្រះរាជក្រឹត្យ* *als een stinkmuis doen; verlegen wegsluipen, — ព្រះរាជក្រឹត្យ* *uit verlegenheid zoeken weg te sluipen (ergens op zittende zich bewegen, zonder met de voeten den grond te raken. G.).*

ព្រះរាជក្រឹត្យ **KN.** ketel met een tuit om water te koken, theeketel. *Zulk een gouden, zilveren of koperen ketel behoort tot de onderscheidingsteekenen van den Vorst en de Prinzen, en van de ambtenaren tot een Mantri toe.*

ព្រះរាជក្រឹត្យ *of ព្រះរាជក្រឹត្យ* **N.**, ព្រះរាជក្រឹត្យ *of ព្រះរាជក្រឹត្យ* **K.**, verhaal, vertelling, geschiedenis; verhalen, vertellen; beschrijving, *bv. van een dier of plant;* **TP.** *zva.* ព្រះរាជក្រឹត្យ *of ព្រះរាជក្រឹត្យ* (*Skr. tjarita*); *ook benaming van een fatsoen van krissen.* — ព្រះរាជក្រឹត្យ *គឺ ព្រះរាជក្រឹត្យ* *verhaald of vermeld worden van iemand of iets; te verhalen, te vermelden.* — ព្រះរាជក្រឹត្យ *គឺ ព្រះរាជក្រឹត្យ* *iemand iets verhalen of vertellen.* — ព្រះរាជក្រឹត្យ *គឺ ព្រះរាជក្រឹត្យ* *een verhaal doen; iets verhalen of vertellen aan iemand; van iets verhalen of vertellen; iets beschrijven; TP. ook zva. ព្រះរាជក្រឹត្យ គឺ ព្រះរាជក្រឹត្យ* — ព្រះរាជក្រឹត្យ *គឺ ព្រះរាជក្រឹត្យ* *elkander vertellen.* — ព្រះរាជក្រឹត្យ *zva.* ព្រះរាជក្រឹត្យ

ព្រះរាជក្រឹត្យ *of ព្រះរាជក្រឹត្យ* **KN.** geheel ten einde, op zijn, zoodat er niets overschiet (*erg. ព្រះរាជក្រឹត្យ គឺ ព្រះរាជក្រឹត្យ*). — ព្រះរាជក្រឹត្យ *iets geheel opmaken; het er alles doorbrengen.*

ព្រះរាជក្រឹត្យ *of ព្រះរាជក្រឹត្យ* **KN.** hard, luid, spreken; *ook zva. ព្រះរាជក្រឹត្យ* *schreeuwerig, hard, in het spreken, als een gewoonte of gebrek.*

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ of ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ of ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ KN. veel praten, veel praat hebben (erg. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ).

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ៖ ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

សាស្ត្រសាស្ត្រ ៖ ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ of ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ KN. babbelen, snappen; tegenkibbelen; lastig door gebabbel of gesnap. សាស្ត្រ សាស្ត្រ ស្រ. — សាស្ត្រ សាស្ត្រ hetzelfde.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ៖ ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ៖ ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ KN. muil, slof (Ml. tjärpoe, Tamil. sèroepoe; erg. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ).

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ of ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ KW. groot, ruim; KN. een groote kris, die aan een koppel gedragen wordt; ook naam van een ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ, behelzende een verhaal van de hemelvaart van de Pandāvās; (ook zva. សាស្ត្រ J.).

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ សាស្ត្រ of សាស្ត្រ KW. zva. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ verbaasd, en សាស្ត្រ over iets verrukt, met iets ingenomen (Skr. āstjārja, verbazend, wonder. PK.). — សាស្ត្រ of សាស្ត្រ hetzelfde. — សាស្ត្រ en សាស្ត្រ verbaasd, verrukt, worden of raken; groot behagen in iets krijgen.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ៖ សាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ៖ សាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ៖ សាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ៖ សាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ of សាស្ត្រ KW. zva. សាស្ត្រ សាស្ត្រ en សាស្ត្រ (Skr. tjarma, huid, vel). — សាស្ត្រ zva. សាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ៖ សាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ of សាស្ត្រ KN. naam van een kleine, geelachtige, platronde en geribde vrucht, aangenaam zuur van smaak.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ KW. zva. សាស្ត្រ en សាស្ត្រ ook met elkander gemeenschap hebben, van man en vrouw, en goed met elkander harmoniëren, het goed met elkander kunnen vinden, van jonggetrouwen (erg. សាស្ត្រ).

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ សាស្ត្រ of សាស្ត្រ KW. en Ml. zva. សាស្ត្រ ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ spiegel.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ of សាស្ត្រ KN. vuil, onkuisch, in het spreken. — សាស្ត្រ een vuile taal voeren. សាស្ត្រ សាស្ត្រ vuile taal.

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ៖ សាស្ត្រ

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ ៖ សាស្ត្រ

សុត្តន្តបិដក KW. dolk, kris (Skr. tjhoerikā, een mes. Erg. សាស្ត្រ). — សុត្តន្តបិដក KN. met een dolk stecken; een kris aan een koppel op de linker zijde dragen; ten oorlog uitgerust; gereed zijn tot een gevecht (erg. សាស្ត្រ). សុត្តន្តបិដក សាស្ត្រ met een degen op zij. — សុត្តន្តបិដក of សុត្តន្តបិដក met een kris aan een koppel op de linker zijde. សាស្ត្រ សុត្តន្តបិដក een kris als dolk op zijde om den middel dragen.

សុត្តន្តបិដក KN. gemengd onder iets anders; vermenging, zamenvoeging (erg. សាស្ត្រ សុត្តន្តបិដក សាស្ត្រ en សាស្ត្រ). — សុត្តន្តបិដក door elkander mengen, met elkander vermengen, samenroeren. — សុត្តន្តបិដក onder iets mengen. — សុត្តន្តបិដក iets onder iets anders mengen. — សុត្តន្តបិដក mengsel.

សុត្តន្តបិដក ៖ សុត្តន្តបិដក

ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ of សុត្តន្តបិដក KN. het tegenovergestelde van សាស្ត្រ niet keurig, niet net, niet kiesch, onzindelijk, vuil; niet keurig, onverschillig, in het gebruik van spijzen (erg. សាស្ត្រ).

សុត្តន្តបិដក សុត្តន្តបិដក of សុត្តន្តបិដក ៖ សុត្តន្តបិដក

សុត្តន្តបិដក ongebr.; សុត្តន្តបិដក of សុត្តន្តបិដក KW. bidplaats (erg. សាស្ត្រ); ook voor leerschool, kweekschool.

សុត្តន្តបិដក zva. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ

សុត្តន្តបិដក KN. naam van een fijne zeevisch, de Indische elft, waarvan de ingezouten kuit van Malaka komt en een voornaam handelsartikel is: caviaar (Ml. teroeboek; erg. សុត្តន្តបិដក).

សុត្តន្តបិដក ៖ សុត្តន្តបិដក

សុត្តន្តបិដក KN. de kleine takjes van bamboe of betel, daar de bladen aan groeijen; afzonderlijk bedrijf (សុត្តន្តបិដក) uit de Wajang-poerwā en Wajang-gēdog. (សុត្តន្តបិដក een takje betel, 5 of 6 blaadjes. J. Erg. សាស្ត្រ). សុត្តន្តបិដក naam van het verblijf van Jāmā-widoerā. សុត្តន្តបិដក zva. សុត្តន្តបិដក — សុត្តន្តបិដក aan takjes of trosjes; naam van een corps pradjoerits in de kraton te Soerakarta. សុត្តន្តបិដក សុត្តន្តបិដក een afzonderlijk wajang-verhaal, in onderscheiding van សុត្តន្តបិដក

សុត្តន្តបិដក KW. zva. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ streep, smeer, gestreepte vlek (erg. ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ en ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ). — ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ en សុត្តន្តបិដក met smeren en strepen; slordig, van schrift. — សុត្តន្តបិដក overal met strepen.

ရှင်ရဲလဲ KN. smet, vlek of vuile streep, die iemand in het aangezicht gestreken wordt (verg. ရှင်ရဲလဲ). — ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ met vegen en smetten. ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ zonder smet of vlek. — ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ *iemand* bekladden of belasteren. — ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ gevekt.

ရှင်ရဲလဲ KN. vuile vlek of smet, op iets anders dan op het aangezicht (verg. ရှင်ရဲလဲ). — ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ *en* ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ *iets* bemorsen, vuil maken. — ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ overal met vlekken, bemorst, vuil.

ရှင်ရဲလဲ KN. 1. een toorts of flambouw, gemaakt van een stuk bamboe of hout, met lappen van katoen omwonden en in olie gedoopt, *zoals de hantworsten in de hand hebben bij het dansen van de zangeressen* (verg. ရှင်ရဲလဲ). 2. een trechter. — ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ heldere schijn; lichtstraal; maneschijn. ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ twee maneschijnen, twee maanden. ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ overal helder schitteren. — ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ een helder licht geven, helder stralen of schitteren; helder schijnend; doorschijnend.

ရှင်ရဲလဲ KN. de punten, puntjes of tanden van iets, *zoals van een ruwen scherp steen, van een zaag en van een hanekam*. ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ overal met punten of puntjes.

ရှင်ရဲလဲ *zie* ရှင်ရဲလဲ

ရှင်ရဲလဲ *zie* ရှင်ရဲလဲ

ရှင်ရဲလဲ ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ of ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ KN. 1. een stok met twee of drie ijzeren punten met weêrhaken; een elger of aalspeer; een harpoen. 2. stekelig, hatelijk (babbelachtig. G.). — ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ met een tjèngkèng steken; *fig.* stekelig, hatelijk *door woorden of daden*.

ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ KN.; ရှင်ရဲလဲရှင်ရဲလဲ heimelijk ontstellen, ontfutselen, gaudieven. J.

ရှင်ရဲလဲ KN. bleek, ongedaan, van gelaat, *zoals van een schuldlige, die van een misdaad overtuigd wordt*. — ရှင်ရဲလဲ *verbleeken, van het gelaat; ook* *zwa.* ရှင်ရဲလဲ

ရှင်ရဲလဲ KN. een uit verlegenheid of schaamte gemaakte lach of grimlach (verg. ရှင်ရဲလဲ *en* ရှင်ရဲလဲ). — ရှင်ရဲလဲ *gemaakt lachen of grimlachen*.

ရှင်ရဲလဲ KN.; ရှင်ရဲလဲ *de tanden laten zien, grijnzen*.

ရှင်ရဲလဲ *zie* ရှင်ရဲလဲ

ရှင်ရဲလဲ KN. met veel takjes of uitstekende punten; stekelig, vijandig, nijdig, *van woorden en gezindheid* (verg. ရှင်ရဲလဲ).

ရှင်ရဲလဲ KN. gegrijns; gedwongene, gehuichelde glimlach (verg. ရှင်ရဲလဲ). — ရှင်ရဲလဲ *grijnzend; gedwongen, gehuicheld, glimlachen*.

ရှင်ရဲလဲ KN. 1. de uitgestrektheid van plaats of tijd, waartoe iets zich uitstrekt; omvang; het lang uithouden. 2. *zwa.* ရှင်ရဲလဲ 3. *verkorting van* ရှင်ရဲလဲ — ရှင်ရဲလဲ *iets* bestrijken, over *iets* zich uitstrekken (*zie ook bij* ရှင်ရဲလဲ *en* *verg.* ရှင်ရဲလဲ). — ရှင်ရဲလဲ *iets* zich doen uitstrekken, zoodat het een grooter uitgestrektheid verkrijgt.

ရှင်ရဲလဲ *een verkorting van* ရှင်ရဲလဲ *in* ရှင်ရဲလဲ *ook* *wel* ရှင်ရဲလဲ ရှင်ရဲလဲ ရှင်ရဲလဲ *of* ရှင်ရဲလဲ ရှင်ရဲလဲ (*verkorting van* ရှင်ရဲလဲ *en* ရှင်ရဲလဲ) *en* ရှင်ရဲလဲ (*verk. van* ရှင်ရဲလဲ *en* ရှင်ရဲလဲ) N., ရှင်ရဲလဲ, *laat het maar! laat het maar toe!* *laat hem (of haar of hen) maar begaan! ook voor* *opdat, om te maken dat maar...* (verg. ရှင်ရဲလဲ *en* ရှင်ရဲလဲ *bij* ရှင်ရဲလဲ). — ရှင်ရဲလဲ *zie* *boven*.

ရှင်ရဲလဲ *verkorting van* ရှင်ရဲလဲ ရှင်ရဲလဲ *zie* *bij* ရှင်ရဲလဲ

ရှင်ရဲလဲ *of* ရှင်ရဲလဲ KN. worp, *van* *geld*. ရှင်ရဲလဲ ရှင်ရဲလဲ *of* ရှင်ရဲလဲ *een* *worp*. Verg. ရှင်ရဲလဲ *en* ရှင်ရဲလဲ

ရှင်ရဲလဲ 1. *zie* ရှင်ရဲလဲ 2. *grondvorm van* ရှင်ရဲလဲ *en* ရှင်ရဲလဲ *zie* ရှင်ရဲလဲ ရှင်ရဲလဲ *zie* ရှင်ရဲလဲ

ရှင်ရဲလဲ KN. zwarte en witte boonuen bij een soort van damspel; dat damspel spelen. — ရှင်ရဲလဲ *of* ရှင်ရဲလဲ ရှင်ရဲလဲ *stikken, van een met boomwol gevuld bekleedsel*. — ရှင်ရဲလဲ *gestikt*.

ရှင်ရဲလဲ KW. *zwa.* ရှင်ရဲလဲ KN. 1. tol, impost, belasting (verg. ရှင်ရဲလဲ). 2. *zie* *bij* ရှင်ရဲလဲ

ရှင်ရဲလဲ *of* ရှင်ရဲလဲ KN. kromme, mismaakte arm (verg. ရှင်ရဲလဲ *en* ရှင်ရဲလဲ).

ရှင်ရဲလဲ KN. drooge hoest, kuch (verg. ရှင်ရဲလဲ).

ရှင်ရဲလဲ *zie* ရှင်ရဲလဲ *en* *verg.* ရှင်ရဲလဲ

ရှင်ရဲလဲ KN. van onderen meer buitenwaarts of meer uitéén, dan van boven, *zoals van pooten, stijlen, en van de beenen van een mensch; wijdbeenig*. ရှင်ရဲလဲ ရှင်ရဲလဲ *maaivoet, van een paard*.

դադարուն 1. կւ. շա. դադարուն 2. կն. smake-
lijk, met veel lust, in het eten. դադարուն դրոյ
դուն: spr.

անիայ: zie անիայ

անիարտ: zie անի

անիարտ: zie անիայ

անիարտ of անիարտ կն. een weinig gekruld of
omgekruld, zooals van scheuten of topjes van plan-
ten (verg. անիարտ en անիարտ). — անիարտ
արտ: een weinig omkrullen (verg. անիարտ ben.).

անիարտ of անիարտ կն. omgekruld, meer als
անիարտ (verg. անիարտ). — անիարտ of
անիարտ omkrullen, omkrullend.

անիարտ of անիարտ կն. opwaarts gebogen, zooals
de staart van een schorpioen en van leeuige ving-
ers (verg. անիարտ en անիարտ).

անիարտ կն. naar beneden gebogen, zooals de staart
van een papegaai. — անիարտ: zich naar bene-
den buigend; een kromme haak; om- of op-gekruld
(Verg. անիարտ en անիարտ).

անի կւ. շա. անի անի տանիարտ ան
արտ: դադարուն en անիարտ kring, cirkel,
omhaal; wiel, rad; een radpijl of soort van werp-
schijf; zonnescherm; voorstelling, gedachte; ook
naam van een bekend schrijffteeken, en eign. van
een Batârâ (Skr. tjakra). անիարտ: naam
van een slagorde van in een cirkel geschaarde troe-
pen (Skr. tjakrawojêha). անիարտ: naam
van het paleis van Batârâ Kâmâ-djâjâ. անիարտ
առ շա. անիարտ (Skr. tjakrawalka). անիարտ
անի of անիարտ en անիարտ: wereldbe-
heerscher, titel van zeer groote Vorsten (Skr. tja-
krawartî, wereldbeheerscher, beheerscher van
een tjakra of rijk, dat zich uitstrekt van zee
tot zee, bepaaldelijk een titel van twaalf Vorsten,
beginnende met Bharata). անիարտ կն. droom
van hetgeen men gezien, gedaan of geleden heeft.
անիարտ: spr. van zoo iets aan het droomen
raken. — անիարտ: met een radpijl schieten; een
letter van het schrijffteeken tjakrâ voorzien; den
geheelen omvang bevatten; insluiten; en շա. անի
արտ of անիարտ: zich voorstellen, denken, begrij-
pen. անիարտ: met het verstand bevatten,
begrijpen.

անիարտ կն. klauw met nagels, zooals van een tijger,

vogel of kip. անիարտ անիարտ կ., անիարտ անիարտ
կ., benaming van een zeker batiksel. անիարտ
անիարտ: naam van een soort van gras. անիարտ
met de pooten in den grond klauwen of krabben,
om voedsel te zoeken; fig. zich een bestaan zoeken
(verg. դադարուն en դադարուն). — անիարտ en անիարտ
անիարտ: met de klauwen krabben; klauwen, krab-
ben. — անիարտ: iemand krabben; het lijf krab-
ben. — անիարտ: voor een ander in den grond
krabben; voor iemand wat opkrabben, een bestaan
zoeken. — անիարտ: krabsel, met de klauwen
gemaakte krab.

անիարտ կն. kruidhoorn, misschien het Holl. jagthoorn.
անիարտ կն. een kar of kruiwagen met één wiel; TP.
շա. անիարտ: buffelkar.

անիարտ կն. stijve kromme vingers hebben. — անիարտ
արտ: naam van twee poorten, waardoor men van
de Aloen-aloen in de Kêdaton komt.

անիարտ կն., անիարտ կ., het geschoren worden, en
zich scheren (verg. անիարտ). անիարտ (of անիարտ) անիարտ
անիարտ: scheerder, barbier. — անիարտ անիարտ
iemand scheren. — անիարտ անիարտ: het sche-
ren. անիարտ անիարտ: scheermes. անիարտ (of անիարտ)
անիարտ: scheerder. — անիարտ անիարտ
անիարտ: wat voor het scheren dient; schoermes;
en zoo ook անիարտ անիարտ

դադարուն կն. krabber, kromme ijzeren haak of stok
met een spijker om op te krabben (verg. անիարտ դ
դադարուն en դադարուն). դադարուն դադարուն met
de klauwen in den grond krabben. անիարտ: spr.
zoeken te bekrabben, op de een of andere wijze de
kost zoeken. — դադարուն: met een դադարուն krab-
ben; in den grond krabben. — դադարուն: in den
grond of in een vuilnishoop krabben.

դադարուն կն. շա. դադարուն en in 't algemeen iets
puntigs om er meê te klauwen, te harken of in den
grond te wroeten (ook դադարուն J.). — դ
դադարուն: met een դադարուն ergens in wroeten
of iets wegkrabben. — դադարուն: meervoud.

դադարուն կն. poot of klauw van een beest; plat
woord voor voet van een mensch (verg. անիարտ).

անիարտ of անիարտ: eign. van een poortwach-
ter van het paleis van Batârâ Goeroe.

անիարտ կն. gemeen woord voor aangezigt, zooals
ons bakkes.

သိက္ခာ KN. een horde van bamboe om vuilnis weg te dragen (verg. ဂမတက္ခရာ). သိက္ခာပျံ (သိက္ခာ) van vreugde huppelen en springen. — သိက္ခာပျံ သိက္ခာပျံ een algemeen gehuppel.

သိက္ခာ or သိက္ခာ KN. gekromd, gebogen, zooals van ouderdom (verg. သိက္ခာ). — သိက္ခာ or သိက္ခာ in een gekromde, gebogene houding zitten, van iemand die druk zit te werken of in geestelijke aandacht verdiept is.

ဂမတက္ခရာ KN.; ဂမတက္ခရာ met iets puntigs rijten of schrammen; krassen, van een schrijfspen (verg. ဂမတက္ခရာ). ဂမတက္ခရာ gereten of geschraamd raken; zich bij ongeluk rijten of schrammen, zooals aan een dorentak; in het papier blijven haken en spatzen, van een schrijfspen.

ဂမတက္ခရာ zie bij ဂမတက္ခရာ

သက္ကရာဇ် KN. zwa. သက္ကရာဇ် (Skr. tjakráhwa PK.); KN. een groote gevorkte vuurpook.

သက္ကရာဇ် Chin. ongemengde opium rooken. Verg. သက္ကရာဇ် J.

သိက္ခာ KN. kort, niet lang; kort op handen (verg. သိက္ခာ). သိက္ခာမတက္ခရာ en သိက္ခာမတက္ခရာ kort van adem, kortademig. သိက္ခာမတက္ခရာ bekrompen van verstand, en korselig, kregel. သိက္ခာမတက္ခရာ in 't kort, om kort te gaan. — သိက္ခာမတက္ခရာ iets kort maken, bekorten. သိက္ခာမတက္ခရာ bekort, in korte woorden. — သိက္ခာမတက္ခရာ op een korte wijze gedaan. သိက္ခာမတက္ခရာ in het kort, kortom.

သိက္ခာ KN. hik (verg. သိက္ခာ); ook doodsnik. — သိက္ခာမတက္ခရာ de hik hebben.

သိက္ခာ KN. toring; toringachtig. သိက္ခာမတက္ခရာ de toring hebben.

သိက္ခာ KN. een drankje, bestaande in een afkooksel of aftreksel van kruiden, dat men als huis-middelje tot genezing of voorbehoedmiddel geeft (verg. သိက္ခာမတက္ခရာ en သိက္ခာမတက္ခရာ). — သိက္ခာမတက္ခရာ in iemand zulk een drankje ingeven. သိက္ခာမတက္ခရာ သိက္ခာမတက္ခရာ spr.

သိက္ခာ or သိက္ခာ KN. te min, te weinig; het te kort of te min (verg. သိက္ခာ).

သိက္ခာ KN., သိက္ခာ KN., azijn (Skr. tjoekra: verg. သိက္ခာ).

သိက္ခာ KN. 1. zie သိက္ခာ 2. Chineesch gezang, Chineseche muziek.

သိက္ခာ KN. gekraai van een boschhaan (verg. သိက္ခာ)

သိက္ခာ. — သိက္ခာ ကraaijen, van een boschhaan.

သိက္ခာ KN. het roet uit een opiumpijp.

သိက္ခာ or သိက္ခာ KN. geschater, schaterend gelach (verg. သိက္ခာမတက္ခရာ သိက္ခာမတက္ခရာ en သိက္ခာမတက္ခရာ). — သိက္ခာမတက္ခရာ or သိက္ခာမတက္ခရာ schaterend; schateren van lachen. Zoo ook သိက္ခာမတက္ခရာ

သိက္ခာ or သိက္ခာ KN. zwa. သိက္ခာမတက္ခရာ met het geluid hi-hi! gelach met ingehouden stem (verg. ook သိက္ခာမတက္ခရာ). — သိက္ခာမတက္ခရာ or သိက္ခာမတက္ခရာ zoo lachen; ginnegappen.

သိက္ခာမတက္ခရာ zie သိက္ခာမတက္ခရာ သိက္ခာမတက္ခရာ zie သိက္ခာမတက္ခရာ

သိက္ခာမတက္ခရာ Chin. met awar-awar-bladen gemengde opium rooken. Verg. သိက္ခာမတက္ခရာ J.

သိက္ခာမတက္ခရာ KN. naam van een vogel met roode veeren. သိက္ခာမတက္ခရာ zie သိက္ခာမတက္ခရာ

သိက္ခာမတက္ခရာ KN. onvermoeid in het werk (verg. သိက္ခာမတက္ခရာ).

သိက္ခာမတက္ခရာ or သိက္ခာမတက္ခရာ KN. beet; ook steek, van beesten, die wonden door steken met een angel van voren (verg. သိက္ခာမတက္ခရာ); gebeten; het beetpakken of aanpakken van een werk (verg. သိက္ခာမတက္ခရာ သိက္ခာမတက္ခရာ en သိက္ခာမတက္ခရာ). — သိက္ခာမတက္ခရာ or သိက္ခာမတက္ခရာ iemand of iets bijten of steken; in of naar iets bijten; ook inbitten, invreten, zich er op of in vast zetten of maken; fig. zoo aan iets gewend of verslaafd zijn, dat men het niet meer ontberen kan; ook iemand met iets, dat hem irriteert, pikeren of verbitteren. — သိက္ခာမတက္ခရာ or သိက္ခာမတက္ခရာ het gebetene; beet; iets om te bijten, bv. voor een paard wat gras op het veld; elkander bijten, bijtende vechten, zooals de honden. — သိက္ခာမတက္ခရာ or သိက္ခာမတက္ခရာ het bijten, enz.; beet; ook wat een beest in de bek heeft.

သိက္ခာမတက္ခရာ KN. het gevoel van een steek of beet van een klein insect, zooals een mier (verg. သိက္ခာမတက္ခရာ en သိက္ခာမတက္ခရာ). သိက္ခာမတက္ခရာ gevoelig bijten of steken. — သိက္ခာမတက္ခရာ steken, zooals een mier; (ook met een သိက္ခာမတက္ခရာ een halmpje afsnijden. — သိက္ခာမတက္ခရာ mv. — သိက္ခာမတက္ခရာ afgesneden of af te snijden halm; snede, bv. twee sneden. J.). — သိက္ခာမတက္ခရာ de pijn van een vinnige steek van een klein insect of van een vinnige kneep met scherpe nagels; steken, zooals van

ճիւղադրութիւն KN. komvormig, *bv. van een tot een bakje gevouwen blad* (verg. ճիւղադրութիւն և ճիւղադրութիւն). — ճիւղադրութիւն *iets zóo tot een bakje maken*. — ճիւղադրութիւն *iets in die vorm gebracht*.

ճիւղադրութիւն *ook ճիւղադրութիւն և gew. ճիւղադրութիւն* KN. de holte van de handpalm, *als men daarvan met naar boven gehouden vingers als het ware een bakje maakt*. Եւ ճիւղադրութիւն, zóo veel als men in de holle handpalm houden kan.

ճիւղութիւն KN; արիւթիւն of արիւթիւն onbeschaamd zijn in het vragen, in alles zin hebben, bedelachtig.

ճիւղութիւն KN. tong van een gesp (verg. դարձադր); slaghoutje in een val, knip of strik.

ճիւղութիւն KN. de buiging van de hand; de buiging van de hand door den duim in de vuist te houden, als men bij het kǎtǎng-spel een sawo-pit naar het kuiltje knipt; (de arm buigen om iets daarmede te omvatten, in den arm sluiten. G. Verg. ճիւղադրութիւն).

ճիւղութիւն *zie ճիւղադրութիւն*

ճիւղ KN. vasthoudend, karig, *van iemand die er niet ligt toe komt, om van het zijne iets af te staan; stijf, eigenziinnig, die niet wil toegeven* (verg. արիւն և ճիւղ). — արիւն *stijf weigeren*. — արիւն *jegens iemand karig zijn; iemand stijf iets weigeren*.

դարձաւ KW. *zva. արձալք և արձալք* — դարձաւ *zva. արձալք*

ճիւղ KN. falen, falend; valsch, valsheid, bedrog, verraad, trouweloosheid; valsch, trouweloos, handelen (Skr. *tjhidra*, holligheid, opening; fout, gebrek; zwakheid, zwakke zijde). — արձալք *poët. ճիւղ* valsheid, bedrog plegen, verraden; *iemand verraderlijk, tersluips, bij overrompeling, aanvallen, wonden of vermoorden; ook iemand heimelijk, tersluips, bij overrompeling, opligten of ontvoeren*. — արձալք *valsch handelen, iemand valsch behandelen; valsheid, bedrog, verraad, trouweloosheid jegens iemand plegen; verraderlijk, bedrieglijk, niet te vertrouwen*. — արձալք *het valsch handelen; sluipmoord*.

ճիւղ of արձալք KW. *zva. արձալք* oogwenk; *of wel een wip*; KN. ճիւղ - - ճիւղ...

nu eens - -, dan weér... — արձալք *bij afwisseling; wankelend, niet vast, van geheugen*. — արձալք *of արձալք* met een wip (*opstaan of weggaan*). — արձալք *met een wip opstaan*.

ճիւղ of արձալք KN. — արձալք *een ander kind nu en dan de borst geven, van een vrouw, die ook tevens haar eigen kind zoogt* (verg. արձալք *van արձալք*).

դարձալք of արձալք KN. 1. een worp of hoopje van vijf geldstukken (verg. դարձալք). 2. *zva. դարձալք* verzuimd, ten achteren. 3. (*ook wel դարձալք*) de Chinesche bruine gladhoutverw, *en in 't algemeen olieverbw; met olie verwen* (*een woord van Chineschen oorsprong*). — արձալք *iets met olieverbw verwen*. — արձալք *meervoud*.

դարձալք *gew. դարձալք* KN. bek, muil, snuit, *van een beest; ook plat voor bek, smool, van een mensch. արձալք դարձալք* te veel praats hebben.

արձալք KN. de maat, *bv. van een kopje of lepel; rantsoen of bepaalde hoeveelheid van spijs en drank; ook een prevelgebed tot genezing van een wond*. — արձալք *van iets een bepaalde hoeveelheid vaststellen; tot genezing van een wond een prevelgebed doen*.

ճիւղ 1. KW. *zva. արձալք* (Skr. *tjitta*, het hart als de zetel van het verstand beschouwd: verg. արձալք). 2. KN. sits, gebloemd Chineesch lijnwaad. արձալք *spr.*

արձալք KW. *zva. դարձալք և արձալք* արձալք և արձալք *en արձալք* *spr.*

դարձալք *zie դարձալք* 3.

ճիւղ *zva. ճիւղ* 2.

ճիւղ KW. teekening, gedaante, figuur, schrift (Skr. *tjitra*). արձալք *schrijver. ճիւղ* *spr.* արձալք *naam van een Kavische rangwijze. արձալք և արձալք* *eign. van Déwâ's* (Skr. *Tjitrarata en Tjitrdnggada*). արձալք *eign. van een Bašarâ. արձալք և արձալք* *eig. van zonen van Bašarâ Éndrâ. արձալք* *eign. van de vrouw van Ardjoenâ-sâerâ*. — արձալք *of արձալք* *zva. արձալք և արձալք* արձալք *spraakunst. արձալք of արձալք* *het teekenen of schrijven; een schrijver*.

արոյր՝ een schep met de holle hand. — արոյր
արոյր՝ iets met de holle hand scheppen; met de top-
pen van de gekromde vingers op iets slaan of druk-
ken. արոյրն արոյրն սր.

արևոյ of արևոյր KN. 1. verslindend, overdadig,
onmatig, in 't gebruik van visch of vleesch; al te
groot, van begeerlijkheid en van uitgaven; zeer be-
geerig, bv. naar wetenschap. 2. stut, steun, schoor
(erg. արևոյր en արևոյր). — արևոյր՝ iets
stutten, schoren, ondersteunen, onderschragen. —
արևոյր՝ meervoud.

արևոյր KN. met de nagels van de vingers uitgekra-
bt, afgekrabt of afgeknepen (erg. արևոյր en արևոյ
ոյր). — արևոյր՝ iets met de nagels uit- of af-
krabben of afknijpen.

դարձարոյր KN., արևոյր KI., zich het achterste
wasschen na een ontlasting, van vrouwen ook na
een waterlozing. արոյրդարձարոյր washwater
voor het achterste. դարձարոյր of արձարոյր
արոյր en արևոյր of արևոյր KN. vliegende
over het water heen en weer strijken, zooals de
sparrebouters. — դարձարոյր KN., արևոյր KI.,
iemand, zooals een kind of zieke, het achterste
wasschen.

դարձարոյր KN. een kleine aarden kom (erg. արոյ
դարձարոյր en դարձարոյր).

դարձարոյր KN. verminderd door afnemning van een
gedeelte of door korting of afhouding. — դարձարոյ
դարձարոյր՝ iets afhouden, bv. van een te betalen
som; van iets, zooals van iemands loon, een ge-
deelte, korten of inhouden.

արևոյր KN. gebrek, leemte, iets dat af te keuren is
(erg. արևոյր). — արևոյր՝ iets afkeuren; iemand
berispen; op iets aanmerking maken of aan te mer-
ken hebben.

արևոյր չի արևոյր

արևոյր KN. 1. een stuk lijnwaad of iets anders,
zooals afgeschilde boombast, dat Oosterlingen, als
zij naakt gaan, om de lendenen slaan, terwijl zij
het einde daarvan tusschen de beenen door en van
achteren in de gordel vaststeken, om zoo hun
schaamdeelen te bedekken; ook een stuk linnen,
dat op gelijke wijze door de vrouwen gedragen wordt,
als zij de maandstonden hebben; ook de bēbēd op-
halen en tusschen de beenen door van achteren vast-

maken; zooals de mannen doen, als zij bv. willen
klimmen, loopen of vechten. — 2. het bijten op de
onderlip (erg. արևոյր). արևոյրն արևոյրն արևոյ
դարձարոյր սր. — արևոյրն ook արևոյրն op de on-
derlip bijten. — արևոյրն en արևոյրն tegen
iemand op de onderlip bijten; արևոյրն iemand
een արևոյր aandoen of het kleed tusschen de bee-
nen doorhalen en van achteren vastmaken. արևոյրն
արևոյրն արևոյրն արևոյրն of արևոյրն արևոյրն
արևոյրն արևոյրն սր. — արևոյրն արևոյրն de bē-
bēd tusschen de beenen door ophalen en van achte-
ren vastmaken. — արևոյրն of արևոյրն
een zoo opgehaald kleed; het kleed zoo opgehaald
hebbend of dragend.

արևոյր en արևոյր KN. piepend geluid van som-
mige kleine vogels (erg. արևոյր). արևոյրն արևոյր
en արևոյրն dat geluid geven of maken.

արևոյր KN. het geluid van een vogel, die aange-
pakt wordt of van pijn schreeuwt (erg. արևոյր).
արևոյրն արևոյրն zoo schreeuwen, van een vogel.
— արևոյրն արևոյրն algemeen geschreeuw, van
vogels.

դարձարոյր KN. onwillekeurig overgeslagen; iets over-
slaan, voorbijzien.

արևոյր KN., արևոյր of արևոյր K. of KI.,
gereed, in gereedheid, tot de dienst of het gebruik van
iemand, of als toebereidsel voor iets (erg. արևոյր).
արևոյրն արևոյրն արևոյրն of արևոյրն արևոյրն toe-
bereidselen maken; iets in gereedheid brengen. —
արևոյրն արևոյրն արևոյրն of արևոյրն արևոյրն in
gereedheid zijn, gereed staan. — արևոյրն արևոյրն արևոյ
դարձարոյրն voor iemand iets in gereedheid bren-
gen of houden. — արևոյրն արևոյրն արևոյրն արևոյրն
արևոյրն iets in gereedheid brengen, bereiden, toe-
bereiden, gereed of klaar zetten of leggen; iets in
gereedheid doen brengen. — արևոյրն արևոյրն of արևոյրն
արևոյրն արևոյրն արևոյրն of արևոյրն արևոյրն արևոյրն
արևոյրն արևոյրն արևոյրն of արևոյրն արևոյրն արևոյրն
het gereedgemaakte of in gereedheid gebragte; toebe-
reidselen.

արևոյրն of արևոյրն արևոյրն KN. kneep met de hand
of nagels in de lippen (erg. արևոյրն արևոյրն en
արևոյրն). — արևոյրն արևոյրն of արևոյրն արևոյրն
iemand in de lippen knijpen.

արևոյրն of արևոյրն en արևոյրն of արևոյրն

անակող. KN. hard, forsch of barsch zijn in het spreken; snauwen, grauwen (vrg. անդամներ).

անդամներ. KN. beet of snauw van ter zijde of in 't voorbijgaan, zooals van een hond of aap. անդամները սեղանները, zie bij անդամները — անդամները een beet of snauw geven; iemand een beet of snauw geven; fig. iets in het voorbijgaan ergens verrigten; onbeoorlijk zich meê in een gesprek meugen; en van ter zijde of zijdelings iemand meê in verdenking brengen als schuldig.

անմուկ. KN.; անմուկը, ook wel անքնի մուկը met den duim en de geslotene vingers knijpen (vrg. անմուկը և մեկտը en մեկտը).

անմուկ. KN. met den duim en voorste vinger uitgeknepen of afgehaald (vrg. անմուկը en անդամները).

անգլուխ. een brokje (bv. brood). — անգլուխը van iets zôo een brokje afnemen. անգլուխը մեկտը zôo aan kleine stukjes brokkelen. — անգլուխը մեկտը մեկտը հարկը voor iemand iets brokkelen. — անգլուխը of անգլուխը բրոկը, kruimeltje. — անգլուխը մեկտը in vele kleine stukken verbrokkeld.

անգրեպ. KN. greep met de volle hand in zachte voorwerpen (vrg. անգլուխը). անգրեպը շուկը een greep, als een hoeveelheid; een dot. — անգրեպը շուկը zulk een greep doen. — անգրեպը շուկը bij of aan zulke grepen, bij dotten. — անգրեպը շուկը het doen van zulk een greep.

անձ. KN. kloof of spleet met van elkander wijkende punten aan het einde van een stok of bamboe; gekloofd gelijk een zwaluwstaart; een stok met ijzeren punten van anderen; de punten daarvan; de ijzeren punten aan een boom, daar men een vaartuig meê voorstuwte; een neusknijper voor een jongen buffel; een verschillende, uiteenlopende rigting of koers; voorbeschikking. — անձը iets van een tjawang voorzien; iets met een renvooiteeken (անձանքը) op de kant van de bladzijde bijschrijven; iets bewerken met een bepaalde bestemming; iets of iemand vooruit bestemmen, voorbeschikken (vrg. անձ). —

անձանքը. bestemd; voorbeschikt; iemand die voor iets bestemd is; een renvooiteeken voor iets dat op de kant van de bladzijde bij te schrijven is. անձանքը մեկտը, iets goeds beloven, van iemands voorko-

men. անձանքը մեկտը naar gedachte dood zullen gaan, van een boom.

անդամներ. KN. van de ééne kant naar de andere getrokken; in tweestrijd; (ook vorkvormig, aan 't einde gespleten, in twee takken uitlopend; vrg. անձ J.). — անդամները iemand of iets van de ééne kant naar de andere trekken, door meer dan één persoon; (iets aan het einde splijten, vorkvormig maken. J.).

անդամներ. KN. vermagerd, afgevallen, van gelaat of uitzigt.

անմուկը en անմուկը. KN. verhinderd, teruggehouden, om aan zijn verlangen te voldoen, bv. door schuamte of vrees; niet bereikt, van een verlangen; ook zva. անմուկը onvoldaan, teleurgesteld, in een verlangen. — անմուկը հարկը, teleurstellen.

անդամ or անգլուխը zeldzaam անգլուխը gew. անգլուխը. KN. los (niet vastgemaakt); losraken, losgaan; (դանդանը. KI.) een kleed uittrekken (vrg. անգլուխը անձը և անձը սրը en անգլուխը). անգլուխը դանդանը benaming van een kind na de 40 dagen, omdat het dan niet meer gezwachteld wordt. անգլուխը շուկը zonder loslaten. — անգլուխը շուկը, loskomen, ontsnappen. — անգլուխը մեկտը iemand of iets losmaken of loslaten; ook (անգլուխը. KI.) op iemand een pijl afschieten. — անգլուխը շուկը or անգլուխը դանդանը loslaten, bv. een beest, los laten loopen; iets laten voor een prijs, die er voor geboden wordt. անգլուխը դանդանը pass. — անգլուխը. KN., անգլուխը. KI., zich ontkleeden, zich uitkleeden. — անգլուխը մեկտը մեկտը iemand uitkleeden.

անձանք. 1. KW. zva. դանդանը en դանդանը (Skr. tjala, schudding, beweging. Vrg. անգլուխը). Zoo ook անձանքը անգլուխը և անգլուխը — 2. KW. verkeerd voor անձանք — 3. KW. zva. անձանք — 4. in samenst. zva. անձանք (Skr. tjhala, slechtheid, bedrog, streek). անձանքը. KN. blind, hetzij aan één oog, of aan beide oogen (vrg. անձը en անձանքը). անձանքը շուկը en gew. անձանքը շուկը spr. voor wanordentlijk, onbetamelijk, ongepast. անձանքը դանդանը spr. անձանքը դանդանը benaming van een bijzonder soort van perkoet. անձանքը դանդանը naam van een doodelijk vergiftig water. անձանքը շուկը. KW. zaa. անձանքը շուկը — անձանքը մեկտը, ook wel անձանքը մեկտը. KN., ook wel անձանքը դանդանը. K., een verdacht voorkomen hebben; verdacht;

eigenaar bepaald was, en het voordeel van een ba-
koel of bélantik wordt.

အလှူဒါန *Skr. tjalita*, schudding, beving. — ဖြူ
အလှူဒါန *of* အလှူဒါန *kw. zva. ခဏ်တပျာ* en ဖြူ
အလှူဒါန (*Skr. pratjalita*, beweging, schudding).

အလှူဒါန *kn.* uitdrukking voor het gevoel van koude, als
men in het koude water gaat. အလှူဒါန *de*
koude is gevoelig. — အလှူဒါန *of* အလှူဒါန
doordringend *of* gevoelig koud.

အလှူဒါန *ongebr.*; အလှူဒါန *draaijen in*
het spreken, telkens anders zeggen, onvertrouwbaar.

အလှူဒါန *kn.* kleine kuil in den grond (*erg.*
အလှူဒါန *en* အလှူဒါန); ook de harten in het
kaartspel. — အလှူဒါန *kleine* kuilen in
den grond; in den grond gemaakt kuiltje.

အလှူဒါန *kw. zva. ခဏ်တပျာ* en အလှူဒါန *အလှူဒါန*
အလှူဒါန *spr.*

အလှူဒါန *kw. zva. အလှူဒါန* en အလှူဒါန *အလှူဒါန*
အလှူဒါန *spr.*

အလှူဒါန *kn.* zonder bepaald doel, zonder iets te doen
of te zeggen te hebben, ergens gaau *of* komen. —
အလှူဒါန *hetzelfde.* အလှူဒါန *spr.* (*erg.*
အလှူဒါန).

အလှူဒါန *en* အလှူဒါန *kn.* door
een malligheid zich bespottelijk maken; met een
malle vraag, een zot antwoord *of* bespottelijk ver-
telsel voor den dag komen. — အလှူဒါန *van*
de oogen, zva. အလှူဒါန

အလှူဒါန *zie bij* အလှူဒါန

အလှူဒါန *of* အလှူဒါန *kn.* stil, zonder spreken, *bv. weg-*
gaan. အလှူဒါန *doodstil*, geheel in stilte. အလှူဒါန
အလှူဒါန *een dolle*, nooit den strijd opgeveende, kre-
kel. — အလှူဒါန *en* အလှူဒါန *al gaan-*
de rond kijken zonder te spreken. — အလှူဒါန *stil-*
letjes, zwijgend, heengaan *of* komen.

အလှူဒါန *1. kl. van* အလှူဒါန (*erg. အလှူဒါန*). အလှူဒါန
အလှူဒါန *2. kn. bena-*
ming van een witte duif met zwarte staart. — အ
အလှူဒါန *met* de punt in het water gedompeld en nat
worden (*erg. အလှူဒါန* *bij* အလှူဒါန). — အလှူဒါန
kl. van အလှူဒါန *en* အလှူဒါန *van* အလှူဒါန

အလှူဒါန *of* အလှူဒါန *kn.* indooeping (*erg. အလှူဒါန*
en အလှူဒါန *ben.*); အလှူဒါန
volgens G. ook proef. — အလှူဒါန *een* onbeta-
melijke, ongepaste taal. အလှူဒါန *van*

— အလှူဒါန *of* အလှူဒါန *iets* indooopen, indom-
pelen; brood soppem. — အလှူဒါန *ingedompeld* ra-
ken, door indompeling in het water nat worden. —
အလှူဒါန *of* အလှူဒါန *iets* indompe-
len en weér ophalen; zich in het water onder-
dompelen.

အလှူဒါန *zie* အလှူဒါန

အလှူဒါန *of* အလှူဒါန *kn.* het aarden bakje daar
de olie in is, *op* een အလှူဒါန *van* een Ja-
vaansche lamp.

အလှူဒါန *kw. zva. အလှူဒါန* *een* soort *van*
sprinkhanen, die zich in de boomen ophouden *en*
's avonds *en* 's nachts langdurig met de vlerken een
schel geluid geven; ook benaming *van* de muziek
Loko-nántá, die Zaturdags om vier uur namiddags
op de gamelan gespeeld wierd *bij* het tournoois-
spel (*Skr. pralapita*, treurige deun, geweeklaag. *pk.*).
အလှူဒါန *(of* အလှူဒါန) အလှူဒါန *spreekwijz* voor uit een
treuren, vervelend, langdurig, *bv. jammeren* *of*
schelden.

အလှူဒါန *kn.* bedrukt, treurig, *van* het gelaat (*erg.*
အလှူဒါန *အလှူဒါန* *en* အလှူဒါန); *van*
het hart moedeloos, laf, lafhartig.

အလှူဒါန *kw. zva. အလှူဒါန*. — အလှူဒါန *N.*
zva. အလှူဒါန *eig.* voldoende! laat het voldoende
wezen! — အလှူဒါန *maar* *op* een eenvoudige
wijze, *bv. gezelschap ontvangen.*

အလှူဒါန *of* အလှူဒါန *kn.* een
zeer kleine kakkerlak.

အလှူဒါန *zie* အလှူဒါန

အလှူဒါန *zie* အလှူဒါန

အလှူဒါန *of* အလှူဒါန *kn.* stout in het ont-
stelen *of* kapen *van* kleinigheden *of* de portie *van*
een ander (*erg. အလှူဒါန*). — အလှူဒါန *ie-*
mand een kleinigheid ontstelen *of* zijn portie ont-
kapen. အလှူဒါန *pass.*

အလှူဒါန *of* အလှူဒါန *kn.* beweging *van* de lip-
pen door den mond een weinig te openen *en* te slui-
ten; geprevel. — အလှူဒါန *die* beweging *met*
de lippen maken, *iets* prevelen. — အလှူဒါန
of အလှူဒါန *binnensmonds* prevelen.

အလှူဒါန *of* အလှူဒါန *kn.* diefachtig, geneigd
tot stelen; diefachtigheid (*erg. အလှူဒါန*).

အလှူဒါန *zie* အလှူဒါန

အလှူဒါန *of* အလှူဒါန *kn.* het bekleedsel *van* de

դատողութիւն մտ. ; en bestelen; nadeelig door on- gemerkt verlies. — դատողութեան զորք of անդատող դատարար gestolen; het gestolene; steelsgewijze, ter sluiks, heimelijk. անդատողութեան զորք sluikehandel.

անդարձող KN.; անդարձողութիւն of անդարձող զորք zwijgend om zich heen zien (verg. անդարձող).

անդարձող ongebr.; անդարձողութիւն KN. vrijpostig in zijn handelingen (verg. անդարձող bij անդարձող).

անդարձող KN. met een wip; ook naam van een անդարձող անդարձողութիւն wippen en springen. — անդարձող ergens op wippen, met een wip ergens op gaan springen of gaan zitten.

անդարձող of անդարձող KN. wijde mond, van een put of grot; kanaal of uitwatering uit een rivier naar de zee of naar sawahs (verg. անդարձող en անդարձող). — անդարձող gapen, een wijde ronde opening hebben.

անդարձող of անդարձող KN. de opening van den mond zooals bij het geeuwen (verg. անդարձող en անդարձող). — անդարձող open zijn van den mond.

անդարձող zie անդարձող

անդարձողութիւն zie անդարձող

անդ of անդ KN. stempel, cachet; druk door stempeling; met een stempel gedrukt zegel (Hind. en Beng. *tjāpa*, stempel, druk. PK.). անդ spr. — անդ iets stempelen, zegelen, drukken; met een stempel merken, iemand brandmerken. անդ en անդ pass. — անդ iets bestempelen, bezegelen, drukken; op iets zijn zegel zetten. — անդ iets laten zegelen of drukken; iets te zegelen geven; met iets zegelen, iets bezigen om iets te zegelen.

անդ zie անդ

անդ KN. uitroep, bij spelende kinderen in gebruik, in antwoord op de vraag, of een belofte welgemeend is, zva. անդ of անդ — անդ iemand of iets met dien uitroep als welgemeend toezeggen of belooven. — անդ-անդ elcander met dien uitroep als welgemeend toezeggen.

անդ KN. zva. անդ (Skr. *tjāpa*, een boog. Het wordt ook verklaard door անդ անդ անդ անդ անդ անդ en door անդ անդ).

անդ KN. zva. անդ KN. breed, bol en stomp, als de kop van een tijger.

անդ KN. zeer moe of vermoeid, zeer mat, afgemat, van het lichaam of de leden; fig. van het hart (verg. անդ en անդ).

անդ KN. een kopje met een deksel voor welriekende olie of pomade; (ook de gewrichtskom aan den schouder en de heupen. J.). — անդ iets in een անդ doen.

անդարձող zie անդ

անդ of անդ KN. naam van een lange peulvrucht, die gegeten en tot medicijn gebruikt wordt. անդ անդ (of անդ) naam van de slingerplant, die deze peulvrucht draagt (verg. անդ անդ).

անդ KN. zich te veel met het bestuur van de huishouding en de huislijke uitgaven van zijn vrouw bemoeijen, die al te nauw nagaan.

անդ KN. vlak, plat, ondiep (niet hol of bol. Verg. անդ). — անդ eenigzins vlak.

անդ KN. de omheining van de woning van een dorps hoofd; de ringmuur om het binnenste van de Kraton, de woning van den Vorst; het nauwe onderste gedeelte van een graf, daar het lijk ligt, en dat door de planken, die er boven liggen, voor de aarde beschut wordt; het been van binnen in het onderende van een hoorn, waarmede die aan de kop vast zit; KI. van անդ անդ en bepaald de gouden of zilveren sirih-doos van den Vorst, die, in een glöddög geplaatst, tot de rijkssierraden behoort.

անդ անդ en անդ անդ KN. een geluid als dat van een spuit of van een steek dat het bloed er uitgudst. — անդ անդ zulk een geluid maken; tegen iemand dat geluid maken om zijn verachting te toonen; iets weeks, zooals week beslag, door stampen kneeden; een platwoord voor een kind ter wereld brengen.

անդ KN. het spatten, bv. van water. անդ անդ անդ en անդ անդ spatten. — անդ անդ iemand of iets bespatten. — անդ անդ անդ iets doen spatten; met iets spatten.

անդ անդ ongebr.; անդ անդ zwaar van baard of knevels.

անդ KN. overdekte zitplaats op den rug van een olifant, of in een huis voor een hoog personage; ook overdekte zitplaats of kamertje in een schuit.

အစွဲကျွန် KN.; အစွဲကျွန်ကျွန် *en* အစွဲကျွန်ကျွန်ကျွန်
met gesloten mond kauwende, de lippen en kaken
bewegen, *van een tandeloos oude man of vrouw.*

အိတ်ကျွန် KN. een pasgeboren lammetje, geitje of
bokje (*verg.* အိတ်ကျွန်).

အိတ်ကျွန် KN. touw of lijn om een vaartuig te trek-
ken. — အိတ်ကျွန် *een vaartuig met een lijn of
touw voorttrekken.*

အိတ်ကျွန် KN. *gew.* အိတ်ကျွန်ကျွန် de lippen bewegen,
zoals men doet bij het moeilijk slikken of het
inhouden van het lachen. *Zoo ook အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်
ကျွန် of အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *en* အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်
အိတ်ကျွန်ကျွန် *zva.* အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်*

အိတ်ကျွန်ကျွန် *zva.* အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်
အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် KN *een klanknabootsend woord voor
het schielijk optillen of opligten van iets met beide
handen of armen: huup! — အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *of* အိတ်
အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *met een huup optillen of opgetild
worden. — အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *en* အိတ်ကျွန်
အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *ook အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *hier
en daar vuil, van het aangezicht (verg.* အိတ်ကျွန်).***

အိတ်ကျွန်ကျွန် *zie bij အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် — အိတ်ကျွန်ကျွန်
ကျွန် *zva.* plat woord voor met de hand iets pakken
of naar iets tasten.*

အိတ်ကျွန်ကျွန် အိတ်ကျွန်ကျွန် *of* အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် KN. met
een wip er opgesprongen. — အိတ်ကျွန်ကျွန် *enz.* met
een wip op een ongezadeld paard of ander beest
springen, er zoo maar op wippen (*verg.* အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်
အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်).

အိတ်ကျွန်ကျွန် *zva.* အိတ်ကျွန်ကျွန် *en* အိတ်ကျွန်ကျွန် — အိတ်
အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် KN. een betse broods. —
အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *verk.* အိတ်ကျွန်ကျွန် *en* အိတ်ကျွန်ကျွန်
ကျွန် *aanhoudend iets in den mond kauwen. — အိတ်
အိတ်ကျွန်ကျွန် *gedurig van tijd tot tijd wat eten of
snoepen.**

အိတ်ကျွန်ကျွန် KN. juist of volkomen overeenstemmend of ge-
lijkend; juiste gelijkenis, *bv. van een portret (verg.*
အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်). — အိတ်ကျွန်ကျွန် *juist op of in iets passen;
juist of volkomen overeenstemmen met iets, dat
nagebootst wordt; volkomen gelijken, van een por-
tret. — အိတ်ကျွန်ကျွန် *of* အိတ်ကျွန်ကျွန် *op iets anders
juist passen; juist van pas van grootte voor iets.**

အိတ်ကျွန်ကျွန် KN. dóórdringend, *van een gevoel (of smaak),
dat verder en diep in de zenuwen doordringt; het
geheele lichaam verkwikkend, bv. van een frisschen
drank. အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *het drong**

mij door het geheele hoofd, *bv. van het geluid van
een zware klok digt bij de ooren. — အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်
ooververdoovend.*

အိတ်ကျွန်ကျွန် KN. *benaming van verschillende soorten on-
harige padi; ook naam van een land.*

အိတ်ကျွန်ကျွန် KN. een lam; ook een jong geitje of bokje
(*verg.* အိတ်ကျွန်ကျွန်).

အိတ်ကျွန်ကျွန် KN. een bepaalde hoeveelheid, die men denkt
dat juist voor iets noodig zal wezen (*verg.* အိတ်ကျွန်ကျွန်).
— အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *voor iets een juiste bepaalde hoe-
veelheid stellen; iemand zijn genoegzaam deel geven
of toemeten. — အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *zva.* အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်
အိတ်ကျွန်ကျွန် KN. smaad, schimp; versmading, verachting*

(*verg.* အိတ်ကျွန်ကျွန်); ook te vlak liggend, te weinig hellend,
*van een dak. အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *smaad. အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်
zie bij အိတ်ကျွန်ကျွန် IV. — အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *en* အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်
အိတ်ကျွန်ကျွန် *iemand of iets smaden, op iemand of iets
schimpen of vitten. — အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *of* အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်
အိတ်ကျွန်ကျွန် *gesmaad, gevit; op een ander of elkander
smaden.****

အိတ်ကျွန်ကျွန် KN. handgemeen (*verg.* အိတ်ကျွန်ကျွန် *en* အိတ်ကျွန်ကျွန်).
အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *(of အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *of* အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်)* hand-
gemeen worden in den strijd. အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်ကျွန်
vleeschelijke gemeenschap hebben.

အိတ်ကျွန်ကျွန် *zva.* အိတ်ကျွန်ကျွန် *en* အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်
KN. gemengd, (*verg.* အိတ်ကျွန်ကျွန် *en* အိတ်ကျွန်ကျွန်). အိတ်ကျွန်
ကျွန်ကျွန် *gemengde kalk, kalk met stýjang of koe-
nir en kokosmelk gemengd, om bij de sirih gebruikt
te worden. အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *eenige onder elkander ge-
mengde soorten van bloemen. အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန်
olie uit verschillende bloemen gedistilleerd. — အိတ်
ကျွန်ကျွန် *zva.* အိတ်ကျွန်ကျွန် *onder iets mengen, iets
met iets anders vermengen. — အိတ်ကျွန်ကျွန် *gemengd
met iets, dat er onder of bij gedaan is.****

အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် KN. steel of stokje, gewoonlijk van
hoorn, aan de wajangpoppen, om ze in de pisang-
stam vóór het scherm vast te steken, en aan de
handen, om die te bewegen, — အိတ်ကျွန်ကျွန်ကျွန် *een
wajangpop van tjém-poerits voorzien. — အိတ်ကျွန်ကျွန်
ကျွန်ကျွန် *een wajangpop van tjém-poerits laten voorzien.**

အိတ်ကျွန်ကျွန် KN. een in de vorm van een kroon gevlochten
deksel over een lijk; en een kroon van woud op
de top van een berg; ook naam van een berg aan
het Lawoe-gebergte; een harpoen met drie of meer
punten (*verg.* အိတ်ကျွန်ကျွန်).

ព្រះពុទ្ធសាសនា KN. ontoereikend, niet genoeg; niet genoeg geschikt of bekwaam (erg. គុណសម្បត្តិ ធម៌ ធម៌); ឧ. benaming van een soort van kleine prauwen.

ធម៌សាសនា of ធម៌សាសនា KN. naam van een boom met tulpvormige, welriekende, witte of gele, bloemen (Skr. *tjampaka*). ធម៌សាសនា topaas.

ធម៌សាសនា KN. zva. ធម៌សាសនា — ធម៌សាសនា zva. ធម៌សាសនា klemmen. ធម៌សាសនា geklemd tus-schen iets.

ធម៌សាសនា KN. onevenredig dik van buik, van een kind, ook van voorwerpen, zooals een ធម៌សាសនា (erg. ធម៌សាសនា). — ធម៌សាសនា hetzelfde.

ធម៌សាសនា KN. rond en vooruitstekend, van de buik (erg. ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា). — ធម៌សាសនា hetz., en dikbuikig; kort, dik en rondachtig met een dunne steel of hals. — ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា, lelijke dikbuik, als scheldwoord; ឧ. benaming van een groot soort van djoekoeng of kano.

ធម៌សាសនា en ធម៌សាសនា zva. ធម៌សាសនា en ធម៌សាសនា J. Vrg. ធម៌សាសនា

ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា zie ធម៌សាសនា

ធម៌សាសនា KN. naam van een stuk hout, waarmee de Dalang onder de vertooning van tijd tot tijd op de klaphoutjes (ធម៌សាសនា) slaat, die aan de buitenzijde van de wajangkist hangen; ook ធម៌សាសនា of ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា naam van een rijk (Skr. *Pantjila*, of *Pantjila-rdja*).

ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា zie ធម៌សាសនា

ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា zie ធម៌សាសនា

ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា of ធម៌សាសនា KN. kort en dik van figuur of van vorm, als een ធម៌សាសនា (erg. ធម៌សាសនា en ធម៌សាសនា).

ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា zie ធម៌សាសនា

ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា KN. de jonge vrucht van de tamarinde. — ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា spijzen met jonge tamarinde mengen; fig. (spr.) iemand het verzuren, of, zooals wij zeggen, verbitteren; en iemand, die reeds boos is, nog erger verbitteren.

ធម៌សាសនា KN. laf, flauw, smakeloos; waar zout of kruiden aan ontbreken; ook fig. flauw, onbehaaglijk (erg. ធម៌សាសនា).

ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា zie ធម៌សាសនា

ធម៌សាសនា KN. het geluid van geplof in het water (erg. ធម៌សាសនា); ook naam van een lekkernij van pisang of kätélé. — ធម៌សាសនា zich in het water ploffen of

plompen, in het water gaan, te water gaan; fig. zich ergens inploffen of inplompen, zich overgeven aan iets, zooals het dobbelspel; ook pisang bakken, tjemploeng maken. ធម៌សាសនា in het water vallen; ook in een diepte neêrvallen. — ធម៌សាសនា diep getroffen of terneêrgeploft, van het hart. — ធម៌សាសនា in water, of iets daar water of vocht in is, iets ploffen, gooijen of doen. — ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា iets in het water of een vocht, of ook in een diepte, ploffen, gooijen of doen.

ធម៌សាសនា KN. schepnetje bij het visschen met het kruisnet. J.

ធម៌សាសនា KN. een klein niet doorlopend gat (erg. ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា). — ធម៌សាសនា diep en nauw toelooopen, van een gaatje; diep zijn, van een wond. ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា overal met zulke gaatjes. — ធម៌សាសនា of ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា benaming van een belasting, bestaande in vier strengen garen en vier dubbeltjes per djoeng, door de dorps hoofden op te brengen aan de leenbezitters ten behoeve van den Vorst; in de dorpen een belasting op de deuren, van twintig cent voor elke deur.

ធម៌សាសនា KN. een van zelfs afgevallen kokosnoot met een gat, door badjings doorknaagd; en een doodshoofd, schedel, bekkeneel (erg. ធម៌សាសនា en ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា).

ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា KN. doorlopend gaatje, zooals in een plank of oude kous: zulk een gaatje hebben (erg. ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា). — ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា overal met gaatjes. — ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា met zulke gaatjes doorboord.

ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា een harpoen of korte spies met één puntige weërhaak (erg. ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា).

ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា zie ធម៌សាសនា

ធម៌សាសនា KN.; ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា de lippen gedurig tot lachen plooijen. — ធម៌សាសនា zich tot lachen plooijen, van de lippen.

ធម៌សាសនា KN. mak, tam, van beesten; fig. van een mensch: getrouw, handelbaar, en van iemand die veel bij iemand aan huis komt (erg. ធម៌សាសនា en ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា). ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា het haar op de groote teenen (erg. ធម៌សាសនា); en zva. ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា lijfknecht. — ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា een beest temmen, mak maken. — ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា tembaar; als een mak beest doen. ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា spr.

ធម៌សាសនា ធម៌សាសនា zie ធម៌សាសនា

အညွန့်က. KW. en KN. de bijslaap; de bijslaap uitoefenen (Skr. *tjoembana*, zoen, gezien. Vrg. အညွန့်). Zoo ook အညွန့်က — အညွန့်က *een vrouw* zoenen, in den zin van beslapen.

အကျွဲက. KW. *sva*. အကျွဲကျ (vrg. အကျွဲ). — အကျွဲကျွဲ *iets mengen, samenvereenigen of aanmengen met iets anders. အကျွဲကျွဲကျ* gemengd raken; vereenigd raken met *iets anders*. — အကျွဲကျွဲကျ *mengsel, aanmengsel; gemengd van ras of soort, in tegenoverstelling van အကျွဲကျွဲကျ* ook zamengesteld, *van een woord*. — အကျွဲကျွဲ *vermenging; samenvereeniging; samenstelling*.

အကျွဲကျွဲကျ *Ml. jaloersch, ijverzuchtig; jaloerschheid* (vrg. အကျွဲကျွဲကျွဲ).

အကျွဲကျွဲ *zie အကျွဲကျွဲ*

အကျွဲကျွဲ 1. KW. *sva*. အကျွဲကျွဲ 2. TD. အကျွဲကျွဲ *en အကျွဲကျွဲ* *sva*. အကျွဲကျွဲ

အကျွဲကျွဲကျွဲ KN.; အကျွဲကျွဲကျွဲ *verstomd van verwondering* (vrg. အကျွဲကျွဲ).

အကျွဲ *zie bij အကျွဲ* — အကျွဲကျွဲ KN. *op zijn hoede zijn voor dieven*.

အကျွဲ *KW. zuur; KN. အကျွဲ, en အကျွဲကျွဲ naam van een bloem*.

အကျွဲကျွဲ *naam van een Chineesch feest*.

အကျွဲကျွဲ *of အကျွဲကျွဲ* KN., အကျွဲကျွဲ KI., *karwats (Tamil sammuati of samatti, een Prdkret-vorm van het Skr. tjamajastji. PK. Vrg. အကျွဲကျွဲ). အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *spr*. — အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *met de karwats slaan*. — အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *အကျွဲကျွဲ* *mv*. — အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *iets bezigen als karwats*.*

အကျွဲကျွဲ *အကျွဲကျွဲ* *K. van အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ (vrg. အကျွဲကျွဲ)*. — အကျွဲကျွဲကျွဲ *K. van အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *en van အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ; ook benaming van den pasardag Légi**.

အကျွဲကျွဲ KN. *metalen kom zonder voetstuk*.

အကျွဲကျွဲ *KN. het jong van een kat, een jonge kat* (vrg. အကျွဲကျွဲ).

အကျွဲကျွဲ *en အကျွဲကျွဲ* KN. *babbelachtig, praatzuchtig*. — အကျွဲကျွဲကျွဲ *အကျွဲကျွဲကျွဲ* *babbelen, sprookjes vertellen* (*sva*. အကျွဲကျွဲကျွဲ *J*). — အကျွဲကျွဲကျွဲ *wartaal*. အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *van den hak op den tak springen*. *အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ* *alles wartaal*.

အကျွဲကျွဲ *zie အကျွဲကျွဲ*

အကျွဲကျွဲ *of အကျွဲကျွဲ* KN. *klanknabootsend woord voor het pakken of aanpakken, vooral voor het vlug en knap-*

*handig aanpakken; sv. အကျွဲကျွဲကျွဲ *of အကျွဲကျွဲကျွဲ* *အကျွဲကျွဲကျွဲ* *fluks pakt hij, of pakt hij het aan*.*

အကျွဲကျွဲ *zie အကျွဲကျွဲကျွဲ*

အကျွဲကျွဲ *en အကျွဲကျွဲ* KW. *sva*. အကျွဲကျွဲကျွဲ *beest; KN. အကျွဲကျွဲကျွဲ* *dom, domkop* (vrg. အကျွဲကျွဲကျွဲ). အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *zoo dom als een beest*.

အကျွဲကျွဲ KN. *ongeoorloofd, waarvan men zich onthouden moet; onthouding; verbod; beletting, verandering; zich onthouden van iets, sv. van wijn, of van slapen of eten* (vrg. အကျွဲကျွဲကျွဲ). အကျွဲကျွဲကျွဲ *zich onthouden, matig zijn*. — အကျွဲကျွဲကျွဲ *van iets zich onthouden; iets, sv. eten en drinken, onthouden aan iemand; iets beletten, tegengaan*. — အကျွဲကျွဲကျွဲ *het zich onthouden, enz*.

အကျွဲကျွဲ KN. *benauwd, beklemd, op de borst; benauwd, beklemd, van de ademhaling*.

အကျွဲကျွဲ TD. KN. *vast, wat vast staat; ongetwijfeld* (vrg. အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *en အကျွဲကျွဲကျွဲ*); *ook een afperking in 't water om visch te vangen vóór een riviermonding of inham* (vrg. အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ — အကျွဲကျွဲကျွဲ *iets tot stevigheid van iets voorzien, om het vast te doen staan; ergens een tjäger zetten*. — အကျွဲကျွဲကျွဲ *op iets vast rekenen of staat maken*.

အကျွဲကျွဲ *အကျွဲကျွဲ* *en အကျွဲကျွဲ* KN. *geplof of geplomp van iets zwaars, dat in het water valt, of van opgestuwde neérvallende golven* (vrg. အကျွဲကျွဲကျွဲ *en အကျွဲကျွဲကျွဲ*). — အကျွဲကျွဲကျွဲ *en အကျွဲကျွဲကျွဲ* *zich plomp in het water laten vallen*. အကျွဲကျွဲကျွဲ *enz. onvoorziens in het water plompen*. — အကျွဲကျွဲကျွဲ *enz. in het water zich, of iets plompen, laten vallen of werpen*. — အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *iets of iemand plompen, smijten of gooijen in het water*.

အကျွဲကျွဲ KN. *vast er in, fiksich er in, vastgezet, stevig geplamt; fiksich of goed raak* (vrg. အကျွဲကျွဲ). အကျွဲကျွဲကျွဲ *အကျွဲကျွဲ* *zeker van zijn zaak, vangst of winst; niet kunnen missen*.

အကျွဲကျွဲကျွဲ KN. *vóór de tijd padi planten*. — အကျွဲကျွဲကျွဲ *အကျွဲကျွဲ* *rijstveld vóór de tijd beplanten, of vóór de oogsttijd snijden*. — အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *het vóór de tijd geplante, of vóór de oogsttijd gesneden*.

အကျွဲကျွဲကျွဲ KN. *stut, steun, stijl, staak of paal om iets te steunen of in de hoogte op te houden* (vrg. အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ). အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *een vlaggestok*. အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *een kruis*. အကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲကျွဲ *middel om de ooggen open te houden en wakker te blijven*. အကျွဲကျွဲ

դառնիւնքայր տանի միջոց տակ of այրն
առտակը և առտակ տակ spr. — առտակը
onderstutten; fig. iemand ondersteunen; als een stut.

առտակ տակ և առտակ տակ տակ տակ տակ
spr. — առտակ տակ mv., և iets stutten, onder-
stutten, vaststutten.

ճիտոյր KN. 1. domoor (vrg. դառնիւնք). 2. de hik
(vrg. ճիտնիւնք). 3. naam van een boom, waarvan
de vrucht tot medicijn voor vrouwen gebruikt wordt.
4. (uitgesproken met zachte oe en duidelijke k) het
geluid van de keel bij het inslikken van drank; en
zoo ook ճիտոյր (met duidelijke k); en dit ook
voor plof! (vrg. ճիտոյր). — ճիտակոյր of ճի
դոյր սլոկ teug. առտակոյր սլոկ een slok,
een teug.

ճիտոյր zie bij ճիտոյր

այտոյր zie այտոյր

այտոյր KN.; այտոյր zich in de weg stellen,
om iemand af te wachten of tegen te gaan; iemand
ergens tegemoet treden. — այտոյր iemand zich
in de weg stellen om hem de weg af te snijden en
het voortgaan te beletten; iemand of iets tegengaan,
of tegenhouden.

այտոյր KN. stuk gebroken of afgesneden, bv. van
een touw (vrg. միտոյր). — այտոյր iets,
zooals een touw, stuk breken of afsnijden.

այտոյր KN. geraakt, van iemand die zich geraakt
of beleedigd gevoelt. այտոյր of այտոյր
դառնալ, այտոյր, այտոյր, այտոյր ook
այտոյր, այտոյր, այտոյր, ligt geraakt.

այտոյր KN. het geluid van iets (zooals een steen)
dat in het water valt: plof (vrg. ճիտոյր 4).

այտոյր ook wel այտոյր KN. ten einde, geein-
digd, afgebroken of afgeknot. — այտոյր iets,
zooals een verhaal, eindigen of afbreken; een weg
afsluiten.

այտոյր of այտոյր KN. het geluid voor het steken in
een week voorwerp, zooals een pisangstam, zva.
դառնալ ook steken blijven, uitscheiden. այտոյր
այտոյր het herhaald geluid van een menigte, pijlen
bv., die ergens, zooals in den grond, met de pun-
ten in steken en blijven zitten. — այտոյր of
այտոյր և այտոյր zie boven. — այտոյր
և այտոյր of այտոյր zie beneden.

այտոյր KN. lange Spaansche peper (Skr. tjawja en

tjawa)d. Vrg. դառնիւնքայր ճիտակոյր և ճի
առ). — այտոյրոյր naam van een soort van
kleine slang.

այտոյր zie դառնալ

այտոյր zie դառնալ

դառնալ KN., դառնիւնք, այտոյր և այտոյր poet.,
դառնալ MI., proef, proefneming, beproeving;
ook tot proef, waar wij eens zeggen (vrg. առտոյր
և առտոյր); TP. voor zoo, als, indien. դառնալ
դառնալ proberen, de proef nemen. դառնալ
(այտոյր) laat ik daar eens naar toe gaan. դառնալ
դառնալ (այտոյր) laat ik eens proberen daar naar
toe te gaan. դառնալայտոյր had ik het eens
meëgenomen (zoo ik het meëgenomen had), dan
enz. — դառնալ iets proberen, beproeven; iets
passen, aanpassen; iemand toetsen, op de proef
stellen. — դառնալոյրոյր met of van iets
de proef nemen op iets, of om er iets mee te doen.
— դառնալոյր om te proberen, iets dat dient om
iets te toetsen of te beproeven, of om er de proef
op te nemen; ook de pen daar men netten mee
breidt. դառնալայտոյր proefstuk. — ադառ
այտոյր middel om te beproeven. — միտոյր
այտոյր MI. en OS. hetzelfde.

դառնալ zie դառնալ

միտոյր zie միտոյր

այտոյր KN. magteloos, onvermogen, om iets, dat men
wenscht, uit te rigten; magteloosheid, onvermogen
(vrg. առտոյր). առտոյրայտոյր zegt men van iemand
dien het tegenloopt.

միտոյր zie միտոյր

միտոյր KN.; միտոյր և միտոյր rondom zich
heen slaan en plassen, zooals bij het baden. Vrg.
առտոյր

այտոյր և այտոյր zie այտոյր

միտոյր և այտոյր zie bij միտոյր

այտոյր KN. naam van een nachtvoegel, die's avonds
en 's nachts op een paal of boomstronk zittende,
onophoudelijk het geluid այտոյր laat hooren en
daarom ook միտոյր genoemd wordt. միտոյր
այտոյր միտոյր voor hij steekt telkens den
mond er in. — (առտոյր met de vlakke hand
naar omlaag slaan, om iets te vangen. Vrg. միտոյր
այտոյր J.).

այտոյր 1. KN. het overblijfsel van de wijden, als

de olie er uitgeperst is, dat door de Javanen ge-
geten wordt (en zwa. အိန္ဒိယ J.). 2. *Mal. Pers.*
zweep. *Zie အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ TP. zwa. အိန္ဒိယ — အိန္ဒိယ zwa.
အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ, ook wel voor အိန္ဒိယ
(Vrg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. naam van een insect, de katjangluis,
een soort van plattuis, die de katjang verwoest
(vrg. အိန္ဒိယ). — အိန္ဒိယ *zie အိန္ဒိယ*
အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ zwa. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
J. (zie bij အိန္ဒိယ Vrg. ook အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ *zie အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ KN. juist gelijk, *bv. van grootte*; juist over-
eenkomen met iets anders, *zoals van rekeningen.*

အိန္ဒိယ *zie အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ *Mal.* vuile taal spreken, onkuische woor-
den gebruiken, vuilbekken.

အိန္ဒိယ KN. dwergachtig; dwerg. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ (of အိန္ဒိယ) spr. — အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ als een dwerg, *bv. loopen*; de dwergen, *als*
een soort mismaakte menschen; ook woonplaats van
dwergen.

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ KN. flauw, *gewoonlijk in een*
figuurlijke beteekenis; ook voor *onbevallig* (vrg. အိ
အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. ezelsdom (*waarschijnlijk voor*
အိန္ဒိယ en verkort in *zamenstelling voor*
အိန္ဒိယ)

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ KN. in het water staande
met beide handen op het water kletsend verschil-
lende geluiden maken (vrg. အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ zwa. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ KN. slag of klap met de
vlakke hand. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ aanhoudend met
de vlakke hand slaan. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
zoo muggen vangen; spr. — အိန္ဒိယ met de vlak-
ke hand slaan; *iemand met de vlakke hand een*
slag geven. အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ ook een
fooi vragen, *bij een koop of verkoop, en het spel.*
— အိန္ဒိယ *meervoud*; အိန္ဒိယ *iemand veel*
klappen met de vlakke hand geven. — အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ elkander met de vlakke hand slaan; အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ een fooi *bij koop, ver-*
koop of het spel. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ spr.

အိန္ဒိယ KN. het in den grond zittende einde van
iets, *bv. van een staak, paal, stek of plant*; een
puntig hout, daar men gaten meê maakt om ka-
tjang, djarak, enz. te poten. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
een huis, waarvan de palen in den grond, *en niet*
op neuten, staan. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ spr. — အိန္ဒိယ met het einde in den
grond gaan zitten; *en afvallen, van boomvruchten*
(vrg. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ). —
အိန္ဒိယ *iets met het einde in den grond*
steken, zetten of planten; de rijststamper (အိန္ဒိယ)
insteken, in de rijst om die te stampen.

အိန္ဒိယ KN. een kleine flesch, een flacon voor reuk-
werk; ook een priem om een gat ergens in te ste-
ken of iets vast te steken (vrg. အိန္ဒိယ). —
အိန္ဒိယ met een priem een gat steken; *iets met*
een priem vast steken. — အိန္ဒိယ *meervoud.*

အိန္ဒိယ KN. afgenomen, *van iemands apanage rijst-*
velden, zoodat hij minder heeft dan vroeger; ook
koepok-inenting, vaccine, zwa. အိန္ဒိယ — အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ van *iemands velden* wat afnemen; de pitten
uit de tamarinde halen of uitpellen; *woorden uit*
een brief of boek ontleenen, uittrekken, aanhalen of
overnemen; ook iemand de koepokken inenten. —
အိန္ဒိယ *mv., en eenige (plantjes bv.) uit een*
aantal uitkiezen, uitkippen; iets kleins uitpellen,
uithalen; (verplanten, verplaatsen; gelijkelijk ver-
deelen. G.)

အိန္ဒိယ KN. dom, domoor, botterik (vrg. အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. vaal, bleek, *van batiksel*; flauw,
zonder uitdrukking, *van een gelaat*; eenvoudig,
zonder versiering, *van het meublement van een huis*;
zonder boomen, *van een veld.*

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ een mooi, mollig gezicht, met groote ooggen,
van een vrouw.

အိန္ဒိယ KN. prik, steek; priempje om meê te prik-
ken of te steken (vrg. အိန္ဒိယ). — အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ prikken, in *iets prikken of steken, een prik*
geven (vrg. အိန္ဒိယ); ook *aderlaten* (vrg. အိ
အိန္ဒိယ). — အိန္ဒိယ *mv.* — အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ met *iets prikken of steken.*

အိန္ဒိယ KN. priem, naald of iets dergelijks,
om meê te steken of een gat te maken (vrg. အိန္ဒိယ)

vorm, *zoals baksteen*; in een vorm gieten, *zoals kogels*; iets juist nabootsen; iets, wat door een ander gezegd is, juist teruggeven; *ML. zva. ခါးခါး* သရု drukken, stempelen, zegelen. *အရံအရာ* ကပ်အိတ်အိတ်
 een steenbakker. — *အိတ်အိတ်* 1. vorm, waarin iets gevormd of gegoten wordt. 2. kw. een wrat. — *အိတ်အိတ်* het vormen, enz. — *အိတ်အိတ်* steenbakkerij; *ML.* drukpers.

အရံအရာ KN. een enkele keer, *zoals een dag*, verzuimd. — *အရံအရာ* iets, *zoals het vasten*, een enkele keer verzuimen of nalaten.

အရံအရာ KN. iets daar men iets meê raakt, om het weg te schuiven, naar zich toe te halen of uit te peuteren (*arg. အရံအရာ* en *အရံအရာ*). — *အရံအရာ* iets met iets, *zoals een stok*, wegschuiven, enz. — *အရံအရာ* *mv.* *အရံအရာ* *mv.* *အရံအရာ* *spr.*

အရံအရာ KN. naam van een klein riviervischje. J.

အရံအရာ of *အရံအရာ* KN. oudiep, niet diep; ook van een wond en van iemands verstand; ondiepte.

အရံအရာ KN. troffel, metselaarstroffel; ook schep of schup voor allerlei gebruik, *voorn. voor het toedienen van de rijst aan de werklieden*; ook hoosvat (*arg. အရံအရာ* en *အရံအရာ*). — *အရံအရာ* *ကပ်အိတ်* kalk met een troffel scheppen; iets met een schep of schup scheppen; (ook zijn aandeel eten komen halen of ontvangen, *zva. အရံအရာ* J.). — *အရံအရာ* *အရံအရာ* iemand zijn portie geven. — *အရံအရာ* *အရံအရာ* iemands bepaalde portie.

အရံအရာ zie *အရံအရာ*

အရံအရာ KN.; *အရံအရာ* iets met losse steken een weinig digtmaaijen; iets in het geheugen prenten of bewaren, onthouden; iets bevatten, begrijpen. — *အရံအရာ* aantekenen, optekenen, noteren. — *အရံအရာ* aantekening; nota; *အရံအရာ* notitie-boek of -boekje. — *အရံအရာ* zakboekje.

အရံအရာ KN. een nijptang; ook een nijptangetje om het haar van de baard uit te trekken. *အရံအရာ* zich het haar van de baard met een tangetje uittrekken. — *အရံအရာ* iets met een nijptang of tangetje uittrekken.

အရံအရာ KN. het geluid *tjétoet*; geknik, *zosals wanneer men de gewrichten van de vingers laat knikken*. — *အရံအရာ* dat geluid geven of maken. —

အရံအရာ met de hand het bovenste gedeelte van een halm van het onderste op het veld aftrekken, *zoodat het dat geluid maakt*; één vinger of de gezamentlijke vingers doen knikken. — *အရံအရာ* *mv.* *အရံအရာ* KN. klap of klappend geluid, dat men maakt met de duim en middelste vinger; ook vasthoudend, niet geneigd om te geven (*arg. အရံအရာ*). — *အရံအရာ* *zoo* klappen. — *အရံအရာ* *mv.*, en tegen iemand of een beest *zoo* met duim en vinger klappen. — *အရံအရာ* met iets, *bv. met vinger en duim*, zulk een klappend geluid maken.

အရံအရာ KN. kneep met de duim en voorste vinger (*arg. အရံအရာ*); ook naam van een uit *kétan* bereide lekkernij, van een taaije rekbare substantie. — *အရံအရာ* met de duim en voorste vinger knijpen. — *အရံအရာ* meervoud.

အရံအရာ KN. iets, waarmee men iets opwipt en voortgooit of wegsmit; ook koepokinenting, vaccine; ingeënt worden; zich laten inenten (*arg. အရံအရာ* en *အရံအရာ*). *အရံအရာ* de mantri voor de koepokinenting. — *အရံအရာ* iets met een stok of iets dergelijks opligten en voortgooijen of wegsmiten; een bediende wegsjagen; ook de koepokken inenten. *အရံအရာ* *spr.* — *အရံအရာ* *mv.* — *အရံအရာ* iets bezigen, om iets op te wippen en weg te smijten; ook een kind laten inenten.

အရံအရာ KN. het uitkomen, uitdringen of uitloopen van iets weeks uit een opening, *zoals etter uit een opene zweer* (*arg. အရံအရာ*). *အရံအရာ* *အရံအရာ* platte uitdrukking voor *အရံအရာ* niet bestand of in staat. — *အရံအရာ* en *အရံအရာ* uitloopen of uitkomen, van iets weeks; zich ontlasten, van een zweer; ook plat woord voor ontlasting, afgang hebben. *အရံအရာ* *spr.*

အရံအရာ *အရံအရာ* en *အရံအရာ* *zva. အရံအရာ* enz., maar in grooter massa. *အရံအရာ* ook uit de hand slibberen of zich wringen, van een visch of iets dergelijks.

အရံအရာ zie *အရံအရာ*
အရံအရာ KN. gierig, vrekkelig (*arg. အရံအရာ* *အရံအရာ* *အရံအရာ* *အရံအရာ* en *အရံအရာ*). *အရံအရာ* een vrek.

အရံအရာ of *အရံအရာ* KN. einde, slot, *bv. van een verhaal*; ten einde, uit; ten einde loopend; ten

အာရုံ၊ het er sterk op gezet hebben. သိက္ခာ၊ en အာရုံ၊ ook zva. သိက္ခာ၊ en အာရုံ၊ သိက္ခာ၊ KN. elkander met uitgestoken handen van zich afhouden. — သိက္ခာ၊ iemand met uitgestoken hand of handen terughouden.

သိက္ခာ၊ KN. nagel, kruidnagel; klaver, in het kaartspel. သိက္ခာ၊ kruidnagelboom.

အာရုံ၊ KN. gespleten, van hoeven; gebroken er bij hangen, bv. van een tak van een boom; in twee armen zich scheiden, van den stam van een boom; (ဝိသိက္ခာ၊ အာရုံ၊ een van een geheele rist afgesneden tros pisang. J.). — အာရုံ၊ een deel van een geheel afsnijden — အာရုံ၊ mv.

သိက္ခာ၊ KN. kopje, kommetje, bekertje (vrg. သိက္ခာ၊).

သိက္ခာ၊ KN. 1. uitgebreid, een groote ruimte beslaan; ruim, wat wijd van elkander, bv. zitten. 2. bar, onvruchtbaar, van den grond; onvruchtbare grond, zva. သိက္ခာ၊

သိက္ခာ၊ KN. jonge, nog niet rijpe, kokosnoot (grooter dan သိက္ခာ၊, maar jonger dan သိက္ခာ၊). — သိက္ခာ၊ de wasdom van een သိက္ခာ၊ hebben, van een kokosnoot. — အာရုံ၊ (eig. zva. nog niet rijp of volwassen) een kind boven de zes jaar.

သိက္ခာ၊ TP. zva. သိက္ခာ၊

အာရုံ၊ of သိက္ခာ၊ KW. bewaking: naam van een poortwachter aan het paleis van Batára-Goeroe, ook သိက္ခာ၊ en သိက္ခာ၊ အာရုံ၊ spr.

အာရုံ၊ zie အာရုံ၊

အာရုံ၊ zie အာရုံ၊

အာရုံ၊ of အာရုံ၊ KN., အာရုံ၊ poet., oneenig. — အာရုံ၊ အာရုံ၊ of အာရုံ၊ အာရုံ၊ oneenigheid; oneenigheid hebben met een ander of met elkander.

အာရုံ၊ zie သိက္ခာ၊

အာရုံ၊ KN. de sneb van een schuit of kano; ook het boven uitstekende hoofd van de achterstevan.

အာရုံ၊ KN. door braden, of ook in de zon, gedroogde rijst (သိက္ခာ၊). သိက္ခာ၊ အာရုံ၊ အာရုံ၊ zulke gedroogde rijst, gemengd met gesmolten Jav. suiker. — သိက္ခာ၊ အာရုံ၊ gekookte rijst zóo drogen.

အာရုံ၊ အာရုံ၊ KN.; အာရုံ၊ အာရုံ၊ vuil met een houtje of iets dergelijks in of op iets scheppen (vrg. အာရုံ၊ အာရုံ၊). သိက္ခာ၊ အာရုံ၊ အာရုံ၊ အာရုံ၊ spr.

အာရုံ၊ KW. en KN. zva. အာရုံ၊ အာရုံ၊ en အာရုံ၊ အာရုံ၊ het zich verlustigen of vermaken, vooral met wandelen (Skr. *tjanygramad*, het rondkuijeren). — အာရုံ၊ အာရုံ၊ zich verlustigen of vermaken, bv. met wandelen of visschen; ook met een vrouw, zva. အာရုံ၊ — အာရုံ၊ အာရုံ၊ met iets, ook met een vrouw, zich verlustigen of vermaken. — အာရုံ၊ အာရုံ၊ plaats om zich te vermaken, bv. met de jagt; wandelplaats; en zva. အာရုံ၊ အာရုံ၊ slaapkamer.

အာရုံ၊ အာရုံ၊ of သိက္ခာ၊ အာရုံ၊ KN. het met de klauwen of nagels vasthouden. — အာရုံ၊ အာရုံ၊ iets met de klauwen of nagels vasthouden of pakken.

အာရုံ၊ အာရုံ၊ zie သိက္ခာ၊ အာရုံ၊

အာရုံ၊ အာရုံ၊ KN. raadsel; en een raadsel of raadsels opgeven. — အာရုံ၊ အာရုံ၊ iemand een raadsel opgeven.

အာရုံ၊ KN. waterpokken (vrg. အာရုံ၊). — အာရုံ၊ အာရုံ၊ de waterpokken hebben.

အာရုံ၊ KN. naam van een wilden boom met veel dorens, leelijk van aanzien, maar die schoone, roode bloemen draagt; ook benaming van een soort met rood gebatikt lijnwaad. အာရုံ၊ အာရုံ၊ အာရုံ၊ spr.

အာရုံ၊ KN. het gevoel, dat men heeft, als men met een naald of scherpe fijne doren geprikt wordt; ook oneenig, oneensgezind, van menschen die zich geraakt of gekrenkt voelen. — အာရုံ၊ အာရုံ၊ het gevoel hebben van met een naald of iets dergelijks geprikt te worden.

အာရုံ၊ KW. niet genoeg of gebrek hebben; ontberen en ontbering; ook te kort of niet groot of lang genoeg zijn, van een kleed (vrg. အာရုံ၊). — သိက္ခာ၊ အာရုံ၊ အာရုံ၊ gebrek hebben, bv. aan voedsel; gebrek of ontbering lijden.

အာရုံ၊ အာရုံ၊ KN. kromme beenen hebben (vrg. အာရုံ၊ အာရုံ၊); ook benaming van een bijzonder fatsoen van kriszen.

အာရုံ၊ KN. 1. zie သိက္ခာ၊ အာရုံ၊ 2. de bloemen van den So-boom, die met de jonge bladen (အာရုံ၊ အာရုံ၊) of met de vruchten (အာရုံ၊ အာရုံ၊) gegeten worden als groente.

အာရုံ၊ အာရုံ၊ ook wel သိက္ခာ၊ KN. het voorkomen of zich voordoen op het oog, wat grootte betreft, zva. အာရုံ၊ အာရုံ၊ — သိက္ခာ၊ အာရုံ၊ အာရုံ၊ naar gissing op het oog; ook een bus, band of riug; en zva. အာရုံ၊ အာရုံ၊ bv. een klomp leem, waaruit

een vat gevormd zal worden; ook schets van iets dat te maken is.

անդամաշար KN. 1. harde schaal of dop van noten, notedop; ook wel voor eijerdop. 2. afzetter van een boom, door nam. een tak of loot, die men afzetten wil, met aarde te omwinden, totdat hij daarin wortel gemaakt heeft. 3. voorbeeld, model (verg. այսպես այսպիսով և դասընթաց). անդամաշարում էen volkplanting. — անդամաշար 1. een tak van een boom afzetten. 2. iets nadoen, nabootsen, door iemand iets af te zien of een voorbeeld te volgen (verg. դանդաշար դեմդանդաշար).

դանդաշար KN. 1. zwa. անդամաշար 2. gemaakt, gekunsteld, opgesmukt; ook gevarieerde wijze waarop een dichtmaat gezongen wordt. — դանդաշարայի zwa. անդամաշար 2.

դանդաշար KN. bemiddelaar van een huwelijk. Zoo wordt nam. de persoon (man of vrouw) genoemd, die door de ouders van een jongeling tot de ouders van een meisje gezonden wordt, om dit voor hun zoon ten huwelijk te vragen. — դանդաշարի voor een jongeling een meisje bij de ouders ten huwelijk gaan vragen (verg. դանդաշար).

անդամաշար անդամաշար և անդամաշարի չի անդամաշար

անդամ և անդամ KN.; անդամ: iets kort bij den rand nemen of houden; iets bij verkorting noemen of zeggen (verg. անդամ և անդամ). — անդամաշարի bij verkorting; verkort; verkorting, abbreviatie.

անդամաշար KN. al wat dient om als een haak iets, zooals een vensterluik, tegen te houden of vast te zetten; ook fig. zwa. անդամաշար (verg. անդամաշար և անդամաշար). անդամաշարի անդամաշարի սր. — անդամաշարի iets of iemand hakende tegenhouden. անդամաշարի gehaakt raken, blijven haken; teruggedhouden, verhinderd, belet worden.

անդամաշար KN. 1. al wat, zooals een stut, steun, staak of spaak, dient om iets vast te zetten, zooals een deur om die open, of ook wel dicht, te houden (verg. անդամաշար). 2. een roede, lengtemaat van twaalf Rijnländsche voeten. անդամաշարի een landmeter. — անդամաշար 1. iets met een tjéngkal vastzetten, openhouden, stutten of steunen. 2. iets met een roede meten, opmeten of afmeten. — անդամ

անդամաշարի iets tot tjéngkal doen dienen of bezigen. — անդամաշարի de inhoud van een opmeting met de roede in 't vierkant.

դանդաշար KN. iets dat men tot uitgraven bezigt, kleiner dan դանդաշար — դանդաշարի iets uitgraven met een դանդաշար

անդամաշարի անդամաշարի

անդամաշար KN.; անդամաշարի weêrpijn in den arm onder den oksel hebben. — անդամաշարի de wade van den arm onder de armholte (verg. անդամաշար և դանդաշար). անդամաշարի սր.

անդամաշար KN. benaming van een gènding. — անդամաշարի een kind dragen door het onder beide armen te grijpen en vast te houden (verg. անդամաշար).

անդամաշար KN.; անդամաշարի zwikken, zich verzwikken, een pees verstuiken, vooral van een kind, dat niet voorzigtig genoeg gedragen wordt; fig. zwa.

անդամաշարի սր.

անդամաշար և անդամաշար KN. hoog gelegen en van beneden zichtbaar, zooals een huis op een heuvel.

անդամաշարի անդամաշարի

անդամաշար KN. de wade of knieoksel (verg. անդամաշար). Zoo ook անդամաշարի

անդամաշար KN.; դանդաշարի ook wel անդամաշարի schrijdelings met de beenen op een paard of rijbeest gaan zitten; op een rijbeest springen of stijgen (verg. դանդաշար).

դանդաշար KN. verminderd, te min (verg. անդամաշար և անդամաշար); և een houten hamer, bij smeden van gongs in gebruik. — դանդաշարի verminderen, afnemen, aftrekken; iets versnellen, sneller doen; և een strikvraag doen, iemand door een strikvraag vangen of verschalken (verg. անդամաշար). — անդամաշարի verschalking door een strikvraag.

անդամաշար KN. անդամաշարի iemand een bits antwoord geven, bits afwijzen of afsnauwen.

անդամաշար KN. een stuk bamboe, waaraan iemand de beide armen op den rug vastgebonden worden, om hem te boeien. — անդամաշարի iemand op die wijze boeien; ook zwa. անդամաշարի

անդամաշար KN. zich snel of schielijk omdraaijen.

դանդաշարի zwa. անդամաշարի

անդամաշարի անդամաշարի of անդամաշարի KN.; անդամաշարի of անդամաշարի iets langs, bv. een kap-

mes of grasmes, of ook een kris, in of tusschen den gordel steken of hebben. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *iets ergens* in den gordel steken. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *of* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *in* den gordel gestoken *of* gedragen.

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *zie* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *of* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. een dwarshout of lat, waarop bv. een vogelkooi boven op een paal rust. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *of* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *de* eene hand in de zij zetten (*erg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်).

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *zva.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် J.

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. een leeren band met zakjes er aan, om kleinigheden in te bewaren. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *iets leenigs*, zooals een lange zak of een stuk lijnwaad, over den schouder dragen, zoodat het over het schouderblad neêrhangt.

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. schel geklink (*erg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်). — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် schel klinken, klinkklang.

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. een minder schel geklink dan သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *de* klank van de ang kloeng (*erg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်); ook het reikhalzend of smachtend verlangen, van een wachtende (*erg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်). — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *een* dof geklank geven; *en* reikhalzend of smachtend verlangen. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *of* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *smachten* van verlangen, van een wachtende.

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. verminderd, te min, van hetgeen ingehouden of gekort wordt (*erg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်). — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *iets* aftrekken, korten, inhouden, afhouden (*bv.* van iets dat betaald of geleverd wordt (*erg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်)). — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *het* aftrekken, *enz.* — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *het* afgetrokkenene; korting.

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. galop van een paard. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *galopperen*. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *een* paard laten galopperen, in galop zetten. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *of* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *in* galop, galopperend, in galop rijden.

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *zie* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *zie* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *zie* *bij* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. gauw klaar met de handen om te slaan. သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *zva.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *zva.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *zva.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *om* te verstrikken (*erg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်). သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *een* strikvrraag.

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် 1. *zie* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် 2. *wj.* *zva.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN., သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KI., de mond (*erg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်). သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *spr.*

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. stut, steun. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *iets* stutten of ondersteunen. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *ms.*

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *of* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. een huisje of gebouwtje boven een graf; TD. een hut, een huis of onderdak.

— သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *boven* een graf een huisje of gebouw plaatsen of oprigten; (*ook* piramidaal. J. *Vrg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်).

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. gedragen of te dragen aan de neêrhangende hand. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *iets* aan de neêrhangende hand dragen, of zóo dragende brengen, meenemen of aanbrengen; *fig.* van iets maar de helft of een gedeelte nemen of gebruiken, *bv.* maar één letter-greep van een tweelettergrepig woord. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *het* aan de hand dragen, *enz.* — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *aan* de hand gedragen; wat aan de hand gedragen wordt; zooveel men aan de hand met zich dragen kan; *ook* maar half, niet geheel. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *deel* van een inhoudsmaat, meer dan de helft en minder dan

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *een* eind onder de rand. Zóo သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် J.). သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. span met de voorste vinger en duim. သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *een* span (*erg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်). — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *iets* bespannen, bij de span meten (*een* ander *zie* *bij* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်).

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. klank als die van een kēmpoel of kleine gong (*erg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်). — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *klinken* als een kēmpoel. သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *spr.* — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *over-*al van alle kanten geklank van kēmpoels.

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. een jank, jankende schreeuw, van een kleinen jongen hond (*erg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်). သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *aanhoudend* janken.

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. een jank, jankende schreeuw, van een grooten hond (*erg.* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်).

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *zie* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *of* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် KN. verzuimd, nagelaten, van iets dat anders geregeld in achtgenomen wordt. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *iemand* minder geven of toegeven dan gewoonlijk of dan de maat is; het rantsoen verminderen; schraal meten, van de maat inhouden of korten. — သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *iets* verzuimen of nalaten.

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *zie* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ်

သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *of* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *en* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *of* သံ့ကိပ်ပါး ဆွဲကပ် *buiten* uitsteken en te voorschijn

komen, *bv. van iets dat in den grond zit of in 't water ligt.*

ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *zva. ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων*

ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *zie ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων*

ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *of ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων KN.; ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *of ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων* bevuild met roet of ander zwart (*arg. ἀνοήτων ἀνοήτων*).*

ἀνοήτων KW. *zva. ἀνοήτων ἀνοήτων en zva. ἀνοήτων ἀνοήτων*

ἀνοήτων KN., (ἡ ἀνοήτων) KI. *de nek (Skr. grīw d. Vrg. ἀνοήτων ἀνοήτων).*

ἀνοήτων KN. *zeer nijdig of afgunstig, erger dan ἀνοήτων ἀνοήτων — ἀνοήτων ἀνοήτων *iemand of iemands woorden* nijdig bejegenen, opnemen of beantwoorden. — ἀνοήτων ἀνοήτων *elkander benijden, afgunstig zijn; elkander* nijdig bejegenen.*

ἀνοήτων *gew. ἀνοήτων ἀνοήτων* *het boven het water of den grond te voorschijn komen, zooals van een visch, duiker of konijn (*arg. ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων*).* — ἀνοήτων ἀνοήτων *boven het water of den grond te voorschijn komen; fig. zich laten zien, van iemand, dien men in lang niet gezien heeft.*

ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων KN. *uitsteken of uitkomen steken, zoodat het te zien is (*arg. ἀνοήτων ἀνοήτων*).* — ἀνοήτων ἀνοήτων ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *of ἀνοήτων ἀνοήτων ἀνοήτων zva. ἀνοήτων ἀνοήτων *maar van grooter of dikker voorwerpen.* — ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *iets ergens* doen of laten uitsteken.*

ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων KN. *iemand die voor een ander iets gaat uithooren of heimelijk vernemen. — ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *iemand* uithooren, uitvragen; *iets* uithooren, bedektelijk naar *iets* vernemen.*

ἀνοήτων KN. *de gaping van een open bek, muil of snavel (*arg. ἀνοήτων ἀνοήτων en ἀνοήτων ἀνοήτων*).* — ἀνοήτων ἀνοήτων ἡ ἀνοήτων *een beest, of kind, doen gapen, den bek of mond* doen openen.

ἀνοήτων KN. *het open doen van den mond bij gebrek aan adem, zooals door vermoeyenis (*arg. ἀνοήτων ἀνοήτων*).*

ἀνοήτων ἀνοήτων *aanhoudend bij herhaling den mond opendoen uit gebrek aan adem.*

ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *zva. ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων*

ἀνοήτων Chin., *benaming van de laatste, luidruchtigste dagen van het Chineseche nieuwjaarsfeest.*

ἀνοήτων KN. 1. *een groote houten vork met twee tanden; zulk een vork met weêrhaken om er dieven of weêrspannigen mee te vangen, bij de politiewachten in gebruik.* 2. *het kind van een achterkleinkind.*

ἀνοήτων ἀνοήτων *overgrootvaders vader. — ἀνοήτων ἀνοήτων *iemand met een tjanggah vangen of treffen; iets* tus-schen een spleet doen.*

ἀνοήτων KN. *wordt gezegd van iemand die de gewoon-te heeft van iemand uit scherts of plaagzucht aan te pakken, te knijpen of te slaan. — ἀνοήτων ἀνοήτων *met veel takken of uitstekende punten (*arg. ἀνοήτων ἀνοήτων*); ook* diefachtig, geneigd om iets weg te pakken. ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων KN.; (ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *in staat stellen tot iets; het bezwaar verminderen, bv. een vaartuig, dat aan den grond zit, een weinig ontladen, dat het voort kan. J.). ἀνοήτων ἀνοήτων *in staat zijn om iets te doen; tot iets in staat, voor iets bekwaam zijn; een vijand* aandurven. *Vrg. ἀνοήτων ἀνοήτων — (ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *een middel om in staat te stellen; vermindering van bezwaar; gedeeltelijke ontlading. J.).****

ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *zie ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων*

ἀνοήτων ἀνοήτων *naam van een vliegend insect, zoo genoemd naar het geluid rêt-nong, dat het maakt.*

ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *zva. ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων — ἡ ἀνοήτων ἀνοήτων *iemand tot bemiddelaar gebruiken bij een huwelijk.**

ἀνοήτων KN. *stijf, van de nek; verwonderd staan, met verwondering staren; ook hardnekkig; standvastig bij zijn voornemen blijven.*

ἀνοήτων KN. *gevoelig, zeer gevoelig, bv. van de buik; kleinzeerig; ligt geraakt; weekhartig; ligt schreiend, van een kind.*

ἀνοήτων *zva. ἀνοήτων*

ἡ ἀνοήτων WJ. *zva. ἀνοήτων*

ἀνοήτων ἀνοήτων KN. *het uitstrekken van den hals om iets van naderbij te zien (*arg. ἀνοήτων ἀνοήτων*).* — ἀνοήτων ἀνοήτων *den hals uitgestrekt houden.*

ἀνοήτων ἀνοήτων KN. *schuchteren de oogcn links en regts wendcn, en haast niet durven omzien (*arg. ἀνοήτων ἀνοήτων en ἀνοήτων ἀνοήτων*).*

ἡ

ἡ KW. 1. *verkorting van ἀνοήτων of ἡ ἀνοήτων zva. ἡ ἡ ἀνοήτων *ook zva. ἀνοήτων** 2. *verkorting van ἀνοήτων ἡ ἡ *en voorvoegsel vóór namen. Zie bv. ἡ ἀνοήτων ἡ ἀνοήτων* I. KW. *verkorting van ἀνοήτων zva. ἀνοήτων ἀνοήτων *en ἡ ἀνοήτων als voorzetsel zva. ἀνοήτων en ἡ ἀνοήτων of ἀνοήτων *ook zva. ἀνοήτων* dáár. ἡ ἀνοήτων zva. ἀνοήτων ἀνοήτων***

ռչան KN. *toeroep*: komaan! welaan! het zij zoo!

ռչանց *zie* ռանց»

դռչանցի *zie* Բի դռչա I.

ռչանից *zie* ռանց»

ռչադի KW. alarm, oproer.

ռչանեալ KW., ռչաւար N., ռչանեալ K., heil, welzijn, welvaart of geluk, voorspoed, daar niets aan ontbreekt; edel, goed of deugdzaam zonder eenig gebrek (vrg. անսկզբ անեալ onder անեալ en արար I.). ռչանեալից արարի edelmoedigheid. ռչանարարից արարի K. gelukkig, als bijvoorbeeld. — արար անեալից արարի heil, welzijn, welvaart of geluk, daar niets aan ontbreekt.

ռչանդատելու և ռչանցողի *zie* արդատելու

ռչանեալ *zie* ռչանեալ»

ռչաւար *zie* ռչանեալ»

հանդից արարի *zie* անհանդից

դրարի KW. *zva.* արարից արարի *gepraat*, waardoor iemand gehinderd wordt.

դրարից արարից և արարից *zie* Բի անհանդից

դռչան *zie* Բի դռչա»

ռանց և ռանց *gew.* հանց N., ռանցից *gew.* հանցից K., dag in tegenoverstelling van nacht (Str. rōhina, voormiddag). հանց և ռանցից արարի dag en nacht. — արարից արարի *gew.* արարից արարի և արարից արարի *gew.* արարից արարի door den dag overvallen worden. արարից արարից ռանց արարի de maan bij dag.

դռչան *zie* Բի դռչա»

դրարի *zie* արարի»

ռարից և արարից և արարից KN. in verwarring, ordeloos, *bv.* van vlugtende troepen; en, zooals ook արարից արարի orde- en wette- of regeringsloosheid, anarchie.

դրարի և արարի KN. groote beroering of onstuimigheid, *bv.* van de see; onstuimig, van een geschreeuw, dat ver gehoord kan worden; fig. groote beroering of onstuimigheid van het gemoed.

հանց *zie* արարի»

ռարից *zie* դրարից

հանց *zie* արարի»

ռարից *zie* դրարից

ռչա *zie* ռա» ռչաւար *zie* ռաւար»

դրարի *zie* ռա»

ռչոյ և ռարի *zie* ռա»

հանց և ռարի KN. sober, matig, door onthouding of ingetogenheid; het sober hebben, door schrale kost te krijgen; soberheid, matigheid, ingetogenheid (Ar. باض), oefening in onthouding en ingetogenheid).

ռարի KN. 1. zooveel als in de beide holle handpalmen genomen of bevat kan worden. 2. KN., արարի KI., gewasschen, van het aangezigt; en zich het aangezigt wasschen, vegen of afvegen; en zoo ook արարի արարի արարի een schep rijst met beide holle handpalmen. արարից և արարից արարի met bloed gewasschen, van het aangezigt. — արարից արարի *iets*, *bv.* sand, de beide holle handen vol nemen. արարից արարի (of արարի) de voeten van iemand tusschen de beide handpalmen vatten, *poët.* voor արարից արարից և արարից — արարից *mv.*, en, het aangezigt of de wangen met beide handen wasschen; ook, արարից KI., iemand het aangezigt wasschen.

ռարի *zva.* ռչաւար»

հանց և ռարի ook արարի KN., en veelal հանց և ռարից և արարից և արարից և արարից K., het offerfeest na het einde van de vasten in de maanden Ramelan en Bësar; *iets* op dat feest offeren (Ar. ضحايا, of met het artikel الضحايا), de schapen die geofferd worden na het einde van de vasten op den tienden van de twaalfde maand, *misschien verbasterd door verwarring met het Mal. ari-raja*, feestdag. Vrg. ռաւ).

ռարից Ar. رحمان, KN. barmhartig, genadig, van God.

ռարից *zva.* ռարից (Ar. رحمان).

ռարից Ar. رحمة, KN. genade, barmhartigheid, van God. արարից արարից արարից terugkeeren tot de genade van God, een Arabisch-Mohammedaansche uitdrukking voor overlijden.

ռարից KN. niet afkeerig van *iets* (het tegenovergestelde van դրարի), wel geuegen, niet ongenegen; wel lust in *iets* hebben, met lust *iets* doen (Ar. رغب, gretigheid. Vrg. արարի). — արարից արարից genegenheid en welwillendheid betoonen; met lust *iets* doen of zich voordoen te doen. — արարից արարից toegenegenheid, welwillendheid. — արարից արարից maken dat men lust in *iets* heeft, door ziju afkeer tegen te gaan.

ကဏ္ဍ၊ *zie* အကဏ္ဍ

ကဏ္ဍ၊ *KN. zva. ကဏ္ဍကဏ္ဍ* blad, loof, *en* အကဏ္ဍ
ဧည၊ *wenkbrauw* (voor ကဏ္ဍကဏ္ဍ *zie* အကဏ္ဍကဏ္ဍ
en ကဏ္ဍကဏ္ဍ *Vrg. ook* ကဏ္ဍကဏ္ဍ). — ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ
KN. *nog* niet geheel ontwikkelde bladen, die onmid-
dellijk uit den wortel van een boom spruiten; *ook* de
nog niet geheel ontwikkelde bladen van de Aren-
boom. ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ (of ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ),
spr. — ကဏ္ဍကဏ္ဍ *als* een blad.

ကဏ္ဍ၊ *KN. I. zva. အကဏ္ဍကဏ္ဍ* of အကဏ္ဍကဏ္ဍ
ကဏ္ဍ၊ *strijdperk*, de plaats waar gestreden wordt
(*Skr. rana*, tumult, strijd, gevecht). ကဏ္ဍကဏ္ဍ
of ကဏ္ဍကဏ္ဍ *ook* ကဏ္ဍကဏ္ဍ of ကဏ္ဍကဏ္ဍ slag-
veld (*Skr. randuggana*).

II. effen, vlak. အကဏ္ဍကဏ္ဍ *KN. geplaveid.*

III. *zva. အကဏ္ဍကဏ္ဍ G.*

IV. *zie* အကဏ္ဍ

ကဏ္ဍ၊ *KN. zva. အကဏ္ဍ* *KN. een* meer (အကဏ္ဍ) *in* 't
gebergte, door bergen omringd.

ကဏ္ဍ၊ *KN. zva. ကဏ္ဍ* (*Skr. rāṇa*, een blad).
အကဏ္ဍ of အကဏ္ဍ *KN. 1. voldaan*, tevreden, vernoegd;
tevredenheid, vergenoegen. 2. *verkorting* van အကဏ္ဍ
အကဏ္ဍကဏ္ဍ vergenoegd *en* tevreden; genoeg *en*
tevredenheid. — အကဏ္ဍကဏ္ဍ *genoegen* hebben,
van iemand *dien* iets genoeg *doet*.

ကိစ္စ၊ *zie* ကိစ္စ

ကိစ္စ၊ *KN. zva. အကဏ္ဍကဏ္ဍ* *Vrg. ကိစ္စ*

ကိစ္စ၊ *KN. zva. အကဏ္ဍကဏ္ဍ အကဏ္ဍကဏ္ဍ အကဏ္ဍ* *en*
အကဏ္ဍကဏ္ဍ *KN. voor* loon ergens padi
gaan snijden *en* daar blijven totdat de oogst afge-
loopen is (*vrg. ကိစ္စ*). အကဏ္ဍကဏ္ဍ *KN. zva. အကဏ္ဍ*
အကဏ္ဍကဏ္ဍ *အကဏ္ဍကဏ္ဍ* *spr.*

ကိစ္စ၊ *KN. zva. အကဏ္ဍကဏ္ဍ* *en* *zva. ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ*
edelgesteente.

ကိစ္စ၊ *KN. gebroken*, beschadigd, bedorven; bedroefd
(*Skr. roegna*, gebroken, beschadigd; krank. *Vrg.*
ကိစ္စ). — အကဏ္ဍကဏ္ဍ *beschadigen*, bederven; bedroeven.
အကဏ္ဍကဏ္ဍ *gew. အကဏ္ဍကဏ္ဍ* *KN. klein* *en* fraai,
zoals van bloemen, loof, snij- *en* lof-werk of sier-
raden (*vrg. အကဏ္ဍကဏ္ဍ* *en* ကိစ္စကဏ္ဍ).

အကဏ္ဍကဏ္ဍ *gew. အကဏ္ဍကဏ္ဍ* *KN. gekruld*, *zoals*
van lokken (*vrg. အကဏ္ဍကဏ္ဍ* *en* အကဏ္ဍကဏ္ဍ). — အကဏ္ဍ
အကဏ္ဍကဏ္ဍ *een* zacht gesprek *en* vertrouwelijk
onderhoud onder wederzijdsch knikken met het hoofd.

အကဏ္ဍကဏ္ဍ *KN. aanhoudend* door vrucht gevend, *van* een

vruchtboom; aanhoudend door inkomend, *van* in-
komsten *van* een land; aanhoudend door *en* gere-
geld werk krijgen, om daarvan te kunnen leven.

ကိစ္စ၊ *voor* ကိစ္စ၊ *zie* အကဏ္ဍ

ကဏ္ဍကဏ္ဍ *zie* ကဏ္ဍ I.

ကဏ္ဍကဏ္ဍ *beter* ကဏ္ဍကဏ္ဍ *KN. uitvoerigheid* (*van* *ကဏ္ဍ*
ကဏ္ဍကဏ္ဍ). ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ *in* veel snoeren
neêrhangen. အကဏ္ဍကဏ္ဍ *de* bijzonderheden, die
een verhaal uitvoerig *en* sierlijker maken. — ကဏ္ဍ
ကဏ္ဍ *uitvoerig*; uitvoerig zijn, *in* het spreken *of*
verhalen. — ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ *uitvoerig* *verhaald*; een
versierd verhaal. အကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ *zva. အကဏ္ဍ*
ကဏ္ဍ

ကဏ္ဍကဏ္ဍ *KN. zva. အကဏ္ဍ* *en* အကဏ္ဍကဏ္ဍ (*vrg. အကဏ္ဍ*
ကဏ္ဍ); *KN. zie* ကဏ္ဍ *TP. kreupelbosch* aan den
afgang van een hoogen zeeoever, boschachtig strand.

ကဏ္ဍကဏ္ဍ *of* ကဏ္ဍကဏ္ဍ *KN. zva. အကဏ္ဍ* *ကဏ္ဍ* *en* *ကဏ္ဍ*
ကဏ္ဍ (*Skr. ratjana* *of* *ratjand*, het in orde
brengen, schicken, compositie. PK.). *KN. kwelling*, stor-
ring van de rust van het gemoed; aanvechting, verzoek-
king; *zva. ကဏ္ဍကဏ္ဍ* *of* *အကဏ္ဍကဏ္ဍ* (*Skr. randja-
na*, kleuring, schildering; *en* opwekking van harts-
tugt. *Vrg. ကဏ္ဍကဏ္ဍ* *en* *ကဏ္ဍကဏ္ဍ*). — အကဏ္ဍကဏ္ဍ
KN. zva. အကဏ္ဍ — အကဏ္ဍကဏ္ဍ *en* *ကဏ္ဍကဏ္ဍ*
KN. de rust van het gemoed storen; *iemand* aan-
vechten. — အကဏ္ဍကဏ္ဍ *het* aanvechten; aanvechter.

အကဏ္ဍကဏ္ဍ *zie* ကဏ္ဍကဏ္ဍ

ကဏ္ဍကဏ္ဍ *KN. een* stellage, waarop bij de Gàmèlan
een ကဏ္ဍကဏ္ဍ ကဏ္ဍကဏ္ဍ *of* ကဏ္ဍကဏ္ဍ *geplaatst*
wordt. ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ *een* heel stel gàmè-
lan. ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ *twee* heele stellen gàmèlan. —
ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ *KN. water* dat door een goot loopt,
volgens de Dāsā-nāmā. — ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ *de* stella-
ges bij de gàmèlan.

ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ *KN. takken* *of* rijzen voor brandhout
(*vrg. ကိစ္စကဏ္ဍ*). အကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ *klein* brand-
hout, takkebos. အကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ *klein*
brandhout halen *of* sprokkelen. — ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ
klein brandhout kappen. — ကဏ္ဍကဏ္ဍကဏ္ဍ *gekapt*
of gesprokkeld klein brandhout.

ကဏ္ဍကဏ္ဍ *of* အကဏ္ဍကဏ္ဍ *KN. zva. အကဏ္ဍကဏ္ဍ* *en* အကဏ္ဍ
အကဏ္ဍကဏ္ဍ *ook* *zva. အကဏ္ဍကဏ္ဍ* *aanvechting* (*Skr.*
randjaka, wat aandoening *of* hartsugt verwekt).
— အကဏ္ဍကဏ္ဍ *moeijelijkheid* veroorzaken; ontrusten,
kwellen; (*in* verlegenheid zijn, zich ongerust maken. G.).

ἄκρησις zie ἰκτῆρ

ἄκρησις KN.; ἄκρησις een tak of takken afslaan, afsnoeien (org. ἄκρησις ἰκτῆρ, ἄκρησις en ἄκρησις). — ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ.

ἄκρησις zie ἰκτῆρ

ἄκρησις KW. zva. ἄκρησις KN. beprikt; met kleine gaatjes, scheurtjes of berstjes; getatouerd. — ἄκρησις ἰκτῆρ iets beprikken; ergens kleine gaatjes in prikken; een prikkelend gevoel hebben, op de tong of op den huid, ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ tatoueren.

ἄκρησις KN.; ἄκρησις iets vlugtig, in de gauwigheid, in ruwe trekken, alleen in de hoofdtrekken, maken of ontwerpen; van iets maar een overslag maken; iets oppervlakkig, globaal berekenen, bij benadering bepalen. — ἄκρησις ἰκτῆρ wat in de gauwigheid, maar vlugtig, gemaakt of gesteld is; oppervlakkige, globale berekening, opgaaf bij benadering. ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ zva. ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ ἄκρησις KW. zva. ἄκρησις — ἄκρησις KN. zva. ἄκρησις en iets in zijn gedachten projecteren; het geraamte van iets gereed maken. — ἄκρησις ἰκτῆρ gereed zijn voor iets dat in gedachten geprojecteerd of beraamd is. — ἄκρησις ἰκτῆρ wat voor iets, dat geprojecteerd is, in gereedheid gebracht is; een geraamte, bv. van een dak; de genoteerde onderwerpen voor een te schrijven stuk.

ἄκρησις KN.; ἄκρησις ἰκτῆρ iets scherps of puntigs, dat uit den grond steekt, waarin men ligt trappen kan. J.

ἄκρησις KN. geheel klaar; geheel hersteld, van een zieke of kraamvrouw; ook eenigzins wijd uitéén geplaatst.

— ἄκρησις wijd uitéén plaatsen.

ἄκρησις I. K. van ἄκρησις en van ἰκτῆρ II. KN. nageboorte, zva. ἄκρησις ἰκτῆρ

ἄκρησις KN. kantwerk; passement; galon (Port. renda, kant, naaldewerk). — ἄκρησις ἰκτῆρ iets van galon voorzien. ἄκρησις ἰκτῆρ gegalonneerd, met galon.

ἄκρησις zva. ἄκρησις

ἄκρησις ἰκτῆρ. *ML.* rëndam, ingedoopt, indooopen.

ἄκρησις KN. een mondtromp, een instrumentje van ijzer of van arèn-hout, of ook van bamboe, dat tusschen de tanden gehouden wordt. — ἄκρησις ἰκτῆρ op een ἄκρησις blazen of spelen.

ἄκρησις I. KN. naam van een kleine vrucht van een heestergewas, die een bittere smaak heeft en door de

Javanen met sambèl bij de rijst gegeten wordt; 2. KW., ἄκρησις of ἄκρησις N., ἄκρησις ἰκτῆρ of ἄκρησις ἰκτῆρ K., toestel, toerusting; tuig, werktuig; de boeijen; middel om iets te vangen, val; list, listige vond; ook iets, zooals een gebouw, dat ergens toe dient. ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ gevangen-huis. ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ ἰκτῆρ spr. ἄκρησις ἰκτῆρ naam van een klein soort van geiten. — ἄκρησις ἰκτῆρ ἄκρησις ἰκτῆρ goed toegerust; goed uitgerust, geëquipeerd; zich toerusten; en iets, bv. een schip, toerusten. — ἄκρησις ἰκτῆρ ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ hetz., en iets of iemand op een listige wijze vangen of verstricken. — ἄκρησις ἰκτῆρ ἄκρησις ἰκτῆρ iemand of iets met het noodige toerusten, uitrusten, equiperen. — ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ wordt verklaard door ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ in het spr. ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ ἰκτῆρ ἰκτῆρ maar het zal wel het *Mal. pèrèntian*, rustplaats, zijn, van *هنتي*, stilhouden, rusten.

ἄκρησις KN. ketting, keten. — ἄκρησις ἰκτῆρ ketenen, in de ketting slaan, aan de ketting leggen. — ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ kettingganger; en de plaats waar de kettinggangers zich bevinden.

ἄκρησις KW. zva. ἄκρησις (*Skr. rata*, sterk met iets geoccupeerd). — ἄκρησις ἰκτῆρ KN. met harteleed of weemoed terug denken aan het verledene of een overledene. — ἄκρησις ἰκτῆρ weemoedige herdenking. — ἄκρησις ἰκτῆρ KW. zva. ἄκρησις KN. met weemoedige gedachten vervuld worden bij het terugdenken aan het verledene; met weemoed herdacht worden. ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ ἰκτῆρ aanhoudend met weemoedige gedachten vervuld worden.

ἄκρησις zie ἰκτῆρ I.

ἄκρησις KN.; ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ en ἄκρησις ἰκτῆρ kermen, met hooger toon van stem, dan ἄκρησις ἰκτῆρ ook om iets kermen of huilen, aanhoudend lastig aandringen om iets te erlangen; kermend. — ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ gekerm. — ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ ἰκτῆρ algemeen gekerm.

ἄκρησις I. N., ἄκρησις K., afvallen, neêrvallen, van iets dat los gaat of zich los laat; ontvallen, bv. van een boek uit de hand; afgevallen, bv. van een vrucht van een boom; fig. gaande worden, bv. van iemands medelijden (org. ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ). — ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ ἰκτῆρ op iemand of iets neêrvallen; (ook de rijst uit de aren stampen. J.). — ἄκρησις ἰκτῆρ ἰκτῆρ ἰκτῆρ iets laten vallen uit de hand; een tand verliezen, en

doen verliezen; tranen storten; een ongeboren vrucht afdrijven; een zwangere vrouw de vrucht afdrijven; gunst of medelijden gaande maken of zich verwerven. **အဘိဓာန်** *အဘိဓာန်* de talak verleenan aan een vrouw, die dat verlangt. — **အဘိဓာန်** *အဘိဓာန်* wat afvalt, het afgevallene, afvalselsel; ligt afvallend van aard, brokkelig.

II. KN.; **အဘိဓာန်** kermen, met lager toon van stem dan **အဘိဓာန်** — **အဘိဓာန်** gekerm.

အဘိဓာန် *အဘိဓာန်* — **အဘိဓာန်** lang verwaard kruipgewas, of zoo iets, met de handen af- en uittrekken, ruwweg schoonmaken.

အဘိဓာန် verkorting van **အဘိဓာန်**

အဘိဓာန် *အဘိဓာန်*

အဘိဓာန် KN.; **အဘိဓာန်** klein en fijn, van bladen (in een rechte lijn. G.).

အဘိဓာန် KN. *အဘိဓာန်* ook gebelgd, *အဘိဓာန်* KI. van **အဘိဓာန်** en **အဘိဓာန်** — **အဘိဓာန်** *အဘိဓာန်*

အဘိဓာန် KN. een vlaggetje aan een lans.

အဘိဓာန် *အဘိဓာန်*

အဘိဓာန် *အဘိဓာန်*

အဘိဓာန် *အဘိဓာန်*

အဘိဓာန် *အဘိဓာန်*

အဘိဓာန် KN. digt in één, goed aan één gesloten, zoals van een weefsel en een pagèr. — **အဘိဓာန်** iets digt in één maken. — **အဘိဓာန်** iets digt in één doen sluiten.

အဘိဓာန် ook wel, vooral in poëzie, **အဘိဓာန်** KN. harmoniëren, harmoniërend, accorderend; fig. in harmonie, eensgezind; verzoend; overeenstemmend, overeenkomend, sluitend, passend (verg. **အဘိဓာန်** *အဘိဓာန်*). — **အဘိဓာန်** doen harmoniëren; eensgezind maken, verzoenen.

အဘိဓာန် KN. af, afgehakt, afgehouden, afgekapt, afgeesneden, afgebroken, afgeknapt (verg. **အဘိဓာန်**). — **အဘိဓာန်** iets afhakken, afhouden, afsnijden, afkappen; in eens breken of doorbreken. — **အဘိဓာန်** *အဘိဓာန်* in eens doorbreken; *အဘိဓာန်* in eens van iets afhakken; *အဘိဓာန်* doen afknappen. — **အဘိဓာန်** *အဘိဓာန်* of **အဘိဓာန်** afdoening, bv. van een koop. — **အဘိဓာန်** *အဘိဓာန်* iets, zoals een koop of een regtszaak, afdoen (verg. **အဘိဓာန်** en **အဘိဓာန်** *အဘိဓာန်* bij **အဘိဓာန်**).

အဘိဓာန် *အဘိဓာန်*

အဘိဓာန် KN. geregeld in de bijzonderheden op elkander volgen, in goede volgorde; ook goed in de bijzonderheden overeenstemmend met iets anders.

အဘိဓာန် KN. regel, orde; gerangschikt (verg. **အဘိဓာန်** en **အဘိဓာန်**). **အဘိဓာန်** rijen, op rijen of regels. — **အဘိဓာန်** in groote menigte.

အဘိဓာန် *အဘိဓာန်*

အဘိဓာန် en **အဘိဓာန်** KN. in een aaneengesloten rij geschaard (verg. **အဘိဓာန်** en **အဘိဓာန်**)

အဘိဓာန် KN.; **အဘိဓာန်** iets arrangeren, vooraf regelen, ordenen; aan personen vooraf ieder een bepaalde taak opdragen; iemand vooraf voor iets dresseren of oefenen (verg. **အဘိဓာန်**). — **အဘိဓာန်** of **အဘိဓာန်** het gearrangeerde, vooraf geregelde. — **အဘိဓာန်** het arrangeren, enz.

အဘိဓာန် KN. (nauwelijks merkbaar kreupel, bv. van een paard of buffel. J.). — **အဘိဓာန်** KN. digt, bv. van het dikke loof van een boom; dik, zoals van een rookwolk; druk, aanhoudend, bv. van een gesprek. — **အဘိဓာန်** *အဘိဓာန်*

အဘိဓာန် KN. sterke of vele beweging of schudding; veel beweging of opschudding in een land; zeer bewogen, ontrust, in het gemoed. — **အဘိဓာန်** zich ontrusten, den moed laten zinken; iemand ontrusten.

အဘိဓာန် of **အဘိဓာန်** KN. afgevallen, uitgevallen, neêrgevallen; afvallen, neêrvallen, van vele voorwerpen (verg. **အဘိဓာန်** en **အဘိဓာန်**). — **အဘိဓာန်** van een boom de vruchten doen vallen, een boom kaal plukken; de haren uittrekken; fig. van veel iemand berooven, door hem te plukken. — **အဘိဓာန်** *အဘိဓာန်* een boom van zijn vruchten berooven of ontbladeren; de haren uit het hoofd trekken; ook op iets neêrvallen. — **အဘိဓာန်** *အဘိဓာန်* *အဘိဓာန်* van de vrucht van een zwangere vrouw.

အဘိဓာန် KN. in een rij achter elkander (verg. **အဘိဓာန်** en **အဘိဓာန်**). — **အဘိဓာန်** *အဘိဓာန်* of **အဘိဓာန်** in een rij achter elkander gaan of zich bewegen.

အဘိဓာန် KN.; **အဘိဓာန်** een jonge boom of plant, bv. een jonge kokosboom, dieper planten, door hem aan één zijde te ondergraven en dan in de gemaakte kuil af te doen zakken. J.

အဘိဓာန် KN. een fijn gevlochten mandje, bv. voor werkmandje of vruchtmandje.

ἄνθρωπος KW. *zva.* ἄνθρωπος (*erg.* ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος KN. *zva.* ἀνθρώπου of ἄνθρωπος stil houden, op-houden, *bv.* van schepen, die ergens ankeren.

ἄνθρωπος KW. *zva.* ἀνθρώπου — ἄνθρωπος KN. met de voeten of poten trappen of stampen; driftig, voort-varend; TP. *zva.* ἀνθρώπου

ἄνθρωπος KN.; ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος aan-houdend steigeren, van een paard; van vreugde opspringen, van een mensch. — ἄνθρωπος steigeren; van vreugde opspringen.

ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος

ἄνθρωπος KN.; ἄνθρωπος van iets het ééne stuk vóór, het andere na, afsnijden, vooral van een prooi, waarvan ieder een stuk neemt. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος een beest, dat een mensch ge-wond of gedood heeft en tot voldoening aan de bloed-wraak geslacht en onder de bloedverwanten verdeeld wordt; ook van een beest, dat om onheil te ver-hoeden ergens afgemaakt, geslacht en onder de menschen verdeeld wordt.

ἄνθρωπος Ar. radjm; ἄνθρωπος KN. iemand stee-nigen. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος schertsende verwoenschingen, van een man door een vrouw.

ἄνθρωπος frequentative vorm van ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος bezeten door een boozen geest; ook woedend driftig, zoodat iemand wel bezeten lijkt. Vrg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος bij ἄνθρωπος

ἄνθρωπος KN. pakmand, om op den rug gedragen te wor-den, of, een grooter soort, bij tweeën op een lastpaard.

ἄνθρωπος KN.; ἄνθρωπος tegen iets of iemand aanrennen, er op instormen (*erg.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος); fig. ook ding-en of staan naar iets dat bezet is, *bv.* een post, dien iemand bekleedt, door onderkruiping; (van een ver afgelegen plaats koopgoederen op de markt brengen. G.). — ἄνθρωπος ἄνθρωπος een paard of zijn volk tegen of op iemand of iets aan laten rennen.

ἄνθρωπος KW. *zva.* ἀνθρώπου verkorting van ἄνθρωπος ἄνθρωπος KN. 1. broos, van iets dat gemakkelijk met de tanden vermaald wordt (*erg.* ἄνθρωπος en ἄνθρωπος). 2. helder, van de stem.

ἄνθρωπος KN. broos, van iets dat licht breekt, zooals een fijn porceleinen kopje; van edelgesteenten, met berstjes van binnen; in gruis, tot gruis (*erg.* ἄνθρωπος en ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος *zva.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος KN. gekneusd, zooals een riet; ook door wrijving of kneuzing vergruisd of tot gruis gema-len (*erg.* ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος iets kneuzen; iets door kneuzen vergruisen.

ἄνθρωπος KN. benaming van een oorversiersel, dat in het midden een grooten steen heeft, en twee rijen kleinere er om heen.

ἄνθρωπος *gew.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος KN. prachtig, heel fraai, van iets fijns of dat fijn gewerkt is; ook schitterend, fraai glinsterend, zooals dauwdruppels. ἄνθρωπος ook naam van een gènding.

ἄνθρωπος en ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος I.

ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος

ἄνθρωπος KN. wild, niet mak, onhandelbaar, van een rij-of trekbeest (*erg.* ἄνθρωπος en ἄνθρωπος); boersch, ongemanierd, van een mensch.

ἄνθρωπος ook ἄνθρωπος en ἄνθρωπος KN. vochtig, nat, drassig, moerassig, van den grond (*erg.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος en ἄνθρωπος 2.).

ἄνθρωπος KN. in fijne straaltjes neêdruppelen, van water; in fijne straaltjes regenen. Zook ook ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος (*erg.* ἄνθρωπος en ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος KN. gemeen, van een gemeene klasse of soort (*erg.* ἄνθρωπος). ἄνθρωπος ἄνθρωπος een gemeen mensch, iemand van het gemeene volk.

ἄνθρωπος KN. I. gemeen, van geringe waarde of gering aanzien (*erg.* ἄνθρωπος). 2. nat, van den grond, vloer of bodem (*erg.* ἄνθρωπος). 3. spraakzaam, gemeenzaam.

ἄνθρωπος KN. vergift, om iemand te vergeven (*erg.* ἄνθρωπος en ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος iemand vergeven.

ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος

ἄνθρωπος KN. 1. alle gelijk, overal gelijk, zoodat er in grootte, hoogte, hoeveelheid, gedaante enz. geen onderscheid is (*erg.* ἄνθρωπος). 2. zie ἄνθρωπος ἄνθρωπος overal gelijk verspreid, van water; ook *zva.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος — ἄνθρωπος of ἄνθρωπος alle gelijk zijn, overal gelijk zijn; alle gelijk, *bv.* bedeed; overal gelijk, even hoog, *bv.* onder water gezet.

ἄνθρωπος of ἄνθρωπος KN. maden in de buik, of ook in de oogen (*erg.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος en ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος of ἄνθρωπος lijden aan ma-den in de buik of in de oogen.

ကမိကျ KN. gereed bij elkander in afgepaste hoeveelheden, van drooge ingrediënten voor een mengsel. — ကမိကျ iets toebereiden met juist afgepaste hoeveelheden van ingrediënten; ook afgepast, gelijkmatig, en van alles wat *bv. weten of kennen* (verg. ကမိကျ). — ကမိကျ ကမိကျ het in afgepaste hoeveelheden toebereide. — ကမိကျ het toebereiden, enz.

ကမိကျ KN. alles bij elkander, niet stuk voor stuk; ook de uitstekende houten aan weerszijden van een vaartuig, daar de bamboezen vleugels (ကမိ) op rusten; en de punten of uiteinden van het kruis van een kruisnet. — ကမိကျ verschillende dingen alle bij elkander nemen, *bv. om ze wegedragen*. — ကမိကျ alle bij elkander genomen; een hoop van allerlei bij elkander; een geheel geslacht; iets van dezelfde hoop, van 't zelfde mengsel of hetzelfde geslacht.

ကမိကျ KN. 1. de verschillende benooidigheden van iemand (*bv. voor zijn ambacht*) of tot iets (*bv. tot het bouwen of zamenstellen van iets*). 2. het geruisch van een zachten regen (*verg. ကမိကျ en ကမိကျ*). 3. het slot van een geweer. (ophalen, optrekken. G.). — ကမိကျ ကမိကျ het aanhoudend geruisch van een zachten regen; aanhoudend zacht regenen. — ကမိကျ bijzonder stuk van de verschillende benooidigheden; de bijzondere instrumenten, die tot een gamelan behooren. — ကမိကျ een stel van gereedschappen; ook *benaming van één van de keukenbedienden bij een voornaam inlandsch hoofd*. — ကမိကျ keuken bij een voornaam inlandsch hoofd.

ကမိကျ KN. gekrabbeld, krabbelig, van schrift.

ကမိကျ KN. opgeheven, ontbonden, *bv. van een corps gradjoerits; weggenomen, van iets dat door verbinding bestond; fig. opgeheven, uit de weg geruimd, van moeilijkheden* (*verg. ကမိကျ*). — ကမိကျ iets ontbinden, wegnemen, opheffen. ကမိကျ opgeheven, door ontbinding, zoodat het niet in wesen blijft.

ကမိကျ ook wel ကမိကျ KN. los uit elkander liggend of genomen, *bv. van een uurwerk of kast* (*verg. ကမိကျ en ကမိကျ*). ကမိကျ ook KI. van ကမိကျ (*zie ကမိကျ*). — ကမိကျ iets uit elkander nemen; een tent opbreken; een kleed uittrek-

ken; een sluijer voor het gelaat wegdoen of openen. — ကမိကျ meervoud, en paarden afspannen van een rijtuig. — ကမိကျ van het lijf vallen, van een kleed. — ကမိကျ het uit elkander nemen, enz.; KW. verderf, verwoesting.

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ — ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀
verwoesten.

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ — ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀
bij ကက

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ ၁၀၀၀
ook ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀

ကက ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ ၁၀၀၀ ၁၀၀၀
den grond omkrabben, om de wortels, die er inzitten, er uit te halen (*verg. ကက*). ကက pass.

ကရကကရက. ကရကကရကကရက ဖြစ်တော်မူသည်။ ဖြစ်တော်မူသည်။ ဖြစ်တော်မူသည်။
elkander te lijf gaat. — ကရကကရကကရက ကရကကရကကရက
zich nauw aan elkander aansluiten, van vrienden.

ကရကကရကကရက KN. geknitter, knitteren, *bv. van haar
of een blad, als het brandt*; en het geluid van lin-
nen of hard papier, dat gescheurd wordt (*org. ကရကကရကကရက*).

ကရကကရကကရက KN. klanknabootsend woord: krak, krik!
en zulk een geluid geven, kraken, *bv. van het hout-
werk van een huis bij een aardbeving, of van een
boom die in een storm scheurt of omwaait.*

ကရကကရက ကရကကရက

ကရကကရက ကရကကရက KW. *zva. ကရကကရက ကရကကရက*
ကရက KN. beveiliging, bescherming, bewaking, zorg
voor de veiligheid en het ongedeerd in goeden staat
blijven van iemand of iets (*Skr. raxa*). ကရကကရက
ကရက spr. ကရကကရကကရက ကရကကရက
— ကရကကရက *iemand of iets* beveiligen, beschermen,
behoeden, bewaken. ကရကကရကကရကကရက ကရကကရက
voor de eer en goeden naam van zijn ouders. — ကရကကရက
ကရကကရက *op iemand of iets* toezigt houden. — ကရကကရက
ကရကကရက *tot bescherming of bewaking* zijn; toezigt
houden *op iets*; waken *of zorgen* voor *iets*. — ကရကကရက
ကရကကရက *voor ကရကကရကကရက* — ကရကကရက
ကရကကရက *wat behoed of bewaakt* wordt, *of*
wat te behoeden of te bewaken is. — ကရကကရက
het beschermen, enz. — ကရကကရကကရက *plaats* tot
bescherming *of* bewaking.

ကရကကရက ကရကကရက

ကရကကရက N., ကရကကရကကရက K., moeilijk, zwaar,
lastig, drukkend; een zwaar werk; een zwaarlijden,
van een ziekte; bezwaarlijk op te brengen, *bv. van
pacht*; ruw, op een ruwe wijze (*Skr. karkasja*,
hard, ruw, moeilijk. PK. *Vrg. ကရကကရကကရက*
ကရက). — ကရကကရကကရကကရက *moeijelijk* vallen, *van een
werk*. — ကရကကရကကရကကရက *te zwaar, te moeilijk*.
ကရကကရကကရက ကရကကရကကရက KW. beschermer; toeverlaat
(*Skr. raxaka*).

ကရကကရက ကရကကရက

ကရကကရက ကရကကရက ကရကကရက *of* ကရကကရက
ook wel ကရကကရကကရက KW. *en* KN. *zva. ကရကကရက* een
mannelijke titan (*Skr. raxasa*). — ကရကကရက
ကရကကရက *of* ကရကကရက *een vrouwelijke raksasa*
(*Skr. raxasi*); *ook wel in poëzie om het rijm
voor ကရကကရက*

ကရကကရက *zie* ကရကကရက

ကရကကရက *zie* ကရကကရက

ကရကကရက *zie* ကရကကရက

ကရကကရက KW. *zva. ကရက* *zie* ကရကကရက

ကရကကရက *zie* ကရကကရက

ကရကကရက KW. *zva. ကရက* *ook wel* *gebruikt* *voor* ကရကကရက

ကရကကရက *en* ကရကကရက KW. *zva. ကရက* (*Skr. roekma*).

ကရကကရက *eign. van een zoon van Vorst Saljā*
(*Skr. Roekmarata*). — ကရကကရက *vergulden*, *met*
goud opleggen. — ကရကကရက *verguld*.

ကရကကရက *zie* ကရကကရက

ကရကကရက KN. *naam van een kleinen in het wild groei-
jenden boom met doorns, van blad eenigzins op onze
hagedoorn gelijkend; en naam van de vrucht daar-
van, die tot medicijn gebruikt wordt.*

ကရကကရက *eign. van één van de vrouwen van Krēsna*
(*Skr. Roekmiñi*).

ကရကကရက *of* ကရကကရက KW. *zva. ကရက* *of* ကရကကရက
(*Skr. karkata*, kreeft). ကရကကရကကရက *eign. van*
van een dochter van Pālāsāra, geboren uit een
ကရက

ကရကကရက *of* ကရကကရက *Dr. rak'at*, buiging
van het lichaam bij het doen van het gebed (*org.*
ကရက *en* ကရကကရက).

ကရက *of* ကရက *Holl. raad, zoals in Raad van*
Indië; ook voor Residentieraad.

ကရက *ook wel* ကရက N., ကရက K., ကရက *en* ကရက
KD., eenigzins, wat, een weinig, *of* *zva. de uitgang*
-achtig (*Skr. arda*, half; een deel). ကရက ကရက
ကရက TP. *hetz. ကရကကရက* roodachtig. ကရက
ကရက *eenigzins langzaam, wat langzaam. ကရက*
er is iets van aan. ကရကကရကကရက *er*
loopt een streepje bij hem door. In denzelfden zin
zegt men ကရကကရက

ကရက *zie* ကရက

ကရက 1. N. *zie* ကရက 2. KW. onstuimig; ongedul-
dig. — ကရက *of* ကရက KW. *en* KN. onstuimig voort-
woeden, *van een vuur*.

ကရက K., *van ကရက* *zie* *bij* ကရက

ကရက *zie* ကရက

ကရက *of* ကရက KN. geweld; met geweld (*Skr. roḍa*, be-
dwang; *roḍda*, onderdrukt. PK.). ကရကကရက
zva. ကရကကရက, geweld *of* *gewelddadigheid* plegen.
— ကရကကရက *of* ကရက *geweld* gebruiken; ontwel-
digen; verkrachten (*org. ကရကကရက* *ကရက*)

en (ἡσυχία). ἡσυχίασθησάν iets met geweld aanvangen. — ἡσυχίασθῶσ γενωδενარი; γενωδενaar.

ἡσυχία ook wel ἡσυχία KN. verward, getroubleerd, van gedachten; van het hart of gemoed, in een niet kalme, onrustige stemming (vrg. ἡσυχίασθησ).

ἡσυχίασθῶσ zie ἡσυχίασθῶσ

ἡσυχίασθησ ook wel ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ en in poëzie ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ bij verkorting ἡσυχίασθησ en ἡσυχίασθησ KN. titel van personen van vorstelijke afkomst (waarschijnlijk van ἡσυχίασθησ en ἡσυχίασθησ voortreffelijk). ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ titel van de zonen van den Vorst en van een Pangeran in hun kinderjaren. ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ titel van de echte zonen van den Vorst in hun kinderjaren.

ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ titel van kleinzonen van den Vorst, die met hun meerderjarigheid niet tot Pangerans verheven zijn. ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ titel van achterkleinzonen van den Vorst, die niet tot Pangerans verheven zijn. ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ titel van de zonen van een ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ titel van de zonen van een ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ en van de zonen van een ἡσυχίασθησ zoolang zij minderjarig zijn. ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ titel van de echte dochters van den Vorst, ook van zijn onechte dochters, kleindochters en achterkleindochters, nadat zij gehuwd zijn. ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ titel van deze dochters, enz., vóórdat zij gehuwd zijn. ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ titel van de dochters van een ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ titel van een ongehuwde dochter van een ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ ecretitel door den Vorst geschonken aan personen, die een militaire betrekking of bediening aan het hof bekleeden. ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ zie bij ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ de Radens van mindere rang. — ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ de woning van een Raden. — ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ de woning van een Raden-ājoe.

ἡσυχίασθησ KN. zva. ἡσυχίασθησ (vrg. ἡσυχίασθησ). — ἡσυχίασθησ KN. toenemen, in aantal en in hevigheid. ἡσυχίασθησ KN. zva. ἡσυχίασθησ toenemen (vrg. ἡσυχίασθησ). KN. naam van een boom. ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ titel van een vrouwelijke bediende van den Vorst tot het dragen van Vorstenstaatsie binnen de dātēm.

ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ KN. zva. ἡσυχίασθησ. en K. zva. ἡσυχίασθησ K. van ἡσυχίασθησ (Skr. rēḍḍāḍana, overvloedige rijkdom, veel geld. PK.). — ἡσυχίασθησ K. zva. ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ 1. een naam van Baḷarā Goeroe, ook ἡσυχίασθησ (Skr. Roedra, naam van Siwa en van een incarnatie van Siwa). 2. zie ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ ook wel ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ KN. zva. ἡσυχίασθησ en ἡσυχίασθησ woedend, vergramd (Skr. raudra, vreeslijk, vergramd; gramschap). ἡσυχίασθησ een woedende tijger. — ἡσυχίασθησ zie beneden.

ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ KN. zva. ἡσυχίασθησ (Skr. roedita, bloed).

ἡσυχίασθησ zie ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ en ἡσυχίασθησ KN. zva. ἡσυχίασθησ (Skr. rēḍḍāḍana, overvloedige rijkdom, veel geld. PK.). — ἡσυχίασθησ K. zva. ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ 1. een naam van Baḷarā Goeroe, ook ἡσυχίασθησ (Skr. Roedra, naam van Siwa en van een incarnatie van Siwa). 2. zie ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ ook wel ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ KN. zva. ἡσυχίασθησ en ἡσυχίασθησ woedend, vergramd (Skr. raudra, vreeslijk, vergramd; gramschap). ἡσυχίασθησ een woedende tijger. — ἡσυχίασθησ zie beneden.

ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ KN. zva. ἡσυχίασθησ (Skr. roedita, bloed).

ἡσυχίασθησ zie ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ en ἡσυχίασθησ KN. zva. ἡσυχίασθησ (Skr. roedita, geweest); ook zva. ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ zie ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ KN., ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ K., smart, kwelling, harteleed, droefheid (waarschijnlijk van ἡσυχίασθησ Skr. roedda, gepijnigd, gekweld, en ἡσυχίασθησ Vrg. ἡσυχίασθησ PK.). — ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ en ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ zich bedroefd maken; smart, harteleed hebben; bedroefd. — ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ enz., het hart van iemand kwellen, leed doen; over iets zich kwellen.

ἡσυχίασθησ zie ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ zie ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ KN. de Zon (van ἡσυχίασθησ met het voorvoegsel ἡσυχίασθησ PK.); ook ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ zva. ἡσυχίασθησ (van ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ Skr. ditya en daitya. PK.). ἡσυχίασθησ (ἡσυχίασθησ) ἡσυχίασθησ spr.

ἡσυχίασθησ zie ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ zie ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ zie ἡσυχίασθησ bij ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ zie ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ KN. een pisangblad; ook naam van een struikgewas met welriekende bladen.

ἡσυχίασθησ zie ἡσυχίασθησ

ἡσυχίασθησ 1. KN. heel, heel het rond, van de wereld en van een land (vrg. ἡσυχίασθησ en ἡσυχίασθησ). 2. zie ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ of ἡσυχίασθησ heel de wereld, heel het wereldrond. ἡσυχίασθησ en ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ heel Java. ἡσυχίασθησ ἡσυχίασθησ zie bij ἡσυχίασθησ

რისი KW. *zva.* რისი (erg. რისი).

რისით რედაქციით of რისით KW. *zva.* რედაქციით (Skr. *rat dngga*, een wiel; iets van een rijtuig).

რისით *zie* რისით

რედაქციით *zie* რისით

რედაქციით of რისით KW. *zva.* რედაქციით en რისით

KN. een onaangenaam gevoel, waardoor de ziel diep en meer of min pijnlijk wordt aangedaan; een diep roerende gewaarwording; diep medelijden. რედაქციით of რედაქციით vuiligheid, zooals van zand, stof, en alles, wat bij aanraking een onaangenaam gevoel veroorzaakt; ook naam van een vogel, die tot het geslacht van de zwaluwen behoort. — რისი რედაქციით ook wel რედაქციით en რედაქციით een pijnlijk gevoel hebben; zich diep aangedaan of geroerd gevoelen; diep medelijden hebben; knarsen, zooals brood, daar zand in is; steken, zeer doen, van de ooggen; vuil, door ruwe stof. რედაქციით het podagra of chiragra hebben; podagra of chiragra. — რისი რედაქციით of რედაქციით diep roerend, ijslijk, *bv.* van een verhaal.

რისით *grondvorm* van რისით en რისით of რისით *ook wel in poëzie voor რისით* KN. რისით *ook wel რისით* het regte touw of koord boven en onder aan een vogel- of vischnet.

რისით en რისით *zva.* რისით en რისით

რისით of რისით 1. KN. lid, zooals van een vinger en van riet; de hoofdonderwerp, *bv.* van een rechtszaak of brief. 2. K., verkorting van რისით რისით een lid. — რისით რისით iets lid voor lid afsnijden; een zaak kort en bondig afdoen. — რისით რისით K. van რისით KD. van რისით — რისით რისით lid van een lichaamsdeel, zooals van een duim of vinger; knokkel, knokkels; geleed. — რისით რისით K. en MD. in de spreektaal verk. van რისით en dit van რისით რისით *bv.* რისით

რისით, რისით რისით en რისით *poët.* რისით რისით K., gevoel; smaak; *het zintuig* de smaak; zin (meening, bedoeling), *bv.* van iemands woorden of van een brief; gepraat, spraak, van iets; geheim; რისით KN. de foelie van kwik van een spiegel; *poët.* het mannelijk zaad, *zva.* რისით, რისით K. (Skr. *rasa*, gevoel, smaak; kwik, en mannelijk zaad;

rāsa, geluid; gepraat; en *rahasya*, geheim); Tj. *Sengk.* zes; (en რისით KN. gips. G.). რისით რისით, რისით რისით, kwik, kwikzilver. რისით რისით რისით de wetenschap van het sperma, d. i. de wetenschap om met een vrouw in de verte gemeenschap te kunnen hebben. რისით რისით redekavelen of praten, zamen van gedachten wisselen, over eenig onderwerp. რისით რისით spr. რისით რისით *zie* ben. რისით of რისით en რისით რისით gelijkelijk, of gelijkmatig, zoodat twee of meer het gelijk gevoelen; ook naar evenredigheid, zooals bij een omslag naar evenredigheid van ieders vermogen. Zoo ook რისით რისით en რისით რისით რისით რისით *spr.* რისით რისით *gezamentlijk als compagnons.* რისით რისით რისით რისით zich bedenken, eer men iets aanvangt; bedenkelijk, twijfelachtig, of het zoo zijn zal (met volgend რისით en *Jussief*). — რისით *gew.* რისით რისით *gevoelen, gevoel of besef* van iets hebben, zich bewust zijn. Zoo ook რისით რისით რისით in de spreektaal. რისით რისით het geweten. რისით რისით *zie* bij რისით hier ben. რისით რისით achterhoudendheid. — რისით *zich* gevoelen, *bv.* zich vermoeid gevoelen; iets voelen, beseffen; smaken; iets bezinnen, over iets zinnen, peinzen of nazinnen; over iets zijn gedachten laten gaan; aan of over iets denken. რისით რისით niet te beseffen. რისით რისით *spr.* — რისით of რისით en რისით რისით of რისით *voelen, iets* voelen; aangedaan worden, van het hart; ook Kt. van რისით de barensweeën krijgen. რისით რისით *gevoelloos; niet te voelen, niet te bemerken, niet te proeven.* — რისით რისით, რისით რისით K., *zich ergens aangenaam of wel gevoelen, ergens* naar zijn zin zijn, met genoegen wonen, kunnen aarden; ook de bewustheid van het hart. რისით რისით რისით რისით რისით *bevalt het je hier?* — რისით რისით რისით van iemand spreken, vooral ten nadeele van iemand; het op iemand gemunt hebben; van een meisje spreken, met het doel om het ten huwelijk te vragen; een spiegel van foelie voorzien. რისით რისით რისით er kan niet van gekikt worden, voor onmiddellijk, vóódat er een woord van gerept wordt. — რისით რისით რისით რისით *iets* proe-

ven, hoe het smaakt; *fig. iets* ondervinden; van *iets* gevoel hebben; over *iets* nadenken; *iets* overwogen; van *iemand* of *iets* zich een denkbeeld maken. — ကာလော့ of အကာလော့ ook wel အကာအရော့ en ကာမာလော့ of အကာမာလော့ gesprek of onderhoud met iemand; met een ander of met elkander praten, een discours voeren; wat van iemand gepraat of gemompeld wordt, gepraat, gemompel; (ook အကာလော့ KN. neurien. G.). — အလော့ အလော့မာလော့ in de spreektaal ook (အလော့ အလော့မာလော့) gevoelens, meening; voor-gevoel; wat men er van zeggen kan, men kan er van zeggen. ကာလော့မာလော့ en ကာမာလော့မာလော့ voor elkander geheimen hebben, achterhoudend, niet vertrouwelijk zijn; achterhoudendheid in den omgang. — အဂ္ဂမာလော့ en အိဂ္ဂမာလော့ zie beneden.

ကုမ္ဘာ KN. de civetkat (*arg. ကုမ္ဘာမာလော့* en အုမ္ဘာမာလော့). အုမ္ဘာမာလော့မာလော့မာလော့မာလော့ spr.

အလော့ en အလော့ *zva.* အလော့မာလော့ အလော့မာလော့ naar de gewone uitspraak.

အဂ္ဂမာလော့ KN. een heilige, *nam.* een geheiligde, *déwā* gewordenen Paṇḍita (*Skr. r̥ṣi*). Men vindt ook wel အဂ္ဂမာလော့

ကုမ္ဘာ KN. *iets* niet kunnen uitstaan, onuitstaanbaar of onverdraaglijk vinden, een afkeer hebben van *iets*, dat iemand tegenstaat, hindert, lastig valt of onaangenaam is (*arg. ကုမ္ဘာ*). — အိဂ္ဂမာလော့မာလော့မာလော့ onuitstaanbaar lastig.

ကုမ္ဘာ KN. krachtig, sterk; kracht, sterkte (*arg. အုမ္ဘာမာလော့* en အိမ္ဘာမာလော့); met geweld, *bv.* *iets* vorderen; tegenstand bieden (*arg. ကုမ္ဘာမာလော့*); vermogend, bemiddeld (*arg. အုမ္ဘာမာလော့*). — အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *iemand* kracht geven, krachtigen bijstand verleen; tegen *iemand* magt (geweld) gebruiken. အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *de* kracht, krachten, *waarmee* iemand begaafd is. — အုမ္ဘာမာလော့မာလော့မာလော့ *sterk, sterker* maken, versterken.

အလော့မာလော့ *zie* ကုမ္ဘာမာလော့

ကုမ္ဘာမာလော့ KN., အလော့မာလော့ K., wanordelijk, onordelijk, ongeregeld; onveilig door *verstoring* van de maatschappelijke orde; niet proper of net, onzindelijk; in opstand, *van een land*; geen orde houden, *bv. in het spreken*, alles door elkander haspelen; ook onkuisch, *van iemands taal*; onzedelijk, onwettig, *van handelingen*; niet geregeld gaan, *bv. over straat, of van een schip op zee*; wanorde, onge-

regeldheid, onordelijkheid, onveiligheid, onzindelijkheid (*arg. အုမ္ဘာမာလော့*). အုမ္ဘာမာလော့မာလော့မာလော့, troebels, ongeregelheden, onlusten, *in een land*. — အုမ္ဘာမာလော့မာလော့မာလော့မာလော့, *ook* အုမ္ဘာမာလော့မာလော့မာလော့ *en* အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *iets* in de war of in wanorde brengen; storen, *door ongeregeltheid te veroorzaken*; *ergens* wanorde, ongeregeltheid of onlusten stichten; de rust of orde verstoren; *een plaats* onveilig, of ook onzindelijk maken; *ergens* stropen. — အုမ္ဘာမာလော့မာလော့မာလော့မာလော့မာလော့မာလော့ ongeregeltheid.

ကုမ္ဘာမာလော့ *zie* ကုမ္ဘာမာလော့မာလော့

ကုမ္ဘာမာလော့ *zie* ကုမ္ဘာ

အုမ္ဘာမာလော့ *zie* အလော့မာလော့

ကုမ္ဘာမာလော့ KN. frequentative vorm van အလော့မာလော့ ကုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *naam* van een medicinaal mos. — အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *en* အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ indringen, doordringen, *bv. merg en been*; goed werkend, *bv. van een geneesmiddel*; ingang vinden, *bv. van lessen*. အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *ook* *zva.* အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ of အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ — အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *zich* indringen, *bv. bij iemand in zijn vriendschap*; *en* *zva.* အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *iemand* te lijf gaan; KI. *in een gewaad* zich steken, *een gewaad aantrekken* (*arg. အုမ္ဘာမာလော့မာလော့* *bij* အုမ္ဘာမာလော့မာလော့). — အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *en* ကုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *zie* *bij* အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ — အုမ္ဘာမာလော့မာလော့မာလော့ *maken* dat *iets* in *iets anders* indringt of het doordringt.

အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *zie* ကုမ္ဘာမာလော့

အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ KN. rommelig, boelig, vol rommel; (*ook een halfcilindervormige vischmand, die een in 't water loopende visscher achter zich, met een band aan 't lijf vastgebonden, op het water laat drijven. J.*) — အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *iets*, *bv. een kamer*, rommelig maken; *ergens* een rommel maken; (*ook een slechte daad* verrigten. G.).

အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ KN. zuiver, rein, schoon, onbesmet, onschuldig, vlekkeloos, heilig; proper, net en zindelijk; nauwkeurig, *bv. nazien*, zoodat niets overgeslagen wordt; schoon leëg, schoon afgedaan (*arg. အုမ္ဘာမာလော့မာလော့* အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *en* အုမ္ဘာမာလော့မာလော့မာလော့). အုမ္ဘာမာလော့မာလော့မာလော့ *schoon* koopen, *d. i.* zóo koopen, dat men schoon afbetaalt. အုမ္ဘာမာလော့မာလော့မာလော့ *zich* reinigen; *de familiegraven* reinigen. — အုမ္ဘာမာလော့မာလော့ *iets* schoonmaken, reinigen, zuiveren, heiligen; *iemand* zuiveren door een eed. — အုမ္ဘာမာလော့မာလော့မာလော့ *proper*, zindelijk van aard.

ἡλιου kw. geheim, geheimenis (verbastering van ἡλιου of ἡλιου Vrg. ἡλιου).

ἡλιου kw. en kn. door schoonheid of sierlijkheid be-
korend of genot veroorzakend; en ki. van ἡλιου
mingenot. ἡλιου ki. van ἡλιου (Skr. rasj-
mi, straal, glans). — ἡλιου versieren; en ki.
van ἡλιου — ἡλιου in mingenot ver-
eenigd, of mingenot smakend. — ἡλιου of ἡλιου
ἡλιου zva. ἡλιου

ἡλιου kn. naam van een bloem.

ἡλιου kw. zva. ἡλιου

ἡλιου kn. de welriekende gom van een boom,
waarvan ook het hout welriekend is, en van een
daarvan bereid reukwerk. ἡλιου poët. hetz.,
en naam van een berg, ook ἡλιου genaamd.

ἡλιου kn. net, proper, zindelijk, bv. van een wo-
ning en een stad (vrg. ἡλιου en ἡλιου).

ἡλιου kn. opstuivende drift. — ἡλιου in opstuivende drift weggejaagd worden. — ἡλιου
ἡλιου van een vogel of ander beest, wild opvliegen
of rondspringen, om uit zijn kooi te geraken; van
het hart, ongeduldig.

ἡλιου kw. zva. ἡλιου (vrg. ἡλιου).

ἡλιου zie ἡλιου II.

ἡλιου, ἡλιου k., een diepte waar het water staan
blijft (al is het soms ook opgedroogd); plas, poel,
ondiep meertje (vrg. ἡλιου). ἡλιου naam
van de stijlen van een pandapa of huis, die in 't
vierkant om de vier ἡλιου staan. — ἡλιου
ἡλιου naam van een regentschap op Java. — ἡλιου
ἡλιου kleine rawa of groote vijver;
ook een plaats waar veel rawa's bij elkander zijn.

ἡλιου I. k., zie ἡλιου 2. kw. de zou (Skr. rawi).
3. Ar. overlevering, verhaal; verhalen (Ar. راي),
geschiedverhalen. Vrg. ἡλιου.

ἡλιου kw. morsig, vuil; kwaad, slecht. ἡλιου, ἡλιου,
ἡλιου, rijst met geraspte kokosnoot toe bereid.

ἡλιου kn. naam van een wilde klimplant met harige
vruchtpitten of boonen, waarvan de haartjes prik-
keling of jeuking veroorzaken. ἡλιου
naam van een grooter soort van zulke boonen, die
gestreept zijn. ἡλιου benaming van een aan
den invloed van een boozen geest toegeschrevene
ziekte, waarbij het lichaam met gevoel van benauwd-
heid opzwellt en vol met scherpe prikkelende puist-

jes komt. ἡλιου die ziekte krijgen. ἡλιου
ἡλιου of enkel ἡλιου troshoeken, een reeks
van vischhoeken aan een touw op eenigen afstand
van elkander, tot 100 en meer toe. — ἡλιου
ἡλιου franjes, kwasten of nitknipsel aan den raud
tot versiering; in zulke franjes of in snoeren neer-
hangen; uitrafelen; ook een rafeltje, voor een klein
overschot (vrg. ἡλιου).

ἡλιου zie ἡλιου

ἡλιου kn.; ἡλιου of ἡλιου de schijn
of het voorkomen aannemen van iets te zijn, bv.
van een vroom man of van krankzinnig te zijn (vrg.
ἡλιου).

ἡλιου (I. kn. koud zweet; angstzweet. J.). 2. ki. van
ἡλιου Vrg. ἡλιου — ἡλιου of ἡλιου
ἡλιου zie bij ἡλιου

ἡλιου kw., ἡλιου; ἡλιου bij
beetjes afloopen of uitloopen, van water; bij het
aangezigt of lijf neerloopen, van het zweet (vrg. ἡλιου).
— ἡλιου of ἡλιου hetz.

ἡλιου kn. wijd en breed; omslagtig, met veel om-
haal, op een groote schaal; uitvoerig, van een ver-
haal; zeer uitgebreid of zamengesteld; (ook het
zaad of de pitten van de Sëlasih-bloem. G.). ἡλιου
ἡλιου van hoe langer hoe grooter omvang
worden, van een zaak. — ἡλιου iets omslagtig,
uitvoerig, op een uitgebreide schaal, doen of maken.
— ἡλιου iets op een groote, of grooter,
schaal aanleggen; zijn zaken uitbreiden. — ἡλιου
ἡλιου te wijd en breed, te omslagtig, enz.

ἡλιου kw. zva. ἡλιου (k. van ἡλιου); en ki. van
ἡλιου en ἡλιου Zie ἡλιου

ἡλιου of ἡλιου kn. naam van de achtste maand
van het Mohammedaansche jaar, anders ἡλιου
genoemd, waarin de Javanen de graven van hun
onders en voorouders schoonmaken, en offerhanden
doen tot hun gedachtenis en voor de rust van hun
zielen (Ar. راي). — ἡλιου offerhande in
de maand Roewah; zulk een offerhande doen.

ἡλιου kn. wat iemand bemoeijelijkt of tot een lastig
of hinderend bezwaar is; in moeijelijkheid verkeer-
ren door een lastig of hinderend bezwaar. — ἡλιου
ἡλιου iemand tot een lastig of hinderend be-
zwaar zijn.

ἡλιου zie ἡλιου

ကလေး *zie* ကလေး *en* ကလေး

ကလေး *zie* ကလေး

ကလေး *zie* *bij* ကလေး

ကလေး *eign. van een Boelá-vorst van Ngálengká, bijgenaamd Dásá-moeká (Skr. Rdwaná).*

ကလေး *kw. zva. ကလေး* *of* ကလေး

ကလေး *KN. storing, stoornis, rustverstoring, vrede- verstoring, door velen. — ကလေး* *iemand* *storen, bv. in zijn werk; zijn rust of vrede storen. ကလေး spr.*

ကလေး *KN.; ကလေး* *uit elkander gehaald of getrokken, bv. van een kapsel of weefsel. — ကလေး* *en* *ကလေး* *iets uit elkander halen.*

ကလေး *of* ကလေး *KN. aan stukken en flarden, aan stukken en flarden gescheurd (verg. ကလေး).*

ကလေး *kw. in het blinde pakken, wat maar het eerst voor de hand komt (freq. vorm van ကလေး).*

ကလေး *kw. hetz.*

ကလေး *of* ကလေး *ook* ကလေး *KN. verward, gehinderd, gestoord, van iemand of het hart van iemand, die het hoofd vol heeft, zoo dat hij met moeite geregeld denken kan (verg. ကလေး* *en* *ကလေး).*

ကလေး *zie* ကလေး

ကလေး *KN. verward, in elkander geward; ingewikkeld, moeilijk te ontwarren; fig. van het hart, versuft, zva. ကလေး* *als iemand het hoofd omloopt; en in verwarring, van een land (verg. ကလေး).* ကလေး *geheel versuft en verslagen, van het hart. — ကလေး* *verwarren, in de war brengen. ကလေး* *iemand het hoofd doen omloopen.*

ကလေး *zva. ကလေး*

ကလေး *kw. zva. ကလေး* *of* ကလေး

ကလေး *KN. iets liggen hebben, of bewaard houden, dat men niet weg doet (ကလေး* *en* *ကလေး* *kw. zva. ကလေး* *of* ကလေး *tranen in de oogen hebben; met tranen in de oogen. ကလေး* *iets in voorraad houden. ကလေး* *zva. ကလေး* *flauw, van een ver geluid; onzeker, van een gerucht. — ကလေး* *zie* *bij* ကလေး *— ကလေး* *(poët. ကလေး)* *iets bewaren of bewaard houden, iets in voorraad nemen, of om het te bewaren. — ကလေး* *of* ကလေး *iets dat*

bewaard gehouden wordt, het door *iemand* bewaard gehoude. — ကလေး *plaats om iets bewaard te houden, bv. een kist of kast.*

ကလေး *KN.; ကလေး* *zeer kleine (fijne) Spaansche peper; ook ကလေး* *en* ကလေး *genoemd. — ကလေး* *fijn, bv. van vlecht- of snijwerk; iets fijn maken (verg. ကလေး* *en* *ကလေး).* — ကလေး *iets dat fijn gewerkt is. — ကလေး* *praeludium, zacht voorspel, bij muziek; ook bij de Wajang: ကလေး* — ကလေး *naam van een kleine pandápa op de pagélaran, waar de Vorst zit, wanneer hij zich op Maandag of Donderdag, of bij tournooispielen en tiggerevechten, aan zijn onderdanen vertoont. ကလေး* *benaming van een variatie van de zangwijze Sinom.*

ကလေး *en* ကလေး *zie* ကလေး

ကလေး *of* ကလေး *KN. verwoed, woedend, in blinde woede, onstuimig; kw. zva. ကလေး* *(verg. ook ကလေး).*

ကလေး *KN. verlost, bevrijd, verlossing, van een straf van God; ontooverd, ontoovering, van een betoovering, waardoor men in een wanschapige gestalte gebracht is (verg. ကလေး).* ကလေး *een graf graven voor een lijk (verg. ကလေး).* — ကလေး *iemand verlossen, bevrijden, van een straf of betoovering; ontooveren; voor iets, dat onheilspellend is, een offerhande doen of de Wajang laten spelen, om onheil af te weren; de ziel van het lichaam bevrijden door de dood; een vijand verdelgen; zich een graf zoeken in een krater, van vogels, volgens het volksgeloof. — ကလေး* *verlossing, bevrijding. — ကလေး* *plaats waar de vogels komen om er te sterven.*

ကလေး *KN. klein en fijn, van bladen (verg. ကလေး).* — ကလေး *fijn, fijn bewerkt, zooals een spinneweb; van het hart, fijn van geest, vernuftig.*

ကလေး *KN. zva. ကလေး*

ကလေး *kw. zva. ကလေး* *verg. ကလေး*

ကလေး *kw. zva. ကလေး* *kwassifranje; ကလေး* *van ကလေး* *knevel, knevels; KN. de neêrhangende wortels van den waringin-boom; de neêrhangende veêren om den hals van een haan; fijn gekorven bladen, om met opium vermengd te worden;*

de kelkbladen van een bloem of rank. **מבוקבוק** **קו**. *zva.* **מבוקבוק** **קנ**. aan flarden gescheurd. — **מבוקבוק**, kerven, kleinhakken, scheuren; als franjes er aanhangen, *bv. van de fijne wortels, die van den waringin-boom neêrhangen*; ook de kuevels laten groeijen, kuevels dragen. — **מבוקבוק** *iets met franje omhangen.*

היטות *gew.* **היטות** **קנ**. het aanhoudend gedrusch van een zachte regen (*erg.* **היטות**). — **היטות** aanhoudend en zacht, *van den regen* (*erg.* **היטות**).

היטות **קנ**; **היטות** aanhoudend zacht regenen, *zva.* **היטות**

קוקוקוק **קנ**. een lap katoen, daar men de gekookte opium door laat loopen of doordrukt, om die te zuiveren (*erg.* **קוקוקוק**). — **קוקוקוק** opium door zulk een lap zuiveren; ook van iemand notitie nemen, hem aanhooren, zich aan hem storen.

היטות *zie bij ה* I.

קוקוקוק **קנ**. lastig door omslagtigheid en veel noodlooze zwaarigheden te maken; lastig van een zaak, daar veel kleinigheden bij in acht te nemen zijn.

קוקוקוק of **קוקוקוק** **קנ**. naam van een boom, waarvan het hout voor huizen, meubels en djoekoengs gebruikt wordt. *J.* (Waarschijnlijk dezelfde boom als **קוקוק**).

קוקוקוק *zva.* **קוקוקוק**

קוקוקוק *zie קוקוקוק*

היטות ook *verb.* **היטות** **קנ**. **היטות** *Ar.* **היטות**. overlevering, verhaal; ook voor een oude voorzegging (*erg.* **היטות**).

היטות of **קוקוקוק** **קנ**. *zva.* **היטות** **היטות** **קנ**. verward, gehinderd, gestoord; *fig. van het hart*, van iemand die het hoofd vol heeft (*erg.* **היטות**). — **היטות** of **קוקוקוק** **קנ** iemand hinderlijk zijn, plagen, zooals van vliegen op het lijf, die een buffel kwellen.

קוקוקוק **קנ**. niet meer hecht en stevig in elkander, bouwvallig. — **קוקוקוק** een gebouw afbreken. — **קוקוקוק** in verval doen of laten komen.

קוקוקוק **קנ**; **קוקוקוק** ook **קוקוקוק** **קנ** ordeloos of ongekamd, van het haar; ordeloos om het lijf hangen, van kleêren; met ordeloos hangend of ongekamd haar.

קוקוקוק *zie היטות*

קראים of **קראים** **קנ**, **קראים** **קנ**, maat, makker, medgezel, genoot, van ieder die met iemand iets meêdoet; ook voor helper en bediende, en voor tegenpartij in een gevecht, *zva.* **קראים** (*zie ook קראים bij אראים en erg. אראים*). **קראים** **קנ** zijn reisgezel, die met hem de togt doet. **קראים** **קנ** haar bijslaap. **קראים** **קנ** iemand met wien hij praat. **קראים** **קנ** partij en tegenpartij in een gevecht.

קראים **קנ**, **קראים** **קנ**, een kind of kinderen te verzorgen of tot zijn last hebben. **קראים** **קנ** ook **קנ** van **קראים** een kind baren, in de kraam komen van een kind. **קראים** **קנ**, of **קראים** **קנ** en **קראים** **קנ** persoonlijk in het een en ander meêhelpen. **קראים** **קנ** **קראים** **קנ** persoonlijk een ander meêhelpen, hulp verleen (i.e. *erg.* **קראים**). — **קראים** **קנ** **קראים** **קנ** een ander meê gaan helpen. — **קראים** **קנ** **קראים** **קנ** met iemand als maat of makker iets doen, iemand meêhelpen, behulpzaam zijn; tot iets meêhelpen, of iemand ergens toe meêhelpen, *bv. met bidden of vasten, of met aanhoudend hard loopen, om spoedig ergens te komen.* **קראים** **קנ** **קראים** **קנ** *enz.*, iemand op de een of andere wijze meê behulpzaam zijn. — **קראים** **קנ** **קראים** **קנ** of **קראים** **קנ** **קראים** **קנ** *enz.* zamen als makkers: een ander meêhelpen; **קראים** **קנ** **קראים** **קנ** ook **קנ** van **קראים** **קנ** — **קראים** **קנ** of **קראים** **קנ** **קראים** **קנ** tot iets meê behulpzaam zijn; een makker of bediende nemen. **קראים** **קנ** *pass.*

קראים **קנ**; **קראים** of **קראים** **קנ** iets aan weêrskanten vasthouden en trekken; met iets sleuren; *fig.* iemand aftrekken, afleiden, misleiden.

קראים *zie קראים* — **קראים** **קנ** zwaar beschadigd, van metalen voorwerpen, met zware scharden, doorgevreten of ingescheurd; ook getand, zooals een zaag.

קראים **קנ** *Holl.* rol, politierol, de rol bij een regt-bank. — **קראים** **קנ** een zaak op de rol brengen of plaatsn.

קראים *zie אראים*

קראים **קנ** *Ar.* **קראים**, het zuigen van een kind aan de borst van een vrouw. **קראים** **קנ** **קראים** **קנ** zoogbroeder of zoogzuster.

קראים of **קראים** **קנ** *Holl.* rollaag.

դրամակը *zie bij դրա*

դրակը *zie դրամակը*

դրամակը *zie bij դրա*

դրամակը *ook wel դրակը* Holl. rolleren. — դրակը *appel houden; met de boeken vergelijken, natellen.*

դրակը *kw. zva. արևը in den zin van քնար*

արևը *of արևակը* *kw. zva. քնարը en դարձար* *kn. een klanknabootsend woord voor een plotseling stil worden van een gedruisch, en het plotseling verdwijnen van zon- of maanlicht. արևակը tus-*
schen licht en donker, na zonsondergang (erg. արևը en արևան շնչակը).

դրակը *zie դրակը 2.*

դրա *zie դրա*

դրա *kn. bedoord, bv. van drift (erg. ուրջը en արև).* — *արջը* *gew. արձարը* *iemand door woorden of redenen tot bedaren brengen, of zoeken te brengen; ook tot iemand zich wenden om eenige gunst. — արձարայք* *pw. zva. դարձարայք*

արջ *kn.; արջա* *gew. արձարա* *goede woorden geven; iemand trachten te bevredigen, tot zachtheid of medelijden te bewegen (erg. արջ).* — *արձարա* *het geven van goede woorden, enz. — արձարա* *poët. zva. արջա*

արջ *of արձարա* *kn. zang (erg. արձարայք en արջ).* — *արջ* *of արձարա* *een lied zingen, iets uit het hoofd zingen. — արձարայք of արձարա* *արջ* *lied, gezang, liedje; wat uit het hoofd gezongen wordt; een lied zingen.*

դրա *kn. schets, ontwerp, bv. van een te bouwen huis (erg. դրիդրի); de helft van een geheel couplet van een արձարայք* *ook een zin of zinsnede; en het verband tusschen twee gedeelten van een zin. դրա* *դրայք* *արձարա* *արձարայք* *de vorm en de maat van dichtstukken.*

դրա *kw. zva. արջը* *vijand (Skr. ripoe).*

դրա *n., արձարա* *kn., դրա* *kd., de door het gezigt te onderscheidene hoedanigheid van een voorwerp, gedaante, uiterlijk (uiterlijk voorkomen of aanzien) vorm; kleur; soort; Tj. Sengk. één (Skr. roépa, en erg. արձարա en արջ). դրայք* *արձարայք* *het (hij of zij) ziet er goed uit. արձարայք* *een figuur of vorm maken. արձարա (of արձարա)* *դրայք* *hier is het, hier heb je het (le voici!). արձարայք*

և *gelijk van gedaante, eenvormig. դրայք* *արձարայք* *in de vorm van geld, d. i. aan geld; դրա* *արձարայք* *aan paarden. արձարայք* *արձարայք* *Ik ben de man, die het je leveren zal. արձարայք* *դրայք* *արձարայք* *Dat is me een stil mensch! արձարայք* *արձարայք* *God heeft geen gedaante, is onzichtbaar. դրա* *արձարայք* *van wat gedaante, kleur of soort het wezen mag. դրա* *արձարայք* *of դրա* *արձարայք* *ook wel դրա* *արձարայք* *een zeer schoone gedaante, zva. դրա* *արձարայք* *արձարայք* — *արձարայք* *kn. van dezelfde gedaante, kleur of soort. արձարայք* *n., արձարայք* *արձարայք* *alle soorten van, d. i. alle zonder onderscheid. — դրայք* *արձարայք* *van verschillende kleuren of soorten; veelkleurig, veelsoortig. արձարայք* *արձարայք* *allerlei, allerhande. — արձարայք* *of (արձարայք)* *kn., արձարայք* *kd. iets geheel gelijken; met iets gelijk staan of overeenkomen; geheel overeenkomstig. — արձարայք* *արձարայք* *արձարայք* *make dat iets de gedaante of vorm heeft, die het hebben moet; iets construeren; ook maken dat iets, bv. dat verlangd wordt, er is, het leveren of bezorgen. — արձարայք* *արձարայք* *արձարայք* *iets dat zich aan het gezigt voordoe, een voorwerp van het gezigt, een gedaante. արձարայք* *արձարայք* *iets vreemds, dat men ziet, een vreemde gedaante.*

դրա *zie դրա*

դրա *of դրա* *kn. de r-klank, benaming van de schrijftkens, die de klank r beteekenen, zooals de Tjâkrâ (Skr. répha).*

դրա *kw. zva. արձարա* *(P) kn. afgevallen takken, struiken of bladen. արձարայք* *արձարայք* *spr. van een groote en magtige, die een gering man ligt trappen (önderdrukken) kan.*

դրա *kn. aan iets gewoon geworden, bv. aan vroeg opstaan; voor goed van de borst af, van een kind, dat niet meer aan de borst denkt; voor goed genezen of hersteld.*

դրա *1. kn. afgemat, zooals van een vermocijende reis; een pijnlijk gevoel hebben, zooals van ontvangen slagen; gezwollen beenen, blaren aan de voeten; en een smeersel, zva. դրա* *արձարայք* *ook ki. van արձարայք* *zva. դրա* *արձարայք* *2. kw. bedoord geworden, van drift tot bedaren gebracht (erg. ուրջ).* — *արձարայք* *(of դրա* *արձարայք), benaming van een soort*

van suikerriet. — (ռչիչ) KN. met rapoeh smeeren; kw. iemand tot bedaren brengen. — ուղչանություն
een soort van smeersel tot genezing van vermoedjenis; առչիչիչանություն

ողորմ; zie bij ուղչ

ո՞հաչ. կհ. alles in overvloed hebben, in overvloed leven (Ar. ڤي, riph h).

ողողաչ. կհ. zacht hellend, van den grond; zachte helling; fig. eenvoudig, bv. van leefwijze; laag, van een pagër of muur — ողղաչանողան den grond zacht hellend, beter begaangbaar maken.

ողողաչ. կհ. versperring van een passage met bamboetakken, doorns of struiken over een pagër of achter een huis; barricade; omschutting van een plantsoen met struiken, doorns, enz.; takken en struiken tot stevigheid in een aarden dam; gebarricadeerd zijn (verg. շիւր անյւր և ո՞հաչ). անյողողաչ: անչիողողաչ spr.

ողաչ. կհ. afval van gras, dat een beest heeft laten vallen of liggen, en dat niet meer deugt.

աղաչ. zie աղ

աղաչ. zie աղ

ուաչ. 1. zie bij աղաչ. 2. ուաչ. Ar. ց, կհ. aanklagt van een vrouw tegen haar man over huwelijkszaken bij den priester.

ողաչ. zie ողաչ

աղաչ. կհ.; անաչ. zva. անաչ. van անաչ. G.

ոհաչ. zie ողաչ

ոհաչ. կհ.; աոհաչ. և ոհաչ. սրոկկաչ. sprokkelen, van kleine sprokkel (verg. ողողաչ). աոաչ. և ոհաչ. klein sprokkelhout. — անաչ. sprokkelen, sprokkel zoeken.

ղաչ. of ողաչ. կհ., ook wel ոհաչ. կ., nauw, smal, eng, bekrompen; in het nauw; kort, ineengedrongen, beknopt; nabij, kort op handen; kort aangebonden, opvliegend, van iemands aard (verg. ողաչ. անաչ. և ողաչ). — աղաչ. enz. nauw of nauwer maken, nauw insluiten, in het nauw brengen, benauwen. — ողաչ. in 't nauw gebracht; den vijand digt op het lijf hebben.

ողաչ. zie ողաչ

ողողաչ. կհ. teër, tenger, niet zwaar of sterk van lichaamsbouw; zwak, niet stevig.

ողողաչ. zie ողողաչ

ղաչ. zie ողաչ

ղաչ. zie bij ողաչ

ղաչ. of ողաչ. zie bij ողաչ

ոհ. կհ. zva. անաչ. (misschien Skr. klēpta, gemaakt. PK.). — անաչ. zva. անաչ.

ուաչ. կհ. digt, goed digt, digt aaneengevoegd of aaneengewerkt, zooals van voegen of naden, timmerwerk en weefsel; digt gesloten, bv. van de oogen; nauw aaneengesloten; fig. van een geheim, dat niet te ontdekken is (verg. ողաչ). անաչ. ողաչ. spr. — աղաչ. digt aansluiten, nauw zamenvoegen; zich nauw aansluiten aan iemand. Zoo ook անաչ. — աղաչ. aansluiten, digter of nauwer maken; digter aansluiten aan iets. — աղաչ. անաչ. iets doen aansluiten; een deur digt doen; digt opeen plaatsen of duwen; een verbindtenis, zooals van vriendschap, nauw of nauwer maken.

աղաչ. կհ. bijeenverzameld; bij elkander in gereedheid, zva. աղաչ.

աղաչ. կհ.; աղաչ. և աղաչ. de schemering, morgen- of avond-schemering (verg. աղաչ. և աղաչ. և աղաչ).

աղաչ. կհ. geheim, heimelijk, verborgen; weggestopt; bedekt, geheimzinnig (verg. ողաչ. և աղաչ). — աղաչ. voor iemand iets geheim of verborgen houden.

աղաչ. կհ. Holl. rapport, anders աղաչ. — աղաչ. աղաչ. rapport, dat gedaan wordt; ook bij elkander komen of vergaderd zijn tot het behandelen van zaken (verg. աղաչ.); (en een gezantschap van meer dan een persoon. G.). — աղաչ. աղաչ. van iets rapport doen of indienen; ook tot een vergadering oproepen. — աղաչ. աղաչ. vergaderplaats tot het behandelen van zaken.

ողաչ. կհ. verborgen, voor het oog verborgen, aan het oog onttrokken (verg. աղաչ.); ook nauw, eng, bv. van een straat (verg. ողաչ).

ողողաչ. կհ. belemmerd, bemoeijelijk, bezwaard, zooals door de lasten van den ouderdom, van bagage en nasleep, en van het onderhoud van een groot gezin; ook door gebreken zwak, verzwakt; moeijelijk voort kunnen komen; niet in staat om zich zelf te helpen; onder een zware last bezwijken; bezwaar; overlast. — աղողաչ. nasleep, be-

ကွဲတေဝ် met tralies van gemetselde steenen.
 ကလေး KW. groote begeerte, verlangen, zucht, *zva.* သိ
 ကလေးကျွဲကျွဲ *en* သိကလေးကျွဲကျွဲ (Skr. *radjah*); KN.
 de strepen of lijnen in de handpalmen; geheimzin-
 nige strepen en figuren op een talisman van hout,
 rottan of metaal; *en* een talisman met zulke stre-
 pen (verg. သိကလေးကျွဲ). — ကလေးကလေး *zie* bij သိ
 ကလေး — ကလေး *strepfen of lijnen ergens op* ma-
 ken of insnijden of inkrassen.

ကလေး *gew.* ကလေးကလေး *KN.* gereten, aan re-
 ten gescheurd, *bv. van een kleed*, gereten, vaneen-
 gereten, *door wouden*; geheel verscheurd, *bv. door*
een kaaiman.

ကလေး *zie* bij ကလေး
 ကလေးကျွဲ *KN.* berekening, opmaking van de reke-
 ning. — ကလေးကျွဲ *een berekening maken*; de
 rekening *of* balans opmaken. — ကလေးကျွဲ
 het maken van een berekening.

ကလေးကျွဲ *zie* ကလေး
 ကလေး *ML. KN.* vlijtig, ijverig, naarstig, werkzaam
 (verg. သိကလေး *en* သိကလေးကျွဲ). — သိ
 ကလေးကျွဲ *ijver, werkzaamheid.*

ကလေး KW. *zva.* သိကလေး *en* သိကလေး
 ကလေး *zie* သိကလေး
 ကလေး *zva.* သိကလေး

ကလေး *KN.* benaming van een lekkernij van onrijpe
 of halfrijpe vruchten, aan stukjes gesneden of ge-
 stampd en met sambel klaar gemaakt of gegeten.

ကလေးကျွဲ *roedjak* van djeroek, *en* naam van
 een batiksel. ကလေးကျွဲ *benaming* van een
 ander soort van roedjak, *en* van een ander batiksel.

ကလေးကျွဲ *roedjak* van woeni-*vruchten*; *en* van al-
 lerlei, van de *sasrahán* gezegd, *wanneer die uit*
alles bestaat, wat daarbij eigenlijk aangeboden be-
hoort te worden, zooals een buffel, een haan, een
kokosplantje, enz., wat plaats heeft, wanneer de
bruid het oudste of het jongste kind is; ook bena-
ming van een batiksel. — ကလေးကျွဲ *roedjak* ma-
 ken; van *iets* roedjak maken. ကလေးကျွဲ *van alles*
zich aanschaffen; de heele boel *verkoopen*. — က
 ကလေး *of* ကလေး *geschikt* om er roedjak
 van te maken, *van vruchten.*

ကလေး *KN.* overeenkomen, overeenstemmen, accor-
 deren, het eens zijn of worden; goed bij elkander
 passen; overeenstemmend, in harmonie; overeen-

komst, overeenstemming (verg. ကလေးကျွဲ). — က
 ကလေး *met iemand* in gevoelen zich vereenigen; in
iets toestemmen, *iets* goedkeuren (verg. ကလေးကျွဲ
 ကလေး). — ကလေးကျွဲ *doen overeenstemmen, doen*
harmonieëren, in overeenstemming brengen, over-
eenbrengen.

ကလေး *of* ကလေး *Ar.* *قز*, (*rizq*), *KN.* wat tot
 levensonderhoud dient, levensmiddelen, dagelijksch
 brood. — ကလေး *levensmiddelen aanbren-*
gend, als een zegen; het dagelijksch brood gevend.

ကလေး *KN.* een als netwerk geknoopte beurs. က
 ကလေး *netwerk* van metalen draad, gevlochten
 draad van metaal. — ကလေး *iets* in de
 beurs doen; *iets* van netwerk voorzien.

ကလေး *en* ကလေး *of* ကလေး *KN.* be-
 schadigd, onbruikbaar, door het uit elkander raken,
zooals een vogelkooi, mand of wagen (verg. ကလေး).

ကလေး *zie* ကလေး

ကလေး *zie* ကလေး

ကလေး *KN.* gescheurd, in repen gescheurd; geheel
 versleten, *bv. van een buis*; *fig.* verscheurd, *van*
het hart, door hartverscheurend leed. — ကလေး *iets* in
 repen scheuren; *bloemen* in stukjes scheu-
 ren; *fig. het hart* verscheuren; *ook iets* met fijne
 figuren of bloenwerk versieren. ကလေး *met* zijn
 bloenwerk.

ကလေး *zie* ကလေး

ကလေး *N., ကလေးကျွဲ *KN.* een hard gemengd me-*
taal, naar men zegt, een mengsel van သိကလေး
tin, met ကလေး; ကလေး *naam van een boom,*
die bloemen draagt en op moerassige gronden groeit
(Skr. radjas, tin; raddjasa, van tin, en rijk
aan stuifneel. PK.). — ကလေး als rēdjāsā; poët.
ongehoorzaam zijn.

ကလေး *eign. van een zoon van Baṭarā*
Éndrā.

ကလေး *zie* bij ကလေး

ကလေး *Ar.* *ridjd*, *coll. mv. van radjoel*, man,
 mannen; *KN.* een zeker piepend geluid, op het ge-
 luid van een soort van kikkvorschen gelijkend, dat
 zich in de nanacht of tegen de morgenstond, als
 het dood stil is, hooren laat, *en* dat men houdt
 voor het geschreeuw van afgestorvene geestelijken
 of (volgens anderen) van de afgestorvene kinderen.
Als men het naderen wil, wijkt het gedurig al

verder weg. (Men denke aan het geluid van de boomkrekels in Nederland. J.).

අද්දා, zie നടන

ඉද්දා or ඉද්දා. zva. රාජ්‍ය (Skr. rādya, een vorstendom, van നട).

නකන. zva. රාජ්‍ය

කිද්දා, oude Kawi-vorm van നട

අද්දා, zie bij කිද්දා

කිද්දා. KN. stok of boomtak van een ruwe omheining; een daarvan gemaakte omheining; naam van een paardekleur, mat of vaal geel (ඉද්දා) met vier zwarte beenen. කිද්දා, naam van een gewest, thans Mādjà-kértà, en van een soort gestreepte stof. — ඉද්දා, een omheining van radjég maken.

කිද්දා. KN.; ඉද්දා, schrikken, sterker dan කිද්දා — ඉද්දා. zva. රාජ්‍ය, schrikachtig.

අද්දා. KN.; අද්දා, kronkelen, vele plooiën maken. — අද්දා, met zijn velen ergens op aanvallen, bv. op spijsen; met drift zich ergens in begeven, bv. in een boschje, om wild op te jagen (verg. ඉද්දා); ook iemand niet uit laten spreken of aan het woord laten komen, gedurig in de rede vallen, het hem niet gewonnen willen geven (verg. මද්දා).

ඉද්දා. KN.; ඉද්දා, ook ඉද්දා, met geweld iets doen; iemand dwingen, noodzaken; iemand vasthouden, om hem tegen wil en dank iets te doen, bv. om hem iets in te geven (verg. කිද්දා, කිද්දා, කිද්දා, කිද්දා, කිද්දා). — ඉද්දා. zva. කිද්දා, en කිද්දා

ඉද්දා, zie bij ඉද්දා

කිද්දා or අද්දා. zva. අද්දා. KN. naam van de zevende maand van het Mohammedaansche jaar (Ar. radjab).

අද්දා, zie කිද්දා

කිද්දා. KN.; ඉද්දා, kerven, bv. tabak; aan smalle reepjes of dunne stukjes snijden. — කිද්දා (of කිද්දා) kerfmes.

කිද්දා. KN.; කිද්දා, zeekrab (verg. කිද්දා).

කිද්දා, in poëzie voor කිද්දා

අද්දා. KN.; අද්දා, iets elkander betwisten; ontrukken; iemand of iets met zijn tweeën of meer vasthouden, bv. een kind, dat niet wil innemen, of een beest

dat geslagt moet worden (verg. ඉද්දා). — අද්දා, iets vasthouden, niet willen loslaten. — අද්දා, wat men vasthoudt; het voorwerp dat betwist wordt. අද්දා, elkander trekken, sleuren; met elkander om iets twisten.

ඉද්දා. KN.; ඉද්දා. zva. ඉද්දා, of ඉද්දා, bv. bij een vechtpartij.

ඉද්දා. KN. rots in een ravijn; en benaming van een batiksel.

ඉද්දා. KN.; ඉද්දා, het eens zijn, van hetzelfde gevoelen, omtrent iets. — ඉද්දා, iets billijken, goedkeuren; iemand zijn goedkeuring schenken, iemands zaak billijken, het met hem houden (verg. ඉද්දා, en කිද්දා).

කිද්දා. Ar. radj'i, herroepelijk, van een කිද්දා, waarna de man nog tot zijn vrouw terug kan keeren.

කිද්දා. zva. කිද්දා, en කිද්දා — කිද්දා, gew. කිද්දා, veel moeite en tegenspoed ondervinden of daarmee te worstelen hebben. කිද්දා. zva. කිද්දා

කිද්දා. KI. zie කිද්දා

කිද්දා. 1. zie කිද්දා 2. KN. laatzinnig, van iemand die zich heel wat dunkt te wezen en veel vertooning maakt (Ar. كبر, ostentatie, het vertooning maken van hetgeen men niet is. Verg. කිද්දා). 3. licht, helder (Ar. ضياء, licht, glans?)

කිද්දා, en කිද්දා, ook කිද්දා, riant, frisch, helder, van het groen van boomen en velden. කිද්දා, ook van een vrouw, die er bevallig en keurig net uitziet.

කිද්දා, zie කිද්දා

කිද්දා. KN., met කිද්දා zamengesteld, කිද්දා, plundering. — කිද්දා, rooven, plunderen, buit maken. — කිද්දා, het geroofde of geplunderde; roof, buit.

කිද්දා. KN. niet deftig, bv. van houding en kleeding (verg. කිද්දා, කිද්දා, කිද්දා).

කිද්දා. KN. ruw, onbescheiden, onfatsoenlijk, onbetamelijk (verg. කිද්දා).

කිද්දා, කිද්දා, en කිද්දා, zie bij කිද්දා

කිද්දා, zie කිද්දා, කිද්දා. KN., කිද්දා, of කිද්දා, KI., fluim,

slijm uit de borst; een fluim of fluimen ophalen. — ဖြူမိကျွန်း *iemand* met fluimen bespuwen, bekwalsteren.

ဂိမ်းကျွန်း KN. vergruisd, verbrijzeld (*verg. မုန့်ကျွန်း*).

— ဖြူမိကျွန်း *iets* in de vuist aan stukken drukken, vergruizen of verbrijzelen. — ဖြူမိကျွန်း *zie ben.*

ကုမ္ပဏီ KN. gefrommeld, uit zijn fatsoen geraakt, *bv. van een hoed* (*verg. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ*).

— ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ geheel uit zijn fatsoen, vol kreuken en deuken; bouwvallig.

ကုမ္ပဏီ KN.; ဖြူမိကျွန်း *iets* vermeesteren, met geweld zich toeëigenen, overweldigen. ဖြူမိကျွန်း *vermeesterd*. — မဖြူမိကျွန်း *vermeestering*, het met geweld zich toeëigenen. — ကုမ္ပဏီ *het vermeesterde; ook slingerplanten.*

ဂိမ်းမိ *en* ဂိမ်းမိကျွန်း *zie* ဂိမ်းမိ

ကုမ္ပဏီ KN. het gezin of huisgezin, dat iemand te onderhouden heeft; *in het bijzonder iemands huisvrouw* (*Ar. ra'iját*, kudde, *en vandaar* onderdanen, volk). — ဖြူမိကျွန်း *iemand* onderhouden, de kost geven. — ကုမ္ပဏီ *in* gehuwden staat leven, als man en vrouw; *os. ook zva. ကုမ္ပဏီ* *de huisvrouw van iemand*. — ဖြူမိကျွန်း *zie ben.*

ကုမ္ပဏီ KN. *zva. ကုမ္ပဏီ G.*

ကုမ္ပဏီ KN., reaál, Spaansche mat, Spaansche rijksdaalder, *ook ဂိမ်းမိကျွန်း* *genoemd*. *De waarde van de reaál is bij de Javanen verschillend en door verschillende benamingen onderscheiden: réal padjèg van 30, réal kèbbó van 28, réal sapi en réal djaran van 27, réal paréntah en réal pari van 25, réal batoe van 24, en réal mántjâ-nègârâ van 60 wang.* ကုမ္ပဏီ *အင်္ဂလိပ်ကျွန်း* *zie* *အင်္ဂလိပ်ကျွန်း* *Zie ook မုန့်ကျွန်း* *by ကုမ္ပဏီ* — ကုမ္ပဏီ *by* *realen*, in realen. — ကုမ္ပဏီ *of* *ကုမ္ပဏီ* *geldwisselaar, geldwisselaarster.*

ဂိမ်းမိကျွန်း *zie* ဂိမ်းမိကျွန်း

ကုမ္ပဏီ KN. witte mier (*verg. ဖြူမိကျွန်း* *en* *ကုမ္ပဏီ*).

ဂိမ်းမိကျွန်း KN. *zva. ဖြူမိကျွန်း* *zacht* van blik met half gesloten oogen (*verg. မုန့်ကျွန်း*). *Zoo ook ဂိမ်းမိကျွန်း* *gew. van de maan, wanneer* die door een nevelachtige lucht schijnt.

ဂိမ်းမိကျွန်း *en* ကုမ္ပဏီ KN. lommerrijk door het digte loof van boomen met laag neêrhangende

takken; *freq. vorm van ဂိမ်းမိကျွန်း* *of* *ကုမ္ပဏီ* — ဂိမ်းမိကျွန်း *en* ကုမ္ပဏီ *een vrolijk gezelschap van wel onthaalde gasten; een braspartij; zamen een gezelschap uitmaken voor een feest.*

ကုမ္ပဏီ *zie* ဂိမ်းမိကျွန်း

ဂိမ်းမိကျွန်း KN. eenparig, eenstemmig, eensgezind (*freq. vorm van ဂိမ်းမိကျွန်း*). — ဖြူမိကျွန်း *gelijken* *tred houden; eenstemmig handelen.*

ဂိမ်းမိကျွန်း KN. sloffend, *van iemand die van ouderdom met moeite bij het gaan de voeten van den grond kan krijgen.* ဂိမ်းမိကျွန်း *sloffen, van ouderdom of ziekte* (*verg. ကုမ္ပဏီ*).

ကုမ္ပဏီ KN. waggelen, waggelend gaan, *van vermoeijenis; ook een paard of paarden van gevlochten bamboe, waarmee een soort van tournooi* *vertoond wordt, en waarop hansworsten, die het tusschen de beenen houden, bij een bruiloftsoptogt voorop rijden.* — ကုမ္ပဏီ *waggelen, niet vast op zijn beenen staan* (*verg. ဂိမ်းမိကျွန်း*).

ကုမ္ပဏီ KN. los in de lucht zwieren of fladderen, *van een bos of bundel dunne of slappe voorwerpen; een bundel los neêrhangende einden van de alangalang van een dak.* ကုမ္ပဏီ *loshangend in de lucht zwaaijen; ongeordend loshangend haar; met ongeordend loshangend haar* (*verg. ကုမ္ပဏီ*). — ကုမ္ပဏီ *met ongeordend loshangend haar, zonder hoofddoek, zijn of loopen.*

ကုမ္ပဏီ KN. naam van een lang, fijn en zacht rietgewas (*verg. ကုမ္ပဏီ*). ကုမ္ပဏီ *er mooi dun en fijn uitzien.* — ဖြူမိကျွန်း *als* *rajoeng; lang en dun, spichtig, van dun en lang opgeschoten plantsoen, en van lange fijne vingers.* *Zoo ook ဖြူမိကျွန်း* — ကုမ္ပဏီ *plaats waar de rajoeng in menigte groeit, rajoengbosch.*

ဂိမ်းမိကျွန်း *zie* ဂိမ်းမိကျွန်း

ကုမ္ပဏီ N. in Bagjelen en Kádoo *voornaamwoord van de eerste persoon, zva. ကုမ္ပဏီ*

ကုမ္ပဏီ *gew. ကုမ္ပဏီ* *of* ကုမ္ပဏီ KN. gedurig van de eene plaats naar de andere gaan; *telkens een andere plaats nemen, bv. met zijn koopgoederen op de markt; gedurig van de eene plaats naar de andere verdragen; telkens zijn huisraad verdragen en verhuizen.* — ကုမ္ပဏီ *veel te sjouwen hebben en daardoor met*

moeite vorderen en maar langzaam kunnen voortgaan.

ἡσυχία Holl. raam.

ἡσυχία of ἀνῆσυχία KN. het gesloten of dicht zijn van de ooggen, zooals van een slapende. ἡσυχία-ἡσυχία half gesloten, van de ooggen; sluimeren, in een ligten slaap zijn. — ἡσυχία of ἡσυχία rusten, uitrusten; rust genieten (verg. ἡσυχία en ἡσυχία); van het hart, tot rust gekomen, bevrijd van angst of kommer, rustig, bedaard; ook rusten, voor stilstaan om te bezinuen. — ἡσυχία gesloten, dicht, van de ooggen; met gesloten ooggen; de ooggen dicht hebben of houden, de ooggen luiken of dicht doen; van slaperigheid in slaap vallen. ἡσυχία ἡσυχία of ἡσυχία KW. zwa. ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία onrustig, niet gerust, slapen, telkens wakker worden, een hazeslaap doen. ἡσυχία spr. voor onrustig, ongerust, van het hart. — ἡσυχία poet., ἡσυχία KN. tevreden, vergevraagd; met iets tevreden zijn, het vergunnen. ἡσυχία zie ben. — ἡσυχία ἡσυχία iemand gerust of tevreden stellen, of zoeken te stellen, bevredigen; iemand paaijen met iets. — ἡσυχία de ooggen sluiten of dicht doen. — ἡσυχία berusting, tevredenheid. — ἡσυχία ἡσυχία geruststelling, bevrediging; middel om iemand gelaten te doen zijn of te doen berusten.

ἡσυχία 1. zie ἡσυχία 2. Europ. rum, een sterke drank. 3. ἡσυχία of ἡσυχία Ar. ρῦ, Grieksch. ἡσυχία Griekenland; het Byzantijnsche (nu Turksche) rijk; Constantinopel.

ἡσυχία 1. KI. van ἡσυχία of ἡσυχία 2. eign. van een zoon van Vorst Dásá-rátd, een incarnatie van Wisnoe, wiens heldendaden bezongen worden in het naar hem genoemde heldendicht ἡσυχία of ἡσυχία (Skr. Ráma, en Rámdjána). ἡσυχία of ἡσυχία en ἡσυχία Uw Vader. ἡσυχία ἡσυχία zie ἡσυχία ἡσυχία ἡσυχία bijnaam van Hanoman. ἡσυχία-ἡσυχία of ἡσυχία naam van een wapensmid uit de oude tijd.

ἡσυχία KN. naam van een slingerplant. Van de vezels wordt bindgaren en grof naaigaren gemaakt, zooals bij ons van de hennip.

ἡσυχία KW. zwa. ἡσυχία slagtoffer. — ἡσυχία KN. een vrouw of kind, daar de roovers bij een huisroof zich meester van maken, om zich een vei-

lige aftogt te verzekeren; een persoon, die door velen geslagen of omgebracht wordt; een vrouw, die door meer dan één man in ontucht beslapen wordt; iets, zooals een boomstam, daar men bij het zwemmen of in nood zich boven water meê houdt. — ἡσυχία zwa. ἡσυχία maar door meer dan één man; ook zwa. ἡσυχία van een geest: in iemand varen, zoodat deze door dien geest bezeten wordt.

ἡσυχία KN., ἡσυχία KW., lustig, levendig, luidruchtig, vrolijk, druk; lustigheid, levendigheid, luidruchtigheid; lustig, levendig, luidruchtig zijn, pret hebben. ἡσυχία KW. ook nacht (Skr. ramja, plezierig, vermakelijk; en ramjā, de nacht). ἡσυχία ἡσυχία aanhoudend luidruchtig; pret. — ἡσυχία ἡσυχία vrolijk maken, vervrolijken. — ἡσυχία op een vrolijke wijze, feestelijk. ἡσυχία en ἡσυχία vrolijkheid, pret; vrolijk gezelschap; vrolijk gezelschap houden, met elkander vrolijk zijn. — ἡσυχία te luidruchtig, te vrolijk; te veel leven maken. — ἡσυχία plaats van vrolijkheid, waar het druk en levendig is; een vrolijk gezelschap.

ἡσυχία KN.; ἡσυχία beginnen te rijpen of geel te worden, van padigewas en boomvruchten (verg. ἡσυχία).

ἡσυχία KI., ἡσυχία KD., van ἡσυχία hoofdhaar (verg. ἡσυχία Skr. roma, haar). — ἡσυχία ook wel ἡσυχία poet. bij het haar grijpen of trekken.

ἡσυχία zie ἡσυχία ἡσυχία zwa. ἡσυχία volgens een volmondige uitspraak.

ἡσυχία KN.; ἡσυχία een vrouw in ontucht beslapen (verg. ἡσυχία bij ἡσυχία).

ἡσυχία KN. streelend, verleidelijk (verg. ἡσυχία). — ἡσυχία of ἡσυχία streelen, met goede woorden iemand bevredigen; een vrouw streelen of liefkozen. — ἡσυχία streeling.

ἡσυχία zie ἡσυχία II.

ἡσυχία KN. van weinig belang, onbeduidend, beuzelachtig (het tegenovergestelde van ἡσυχία). ἡσυχία beuzeling; iets dat weinig waarde heeft; bagatel; snuisterijen. — ἡσυχία ἡσυχία beuzelen; iets voor een beuzeling houden. — ἡσυχία te weinig van belang, te onbeduidend.

ἡμετέριον zie bij ἀνείκελον
 ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον
 ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον
 ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον
 ἡμετέριον zie ἀνείκελον
 ἡμετέριον kw. komen; komst, zwa. ἀνείκελον
 ἡμετέριον zie ἡμετέριον
 ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον
 ἡμετέριον zie ἀνείκελον
 ἡμετέριον zie ἀνείκελον
 ἡμετέριον ἀνείκελον of ἀνείκελον KN. verbrijzeld, verbroken. ἀνείκελον ook schipbreuk lijden, van een vaartuig; gebrekkig worden, van een mensch of beest door veel zwaren arbeid; (en bankroet. J. Vrg. ἀνείκελον ἀνείκελον en ἀνείκελον). — ἀνείκελον ἀνείκελον of ἀνείκελον iets verbrijzelen. — ἀνείκελον mv.; ἀνείκελον de boel in stukken slaan. — ἀνείκελον enz. maken of veroorzaken, dat iets verbrijzeld wordt. — ἀνείκελον enz. iets dat verbrijzeld is; gruis; puinhoop; wrak van een schip. — ἀνείκελον enz. verbrijzeling.
 ἡμετέριον freq. vorm van ἀνείκελον zwa. ἀνείκελον KN.; ἀνείκελον en ἀνείκελον iemand tot iets overhalen, of zoeken over te halen; bepraten; beguichelen. — ἀνείκελον het overhalen, enz.
 ἡμετέριον of ἀνείκελον KN. het met de vingers van de geheele hand, als met een klauw, gegrepen of in iets gegrepen, en dan geknepen of gekneet worden (vrg. ἀνείκελον ἀνείκελον en ἀνείκελον). — ἀνείκελον iets zoo knijpen of kneden; fig. het hart toeknijpen. ἀνείκελον ἀνείκελον de handen wringen.
 ἡμετέριον of ἡμετέριον KN. afgelopen, geheel geëindigd of afgedaan, van een werk of werkzaamheden (vrg. ἡμετέριον).
 ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον
 ἡμετέριον zie ἡμετέριον
 ἡμετέριον zie ἀνείκελον
 ἡμετέριον KN. fijn, van kunstig fijn werk; fig. fijn, fijntjes, listig (vrg. ἡμετέριον ἡμετέριον ἀνείκελον en ἀνείκελον). — ἀνείκελον fijne list gebruiken, met fijne list te werk gaan, in tegenstelling van ἀνείκελον
 ἡμετέριον zie ἡμετέριον
 ἡμετέριον kw. zwa. ἀνείκελον — ἡμετέριον zwa. ἀνείκελον

ἡμετέριον KN., ook wel ἡμετέριον K., bezorgd, verzorgd, bezorging, van het noodige, of zoodat iets goed bewaard of veilig is. ἀνείκελον spr. — ἀνείκελον ἀνείκελον iets verzorgen, voor het onderhoud van iets de noodige zorg dragen. — ἀνείκελον ἀνείκελον iemand of iets verzorgen, onderhouden, zorg voor het onderhoud dragen; zorgvuldig bewaren, zoodat men er zorg voor draagt; bewaren, behouden, niet weg doen; den boezem bedekt houden; een vrouw verzorgen, voor tot vrouw nemen (vrg. ἀνείκελον). — ἀνείκελον ἀνείκελον het verzorgen, enz.
 ἡμετέριον. Ar. ramal, KN. de kunst, om door middel van in zand (ramal), of ook wel op papier, getrokken lijnen en daarop gezette punten, iemands toekomstige lotgevallen te berekenen en te voorspellen; en een waarzegger, die genoemde kunst uitoefent.
 ἡμετέριον Ar. رمضان, KN. de negende maand van het Mohammedaansche jaar, anders ἀνείκελον, ἀνείκελον K.
 ἡμετέριον KN. versnapering, of zwa. ἀνείκελον in ἀνείκελον zie ἀνείκελον — ἡμετέριον wat tot versnapering strekt, of zwa. ἀνείκελον ook zwa. ἀνείκελον
 ἡμετέριον ἀνείκελον ἀνείκελον zwa. ἀνείκελον enz.
 ἡμετέριον KN. gekneusd, met bersten en scheuren; erg gekwetst; verpletterd door kneuzing en kwetsing (vrg. ἀνείκελον ἀνείκελον en ἀνείκελον). — ἀνείκελον erg kneuzen, kwetsen, te pletter slaan, verpletteren. — ἀνείκελον of ἀνείκελον elkander te pletter slaan; moorddadig vechten; moorddadig, van een gevecht. — ἀνείκελον poët. voor slagveld.
 ἡμετέριον KN. Holl. rompje, verouderd woord voor vest.
 ἡμετέριον KN. struiken of takken om een passage te versperren (vrg. ἡμετέριον). — ἡμετέριον een met takken en struiken omheinde plaats in een water, om er de visschen in te lokken door voedsel in het water te werpen, en die later geheel af te sluiten, om dan de visschen met netten er uit te halen.
 ἡμετέριον KN.; ἡμετέριον of ἀνείκελον iemand met zijn tweeën of meer aan weerszijden bij de armen vasthouden, om hem te leiden of te ondersteunen in het gaan. — ἡμετέριον of ἀνείκελον zóo vastgehouden of ondersteund.

Ἀἰετῶν KN. een geregt van fijn gehakt of gestampt vleesch of visch, in een blad gekookt, in balletjes of in spietjes aan een bamboezen Ἀἰετῶν gehecht en gebraden. Ἀἰετῶν. Ἀἰετῶν zie bij Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν. Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν zie Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν zie Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν zie Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν zie Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν zie Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν en Ἀἰετῶν of Ἀἰετῶν KN. gelijk op een rei; gelijk van tred of in den stap; tegelijk in gesloten gelederen aanvallen; regelmatig, regelmatigheid; fig. van gelijke meening, zonder verschil van gevoelen. — Ἀἰετῶν van gelijke meening zijn.

Ἀἰετῶν of Ἀἰετῶν KN. de kleeding van de Gamboeh's; ook benaming van een dans (en van een zangwijze. G.). Ἀἰετῶν Ἀἰετῶν benaming van de kleeding der boogschutters van den Vorst, die Ἀἰετῶν genoemd worden, nam. met korte broeken en een tot over de dijen opgestroopte dōdōt, met een van achteren een weinig naar de linkerzijde hangende slip. — Ἀἰετῶν Ἀἰετῶν en Ἀἰετῶν of Ἀἰετῶν iemand aanhalen, zooals een kind een moeder; iemands vriendschap weêr zoeken na oneenigheid. Ἀἰετῶν Ἀἰετῶν (of Ἀἰετῶν) Ἀἰετῶν spr.

Ἀἰετῶν zie Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν KN. ongeveer. Ἀἰετῶν verbrijzeld (erg. Ἀἰετῶν). — Ἀἰετῶν verbrijzelen, vertrappen, kapot maken. — Ἀἰετῶν poët. Ἀἰετῶν Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν zie Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν KN. een niet geordende hoop, zooals van puin of steenen; dubbeld van bloemen, in tegenstelling van Ἀἰετῶν enkel (erg. Ἀἰετῶν en Ἀἰετῶν). — Ἀἰετῶν iets op een hoop brengen of stapelen. — Ἀἰετῶν hoopen; bij hoopen; ook lagen, zooals van steenkool.

Ἀἰετῶν of Ἀἰετῶν KN. een hut, zooals van houtkokers in een bosch, ook wel voor Ἀἰετῶν gebruikt. — Ἀἰετῶν iets op een ruwe wijze met het een of ander digtmaken.

Ἀἰετῶν KN.; Ἀἰετῶν. Ἀἰετῶν of Ἀἰετῶν Ἀἰετῶν spr.

Ἀἰετῶν zie Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν of Ἀἰετῶν ook Ἀἰετῶν KW. Ἀἰετῶν Ἀἰετῶν en Ἀἰετῶν KN. dichterlijke inkleeding, versiering of beschrijving (Skr. figuur; redelike kunstige figuur; dichterlijke beschrijving en versiering; een drama, dramatisch gedicht). — Ἀἰετῶν enz. KW. Ἀἰετῶν KN. dichterlijk inkleeden of beschrijven; een gedicht in verzen maken, in dichtmaat zamenstellen, dichten (erg. Ἀἰετῶν). — Ἀἰετῶν gedicht, dichtwerk.

Ἀἰετῶν KN. in orde geschikt. Ἀἰετῶν geregtten in orde stellen, opdisschen. — Ἀἰετῶν schotels met eten in orde stellen of schikken op een tafel of mat of op den grond. Ἀἰετῶν opdisschen. — Ἀἰετῶν mv. — Ἀἰετῶν opgedischte en in orde geplaatste geregtten, voornamelijk vleeschgeregtten, anders Ἀἰετῶν Ἀἰετῶν ook een groote schotel met vakjes, waarin zich allerlei soorten van toespijs en sambal bevinden, om bij rijst gegeten te worden.

Ἀἰετῶν ook wel Ἀἰετῶν KN.; Ἀἰετῶν (fijn hakken, fijn snijden; afknabbelen; G.) gew. fig. met iets te doen geen onderscheid maken, niets overslaan; van alles te gelijk doen; bv. Ἀἰετῶν Ἀἰετῶν Ἀἰετῶν maak bij het omhakken van die planten geen onderscheid (sla niets over). Ἀἰετῶν Ἀἰετῶν hij eet van alles door elkaar. Ἀἰετῶν Ἀἰετῶν allerlei werk tegelijk en door elkander verrigten. — Ἀἰετῶν Ἀἰετῶν van alles dooréén, ongesorteerd.

Ἀἰετῶν ook Ἀἰετῶν KN. nabij, dicht bij, in het gezigt; nauw, spannend, bv. van een pantalon; nabijheid. — Ἀἰετῶν iemand of iets op een behoedzame wijze nabij komen; een vijand op het lijf komen, aantasten, attaqueren; een schip nabij komen, enteren; benauwen, in het nauw brengen; alles voor de vuist wegnemen, alles uitplunderen. — Ἀἰετῶν het nabij komen, enz.

Ἀἰετῶν of Ἀἰετῶν KN. beschadigd; gewond; ook fig. van het hart.

Ἀἰετῶν zie Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν zie Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν K. zie Ἀἰετῶν

Ἀἰετῶν KN. al de melktanden verloren of gewiseld hebben, van een paard (erg. Ἀἰετῶν).

— ဗြဲ-ဝါကျ *een boom of heg, of de takken van een boom, besnoeijen, gelijk scheren of in het fatsoen snoeijen (vrg. ဆိုက်ဂါး)*; *de uitstekende hoeken of verhevenheden van iets afnemen; iemand iets met geweld afnemen, zooals goederen, die verbeurd verklaard worden, wapens, enz.; iemand iets afzetten, afpersen.* — ဗြဲ-ဝါကျ *een boom al de vruchten, rijp en groen, afplukken.* — ကေး-ဝါကျ *het afgesnoeide of afgeschorene; het met geweld afgenomene.* — အဗြဲ-ဝါကျ *het besnoeijen, enz.*

ကေး-ဝါကျ KN. *afgebroken of uitgebroken, van iets dat door afbreking of uitbreking van een stuk beschadigd is; ook van een uitgebroken of uitgeslagen tand; ook naam van een soort gele bamboe.* — ဗြဲ-ဝါကျ *ergens een stuk uitslaan; iemand een tand of de tanden uit den mond slaan.* — ဗြဲ-ဝါကျ *meervoud.*

အရေ-ဝါကျ *zie ကေး-ဝါကျ*
 ကေး-ဝါကျ *ကတရေ-ဝါကျ or အရေ-ဝါကျ KN. zva. ကေး-ဝါကျ als het af- of uitgebrokene klein is. — ကဗြဲ-ဝါကျ iets aftrekken of afstroopen, zooals kleine drooge takjes en de bladen van het suikerriet.*

ကေး-ဝါကျ KN. *moeijelijk te begaan, zooals een hobbelige weg of een ruwe ravijn; fig. van het hart, slecht gehumeurd.*

ကတရေ-ဝါကျ *zie ကေး-ဝါကျ*

ကတရေ-ဝါကျ *zie ကဲ-ဝါကျ*

အေး-ဝါကျ *zie အေး-ဝါကျ*

အေး-ဝါကျ KN. *naam van een boom met harde ruwe bladen, die gebruikt worden om hout glad te schuren.* — အေး-ဝါကျ *hout met zulke bladen glad schuren.*

ကတရေ-ဝါကျ KN. *neêrhangende tros bladen. ကတရေ-ဝါကျ ကတရေ-ဝါကျ in trossen neêrhangen.*

အေး-ဝါကျ KN. *digtheid van loof.* — အေး-ဝါကျ *een digte kruin van takken en bladen hebben, van een boom.*

ကတရေ-ဝါကျ *ook wel ကတရေ-ဝါကျ KN.; ဗြဲ-ဝါကျ *een beest of een mensch met zijn velen met picken, of ook wel met krissen, afmaken (vrg. ကဲ-ဝါကျ en ကဲ-ဝါကျ) — အတရေ-ဝါကျ *een stuk leêr, waarop een aantal met picken gewapende krijgslieden afgebeeld zijn, en dat een***

leger moet voorstellen, bij de Wajangvertooning. အေး-ဝါကျ *zie ကေး-ဝါကျ*
 ကဲ-ဝါကျ KN.; ဗြဲ-ဝါကျ *iemand met zijn velen van kant maken of vermoorden (vrg. ဗြဲ-ဝါကျ).*

ကဲ-ဝါကျ KN. *net en bevallig door dunheid, tenerheid en slankheid, van leden of deelen van het lichaam; dun; schraal van vorm; egaal afgeslepen, bv. van een mes; correct, zonder fouten, van een boek of opstel.* — ဗြဲ-ဝါကျ *iets net maken; een boek of opstel corrigeren, van fouten zuiveren.* — ကဲ-ဝါကျ *net gemaakt.* — ကဲ-ဝါကျ *te dun en schraal van vorm; te veel afgeslepen.*

ကဲ-ဝါကျ KN. *af, afgedaan, afgemaakt, afgeloopt; beslist (vrg. အေး-ဝါကျ).* — ဗြဲ-ဝါကျ *iets afdoen, afmaken, ten einde brengen; een zaak beslissen.* — ဗြဲ-ဝါကျ *laten afdoen of beslissen.* — ကဲ-ဝါကျ *geheel af, bv. afgebrand; om af te doen.* — ကဲ-ဝါကျ *beslissing, vonnis, regterlijke uitspraak.*

ကဲ-ဝါကျ KN. *voor een gedeelte af, zva. ကဲ-ဝါကျ *bv. van de pootjes van een krekelt (vrg. ကဲ-ဝါကျ).**
 ကဲ-ဝါကျ KN. *gedeeltelijk af, van de tanden, van iets dat getand is; met schaarden, zoodat het getand is (vrg. ကဲ-ဝါကျ); (van de maïs: met verscheidene leêge plekken, daar geen korrels zitten. J.).*

ကဲ-ဝါကျ *zie ကဲ-ဝါကျ*

ကဲ-ဝါကျ KN. *wat rusten, om te bekoelen of van vermoeijenis te bekomen; berusten, gelaten, tevreden zijn (waarschijnlijk van het Skr. ramja, aange-naam; nacht. Vrg. အေး-ဝါကျ en အေး-ဝါကျ).*

ကဲ-ဝါကျ *zie အေး-ဝါကျ*

ကဲ-ဝါကျ *gew. ကဲ-ဝါကျ KN. schemeren, schemerend, niet duidelijk zichtbaar, schemerachtig (vrg. အေး-ဝါကျ); ook naam van een gènding.*

အေး-ဝါကျ KN. *zva. အေး-ဝါကျ en အေး-ဝါကျ — ကဲ-ဝါကျ *en အေး-ဝါကျ *jonge bladen of loten krijgen. အေး-ဝါကျ *(of ကဲ-ဝါကျ) spr. — အေး-ဝါကျ *een onderstel, onderlaag; wat onder iets anders gelegd of gezet wordt; en benaming van landerijen van den Vorst en van den Kroonprins, die pacht opbrengen in producten, zooals vruchten, gras, olie, suiker, enz. အေး-ဝါကျ *benaming van vrouwen van den tweeden rang van den Vorst en van voorna-me personen, die buitenshuis wonen.******

အနုပညာ KN. of N., အနုပညာ KN. of K., soort van dwerg- of waterpalm waarvan de lange zwaardvormige bladen tot atap gebruikt worden. J. Anders အနုပညာ

အနုပညာ of အနုပညာ Mal. KN. een soort van overdekte roeischiuit, o rembaai; (KW. broeder G.).

အနုပညာ KN.; အနုပညာ fladderen, golvend zich bewegen, zooals van wijde kleeren in den wind (verg. အနုပညာ အနုပညာ en အနုပညာ). — အနုပညာ de golvende op- en neêr-beweging van de vlerken van een vliegende vogel en van de armen bij het tandakken. အနုပညာ overal fladderend, van wijde losse kleeren. အနုပညာ en အနုပညာ အနုပညာ aanhoudend fladderen, of zich in de lucht op en neêr bewegen.

အနုပညာ zie အနုပညာ

အနုပညာ ook အနုပညာ gew. အနုပညာ အနုပညာ of အနုပညာ အနုပညာ golvend zich bewegen of fladderen, van lange lokken, manen, franjes, en drijvende planten; golvend, zooals de manen van een leeuw (verg. အနုပညာ အနုပညာ en အနုပညာ).

အနုပညာ KN. naam van een wilden boom met door elkander groeiende takken, en van de bloem daarvan. — အနုပညာ verward door elkander gegroeid.

အနုပညာ KN. naam van een aan de kant van water groeiende grassoort, waarvan de halm met de bloem gebruikt wordt om de krekels bij het vechten te kittelen en aan te porren (verg. အနုပညာ). အနုပညာ harig, van kleine dingen; (KW. loshangend haar. G. Verg. အနုပညာ). — အနုပညာ harig, met fijn loof begroeid.

အနုပညာ gew. အနုပညာ KN. dicht of vol van blad of loof; verg. အနုပညာ en အနုပညာ (ook slabberen. J.). — အနုပညာ weelderig, frisch uitgewassen, weelderig staan, van planten.

အနုပညာ KN.; အနုပညာ weelderig uitgroeiën met dicht en neêrhangend loof, van boomen (verg. အနုပညာ).

အနုပညာ KN.; အနုပညာ loshangen, los over het gezigt hangen, van eenige losse haren (verg. အနုပညာ).

အနုပညာ zie အနုပညာ

အနုပညာ N., အနုပညာ K., raad, voorslag, voorstel, om overwogen te worden; overleg, oordeel, meening; raden, raad geven; raadplegen, raad vragen; ook met een voorstel instemmen, het geraden achten of goedvinden. အနုပညာ van hetzelfde oordeel, eens van mee-

ning, eenstemmig. — အနုပညာ အနုပညာ iets be- raadslagen, overleggen, over iets raadplegen, van gedachten wisselen; een voorstel doen. အနုပညာ အနုပညာ een zaak behandelen, met elkander overwe- gen, daarover raad houden of beraadslagen. — အနုပညာ အနုပညာ iemand aanraden, een raad geven; zijn oordeel zeggen; aan iets zijn goedkeuring hech- ten, er in toestemmen; beraadslagen, overleggen, oor- deelen. အနုပညာ အနုပညာ met zijn afkeuring. — အနုပညာ en အနုပညာ zva. အနုပညာ en အနုပညာ — အနုပညာ en အနုပညာ zva. အနုပညာ en အနုပညာ — အနုပညာ အနုပညာ အနုပညာ of အနုပညာ N., အနုပညာ enz. K., met een ander of met elkander raadplegen, overleggen, beraadslagen, elkanders gevoelen meêdeelen. — အနုပညာ အနုပညာ အနုပညာ zva. အနုပညာ အနုပညာ — အနုပညာ အနုပညာ အနုပညာ iets te beraadsla- gen of te overwegen hebben of geven.

အနုပညာ KW. zva. အနုပညာ vorm; KN. voor vorm van een woord. အနုပညာ အနုပညာ een van bak- steenen gevormde hoop. — အနုပညာ zulk een steen- hoop vormen; een woord vormen. — အနုပညာ KW. zva. အနုပညာ အနုပညာ N., အနုပညာ အနုပညာ K., tot een hoop gevormde baksteen.

အနုပညာ KW. zva. အနုပညာ — အနုပညာ iets op het water laten drijven; tot een vlot aaneenbinden en laten vloten, bv. de stukken van een afgebroken huis. — အနုပညာ en အနုပညာ zie အနုပညာ

အနုပညာ KN. naam van een gewest op Java. — အနုပညာ riet, zooals suikerriet, snijden of kappen.

အနုပညာ en အနုပညာ KN. een groote ronde mand, grooter dan een အနုပညာ, en het laatste grooter en hooger dan het eerste. — (အနုပညာ) een groote, wijde en hooge mand of koker van gevlochten bam- boe, tot bergplaats van padi, enz., ook tot gras- mand bij een paardestal. J.).

အနုပညာ KN. fijn, klein (?). အနုပညာ de kleinste soort van spijkertjes met kopjes, ook အနုပညာ genoemd.

အနုပညာ zva. အနုပညာ J.

အနုပညာ zie အနုပညာ

အနုပညာ KW. minnepijn; smoorlijk verliefd; (zwak van gezigt, zwak van geheugen. G.). အနုပညာ zie အနုပညာ

အနုပညာ KW. zva. အနုပညာ en အနုပညာ KN. naam van een gënding. — အနုပညာ KN. halfdonker, schemerend, door gebrek aan licht; duister, beneveld, bv. van

ဝိဝိသုဒ္ဓိ KN. vernuftig, schrandler in het uitvinden of bedenken; vindingrijk; reê; uitvinding, maatregel (erg. ဗြိဝိသုဒ္ဓိ သိရှိသူ အမတ်တို့ နှင့် ဂုဏ်တို့)။ — ဗြိဝိသုဒ္ဓိ iets uitvinden, uitdenken, practiseren, beramen. — အဗြိဝိသုဒ္ဓိ het uitvinden, enz.

အလှူကုသိုလ် အလှူကုသိုလ် စသော အလှူကုသိုလ် KN. zich groot vertoonen, grooter dan het werkelijk is, van iets in het donker; opdoemen; groot van omvang, van een vracht.

ကုသိုလ် ခြံ ကုသိုလ်

ကုသိုလ်ကုသိုလ် ခြံ ကုသိုလ်

ကုသိုလ်ကုသိုလ် of ကုသိုလ်ကုသိုလ် ခြံ ကုသိုလ်

ကုသိုလ်ကုသိုလ် KN. lomp groot, van de gestalte of postuur van een mensch of beest, zooals een zwaar paard.

အလှူကုသိုလ် KN. vuil, morsig; vuil, gemeen, van het hart. အလှူကုသိုလ် het vuil, vuiligheid; uitvaagsel (erg. သိဒ္ဓိ)။ အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ် oneerlijk verkregen goed, vuil gewin. — အလှူကုသိုလ် iets vuil maken, bemorsen, bezoedelen.

ကတုတ္တ KN. bladerloos, ontbladerd, kaal, van een boom; een dood en uitgedroogd vergiftig beest, zooals een adder, pad of rups, dat, als men er met de bloote voeten op trapt, een gevaarlijke zwelling veroorzaakt; boom zonder bladen; geraamte, skelet (erg. ကုသိုလ်ကုသိုလ် ကတုတ္တ နှင့် အလှူကုသိုလ်)။

ကုသိုလ်ကုသိုလ် KN. bladerloos, gelijk ကတုတ္တ

ကတုတ္တမိ ခြံ eign. van de moeder van Rāmā-déwā (Skr. Ragocwatī? PK).

ကတုတ္တ ခြံ ဗြိဝိသုဒ္ဓိ

ဝိဝိသုဒ္ဓိ နှင့် ကုသိုလ်ကုသိုလ် KN. in de spreektaal, zva. ကုသိုလ် ခြံ ကုသိုလ် (erg. ကုသိုလ်ကုသိုလ်)။

ကုသိုလ်ကုသိုလ် ခြံ ဝိဝိသုဒ္ဓိ

ကုသိုလ်ကုသိုလ် KN. afvallen, uitvallen, ontvallen, loslaten, van iets dat ergens aan kleeft, onder of tusschen zit. (Vrg. ကုသိုလ်ကုသိုလ် ဝိဝိသုဒ္ဓိ နှင့် ကုသိုလ်)။ — ကုသိုလ်ကုသိုလ်ကုသိုလ် doen afvallen, enz.

ကုသိုလ်ကုသိုလ် KN. overdekte, aan den weg of straat uitkomende buitenpoort in de omheining van aanzienlijke en goeude Javanen (erg. ကုသိုလ်)။ အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ် of အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ် de poortier. — ကုသိုလ်ကုသိုလ်ကုသိုလ် den gek spelen, gekheid maken. G. — အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ်ကုသိုလ် de plaats en omtrek van de buitenpoort.

ကုသိုလ်ကုသိုလ်ကုသိုလ် TD. KN. zva. ကုသိုလ်ကုသိုလ် of ကုသိုလ်

(erg. ကုသိုလ်ကုသိုလ်)။ — ကုသိုလ်ကုသိုလ်ကုသိုလ် zva. ကုသိုလ်ကုသိုလ်

ကတုတ္တမိ အလှူကုသိုလ် of အလှူကုသိုလ် roos (erg. အလှူ)။

အလှူကုသိုလ် I. KW. zie အလှူကုသိုလ် 2. KN. zeer ingenomen met iemand of iets, veel belang stellend in iemand of iets. — ကုသိုလ်ကုသိုလ် belangstellend. — အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ် zie beneden.

အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ် KN.; အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ်ကုသိုလ် zva. ကုသိုလ်ကုသိုလ်ကုသိုလ် gekrakeel, gekibbel; met een ander of met elkander krakelen of kibbelen.

ကတုတ္တ KN. een soort van vogelnet, slagnet; het touw, daar de bamboezen dakribben meê vastgebonden worden; gemor over iemand (ook zva. အလှူကုသိုလ် J.). — ကုသိုလ်ကုသိုလ် met een slagnet vangen; de dakribben vastbinden; morren; (ook zva. ကုသိုလ်ကုသိုလ် J.).

အလှူကုသိုလ် KW. zva. ဝိဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အလှူကုသိုလ် KN. een schroefbeitel, een beitel om schroeven los te draaijen. အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ်ကုသိုလ် spr. — ကုသိုလ်ကုသိုလ် iets vast of bij zich houden, om het te behouden; iemand ouder de duim en tucht houden; ook zva. အလှူကုသိုလ် နှင့် KW. en WJ. zva. အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ်

အလှူကုသိုလ် နှင့် အလှူကုသိုလ် zva. ကုသိုလ် နှင့် အလှူကုသိုလ်

ကတုတ္တ KN.; (အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ်) oprisping met een scherpe, brandige, heete of scherpe smaak. J.). — ကုသိုလ်ကုသိုလ် နှင့် ကုသိုလ်ကုသိုလ် met zijn velen toeschieten om iets te verrigten; met ijver werkzaam zijn, van velen. — ကတုတ္တမိကုသိုလ် geraamte, zooals van een te bouwen huis of rijtuig, van een te maken vlieger, ook van een beest (erg. ကတုတ္တ နှင့် အလှူကုသိုလ်)။ ကတုတ္တမိကုသိုလ် het geraamte van een paard.

အလှူကုသိုလ် KN. wel bevolkt, volkrijk, van een plaats of oord; wel bezet, vol menschen, van een vergaderplaats of gezelschap; rijk, van een huis, waar alles fraai en in overvloed is; ook rijk, van een onthaal.

ကုသိုလ်ကုသိုလ် KN.; ကုသိုလ်ကုသိုလ်ကုသိုလ် weêr op de been komen, van een nog niet geheel herstelde zieke (erg. ကုသိုလ်ကုသိုလ် နှင့် အလှူကုသိုလ်)။

ကုသိုလ်ကုသိုလ် of အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ် KN. 1. het wassen of rijzen van het water; de vloed. 2. ကုသိုလ်ကုသိုလ် of ကုသိုလ်ကုသိုလ် een kip met eenigzins bol staande veêren. (အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ် zva. အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ် watervloed. G.). ကုသိုလ်ကုသိုလ်ကုသိုလ် eb en vloed. — အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ်ကုသိုလ် zva. အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ်ကုသိုလ် ook zva. အလှူကုသိုလ်ကုသိုလ် (zie bij ကုသိုလ်ကုသိုလ်)။ —

ἡ ἡγεμονία, in moeilijkheden gewikkeld; onaangenaamheden, moeilijkheden, hindernis, last, verdriet; verwarring; hinderlijk, lastig, moeilijk; verdrietig, verward, verlegen. ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία last, verdriet, onaangenaamheid. ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία het hindert, ergert mij. — ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία iemand last of moeilijkheid veroorzaken, verdriet aan doen, hindernissen in de weg leggen; het iemand onaangenaam maken; iemand kwellen, ergeren. ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία in moeilijkheden gewikkeld zijn; verlegenheid; netelig, van een zaak.

ἡ ἡγεμονία KN. zva. ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία zie ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία N., ἡ ἡγεμονία K., om strijd, om het zeerst, om best; om strijd doen, wedijveren; iets een ander betwisten; om iets zich beijveren; ontweldigd, van iets dat betwist wordt (freq. vorm van ἡ ἡγεμονία) zie ἡ ἡγεμονία). ἡ ἡγεμονία om het zeerst zich beijveren de eerste te zijn. ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία om het zeerst zich beijveren de voorste te zijn. ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία strijden (twisten of kibbelen) om gelijk te hebben. ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία zich beijveren om op weg te komen; ieder zijns weegs gaan. ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία zich beijveren om het leven te redden, zijn best doen om het leven er af te brengen. ἡ ἡγεμονία als 't er om houdt, meer, d. i., of misschien wel wat meer. ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία spr. — ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία iets ontweldigden, ontrukken, met geweld wegnemen; met ijver iets tot zich halen; met geweld zich van iets meester maken; uit een brand, roof of overstroming zoeken te redden. ἡ ἡγεμονία iemand met geweld aanvallen om hem te overmeesteren. ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία (of ἡ ἡγεμονία) poët. gewapenderhand overmeesteren, of verdedigen. ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία spr. — ἡ ἡγεμονία poët. zva. ἡ ἡγεμονία — ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία hetgeen men om strijd zich meester trachte te maken; om iets magtig te worden, twisten, vechten of grabbelen; een ander, of malkander, iets trachten te ontweldigden; een grabbelpartij, inzonderheid bij een Chineesch feest (tjikoko), waarbij spijzen en lek-

kernijen op een stelling geplaatst en op een gegeven teekken te grabbel gegeven worden. — ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία voorwerp van betwisting; iets dat nog betwist wordt, verschilpunt; twistappel. — ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία poët. door een overmagt overweldigd worden.

ἡ ἡγεμονία KN. verwoed, onstuimig, van den wind; betrokken, van de lucht; van het hart, erg verlegen (erg. ἡ ἡγεμονία); (ook naam van een kreupelhoutgewas aan het strand. J.). ἡ ἡγεμονία in poëzie ook enkel ἡ ἡγεμονία een stormwind, orkaan. — ἡ ἡγεμονία in de war of verlegen maken; (het betrekken der lucht. G.).

ἡ ἡγεμονία KN. morsen door telkens wat te laten vallen. — ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία in lappen en gescheurd, berooid, van kleëren; fig. berooid, geruïneerd; heel slecht staan, van iemands rechtszaak. — ἡ ἡγεμονία iets morsen, op den grond laten vallen; ook in een berooiden staat verkeeren. — ἡ ἡγεμονία het gemorste; afval van spijzen, overschot.

ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία zie ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία zva. ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία (Skr. rabasa, geweld, onstuimigheid; vreugde). — ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία geweld plegen; verwoesten; overweldigden, overmannen.

ἡ ἡγεμονία zie ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία zie bij ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία KN. zva. ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία benaming van een tijdvak in de oude geschiedenis van Java.

ἡ ἡγεμονία KW. zva. ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία KW. zva. ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία KI. naar verkiezing, als U 't verkiest, als 't U belieft.

ἡ ἡγεμονία KW. zva. ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία KN. metalen ringen tot sierraad aan een Javaansch zadel (erg. ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία). ἡ ἡγεμονία grafsteen met ingebeiteld bloemwerk. ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία kristallen lichtkroon.

ἡ ἡγεμονία KN. caduque, verzwakt, door ouderdom of uitputting; afgeleefd; meestal van hanen, maar ook van een mensch.

ἡχοσῆσι zie bij ἡχο

ἡχοσῆσι KN., vedel, Javaansche viool met twee koperen snaren (Pers. باب). — ἡχοσῆσι op de vedel spelen.

ἡχοσῆσι zie ἡχοσῆσι

ἡχοσῆσι KW. zva. ἡχοσῆσι en ἡχοσῆσι KN. fig. van het hart: verlegen, geen licht zien, geen raad weten. — ἡχοσῆσι verlegenheid.

ἡχοσῆσι KN. in een kring of troep bij elkander om iets heen staan of zitten. ἡχοσῆσι de omstanders. — ἡχοσῆσι en ἡχοσῆσι in een kring of troep om iets of iemand heen komen, gaan staan of zitten, of ook vliegen (van vogels). ἡχοσῆσι omringd door een menigte. — ἡχοσῆσι bij anderen in een kring zich voegen; bij een hoop menschen, die bij elkander zitten, plaats nemen; ook zva. ἡχοσῆσι — ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι bij troepen in een kring bij elkander.

ἡχοσῆσι Ar. ربيع الآخر, KN. naam van de vierde maand van het Mohammedaansche jaar.

ἡχοσῆσι Aa. ربيع الاول, KN. naam van de derde maand van het Mohammedaansche jaar, gewoonlijk ἡχοσῆσι genoemd.

ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι KN. naam van een zeer klein, bijna onzichtbaar, wormpje, waaraan een voeteuvel wordt toegeschreven van menschen, die dagelijks in den modder staan. — ἡχοσῆσι en ἡχοσῆσι zie ἡχοσῆσι — ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι naam van een soort van groote roode mieren (verg. ἡχοσῆσι).

ἡχοσῆσι KN.; ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι en ἡχοσῆσι indrukwekkend, van voorkomen, aanzien of gelaat; ook van een schoon en prachtig gebouw (verg. ἡχοσῆσι).

ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι KN. lat, dunne lat, daar de dakpannen (sirappen) aan vastgemaakt worden. — ἡχοσῆσι KW. een opstel. — ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι KN. schets op het papier, opstel, klad, model, voorbeeld, plan, afteekening, bv. van een brief, batiksel, bouwwerk, of aanleg; zulk een schets maken. — ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι voor iets een schets maken; iets schetsen, ontwerpen. — ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι iets tot model of voorbeeld, schets, schetsje, klad, kladje, enz.

ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι 1. N., zie bij ἡχοσῆσι 2. KN. gat, hol of holte in den grond, of in rotsen, klippen of steenen in het water, daar zich bv. muizen of vis-

schen, krokodillen, schildpadden, kikvorschen, enz., in ophouden (verg. ἡχοσῆσι en ἡχοσῆσι). — ἡχοσῆσι in zulk een hol of gat zich ophouden. ἡχοσῆσι hetzelfde: maar in het spreekw. ἡχοσῆσι is het waarschijnlijk een zamentrekking van ἡχοσῆσι — ἡχοσῆσι opene ruimte, bv. tusschen nevens elkander liggende dwarsbalken.

ἡχοσῆσι KW. zva. ἡχοσῆσι — ἡχοσῆσι KN. huiverig, besluiteloos, door eenig bang gevoel; zva. ἡχοσῆσι ook naam van een gëding (verg. ἡχοσῆσι De grondvorm van beide is ἡχοσῆσι). — ἡχοσῆσι een bang voorgevoel hebben. ἡχοσῆσι iemand in gedachten vergezellen; iemand in het oog houden; naar iemand uitzien. — ἡχοσῆσι weemoedige herinnering; weemoedig naar iemand omzien.

ἡχοσῆσι KN., ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι KW., verstoord, misnoegd, gramstorig; en zva. ἡχοσῆσι mismoedig (verg. ἡχοσῆσι). — ἡχοσῆσι op iemand verstoord of misnoegd zijn; iemand zijn misnoegen toonen, berispen. — ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι verstoord op elkander.

ἡχοσῆσι KW. zva. ἡχοσῆσι — ἡχοσῆσι behoedzaam, omzigtig; in 't onzekere, weifelend, huiverig (verg. ἡχοσῆσι). ἡχοσῆσι op zijn hoede zijn; zich voor iemand in acht nemen; behoedzaam uit vrees of achterdocht. — ἡχοσῆσι en ἡχοσῆσι voor iemand zich behoedzaam wachten; iemand op een afstand houden, niet te veel vertrouwen.

ἡχοσῆσι, ἡχοσῆσι K., ἡχοσῆσι KD., ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι KI., het gehoord worden door iemand; ook te hooren zijn, zva. ἡχοσῆσι enz. (ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι is een Kawi-vorm van ἡχοσῆσι). — ἡχοσῆσι ἡχοσῆσι en ἡχοσῆσι hooren, door het gehoor waarnemen. ἡχοσῆσι hooren vertellen, hooren zeggen. ἡχοσῆσι en ἡχοσῆσι pass. — ἡχοσῆσι ἡχοσῆσι ἡχοσῆσι hooren, door het gehoor gewaar worden; te hooren, vatbaar om gehoord te worden; te hooren krijgen, hooren kunnen. — ἡχοσῆσι poet. zva. ἡχοσῆσι — ἡχοσῆσι ἡχοσῆσι ἡχοσῆσι en ἡχοσῆσι ἡχοσῆσι iemand of iets aanhooren; naar iets hooren; iets (hoorende) vernemen; ook iets doen of laten hooren. ἡχοσῆσι ἡχοσῆσι ἡχοσῆσι ἡχοσῆσι pass. — ἡχοσῆσι of ἡχοσῆσι ἡχοσῆσι ἡχοσῆσι

အကျွန်ုပ် en ဆီယံအကျွန်ုပ် *goed of scherp van gehoor.*
 အကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်, ဆီယံအကျွန်ုပ် *of* အဆီယံအကျွန်ုပ်
 iets dat gehoord wordt, *of* dat te hooren is, een
 voorwerp van het gehoor. — ဣက္ခဏာအကျွန်ုပ် ဆီယံ
 အကျွန်ုပ် ဆီယံအကျွန်ုပ် အဆီယံအကျွန်ုပ် *een geluid*
 in zijn verbeelding in het oor hebben, zich verbeel-
 den te hooren. — အကျွန်ုပ် အဆီယံ အဆီယံအကျွန်ုပ်
 en အဆီယံအကျွန်ုပ် *het hooren; het gehoor, het vermo-*
gen om te hooren. — အကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *of* အကျွန်ုပ်
 အကျွန်ုပ် *het gehoor; een gerucht.* — အကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်
 အကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *of* အကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *en* အကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်
 အကျွန်ုပ် *te hooren zijn; iets (bij toeval) hooren of te*
hooren krijgen; iemand ter ooren komen of geko-
men. — အဆီယံအကျွန်ုပ် *KW. zva. ဣက္ခဏာ* oor.

ကတိန် *KN. doorn of scherpe punt aan het dwangbit*
van een paard. အကျွန်ုပ်ကတိန် dwangbit.

အကျွန်ုပ် *KW. zva. အကျွန်ုပ်* *en* အကျွန်ုပ် — အကျွန်ုပ်
 အကျွန်ုပ် *KN. smeekend, van de stem; smeekend klagen*
of bedelen. — အကျွန်ုပ် *of* အကျွန်ုပ် *gaan smeeken*
bij iemand; iemand smeeken, smeekend bidden of
zoeken over te halen, of tot bedaren zoeken te
brengen.

ကျွန်ုပ် *en* ကျွန်ုပ်ကျွန်ုပ် *KN. fijn, rank en fraai, van*
gestalte; inzonderheid van een fijn gevormde neus;
van het hart fijngevoelig. — ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်
fijngevoelig van aard, teêrhartig.

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *KN. onrustig, in rustelooze beweging, meest-*
al van zittende menschen; ook van een paard, dat
niet stil wil staan en aanhoudend trappelt of an-
dere bewegingen maakt (verg. ကျွန်ုပ်ကျွန်ုပ်).

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *KW. zva. ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် en ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်*
*ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *of* ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် KN. naam*
van een krijgsgdans, die door vier mannen, ieder
met een schild in de hand, wordt uitgevoerd; ook
*is ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *de naam van een soort van gebak.* —*
*ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် rangin bakken; en ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *of* ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်*
*ကျွန်ုပ် *zich zacht en aangenaam op een afstand laten**
hooren van muziek of gezang; aanhoudend zacht
waaijen, van den wind; (ook iemand op een afstand
volgen. G.).

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *KW. zva. ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်* ligt.

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *zie bij ကျွန်ုပ်*

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *KN.; ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်* zacht huilen *of* kermen,
van een kind (verg. ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်).

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *zie bij ကျွန်ုပ်*

ကျွန်ုပ် *zie ကျွန်ုပ်*

ကျွန်ုပ် *KN.; ကျွန်ုပ် *en* ကျွန်ုပ်ကျွန်ုပ်* *zva. ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်*
en ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် (ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *KW. aanwijzen, teregtwij-*
zen. G.).

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *KW. minnepijn.* — ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *of* ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်
 ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *en* ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *KN. verliefd, door liefde*
verteerd, worden of zijn; ook naam van een berg
in de nabijheid van Ngoengaran.

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *of* ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *zie ကျွန်ုပ်*

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *zva. ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်*

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *of* ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *zie bij ကျွန်ုပ်*

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *TP. KD. van ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် in de beteekenis van*
span; sv. ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *KN. gescheurd, gebarsten, gespleten, zooals van*
een berg, een muur en harde lichamen; fig. van
het hart, waarin de rust verbroken is; en van een
rijk, verdeeldheid; door verdeeldheid en scheuring
*te gronde gaan (verg. ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *en* ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်*
ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်). — ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *scheuren, splijten; verdeeldheid,*
tweespalt maken.

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *verkorting van ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်*

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *of* ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *KN. onthutst, bedremmeld;*
niet weten, wat iets beteekent of wat men doen
*moet; aarzelen. Zoo ook ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *en* ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်*
ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *zie ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်*

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *KN. barricade, afsluiting van een weg om de*
passage te beletten (verg. ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်); barrière of
tolboom aan de grenzen van de hoofdplaats (ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်
ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်); de grensscheiding of grenslijn
van de hoofdplaats.

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *zie ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်*

ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *KN. houding, die men jegens anderen aan-*
neemt: beschouwing van zich zelf, sv. als een Prins
(verg. ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်). — ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *iemand dus of zoo,*
sv. goed of slecht, behandelen; ook iets houden,
behouden, in zijn bezit houden, of behandelen en
*beschouwen als zijn eigendom. ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *als**
vrouw behandeld, tot vrouw genomen worden. —
*ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *behandelen of beschouwen, als de hou-**
ding, die men tegenover iemand of iets aanneemt.

— ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *behandeling, wijze van behandelen.*
 ကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ် *KN. teêr, zwak, zooals van een meubelstuk;*
teêr, van gestel; van het hart, teêrhartig, klein-
moedig, kleingeestig.

Այդատեղ of Այդատ ար. KN. moeite, veel werk. *անող ա Այդատեղ* moeite veroorzaken.

Դիպար KN.; Դիպարեղ. stijf, zoodat men moeite heeft om te gaan, *zooals van het lang zitten, of na een ziekte. Դիպարեղեղ* met moeite gaan, *door stijfheid.*

Դիպարեղ. *gew.* Դիպարեղեղեղ KN. met gebogen rug moeilijk voortgaan, *door zwakte, pijn, ouderdom of een zware last.*

Դիպարեղ KN. op de loop gaan; weggeloopt, *ongeveer zva. Զիտարեղ* — Զիտարեղ *iets* wegslepen, wegvoeren, meësleden. *Զիտարեղեղ pass.; ook fig. van het hart, en, van een herstellende zieke, door de een of andere oorzaak* weêr erger worden.

Դիպարեղ KN.; Զիտարեղ de goederen, die zich ergens bevinden, bijeengrijpen of bijeenpakken en meënemmen, de boel wegpakken of weghalen (*erg. Զիտարեղ*).

Զիտարեղ *zie Դիպարեղ*

Դիպարեղեղ *zie Դիպարեղեղ*

Դիպարեղ KN. ontworteld, met de wortels uit den grond gerukt en omgevallen, *van een boom; verhuizen, van een mensch; ter neêr geslagen, van het hart. — Զիտարեղ* ontworteld raken.

Դիպարեղ of Զիտարեղ KN. digt begroeid met onkruid, ruigte of struiken; digt tegen elkander, *bv. geplant, van heesters; moeilijk om te gaan. Դիպարեղ of Զիտարեղ* (hoog) onkruid of ruigte, daar een grond digt meê begroeid is.

Դիպարեղեղ KN.; Դիպարեղեղեղ of Դիտարեղեղ Դիպարեղեղ wrevelig, knorrig; *ook* schoorvoetend, dralend uit weêrzin en om er zich af te maken.

Դիպարեղեղ KN. rietslag; geeseling. — Զիտարեղեղ *iemand* met rietjes slaan, geeselen (*erg. Զիտարեղ անոնեղ և անեղ*).

Դիպարեղեղ KN.; Զիտարեղեղ *twee of meer een weinig van elkander verwijderde dingen* bijevatten door de armen of een touw er omheen te slaan; *iemand, of bv. iemands beenen,* met beide armen omvatten (*erg. Զիտարեղ և Զիտարեղ*).

Դիտարեղ KN. digt inééngepakt, compres, beknopt, niet groot van volume, zoodat het gemakkelijk in te pakken is; beknopt, zonder zwier of omhaal, *van een verhaal; eenvoudig, zonder zwier, van kleeding of looi; eenvoudig, van tuigage van een schip; eenvoudig, zonder pretensie, van iemands gemoed;*

անեղ Դիտարեղ sluipmoord, *en* het omkomen van iemand, met wien men korte metten gemaakt heeft; *dien men maar kortweg afgemaakt heeft, in plaats van hem gevangen te nemen. Զիտարեղեղ Դիտարեղ* een aangifte bij de regtbank met beklag over zulk een *անեղ Դիտարեղ* — Զիտարեղ *iets* digt inééngepakken, zoodat het weinig ruimte beslaat; *iets* beknopt, eenvoudig, zonder zwier of omhaal, *doen of maken; iemand* door sluipmoord ombrengen. — Զիտարեղ *iets* vereenvoudigen; *iemand, die in hechtnis genomen moest worden,* maar kortweg afmaken. — Զիտարեղեղ *iets* beknopt, klein van volume, maken; *iets* kortaf maken, verkorten. — Դիտարեղ *եղ* of *Զիտարեղեղ* op een beknopte wijze of zonder omhaal *gedaan of gezegd; in korte woorden. Զիտարեղեղ* of *Զիտարեղեղ* kortom.

Դիպարեղ KN., Զիտարեղ KI., omvatting met beide armen, omarming, omhelzing. — Զիտարեղ *և Զիտարեղ* *iets of iemand* met beide armen omvatten, omarmen, omhelzen (*erg. Զիտարեղ*). — Զիտարեղեղ *mv.* — Դիպարեղեղ *wat* iemand met beide armen omvatten kan. *Զիտարեղեղ* met de armen om elkander geslagen; elkander omhelzen. — Զիտարեղ *և Զիտարեղ* omvatting met beide armen. *անեղ Զիտարեղ* Զիտարեղ *zoo dik als ik* met beide armen omvatten kan.

Դիպարեղեղ KN.; Զիտարեղ *een ander* de schuld geven om zich te redden, *van een beschuldigde, die geen kans ziet om zich te regtvaardigen. J.*

Դիտարեղ KN. *zva. անեղ* ongelukkig, ongunstig, *een term bij het berekenen van gelukkige en ongelukkige dagen (erg. անեղ). Er zijn vijf rinkêls: Դիտարեղեղ Դիտարեղեղ Դիտարեղեղ Դիտարեղեղ և Դիտարեղեղ* — Զիտարեղ *iemand* in elkander gedoken houden; *iets* fromelen, in elkander kreukelen; gekromd en inééngedoken liggen, *bv. van een hond. Զիտարեղ* in elkander gekronkeld raken, gekreukeld; in elkander gezonken *neêrvallen; (verlamming van leden. G.). անեղ Դիտարեղ* overal bij elkander gekronkeld liggen. *անեղ Դիտարեղ* op allerlei wijze gekreukeld worden. — Դիտարեղ *bij* elkander gekromd liggen; een rol *van oppergoed*. — *անեղեղ* *եղ* een tijdvak van zes dagen tot berekening van de ongunstige dagen.

ἄσιν KN.; ἄσιν τὰ τετρά de vier stokken, die, in gekruiste kokers gestoken, de twee bogen van een kruisnet uitmaken. J.

ἄσιν KN. vaneengeweken, van een weg of van hetgeen aan elkander gehecht was; van elkander verwijderd, niet meer nauw aan elkander gehecht, van vrienden, zva. ἄσιν τὰ ἄσιν τῶν φίλων en ἄσιν τῶν φίλων ἀποστῆναι spr. — ἄσιν τῶν φίλων van één doen wijken; tusschen vrienden verwijdering doen ontstaan. — ἄσιν τὰ τετρά reet.

ἄσιν KW. zva. ἄσιν τῶν κω en ἄσιν τῶν κω — ἄσιν τῶν κω KN. neurien, zacht zingen. — ἄσιν τῶν κω neurien. — ἄσιν τῶν κω τῶν κω voor iemand, zooals een kind, iets neurien. — ἄσιν τῶν κω geneurie.

ἄσιν KN. bedrukt, zwaarmoedig, bekommerd, verlegen, van het hart. — ἄσιν τῶν κω het hart bedrukt maken, enz.

ἄσιν

ἄσιν I. ἄσιν τῶν κω en ἄσιν KW., ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω en ἄσιν τῶν κω ook ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω en ἄσιν τῶν κω, gew. alleen ἄσιν τῶν κω soms ook ἄσιν τῶν κω en ἄσιν τῶν κω K., ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω en ἄσιν τῶν κω MD., vormen van het aanwijzend voornaamwoord, waarvan die met den klinker a het verwijderde, dat men niet zien kan of heel ver af is, beteekenen (geue, gindsche, daar ginds), die met oe het op eenigen afstand zich bevindende, dat men met de oogen of met den vinger aanwijzen kan (die, dat, die daar, dat daar), en die met i het dicht bij zijnde, dat men in de hand heeft of met de hand aanraken kan (deze, dit; deze hier, dit hier); terwijl men in Krâmâ die onderscheiding gewoonlijk niet uitdrukt. — In Ngoko gebruikt men ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω en ἄσιν τῶν κω gewoonlijk alleen van zinnelijke voorwerpen, die men voor oogen heeft. — ἄσιν τῶν κω en verk. ἄσιν τῶν κω (kâ'lo) kijk daar ginds! ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω en verk. ἄσιν τῶν κω kijk hier! ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω daar ligt een brief. ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω daar komt hij aan. ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω zegt men voor ik, als met het oog heeft op zijn toestand of gesteldheid; en ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω ἀσιν τῶν κω voor jij of U, als men doelt op iemands hoedanigheid of wijze van

zijn, doen of spreken; ook voor: hoe heb ik het met je? hoe kan je zoo wezen of spreken? ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω jij daar! ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω mijn persoon hier. — ἄσιν τῶν κω of ἄσιν τῶν κω N., ἄσιν τῶν κω of ἄσιν τῶν κω K., ἄσιν τῶν κω of ἄσιν τῶν κω MD., worden ook als aanwijzende voegwoorden gebruikt: zoo dan, nu dan; zoo, dan, nu. — ἄσιν τῶν κω, ἄσιν τῶν κω K., ἄσιν τῶν κω MD., of met meer nadruk ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω en ἄσιν τῶν κω nu, tegengwoordig. ἄσιν τῶν κω op dit oogenblik. ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω zva. ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω ook zva. ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω bv. in ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω en ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω — ἄσιν τῶν κω in de volkstaal zva. ἄσιν τῶν κω en ἄσιν τῶν κω zva. ἄσιν τῶν κω

II. verkorting in de spreektaal van ἄσιν τῶν κω 1. in de beteekenis van ἄσιν τῶν κω of ἄσιν τῶν κω om de onbepaaldheid van een hoeveelheid te kennen te geven. 2. als uitroep van verwondering over iets dat gebeurt, en dan gewoonlijk uitgesproken als kô of kôq, en dan ook wel ἄσιν τῶν κω geschreven: kijk! ἄσιν τῶν κω laat het een stuk of vijf wezen! ἄσιν τῶν κω: ἄσιν τῶν κω kijk! je bent zonderling! wat ben je zonderling! ἄσιν τῶν κω: kijk! gaat hij weg? wat scheelt hem, dat hij weg gaat! ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω: ἄσιν τῶν κω kijk, hij wil niet hier komen! wat scheelt hem, dat hij niet hier wil komen!

ἄσιν τῶν κω zie bij ἄσιν τῶν κω I., ἄσιν τῶν κω en ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω 1. zie ἄσιν τῶν κω I. — 2. zie ἄσιν τῶν κω — 3. als aanhechtsel, om het bezittelijk vrnw. uit te drukken, anders ἄσιν τῶν κω N., ἄσιν τῶν κω K. en MD., ἄσιν τῶν κω KI., vrnw. van de eerste persoon: ik, mij; wij, ons. — ἄσιν τῶν κω ook dikwijls als aanhechtsel, wanneer het naamwoord het aanhechtsel ἄσιν τῶν κω heeft. — ἄσιν τῶν κω als Tj. Sêngk. één. (Skr. aarde; en één). ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω als ik het moest wezen; als ik het was. — ἄσιν τῶν κω N., ἄσιν τῶν κω of ἄσιν τῶν κω K., zeggen: "het is het mijne", of zeggen: "ik heb het gedaan"; zich iets toeëigenen of aanmatigten; van zich iets erkennen, bekennen, belijden, betuigen, beweren of voorgeven; zich uitgeven voor iemand of iets; iemand voor den zijnen, bv. voor zijn kind of zijn vader, erkennen. — ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω of ἄσιν τῶν κω ἄσιν τῶν κω

zich uitgeven voor iemand of iets; van zich iets voorgeven; zich het een of ander toeëigenen. ἡ εἰς καταλατῆ, iemand, die dikwijls zich iets toeëigent, of voorgeeft te zijn wat hij niet is. — καταλατῆ, καταλατῆ, of καταλατῆ, iets bekennen, erkennen, voor iets uitkomen; iets betuigen, verklaren, beweren; op iets aanspraak maken; iemand iets toekennen. — καταλατῆ καταλατῆ, καταλατῆ, iets toekennen aan iemand; omtrent iemand iets verklaren of betuigen. — καταλατῆ καταλατῆ, of καταλατῆ, bij wijze van voorgeven, kwansuis. καταλατῆ καταλατῆ, καταλατῆ, of καταλατῆ, voor het zijne erkend; toegëeigend goed; erkend, aangenomen, kind.

ἡσαν. K.W. zva. ἡσανη

ἡσαν, uitgesproken als kō of ἡσανη en ook wel zōo geschreven, alleen in het subjectief passief, anders ἡσανη, N., καταλατῆ, K., ἀσαν, M.D., jij, jou, of je; U; gij of u. In Banjoe-mas is ἡσαν met een zachte ó, kō, ook in gebruik voor ἡσανη, en als verkorting van ἀσανη — ἡσανη, K.N. de platte taal, die door den meerdere tot den mindere en door kinderen en het volk onder elkander gesproken wordt. — ἡσανη ἡσανη, de platte taal spreken; iemand in de platte taal toespreken, tot iemand in de platte taal spreken (Fransch tutoyer, Hoogd. dutzen). ἀσανη (of ἀσαν) ἡσανη, (of ἡσανη) de platte taal.

σανη. K.W. zva. ἡσανη, of ἡσανη, en ἡσανη, G. ἡσανη, N. (ἡσανη, K.W.), ἡσανη, K. (ook ἡσανη, K.W.), hoeveelheid, aantal, menigte (Skr. katala, veel, excessief). ἡσανη, hoe groot is het aantal (of het bedrag of de som)? ἡσανη, het aantal menschen. ἡσανη, het aantal; ten getale; en als het veel is, op zijn meest. ἡσανη, ἡσανη, op zijn allermeest. ἡσανη, ἡσανη, het vele of weinige (d. i. de hoeveelheid) er van. ἡσανη, ἡσανη, de gansche menigte, alle (erg. ἡσανη). ἡσανη, ἡσανη, alles en alles; in alles en alles; in alle geval. — ἡσανη, N., ἡσανη, M.D., ἡσανη, K. in menigte, veel, talrijk. ἡσανη, veel en veel, heel veel. ἡσανη (of ἡσανη) ἡσανη, of ἡσανη, ἡσανη, de velen, de grootere menigte, in tegenstelling van één of weinigen, d. i. de anderen, de overigen,

het algemeen. ἡσανη, ook wel zva. ἡσανη ἡσανη — ἡσανη, of ἡσανη, ἡσανη, ἡσανη, en ἡσανη, iemand veel geven; iemand met velen (met overmagt) aanvallen; iemand overladen met werk; aan een werk meer menschen zetten; iets vermenigvuldigen. Zoo ook ἡσανη, ἡσανη, ἡσανη, ἡσανη, iets veel maken, vermenigvuldigen. — ἡσανη ἡσανη, of ἡσανη, ἡσανη, ἡσανη, ἡσανη, en ἡσανη, ἡσανη, maken dat iets veel wordt, iets doen toenemen, vermeerderen; iets veel, in groote hoeveelheid, doen. — ἡσανη, of ἡσανη, of ἡσανη, ἡσανη, ἡσανη, of ἡσανη, ἡσανη, of ἡσανη, ἡσανη, en ἡσανη, te veel. — ἡσανη, K.N. plaats waar veel menschen zijn, verzameling, kring of gezelschap van menschen, publike plaats.

σανη, K.N. stijf, gedwongen (in tegenstelling van los en bevallig); hard (niet toegevend), stroef, onwel-luidend; lomp, ongeschikt (erg. ἡσανη).

σανη, zie bij ἡσανη, I., en ἡσανη, ἡσανη, M. kleedje. ἡσανη, zva. ἡσανη, ἡσανη, of ἡσανη, w.s. en o.s. zva. ἡσανη, Zoo ook somtijds in poëzie en Wajangverhalen.

σανη, zie ἡσανη, ἡσανη, zie ἡσανη, ἡσανη, K.W. overtroffen worden (van ἡσανη, K.W., Skr. autya, laatste, uiterste, minder, laag).

σανη, zie bij ἡσανη, ἡσανη, Holl. kar, karretje, rijtuig op twee wielen, maar zonder verdek, in onderscheiding van ἡσανη, J.

σανη, K.N. tijd hebben (erg. ἡσανη). ἡσανη, geen tijd hebben, om iets te doen.

σανη, K.N. samen vereenigd of verbonden; maats zijn met elkander; zamenspannen met iemand. Zoo ook ἡσανη — ἡσανη, menschen tot een maatschap of bondgenootschap samen vereenigen. ἡσανη, menschen tot een maatschap of zamenspanning zoeken te vereenigen. — ἡσανη, tezamen verbonden, bv. van steenen in een muur; en fig. — ἡσανη, vereeniging van menschen tot een doel.

σανη, K., ἡσανη, N., onderscheid, verschil; verschillen; aanmerkelijk verschillen, bv. in grootte, leeftijd, waarde of voortreffelijkheid; an-

ders en beter (vrg. դեռած); ook տողանալը KN. gedistingueerd, uitstekend, zeer voortreffelijk; zich boven anderen onderscheiden. ղադղառողանալը ղադը het onderscheid is niet te zeggen; het komt in geen vergelijking. Բողանալը ղադը heel wat verschillen. — Բողանալը Բողանալը onderscheid maken. Բողանալը Բողանալը onderscheiden, zich onderscheiden, in onderscheiding, van en boven anderen; ook Բողանալը KN. gedistingueerd, uitstekend, buitengewoon. ղառ Բողանալը een uitstekend mensch. — Բողանալը ղադը Բողանալը een merklijk verschil vertoonen, merklijk uitsteken boven iets anders. Բողանալը Բողանալը en nog merklijk meer — Բողանալը Բողանալը zich boven anderen onderscheiden door meer te doen; hooger bod doen; hooger loon bieden. Բողանալը ղադը het boven anderen onderscheiden zijn, bv. in rang. — Բողանալը Բողանալը Բողանալը iemand of iets boven anderen stellen, als uitstekend boven anderen beschouwen. — Բողանալը Բողանալը overtroffen worden, zva. Բողանալը Բողանալը

տողանալը Holl. kous. Բողանալը Բողանալը IV. տողանալը Ar. قهوة, KN. koffie (vrg. դեռած). Բողանալը Բողանալը koffieboom. ղառանալը (gezette) koffie.

տողանալը Բողանալը zva. Բողանալը Բողանալը voor տողանալը van տողանալը zva. տողանալը

տողանալը of տողանալը Ar. قول, kaul, KN. het zeggen, wat gezegd wordt; verbaal, overlevering; een uitgesproken gelofte; een gelofte doen (vrg. Բողանալը); (տողանալը) ook een vastgezette paal of stok, om door middel van een omgeslagen touw iets regt of voort te winden. — Բողանալը Բողանալը iets met een kaol winden, opwinden, voortwinden. J.). — Բողանալը Բողանալը iemand, of voor of om iemand of iets, een gelofte doen. — Բողանալը Բողանալը een gedane gelofte; ook een plaats, daar men om haar heiligheid gewoon is een gelofte te volbrengen, door er te komen offeren, geld te strooijen of iets te koopen.

տողանալը zie տողանալը

տողանալը zie տողանալը

տողանալը Բողանալը zie bij Բողանալը

տողանալը KN. het met iets kunnen doen of stellen, er meê voldaan of tevreden zijn. — Բողանալը Բողանալը ligt te voldoen of tevreden te stellen. ղառանալը

տողանալը niet te voldoen, onverzadelijk.

տունելը zie տունելը

տունելը of դեռանալը Ar. قوم, kaum, volk; տունելը KN., տունելը KD., een priester, een gemeen priester, in onderscheiding van een priester van hooger rang. — տունելը տունելը of Բողանալը Բողանալը plaats waar één of meer priesters wonen; priesterwijk.

Բողանալը in poëzie voor Բողանալը

Բողանալը Բողանալը zva. Բողանալը

Բողանալը Բողանալը zva. Բողանալը Ar. کون or کون, er zij! het zij er! Բողանալը or Բողանալը het zij er, en het is er (کن فیکون, woorden uit den Koran).

Բողանալը 1. Բողանալը 2. Բողանալը zva. Բողանալը en een voorzetsel vóór eigennamen van vrouwen of meisjes; ook met het voorvoegsel Բողանալը er vóór Բողանալը Բողանալը

Բողանալը N., Բողանալը Բողանալը N., Բողանալը Բողանալը K., Բողանալը Բողանալը KI., iemand zeggen dat hij iets doen moet; iemand iets gelasten of laten doen; in de spreektaal Բողանալը en Բողանալը hetz. Բողանալը N., Բողանալը Բողանալը K., ook Բողանալը Բողանալը en Բողանալը en Բողանալը poët., Բողանալը Բողանալը Բողանալը en verkort Բողանալը Բողանալը Բողանալը Բողանալը or Բողանալը Բողանալը KI., pass. Բողանալը Բողանալը pass. imp. — Na een woord, dat een last of bevel of iets dergelijks beteekent, wordt het actief of passief als redevoord zóo gebruikt, dat men het veelal door om kan vertalen.

Zoo ook in de spreektaal de grondvorm Բողանալը en Բողանալը en zva. Բողանալը en Բողանալը in last hebben, moeten. Ook Բողանալը zva. Բողանալը Բողանալը Het pass. Բողանալը Բողանալը en Բողանալը Բողանալը wordt ook als actief gebruikt voor last geven. — Բողանալը Բողանալը zva. Բողանալը — Բողանալը en Բողանալը N., Բողանալը Բողանալը en Բողանալը K., Բողանալը KI., gelasten, zenden met een last; iemand zenden met een last, om een boodschap zenden of sturen, uitzenden om iets te doen; afvaardigen. — Բողանալը Բողանալը N., Բողանալը Բողանալը K., Բողանալը KI., om iemand zenden, iemand ontbieden. — Բողանալը Բողանալը Բողանալը Բողանալը met iets iemand zenden naar iemand. — Բողանալը Բողանալը N., Բողանալը Բողանալը

န., ဟုကောသတုဂ္ဂါ *ook wel* ဟုကောသတုဂ္ဂါ KI., bo-
de, zending, afgezant; een bode uitzenden; iemand
als bode uitzenden. — ဟုကောသတုဂ္ဂါ N., ဟုကောသတုဂ္ဂါ K.,
မိတ္တီဂ္ဂါဂ္ဂါ KI., last van iemand, vooral door middel
van een bode of brief, of aan iemand, dien men
ontboden heeft; wat iemand een ander zegt, dat
hij moet gaan doen, of wat iemand weten laat
door een bode of brief.

ကတေဝ 1. KN. *zie* မိတ္တီကတေဝ 2. MD. *zie* မိတ္တီ 3.
ကတေဝ N., မြိတ်က. K., ginds, gindsche; ဟုကောသတုဂ္ဂါ
N., မြိတ်က. K., dáár, aldaar; *en* ဟုကောသတုဂ္ဂါ N., မြိ
မိတ်က. K., hier, alhier; drie vormen van het aan-
wijzend voornaamwoord van plaats, die
een zoo onderscheiden zijn, als မိတ်က. မိတ်က. *en*
မိတ်က. (*zie* ကတေဝ I.); in Ngoko veelal, in Krámá
zeer dikwijls, met het voorzetsel မိတ် *er* vóór; *en*
ook van personen en zaken, (even als မိတ်က. *en*
ဟုကောသတုဂ္ဂါ), vooral in vergelijkingen: gene, die, deze.
ဟုကောသတုဂ္ဂါ မြိတ်က. *ook* voor of daaromstreeks;
bv. ဟုကောသတုဂ္ဂါ ဟုကောသတုဂ္ဂါ tegen Woensdag
of daaromstreeks. In de spreektaal *ook* *wel* ဟုကောသတုဂ္ဂါ
en ဟုကောသတုဂ္ဂါ *voor* မိတ်ကောသတုဂ္ဂါ *en* မိတ်
ဟုကောသတုဂ္ဂါ (မြိတ်က. မြိတ်က. *en* မြိတ်က. *zijn* ver-
kortingen van မိတ်က. *enz.*, van ကိတ်က. ကိတ်က.
en ကိတ်က., *en* dit met het Kawi-voorzetsel ကိ *van*
ကတေဝ. *en* မိတ်က.). မဟုကောသတုဂ္ဂါ die steen (of
steen) daar. မိတ်ကောသတုဂ္ဂါ *ook* *wel* ကတေဝ
ဟုကောသတုဂ္ဂါ *en* မြိတ်က. မြိတ်က. ginds *en* hier, elders
zoo *wel* als hier. မြိတ်က. မြိတ်က. *waar* het *ook* *wel*
zoo *wel* als hier. မိတ်က. မိတ်က. မိတ်က. ginds
en elders, overal. မဟုကောသတုဂ္ဂါ မိတ်က. မြိတ်က. *ginds*
en elders, overal. မဟုကောသတုဂ္ဂါ မိတ်က. မိတ်က. *van* alle
oorden. မိတ်ကောသတုဂ္ဂါ မြိတ်က. မြိတ်က. *ik* *vau*
mijn kant; မိတ်ကောသတုဂ္ဂါ မြိတ်က. မြိတ်က. *gij* *vau*
uw kant. — မိတ်က. မိတ်က. မိတ်က. *zie* *ben.*, *en* မြိတ်က. မြိတ်က. မြိတ်က. *bij* မြိတ်က. II.

ကတေဝ *zie* ကတေဝ
မိတ်က. N., မိတ်က. *poët.*, ဟုကောသတုဂ္ဂါ *ook* *wel* မိတ်က. K.,
raak; geraakt, getroffen, bereikt zijn *of* worden;
in de magt *of* handen geraken; *in* *het* *spel*, ver-
liezen; *te* raken, *te* treffen, trefbaar, *te* bereiken,
bereikbaar; vatbaar *voor* *iets*; onderhevig *aan* *iets*;
mogelijk, mogelijk zijn; kunnen (*bij* *een* *passief*);
mogen; het kan, het mag; raken, treffen (*verg.* ဟု
ဟုကောသတုဂ္ဂါ). ဟုကောသတုဂ္ဂါ ဟုကောသတုဂ္ဂါ *niet* *te*
raken, *niet* *te* bereiken, onvatbaar; onmogelijk;

niet mogen; onhandelbaar, *van* *iemand*, *met* *wien*
niets *aan* *te* *vangen* *is*. ဟုကောသတုဂ္ဂါ ဟုကောသတုဂ္ဂါ *het*
kan *niet* *anders*; het is onvermijdelijk. မိတ်က. မိတ်က.
မိတ်က. *of* မိတ်က. မိတ်က. N., ဟုကောသတုဂ္ဂါ K., *hoe* *komt*
het *zoo*? *wat* *scheelt* *er* *aan*? *zva.* မဟုကောသတုဂ္ဂါ *en*
ဟုကောသတုဂ္ဂါ — မိတ်က. မိတ်က. *en* မိတ်က.
ဟုကောသတုဂ္ဂါ *poët.*, ဟုကောသတုဂ္ဂါ K., *iemand* *of* *iets* *raken*
of *treffen*. ကတေဝ ဟုကောသတုဂ္ဂါ, *geraakt*, *getroffen*, *ook* *van*
het *hart*: *beet* *genomen*. — မိတ်က. မိတ်က. *ဟုကောသတုဂ္ဂါ* *iets* *doen* *raken* *of* *bereiken*; *maken*
dat *iemand* *iets* *magtig* *wordt*; *iets* *mogelijk* *ma-*
ken, *veroorloven*.

မိတ်က. *zie* မိတ်က.
မိတ်က. K. *zva.* မိတ်က. — မိတ်က. *zva.* မိတ်က.
en မိတ်က. ကတေဝ. မိတ်က. *spr.*

မိတ်က. *zie* မိတ်က.
မိတ်က. N., မိတ်က. K., *oud*, *zooals* *van* *een* *huis* *of* *ge-*
boomte; *gew.* *alleen* *van* *de* *tijd*: *de* *oude* *tijd*; *oud-*
tijds (*verg.* မိတ်က. *en* မိတ်က.). မဟုကောသတုဂ္ဂါ *of* *ကတေဝ*
မိတ်က. *in* *den* *ouden* *tijd*, *oudtijds*. မဟုကောသတုဂ္ဂါ
ဟုကောသတုဂ္ဂါ *verhaal* *van* *de* *oude* *tijden*. မဟုကောသတုဂ္ဂါ *van*
ouds *her*. — မဟုကောသတုဂ္ဂါ မဟုကောသတုဂ္ဂါ *zich* *voordoen* *als*
iemand *van* *den* *ouden* *tijd*. မဟုကောသတုဂ္ဂါ *van* *oude*
tijden *her*.

ဟုကောသတုဂ္ဂါ *zie* ကတေဝ
ဟုကောသတုဂ္ဂါ *zie* ကတေဝ
မိတ်က. မိတ်က. *zie* မိတ်က.
မိတ်က. K. *Mal.* *regts*, *de* *regter* *zijde*, *zva.* မိတ်က.
မိတ်က. *stuurboord*, *stuurboordszijde*. — မိတ်က. *regts*
gaan, *houden* *of* *wenden*. — မိတ်က. *zva.*
မိတ်က. *iemand* *die* *regts* *gaat*; *een* *regtgeloo-*
vige; *een* *Muzelman*.

မိတ်က. K. *zva.* မဟုကောသတုဂ္ဂါ *wond*; *gewond*.
မဟုကောသတုဂ္ဂါ *verkorting* *van* မဟုကောသတုဂ္ဂါ
မဟုကောသတုဂ္ဂါ *voor* မဟုကောသတုဂ္ဂါ *MI.* *ikan* *Noen*, *naam*
van *een* *fabelachtige* *visch*.

မိတ်က. *Holl.* *knier*, *scharnier* (*verg.* ဟုကောသတုဂ္ဂါ).
ဟုကောသတုဂ္ဂါ *zie* ဟုကောသတုဂ္ဂါ
မဟုကောသတုဂ္ဂါ KN. *kurkema*, *kurkemawortel*. မိတ်က. *een*
soort *van* *mangya*.

မိတ်က. KN. *kanarieboom*, *kanarienoet*, *daar* *olie* *van*
gemaakt *wordt*. — မိတ်က. *een* *gouden* *of*
zilveren *doosje* *in* *de* *vorm* *van* *een* *kanarienoet*
voor *reukwerk*, *dat* *vrouwen* *aan* *de* *punt* *van* *haar*
zakdoek *knoopen*.

հոդված N., հոդված M. K., een ander de kracht van zijn hand of arm toonen, door stooten, duwen, enz. հոդված KN. zonder wapentuig, alleen met de armen of vuisten vechten.

հոդված KN. Holl. kantoor, bureau, zooals het Residentiekantoor of kantoor van plaatselijk bestuur, het postkantoor, vëndukantoor, enz.; ook een schrijfkistje. — հոդված de plaats of het huis, daar een kantoor gehouden wordt; bureau.

հոդված KW. weggaan, op reis gaan, vertrokken, van դրված

հոդված KN. door het water mefgevoerd, weggevoerd of weggedreven worden; vloten, vlieten, drijven; afdrijven; een vlot; van հոդված

հոդված zie հոդված

հոդված KN. 1. overal gehoord of vernomen worden; overal bekend. 2. Holl. kontrakt; overeenkomst in forma.

հոդված KN. zva. հոդված of հոդված

հոդված KN. geschud; schudden, stootend schommelen, op en neer gaan, zva. հոդված maar in minderen graad. — հոդված schudden, van het lichaam of leden van het lichaam. (De grondvorm is հոդված). — հոդված iets doen schudden of in een stootende beweging doen komen.

հոդված KN. sterk geschud worden, zoodat het dreunt, geschokt worden, schokken (grondvorm հոդված) sterke schudding dat het dreunt; schok (verg. հոդված). — հոդված iets sterk schudden, in een schokkende beweging brengen. — հոդված iets sterk doen schudden of schokken, een schok doen krijgen, zoodat het schudt. հոդված en հոդված spr.

հոդված KN.; հոդված her- en derwaarts gevoerd worden, zooals een schip dat geen stuur heeft, of een zwemmer in de onstuimige golven; rusteloos heen en weerloopen (verg. հոդված).

հոդված naam van een bosch.

հոդված zie հոդված

հոդված en հոդված of հոդված KN. zva. հոդված (Skr. ketaka en -kí. PK.), en zva. հոդված

հոդված zie հոդված

հոդված zie հոդված

հոդված zie bij հոդված

հոդված KN. te kort schieten, tegen een ander niet op kunnen (verg. հոդված en հոդված).

հոդված zie bij հոդված

հոդված KN. op den wal, het strand of een droogte geraken of stooten; geheel ten einde (waarschijnlijk voor հոդված van հոդված Verg. հոդված). — հոդված iets op den wal, het strand of een droogte doen geraken; iets geheel van kaut of ten einde brengen.

հոդված zie հոդված

հոդված KN. het hangen aan iets, bv. aan een draad, zva. հոդված — հոդված aan iets hangen. հոդված aan het hart van iemand hangen, in het hart gedragen worden, in de gedachte blijven.

հոդված KN. een smal stuk katoen van ongeveer 4 1/2 el, genoeg voor een borstkleedje (հոդված).

հոդված 1. KN. een vergiftige pad, een soort van pad, met gespikkelde huid (verg. հոդված). 2. verbastering van het Holl. ketel (verg. հոդված).

հոդված zie հոդված

հոդված TD. zie հոդված

հոդված KN. door een slag of stoot op een afstand neer komen vallen. — հոդված iemand of iets op een afstand neer doen vallen.

հոդված of հոդված KN. een soort van reiger, een witte vogel met langen hals en hooge beenen, die zich in de rijstvelden ophoudt. հոդված հոդված en հոդված հոդված հոդված spr.

հոդված zie bij հոդված en հոդված

հոդված zva. հոդված zie bij հոդված

հոդված zie bij հոդված

հոդված KN. zva. հոդված zie հոդված

հոդված zie bij հոդված

հոդված zie bij հոդված

հոդված of verbasterd հոդված eign. van een Dêwâtâ of Rêsi, aan wien als eersten auteur het verhaal van de Wiwâhâ wordt toegeschreven (Skr. Kanwa); ook van een Vorst van Mëndang-kamolân, en van een Pañdita, den vader van Dêwi Aloepi.

հոդված KN. een kleine ijzeren knods, daar men meê op twee op elkander gelegde kêmiri-noten slaat; een dergelijke houten knods bij het kêtjak-spel; het bo-

အိတ္တုအိ၊ *zie* အိတ္တုအိ

အိတ္တုအိ *en* အိတ္တုအိ KN. een touw om daaraan visschen door de kieuwen, *of ook* gevogelte *of* vruchten, aan een rist te rijgen. — အိတ္တုအိ *en* အိတ္တုအိ *iets*, *zooals* visschen, aan een touw rijgen.

အိတ္တုအိ KN., အိတ္တုအိ MD.; အိတ္တုအိ *en* အိတ္တုအိ *iets* in *of* onder een kleedingstuk verborgen bij zich hebben, dragen *of* steken, *bv.* in den gordel *of* in den zak; *fig.* *iets* heimelijk voeden *of* koesteren; *iets* in het schild voeren; *iets* geheim houden. — အိတ္တုအိ *iemand* *iets* in den gordel *of* zak, *of* onder zijn kleed, te dragen geven. — အိတ္တုအိ *iets* in den gordel, *enz.* te dragen geven *aan* *iemand*. — အိတ္တုအိ *wat* dient om *iets* bij zich te steken, *zooals* buiszak *of* gordel (*verg.* အိတ္တုအိ); een kind in den moederschoot, wat door een vrouw onder het hart gedragen wordt; *wat* *iemand* in het schild voert; *zijn* innerlijke, niet blijkbare, aard *of* inborst. အိတ္တုအိ *is* slecht van inborst.

အိတ္တုအိ KN. afgebroken, gestoord, geïnterrumpeerd; interruptie (*verg.* အိတ္တုအိ). အိတ္တုအိ *onafgebroken*. — အိတ္တုအိ *afbreken* *of* *interrumpen*, niet aanhoudend voortzetten; zich zelf van het leven berooven *of* van kant helpen, *door* vergif, *door* zich te verhangen *of* te verdrinken, *of* in een afgrond te springen (*verg.* အိတ္တုအိ). အိတ္တုအိ *အိတ္တုအိ* *zva.* အိတ္တုအိ — အိတ္တုအိ *iets* afbreken, voor een wijl *er* meê ophouden, *aan* *iets* een einde maken.

အိတ္တုအိ KN. een strook *of* band, dien de vrouwen om het lijf dragen, *om* *er* de အိတ္တုအိ *van* voren *en* *van* achteren *aan* *vast* te maken; een bandje *of* koordje om het lijf van een kind, *om* *ziekte* *af* te weren; een streep van een andere kleur rond om het lijf van een beest; een rondom loopende ader in het hout; een richel *of* randje rondom *iets* heen; *iets* als een band om den middel hebben. — အိတ္တုအိ *iets* als een kēndit aandoen.

အိတ္တုအိ KN. in het water grond raken, op den grond vastraken, aan den grond, op een bank *of* droogte blijven vastzitten, *van* een vaartuig (*verg.* အိတ္တုအိ). — အိတ္တုအိ *een* vaartuig *op* droog *of* *op* een bank zetten *of* laten loopen. — အိတ္တုအိ *bank*, droogte *of* ondiepte *in* een vaarwater.

အိတ္တုအိ *zie* အိတ္တုအိ

အိတ္တုအိ *zie* အိတ္တုအိ

အိတ္တုအိ KN. ongel, gestold vet *of* smeer (*verg.* အိတ္တုအိ); *ook* *naam* *van* een wilden boom, *en* *van* een gewest. အိတ္တုအိ, smeerkaars, Chinese kaars.

အိတ္တုအိ KN. een kleine ronde aarden *of* metalen pot, daar rijst in gekookt wordt, *met* *nauwer* opening *dan* de အိတ္တုအိ

အိတ္တုအိ, အိတ္တုအိ, breidel, bit, gebit, *van* een paard. အိတ္တုအိ *zie* အိတ္တုအိ အိတ္တုအိ *naam* *van* een berg, waarop Hanoman als kluisenaar geleefd heeft. — အိတ္တုအိ အိတ္တုအိ breidelen. အိတ္တုအိ *zpr.* *zva.* အိတ္တုအိ *of* အိတ္တုအိ *een* toespeling *op* အိတ္တုအိ *daar* အိတ္တုအိ *ook* bedrog beteekent. — အိတ္တုအိ အိတ္တုအိ *een* paard *een* breidel *of* gebit aandoen.

အိတ္တုအိ KN. glazemaker *of* sparrebouter, *een* vliegende insect *met* vier netvormige vleugels (*verg.* အိတ္တုအိ).

အိတ္တုအိ *zva.* အိတ္တုအိ အိတ္တုအိ အိတ္တုအိ *en* အိတ္တုအိ (*Skr.* *koendala*, oorring, bracelet, veter, band). အိတ္တုအိ *en* *verb.* အိတ္တုအိ *bijnaam* *van* Kārṇā, naar de အိတ္တုအိ die hij draagt (*Skr.* *koendala-karṇa*, Karnā met zijn (*van* de Zon ontvangene beroemde) oorsieraden (*koendala*), waardoor hij onoverwinnelijk was, zolang hij die bezat. PK.).

အိတ္တုအိ *zie* အိတ္တုအိ

အိတ္တုအိ KN. *naam* *van* een wilden boom, waarvan de bladen tot medicijn dienen.

အိတ္တုအိ *zie* အိတ္တုအိ

အိတ္တုအိ KN., အိတ္တုအိ KD., een langwerpige vierkant kistje. *Zulk* *een* *van* lontarbladen vervaardigd kistje, *met* *een* *volledig* stel dienst-, oorlogs- *en* dagelijkse kleedingstukken daarin, *door* twee personen *in* een glóðg gedragen, behoort tot de onderscheidingsteekenen van den Forst, den Kroonprins, de prinsen, die een geheel vergulden pajoeng hebben, den Rijksbestierder *en* de acht Najáká's.

အိတ္တုအိ *zie* အိတ္တုအိ

အိတ္တုအိ KN. hok, kraal *of* stal voor beesten, *zooals* koetijen, buffels, schapen, kippen *en* eenden (*verg.* အိတ္တုအိ) အိတ္တုအိ *en* အိတ္တုအိ.

van een groot spiegelglas (erg. ለሕንጻዎች); fig. een voorbeeld voor anderen (erg. ለሌሎች); pagina, bladzijde, eig. de geruite pagina op een bladzijde (Skr. k d t j a, glas of kristal). አጠቃላይ betraand, nat van tranen, van de oogen.

አጠቃላይ KN. verschillen, boven anderen uitstekend, uitstekend (erg. አጠቃላይ); ook benaming van een soort van breed Europeesch geweven wit katoen.

Zoo ግንባራ (of ግንባራ) አጠቃላይ

አጠቃላይ KN. zwa. ግንባራ zakdoek, neusdoek; ook een lengte van katoen gelijk aan de breedte. ለአጠቃላይ een breedte. ለአጠቃላይ vier breedten. አጠቃላይ ግንባራ is de benaming van een piramidalen koker van goud, die tot de insigniën behoort van den Vorst, den Kroonprins en de prinsen, die een vergulden pajoeng voeren.

አጠቃላይ KN. zwa. ግንባራ

አጠቃላይ KN. de tuit van een kan of ketel, zwa. ግንባራ ግንባራ en de knop in het midden van een gong of kēnong, waarop geslagen wordt. — ግንባራ ግንባራ iets uitwasschen met een tuitje, zoodat men alleen een gedeelte, dat bevekt is, tot een tuit maakt en uitwascht.

አጠቃላይ KN. roover, roovers, die in een gewapende bende bij nacht met opentlijk geweld en met fakkellicht een huis, of ook een geheel dorp, overvallen (erg. አጠቃላይ en አጠቃላይ). — አጠቃላይ rooven; bij iemand roof plegen. — አጠቃላይ ግንባራ schade lijden door roof; een gepleegde roof; roofpartij. — አጠቃላይ het plegen van roof.

አጠቃላይ KN. in ondiep water plassen. ለአጠቃላይ አጠቃላይ sawahs die onder water gezet kunnen worden. — አጠቃላይ አጠቃላይ aanhoudend doorregenen.

አጠቃላይ zie አጠቃላይ

አጠቃላይ of አጠቃላይ en አጠቃላይ of አጠቃላይ አጠቃላይ KN. afval; wat men als overschot weggeeft, gift, geschenk. አጠቃላይ አጠቃላይ spr. Zoo bv. ook አጠቃላይ አጠቃላይ አጠቃላይ አጠቃላይ አጠቃላይ

አጠቃላይ KN. gemorst door overloopen, van vocht. — አጠቃላይ አጠቃላይ en አጠቃላይ አጠቃላይ of አጠቃላይ አጠቃላይ morsen en storten door het overloopen van vocht.

አጠቃላይ of አጠቃላይ ook verk. አጠቃላይ KN. naam van een soort van Chinese prei.

አጠቃላይ zwa. አጠቃላይ zie አጠቃላይ

አጠቃላይ zie bij አጠቃላይ

አጠቃላይ KN. naam van de vrucht van de koesambi-boom.

አጠቃላይ KN.; አጠቃላይ of አጠቃላይ iets stijf of hard maken; verstijven; stuiptrekkingen krijgen (grondb. አጠቃላይ erg. አጠቃላይ en አጠቃላይ). — አጠቃላይ of አጠቃላይ stuiptrekking, zoodaals van een stervende.

አጠቃላይ KN. zwa. አጠቃላይ — አጠቃላይ zwa. አጠቃላይ — አጠቃላይ አጠቃላይ KN. verloren, te zoek geraakt (erg. አጠቃላይ).

አጠቃላይ KN. vocht dat men door persing uit laat druppelen, zoodaals uit een citroen (erg. አጠቃላይ en አጠቃላይ). — አጠቃላይ watertanden; naar iets watertanden.

አጠቃላይ KN. bekkens, die bij de gamēlan gebruikt worden.

አጠቃላይ zie አጠቃላይ

አጠቃላይ KN. een lichte wond, die aanhoudend een weinig bloedt (erg. አጠቃላይ). — አጠቃላይ aanhoudend bloeden, van een lichte wond.

አጠቃላይ KN. kuif of haarbos op de kruin van het hoofd (erg. አጠቃላይ); haarstaart, zoodaals bij de Javanen door de jonges gedurende hun kindsche jaren meestal gedragen wordt (erg. አጠቃላይ); ook haarstaart van een Chinees (አጠቃላይ). አጠቃላይ het afknippen van de punt van de haarstaart van een jonge, wanneer hij besneden zal worden; en het plegtig afknippen van eenige haren, ter lengte van een duim ongeveer, op het hoofd van een bruidgom, waar hij in zijn kindsche jaren de koetjir gedragen heeft.

አጠቃላይ zie bij አጠቃላይ

አጠቃላይ KN. geneeskrachtig bad- of wasch-water, waarin kruiden of wortels afgetrokken zijn; het water, dat men een haan gedurende het vechten een keer of drie door middel van een lapje (አጠቃላይ አጠቃላይ), dat men uitwringt, in den snavel laat loopen (erg. አጠቃላይ). — አጠቃላይ een geneeskrachtig bad gereed maken; iets tot zulk een bad bereiden. — አጠቃላይ sappig, saprijk, van vruchten; het water in den mond krijgen, van slauwheid.

አጠቃላይ zie bij አጠቃላይ

አጠቃላይ of አጠቃላይ KN.; አጠቃላይ of አጠቃላይ de bovenste dichtgetrokken korst van den grond met een patjoel of puntig stuk hout losste-

ken of loshakken (verg. බිහිවුණු en ඉතාහරණු bij դատողության).

බිහිවුණු KN. het geluid van een hak, houw of steek, helderder dan බිහිවුණු (verg. බිහිවුණු). — ඩිහිවුණු, een hak, houw of steek geven of doen. — බිහිවුණු, een hak, enz., bij telling.

බිහිවුණු enz., zva. බිහිවුණු enz., maar doffer van klank.

බිහිවුණු of බිහිවුණු KN. het geluid van een hak, steek, slag, worp, enz., in iets wecks en vochtings, zooals van een spade in een waterachtigen grond of van een steen in den modder (verg. බිහිවුණු).

බිහිවුණු zie බිහිවුණු en verg. බිහිවුණු

බිහිවුණු KN. de pit van de sawo- of tandjoengvrucht; බිහිවුණු naam van een spel, dat men daarmee speelt (verg. බිහිවුණු).

බිහිවුණු KN. naam van een lekkernij, dijewadah met stroop. බිහිවුණු en බිහිවුණු dik modderig sawahveld, waar niet geploegd kan worden, door buffels klein of fijn laten trappen.

බිහිවුණු KN.; බිහිවුණු van iets een weinigje olie koken; een geneesmiddel met een weinigje olie koken. — බිහිවුණු, een braadpannetje.

බිහිවුණු, zie bij බිහිවුණු

බිහිවුණු KN. naam van een spel met sawopitten of duiten: even of on; even of on spelen (verg. බිහිවුණු). බිහිවුණු naam van een soort van sprinkhanen. — බිහිවුණු zva. බිහිවුණු en geld bij worpen schieten (verg. බිහිවුණු).

බිහිවුණු KN. klotsen, klotsend of schuddend zich heen en weer bewegen, of een klotsend geluid geven; beroering, van de zee bij zwaren storm; levendige beweging, van de oogen (verg. බිහිවුණු). — බිහිවුණු klotsend zich heen en weer bewegen. බිහිවුණු spr. — බිහිවුණු iets in klotsende beweging brengen, heen en weer schudden dat het klotst. බිහිවුණු pass. බිහිවුණු om- of door-een-schudden of schommelen. බිහිවුණු pass. — බිහිවුණු iets in klotsende beweging of beroering brengen. — බිහිවුණු of බිහිවුණු zich bewegen, schudden; een zich bewegende glans.

බිහිවුණු KN. het geschud worden, van kaarten

(verg. බිහිවුණු). — බිහිවුණු iets op en neer schudden; de kaarten schudden.

බිහිවුණු KW. zva. බිහිවුණු een vriendelijk ge-laar, een vriendelijke blik (Spr. koesjika, loensch en lonkend).

බිහිවුණු, zie bij බිහිවුණු

බිහිවුණු, zie bij බිහිවුණු

බිහිවුණු KN. zuur (verg. බිහිවුණු en බිහිවුණු). බිහිවුණු een zure (lelijke, kwaadaardige) glimlach.

බිහිවුණු KN. de groote pees boven de hiel, de Achillespees (verg. බිහිවුණු).

බිහිවුණු, zie බිහිවුණු

බිහිවුණු of බිහිවුණු KN. onvolkomen, gebrekkig, niet voldoende door een gebrek of onvolkomenheid; te-kortschieten of tekortkomen; niet in evenredigheid zijn met iets anders, er bij afsteken. බිහිවුණු niet tekortschieten, niet onevenredig. — බිහිවුණු bij iemand tekortschieten; bij iets afsteken; in gebreke blijven, niet voldoen aan een belofte.

බිහිවුණු KN. met de ééne hand achter den rug den anderen arm bij den elleboog vasthouden.

බිහිවුණු ongebr.; බිහිවුණු KN. een kleine බිහිවුණු

බිහිවුණු, zie bij බිහිවුණු

බිහිවුණු KN. zich bedrogen vinden, teleurgesteld worden; zich vergist hebben.

බිහිවුණු, zie bij බිහිවුණු

බිහිවුණු, zie bij බිහිවුණු

බිහිවුණු, zie බිහිවුණු

බිහිවුණු, zie bij බිහිවුණු

බිහිවුණු, ook wel බිහිවුණු KN. geheel ergens inge-stoken, of ingeduwd of ingedrongen, tot waar het niet verder kan, zooals van een kris tot aan het gevest (van බිහිවුණු of බිහිවුණු).

බිහිවුණු KN. een pinangschaar. බිහිවුණු een stanggebit, stang.

බිහිවුණු KN. smak, gesmak, met den mond (verg. බිහිවුණු); gepraat van iemand; lettergroep van een woord; praten (verg. බිහිවුණු). බිහිවුණු een spreek, een syllabe. බිහිවුණු aanhoudend smakken; slabben. — බිහිවුණු den mond open-doen, den mond verroeren, tot spreken. — බිහිවුණු met den mond smakken. — බිහිවුණු de beweging van den mond bij de uitspraak van een letter, zooals die bv. verschillend is bij de aa en de aa.

శ్రీమంత్రులు beraadslagen. అంతర్భాగం, అంతర్భాగం క., oorzaak, de rede. అంతర్భాగం of అంతర్భాగం, wat is de rede er van? om wat rede? waarom? wat scheelt er aan? — అంకి a-maker, benaming van de letter అం en zoo ook అంకి అంకి enz. Even zoo worden in het Sanskritsch de letters met kára, makend, maker, benoemd. — అంకి, అంకి, zva. అంకి of అంకి iet of wat, het een of ander. అంకి er is volstrekt niets; er is niets dat hindert of deert. అంకి mij deert niemandal. — అంకి, అంకి, zie beneden.

అంకి I. కం. zva. అంకి en అంకి (Skr. kara, hand; en de tronk van een olifant; kari, een olifant); als Tj. Sengk. acht (omdat er volgens de mythische voorstelling aan elk van de acht windstreken tot steun een olifant staat. PK.). — II. అంకి in de spreektaal ook అంకి, అంకి క., achterblijven, terugblijven, overblijven; resteren; thuis blijven; achtergelaten, achtergelaten worden; verlaten, alleen gelaten worden door (అంకి) iemand die weggaat; achterstaan, achterblijven, ten achteren zijn, bij (అంకి) iemand; achteraan komen; overblijfsel, overschot; achterstal; later, latere, laatste (in tegenstelling van అంకి en అంకి). అంకి de alleen overgeblevene, de allerlaatste. అంకి ten laatsten, bij slot. అంకి van mijn laarzen heb ik maar één paar over. అంకి (of అంకి) అంకి alleen het huis van den Dë mang is niet in brand geraakt. అంకి of enkel అంకి voor vaarwel! gewone wijze van vaarwel zeggen van iemand die weggaat. Zoo ook అంకి, blijf zitten! voor ik groet je! అంకి, vaarwel zeggen. అంకి geen deel kunnen nemen aan een werk (of feest), omdat men te laat komt. — అంకి, అంకి, అంకి (opzettelijk) achterblijven, door langzaam te loopen; achteraan komen. — అంకి, అంకి, అంకి van allen de laatste zijn; de anderen overleven; het laatst iets doen; van een te betalen som een restant schuldig blijven. — అంకి, అంకి, iets achterlaten, overlaten; iemand achter zich la-

ten. — అంకి of అంకి of అంకి అంకి en అంకి of అంకి het (of de) achtergelatene, achterblijvende, achterstallige; rest, overschot, overblijfsel, achterstal. అంకి als rest nog schuldig blijven. అంకి het laatste restje zijn; als restantje. అంకి; అంకి rijst, als ze half gaar is, in één pot (అంకి) storten, er heet water op gieten, ze klutsen en omroeren, en dan weër in de koekoesan en in de dandang doen, om verder gaar te koken, wat men అంకి noemt. అంకి, zie bij అంకి — అంకి half gaar gekookte rijst, om verder op gezegde wijze behandeld te worden. అంకి half gaar, van gekookte rijst. — అంకి aarden pot, waarin de half gare rijst geklutst wordt, en elke aarden pot van die vorm, ook wel voor bloempot (erg. అంకి). అంకి, అంకి of అంకి (pass. van అంకి), met of bij iets anders of een ander tot twee vereenigd; beide; benevens, bij, met; ten tweeden, en ook, en; vergeleken met, of zva. ons dan in vergelijkingen; in de spreektaal ook tot verbinding vóór een bepaling van voorwerp zva. అంకి of అంకి అంకి de tweede mángsa van het zonnejaar. అంకి అంకి de (of het) tweede; ten tweeden; beide. అంకి అంకి అంకి beide aan weërskanten; beide partijen. అంకి అంకి అంకి van weërskanten, door beide partijen. అంకి, అంకి of అంకి met hun tweeën of beiden, beide te zamen, gezamentlijk, tegader; ook in den zin van met zijn (haar, mijn of uw) echtgenoot te zamen of tegader (erg. అంకి). అంకి, అంకి, anderhalf. అంకి, అంకి, anderhalf honderd. అంకి, అంకి, anderhalf duizend, 1500. అంకి, అంకి, twee of beide tegelijk; alle beide. అంకి అంకి అంకి of అంకి alsmede, en verder, en voorts. అంకి, అంకి, en verder nog. — అంకి, అంకి, iets met zijn tweeën doen of verdeelen. అంకి of అంకి అంకి passief. — అంకి, అంకి, zich zamen vereenigen, in అంకి అంకి అంకి

אֵתְּרָא of pass. van אֵתְּרָא iemand dien men toespreekt (erg. אֵתְּרָא en אֵתְּרָא). אֵתְּרָא אֵתְּרָא een kennis; kennis maken. — אֵתְּרָא אֵתְּרָא of אֵתְּרָא אֵתְּרָא 1. KN., אֵתְּרָא אֵתְּרָא KD., een bekende (erg. אֵתְּרָא אֵתְּרָא אֵתְּרָא). 2. N., אֵתְּרָא אֵתְּרָא K., אֵתְּרָא אֵתְּרָא poet., bekend; bepaald, gewis, stellig, zeker; te bepalen (waarschijnlijk verbastering van אֵתְּרָא אֵתְּרָא. Erg. אֵתְּרָא en אֵתְּרָא). אֵתְּרָא אֵתְּרָא אֵתְּרָא onbepaald, onzeker; niet te bepalen, waarvan men niet bepaald zeggen kan, wat het is. אֵתְּרָא אֵתְּרָא אֵתְּרָא stellig. אֵתְּרָא אֵתְּרָא zeker! he? wel zeker! niet waar? — אֵתְּרָא אֵתְּרָא naar iets of iemand onderzoek doen, om bepaalde zekerheid te erlangen; omtrent iets berigt inwinnen en door vragen onderzoek doen, hoe het er meê staat.

אֵתְּרָא אֵתְּרָא zie bij אֵתְּרָא

אֵתְּרָא KN. bijtende vechten, of vechtende bijten, zooals houden, paarden en andere beesten. — אֵתְּרָא KN., אֵתְּרָא KW., een ander beest bevechtende bijten. — אֵתְּרָא אֵתְּרָא elkander bijten.

אֵתְּרָא אֵתְּרָא KN. water van een sloot of geut afleiden. אֵתְּרָא אֵתְּרָא hetzelfde, en vermanen door een betere leiding aan de gedachten van iemand te geven.

אֵתְּרָא KW. zva. אֵתְּרָא en אֵתְּרָא (erg. אֵתְּרָא); KN. den mond uitspoelen (erg. אֵתְּרָא). אֵתְּרָא אֵתְּרָא gorgelen. — אֵתְּרָא spoelende en schrobbede schoonmaken (erg. אֵתְּרָא bij אֵתְּרָא. — אֵתְּרָא אֵתְּרָא iets door uitspoelen of afspoelen met water schoonmaken (erg. אֵתְּרָא).

אֵתְּרָא KW. zva. אֵתְּרָא waarschijnlijk het Ar. خيرة (chîrah of chiarah), verkiezing, in het spr. אֵתְּרָא אֵתְּרָא al wat men verkiest en bedoelt.

אֵתְּרָא אֵתְּרָא zie אֵתְּרָא

אֵתְּרָא אֵתְּרָא KN. maar half of gedeeltelijk met vleesch gevuld, aan de andere zijde enkel met water, van een kokosnoot, zva. אֵתְּרָא אֵתְּרָא fig. half simpel, stumperig, onnoozel, onhandig. J.

אֵתְּרָא אֵתְּרָא zie bij אֵתְּרָא

אֵתְּרָא אֵתְּרָא Ar. قرآن, qoer-ân, de Koran, de heilige schrift van de Mohammedanen, als Gods woord.

אֵתְּרָא אֵתְּרָא zie bij אֵתְּרָא

אֵתְּרָא אֵתְּרָא KN. een titel van iemand van goede geboorte bij de Makassaren (minder dan אֵתְּרָא); een Boegineesch krisgevest, dat de figuur van een mensch heeft;

ook een figuur van goud aan de greep van een kris.

אֵתְּרָא אֵתְּרָא zie אֵתְּרָא

אֵתְּרָא אֵתְּרָא zie אֵתְּרָא

אֵתְּרָא אֵתְּרָא אֵתְּרָא of אֵתְּרָא KW. zva. אֵתְּרָא oor, en eign. van een zoon van den Zonnegod, geboren uit het oor van Dewi Koenti, vóór haar huwelijk met Pandoe (Skr. karṇa, oor, en eign.).

אֵתְּרָא אֵתְּרָא zie אֵתְּרָא

אֵתְּרָא KN. een vruchtboom, bep. een langlevende vruchtboom; en naam van een getal van tien woerdâ's (Skr. kṛṇa, bezaaid, overdekt, vol). אֵתְּרָא אֵתְּרָא de vruchten van langlevende vruchtboomen. אֵתְּרָא אֵתְּרָא kokosboomen en andere vruchtboomen op het erf, de kēbon, van een woning. אֵתְּרָא אֵתְּרָא een millioen millioenen, een onnoemelijk getal; KW. compleet (een verb. van אֵתְּרָא compleet, een compleet leger van alle wapens. PK.).

אֵתְּרָא אֵתְּרָא 1. zie bij אֵתְּרָא 2. zva. אֵתְּרָא of אֵתְּרָא (Praktische uitspraak van אֵתְּרָא PK.). אֵתְּרָא אֵתְּרָא of אֵתְּרָא אֵתְּרָא om wat rede? waarom?

אֵתְּרָא אֵתְּרָא אֵתְּרָא zie bij אֵתְּרָא

אֵתְּרָא אֵתְּרָא אֵתְּרָא zie bij אֵתְּרָא en אֵתְּרָא

אֵתְּרָא אֵתְּרָא KN. een aarden komfoor of test, zonder rooster (erg. אֵתְּרָא).

אֵתְּרָא אֵתְּרָא KW. zva. אֵתְּרָא — אֵתְּרָא אֵתְּרָא zva. אֵתְּרָא אֵתְּרָא אֵתְּרָא

אֵתְּרָא אֵתְּרָא KN. in verlegenheid geraken om een keus te doen. — אֵתְּרָא אֵתְּרָא of אֵתְּרָא אֵתְּרָא in verlegenheid zijn om een keus te doen; ook jaloersch, naijverig, bv. op een medinnares of op een kameraad (erg. אֵתְּרָא אֵתְּרָא bij אֵתְּרָא).

אֵתְּרָא אֵתְּרָא of אֵתְּרָא 1. KN. middel waardoor, of wijze waarop iets gedaan wordt. 2. N., אֵתְּרָא אֵתְּרָא of אֵתְּרָא אֵתְּרָא oorzaak, rede, om rede dat, doordien; want; zva. אֵתְּרָא en אֵתְּרָא of אֵתְּרָא (Skr. karana, en kârana, middel of wijze van handeling; daad, handeling; oorzaak, rede, beweegrede). אֵתְּרָא (of אֵתְּרָא אֵתְּרָא) אֵתְּרָא (of אֵתְּרָא אֵתְּרָא) goedschiks, zonder dat er geweld behoeft gebruikt te worden. אֵתְּרָא אֵתְּרָא van aangezigt tot aangezigt. אֵתְּרָא אֵתְּרָא אֵתְּרָא een opregt, eenvoudig mensch. אֵתְּרָא אֵתְּרָא om Gods wil. אֵתְּרָא אֵתְּרָא אֵתְּרָא iemand die om Gods wil handelt, pro Deo, voor niet, iets doet. אֵתְּרָא אֵתְּרָא אֵתְּרָא zonder

oorzaak. కృతకము want, namelijk, zva. కృతకము
 కృతకము కృతకము కృతకము zva. కృతకము కృతకము
 అంకము en అంకము kw. tederheid, deernis, mede-
 lijden, ontferming, gunst; ook weenen (Skr. ka-
 roena, en károenyá, tederheid, deernis, enz.,
 en droefheid, bedroefdheid. Vrg. కృతకము).

కృతకము kw. lichtstraal, straal van de zon of maan,
 ook de zon (Skr. kirāṇa. Het wordt ook verklaard
 door కృతకము కృతకము en కృతకము). కృ
 కృతకము (కృతకము) zie bij కృతకము

కృతకము KN. door list misleid, verschalkt; misleiding.
 — కృతకము iemand misleiden, verschalken.

కృతకము KN. mandje van gevlochten bamboe, zooals
 waarin de dorpelingen vruchten of drooge eetwaren
 voor hun hoofden op de hoofdplaats meênemmen (vrg.
 కృతకము en కృతకము).

కృతకము KN. sparteling, om ergens uit of los
 te komen (vrg. అంకము). — కృతకము
 కృతకము spartelen. — కృతకము కృతకము
 కృతకము of అంకము కృతకము కృతకము spartelend,
 al spartelend, liggen te spartelen.

కృతకము కృతకము of అంకము ook కృతకము KN. ge-
 rinkel, zooals van geld, een bos sleutels, ketting-
 en, enz. (vrg. కృతకము కృతకము కృతకము en కృతకము
 కృతకము). — కృతకము rinkelén.

కృతకము KN. metalen ringen, die een rinkelend
 geluid maken, soms met belletjes, door kinderen
 boven de enkels gedragen (vrg. కృతకము).

కృతకము zie కృతకము

కృతకము KN.; కృతకము zva. కృతకము కృతకము
 కృతకము of కృతకము bedwingen.

కృతకము zie bij కృతకము

కృతకము zie అంకము

కృతకము zie అంకము

కృతకము KN.; కృతకము overal druipen
 of druppelen, bv. van het zweet; zva. కృతకము
 కృతకము van కృతకము van den grondvorm కృతకము

కృతకము KN. naam van den tweeden zoon van
 Watoe-goenoeng, en van de vierde Woekoe.

కృతకము zie bij కృతకము

కృతకము zie bij కృతకము

కృతకము kw. zva. కృతకము TP., lijkbaar (vrg. కృతకము
 కృతకము); ook kw. naam van een soort van eend
 (Skr. karāṇḍa en kárāṇḍawā, eend. PK.). కృ
 కృతకము naam van een bosch ten noorden van

Soerakarta, dat door het bijgeloof voor gevaarlijk
 gehouden wordt (Skr. kárāṇḍawā-wānā, een-
 dewoud. PK.). కృతకము (of కృతకము) కృతకము schrift
 op doodkisten en graven, een soort van schrift,
 waarvan de uitvinding aan Adji-Sákā toegeschre-
 ven wordt.

కృతకము KN. hert met gespikkelde huid, anders కృతకము
 కృతకము

కృతకము KN. of N. zva. కృతకము of కృతకము

కృతకము KN. een groote korf van bamboe, waar-
 in levensmiddelen en de gamêlan-kloppers bewaard
 worden; ook een bak van omgebogen en vastgenaai-
 de oepih, daar men rijst en andere dingen in be-
 waren kan (Skr. karāṇḍa, korf. PK.).

కృతకము KN. bloedverwantschap, familie. — కృతకము
 కృతకము aan elkander vermaagschapt; een fa-
 milie uitmaken.

కృతకము zie bij కృతకము en కృతకము
 కృతకము of కృతకము KN. naam van een wilden
 bloeienden boom; (ook naam van breede boonen,
 die gekookt bij de rijst gegeten worden. J.).

కృతకము KN. naam van de vrucht van den gebang-
 boom.

కృతకము KN. 1. een hok, kooi, korf of ruif van houten
 of bamboezen latwerk. 2. కృతకము of కృతకము
 ook కృతకము naam van een hoogen boom, en
 van de vrucht daarvan, aangenaam zuur van smaak,
 minder zuur dan tamarinde.

కృతకము zie కృతకము

కృతకము KN. meer of min groote, grof gevlochtene,
 lange ronde mand, gew. van bamboe, tot verpakking
 en vervoer van goederen (vrg. కృతకము en కృతకము).

కృతకము KN. ruw van oppervlakte, geschikt om iets
 op te slijpen of een lucifer te strijken. కృతకము
 కృతకము een soort van plaatijzer, daar bv. bak- en
 braadpannen van geslagen worden. కృతకము
 een soort van steenachtige of ijzerhoudende kleiaarde.

కృతకము KN. het branden of bijten op de tong, zoo-
 als van Spaansche peper. — కృతకము branden
 of bijten, van een brandend of bijtend gevoel
 in den mond, of ook wel op den huid (vrg. కృతకము).

కృతకము KN. een sissend of piepend geluid van iets
 in het vuur. — కృతకము in het vuur sissen
 of piepen.

కృతకము of కృతకము KN. naam van een soort van

kleine schelpen. ἡ ἀπολογία ἡ ἀπολογία een scheldwoord: gemeene vent!

ἡ ἀπολογία zie ἀπολογία

ἀπολογία KN. het aanhoudend doorregenen, van den regen. — ἀπολογία aanhoudend doorregenen, zonder ophouden voortregenen.

ἀπολογία zie ἀπολογία

ἀπολογία KN. gekletter van een aantal lansen; een menigte van lansen, die kletterend een voorwerp doorboren (verg. ἀπολογία). — ἀπολογία kletterend doorboren, van lansen; snorrend door de lucht vliegen, van pijlen; snaterend spreken, snoeven, pochen.

ἀπολογία of ἀπολογία KN. dof gerammel, zoals van in een zak door elkander geschudde spijkers; ook gerammel, voor veel gepraat. — ἀπολογία of ἀπολογία dof rammelen.

ἀπολογία zie ἀπολογία

ἀπολογία KN. met olie half gaar gebraden buffelvel; ook rekenen, berekenen (en confijt, confituren, snippers, sukade, vruchten in louter suikergekookt en geconfijt; ook klein, slecht van soort, bv. van metselsteenen en koekjes suiker. J.). — ἀπολογία κρέτικ making. — ἀπολογία berekening; ook klein, bv. van een kleine soort van metselsteenen; klein grut, bv. van kleine manggas.

ἀπολογία KN. gekletter van een aantal lansen. — ἀπολογία met zijn velen er op aanvallen om iets te doen; op iemand met zijn velen met krissen of pieken aanvallen om hem te doorsteken, zwa. ἀπολογία (verg. ἀπολογία). ἀπολογία ἡ ἀπολογία of ἀπολογία pass. ἀπολογία ἡ ἀπολογία een scheldwoord, waarmee men iemand zulk een behandeling toewenscht.

ἀπολογία of ἀπολογία KN. klein, van wajangpoppen; en zwa. ἀπολογία ἀπολογία een klein soort van wajangpoppen.

ἀπολογία zie ἀπολογία

ἀπολογία kw. woest, wreed, vergramd (Skr. क्रोधा, hard, wreed, onmeedoogend, barsch, verschrikkelijk).

ἀπολογία zie ἀπολογία

ἀπολογία kw. zwa. ἀπολογία ἀπολογία naam van bosch.

ἀπολογία KN. gekookte en daarna gedroogde rijst. — ἀπολογία gekookte rijst droogen, karak muken.

ἀπολογία KN. bloesemknop, van sommige vruchtboomen, zoals de djamboe; knoppen, bloesemknoppen krijgen of hebben, in de knop staan (verg. ἀπολογία en ἀπολογία — ἀπολογία of ἀπολογία grote lust toonen te hebben, zich erg belust betoonen, zoals tot eten, van een herstelde zieke, naar iets haken.

ἀπολογία KN.; ἀπολογία iets bijtende vasthouden, niet loslaten.

ἀπολογία KN. schraapmesje of klein werktuig om mee te schrapen (verg. ἀπολογία). — ἀπολογία iets schrapen, afschrapen, uitschrapen. (Een ander zie bij ἀπολογία). ἀπολογία de wenkbrauwen met een mesje gelijk scheren. — ἀπολογία of ἀπολογία schraapsel, afschraapsel; uitschraapsel.

ἀπολογία KN. geschrab, en een ijzer of iets om mee te schrabben of te poken (verg. ἀπολογία ἀπολογία en ἀπολογία). — ἀπολογία schrabben, afschrabben, afkrabben, uitschrappen, uitkrabben. — ἀπολογία mv., en ergens inkrabsels in maken. — ἀπολογία schraapsel; schrab, die gedaan wordt, bv. met een scheermes. ἀπολογία ἀπολογία twee schrabben.

ἀπολογία KN. schrobber, schrabber; roskam; het geroskamd worden, roskamming, van een paard (verg. ἀπολογία). — ἀπολογία schrobben; roskammen. — ἀπολογία iets bezigen om te roskammen; met iets roskammen. — ἀπολογία afschrabsel; het vuil dat met de roskam wordt afgeschrabt.

ἀπολογία KN. een jonge hond (verg. ἀπολογία). ἀπολογία ἀπολογία spr.

ἀπολογία KN. het ratelend geluid van een werktuig, zoals een katrol, waarmee iets opgeheschen of opgewonden wordt. — ἀπολογία hijschen; iets ophijschen, opwinden, ophalen; ook om iets een touw heen winden of halen, om het weg te trekken. — ἀπολογία werktuig om op te winden, katrol, hijschblok, blok, schijf, windas, spil; roerstok, kruk.

ἀπολογία I. kw. alom bekend, berucht, vermaard; een algemeen verspreid gerucht. G. 2. KN. naam van een zeevisch.

ἀπολογία KN. een koker van bamboe met één of meer gaten of kepen, waarop met een latje van

դասեր 1. *zie bij արդյունք* 2. դասեր of արդյունք. KN. in overeenstemming of evenredigheid met iets anders; accorderend, *van iemands berekening met die van een ander; en zva. անդամ* (Het is het acc. pass. van արդյունք KW. zva. անդամ in evenredigheid met iets anders, Ar. عرف, 'oerph, overeenstemmend, accoord).

դասեր. KN. witte schurftige vlekjes aan den kop van een haan, *door verwonding bij het vechten veroorzaakt; zwarte vlekken aan vruchten; ook benaming van een zekeren huiduitslag.* — անդամ արդյունք of դասեր արդյունք gekookte rijst uit de pot of uit een rijstmandje (անձի) uitschrappen (erg. դասեր արդյունք). — դասեր արդյունք zva. դասեր արդյունք

անդամ արդյունք *zie արդյունք*
 անդամ. KN. spaanders en kleine afhaksels van hout, *voor brandhout; ook անդամ of տանք* drooge bladen van suikerriet, *die tot brandstof gebruikt worden.* — անդամ hard droog, bros van droogte, *zoodat het in de hand ligt brokkelt en vergruist, brokkelig.*

անդամ. KN. kruimelig, dun, *van tempé; valsch, nagemaaft, van geld, zva. անձի (erg. անդամ).* — անդամ անդամ zeer kleine zwarte mieren. — անդամ en անդամ անդամ kruimelig, broos, *van iets dat gegeten wordt.* անդամ անդամ hij eet kruimelig (weinig). անդամ անդամ kruimelig, tot in kleinigheden kiesch of keurig. անդամ անդամ անդամ spr.

անդամ. KN. een toespis bij de rijst van het binnenste vleeschachtige gedeelte van buffelhuid, of ook wel van visch, broos in olie gebraden.

անդամ. KN. het blad van den Tal-boom, *waarop de Javanen in vroegere tijden gewoon waren te schrijven (erg. անդամ en դասեր).*

անդամ. KN., bemorst, *zoodat met vet of slik, bv. անդամ անդամ schraal en dun, zoodat van het padigewas, het hoofdhaar en den baard.*

անդամ. KN. sappeloos, voos, *van hout en suikerriet. անդամ անդամ en անդամ անդամ* maar den halven wasdom bereiken en door gebrek aan sappen verschrompelen en afvallen, *van een vrucht, zoodat een djamboe of mangga.* — անդամ անդամ

անդամ անդամ of անդամ անդամ door gebrek aan sappen verschrompeld en afgevallen, *van een vrucht.*

անդամ of անդամ. KN. muts, slaapmuts; ook de vorst van een dak, *waarmee de nok van een dak bevestigd wordt (Port. carapuca; en erg. անդամ).* անդամ անդամ. KN. uitgevreten, ledig, ijl, *bv. van padi en katjang; ook vermolud, week, van hout (erg. անդամ անդամ).*

անդամ անդամ *zie bij անդամ*
 անդամ անդամ zva. անդամ անդամ
 անդամ անդամ *zie bij անդամ*

անդամ. KN. I. een tot afschutting omheinde plaats; een omheind park voor herten en andere dieren, hertekamp. — II. անդամ of անդամ *het geluid van een gekletter of gerommel van tegen elkander stootende lansen of schilden, of van pijlen in een pijlkoker; getrappel van paarden of van veel stappende personen (erg. անդամ անդամ en դասեր անդամ).* — անդամ անդամ zulk een geluid maken, kletteren of rammelen. — անդամ անդամ een plaats door een omheining afschutten.

անդամ of անդամ en անդամ անդամ of անդամ անդամ. KN. gerammel, *zoodat van een groote hoop geld, als men het bv. naar zich toehaalt (erg. անդամ II. en դասեր).* — անդամ անդամ zulk een gerammel maken; kletteren van tegen elkander rakende wapens.

անդամ. KN. iets van smalle plankjes nevens elkander, *zoodat voor een bruggetje en voor een klap in boomen tot verjaging van de vogels; jalousien van een venster. անդամ անդամ անդամ* venster met jalousien.

անդամ անդամ en անդամ անդամ *zie անդամ անդամ*

անդամ of անդամ. KW. zva. անդամ անդամ of անդամ անդամ anders անդամ անդամ genoemd; (ook naam van den vogel, die anders անդամ անդամ genoemd wordt. G.)

անդամ of անդամ ook անդամ of անդամ. KN. een groote leëren tasch, reistasch; leëren randsel (erg. անդամ en անդամ).

անդամ անդամ անդամ en անդամ. KW. zva. անդամ անդամ. անդամ en անդամ *van een vrouw, te doen hebben (gemeenschap hebben) met een man. անդամ*

အိမ်ထဲ၌ in liefdesgemeenschap leven *met een vrouw.*
 အိမ်ထဲ၌ ကျ. *zva. အရှင်အိမ်ထဲ၌*
 အရှင် အိမ်ထဲ၌ အိမ်ထဲ၌ of အိမ်ထဲ၌ ကျ. *zva. တာဝန်*
 အိမ်ထဲ၌ အိမ်ထဲ၌ အိမ်ထဲ၌ en အိမ်ထဲ၌ *vergramd,*
 gramschap (*Skr. kroeda, krōda en kroedda.*
Vrg. အရှင် en အိမ်ထဲ၌).

အိမ်ထဲ၌ ကျ. *zva. အိမ်ထဲ၌ en အိမ်ထဲ၌*
 te ver gaan, om terug te treden; voortrollen (*waar-*
schijnlijk passief van အိမ်ထဲ၌ zie အိမ်ထဲ၌).

အိမ်ထဲ၌ *zie အိမ်ထဲ၌*
 အိမ်ထဲ၌ *zie အိမ်ထဲ၌*
 အိမ်ထဲ၌ *zie အိမ်ထဲ၌*
 အိမ်ထဲ၌ *zie အိမ်ထဲ၌*

အိမ်ထဲ၌ *zie bij အိမ်ထဲ၌*
 အိမ်ထဲ၌ ကျ. *gordijn of kleed, waarmee iets bedekt*
 wordt; gordijn, waarmee een plaats op het erf af-
 gesloten wordt, om daarachter een jonge te besnij-
 den; *en zva. အိမ်ထဲ၌* gordijn van een palanquin
 (*vrg. အိမ်ထဲ၌. အိမ်ထဲ၌* een voile).

အိမ်ထဲ၌ of အိမ်ထဲ၌ ကျ. *kleine beweging van*
het lichaam. အိမ်ထဲ၌ gemoedsbeweging (*vrg.*
အိမ်ထဲ၌ en အိမ်ထဲ၌). — အိမ်ထဲ၌ *zich een*
weinig bewegen, zich verroeren.

အိမ်ထဲ၌ ကျ. *zva. အိမ်ထဲ၌ (Skr. krjā, werk); KN.*
kunstwerker, ambachtsman, zooals een smid of ko-
perslager; ook algemeene benaming van een klasse
van beampten van den Vorst voor allerlei ambach-
ten (vrg. အိမ်ထဲ၌ en အိမ်ထဲ၌).

အိမ်ထဲ၌ အိမ်ထဲ၌ *zie အိမ်ထဲ၌ III.*
 အိမ်ထဲ၌ အိမ်ထဲ၌ of အိမ်ထဲ၌ ကျ. *zva. အိမ်ထဲ၌ en အိမ်ထဲ၌*
 အိမ်ထဲ၌ ကျ. *zva. အိမ်ထဲ၌* een hoeveelheid
 rijstveld, als één man met zijn gezin bearbeiten
 kan, *anders အိမ်ထဲ၌* genoemd (*Skr. kārjja*, te doen;
 werk; bezigheid). အိမ်ထဲ၌ *zva. အိမ်ထဲ၌*
 အိမ်ထဲ၌ အိမ်ထဲ၌ ကျ. *de maker, de schepper. —*
 အိမ်ထဲ၌ *zva. အိမ်ထဲ၌ — အိမ်ထဲ၌ hetz.*
 — အိမ်ထဲ၌ ကျ. *en KN. zva. အိမ်ထဲ၌*
iemands bezigheden, waar iemand zich meê bezig
houdt.

အိမ်ထဲ၌ *zie bij အိမ်ထဲ၌ III.*
 အိမ်ထဲ၌ ကျ. *zva. အိမ်ထဲ၌ အိမ်ထဲ၌ en အိမ်ထဲ၌*
 အိမ်ထဲ၌ အိမ်ထဲ၌
 အိမ်ထဲ၌ *zie bij အိမ်ထဲ၌*
 အိမ်ထဲ၌ ကျ. *gekraak, krakend geluid, zooals van*
onrijpe vruchten, als men die kauwt (vrg. အိမ်ထဲ၌).

အိမ်ထဲ၌ ကျ. *gekraak, een krakend geluid, zooals*
door het trappen op doppen van noten, kastanjes
en dergelijke, of door het vergruizen van iets dat
broos is, zooals beschuit (vrg. အိမ်ထဲ၌ en အိမ်ထဲ၌
ကျ. — အိမ်ထဲ၌ kraken, een krakend geluid
 geven; krakend.

အိမ်ထဲ၌ ကျ. *een Chinese aarden kofflijan.*

အိမ်ထဲ၌ ကျ. *en အိမ်ထဲ၌* ook *အိမ်ထဲ၌*
အိမ်ထဲ၌ dieven, die met zijn drieën of
 vieren 's nachts met geweld in een huis komen en
 zich meester maken van goederen; *halve kampaks,*
daar men onder အိမ်ထဲ၌ een grooter troeproo-
vers verstaat (vrg. အိမ်ထဲ၌). — အိမ်ထဲ၌ *en*
အိမ်ထဲ၌ zóo bij iemand in huis komen en
 zich meester maken van zijn goed; *op iemand of*
iets met zijn velen aanvallen; iemand of iets met
zijn velen grijpen, aangrijpen of aanpakken; ont-
rukken, ontscheuren, afgrissen, ontveldigen (een
ander အိမ်ထဲ၌ *zie bij အိမ်ထဲ၌).* —
အိမ်ထဲ၌ of အိမ်ထဲ၌ met
 zijn velen tegelijk op iets aanvallen, zoodat de één
 den ander verdringt; (*ook* het gevoel van kriebeling,
 jeuking, prikkeling, over een uitgestrektheid van
 den huid. J.). — အိမ်ထဲ၌ *op zulk een*
wijze, dat men met zijn velen tegelijk ergens op
aanvalt.

အိမ်ထဲ၌ *zie bij အိမ်ထဲ၌*
 အိမ်ထဲ၌ *zie အိမ်ထဲ၌*

အိမ်ထဲ၌ *een klanknabootsing van het geluid, dat wa-*
terkruiden of holle bamboezen veroorzaken, als zij
in het water gedompeld worden. အိမ်ထဲ၌
အိမ်ထဲ၌ spr.

အိမ်ထဲ၌ I. ကျ. *zva. အိမ်ထဲ၌ en အိမ်ထဲ၌* ကျ.,
 အိမ်ထဲ၌ ကျ., *heuschheid, beleefdheid in het spreken;*
welvoeglijkheid; heusch, beleefd (Skr. krama,
ge-
regelde, behoorlijke gang, regel, orde). အိမ်ထဲ၌
de beleefde taal, die de mindere tot den meerdere
spreekt, en die door ambtenaren en aanzienlijken
tot elkander gesproken wordt. အိမ်ထဲ၌ het
 hoog-krāmā. အိမ်ထဲ၌ *puik beleefd in het spre-*
ken; zeer heusch, zeer zachtzinnig van aard. အိမ်ထဲ၌
အိမ်ထဲ၌ edelmoedigheid, edelaardigheid, groot-
 moedigheid. အိမ်ထဲ၌ *spr. — အိမ်ထဲ၌*
een woord in de Krāmātaal overbrengen.

II. အိမ်ထဲ၌ *in Krāmā ook wel အိမ်ထဲ၌* KI. *van က*

(*erg. դատարան*). — դատարան *de lading* met zulk een trekker uithalen.

դատարան KN. dreunen, in een schuddende beweging geraken, *zoals een huis als er een zwaar rijtuig voorbij gaat (minder zware schudding dan դատարան van դատարան)*; *fig.* ongelukkig geworden, *անցնելու ճան*

դատարան *of* *դատարան* *zie bij դատարան*

դատարան *Al. zva. արև*

դատարան KW. *zva. արդարան* KN. het tegelijk als een zwerm voor den dag komen *van een menigte menschen (erg. անտան)*. — *արդարան* tegelijk als een zwerm voor den dag komen *van een menigte menschen*; (*ook zva. արևնապարտ G.*).

անտան KN. uitschudden *of* uitkloppen, *van een kleedingstuk of lang hoofdhaar*; uitrukken, tevoorschijn komen, *van krijgsvolk op het slagveld (երդ անտան)*; *fig.* de verantwoordelijkheid van zich afschudden (de handen er van afwassen). *անտան* *zva. անտան* en zich de kleeren uitschudden; de vlerken uitslaan, *van een vogel als hij wil gaan vliegen*. — *անտան* *iets, daar men verantwoordelijk voor gesteld zou kunnen worden*, van zich afschudden; *volk* doen uitrukken, tevoorschijn doen komen.

արդարան KN. het plat, het onderste vlak of vlakke gedeelte *van iets*; het op zijn plat of vlakke kant liggen, *bv. van een onderste boven liggende pot of mand*; het op zijn buik liggen (*erg. արդարան*). — *արդարան* op zijn plat, op zijn vlakke of opene kant, *of* op zijn buik. — *արդարան* op iets met de buik vallen *of* gaan liggen; *iets of iemand* zetten onder iets dat onderste boven op zijn plat staat, *bv. onder een omgekeerde mand*; aan iemand *of iets* zich onderwerpen; aan *een eed* zich onderwerpen; *een eed* op zich nemen; voor *iets* instaan. *անտան* onder *iets, dat onderste boven gevallen is*, raken. — *արդարան* *iets* op zijn plat *of iemand* op zijn buik doen liggen. *անտան* = *անտան* *(of անտան) արդարան* *zpr.* voor twee kinderen, een jonge en een meisje, tegelijk uithuwelijken. — *անտան* *of անտան* *zva. արդարան* *ook benaming van een kiud van ongeveer vier maanden.*

արդարան KN. naam van een zeeisch, die boven water komend een trompettend geluid geeft.

անտան *zie անտան*

անտան *zie bij անտան*

անտան KN. offer, offerhande (*Ar. قربان* *Erg. անտան*). — *անտան* *iets* offeren, tot een offerhande brengen.

անտան *zie bij անտան*

անտան *of անտան* *Holl. karabijn.*

անտան *zie bij անտան*

անտան *zie bij անտան*

անտան *zva. դատարան*

անտան KN. nabestaande, bloedverwant (*Ar. قرابة* *Erg. անտան*).

անտան *zie bij անտան*

անտան KN. een aanval van twee of meer personen tegelijk (*erg. անտան* en *անտան*). — *անտան* op iemand met zijn tweeën of meer tegelijk aanvallen, met zijn velen tegelijk bestormen (*erg. դատարան*). — *անտան* met zijn velen er op toelopen, aanstormen, toestroomen *of* toeschieten.

անտան *of անտան* *Holl. korbeel, klamp, hoekklamp, tot bevestiging van een gebindte, stijl of stut. անտան* hoekklamp, die met pen en gat in balk en stijl zit, *een eigentliche korbeel.*

անտան KN. het gedruisch en gefladder van een kleed om de beenen; door het gefladder van een kleed om de beenen gehinderd worden in het gaan; *fig.* beletsels ondervinden, in moeilijke omstandigheden verkeereren; *ook zva. դատարան* — *անտան* fladderend gedruisch maken, *zoals een nieuw kleed*; *ook zva. դատարան*

դատարան *ook wel դատարան* KN. geplas of geklots in een niet heel diep water bij het doorwaden; plas, plas! (*erg. դատարան* en *անտան*). — *դատարան* waden, plassend door het water loopen; *een water* doorwaden; *ook de hand of handen* in het water steken *om er in te roeren of de handen te wasschen (erg. անտան)*.

անտան *zie bij անտան*

դատարան KN. een met gordijnen omhangen draagstoel (*erg. անտան անտան դատարան դատարան* en *անտան*).

անտան *ook wel անտան* *bijnaam van Ardjoenâ (Skr.*

het halen, het leven behouden, *van een zieke.* ἡ ἀποφυγή *van een zieke, ook van ziek veldgewas,* het niet halen, of niet te redden (te behouden) zijn. — ἡ ἀποφυγή *mv.*, bijeenrapen en oprapen. — ἀποφυγιστὴς het met de handen bijeengestrekene en opgenomene; een haal, een trek.

ἡ ἀποφυγιστὴς *kw.* *zva.* ἡ ἀποφυγή *en* ἀποφυγιστὴς *ook* ἡ ἀποφυγιστὴς *zva.* ἀποφυγιστὴς ἡ ἀποφυγιστὴς *zie bij* ἡ ἀποφυγιστὴς ἡ ἀποφυγιστὴς *kn.* snoet (*erg.* ἡ ἀποφυγιστὴς); witte plekken aan beide hoeken van den mond, *lidteekens van pokken of uitslag.* — ἡ ἀποφυγιστὴς drinken of slurpen met den snoet in het water, *zooals beesten doen; ook plat woord voor* drinken. — ἡ ἀποφυγιστὴς gulzig drinken; verzwelgen, inzwelgen.

ἀποφυγιστὴς *zie bij* ἡ ἀποφυγή

ἡ ἀποφυγιστὴς *zie bij* ἡ ἀποφυγή

ἡ ἀποφυγιστὴς *TF. en OS.* *zva.* ἀποφυγιστὴς draaitol. ἀποφυγιστὴς *Ar.* حكاية, verhaal, geschiedenis.

ἀποφυγιστὴς 1. *Ar.* حكاية, wijze, geleerde 2. *Ar.* حاكم, regter, regter bij de priesterlijke regtbank; opperpriester in een distrikt, *die de bevoegdheid heeft, om meisjes en vrouwen, die geen wali hebben of wier wali afwezig is, in het huwelijk te bevestigen of daartoe zijn toestemming te geven* (*erg.* ἀποφυγιστὴς II).

ἀποφυγιστὴς *zie bij* ἀποφυγή

ἀποφυγιστὴς *zie* ἀποφυγή

ἀποφυγιστὴς *Ar.* حاكم, geleerden (*het coll. meerv. van* حاكم; *zie* ἀποφυγιστὴς 1).

ἀποφυγιστὴς of ἀποφυγιστὴς *Ar.* حاكم, beoordeeling, schatting, taxatie.

ἀποφυγιστὴς *zie* ἀποφυγή

ἀποφυγιστὴς *kn.* aarden deksel van een pot of kookketel (*erg.* ἀποφυγιστὴς en ἀποφυγιστὴς ἀποφυγιστὴς en ἀποφυγιστὴς). — ἀποφυγιστὴς aanhoudend thuis blijven, niet van uitgaan houden. — ἀποφυγιστὴς iets met een aarden deksel toedekken, het deksel op een pot doen.

ἀποφυγιστὴς *kn.* van een zaak of van de waarheid iets verbergen of verborgen houden, *het tegenovergestelde van* ἀποφυγή (*erg.* ἀποφυγιστὴς). — ἀποφυγιστὴς van een zaak iets bedekt of verborgen houden, *er niet rond voor uitkomen.*

ἀποφυγιστὴς *kn.* deksel, dekkleed, bekleedsel; liggen of

slapen met toegedekt aangezigt (*erg.* ἀποφυγιστὴς). ἀποφυγιστὴς wat binnen den omtrek is van een bepaalde ruimte, *huis, dorp of stad.* — ἀποφυγιστὴς iets met een kleed bedekken; het aangezigt toedekken. — ἀποφυγιστὴς hetgeen toegedekt wordt; met toegedekt aangezigt; de binnenste omtrek van een bepaalde ruimte. — ἀποφυγιστὴς *zie boven.*

ἀποφυγιστὴς *zie* ἀποφυγή

ἀποφυγιστὴς *zie* ἀποφυγή

ἀποφυγιστὴς *verk.* ἀποφυγιστὴς, ἀποφυγιστὴς, oudere broeder; *zie bij* ἀποφυγιστὴς (*erg.* ἀποφυγιστὴς); de oudere of grootere dan iemand of iets daarop volgend. ἀποφυγιστὴς of ἀποφυγιστὴς oudere zuster. ἀποφυγιστὴς de bijzonder groote, *bv. van wajaangpoppen.* ἀποφυγιστὴς je oudere broeder. ἀποφυγιστὴς of ἀποφυγιστὴς zijn (*of haar*) oudere broeder. ἀποφυγιστὴς de op één na de jongste. — ἀποφυγιστὴς iemand oudere broeder noemen.

ἀποφυγιστὴς *van* ἀποφυγιστὴς, ἀποφυγιστὴς.

ἀποφυγιστὴς 1. *kw.* begeeren, verlangen. 2. ἀποφυγιστὴς *Ar.* حد (*kadd*), *kn.* grens, grensscheiding; einde, expiratie, *van een bepaalde tijd.* ἀποφυγιστὴς over de grens, *voor* de behoorlijke maat te buiten gaande.

ἀποφυγιστὴς *kn.* naam van een kleine smakelijke riviervisch.

ἀποφυγιστὴς I. *kw.* en *os.* *kn.*, ἀποφυγιστὴς, ἀποφυγιστὴς, ἀποφυγιστὴς, gelijk, als, gelijk als, zooals, evenals; het lijkt, het is alsof, het schijnt; waarschijnlijk (*ἀποφυγιστὴς is ook k. van* ἀποφυγιστὴς *en een ander* ἀποφυγιστὴς *zie ben.*). ἀποφυγιστὴς heel waarschijnlijk, wèl denkelijk, wèl mogelijk. ἀποφυγιστὴς ἀποφυγιστὴς het leek, dat je het vergeten zoudt. ἀποφυγιστὴς ἀποφυγιστὴς ἀποφυγιστὴς zooals bij voorbeeld, bij voorbeeld; om iets te noemen, namelijk. ἀποφυγιστὴς *zeer beleefd* *Md.* *os.* *k.*, ἀποφυγιστὴς *verk.* ἀποφυγιστὴς, ἀποφυγιστὴς *gew.* ἀποφυγιστὴς *verk.* ἀποφυγιστὴς of ἀποφυγιστὴς en ἀποφυγιστὴς, ἀποφυγιστὴς *gew.* ἀποφυγιστὴς of ἀποφυγιστὴς *gewoon* *Md.*, hoe? hoedanig? hoe is het? wat dunkt je er van? wel hoe? hoe nu? ἀποφυγιστὴς, ἀποφυγιστὴς ἀποφυγιστὴς, ἀποφυγιστὴς *Md.*, ἀποφυγιστὴς of ἀποφυγιστὴς *zeer beleefd* *Md.*: als wat? hoe is het er meê? waar lijkt het naar? als ik weet niet wat! hoe veel ook! hoe erg ook! ἀποφυγιστὴς op wat wijze moet het wezen? op wat wijze het wezen mag;

արագործ էլ, een Vorst van een buitengemeen vorstelijk voorkomen. արագործութեան, արագործութիւն, արագործություն, KI., er te veel in zoeken, een gezegde zoo opvatten, dat men er iets kwaads in vindt. — արագործը iemand wat te veel geven; ergens wat veel van iets indoen. — արագործելը lijden door overmaat. արագործութեամբ overmatige vermoeyenis lijden. — անարագործելու ձեռքեր, sie beneden.

դաստիարակ of դաստիարակ ձեռքեր, sie bij ճիւղեր

արագործելու ձեռքեր, sie bij անարագործելու

արագործելու ձեռքեր, sie bij արագործելու

արագործելու ձեռքեր, sie bij անարագործելու

արագործելու ձեռքեր, KN. een groene stof van de vezels van gebangbladen geweven, waarvan geld-, koffie- en rijstzakken gemaakt worden, en die ook wel tot kleding van zeer arme menschen dient (vrg. անարագործելու ձեռքեր).

անարագործելու ձեռքեր, KN. trilling van de zenuwen of trillende beweging in het bloed op de een' of andere plaats van het lichaam, zooals in het bovenste ooglid, de wenkbrauwen of de lippen, waaruit de Javan zich het een of ander goed of kwaad voorspelt (vrg. անարագործելու ձեռքեր en անարագործելու ձեռքեր). — արագործելու ձեռքեր trillend zich bewegen, bv. van de pols; beven, van de hoeken van de lippen, van iemand die erg boos is. — անարագործելու ձեռքեր zulk een onwillekeurige trillende beweging ergens hebben.

անարագործելու ձեռքեր, Ar. حديث, verhaal, overlevering; inzonderheid overlevering van hetgeen de Propheet gesproken of gedaan heeft.

անարագործելու ձեռքեր, sie անարագործելու ձեռքեր

անարագործելու ձեռքեր, Ar. قدس, heilig; gewijd (vrg. անարագործելու ձեռքեր); ook KN. naam van een regentschap.

անարագործելու ձեռքեր, sie bij անարագործելու ձեռքեր

անարագործելու ձեռքեր, gew. անարագործելու ձեռքեր, ook անարագործելու ձեռքեր, KN. onduidelijk van uitspraak bij het spreken, onverstaanbare klanken voortbrengen; lallen (vrg. անարագործելու ձեռքեր en անարագործելու ձեռքեր). — անարագործելու ձեռքեր bij het spreken de tong uitsteken. անարագործելու ձեռքեր gedurig de tong uitsteken; lallen.

անարագործելու ձեռքեր, sie bij անարագործելու ձեռքեր

անարագործելու ձեռքեր, KN. een draaijende, wielende of borrelende beweging in het water; een draaikolkje door de beweging van een groote visch in het water veroorzaakt.

անարագործելու ձեռքեր, KN. naam van een gewest.

անարագործելու ձեռքեր, KN. de beweging van de tong bij het spreken. անարագործելու ձեռքեր langzaam spreken, teemen. անարագործելու ձեռքեր al wat hem voor den mond komt.

անարագործելու ձեռքեր, KN. de beweging van iets onder een kleed of dek. — անարագործելու ձեռքեր veêrkrachtig, een ontvangene duw of stoot teruggevend (vrg. անարագործելու ձեռքեր).

անարագործելու ձեռքեր, KN. zuid, het zuiden, zuidelijk. անարագործելու ձեռքեր zuidwest. անարագործելու ձեռքեր of անարագործելու ձեռքեր de Vorstin van het zuiden, een Djin, die volgens het bijgeloof in de zuidzee haar hof houdt, anders անարագործելու ձեռքեր genoemd. անարագործելու ձեռքեր de zuidkant, of aan de zuidkant, van de rivier. — անարագործելու ձեռքեր naar het zuiden gaan.

— անարագործելու ձեռքեր wat naar het zuiden gaat, het zuidwaarts gelegene. — անարագործելու ձեռքեր zuidwaarts gaan. — անարագործելու ձեռքեր of անարագործելու ձեռքեր iets naar het zuiden, of zuidwaarts, verplaatsen, wenden, schuiven, brengen, enz. — անարագործելու ձեռքեր of անարագործելու ձեռքեր te veel naar 't zuiden, te veel zuidwaarts.

անարագործելու ձեռքեր, sie bij անարագործելու ձեռքեր

անարագործելու ձեռքեր, sie bij անարագործելու ձեռքեր

անարագործելու ձեռքեր, sie անարագործելու ձեռքեր

անարագործելու ձեռքեր, KN. naam van een hoogen boom, waarvan het hout alleen tot brandhout dient. Van de vrucht wordt een medicinale olie gemaakt.

անարագործելու ձեռքեր, sie bij անարագործելու ձեռքեր

անարագործելու ձեռքեր, sie bij անարագործելու ձեռքեր

անարագործելու ձեռքեր, Ar. قدیم, oud; eeuwig (zonder begin).

անարագործելու ձեռքեր, sie bij անարագործելու ձեռքեր

անարագործելու ձեռքեր, zva. անարագործելու ձեռքեր (Ar. قدیم, kgidam, voor-gang; oulheid).

անարագործելու ձեռքեր, KN. de beweging van de lippen onder het mompelen of prevelen (vrg. անարագործելու ձեռքեր). — անարագործելու ձեռքեր zich bewegen, van de lippen of den mond; mompelen, morren, knorren. — անարագործելու ձեռքեր mompelen, binneusmonds praten; morren.

անարագործելու ձեռքեր, sie bij անարագործելու ձեռքեր

անարագործելու ձեռքեր, of անարագործելու ձեռքեր, zva. անարագործելու ձեռքեր (Skr. kadga, een zwaard, sabel; een breed offermes; ijzer).

անարագործելու ձեռքեր, sie bij անարագործելու ձեռքեր

անարագործելու ձեռքեր, ook անարագործելու ձեռքեր, KW. met de geheele magt, uit

daarvan, eetbare noten of amandelen. De bladen, uitwendig gebruikt, zijn zweetverwekkend.

արդարև՝ KN. naam van een vliegend insect. — արդարև՝ een dravende telgang van een paard (vrg. արդարևայր).

արդարև՝ KN. naam van een boom, die op stengels groote trossen bloemen draagt, hoog geel en oranje van kleur. De bladen dienen tot medicijn, onder anderen tegen ringworm.

հինկ՝ KN. een kleine trom, kleine հինկ՝

տևողամարտ՝ Գ. և արդարևայր՝ zva. արդարևայր՝ inderdaad.

տեսել՝ KN. 1. pass. van տեսել՝ 2. geheel lezen, van een boek (Ar. ختم, chatm, het geheel lezen, bv. van den Koran). 3. zva. տեսել՝ goed en nauwkeurig bekijken. 4. հետևել՝ Ar. خاتم, zegelring; slot, besluit.

դուռեսել և դուռեսելայր՝ zie bij արեսել՝

հնարավոր՝ KW. een gevangene. G. (vrg. հնարավոր).

արդարև՝ KN. bezwijken; het niet kunnen houden, verliezen, in een strijd en in het spel (vrg. տար); bezwijmen, in flauwte vallen (vrg. տարև և տարել); aan lager wal geraken, van een schip.

արդար՝ KN. koriander, korianderzaad (Skr. koetoeumboeroe, ook koestoembari. PK.). — արդար՝ als koriander, een term voor de eigenschap van een goed schrift, zoodat de trekken de behoorlijke ronding hebben, het tegenovergestelde van հին (zie bij հին II).

արդարություն՝ KW. zva. արդարություն (zamengesteld uit դուռեսել և դուռետ՝ zie bij արեսել).

արդարություն՝ zie bij դուռություն.

հինկություն՝ KN., Արեսուհի, de plaats waar het hart klopt; de plaats waar het slagaderbloed klopt, de pols. հինկություն՝ de klopping van het slagaderbloed, de polsslag. — արդարություն՝ ook արդարություն և արդարություն՝ beweging van het gemoed, agitatie; een opkomende neiging of vermoeden; inspraak, stem, van het hart; een gedachte krijgen; een begeerte voelen opkomen (vrg. դարմանություն). արդարություն of տարակություն՝ ook een brug. — արդարություն of արդարություն՝ geagiteerd zijn, van het gemoed; de gemoedsgesteldheid van iemand, in wiens hart onverklaarbare neigingen of vermoedens oprijzen; ook het geluid van vele stappen (vrg. արդարություն).

հնարություն՝ KW. zva. հնարություն և հնար՝ KN. ergens aan toe komen, iets bereiken (grondv. արդարություն waarvan ook արդարություն); het hoogste bereikt hebben, van iemands bekwaamheid of vermogens; ook afgepunt, stomp aan de punt. — հնարություն՝ iets, zoodals de knevels of de hoorns van een beest, afpunten. — արդարություն՝ KW. donderend, zva. արդարություն

հնարություն՝ zie bij հնարություն onder դուռություն

արդարություն՝ KN. (zuivere, ongemengde) wierook (vrg. արդար և հնարություն); (ook kolen, waarop gewierookt wordt. G.). հնարություն՝ wierooken. — արդարություն՝ iemand of iets bewierooken. — արդարություն of հնարություն՝ rooken, zoodals brandende wierook of een vulcaan; uitwasemen, uitdampen (vrg. արդարություն և արդարություն); vlammen, van een zwaard of wapentuig. — արդարություն՝ wierookvat.

արդարություն՝ zie արդարություն

արդարություն՝ zie արդարություն

արդարություն՝ zie bij արդարություն

հնարություն՝ KN.; հնարություն և հնարություն of հնարություն met de vlakke hand klappen, zoodals men een paard doet om het te streelen, of om het tot een sneller loop aan te zetten (grondv. արդարություն verg. հնարություն). հնարություն արդարություն՝ zich bij herhaling op de borst slaan.

հնարություն՝ KN. dicht aan elkander gaan, van menschen die met elkander op weg zijn; dicht bevolkt, van een dorp; ook haarrand bij kort afgeknipt of afgeschoren haar; scheiding van het naar beide zijden gestreken hoofdhaar.

հնարություն՝ Ar. خطيب, KN. prediker, benaming van die Mohammedaansche priesters, die op Vrijdag de predikatie, արդարություն, in de Moskee moeten houden.

հնարություն՝ Ar. كتاب, KN. boek, inzonderheid een Arabisch boek, of boek over de godsdienst en godsdienstige onderwerpen (vrg. արդարություն և արդարություն). հնարություն արդարություն՝ een Hollandsch boek.

արդարություն՝ zie արդարություն

արդարություն՝ Ar. خطبة, KN. predikatie; de predikatie in de moskee houden (zie bij հնարություն).

արդարություն՝ Ar. خطباء (chotdabd), predikers (coll. mv. van خطيب; zie հնարություն).

անօր KN. verward; ingewikkeld, netelig; verstoord, van rust en eensgezindheid; verwarring; ongeregeldheid van leven; in de war loopen; in de war zijn; mistellen (vrg. րօր). — անօրանդամ iets in de war brengen; de orde of vrede verstoren. — անօրանդար op een verwarde wijze; geharrewar. րօրանդար KN. geklettert van wapenen in een gevecht (vrg. րօրանդար).

անօրանդար KN. ellende, rampspoed, lijden (vrg. անօր և անօրանդ). — անօրանդանդար in ellendigen toestand; noodlijdende.

անօրանդանդար KN. wordt gezegd van iemand dien een sterfgeval overkomt van iemand in zijn huis.

անօրանդ or անօրանդար zie bij օր

անօրանդար zie bij րօրանդար

անօրանդար zie bij անօրանդար

րօրանդար N., րօրանդար K., in րօրանդարանդ and րօր րօրանդ is verkeerde spelling voor րօրանդանդար and րօրանդանդար en dit voor րօրանդանդար and րօրանդանդար den geheelen morgen, een geheele morgen. Men zegt echter soms ook wel րօրանդանդար and րօրանդանդար voor րօրանդանդար and րօրանդանդար elken morgen: doch dit schijnt een verbastering te wezen.

րօրանդար zie bij րօրանդար

րօրանդարանդար KN.; րօրանդարանդար iets, zooals een mes, een weinig wetten of aanzetten, op een steen of op een leër (vrg. րօրանդարանդար րօրանդանդ and րօրանդար bij րօրանդար and անօրանդ).

րօրանդարանդար KN. wrijving; iets dat tot wrijving of schuring dient; strijkstok (vrg. րօրանդարանդար and րօրանդարանդար). րօրանդարանդար N., րօրանդարանդար րօրանդար K., sprekwijze voor het tegenovergestelde, het tegendeel. րօրանդարանդարանդար tot het tegenovergestelde gemaakt. րօրանդարանդարանդարանդար spr. — րօրանդարանդար iets wrijven of schuren. — րօրանդարանդարանդար iemand het lichaam wrijven, zooals bij het baden. րօրանդարանդարանդարանդար and րօրանդարանդար wederkeerig de één den ander wrijven. — րօրանդարանդարանդար met iets wrijven of schuren. — րօրանդարանդարանդար gewrijf; een wrijving; elkander het lichaam wrijven.

րօրանդարանդար KW. zva. րօրանդարանդար and րօրանդար (huid, vel; een uitslag op de huid. G.); ook eign. van een րօրանդար den vader van Djamadagni (Skr. Koetji-

ka). րօրանդարանդար benaming van een huidziekte, zva. րօրանդար ook zva. րօրանդարանդար

անօրանդար KN. attent, zorgvuldig, in het verrigten van een werk (vrg. անօրանդար).

անօրանդար KN. een zak, waarin levensmiddelen gedaan en bewaard worden; een reiszak; vooral bij de priesters in gebruik (Pers. kēs̄j kōēl, een kop of beker. Vrg. անօր).

անօրանդար een samenstelling van անօր and անօրանդ. magt, vermogen, kracht; iemands vermogen of middelen; en voordeel, dat iets geeft; wat iets of iemand aanbrengt. — անօրանդար voordeel aanbrengen; iemand van middelen voorzien.

անօրանդ or անօրանդար KN. bedoeling, intentie; neiging tot iets; genegeheid voor iemand (Ar. قصد, kgasdoe). անօրանդարանդար անօրանդար al waarheen zijn begeerte of lust hem heenvoert.

անօրանդար KN. iets om af te vegen (vrg. րօրանդար and րօրանդար). — անօրանդար iets, zooals stof, afvegen. — անօրանդարանդար iets afvegen aan of op iets, bv. de voeten op een րօրանդար.

անօրանդար or անօրանդար KN. traag, vadsig, lui; luiheid (vrg. անօրանդար).

անօրանդար or անօրանդար KN. het uitblazen van den adem. — անօրանդար or անօրանդար uitblazing van den adem; blazen, hijgend ademhalen. անօրանդար անօրանդար een enkele ademtogt.

րօրանդար KN. een voetveeg, voetdweil of veegmat (vrg. անօր and րօրանդար). անօրանդար de voeten afvegen.

րօրանդարանդար zie րօրանդար

րօրանդարանդար KN. tegen iets, zooals een boomstam, zich het lijf of de huid wrijven, bv. van een buffel (vrg. անօր and րօրանդար). — րօրանդարանդար iets waartegen men, of een beest, zich het lijf wrijft of gewreven heeft; de sporen daarvan; een wrijfpaal.

անօրանդար KW. zva. րօր and րօր and անօր and անօրանդար KN. Chinese muil of slof (vrg. անօրանդ); ook naam van een figuur onder de Chinese speelkaarten. — անօրանդար door elkander schudden, vermengen; de kaarten schudden of verschieten (vrg. անօր and անօր); ook iets wegnemen, uittrekken, uithalen. — անօրանդար KW. zva. անօր and անօր and անօր and անօր

ကဝါ KW. dichterlijk; gedicht; KN. *benaming van de taal der oude Javaansche dichters en van de woorden, die tot die taal behooren*: ကဝါ (Skr. *kawī*, geleerd, wijs; een dichter). ကဝါ overhettend Kawi, later Kawi, *dat reeds overhelt tot de nieuwe dichtertaal, die* ကဝါ *genoemd wordt*. ကဝါ ကဝါ ကဝါ ကဝါ ကဝါ ကဝါ ကဝါ en ကဝါ ကဝါ *benamingen voor een geleerde in de Kawitaal. ကဝါ ကဝါ is ook benaming van een Kawische zangwijze*. — ကဝါ dichten, een gedicht maken, in Kawi.

ကဝါ KN. links, linker, de linkerzijde; ter zijde gelegen, afgezonderd, afgelegen; lelijk, onaanzienlijk van gedaante (*verg. ကဝါ en ကဝါ*). — ကဝါ iets links, met de linkerhand, doen of houden; links, naar de linkerhand, gaan of kijken; ter zijde, naar een afgezonderde plaats; zich eenige oogenblikken verwijderen; slinksche, verkeerde, wegen gaan, dingen doen die het licht niet mogen zien. ကဝါ *een weg links, een weg die links afgaat. ကဝါ *een slinksch, ongebonden of ontuchtig gedrag. ကဝါ *ungebonden, ontuchtig. — ကဝါ *iets links van zich, aan de linker zijde, hebben; met de linker zijde naar iets toe; iets of iemand ter zijde, uit het gezigt, brengen of bergen; weg brengen, weg bergen of weggeborgen houden. — ကဝါ *te veel links, te veel naar de linker zijde. — ကဝါ *het links doen of gaan, enz.; wat links, naar de linker zijde, loopt of zich uitstrekt; ontucht, ongebondenheid; iemand die slinksche, verkeerde, wegen gaat, een boosdoener of ongeloovige. — ကဝါ *secretet, afgezonderde plaats om het water te loozen, zich te wassen of te baden.*******

ကဝါ of ကဝါ KW. *zva. ကဝါ*
 ကဝါ KI. *van ကဝါ en ကဝါ* *verblijf of tent van een voornaam persoon op reis; KN. naam van een désa op Java. ကဝါ of ကဝါ*
 KI. *ergens in een ကဝါ een kort verblijf houden. — ကဝါ*
 KI. *van ကဝါ* *plaats waar een voornaam persoon overnacht of voor eenige tijd zijn verblijf houdt; ook zva. ကဝါ — ကဝါ*
 KI. *van ကဝါ*
 ကဝါ *zie bij ကဝါ I.*
 ကဝါ KN. 1. smeltkroes. 2. *naam van een soort*

voskleurige apen. — ကဝါ *een kuil, waarin men de aarde voor metselsteenen kneedt; een bak in den grond, waarin de indigo gekookt wordt, kookbak van indigo, indigokuip. — ကဝါ* *indigokokerij, indigofabriek.*

ကဝါ *zie bij ကဝါ*
 ကဝါ KW. *zva. ကဝါ* *zie bij ကဝါ*

ကဝါ KN. 1. *zva. ကဝါ* *ruim. 2. een groote, in den grond gemetselde, suikerketel, daar de suiker in gekookt wordt. 3. krater van een vulcaan. 4. de hel van de Boedisten. 5. het lendewater, dat een zwangere vrouw kort voor de geboorte van een kind loost. ကဝါ* *nog eens geboren worden. — ကဝါ* *iets ruim, ruimer maken. — ကဝါ* *te ruim.*

ကဝါ *enz., zie bij ကဝါ*
 ကဝါ *zie bij ကဝါ*
 ကဝါ *van het grondwoord ကဝါ*
 ကဝါ *zie bij ကဝါ*
 ကဝါ *zie bij ကဝါ*
 ကဝါ, *zie bij ကဝါ*

ကဝါ I. KN. *huwelijk, huwelijksverband; trouwen, huwen, een huwelijk aangaan (Pers. *kāwīn* of *kābīn*. *Vrg. ကဝါ en ကဝါ)*. II. KW. ကဝါ *of ကဝါ* *zva. ကဝါ* *of ကဝါ* *lied of gezang in Kawi, naar het schijnt van ကဝါ. ကဝါ* *of ကဝါ* *ook wel enkel ကဝါ*
 KN. *huwelijksverband, gewoonlijk twee realen in zilver, dat bij de echtverbandenis vóór den priester door den bruidegom aan de bruid gegeven of als een wettige schuld erkend wordt, en dat haar bijzonder eigendom blijft of hij aan haar betalen moet, als hij van haar scheiden wil. ကဝါ* *opschorting van het huwelijk, wanneer na de bevestiging van het huwelijk de zamenkomst (ကဝါ) van de jongetrouwen nog eenige tijd wordt uitgesteld. — ကဝါ* *een meisje of vrouw trouwen; een kip of andere vogel vasthouden, als die onder een gebed gekeld zal worden. ကဝါ* *een ambtenaar, die de ကဝါ draagt. — ကဝါ* *een meisje laten trouwen, uithuwelijken; een paar trouwen, in den echt verbinden, van den priester gezegd. — ကဝါ* *met elkander trouwen. — ကဝါ* *naam van een piek, die tot**

de insigniën van den Vorst, den Kroonprins of een hofgroote behoort.

սողառոր Է., zie bij սողառն.

դահուր ԿՆ. beest; huisdier; vee. (Ar. حیوان, levend wezen, dier; verg. աղտը). սողառորն աղտը als een beest, beestachtig. — դահուր Ar. حیوانی, beestig; een booze geest, die in een beest luist.

դահուր ԿՆ. onbepaald, onzeker; van աղտ 2.

դահուրն zie դահուրն

դահուր ԿՎ. zva. սասա en սննն (Skr. koehama, geveinsdheid; schijnheiligheid; of Ar. chawadna, vr. van chawadn, bedrieger, trouwloos).

դահուրն zie աղտը

սողառորն zie աղտը

աղտը ԿՆ. աղտը, of դահուր ԿՆ. naam van een groote mangga-soort van een onaangename reuk.

կենդանի, kwëniboom. — դահուրն zamenst. van դահուր en սննն, naam van een soort van mangga, in smaak en reuk gelijkend op kwëni en pakël. կենդանի, kwëniboom.

դահուրն zie bij դահուր

սողառորն zie bij սողառոր I.

սողառորն of աղտըննն, zie bij աղտը

աղտըննն, zie bij աղտը

սողառոր, of սողառոր, en աղտընն, of աղտընն. ԿՎ. zva. կենդանի, en կենդանի (Skr. kabanda, romp, lichaam zonder hoofd).

սողառոր ԿՎ. zva. սողառորն աղտընն, սողառորն, սողառորն, en սողառորն (sluier, behangsel, scherm; helm. G. Skr. kawatja, wapenrusting, malie, harnas; en amulet of toovermiddel); ook verk. van սողառորն (zie bij սողառոր). սողառորն een sluier dragen. G.). — սողառորն zva. սողառորն դահուրն

աղտը ԿՎ. een pijl (zie Skr. kawatja, bij սողառոր); ԿՆ. naam van een kleine platte visch.

սողառոր ԿՆ.; սողառորն, en սողառորն ԿՆ. aan een klein stukje er bij hangen, van iets, dat bijna geheel afgescheurd, afgehouden of afgesneden is. — դահուրն, aan reepjes neêrhangen; in stukken gescheurd, dat de lappen er bij neêrhangen. — աղտը, aan een klein stukje hangen; op een beetje na afgedaan, van een werk.

սողառորն zie bij սողառոր

աղտը ԿՆ. in de war, verward; van het hart, verle-

gen, besluiteloos, radeloos (verg. աղտը, դահուրն, en սողառոր). — աղտընն, iets in de war brengen.

դահուր ԿՆ. het slingerend neêrhangen of naslepen van iets, zooals een touw. դահուրն դահուրն slingerend neêrhangen of naslepen. — դահուրն, zie beneden.

դահուր ԿՆ. een kind waarvan de vader onbekend is; bastaard, ateling (Ar. خوار, chawar, zwak, zwakkeliug; Pers. خوار, kh'ar, veracht, verachteling). — դահուրն, zie bij սողառոր

աղտընն, eign. van een Djawâtâ, den God van den rijkdom (Skr. Koewêra).

դահուրն, of դահուրն ԿՎ. en ԿՆ. zva. դահուրն, աղտը, en սողառոր, verlegen, in verlegenheid zijn (verg. աղտը).

սողառորն, zie bij սողառոր

դահուրն, zie դահուրն

սողառոր, zie bij դահուր

աղտընն, zie bij աղտը

սողառոր ԿՆ. oud, in tegenoverstelling van jong, nieuw of vers, bv. van een mensch, een huis, een touw, erwten en boonen, enz. (verg. աղտը, աղտը, en սողառոր). սողառորն, spr. — աղտը, als een oud mensch zich voordoen. սողառոր, van ouds her.

սողառոր ԿՆ. een soort van leguaan (սողառոր), maar niet gestreept, grauw van kleur, en die op de boommen leeft (verg. ook սողառոր). սողառորն, սողառորն, սողառորն, en սողառորն, spr.

աղտընն, ongebr.; սողառոր ԿՆ. elk ding, waarmee men ergens een stuk uithaalt en er een diep gat in maakt; klauwen, van de vingers gezegd (verg. դահուր). — սողառոր, of սողառոր, ook սողառոր, iets met de vingers of iets anders uitboren of uithollen; ergens in krabben; iets, zooals aarde, door krabben omhalen of omwroeten (verg. սողառոր, bij սողառոր). սողառորն, iemand met de gekromde vingers als klauwen in het gezicht slaan of krabben.

աղտընն ԿՆ.; սողառորն, een soort van kleine zoete djeroek, die men met den nagel van den duim gewoon is te schillen (verg. սողառոր, սողառոր, en սողառոր). — սողառոր, iets met den nagel beschadigen of een klein stukje er uithalen, uitknijpen of afknijpen; ook ergens met den nagel inknijpen, bv. in een vrucht of plant, om te zien of die rijp is

အိန္ဒိယာကျွန်းသို့ *zooveel* hij vermag. — အိန္ဒိယာ
 သို့ *poët.* magtig genoemd of geëerd worden; *bv.*
 ကျွန်ုပ်တို့သည် *en* ကျွန်ုပ်တို့၏အိန္ဒိယာသို့ *of* အိ
 အိန္ဒိယာသို့ — ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့၏အိ
iets de magt of het gezag voeren, of het opperge-
 zag of beheer hebben. — ကျွန်ုပ်တို့၏အိန္ဒိယာ *iemand*
 magtigen, magt, autoriteit of gezag geven of ver-
 leenen. — အိန္ဒိယာ အိန္ဒိယာ *of* အိန္ဒိယာ magt,
 vermogen, gezag, autoriteit. အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ *de*
 gezaghebber. အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ *magtbrief.*

ကျမာ *zie* အိန္ဒိယာ

အိန္ဒိယာ *ook* *wel* အိန္ဒိယာ KN. *naam* van een boom
en van de eetbare, op de mādājā gelijkende, vrucht
 daarvan. အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ *of* အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ *een*
soort van pisang.

အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ *zie* *bij* အိန္ဒိယာ

အိန္ဒိယာ *of* အိန္ဒိယာ *poët.*, အိန္ဒိယာ, အိန္ဒိယာ,
 sterk genoeg, genoegzaam in staat, mans genoeg,
 zijn, genoegzame krachten bezitten, tot of voor
iets; tegen *iets* kunnen, *iets* kunnen verdragen;
 genoegzame middelen hebben (*erg.* အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ). —
 အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ *zich* sterk ge-
 noeg of genoegzaam beregend verbeelden en als zoo-
 danig gedragen; vermetel.

ကျမာ *zie* အိန္ဒိယာ

အိန္ဒိယာ KN. tegenweer, om tegen te houden; tegen-
 weer bieden; er tegen in brengen; tegenpruttelen.
 — အိန္ဒိယာ *aan* *iemand* *of* *iets* tegenweer bieden;
 tegen *iets* inbrengen of redeneren.

အိန္ဒိယာ KW. *zva.* ကာကရဝ် (*Pers.* خول, *khawl*,
 zwijn).

အိန္ဒိယာ KN. tondel, zwam, schraapsel van bamboe
 of sijn gescheurde alang-alang, om vuur te maken.

အိန္ဒိယာ *of* ကာကရဝ် *ook* ကာကရဝ် KN. *zwaar*
 beschadigd, door dat er een groot stuk uitgehakt of
 uitgebroken is.

အိန္ဒိယာ KW. *zva.* အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ
en ကာကရဝ် (*woedend* aanvallen *op* *een* *vijand*. G.).

အိန္ဒိယာ *zva.* အိန္ဒိယာ *of* အိန္ဒိယာ

အိန္ဒိယာ KN. *ligter*, minder donker, plek of steē van
iets, *bv.* van djatihout.

အိန္ဒိယာ KN. door elkander geslingerd, verward of
 gewoeld; in elkaār gefrommeld (*erg.* အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ). အိ
 အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ *zooveel* kapoek als men tusschen
 duim en vingers bij elkander pakken kan. အိန္ဒိယာ

အိန္ဒိယာ *zva.* အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ — အိန္ဒိယာ *en* အိန္ဒိယာ
 အိန္ဒိယာ *door* elkander verward maken, door elk-
 ander woelen, om elkander wikkelen; frommelen.
 — အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ *door* elkander gewoeld; in een ver-
 warde hoop door elkander; door elkander woelend
 en worstelend.

အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ KN. *zie* အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ — အိန္ဒိယာ *iets* in
 ziju loop grijpen *of* wegpakken. အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ
de kris aan de linkerzij in den gordel dragen met
 het voorste gedeelte van 't gevest naar beneden ge-
 keerd. အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ *spr.*, een uitdrukking verdraai-
 jen door die letterlijk op te vatten en er zoo een
 anderen zin aan te geven.

အိန္ဒိယာ *of* အိန္ဒိယာ KN. onderdaan, onderdanige
 dienaar; *ook* voor slaaf (*erg.* အိန္ဒိယာ); *en* als voor-
 naamwoord van de eerste persoon, als
 men zeer nederig tot een aanzienlijke spreekt, an-
 ders verkort အိန္ဒိယာ K., အိန္ဒိယာ N. (*zie* အိ). အိ
 အိန္ဒိယာ *beteekent* familie (*Skr.* koela); *vanhier*
 အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ *en* အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ KN. *zva.* အိန္ဒိယာအိ
 အိန္ဒိယာ *één* *pr.* — အိန္ဒိယာ *onderdaan*
 gaan worden van een Vorst; dienen bij een heer
 (*erg.* အိန္ဒိယာ အိန္ဒိယာ *en* အိန္ဒိယာ). အိန္ဒိယာအိ
en အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ *zie* *bij* အိန္ဒိယာ — အိ
 အိန္ဒိယာ *bij* een heer gaan dienen. — အိ
 အိန္ဒိယာ *iemand* tot onderdaan maken. — အိ
 အိန္ဒိယာ *zich* als onderdaan gedragen; onderdanig;
 onderdaan zijn. — အိ
 အိန္ဒိယာ *het* dienen, dienstbaar-
 heid. — အိ
 အိန္ဒိယာ *een* dienst, van een be-
 diende; slavernij. — အိ
 အိန္ဒိယာ *dienstbetoon*.

အိန္ဒိယာ *zie* ကာကရဝ်

အိန္ဒိယာ KN. een aarden pot of pan om te koken (*erg.*
 အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ).

အိန္ဒိယာ *ook* *wel* အိန္ဒိယာ KW. alleen, alleenlijk.
 Hiervan is de Krāmā-vorm ကာကရဝ်အိ
 အိန္ဒိယာ *het* Krāmā van အိ
 အိန္ဒိယာ *en* အိ
 အိန္ဒိယာ *het* Madyā.

အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ KN. in krachten te kort schieten,
iets moeten opgeven, voor *iets* bezwijken, te zwak,
 niet sterk genoeg zijn (*in* plaats van အိ
 အိန္ဒိယာ *van* အိ
 အိန္ဒိယာ).

အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ *of* အိန္ဒိယာအိန္ဒိယာ KN. dikke, vleesch-
 achtige vezels van de nangka-*vrucht*, die gegeten
 kunnen worden. အိ
 အိန္ဒိယာ *stiefkind*,
 အိ
 အိန္ဒိယာ *stiefvader*, အိ
 အိန္ဒိယာ

տը stiefmoeder, մագրիկայի պարտը stiefbroeder of stiefzuster.

այստիպարտը zie առաջինը

այստիպարտը zie bij առաջինը

այստիպարտը zie bij առաջինը

դիպարտը zie bij այդպիսի

այստիպարտը zie bij առաջինը

այստիպարտը I. կա. met list vaugen. G. 2. կա. gal, van een mensch (vrg. առաջինը). — այստիպարտը կա. iemand wantrouwen, voor iemand op zijn hoede wezen.

առաջինը zie bij առաջինը

այստիպարտը zie bij առաջինը

այստիպարտը կա. een weinig krom, van een arm of hand, door optrekking van een pees (vrg. դառնալ).

այստիպարտը zva. այստիպարտը

առաջինը of առաջինը կա. verplicht, gehouden zijn (vrg. առաջինը). առաջինը պարտը verplicht of gehouden om iemand te verzorgen.

առաջինը of այստիպարտը կա. in staat zijn tot iets (vrg. առաջինը և այստիպարտը և այստիպարտը).

այստիպարտը կա. naam van een olie of vet tot geneesmiddel in gebruik.

այստիպարտը կա. gedroogd blad van den arenboom (Sd. de arenboom), en een geheele vrucht of vlok kapas, kapoek en dergel., zooals die uit de schil komt; ook algemeene benaming van verschillende soorten van gebatikte stoffen.

այստիպարտը I. կա. glans, heldere, stralende glans, zooals van een diamant. 2. կա. komvormig, hol, zooals een hol bord of soepbord. 3. կա. այստիպարտը of այստիպարտը դիպարտը zva. միտքը այստիպարտը կա. zva. այստիպարտը դիպարտը een heldere stralende glans. այստիպարտը կա. zva. դառնալը en դիպարտը կա. benaming van een gënding en van een batiksel. — այստիպարտը կա. stralen, een helderen, stralenden glans om zich heen verspreiden; ook gonzen, een gonzend geluid maken, ծ. van den wind. — այստիպարտը հոլ of komvormig maken. — այստիպարտը regenboog.

այստիպարտը zie այստիպարտը 3.

այստիպարտը կա. naam van een wilden boom. — այստիպարտը կա. naam van een klein venijnig diertje met zes poten, een soort van tor of kever, dat zich in de rijstveldten ophoudt.

այստիպարտը կա. een liederlijk vrouwmensch.

այստիպարտը ongebr.; այստիպարտը կա. zich in de eenzaamheid of thuis vervelen (vrg. հոգեկորտը bij միմ).

այստիպարտը կա. zva. առաջինը առաջինը uitgezonderd raken.

այստիպարտը of այստիպարտը կա. naam van een groote donkerbruine tor of kever (grooter dan onze meikever), die zich in klapperboomen ophoudt, en voelhoorns heeft, die առաջինը genoemd worden en een halven cirkel vormen: klappertor of voelhoortor. այստիպարտը en այստիպարտը zijn twee soorten daarvan.

այստիպարտը zie bij միմ

այստիպարտը zie bij դիպարտը

այստիպարտը կա. naam van een visch.

այստիպարտը Ar. حال, toestand, gesteldheid, omstandigheid; կա. առաջինը en gew. առաջինը zva. դիպարտը en daarbij; terwijl toch; en dat terwijl (eig. en de toestand is...). — առաջինը oogenblikkelijk, terstond.

այստիպարտը Holl. kool (een groente), zva. դառնալը (այստիպարտը zie boven).

այստիպարտը Ar. حیض (kaiiz), կա. zva. միտքը de maandstonden van een vrouw. առաջինը de plegtige reiniging van een meisje, dat voor de eerste maal de maandstonden gehad heeft. առաջինը կա., միտքը կա., de vrouwelijke schaamdeelen (vrg. առաջինը).

այստիպարտը of միտքը կա.; միտքը iemand aansporen, aandrijven, aanmoedigen. դառնալը կա. zva. դառնալը առաջինը zva. միտքը կա. առաջինը առաջինը դառնալը uit hetgeen ik zelf bijeen heb kunnen halen. — միտքը zva. միտքը կա.

այստիպարտը I. կա. tijd, en k. van դառնալը (Skr. kála. Vrg. ժամանակ). առաջինը կա., առաջինը կա., ten tijde van, ten tijde dat, tijdens, toen. առաջինը op hetzelfde oogenblik; op 't oogenblik, terstond; ook een tijd, een tijd lang. առաջինը առաջինը այստիպարտը al den tijd dat, zoo lang als; ook somtijds. առաջինը bij tijden, nu en dan eens. միտքը առաջինը առաջինը in deze tijd. միտքը առաջինը telkens wanneer. առաջինը is ook de benaming van een slecht teeken in het haar van een paard. — առաջինը of այստիպարտը eig. van een verschrikkelijke godheid, bijgenaamd առաջինը (Skr. Kála, een naam van Jama: zie առաջինը).

այսն *zie bij առջում*

այնն 1. *ML. KN. loondienaar, lastdrager (Tamil koéli. Vrg. ասողնդ en աղղը).* 2. *KN. groote lans voor de wilde zwijuejagt. աննայնն of աննայնն* een demang, die op aanvraag van het Gouvernement koeli's leveren moet, *en, om die te verkrijgen, kèplekspelen mag aanrigten.* — *այնն* als koeli dienst gaan doen. *Zóo անայրդայնն*

այրք *KN.; այրքայրք* vuil door bezoedeling, bestoft of bezoedeld (*vrg. արանքը անքը անայրք en անն*).

այդու *KW. zva. այդ (vrg. այրյւյր).*

դանն *zie bij անն*

դանդ *zie bij անն*

դանդ *KN. TD. een kleine դանդանն ook naam van een visch.*

դանդ *zie bij այրք II.*

դանդան *KN.; դանդանդանդան* de slingerende beweging, *zooals van een aal, bij het zweemmen.*

անան *N., անդանդան K.,* te onder gebracht, overwonnen, verslagen worden; verliezen, het verliezen; nederlaag, verlies (*acc. pass. van անան*); ook lammig of kreupel door verrekking of verzwakking, van een poot, been, arm of den rug. — *անան* *անդանդան* zich overwonnen geven, het gewonnen geven, onderdoen, toegeven, de minste willen zijn. *անանդանդան* den grond onder zich verliezen, den grond niet meer raken. — *անանն* *անդանդ* voor iemand onderdoen, het iemand gewonnen geven, iemand toegeven; ook *aan iets, zooals aan den dood,* zich onderwerpen. — *անան* *անդան* *անդանդան* iemand doen verliezen, te onder brengen, verslaan; iemand in het ongelijk stellen. — *անանդանդան անդանդանդան* die gewoon is te verliezen in een gevecht, *bv. van een gemak;* toegankelijk van aard. — *անանան* *անանդ* *դանդան* verlies, iemands verlies, wat iemand bij het verliezen van een proces te betalen heeft.

անն *zie bij դուս en առդուս*

անն *KN. Holl. klagt, klagt of klagten tegen of over iemand.* — *անն* over iemand zich beklagen; tegen iemand klagten inbrengen. — *աննան* of *աննն* beklaging. — *աննն* zich beklagen *bij iemand;* ook zuchten, *zva. աննն* — *անննան* of *անննն* *Holl. beklag. աննննն* beklagschrift. — *անննն* zucht.

անոյն *KN. een ring of touw, dat een beest door den neus gedaan wordt.* — *անոյնն* een beest een ring of touw door den neus doen. — *անոյնանոյն* met een ring of touw door den neus.

այն *KN. een gemetselde waterbak, kom of vijver, om zich te baden of er visschen in te houden (Skr. koéla, vijver; Mal. en Tamil koelam. Vrg. անն en դանն).*

այնդան *KN. limoensap of azijn met rattekruid in een bak (անոսան), om krissen en andere wapens te wasschen, en het water, waarin de handen of iets anders van een Vorst of heilig persoon gewasschen zijn, en waaraan een zegenende kracht wordt toegeschreven. անդանդանն* iets waarin iets gewasschen is. — *դանդան* een wapen in դանդան wasschen; (wrijvende wasschen. J.). — *դանդանանոյն* *zva. դանդան* of het water dat tot դանդան dient of gediend heeft.

այնդ *of այրդանդ* ook *անանդանդ* *Ar. benaming van een afschrift van een gedeelte van den Koran, dat dient om de kinders Arabisch te leeren leezen; waarschijnlijk de 112de Soera, die begint met قل هو الله احد, en waarvan dus de twee eerste lettergrepen այնդ* luiden. *դանն անանանդանդ* *spr.*

անդան *zie bij առան*

անն *zie bij անն*

անն *KN. zoom van naaiwerk, gemaakt door den rand van de stof een weinig op te rollen.* — *անն* *անդ* iets zoo zoomen.

անդ *KN. het dwarlend opstijgen van rook; ook een dwarleude beweging van een menigte menschen.* — *անդանդ* dwarlend opstijgen van rook. — *անդան* een warlende beweging maken, van een menigte menschen; iemand of iets bemagtigen, overheerschen; ook *zva. անդան* oprollen, zamenrollen; zich vereenigen. *անդանան* zich in opstand vereenigen.

անն *KN. span van den top van den duim tot dien van den middelsten vinger of pink (vrg. անն).* *անն* een span. — *անն* iets bespannen, overspannen, met de span meten. *անն* *ան* *spr.*

անդան *zie այդդան*

այդան *N., անդան K., west, het westen,*

ἄλλοι *zie* ἄλλοι

ἄλλοι KN. pit van de randoevrucht, pitje uit de kapoek. ἄλλοι een klein stukje, een brokje zoo groot als zulk een pitje.

ἄλλοι of ἄλλοι KN. een kleine ἄλλοι, aarden pot of kruik om water te halen.

ἄλλοι of ἄλλοι KN.; ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι of ἄλλοι ἄλλοι slenteren, rondsletteren, lanterfantten, van een leéglooper, die niets bepaalds te doen heeft (verg. ἄλλοι en ἄλλοι); ἄλλοι ἄλλοι of ἄλλοι ἄλλοι ook zwa. ἄλλοι ἄλλοι of ἄλλοι ἄλλοι — ἄλλοι ἄλλοι of ἄλλοι leégloopen, een werkeloos leven leiden; lediggang.

ἄλλοι of ἄλλοι KN. een Chinese afgodstempel.

ἄλλοι of ἄλλοι KN. 1. bel, kleine metalen bel of schel (verg. ἄλλοι). 2. door droogte geschrompeld, ineengekronkeld of omgekruld zijn van iets; ook het gerimpeld zijn van leer en van het vel van een oud mensch (verg. ἄλλοι). ἄλλοι ἄλλοι klingelen, van cenige belletjes te zamen. — ἄλλοι klin-gelend. — ἄλλοι of ἄλλοι zich door droogte ineenschrompelen, ineenkronkelen of omkrullen; rimpelen; (ook iets zamenrollen of oprollen, bv. cigaren van nipakbladen; en iemand, bv. een opgeslo-tene of die ergens de wacht heeft, krimp (gebrek) laten lijden. J.). — ἄλλοι mv. — ἄλλοι ἄλλοι iets doen ineenschrompelen, omkrullen of rimpelen. — ἄλλοι rinkelbel; klepel van een schel of klok.

ἄλλοι ἄλλοι enz. KN. hetzelfde als ἄλλοι maar van grooter en dikker voorwerpen tot dikker rimpels of dikker rollen; ἄλλοι ook gebobbeld, van iets dat niet vast en effen opgeplakt zit, maar ge-deeltelijk los gegaan is.

ἄλλοι of ἄλλοι KN. naam van de vrucht van den kélorboom, daar sajoer van gemaakt wordt.

ἄλλοι KN. een houten bel, die aan de hals van een rund gehangen wordt (verg. ἄλλοι). — ἄλλοι ἄλλοι het herhaald geluid van zulk een bel geven; ook potsemaker, grappemaker (verg. ἄλλοι).

ἄλλοι KN. hol, holte, van iets dat bol of buis-vormig is; zooals een potje of bamboe; holgewerkt.

ἄλλοι Chinese marskramer (zie bij ἄλλοι). — ἄλλοι hol of holge-

werkt zijn; iets hol werken of maken. — ἄλλοι ἄλλοι iets dat bol gewerkt of uitgehold is; holle rol, koker, buis, pijp; ook rammelaar van een Chineschen marskramer, daar hij meê rammelt bij het rondventen van zijn waren; een dergelijk kinderspeelgoed van papier; en in den bolster, van de koffie en peper, als de bolster droog is en de pit er in rammelen kan.

ἄλλοι KN. naam van een boom, en van de vrucht daarvan, die rond is, hoog geel of oranje van kleur, en zeer wrang van smaak, maar eetbaar en zoet na eenigen tijd in kalkwater gelegen te hebben, en dan in de zon gedroogd te zijn; in het Mal. klé-doeng genoemd (zie ἄλλοι). Met de jonge vrucht wordt leer gezwart.

ἄλλοι *zie* bij ἄλλοι

ἄλλοι KN. naam van een vrucht.

ἄλλοι of ἄλλοι *zie* bij ἄλλοι

ἄλλοι KN.; ἄλλοι TP. de ingredienten voor ἄλλοι in een kokertje fijn stampen, zooals gedaan wordt voor oude menschen, die geen tanden meer hebben; anders ἄλλοι van ἄλλοι ἄλλοι.

ἄλλοι ongebr.; ἄλλοι of ἄλλοι KN. beschaamd en verlegen, van iemand die een ander niet durft aan te zien of zijn gezigt of blik zoekt te ontwijken.

ἄλλοι of ἄλλοι KN. kletsnat, druipnat, van den regen (verg. ἄλλοι en ἄλλοι). — ἄλλοι zich doornat laten regenen.

ἄλλοι *zie* bij ἄλλοι

ἄλλοι KW. *zie* bij ἄλλοι — ἄλλοι KN. *zie* bij ἄλλοι

ἄλλοι *zie* bij ἄλλοι

ἄλλοι KN. schot, schut, dat uit een enkel vak of blad bestaat; vak of blad van een beschot, gordijn of zeil, dat op zich zelf een geheel uitmaakt; het scherm van wit katoen, waartegen bij het licht van een lamp de ḍalang de figuren van de wajang ver-toont; een scheidsmuur of heining tusschen twee naast elkander staande woningen; een schut of scherm (van hout, bamboe of steen) vóór den ingang of straatdeur van een Javaansche woning, om het in-zien van buiten te beletten, hetzelfde als ἄλλοι vóór de ἄλλοι van een aanzientlijke woning.

ἄνθραξ ἰνὸν een dergelijke schutsmuur vóór de ἄνθραξ in de kraton. ἄνθραξ niet rond en onbewimpeld er voor uitkomen.

ἄνθραξ *Ar.* الخضر ('I-Chizir), eign. van een heilige bij de Mohammedanen, en wel dezelfde als Pinchas, zooals zij zeggen, maar door zielsverhuizing ook dezelfde als Elias en St. George.

ἄνθραξ zie ἄνθραξ

ἄνθραξ *Holl.* kelder (kist of kelderflesch) van sterke dranken; KN. gespannen lijn, *bv.* om rijen plantsoen te maken (*verg.* ἄνθραξ). — ἄνθραξ met zulk een lijn bespannen.

ἄνθραξ KN. naam van een boom, waarvan de wortel de mierikswortel is. Gekookt tot toespijs worden de bladen ἄνθραξ genoemd (*verg.* ἄνθραξ).

ἄνθραξ of ἄνθραξ KN. ruim van gemoed worden om met genoegen iets te geven of toe te staan (*waarsch. acc. pass.* van ἄνθραξ ἄνθραξ).

ἄνθραξ KN. *zva.* ἄνθραξ eig. *acc. passief* van ἄνθραξ ἄνθραξ J.

ἄνθραξ KN. omslag. — ἄνθραξ of ἄνθραξ omslagtig, met omslagtigheid, te omslagtig, zoodat er te veel tijd verloren gaat.

ἄνθραξ zie bij ἄνθραξ I.

ἄνθραξ zie bij ἄνθραξ

ἄνθραξ KN. naam van een bloem; KW. *zva.* ἄνθραξ

ἄνθραξ KN. naam van een soort van zeestak of horentje. J.

ἄνθραξ KN. gekraai van een haan; kraaijen; grootspraak, snoeverij.

ἄνθραξ KN. verdord pisangblad. ἄνθραξ *spr.*

ἄνθραξ KN. 1. vierkante stukjes buffelvliesch, zonder zout of specerijen aan het spit geroosterd, of om zoo geroosterd te worden. 2. naam van de wilde ἄνθραξ naam van een zeer vergiftige stof, die bereid wordt uit den wortel van een heester, die in 't kreupelbosch aan het strand groeit, en tot vergiftigd aas voor tijgers gebruikt wordt. Volgens anderen heet het ἄνθραξ volgens anderen ἄνθραξ

ἄνθραξ zie bij ἄνθραξ

ἄνθραξ ἄνθραξ zie bij ἄνθραξ

ἄνθραξ *zva.* ἄνθραξ

ἄνθραξ 1. KN. een houten rijst- en olie-maat;

(ook een pijlkoker. G.). — 2. K. zie ἄνθραξ ἄνθραξ N., ἄνθραξ K., koopen om weer te verkoopen of er handel mee te drijven, inkoop. ἄνθραξ nieuws opdoen of oploopen, naar nieuws of tijdingen vernemen. ἄνθραξ ἄνθραξ *spr.* — ἄνθραξ ἄνθραξ iets inkoop (in het groot verkoopen. G.); ook garen van de streng afwinden, *bv.* om op het weefgetouw te brengen (*verg.* ἄνθραξ). J. — ἄνθραξ ἄνθραξ van iemand iets inkoop. — ἄνθραξ het ingekochte; inkoop; (opgewonden streng garen. J.).

ἄνθραξ I. KN. staatsiemuts of staatsiehoed, een naar boven wat nauwer toeloopende muts of hoed zonder rand, die door Javaansche grooten gedragen wordt bij plechtige gelegenheden en door een bruidegom op zijn bruiloft (*verg.* ἄνθραξ en ἄνθραξ). — ἄνθραξ met een koelock op, met een koelock gekleed.

II. *Ar.* خلع (*ch'oe'l*), een ontbinding van een huwelijk, die door de vrouw van den man gekocht wordt. — ἄνθραξ het huwelijk met een vrouw op die wijze ontbinden.

ἄνθραξ KN. de oksel onder de armen (*verg.* ἄνθραξ).

ἄνθραξ KN. met suiker en kokosmelk gestoofde vruchten, *bv.* pisang, katelâ, waloch of bligo. — ἄνθραξ iets met suiker en kokosmelk stoven.

ἄνθραξ KN. naam van het wijfje van den nachtvogel ἄνθραξ waarvan het geluid (koeliek-koeliek!) door de Javanen als een voorbode van de komst van dieven beschouwd wordt.

ἄνθραξ KN. drooge, harde, binnenste schors van een boom (*verg.* ἄνθραξ en ἄνθραξ).

ἄνθραξ N., ἄνθραξ K., in de spreektaal *zva.* ἄνθραξ (*Skr.* kálîka, tijdelijk; gelegen, van pas; van kâla). ἄνθραξ *zva.* ἄνθραξ

ἄνθραξ of ἄνθραξ KW. *zva.* ἄνθραξ KN. riggel of riggels van hout of bamboe, tot vaster sluiting of tot afsluiting, *bv.* van een hok of van een weg.

ἄνθραξ KN. uitgestrekt, zoo lang als men is, ergens (zooals op den grond, niet op een bed of ledikant) liggen of slapen (*verg.* ἄνθραξ). — ἄνθραξ zoo gaan liggen.

ἄνθραξ KN.; ἄνθραξ op den blooten grond meer liggen dan zitten, met de beenen achterwaarts

hangend; rondslingeren, *bv. van kleeren over den vloer of van kinderen zonder behoorlijk toezigt*; iets dat ergens bijneêrhangt of nasleept.

արդարադատութիւն *zie bij դարձիւն*

արդարադատութիւն of արդարադատութիւն KN. *naam van een ronde, eenigzins platte vrucht, die tot de Javaansche kruiderijen behoort.*

արդարադատութիւն of արդարադատութիւն KN. *vuilachtig, goor (vrg. արդարադատութիւն en արդարադատութիւն).*

արդարադատութիւն of արդարադատութիւն KN. *een kuil in den grond, vooral zulk een, waarin de Javaan soms eenigen tijd in stille afzondering met vasten en bidden doorbrengt; grafkuil (Ar. مَسْجِدٌ, afzondering, een plaats van stille afzondering. Vrg. դարձիւն). — արդարադատութիւն արդարադատութիւն of արդարադատութիւն in zulk een kuil gaan zitten; (iets in den grond begraven. G.).*

արդարադատութիւն *zie արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն of արդարադատութիւն en արդարադատութիւն KN. *grauw, grijs, grauwwachtig wit, vuil wit (vrg. արդարադատութիւն արդարադատութիւն en արդարադատութիւն). — արդարադատութիւն grauw maken.*

արդարադատութիւն KN. *wending naar een kant; afwending van het gezigt (vrg. դարձիւն). — արդարադատութիւն zich snel op zijde wenden; het gezigt afwenden.*

արդարադատութիւն *zie bij արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն KN.; արդարադատութիւն *zva. արդարադատութիւն արդարադատութիւն արդարադատութիւն արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն *zie bij արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն KN. *een kort en breed slagzwaard (vrg. արդարադատութիւն en արդարադատութիւն). — արդարադատութիւն met een kléwang slaan, vechten, enz.*

արդարադատութիւն Ar. حلال, KN. *veroorloofd, wat door de godsdienst veroorloofd wordt, het tegenovergestelde van արդարադատութիւն veroorlooving, vergunning, toestemming. — արդարադատութիւն iets geoorloofd of wettig maken, wettigen. — արդարադատութիւն iets als geoorloofd beschouwen, wettig maken; iets permitteren, vergeven.*

արդարադատութիւն Ar. حلال, *een vereischte bij den koop en verkoop van sommige goederen, dat zij van dezelfde soort moeten zijn.*

արդարադատութիւն *zie bij արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն *zie bij արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն *zie bij արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն KN. *naam van een welriekende plant, die bloemen draagt.*

արդարադատութիւն KN. *loomheid, lusteloosheid, traag-*

heid in houding of beweging, *uit luiheid of door vermoeijenis of honger. արդարադատութիւն արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն KN. *zie bij դարձիւն արդարադատութիւն արդարադատութիւն* de tong aanhoudend uitsteken en intrekken *Vrg. դարձիւն.*

արդարադատութիւն of արդարադատութիւն TD. KN. *niet weten, onbewust zijn (waarsch. van արդարադատութիւն). արդարադատութիւն արդարադատութիւն արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն KN. *wat iemand in zijn oog krijgt en hem hindert, zooals stof of zand; fig. ergernis, wat ergernis veroorzaakt; wat of wie iemand een doorn in het oog is.*

արդարադատութիւն *zie bij արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն *zie արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն *zie արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն *zie bij արդարադատութիւն արդարադատութիւն* KW. *naam van een boom (Skr. kalpataroe, wonderboom. PK.).*

արդարադատութիւն *zie bij արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն KN. *1. արդարադատութիւն 2. flikkering, schittering (vrg. արդարադատութիւն en արդարադատութիւն). արդարադատութիւն արդարադատութիւն արդարադատութիւն* flikkeren, schitteren. *արդարադատութիւն (of արդարադատութիւն) overal flikkeren (vrg. արդարադատութիւն bij արդարադատութիւն).*

արդարադատութիւն KW. *zva. արդարադատութիւն արդարադատութիւն KN. glimmen; flikkeren, nu eens helder, dan weêr flauw, branden, van een licht in zijn laatste flikkering (vrg. արդարադատութիւն 2.). արդարադատութիւն een zilveren stuivertje (vrg. արդարադատութիւն). — արդարադատութիւն glimmen, flikkeren. արդարադատութիւն wat flikkert, voor wat leven heeft. — արդարադատութիւն արդարադատութիւն արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն 1. KW. *Mal. zva. արդարադատութիւն 2. k. van արդարադատութիւն (misschien het Ar. خلف, achter den rug, in iemands afwezigheid iets doen). — արդարադատութիւն KN. iemand onkundig of in onzekerheid laten. արդարադատութիւն արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն արդարադատութիւն արդարադատութիւն *geen kennis dragen van een zaak, er niet van onderrigt zijn. դարձիւն (of դարձիւն) արդարադատութիւն արդարադատութիւն KI. van դարձիւն արդարադատութիւն արդարադատութիւն iets wêl weten, iemand wêl bekend zijn (vrg. արդարադատութիւն).*

արդարադատութիւն 1. Ar. *onbesneden, de voorhuid hebbende, zva. արդարադատութիւն (Ar. قلف, kgoelph, coll. mv. van قلف). Vrg. արդարադատութիւն). 2. KN. zva. դարձիւն maar poëtisch en deftiger.*

արդարադատութիւն of արդարադատութիւն *zie արդարադատութիւն*

արդարադատութիւն of արդարադատութիւն en արդարադատութիւն of արդարադատութիւն

ook **ကော့ကော့** en **ကော့ကော့** en **ကော့ကော့**
KN. doornat, geheelenaal nat, van *iemand's kleéren*
(van **ကော့ကော့** *Vrg. ကော့ကော့*).

ကော့ကော့ *zie ကော့ကော့*

ကော့ကော့ *zie ကော့ကော့*

ကော့ကော့ *zie bij ကော့ကော့*

ကော့ကော့ *Ar. خليفة*, plaatsbekleeder, stedehouder.

ကော့ကော့ *الله خليفة*, stedehouder Gods,
een titel van Mohammedaansche Vorsten, bepaal-
delijk van den Sultan van Djokjokarta.

ကော့ကော့ KN. naam van een groenachtig grauw vliindertje,
dat zich bij de padi ophoudt en 's avonds om de
lamp vliegt en steekt.

ကော့ကော့ KN. een vlugt vogels. — **ကော့ကော့** vliegen, van
een vogel, als men ziet op het fladderend geluid
van de vlerken (*vrg. ကော့ကော့*).

ကော့ကော့ of **ကော့ကော့** *zie ကော့ကော့*

ကော့ကော့ of **ကော့ကော့** *zie bij ကော့ကော့*

ကော့ကော့ naam van een visch. G.

ကော့ကော့ of **ကော့ကော့** KN. het spartelen,
van groote visschen, op het drooge of in ondiep
water (*vrg. ကော့ကော့*). — **ကော့ကော့** of
ကော့ကော့ of **ကော့ကော့** spartelen. — **ကော့ကော့**
of **ကော့ကော့** te spartelen
liggen.

ကော့ကော့ *zie ကော့ကော့*

ကော့ကော့ *zie bij ကော့ကော့*

ကော့ကော့ KN. een vlugge zwenk; een vlugge zwenk
nemen (*vrg. ကော့ကော့*). — **ကော့ကော့** en **ကော့ကော့**
ကော့ကော့ met een vlugge zwenk zich weg begeven.

ကော့ကော့ *zie bij ကော့ကော့*

ကော့ကော့ *zie bij ကော့ကော့*

ကော့ကော့ *zie bij ကော့ကော့*

ကော့ကော့ *zie bij ကော့ကော့*

ကော့ကော့ of **ကော့ကော့** *Port. caldo*, bouillon, vleeschnat.

ကော့ကော့ KN. in de war raken of zich vergis-
sen, in het tellen of rekenen, en in alles wat met
berekening of overleg geschiedt, bv. bij het schaak-
spel (*eig. zva. ကော့ကော့* van **ကော့ကော့**). **ကော့ကော့**
ကော့ကော့ ik versprak mij. — **ကော့ကော့**
ကော့ကော့ of **ကော့ကော့** iemand in de war breng-
en; bedrieglijk. — **ကော့ကော့** **ကော့ကော့** maken
dat iemand zich vergist.

ကော့ကော့ *MI. zva. ကော့ကော့* **ကော့ကော့**
voor vijgen (*vrg. ကော့ကော့*).

ကော့ကော့ *zie ကော့ကော့*

ကော့ကော့ KN. naam van een met goud en zijde door-
wevene stof, en van een figuur onder de Chinesche
speelkaarten; ook *Holl. kleedje, voor overhemd,*
anders ကော့ကော့

ကော့ကော့ (*kálandjána*), ook **ကော့ကော့** KN.
naam van een welriekend gras, dat alleen op hoog-
bergen groeit (van **ကော့ကော့** en **ကော့ကော့**).

ကော့ကော့ spelsfout voor **ကော့ကော့**

ကော့ကော့ *zie bij ကော့ကော့*

ကော့ကော့ KW. *zva. ကော့ကော့* en **ကော့ကော့** **ကော့ကော့**
ကော့ကော့ spr.

ကော့ကော့ *zie ကော့ကော့*

ကော့ကော့ KW. *zva. ကော့ကော့* *zie ကော့ကော့*

ကော့ကော့ *zie bij ကော့ကော့*

ကော့ကော့ **ကော့ကော့** of **ကော့ကော့** en **ကော့ကော့** **ကော့ကော့**
ကော့ကော့ of **ကော့ကော့** KN.; **ကော့ကော့** **ကော့ကော့**
ကော့ကော့ of **ကော့ကော့** enz. slingeren en waggelen als
iemand, die dronken is (*vrg. ကော့ကော့*). **ကော့ကော့**
ကော့ကော့ **ကော့ကော့** enz. aanhoudend slingeren en
waggelen. — **ကော့ကော့** **ကော့ကော့** enz. slingerend en
waggelend, loopen te slingeren en te waggelen.

ကော့ကော့ *zie ကော့ကော့*

ကော့ကော့ *zie ကော့ကော့*

ကော့ကော့ of **ကော့ကော့** KN.; **ကော့ကော့**
ကော့ကော့ of **ကော့ကော့** **ကော့ကော့** beweging nemen
door in een klein bestek wat heen en weér to gaan;
wat heen en weér wandelen.

ကော့ကော့ KN.; **ကော့ကော့** of **ကော့ကော့** en **ကော့ကော့**
ကော့ကော့ roudloopen; lantierfanten; rouddraai-
jen door bedwelming of duizeling; liggende het
lichaam in bogten draaijen.

ကော့ကော့ **ကော့ကော့** of **ကော့ကော့** KN. een afvallend of
afgefallen blad (*vrg. ကော့ကော့* en **ကော့ကော့**). **ကော့ကော့**
ကော့ကော့ **ကော့ကော့** spr. — **ကော့ကော့** of **ကော့ကော့**
ကော့ကော့ wentelend neêrvallen of neêrkomen, of op de
lucht wiegelend zweven, van een blad, een vlieger,
als die gevierd wordt of het touw gebroken is, en
van een op de lucht zich wiegenden vogel; fig. een
zwerfend leven leiden, geen vast onderkmen heb-
ben. **ကော့ကော့** spr.

ကော့ကော့ KN.; **ကော့ကော့** ligt in het hoofd zij; van
iemand, of van het hoofd van iemand, die een
weinig bedwelmd is, bv. van sterken drunk (*vrg.*
ကော့ကော့).

դարձակում KN. het slingerend loopen, *zoals van een dronkene* (vrg. դարձակում). դարձակումդարձակում և դարձակումառարձակում slingerend loopen, loopen te slingeren; ook dreutelend kuieren.

սոռապ 1. KN. schrijfspen, *pen, riet of schacht om mee te schrijven* (Ar. قلم); ook KI. voor սոռապառարձակում 2. Ar. قلم, woord, gezegde. սոռապառարձակում of սոռապառարձակում ٱللهم, het woord van God. սոռապառարձակում bijnaam van den propheet Mozes. հոռապ KN. Holl. klamp. — հոռապ klampen, zamenklampen. — հոռապառարձակում meervoud.

հոռապառարձակում KN. onder water; onder water staan, geraken, loopen of gezonken zijn; zinken; verzonken, ook bv. onder overgespoeld zand; verdrinken (vrg. դարձակում և հոռապառարձակում). — հոռապառարձակում zich laten zinken; zich verdrinken; iets onder water zetten; iemand verdrinken. — հոռապառարձակում maken dat iets zinkt of onderloopt, of dat iemand verdrinkt.

հոռապառարձակում zie հոռապառարձակում
հոռապառարձակում KW. և ար. N., հոռապառարձակում K., zva. հոռապառարձակում և հոռապառարձակում (Vrg. հոռապառարձակում Ook in het Soendasch is հոռապառարձակում een elegante uitdrukking voor slapen).
հոռապառարձակում KN.; հոռապառարձակում և հոռապառարձակում և հոռապառարձակում և հոռապառարձակում temerig, lijmmerig (spreken).

սոռապառարձակում Ar. ٱلكلم, een gezegde, volzin of spreuk. սոռապառարձակում of սոռապառարձակումդարձակում de twee zinnen, waaruit de geloofsbelijdenis van de Mohammedanen bestaat: "Er is geen God dan Allah, en Mohammed is de gezant van Allah."

հոռապառարձակում KN.; հոռապառարձակումդարձակում onduidelijk, schemerachtig, als door een nevel (vrg. սոռապառարձակում առարձակում առարձակում bij սոռապառարձակում).

սոռապառարձակում zie bij սոռապառարձակում
սոռապառարձակում KN. zware, ingevreten roest; roestartjes in staal (vrg. սոռապառարձակում).

սոռապառարձակում KN. de strot, of de adamsappel aan den strot.

հոռապառարձակում KN. een touw, dat ergens vóór of over een weg of rivier gespannen wordt, om het verder gaan te beletten. — հոռապառարձակում iets met een հոռապառարձակում bespannen, om het af te zetten of te beletten, dat men verder gaat; fig. iets bewimpelen, maken dat iemand er niet achter komt.

հոռապառարձակում KN. traagheid, leizigheid, treuzelachtigheid (vrg. հոռապառարձակում և հոռապառարձակում). հոռապառարձակում treuzelaar,

leis. հոռապառարձակում և հոռապառարձակում traag, langzaam, in zijn bewegingen of doen; langzaam zich voortbewegen, bv. van een slak; langzaam voortgaan, een slakkegang gaan. հոռապառարձակում traag en leizig. — սոռապառարձակում traagheid.

հոռապառարձակում KN. naam van een fijne, witte stof: mouselin.

հոռապառարձակում zie հոռապառարձակում
հոռապառարձակում of հոռապառարձակում KN. glad, glanzend, glimmend glad. — հոռապառարձակում iets glanzend maken, glanzend, poetsen dat het glimt.

հոռապառարձակում KN. naam van een soort van pisang.

սոռապառարձակում KN. zich verslapen, een bepaald tijdstip verslapen; over de tijd slapen, een gat in den dag slapen. J.

հոռապառարձակում KN.; հոռապառարձակում over den grond kruipen, van kruipgewassen; fig. in de laagte blijven, niet in de hoogte komen (vrg. հոռապառարձակում).

հոռապառարձակում KN.; հոռապառարձակում of հոռապառարձակում magteloos neêrliggen.

հոռապառարձակում KN. naam van een soort van djamboe. հոռապառարձակում naam van een welriekende djamboe, anders սոռապառարձակում սոռապառարձակում և սոռապառարձակում և սոռապառարձակում և սոռապառարձակում namen van wilde boomen, waarvan het hout alleen tot brandhout dient.

հոռապառարձակում zie հոռապառարձակում
հոռապառարձակում of սոռապառարձակում KN., հոռապառարձակում of հոռապառարձակում K., bijéén; bijéén hebben; bijéénzamen (vrg. հոռապառարձակում և հոռապառարձակում). հոռապառարձակում առարձակում achttevolgens bijéénzamen. հոռապառարձակում հոռապառարձակում te zamen, met elkander in 't geheel. — հոռապառարձակում հոռապառարձակում zich verzamelen; zich te zamen bij elkander bevinden. — հոռապառարձակում հոռապառարձակում հոռապառարձակում հոռապառարձակում հոռապառարձակում dingen of menschen bijeenzamen, zamen bij elkander brengen, verzamelen, vergaderen, opzamen; doen bijeenbrengen of bijeenverzamen. — հոռապառարձակում of հոռապառարձակում և հոռապառարձակում of հոռապառարձակում een verzameling; bij elkander verzameld; bijeenkomst; maatschappij; societeit. — սոռապառարձակում սոռապառարձակում հոռապառարձակում verzamelplaats; verzameling van menschen; gemeente.

սոռապառարձակում zie հոռապառարձակում
սոռապառարձակում zie հոռապառարձակում

ឃ្មុំ) — ព្រឹត្តិបត្រ en ព្រឹត្តិបត្រ សnel voor-
bijzweven, zwevend voorbijgaan.

ព្រឹត្តិបត្រ ព្រឹត្តិបត្រ en ព្រឹត្តិបត្រ zva.
ព្រឹត្តិបត្រ enz.

ព្រឹត្តិបត្រ en ព្រឹត្តិបត្រ KN. de bladen,
daar de aren van de maïs meê bedekt zijn, en die,
gekookt en gestreken, even als de nipah- en jonge
pisang-bladen, gebruikt worden om er tabak in te
rollen tot zoogenaamde stroocijaren.

ព្រឹត្តិបត្រ of ព្រឹត្តិបត្រ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ ឆ្នាំ

ព្រឹត្តិបត្រ of ព្រឹត្តិបត្រ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ ឆ្នាំ

ព្រឹត្តិបត្រ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ ឆ្នាំ

ព្រឹត្តិបត្រ zva. ព្រឹត្តិបត្រ

ព្រឹត្តិបត្រ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ ឆ្នាំ

ព្រឹត្តិបត្រ KN. ឆ្នាំ ឆ្នាំ ឆ្នាំ (erg. ឆ្នាំ en ឆ្នាំ).

ព្រឹត្តិបត្រ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ ឆ្នាំ naam van een slechte kronkel in het
haar van paarden. — ព្រឹត្តិបត្រ strengelen, vlechten,
zooals het haar van vrouwen en van de staart van
een Chinees (erg. ព្រឹត្តិបត្រ ព្រឹត្តិបត្រ). — ព្រឹត្តិបត្រ
ព្រឹត្តិបត្រ gestrengeld; haarvlecht.

ព្រឹត្តិបត្រ of ព្រឹត្តិបត្រ KN. het onrustig rondloopen of
roudzien om een uitweg of uitkomst te zoeken in
verlegenheid, moeijelijkheid of gevaar. — ព្រឹត្តិបត្រ
ព្រឹត្តិបត្រ en ព្រឹត្តិបត្រ of ព្រឹត្តិបត្រ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ ឆ្នាំ zóo
onrustig rondzien; ook onrustig heên en weêr loo-
pen om iets te zoeken of bij werkzaamheden; (en
weifelen, in onzekerheid verkeerem. G.).

ព្រឹត្តិបត្រ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ ឆ្នាំ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ

ព្រឹត្តិបត្រ KN. een klank als die van een lange bam-
boe, als die over steenen gesleept wordt; de harde
pit van de mêlindjo, die gegeten wordt. — ព្រឹត្តិបត្រ
ព្រឹត្តិបត្រ droog en hard, van den grond, ongeschikt
voor beplanting. ព្រឹត្តិបត្រ ព្រឹត្តិបត្រ spr.

ព្រឹត្តិបត្រ of ព្រឹត្តិបត្រ KN. het geluid van gekraak
van iets hards met de kiezen (erg. ព្រឹត្តិបត្រ en ព្រឹត្តិ
បត្រ). — ព្រឹត្តិបត្រ iets hards tusschen de kie-
zen kraken, verbreken, vermalen of vermorselen. —
ព្រឹត្តិបត្រ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ ឆ្នាំ meervoud.

ព្រឹត្តិបត្រ KN. een dof gekletter, zooals van een steen-
tje dat in een kokosdop valt (erg. ព្រឹត្តិបត្រ en ព្រឹត្តិ
បត្រ); ook iemands geheim plan of stil voorne-
men. — ព្រឹត្តិបត្រ en ព្រឹត្តិបត្រ een dof klette-
rend geluid geven.

ព្រឹត្តិបត្រ of ព្រឹត្តិបត្រ KN. zacht gekletter of ge-
klepper, zooals van elkander rakende wapens, ook

zva. rikkedik (erg. ព្រឹត្តិបត្រ en ព្រឹត្តិបត្រ). ព្រឹត្តិ
បត្រ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ ឆ្នាំ zóo kletteren.

ព្រឹត្តិបត្រ of ព្រឹត្តិបត្រ KN. een krakend geluid,
doffer dan ព្រឹត្តិបត្រ zooals wanneer men een har-
de pit met gesloten mond kraakt; ook zva. ព្រឹត្តិ
បត្រ — ព្រឹត្តិបត្រ zva. ព្រឹត្តិបត្រ met doffer geluid.

ព្រឹត្តិបត្រ of ព្រឹត្តិបត្រ KN. benaming van een soort
wajang-figures van hout (erg. ព្រឹត្តិបត្រ). ព្រឹត្តិ
បត្រ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ ឆ្នាំ op de gewone wijze bereide koffie (erg.
ព្រឹត្តិបត្រ ព្រឹត្តិបត្រ). — ព្រឹត្តិបត្រ of ព្រឹត្តិបត្រ
ព្រឹត្តិបត្រ ijzerkraam, een kraam van ijzerwerk en ande-
re snuisterijen, als spijkers, oude messen, hagel,
kogels, knoopen, kammen, spiegeltjes, wajangfiguren
voor kinderen, enz.

ព្រឹត្តិបត្រ of ព្រឹត្តិបត្រ KN. 1. zva. ព្រឹត្តិបត្រ 2.
zuiver, zonder iets erbij, zooals thee zonder suiker
of melk. ព្រឹត្តិបត្រ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ ឆ្នាំ een soort van pisang met
veel kleine pitten, die veelal in het wild groeit. ព្រឹត្តិ
បត្រ ងឹត ប៊ី ឆ្នាំ ឆ្នាំ een andere soort. ព្រឹត្តិបត្រ
ព្រឹត្តិបត្រ de wilde djamboe met veel kleine pitten,
die tegelijk met de djamboe gegeten worden.

ព្រឹត្តិបត្រ KN. 1. zva. ព្រឹត្តិបត្រ 2. TP. zva. ព្រឹត្តិ
បត្រ ព្រឹត្តិបត្រ holsblokken, houten muilen of sandalen
met een strook leêr er aan, daar men de voeten
onder vast steekt (erg. ព្រឹត្តិបត្រ ព្រឹត្តិបត្រ en ព្រឹត្តិ
បត្រ). 3. een touw, (tegen het doorbijten) door
één of meer bamboekokers gehaald, om een hond
of ander dier vast te houden of vast te leggen. —
ព្រឹត្តិបត្រ of ព្រឹត្តិបត្រ 1. afschilferen, los
raken, afvallen, zooals de korst van een zweer of
iets dat ergens aan- of ojegeplakt is; en iets, dat
ergens op zit afligten, afplukken of losnaken, bv.
een met lak op een stuk gezet zegel. 2. een beest
aan een door bamboekokers gehaald touw vasthou-
den of vastleggen. — ព្រឹត្តិបត្រ ព្រឹត្តិបត្រ het afge-
schilferde of afgeligte; met holsblokken aan.

ព្រឹត្តិបត្រ KN. een klank zooals door het slaan van
twee stukken hout tegen elkander of van een stuk
hout tegen een steen, of ook van het vallen van een
bamboe op een harden grond. ព្រឹត្តិបត្រ ព្រឹត្តិបត្រ
ព្រឹត្តិបត្រ spr.

ព្រឹត្តិបត្រ KN. zva. ព្រឹត្តិបត្រ — ព្រឹត្តិបត្រ
ព្រឹត្តិបត្រ zva. ព្រឹត្តិបត្រ maar van dikker voorwer-
pen; bv. kalk afbikken; de schaal van een krab los-
maken. — ព្រឹត្តិបត្រ of ព្រឹត្តិបត្រ

ἄλλοι het losgemaakte en afgenomene; afgeschilde of afgevallen bast van een boom; bast of schil van vruchten, die er met de hand afgetrokken kan worden; ook schaal, bast, schild, schelp of hoorn, van dieren als kreeften, garnalen, slakken en torren.

ἄλλοι of ἄλλοι KN. geknap, bv. van kleine vruchten of ongekookte rijstkorrels, als men die stuk bijt. — ἄλλοι iets bijten, dat het knapt; knappen, bikken, snoepen.

ἄλλοι KN. zwa. ἄλλοι KN. zie bij ἄλλοι KN.; ἄλλοι KD., naam van een klasse van menschen in het Soerakartasche, van onbekende afkomst (volgens een legende uit een vrouw en een hond ontstaan), in dienst van den Vorst, vooral als houthakkers in de bosschen en tot timmerwerk. — ἄλλοι van weërskanten iemand begeleiden. — ἄλλοι iemand omringen, omgeven (een ander zie bij ἄλλοι). ἄλλοι iemand van alle kanten omringen. — ἄλλοι een kring; in een kring rondoliegen; een kring om de maan; een kring hebben (van de maan); ook N., ἄλλοι een kring, waar binnen een kampstrijd, wedstrijd of spel gehouden wordt: baan, strijdbaan, dobbelbaan (een ander zie bij ἄλλοι). ἄλλοι spr. voor spelbreken.

ἄλλοι KN. een koperen pijpje, in plaats van een tjoepah, in een bamboerietje tot amfloenpijp; en zwa. ἄλλοι ook een band of ring, van metaal, rottan enz., om kleine voorwerpen, die als kleine tonnetjes gemaakt zijn (verg. ἄλλοι), en zulke kleine voorwerpen met banden. — ἄλλοι de vrucht van den Aren-boom.

ἄλλοι KN., ἄλλοι KI., halsband, halsketen; ook de haam van een trekpaard, bandelier. ἄλλοι een halsband om hebben. ἄλλοι iets om den hals hebben of dragen. ἄλλοι een tasch met een bandelier om den hals hebben. — ἄλλοι zich als een handsband om den hals slingeren. — ἄλλοι iemand, of een beest, iets om den hals doen, een halsband of halsketen omdoen. — ἄλλοι iets tot halsband of halsketen omdoen.

ἄλλοι 1. zie bij ἄλλοι 2. naam van een zeer groot soort van vleermuisen; vliegende houd. —

ἄλλοι KN., ἄλλοι KD., naam van een Residentie op Java.

ἄλλοι KN. naam van de kust van Koromandel (Skr. (Skr. Kalingga, naam van een land op de kust van Koromandel); ook zwa. ἄλλοι zie ἄλλοι ἄλλοι half zijden stof (omdat die het eerst van de kust van Koromandel op Java is aangebracht). ἄλλοι iemand van Keling. ἄλλοι benaming van een soort van schrift, waarvan de uitvinding aan Adji-Sakä toegeschreven wordt. — ἄλλοι of ἄλλοι KW. zwa. ἄλλοι (ziek, ziekte. G.). 2. KN. zwa. ἄλλοι — ἄλλοι of ἄλλοι half-zijden stoffen van de kust van Koromandel afkomstig. ἄλλοι ook benaming van een bijzonder fatsoen van haarwring.

ἄλλοι of ἄλλοι KN. een bel, kleine schel of klok, waarmee de Boeda-priesters het teeken tot het gebed geven; ook een geluid tot teeken in den strijd; en ἄλλοι een gemeen woord voor oor.

ἄλλοι of ἄλλοι KN. het door éénmaal koken verdikt suikerrietsap, of ander sap, daar suiker van gemaakt wordt (verg. ἄλλοι ἄλλοι en ἄλλοι).

ἄλλοι KN.; ἄλλοι glimmend, van water of sajoer, als er olie of ongestold vet op drijft. ἄλλοι glimmend zwart.

ἄλλοι KN. het vleeschig gedeelte van dieren, bijzonder van buffels, achter de voorpoten; ook het steeltje van een rijstmesje. ἄλλοι zwa. ἄλλοι ἄλλοι.

ἄλλοι zie ἄλλοι

ἄλλοι KN. groote of zware metalen ring; schakel van een kelling; ook een strik, en een luds (lus of lis); als ook een band om een bos van lange voorwerpen. ἄλλοι een bos suikerriet. — ἄλλοι met een strik, luds of lis.

ἄλλοι zie bij ἄλλοι

ἄλλοι KN. voortdurend gejaunk van een hond (verg. ἄλλοι en ἄλλοι). — ἄλλοι en ἄλλοι aanhoudend janken.

ἄλλοι KN. gehuil van een hond (verg. ἄλλοι en ἄλλοι).

ἄλλοι of ἄλλοι KN. tamarindepit.

ἄλλοι of ἄλλοι KW. in 't rond, rondom, zwa. ἄλλοι in de rondte draaijen, rondloopen (zwa.

အဝတ်အစား); rondom zich heen zien. (Ml. koeliling, *Sd.* အဝတ်အစား in 't rond, rondom). — အဝတ်အစား က. *zva.* အဝတ်အစား en အဝတ်အစား က. rondom zich heenzien, zooals van iemand die verschrikt of ontsteld wordt.

အဝတ်အစား *zie bij အဝတ် en အဝတ်*

အဝတ်အစား *zie bij အဝတ်*

အဝတ်အစား *zie bij အဝတ်*

အဝတ်အစား *zie bij အဝတ်*

အဝတ် *Holl.* kap van een rijtuig (*erg.* အဝတ်အစား).

အဝတ် အဝတ်အစား *zie bij အဝတ်အစား*

အဝတ် of အဝတ်အစား *zva.* အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား en အဝတ်အစား — အဝတ်အစား of အဝတ်အစား

kw. zva. အဝတ်အစား အဝတ်အစား en အဝတ်အစား

— အဝတ်အစား *kw.* zadel. *G.* အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား naam en titel, door Daniswara aan Bègdjâ

gegeven bij zijn aanstelling tot Emban. အဝတ်အစား

အဝတ်အစား naam van een boek dat gezegd wordt

door dien Adipati geschreven te zijn.

အဝတ် I. *kw.* I. *zva.* အဝတ်အစား (*Skr.* कपि).

2. အဝတ် of အဝတ်အစား *zva.* အဝတ်အစား en အဝတ်အစား

(*Skr.* कपि, schudden, beven, trillen. *Frg.* အဝတ်အစား

အဝတ်). အဝတ်အစား apenvorst (*Skr.* Kapindra, een

naam van Hanoeman, van kapi en indra). အဝတ်အစား

zva. အဝတ်အစား အဝတ်အစား).

II. *kw.* en *kn.* een voorvoegsel vóór andere woorden,

om een hoogen trap of graad uit te drukken:

sterk, *erg.* heel, wat te veel; *bv.* အဝတ်အစား sterk

verlangen; အဝတ်အစား sterke drang tot iets; အဝတ်အစား

erg. verbijsterd; အဝတ်အစား heel nauwgezetz; met een ernstig

verlangen beziel; အဝတ်အစား voor အဝတ်အစား *erg.* stilzwijgend; အဝတ်အစား

, အဝတ်အစား *kw.*, wat te laag; အဝတ်အစား *kn.*, အဝတ်အစား

kw., wat te hoog; အဝတ်အစား *kn.*, kinderachtig (wat te veel

kind); အဝတ်အစား *zie bij အဝတ်အစား*

အဝတ်အစား voor အဝတ်အစား *zie bij အဝတ်အစား*

အဝတ်အစား

III. *kn.* de bloem van de kapas.

အဝတ် *kn.* de wolachtige veëren van een pas uitgebroeden

vogel.

အဝတ် *kn.* rond, niet met hoeken of punten; rond, van den kop

van een kat of tijger, ook wel van een rond en bol aangezigt

van een mensch; stomp met afronding, van een hoek.

အဝတ် en အဝတ်အစား *kn.* door beweging van het lich-

aam, of met sterke gebaren, een afkeuring, weigering of ontkenning

uitdrukken. အဝတ် of အဝတ်အစား *kn.* op den grond liggen te woe-

len en met de vlerken te klappen, zoodat er een holte in

gemaakt wordt, van een vogel.

အဝတ် *kn.* een vierkante flesch, kelderflesch (*Skr.* कोषी, flesch. *pk.*).

အဝတ် *kn.* vlinder, kapel. အဝတ်အစား အဝတ်အစား dubbele

luiken of deuren. အဝတ်အစား အဝတ်အစား vleugeldeur,

porte-brisée. အဝတ်အစား *zie bij အဝတ်အစား*

အဝတ် *zie bij အဝတ်*

အဝတ် *kw. zva.* အဝတ်အစား

အဝတ်အစား 1. *zva.* အဝတ်အစား 2. *Holl. kn.* koffie (*erg.* အဝတ်အစား).

— အဝတ်အစား kolliëboom. အဝတ်အစား

အဝတ်အစား aftreksel van gekookte koffiëbladen (*erg.* အဝတ်အစား

အဝတ်). — အဝတ်အစား een land met koffië beplanten,

voor de kolliëteelt gebruiken. — အဝတ်အစား

kolliëplantage, kolliëtuint.

အဝတ်အစား *kn.* 1. zadelknop, de knop of punt vóór aan

een Javaansch zadel. 2. de vóór het lijf ueërhangende

punt van een dödöt. 3. *zie* အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား geheel verkreukeld om het lijf hangen, van

iemands kleeren, door ze lang aan het lijf gehud

te hebben.

အဝတ်အစား *kn.* half nat, zooals van iemands kleeren

van anderen door het waden door een rivier (*erg.* အဝတ်အစား

အဝတ်အစား).

အဝတ်အစား of အဝတ်အစား en verk. အဝတ်အစား *kn.* naam van

een grooten in het wild groeienden boom, een soort

van အဝတ်အစား, met grootle bladen, waarvan het

hout voor djoekoengs en voor brandhout gebruikt

wordt. အဝတ်အစား olie van dien boom, waar-

meê de kleine kinkers van de boschbewoners gewre-

ven worden in plaats van met kokosolie. အဝတ်အစား

အဝတ်အစား zowat als het blad van een kè-

pöhboom, d. i. evenredig van lengte en breedte. အဝတ်အစား

အဝတ်အစား spr. voor ruw en onbeschaafd

van manieren als een boschbewoner.

အဝတ်အစား *kn.* natte veil, doek, lap of lapje, om

de ueërvallende vonken bij een brand te blusschen,

of om te verkoelen en te betten of af te betten;

(ook doornat van iemands kleeren; *erg.* အဝတ်အစား

အဝတ်အစား J.). — အဝတ်အစား met water begieten

tot verkoeling (*erg.* အဝတ်အစား အဝတ်အစား);

betten, afbetten. — အဝတ်အစား *mf.* — အဝတ်

lichaam, zooals aan de dij of het bil; klopping van het hart; ontsteltenis, schrik; ontstellen, schrikken (vrg. အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ — အိန္ဒိယဘာသာ zich trillend en krampachtig bewegen van de lippen bij hevigen toorn; ontstellen. — အိန္ဒိယဘာသာ iemand doen ontstellen, verschrikken.

အိန္ဒိယဘာသာ KN. ontkenning; ontkennen, bv. iets te hebben of ontvangen te hebben (vrg. အိန္ဒိယဘာသာ). — အိန္ဒိယဘာသာ iets ontkennen, loochnen, verloochnen.

အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ

အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ

အိန္ဒိယဘာသာ of အိန္ဒိယဘာသာ KW. zva. အိန္ဒိယဘာသာ of wel geveld, gesneuveld, of van het leven beroofd (Skr. *djīwada*, vijand, eig. levensafsnijder, zoodat *djīwaddana*, met het aanhechtsel *ana*, levensafsnijding zou beteekenen. PK.).

အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ

အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ

အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ

အိန္ဒိယဘာသာ of အိန္ဒိယဘာသာ KN. uitgestrekt, stijf uitgerekt, van de armen of beenen (vrg. အိန္ဒိယဘာသာ). — အိန္ဒိယဘာသာ zich uitstrekken, uitgestrekt zijn.

အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ

အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ

အိန္ဒိယဘာသာ en အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ

အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ

အိန္ဒိယဘာသာ KN. gevlochten of aanéén geregene drooge bladen van de gébang of andere palmasoorten, om iets in te pakken, tot bekleeding van de wanden van bamboezen huizen, tot sluiting van een gaanderij, en tot andere einden. အိန္ဒိယဘာသာ KI. ခြေ ခြေ — အိန္ဒိယဘာသာ iets met kadjang bekleeden; ook kadjang maken, bladen tot kadjang aanéén rijgen. — အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ verblijf van bamboe en kadjang voor den rijkbestierder en een regent op de aloen-aloen opgeslagen, bij plechtige gelegenheden in de kraton, die langer dan één dag duren, zooals bij het huwelijk of het overlijden van den Vorst. — အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ in een pakadjangan zijn verblijf nemen of houden.

အိန္ဒိယဘာသာ K., ခြေ ခြေ en အိန္ဒိယဘာသာ

အိန္ဒိယဘာသာ KN. verstijfd, krampachtig gespannen, van armen of beenen, zoodat men die niet buigen kan, bv. van de beenen door lang met ondergeslagen beenen te zitten (vrg. အိန္ဒိယဘာသာ en အိန္ဒိယဘာသာ).

အိန္ဒိယဘာသာ 1. KN. naam van een soort van rivier-mossel (vrg. အိန္ဒိယဘာသာ en အိန္ဒိယဘာသာ). 2. N. of KN., အိန္ဒိယဘာသာ en အိန္ဒိယဘာသာ K. of KI., graftombe, bij aanzienlijken bestaande uit langwerpige stukken hardsteen of hout, soms met lof- of bloem-werk voorzien, die op elkander gestapeld liggen; anders bestaande uit een middelstuk van hout en een aan ieder einde plat regtop staand stuk, အိန္ဒိယဘာသာ genoemd, dat het onderscheid van geslacht aanduidt, daar dat voor mannen boven een ronde of spitse verhevenheid heeft, voor vrouwen vlak is of een gleuf heeft. Deze stijlen zijn veelal omgeven en voor omvallen gesteund door een vierkant raam van op zijn kant staande en aan 't einde door elkander heenstekende planken, အိန္ဒိယဘာသာ genoemd,

အိန္ဒိယဘာသာ KN. de holle tot een bakje gevormde handpalm met naar boven gehoudene vingers; ook een tentje of stolp van bamboe of rottan met gaas overtrokken, om over iets heen te zetten, bv. over een klein kind tot afsvoering van muggen of vliegen. အိန္ဒိယဘာသာ een holle hand vol.

အိန္ဒိယဘာသာ 1. KW. zva. အိန္ဒိယဘာသာ (vrg. အိန္ဒိယဘာသာ). 2. KN. verkorting van အိန္ဒိယဘာသာ even als အိန္ဒိယဘာသာ. အိန္ဒိယဘာသာ zva. အိန္ဒိယဘာသာ

အိန္ဒိယဘာသာ KW. zva. အိန္ဒိယဘာသာ (vrg. အိန္ဒိယဘာသာ).

အိန္ဒိယဘာသာ 1. N., ခြေ အိန္ဒိယဘာသာ 2. KW. zva. အိန္ဒိယဘာသာ en အိန္ဒိယဘာသာ 3. KN. middelen tot onderhoud; goed, goederen; gegoed, bemiddeld (vrg. အိန္ဒိယဘာသာ); ook wat voordeel geeft en tot middel van onderhoud strekt (vrg. အိန္ဒိယဘာသာ), en wat de man tot onderhoud aan zijn vrouw geeft (vrg. အိန္ဒိယဘာသာ); (ook geschenk. G.). အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ အိန္ဒိယဘာသာ — အိန္ဒိယဘာသာ voordeelgevend tot middel van onderhoud; zijn vrouw de middelen tot onderhoud geven; (ook schenken, begunstigen. G.).

အိန္ဒိယဘာသာ N., အိန္ဒိယဘာသာ K., hout, en boom (vrg. အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ). အိန္ဒိယဘာသာ brandhout, keukenhout. အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ djati-hout en djati-boom. အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ jarig hout. Zoo noemt men hakhout dat voor brandhout gekapt wordt, en ook gekweekte vruchtboomen en het hout er van (waarschijnlijk zoo genoemd in tegenstelling van den pisang-boom). အိန္ဒိယဘာသာ nuttig hout of geboomte, met uitzondering van den djati-boom; menbelhout. အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ hout van jonge boomen. အိန္ဒိယဘာသာ ခြေ ခြေ naam van een

slinkend hout, dat geraspt of geschraapt tot geneesmiddel en zalf dient. հարստրխ, հոնան րկ., naam van een rivierkroos, dat op drijvende groene rosetten gelijkt; en roset tot versiering op iets. անտետտոտոտոտայ spr. աղառչնիտ սնտայ (of հոնդդ) een houtworp ver, zoover als men een stuk hout kan gootjen. — աղառչնդ of հոնդդառչնդ en հոնդդ or հոնդդեռչնդ ցայ geboomte; ook հոնդդառչնդ կն. zva. արիւտ ցայ bij de Wajangvertooning. հոնդդառչնդ stil is 't geboomte, men hoort geen geruisch.

հոնայ կն. vermoeid, stijf of stram, van de armen (erg. հոնայ).

հոնդայու zie bij հոն

հոնայ կւ. zva. արիւտ հոնայու կն. iemand smadelijk wegzenden, verdrijven. G. — հոնայ vervolgen, jagt maken. հոնայու կն. iemand overal vervolgen. — հոնայու հոնայու vervolgning.

հոնայ կն.; հոնայու geen onderscheid maken; allen gelijk en op dezelfde wijze behandelen; in het wilde, bv. grijpen of wegnemen. Het wordt verklaard door հոնայու en հոնայ (een ander zie bij հոնայ). հոնայու հոնայու spr.

հոնայու կւ. zva. հոնայու en հոնայու կն. een geheel, niet aangesneden stuk of rol katoen, korter of langer; of meer bepaald een stuk lijnwaad, genoegzaam voor twee bébéd's of twee buizen (erg. հոնայու). հոնայու հոնայու կն. een streng van vijf առ առ en dus van 25 (հոնայու) wielsomgangen. — հոնայու կւ. zva. հոնայու en հոնայու կն. zva. հոնայու կն. reiken, met uitgestrekte armen naar iets in de hoogte grijpen; een prauw wenden met een riem of pagaai (erg. հոնայու); ook tot geheele stukken of rollen maken, bij 't geheele stuk verkoopen; een streng garen opwickelen; en iets in commissie te verkoopen hebben uit de tweede hand, van een andere bakoel (erg. հոնայու հոնայու).

հոնայու հոնայու ook wel հոնայու կն. een vereerende betiteling van destige of fatsoenlijke mannen van jaren; ook bepaald van een volbloed Chinee (in onderscheiding van հոնայու. Erg. հոնայու); vóór eigennamen en andere titels veelal bij verkorting հոն (erg. հոնայու). հոնայու հոնայու հոնայու of հոնայու հոնայու հոնայու Troená-dángsá. հոնայու հոնայու de koopman, of koopman! հոնայու հոնայու of հոնայու հոնայու

հոնայու հոնայու zie bij հոնայու հոնայու հոնայու in poëzie voor հոնայու հոնայու in poëzie voor հոնայու հոնայու in poëzie voor հոնայու հոնայու կւ. zva. հոնայու հոնայու հոնայու en հոնայու հոնայու հոնայու հոնայու հոնայու (of հոնայու) հոնայու հոնայու հոնայու կն. stijf, moeilijk te buigen; onbuigzaam;

mijn chef. Men zegt ook bij verkorting bv. հոնայու հոնայու voor հոնայու հոնայու հոնայու. Ook zegt men wel հոնայու հոնայու (ki'nggoegal) voor հոնայու հոնայու de aanklager. հոնայու հոնայու de aangeklaagde.

հոնայու հոնայու zie հոնայու

հոնայու հոնայու հոնայու կւ. jaloersch op iemand zijn.

G. (Erg. հոնայու հոնայու հոնայու beneden).

հոնայու կ. 1. կւ. zie bij հոնայու կ. 2. հոնայու կ. Ar. կն. levend, de levende, van God (Ar. հոնայու հոնայու, levenden). Zóó հոնայու հոնայու հոնայու հոնայու

հոնայու հոնայու zie bij հոնայու

հոնայու կն. last, een gewigt van 28 tot 30 datjin. հոնայու հոնայու een last. — հոնայու հոնայու կն. bij lasten, bij de last. հոնայու հոնայու կն. zware lasten kunnen dragen.

հոնայու en հոնայու կւ. zva. հոնայու հոնայու. հոնայու հոնայու of հոնայու հոնայու

հոնայու կ. Ar. chizánat, կն. trouweloosheid, verraad.

հոնայու կն. half gesloten, van de ooggen, ten gevolge van een gevoel of gewaarwording. հոնայու հոնայու հոնայու blikoogen, de ooggen bij herhaling en aanhoudend ten halven sluiten, ook van verrukking en opgetogenheid.

հոնայու հոնայու zva. հոնայու հոնայու

հոնայու կն. een jonge duif (erg. հոնայու).

հոնայու կն. iets van een ander wederregtelijk en zonder het hem te vragen voor zich nemen, in bezit nemen, of er zich meester van maken.

հոնայու կն. het geschreeuw van een kip, die gegrepen, door een kat aangevallen of gepikt wordt; ook van een haan, die overwonnen is en het verloren heeft in een kampgevecht; fig. van menschen, het verloren hebben, in een gevecht, spel, enz.; ook naam van een wilde oneetbare monsterpeulcrucht, die aan een boom van middelbare grootte groeit.

հոնայու հոնայու zie bij հոնայու հոնայու

հոնայու հոնայու in poëzie voor հոնայու հոնայու

հոնայու հոնայու in poëzie voor հոնայու հոնայու

հոնայու հոնայու in poëzie voor հոնայու հոնայու

հոնայու կւ. zva. հոնայու հոնայու հոնայու en հոնայու հոնայու հոնայու հոնայու հոնայու (of հոնայու) հոնայու հոնայու

հոնայու կն. stijf, moeilijk te buigen; onbuigzaam;

stijf op zijn stuk staan; stevig, sterk, krachtig (verg. කුණු කුණුකුණු en කිහිපයක). — අධ්‍යයන කුණුකුණු කුණුකුණු iels stijf of stijver maken; een zaak stijf volhouden. අධ්‍යයන කුණුකුණු කුණුකුණු KD. van කුණුකුණු කුණුකුණු zich vermennen, zich er tegen aanzetten.

අධ්‍යයන I. Ar. KN. regelmatig, naar de regel of in overeenstemming met de wet of het recht (Ar. قياس, redenering, betoog uit de analogie, vergelijking volgens de analogie). 2. KN. ontkennen, loochenen, of geëeltelijk ontkennen, om iets tot verligting van zijn schuld weg te redeneren. — අධ්‍යයන වෙත, bedekt houden; bedekken, verbergen.

කුණුකුණු KW. zva. කුණුකුණු (Skr. kasāja, zamen-trekkend, van smaak).

කුණුකුණු KN. een soort van hakmes met een lang hecht en eenigzins gebogen aan de punt; volgens anderen een soort van speer om visseren te steken. — කුණුකුණු of කුණුකුණු zwerven, een zwerfend leven leiden, rondzwerfen (verg. කුණු(උ)); ook tobben, zich aftobben, moeite hebben, zich er niet door kunnen redden, daar de krachten te kort schieten.

අධ්‍යයන KN. taai; elastiek (verg. කුණුකුණු).

කුණු කුණුකුණු zie bij කුණු I.

කුණුකුණු KW. zva. කුණුකුණු of කුණුකුණු කුණුකුණු zie bij කුණු

කුණුකුණු KN.; කුණුකුණුකුණු ongemanierd, onbeschoft.

අධ්‍යයන Ar. قيامة, KN. de opstanding der doden. අධ්‍යයන කුණුකුණු de dag der opstanding.

කුණුකුණුකුණු zie bij කුණුකුණු

අධ්‍යයන zva. අධ්‍යයන කුණුකුණු of කුණුකුණු KN. een naar een bloedvijn gelijkend gezwel, daar buffels aan onderhevig zijn.

කුණු KN. inspanning van krachten. කුණු en කුණුකුණු zich achterover buigen. කුණුකුණු het lichaam van vreugde schudden. (කුණුකුණු alle krachten inspannen om het noodige bij elkander te krijgen, bv. voor een feest. — කුණුකුණු zijn krachten inspannen; met inspanning iets verrigten; KW. zva. කුණුකුණුකුණු en කුණුකුණු කුණුකුණුකුණු වැනි spr. කුණුකුණු KN. uit alle magt, bv. schreeuwen, van kinderen. — කුණුකුණු zie bij කුණු කුණුකුණු zie කුණුකුණු කුණුකුණු KN. naam van een wilden boom.

කුණුකුණු KN. huisjesslak, grooter dan කුණුකුණු (verg. ook. කුණුකුණු).

අධ්‍යයන KW. zva. කුණුකුණු en කුණුකුණු — අධ්‍යයන කුණුකුණු iels, zooals de vingers tot een vuist, zamentrekken; van een tijger, de uitgestoken nagels zamentrekken (verg. කුණුකුණු en කුණුකුණු). කුණුකුණු කුණු passief.

කුණුකුණු of කුණුකුණු KN. het in het water liggen, zijn of staan, bv. om te weeten, schoon te worden of uit te trekken. — කුණුකුණු met het lijf in het water zitten, om zich te verkoelen of te baden. — කුණුකුණු iels in het water doen, leggen of zetten; te weeten zetten; weeten door indomping, soppen; ook met de voeten of handen in het water zitten, een voet- of handbad nemen. කුණුකුණු pass. — කුණුකුණු poët. in het water gaan zitten; in het water doopen. — කුණුකුණු mv. van කුණුකුණු en in iets, bv. in een pot, iets in het water doen of zetten. — කුණුකුණුකුණු wat in het water gelegd wordt. — කුණුකුණුකුණු of කුණුකුණුකුණු iels waarin men iets in het water laat liggen, bv. een waschkuij.

කුණුකුණු zie කුණුකුණු

කුණු KW. lust, liefde, begeerte, verlangen; KN. het mannelijk zaad (Skr. kama, hetz., en eign. van den God der liefde, den Cupido der Indianen. Verg. කුණු කුණුකුණු කුණුකුණු en කුණු). කුණුකුණු eig. van den God der liefde. කුණුකුණු bijnaam van Baḷārā Kālā. කුණුකුණු KW. naar lust, naar verkiezing.

කුණු I. KW. zva. කුණු (Sd. hetz.; Ml. wij, ons, met uitsluiting van de persoon, tot wie men spreekt. Verg. කුණු en කුණු). 2. KN. een voorvoegsel in een aantal woorden, van dezelfde beteekenis, naar het schijnt, als කුණු II.

කුණු KN., කුණු KI., den mond spoelen; mondspoeling. — කුණු iels in zich bevatten, eig. van vloeistoffen, waarvan iets van binnen opgevuld of opgezwollen is; fig. iets in zich bevatten, omvatten; vol van iets zijn, inwendig iets bij zich hebben, zonder dat het zich openbaart; koesteren (verg. කුණු); ook de rand of zoom van iets vullen, omzoomen. G.). කුණුකුණු water in zich bevatten; waterachtig; van water zwangere wolk. කුණුකුණු opgelopen of opgezwollen van bloed, wanneer het ergens on-

der de huid verzameld is. դառնող և արտառ
 een wolk door het licht van de zon of maan ver-
 licht. անբարձրա՝ een zin of bedoeling hebben, die
 niet duidelijk uitgedrukt is; een geheime bedoeling
 hebben. անբարձրաևնոյ՝ drieërlei zin hebben, drie
 beteekenissen in zich bevatten, *van een woord*. ան
 բարձրա՝ een ziekte onder de leden hebben. անբ
 արձն՝ inwendig (of heimelijk) beducht zijn. անբ
 անհոնոյ (տրտրա՝ of անբարձրա) inwendig be-
 droefd (bezorgd of bedrukt) zijn. անբարձրա՝ inwen-
 dig misnoegd zijn. անբարձրա՝ een geheim bij zich
 omdragen. անբարձրա՝ inwendig blij zijn. անբարձր
 ճի՝ binnensmondspratea.— անբարձրա՝ անոյրաձն
 iemand iets tot mondspoeeling geven; *den mond met*
iets spoelen. — անբարձրա՝ անոյրաձն
 դառն՝ iets tot mondspoeeling geven of doen dienen;
iets in den mond doen.
 անեա՝ KN. groote zeeschelp of hoorn, en het wekdier,
 dat er in huist. անեաևնա՝ een groote platte
 of opene schelp. անեաևնոյ՝ een groote digte schelp
 of slakkehoorn. անեաևնա՝ een groote schelp- of
 hoorn-slak op het gebergte, die առա՝ doet, *volgens*
het bijgeloof, en een groot onheil voorspelt, als die
weér plotseling naar zee wijkt.
 անեա՝ KN.; անեա՝ knabbelen, aan iets knabbelen,
 iets opknabbelen (erg. առա՝). — անեա՝ poët.
 hetz. անեաևնա՝ pass.
 անեա՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ KN. naam van een soort van kleine bek-
 kens bij de gamblans van de Bédjâ's (van առաջադր).
 անեաևնոյ՝ of անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ Holl. kommandeur.
 անեաևնոյ՝ zva. անեաևնոյ՝ en waarschijnlijk ver-
 bastering hiervan.
 անեաևնոյ՝ of դառնող և արտառ և անեաևնոյ՝ (kâ-
 mândâkâ) kw. en KN. verziensel, verdichtsel; ver-
 zonnen (Skr. kâmandaka, werk of leer van Kâ-
 mandaki, den auteur, zooals voorgegeven wordt,
 van de Nitijâstra, d. i. de Politiek, een Macchia-
 velli: zoodat men het door Macchiavellisme zou kun-
 nen vertalen. PK.). անեաևնոյ՝ անեաևնոյ՝ verzonnen wa-
 jangfiguren. — անեաևնոյ՝ դառնող և արտառ և անեաևնոյ՝
 անեաևնոյ՝ of անեաևնոյ՝ KN. verziennen, verdich-
 ten; wat verziennen of verdichten, voorwenden, lie-
 gen; zich voor iets uitgeven. դառնող և արտառ և անեաևնոյ՝ een

bedrieger, misleider. դառնող և արտառ և անեաևնոյ՝ een leu-
 genaar, een leugenaarster. անեաևնոյ՝ iemand
 die zich valschelijk uitgeeft en voordoeft als een
 Vorst. — անեաևնոյ՝ het verzinnen, enz. անեաևնոյ՝
 անեաևնոյ՝ doorslepen.
 դառնող և արտառ և անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ zva. անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ of անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ Holl. kommando. — անեաևնոյ՝ kom-
 manderen, zijn kommando geven.
 անեաևնոյ՝ Holl. kommandant. — անեաևնոյ՝
 over iets kommandant zijn, als kommandant het be-
 vel voeren.
 անեաևնոյ՝ naam van het levenswater of levend
 of onsterfelijkmakend water, dat bewaard wierd in
 de pot առաջադր զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ (Skr.
 kamanđalo, een pot voor water of drinknap
 van kluizenaars).
 անեաևնոյ՝ of անեաևնոյ՝ KN. weergalm, echo. — անեաևնոյ՝
 անեաևնոյ՝ weergalmen, van de stem, een echo laten hooren.
 անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ KN. naam van een wilden boom, die alleen
 tot brandhout dient.
 անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ KN. Holl. kamer.
 անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 անեաևնոյ՝ KN.; անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 geheel vergruisd; ook geheel
 aan flarden, van een kleed. անեաևնոյ՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝ զիե՝
 geheel tot gruis, bv. gestamp; geheel verkneusd, bv.
 door wonden.
 դառնող և արտառ և անեաևնոյ՝ KN. Ar. kimdr, ezels, woudezel (erg. անեաևնոյ՝).
 անեաևնոյ՝ անեաևնոյ՝ een muilezel (erg. անեաևնոյ՝).
 անեաևնոյ՝ of անեաևնոյ՝ KN. zva. անեաևնոյ՝ en անեաևնոյ՝
 անեաևնոյ՝ KN. ingeving van het gevoel, een stem in het
 binnenste; volgens anderen een stem, die een doode
 laat hooren (verschijning van een doode. G. Mis-
 schien van het Skr. mara, dood; een doode, een
 bewoner van het doodenrijk. PK.); ook licht dat som-
 mige slangen 's nachts van zich geven.

տոնիդարանիչանիտը *zie bij դարանիչան*

անիքոյտը of արքոյտը *zie bij արքոյտը*

տոնիմոտտը *zie bij անիտ*

տոնիդարանը *zie bij դարան*

տոնիմոնիմիտը *zie bij անիմ*

տոքը *KN. toebereide, getouwde huid (verg. արմաշի և անիտի). — արքը. leër touwen.*

միւնիտը *Ar. خميس, KN. naam van den vijfden dag van de week, Donderdag. Zoo ook անիտիմիւնիտը — անիտը. bedelen op Donderdag avond, onder het reciteren van een gebed (դարան), door de santri's, zoo het heet, tot bekostiging van de olie voor de lampen in de pèsantrens (verg. անիտը).*

անիւնիտը *Ar. Pinkster, het Pinksterfeest (Ar. عيد الخمسين, eig. het feest van den vijftigsten dag).*

տոնիարդանիտը *zie bij դարան*

անիւնաշտը *zie bij անիտ*

տոնիմաշտը *zie bij մաշտը*

տոնիդարանիւնիտը *zie bij դարանիւնիտը*

տոնիմիմիտը *zie bij անիմիտը*

տոնիմիտը *zie bij անիտ*

անիտարանը *zie անիտ*

դարանիտարանը *zie անիտ*

արքարմի *zie bij արմի*

անիքարանի of արքարանի *zie bij արքարանի*

տոնիմոնաշտիտը *zie bij անիտ*

տոնարը *1. KW. zva. տոնիտը 2. KN. ingezouten, van eijeren. — արքարը. eijeren inzouten (verg. տոնիտը արքարը).*

անիտը *KN. klan, van het lichaam; zamenklevend; het leng in meel, rijst, enz., als die kleverig zamenhangt, het tegenovergestelde van անիտ (verg. անիտը և անիտիտը).*

անիքը *KN., անիտը. KI., iets waarmee men het geheele lichaam bedekt of inwikkelt, deken, mantel; omhulsel; dek, los dek over iets (verg. անիտը և անիտիտը); zich dekken met iets. — անիքը անիտը. iets met een dek, deken of mantel dekken, bedekken, omhullen, toedekken; beschermen. — անիքը անիտը. tot deken of dek hebben; toegedekt; onder een dek, deken of mantel.*

արքարը *KN. zva. դարանիտը. van het vleesch van een mensch; van het gemoed, beklemd, somber; (en zva. արքարը G.). — արքարը անիտը. afgedragen kleeren. G.*

անիտը *KN. wild. արքարանիտը. een wilde buffel.*

անիտարան *KN., անիտարան. KD., naam van een hars van verschillende kleuren, daar krisscheden med verlakt worden (verg. անիտարան և անիտարան). — անիտարանը. անիտարանը. verlakt, van een krisschede. անիտարանը. անիտարանը. rood verlakt.*

արքար *1. zie bij արքար. 2. KN. karbonkel, een kostelijk, denkbeeldig edelgesteente, van een bijzonderen luister. (Het wordt verklaard door արքար և անիտը). արքարանի. zva. անիտը. արքար. 3. naam van een welriekend hout, waar-schijnlijk een soort van Aloëhout (Skr. koemdra, de uloeplant). 4. KW. zva. անիտարան (Skr. kamala, lotus, waterlelie). — արքարան *zie bij արքար. 1. — արքար. als een karbonkel.**

անիտը *zie bij արքար*

արքարան *zie bij արքար*

արքարան *zie bij արքար*

անիտը անիտը *zie bij անիտ*

արքար *KN. loopen, van veel menschen bij elkan-der op een plaats.*

անիտարան *KN. naam van een groote spinnekop, tuin- of boom-spiu, zwart en geel gestreept, met een lang achterlijf, somtijds een halven vinger lang. De webdraden zijn geelachtig en vrij sterk (verg. անիտարան և անիտարան). 2. naam van een boom, waarvan de boonen bij de sambel gegeten worden. արքար (of դարան) անիտարանը. een spinneweb.*

անիտը *KN. haast rijp, nog een weinig onrijp, van een vrucht, die men afplukt om te eten. J.*

տոնիտարանիտը *zie bij տոնիտարանիտը*

անիտ *KN. naam van een wilden boom en van de vrucht daarvan, zoo groot als een stuijer of kleine appel. Van het hout worden groffe houtskolen gemaakt (Skr. amlaka, artocarpus lacucha. ? PK.).*

արքարանի *of արքարանի. KN. zich voordoen als iemand die veel weet of kan.*

անիտարան *KN. ongemak hebben van een overladen maag, zoo veel gegeten hebben, dat men er benauid van is of bijna van stikt (verg. անիտարանը).*

անիտարան *KN. verstikt, van een ei dat uitgebroeid, maar waarin het kuiken gestorven is, en van zaad dat uitgelopen, maar waarvan de kiem doodgegaan is.*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie bij ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie bij ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie bij ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie bij ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie bij ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *of ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* KN. naam van een parasietgewas, dat met takken groeit en soms bloemen en vruchten voortbrengt (verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ). ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *spr.*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie bij ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *of ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* KN. ingebeeld, verwaand, trotsch, opgeblazen; ingebeeldheid (verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ).

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie bij ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ 1. KN. in het spel alles winnen (waarschijnlijk *acc. passief van ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ*). 2. KI. *zie ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ*.

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *of ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* KN. *Holl. compagnie, d. i.* 1. de voormalige O. I. Compagnie. 2. volk van de Compagnie, Hollanders, Europeanen. 3. een compagnie soldaten.

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *of ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* (komprā) KN. een gemeen mensch, iemand van de laagste klasse (verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ).

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *en ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* *zie bij ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* *Holl. komfoor* (verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *en ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ*).

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie bij ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zva. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* KN. *spr. van iemand* wiens taal of beloften niet waar zijn, en geen geloof verdienen; opsnuijderig, blufferig. — ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *leugens vertellen; opsnuijden, winderig spreken, bluffen.*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ KN. onnoozel; dom, van weinig doorzigt; onhandig, onbekwaam.

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ KN. een jong hert (verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ).

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ KN. 1. groote bijl (verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ). 2. roover, een troep roovers, die bij nacht met geweld inbreken en rooven of stelen, *in kleiner troep, dan die ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* genoemd worden (verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *Aan het Noorderstrand noemt men evenveel ook ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ, die in zuidelijker streken ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* genoemd worden). — ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *met een kampak hakken of kappen; des nachts inbreken en roof plegen.*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ KN.; ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *iets onder den arm* houden, dragen, nemen *of* steken; *iemand* in den arm houden, naast zich op het bed; *en iets van iemand* in commissie ontvangen om te verkoopen, *en iets* voor iemand te verkoopen hebben, *van een bakoel*, (verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *by ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ*). ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *en ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* : ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *ਭਾਸ਼ਾ* *spr.* — ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *iets* te verkoopen geven *aan iemand*. — ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *wat iemand* in commissie te verkoopen heeft; *ook k. van ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ*.

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ KN. geheelenal, van het ééne einde tot het andere, bezet, *bv. met troepen*; geheelenal, van alle zijden, aaneéngesloten, *van een omheining of omsingeling*; geheel afgewonden, *van een streng garen* (verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ). — ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *geheel omsingelen*. — ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *iets, bv. een ringmuur*, geheel gesloten maken.

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ KN. scheef, niet haaksch, uit den haak, *van een zijde van een voorwerp vergeleken met de andere zijden*; *en ingevallen wangen* hebben door magerheid (verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ).

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zva. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* *en ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* schudden; in schudding of sterke beweging gebracht; hevig ontsteld *of* verschrikt (*Skr. kam-pita*, schudding, beving, trilling. Verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *en ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* 2.). — ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *sterke schudding; daverend geluid; hevige ontsteltenis; vervaarlijk* (verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ).

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie bij ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie bij ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *of ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* KN. slinken, plat *of* dun worden, *bv. van een blaas, gezwel of zak*; geslonken (verg. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *en ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ*). — ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *iets* doen slinken, enz.

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ KN.; ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *TR. zva. ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* *of ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* schoorsteen, *zoals bij de suikerfabrieken* (van ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ).

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *zie ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ*

ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *en ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* *zie bij ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ KN.; ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *in een golvende beweging* drijven. — ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ *of ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਰੀਸਕੀ ਭਾਸ਼ਾ* *vlottend op het water* drijven; vlotten gaan, vlot worden; *ook* stuiten, er niet in- *of* doorgaan, *bv. van een hakmes of bijl, daar men meé* *hakt.*

အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KN. *naam van een kleine gong.* (အိန္ဒိယ) *spr.*

အိန္ဒိယ KN. 1. *naam van een aardvrucht, soort van aardappel, die gegeten en verbouwd wordt (verg. အိန္ဒိယ).* 2. *een linnen reistasch, bv. om siriik of geld in te doen (verg. အိန္ဒိယ 2).*

အိန္ဒိယ KN., အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ KD., *te zamen, zamen bij elkander; verzameld, vereenigd, vergaderd; zamenleven (verg. အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ).* အိန္ဒိယ *te zamen met elkander.* — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *zich verzamelen, zich bij één of bij elkander verzamelen; zamen vergaderen; zich met anderen zamen vereenigen.* — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *doen of laten verzamelen; zamen bijeenbrengen.* — အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ *met een ander of met elkander zamen zijn; omgaan, omgang hebben, met anderen; verzameling, zamenloop, van menschen; troep.* — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *verzamelplaats; vergadering; in een vergadering bij één zijn; troep, hoop, bende, van menschen.*

အိန္ဒိယ KN. *kuit, kuiten (verg. အိန္ဒိယ).*

အိန္ဒိယ KN. 1. *zie အိန္ဒိယ 2.* *een zak van အိန္ဒိယ daar men rijst, katjang of aard-appels in doet (verg. အိန္ဒိယ 2).*

အိန္ဒိယ KN. *rond, cirkelvormig J. (verg. အိန္ဒိယ).* — အိန္ဒိယ *een kinderspeelgoed, tamboerijntje of plat trommeltje van papier, met twee vruchtpitten aan draadjes aan de kanten, die onder het draaijen er op slaan. J. (verg. အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ).*

အိန္ဒိယ KN. *het slaan of kloppen van gewezen katoen op een dikke plank, vóórdat het gebatikt wordt, en van de schors van de gloegoe, om er papier (အိန္ဒိယ) van te maken; ook naam van een soort van gamelan van hout, in Bagelen bij de danseressen in gebruik.* — အိန္ဒိယ *een breede dikke plank, waarop katoen geklopt en Javaansch papier bereid wordt.*

အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ KN. *kabbelen, van water of andere vloeistoffen; ook အိန္ဒိယ onvervuld, vacant, bv. van een demangschap; wat*

liggen blijft, waar niet meer aan gewerkt wordt, van een werk.

အိန္ဒိယ KN. *naam van een muziekinstrument bij de mônggang, dat op een bonang gelijkt.* — အိန္ဒိယ *met een kempjoeng accompaneren; fig. twistenden of ontevreden en aanzetten, door zijn instemming te kunnen te geven.*

အိန္ဒိယ KN. *een omheind erf van woningen; een wijk; en bijzonder fatsoen van gebouwen, namelijk met regtopgaande gevels (verg. အိန္ဒိယ).* အိန္ဒိယ *een huis of gebouw van dat fatsoen; ook een huis van geringen in een wijk, in onderscheiding van de huizen van de hoofden, die meer afgezonderd staan.* အိန္ဒိယ *kampoeng-koffie, koffie in de kampoengs gekweekt, anders pagèrkoffie genoemd.* — အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ *de kampoengs, wijken, van een plaats.*

အိန္ဒိယ KN. *de onderbuik, van een mensch (verg. အိန္ဒိယ bij အိန္ဒိယ).*

အိန္ဒိယ KN. *de zijde boven de heup (verg. အိန္ဒိယ); ook een vooruitstekende punt of uithoek, bv. van een klip of rots.*

အိန္ဒိယ KN. *ingevallen wangen hebben door tandeloosheid; tandeloos (verg. အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ).*

အိန္ဒိယ KN. *de rand van een batiksel.*

အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KN. *karbouweblad, naam van een plant, die een brandende jeuking veroorzaakt.* — အိန္ဒိယ *gelijk een karbouweblad; een beest met karbouweblad prikkelen; een buffel, die tot vechten met een tijger aangeprikkeld moet worden, met water, daar karbouwebladen in afgetrokken zijn, begieten.*

အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ *Port. camisa, hemd; ook wel voor အိန္ဒိယ tafel.* အိန္ဒိယ *een hemd of een overhemd.*

အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ *sva. အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KW. *sva. အိန္ဒိယ* *van angst zweeten.*

အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ

ကမ္ဘာတော် *zie bij ကမ္ဘာတော်*

ကမ္ဘာတော် *zie bij ကမ္ဘာတော်*

ကမ္ဘာတော် of ကမ္ဘာတော် **KW.** *zva.* ကမ္ဘာတော် **KN.** *benaming van een gamelan, die alleen bestaat uit de rebab, gènder, kètoek, kènung en gong, terwijl de kròdòng en saron weggelaten worden.*

ကမ္ဘာတော် *zie bij ကမ္ဘာတော်*

ကမ္ဘာတော် of ကမ္ဘာတော် *zie bij ကမ္ဘာတော်*

ကမ္ဘာတော် *zie bij ကမ္ဘာတော်*

ကမ္ဘာတော် *zie bij ကမ္ဘာတော်*

ကမ္ဘာတော် 1. *N.* *zie bij ကမ္ဘာတော်* 2. **KN.** *in menigte uit een gat komen vliegen en zich verspreiden, zooals van bijen; uit elkander stuiven; naar alle kanten de vlugt nemen.*

ကမ္ဘာတော် **KN.** *flauw; flauw, laf, van een kost; flauw, wat geen belang inboezemt; met flauwheid, koelheid en onverschilligheid; niet met lust; flauwtjes, met traagheid; flauw worden van iets, bv. van het aanhoo- ren van een laf verhaal, of van alles wat iemand begint te vervelen (verg. ကမ္ဘာတော် en ကမ္ဘာတော်). ကမ္ဘာတော် min of meer onverschilligheid gevoelen; met min of meer tegenzin iets doen. — ကမ္ဘာတော် iets beu zijn, van iets met tegenzin zich afkeeren.*

ကမ္ဘာတော် **KN.** *een kleine ကမ္ဘာတော်, een luijermant; en een cilindervormige vischkorf, die de visschers met kruis- net op den rug gebonden hebben.*

ကမ္ဘာတော် **KW.** *zva.* ကမ္ဘာတော် of ကမ္ဘာတော် **KN.** *gelijk van grootte en gedaante; twee dingen van dezelfde soort (en de kakken van een beest G.); ook eign. van een Boetà (Skr. koemba, een pot; een knobbel boven aan het voorhoofd van een olifant; en eign. van den neef van Ráwana, als Rákjasa beschouwd). — ကမ္ဘာတော် twee dingen van dezelfde soort tegen elkander stooten, of twee gelijke personen tegen elkander laten kampen. ကမ္ဘာတော် eign. van den jongeren broeder van Rawáná (Skr. Koembakarṇa). ကမ္ဘာတော် eign. van Droná in zijn jeugd (Skr. Koembajoni, één van de namen van Dróna. PK.). ကမ္ဘာတော် eign. von een zoon van Koembá-kárná (Skr. Koemba). Ook zijn ကမ္ဘာတော် of ကမ္ဘာတော် en ကမ္ဘာတော် of ကမ္ဘာတော် namen van twee stukken geschut op de aloen-aloen te Soerakarta (Skr. Nikoemba, eign. van een zoon van Koembakarṇa, broeder van Koemba. PK.).*

ကျွန်ုပ် **KN.** *ontkennen, loochnen, bedekt of geheim houden, het tegenovergestelde van ကျွန်ုပ် (verg. ကျွန်ုပ်).* — ကျွန်ုပ် *iets ontkennen, loochnen, verborgen houden (ook zva. ကျွန်ုပ် van ကျွန်ုပ်).*

ကျွန်ုပ် *zie bij ကျွန်ုပ်*

ကျွန်ုပ် **KN.** *weér terugkomen, van een vorige ziekte; weér instorten van iemand die pas hersteld is; fig. weér tot een vorig kwaad terugkeeren of vervallen. — ကျွန်ုပ် *een ziekte weér doen terugkomen; iemand weér doen instorten.**

ကျွန်ုပ် **KN.** *een wasscher, ook ကျွန်ုပ် *zva.* ကျွန်ုပ် *of ကျွန်ုပ် — ကျွန်ုပ် *iets, zooals kleéren, wasschen; iets met water schoonmaken of door middel van water zuiveren (verg. ကျွန်ုပ်). — ကျွန်ုပ် *zva.* ကျွန်ုပ် (in Toeban). — ကျွန်ုပ် *het een en ander wasschen, aan het wasschen zijn. — ကျွန်ုပ် mv. — ကျွန်ုပ် *het gewasschene of te wasschene; waschwater. ကျွန်ုပ် *waschgoed. — ကျွန်ုပ် *plaats om te wasschen of te zuiveren.*******

ကျွန်ုပ် *ongebr.; ကျွန်ုပ် **KN.** *afgemat; een geschoten wild, nog levend of ook dood; een op het drooge geraakte visch; een door het vechten met een buffel vermoede tijger; verergering, verslimmering; en weér instorten, zva. ကျွန်ုပ်**

ကျွန်ုပ် *zie bij ကျွန်ုပ်*

ကျွန်ုပ် **KN.**, ကမ္ဘာတော် of ကမ္ဘာတော် **KI.** *borstkleed, een lange breede strook, daar de vrouwen de borsten með bedekken. — ကျွန်ုပ် *íemand een borstkleed ondoen.**

ကျွန်ုပ် **KN.** *elkander gelijk zijn of gelijken, bij elkander passen of voegen door gelijkheid, gew. van twee, maar ook wel van velen; paar, wegens gelijkheid, paar, van twee gelijken; weergá van iemand of iets; tweelingen van hetzelfde geslacht (verg. ကျွန်ုပ် *en ကျွန်ုပ်). ကျွန်ုပ် *twee trossen bloemen en bladen, die bij een bruiloftsoptogt vooruitgedragen worden. ကျွန်ုပ် *twee paar, bv. van gelijke gordijnen. — ကျွန်ုပ် *iemand of iets tot een gelijk paar maken met een ander. — ကျွန်ုပ် *bij iets een gelijke of weergá bijvoegen; aan iemand als tegenpartij of kampioen zich overstellen, om met hem te kampen. — ကျွန်ုပ် *paar van twee gelijke, maar niet juist bij elkander behoorende, voorwerpen. ကျွန်ုပ် *twee paar.********

ἡ κωμική KN. wijd, slobberig, meer dan gewoon wijd, van iemands kleéren, vnoral van de rijsen en mouwen (vrg. ἡ κωμική ἡ κωμική en ἡ κωμική). — ἡ κωμική zva. ἡ κωμική nat maken, met water begieten, bv. tot verkoeling; een paard met gehakt gras en water voeren. — ἡ κωμική ἡ κωμική gehakt gras met water, tot voer voor een paard.

ἡ κωμική zie bij ἡ κωμική
 ἡ κωμική KN. gevolgd, opgevolgd. G. Het is het acc. passief van ἡ κωμική (grondv. ἡ κωμική) steil opgaan, van een grond of weg en van een wandelaar; tegen een helling opklimmen (vrg. ἡ κωμική); ook zich aan een gespannen of ergens vastgemaakt touw op- of vooruit-trekken; een touw palmende inhalen, inpalmen; (opvolgen, den grond betreden. G.).

ἡ κωμική of ἡ κωμική zie bij ἡ κωμική
 ἡ κωμική en ἡ κωμική KI. zie ἡ κωμική — ἡ κωμική en ἡ κωμική KI. van ἡ κωμική ἡ κωμική zadeltuig, paardetuig.

ἡ κωμική KN. vereenigd, gezamenlijk met een ander of anderen, bv. ἡ κωμική ἡ κωμική gezamenlijk wandelen; ἡ κωμική ἡ κωμική zamen, aan één tafel of uit één schotel of van één bord, eten (vrg. ἡ κωμική ἡ κωμική en ἡ κωμική). — ἡ κωμική iets gezamenlijk met anderen doen; gezamenlijk een vijand aanvallen. — ἡ κωμική kameraad, met wien men gezamenlijk iets doet (vrg. ἡ κωμική); met een ander of met elkander gezamenlijk iets doen, bv. eten.

ἡ κωμική 1. KW. kroes, gekroesd, van het hoofdhaar.
 2. KI. van ἡ κωμική volgens G. en anderen van ἡ κωμική zva. ἡ κωμική ἡ κωμική waarschijnlijk zva. ἡ κωμική (zie bij ἡ κωμική), eig. vorstenbloem (Skr. koembald, naam van een bloem, anders moenditika, van moendita, en dit van moenda, kruin. PK.). De Dalangs gebruiken de uitdrukking: ἡ κωμική ἡ κωμική ἡ κωμική ἡ κωμική voor die met den hoogsten eerbied ontvangen wordt. — ἡ κωμική gelijk knevels; knevels dragen. G.

ἡ κωμική ML. terug, weërom. ἡ κωμική ἡ κωμική of ἡ κωμική KW. onbeleefd zijn in het spreken. G. Vrg. ἡ κωμική

ἡ κωμική KW. zva. ἡ κωμική en ἡ κωμική (vrg. ἡ κωμική).
 ἡ κωμική KN. zva. ἡ κωμική

ἡ κωμική KN. het drijven, het boven water komen; wat

drijft, op het water drijft; dobber van een vischtuig; vlot, drijvend, van een vaartuig. ἡ κωμική ἡ κωμική dobberen; fig. twijfelachtig, twijfelmoedig; bedrieglijk valsch. ἡ κωμική ἡ κωμική drijfsteen, puimsteen. ἡ κωμική ἡ κωμική een paviljoen of lusthuis op een vijver. — ἡ κωμική zich boven water vertoonen, boven water komen. — ἡ κωμική ἡ κωμική iets op het water doen of laten drijven. — ἡ κωμική ἡ κωμική boven of op het water drijven. ἡ κωμική ἡ κωμική naam van een zangwijze. — ἡ κωμική ἡ κωμική iets dat boven of op het water drijft; en K. van ἡ κωμική eend. ἡ κωμική ἡ κωμική naam van een eiland aan de zuidkust van Java. — ἡ κωμική ἡ κωμική overal op het water drijven. — ἡ κωμική ἡ κωμική zich boven water houden, van een menigte menschen, die zich door zwemmen half boven water houden.

ἡ κωμική en ἡ κωμική zie bij ἡ κωμική en ἡ κωμική
 ἡ κωμική ML. een geit (vrg. ἡ κωμική).

ἡ κωμική KN. naam van een zeevisch (vrg. ἡ κωμική).

ἡ κωμική N., ἡ κωμική K., bloem, bloesem; bloesem hebben, bloeijen, van een plant; ook de verkoolede kop op een lampepitje (vrg. ἡ κωμική). ἡ κωμική ἡ κωμική ἡ κωμική de bloem van de lippen der menschen, iemand die op aller lippen is. ἡ κωμική ἡ κωμική ἡ κωμική de bloem (het sierraad) van het hof. ἡ κωμική ἡ κωμική spr. ἡ κωμική ἡ κωμική topaas. ἡ κωμική ἡ κωμική zeegewassen, die op koraalsteenen groeijen. ἡ κωμική ἡ κωμική ἡ κωμική vuurwerk in de vorm van allerlei figuren. ἡ κωμική ἡ κωμική benaming van een bijzonder batiksel. ἡ κωμική ἡ κωμική benaming van de pasangan ἡ κωμική ἡ κωμική benaming van het letterteeken ἡ κωμική — ἡ κωμική ἡ κωμική ἡ κωμική bloemen, in den ruimsten zin van het woord, bloemen en bloemheesters, fig. het sierraad van iets; de vrucht van iets; en het begiusel van iets, dat er als vrucht uit voortspruit. — ἡ κωμική ἡ κωμική als een bloem; en wit katoen verwen of kleuren, door het bij gedeelten in de verf te doen naar gelang van de kleuren, die men er aan geven wil, zooals wit, rood of paars met groen omboord, wit met zwart, geel met paars, enz. — ἡ κωμική ἡ κωμική bloemen voortbrengen, bloemen dragen; bloemen strooijen. — ἡ κωμική naam van een van de zangwijzen, die ἡ κωμική genoemd worden. — ἡ κωμική ἡ κωμική ἡ κωμική geverwd, gekleurd katoen of kleed. ἡ κωμική ἡ κωμική ἡ κωμική gebloemde;

bloemwerk; met bloemen of bloemwerk; bloemperk. ἀνθηράκη en ἀνθηράκη κλ. van ἀνή. Zóo ἀνθηράκη (of ἀνθηράκη) ἀνθηράκη
 ἄνθη. KD. van ἀνή. — ἄνθη. KN. inhouden, vol water zijn, van water zwanger zijn, van donkere wolken (erg. ἀνή); zijn inwendige drift inhouden, met moeite bedwingen; de tranen, die in de oogten komen, met moeite inhouden; een klank, die met een andere zamengesmolten is, in zich bevatten; bv. ἀνή (voor ἀνή) ἄνθη. het woord ἀνή bevat het woordje ἀνή in zich. — ἀνή of ἀνή met nauwelijs bedwongen tranen, met tranen in de oogten.

ἄνθη. KN. water bevatten, van water doortrokken zijn; het water houden, als het niet afloopt (erg. ἀνή); ook naam van een zeevisch. ἀνή. ἄνθη. ἄνθη. ἄνθη. zwellen van tranen, van de oogten, die hoe langer hoe voller van tranen worden. — ἄνθη. plantsoen onder water zetten; iemand volop te drinken geven (erg. ἀνή). — ἄνθη. overdadig drinken.

ἄνθη. zie ἄνθη.
 ἄνθη. of ἄνθη. KN. een soort van zeer groote, bruinzwarte hommelen, die in het hout nestelt en het increet. ἄνθη. of ἄνθη. zoo bruin en glimmend zwart, als de vlerken van een hommelen, van tanden. ἄνθη. de zwarte (hommelenkleurige) tijger. ἄνθη. een zwarte hommelen. ἄνθη. naam van een gebeding. — ἄνθη. of ἄνθη. gelijk een hommelen; en brommen, kuorren. ἄνθη. spr. — ἄνθη. of ἄνθη. aanhoudend op iemand brommen, iemand beknorren.

ἄνθη. of ἄνθη. zie ἄνθη.
 ἄνθη. KN. pijnlijk, kranpachtig gevoel, en dat prikkelend gevoel, dat men de slaap noemt; onafgedaan blijven, van regtsaken.

ἄνθη. KN. 1. zich op den grond rollen, zooals een paard. 2. TP. klein blijven, niet groot worden, van gewas. ἄνθη. naam van een klein soort van betelnoot; ook ἄνθη. een klein membrum virile.

ἄνθη. KN. naam van een struik met welriekende bladen, die bij de spijsbereiding gebruikt worden. ἄνθη. een soort van lang welriekend

gras, dat vanzelfs in de lucht trilt. ἄνθη (of ἄνθη) ἄνθη. een vreesachtig mensch, een bloodaard.

ἄνθη. zie bij ἄνθη.
 ἄνθη. zie bij ἄνθη.

ἄνθη. KN. een heel groote spinnekop, huisspin (erg. ἄνθη. ἄνθη. en ἄνθη.); ook zwa. ἄνθη. 2. ἄνθη. spinneweb.

ἄνθη. of ἄνθη. zie bij ἄνθη.
 ἄνθη. KN. een groene ronde tuinspin, kleiner dan ἄνθη. (erg. ἄνθη.).

ἄνθη. zwa. ἄνθη. vogel (Skr. khaga). ἄνθη. de vogelvorst, arend, Garoedá; ook naam van een slagorde (Skr. khagapati). ἄνθη. zwa. ἄνθη.

ἄνθη. KN. te bewegen, onstandvastig, veranderlijk; wankelmoedig; bewogen worden, van een voornemen afgebracht worden; gevangen, verleid worden, door list of vleijerij. ἄνθη. niet te bewegen; ouverzettelijk blijven (erg. ἄνθη.). — ἄνθη. iemand hinderen in een voornemen, van een voornemen afbrengen. — ἄνθη. iets doen wankelen, iemands voornemen doen veranderen.

ἄνθη. zie bij ἄνθη.
 ἄνθη. KN. zich in staat gevoelen of achten, om iets te kunnen doen (erg. ἄνθη.).

ἄνθη. KW. poort (Sd. spoedig, haastig); KN. half, ten halven, middelslag. ἄνθη. wajang-poppen, die te klein zijn, om groote, en te groot, om kleine genoemd te worden. ἄνθη. iemand, wiens taal maar half zuiver is, zooals iemand van Bagelen. ἄνθη. benaming van een wijze van de dōdōt te dragen, waarbij die van voren tot aan de knieën hangt. ἄνθη. naam van een zekere melodie.

ἄνθη. KN., ἄνθη. poet., schrikken, van iets schrikken, verrast worden, of ook vreemd opzien of ophooren; verrassing; plotseling, onverwacht, zoodat men verrast wordt (erg. ἄνθη. ἄνθη. en ἄνθη. De gronde. is ἄνθη.). ἄνθη. verrassen. — ἄνθη. gew. ἄνθη. of ἄνθη. iemand schrik aanjagend, verschrikkend, verschrikkelijk. — ἄνθη. iemand doen schrikken; iets plotseling of onverwacht doen plaats hebben; schrikwekkend; verschrikkelijk. — ἄνθη. schrikachtig.

սոդոմուսը KN. belet, verhinderd worden, door dat er iets in de weg komt (*grondv. սոդոմուսը of դոմուսը* *erg. սոդոմուսը*). — սոդոմուսը^ն of սոդոմուսը^դ *iets in de weg staan; hinderlijk; ook iemand door een vraag in de war brengen, verstrikken.*

դոմոմուսը KN. deernis krijgen, begaan zijn met *iets, iets niet over zijn hart kunnen verkrijgen; deernis (erg. ճնանը en դանոդասոմ).*

սոդոմուսը *zie սոդոմուսը*

սոմուսը *zie bij սոդոմուսը*

սոդոմուսը KN. verschrikt worden, *als iemand de schrik om het hart slaat; met schrik ontwaken, zooals door een droom (erg. սոդոմուսը en սոդոմուսը).* — սոդոմուսը^ն en սոդոմուսը^դ *iemand hevig doen verschrikken, den schrik om het hart doen slaan.*

դոմոդոմուսը KN. tegenzin hebben tegen *iets, bv. tegen eten of drinken of tegen te voet gaan.*

դոմոմուսը *zie bij սոդոմուսը*

սոմոմուսը *Kramá-vorm of KD. van սոմոմուսը Է ԶԻ ԵՂԱՌՈՒ*

սոմոմուսը *van ոմ, ԿԷ. ԶԻ ԵՂԱՌՈՒ KN. ԶԻ ԵՂԱՌՈՒ*

1. KN. *ԶԻ ԵՂԱՌՈՒ — սոմոմուսը 1. ԿԷ. ԶԻ ԵՂԱՌՈՒ (vreugde; scherts, kortswijl. G.).*

2. KN. *gegeneerd; van het hart wankelmoedig (erg. ճնանը).*

ճնանը KN. zak van gevlochten biezen of gebangbladen (*erg. սոդոմուսը en սոմոմուսը*).

ճնանը *zsv. ճնանը*

ճնանը *ook wel սոդոմուսը (in Bagölen) Ն., սոդոմուսը Կ., buffel (Ml. karbö of karbauw; Skr. mahisa). ճնանը^ն naam van een soort van tor. ճնանը^դ een bijzonder luidruchtige wijze van gamélanspel. ճնանը^ն hetzelfde in Banjoe-mas. սոդոմուսը^ն naam van een van de zangwijzen, die lèngahan genoemd worden. սոդոմուսը^ն naam van een Kavische zangwijze. ճնանը^ն naam van een riviervisch. ճնանը^ն een bijzonder fatsoen van een hals-sieraad, dat door kinderen gedragen wordt. ճնանը^ն *en ճնանը^ն en ճնանը^ն spr. — սոդոմուսը KN. als een buffel, buffelachtig; ongevoelig als een buffel. — ճնանը^ն Կ., սոդոմուսը Կ., wat op een buffel gelijkt, iets in de**

vorm van een buffel gemaakt; een spaarpot in die vorm; tot een buffel gebruikt worden, als men op handen en voeten kruipt en een kind op zijn rug laat rijden.

սոդոմուսը^ն, ճնանը Կ., ճնանը^ն ԿԷ. alles, alle, allen; *ook wel van twee voor beide; geheel (erg. սոդոմուսը en դոմուսը).* սոդոմուսը^ն ճնանը^ն *in alles, wat het ook wezen mag. սոդոմուսը^ն սոդոմուսը^ն zijn heele lichaam. ճնանը^ն սոդոմուսը^ն alle tien. դոմուսը^ն սոդոմուսը^ն alle beide. ճնանը^ն սոդոմուսը^ն *in 't huis is alles rook, alles vol rook. սոդոմուսը^ն ճնանը^ն alles (of alleu) te zamen, gezamentlijk; in 't geheel. — սոդոմուսը^ն ճնանը^ն alles verrigten; in alle kundigheden thuis zijn; van alle geregten eten. սոդոմուսը^ն of սոդոմուսը^ն *in zamenstelling verkort դոմուսը^ն KN. een titel van een hoofd, die andere hoofden onder zich heeft; bv. ճնանը^ն սոդոմուսը^ն een Dè-mang, die andere Dè-mangs onder zich heeft; սոդոմուսը^ն *en դոմուսը^ն van zulk een hoofd, die reeds den titel van սոդոմուսը^ն of դոմուսը^ն heeft. սոդոմուսը^ն սոդոմուսը^ն *naam van het hoofd van alle prinses en leden van het vorstelijk huis uit vrouwen van den tweeden rang. — սոդոմուսը^ն Կ. ճնանը^ն — սոդոմուսը^ն of սոդոմուսը^ն KN. het gebied van den Pangeran-ngabèi.*****

ճնանը^ն ԿԷ., սոդոմուսը^ն *poët., hof of tuin achter een huis; Ml. tuin, plantage. ճնանը^ն սոդոմուսը^ն *wilde hof, een niet aangelegd gedeelte van de ճնանը^ն *ook een ongeregelde koffieplantage, die zonder dadar-boomen, en niet met geregelde afstanden van den eenen boom tot den anderen, in bosschen of zoogenaamde woeste gronden wordt aangelegd. — ճնանը^ն *zich in den hof bevinden of ophouden. ճնանը^ն սոդոմուսը^ն *zich gedurig in den hof ophouden; ook een tuin in verschillende perken afdeelen. ճնանը^ն սոդոմուսը^ն *met roud perken aangelegd. — սոդոմուսը^ն դոմուսը^ն *of սոդոմուսը^ն *een vrouw (wegens ongenoegen) buiten het huis in den hof afzonderlijk laten wonen. — ճնանը^ն *moestuin bij een huis, al is het juist niet achter het huis. — սոդոմուսը^ն *tuingrond achter huis, en zva. ճնանը^ն**********

արդարացի *zie* անդարացի

տառնակի *zie* տառնի

տառն **KN.** 1. *acc. passief van առն՝ առն՝* ver-schaald, *fig. van iets* daar de beste geur of kracht af is, *zoals kokosmelk* van de tweede pers, *en van iemand* die niet in de beste reuk staat. 2. տառն of տնն (Ar. *chabar*) *zva.* ճան, wat men verneemt door het zeggen van de menschen of door meedeeling; tijding, nieuws, berigt, gerucht; het gerucht zegt, dat... — առտն *zva.* առտն — առտնորդ *ook wel տառնորդ* *en* մտնորդ *wat berigt wordt, berigten, tijding; rap-port, rapporten.*

տառն 1. Ar. *كبير*, groot, aanzienlijk. 2. Ar. *عابر*, voorbijgaande. *առաքյուն* de voorbijgaande (tegenwoordige) wereld, *in tegenoverstelling van* *առաջան* de blijvende wereld, de eeuwigheid.

տառն *zie* bij տն

անեռ **KN.** twee stuks rottingmat; *en* een stuk lijnwaad, genoegzaam voor twee bēbēds of sarongs (*eig. hetz. als անէն* *en* *erg. տառն*). *Zoo տառն-անեռ* *են* *և* *տառն-անեռ* — *անեռ-տառն* *zva.* *անէն-տառն*, *ook van een vel leér.*

անեռ **KN.** omgeroerd (*erg. տառն*). — *անեռ* *iets* omroeren, zoodat het onderste boven en het bovenste onder komt, *ook* door scheppen en weér uitgieten. *անեռնիցեռ* door elkander geroerd. — *անեռ-տառն* omgeroerd; *fig.* ruchtbaar.

անեռ Ar. *kibr*, **KN.** groot zelfsvertrouwen, hoogmoedig en vermetel vertrouwen op zich zelf; groot zelfsvertrouwen hebben (*erg. անառն*),

արդ *արդ* of *դարդ* Ar. *كبرى*, *koebrd*, *het vr. van* *كبر*, grooter, grootst. *անդարդացի* een boete, die wegens een moord, waarvan de dader onbekend is, aan de bevolking van de désa, waar de moord gepleegd is, wordt opgelegd. *անառն-արդ* de groote opstanding, *in tegenstelling van de kleine* (*صغرى*), *waarmede de zondvloed bedoeld wordt.*

արդ Ar. *قبر*, **KN.** *անադարացի* **KL.** graf (*erg. արդ-արդ* *և* *արդ-արդ*). — *արդ* *iemand* begraven. — *արդ* *het* begraven. — *արդ-արդ* of *անարդարացի* **KN.**, *անադարացի* **KL.**, grafstede, begraafplaats.

դատն **KN.** wat iemand of iets zich toont of vertoont

te wezen. — *դատնի* *iemand iets* vertoonen, ten toon spreiden, uitkramen. — *դատնորդ* *iets* vertoonen, ten toon spreiden, uitkramen.

դատն *zie* bij տն

դարդ *zie* արդ

դարդ **KN.** tijd hebben tot *iets, iemand* gelegen komen (*erg. տառն*). — *դարդի* tot *iets* de tijd nemen. — *դարդորդ* maken dat men tijd voor *iets* heeft, tijd voor *iets* vinden.

անեռի of անեռի *ook wel անեռի* **KN.**, *անեռ-արդ* *անեռի* **KL.**, gesneden, gelubd, ontmand. *արդ-անեռի* een ruïn. *անեռ-անեռի* een os. *անեռ-անեռի* een hamel. *արդ* (*of տառն*) *անեռի* kapoen. — *անեռի* *անեռ-արդ* lubben, ontmannen; *een haan* kapoenen.

արդ **KN.**; *արդ* met de vlerken slaan of een slag geven. *արդ-արդ* elkander met de vlerken slaan.

անառն of անառն *ook wel անեռ* **KN.** vol, gevuld; vol zijn (*erg. անեռ* *en* *անեռ*). *De grondv. is անառ* of *արդ*. *Vrg. ook անեռ*. *անառ-անառ* vol met water. — *անառ-արդ* of *անեռ-արդ* *iets* vullen, vol maken, opvullen, opproppen; *een ruimte* geheel vervullen, *ook van een geluid, zoodat het overal gehoord wordt.* — *արդ-անառ* of *անեռ-անառ* het geklok of borrelend geluid van een onder water gehoudene kruik, kan of flesch, als die vol loopt. — *անառ* of *անեռ* *iets* zóo vol laten loopen. — *անառ* of *անեռ* *zie* beneden.

անեռ *zie* անառ

անառ **KN.** de long, longen, *van een geslagt* beest (*erg. անեռ*). *անառ-արդ* zachtjes met de vlakke hand kloppen, *meestal op een zacht lichaam, zooals de buik.* — *անառ* op *iets* zachtjes met de vlakke hand kloppen. — *անառ* *mv.* (*Een ander zie* bij *արդ*).

անառ *zie* bij արդ

դարդ *zie* bij անեռ

դարդ **KN.** in het water gestoken, *van een hand* of *voet* of *neêrhangenden tak* (*erg. դարդ-դարդ* of *դարդ-դարդ*). *դարդ-դարդ* de handen of voeten in het water steken en er meê in plassen, *bv. om ze te wasschen.* — *դարդ-դարդ* of *դարդ-դարդ*

met de voeten in het water plassen. — ባሕር ዳርታ ኃይላት ኃይላት een kom van glas of metaal, daar men de vingers of handen in afspoelt, vingerkom.

አጠቃላይ አጠቃላይ of አጠቃላይ ል. አጠቃላይ, naam van den tempel te Mekka. አጠቃላይን of አጠቃላይ ባሕር ዳርታ de tempel van God.

አጠቃላይ zie bij አጠቃላይ

አጠቃላይ, ጠቃላይ en ባሕር ዳርታ KN., vlug, gauw, gezwind, spoedig. አጠቃላይን wat gauw, voorbarig. አጠቃላይን vlug! gauw! gezwind! — አጠቃላይ KN. iets, zooals een schotel, afwisschen, afvegen, met een doek; (ook iets wegrukken. G.). — አጠቃላይን, iemand haasten; iets bespoedigen; maken, dat iets vlug en gauw gedaan wordt. — አጠቃላይን vlug, op een vlugge wijze of met spoed, gedaan.

አጠቃላይ KN. geklap van de vleugels, het uitslaan van de vleugels of het met de vleugels klappen, van een vogel. አጠቃላይን of አጠቃላይን aanhoudend met de vleugels klappen, klapwieken. — አጠቃላይን iets, zooals een doek, schuddende uitslaan. አጠቃላይን met iets, als met de vleugels, klappen. አጠቃላይን of አጠቃላይን van een jongen vogel, zoo oud zijn dat hij begint te klapwieken of te fladderen. — አጠቃላይን gefladder, zooals van een vleermuis, een vaandel, kleed of zeil, daar de wind achter komt. — አጠቃላይን door gefladder of geflabber gedruisch maken.

አጠቃላይ KN. alles of allen weggevoegen; weg, geheel verdwenen, zoodat er niets of niemand overblijft; allen weggaan of vertrekken; ook een waaijer om muggen of vliegen te verdrijven (verg. አጠቃላይን አጠቃላይን en ባሕር ዳርታ). አጠቃላይን een waaijer van pauweveeren, zooals die tot de staat-sie van een Vorst en bij een huwelijksoploft van prinsen en princessen behoort. አጠቃላይን geheel uit het oog verloren. — አጠቃላይን iets uitkloppen of uitschudden; niets over of in laten; geheelenal van iets gezuiverd; kw. vertrekken, op reis gaan. — አጠቃላይን iemand met een waaijer bewaaijen of wind maken. አጠቃላይን spr. — አጠቃላይን iets uitschudden, uitslaan; en allen laten vertrekken, zoodat er niemand achterblijft. — አጠቃላይን zva. አጠቃላይን en wegvliegen, van een vogel.

አጠቃላይ KN. vel of blad (folio) papier. ባሕር ዳርታ ኃይላት twee vel. — አጠቃላይን bij vellen of bladen; de bladen van een boek, in onderscheiding van den band.

አጠቃላይ KN. geheel bedekt, bv. met een deken, als men slaapt, geheel onder de deken.

አጠቃላይን zie bij አጠቃላይን

አጠቃላይን zie አጠቃላይን አጠቃላይን en አጠቃላይን, አጠቃላይን en አጠቃላይን KN. nat, doornat, van iemands kleeren (verg. አጠቃላይን አጠቃላይን en አጠቃላይን).

አጠቃላይን KN. kool (Port. couve. Verg. አጠቃላይን).

አጠቃላይን zie bij አጠቃላይን

አጠቃላይን ል. አጠቃላይን, aangenomen, verhoord, verhooring; aanneming van een koop (zie bij አጠቃላይን en verg. አጠቃላይን). አጠቃላይን አጠቃላይን zijn gebed wierd verhoord.

አጠቃላይን KN.; አጠቃላይን op iets verlekkerd zijn; iets zoo lekker vinden, dat men er niet van uitscheiden kan.

አጠቃላይን KN. rook; wasem, damp (verg. አጠቃላይን አጠቃላይን en አጠቃላይን). — አጠቃላይን rooken, dampen; opstijgen, van rook of damp; uitdampen; als een rookwolk, in een zwerm, zich bewegen, bv. van sprinkhanen en vliegende witte mieren. — አጠቃላይን iets berooken met het een of ander. — አጠቃላይን met iets berooken.

አጠቃላይን KN. de buis in het membrum virile.

አጠቃላይን of አጠቃላይን en አጠቃላይን KN. naam van een boezen geest, in de gedaante van een vleermuis, die zich door een geklap als met de vlerken laat hooren (verg. አጠቃላይን of አጠቃላይን).

አጠቃላይን KN. lui, traag, van een trek- of lastdier; ook vadsig, van een mensch (verg. አጠቃላይን አጠቃላይን en አጠቃላይን).

አጠቃላይን ል. አጠቃላይን, KN. de hemelstreek, daar Mekka in ligt en waarheen de Mohammedanen bij het gebed hun aangezigt rigten; ook hemelstreek. አጠቃላይን de vier windstreken.

አጠቃላይን KW. van het spoor afwijken, afdwalen; afgedwaald (verg. አጠቃላይን en አጠቃላይን).

አጠቃላይን zie bij አጠቃላይን

አጠቃላይን zie bij አጠቃላይን

አጠቃላይን zie bij አጠቃላይን

አጠቃላይን zie bij አጠቃላይን

ne prauw. հոդվածներն ինքնա չիե *բի* հոննուր
 հոդվածներ KN. een wijde korte broek tot aan de knie-
 en, zooals de geringe Javanen gewoonlijk dragen
 (verg. Ըբոտտը) — հոդվածներն չիե zulk een broek
 aanhebben of dragen.

հոննուր KN. een geluid, dat een niet heel groot stuk
 hout of steen maakt, als het tegen een ander der-
 gelijk geslagen wordt (verg. հոննուր); ook taai, van
 suiker, die nog niet volkomen gefabriceerd is. —
 հոննուր of հոննուր spr. zva. հոննուր
 հոննուրն ինքնա չիե spr.

հոննուր KN. een geluid met de tong tegen 't gehe-
 melte, dat men maakt om een paard aan te sporen
 of om kippen te roepen; ook een kerf in een kerf-
 stok. — հոննուրն KI. van հոննուր

հոննուր KW. de nagels korten, en de vier mid-
 delste boventanden laten afvijlen (verg. հոննուր
 առաջ և աջ). — հոննուր iemand een wenk
 met de oogen geven, iemand informeren, in 't gehe-
 heim met iemand iets afspreken. — հոննուր mv.
 — հոննուր of հոննուրն met een ander
 of met elkander heimelijk een afspraak maken.

հոննուր KN. 1. naam van een koperen muziekinstru-
 ment bij de gamelan, in de vorm van een kleine
 gong, en op een kruis van touw in een houten stel-
 ling liggend (volgens J. twee of drie koperen ketels
 op een houten stelling, als de հոննուրն). 2. wan-
 trouwen, wantrouwig, voornamelijk van een man,
 die zijn geld en kleeren zelf bewaart en ze niet toe-
 vertrouwt aan zijn vrouw. հոննուրն հոննուրն spr.

հոննուր KN. aap (verg. հոննուր). հոննուրն հոննուրն
 հոննուրն և հոննուրն հոննուրն spr.

հոննուր KN. afsnijding of afkapping van ledema-
 ten, bv. van een hand wegens diefstal (verg. հոննուր
 հոննուրն առաջ և առաջ misschien
 het Ar. قطع). հոննուրն հոննուրն, առաջ և առաջ,
 het haar snijden, het haar kappen. առաջ և առաջ
 առաջ հոննուրն een magtbrief aan afgevaardigden
 om een onwillige voor de regtbank te brengen, met
 magtiging om hem des needs af te maken en dan
 zijn afgesneden ooren aan de overheid te brengen.
 առաջ հոննուրն և առաջ հոննուրն և առաջ
 van oude muntstukken ter waarde van vier en van
 acht duiten. — հոննուրն iets afsnijden, afhou-
 wen, afhakken, doorsnijden, doorkappen, doorbre-

ken, afbreken, afknippen (bv. een nagel); ook een
 mat of zeer gevoel in een been of in de beenen heb-
 ben. հոննուրն den hals afslaan, onthoofden.
 — հոննուրն mv., en iemand iets afsnijden; N.,
 առաջ և առաջ, het haar snijden, knippen of scheren.
 հոննուրն հոննուրն առաջ և առաջ de nagels kort-
 ten. հոննուրն հոննուրն of հոննուրն հոննուրն kort-
 wicken. — հոննուրն հոննուրն afgehakt stuk; afhou-
 ving, onthoofding, of iemand die te onthoofden is.

հոննուր KN. een jonge kip, kuiken; ook een tot de
 rijkserraden van den Vorst behoorende, met zijde
 overtrokkene kokosdop, dienende om te rooken door
 middel van een pijp, die lataran genoemd wordt,
 en afkomstig, naar men zegt, van Sultan Agoeng;
 ook naam van een plank met scherpe dorens, lange
 takken, kleine bladen en kleine gele bloemtrosjes.
 — հոննուրն een kuiken mak maken door het van
 de hen te scheiden en dikwijls in de handen te ne-
 men en te voeren.

հոննուր KN. een kist of kistje, waarvan het dek-
 sel met een rand om de kist sluit en er afgenomen
 kan worden (verg. հոննուր); ook vierkant vak; ruit op
 gekleurde stoffen, en perk of vak van rijst- of tē-
 galveld, kleiner dan հոննուրն հոննուրն
 հոննուրն geruit. հոննուրն հոննուրն kist, daar de wa-
 jangpoppen in bewaard worden. հոննուրն հոննուրն
 houten kistje voor een koeloeck, behoorende tot de
 onderscheidingsteekenen van de jongere zonen van
 den Vorst en van de ambtenaren tot een Mantri
 toe. — հոննուրն vierkante doos; vakje; al
 wat op een հոննուրն gelijk.

հոննուր ongebr; հոննուրն KN. met zijn
 velen op de maat in het rijstblok slaan of stampen,
 zooals uit vermaak bij maanlicht of bij een maans-
 verduistering.

հոննուր N. zie bij հոննուրն — հոննուր
 հոննուր KN. iets, zooals lijm, met weinig water op
 het vuur zetten of smelten; amfloen koken; metaal,
 was of smeer smelten (verg. հոննուրն և հոննուրն). —
 առաջ և առաջ հոննուրն het smelten; smeltsel. — առաջ
 հոննուրն wat dient om in te smelten; smelt-
 oven; koperen kopje om amfloen in te koken.

հոննուր KN. naam van een bloem. — հոննուրն auu
 iets ijverig zonder ophouden werken; gezet en drif-
 tig doorwerken. — հոննուրն driftig, te

virig, met overmagtige blijdschap te werk gaan.
 කිහිපිකු KN. gekoer van een doffer (vrg. කිහිපිකු).
 කිහිපිකු KN. het taaije zoogenaamde haar of
 geelhaar in vleesch, zooals koevleesch, ook කිහි
 කුරු, genoemd.
 කිහිපිකු KN.; කිහිපිකු iets met den vinger
 naar zich toe schuiven of halen.
 කිහිපිකු ook wel කිහිපිකු KN. rustbank of rust-
 bed, gew. met zitting van geolochten rotting (Tam-
 mil kati, Pëloegoe kati. PK. Vrg. කිහිපිකු).
 කිහිපිකු KN. stomp, bot; fig. van iemands bevalling;
 botterik. කිහිපිකු කිහිපිකු stomp, onbevattelijk,
 van begrip. — කිහිපිකු කිහිපිකු iets stomp maken.
 කිහිපිකු KN. zva. කිහිපිකු en naam van een
 roode of lichtbruine verfstof, wit olie, loog, fijn
 gemalen wortels van patjé en bast van den djarak-
 boom bereid, waarin men katoen of zijde doopt en
 met de handen doorwerkt. — කිහිපිකු කිහිපිකු
 katoen of zijde verwen in këtèl; een kleed vuil maken;
 vuil, smerig, van iemands lijf of kleéren; verslaaid
 zijn. — කිහිපිකු කිහිපිකු katoen, dat rood geverfd zal
 worden, vooraf in de olie zetten en kneden. — කි
 කිහිපිකු in këtèl geverfd.
 කිහිපිකු KN. gebrekkig in de uitspraak; niet vloei-
 jend of onwelluidend, van woorden of stijl.
 කිහිපිකු KW. zva. කිහිපිකු (een zeer verdachte ver-
 klaring; Skr. koetila, krom, slinksch, valsch. PK.).
 කිහිපිකු of කිහිපිකු KW. zva. කිහිපිකු in
 het spr. කිහිපිකු කිහිපිකු en කිහිපිකු කිහිපිකු
 කිහිපිකු කිහිපිකු කිහිපිකු කිහිපිකු කිහිපිකු
 කිහිපිකු (In het Skr. is am, zooals um of em
 in 't Latijn, de uitgang van het onzijdige en van
 den mann. accusatief).
 කිහිපිකු zie කිහිපිකු
 කිහිපිකු of කිහිපිකු KN. naam van een kleinen vo-
 gel met zwarten kop en grauwe véeren.
 කිහිපිකු of කිහිපිකු KN. naam van een boom en van
 de zwarte eetbare vrucht daarvan. Volgens J. is ook
 කිහිපිකු de naam van een boom, waarvan het hout
 alleen tot brandhout dient.
 කිහිපිකු KN.; කිහිපිකු කිහිපිකු zich geheel in de verte
 vertoonen. Zoo ook කිහිපිකු කිහිපිකු — කිහි
 කිහිපිකු overal geheel in de verte zich vertoo-
 nen of te zien zijn.
 කිහිපිකු KN. klein, van een mensch; duiveltje, kleine

sétan. කිහිපිකු een klein muntstukje, nam. een
 zilveren dubbeltje (vrg. කිහිපිකු කිහිපිකු en කි
 කිහි). කිහිපිකු 1. zva. කිහිපිකු maar
 van kleine voorwerpen. 2. kniipoogen, de oogen ge-
 durig open en digt doen (vrg. කිහිපිකු). — කි
 කිහිපිකු kniipoogen, en zva. කිහිපිකු
 කිහිපිකු KN. het geluid van galopperende paarden
 (vrg. කිහිපිකු); ook naam van een muziekinstru-
 ment, dat vanzelfs geluid geeft, in de Manik-májá.
 කිහිපිකු KN. het geluid van trippelende of trippe-
 lend dansende paarden (vrg. කිහිපිකු); (ook
 zva. කිහිපිකු W.wb.).
 කිහිපිකු zie bij කිහිපිකු
 කිහිපිකු zie කිහිපිකු
 කිහිපිකු KI. een bankschroef; smids nijtang. — කි
 කිහිපිකු iets in de bankschroef zetten; met de nij-
 tang vasthouden.
 කිහිපිකු KN.; කිහිපිකු කිහිපිකු ongeredderd, van
 een ongeredderden boel, van slordig opgemaakt haar
 van een vrouw, en van slordig om het lijf hangen-
 de kleéren (waarsch. van කිහිපිකු). — කිහිපිකු
 කිහිපිකු ontredderd, door gejaagdheid in de war ge-
 raakt, zoodat men met niets klaar komt.
 කිහිපිකු KW. zva. කිහිපිකු කිහිපිකු කිහිපිකු
 en කිහිපිකු KN. een gebrek hebben, voornam. van
 lichaamsgebrek; eenigzins gebrekkig; iets anders
 doen voorkomen, dan men het meent.
 කිහිපිකු KN. kromme, scheef vergroeide vingers hebben.
 කිහිපිකු KW. zva. කිහිපිකු KN. van een arm, zonder hand;
 van een hand of voet, zonder vingers of teenen.
 කිහිපිකු stomparm of stomphand. — කිහිපිකු
 කිහිපිකු කිහිපිකු korte buis of kiel met
 kraag, waarvan de mouwen tot aan of boven den
 elleboog reiken.
 කිහිපිකු KN. naam van een oude Javaansche munt:
 penning, halve duit (vrg. කිහිපිකු). කිහිපිකු
 een penning. කිහිපිකු කිහිපිකු (in poëzie ook
 කිහිපිකු en කිහිපිකු) penning-
 poort, poort aan de grenzen van de hoofdplaats,
 waar tol geheven wierd; de hoofdingang van een
 stad of dorp. Zoo ook කිහිපිකු කිහිපිකු en enkel
 කිහිපිකු bv. කිහිපිකු කිහිපිකු Te Soera-
 karta is කිහිපිකු of කිහිපිකු de
 naam van een poort, waarmede men van de west-
 kant op de aloen-aloen komt.

een overeenkomst met elkander treffen, zich met elkander verbinden *tot iets*. Zoo ook անսնդայեանք դահման I. N., *zie bij աղի* 2. Chin. woonhuis van een Chineschen pachter. դահմանդարն het woonhuis van den Chineschen hoofdpachter.

անդայեանք *zie bij անմ*

դահման *zie bij անմ*

անգլայ *of դահդայ* KN. niet vrij hangen; slepen, van een kleed.

դահդայեանք *zie անգլայ*

անդայեանք *zva. դահմայեանք*

դահմայեանք KN. verdraaid, verwrikt, verzwikt, verstuikt; *fig.* bedorven, verbroddeld; (*waarschijnlijk* zamentrekking van անգլայեանք *Vrg.* դահման *bij անմ*).

անդայեանք KN. slinken, geslonken, van een gewel of swelling, *zva.* անդայեանք *of* անդայեանք

դահմայեանք KN. heen en weér roering met een lepel, van iets dat in een pan gebraden of gebrand wordt, zooals koffieboonen. — դահմայեանք iets zóo heen en weér roeren; en een mes of zoo iets, door het op een hard voorwerp heen en weér te strijken en om en om te draaijen, aanzetten (*vrg.* դահմայեանք). — դահմայեանք een aanzetsteentje.

դահմայեանք KN. het hoofd door iets zwaars op den nek neêrgedrukt krijgen; *acc. passief van անմայեանք* iemand bij den nek houdend het hoofd neêrdrukken; *grondv.* անմայեանք

դահմայեանք *zie bij անմայեանք*

անդայեանք *zie bij անդայեանք*

անմ *zie bij անմ*

անդայեանք *zie bij անդայեանք*

անդայեանք *zie bij անդայեանք*

անմայեանք KN. stuiten, staan blijven, steken blijven; *fig.* geen gevolg hebben; en het gevoel van een verandering of teleurstelling ondervinden (*vrg.* անմայեանք *bij անմայեանք*).

անմայեանք *zie bij անմայեանք*

անմայեանք *zva. անմայեանք*

դահման *zie դահման*

դահման *zie bij անմայեանք*

դահման *of* դահման KN. kunnen, in staat zijn; ook het kan wel, passabel (*vrg.* անդայեանք *en* դահման *bij անմայեանք*).

անդայեանք *zie bij անմ*

տոգլայեանք *zie bij անմ*

ան

ան *zie bij ան*

ան I. verkorting van անմ 2. verk. van անմայեանք 3. verk. van անմ 4. անմ., անմայեանք, in poëzie en deftig proza դահմայեանք voorvoegsel tot vorming van de derde persoon van het subj. passief en van de qualitative Voluntatief (*zie de Gramm.*). ան (*of* դահմայեանք) անմայեանք door hem gepacht worden. ան (*of* դահմայեանք) անմայեանք wees behoedzaam! անմայեանք անմայեանք geheel naar verkiezing!

անմայեանք *zva.* անմայեանք KN. verkorting van անմայեանք in անմայեանք (*zie bij անմայեանք*) en in անմայեանք poët. voor անմայեանք in het spreekwoordelijk gezegde անմ (*of* անմայեանք) անմայեանք voor weér ingeslikt (teruggenomen) worden van iets, dat iemand eenmaal gezegd of beloofd heeft; even als het spr. անմայեանք անմայեանք (*zie bij անմայեանք*).

դահման I. KW. *zva.* անդայ *of* անմայեանք անդայ *zva.* անմայեանք — անդայ *en* անմայեանք *zva.* անմայեանք *en* անմայեանք անմայեանք — անմայեանք *zva.* անմայեանք *en* անմայեանք անմայեանք en aan het werk, aan het maken, bezig zijn. — անմայեանք անմայեանք, անմայեանք անմայեանք, iets, zooals kleëren, te maken geven aan iemand, of laten maken bij iemand.

II. KW. *zva.* դահմայեանք *en* դահմայեանք

III. N. *zva.* անմ 4. (*in* Banjoe-mas).

անդ *of* անմայեանք *zva.* անմայեանք *en* անմայեանք 2. անդ KN. een uitroep van ontevredenheid of afkeuring: ach! foei! of hij!

դահման I. KW. *zva.* անմայեանք (*vrg.* դահման I.). 2. KN. դահման (*n d d h*) *zie անմայեանք*

դահման, անմայեանք *en* անմայեանք անմայեանք, verte, afstand. դահմանդահման անմայեանք անմայեանք op zijn verst. անմայեանք անմայեանք անմայեանք անմայեանք hoe groot de afstand (*of* hoe ver het) ook wezen mag. անմայեանք een verre reis; een ver afgelegene plaats. դահմանդահման : դահմանդահման ginds en hier zijn verwijderd; het is een verre reis van ginds naar hier. անմայեանքդահման անմայեանք van verre komen. անմայեանք անմայեանք de langste weg kiezen. անմայեանք, անմայեանք *of* անմայեանք, ver; ver zijn; ver verwijderd zijn. — անմայեանք

dadig mensch). Եւոդդուտդդարձի, een nako-
meling van een godlijk wezen.

դարձի, zie bij դարձի

առնաւ ԿՄ. զա. արմիդարձի աննի արմիան
(naam van een toovergebed. G. Skr. dan oer dara,
met een hoog gewapend, een boogschutter. Vrg. ար-
ուդու).

անդարձի, zie bij արձար

առնարձի. արդարձի. Կ., gereed, klaar, in orde;
zich aankleeden, tooijen, gereedmaken, toerusten;
iets gereed maken, in orde brengen (vrg. աննաւ
en անաւ). արդարձարձի het een en ander gereed
maken; iets gereed maken, in orde brengen. արու
ու անարձարձի ik ben bezig mij aan te kleeden. —
արդարձի արդարձաւ աննաւ աննաւ աննաւ
iets in orde brengen; weér in orde brengen, repareren;
iemand aankleeden of tooijen; iets aanspannen, optuigen, pakken.
— արդարձուտդուտ արդարձաւ աննաւ աննաւ
iets in orde laten brengen, of geven om in orde te breng-
en of te repareren; een stof bewerken. — արդար
արձի արդարձաւ արձի արձաւ արձաւ արձաւ
tuig, en alles wat tot iets behoort om in orde te zijn:
gereedschap, tuig voor paarden en wagen, huisraad, kleeren,
goederen, materialen, de stukken die tot iets, bv. tot een wa-
gen of ledikant, behooren. արուտդուտ աննաւ աննաւ
iets geschikts (iets goeds) zullen worden, en արու
դուտ աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ
iets zeer geschikts (iets groots) zullen worden. արու
աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ
zonder tuig, zonder wapens. — արդարձարձի արդարձաւ
արձի արձաւ արձաւ արձաւ արձաւ արձաւ
plaats om te construeren of te repareren, con-
structiewinkel. — արդարձարձի արդարձաւ
արձի արձաւ արձաւ արձաւ արձաւ արձաւ
de noodige toerusting of toebeheidsels maken;
zich uitrusten, bv. voor een reis.

արդարձարձի, zie արդարձի

արդարձի զա. արդարձի, zie bij արդարձի

դարձի արձարձի, zie bij դարձի

արձի, zie bij աննաւ

աննաւ ԿՄ. զա. արդարձի en աննաւ (Skr. danta, tand,
en olifantstand, elpenbeen).

աննաւ ԿՄ. զա. աննաւ (maar Skr. danti, getand, met
tanden, en een olifant). աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ
արձի արձաւ արձաւ արձաւ արձաւ արձաւ արձաւ
spr.

աննաւ արձի, zie աննաւ

դարձի արձի, zie bij դարձի

արդարձի of դարձարձի Ar. دنيا, ԿՄ. de wereld, bepaal-

delijk deze tegenwoordige wereld; wereldsche goede-
ren. Zoo ook արուտդուտ արձարձի, wereld-
sche diungen, aardsche goederen. արդարձի արձաւ
aardsche schatten. արդարձի աննաւ աննաւ
deze tegenwoordige wereld. արդարձի աննաւ
de toekomstige wereld (vrg. արուտդուտ արձարձի). — աննաւ արձարձի
wereldsch, aardsch; het wereldsche, aardsche. արուտդուտ արձարձի
aard-
sche goederen, vergankelijk goed.

արձի ԿՄ. plaats waar iemand of iets zich bevindt; dat
waar iets zijn plaats vindt, op toepasselijk is; plaats
of voorwerp waarop iets gerigt is; doel, rigting,
voorwerp, object (vrg. աննաւ արձարձի արձարձի
արձարձի արձարձի en արձարձի). արձարձի զա. աննաւ
արձարձի աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ
zich ergens ophouden of gevestigd zijn, zijn
verblif houden; zich ergens vestigen. — արձարձի
poët. զա. արձարձի — արձարձի աննաւ աննաւ
ergens wonen of zich ophouden; gew. fig. op een
voorwerp gerigt zijn, iemand of iets tot voorwerp
hebben; wonen in iemands hart; verder ook զա.
արձարձի արձարձի of արձարձի — արձարձի աննաւ
ergens zijn verblif houden. — արձարձի աննաւ զա. աննաւ արձարձի
արձարձի աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ
iemand bij zich wonen hebben; begaafd, be-
deeld, beziel, enz., van iemand bij wien een eigen-
schap of hoedanigheid zich bevindt. — արձարձի աննաւ
աննաւ զա. արձարձի աննաւ — արձարձի աննաւ աննաւ
արձարձի աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ
iemand ergens laten wonen, doen verblijven; de plaats van iemand
aanwijzen.

արձի ԿՄ. զա. դարձի (Skr. drā, grondvorm van ni-
drā. ԿՄ.).

արձի զա. արձի

աննաւ of աննաւ ԿՄ. hoogmoedig, trotsch, laatdunkend,
van iemand die zich op het een of ander verhoov-
vaardigt (vrg. արուտդուտ). — աննաւ աննաւ
iemand met trotschheid behandelen, jegens iemand
trotsch zijn. — աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ աննաւ
op iets zich verhoovaardigen.

արձի ԿՄ. slecht, kwaad; moeilijk; moeilijkheid (Skr.
doer, dat in zamenstelling voor sommige letters
doeh, voor andere does wordt). արձարձի ԿՄ.
slechte aard. արձարձի աննաւ աննաւ
slecht en gemeen, schandelijk slecht. արձարձի աննաւ
slecht van aard of ge-
drag, slechtaard, snoodaard; snood, ondeugend, on-
deugd (Skr. doehs jila). արձարձի աննաւ
boosdoener, booswicht. — արձարձի աննաւ աննաւ
snoodheid, schurkerij. — արձարձի աննաւ
slecht mensch, fielt; schurk, snoodaard; roover, dief (Skr. doerdjana). արձի

ἄνοι zie ἄνοι

ἄνοι zie ἄνοι

ἄνοι KW. zva. ἄνοι KN. naam van een dichtmaat en zangwijze.

ἄνοι of ἄνοι KW. zva. ἄνοι ἄνοι
ἄνοι en ἄνοι KN. gelukkig, voorspoedig zijn, welslagen (zva. ἄνοι en ἄνοι); vruchtbaar, veel kinderen krijgen, van een man en van een vrouw (vrg. ἄνοι). ἄνοι

ἄνοι zie bij ἄνοι

ἄνοι zie bij ἄνοι

ἄνοι of ἄνοι zie bij ἄνοι

ἄνοι zie bij ἄνοι

ἄνοι zie bij ἄνοι

ἄνοι zie bij ἄνοι

ἄνοι KN.; ἄνοι prevelen; binnensmonds praten uit ontvredenheid (vrg. ἄνοι en ἄνοι).

ἄνοι KN.; ἄνοι pruttelen, knorren; veel praats hebben, zijn mond roeren (vrg. ἄνοι en ἄνοι).

ἄνοι en ἄνοι.

ἄνοι KN.; ἄνοι mompelen, pruttelen (vrg. ἄνοι).

ἄνοι KN.; ἄνοι aanhoudend brommen, grommen, mompelen, knorren (vrg. ἄνοι).

ἄνοι KN. vreten, zwelgen, zuipen, slempen; veel kunnen bevatten, bv. van een zak. — ἄνοι een slokop, vraat, slemper. — ἄνοι vraat of zwelger van aard.

ἄνοι zva. ἄνοι G.

ἄνοι KW. zva. ἄνοι (Skr. dirgā); ook benaming van het rustteeken achter ieder langvers van een couplet in een Kawische dichtmaat (het teeken 1 of 1'). ἄνοι een lang vers. ἄνοι benaming van het teeken voor de lange i (°); ἄνοι ηῖ benaming voor het teeken van de lange e (η); ἄνοι benaming van het pauseteeken in de caesuur van een lang vers (°). ἄνοι (of ἄνοι) benaming van de zamentrekking van twee lettergrepen met Pēpēt tot één lettergreep aan het einde van een langvers, bv. ἄνοι voor ἄνοι

ἄνοι KW. zva. ἄνοι ἄνοι en ἄνοι
moeijelijk, hachelijk, gevaarlijk; moeilijkheid, gevaar; KN. eign. van een Baḍāri, gemalin van Ba-

ḍārā Goeroe, een godheid van een gramstorig en verschrikkelijk karakter (Skr. doerga, slecht of moeijelijk te naderen, ontoegankelijk, moeijelijk om door te komen; moeijelijkheid, hachelijke toestand, nood; en naam van de gemalin van Siwa). ἄνοι eign. van een Vorst van Wirāḍā. ἄνοι eign. van zijn zoon, later Maswā-pati (Skr. doergandana, lelijk riekend). ἄνοι eign. van zijn zuster, anders Sbjā-wati (Skr. doergandini, de lelijk riekende).

ἄνοι of ἄνοι KN. van meening verschillen.

ἄνοι zie ἄνοι

ἄνοι KW. zva. ἄνοι (Skr. diganta, de horizon).

ἄνοι ἄνοι en ἄνοι KW. zva. ἄνοι het luchtruim (Skr. digantara en digantardla. Vrg. ἄνοι).

ἄνοι in een spr. zie bij ἄνοι

ἄνοι ἄνοι of ἄνοι KN. donkerbruin, kastanjebruin, van een paard; paars, van gebakt (vrg. ἄνοι).

ἄνοι of ἄνοι 1. KW. zva. ἄνοι en ἄνοι

2. ἄνοι of ἄνοι N., ἄνοι of ἄνοι K., gewapend, voor op zijn hoede, behoedzaam, van iemand, die zijn best doet om zich te vrijwaren, op alles zich gewapend houdt en maakt dat hij een achterdeurtje openhoudt; zich vrij zoeken te pleiten. ἄνοι ἄνοι zich dubbeld wapenen. — ἄνοι ἄνοι ἄνοι ἄνοι op iets gewapend, ongemerkt op zijn hoede zijn. — ἄνοι ἄνοι ἄνοι ἄνοι voor iemand op zijn hoede zijn; iemand ongemerkt in het oog houden of gadeslaan (vrg. ἄνοι en ἄνοι).

ἄνοι of ἄνοι zie ἄνοι

ἄνοι KW. zva. ἄνοι moeijelijk, hinderlijk; de tros van een leger; een deel van de slagorde Tjākrā-swandānā (Skr. doergama, ontoegankelijk, moeijelijk te naderen of te bekomen).

ἄνοι in een spr. zie bij ἄνοι

ἄνοι zva. ἄνοι in een spr., zie bij ἄνοι

ἄνοι zie ἄνοι

ἄνοι ἄνοι of ἄνοι KW. en KN., zie ἄνοι N. ἄνοι of ἄνοι KW. zva. ἄνοι

ongenoegen; կի. *van* մոռնալ *en* օչնելոյ (Skr. *doehlka*, hartzeer, verdriet, zorg, moeilijkheid).
 մնագրու կի. misnoegdheid in den ruimsten zin van het woord. մոչմնագրու ongenoegen ondervinden.
 արկնագրու *of* արկնոյն *iemands* ongenoegen verzoeken, *een uitdrukking in plaats van դարձալ* om te kennen te geven, dat men zich aan *iemands* ongenoegen onderwerpt, maar niet doen kan, wat verlangd wordt. Zoo zegt men ook դարձալ մնագրու արկն մոռնալ արկնոյն *voor* Ik vraag duizendmaal verschooning. *En* zoo is արկնադարձալ *of* արկնադարձալ կի. *van* մոչնչ *verschooning!* ik zou het niet kunnen zeggen. մոչնչադարձալ արկնալ *al* naar zijn misnoegen! hij doe wat hij niet laten kan! արկնազարձալ կւ. droefheid, hartzeer. արկնադարձալ lusten en lasten, vreugde en leed. — արկնադարձալ կի. *van* մոչնչադարձալ *en* արկնազարձալ — մնագրու *zva.* մնագրու

դարձալ կւ. *naam van een wilden, onheilspellenden vogel.*

դարձադարձալ *en* արկնադարձալ *zva.* դարձադարձալ *en* արկնադարձալ

արկնալ *Ar.* ذكّر, կւ. de manlijkheid, het mannelijk teellid, *zva.* արկնադարձալ *of* արկնադարձալ

մոչնչ *of* մոչնչ *Ar.* dikr, կւ. vermelding; vermelding van Gods heilige namen en eigenschappen, verheerlijking en lofprijzing van God; een onderlinge avond-eeredienst in de huizen op gezette tijden (*arg.* արկնադարձալ). մոչնչադարձալ *een eeredienst op den avond van den twaalfden van Moeloed, tot gedachtenis van Mohammeds geboorte.* — մոչնչադարձալ *een bijeenkomst voor dikir; zulk een bijeenkomst houden.*

մոչնչ *zie* արկնադարձալ *bij* արկնալ (Skr. *adikdra*, ambt, bevoegdheid, titel. PK.).

դարձադարձալ *zie* դարձադարձալ

դարձադարձալ կւ., դարձադարձալ կւ., *ook wel, van een bepaald voorwerp, արկնադարձալ *en* արկնադարձալ iets zetten, plaatsen, leggen, neêrzetten, neêrleggen (arg. դարձադարձալ).* — արկնադարձալ արկնադարձալ *ergens* (op of in een voorwerp) *iets* zetten *of* leggen; *ergens* iets indoen; *iets* bezetten *of* beleggen. — արկնադարձալ արկնադարձալ *iets* ergens zetten, neêrzetten, leggen *of* indoen; *voor iemand* iets zetten *of*

leggen; *iets* laten zettten *of* leggen. — արկնադարձալ արկնադարձալ *het* zetten *of* leggen.

մոչնչադարձալ ('ndikaq-áké) *zie* *bij* արկնադարձալ արկնադարձալ *of* արկնադարձալ կւ. *en* կւ. *zva.* արկնադարձալ *Sd.* արկնադարձալ); *ook* *naam van den 27sten zoon van Watoe-goenoeng en van de 29ste woekoe.* արկնադարձալ *naam van een kruid, dat tot medicijn gebruikt wordt.*

մոչնչ *zie* արկնադարձալ

մոչնչալ *zva.* արկնալ (Skr. *daxa*, knap, handig, bekwaam, bedreven). — մոչնչալ *knap, welgemaakt, geëvenredigd van statuur, van mannen en vrouwen (arg. մոչնչալ *en* արկնալ).*

արկնադարձալ կւ. voortvarend.

արկնազարձալ. մոչնչալ *of* *ook* արկնազարձալ կւ. *zva.* մոչնչալ *en* մոչնչալ *ook* *naam van het verblijf van Batârâ Brâmâ in de Soerâ-lâjâ* (Skr. *daxîna*, regts; het zuiden. արկնազարձալ կւ. *zva.* արկնազարձալ արկնազարձալ կւ. *zva.* մոչնչալ արկնազարձալ *heheel* bewusteloos (*misschien eig. bewusteloos van oost en zuid.* PK.).

արկնազարձալ *zie* արկնազարձալ

մոչնչալ *zie* մոչնչալ

մոչնչալ մոչնչալ *of* մոչնչալ կւ. onbeleefd (*erger dan արկնալ*), ongemanierd, onbeschoft. — արկնազարձալ *jegens iemand* onbeleefd zijn, *iemand* onbeleefd bejegenen, onbeleefd bescheid geven, beleedigen. արկնազարձալ մոչնչալ *zich* met trotschheid verzetten tegen de uitspraak van het regt.

արկնալ *Ar.* دا'ود, *da'wâ*, կւ. pretensie tegen *iemand, of* wat van *iemand* gepretendeerd wordt; betichting, aantijging, beschuldiging, verdenking, *zva.* արկնալ — արկնալ *van iemand iets* pretenderen, *iemand* betigten, beschuldigen, verdenken; *iemand iets* te last leggen.

արկնադարձալ *Ar.* دخول, կւ. vleeschelijke gemeenschap met een vrouw. — արկնադարձալ *vleeschelijke gemeenschap* hebben met een vrouw.

մոչնչալ կւ.; արկնալ *iets* met *of* onder de vlakke hand vangen; *ook wel* van een tijger, een prooi pakken (*arg.* մոչնչալ արկնալ *en* արկնալ). մոչնչալ արկնալ *zva.* մոչնչալ արկնալ մոչնչալ *zva.* մոչնչալ

անդամ of անդամ ook անդամ en անդամ
KW. en KN. *zva.* անդամ անդամ of անդամ-ի
ողոր (verg. անդամ en անամ of անամ maar
waarsch. het Skr. digdja ja of digwidja ja,
overwinning wijd en zijd, alverwinning, en dus al-
verwinnend, alles verwinneend). — անամանդ
KN. *zva.* անամանդ

անի KW. *zva.* անորսոր անորսոր en անորսոր
(verg. անի en անանի); KN. in een gebogene hou-
ding of buigend, eerbiedig. անանի een knie hoog,
tot aan de knie. — անանի *zva.* անի

դեղան 1. KN. *een soort van bies, die aan rivier-
oeveren groeit.* 2. N. *in de volkstaal zva.* ան *bv.* in
անդաման en անդաման

անդ *zie* անդ

անան, անդ KW., անդան K., gevolg, uitvloei-
sel, effect; gevolg hebben; iets worden; er van wor-
den; iets uitmaken (etwas maken); ontstaan; sla-
gen, gedijen, goed gelukken; klaar, gereed; met ge-
volg dat, zoodat; bijgevolg, dus. անանանի er
rijk van worden. անանանանի de dood ten
gevolge hebben. անանանի bij gevolg, dus. դան
անանան het maakt niet uit, het doet er niets
toe. անանան zoodat het één wordt, tot één, *bv.*
gesmolten. անանան zoodat het drie worden, in
drieën, *bv.* *gehakt.* անանանան zonder gevolg;
geen gevolg of voortgang hebben; niet aangenomen
worden, *van een aanklagt;* zonder dat er iets van
wordt; *bv.* անանանանան tot niets versmelten.
անանանանան wat er ook van wordt, wat er
ook het gevolg van is. անանան laat het tot ge-
volg hebben, laat het zijn, hetzij. անանան
անանան het moet geen gevolg hebben; ook KN. *zva.*
անանանան zonder dat er iets van wordt (*bv.*
անանանանանան); ook niets uitrigten, niets
gedaan kunnen krijgen. անանան al klaar. անանան
nog niet klaar. անանանանանանի verheven
worden tot regent. — անանան անանանան
toenemen, aanwakkeren, *bv.* *van een vuur of van
drift;* goed opschieten, *van plantiden;* uitkomen,
uitbreken, *uit iets, waaruit het ontstaat,* zooals
een kapel uit een *verpopte rups, een rups uit een
eijde.* — անանանանան անանանանան
անանան *iets* gevolg doen of laten hebben; veroorzaken,
scheppen, verwekken; tot, *bv.* անանանանանան

ողորսոր tot mijn verwondering. — անանան ան
դանան schepping, wording, ontstaan, *van de
wereld;* schepsel. անանանան KN. het geschapene,
de natuur. — անանանանան of անանանանան,
անանանանանանան K., gevolg, uitkomst, uitslag; uit-
werkseel, gewrocht; wat uit of door iets ontstaat of
tot stand komt; tot stand komen, slagen, zijn be-
slag krijgen, klaar komen. անանանանանան *zie
bij անանան* — անանանան անանանանան wel-
slagend, welgelukkig van aard; tierig, voorspoed-
dig groeiend.

անդ K. rozerood, rozekleurig.

անդան, դանան K., *iets of iemand* niet zijn; niet
zoo zijn; verkeerd, niet zoo als het wezen moet;
niet om te zeggen. (*De grondv. schijnt անգ to wezen,
waarvan ook անան zoodat անան eig. het strijdig
tegenovergestelde beteekent.* անանանանանանան
dat is geen tijger: դանանանանանանան als er
iets verkeerd met hem plaats heeft, als hem iets
overkomt. անանանանանանան *kwade* gedachte, *kwaad* ge-
zind. անանանանան *iets of iemand* in het geheel niet
zijn; niet om te zeggen, dat het niet te zeggen is.
— անդանանան KN. verkeerd, niet zoo als het we-
zen moest, *bv.* *berekend.* — անանանանանան
verkeerd worden; te ver gedreven; bedorven door te
veel; ook *zva.* անանանանանան of անանանանանան
— անանանանանան het met een ander of met elkan-
der oneens zijn; verschil; verschil hebben.

դանան *zie* անան

անան KN. zachte drukking en strijking *van iets;* zach-
te drukking van de leden van een jong geboren
kind en wrijving met water en kruiden gedurende
35 dagen. — անանանան *iets* zachtjes drukken en
strijken; *een klein kind* de leden zoo drukken en
wrijven.

անան *zie* անան

անան 1. N., անան K., aanwijzing, aantooning, te-
regtwijzing (verg. անան). 2. KN. uitgeperst of uit-
gekookt sap; saus (verg. անան). — անանանան
անանանան *iemand iets* wijzen, toonen, aanwij-
zen, aantoonen, aanduiden. — անանանանանան
անանանանան *iets* wijzen, toonen, aanwijzen,
aantoonen, aanduiden, vertoonen, *aan iemand;*
iemand teregtwijzen, de weg wijzen.

անանան KW. *zva.* անանան *kraai.*

արդարացի *zie bij արգ*

անարժեքի *zva. անարժեքի*

անպի *kw. zva. անան* — *անքնք* *kn. zva. անքն*
toenemen; verder gaan, voorbijgaan, doorgaan, vol-
harden, niet willen ophouden (*arg. անքնք*).

անան *kn. 1. toets, proef, toetsing, het blijken bij toet-*
sing (arg. դատարան). 2. struif, gebak in een pan
(*arg. անանք*). 3. *poët. zva. տանտարար* geschenk.
անանիդարար (of *անտար*) eijerstruif. — *ան*
քն 1. iets toetsen, keuren, proberen, op de proef
stellen. 2. *iet* in een pan tot een struif bakken.
3. *iemand* met een geschenk beloonen. — *անքն*
het toetsen, *enz.* — *անանք* gebakken struif;
ook zva. անանարար of *անքնարար* toetssteen;
en struifpan.

անան *kn. I. steil, steil oplopend; steilte (arg. անան*
en անանք). 2. de steel van een pijl of lans. 3. *ki.*
van արանարար — *անքն* 1. steil oplopen.
2. regtuit loopen, *van een weg (eig. als een pijl zoo*
regt). 3. *poët.* met uitgestoken arm van zich stoo-
ten, wegstooten of afweren.

արգ *kn. lat of bamboe tot legger onder een dak of*
soldering (of hoekkeper van een dak).

անքն *kn. roerig, levendig, lustig, van een gevecht*
of twist (arg. տղեւ en արքն) dat ongeveer
hetzelfde beteekent).

անարար *kn. een uitroep van bevreemding over iets*
dat onverwacht of tegen verwachting plaats
vindt, ook wel met den uitroep անան er vóór,
te vertalen door zie, daar! of, in het begin van een
volzin door wel, kom! — անարար onverwacht,
tegen verwachting, onvoorziens of zonder er op
voorbereid te zijn, iets doen; onverwachts, onver-
hoeds, plotseling, eensklaps. *անանարար* plotse-
ling, *van wat iemand onverwachts gebeurt, bv. ster-*
ven of ziek worden. — *արանարար* onverwachts,
onvoorziens, verrassend, plotseling, eensklaps, *van*
iets dat zich zoo voordoet. — *անարար* onver-
wachts, onvoorbereid, gedaan, gemaakt, te doen of
te maken; geïmproviseerd. *անանարար* geheel
onverwachts. — *արանարար* onverwachterwijs,
tegen verwachting, bij verrassing, onvoorziens, plot-
seling, eensklaps, *als bijwoord.*

արգար 1. *kw. zva. արգ (arg. արար) en անան*
ook naam van een wapentuig in den ouden tijd (een

werpspies met een keten. G.). 2. *kn. een soort van*
voortvretende zweren aan den hals. արգարար
een soort van dergelijke zweren. արգարար, naam
van één van de dichtmaten, die tēngahan genoemd
genoemd worden. — *անարար* zachtjes, voor het
eerst, beginnen te koeren, *van een prekoetoel in een*
kooi; (zacht kweelen, van vogels. J.).

դարձարար *kn. verspieder, bespieder, iemand die*
heimelijk gaat verspieden of bespieden, bv. om er-
gens te komen stelen (arg. անանար en դարձար
ար); (ook nu, thans. G.). — անարար
verspieden, bespieden, begluren, afgluren; *iets uit-*
spieden, door verspieding zoeken te vinden.

անդանդան (*'ndadeg-áké*) *zie bij անան*
արգար *gronde. արգար* *kn.; անարար* trekken,
uittrekken, wegtrekken; *een klok luiden (arg. ան*
արար արգար en անան). *անարար*
ան het hart trekken, zoo behagen, dat men het
toegenegen maakt. — *անարար* *mv., en* opschie-
ten, merkbaar opgroeijen. — *արգար* wat ge-
trokken wordt, iets om te trekken of aan te trekken,
trektouw, trekkoord, *bv. van een beurs of van een*
slagnet.

դարձարար *kn., անան-ի, ki., hof- of staatsiekled*
van aanzienlijke personen, dat zij om het onderlijf
dragen, wanneer zij aan het hof verschijnen (arg.
անան en անան). Zulk een staatsiekled wordt
dok door een bruidegom gedragen, en dan ook wel
անան genoemd, *al is hij geen aanzienlijk per-*
soon. — *դարձարար անան* zulk
een hof- of staatsie-kleed aanhebben of dragen; in
hofkleeding (*arg. անան*).

անարար *zie անան*
անան *kn.; անան* duwen, *iets, zooals een*
deur of pàgèr, door duwen met geweld zoeken open-
of door- te duwen; ook zva. արան of արան
in de hoogte stijgen, opgaan of opvliegen, *bv. van*
een vlieger. անան een duw tegen den
grond geven, door een duw met de voeten tegen den
grond zich met een wip in de hoogte verheffen. *ան*
անան met kracht voortdringen in het vechten.

արգար *kn. zva. արգար* — *անարար* door
een buis of gat met het een of ander steken, om
het door te steken, *zooals een kurk, die in de hals*
van een flesch zit.

դանդանդը *zie bij դանդանդ*
մանկա՝ *KN. zva. հինգերորդ տարեկանն* of *մանկ*
մանկն *naam van een soort van rijl.*

առաջիկ *zie առաջիկ*
մանկա՝ *KN. zva. դանդանդ*

մանկա՝ *KN. statur, lichaamsbouw; de hoogte van iets (grondv. մանկա օրգ. առաջիկ). առաջիկա*
een mans hoogte.

առաջիկ *zva. առաջիկ* *wijsvinger, en wijzer, uurwijzer.*

առաջիկ *zie առաջիկ*

առաջիկ *Ar. (أرض) ddt, KN. het wezen, de aard of substantie van iets. առաջիկա* *Gods wezen. դանդանդ*
*gek worden. — առաջիկա՝ *KN. zva. առաջիկ* en *առաջիկա**

առաջիկ *of առաջիկ* *grondvorm van առաջիկ* en *առաջիկ*
առաջիկ

առաջիկ *KN. 1. zva. առաջիկ 2. zva. առաջիկ* *of wel zva. առաջիկ* *of մանկա* *En zoo ook առաջիկա*
առաջիկա առաջիկա առաջիկա առաջիկա առաջիկա

առաջիկա առաջիկա առաջիկա *of ook առաջիկա*
uitdrukkingen van de dalangs, waarvan de juiste beteekenis onbekend is. — առաջիկա
zva. առաջիկա — առաջիկա zva. առաջիկա

KN. naam van de regtbank, die gehouden wordt onder een pandápa op de aloen-aloen, aan de noordzijde van de buitenpoort van de groote moskee, en die zamengesteld is uit den Wédáná-djéksá en de djéksá's van de 16 golongans, die de Wédáná's van die golongans vertegenwoordigen, en als zoodanig առաջիկա
heeten. առաջիկա առաջիկա naam van het wetboek, dat de instructies voor de pradátá bevat. — առաջիկա *of առաջիկա* *regtspreken, of regtszaken behandelen, van een regtbank of raad. — առաջիկա*
de plaats waar de Pradátá gehouden wordt, de paseban voor de Pradátá.

մանկա՝ *KN. zva. առաջիկ* *of մանկա* *մանկա*
առաջիկա *(of առաջիկ), KN. voor de tijgers, zooals de koning- en van het woud voor de leeuwen (օրգ. մանկա). առաջիկա*
մանկա spr. — առաջիկա zva. առաջիկա

մանկա՝ *KN. zva. առաջիկ* *de eerste dag van de week, Zondag (verbastering van առաջիկա* *Skr. áditya-wára, Zon-dag. PK.).*

առաջիկ *KN. zva. դանդանդ* *of առաջիկա*
(Skr. doéta). առաջիկա *voorbode, voorteeken,*

zva. առաջիկ *en* *առաջիկա* *(ook bode, zending. G.; zamenst. van առաջիկ* *en* *առաջիկ* *dus tijd-bode, of bode van het lot, of wel bode van առաջիկ*
առաջիկ). առաջիկա zva. առաջիկ *of zva. մանկա*
առաջիկա — առաջիկա *gezonden worden.*

առաջիկ *KN. zva. առաջիկ* *of դանդանդ* — *առաջիկա*
zva. առաջիկա

առաջիկ *en* *առաջիկա* *KN. grootvader, oud man, oudste, hoofd, voorname, edelman (Ml. datoeg of datoeg, eerwaardig, aanzienlijk, een eeretitel van oudsten of opperhoofden, eig. overgrootvader. օրգ. առաջիկ).*

մանկա՝ *en* *մանկա՝* *KN. zva. առաջիկ* *demon, titan (Skr. ditya en daitya); ook verbastering van առաջիկա*
(օրգ. մանկա).

առաջիկ *of* *մանկա՝* *KN. zva. առաջիկ* *of* *մանկա՝* *KN. afgedaan; en nul; ook benaming van het schrijfstee-*
ken 0 0 — մանկա՝ *een zaak afdoen.*

առաջիկ I. *առաջիկա* *KN., մանկա՝* *KI., առաջիկ* *en* *առաջիկա* *KN., zich het lijf wasschen, tot reiniging of verkoeling; baden, zich baden. առաջիկա zva. առաջիկա*
առաջիկա առաջիկա առաջիկա սր. — մանկա՝ *եմանկա՝* *iemand het lichaam wasschen, een bad geven; een lijk reinigen. մանկա՝* *pass. — առաջիկա* *առաջիկա* *bad, badplaats, badkamer; de reiniging van het lichaam, de reinigingsdag, voor den aanvang van de vasten in de maand Ramélan.*

II. *առաջիկ* *of* *մանկա՝* *KN. de stof, goud of zilver, daar ander metaal meê verguld of verzilverd wordt; verguldsel (օրգ. առաջիկ* *en* *առաջիկ).* — *մանկա՝*
առաջիկ *iets van metaal vergulden. մանկա՝* *առաջիկա*
առաջիկա *verzilveren. — մանկա՝* *առաջիկա* *iets laten vergulden; voor een ander vergulden. — առաջիկա*
առաջիկա *verguld of verzilverd; verguldsel.*

դանդանդ I. *in de spreektaal verkorting van առաջիկա*
առաջիկ (օրգ. մանկա 3). 2. verk. van առաջիկա *in դանդանդ*
առաջիկա

առաջիկ *K., առաջիկա* *N., tien, in samenstelling met een ander getal, of, in Kawi, vóór een ander naamwoord; anders մանկա՝* *մանկա՝* *(Skr. dasja). Zie verder bij առաջիկա՝* *առաջիկա* *titel van een boek, waarin de verschillende namen van eenige voorwerpen opgegeven worden. առաջիկա* *bijnaam van առաջիկա* *eig. met tien aangezigten (Skr. Da-*

dags. *ἡμέρας τριῆς* 't is nu al op het midden van den derden dag. *ἡμέρας τριῆς* spr.

ἡμέρας KW. *zva. ἡμέρας* en *ἡμετέρας* (Skr. *disjā*, aangewezen, besloten; het aangewezene, bevel, besluit. PK.).

ἡμέρας KW. 1. *zva. ἡμέρας* (Skr. *dawala*). 2. *zva. ἡμέρας* en *ἡμέρας*.

ἡμέρας of *ἡμέρας* KW. 1. *zva. ἡμέρας* (Skr. *dwadja*, teeken, banier, vaandel). 2. *zva. ἡμέρας* (Skr. *doēli dwadja*).

ἡμέρας of *ἡμέρας* KW. *zva. ἡμέρας* (Skr. *dwidja*, een man van één van de drie hoogste kasten, eig. tweemaal geboren, voor de tweede maal, namelijk, door inwijding in de kaste en de investituur met het heilig koord). *ἡμέρας* een groot of uitstekend paudita (Skr. *dwidjavarjja*).

ἡμέρας zie *ἡμέρας*

ἡμέρας zie *ἡμέρας*

ἡμέρας KW. respectueuse betiteling van een Vorst, in de wajangverhalen. Zoo wordt ook nu nog wel een prins uit respect door zijn gemalin betiteld.

ἡμέρας zie bij *ἡμέρας*

ἡμέρας MD. van *ἡμέρας* *ἡμέρας* en *ἡμέρας* K. van *ἡμέρας* — *ἡμέρας* zie *ἡμέρας*

ἡμέρας MD. en K. *zva. ἡμέρας*

ἡμέρας KN. spijt, berouw, wroeging; in de spreektal ook *zva. ἡμέρας* spijt of berouw hebben of krijgen (verg. *ἡμέρας*).

ἡμέρας KW. *zva. ἡμέρας* (Skr. *diwakara*, eig. de daglichtmaker). *ἡμέρας* de Zonnezoon, bijnaam van Kärnä. — *ἡμέρας* *zva. ἡμέρας* *ἡμέρας* *ἡμέρας*.

ἡμέρας zie *ἡμέρας*

ἡμέρας KW. *zva. ἡμέρας* (zamenst. van *ἡμέρας* en *ἡμέρας* zie *ἡμέρας*). *ἡμέρας* KW., *ἡμέρας* *ἡμέρας* KN., benaming van een roode zijden stof.

ἡμέρας KW. *zva. ἡμέρας* *ἡμέρας* *ἡμέρας* *ἡμέρας* (Skr. *déwagana*, godenschare. PK.).

ἡμέρας naam van de achtste letter van het Arabische alphabet en van het vijfde jaar van een windoe.

ἡμέρας naam van een secte onder de Mohammedanen, die door aanhoudend opzeggen van de geloofsbelijdenis met hard schudden van het hoofd zich

tot bedwelming brengen, waarin zij voorgeven ingevingen te krijgen. Men noemt ze *ἡμέρας* en *ἡμέρας*. Dit laatste beteekent ook een *ἡμέρας* die niet ingetogen als een santri leeft.

ἡμέρας poët., *ἡμέρας* N., *ἡμέρας* of *ἡμέρας* K., te koop hebben, te verkoopen hebben; fig. met iets pralen, als het ware iets uitkramen. *ἡμέρας* *ἡμέρας* wat heb je te koop? wat verkoop je? *ἡμέρας* spr. met zijn (mooije) stem pralen. *ἡμέρας* met zijn dapperheid pralen. *ἡμέρας* met zweren pralen, pralende zweren. *ἡμέρας* *ἡμέρας* *ἡμέρας* *ἡμέρας* en *ἡμέρας* spr. *ἡμέρας* voor soldij dienen. *ἡμέρας* *ἡμέρας* haar lichaam te koop hebben (tot ontucht).

— *ἡμέρας* *ἡμέρας* of *ἡμέρας* iets verkoo- pen. — *ἡμέρας* pass., ook van *ἡμέρας* bv. *ἡμέρας* heeft men dat paard te koop? is dat paard te koop? *ἡμέρας* pass. imp. — *ἡμέρας* *ἡμέρας* of *ἡμέρας* mv., en aan iemand, of ergens, iets verkoopen of te koop aanbieden; iets te koop stellen of in orde schicken tot verkoop. *ἡμέρας* *ἡμέρας* wie heeft je ernst verkocht? wie heeft je gefopt? *ἡμέρας* *ἡμέρας* *ἡμέρας* *ἡμέρας* *ἡμέρας* (zie ook bij *ἡμέρας*), spr. — *ἡμέρας* *ἡμέρας* *ἡμέρας* of *ἡμέρας* voor iemand iets verkoopen; iets laten verkoopen. — *ἡμέρας* N., *ἡμέρας* of *ἡμέρας* het verkoopen; verkoop. — *ἡμέρας* N., *ἡμέρας* *ἡμέρας* of *ἡμέρας* K., met zijn waren rondloopen of op de markt zitten, om te verkoopen. — *ἡμέρας* *ἡμέρας* iemand die met iets loopt te verkoopen; koopvrouw. — *ἡμέρας* *ἡμέρας* *ἡμέρας* goederen, die men te verkoopen heeft, koopgoederen. — *ἡμέρας* *ἡμέρας* *ἡμέρας* plaats om te verkoopen, verkoopplaats, verkoophuis.

ἡμέρας 1. KN. overrijp, van vruchten; (en *zva. ἡμέρας* G.). 2. K. van *ἡμέρας* en *ἡμέρας*

ἡμέρας KW. *zva. ἡμέρας* en *ἡμέρας* (Skr. *doeli*, stof); KN. onbeschaafd, ongemanierd (*ἡμέρας* *ἡμέρας*). — *ἡμέρας* KN. *zva. ἡμέρας* *ἡμέρας* (KW. zich zeer onbetamelijk gedragen. G.). — *ἡμέρας* zie *ἡμέρας*.

අග්‍ර ක්‍ර. *zva.* සිවු — අග්‍ර න්‍ය *zva.* අග්‍ර වූ *en* සිවු — අග්‍ර න්‍ය *zva.* අග්‍ර වූ *en* අග්‍ර න්‍ය *en verk.* අග්‍ර න්‍ය *KN. spr.* — අග්‍ර න්‍ය *zva.* අග්‍ර වූ *ook* toeschouwer. — අග්‍ර න්‍ය *zva.* අග්‍ර වූ — අග්‍ර න්‍ය *zva.* අග්‍ර න්‍ය

අග්‍ර න්‍ය *KN. zva.* අග්‍ර *en* අග්‍ර *ook* *wel in* den zin van met, in een vergelijking. අග්‍ර *en* අග්‍ර *ook* nu, tot nu toe.

අග්‍ර න්‍ය *KN.*; අග්‍ර න්‍ය (*en* අග්‍ර *KL.*) meenen, vermeenēn, denken, vermoeden; van iemand of iets dit of dat meenen of vermeenen (*erg.* අග්‍ර); *ook* doelen, mikken, naar een wit schieten (*erg.* අග්‍ර). — අග්‍ර න්‍ය, het meenen, vermeenen; meening, verdenking.

අග්‍ර න්‍ය *zva.* අග්‍ර න්‍ය
අග්‍ර න්‍ය *KN. zva.* අග්‍ර *en* අග්‍ර — අග්‍ර න්‍ය *zva.* අග්‍ර *en* අග්‍ර *KN.* de eindeloze toekomst. *Zoo* අග්‍ර *(of* අග්‍ර *)* අග්‍ර *en* අග්‍ර *voor* altoos.

අග්‍ර න්‍ය *zie* අග්‍ර *en* අග්‍ර

අග්‍ර න්‍ය *en* අග්‍ර න්‍ය *en* අග්‍ර න්‍ය *en* අග්‍ර න්‍ය *N.*, *zva.* අග්‍ර *enz.*, plaatsen, zetten, leggen (*erg.* අග්‍ර). අග්‍ර න්‍ය *en* අග්‍ර *een* uitroep: Ach, kijk eens! vooral in *ws.* in gebruik.

අග්‍ර න්‍ය *KN.* naam van een corps pradjocrits van *Dipā-nāgārā.*

අග්‍ර න්‍ය *N.*, අග්‍ර *K.*, weg, pad, voetpad; *fig.* middel, aanleiding (*erg.* අග්‍ර). අග්‍ර *een* voetpad. අග්‍ර *de* groote weg (*erg.* අග්‍ර *en* අග්‍ර). අග්‍ර *zijn* weg nemen over *deze* of *die* plaats. අග්‍ර *de* melkweg. අග්‍ර *weg* of *wegen* in *het* algemeen; *en* middel. අග්‍ර *heel* den weg (den geheelen weg) langs. — අග්‍ර *en* අග්‍ර *over* een grond een weg of pad maken; over, door of langs iets zijn weg nemen of passeren; bij iets of iemand op zijn weg voorbij of langs komen; *fig.* iets als middel bezigen of aanwenden.

අග්‍ර න්‍ය *KN. zva.* අග්‍ර න්‍ය

අග්‍ර න්‍ය *zie* bij අග්‍ර

අග්‍ර න්‍ය *KN.*, අග්‍ර *KL.*, voor zijn vermaak of plezier iets doen: wandelen, kuieren, toeren, spelen, spelevaren. *Voor* kuieren *zegt* men veelal අග්‍ර — අග්‍ර *of* අග්‍ර

අග්‍ර *en* අග්‍ර *iets* daar men meē speelt of zich vermaakt: speelgoed, speeltuig, speel-pop; iets dat tot spel, of om te spelen of spelerder wijs, gedaan wordt; met een ander of met elkander spelen. අග්‍ර *spr.*

අග්‍ර *zie* අග්‍ර

අග්‍ර *KN.*; අග්‍ර *aanhoudend* ontlasting hebben (*erg.* අග්‍ර).

අග්‍ර *KN.* onafgebroken, onophoudelijk, *zva.* අග්‍ර *ook* *platwoord* voor uitwerpsel, afgang, drek (*erg.* අග්‍ර). — අග්‍ර *en* *gew.* අග්‍ර *voorspeldig* opgroeijen, van kinderen.

අග්‍ර *KN.* nu eens hier, dan eens daar, gaan of zijn; rondsletteren.

අග්‍ර *zie* අග්‍ර

අග්‍ර *ook* අග්‍ර *en* අග්‍ර *KN.* streep, ergens overheen loopende streep, zoals een aalstreep op den rug van een paard (*erg.* අග්‍ර).

අග්‍ර *zie* අග්‍ර

අග්‍ර *Holl.* edelheer: de Edele Heeren, Raden van Indiē.

අග්‍ර *1. KW. zva.* අග්‍ර *en* අග්‍ර *2. KN.* opvolgen, navolgen; opvolging; achter elkander; (*ook* wemelen, krielen. *G.*) *3. in* de spreektaal *N.*, අග්‍ර *K.*, anders අග්‍ර *en* අග්‍ර *broeder* of *zuster*; *ook* voor neef of nicht (අග්‍ර *en* අග්‍ර); verwante, nabestaande (අග්‍ර), *en* vriend of vriendin, met wie men broederlijk of zusterlijk omgaat. අග්‍ර *KN.* achter elkander volgen, de één achter den ander gaan. — අග්‍ර *op* iemand volgen; *en* iets, zoals iemands begeerte, involgen, opvolgen, toestaan, toegeven, iuwilligen, *zva.* අග්‍ර *pass.*, *en* gelukkig geslaagd of slagen, iemand in of met iets meeloopen. — අග්‍ර *N.*, අග්‍ර *K.*, iemand broeder of zuster noemen; tot broeder of zuster aannemen; vriendschap aanknoopen met iemand. — අග්‍ර *en* අග්‍ර *iemand* als අග්‍ර *aanbieden* aan een ander. — අග්‍ර *en* අග්‍ර *in* de spreektaal, anders අග්‍ර *en* අග්‍ර *vriend* of vriendin, iemand, die men broeder of zuster noemt; vriendschap; als broeders of zusters, met een ander of elkander leven. — අග්‍ර *KW. zva.* අග්‍ර

၇၇၇ enz., afdruipen, afvloeijen, bij neêrloopen, *bv. van bloed uit een wond.* — **အရှည်တုတ်** enz., op of over of lang iets afdruipen. — **အိတ်တုတ်** **တုတ်တုတ်** enz., bij neêrloopend, *bv. van kwijl.*

အရှည်တုတ် *zie အိတ်တုတ်*

အတုတ် of **အိတ်တုတ်**, **အိတ်တုတ်**, Javaansch papier, *dat van de schors van de gloegoe bereid wordt; ook wel van Europeesch en Chinesch papier (verg. အိတ်တုတ်).*

အိတ်တုတ် *Ar. دليل*, wegwijzer, gids; **KN.** Gods woord, de Koran; *ook uitslag, gevolg. အိတ်တုတ် အိတ်တုတ်* *Ar. دليل صفة سير*, de wegwijzer voor de hoedanigheid van den levenswandel, *voor de Koran.*

အိတ်တုတ် **KN.** slap neêrhangend. — **အိတ်တုတ်** **တုတ်** slap neêrhangen; het hoofd laten hangen (*verg. အိတ်တုတ်* en **အိတ်တုတ်**).

အိတ်တုတ် **KN.** het neêrhangen, van iets dat lang is en ergens uitsteekt, *zoals een slang uit een gat en een pisangbloesem, die van een boom neêrhangt (verg. အိတ်တုတ်).* — **အိတ်တုတ်** *zoo neêrhangen.*

အိတ်တုတ် *zie အိတ်တုတ်*

အိတ်တုတ် *ook wel အိတ်တုတ်* **KN.** verbastering van **အိတ်တုတ်** *verkorting van အိတ်တုတ်* Gods beschikking; door Gods beschikking; het noodlot, of het geval, wilde. *Zoo ook wel အိတ်တုတ်* — **အိတ်တုတ်** *zich aan Gods beschikking of het noodlot overgeven, zich met gelatenheid aan zijn lot onderwerpen.*

အိတ်တုတ် **KN.** wel in alles zin hebben, *bv. van een kind dat wel alles zou willen hebben; niet bijzonder keurig zijn. အိတ်တုတ် အိတ်တုတ် အိတ်တုတ်* *Daar zij, die mij noemen, niet bijzonder keurig zijn, zoo is mijn naam Klâud-Djajengsari: een bescheidene wijze om zijn naam te noemen.*

အိတ်တုတ် **KN.**; **အိတ်တုတ်** *iets maar stil bij zich houden, niet teruggeven wat men van een ander heeft.* — **အိတ်တုတ်** **အိတ်တုတ်** *en အိတ်တုတ်* *in dien toestand zijn (bv. uit verlegenheid), dat men, wat men zeggen wilde, maar binnen houdt, en er niet toe komt om het te zeggen.*

အိတ်တုတ် **KN.** bespieder, spion (*verg. အိတ်တုတ်* **အိတ်တုတ်** **အိတ်တုတ်** en **အိတ်တုတ်**). — **အိတ်တုတ်** **အိတ်တုတ်** bespieden, beloeren, spioneren.

အိတ်တုတ် *zie အိတ်တုတ်*

အိတ်တုတ် **KN.** een heester, waarvan de vrucht tot geneesmiddel gebruikt wordt. **J.**

အိတ်တုတ် of **အိတ်တုတ်** **KN.** in 't rond, van het een op het ander. — **အိတ်တုတ်** of **အိတ်တုတ်** **အိတ်** overal ergens rondgaan; een stad doorkruisen; van de ééne dienst in de andere gaan; van alles, *bv. wat op tafel staat*, gebruiken, niets overslaan; al zijn kleeren, het een vóór het andere na, aantrekken en dragen (*verg. အိတ်*).

အိတ်တုတ် en **အိတ်တုတ်** **KN.** regt in de lengte uitgestrekt, *bv. van de beenen van iemand, die op den grond zit; geregen van naaisel.* — **အိတ်တုတ်** *zich regt in de lengte uitstrekken; regt als een kaars overeind staan; regtuitgaan; maar voortgaan met spreken; regt voor de vuist spreken, zonder omwegen (verg. အိတ်).* — **အိတ်တုတ်** *iets rijgen, een draad ergens door rijgen, van naaiwerk.*

အိတ်တုတ် **အိတ်တုတ်** of **အိတ်တုတ်** *ook အိတ်တုတ်* **KN.** een voortteeken, *dat iets voorspelt; ook wel* **အိတ်တုတ်** **အိတ်တုတ်** *een kwaad voortteeken.* — **အိတ်တုတ်** *tot een voortteeken van iets strekken; iets voorspellen, van een voortteeken.*

အိတ်တုတ် **KN.**; **အိတ်တုတ်** of **အိတ်တုတ်** *zonder zich aan iets te storen zijn gang blijven gaan (verg. အိတ်* en **အိတ်တုတ်**).

အိတ်တုတ် **KN.** *sva. အိတ်* of **အိတ်** *iets achteloos of onvoorzigtig doen, zonder nadenken of zonder er naar te zien.* — **အိတ်တုတ်** *onverschilligheid, onoplettendheid, achteloosheid.*

အိတ်တုတ် 1. **KN.**, *gev. အိတ်* *als voorzetsel binnen, in, gedurende een tijd, per (van), vóór een benaming van een hoeveelheid (verg. အိတ်).*

2. **KI.** van **အိတ်** of **အိတ်** *woning, wonen. အိတ်* *in de brief. အိတ်* *per djoeng, van een djoeng. အိတ်* *in twee maanden, in de tijd van twee maanden, of gedurende twee maanden.* — **အိတ်** *ten huize (of bij) den heer Resident. အိတ်*

အိတ် *betiteling van den Vorst: Zijn of Uw Majesteit. အိတ်* *betiteling van Prinzen en van anderen, die de hoogste ambten bekleeden: Zijn of Uw Hoogheid. Voor beide betitelingen wordt als bezittelijk vrnw. enkel အိတ်* *gebruikt.*

అంబియన్ *zie అంబియన్*

అంబియన్ కె. *naam van een distrikt en plaats, tweede post ten zuiden van Soerakarta.*

అంబియన్ కె. *zva. అంబియన్ of వాంబియన్ (verb. van అంబియన్) maar ook voor kleine weg of voetpad. J.).*

అంబియన్ *gew. (అంబియన్ of అంబియన్ కె. jong; nieuw, blad van boomen of planten; jong blad maken. — అంబియన్ gelijk jong blad.*

అంబియన్ కె. 1. *zva. అంబియన్ వాంబియన్, వాంబియన్ వాంబియన్ en వాంబియన్ వాంబియన్ (Skr. dīpa, lichten, schijnen; een lamp).* 2. *zva. వాంబియన్ (Skr. adīpa, vorst, oppervorst).* 3. *zva. వాంబియన్ (Skr. dwīpa. Vrg. అంబియన్).* 4. *zva. వాంబియన్ (Skr. dwīpa). అంబియన్ spr. అంబియన్ వాంబియన్ naam van een tooverformulier. అంబియన్ een bijnaam van Abijāsā (Skr. Dwaiśājana).*

అంబియన్ కె., అంబియన్ కె.; అంబియన్ of అంబియన్ కె. *KN. iets vermoeden, er gedachte van hebben, in వాంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్ (vrg. వాంబియన్). అంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్ : వాంబియన్ . . . er in 't geheel geen gedachte van hebben, dat . . .*

అంబియన్ కె. *wierook (Skr. dośpa. Vrg. అంబియన్ వాంబియన్ en వాంబియన్ వాంబియన్). — అంబియన్ వాంబియన్ bewierooken; parfumeren. — అంబియన్ వాంబియన్, wierookvat; reukaltaar.*

అంబియన్ కె. *zva. అంబియన్ toen; en zva. అంబియన్*

అంబియన్ కె. *zva. అంబియన్*

అంబియన్ కె. *అంబియన్ en అంబియన్ కె. rede, die iemand heeft of zou kunnen hebben, rede die iemand meent te hebben; om rede dat; en zoo ook wel అంబియన్ వాంబియన్ (vrg. అంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్). అంబియన్ వాంబియన్ om wat rede, meen je? వాంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్ geen rede hebben om iets te meenen. అంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్ om die en die rede. వాంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్ iemand die alle rede meent te hebben, om zich te doen gelden of boven anderen te verheffen.*

అంబియన్ కె. *zie అంబియన్*

అంబియన్ కె. *zie అంబియన్*

అంబియన్ వాంబియన్ of అంబియన్ కె. *వ్రాంబియన్ en వ్రాంబియన్ కె. , iets ongerijmds, iets onmogelijks (Skr. dwāpara, twijfel, onzekerheid. Vrg. వాంబియన్ వాంబియన్). — అంబియన్ వాంబియన్ enz., iets onmogelijks beweren; beweren dat iets onmogelijk is; 't is onbestaanbaar, 't is onmogelijk (vrg. వాంబియన్ వాంబియన్). — అంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్ iets voor onmogelijk houden, als onmogelijk beschouwen.*

అంబియన్ కె. *zie అంబియన్*

అంబియన్ కె. *zie అంబియన్*

అంబియన్ కె. *mensch (Skr. dwīpada, tweevoetig).*

అంబియన్ కె. *zva. అంబియన్ వాంబియన్ zie bij అంబియన్*

అంబియన్ కె. *zie bij అంబియన్*

అంబియన్ కె. *zie bij అంబియన్*

అంబియన్ కె. *zva. అంబియన్ G.*

అంబియన్ కె. *zva. అంబియన్*

అంబియన్ కె. *zie అంబియన్*

అంబియన్ కె. *zva. అంబియన్*

అంబియన్ కె. *en కె. zva. వాంబియన్ (కె. dwīpaṅga.*

Vrg. అంబియన్).

అంబియన్ కె. *zva. అంబియన్ en వాంబియన్ వాంబియన్*

అంబియన్ కె. 1. *zie అంబియన్* 2. *verkorting van అంబియన్*

3. *zva. అంబియన్ వాంబియన్ zva. వాంబియన్ వాంబియన్ వాంబియన్ of వాంబియన్ వాంబియన్*

అంబియన్ కె. *KN. magt, kracht, vermogen (vrg. వాంబియన్ en వాంబియన్); geschiktheid of aanleg tot iets; gaaf; ook aanwinst, nut; en raad, zva. అంబియన్ వాంబియన్ 2. కె.*

zva. అంబియన్ en అంబియన్ వాంబియన్ (Skr. dāja, gift; ook aandeel. Vrg. oedaja, bij అంబియన్ వాంబియన్). అంబియన్ కె.

zie అంబియన్ వాంబియన్ of అంబియన్ వాంబియన్ కె. in alle geval, op wat wijze ook; ook met alle magt

spoed maken, zoo gauw mogelijk. అంబియన్ వాంబియన్ zie bij అంబియన్ వాంబియన్ zie bij అంబియన్ (అంబియన్ వాంబియన్

de landwind in de oostmoeson, te Djaparagew. in 't zuidoosten: Ml. barat daja, zuidwest. J.).

అంబియన్ వాంబియన్ en అంబియన్ వాంబియన్ spr. — అంబియన్ కె. zva. అంబియన్ en అంబియన్ వాంబియన్ అంబియన్ వాంబియన్

en అంబియన్ వాంబియన్ spr. — అంబియన్ కె. uidenken, verzinnen. — (అంబియన్ వాంబియన్ కె. aan de landzijde zijn, van 't land komen, naar 't zuidoosten draai-

jen. J.). — అంబియన్ వాంబియన్ zva. అంబియన్ వాంబియన్ vermogen; voordeel, met voordeel.

అంబియన్ కె. *KN. geschil, verschil van meening (vrg. అంబియన్ వాంబియన్ en అంబియన్ వాంబియన్). అంబియన్ వాంబియన్ met elkander geschil hebben, met elkander twisten (vrg. అంబియన్ వాంబియన్ en అంబియన్ వాంబియన్).*

అంబియన్ కె. *zva. అంబియన్ వాంబియన్ (Skr. djoś); maar het wordt ook wel van een mannelijken అంబియన్ gebruikt. — అంబియన్ als een Boelā zich gedragen. అంబియన్ వాంబియన్ spr.*

అంబియన్ కె. 1. *zva. అంబియన్ (Skr. déha, het lichaam of lijf).* 2. *zva. అంబియన్ అంబియన్ en అంబియన్ వాంబియన్*

వ్రాంబియన్ వాంబియన్ zva. అంబియన్ వాంబియన్ — అంబియన్ వాంబియన్

వ్రాంబియన్ వాంబియన్ spr.

అంబియన్ కె. 1. *zva. అంబియన్ (Skr. déha, het lichaam of lijf).* 2. *zva. అంబియన్ అంబియన్ en అంబియన్ వాంబియన్*

వ్రాంబియన్ వాంబియన్ zva. అంబియన్ వాంబియన్ — అంబియన్ వాంబియన్

အသွေ့ of အစုစုအသွေ့ လိမ္မော်, in အဝတ်အစား
အသွေ့ လိမ္မော်, eigene, broeders, in onderschei-
ding van neven, die ook အသွေ့ genoemd worden.
En zoo ook veel enkel အစုစုအသွေ့ zwa. eigen
broeder. — အစုစုအသွေ့ zwa. အစုစုအသွေ့ အစုစု
အစုစုအသွေ့ spr.

အစုစုအသွေ့ KW. zwa. အစုစုအသွေ့ အစုစု အစုစုအသွေ့ အစုစု
အစုစုအသွေ့ အစုစု အစုစုအသွေ့ ook zwa. အစုစု
အစုစုအသွေ့ အစုစုအသွေ့ zwa. အစုစုအသွေ့ အစုစုအသွေ့
de vrouwen. အစုစုအသွေ့ zwa. အစုစုအသွေ့

အစုစုအသွေ့ KW. 1. zwa. အစုစုအသွေ့ 2. zwa. အစုစု အစုစု
အစုစုအသွေ့ အစုစုအသွေ့ en အစုစုအသွေ့

အစုစုအသွေ့ 1. KW. zwa. အစုစု 2. KN. een verkorting
van အစုစုအသွေ့ of အစုစုအသွေ့ 3. N. zwa. အစုစု

အစုစုအသွေ့ ook အစုစုအသွေ့ en အစုစုအသွေ့ KN. het op
een ander laten aankomen, om cenig werk, of het
zwaarste werk, te verrigten; met een ander twisten,
om iets van zich af op den ander te schuiven, ook
wel in een goeden zin, om iets niet zich zelf, maar
den ander, toe te willen hebben of als men wil,
dat de ander de eerste zal wezen.

အစုစုအသွေ့ KN., အစုစု of အစုစု, KI., iets lekker vin-
den, lusten, graag lusten. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့
အစုစုအသွေ့ een liefhebber van arak zij. — အစုစုအသွေ့
အစုစုအသွေ့ veel smaak in iets vinden, lekker van
iets eten. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ lekkernij; en lekker-
bek. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ lui en lekker.

အစုစုအသွေ့ KW. zwa. အစုစုအသွေ့ 1. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ zwa.
အစုစုအသွေ့

အစုစုအသွေ့ zwa. အစုစုအသွေ့

အစုစုအသွေ့ Ar. အစုစု, KN., bloedprijs, d. i. de boete,
die voor een manslag of verwonding volgens het
Mohammedaansche regt betaald moet worden (vry.
အစုစု). — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ iemand met een bloedprijs
beboeten.

အစုစုအသွေ့ ook veel အစုစုအသွေ့ KW. zwa. အစုစုအသွေ့ အစုစုအသွေ့
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ (Skr. *dajita*, een vrouw).
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ en အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့
de Vorstin.

အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ zwa. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့

အစုစုအသွေ့ zwa. အစုစုအသွေ့

အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ KN. naam van een afgodsbeeld van de
Chinezen. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ spr. voor
stokstijf zitten zonder iets te doen.

အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ en အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ zwa. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့

အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ zwa. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ KN. Holl. duim, een maat; en duim, daar
een hengsel van een deur aan hangt.

အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ KN. verdeling. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ KN. verdeelen, in het algemeen. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ hetz. met bepaald voorwerp. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ iets zamen deelen, met elkander deelen, onder elk-
ander verdeelen. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ N., အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ K., အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A poet., heil (wederzijds toe-
gewenscht heil) zamen deelen, spreekwijs voor van
elkander afscheid nemen. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ spr. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A iets deele-
len, verdeelen of uitdeelen. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A of အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A pass., ook van အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A in viereen verdeeld worden. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A met zij. tweeën deelen. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A te
deelen, deelbaar. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A iemand een deel of
aandeel van iets geven, iemand iets toegeven. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A
အစုစုအသွေ့A bedield worden, een deel of aandeel van
iets krijgen; in iets deelen. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A of အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A iets toegeven of uitdeelen. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A
အစုစုအသွေ့A of အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A deel (vry. အစုစုအသွေ့A). အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A
အစုစုအသွေ့A of အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A een deel; ook voor een der-
dedeel. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A twee deelen; twee derden. —
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A gedeelte, dat iemand krijgt; wat te
deelen is, deelsom. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A het deelen, enz.
— အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A verdeling. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A iets verdee-
len, gew. van werkzaamheden. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A iemand
een aandeel geven van iets; iemand iets tot aandeel
geven. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A deel, aandeel, iemands aan-
deel. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A spr.

အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ KN. naald. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့ spr. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A naaijen, met
de naald werken. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A spr. အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A iets door nasporing zoeken uit te
vorschen. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A of အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A naaijen; iets naaijen, met de naald
bewerken, door naaijen maken, van een naaister of
kleermaker. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A iets laten naaijen,
te naaijen geven. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A het genaaide;
naaiwerk; naad; ook naam van een grassoort. —
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A het naaijen. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A 1. voor
အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A of အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A in အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A
zwa. အစုစုအသွေ့A 2. kompas, kompasnaald. — အစုစုအသွေ့အစုစုအသွေ့A
အစုစုအသွေ့A kompasdoos, kompas; fig. leidsman.

աւել **kw.** *zva.* աղակաւ անհարկ աւել անհարկ *en* դուրդուր (*Skr. adama*, laag, slecht, verachtelijk. *Vrg.* աղակաւ). — **աւելոյ** *zva.* աղակաւ անհարկ **kn.** *zva.* անհարկ անհարկ *of* անհարկ անհարկ — **անհարկաւ** **kn.** *ongeveer* *zva.* աղակաւ, *zoals* *een* *kind*, in alles believen *en* toegeven; vertroetelen. **անհարկաւ** *pass.* **անհարկաւ** անհարկաւ gek met een kind zijn. — **անհարկաւ** het in alles believen, enz.

աւել **kn.** stoppel, stoppels, *van* *rijst* *en* *andere* *granen*, *wat* *na* *het* *snijden* *op* *het* *veld* *blijft* *staan*. — **անհարկ** in stoppels; stoppelveld. — **անհարկ** *of* **անհարկ** een fluitje van een padihalm, *daar* *de* *kinders* *meê* *spelen*.

անհարկ **kn.**; **անհարկ** blazen, *met* *den* *mond* *of* *door* *een* *roer* *of* *pijpipe*; in *of* *op* *iets* *blazen*; *iets* *weg* *blazen* (*Skr.* *dama*, blazend, blazer). — **անհարկաւ** *mv.*; *een* *vuur* *aanblazen*.

անհարկ **kw.** *zva.* անհարկ *en* անհարկ (toen, wanneer, ten tijde. G.). **անհարկ** **kn.** *zva.* անհարկ դուրդուր անհարկ *poët.* *zva.* անհարկ անհարկ անհարկ **kn.** God is getuige! bij God! *Zoo* *ook* *enkel* *անհարկ*

անհարկ *zva.* անհարկ 2.

անհարկ *zie* *անհարկ*

անհարկ *zie* *անհարկ*

անհարկ *en* **անհարկ** *zie* *անհարկ*

անհարկ *en* **անհարկ** *zie* *անհարկ*

անհարկայ *ongebr.*; **անհարկայ** **kn.** *genoegen* *veroorzaken*; aangenaam, bevallig (*waarsch.* *van* *անհարկ* *toestandswoord* *van* *անհարկ* *en* *dit* *zva.* *անհարկ*).

աւել **kw.** *zva.* անհարկ **kn.**, անհարկ **n.**, անհարկ **k.**, lamp. **անհարկ** **n.**, **անհարկայ** **k.**, *zva.* անհարկ անհարկայ het maanlicht; *naam* *van* *een* *gedicht*, *dat* *de* *geschiedenis* *behelst* *van* *een* *held* *van* *dien* *naam*; *ook* **անհարկայ** **kn.** *naam* *van* *een* *visch*. **անհարկ** (անհարկ) դուրդուր, duizend lichten, *voor* *illuminatie*. **անհարկ** **kn.**, hars. **անհարկայ** *en* **անհարկայ** *zie* *անհարկ* — **անհարկ** անհարկաւ *licht* *ontsteken*. **անհարկաւ** *տես* *անհարկայ* *spr.* — **անհարկ** als een licht zijn. — **անհարկ** *անհարկաւ*, *iets* *van* *een* *lamp* *voorzien*; met een lamp bijlichten; *iemand* *met* *een* *lamp* *voorlichten* *of* *toelichten*. —

անհարկ *en* **անհարկ** **kw.** *zva.* անհարկ անհարկ *en* **անհարկայ** անհարկայ *een* *schitterend* *edelgesteente*. — **անհարկայ** *een* *lamp* *of* *licht* *toestel*, *zoals* *in* *een* *moskee*.

անհարկայ *zie* *անհարկայ*

անհարկայ *of* **անհարկայ** *zie* *անհարկայ*

անհարկ *of* **անհարկ** **kw.** *zva.* անհարկայ անհարկայ անհարկ *en* անհարկ **kn.** *naam* *van* *een* *distrikt* *in* *het* *Samarangsche*, *oudtijds* *de* *hoofdplaats* *van* *een* *rijk*. — **անհարկ** *of* **անհարկ** *en* **անհարկ** **kn.** *zva.* **անհարկայ** *en* *iets* *met* *de* *vlakke* *hand* *even* *aanraken* (*erg.* *անհարկ* *en* *անհարկ*).

անհարկ *zie* *անհարկայ*

անհարկ *en* **անհարկ** **kn.**; **անհարկ** *en* **անհարկ** *zva.* անհարկայ

անհարկ *zie* *անհարկայ*

անհարկ *zie* *անհարկայ*

անհարկ **kn.** *een* *zwavelstok* (*erg.* *անհարկայ*). *Een* *zwavelstok* *gebruiken* *de* *dieven* *op* *Java* *in* *plaats* *van* *een* *dievenlantaarntje*.

անհարկ **kw.** *zva.* անհարկ անհարկայ անհարկայ դուրդուր անհարկ *en* անհարկ (*erg.* անհարկ). **kn.** *een* *zachte* *tik*, *tip*, *aanraking* *of* *druk* *met* *den* *top* *van* *den* *vinger* *of* *iets* *dergelijks* (*erg.* *անհարկ*). **անհարկայ** *een* *tik* *krijgen*, *voor* *betigtigd* *worden*. **անհարկայ** *een* *tip* *of* *vlek* *met* *een* *vingertop* *en* *een* *weinig* *inkt* *of* *sirihspog* *op* *het* *papier*, *in* *plaats* *van* *zegel* *of* *handleekening*, *van* *mensen*, *die* *niet* *schrijven* *kunnen* *of* *geen* *zegel* (*անհարկ*) *hebben*. — **անհարկայ** *iets* *met* *den* *top* *van* *den* *vinger* *aanraken*, *tikken*, *of* *op* *iets* *drukken*; *iemand* *betigtigen* *of* *iets* *aantijgen*. — **անհարկայ** *bij* *ongeluk* *ergens* *eventjes* *aanraken*. — **անհարկայ** *met* *iets* *even* *aanraken*; *iets* *doen* *aanraken*.

անհարկայ *zva.* անհարկայ

անհարկայ *zie* *անհարկայ*

անհարկայ *zie* *անհարկայ*

անհարկայ *zie* *անհարկայ*

անհարկայ *zie* *անհարկայ* *en* *անհարկայ*

անհարկայ, *benaming* *van* *een* *buitengewoon* *groot* *wild* *zwijn*.

անհարկայ *zie* *անհարկայ*

անհարկայ **kn.** bindstof, leem, cement (*erg.* *անհարկայ*).

אִי תַּמּוּן *zie* אִי תַּמּוּן

אִי תַּמּוּן *zie* בִּי אִי תַּמּוּן

אִי תַּמּוּן *zie* אִי תַּמּוּן

אִי תַּמּוּן KN. nog wat ruw, niet genoeg beschaafd, nog niet zooals 't moet wezen, *in een figuurlijken zin ongeveer zva. אִי תַּמּוּן of אִי תַּמּוּן* — אִי תַּמּוּן op een nog niet genoeg beschaafde wijze; nog wat onbeschaafd van aard.

אִי תַּמּוּן KW. *zva. אִי תַּמּוּן*

אִי תַּמּוּן *zie* אִי תַּמּוּן

אִי תַּמּוּן *zie* אִי תַּמּוּן

אִי תַּמּוּן KN. (*in krāmā dikwijls תַּמּוּן*) handel, vooral kleinhandel, koopmanschap; handel doen, handelen; *in iets* handelen doen; KW. *zva. אִי תַּמּוּן* (*erg. אִי תַּמּוּן*). אִי תַּמּוּן handelaar, koopman. אִי תַּמּוּן handelsbedrijf. אִי תַּמּוּן handel, koopmanschap doen, van den koophandel leven. אִי תַּמּוּן (אִי תַּמּוּן) אִי תַּמּוּן koopvaardij. — אִי תַּמּוּן of אִי תַּמּוּן pogingen doen om zich op te rigten of op de poten te blijven, *zooals van jonge kalvers en veulens*; zich met moeite op de beenen houden, *van een mensch, die dreigt te vallen*. — אִי תַּמּוּן אִי תַּמּוּן voor iemand koophandel drijven. — אִי תַּמּוּן of אִי תַּמּוּן KW. *zva. אִי תַּמּוּן* KN. flauw smaken, *van versnaperingen*. — אִי תַּמּוּן koopmanschap, koopmansgoederen, koopwaren; met een ander of met elkander handel doen. אִי תַּמּוּן אִי תַּמּוּן koophandel drijven. — אִי תַּמּוּן factor, zaakgelastigde van een koopman. — אִי תַּמּוּן handelsmarkt.

אִי תַּמּוּן KN. vleesch van een mensch of dier (*tot spijs toebercid vleesch wordt אִי תַּמּוּן, אִי תַּמּוּן, genoemd*); ook het vleesch of vleeschige gedeelte van een vrucht.

אִי תַּמּוּן *zie* אִי תַּמּוּן *bij* אִי תַּמּוּן

אִי תַּמּוּן *zva. אִי תַּמּוּן* *zie* *bij* אִי תַּמּוּן

אִי תַּמּוּן KN. schop, met de voet vooruit (*erg. אִי תַּמּוּן אִי תַּמּוּן en אִי תַּמּוּן*). — אִי תַּמּוּן zóo schoppen; iemand schoppen, een schop geven. אִי תַּמּוּן אִי תַּמּוּן spr.

אִי תַּמּוּן KN. halsstarrig, eigenzinnig (*erg. אִי תַּמּוּן*).

אִי תַּמּוּן of אִי תַּמּוּן Ar. *dabbah*, of *dabbat*, beest, rijbeest.

אִי תַּמּוּן ook wel אִי תַּמּוּן KN. achterste; aars, aarsgat (*Ar. doeboer. Vrg. אִי תַּמּוּן*).

אִי תַּמּוּן *zie* בִּי אִי תַּמּוּן

אִי תַּמּוּן KN. doorbreken, stukbreken, *zoodat de inhoud aan de zijde of onder doorheen komt, bv. van een mand, pak of dam*; een uitzakking van den aarsdarm hebben of krijgen. (*Vrg. אִי תַּמּוּן en אִי תַּמּוּן*). אִי תַּמּוּן een verwensching. אִי תַּמּוּן of אִי תַּמּוּן KN.; אִי תַּמּוּן אִי תַּמּוּן אִי תַּמּוּן אִי תַּמּוּן of אִי תַּמּוּן of אִי תַּמּוּן dik en naar beneden omgebogen, *van de onderlip*; zulk een lip zetten.

אִי תַּמּוּן *zva. אִי תַּמּוּן*

אִי תַּמּוּן *zie* אִי תַּמּוּן

אִי תַּמּוּן of אִי תַּמּוּן en אִי תַּמּוּן *zie* אִי תַּמּוּן

אִי תַּמּוּן *zie* אִי תַּמּוּן

אִי תַּמּוּן KN. dik, *van het aangezigt*; eigenzinnig (*erg. אִי תַּמּוּן en אִי תַּמּוּן*). — אִי תַּמּוּן eigenzinnig te werk gaan, zijn eigen hoofd volgen.

אִי תַּמּוּן KN.; אִי תַּמּוּן een klein kind het eten met den vinger of den duim in den mond stoppen (*erg. אִי תַּמּוּן*).

אִי תַּמּוּן KN. veel en dicht op een, *bv. van pokken of zweren en van lappen op een kleed*; (ook dikwijls achtereen *ergens* komen, telkens of dikwijls op een dag terugkomen, *bv. om te manen. J.*).

אִי תַּמּוּן een plat woord voor אִי תַּמּוּן of אִי תַּמּוּן אִי תַּמּוּן spr.

אִי תַּמּוּן en אִי תַּמּוּן KW. *zva. אִי תַּמּוּן en אִי תַּמּוּן* bij uitstek, uitstekend, *en met buitengewone magt begaafd* (*Skr. diwja, goddelijk, schoon, verrukkelijk*). אִי תַּמּוּן bij uitstek helder water. — אִי תַּמּוּן *zie* *ben*. — אִי תַּמּוּן *zva. אִי תַּמּוּן en אִי תַּמּוּן* bovennatuurlijke begaafdheid of magt.

אִי תַּמּוּן KN., אִי תַּמּוּן TP., mazelen (*erg. אִי תַּמּוּן*). — אִי תַּמּוּן אִי תַּמּוּן de mazelen hebben.

אִי תַּמּוּן KN. een omwentelende beweging maken. — אִי תַּמּוּן of אִי תַּמּוּן het omwentelen of omkantelen, *bv. van een plank*; het geheel openslaan, *bv. van een deur*; het zich omwentelen van den rug op den buik, of van den buik op den rug. — אִי תַּמּוּן omwentelen, omkantelen, zich omwentelen.

אִי תַּמּוּן Ar. *دابة الارض*, het beest der aarde,

het smeden. **առնող**՝ zaagsel. **առնելոց**՝
vogeldrek, *wordt uit bijgeloovigheid door de dor-
pelingen de sirih-kalk (սիրիակալ) genoemd, als zij
na zonsondergang iemand om wat sirih vragen. և
ևս զայն քան զնառնի և զտրտառնի սլակն
ևս զտրտառնի սլակն սր. — առնի սլակն roesten,
verroesten. **առնի**՝ ook drek uitwerpen, van bees-
ten, en **առնի**՝ ook van menschen. **առնելոց**՝
սլակն՝ als een hoopje vogeldrek, voor to-
rensgewijs, van een gelegden knoop. — **առնից**՝
սլակն՝ verroest, roestig.*

առնի 1. **kw. Ml.** Ծeten (zva. **նից**), en iets weten
te doen. 2. **n.**, **առնալ** en **gew.** **առնալ**. niet
vreemd zijn iets te doen, omdat men het vroeger
wel eens of meer dan eens gedaan heeft; wel eens;
meer dan eens; gewend; **նիցալ ալեղիցալ**
wel eens, in 't Perfectum; al er's. **ալեղիցալ**
ալ vroeger wel aan gewend. **առնալ**՝ **առնիցալ**
niet gewend zijn, de gewoonte niet heb-
ben; nooit, nimmer. **առնալ**՝ **առնիցալ**՝
nimmer. **ալեղիցալ** զալեղիցալ՝ nog nooit.
ալեղիցալ՝ in 't geheel nog nooit. — **առնի**
kn. zva. **նից**՝ **նիցալ**. **n.**, **նիցալ** **к.**, zich
aan iets gewinnen; iemand aan iets gewinnen. —
առնալ՝ **առնիցալ**՝ **առնալ**՝ **առնալ**՝
նիցալ՝ zich al langzamerhand aan iets gewinnen.

առնի **kn.** trouw, getrouw, getrouwheid (zva. **նից**
ալ՝ **erg.** **ալ**); ook **առնի**՝ of **առնիցալ**՝ naam van
een nachtvogel (zie **առնիցալ**). **առնիցալ**՝ **նիցալ**
ալ mijn opregte getrouwheid. **առնիցալ**՝ of **առնից**
ալիցալ in trouwe, wezenlijk, werkelijk; ernstig;
zva. **առնալ**՝ of **առնիցալ**՝ **առնիցալ**՝ **նիցալ**՝ **ալ**՝ **ալ**
նիցալ՝ — **առնիցալ**՝ iets getrouw blijven, ge-
trouw nakomen; zich bevestigen, bij de uitkomst
blijken waar geweest te zijn, van woorden of ge-
zegden (erg. **նիցալ**). **առնիցալ**՝ of **առնից**
ալիցալ՝ trouw, bewaarheid, bevestigd, uitgeko-
men (erg. **առնիցալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝
volgens G. ook **kw.** maal, keer). **առնիցալ**՝ inderdaad. — **ալ**
առնիցալ en **ալիցալ**՝ ligtgeloovig. Zou ook
ալիցալ՝ **ալիցալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝
ալ՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝
spr. — **ալիցալ**՝ ook wel
նիցալ՝ gehoorzamen; naar iemand of iets hooren
of luisteren (erg. **ալիցալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝ **ալ**՝
en **նիցալ**). **նիցալ**՝ pass. — **նիցալ**՝ **ալիցալ**՝ gehoor-
zaam van aard.

առնալ **kn.** iets kunnen uithouden, volhouden, ver-
dragen, uitstaan of verduren; tegen iets kunnen
(erg. **նիցալ**). — **առնալ**՝ volharden, verduren;
iemand of iets houden, tegen-, op- of bijeen-houden:
iemand ergens houden, niet laten gaan; iets tegen-
houden in zijn vaart; iets bijeenhouden, dat het
niet uiteenvalt; iets vasthouden, dat het niet om-
vallt (**առնալ** **kw.** zie boven). — **առնալիցալ**՝ ma-
ken, dat men iets volhouden, dulden of verduren
kan; zich tegen iets verzetten om het te kunnen
verduren; zich bedwingen en tegenhouden van iets
te doen (erg. **առնալիցալ**).

առնիցալ **kw.** 1. zva. **առնալ** 2. zva. **առնալ** —
առնիցալ zva. **նից**՝ **նիցալ**՝ **ալ**՝ **նիցալ** en
առնիցալ

առնիցալ **kn.** jaar. **նիցալիցալ**՝ een jaar. — **առնից**
ալիցալ՝ het tot een jaar maken; lang uitblijven, van
iemand die uitgezonden is; (ook lang geleden zijn.
G. Zie ook **առնիցալ**՝ boven). — **առնալիցալ**՝ voor
een kind een offerhande doen, als het een jaar oud
is, en voor een doode een jaar na het overlijden.
— **առնիցալ**՝ bij jaren, jaren lang; bij het jaar,
jaarlijks.

առնիցալ **kw.** zva. **նից**՝ G.

նից **kw.** zva. **ալիցալ** en **առնիցալ** — **նից**
zva. **ալիցալ**

նիցալ՝ zie bij **նիցալ**

առնալիցալ՝ zie **առնալիցալ**

առնալիցալ **kw.** zva. **առնալ** en **ալիցալիցալ**՝ volgens
anderen zva. **նիցալ** en **ալիցալ**

առնիցալ **kn.** een gewigt van twee Spaansche matten,
bij het wegen van goud en zilver; van twaalf en
een halve duit, bij het wegen van opium; ongeveer
een zestiende van een kati.

առնիցալ՝ of **առնիցալ** **Ar.** **تَهليل** **kn.** verheerlij-
king van God, voornamelijk door het opzeggen van
het belijdenis-formulier **لا اله الا الله**, daar is geen
god, dan Allah; ook een pleytige godsverheerlijking
of lof bij feesten en bijzondere gelegenheden (erg.
առնիցալ en **նիցալ**). — **առնիցալիցալ**՝ voor iemand
of iets een tahlilavond houden. — **առնիցալիցալ**՝
te samen een tahlil houden.

առնիցալ **Ar.** **تَهليل** (**tahaddjoed**), **kn.** gebed in
de nacht, gebed, dat men 's nachts doet, als men
ontwaakt.

անշարտք *Ar. تحية* (*takijal*), zegening, vereerende begroeting; **KN.** *benaming van een formuliergebed, dat na sommige րանատարայի bij het doen van een gebed gepreveld wordt.*

անիայի *zie* անան 1.

անանդան *ook* անդան **KN.** vuiligheid, roodachtige vuiligheid op een steen of op den grond op waterachtige plaatsen; alle vuil, slijm, ijzeroxyde, enz., dat zich uit loopend water afscheidt en er op drijft of achterblijft (*misschien van անան en դան gronde van անդան*).

անան **ML.** tou of vat voor water.

անան *zie* անան 1.

անայ **KW.** *zva.* դառու (*erg.* անանայ); **KN.** *in eenige zamenstellingen:* անտաչան անտան (*zie* *ben.*) en անայան (*zie* անան), անանայչուր **N.**, անանդարանայ **K.**, het moet niet mankeren; het moet zonder mankeren (*geschieden*); zonder mankeren! (*maar hierin is անայչուր zeker verbastering van անդարտ (ta nora), en daarvoor dan ook in Krámá անդարանայ in plaats van անդարանայ gezegd.*)

անայ *in de spreektaal verkorting van դարանայի en van դարանայի. bv.* անայան անայան դարանայ *verkorting van արդարայ (zie bij անայ), bij het aanspreken van een jong getrouwd man.*

դարանայ **KW.** *zva.* անայ *առարարանայ* **N.**, *zie bij անան* — դարանայ en անայանայ en արդարայ **KW.** *zva.* անայան անդարանայ *zva.* անայան անդարանայ **KN.** *zien of hooren, oog- of oorgetuige zijn.* — արդարայ **N.**, արանայ *en gew.* անայ **K.**, *zien, iemand of iets zien, van een zien bij gelegenheid, dat men in de gelegenheid komt, iemand of iets te zien, te ontmoeten of te beleven (erg.* անայ *en անայ).* անանդարանան անայ *een uitdrukking van verbazing:* Wel zie, van mijn leven! *Zoo ook արդարանայ en enkel արդարայ — անդարանայ in de spreektaal ook անդարանայ դարանայ en դարանայ N., անանայ K., te zien, in 't gezicht, zichtbaar; te zien, in 't gezicht, komen of zijn; zichtbaar worden of zijn; zich voordoen aan het gezicht; 'iemands voorkomen op het gezicht. դարանայուր* niets te zien krijgen, niet zien kunnen. անդարանայ *անդարանայ* *wat lijkt ik wel? waar zie je mij voor aan?*

անդարանայ *naar het te zien is (of was), naar het lijkt (of leek).* — անդարանայ *անանայի* *zich laten zien, zich vertoonen, verschijnen.* — անդարանայ *անանայի* *aan iemand zich vertoonen, iemand verschijnen.* — անդարանայուր *անանայի* *iets laten zien of toonen.* — դարանայուր *անանայի of անայի* *naar iets zien of kijken, naar een vertooning, een schouwspel, of wat ten toon gesteld of in 't openbaar te zien is.* — դարանայ **KN.** *een meisje gaan zien, dat men op het oog heeft, om dat, als het den jongeling bevallt, voor hem ten huwelijk te vragen:* op een kijkje gaan. — դարանայուր *անանայի* *iets ten toon stellen, aan het publick laten zien; van iets een schouwspel of vertooning maken.* — դարանայուր *of դարանայուր* **KN.**, *en անանայի* *gew.* անանայ **K.**, *een schouwspel; wat ergens in het openbaar te kijken is of ten toon gesteld wordt. դարանայուր* *er is veel te kijken. դարանայուր of անդարանայուր* **KN.** *voorwerp van bekijk.* — արդարանայ *een zichtbaar teeken.* — անայի *schouwplaats, plaats daar wat te kijken is, of daar men heen gaat of gaat staan om te kijken.* — դարանայ *of դարանայի* *en անդարանայ* *het beeld van iets of iemand steeds voor de verbeelding hebben, zooals van een geliefd voorwerp, of van iets, dat zulk een sterken indruk maakt heeft, dat het steeds voor de verbeelding blijft.* — արդարայ **KW.** *zva.* անայ **KN.** *in արդարանայի of արանայի* *duizelen, duizelig worden, zoodat het iemand donker wordt of draait voor het gezicht.* — անայ *en անայի* *zie անայ **beneden.***

անան **KW.** *zva.* անայ *en անայ*
 անայ **KW.** *zva.* արդարայ *en zva.* անան (*Skr.* *tanoe*, *hijn*). անդարանայ *benaming van een corps van ongecapende poortwachters bij de zuider-Srimanganti-poort. անդարանայի սր.*
 արդ **KW.** *zva.* դարանայ *en անան անդարայ* *zva.* անդարանայ — արդ *zva.* դարանայ — արդ *zva.* դարանայ
 անայ *poët.* *zva.* անան *անան*
 անայ **KN.** *eerzaam, eerbaar, fatsoenlijk. դարանայի*

plantsoen, gewas, gewassen (vrg. אֲנִיָּוֶה). — אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה het planten, enz. — אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה grond, veld of akker, om met iets beplant te worden.

אֲנִיָּוֶה KN. 1. zva. אֲנִיָּוֶה (van אֲנִיָּוֶה). 2. zva. אֲנִיָּוֶה wijze van handelen; iemands manieren, wijze van zich voor te doen in den omgang; wellevendheid, wellevend (vrg. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה en אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה). אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה manier en wijze van zich voor te doen. 3. KI. van אֲנִיָּוֶה in de beteekenis van nog een portie van hetzelfde eten waarvan men reeds gebruikt heeft. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה zich driemaal van een schotel bedienen of laten bedienen. — אֲנִיָּוֶה zva. אֲנִיָּוֶה rigten naar of tot een doel. — אֲנִיָּוֶה zva. אֲנִיָּוֶה op een voorwerp iets rigten of aanwenden; iets beantwoorden, bv. een uitdaging met spotachtig lachen; iemand, of iets dat gezegd wordt, op een gepaste wijze beantwoorden; iemand nog eens bedienen, nog wat opscheppen. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה er de slag van hebben om alles wat in de conversatie gezegd wordt, op een gepaste wijze te beantwoorden of er iets aardig bij te pas te brengen. — אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה iets bezigen, aanwenden, van iets gebruik maken tot een doel; een אֲנִיָּוֶה of אֲנִיָּוֶה bezigen, bv. wreedheid plegen, wraak oefenen; iemand beleefd uitnoodigen om zich maar te bedienen of plaats te nemen. — אֲנִיָּוֶה zva. אֲנִיָּוֶה en אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה in het oor dringen, van een geluid of iets dat gezegd wordt.

אֲנִיָּוֶה KN. 1. schrede, pas (vrg. אֲנִיָּוֶה). 2. zva. אֲנִיָּוֶה gang, van zaken. 3. KI. van אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה en אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה een pas. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה drie passen. — אֲנִיָּוֶה zva. אֲנִיָּוֶה gew. van zaken; gaan, marcheren, in den zin van goed gaan; het gaat, het gaat wel; aan den gang gaan, een aanvang nemen (vrg. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה). אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה het gaat niet, het lukt niet. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה in den eersten graad van bloedverwantschap elkander bestaan. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה in den hoevelsten graad bestaat (zij met N.)? — אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה iets bestappen, met passen afmeten; KI. van אֲנִיָּוֶה en אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה — אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה iets aan den gang brengen; iemand aan den gang brengen met een werk; iets, zooals een last, uit-

voeren, ten uitvoer leggen; regt of gerechtigheid uitoefenen; een been gebruiken om er een stap mee te doen. — אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה en אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה KI. van אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה

אֲנִיָּוֶה zie אֲנִיָּוֶה 3
אֲנִיָּוֶה KN. iemands houding en bewegingen, bv. bij het tandakken (vrg. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה en אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה); allures van een paard; zich in beweging zetten, op de been of in de weer komen, om te helpen, bv. bij een brand; de wijze waarop iemand zich weert in een gevecht; de wijze van iets, zooals een werk, aan te vatten; niet stijf zijn in gezelschap. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה op de been komen om te helpen. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה zich in beweging zetten tot strijden, den strijd aanvangen. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה of enkel אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה de lijfswacht of lijfwachten, van een Vorst. — אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה een beweging maken. — אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה naar iets of iemand zich in beweging zetten; op iemand of iets losgaan; iemand of iets aanpakken; bijspringen, om te helpen. — אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה aan het werk gaan, de handen aan het werk slaan; zich in beweging stellen, om iets te doen. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה de handen aan het werk slaan, en behulpzaam zijn tot het werk.

אֲנִיָּוֶה KW. zva. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה en אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה volgens G. dewijl, omdat.

אֲנִיָּוֶה KN. in een opgevatte meening of waan verkeeren; bv. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה Mogt men (of hij) in de meening verkeeren, dat ik mij bekwaam zou noemen; dat niet. — אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה omtrent iemand of iets een meening opvatten, of zich iets verbeelden; doch alleen in het passief; bv. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה Denk niet van mij, dat enz. (vrg. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה). אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה of אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה zva. אֲנִיָּוֶה ook zich iets aangewend hebben, zoodat men het niet laten kan (vrg. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה).

אֲנִיָּוֶה KN. Port. tinta, inkt (eig. tint, kleur), door sommigen gebruikt voor Europesche inkt, in onderscheiding van אֲנִיָּוֶה Chineseche inkt.

אֲנִיָּוֶה verk. van אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה in het spr. אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה

אֲנִיָּוֶה zie אֲנִיָּוֶה

אֲנִיָּוֶה KN. leiding, het geleid worden. — אֲנִיָּוֶה אֲנִיָּוֶה leiden, iemand of een beest aan de hand of aan een touw leiden, iemand de weg wijzen, door met

հողմայր — հողմայրացի de plaats aan de pi-sangstruik, daar de tros uit groeit, de kruin of kroon; ook bij heele trossen, of bij de heele tros.

հողմայր *ML. zva. դարձողտայր* en *անդրադարձող*

անկողնայր *KN.* de oorlellen doorboord worden, om er oorversiersels in te dragen. — *անկողնայր* iemand gaatjes in de oorlellen boren.

հողմայր *zva. հողմայր* 3, en *KI. van հունիքի* of *հունիք*

հողմայր *I. KN.* vaste bodem; een vasten bodem hebben; tot aan of op een vasten grond reiken; op iets, dat vast is, stuiten; (ook de monding of uitwatering van een rivier. *G.*). 2. *K. van տնայր* naam van een plaats aan de monding van de Solo-rivier.

— *հողմայր* 1. tot den bodem toe komen, tot den bodem toe uitgeput zijn. 2. *K. van անդրադարձ* *zva. անուայր* *հողմայր* tot den laatsten man toe sneuvelen. — *հողմայր* *հողմայր* 1. iets tot aan den grond of bodem, of tot het einde van iets toe, doen reiken of komen. *անկողնայր* *հողմայր* *pass.* 2. *հողմայր* *հողմայր* *zva. անուայր* *հողմայր* *անուայր* *pass.*

անկողնայր *KW. en Sd. zva. անկողնայր*

անկողնայր *KN.* al wat dient om iets door drukking te verbrijzelen (*erg. անկողնայր*)

հողմայր *KN.*; *հողմայր* navraag doen bij iemand omtrent iets kwaads, dat hij gezegd zou hebben. — *անկողնայր* het navraag doen, enz.

հողմայր *KN.*; *հողմայր* iets laten liggen, er geen verder werk van maken (*van անկողնայր*). — *հունիք* in zijn loop gestuit worden; blijven steken, niet verder voortgaan. Zoo ook *անկողնայր*

անկողնայր *անկողնայր* zie bij *անկողնայր* *անկողնայր* *KN.* gestaakt, tijdelijk niet verstrekt, tijdelijk opgehouden. — *անկողնայր* iemand iets tijdelijk niet verstrekken. *անկողնայր* door staking verstoken zijn van hetgeen men anders gewoon is te krijgen.

հողմայր *KN.* 1. wedergade; iemand die tegen een ander is opgewassen en zijn tegenpartij kan zijn; als tegenpartij tegen een ander overstaan of met een ander kampen (*erg. անկողնայր* en *անկողնայր*). 2. de pen waar-mee het ijzer aan een ploeg of *անկողնայր* wordt vast-

gelecht. *անկողնայր* zonder weêrgâ, weêrgâloos. *անկողնայր* hij is geen partij voor je. *անկողնայր* tweegevecht. *անկողնայր* zijn krachten met elkander meten. — *անկողնայր* vergelijken, iets vergelijken tegen iets anders. *անկողնայր* *անկողնայր* *spr.* — *անկողնայր* aan iemand of iets een ander of iets anders als partij tegenoverstellen; iemand of iets als tegenpartij tegenweer bieden, met iemand of iets zich meten. — *անկողնայր* *gew.* *անկողնայր* met een ander vergelijken, twee tegenover elkander stellen. *անկողնայր* man tegen man vechten. — *անկողնայր* het vergelijken; vergelijking.

անկողնայր *KW. zva. անկողնայր* — *անկողնայր* *KN.* schoppen met het onderste plat van den voet (*erg. ook անկողնայր*).

անկողնայր *I. KN.*; *անկողնայր* iemand wegsturen, wegzagen, verjagen, verdrijven, verstooten, het huis uitzetten (*erg. անկողնայր*). *անկողնայր* naar huis gestuurd worden. — *անկողնայր* *mv.* — *անկողնայր* het wegsturen, enz.

II. KN. lokker, *voorn. een tam hert dat men gebruikt om wilde herten te vangen* (*erg. անկողնայր* en *դարձողտայր*). — *անկողնայր* lokken; een hert met een lokker zoeken te vangen.

անկողնայր *zie անկողնայր*

անկողնայր *KN.* ergens of iemand een bezoek brengen (*erg. անկողնայր*). Zoo ook *անկողնայր* *անկողնայր* *անկողնայր* *zva. դարձողտայր* (*zie դարձողտայր*). — *անկողնայր* iemand bezoeken; nieuws komen vernemen (*erg. անկողնայր*). — *անկողնայր* bij iemand een bezoek afleggen.

դարձողտայր *zva. անկողնայր*

դարձողտայր of *դարձողտայր* *KN.* prikker, een puntige stok, daar men gaten mee in den grond steekt, om er katjang, kapas, djagoeng, djarak en rijst (*տուր*) in te poten. — *դարձողտայր* of *դարձողտայր* met zulk een prikker werken of gaten maken; rijstzaad potten. — *անկողնայր* zich ergens op een bepaalde plaats bevinden, *ergens, bv. aan het lichaam, zitten* (*erg. անկողնայր*).

անկողնայր *I. zie անկողնայր* 2. op een staak gestoken, *van een hoofd* (*erg. անկողնայր*). — *անկողնայր* een hoofd op een paal stekeu. *անկողնայր* *անկողնայր* *zva. een ver-wensching.*

անկողնայր *KW. zva. դարձողտայր* *անկողնայր* *անկողնայր*

gang heeft. Արարի լինելով trippelen, van iemand, die een trippelenden gang heeft.

Արարի of անարարի և Արարի of անարարի KN. doorzigtig; galig, door versletenheid (vrg. դեղակ); opengewerkt, zooals een van rottan geolochten zitting en de metalen rand van een blad. — Արարի անարի of Արարի անարի opengewerkt.

Արարի of անարարի KN. vlug en los van beweging van de beenen en van iemands gang.

Արարի KN. trektouw van de vogelverschrikkers op de velden of in de boomen. J. Vrg. անարարի

Արարի Արարի Արարի և Արարի of Արարի Արարի KN. van plaats tot plaats, van dorp tot dorp of van huis tot huis gaan, op zijn togt nu hier dan daar stilhouden of vertoeven, van een reizend koopman of een reiziger voor zijn genoegen.

Արարի TD. zva. արարի — արարի zva. արարի

Արարի freq. van արարի KN.; արարի aan de hand, naar vervolg, geleidelijk. — Արարի արարի elkander bij de hand vasthouden in het gaan; hand aan hand, gezamenlijk aan een stok, touw, enz. zich vasthouden bij het gaan, bv. op een glibberige weg of door een snellen stroom; ook onmiddellijk op elkander volgen, bv. van eijeren, dag aan dag na elkander door een hen gelegd, en van kinderen, jaar op jaar na elkander geboren.

անարարի zie bij ան

Արարի verbastering van անարարի

Արարի zva. Արարի ook een bak of presenteerblad van gevlochten werk van metaaldraad of rotting, of ook wel van անարարի անարարի և արարի Արարի een bijzonder soort van koedi en loeké.

արարի KN.; անարարի of անարարի և արարի անարարի iemand of iets aantreffen of toevallig ontmoeten (vrg. անարարի և անարարի).

արարի KN. aanvulsel, completering, complement; een keg, die tot aanvulsel en stevigheid ergens ingestoken of ingeslagen wordt.

արարի KN. verbrijzeld, vergruisd; fig. van het hart (vrg. արարի և արարի). — արարի արարի het hart verbrijzelen.

Արարի KN.; Արարի Արարի roekeloos, zonder zich om gevaar of verbod te bekommeren, bv. ergens binnens gaan (vrg. Արարի և Արարի)

Արարի KN.; Արարի onbeschoft, beleedigheid, jegens iemand, van manieren.

Արարի zie արարի

Արարի KW. zva. Արարի — Արարի KN. zva. Արարի

Արարի KN. 1. lek, lekken; drup, doordruppen, door een lek. 2. (Արարի KI.) telkens schelden, altijd met schelden gereed zijn. — Արարի Արարի lekken, druipen, van zeere oogen. — Արարի Արարի belect worden, van de lek te lijden hebben.

Արարի of Արարի KN. hoof van een beest. — Արարի onbescheiden of onbeleefd zijn door iewands hoofd aan te raken; ook zva. Արարի

Արարի KN. palissade, paalwerk, in een regte lijn op korte afstanden gezette palen, zooals tot een schoeijing (vrg. Արարի). — Արարի Արարի palissaderen, schoeijen; iets, zooals een heining, in een regte lijn digt aan elkander langs iets zetten.

Արարի KN.; Արարի iemand ontglipt, ontgleden, uit de handen geraakt, zoodat hij het niet meer in zijn hand of magt heeft, in een fig. zin (vrg. Արարի)

Արարի of Արարի zie Արարի

Արարի zie Արարի

Արարի KN.; Արարի overal met scherpe punten, zooals van spijkers (vrg. Արարի).

Արարի KN.; Արարի Արարի և Արարի Արարի prikkelend, zooals champagnewijn op de tong (vrg. Արարի); ook prikkelbaar, ligt geraakt; en in menigte met de punten in den grond gestoken zitten, zooals van borangs en de punten van pijlen (vrg. Արարի և Արարի).

Արարի of Արարի և Արարի of Արարի KN. vlug er tegen op. — Արարի և Արարի vlug en flink, zonder zich vast te houden, er tegen op loopen of klimmen. — Արարի և Արարի hetzelfde.

Արարի of Արարի zie Արարի

Արարի zie Արարի

անարարի of անարարի KN. vermeenen, vermoeden, verdenking, en zva. Արարի pretensie tegen iemand, of wat van iemand gepretendeerd wordt (Skr. tarka, vermeenen, vermoeden. PK.). — Արարի iets vermeenen; vermoeden, vermoedelijk voor iets houden;

iemand verdenken, verdacht houden; omtrent iemand iets vermeenen of pretenderen, zva. *անգոյց* — *ծնտտոտողտո* omtrent iets een verdenken hebben. — *անցող* het vermeenen, vermoeden, verdenken; ook beschuldiger.

անտո zie *անտոս*

անդին Ar. *ترک*, KN. Turksch. *դանադին* een Turk.

Արտո of *անդու* en *անարտո* KN. in een bosch of onbewoonde streek zich voor een tijd vestigen en in een veldhutje wonen, om de plaats te ontginnen of tot woonplaats in te rigten, of om er het plantsoen te bewaken; kw. gehucht (*Skr. taroeka*, beboomd, van *անդ* Frg. *արդ*). *անարտո* een gehucht aanleggen. — *Արտոյ* ergens zoo zich vestigen; zulk een plaats bewaken.

անտոյ KN. onthouding van zinnelijk genot, zich van zinnelijke genietingen onthouden (*Ar. tark*, het laten, het nalaten. Frg. *անտ*).

անդիտո KN. getrokken, gewild zijn, van waren, zva. *անդիտո* — *անդիտո* iets trekken, zoodat het meêgetrokken wordt; iemand met zich meêtrekken, fig. voor iemand zoeken over te halen; iemand voor de regtbank trekken; iets, zoodals een revenue, trekken, innen, ophalen; iets meêtrekken, fig. voor iets ten gevolge hebben, als gevolg uit iets doen voortkomen (vrg. *անդարտո* en *անդողտո*); en KI. van *արդ* (ook wel als K.). *անդողտոյ* *արտոյ* Uw Hoogheids gunstige hulp, in het belang van mijn persoon. *անդողտոյ* van weêrskanten trekken. *անտո* als een gevolg voortkomen uit iets. *անտոյ* *անդիտո* of *անտոյ* *անդիտո* getrokken of gehaald. — *անդիտո* meêrvoud.

անտոյ KN.; *անտոյ* regt op iets aan, tegen in of doorheen, loopen, stooten, vliegen, stroomen, waaijen; iets niet outzien, trotseren; een gebod overtreden; een eed roekeloos schenden (vrg. *անտ*). *անտոյ* roekeloos teêre punten aanraken. — *անտոյ* pass., ook een ongeluk of kwaal belooppen. — *անտոյ* het regt opaan loopen, enz.

անոյ gemeen woord voor *անդարտոյ* *անոյ* *անոյ* een gezwel in de lies of aan de dij bij de lies, een venerische kwaal. — *անոյ* aan zulk een gezwel lijden.

անոյ zie *անոյ*

անոյ zva. *անոյ*

անոյ Ar. KN. handelwijze; wijze, waarop men met iets handelt; wat iemand verziut of als middel tot iets uitdenkt; kunstbewerking (*Ar. طريقة*, weg; pad; handelwijze. Frg. *անոյ* en *անոյ*). — *անոյ* met iets dus of zoo handelen; op of tegen iets als middel iets bedenken of verzinnen. — *անոյ* het dus of zoo handelen met iets, enz.

անոյ KN. naam van een boom en van den bloem daarvan.

անոյ Ar. *طريقه*, KN. de weg ter zaligheid, de voorschriften omtrent godsdienstige gebruiken en ritus (vrg. *անոյ*).

անոյ Ar. KN. togt naar een heilige plaats, zoodals naar de graven van zijn voorouders of van heiligen, om daar de een' of andere openbaring te ontvangen; zulk een togt doen (*Ar. طریقه*, een togt bij nacht). — *անոյ* tot zulk een togt, zulk een togt te doen, bv. *անոյ* *անոյ* *անոյ* zie *անոյ*

անոյ KW. zva. *անոյ* of *անոյ* *անոյ* *անոյ* *անոյ* *անոյ* en *անոյ* *անոյ* *անոյ* *անոյ* hevige liefde. — *անոյ* zva. *անոյ*

անոյ KW. zva. *անոյ* *անոյ* en *անոյ* (*Skr. tirta*, een water; een heilige badplaats); ook wel voor *անոյ* of *անոյ*. *անոյ* en *անոյ* zva. *անոյ* en *անոյ* (*Skr. tirtagama* of *tirtagamana*, het bezoeken van heilige badplaatsen; bedevaart. PK.).

անոյ KN. een geregelde volgorde, goeden zamenhang of proportie hebben; goed geproportioneerd; langs (vrg. *անոյ*). *անոյ* den weg langs, al gaande onder weg. *անոյ* volgezaam, inschikkelijk, gewillig, gezeglijk, gehoorzaam, vooral van vrouwen en kinderen (vrg. *անոյ* en *անոյ*). — *անոյ* iets volgen, langs iets heengaan, loopen of klimmen; een weg volgen of houden; een voorschrift of model volgen; lessen of een raad volgen; naar een verlangen zich voegen, iets inwilligen; regt door iets heen loopen; (ook zva. *անոյ* van een vaartuig: afhouden, den wind meer achter nemen. J.). *անոյ* een

waterleiding nagaan, om te zien of die overal in orde is. *դրդրդայ* van plek tot plek, van huis tot huis, gaan. *դրդրդայ* in geregelde proportie voortloopen. *դրդրդայ* spr. — *դրդրդայ* poet. *zva. դրդայ* — *դրդայ* iets volgen of navolgen; iets naschrijven; iets inwilligen, toegeven. — *դրդրդայ* iets de rigting van iets anders laten volgen; iets regelen naar iets anders; (ook *zva. արդարադար* J.). — *արդարայ* iets om er langs heen te gaan en zich aan vast te houden; iets dat men te volgen en daar men zich aan te houden heeft, als voorbeeld of voorschrift. — *մարդայ* zich er naar voegen, niet tegenstreven; inschikkelijk; inschikkelijkheid. *արդարայ* en zoo vervolgens. — *մարդայ* zich naar *iemands verlangen* voegen; gewillig gehoorzamen (*arg. արդար և արդար*). — *մարդայ* *zva. դրդայ* — *մարդարայ* *zva. դրդարայ*

դետոդոտայ Ar. *موسى*, de wet van Mozes, de Pentateuch.

արդար zie *արդար*

արդար of *արդար* KN. naam van een waterplant, een soort van waterlelie of lotus met roze-roode bloemen (*arg. արդար*). — *արդարայ* of *արդարայ* pas beginnen te loopen, van een kind van ongeveer negen maanden, dat begint met zich te oefenen in het loopen, door zich aan het een of ander vast te houden; ook weér met behulp van iemand beginnen te loopen, na een verlamming (*arg. դարձարայ* bij *դարձար*).

արդար KW. *zva. արդար* of *արդարայ* (*arg. արդար*).

արդարայ KN. naam van een soort van kippen. G. *արդար* of *արդար* zie bij *արդար*

արդար of *արդար* zie bij *արդար*

արդար KN. zeer klein soort van aliekruidjes of zee-slakjes, die gegeten worden. — *արդար* of *արդար* overal langs gaan, met eenig doel, bij alles (*bv. bij alle huizen*) langs gaan, een geheele plaats overal doorgaan, *bv. om iemand te zoeken*; ook verder naar elders doorgaan met zoeken. Zoo ook *արդար*

արդար zie bij *արդար*

արդար KW. *zva. արդար* — *արդար* KN. de één na of achter den ander. — *արդար* achterop komen, onmiddellijk een ander volgen; *iemand na iets anders* onmiddellijk daarop iets anders doen; *bv. արդար արդար* *արդար* *արդար*

արդար *արդար* zie bij *արդար*

արդար KN. *zva. արդար* — *արդար* *zva. արդար* — *արդար* of *արդար* de onderste rei pannen van een overstekend dak.

արդար zie *արդար*

արդար KN.; *արդար* al voortgaande op de dingen, die men passeert, een oog slaan of er naar gluren.

արդար zie *արդար*

արդար of *արդար* KN. een vlak dak aan weérskanten en vóór aan een *panápan*, van gevlochten bamboe of kadjang, of ook wel van kokosbladen, *gennaakt*; een tent of tabernakel (*արդար*) met zulk een dak. *արդար* zie bij *արդար* — *արդար* iets van zulk een dak voorzien. *արդար* zulk een dak hebben.

արդար zie bij *արդար*

արդար *արդար* of *արդար* KN. in goede, geregelde orde (*Ar. ترتيب*); ook goed geborgen of bedekt, zoodat men het er niet zoeken zou, of zoodat het niet gezien kan worden.

արդար of *արդար* KW. *zva. արդար* en *արդար* (*arg. արդար*). — *արդար* KN. zich in iets te buiten gaan, onmatig zijn (*arg. արդար* en *արդար*).

արդար KW. *zva. արդար* (*arg. արդար*). — *արդար* *zva. արդար* en *արդար*

արդար of *արդար* KN. door, doorgaande, doorheen, door en door, regt door; doorgaan, vaststaan, van den wind, als die niet draait of liggen gaat; juist, zonder afwijking, uitkomen, *bv. van een droom of gezegde*; juist, zonder afwijking, overeenstemmen met iets anders (*arg. արդար արդար* en *արդար*). *արդար* van harten gemeend, hartelijk. *արդար* zoodat het binnenste met de uiting volkomen overeenstemt, onverholen, uitspreken. *արդար* doordringend van gezigt (*van een groot ziener*). — *արդար* er door-

heen gaan of dringen. — անդառնալ *iets* regt door of doorheen doen gaan. անդառնալու ան *iets* welgemeend en van harten doen of laten geschieden. — անդառնալ *een* regte doorgang; wat regt doorloopt; een kanaal dat doorloopt. ան *անդառնալ* *een* achterdeur. — անդառնալ *een* kleinere soort van bonang, gënder en saron, die de grootere begeleiden. — անդառնալ *doorgang*, opening van het eene einde tot het andere; een weg die doorloopt.

Արմենի N., Արդամալ K., trassie, gezoutene, half gedroogde, fijn gestooten en tot koekjes gevormde vischjes of garnalen, tot piquante spijsbereiding in gebrnik. դարձանի դընդունքի սր.

Արմենի KN. zva. Արմենի

անդամալ *zie* անմ

անդալ *zie* Արմենի

անդալ *zie* Արմենի

անմ KN. zva. Արմենի անմ *een* soort van kleine, gele kokosnoot. — անմ *zva.* անմ — անմ — անմ KN. zva. դմ in անմ *zoo* dik als de stam van een kokosboom.

անդալ KI. van անդալ en անդալ en van անդալ — անդալ *om* te wateren, in դալ դալու անդալ KI. *een* metalen waterketeltje, om zich na gewaterd te hebben, af te wasschen (verg. դալու անդալ). — անդալ KN. *een* donderbus (Ml. pamoeras. Verg. անդալ).

անդալ KN. *van* een boom of plant afgesneden stek, om te planten (verg. անդալ). անդալ անդալ *de* stek van een demangschap planten, *een* nieuwe demangschap installeren. դալու անդալ սր. — անդալ *stekken* snijden. — անդալ *als* stek geplant. անդալ անդալ *een* nieuw aangestelde demang.

անդալ Արմենի en անդալ KN. *liefde*, genegenheid, toegenegenheid; liefhebben, beminnen; toegenegen zijn (Skr. trēṣṭ, dorst; verlangen. Verg. անդալ անդալ). — անդալ *enz.* iemand liefhebben; iemand zijn liefde schenken; ook *zva.* անդալ անդալ *enz.*, *pass.*, en *liefde*, waarmede iemand bezielde is. *Zoo* ook անդալ անդալ *enz.* անդալ անդալ *liefdebewijzen* ontvangen.

Արմենի *zie* անդալ

անդալ Ar. طور سينا, het gebergte Sinai.

անդալ KN. *aanduiden*, beteekenen; teeken, voor-teeken, bewijs (verg. Արմենի). անդալ *wat* beduidt dat? wat moet dat beteekenen?

Արմենի of անմ *ook* անմ KN. *de* opstaande rand van een gemetselden of gepleisterden vloer; de voorkant van de treden van een trap; dunne balk onder den waud van een bamboezen huis, daar de houten stijlen in bevestigd zijn.

Արմենի *zie* bij Արմենի

անդալ *zie* bij անդալ

Արմենի en Արմենի. 1. *zva.* Արմենի of Արմենի (Skr. toesta, vergenoegd). 2. Արմենի of Արմենի *een* opening of gat ergens doorheen; Tj. Sengk. negen (Skr. troeti, berst, schur. PK.).

Արմենի KN. *ongeregeldheid*, onrust.

Արմենի *zie* Արմենի 2.

անդալ of անդալ Ar. ترويح, KN. *denaming* van *luidruchtige* gebeden in de langgars in de voornacht, na het gebed անդալ, in de vastenmaand, waaraan ook de kinderen deelnemen; die gebeden doen. — անդալ *met* elkander die bidstonden houden.

Արմենի KN. *zva.* անդալ — անդալ *zva.* անդալ

անդալ *zie* bij անդալ

Արմենի *zie* անմ անդալ

Արմենի KN. *naam* van een kruid, waarvan de bladen eenigzins zamentrekkend van smaak zijn, en dat tot geneesmiddel gebruikt wordt; ook *zva.* Արմենի — Արմենի *zva.* անդալ of անդալ

Արմենի en անմ Արմենի KN. *te* zoek, te zoek raken, van iets waarvan men op het oogenblik niet weet, waar men het gelegd of geborgen heeft (verg. անդալ en դալ *bij* դալ II.).

անդալ of անդալ KN. *konijn*. — անդալ *zooals* een konijn, met oogen als konijneoogen.

Արմենի of անդալ KN. *onrustig*, gejaagd, van het gemoed (verg. Արմենի en Արմենի); aan het afuemen zijn, van drift (verg. Արմենի). — անդալ *onder* een groote hoop van gelijke dingen geraken, zoodat het niet te herkennen is; ook *onder* een menigte menschen geraken, zoodat het niet te zien of te ontdekken is (verg. անդալ).

kramp in de poten van een haan (vrg. אָנְדֵר אָנְדֵר).
אָנְדֵר gronds. vau אָנְדֵר אָנְדֵר — אָנְדֵר אָנְדֵר KN. het
ergens goed naar zijn zin krijgen of hebben en daar
blijven.

אָנְדֵר אָנְדֵר KW. zva. אָנְדֵר אָנְדֵר — אָנְדֵר אָנְדֵר zva. אָנְדֵר
אָנְדֵר

אָנְדֵר אָנְדֵר KN. een oester.

אָנְדֵר זי אָנְדֵר אָנְדֵר

אָנְדֵר אָנְדֵר of אָנְדֵר אָנְדֵר KW. zva. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
אָנְדֵר KN., ook אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר, er meê tevreden zijn, er
in berusten; tevredenheid, berusting; ook dank, dan-
ken, voor iets dat men ontvangen heeft of dat voor
iemand gedaan is. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר ondankbaar. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר er niet meê tevreden zijn. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
of אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר zonder dat hij er meê tevre-
den is. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר ik dank je. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר. *Ms.*
KN. dank; en ik dank u; van Javanen tegen Euro-
peanen of andere vreemdelingen, en omgekeerd. —
אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר met iets zich tevreden stellen;
in iets genoeg nemen, er in berusten; zich dank-
baar betoonen, dankbaar zijn; over iets of iemand
voldaan zijn; iets met welgevallen aannemen, iemands
bede verhooren. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר pass. — אָנְדֵר
אָנְדֵר אָנְדֵר of אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר gunsteling van de Godheid,
wiens gebeden en wenschen steeds verhoord worden;
en een gezegende uitwerking hebben, van een ge-
neesmiddel. — אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר in iets berusten; en
iemand van een minderen stand als gunstbewijs een
meisje van hooger stand ten huwelijk geven. אָנְדֵר אָנְדֵר
אָנְדֵר אָנְדֵר of אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר pass.; ook TD. zva. אָנְדֵר אָנְדֵר
אָנְדֵר אָנְדֵר — אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר iets aannemelijk
of aangenaam maken, aangenomen doen worden;
en een meisje van hooger stand als gunstbewijs ten
huwelijk geven aan iemand. — אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
אָנְדֵר het zich er meê tevreden stellen, enz.; tevre-
denheid, berusting; dank, dankbaarheid. — אָנְדֵר אָנְדֵר
אָנְדֵר אָנְדֵר of אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר tevreden, berustend, van aard;
in alles berustend; en een meisje dat als gunstbe-
wijs aan iemand van lageren stand ten huwelijk ge-
geven wordt.

אָנְדֵר אָנְדֵר זי אָנְדֵר אָנְדֵר

אָנְדֵר אָנְדֵר of אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר זי אָנְדֵר אָנְדֵר

אָנְדֵר אָנְדֵר of אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר KN. een onderlaag van bam-
boe of planken, bv. onder een wand; de drempel
van een huis (vrg. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר); en een soort van

schoeiisel, sandalen, zolen van leêr met touwtjes er
aan, daar de voeten in gestoken worden (vrg. אָנְדֵר
אָנְדֵר אָנְדֵר). אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר tong, een zeevisch, die
ook in groote rivieren gevonden wordt, anders אָנְדֵר
אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר spr. voor onbeschaamd.

אָנְדֵר אָנְדֵר of אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר KN. vlug, handig, in
zijn doen; vlug van geest (vrg. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר).

אָנְדֵר אָנְדֵר KW. (zamenstelling van אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר) zva.
אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר

אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר KN.; אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
met iets zich inlaten, met anderen iets meê gaun-
docu (vrg. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר).

אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר KN.; אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
zich in een ge-
drang begeven of onder een schare mengen om zijk
kans waar te nemen (vrg. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר ongemerkt met anderen binnensluipen.

אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר זי אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר

אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר זי אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר

אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר zva. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר

אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר KN. naam van een grooten zeevogel, blauw
en wit van kleur. Vrg. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר J.

אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר KN. de bladen verliezen, door afvallen,
van een boom; אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
van אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר

אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר KN. wat men bij te passen of bij te
leggen heeft, waar te kort is; ook terug te geven,
waar te veel betaald wordt (anders אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר); bij-
passen of teruggeven. — אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
voor zijn
rekening nemen of vergoeden, wat men voor iemand
gekocht heeft, maar wat te duur of niet goed ge-
vonden wordt. — אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
ergens bijpassen,
bijleggen, bijbetalen, omdat er te kort komt, of om
het zelf of alleen te hebben; iemand, die te kort komt,
schadeloos stellen of het tekortkomende bijpassen.

אָנְדֵר אָנְדֵר *Ms.* Sd. zva. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר

אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר KN. zva. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר (vrg.
אָנְדֵר אָנְדֵר).

אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר KW. algemeene landplaaq of volksramp,
door betoovering veroorzaakt (vrg. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר).

אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר KN. zva. אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
van vruchten. —
אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר of אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר zva. אָנְדֵר אָנְדֵר
אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר (zich overhaasten. G.).

אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר KI. van אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר
אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר אָנְדֵר de maandstonden hebben.

అంశుక KN. tent of tabernakel, bij gelegenheid op-
geslagen tot een onderdak voor menschen, gewoon-
lijk van అంశుక en met een spits dak (anders అంశుక
అంశుక). అంశుక of అంశుక అంశుక zulk een tent,
of zulke tenten, opslaan.

అంశుక MI. zva. అంశుక
అంశుక MI. geopend, open; KN. fig. van అంశుక en
అంశుక ook verklaring, uitlegging, bv. van een droom,
(vrg. అంశుక). — అంశుక iets verklaren of uitleg-
gen; ook zva. అంశుక — అంశుక van iets
een verklaring of uitlegging geven. — అంశుక
het verklaren of uitleggen.

అంశుక KN. doorzijselen, vocht laten doorzijselen,
zoals van nieuw aardewerk. — అంశుక
wat door- of uitgezield is.

అంశుక KN. moeilijk om bij op- of neer te stijgen,
zoals een ravijn of steile berghelling (vrg. అంశుక
అంశుక); ook een korporaal, soldaat of schutter, die
orders moet rondbrengen.

అంశుక KN. uitlooper, uitspruitel, scheut, van
boomen, wortels van boomen of zaden; ook uitkomst
van een voorspelling. — అంశుక uitloopen, uit-
spruiten. — అంశుక uitloop van een rivier
of beek; een uitloop hebben of uitloopen.

అంశుక KN. moeilijk te begaan, van een weg of
pad (vrg. అంశుక).

అంశుక zva. అంశుక (van అంశుక en అంశుక).

అంశుక of అంశుక KN. tamboerijn, handtrommel, een
maar aan één zijde met trommelvel overtrokken trom,
die met de vlakke hand geslagen wordt.

అంశుక zie అంశుక

అంశుక KN.; అంశుక iets in huis of in de keuken op een
hoogte leggen, om het te droogen of droog te be-
waren, of wel in de rook hangen. — అంశుక
అంశుక een op een staak in de hoogte geplaatst kip-
penest. అంశుక spr. — అంశుక
అంశుక naar het nest gaan, van een kip. అంశుక
అంశుక als een kip doen, die naar het
nest gaat, voor onrustig in en uit loopen.

అంశుక N., అంశుక K., zamenkomen, op elkander
stooten (vrg. అంశుక); slaags raken van op elkander
stootende vijandelijke troepen; kampen, kampend
vechten, van beesten, die men tegen elkander laat
vechten (vrg. అంశుక); vechten, strijden (vrg. అంశుక)

en అంశుక); weêrstand; ook అంశుక KN. naam
van het schrijfteeken ౧. — అంశుక KN., అంశుక
K., iemand kampend bestrijden, bevechten, weêr-
staan; weêrstand bieden; tegen iemand vechtend
zich verzetten. — అంశుక of అంశుక en
అంశుక of అంశుక met een ander of
met elkander strijden; strijd; ook అంశుక KN.
met een Turoeng geschreven. — అంశుక అంశుక
అంశుక het strijden.

అంశుక KN. helder, klaar, zoals van de lucht; klaar
en duidelijk te verstaan of te begrijpen; helderheid,
klarheid; droog weêr zijn; het ophouden van re-
gen (al is de lucht nog niet helder); ook formeel,
in formele orde, van de behandeling van een zaak
(grondv. అంశుక zie అంశుక). అంశుక of enkel అంశుక
అంశుక duidelijk komende van van hooger hand of be-
vel (zoals door een అంశుక); met be-
krachtiging, op last of met voorkennis van ... (bv.
అంశుక Vrg. అంశుక). అంశుక
అంశుక of అంశుక zoodat men niets verder te
zeggen heeft of verlangt. అంశుక een berigt
uit een goede bron, zoodat men weet, vanwaar het
komt. అంశుక het heldere, drooge jaargetijde,
de māngsā's Kāsā, Karo en Kaliga. — అంశుక op-
heldering, inlichting vragen; zich informeren bij
iemand. — అంశుక iets belichten, verlichten, zva.
అంశుక iets verhelderen, ophelderen, toelichten.
— అంశుక of అంశుక opheldering van
een zaak, verklaring, verduidelijking, inlichting.
అంశుక ook voor dat wil zeggen. — అంశుక
అంశుక iets ophelderen, duidelijk maken, ver-
duidelijken; van iets opheldering geven; omtrent
iets zich inlichting verschaffen of opheldering vra-
gen; iets door een hoofd laten bekrachtigen, zoodat
het blijkt, dat het met zijn voorweten is. అంశుక
అంశుక den regen doen ophouden. — అంశుక
అంశుక అంశుక opheldering,
verklaring, van een zaak; helder weêr, droogte;
ook formeel, in formele orde gedaan. అంశుక
అంశుక de drooge moeson. — అంశుక verzoek om
inlichting. అంశుక om inlichting verzoeken.
అంశుక gew. అంశుక KN. een soort van zeekwab,
gedroogd en bros gebraden.
అంశుక KN. naam van verschillende soorten van

ճԻՏԻՆ N., ԲԵՂԵՂԻՆ K., *aankomen in een fig. zin, en tot aan iets, bv. dezen dag, of de dood.* ԲԵՂԵՂԻՆ ԵՂԵՂԻՆՅԵՂԻՆՅԵՂԻՆ met het aankomen van den morgen; komt de morgen aan. — ԵՂԵՂԻՆ ԳԵՂԵՂԻՆ KN. *ergens als vreemdeling aankomen of zich vestigen.* ԴԵՂԻՆ (of ԵՂԵՂԻՆ) ԵՂԵՂԻՆ *een pas aankomende, een vreemdeling, zva. ԴԵՂԻՆ ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԵՂԻՆ* — ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ N., ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ K., *tot of bij iemand komen; iemand aankomen of overkomen; een belofte nakomen; aan een verzoek voldoen.* — ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ *iemand bij zich krijgen; iets, dat iemand overkomt, onderviuden; iets, bv. zijn wensch, bekomen, erlangen.* — ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ *iemand of iets doen komen; maken dat iemand of iets komt; maken dat iets komt waar het wezen moet; iets doen geworden aan iemand; het ergens aan toe brengen, het zoover brengen, dat men er komt.* ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ *zva. ԵՂԵՂԻՆ* — ԵՂԵՂԻՆ N., ԲԵՂԵՂԻՆ K., *aangekomen; tot aan toe; tot zelfs (erg. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ):* *bv. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ* *tot zelfs zijn vrouw. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ* *thuis gekomen. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ* *bij mijn thuiskomst.*

ԵՂԵՂԻՆ KN. *naam van een soort van gras, een bolgewas, waarvan de bolletjes tot medicijn gebruikt worden (erg. ԵՂԵՂԻՆ 2.); (ook zva. ԵՂԵՂԻՆ J.). ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ en ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ spr.*

ԵՂԵՂԻՆ KW. *zva. ԵՂԵՂԻՆ en zva. ԵՂԵՂԻՆ of ԵՂԵՂԻՆ KN. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԵՂԻՆ of ԵՂԵՂԻՆ* *de wijze waarop zich iemand houdt of gedraagt; en de wijze waarop zich iets toedraagt of toegedragen heeft.*

ԵՂԵՂԻՆ KN. 1. *met sijn gekorven bladen toebereide ԵՂԵՂԻՆ opiumballetjes, die aangestoken met één haal door een pijp gerookt worden (erg. ԵՂԵՂԻՆ).* 2. *een soort van ԵՂԵՂԻՆ waarvan de bolletjes grooter zijn en gegeten worden.* — ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ amfioenkit (erg. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ).

ԵՂԵՂԻՆ N., ԲԵՂԵՂԻՆ K., *koop, iets kopen, en geld voor iets geven, om het in eigendom of gebruik te hebben, zooals bv. land om de vruchten er van te trekken (erg. ԵՂԵՂԻՆ); ook gekocht, bv. van gekochte vruchten, niet uit eigen tuin. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ* *koop in het algemeen, iets, het een of ander, koop.* — ԵՂԵՂԻՆ ԲԵՂԵՂԻՆ *iets gaan*

koop, de koop van iets aangaan; iets van iemand koop, iets van iemand afkoop. ԵՂԵՂԻՆ *pass. van ԵՂԵՂԻՆ en van ԲԵՂԵՂԻՆ* — ԲԵՂԵՂԻՆ ԲԵՂԵՂԻՆ *van iemand iets koop; bij iemand koop; ook een meisje tot vrouw koop, voor een meisje, dat men tot vrouw wenschte te hebben, een som gelds geven.* — ԲԵՂԵՂԻՆ ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԵՂԻՆ *iemand, voor iemand, iets koop; voor iets, zooals geld, iets koop.* — ԲԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ of ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ *en ԲԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ of ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ* *wat gekocht wordt; koopgoederen; een koop; de som, die voor een meisje betaald wordt, om het tot vrouw te hebben. ԴԵՂԻՆ (of ԵՂԵՂԻՆ) ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ* *een slaaf.* — ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԵՂԻՆ *het koop; ook zva. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԵՂԻՆ* *middel om te koop, geld om iets te koop; geld voor iets, geld dat voor iets gegeven moet worden; koop. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ* *wat men betalen moet voor een acte, de onkosten van een acte. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ* *een stuk geld, dat bloedverwanten en vrienden's avonds vóór den trouwdag tot geschenk geven; ook het geld, dat een zoon, die zijn vader in zijn post opvolgt, aan den Loerah-tabon geeft, gew. een half jaar pacht; en een stuk geld, dat om het half jaar aan de danseressen en concubinen aan het hof gegeven wordt.* — ԵՂԵՂԻՆ *zva. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ* *wat de man aan de vrouw moet geven, wanneer hij haar verstoot en zij geen regt heeft den huwelijksprijs van hem te eischen.* — ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ *և ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ* *kooprijks, en, even als ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ* *geld voor iets (om het te koop), en de som, die voor een meisje betaald wordt om het tot vrouw te hebben.*

ԵՂԵՂԻՆ KW. *zva. ԵՂԵՂԻՆ*

ԵՂԵՂԻՆ Chin.? KN. *Chinesche trekpot van roode of bruine aarde.* — ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ *een nagemaakte Chinesche trekpot.*

ԵՂԵՂԻՆ Chin.? KN. *een winkel (erg. ԵՂԻՆ).*

ԵՂԵՂԻՆ *zie ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ*

ԵՂԵՂԻՆ *in de spreektaal ook ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ N., ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ en gew. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ K., ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ en ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ* *ook ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ KD., ԵՂԵՂԻՆ KI., vragen, een vraag doen, door vragen naar iets of iemand vernemen. ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ enz. vragen in het algemeen.* — ԵՂԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ ԵՂԻՆ

aangegrepen redmiddel; wat iemand zich in het hoofd zet (*Ar.* **تخاذ**, *'ttechād*, het aangrijpen, zich bij de hand nemen; onderneming. *Vrg.* **նկայր**). — **դառնալը** iets gewaags of wanhopigs ondernemen, een gewaagd of wanhopig besluit nemen; het wagen of bestaan; het in zijn hoofd zetten of gezet hebben. — **դառնալի** iets doorzetten; bij iets volharden; het er op wagen of gezet hebben. — **ադարձալը** het ondernemen, enz.

դառնահանք *Ar.* **توكيد**, *taukid*, KN. verzekering, bevestiging, bekrachtiging.

տաճիլ *Ar.* **تقدير**, *taqdīr*, KN. Gods raadsbesluit, voorbeschikking, noodlot, voorbeschikt lot (*vrg.* **նկայր**). — **տաճիլ** iets voorbeschikken, in zijn raad beschikken, van God. — **նկայր** voorbeschikt. — **նկայր** het voorbeschikken; voorbeschikking, raadsbesluit.

տիկտա KW. *vza.* **անհույ** en **անելիլ** (*Skr.* *tik-ta*, bitter).

տոտալը of **տոտալը** KN. sterk, taai, onvermoeid; het kunnen uithouden; taai van leven, veel kunnen verduren, van beesten en gewassen (*vrg.* **առիւթ** *Ar.* **تاكّد**, *ta'akkad*, zich versterken, versterkt worden). — **տոտալողտո** zich sterk houden (*vrg.* **տառայրտո** en **ալալողտո**).

տոտալը KW. *ML.* *vza.* **նիւն**

տոտալը KN. een klein stuk kanon (*vrg.* **տոտալը**).

տոտալ KN. forcering (*vrg.* **նիւն**). — **տոտալ** iemand forceren, met geweld dwingen of noodzaken. — **անտալ** zie beneden.

տոտալը KW. *vza.* **նիւն** en **նիւն** KN. een soort van pruik, hooge muts van gekroesd haar, of van de vezels van de arenbast, een hoofdsieraad bij het topengspel; ook bij een bruiloftsoptocht door grappemakers gedragen, om voor *sétan* te spelen; **KL.**, zie bij **ալալողտո**

տոտալը KN.; **տոտալալը** TP. en WJ. ontdekt, aan den dag gekomen; in den kijker loopen; *vza.* **դառնայր**

տոտալը KN. rat, muis (*vrg.* **նիւն** en **նիւն**). **տոտալը** waterrat. **տոտալը** **նիւն** **նիւն** **դառնայր** en **տոտալը** *spr.* — **տոտալը** benaming van een soort van voetzoekers in de vorm van ratten of muizen; ook van een visch, en van een kruid, dat tot geneesmiddel gebruikt wordt.

տոտալը of **տոտալը** zie **նիւն**

տոտալը KW. *vza.* **նիւն** of **նիւն** **ալալը** **անհույ** **դառնայր** en **անհույ** (*Skr.* *tixna*, stekend, snijdeud, scherp; heet; scherpzinnig); KN. klaar, helder en mooi, van iemands stem. **ալալողտո** *spr.* — **ալալողտո** KW. zeer scherp (*Skr.* *soetixna*. *Vrg.* **ալալ**).

տոտալը of **տոտալը** *Holl.* *taxering*. — **տոտալը** KN. taxeren, schatten, begrooten, waarden (*vrg.* **ալալողտո**). — **ալալողտո** het taxeren; taxatie. — **տոտալողտո** *taxering*, begrooting.

տոտալը KW. en KN. *vza.* **ալալողտո** (*Skr.* *taxaka*, een van de voornaamste slangen of draken in de Páldá of het onderaardsch verblijf van de slangen en draken).

տոտալը KN. een korte buis (**ալալողտո**) met een kraag en halsknoopen, en met lange mouwen, een dagelijksch kledingstuk van mannen en vrouwen.

տոտալը KN. kuak; gekuakt; knakken; door knakken in tweeën breken, *al is het dat de stukken nog aan elkander hangen, van harde en minder buigzame voorwerpen (van minder harde of meer buigzame դառնայր);* gekrenkt, van het hart; dubbel, het dubbele (*vrg.* **նիւն**). **տոտալը** **ալալողտո** zijn boog knakte, brak in tweeën. **նիւն** **ալալողտո** dubbeld (met het dubbelde) behoet worden. **նիւն** **ալալողտո** driedubbeld. **ալալողտո** **նիւն** **դառնայր** **նիւն** **ալալողտո** veelmaal meer dan vroeger. **նիւն** **ալալողտո** de wenkbrauwen fronsen. **նիւն** **ալալողտո** **ալալողտո** of **նիւն** **ալալողտո** stijf van de kraamp zijn, van de vingers en beenen (*vrg.* **նիւն** II, en **նիւն**). **նիւն** **ալալողտո** KN., **նիւն** **ալալողտո** **ալալողտո** KD., naam van een medicinale plant, met lange dunne geledingen, gelijk sommige cactussen. **նիւն** **ալալողտո** KW. *vza.* **նիւն** **ալալողտո** — **նիւն** **ալալողտո** iets knakken, een knak in iets maken, iets in tweeën breken door het te knakken; iets verdubbelen, *bv.* een boete. **նիւն** **ալալողտո** verviervoudigen. **նիւն** **ալալողտո** zich vereenigen met iemand, zich aan iemand aansluiten. **նիւն** **ալալողտո** KW. *vza.* **նիւն** of een diepe buiging maken, zich buigen als een knipmes. — **նիւն** **ալալողտո** het dubbelde van iets (eens zooveel) geven. — **նիւն** **ալալողտո** iets doen knakken; het hart van iemand krenken; iets verdubbelen, zoals de pacht

van een land. Բնակողական պաշտպանությունը een raad of bevel ongehoorzaam zijn. — Բարձրակարգը het knakken, breken; verdubbeling. — Բարձրակարգը poët. zva. Բնակողական և Բարձրակարգը zva. Բնակողական և Բարձրակարգը (of Բարձրակարգը) պարզ (of Բնակողական) zva. Բնակողական պարզ — Բնակողականը het geknakte; het verdubbelde. Բնակողականը և Բնակողականը zie bij Բարձրակարգը — Բնակողականը zie ben.

Բարձրակարգը KN. streng, van garen; bv. Բարձր (of Բարձրական) Բարձրակարգը een streng garen. — Բարձրակարգը garen tot een streng winden (erg. Բնակողականը). — Բարձրակարգը gewonden streng; bij strengen.

Բարձրակարգը gew. Բարձրակարգը KN. onderwerping; zich onderwerpen; onderwerpen (Ar. تعلى, ta'alloeg). Բարձրակարգը և Բարձրակարգը vrijwillige onderwerping, met zachte middelen. — Բարձրակարգը և Բարձրակարգը zich aan iemand gaan onderwerpen. — Բարձրակարգը և Բարձրակարգը iemand onderwerpen, in onderwerping brengen. — Բարձրակարգը onderwerping; en iemand die zich onderwerpt. — Բարձրակարգը of Բարձրակարգը onderwerping, iemand die in onderwerping gekomen of gebracht is.

Բարձրակարգը KN. zva. Բարձրակարգը ook als klankna-bootsend woord: krak!

Բարձրակարգը և Բարձրակարգը zie Բարձրակարգը

Բարձրակարգը KN. hoogachting, betuiging van hoogachting, iemand hoogachting of respect betoonen; eerbiedig, met betoon van hoogachting (Ar. تعظيم, ta'dlim). Բարձրակարգը of enkel Բարձրակարգը respect, in den zin van groete met hoogachting.

Բարձրակարգը և Բարձրակարգը և Բարձրակարգը of Բարձրակարգը KW. zva. Բարձրակարգը of Բարձրակարգը en Բարձրակարգը

Բարձրակարգը KN. het aangezicht of den mond met de hand of handen bedekken (erg. Բարձրակարգը). Բարձրակարգը և Բարձրակարգը de handen op de ooren houden, om iets minder sterk te hooren. — Բարձրակարգը op het aangezicht of den mond gehouden of gelegd om het te bedekken, van de hand of handen. — Բարձրակարգը iemand overrompelen, onverhoeds vatten of opligten.

Բարձրակարգը verb. Բարձրակարգը Ar. تعزير (ta'zir) KN. castigatie, kastijding, een straf, zooals geeseling, of een boete, die niet bij de wet bepaald is, maar naar omstandigheden door den regter opgelegd wordt; gew. voor geeseling. Բարձրակարգը straf der geeseling (erg. Բարձրակարգը). — Բարձրակարգը iemand cas-

tigeren; iemand geeselen. — Բարձրակարգը և Բարձրակարգը iemand een Բարձրակարգը opleggen; iemand veroordeelen tot geeseling. Բարձրակարգը Ar. KN. zeker, zeker waar, van een zaak of gerucht (Ar. تعيين, ta'jin, voor-oogen-stelling, bepaalde aanwijzing. Erg. Բարձրակարգը en Բարձրակարգը). — Բարձրակարգը և Բարձրակարգը zich van de zekerheid van iets gaan overtuigen, naar de zekerheid van iets onderzoek doen.

Բարձրակարգը KN. vuist, toegesloten hand (erg. Բարձրակարգը և Բարձրակարգը); vastberadenheid, vast besluit. Բարձրակարգը een vuistvol, bv. padistroot of padiplanten. — Բարձրակարգը iets, zooals een speer, in de vuist of gesloten hand vatten of gevat houden; vasthouden; in zijn hand of magt hebben; onder zijn heerschappij hebben (erg. Բարձրակարգը). Բարձրակարգը և Բարձրակարգը onder de wet staan. Բարձրակարգը և Բարձրակարգը (of Բարձրակարգը), het hoofd (voorste gedeelte van het hoofd) in de handen nemen, een gewone wijze van groeten, minder nederig dan het maken van een Բարձրակարգը

Բարձրակարգը I. Բարձրակարգը of Բարձրակարգը Ar. تكبير, takbir, verheerlijking van God door het uitroepen van الله اكبر (Allâhoe akbar). God is groot! (erg. Բարձրակարգը en Բարձրակարգը). II. Բարձրակարգը of Բարձրակարգը Ar. تفسير, ta'bir, verklaring, uitlegging, zooals van een droom. — Բարձրակարգը of Բարձրակարգը zva. Բարձրակարգը և Բարձրակարգը volgens anderen gezamentlijke verheerlijking van God na afloop van de garêbêg Bêsar en 's avonds op den 29sten van Ramêlan. Բարձրակարգը of Բարձրակարգը beduiding van iets als voorteecken of voorspelling.

Բարձրակարգը և Բարձրակարգը zie Բարձրակարգը

Բարձրակարգը Ar. تكبر, takabboer, KN. zelfsverheffing, gezwets, geprag (erg. Բարձրակարգը).

Բարձրակարգը և Բարձրակարգը zie Բարձրակարգը

Բարձրակարգը Ar. تقبل, takabboel, het in ontvangst nemen van hetgeen men bij koop en verkoop in eigendom verkregen heeft, zva. Բարձրակարգը և Բարձրակարգը

Բարձրակարգը KN. gebogene houding met gebogene armen, als bewijs van eerbied; diepe aandacht (grondv. Բարձրակարգը 3.; erg. Բարձրակարգը). — Բարձրակարգը poët. Բարձրակարգը in een gebogene houding zitten; in zulk een houding met diepe aandacht bidden of een gebed doen. — Բարձրակարգը het met diepe aandacht in gebogene hou-

ding bidden. — *անկյւտըղ* of *անանկյւտըղ*. de buiging of bogt van een arm bij den elleboog en het gewricht van de hand. *անտըղ անկյւտըղ* met gebogene armen.

անդհն in poëzie voor *անհռնն*

անկյ of *դանկյ* en *աննյ* of *դաննյ* KN. bogt, kromming, van een rivier of weg (verg. *անկյ*). — *աննյ* enz. een bogt nemen, met een bogt loopen. — *անկյւտըղ* enz. bogt, kromming, die een rivier of weg vormt.

արհն KN. ambachtsman, baas (verg. *արդ*). *արհնետ* *արդ* metselaar. *արհնետետ* verkooper van metselsteenen. *արհնտնն* smidsbaas. *արհնդրեմն* broodbakker. *արհնննաղ* schoenmaker. *արհնտաղ* timmerman. *արհնննյ* toovenaar, toovenares. *արհնննդդդդ* hoofd van een geleide. *արհննննըղ* (of *ննն*), opzichter van de wegen. *արհննաղ* een twistersbaas, twistzoeker.

դաննն KW. zva. *աննն*. Verg. *աննն դանտ* en *անն դաննյ* zie *աննյ*

դանդհնն KN. scheef, krom op zijde gebogen, van de staart van een beest; met een scheve staart. *դրանդդդդդ* of *enkel դանդհնն* een drieguldenstuk.

աննաղ zie *արդղ*

արդղ KN. wijzer, zva. *արհն* *արդղ* N., *աննաղ* K., aanwijzing, teregtwijzing; ook voor onderwijzing en last of bevel, zva. *անդդդըղ* (verg. *արդղ*). *արդղանննըղ* wegwijzer, gids. *անդդդարդղ* een aanwijzing geven omtrent iets. — *արդղննն* *աննաղ* iemand teregtwijzen; iemand iets gelasten; iemand zenden met een bepaalde last. — *արդղաննն* *աննաղ* iemand iets aanwijzen; aan iemand iets wijzen; iemand aanwijzing doen. — *արդղանդդդ* *աննաղ* iets wijzen, aauwijken, aantoonen, aanduiden, iets, zooals zijn heldenmoed, toonen. *արդղանդդդանննըղ* de weg wijzen. — *անդարդղ* *աննաղ* het teregtwijzen, enz. *անդդդն* *արդղ* of *enkel անդարդղ* KN. de wijsvinger (verg. *արհն*). — *անդարդղ* *աննաղ* aanwijzing, teregtwijzing, uitwijzing, onderwijzing; ook voor last of bevel; aanwijzing of uitwijzing doen. — *անդարդղ* *աննաղ* aanwijzen, aanduiden, te kennen geven.

արհն KN. wijzer, van een uurwerk, zonnewijzer of kompas (anders *արդղ* dat platter is); ook zva.

արդղ N. wijsvinger. *արհնդհն* aanhoudend met den vinger wijzen. — *արհն* iets met den vinger wijzen; een persoon aanwijzen om iets bepaalds te doen; ook zva. *դանդդդըղ* of *արդղըղ* — *արհն* naar iets of iemand met den vinger wijzen; iemand aanwijzen, bv. als den dader van iets; iemand een taak opdragen; iemand met den vinger dreigen. — *արհնդդդ* met iets naar iets wijzen. — *արդղ* *արհն* uitgestoken om te wijzen, van de hand.

արդդ KN., zva. *արդղ* *արդդ* bv. *արդդնն* langs de rivier. *արդդնն*, *արդդնն* K., *արդդնն* *արդդ* *արդդ* en *արդդդդ* KW., volgen, achteropvolgen, achter een ander met hem meêgaan. *արդդ* *ան* of *անդդդ* de één na den ander. — *անդդդնն* *անդդդնն* iemand achterop volgen. *արդդդդ* *անդդդ* *անդդդ* pass. imp. — *անդդդ* den gang of loop van iemand of iets gaan volgen; iets, zooals een raad of neiging gaan volgen, opvolgen, involgen; naar iemand zich voegen of schikken gaan. — *արդդ* zie boven. — *անդդդ* een handelwijs of gewoonte gaan volgen of navolgen. *անննդդդ* pass., ook van *անդդդ* *անդդդ* pass. imp. — *անդդդ* een weg, model, raad of verlangen volgen; zich voegen naar iets; volgzzaam; volgens, naar, bv. naar iets zijn naam hebben. — *անդդդ* *արդդ* zich voegen en schikken. — *անդդդ* *դդ* iemand die gaat, of iets dat voortgaat, achterna gaan; den gang zva. iemand of iets volgen. — *անդդդ* in poëzie vaz. *անդդդ* en *արդդ* *ան* *անդդդ* KN. het is heel wel mogelijk, het zou wel kunnen zijn (verkortling van *անդդդդ* zie *անդդդ* beneden). — *անդդդ* iemand dien men volgt of te volgen heeft, voorganger, leidsman, raadsman; iemand tot voorganger hebben, als voorganger volgen. *դանննդդդ* *անն* volgeling van Ngisa, Christen.

դդ *դդ* KN. tam, mak, getemd of niet schuw, van beesten, fig. van een mensch; makheid (verg. *արդդ* en *դանն*). — *արդդ* zich mak of gedwee houden. *անդդ* *արդդ* een beest mak maken, temmen, betemmen. — *արդդ* *ան* iemand achtervolgen, trachten te achterhalen, achternagaan, ver volgen (verg. *անդդ*); ook iets zoeken te redden, bv. uit een brand, door het nog gauw te pakken vóórdat het te laat is; zoo ook iemand zoeken te

nauwgezet. 2. dag van een maanmaand (Skr. *titi*); datum van een brief; vandaar ook ten einde, van een brief of ook wel van een mondeling verslag. ἀντιθεῖν of ἀντιθέω, heel nauwkeurig. ἀντιθεῖν, nauwkeurig onderzoek; een nauwkeurig onderzoek doen. ἀντιθεῖν, dagteekening (eig. datum en maand). ἡμετέριον ἀντιθεῖν, ἀντιθεῖν niet weten van orde en nauwkeurigheid, onbesuisd. ἀντιθεῖν spr. ἀντιθεῖν, naam van een geding. ἀντιθεῖν, KW. zva. ἀντιθεῖν — ἀντιθεῖν, KN. iets met nauwkeurigheid doen, bv. vragen of onderzoeken; op iets nauwkeurig letten. ἀντιθεῖν, nauwkeurige informaties inwinnen, zich op allerlei wijze informeren naar iets. ἀντιθεῖν, of ἀντιθεῖν, een nauwkeurig onderzoek instellen. — ἀντιθεῖν, N., ἀντιθεῖν, K., iets nauwkeurig waarnemen, op iets letten, iets opmerken, gadeslaan. ἀντιθεῖν, een brief of stuk dateren, dagteekenen. — ἀντιθεῖν, gew. ἀντιθεῖν, ἄντη, gedagteekend, gedateerd.

ἄντη, KW. zva. ἀντιθεῖν en ἀντιθεῖν — ἀντιθεῖν, N., ἀντιθεῖν, K., rijststampen in een rijstblok om de rijst te ontbolsteren (verg. ἀντιθεῖν en ἄντη). — ἀντιθεῖν, ἀντιθεῖν, het rijststampen; ook een persoon die rijst stampt. — ἀντιθεῖν, ἀντιθεῖν, stampsel, het gestampte, van rijst; ook naam van een soort van gras, dat tusschen de rijst groeit.

ἀντη, KN. 1. beitel. 2. KN., ἀντη, KI., en hooger ἀντη, de vier middelste boventanden laten afbeitelen. — ἀντη, KN. met een beitel of beitelte werken, beitelten, uitbeitelen, uitsteken; ook zva. ἀντη, ontbijten (verg. ἀντη). ἀντη, of ἀντη, gebeiteld, uitgebeiteld, uitgestoken. ἀντη, ἀντη, een van onderen aan het lemmer met bloem- of lofwerk uitgebeitelde en met goud ingelegde kris. — ἀντη, iets beitelten; paardehoeven afbeitelen en afvlijen. ἀντη, ἀντη, een beitelenaar van paardehoeven, hoefsmid. — ἀντη, ἄντη, iets laten beitelten of steken. — ἀντη, het beitelten, enz.; en iemand die wajangfiguren maakt. — ἀντη, wat te beitelten of uit te beitelten, gebeiteld of uitgebeiteld, is; beitelwerk, uitgesneden bloem- of lofwerk.

ἀντη, zie ἄντη

ἀντη, zie bij ἄντη

ἀντη, KN. het door de godheid tot stand gebrachte, beschikte, geschapene; schepsel, creatuur (Skr. *stīta*, tot stand gebracht; beschikt, besloten). ἀντη, ἀντη, een schepsel van God. ἀντη, ἄντη, het schepsel smeekt om hulp. ἀντη, ἀντη, tevreden met zijn lot. ἀντη, ἀντη, gelaten en dankbaar berustend in alle beschikkingen van het lot. — ἀντη, iets voortbrengen, beschikken, scheppen, van de godheid; ook iemand leiden, door vóór te doen of vóór te zeggen, van menschen (Skr. *nīta*, *nīta*, geleid). ἀντη, ἀντη, tot mensch geschapen. ἀντη, ἀντη, bestemd tot grootheid en rijkdom. — ἀντη, ἄντη, iets tot stand brengen, scheppen, van de godheid. — ἀντη, schepsel (verg. ἀντη). ἀντη, ἀντη, het geschapene. ἀντη, ἀντη, de plicht van het schepsel (van den mensch). ἀντη, ἀντη, al zijn medeschepselen (medemenschen).

ἀντη, KW. zva. ἀντη, ἀντη, ἄντη, en ἀντη, KN. de bovenhand hebben, het winnen (verg. ἀντη). ἀντη, ἀντη, elkander de overwinning betwisten. — ἀντη, KN. de bovenhand hebben, het winnen van een ander; KI. van ἄντη, ἀντη, KN. het verliezen tegen een ander, in een gevecht of in het spel. — ἀντη, KI. van ἄντη — ἀντη, ἀντη, KI. van ἄντη, en van ἀντη — ἀντη, KN. zva. ἀντη, of ἀντη, dunner balken, die rondom op de gebindtebalken liggen, om de hellend liggende daksparen er beter op te doen passen, en die tevens tot sierraad dienen, waarom ze ook doorjaans min of meer fraai uitgesneden zijn.

ἄντη, KW. zva. ἄντη, ἄντη, N., ἀντη, K., I. een boom snoeien, besnoeien, door de overtollige takken af te kappen (verg. ἄντη en ἀντη). 2. na de pijl van de tegenpartij, die in de schijf zit, insgelijks een pijl in de schijf schieten; ook een pijl van den tegenoverstaanden vijand door een pijl treffen en zóo stuiten. 3. iets wijten aan iemand; iemand verwijtingen doen, iets verwijten (verg. ἄντη, ἄντη). 4. toenemen, ver-

ergeren, *van een onheil of kwaal.* անդադրել 1. afgehaakt raken. 2. behebt met iets (*verg. անապարհ*). 3. gestuit worden. 4. onmiddellijk gevolgd worden. 5. toegenomen. — *արարչանն ճնարչանն մո.*

դ և ո գ և ն ՚ չ *զի դ և ո ՚*

դ և ո գ և ո ՚ ճ և ո ճ ՚ չ *զի դ և ո ՚*

ս ՚ դ և ո ՚ ճ ՚ չ *զի բի արարչ*

անառիկ ճ ՚ չ *զի բի արարչ*

անան *KN.* treë, trede, *van een trap (verg. անտրոյ և սղոյտրոյ)*; inkeping in den stam van een kokosboom, tot sport om er bij op te klimmen; *fig.* trap, graad. — *անան* opgaan, opklimmen; *ԿՄ.* *zva.* *անան* — *անանն* *KN.* in een stam of steilen opgang inkepingen maken tot sporten of treden om er bij op te klimmen. — *անանորոյ* tot sport of treë gemaakte inkeping; door uithakking of uitgraving in een steilen opgang gemaakte trap. — *անանորոյ ԿՄ.* *zva.* *որանորոյ* — *անանորոյ ԿՄ.* *zva.* *անանորոյ* en *անորանորոյ* of *սղոյտրոյ-սղոյտրոյ*

անան ԿՄ. *zva.* *անան* — *անան* een kind zijn behoefte laten doen door het op zijde buiten den schoot van de moeder te houden, om te voorkomen, dat het kleed van de moeder niet bevuild wordt.

անան ԿՄ. *zva.* *անան* en *անանորոյ ԿՄ.* naam van een heestergewas, waarvan de bladen tot medicijn en de vruchten tot *անանորոյ* gebruikt worden. — *անան ԿՄ.* bij iemand sterk aandringen, door herhaaldelijk vragen, manen of aanmanen (*verg. անան սղոյտրոյ և սղոյտրոյ*). — *անան* het sterk aandringen, enz.

անան 1. *ԿՄ.* *zva.* *անան* *անորոյ* *անան* of *ան սղոյտրոյ* 2. *անան* *Ն.*, *անան* *Կ.*, alarmsein door het op zekere wijze slaan in het rijstblok, bij roof, moord of gepleegd geweld (*bij brand և սղոյտրոյ of սղոյտրոյ*); zóo alarm slaan; anders *սղոյտրոյ և սղոյտրոյ* — *անան ԿՄ.* bij herhaling kort na elkander iets doen, *bv.* slaan of steken (*verg. անան*). *անան* *անան* *անան* aanhoudend wierden met de oorlogsbekkens seinen gegeven. *անան* *անան* *անան* aanhoudend wierden de bekkens geslagen. — *անան* *Ն.*, *անան* *Կ.*, om iets of iemand in het rijstblok slaan.

անան *Ն.*, *անան* *Կ.* (*անան* of *անան* en *անան* *ԿԼ.*) zeggen of meêdeelen aan iemand; wat door

iemand aan iemand gezegd of meêgedeeld wordt (*grondv. ան սղ.* *verg. անան*); *անան ԿՄ.* naam van een bloem, *zva.* *անան* *անան* (*of անան*), zonder het te zeggen (*sans dire*), van iets dat vanzelf spreekt. *անան* *անան* naam van een soort van kleine weesp. *անան* *անան* aan iemand het zeggen. *անան* *անան* zeg het aan niemand! — *անան* *Ն.* *zva.* *անան* *poët.* *zva.* *անան* — *անան* *անան* iemand iets zeggen of meêdeelen. — *անան* *անան* iets zeggen of meêdeelen aan iemand; van iemand of iets iets zeggen aan iemand. — *անան* en *անան* *zva.* *անան* en *անան* ook *zva.* *անան* of *անան* — *անան* *ԿՄ.*, *անան* *ԿԸ.*, wat iemand een ander zegt of te zeggen heeft, ook als onderrigting, vermaning of ontboezeming; een onderrigting of vermaning geven; te zeggen hebben aan iemand; onderrigten. — *անան* *անան* iemand onderrigten, vermanen, over iets onderhouden.

անան ԿՄ. proef, toets (*verg. անան* en *անան*). *անան* *ԿՄ.* veldvuur, een door de dorpelingen van stukken hout of bamboe aangelegd vuur, om zich te warmen (*verg. անան*); zulk een vuur branden of zich bij zulk een vuur warmen. — *անան* *անան* een veldvuur aanleggen; ook takken of loof afhakken. — *անան* *անան* een aangelegd veldvuur.

անան *անան* *զի բի անան* *անան* *ԿՄ.*, *անան* *ԿԼ.*, besnijdenis; de besnijdenis ondergaan; van een jonge (*verg. անան*). — *անան* *անան* een beest slagten; een term bij de hadjis in gebruik. — *անան* *անան* *անան* een jonge besnijden; het besnijdeniswerk verrigten; voor een jonge bij zijn besnijdenis een feest geven. — *անան* *անան* *անան* *անան* een jonge laten besnijden; een besnijdenisfeest geven.

անան *անան ԿՄ.* *zva.* *անան* (*ՄԼ.* *էտգ*). *անան* *անան* *ՕՐ.* een afgehouden stuk. — *անան* *անան* hakken, houwen, afhakken, afhouden.

անան *անան ԿՄ.* teeken, spoor, dat dienen kan om iets na te gaan of te ontdekken, of waaruit iets afgeleid kan worden. *անան* *անան* *անան* spoor zoeken te krijgen van gestolen of geroofd goed. — *անան* *անան* *անան* *անան* spoor krijgen, op het spoor komen. *անան* *անան* *անան* opgespoord goed. — *ան*

անկար *een teeken of bewijs opleveren; aan teekens zoeken te herkennen, spoor zoeken, opsporen; zoeken te ontdekken; onderzoeken, onderzoek doen.*
 անկար անկար *aan teekens te herkennen; ontdekt, bewezen, gebleken.* — անկար *mv.* — անկար *արդար* het opleveren van een bewijs; het opsporen, *enz.* — անկար *արդար* wat tot bewijs dient, teeken, kenteeken. — անկար *արդար* middel tot ontdekking. — անկար *արդար* zie beneden.

արդար *KN.* iemands uitzigt of uiterlijk voorkomen; eloquent, welsprekend; *ook naam van een wilden boom; en KI. van անկար*

արդար *KN.* naam van een zeeschelp, en van het dier, dat er in leeft.

անկար *eign. van Gatoelkátjé in zijn jeugd.*

անկար *en անկար* Zie bij արդար. I.

արդար *zie bij արդար.*

անկար *KN.* geheel door, *gesneden, gebroken, gestoken;* geheel door (of uit) gelezen; geheel weg; afgedaan (*grondv.* անկար *arg.* արդար *en անկար*). անկար *արդար*, անկար *արդար* *K.*, het doorbreken (aanbreken) van den dag. անկար *արդար* *poët. hetz. (arg. տարդարանարդար).* — անկար *doorsnijden, doorbreken, doorvreten; iets tot het einde toe volbrengen.* անկար *արդար* *spr.* անկար *անկար* de geheele nacht door. *Zoo ook enkel անկար* *bv. անկար* de geheele nacht door waken; անկար *անկար* *en անկար* անկար — անկար *mv.* doorsnijden, *bv. touwen.* — անկար *het doorsnijden, enz.; ook een doorsnijder, van een wapen, dat ook het hardste doorsnijdt.* անկար *de wetenschap om (door een toovermiddel) een wapen zoo doorsnijdend te maken.* — անկար *ongebr.; անկար* door iets heen gaan, *zoals een pad dat door een veld loopt;* er geheel door; gelijk uitkomen, *bv. van een onderzoek met dat van een ander.*

անկար *KN.* van die hoedanigheid, dat iets scherp of een kogel er door heen gaat, door te snijden, snijdbaar, te wonden, kwetsbaar, verwondbaar (*arg. անկար* *en անկար*); *ook goerd of juist uitkomen, niet falen, van iemands woord (arg. անկար II.), en zva. անկար* *Verder KI. van արդար* besnijdenis van een meisje. — անկար *eijeren uitbroeijen; uitkomen, van een ei, dat uitgebroeid*

is; fig. uitkomen, blijken waarheid te zijn; ook duidelijk, zva. անկար *bv. van schrift.* — անկար *het uitgebroeid.*

անկար I. *KW.* *zva. անկար* — անկար *of անկար* *KW.* *zva. անկար* *KN.* de drup, benaming van de plaats achter een huis onder het uitstekende afdak, waar het regenwater afdruipt (*arg. անկար*); *ook wel van den rand van een regenscherm.* անկար *druipe de rots, druipesteen.* անկար *under den dakdrup.* — անկար *of անկար* *under de անկար* gaan slapen, *een wijze van անկար* — անկար *de plaats op den grond onder den dakdrup.*

II. անկար *gew. անկար* *ook wel անկար* *KN.* juist, nauwkeurig, juist treffend, doeltreffend. անկար *een juist, nauwkeurig en regtvaardig beheer.* անկար *de juiste weg naar de andere wereld.* — անկար *regt voor de vuist spreken; opregt handelen.* — անկար *of անկար* *maken dat iets juist of nauwkeurig is; juist opgeven; juist opnemen.* — անկար *vizier, mikijzer op een geweer.* անկար *juist schieten.*

III. անկար *KN.* incarnatie (vleesch- of menschwording) van een godheid of den geest van een afgestorvene, *bv. անկար* *— անկար* *zich incarneren (arg. անկար); ook geheel gaar gekookte en gezuiverde suiker in potten of vormen afgieten.* — անկար *in iets, bv. een tijger, zich incarneren.* անկար *bezielde door een godheid of geest.* — անկար *een ziel doen verhuizen in een lichaam, met een ziel een lichaam bezielen.* — անկար *geincarneerd.* — անկար *in een vorm afgieten of af te gieten suiker.* — անկար *middel (of kunst) om zich te incarneren; vorm (pot of halve kokosdop) om suiker in af te gietcu; ook plaats waar de suiker in vormen afgegoten wordt.* *Zoo ook bij verk. անկար*

անկար *անկար* *of անկար* *KN.* droog uitgeperst, uitgewrongen of uitgedropen, *zoodat al het vocht er uit is; ook van een geslagt beest, wanneer al het bloed er uitgelopen is, en geheelenal uitgeperst of uitgedropen, van het vocht dat ergens uitgeperst wordt (waarsch. voor անկար)*

այսպէս *spr.* — այսպէս *zva.* այնտեղ *in den zin van* mensch. Երեսնամեայ այսպէս *alles wat leeft.* — Երեսնամեայ այսպէս *iets* begroeijen, op *iets* groei- jen; kroost, kinderen hebben. Երեսնամեայ այսպէս *begroeid.* Երեսնամեայ այսպէս *spr.* — Երեսնամեայ այսպէս *iets* doen groeijen of opschieten; *iets* doen opkomen *bij iemand.* Երեսնամեայ այսպէս *of enkel* Երեսնամեայ այսպէս *kroost* verwekken. — Երեսնամեայ *of մի* Երեսնամեայ *gewassen; ook zva.* Երեսնամեայ *onkruid.*

Երեսնամեայ *kw.* 1. aanbieding, aanbod (*van* Երեսնամեայ). 2. *kw.* ԵՊԻՏՈՂ *zva.* Երեսնամեայ *of դուրսդուրս* (misschien *eig.* bij onderwerping den overwinnaar aangeboden). 3. *kw.* *zva.* Երեսնամեայ Երեսնամեայ *of Երեսնամեայ* Երեսնամեայ *KN.* schrijvende aan komen loopen; *ook zva.* Երեսնամեայ 4. *zva.* Երեսնամեայ Երեսնամեայ *KN.* *zva.* Երեսնամեայ *aange-* schoten, *van een wild.* Երեսնամեայ Երեսնամեայ *spr.* — Երեսնամեայ *kw.* aanbieden; brengen; gevangen nemen. Երեսնամեայ *zich* zelf aanbieden. Երեսնամեայ *zva.* Երեսնամեայ *ook zva.* Երեսնամեայ Երեսնամեայ *of verb.* Երեսնամեայ *averij* krijgen door te stooten op een rots. — Երեսնամեայ *zva.* Երեսնամեայ

Երեսնամեայ *KN.* *bij* of wesp (*erg.* Երեսնամեայ). Երեսնամեայ *of Երեսնամեայ* honingbij. Երեսնամեայ *de* boschbij. Երեսնամեայ *een* lange dunne wesp. Երեսնամեայ *naam* van een soort van wesp, *en* festoen of roset, *uitgesneden* figuur *in* het midden van den middelsten balk onder de zoldering van een pëndapâ. — Երեսնամեայ *gelijk* een bij of wesp. Երեսնամեայ *gelijk* een kēmitwesp, *zoo* *dun* van middellijf. — Երեսնամեայ *of մի* Երեսնամեայ *gonzend* als van een bijezwerm, *van* de markt op het uur, van 10 tot 11, *als* het er op het drukt *is.*

Երեսնամեայ *KN.* heer, mijnheer, *titel* van Europeanen en Arabieren, *als* ook van hadji's; *ook* als *vrnw.* van de 2de persoon. *Ook* wordt het gebruikt bij het aanspreken van een godheid. (Het is afgeleid van Երեսնամեայ *zoodat* het in zijn *eig.* beteekenis overeenstemt met het *Ar.* Sjeich *en* het *Europesche* senior, seigneur). Երեսնամեայ *de* heeren (de Europeanen en halfbloed Europeanen). Երեսնամեայ *is* Mijzheer thuis? Երեսնամեայ

een zoogenaamde Mijnheer (*zooals* een Arabier of hadji).

Երեսնամեայ *KN.* verbindend voegwoord *zva.* Երեսնամեայ *en* Երեսնամեայ — Երեսնամեայ *en* Երեսնամեայ *en* Երեսնամեայ *kw.* *en* als *deftige* uitdrukking, *hetz.* Երեսնամեայ *KN.* krachteloos, zonder uitwerking, onschadelijk (*erg.* Երեսնամեայ); *onvatbaar* voor de kracht of invloed van iets schadelijks, *zooals* vergift, *besmetting* *en* *tooverij* (*erg.* Երեսնամեայ); *fig.* er tegen kunnen, *iets* kunnen verdragen. — Երեսնամեայ *zva.* Երեսնամեայ — Երեսնամեայ *zva.* Երեսնամեայ *naam* van een geneeskrachtig gewas, *dat* als bloedstelpend middel gebruikt wordt. — Երեսնամեայ *opgezwo-* len beenen hebben, *van* een kraamvrouw.

Երեսնամեայ 1. *KN.* uitgestrooid, verstrooid, verspreid (*grondv.* Երեսնամեայ *erg.* Երեսնամեայ). 2. Երեսնամեայ *of* Երեսնամեայ *kw.* *zva.* Երեսնամեայ *of* Երեսնամեայ — Երեսնամեայ *KN.* *zva.* Երեսնամեայ *strooijen,* zaaijen; verspreiden. Երեսնամեայ *onder* een menigte met de anderen verward raken, *voor* een verkeerde gehouden, *niet* onderkend worden *of* te onderscheiden zijn (*erg.* Երեսնամեայ *en* Երեսնամեայ). — Երեսնամեայ *zva.* Երեսնամեայ — Երեսնամեայ *KN.* slagtoffer.

Երեսնամեայ *kw.* *zva.* Երեսնամեայ *en* Երեսնամեայ — Երեսնամեայ *zva.* Երեսնամեայ — Երեսնամեայ *en* Երեսնամեայ *ver-* doold; *in* het ongereede geraakt, *op* zijde gelegd, verlegd (*erg.* Երեսնամեայ *en* Երեսնամեայ). Երեսնամեայ *al* meer en meer van de weg afraaken, *van* het eene dwaalspoor op het andere geraakt, *hoe* langer *hoe* meer tot ellende vervallen; *van* iedereen verschoven worden (*erg.* Երեսնամեայ).

Երեսնամեայ *kw.* *zva.* Երեսնամեայ *KN.* *zva.* Երեսնամեայ 2. — Երեսնամեայ *zva.* Երեսնամեայ — Երեսնամեայ *zva.* Երեսնամեայ

Երեսնամեայ *KN.* *iets,* *zooals* een kris, *zwaard* *of* lans, *om* iemand *of* zich zelf te doorsteken *en* het leven te benemen; *doorsteking.* Երեսնամեայ *zelfmoord.* — Երեսնամեայ *iemand* doorsteken. — Երեսնամեայ *zich* zelf met een wapen doorsteken.

Երեսնամեայ *Է.,* *zie* Երեսնամեայ
Երեսնամեայ *KN.* *een* werpspies (*erg.* Երեսնամեայ *en* Երեսնամեայ). — Երեսնամեայ *of* Երեսնամեայ *een* werpspies bezigen, *met* een werpspies werpen. — Երեսնամեայ *iemand* met een werpspies werpen. — Երեսնամեայ *met* een werp-

spies; met een werpspies te doorboren, *eenscheldwoord*.
 ἄντισημα of ἀντισημα en ἄντισημα KN.
 sterke inspanning van krachten van een met won-
 dermagt begaafde, om den geest in dien gespannen
 en hoog opgewonden toestand te brengen, waarin
 iemand volgens Iudische voorstellingen wonderen
 kan verrigten (*van ἄντι of ἀντι II. en ἄντισημα*
Skr. Triwikrama is een benaming van God
Wisnoe, als die bij zekere gelegenheid in een ont-
zaglijk groote gestalte met drie stappen de drie we-
relden doorstapte. ἄντισημα ἄντισημα zva. ἄντι
σημα ἄντισημα ἄντισημα — ἀντισημα
 in een ontzaglijke gestalte veranderd).

ἀντισημα of ἀντισημα ook ἀντισημα Ar.
 KN. zich het hart vasthouden, om zich tegen iets,
 bv. lachen, te verzetten; ook standvastigheid van
 het hart in het zich verzetten tegen zijn lusten (Ar.
 توکل, *tawakkoel*, zijn toevertrouwen stellen; zich
 verlaten). — ἀντισημα ἄντισημα het hart standvastig
 maken, zich sterk houden.

ἀντισημα Ar. KN. zich stil en gelaten onderwerpen
 (Ar. توقف, *tawaqoeph*, stilstaan, zwijgen).

ἀντισημα KN. aluin.

ἀντισημα KN. onheil, ramp, ongeluk, tegenspoed;
 ongeluk of tegenspoeden hebben; ongelukkig (verg.
 ἀντισημα); ongelukkig slagen; mislukken; vergeef-
 sche moeite doen met iets, voor niet, bv. iets ge-
 reed maken. — ἀντισημα ongelukkig maken, een
 ongeluk aanbrengen of berokkenen, schaden; onge-
 luk aanbrengend, ongelukkig makend, ongeluk ver-
 oorzakend; schadelijk, gevaarlijk. ἀντισημα
 een ongeluk hebben of lijden, door een ongeluk ge-
 troffen worden; ongelukkig; verongelukt; ramp, te-
 genspoed.

ἀντισημα KN. wat met iets, dat men doet, behaald,
 verkregen of gewonnen wordt; voordeel (verg. ἀντισημα
 ἄντισημα). ἀντισημα niet de moeite loonend,
 vruchteloos. ἀντισημα ἄντισημα het loon (wat er
 meê gewonnen wordt) is moeite. — ἀντισημα loo-
 nen, beloonen; tot belooning voor moeite geven;
 moeite loonend. — ἀντισημα of ἀντισημα be-
 looning voor gedane moeite.

ἀντισημα of ἀντισημα KW. weerstand bieden (verg. ἀντισημα
 ἄντισημα). — ἀντισημα zva. ἀντισημα

ἀντισημα zie ἀντισημα

ἀντισημα KN., omgang, omgang om den tempel te
 Mekka; een omgang doen (Ar. طواف, *tdawaph*);
 iemand die rondgaat, rondreist (Ar. *tdawaph*).
 ἀντισημα een met zijn waren rondlopend
 koopman.

ἀντισημα KN. benaming van een onderwijkmester te
 Batavia (Holl. tweede, secundus?).

ἀντισημα KN. getrouw zich houden en blijven bij zijn
 werk (Ar. تاوადجوہ, het aangezigt op of naar
 iets rigten of gerigt houden).

ἀντισημα KN. de lucht, het luchtruim, zva. ἀντισημα
 open, niet overschaduwd, een opene plaats; het
 aanzien of uitzigt van iets, zooals het zich voor-
 doet; KW. aanschouwing (verg. ἀντισημα). ἀντισημα
 ἀντισημα en ἀντισημα ἀντισημα ἀντισημα spr.
 — ἀντισημα poet. zva. ἀντισημα aanschouwen, aanzien.

ἀντισημα KN. aangezien worden; te zien zijn; ook
 naam van een geding. ἀντισημα zie bij ἀντισημα
 ἀντισημα — ἀντισημα iets, zooals papier of ka-
 toen, tegen het licht houden, om er de gebreken in
 te ontdekken; iets gebruiken om iets te beschouwen,
 bv. een gebrand glas, om er meê naar de zon te
 zien. — ἀντισημα het aanschouwen of beschouwen.
 ἀντισημα naar mijn beschouwing, zooals ik de
 zaak beschouw. — ἀντισημα zie boven.

ἀντισημα KW. zva. ἀντισημα en ἀντισημα (verg. ἀντισημα).
 — ἀντισημα zva. ἀντισημα en ἀντισημα —
 ἀντισημα zva. ἀντισημα en ἀντισημα
 ἀντισημα KW. zva. ἀντισημα KN. schut; beschutting;
 ook naam van een berg. ἀντισημα het boord
 van een prauw (verg. ἀντισημα). — ἀντισημα iets be-
 decken, op zijde beschutten. — ἀντισημα zich op
 den rand, op de zijde van iets bevinden.

ἀντισημα KN. uitzigt, voorkomen van iets of iemand, hoe
 het er uitziet, bv. goed of slecht (verg. ἀντισημα). ἀντισημα
 ἀντισημα het is hem al aan te zien, dat
 hij slecht is. J.

ἀντισημα KW. zva. ἀντισημα — ἀντισημα KN. zva.
 ἀντισημα

ἀντισημα zva. ἀντισημα

ἀντισημα KN. kom, van aardewerk (verg. ἀντισημα ἀντισημα
 ἀντισημα ἀντισημα en ἀντισημα). ἀντισημα
 ἀντισημα een kleine, fijne kom. ἀντισημα een
 kom van goud.

ἀντισημα KN. ledige plek of tusschenruimte in een reeks

van gelijksoortige voorwerpen, *bv. tusschen huizen of in hekwerk; poet. zva. ἡσθησιών* — *ασθῆσιον* ἡσθησιών ledig; met ledige handen; ijdel, nutteloos. ἡσθησιών κν. ledig, vacant, niet aanwezig, opgehouden; ophouden, stilstaan; nalaten (*Hoogd. unterlassen*), verzuimen; nagelaten, verzuimd (*van al wat niet geregeld doorgaat of voortgezet wordt. Vrg. ἡσθησιών en ἡσθησιών*). ἡσθησιών κν. geregeld, zonder verzuim; niet in gebreke blijven *iets te doen*. — ἡσθησιών κν. iemand iets onthouden, dat hij anders geregeld krijgt; niet in iets doen, wat er anders geregeld in gedaan wordt; (*iets ledig maken, uitledigen. G.*). ἡσθησιών κν. niet krijgen, wat men geregeld ontvangen moet, gebrek lijden. — ἡσθησιών κν. iets doen ophouden, zoodat het niet geregeld plaats heeft; *iets, zooals een wacht, verzuimen; van zijn post wegblijven.*

ασθησιών κν. naam van een soort van waaier-palmboom (*Borassus flabelliformis*), waarvan de bladen vroeger door de Javanen gebruikt wierden om op te schrijven (*vrg. ἡσθησιών en ἡσθησιών Skr. t̄dla, de Palmyra-boom. Vrg. ἡσθησιών en ἡσθησιών*). ασθησιών κν. zoo dik als de stam van een tal-boom. ασθησιών κν. talboom.

ασθησιών κν. zva. ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. bijenest, bijekorf; honiggraat; bijeteelt (*Skr. tala, diepte, kuil, hol*). ἡσθησιών κν. een soort van olie uit de fabeltijd, daar men zich mee smeerde om zich onkwetsbaar te maken. — ασθησιών κν. duidelijk spreken; duidelijk hooren. — ασθησιών κν. zva. ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. spr. — ασθησιών κν. zva. ἡσθησιών κν. en ἡσθησιών κν. (*Skr. p̄t̄dla, een hol, kloof*). — ἡσθησιών κν. zva. ἡσθησιών κν. en ἡσθησιών κν. (*Skr. pratāla, een van de zeven afdelingen van de lagere gewesten*).

ασθησιών κν., ασθησιών κν., touw, koord, band, lijn; leidsel (*vrg. ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. en ἡσθησιών κν.*); ook naam van een goudgewicht, zva. twee biting of 12 s̄ḡā, ongeveer 1,56 Ned. wigkje. ἡσθησιών κν. een kwart gulden. ασθησιών κν. binden; verbinden, zamenbinden. ασθησιών κν. verslindend touw, voor slang en tijger. ἡσθησιών κν. (*of ἡσθησιών κν.*) ἡσθησιών κν. zich verhangen met een koord. ασθησιών κν. een halve of heele strik in iets, zooals een touw, die gemakkelijk los te trekken is.

ασθησιών κν. een wijze van den gordel om te doen. ασθησιών κν., ασθησιών κν., een vaste knoop. — ασθησιών κν. zva. ασθησιών κν. ασθησιών κν. ασθησιών κν. ασθησιών κν. ασθησιών κν. en ασθησιών κν. spr. — ασθησιών κν. ἡσθησιών κν. iets binden, aanbinden, zamenbinden, vastbinden, vastmaken. — ασθησιών κν. ἡσθησιών κν. iets ergens aan vastbinden; met iets binden. — ασθησιών κν. een kwart gulden (*vroeger een zesdehalf*) in zilveren munt. ασθησιών κν. of ασθησιών κν., ασθησιών κν. of ασθησιών κν., bij elkander gebonden; met elkander verbonden; verbindtenis, verbond, vereeniging.

ασθησιών κν. zva. ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. en ἡσθησιών κν. benaming van de muziek, die een Wajang- of to-peng-vertooning voorafgaat en op een furioso uitgaat. — ασθησιών κν. zva. ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. aanhoudend nagebootst worden.

ασθησιών κν. scheur, berst, in den grond; gescheurd van den grond. ἡσθησιών κν. de vrouwelijke schaamdeelen. — ἡσθησιών κν. scheuren, bersten. ἡσθησιών κν. in een scheur vastgeraakt, of vastgeklemd zitten.

ασθησιών κν., ἡσθησιών κν., drie; nommer drie; als attribuuft dikwijls ἡσθησιών κν. of ἡσθησιών κν. en ἡσθησιών κν. of ἡσθησιών κν. vóór een naamw. in benamingen van één hoeveelheid ἡσθησιών κν. en ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. zva. ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. of ἡσθησιών κν. en ἡσθησιών κν. of ἡσθησιών κν. drie personen; als complement, met zijn drieën. ἡσθησιών κν. (*of ἡσθησιών κν.*) ἡσθησιών κν. drie jaar. ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. dertig. ἡσθησιών κν. (*of ἡσθησιών κν.*) ἡσθησιών κν. drie honderd. ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. dertien. ἡσθησιών κν. (*of ἡσθησιών κν.*) ἡσθησιών κν. drie-en-twintig. ἡσθησιών κν. (*of ἡσθησιών κν.*) ἡσθησιών κν. derdehalf. ἡσθησιών κν. (*of ἡσθησιών κν.*) ἡσθησιών κν. derdehalf honderd, 250. ἡσθησιών κν. (*of ἡσθησιών κν.*) ἡσθησιών κν. 2500. ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. de derde. ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. derde; en driemaal. — ἡσθησιών κν. en ἡσθησιών κν. zva. ἡσθησιών κν., ἡσθησιών κν. (*naar de drie bestanddeelen van een ei*); ook zva. ἡσθησιών κν., ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. (*of ἡσθησιών κν.*) spr. — ἡσθησιών κν., ἡσθησιών κν., elk drie. ἡσθησιών κν. (*of ἡσθησιών κν.*) ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. offeren voor een overledene op den derden dag na het overlijden. — ἡσθησιών κν. ἡσθησιών κν. de

derde (bij twee andere); ook (even als သုတေသန) voor met (namelijk met twee andere); en zoo ook wel တစ်လကျော်ကတည်းက တစ်လကျော်ကတည်းက eig. drie geworden met. တစ်လကျော်ကတည်းက တစ်လကျော်ကတည်းက de derde. နေ့စဉ်တစ်လကျော်, နေ့စဉ်တစ်လကျော်, de derde maand van het zonnejaar. Ook နေ့စဉ်တစ်လကျော် of တစ်လကျော်ကတည်းက KN. zva. နေ့စဉ်တစ်လကျော် of နေ့စဉ်တစ်လကျော်ကတည်းက het drooge jaargetij, de oostmoesson, in een engeren zin de eerste, tweede en derde mángsá, in een ruimeren zin de elfde tot en met de vierde. တစ်လကျော် in de oost- en west-moesson. — တစ်လကျော် KN. door gebrek aan regen onvolwassen gebleven of blijvend, van vruchten. — နေ့စဉ်တစ်လကျော်, တစ်လကျော် iets met zijn drieën verrigten; op iemand of iets met zijn drieën tegelijk aanvallen; voor een vrouw in de derde maand van haar zwangerschap een offerhande doen. — တစ်လကျော် zva. တစ်လကျော် တစ်လကျော်ကတည်းက pass. — နေ့စဉ်တစ်လကျော် of နေ့စဉ်တစ်လကျော်ကတည်းက en တစ်လကျော် of တစ်လကျော်ကတည်းက drie te zamen of onder elkander. တစ်လကျော်ကတည်းက နေ့စဉ်တစ်လကျော် benaming van de pajoeng van de zonen en dochters van den Vorst bij vrouwen van den tweeden rang, boven en beneden verguld, in het midden wit. သစ်တောတစ်လကျော် (verkorting van သစ်တောတစ်လကျော်) KN. een derde van een လံ သrie en een halve duit. — တစ်လကျော်ကတည်းက of တစ်လကျော်ကတည်းက en တစ်လကျော်ကတည်းက တစ်လကျော် of တစ်လကျော်ကတည်းက in drieën gedeeld. သစ်တောတစ်လကျော် သစ်တောတစ်လကျော် een derde. နေ့စဉ်တစ်လကျော်ကတည်းက twee derden. တစ်လကျော်ကတည်းက တစ်လကျော်ကတည်းက een driesprong. — တစ်လကျော်ကတည်းက of တစ်လကျော်ကတည်းက en တစ်လကျော်ကတည်းက of တစ်လကျော်ကတည်းက in drieën deelen; voor een derde van de opbrengst een land bewerken. — တစ်လကျော်ကတည်းက, တစ်လကျော်ကတည်းက, benaming van een rang van beamtbeneden een တစ်လကျော်ကတည်းက

အက္ခရာ KN. zva. တွေ့ရုံ နှစ်လှိုင် en နှစ်လှိုင် (Skr. loe-lá, balans, weegschaal). — နှစ်လှိုင် နေ့စဉ်တစ်လကျော် KN. een onrustig leven leiden, gelijk aan de onrustige beweging van een balans; overal door het ongeluk vervolgd worden; gedurige rampspoed (verg. နှစ်လှိုင်တစ်လှိုင် en နှစ်လှိုင်တစ်လှိုင်). — အက္ခရာ တွေ့ရုံ KN. zva. နှစ်လှိုင်

အက္ခရာ I. KN. Ml. zva. အက္ခရာတို့ နေ့စဉ်တစ်လကျော် (အက္ခရာ) အက္ခရာတို့ KN. zich doof houden.

II. KN. အက္ခရာ en အက္ခရာ zva. နှစ်လှိုင်ကတည်းက en တစ်လကျော်

အက္ခရာ — အက္ခရာတို့ KN. echt, louter, onvermengd, onvervalscht. တွေ့ရုံကတည်းက လouter goud. နေ့စဉ်တစ်လကျော် een echte Javaan. အက္ခရာတို့ကတည်းက အက္ခရာ zoo echt mogelijk.

III. အက္ခရာ in de spreektaal, anders အက္ခရာတို့ en အက္ခရာ, အက္ခရာတို့ en အက္ခရာတို့, dra, weldra, spoedig; vervolgens, weldra daarna; ten spoedigsten (verg. အက္ခရာတို့). အက္ခရာ en အက္ခရာ KN. zva. အက္ခရာ — အက္ခရာတို့ကတည်းက အက္ခရာတို့ကတည်းက spoedig en spoedig weer, spoedig na elkander, iets doen, bv. iemand te drinken geven of inschenken.

အက္ခရာ KN. blad, bladeren.

အက္ခရာ poet., gew. နှစ်လှိုင်ကတည်းက of အက္ခရာကတည်းက KN. duidelijk; blijkbaar, openbaar (verg. နှစ်လှိုင် သစ်တော en တစ်လကျော်); duidelijk (goed) zien of hooren; het is duidelijk; het blijkt. — နှစ်လှိုင်ကတည်းက သစ်တော — အက္ခရာကတည်းက အက္ခရာကတည်းက of အက္ခရာကတည်းက အက္ခရာကတည်းက iets duidelijk maken, verduidelijken, doen blijken, bewijzen; iets doen blijken; een blijk of blijken geven van iets; van iets zich duidelijk overtuigen; (ook melden, gewagen, en toewijzen. G.). — အက္ခရာကတည်းက heel duidelijk; opgaaf, mededeeling; verslag, rapport. တစ်လကျော်ကတည်းက opgaaf, mededeeling, verslag, rapport doen. — အက္ခရာကတည်းက iemand een opgaaf, meedeeling, verslag of rapport doen; iemand iets opgeven, enz. — အက္ခရာကတည်းက အက္ခရာကတည်းက iets opgeven, mededeelen of rapporteren aan iemand; omtrent iets of iemand verslag geven of iets rapporteren. — အက္ခရာကတည်းက wat tot opgaaf of verklaring dient. အက္ခရာကတည်းက zva. အက္ခရာ III.

အက္ခရာ KN. naam van den derden zoon van Watogoenoeng en van de vijfde woekoe.

အက္ခရာ of အက္ခရာ Dr. ၁၁၁၆, KN. bij God!

အက္ခရာ KN. bedwelming, bedwelmd zijn of worden; ook zva. အက္ခရာကတည်းက (verg. အက္ခရာ); en TD. zva. အက္ခရာ အက္ခရာကတည်းက အက္ခရာကတည်းက naam van een soort van pinang, die bedwelming veroorzaakt. တစ်လကျော်ကတည်းက het verveelt mij, bv. je aan te hooren.

အက္ခရာ KN. zva. အက္ခရာ en အက္ခရာ — တစ်လကျော်ကတည်းက of တစ်လကျော်ကတည်းက KN. bestand, blijvend bestaan of aanwezig, krijgen; in bestendig gebruik gekomen, gebruikelijk, gewoon of gewoonte geworden.

အက္ခရာ KN. de krop van een vogel (verg. အက္ခရာကတည်းက); en réservoir of vijver, die het water uit een rivier ontvangt, om het vandaar naar elders te laten loopen.

အိန္ဒိယ KN. booze geest, die ziekten en plagen teweeg-
brengt; toovenaar, beheksker (verg. အိန္ဒိယ). အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ KN. een vervensching. အိန္ဒိယ, bewerking
van een kwaal door tooverrij. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ land-
plaag (verg. အိန္ဒိယ). — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ of
အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ middel tot beheksing; beheksing;
hekser (verg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. ခဝ. အိန္ဒိယ een door God beschikt
onheil tot vergelding of straf voor een vergrijp te-
gen een pligt of een verbod (misschien eig. verkor-
ting van အိန္ဒိယ). Verg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ ခဝ. အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ KN. het hoofd omdraaijen of omwenden, om-
zien, terugzien; fig. naar iemand of iets omzien,
regard slaan op iemand of iets (waarsch. van အိန္ဒိယ).
အိန္ဒိယ pinangnoot, waarvan het
kopje omgebogen is, en die veel tot toovermiddel
gebruikt wordt. — အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ, in een fig. zin. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ zie bij အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ spr. — အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ naar iets omzien. — အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ in een onaangenaamen toestand
van besluiteloosheid of weifeling verkeeren, door het
denken om iemand of iets.

အိန္ဒိယ ခဝ. အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ KN. benaming van nieuw ontgonnen tégal-
veld, of အိန္ဒိယ, als er na de ဝတ် eenig
ander gewas op gebouwd wordt.

အိန္ဒိယ ခဝ. အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ ခဝ. အိန္ဒိယ II.

အိန္ဒိယ KN. iets daar men iets op klein hakt,
kerft of snijdt; hakblok, hakbord of kerfplank,
slachtblok (verg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
en အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ သို့မဟုတ် အိန္ဒိယ သို့မဟုတ်
duidelijk te zien, zooals
van de အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ, daar vrouwen zich
meé geblanket en ingemeerd hebben, en van een
troep vogels, die ergens bij elkander zitten.

အိန္ဒိယ ခဝ. အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ KN. hoopje (verg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. hoopje, grooter dan အိန္ဒိယ, meestal van
gekookte rijst. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ spr. voor ongelijk
verdeeld, bv. uit gunst.

အိန္ဒိယ KN. traag, het tegenovergestelde van
အိန္ဒိယ, talmen, geen voortgang maken, met wer-

ken (verg. အိန္ဒိယ, အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ iets drukken, kneu-
zen, verbrijzelen of verpletteren door er over heen
te rollen (van အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. de onderste post van een venster
of deur, vensterbank, drempel (verg. အိန္ဒိယ);
het raam van een Javaansche paardestal, waarin de
planken bevestigd zijn, daar het paard op staat,
het raam of de rand van een bed.

အိန္ဒိယ KN. een tweede boemboeng, die men bij het
aftappen van အိန္ဒိယ onder aan de eerste vast-
maakt, en waarin het vocht door een gaatje in den
bodem van de eerste loopt. — အိန္ဒိယ, een အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ, gebruiken, nemen of plaats. — အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ, aan een boemboeng een tweede bijvoegen.

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ KN. de grond of hoofdoorzaak
van iets, bv. van een ziekte; grond hebben, geloof
verdiene, van een gerucht (verg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ, te verg-
gaan, te voorbarig.

အိန္ဒိယ KN., အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ alles overal
in de war. — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ in de war zijn, zich
vergissen, misvatten; misvatting (misschien van အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. lenige staken van bamboe op een be-
plant veld, die, met of zonder daarop geplaatste
voorwerpen, met touwen (အိန္ဒိယ) getrokken en
heen weér bewogen worden, om de vogels te verja-
gen. — အိန္ဒိယ, op een veld zulke staken zetten.

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ overal
verspreid liggen, zooals van kleedingstukken in
een vertrek.

အိန္ဒိယ KN. moeras of ráwá met weinig water en
veel slijk.

အိန္ဒိယ K., zie အိန္ဒိယ)

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ, zich overplanten, van het een tot
het ander zich overplanten of overgaan, zooals door
besmetting; iets van een ander of van elders over-
nemen, krijgen, ontvangen, of ook vragen om over
te nemen of over te planten. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ, een ge-
ruucht of berigt overnemen en verder vertellen. အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ or အိန္ဒိယ, spreuken of liedjes over-
nemen (van een ander leeren). အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ al
verder en verder voortgeplant worden of van den

een op den ander overgaan. — արննի op iemand zich overplanten of overgaan; iemand besmetten of aansteken; besmettend. անարննոյտոյ besmet worden, aangestoken raken. — արննոյտոյ iets doen overgaan of zich doen voortplanten, doen besmetten. — արբոննի besmettelijk, aanstekelijk; ook meêdoen, hetzelfde doen wat men een aander ziet doen. — արննոյտոյ of անարննոյտոյ van een ander overgenomen of overgegaan; besmetting.

արննի oungebr.; արննի արնննեան (of աննեան) omtrent iets wat verteld wordt, uit belangstelling hier en daar nadere informaties inwinnen. — արբոննի zich hoe langer hoe verder verbreiden, van een gerucht; uit belangstelling informaties inwinnen.

դառնալիս een plat woord voor արննոյտոյ արննոյտոյտոյտոյ spr. sva. դառնալիս արննոյտոյտոյտոյ արննոյտոյտոյտոյտոյ niet kunnen schrijven.

անննի KN.; աննննի of աննննի scheef of bezijden geraakt, bv. bij het inslaan van een spijker of het hakken met een bijl. Van անննի sva. աննննի).

անդրադրու KN. het snellen of voortschieten door de lucht van een geworpen speer, of van een straal; straling van de zon. — անդրադրու door de lucht snellen, van een pijl; stralen, zijn stralen werpen, van de zon; met iets dat lang is, zooals een speer of harpoen, werpen. — անդրադրուեմ m. — արդրուդրու door de lucht snellend, stralend; stralen.

ատատոյ Ar. طلاق, KN. verstooting van een vrouw; echtscheiding (vrg. ատատոյ). — ատատոյ een vrouw verstooten; iemand, die een verzoek heeft, afwijzen. — արդատոյ het verstooten.

արդատոյ KN. naam van een wilden boom, waarvan het hout tot brandhout en ook wel tot buitenpalen van een huis gebruikt wordt.

անտատոյ of տարդարոյ of անտատ անտարդոյ KN. het gehemelte achter in den mond, het zacht gehemelte tot aan de huid; de keel achter in den mond bij de huid (vrg. անտարդ).

անննոյ KN 1. spion, bespieder (vrg. դառնդրադրու en անննոյ). 2. een klein spits toeloopend mandje, om gevangen sprinkhanen in te doen voor de gemaks; een soort van fuik (vrg. արդարոյ դառնդրու en աննն). 3. անննոյ of անտարդ անննոյ

naam van een boom, waarvan het hout tot brandhout, soms ook wel tot timmerhout, gebruikt wordt. — անննոյ verspieden, bespieden. — աննննի m. — արնննոյ het verspieden; en verspieder, spion.

անոյտոյ zie արդարոյ

անդրադրու zie անննոյտոյ

անննոյ KN., արննի, ergens komen zien of kijken; iemand gaan of komen zien, bezoeken, om te zien, hoe hij het heeft; iets, zooals gewas, gaan zien, hoe het er meê staat; bezoek, visite (vrg. անդրու դառնալիս en աննն); ook անննոյ KN. verschijning, gezigt in een droom. աննննոյ անտարդնի bezoek, in den ruimsten zin van het woord. — անննոյ արննի gaan zien of kijken; iets (bv. aantekeningen) inzien, om natezien of op te zoeken. — աննննի արդարոյ iemand een bezoek brengen of gaan bezoeken, om te zien hoe hij het heeft; ergens komen zien, om te weten, hoe het met iets staat.

արդատոյ KN. terugkaatsing, terugwijzing, afwijzing; afweringsmiddel; op denzelfden dag ergens vandaan terugkeeren. դառնարդատոյ of դառնանտարդ տարդարոյ gebed tot afwering van den duivel. անտարդ արդարոյ միջոցառում միջոցառում middel tot afwering van kwaad. անտարդտարդ een zwarte kip met witte vlekken. արդատոյ ballast, in een vaartuig. արդարանտարդ omgekeerd uitkomen, bv. van een droom. — արդատոյ iets terugkaatsen; iets afwijzen; een bode, of een persoon, die bij iemand gekomen is, terugzenden of terugwijzen; de terugtogt of terugreis aannemen. Zoo ook արդարանտարդ — արդարոյ tegen iets een afwerings- of bezweringsmiddel aanwenden. — արդատոյ middel tot terugkaatsing of afwering; voorbehoedmiddel; iemand die iets afweert, tegenwerkt of iemand terugwijst. — արդարոյ gemaaakte opening in de sawahdijkjes, om het water af te laten loopen op een ander sawah-veld (vrg. արդատոյ bij արդար).

դառնարդ KN. blijk, waaruit iets te zien is; blootlegging, openlegging, van de kaarten bij het spel (vrg. անտարդ). — անդառնարդ te zien, zichtbaar; gebleken, blijkbaar (vrg. արդատոյ en արդատ).

դառնարդ KN. een keukenmandje, waarin men

kèmiri, brambang en andere dingen voor de keuken bewaart.

අර්ථය of සංචාරය KN.; අර්ථය er in loopen, iets bij ongeluk verkeerd doen, *bv. in het spreken, zoodat men zich bij ongeluk verpraat, in het loopen, zoodat men verkeerd loopt, in het dobbelspel een ongelukkigen worp doen.*

අර්ථය KN. *zva. අර්ථය සොයා ගැනීම* — *අර්ථය* KN. onderzoeken, om te zien, waar en hoe iemand of iets zich bevindt (*verg. අර්ථය* Een ander *අර්ථය* zie boven). — *අර්ථය* blijken; gebleken. *අර්ථය* *zva. අර්ථය*

අර්ථය KN. naam van een bloem, de anjelier; ook naam van een zijden stof, van een batiksel, en van het fatsoen van een vaarttuig.

අර්ථය *naam van het verblijf van Sentandéwâ, die daarom de Pandita van Talkândâ genoemd wordt.*

අර්ථය KN.; *අර්ථය* en *අර්ථය* voor iets of iemand zorgen (*verg. අර්ථය*).

අර්ථය of *අර්ථය* KW. *zva. අර්ථය* *අර්ථය* KN. een lap achter aan een kindermuts en achter aan de muts van de *අර්ථය*, die nek en ooren bedekt; ook de muts zelf (*verg. අර්ථය*); en *zva. අර්ථය*

අර්ථය KN. een kleine metalen doos met scharnieren, *zoals een tabaks- of snuif-does (verg. අර්ථය)*.

අර්ථය KN. bidsluier voor de vrouwen, *die alleen maar het benedengedeelte van het aangezicht onbedekt laat (verg. අර්ථය)*.

අර්ථය KN. band, touw. G. (waarsch. van *අර්ථය* en *අර්ථය* 3.). — *අර්ථය* een vogel de vlerken aan elkander haken, dat hij niet vliegen kan; iemand de handen en voeten binden.

අර්ථය KW. *zva. අර්ථය* *අර්ථය* en *අර්ථය* KN. bij tijds. *අර්ථය* nog bij tijds, nog tijd hebben, *van iets dat nog wel wat uitgesteld kan worden.* — *අර්ථය* omtrent iets zóo handelen, dat men het beschouwt als iets, dat nog wel wat tijd heeft, *het* maar langzaam verrigten of nog wat uitstellen.

අර්ථය *poët. zva. අර්ථය*

අර්ථය of *අර්ථය* KN. *zva. අර්ථය (verg. අර්ථය)*

අර්ථය. — *අර්ථය* of *අර්ථය* *ists* navolgen, nabootsen, namaken. — *අර්ථය* of *අර්ථය* *poët. hetz.* — *අර්ථය* of *අර්ථය* voorbeeld of voorschrift, om na te volgen (*verg. අර්ථය* *අර්ථය* en *අර්ථය*). *අර්ථය* of *අර්ථය* iets tot voorbeeld nemen.

අර්ථය *zie අර්ථය*

අර්ථය KN. afkomst, afkomstig; afstammeling (*verg. අර්ථය* *අර්ථය* *අර්ථය* en *අර්ථය*). *අර්ථය* afstammeling van goede menschen. *අර්ථය* iemand van afkomst. *අර්ථය* afstammeling van Bataviërs, of van afkomst een Bataviër. *අර්ථය* iemand van Bataviasche afkomst.

අර්ථය *අර්ථය* of *අර්ථය* KN. onderhoorigheid van een rijk, land, *désa* of *Vorst.* *අර්ථය* al de onderhoorigheden van het eiland Java.

අර්ථය *zie අර්ථය*

අර්ථය *zie අර්ථය*

අර්ථය of *අර්ථය* KW. *zva. අර්ථය* *අර්ථය* KN., *අර්ථය* KD., kleverig en vlekken makend sap, dat uit sommige boomen, planten en de schil van vruchten vloeit (*verg. අර්ථය* en *අර්ථය*); *fig. en gemeen* voor afkomstig; ook *fig.* voor ingeworteld, van slechtheid.

අර්ථය KN. duidelijk, van iemands spreken, *zoodat een zaak duidelijk uiteengezet wordt; verduidelijking, uiteenzetting, van hetgeen onder een woord verstaan wordt (van අර්ථය).* — *අර්ථය* *අර්ථය* iets duidelijk voordragen of uiteenzetten.

අර්ථය *අර්ථය* N., *අර්ථය* K., onverdroten, in het werken of verrigten van iets; naarstig, volhardend ijverig (*verg. අර්ථය* *අර්ථය* *අර්ථය* en *අර්ථය*). — *අර්ථය* *අර්ථය* iets naarstig, met onverdroten ijver, doen. *අර්ථය* *අර්ථය* *අර්ථය* of *අර්ථය* met naarstigheid of onverdroten ijver.

අර්ථය KN. voortgevloeid, in een figuurlijken zin voor iets dat op iets anders gevolgd en er uit voortgekomen is; en *zva. අර්ථය* verschieten, van kleuren, en *අර්ථය* of *අර්ථය* het gaande gemaakt worden, van *genegenheid* of *gunst*; ook naam van een bloem, en van een *අර්ථය* *අර්ථය*

အာဂီနီအာဂျ (of အာဂီနီအာဂျ) အာဂီနီအာဂျ
အာဂီနီအာဂျ het vorstendom van Dëmak is voort-
gevloeid (voortgekomen) uit het vorstendom van
Madjäpäit. — အာဂီနီအာဂျ bij het zoeken alles nauw-
keurig nagaan (erg. အာဂီနီအာဂျ).

အာဂီနီအာဂျ of အာဂီနီအာဂျ KN. nasporing, onder-
zoek (van အာဂီနီအာဂျ erg. အာဂီနီအာဂျ). — အာဂီ
နီအာဂျ iets onderzoeken, iets nagaan, naar iets
onderzoek doen (erg. အာဂီနီအာဂျ).

အာဂီနီအာဂျ KW. 1. zva. အာဂီနီအာဂျ (2. een rijst-
veld. G.).

အာဂီနီအာဂျ KN. zva. အာဂီနီအာဂျ maar
van dikker klonters; gemeen woord voor kind. —
အာဂီနီအာဂျ gemeen woord voor zijn behoef-
te doen.

အာဂီနီအာဂျ zie အာဂီနီအာဂျ

အာဂီနီအာဂျ zva. အာဂီနီအာဂျ

အာဂီနီအာဂျ KN. fundament, grondslag (erg. အာဂီနီအာဂျ); het
voor een gedeelte in den grond staan; zoodat het
vast staat, bv. van een pilaar (erg. အာဂီနီအာဂျ); ook
naam van een aardvrucht. — အာဂီနီအာဂျ iets fonde-
ren, van iets het fundament leggen; iets in den
grond vast zetten. — အာဂီနီအာဂျ met fonda-
ment; in den grond vastgezet; fondering, fonda-
menten.

အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ enz., zie အာဂီနီအာဂျ

အာဂီနီအာဂျ KN. nat, bv. van kleëren en van nog vocht-
tig hout of niet verdorde takken (erg. အာဂီနီအာဂျ
အာဂီနီအာဂျ en အာဂီနီအာဂျ). — အာဂီနီအာဂျ iets nat of
vochtig maken, netten, bevochtigen; zich nat laten
worden. — အာဂီနီအာဂျ nat, bv. gebruikt wor-
den; en zva. အာဂီနီအာဂျ kleed om nat te mo-
gen worden; dagelijksch kleed, dat nat mag wor-
den, zooals van een waschvrouw; badkleed. အာဂီ
နီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ geen kleëren hebben, die
nat mogen worden, daar men geen kleëren heeft
om zich te verdroogen.

အာဂီနီအာဂျ KN. overblijfsel, wat van iets vroegers over-
gebleven is; achtergelaten spoor of teeken van iets
(erg. အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ en အာဂီနီအာဂျ).
အာဂီနီအာဂျ naar de overgeblevene spo-
ren er van aan de pägër. အာဂီနီအာဂျ een gewezen
dëmang. အာဂီနီအာဂျ de sporen wegdoen,
spr. voor de verdenking van iets, dat men gedaan
heeft, zoeken uit te wisschen door iets anders te

doen, dat die verdenking weerspreekt. Zoo ook အာ
ဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ
အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ
အာဂီနီအာဂျ spr. — အာဂီနီအာဂျ KW. zva. အာဂီနီအာဂျ en အာဂီ
နီအာဂျ KN. naar of om iets vragen. အာဂီနီအာဂျ (of အာ
ဂီနီအာဂျ) door vragen berigten inwinnen, en iemand
iets vragen. အာဂီနီအာဂျ voormalig goed of be-
zit van iemand. — အာဂီနီအာဂျ overblijfsels,
ruïne; en zva. အာဂီနီအာဂျ achtergelaten spoor. အာ
ဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ voormalige regentswo-
ning of regentszetel.

အာဂီနီအာဂျ N., အာဂီနီအာဂျ K., schrift, geschrevene trek-
ken, geteekende of geschilderde figuur of figuren;
inscriptie; ook အာဂီနီအာဂျ KN. het op de tafel van
het noodlot geschrevene. အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ အာဂီ
နီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ het mij beschoren lot. အာဂီ
နီအာဂျ N., အာဂီနီအာဂျ K., schrijver, klerk
(erg. အာဂီနီအာဂျ). — အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ (poët. အာ
ဂီနီအာဂျ) schrijven, iets schrijven; ook op iets schrij-
ven en figuren teekenen. — အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ
poët. အာဂီနီအာဂျ iets beschrijven, op iets schrijven;
iets opschrijven. — အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ
အာဂီနီအာဂျ voor iemand iets schrijven of opschrijven. —
အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ het schrijven, enz. —
အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ het geschrevene of
geteekende; iemands schrift; schrijfwerk; om te schrij-
ven. အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ schrijfwerk. အာဂီ
နီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ elkander schrijven,
briefwisseling houden (erg. အာဂီနီအာဂျ အာဂီ
နီအာဂျ). — အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ plaats om
te schrijven, schrijfwertrek. — အာဂီနီအာဂျ အာ
ဂီနီအာဂျ iets dat men gebruikt om te schrijven;
schrijfflessenaar. အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ schrijf-
wertrek. အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ schrijftafel. အာဂီ
နီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ pennemes (anders အာဂီနီအာဂျ
အာဂီနီအာဂျ).

အာဂီနီအာဂျ KW. zva. အာဂီနီအာဂျ KN. steeds zonder ver-
andering voordurend, ongestoord, duurzaam; voor-
spoedig, zonder tegenspoed; voorspoed hebben; we-
lig; welig tieren, gedijen; voortdurend dezelfde ge-
zindheid koesteren; ook onvermengd, zuiver, vol-
maakt (erg. အာဂီနီအာဂျ en အာဂီနီအာဂျ). အာဂီနီအာဂျ
အာဂီနီအာဂျ volmaakt schoone! — အာဂီနီအာဂျ voortdu-
ren, voortgaan. — အာဂီနီအာဂျ အာဂီနီအာဂျ iets bestendi-
gen, voorspoedig, ongestoord gelukkig doen zijn;

welig doen tieren. — အကျဉ်းအကျဉ်း gelukkig sla-
gend, *bv. in het planten of fokken*; gemakkelijk
tieren, goed voort willen, *van planten*; voorspoed,
bestendigheid, welvaart; vruchtbaarheid. — အကျ
ကျဉ်းအကျဉ်း middel om voorspoedig te maken.

အကျဉ်း KN. ten einde toe nauwkeurig onderzocht,
afgesproken, uitgerekend of opgehelderd, geheel
duidelijk en klaar, kant en klaar. — အကျဉ်းအ
ကျဉ်း *iets ten einde toe nauwkeurig onderzoeken,
enz.; kant en klaar maken.*

စိစာအကျဉ်း *zie အကျဉ်းအကျဉ်း*

အကျဉ်းအကျဉ်း of စိစာအကျဉ်း *en verb. အကျဉ်းအကျဉ်း* of *ခါ
ကျဉ်းအကျဉ်း* KN. naam van een heestergewas met donker-
kleurige bladen: basilicumkruid (Skr. *toelasi*).
Het wordt gebruikt om op de graven of bij offer-
handen te leggen. De pitjes van de vruchten zijn
eenigzins verkoelend, en worden in sommige dran-
ken gemengd.

အကျဉ်း or စိစာအကျဉ်း *en အကျဉ်းအကျဉ်း* of *ခါကျဉ်းအကျဉ်း* KW.
zva. အကျဉ်း KN. onderlegsels, al wat men ergens on-
der legt, om te maken dat het niet den grond raakt;
een losse of looze bodem; bekleedsel van een kist
of koffer.

အကျဉ်း or အကျဉ်း KN.; အကျဉ်းအကျဉ်း or *ခါကျဉ်းအကျဉ်း*
op al-
lerlei wijze strijkende voelen of zoeken. — အကျဉ်း
or အကျဉ်း met de twee voorste vingers over het
een of ander deel van het lichaam strijken en het
zachtjes drukken (*een wijze van pidjëtten; vrg. အကျ
ကျဉ်း* 2.); langs, tusschen of onder iets, *bv. tusschen
zijn kleéren*, strijkende voelen of tasten, *bv. om iets te
zoeken*; futselen, om iets te ontstelen; naar iets snuffe-
len, iets zoeken te ontdekken. — အကျဉ်းအကျဉ်း al
voelend en tastend; futselen; snuffelen om iets te zoeken.

အကျဉ်းအကျဉ်း or အကျဉ်းအကျဉ်း KN. in de lengte over
den grond uitgestrekt, *zoals van een langen boom-
wortel*; het zich voortschuiven van een slang met
het voorste gedeelte van het lijf, *na het achterste
gedeelte aangetrokken te hebben*. — အကျဉ်းအကျဉ်း
zich in de lengte over den grond uitstrekken; zich
in de lengte over den grond voortschuiven (*vrg.
ကျဉ်းအကျဉ်း*). — အကျဉ်းအကျဉ်းအကျဉ်း *iets, bv. een
arm, lange stok of rank*, in de lengte of languit
neêrleggen.

အကျဉ်းအကျဉ်း or အကျဉ်းအကျဉ်း KN. met den snavel in
de veêren pluizen, *van een vogel*. — အကျဉ်းအကျဉ်း

in de veêren of in het haar krabben of pluizen;
iets uitpluizen; nasporen, navorschen, uitvorschen.

စိစာအကျဉ်း *zie စိစာအကျဉ်း*

အကျဉ်းအကျဉ်း KN.; အကျဉ်းအကျဉ်း *grootte scha-
de en verliezen lijden, bv. in den handel*; in ar-
moede of ellende vervallen, ongelukkig worden door
verlies van tijdelijke goederen.

အကျဉ်းအကျဉ်း KN.; အကျဉ်းအကျဉ်း *tezoek raken; tezoek ge-
raakt, weg, verlegd (vrg. အကျဉ်းအကျဉ်း *en* အကျဉ်းအကျဉ်း
of အကျဉ်းအကျဉ်း).*

အကျဉ်းအကျဉ်း *zie အကျဉ်းအကျဉ်း*

အကျဉ်းအကျဉ်း or အကျဉ်းအကျဉ်း KN. het ergens inkruipen
(*vrg. အကျဉ်းအကျဉ်း *en* အကျဉ်းအကျဉ်း*). — အကျဉ်းအကျဉ်း or
အကျဉ်းအကျဉ်း ergens inkruipen, *zoals in struikge-
was, of een bij in een bloem.*

အကျဉ်းအကျဉ်း or အကျဉ်းအကျဉ်း KN.; အကျဉ်းအကျဉ်း or အကျဉ်း
အကျဉ်း *scheef (niet regt uit) gaan; slinksch. အကျဉ်းအကျဉ်း
အကျဉ်းအကျဉ်းအကျဉ်းအကျဉ်းအကျဉ်း* deze cigar brandt
scheef af. — အကျဉ်းအကျဉ်း *andere wegen inge-
slagen zijn, zoodat men elkander uit het oog ver-
loren heeft.*

အကျဉ်းအကျဉ်း or အကျဉ်းအကျဉ်း *zie အကျဉ်းအကျဉ်း*

စိစာအကျဉ်း KN. trog, langwerpige houten bak; krib,
paardekrib; dergelijke trog voor smidswater, koel-
vat (*vrg. အကျဉ်းအကျဉ်းအကျဉ်း*).

စိစာအကျဉ်း *Ar. 3, 5*, KN. het lezen of zingen, in-
zonderheid van den Koran, voor een afgestorvene.

အကျဉ်းအကျဉ်း KN.; အကျဉ်းအကျဉ်း *niet stroken, niet met elkander
overeenkomen, daar het één niet bij het ander
voegt en niet goed staat (vrg. အကျဉ်းအကျဉ်း).*

အကျဉ်းအကျဉ်း KN.; အကျဉ်းအကျဉ်း *van streek, in de war, geraken
(vrg. အကျဉ်းအကျဉ်း *en* အကျဉ်းအကျဉ်း).*

စိစာအကျဉ်း *zie အကျဉ်းအကျဉ်း*

အကျဉ်းအကျဉ်း *zie အကျဉ်းအကျဉ်း*

စိစာအကျဉ်း or အကျဉ်းအကျဉ်း KN. de slurf of tromp van
een olifant; ook van vliegen en andere insecten.
— စိစာအကျဉ်း *met de slurf iets vatten of houden.*

အကျဉ်းအကျဉ်း *zie စိစာအကျဉ်း*

စိစာအကျဉ်း KN. *zva. အကျဉ်းအကျဉ်း* ook *zva. အကျဉ်းအကျဉ်း* —
စိစာအကျဉ်း *omtreut iemand zich ongevoelig
of hardvochtig gedragen, of iemand aan zijn lot
overlaten; een kind overlaten aan de natuur.*

အကျဉ်းအကျဉ်း KW. vlakte, plein. G.

စိစာအကျဉ်း or အကျဉ်းအကျဉ်း KN.; အကျဉ်းအကျဉ်း *op ze-
kere hoogte, zoals op het schouder, of tegen iets*

aan, schuins in de hoogte, gedragen of gezet, *van vele lange voorwerpen*. — *အိတ်တင်တင်* of *အိတ်တင်တင်* zóo gedragen of gezet.

အိတ်တင်တင် zie *အိတ်တင်*

အိတ်တင် KN.; *အိတ်တင်* wegschuilen, zich aan het oog onttrekken (verg. *အိတ်တင်* en *အိတ်တင်*). — *အိတ်တင်* iets uit het oog verloren hebben.

အိတ်တင် KW. zva. *အိတ်တင်* — *အိတ်တင်* met een blaaspíjp schieten, of op iets schieten. — *အိတ်တင်* blaaspíjp, blaasroer. *အိတ်တင်* spr.

အိတ်တင် ongebr.; *အိတ်တင်* KN. *het eten haastig instoppen, inproppen, opslokken* (verg. *အိတ်တင်* en *အိတ်တင်*).

အိတ်တင် KN. het geluid van iets, dat op den grond valt, *zoals van een vrucht die van een boom valt* (verg. *အိတ်တင်*).

အိတ်တင် TD. KN. een van bamboe of rotting gevlochten siri-h-doos (verg. *အိတ်တင်*).

အိတ်တင် KN., voetzool; ook zool van een schoen of pantoffel (van *အိတ်တင်*).

အိတ်တင် en *အိတ်တင်* KN. ooglid.

အိတ်တင် zie *အိတ်တင်*

အိတ်တင် zie *အိတ်တင်*

အိတ်တင် of *အိတ်တင်* KN. voorbeeld, model (verg. *အိတ်တင်*) — *အိတ်တင်* of *အိတ်တင်* iets tot voorbeeld nemen, navolgen.

အိတ်တင် zie *အိတ်တင်*

အိတ်တင် Ml. *taledoer*, slaapkop (*vantidoer*); KN. zva. *အိတ်တင်*

အိတ်တင် WJ. zva. *အိတ်တင်*

အိတ်တင် KN., ook wel *အိတ်တင်* K., publieke danseres, dansmeid (verg. *အိတ်တင်* en *အိတ်တင်*).

အိတ်တင် of *အိတ်တင်* KN. de hoofdwortels van een boom (verg. *အိတ်တင်* en *အိတ်တင်*).

အိတ်တင် of *အိတ်တင်* of *အိတ်တင်* KN. paaltjes langs de kant van een weg, of achter een dam tot steun; omheining van boomtakken; droogstaken; staken om iets, *zoals netten*, op te droogen, of ook om iets, *zoals een net*, uit te spannen (verg. *အိတ်တင်*).

အိတ်တင် KW. 1. zie *အိတ်တင်* 2. zva. *အိတ်တင်* naar iets gelijkheid (Skr. *toelja*). 3. zva. *အိတ်တင်* (Skr. *atoelja*, onvergelijkelijk. FK.). *အိတ်တင်* onvergelijkelijk schoon of fraai.

အိတ်တင် KN. een blad of blaadje met een rand, met twee daarop staande kistjes of trosseltjes; en KI. van *အိတ်တင်* een schenkblad met een vlakken rand, *zoals dien van een schotel* (verg. *အိတ်တင်* en *အိတ်တင်* of *အိတ်တင်*).

အိတ်တင် KW. zva. *အိတ်တင်* en *အိတ်တင်* (verg. *အိတ်တင်*); KN. onderkleed van een vrouw, soms onder een *အိတ်တင်* gedragen. *အိတ်တင်* KW. zva. *အိတ်တင်*

အိတ်တင် 1. K. zie *အိတ်တင်* 2. Soend. zva. *အိတ်တင်* — *အိတ်တင်* WJ. zva. *အိတ်တင်*

အိတ်တင် KN. traag, *bv. in het werk, van gang en van bevalling*; *dralen met iets te doen* (verg. *အိတ်တင်* en *အိတ်တင်*). — *အိတ်တင်* iets traag verrigten, langzaam werken. — *အိတ်တင်* te lang wachten met iets te doen, vertragen.

အိတ်တင် KN. naam van een soort van korte lans (verg. *အိတ်တင်*).

အိတ်တင် KN. ledige tusschenruimte *tusschen twee voorwerpen*; tusschentijd *tusschen twee tijdstippen*; tijdelijk iets niet hebben, *bv. geen vruchten, geen regen* (verg. *အိတ်တင်* en *အိတ်တင်*). *အိတ်တင်* tusschenin. *အိတ်တင်* na hoeveel dagen? *အိတ်တင်* in tusschentijden en ledige uren.

အိတ်တင် N., *အိတ်တင်* K., een meer, groote *ကျ* (kleiner dan *အိတ်တင်* Skr. *taḍḍga*, vijver, *gemaakt waterbekken, talaka*, een groote vijver).

အိတ်တင် zie *အိတ်တင်*

အိတ်တင် KN. een zandbank of ondiepte in een rivier of in de zee. — *အိတ်တင်* voor een gedeelte omgevouwen of omgeslagen, *zoals een hoek van een blad papier of van een mat*. — *အိတ်တင်* iets gedeeltelijk bedekken door er iets overheen te slaan, te vouwen, te plakken, enz.; *een boektoeslaan*. *အိတ်တင်* wordt gezegd van iets, *daar een dag of dagen overheen gegaan zijn*. *အိတ်တင်* laat er geen gras over groeijen. — *အိတ်တင်* iets tot gedeeltelijke bedekking over iets heen leggen, vouwen, plakken, enz.; *iets tot gedeeltelijke bedekking bezigen*; een gedeelte van 't eene over een gedeelte van 't andere leggen; *van een openliggend boek het ééne gedeelte tegen het andere digtslaan*. — *အိတ်တင်* omslag, overslag, het om- of overgeslagen gedeelte van iets; en zva. *အိတ်တင်*

အတုအတို KN. dik, van de oogleden; dikke oogleden hebben (verg. အိမ်အိမ်).

အတုအတိုအတို KN. te lang of te groot, zoodat het ongeschikt wordt, niet past of niet gebruikt kan worden; het doel voorbischieten, zoodat men niet trest.

အတုအတိုအတို zie bij အိမ်အိမ်
အတုအတိုအတိုA zie bij အိမ်အိမ်
အတုအတိုအတို KN. zva. အတုအတိုအတို (ook plotseling sterven zonder voorafgaande ziekte. G.).

အတုအတိုအတို KN. (အတုအတို KN.) doodbaar met de roef, zoodat bij de moskee gereed staat. J.

အတုအတိုအတိုအတို or အတုအတိုအတို KN. de vezelbast van verschillende palmsoorten, waar de blad-en vrucht-stelen uit den stam groeijen, en daar een soort van dozen en zakken van gemaakt worden (verg. အတုအတို en အတုအတို); (ook een opengehakte en geleidigde jonge kokosnoot. J.).

အိမ်အိမ် or အတုအတို KN. naam van een groot mes met een wat gebogen punt, een soort van hakmes. — အိမ်အိမ် met een flaboenng hakken; onverwacht van ter zijden of in de flank aanvallen; ook aanvallen of aanvliegen, zoodat bv. van een broedsche kip. — အတုအတို het zóo aanvallen.

အတုအတိုအတို KN. het geluid van het vallen van regendruppels en kleine steentjes (grond. အိမ်အိမ် verg. အတုအတိုအတို).

အတုအတိုအတို KN. het geluid van het vallen van dikke druppels, van vruchten en andere voorwerpen, die bij gedeelten vallen of gestort worden, ook van gestorte tranen (verg. အတုအတိုအတို en အတုအတိုအတို). — အတုအတိုအတိုအတို bij groote druppels vallen, van tranen. အိမ်အိမ်အတိုအတိုအတို အတိုအတိုအတိုအတို enz., één, twee, enz., druppels of gestorte porties.

အတုအတိုအတိုA zie အိမ်အိမ်အတိုအတို
အိမ်အိမ်အတိုအတိုA zie အိမ်အိမ်အတိုအတို

အတုအတို KN. goot, liggende pijp of buis, daar water door loopt, boven of onder den grond, van hout, bamboe, steen, blik, enz.; dakgoot. အတုအတိုအတိုA door middel van een derde met iemand spreken. အတုအတိုအတို (of အိမ်အိမ်), naam van een corps pradjoeerits van den Vorst. — အတုအတိုA iets van een goot voorzien; voor iemand iets koopen en het geld daarvoor voorschieten.

အတုအတို KN. naam van het schrijffleeken η. — အတုအတိုအတို 1. met een Taling. 2. KN. van အတုအတို (verg. အတုအတို).

အိမ်အိမ် 1. KN. het midden of het diepst van iets; afgrond; ook naam van een klimop met licht blauwe bloemen. 2. KN. zie အတုအတိုအတို အိမ်အိမ်အတိုအတိုA het midden (de appel) van de schijf. အိမ်အိမ်အတိုအတိုA het midden, het diepst, van de zee. အိမ်အိမ်အတိုအတိုA wie, of wat, diep in het hart zit, innig geliefde. — အိမ်အိမ်A een geheim van iemand zoeken te doorgronden. အတုအတိုအတိုA zva. အတုအတိုအတိုA အတုအတိုအတိုA de meest begunstigde.

အိမ်အိမ် 1. N. zie bij အိမ်အိမ် 2. KN. het onderspit delven; iemand onderkruipen (eig. gebogen, neêrgebogen, raken, van အိမ်). — အတုအတိုအတိုA buigen, neigen, zich buigen, vooroverbuigen; naar voren overhellen, overhellen om te vallen; de helling van een berg; geveld, van een lans. — အိမ်အိမ်အတိုအတိုA iets doen buigen, doen nederhellen, nederhalen, omvertrekken; kreuken; een lans vellen. — အိမ်အိမ်အတိုအတိုA het onderspit. G. အိမ်အိမ်အတိုအတိုA een uitdrukking, die men bezigt, wanneer men te kennen wil geven, dat er rede bestaat voor iemand om iets af te staan of toe te geven. Zoo zegt men အိမ်အိမ်အတိုအတိုအတိုA je moest het maar afstaan of toestaan, je hebt het niet noodig; en zoo ook enkel အိမ်အိမ်အတိုအတိုA အိမ်အိမ်အတိုအတိုA အတိုအတိုA ik sta het af, ik heb het niet noodig — အိမ်အိမ်အတိုA of အိမ်အိမ်အတိုA buiging, gebogen toestand, bv. van een tak door de zwaarte van de vruchten, ook van een paal of stut door de zwaarte van de last (verg. အိမ်အိမ်အတို). — အိမ်အိမ်အတိုA of အိမ်အိမ်အတိုA buigen; gebogen; overhangen, zoodat een uitstekende tak. — အိမ်အိမ်အတိုအတိုA iets doen buigen, gebogen maken.

အိမ်အိမ် KN. zva. အိမ်အိမ်A en အိမ်အိမ်အတိုအတိုA (verg. အိမ်အိမ် II, အိမ်အိမ်A en အိမ်အိမ်အတိုအတိုA). — အတုအတိုအတိုA met voorovergebogen of vooruitgestoken hoofd oplettend en nauwkeurig kijken; ook beneden het toppunt staan, van de zon; en brandend, stekend, van de zonnehitte. — အိမ်အိမ်အတိုA zóo iets bekijken; ook zva. အိမ်အိမ်အတိုအတိုA oplettend of scherp naar iets luisteren, door het oor naar die kant te keeren, daar het geluid vandaan komt.

အတုအတို KN. Sd. MI. zva. အတုအတို KN. bak, waarin men krekels met elkander laat vechten; (ook geraamte; en brandstapel. G.). အတုအတိုA een opgelegd mid-

delstuk op de nok van een paudâpâ, tot versiering.
 ଅନ୍ୟ କ୍ଷ. hulp, bijstand; hulp verleenen, helpen, bij-
 staan; met iets helpen; help! ଅନ୍ୟାନ୍ୟା tot hulp
 zijn, helpen, in het algemeen. ଅନ୍ୟାନ୍ୟା elk-
 ander wederkeerig bijstaan. — ଅନ୍ୟାନ୍ୟା pœt. be-
 hulpzaam, tot hulp zijn. — ଅନ୍ୟା iemands helpen,
 om hem te bevredigen. — ଅନ୍ୟା iemands helpen,
 bijstaan, ophelpen, voorthelpen, uithelpen, redden.
 — ଅନ୍ୟାନ୍ୟା behulpzaam, hulpvaardig; hulp-
 vaardigheid; iets waarmee of waaraan iemand ge-
 holpen wordt. ଅନ୍ୟାନ୍ୟାନ୍ୟା geldelijke hulp. —
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟା hulp, bijstand, onderstand, redding;
 dienst die men iemand bewijst; helpen, een dienst
 bewijzen. ଶାନ୍ତୀରାଜ୍ୟାନ୍ୟାନ୍ୟା geen
 redding kunnen krijgen tot genezing. — ଅନ୍ୟାନ୍ୟା
 iemands helpen, aan iets helpen, met iets bij-
 staan, een dienst bewijzen. ଅନ୍ୟାନ୍ୟାନ୍ୟା
 iemand het leven redden.

ଅନ୍ୟାନ୍ୟା କ୍ଷ. zwa. ଅନ୍ୟାନ୍ୟା vrg. ଅନ୍ୟାନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟା କ୍ଷ. zwa. ଅନ୍ୟାନ୍ୟା en ଅନ୍ୟାନ୍ୟା
 କ୍ଷ. geduldig afwachgend, zonder haast te maken;
 een vrucht die op een ongewone tijd aan een boom
 komt. ଶାନ୍ତୀରାଜ୍ୟାନ୍ୟା zonder dralen.

ଅନ୍ୟାନ୍ୟା zie ଅନ୍ୟାନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟା of ଅନ୍ୟାନ୍ୟା କ୍ଷ. zwa. ଅନ୍ୟାନ୍ୟା
 deerniswaardig. — ଅନ୍ୟାନ୍ୟା doen als een deer-
 niswaardige, nederig smeeken om deernis op te wek-
 ken. — ଅନ୍ୟାନ୍ୟା het smeeken om deernis. ଅନ୍ୟାନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟା tranen en smee-
 kingen.

ଅନ୍ୟାନ୍ୟା କ୍ଷ. zwa. ଅନ୍ୟାନ୍ୟା ଅନ୍ୟାନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟା spr.

ଅନ୍ୟା of ଅନ୍ୟା କ୍ଷ. regeling, behoorlijke schik-
 king of plaatsing, zwa. ଅନ୍ୟାନ୍ୟା ଅନ୍ୟାନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟା of ଅନ୍ୟାନ୍ୟା welgemanierd; welgemanierdheid,
 ordentlijkheid van manieren. ଅନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟା beschaafd in zijn manieren. ଅନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟା metaleu sirih-doos met pooten (waarsch. verb.
 van 't Mal. tēmpat-sirih). — ଅନ୍ୟା in een
 drom, de één op den ander. ଅନ୍ୟାନ୍ୟା in
 een digte drom. — ଅନ୍ୟା iets in geregelde en
 behoorlijke orde schikken; ook zwa. ଅନ୍ୟା —
 ଅନ୍ୟା ergens op in orde schikken of plaatsen.
 — ଅନ୍ୟାନ୍ୟା voor iemand regelen of in or-
 de schikken.

ଅନ୍ୟା grondv. van ଅନ୍ୟା en ଅନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟା benaming van een soort van Indisch handels-
 vaartuig.

ଅନ୍ୟା of ଅନ୍ୟା କ୍ଷ. zwa. ଅନ୍ୟା — ଅନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟା iets er op verdedden; tegen iets, in plaats
 van geld, iets anders geven of bieden om het te
 koopen; zoo ook tegen een schuld, om die te verre-
 kenen. — ଅନ୍ୟାନ୍ୟା iets in plaats van
 geld geven of bieden tegen iets anders. — ଅନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟା plaats waar gespeeld wordt, dobbelbaar,
 speelhuis.

ଅନ୍ୟା କ୍ଷ. zelfskwellung, zelfskastiging, om zich door
 strenge onthouding en het dooden van zinnelijke be-
 geerten, hoogere geestelijke magt of de gunst van
 de godheid te verwerven; ascese; een ascetisch leven,
 kluzenaarsleven (Skr. tapâh. Vrg. ଅନ୍ୟା). ଅନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟା ଅନ୍ୟା zulk een leven leiden, aan
 zulk een zelfskwellung zich wijden, tapâ doen. ଅନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟା de kluzenaar, de asceet. ଅନ୍ୟା
 of ଅନ୍ୟା afstammeling van een asceet. ଅନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟା een wijze van tapâ, waarbij men naakt
 gaat zitten. ଅନ୍ୟା spr. ଅନ୍ୟା zie boven.
 — ଅନ୍ୟା om iets tapâ doen. — ଅନ୍ୟା
 en ଅନ୍ୟା zwa. ଅନ୍ୟା (ଅନ୍ୟା ook luister,
 majesteit, waardigheid (Skr. pratâpa). ଅନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟା — ଅନ୍ୟା ଅନ୍ୟା en
 ଅନ୍ୟା een ascetisch leven of kluzenaarsleven
 leiden. ଅନ୍ୟାନ୍ୟା de afstammeling
 van een kluzenaar. — ଅନ୍ୟା ଅନ୍ୟା of
 ଅନ୍ୟା de plaats waar iemand tapâ doet; ver-
 blijf van een kluzenaar, kluzenaarsverblijf.

ଅନ୍ୟା କ୍ଷ. I. zie ଅନ୍ୟା II. onverschillig, zoodat
 men geen notitie neemt van iemand of iets. — ଅନ୍ୟା
 ଅନ୍ୟା zich onverschillig toonen, geen notitie nemen.
 — ଅନ୍ୟାନ୍ୟା iets of iemand met onver-
 schilligheid behandelen.

III. Sd. wannen (Ml. tampi, wau; vrg. ଅନ୍ୟା).
 — ଅନ୍ୟା କ୍ଷ. koren wannen, door het met een
 wan op en neer te gooijen en zoo van het kaf te
 zuiveren (vrg. ଅନ୍ୟା en ଅନ୍ୟା). — ଅନ୍ୟା
 rijst, die gestampt, maar nog te wannen is; ook
 naam van een boomgewas.

ଅନ୍ୟା କ୍ଷ. naam van een lekkernij van in pakjes van
 pisangblad gegiste rijst, katêla, pohoeng of maïs.
 — ଅନ୍ୟା ତାପି maken.

ἄνθρωπος *naam van een Chineesch afgodsbeeld.*
 ἀντιθετικῶς ook ἀναλυτικῶς KN. nauwkeurig onder-
 zoek; met aandacht onderzocht (*van ἀναλυτικῶς en*
ἀντιθετικῶς *erg.* ἀντιθετικῶς). — ἀντιθετικῶς of ἀντι-
 θετικῶς iets nauwkeurig onderzoeken; *een brief*
met aandacht lezen, den inhoud er van nauwkeu-
 rig nagaan.

ἀντιθετικῶς *zie ἀναλυτικῶς*
 ἀντιθετικῶς KW. *zva.* ἀντιθετικῶς en ἀντιθετικῶς
 ἀντιθετικῶς *zva.* ἀντιθετικῶς

ἀντιθετικῶς KN. het vezelachtige, loszittende bekleedsel
 van het onderste gedeelte van de bladsteelen aan een
 kokosboom (*van den Aren-boom ἀναλυτικῶς* genoemd.
Vrg. ἀναλυτικῶς ἀντιθετικῶς ἀντιθετικῶς).

ἀντιθετικῶς KN. schoon op, schoon weg, schoon ten ein-
 de; overal, tot alle plaatsen toe, zoodat er geen
 overgeslagen is (*erg.* ἀντιθετικῶς ἀντιθετικῶς en ἀντι-
 θετικῶς). ἀντιθετικῶς totaal weg, geheelenaal
 verwoest. — ἀντιθετικῶς het geheel tot het einde toe
 brengen. — ἀντιθετικῶς iets geheel opmaken of
 op doen raken, zoodat er niets overblijft.

ἀντιθετικῶς KW. *zva.* ἀντιθετικῶς ἡγεμονία en ἀντι-
 θετικῶς ἀντιθετικῶς *zva.* ἀντιθετικῶς ἀντιθετικῶς
 ἀντιθετικῶς *Zoo ook ἀντιθετικῶς ἀντιθετικῶς*
zva. ἀντιθετικῶς ἀντιθετικῶς ἀντιθετικῶς en ἀντιθε-
 τικῶς (*volgens G.* *zva.* ἀντιθετικῶς). ἀντιθε-
 τικῶς KN., ἀντιθετικῶς N., ἀντιθετικῶς
 ἀντιθετικῶς K., naar de overeenkomst in vorm of gestalte,
bv. van twee menschen of paarden.

ἀντιθετικῶς KW. *zva.* ἀντιθετικῶς ἀντιθετικῶς of ἀντι-
 θετικῶς KN. *zva.* ἀντιθετικῶς de grens, *bv. van een*
bosch of van een distrikt (*erg.* ἀντιθετικῶς).

ἀντιθετικῶς KN. de afmeting, geheele maat, *van de leng-*
te, breedte of dikte van iets; geheel afgemeten (*erg.*
ἀντιθετικῶς en ἀντιθετικῶς); ook *naam van een heestergewas*
en bloem (*erg.* ἀντιθετικῶς). — ἀντιθετικῶς afmeten,
 uitmeten. — ἀντιθετικῶς *zie boven.*

ἀντιθετικῶς of ἡγεμονία KN. een waaijer van gevlochten
 bamboe in de vorm van een vijfkant, vier-
 kant of ook wel rond blad aan een steel, om vaar
 aan te waaijen en zich of iemand te verkoelen (*erg.*
 ἀντιθετικῶς ἀντιθετικῶς ἀντιθετικῶς en ἀντιθετικῶς). — ἀντι-
 θετικῶς met zulk een waaijer wind maken, zich,
 of iemand, verkoelen.

ἀντιθετικῶς KN. dun; slap, *zoals van koffie en thee;*

teër, tenger (*erg.* ἀντιθετικῶς); zwak, zwak staan, *bv.*
van een regtszaak. ἀντιθετικῶς klein van
 moed. ἀντιθετικῶς kitteloorig. — ἀντιθετικῶς dun-
 nen, *in den zin van zich verdunnen, dun worden,*
bv. van een regenwolk, fig. van iemands rijkdom.
 — ἀντιθετικῶς iets dunnen, verdunnen, maken
 dat het dun wordt; ook *figuurlijk.*

ἡγεμονία *zie ἀντιθετικῶς*
 ἡγεμονία KN. plat, niet goed rond of afgerond,
bv. van een kogel, die aan één kant plat is, en
van platte billen.

ἀντιθετικῶς of ἀντιθετικῶς 1. *Ar.* تفسير, uitlegging, ver-
 klaring, *voornamelijk van den Koran* (*erg.* ἀντιθε-
 τικῶς en ἀντιθετικῶς). 2. *verb. van ἀντιθετικῶς*
 ἀντιθετικῶς uitlegkunde. — ἀντιθετικῶς *verb. van ἀντιθετικῶς*
 — ἀντιθετικῶς uitleggen, verklaren. — ἀντιθετικῶς
 1. het uitleggen, verklaren. 2. *verb. van ἀντιθετικῶς*
 — ἀντιθετικῶς *verb. van ἀντιθετικῶς*

ἀντιθετικῶς *zie bij ἀντιθετικῶς*

ἀντιθετικῶς *zie bij ἀντιθετικῶς*

ἀντιθετικῶς KW. *zva.* ἀντιθετικῶς of ἡγεμονία

ἀντιθετικῶς KN. 1. wat van klei of was geboetseerd is,
 boetseersel. 2. metalen beslag, tot bevestiging, *bv.*
op de hoeken van een kist. 3. KN., ἡγεμονία KI.,
 dikke pap met kruiden op de buik van een kind.
 4. *Ar.* طفل, *tdaphi*, teeder, jeugd; jong; jeugd.
 ἀντιθετικῶς ἀντιθετικῶς *zva.* ἀντιθετικῶς ἀντιθετικῶς
 nog een kind. ἀντιθετικῶς grens, grensschei-
 ding, grenspaleu, *van een land* (*erg.* ἀντιθετικῶς).
 ἀντιθετικῶς *naam van een boek over de geschie-*
denis van Adam en Eva. — ἀντιθετικῶς iets boetse-
 ren; iets met een metalen beslag beslaan; zich aan
 iets vasthechten of aanplakken, *zoals een bloed-*
zuiger. — ἀντιθετικῶς *mv., en iets met een metalen*
 beslag beslaan; iemand een bloedzuiger aanzetten;
 KN., ἡγεμονία KI., *op de buik een pap met krui-*
 den leggen. — ἀντιθετικῶς iets met metalen be-
 slag laten beslaan; een bloedzuiger aanzetten; iets
 tot beslag, of tot pap op de buik, bezigen.

ἀντιθετικῶς *zie ἀντιθετικῶς*

ἡγεμονία KN. een met een krommen arm tegen
 een muur of stijl gehechte blaker of lustre (*erg.*
 ἡγεμονία en ἡγεμονία). — ἡγεμονία
 ἀντιθετικῶς aan iets zich, of iets, vasthechten; op een
 voorwerp iets plakken; een vrouw een man, of een

ἡμετέριον. KN.; ἡμετέριον van iemand of iets een proef nemen, bv. om te zien, of iemand den moed heeft, iets te doen.

ἡμετέριον KW. zwa. ἡμετέριον ἡμετέριον en ἡμετέριον (verg. ἡμετέριον). KN. zwak van gezigt, van ouderdom (verg. ἡμετέριον). ἡμετέριον ἡμετέριον zwak, gebrekkig in kennis.

ἡμετέριον KN. iets dat dient om iets op te vangen, bv. een pot of vat om regenwater op te vangen; opvangen, staan om op te vangen, of te ontvangen, bv. de bevelen van zijn heer; van een zeil op een vaartuig, op zijde stann, zoodat het den wind vangt; verder bepaald rantsoen, bepaalde hoeveelheid, die iemand krijgt om te gebruiken of te verteren (verg. ἡμετέριον). ἡμετέριον (of ἡμετέριον of ἡμετέριον) bereid zijn om knorren of berisping te ontvangen, zich aan iemands misnoegen onderwerpen. ἡμετέριον ἡμετέριον de regen opvangen, van sawahs, die an ἡμετέριον genoemd worden; ook de bovenste reipisang aan een tros; en te vlak liggen, van een dak.

ἡμετέριον verk. ἡμετέριον (verk. van ἡμετέριον ἡμετέριον), zoldertje in een Jav. huis boven een ἡμετέριον ἡμετέριον, om het vuil, dat van het dak valt, op te vangen; ook wel van den hemel van een ledikant (ἡμετέριον ἡμετέριον). ἡμετέριον ἡμετέριον naam van een slecht teeken in het haar van een paard. ἡμετέριον ἡμετέριον zwa. ἡμετέριον ἡμετέριον (zie bij ἡμετέριον). — ἡμετέριον KW. zwa. ἡμετέριον KN. zwa. ἡμετέριον in den zin van opvangen. — ἡμετέριον ἡμετέριον iets opvangen; een aanval of slagen opvangen, om die af te pareren; iets tegenstand bieden; iemand zijn bepaald rantsoen geven. — ἡμετέριον ἡμετέριον iets doen dienen, om iets op te vangen; met iets opvangen. — ἡμετέριον ἡμετέριον het opgevangene; waarmee iets opgevangen wordt; ook zwa. ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον bedijkte rijstvelden, die alleen in de regentijd water opvangen en dus ook alleen in de regentijd beplant kunnen worden (verg. ἡμετέριον ἡμετέριον en ἡμετέριον). — ἡμετέριον ἡμετέριον houten of metalen schenkbled.

ἡμετέριον KN. betrokken lucht, zooals in de westmoeson, als de zon niet te zien komt (verg. ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον en ἡμετέριον); ook windstilte, stil weêr, als er geen wind is; stil, bedaard, van storm of baren.

ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον 2. — ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον KW. zwa. ἡμετέριον (acc. pass van ἡμετέριον). — ἡμετέριον zwa. ἡμετέριον — ἡμετέριον godaald, gezakt, naar beneden gegaan, van rang, vermogen of prijs; ook een liesbreuk hebben (verg. ἡμετέριον).

ἡμετέριον KN. inzet, inleg, voorschot om mee te spelen of handel te drijven (verg. ἡμετέριον). — ἡμετέριον ἡμετέριον ergens voor inleggen; iemand geld voorschieten voor zijn handel, zwa. ἡμετέριον

ἡμετέριον KW. zwa. ἡμετέριον KN. naam van een kleinen berg in de Kêdoe.

ἡμετέριον K. en KI. zie ἡμετέριον ἡμετέριον en ἡμετέριον ἡμετέριον. Ml. zwa. ἡμετέριον of ἡμετέριον. Verg. ἡμετέριον

ἡμετέριον zie ἡμετέριον

ἡμετέριον zie ἡμετέριον

ἡμετέριον of ἡμετέριον KN. kleine wan (ἡμετέριον) van gevlochten bamboe, gew. gebruikt om er iets, zooals vruchten, te koop op te leggen op de markt.

ἡμετέριον of ἡμετέριον KN. naam van een zeevisch, een voet lang, twee vingers dik, en rondachtig.

ἡμετέριον of ἡμετέριον KN.; ἡμετέριον of ἡμετέριον iemand, wien men zoekt te ontwijken of voor wien men zich weghoudt, in den mond loopen, toevallig door hem aangetroffen worden.

ἡμετέριον KN. te kwetsen, kwetsbaar; gekwetst raken, zich laten kwetsen; snijden, er in gaan, van een mes; iets kunnen bijten of vermalen; de gewenschte uitwerking hebben, slagen (verg. ἡμετέριον en ἡμετέριον). — ἡμετέριον zwa. ἡμετέριον (verg. ἡμετέριον). — ἡμετέριον kwetsen, een wond toebrengen, van een wapen (verg. ἡμετέριον); de gewenschte uitwerking hebben, bv. van een geneesmiddel.

ἡμετέριον KN. een drevel; doorloopen, verder doorgaan; ook plat woord voor ἡμετέριον en ἡμετέριον

ἡμετέριον KN. uitdooven, de kleur verliezen, verbleeken (verg. ἡμετέριον ἡμετέριον en ἡμετέριον).

ἡμετέριον KN. klep of luifel boven de oogen tegen de zonneschijn, met een smallen rand om het hoofd over de hoofdoek gedragen; ook een soort van gevlochten strooehoed (verg. ἡμετέριον en ἡμετέριον).

ἡμετέριον KN. een soort van scherm, horretje, raam van gevlochten bamboe of een met iets overtrokken

raam, of ook gordijn, om het inzien te beletten, *bv. aan weerszijden van een palankijn* (verg. դարձալի և դարձալի); ook het slijkbord van een rijtuig. դարձալի դարձալի և դարձալի (of դարձալի դարձալի) սօճիսօճի սփ. voor onbewimpeld spreken (geen doekjes er om winden). — դարձալի niet de regte weg gaan; niet naar regt; slinks, ontrouw (verg. դարձալի *Het grondw. schijnt դարձալի te wezen.*)

ուճճ. KN. stalen spoor of vlijm, dat aan de poten van een kemphaan vastgemaakt wordt (verg. ասի). ասիսօճի սփ. — ասիճի met een tādji slaan. ասիճի սփ. pass., en van een tādji voorzien. — ասիճի սփ. met stalen sporen. ասիճի ասիճի haan, dien men met stalen sporen laat vechten (verg. ասիճի սփ.).

ասիճի Ar. جت, diadeem, kroon, zva. ասիճի ասիճի սփ. de kroon der koningen, *titel van een uit het Maleisch vertaald werk.*

դիճի KN. doel waarop gemikt wordt; bedoeling, wat bedoeld wordt, *bv. met een gezegde*; iets waarmee men naar een doel werpt; rigting naar iets toe; tooverij of betoovering, waardoor iemand ziek maakt of een ramp berokkend wordt; juist op zijn tijd; ook zóo maar, alleen omdat men een inval krijgt. դիճի սփ. juist op zijn tijd, gelukkig nog bij tijds. — դիճիճի naar iets als een doel werpen, op iets rooijen, iets zoeken te treffen, op iets, als een doel, aanhouden, naar iets zijn koers rigten of nemen; juist een zekere tijd waarnemen; het treft, het trof; juist iets doen of plaats hebben; juist iets zijn; op een zekere tijd, zva. ասիճի սփ. *bv. դիճի սփ. ասիճի սփ.* op zekeren dag. դիճի սփ. և ասիճի սփ. juist op zijn tijd, gelukkig. դիճի սփ. het juiste punt van het hart treffen, gereeden ingang vinden. — դիճի սփ. juist treffen; juist op iets of een bepaalde tijd treffen; juist te pas komen; iemand aantreffen, ontmoeten; het iemand van pas, naar den zin, maken; suedig. ասիճի սփ. poët. ասիճի սփ. pass., en juist op de regte tijd, juist van pas. — դիճի սփ. poët. zva. դիճի — ասիճի ասիճի of ասիճի, juist, juist op die tijd; op het juiste oogenblik; het toeval; toevallig. ասիճի սփ. և ասիճի սփ. het treffen van het juiste punt van

zijn hart, *zoodat het gereeden ingang bij hem vindt.* — ասիճիճի iets juist treffen. ասիճի սփ. juist getroffen worden. — ասիճի սփ. juist op de tijd gebeuren of komen; juist van pas; juist op het regte punt getroffen. ասիճի սփ. և ասիճի սփ. op het regte punt van het hart getroffen worden, *zoodat iets gereeden ingang vindt.*

դիճի KN. het onderste gedeelte van een onvolledigen regenboog; een hemelsche lichtglans; luister (Skr. *tedja h*, glans, licht, luister. Verg. ասիճի); ook naam van een heester. դիճի սփ. և ասիճի սփ. een poëtische formule van verwelkoming van een aanzienlijken gast. Zoo ook դիճի սփ. և ասիճի սփ. և ասիճի սփ. և ասիճի սփ. naam van het verblijf van God Goeroe (Skr. *tedjomaja*, luister verspreidend). — ասիճի սփ. een lichttenden glans verspreiden.

դիճի KN. benaming van een Persisch paard.

դիճի KN. aanklamping om een schuld (verg. ասիճի); ook naam van een soort van puist. ասիճի սփ. een geit, bok of schaap met twee witte voorpoten. — ասիճի met de voorpoten slaan; *fig. iemand aanklampen om een schuld.* — ասիճի մ. — դիճի սփ. և ասիճի սփ. een paard met de voorpoten doen slaan.

ասիճի KW. zva. ասիճի 1.

ասիճի 1. KW. zva. ասիճի և ասիճի 2. KN. gekookt rijstwater, het water van in een koudil gekookte rijst; stijfisel (verg. ասիճի և ասիճի). ասիճի սփ. և ասիճի սփ. spr. — ասիճի սփ. de rijst afgieten.

ասիճի KN.; ասիճի սփ. naam van een fatsoen van zeil. J.

ասիճի և ասիճի KW. zva. ասիճի և ասիճի ասիճի Ar. *tadjalli*, revelatie, manifestatie, epiphanie; *bv. ասիճի և ասիճի և ասիճի*. Een Vorst is iemand, in wien de majesteit van den Allerhoogste zich openbaart (*een aardsche Majesteit*).

ասիճի KN. een snelle, onmiddellijke of gewenschte uitwerking hebben, van een gebed, geveesmiddel of vergif (verg. ասիճի).

դիճի սփ. zva. ասիճի J.

ասիճի KW. zva. ասիճի և ասիճի և ասիճի KN. ասիճի of ասիճի in evenwigt, van een balans of schalen; met de beide punten waterpas aan den hemel staan, van de wassende

ἀνεπιθυγία); mingenot hebben. τὰς ἀνεπιθυγίας κω. begerlijkheid. — ἀνεπιθυγία van het vermogen van de oogen om te zien gebruik maken.

ἀνεπιθυγία κω. zva. ἀνεπιθυγία tot iets worden; κω. gevolg daar iets op uitloopt; het loopt er op uit; iets ten gevolge hebben, daar het op uitloopt; bij de uitkomst (κω. ook ἀνεπιθυγία). ἀνεπιθυγία met dat gevolg dat. ἀνεπιθυγία hetz. — ἀνεπιθυγία het er op aan laten komen (nam. op hetgeen het gevolg zou kunnen worden); met opzet iets doen met het oog op het gevolg daar het op zal uitloopen. — ἀνεπιθυγία gevolg hebben; iets ten gevolge hebben, er op uitloopen. ημεσὸν ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία als het er op uitloopt, dat ik sterf. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία gevolglijk. — ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία gevolg, uitkomst, resultaat; gevolglijk.

ἀνεπιθυγία κω., ἀνεπιθυγία κω., algemeene benaming voor lood, tin en zink. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία lood. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία zink. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία zie ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία beginnen te heelen, van een wond, die van buiten geheeld, maar van binnen nog niet geheel genezen is.

ἀνεπιθυγία zie ἀνεπιθυγία

ἀνεπιθυγία κω. zva. ἀνεπιθυγία 1. — ἀνεπιθυγία κω., ἀνεπιθυγία κω., dunk, gedachte, die men van iemand heeft. — ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία van iemand een dunk hebben, iets denken. — ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία in verdenking komen.

ἀνεπιθυγία κω. zva. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία (erg. ἀνεπιθυγία). — ἀνεπιθυγία en verk. ἀνεπιθυγία met opzet of voordacht, opzettelijk of moedwillig, iets doen; een getaar trotseren. ἀνεπιθυγία of ἀνεπιθυγία en ἀνεπιθυγία of ἀνεπιθυγία pass. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία met opzet, voorbedachtelijk. ἀνεπιθυγία en ἀνεπιθυγία spr. — ἀνεπιθυγία of ἀνεπιθυγία het doen met opzet, enz.

ἀνεπιθυγία κω. dubbeld, op elkander gestapeld; κω. naam van een boom met geelachtig of met zwarte vlekken gevlamd hout. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία heet ds soort, die voor timmer- en meubelhout dient; ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία die, waarvan krisscheden, gevesten en lanssen gemaakt worden.

ἀνεπιθυγία κω. zie bij ἀνεπιθυγία κω. tuin, lusthof (erg. ἀνεπιθυγία). ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία tuinman, hovenier. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία bloemtuint. — ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία een

tot lusttuin aangelegd stuk grond, pleziertuin; ook wel ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία

ἀνεπιθυγία κω. ernstig, nauwgezet; getrouw (zoodat men ernstig zijn best doet); echt, waar (niet gejoekt); eigenlijk (eigenlijk gemeend); eerlijk; in ernst; ernst, nauwgezetheid, getrouwheid (het tegenovergestelde van ἀνεπιθυγία); ook tot uitdrukking van verwondering over een hoogen graad van hoedanigheid of hoeveelheid, waar wij hoe of wat gebruiken (erg. ἀνεπιθυγία). ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία hoe onnoozel ben je! of wat ben je onnoozel! ἀνεπιθυγία in ernst, in waarheid; eigenlijk, om niet te jokken, om de waarheid te zeggen. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία heel in ernst, in allen ernst, geheel eigenlijk gemeend; in waarheid, geheel naar waarheid. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία woning of huis in den eigentlichen zin. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία getrouw en eerlijk; opregt en welgemeend; in vollen ernst, geloof me! Met deze uitdrukking, als uitroep, beëdigt ook de Javaan. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία zie bij ἀνεπιθυγία — ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία met ernst iets doen; het ernstig meenen. ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία (of ἀνεπιθυγία) ἀνεπιθυγία doe dat met ernst! ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία met ernst (ijver of naarstigheid) leeren; leergierig. — ἀνεπιθυγία het ernstig meenen, er ernst van maken (niet voor de grap doen); ernstig (nauwgezet) aan iets zich houden. — ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία maken dat iemand met ernst en getrouwen ijver bezielde wordt of met ernst en nauwgezetheid iets verrigt. — ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία trouw, getrouw, trouwhartig; met nauwgezetheid, braaf. — ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία ernstig gemeend, ernstig (zonder gekschere); echt, degelijk. — ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία opregtheid, eerlijkheid, braafheid.

ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία zie bij ἀνεπιθυγία

ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία ook ἀνεπιθυγία κω. komkommer (erg. ἀνεπιθυγία). ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία en ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία spr. — ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία naam van een slingerplant, die veel op de komkommerplant gelijkt, en ook dergelijke (maar veel kleiner en niet smakelijke) vruchten draagt.

ἀνεπιθυγία κω. gewend; gewend, aan iets gewoon, worden of raken; aan iets gewennen (erg. ἀνεπιθυγία 1. ἀνεπιθυγία en ἀνεπιθυγία). — ἀνεπιθυγία of ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία zich aan iets gewennen. — ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία iemand aan iets wennen of gewend maken.

ἀνεπιθυγία ἀνεπιθυγία zie bij ἀνεπιθυγία

արամայից of արամայից զի զի արամայից՝
 արամայից զի զի արամայից՝
 արամայից զի զի արամայից՝
 արամայից en verk. արամայից verbastering in de
 spreektaal van արամայից (zie արամայից en vrg. արամայից).
 արամայից զի զի արամայից III.
 արամայից zva. արամայից զի զի արամայից՝
 արամայից of արամայից KN. muizedrek, muize-
 keutels.
 արամայից KI. van արամայից of արամայից en արամայից
 արամայից of արամայից jong, jeugdijg, minderjarig.
 արամայից of արամայից jeugd. արամայից de jonge
 (minderjarige) Sultan. — արամայից KI. van
 արամայից en արամայից
 արամայից զի զի արամայից
 արամայից of արամայից KW. naam van een wapen-
 tuig in den ouden tijd, een soort van werpspies of
 strijdnods (Skr. *tómara*, een ijzeren knods; een
 lans).
 արամայից զի զի արամայից
 արամայից KN. zva. արամայից 2.
 արամայից of արամայից en արամայից of արամայից KN. be-
 paald, precies, bepaald zeker, vast, stellig (vrg. արամայից
 արամայից en արամայից). Het schijnt eig. een verkorting
 te zijn van արամայից. արամայից արամայից
 zijn bepaald verlangen, zijn genomen besluit. արամայից
 արամայից bepaald werk, vaste taak. արամայից
 արամայից zijn precieze naam. — արամայից iets be-
 paald opgeven, voor stellig zeggen. — արամայից
 արամայից ook wel արամայից արամայից iets bepalen,
 verzekeren, vaststellen; iets als bepaald zeker be-
 schouwen, voor zeker houden; zich verzekerd hou-
 den (vrg. արամայից). — արամայից be-
 paling, van het gouvernement of bestuur.
 արամայից KN. einde, zooals van een boek of verhaal
 (Ar. *تاممات*, *tammāt*, het is ten einde. Vrg. արամայից
 արամայից); ook iets goed bekijken, zoodat men er een
 duidelijke en nauwkeurige voorstelling van heeft;
 iets goed en geheel van buiten keunen. — արամայից
 արամայից iets ten einde brengen, uitlezen, doorlezen,
 uitvertellen; iets goed en nauwkeurig bekijken; iets
 door nauwkeurige beschouwing opmerken; iets ge-
 heel laten zien. արամայից արամայից nauwkeu-
 rig met het oog waarnemen.

արամայից արամայից en արամայից KN. զի զի
 արամայից
 արամայից KW. zva. արամայից (waarsch. zamenst.
 van արամայից en արամայից). արամայից KN. be-
 naming van een corps pradjoerits te paard, met
 pistolen, zwaarden en gedeeltelijk met karabijnen,
 gedeeltelijk met lansen, gewapend, de wacht hou-
 dende aan de Sri-mènganti.
 արամայից zva. արամայից
 արամայից զի զի արամայից
 արամայից KN. naam van een soort van sambèl van
 groente met *lombok* en andere kruidertijen. — արամայից
 արամայից, tomis maken; groente tot tomis bereiden.
 արամայից of արամայից KN. een soort van kort zwaard
 of houwer (Pers. *sjem sjar*, Eng. scimeter).
 արամայից Ar. *تمثيل*, *tamthil*, KN. exemplaar,
 voorbeeld, tot waarschuwing of tot navolging.
 արամայից van արամայից, զի զի արամայից
 արամայից զի զի արամայից
 արամայից զի զի արամայից
 արամայից KN. regen, die van buiten inslaat; inregen,
 doorregen, door dak of wanden heen regenen. —
 արամայից door naar binnen geslagen regen
 nat worden.
 արամայից zva. արամայից
 արամայից KW. zva. արամայից en արամայից արամայից
 արամայից KN. opééngheoopt, fig. van de één op de
 andere komende, elkander opvolgende, rampen of
 kwalen.
 արամայից KN. dat gedeelte binnen in het bamboeriet
 aan de geleedingen, dat de leden van elkander scheidt;
 ook naam van een gebak.
 արամայից KN.; արամայից visschen in een արամայից
 vangen; en jagen door een bosch af te sluiten en
 het wild bijéén te drijven (vrg. արամայից).
 արամայից KN. gebakken of gebraden, in platte koek-
 jes zamengedrukte, gegiste kadléé-boonen of boeng-
 kil, een geliefde toespis bij de rijst. — արամայից
 ténpé maken.
 արամայից KN. de termijn of bepaalde tijd, waarop
 een contract (zooals een huurcontract) expireert;
 vervallen, expireren (Port. *tempo*, tijd). արամայից
 արամայից de termijn van afbetaling, de
 tijd waarop een schuld afbetaald moet worden. արամայից
 արամայից արամայից hij heeft

uitgediend, het is gedaan met zijn dienst als ambtenaar (zoals wegens ouderdom of gebreken). — ησθησιολογία met iets, zoals een land, dat men in pacht heeft, of zijn ambtenaarsdienst, ophouden, de tijd er van niet verlengen. — ησθησιολογία bepaalde termijn, tijdsbepaling van de expiratie van een contract.

ησθησιολογία N., αποδοχή K., ontvangst; ontvangen; *bc.* een brief, bevel of belooning; opvatting; iets opvatten, *das* of zoo opnemen of verstaan. αποδοχή ησθησιολογία misverstaan. εις ησθησιολογία spr.; *en* zoo ook enkel ησθησιολογία — ησθησιολογία KN. iets statieus op een presenteerblad met beide handen dragen of houden, om te presenteren, *kl.* van ησθησιολογία ησθησιολογία, αποδοχή K., *ov.*, in de spreektaal *zva.* αποδοχή ησθησιολογία iets in ontvangst nemen, aannemen, ontvangen, recipiëren, onthalen; *iemand's* bede aannemen, verhooren; *iemand* iets in ontvangst geven, ter hand stellen, overhandigen (*verg.* αποδοχή). αποδοχή ησθησιολογία N., αποδοχή ησθησιολογία *en* αποδοχή ησθησιολογία K., *pass.* — αποδοχή ησθησιολογία αποδοχή ησθησιολογία iets in ontvangst geven, overhandigen, ter hand stellen. — ησθησιολογία αποδοχή ποίητ. *zva.* ησθησιολογία αποδοχή — αποδοχή ησθησιολογία bevattelijk, gevat. αποδοχή ησθησιολογία aantrekkelijk, ergdenkend, van aard. — ησθησιολογία αποδοχή ontvangst. — αποδοχή ησθησιολογία αποδοχή receptiekosten (*wat* bij de betaling van pacht aan den beambte, die de pacht ontvangt, gegeven moet worden, *gew.* een dubbeltje van de reaal). — αποδοχή ησθησιολογία of αποδοχή *kl.* van αποδοχή *hooger* krāmā dan αποδοχή ησθησιολογία — αποδοχή ησθησιολογία αποδοχή ησθησιολογία tijd van ontvangst.

ησθησιολογία KN. een ronde van bamboe gevlochtene, ook wel leëren, rijstmaat, van verschillenden inhoud, te Soerakarta zooveel als een αποδοχή in de désa's veel kleiner, elders van één of anderhalf kûti, zoodat er 4 of 5 in een αποδοχή gaan. — ησθησιολογία bij de τόμπό, bij τόμπό's.

αποδοχή KN. een van bamboe gevlochten waa of groot rond bord met een opstaanden rand, om rijst te wannen, of ook om er iets op te droogen of uit te stallen (*verg.* αποδοχή III. *en* ησθησιολογία).

σημειολογία K., *zie* σημειολογία KN. koopen tegen levering op tijd (voor later te leveren waar het geld geven, een soort van koop, die in het Ar. salam genoemd wordt). — σημειολογία iets koopen tegen levering op tijd.

σημειολογία 1. KN. stormend, met een vaart, met kracht en geweld, aanvallen, op of tegen iets aanstuiven; een stormende aanval, ook van een windvlaag en golfslag. 2. N., σημειολογία K., of αποδοχή ησθησιολογία *en* αποδοχή ησθησιολογία verhaal van geleden schade, wat voor verloren geraakt goed op iemand te verhalen is; vergoeding, schadevergoeding (*verg.* αποδοχή III.). — σημειολογία KN. 1. een stormenden aanval doen; op iemand of iets aanstuiven; *fig.* iemand of iets bestormen. 2. N., σημειολογία K., *iets*, *bc.* een hoogeneisch, door den nood gedrongen, maar aangrijpen. 3. σημειολογία αποδοχή op iemand het verhalen; iemand aansprakelijk stellen. αποδοχή ησθησιολογία αποδοχή ησθησιολογία *pass.* αποδοχή ησθησιολογία αποδοχή ησθησιολογία verhaalbaar, te verhalen op iemand; aansprakelijk, tot vergoeding gehouden, verantwoordelijk, zijn of worden. αποδοχή (*of* αποδοχή) αποδοχή ησθησιολογία voor zijn rekening nemen. — αποδοχή ησθησιολογία αποδοχή ησθησιολογία iets vergoeden, voor iets schadevergoeding geven of zich aansprakelijk stellen; *iemand* schadevergoeding geven. αποδοχή ησθησιολογία αποδοχή ησθησιολογία te vergoeden; ook de schadevergoeding van iets lijden. — αποδοχή ησθησιολογία αποδοχή ησθησιολογία K., troepen doen aanvallen, tot een aanval aanvoeren. αποδοχή ησθησιολογία αποδοχή ησθησιολογία K., iets laten vergoeden, de vergoeding van iets opleggen aan iemand; voor iets iemand aansprakelijk stellen; met iets iemand schadeloosstellen, iets tot schadevergoeding geven aan iemand. — ησθησιολογία KN. *poët. zva.* αποδοχή *en* *fig.* bestormen, van gevaren of onheilen. — αποδοχή ησθησιολογία KN. bestorming, stormende aanval.

σημειολογία KN. zitten met de beenen naar achteren en een weinig op zijde getrokken, zoodat men met het ééne bil er op zit, zoals de vrouwen veelal zitten (*verg.* αποδοχή *en* ησθησιολογία). αποδοχή ησθησιολογία *en* αποδοχή ησθησιολογία spr. — αποδοχή ησθησιολογία op iets op genoemde wijze zitten. αποδοχή ησθησιολογία spr. *zva.* αποδοχή ησθησιολογία αποδοχή ησθησιολογία KN. kassie. G. (*verg.* αποδοχή ησθησιολογία *en* αποδοχή ησθησιολογία); *het* is de Mal. naam van een veel-

riekende stof van de ballen van een beest, dat op Java onbekend is, van sterker geur dan *ਯਾਯਾ*

ਅਨੈ-ਯੁਨੰਡ *ਅਨੈ-ਯੁਨੰਡੀ* en *ਅਨੈ-ਯੁਨੰਡੀ* KW. zva. *ਅਨੰ* en *ਯੁਨੰਡੀ*

ਅਨੈ-ਡਿਕੁਯ KN. getwijd, tot koord gedraaid, garen, bastvezels, enz.; *ਅਨੈ-ਡਿ* of *ਅਨੰਡਿ* koord (verg. *ਯੁਯੁ* en *ਯੁਯੁਯੁ*). *ਅਨੰਡਿ* (of *ਯੁਨੰਡਿ*) aanhoudend van boven toestroomend water.

— *ਅਨੈ-ਡਿ* iets twijuen, tot koord draaijen, bv. al rollende op de dij; koord maken; iets, zooals de namen van zijn voorouders, in geregelde volgorde opzeggen; armen verzorgen, onderhouden (verg. *ਯੁ ਆਯੁ*). *ਅਨੈ-ਡਿ* iets tot een lang koord draaijen. — *ਅਨੈ-ਡਿਕੁਯ* twijn, getwijd.

ਅਨੈ-ਡਿ en *ਅਨੰਡਿ* KW. zva. *ਅਨੰਡਿ* KN. *ਯੁਯੁ* (of *ਯੁਯੁਯੁ*) *ਅਨੈ-ਡਿ* (of *ਅਨੰਡਿ*), fijn zout, dat aan het zeestrand gemaakt wordt.

ਅਨੈ-ਡਿ KN.; *ਅਨੰਡਿ* afwijken, een zijpad inslaan. *ਅਨੰਡਿ* *ਅਨੰਡਿ* herhaaldelijk afwijken, al meer en meer afdwalen.

ਅਨੈ-ਡਿ KW. zva. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* en *ਅਨੰਡਿ* KN. zamenstroomen, zamenvloeijen, zich vereenigen, van een rivier of loopend water met een ander; zamenvloeijen, van lichtstralen; ook zamen zich met elkander vereenigen, van troepen menschen, die van verschillende kanten komen. — *ਅਨੰਡਿ* zich ontlasten, van de ééne rivier in de andere; ook ontbolsterde rijst (*ਅਨੰਡਿ*) koopen (verg. *ਯੁਨੰ*). — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* ontbolsterde rijst verkoopen. *ਯੁਯੁ ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* spr. — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* *ਅਨੰਡਿ* zamenvloeiing van twee rivieren, plaats waar twee loopende waters zich vereenigen; ook gekocht, van *béras*; (rijstverkooper. G.). — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* middel, geld) om ontbolsterde rijst te koopen.

ਅਨੰਡਿ KN. een brandend stuk hout; een brandend talhout van de haard.

ਅਨੰਡਿ KN. zva. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* geheelenal verdelgd, geheelenal te niet of verloren gaan, zoodat er niets van overblijft.

ਅਨੰਡਿ zva. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* en *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* spr.

ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* zva. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ*

ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ KN.; *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* met een vlaag tegen

iets aanslaan of op iets aanvaren of vliegen; tegen iets aan of naar iets toe waaijen, van wind, rook, stuvend stof, enz. (verg. *ਅਨੰਡਿ*); tegen zijn, van den wind; een vaart of slag vlak in 't gezigt geven. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* vlak in het zeil blazen, van den wind. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* teruggedreven worden door den wind, van een schip. — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* op iets neêrslaan, zoodat het er door bedekt wordt. — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* met iets, zooals de hand, tegen iets, bv. het gezigt, aanslaan. — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* poët. zva. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* het aanslaan, enz. — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* KW. zva. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ*

ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ KN. afslaan, van de hand wijzen. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* niet afslaan, niet versmaden, wat het ook wezen mag. — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* iets afslaan, van de hand slaan, afwijzen, van de hand wijzen, afkeuren, weigeren, versmaden. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* *ਅਨੰਡਿ* bedanken voor hetgeen iemand gepresenteerd wordt te gebruiken. — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* afwijzend, van iemand, wiens manier het is maar af te wijzen. — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* wat afgewezen of afgekeurd wordt, wat of wien men niet hebben wil; versmadeling. — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* het afslaan, enz.

ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ KW. zva. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* zva. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* zva. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* spr.

ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ KN. stomp, zonder punt, afgestompt, van puntige voorwerpen, zooals een spijker (verg. *ਯੁਯੁ* *ਅਨੰਡਿ* en *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ*).

ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ KN. zamentreffen; zamenloopen, zamenvloeijen; zich aan elkander sluiten; van verschillende kanten zamenkomen; elkander tegemoet treden, het eerste bij elkander komen, van bruid en bruidegom, bij de *ਅਨੰਡਿ* *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* de zamenkomst van de partijen om in een regtszaak verhoord te worden. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* de zamenkomst van partijen bij een geregteijk onderzoek. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* klets, klets! op een ruwe wijze haastig, iets behandelen of afdoen (verg. *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ*). — *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* of *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* van verschillende kanten bij elkander komen, elkander ontmoeten.

ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ 1. KW. zva. *ਅਨੰਡਿ* en *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* 2. KN. zie *ਅਨੰਡਿ-ਯੁਯੁ* 3. K. zie *ਅਨੰਡਿ* (verg. *ਅਨੰਡਿ*)

բարձր). — արեւմտյան KN. *zie bij արեւմտյան*
ook zva. արեւմ. en zva. արդիւնայ K. *zie bij*
արեւմ.

արեւմտյան of արեւմտյան KN. *geheel uitgestort of*
uitgeschud, zoodat er niets meer in overblijft, bv.
door het onderste boven keeren van een mand of
iets daar het in is; gheelenaal meêgedeeld aan een
ander, van iemands kennis of kundigheden. արեւմ.
դարձողութեան արեւմտյան արեւմտյան — *արեւմտյան*
of արեւմտյան *iets geheel uitstorten of*
uitschudden; fig. tot het laatste toe uitputten of uit-
kraanen. — արեւմտյան of արեւմտյան *meervoud.*

արեւմտյան KN. *opgehoopt, opgestapeld; zich ophoo-*
pen, zich opstapelen, ook fig. bv. van iemands be-
zigheden (erg. արեւմտյան). — *արեւմտյան* *sta-*
pelen, opstapelen, ophoopen, op elkander op een
hoop leggen. — արեւմտյան *mv., stapels of hoopen*
maken, op stapels zetten. — արեւմտյան *hoop,*
stapel; bij hoopen, bij stapels.

արեւմտյան KW.; արեւմտյան zva. արեւմտյան
արեւմտյան *Ml. zva. արեւմտյան*

արեւմտյան KN. *verdelgd, verwoest; uitgerooid; uit-*
gestorven (erg. արեւմտյան). — *արեւմտյան* *verdelgen,*
verwoesten; uitroeijen. — արեւմտյան *mv. — արեւմտյան*
of արեւմտյան *geheel ver-*
delgd of uitgerooid.

արեւմտյան *zie արեւմտյան*
արեւմտյան KW.; արեւմտյան zva. արեւմտյան of
արեւմտյան

արեւմտյան KN., արեւմտյան KW., *iets vlaks,*
waarmeê men iets van zich terugslaan of terugkaatsen
kan; het pandeksel van een geweer of pistool. արեւմտյան
արեւմտյան *een hand lang. — արեւմտյան* *արեւմտյան*
արեւմտյան *iets met de vlakke hand, of iets dat*
vlak is, van zich afslaan; iets, zooals een slag,
afweren; met de vlakke hand of uitgestrekte en
aanêngesloten vingers een zachten slag geven; een
beschuldiging van zich afwerpen op den beschuldiger,
of met een beschuldiging beantwoorden, zoodat men
zich zelf daarmee vrijwaart; tegen den mast slaan, van een zeil. արեւմտյան արեւմտյան spr.

արեւմտյան KN.; արեւմտյան *iets van hetgeen een*
ander gekocht heeft, overnemen en zóo deelen in
den koop. արեւմտյան *met een ander meêlachen.*
արեւմտյան *met een ander meêlezen, bv. een*

courant. արեւմտյան արեւմտյան *meêvertellen*
wat algemeen verteld wordt. — արեւմտյան
iets van hetgeen men gekocht heeft, aan een ander
overdoen of in koop afstaan. — արեւմտյան *wat*
van een koop overgenomen wordt. արեւմտյան
արեւմտյան *deelgenooten in een koop of onderneming.*

արեւմտյան KN. *zóo gewond of gewond raken, dat er*
een stuk vleesch af of uit is; een gapende wond.
— *արեւմտյան* *een stuk er uithakken of snijden;*
drek of vuil met iets, zooals een scherf of blad,
opruimen en weggooijen of wegruimen. արեւմտյան
արեւմտյան *zóo gehakt of gewond raken, dat er een stuk*
uit is. արեւմտյան արեւմտյան *van iedereen ver-*
smeten of verstootten, overal vandaan gejaagd wor-
den. — արեւմտյան *iets, zooals een blad, daar*
men drek of vuil meê opschept om het weg te
ruimen.

արեւմտյան KW. zva. արեւմտյան արեւմտյան *en արեւմտյան*
KN. oplegsel, een opgelegde rand van goud,
silver of passement aan de beide einden van een
gordel; een breede ingeweven rand in een saroeng
of aan de beide einden van een béd. — արեւմտյան
KW. zva. արեւմտյան արեւմտյան *als meê-*
drijvend vuil, spr. van iemand die met een ander
in ziju gevolg overal meêreist; ook overal heengaan,
waarheen men door ziju hart gedreven wordt. —
արեւմտյան *iets van een opgelegden rand voorzien,*
bv. van passement.

արեւմտյան KN. *tegen iets aanzitten of staan;*
aan iets zich aansluiten, zonder vast te zitten of te
kleven (erg. արեւմտյան). — *արեւմտյան*
zich aansluiten. — արեւմտյան *aan iets zich aan-*
sluiten; aan iemand zich aansluiten tot steun en
bescherming; ergens iets tegenaan zetten of houden.
արեւմտյան *fig. van het hart, waarin*
zich een gedachte of voornemen vestigt (erg. արեւմտյան
արեւմտյան); ook zva. արեւմտյան en արեւմտյան
արեւմտյան — արեւմտյան *iets tegen iets*
aanzetten of aanhouden, zooals het oor tegen den
grond. — արեւմտյան *tegen iets anders*
aanzittend of aanstaande, aan iets aansluitend; ook
zva. արեւմտյան

արեւմտյան KN. *beplakt met kleine of dunne voor-*
werpen, die er tegenaan gehecht of opgeplakt zit-
ten (erg. արեւմտյան). — *արեւմտյան* *zich*

vasthechten of plakken aan iets. — ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់
aan iets zich vastplakken of hechten; tegen, aan
of op een voorwerp iets plakken of hechten; iets
beplakken. — ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់
vasthechten of plakken. — ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់
vastgehecht; vastgeplakt zitten aan of op iets.

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KN. zwa. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់
dikker of grooter voorwerpen (verg. ភ្ជាប់ភ្ជាប់
en ភ្ជាប់ភ្ជាប់). — Zoo ook ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់
ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ en ភ្ជាប់ភ្ជាប់
ភ្ជាប់ភ្ជាប់

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KN. oorveeg, slag met de vlakke hand te-
gen het oor, den wang of den slaap van het hoofd
(verg. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ en ភ្ជាប់ភ្ជាប់). — ភ្ជាប់ភ្ជាប់
iemand een oorveeg geven.

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KN. een werktuig, gennaakt van een toem-
boe, tanggok, of ook wel een koekeoesan, met een
houten steel er aan, om stinktorretjes (walang-
sangit) te vangen, of ook om de zaadjes van het
toeton-gras op te vangen, wat wel geschiedt bij
hongersnood ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ spr.

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KN. een spuwbak of spuwpot van
hout of van aarde (verg. ភ្ជាប់ភ្ជាប់).

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ en ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់
ភ្ជាប់ភ្ជាប់ 1. Ml. KN. pot of bak voor water (verg.
ភ្ជាប់ភ្ជាប់ en ភ្ជាប់ភ្ជាប់). 2. zie bij ភ្ជាប់

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KW. zwa. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KN. 1. het lood onder
aan een vischnet (ឆ្មារ). 2. een (bij elkander tot
een pakje gebonden) rol tabak (verg. ភ្ជាប់ភ្ជាប់).

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KN. rand of kant van een berg of hoogte,
bergrand; rand of grens, aan de grens, van een ge-
west; oever van de zee (verg. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់
ភ្ជាប់ភ្ជាប់ en ភ្ជាប់ភ្ជាប់); ook benaming van ambtena-
ren in het Djokjokartasche, die in het Soerakar-
tasche ភ្ជាប់ភ្ជាប់ genoemd worden. — ភ្ជាប់ភ្ជាប់ de kant
van de weg afhakken en in orde brengen, bv. om
er een geul te maken. — ភ្ជាប់ភ្ជាប់ zwa. ភ្ជាប់
ភ្ជាប់ភ្ជាប់ en ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ tot
begrenzing de zee hebben, begrensd door de zee.

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KN. op elkander gelegd (verg. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ en
ភ្ជាប់ភ្ជាប់); benaming van de drie balken, die
trapsgewijs op elkander liggen onder de zoldering

van het middelste dak van een pandōpā, ook ភ្ជាប់
ភ្ជាប់ភ្ជាប់ genoemd. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ het één op
het ander. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ (of ភ្ជាប់), spr. voor het ou-
derste boven, averechts of verward, bv. iets doen
of zich uitdrukken. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ spr. ភ្ជាប់
ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ — ភ្ជាប់ភ្ជាប់ opleggen,
opstapelen; met een ander meërijden, meëvaren of
meëreizen; bij een ander wonen. — ភ្ជាប់ភ្ជាប់ er-
gens iets opzetten (ook op een boog een pijl), bo-
venop leggen, boven overheen plaatsen of doen,
bv. een mantel over de kleëren; met iemand meë-
reizen; bij iemand wonen. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ in
de rede vallen. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ tegenspreken.
ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ pass., bv. van een vuurhaard,
daar iets opgezet wordt; fig. iets, bv. hartzeer, on-
dervinden. — ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ iets ergens opzetten
of leggen (ook een pijl op een boog). — ភ្ជាប់ភ្ជាប់
ergens op of boven op liggend of staande; het één
boven het ander, van het water, als dat van hoo-
gere landen op lagere neër kan stroomen. ភ្ជាប់ភ្ជាប់
ភ្ជាប់ភ្ជាប់ spr. — ភ្ជាប់ភ្ជាប់ op elk-
ander gelegd; hoop, stapel; wagen of vaartuig,
daar men meë kan reizen; plaats om bij iemand
te wonen.

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KN. een hoop gekookte rijst, zooals die in
een ភ្ជាប់ភ្ជាប់ gekookt en de vorm van een
ronde piramide heeft. — ភ្ជាប់ភ្ជាប់ gelijk een toempēng.
ភ្ជាប់ភ្ជាប់ of ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់ ភ្ជាប់ភ្ជាប់
ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KW. zwa. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ en ភ្ជាប់ភ្ជាប់

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KN. een klanknabootsend woord voor een
met kracht gedane greep. Zoo ភ្ជាប់ភ្ជាប់
ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KN. naam van een soort van kever, klei-
ner dan een ភ្ជាប់ភ្ជាប់ glimmend zwart van kleur. J.

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KN. groote boven den grond uitkomende wortel
van een boom; ook titel of betiteling van een Ben-
galees. — ភ្ជាប់ភ្ជាប់ zich stom houden, niet antwoor-
den op iemands vraag, niet komen als men roept;
weërspanning, onwillig zijn.

ភ្ជាប់ភ្ជាប់ KN. voor het eerst, zoodat het voor iemand
nog nieuw en vreemd is; eerstdaags, in de eerstekom-
mende, aastaande toekomst (verg. ភ្ជាប់ភ្ជាប់).
Zoo bv. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ voor het eerst (bv. een tij-
ger) zien; en ភ្ជាប់ភ្ជាប់ die eerstdaags
komen zal. ភ្ជាប់ភ្ជាប់ en ភ្ជាប់ភ្ជាប់ in de toe-

gen, in overweging nemen. *ဝိၤခိၤခိၤ* wikken en wegen. *၇ၤတၢ်တၢ်ခိၤခိၤ* niet te vergelijken met iets anders. — *ဝိၤခိၤခိၤ* iets evenaren, er tegenopwegen; iets in evenwigt houden; aan iets iets anders tegenoverstellen; iets met gelijk beantwoorden (*၇ၤတၢ်တၢ်ခိၤခိၤ*); *kw. zva. ချၢ်ၤခိၤ* — *ခိၤခိၤ* KN. het wegen, enz.; overweging. — *ခိၤခိၤတၢ်တၢ်* en *ခိၤခိၤတၢ်တၢ်* gewigt om meê te wegen; weegschaal (*၇ၤတၢ်တၢ်*); tegenwigt; weêrgâ, wedergade, die een ander (of wat iets anders) evenaart, of wat aan iets anders beantwoordt; wat tegen iets anders opweegt als even gewigtig: het tegenovergestelde; weêrklank. — *ခိၤခိၤတၢ်တၢ်* vergelijkende tegenoverstelling.

• *ခေ့ၤ* KN. een keg of wiggetje, dat ergens ingestoken wordt om iets dicht of vast te maken; (ook een pijpekop. J.). — *ခေ့ၤ* ergens een keg of wiggetje insteken.

၇ၤတၢ်တၢ်ခိၤခိၤ KN. een groote zwarte vlek, zooals op een wang of op één of beide billen.

၇ၤတၢ်တၢ်ခိၤခိၤ KN. een groote bamboezen mand, waarin aan de wegen zand en grint, en door de dorplingen *ပုၤလုၤရုၤ* verzameld worden (*၇ၤတၢ်တၢ်* *၇ၤတၢ်တၢ်*); elders *zva. ၇ၤတၢ်တၢ်ခိၤခိၤ* een groote kraandjang, daar de suiker in gedaan wordt bij de fabrieken.

ခေ့ၤခိၤ KN. schild, beukelaar. *ခိၤခိၤခိၤ* schild, in een fig. zin wat tot verdediging strekt. *ခေ့ၤခိၤခိၤ* *ခိၤခိၤ* benaming van een corps pradjoerits in den ouden tijd. *ခေ့ၤခိၤခိၤ* oogkleppen van een paard. — *ခေ့ၤခိၤ* een schild gebruiken, een schild dragen, *ခိၤခိၤခိၤ* schilddrager, schildknaap. — *ခေ့ၤခိၤခိၤ* iemand of iets tot schild zijn, beschermen. — *ခေ့ၤခိၤခိၤ* benaming van een falsoen van ring met een grooten steen in het midden en kleinere daaromheen.

ခိၤခိၤ KN. gesp. — *ခိၤခိၤခိၤ* hetz., en gespen en metalen beslag op een tuig. — *ခိၤခိၤခိၤ* iets van een gesp voorzien, gespen, digtgespen, toegespen.

ခေ့ၤခိၤ KW. *zva. ခေ့ၤခိၤ* en *ခေ့ၤခိၤခိၤ* KN., steen op de kant van een *ခေ့ၤခိၤ* als het gat daar de pot op gezet wordt te wijd is (rij, gelid. G.). *ခေ့ၤခိၤခိၤခိၤခိၤခိၤ* spr. — *ခေ့ၤခိၤခိၤ* KW. *zva. ခေ့ၤခိၤခိၤ* *ခိၤခိၤခိၤ* *ခိၤခိၤခိၤ* *ခိၤခိၤခိၤ* en *ခိၤခိၤခိၤ* KN. vuurhaard.

ခိၤခိၤခိၤ *zva. ခိၤခိၤခိၤ*
ခိၤခိၤခိၤ zie *ခိၤခိၤခိၤ*
ခိၤခိၤခိၤ *ခိၤခိၤခိၤ* en in *zamenst. verk. ခိၤခိၤ* KN. titel van de hoogste ambtenaren onder den Raden-adipati, een regent. *Zoo gew. ခိၤခိၤခိၤခိၤ* *ခိၤခိၤခိၤ* of *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* de Regent. *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* titel van een vrouwelijke hoofdbeamble aan het hof, hoofd van de *ခိၤခိၤခိၤ* — *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* of *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* benaming van een zeker gestreept gebatik goed.

ခေ့ၤခိၤ *ခိၤခိၤခိၤ* *ခိၤခိၤခိၤ* *ခိၤခိၤခိၤ*
ခိၤခိၤခိၤ *ခိၤခိၤခိၤ* *ခိၤခိၤခိၤ* KN. 1. het uiterste, laatste of verste, waartoe iets komt of gebracht wordt; zijn uiterste best doen; ten einde (*၇ၤတၢ်တၢ်ခိၤခိၤ*). 2. toegeving, *bv. aan een kind*, toegevendheid. *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* toen men met peinzen ten einde was, alles bedacht had, en verder niets meer bedenken kon. *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* (voor *ခိၤခိၤခိၤခိၤ*), tot het alleruiterste, zoo sterk als mogelijk, *bv. zweren*. — *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* 1. iets tot het uiterste brengen of inspannen; tot volle verzadiging toe; een mand of vat, of dat wat er in is, tot het laatste toe uitschudden. 2. iemand toegeven. — *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* tot het uiterste gekomen of ingespannen; tot het hoogste gekomen van een ziekte; geheel volwassen; geheel verzadigd; ten slotte voldoende gebleken; eindelijk besloten of bepaald (*၇ၤတၢ်တၢ်ခိၤခိၤ*). — *ခိၤခိၤခိၤ* zich tot het uiterste inspannen, van iemands krachten. — *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* of *ခိၤခိၤခိၤ* iets tot het uiterste doen komen of laten loopen. — *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* de uiterste inspanning. — *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* tot het verste punt gekomen, zoodat het niet verder kan; alles gedaan hebben, wat men doen kon. — *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* het einde. — *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* met het uiterste aan iets raken of grenzen; een zwaar stuk hout of ijzer om iets, *bv. een deur*, open te stooten; stormram; (ook breekijzer. J. *၇ၤတၢ်တၢ်ခိၤခိၤ*). — *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* met het einde of uiteinde van iets tegen iets stooten, aanstooten of stuiten; iets met de punt raken; iets met een stuk hout of ijzer of een balk rammeijen; ergens aankomen. *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* geheel aan toe. — *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* mv. — *ခိၤခိၤခိၤခိၤ* met iets tegen iets stooten, stompen, rammeijen; iets

tot stormram bezigen. — աղայդուտայ het tegen iets aanstooten; aankomst.

անոտ կ՞. զա. աղատեալ KN. regt overeind staan. դաճեալանոտ մի մարդ, in onderscheiding van een dier (դաճեալան (լին)).

անոտ անոտ անտայ անանոտ կ. զա. sie bij անոտայ անոտ KN. het haar aan een rijstaar; (ook de aar zelf. G. Vrg. արևի).

անոտայ KN. een paal, zuil. անանոտայ. grenspaal; al wat tot grensteeken gesteld wordt.

դաճեալանոտ KN. ongevoelig, hardvochtig; iets over zijn hart, of van zich, kunnen krijgen; kunnen dulden; het tegenovergestelde van դաճեալանոտայ և դաճեալանոտայ (Vrg. դաճեալանոտայ և անոտայ). — դաճեալանոտայ դաճեալանոտայ iets over het hart kunnen brengen; het van zich kunnen verkrijgen iets te dulden. — դաճեալանոտայ koelbloedig, ongevoelig of hardvochtig van aard. անանոտայ een ongevoelig hart, hardvochtig gemoed. — անանոտայ hardvochtig, koelbloedig.

անոտայ KN. zie անոտայ — անոտայ iemand manen, herinneren aan een schuld of belofte, en betaling of voldoening vragen; voldoening vorderen voor iets, bv. voor een moord. — անանոտայ voor invordering. — անանոտայ een aanmaning, sterke trek tot iets daar men aan gewend of verslaafd is; zulk een aanmaning of sterken trek hebben of krijgen. անանոտայ կ՞. hetz. — անանոտայ voldoening eischen, van een trek of lust.

անոտայ of անոտայ KN. naam van een rivierisch.

անոտայ KN. standvastig, niet te bewegen, onbeweeglijk, onveranderlijk, onverbreeklijk (Vrg. դաճեալանոտայ անանոտայ արայ և անոտայ); ook onkwetsbaar. Zou անոտայ անանոտայ և անոտայ անանոտայ (Vrg. անանոտայ). — անոտայ standvastig blijven, zich bedaard houden. — անոտայ tegen iets (bv. verleiding) zich standvastig houden, die standvastig weêrstand bieden. — անոտայ omtrent iets zich standvastig houden; in iets volharden, er niet van afwijken. անոտայ անանոտայ անանոտայ zich standvastig aan zijn godsdiensdienst houden. — անանոտայ zich als ferm voordoen, het air er van aannemen.

անոտայ KN. verloofde, een meisje dat voor een jonge, of een jonge die voor een meisje, bestemd

is, զա. անանոտայ Ook զա. անանոտայ (Vrg. անանոտայ).

անանոտայ KN. volhoudend, assidu, naarstig, bv. in het werk of in het arbeiden (Vrg. անոտայ անանոտայ և անանոտայ).

անանոտայ 1. k. zie անանոտայ 2. kD. zie անանոտայ անանոտայ KN. rijden, paardrijden, een toertje te paard

maken, gaan rijden of toeren. — անանոտայ hetz. — անանոտայ een paard berijden, door berijden dresseeren, als pikeur berijden. — անանոտայ pikeur. — անանոտայ of անանոտայ voor zijn vermaak rijden; ook van een paard, los door het veld draven.

անանոտայ KN. զա. անանոտայ en strak regtuit, regt in de koers, koers houden, ook als varensterm.

անանոտայ KN.; անանոտայ een boom of bamboeriet vellen, kappen, omkappen, omhakken. — անանոտայ դաճեալանոտայ voor iemand iets vellen of kappen.

անանոտայ KN. een houten koevoet, om den grond los te maken en gaten te steken. — անանոտայ met een toegar werken; een veld met den toegar zonder ploegen bewerken en bepoten.

անանոտայ KN. bij een werk, bij een feest, of op een post, doorblijven, zonder naar huis te gaan; poet. զա. անանոտայ -- անանոտայ hetz. — անանոտայ ergens doorblijven op zijn post, onafgebroken bij of aan iets blijven; iemand onafgebroken blijven bewaken; ook զա. անանոտայ bv. անանոտայ voor zijn leven zorgen. — անանոտայ poet. զա. անանոտայ — անանոտայ poet. զա. անանոտայ

անանոտայ KN. naam van welriekend hout, aloehout.

անանոտայ KN. naam van een boom en zijn hout. դաճեալանոտայ Dr. KN. van natuur eigen; tot natuur (tot tweede natuur) geworden (verb. van դաճեալանոտայ).

անանոտայ KN. naam van een bloem, volgens sommige զա. անանոտայ դաճեալանոտայ de nachtschoone.

անանոտայ KN. naam van een boombast, waarmede rood en geel geverwd wordt.

անանոտայ KN. 1. uitlegging, betekenis (Vrg. անանոտայ և անոտայ). 2. kuap, ferm; ferm van սուծ, zoudat het geen scharden krijgt of niet omligt, van scherp gereedschap. 3. naam van een fijn goudsmidshamer-tje. անանոտայ dat wil zeggen. — անանոտայ

van iets uitlegging vragen. — စိတမ္ဘာ *iets* uitleggen, de beteekenis van *iets* opgeven. — စိတမ္ဘာ *iets* uitleggen, verklaren; omtrent *iets* opheldering vragen; naar de beteekenis van *iets* vragen. — *မိမိတမ္ဘာ* knap, ferm. — *မိမိတမ္ဘာ* verzoek om uitlegging. *မိမိတမ္ဘာ* om uitlegging verzoeken. — *စိတမ္ဘာ* *zva.* *မိမိတမ္ဘာ* (verg. *မိမိတမ္ဘာ*); *dep.* het eindje van een gerookte of uitgegane cigaar.

စိတမ္ဘာ KN. 1. nog versch, nog nieuw, nog ongebruikt, ongerept; voor het eerst (verg. *မိမိတမ္ဘာ*). 2. doorgehakt, doorgesneden, afgehouden, afgesneden, met *iets* scherp (verg. *မိမိတမ္ဘာ*). — *စိတမ္ဘာ* *iets* doorsnijden, doorhakken, afsnijden, afhouden, afhakken; *iemand* het hoofd afhouden. *မိမိတမ္ဘာ* *တမ္ဘာ* afgehouden worden. — *စိတမ္ဘာ* *mv.*, en een zaak afdoen, beslissen (verg. *မိမိတမ္ဘာ* en *မိမိတမ္ဘာ*). — *စိတမ္ဘာ* 1. nieuw, nog niet gebruikt. 2. *zva.* *မိမိတမ္ဘာ* — *မိမိတမ္ဘာ* het doorhakken, enz.

စိတမ္ဘာ *zie bij စိတမ္ဘာ*

စိတမ္ဘာ 1. *kw.* veld. 2. *N.*, *စိတမ္ဘာ* *K.* bouwgrond, akkerland, veld om te bouwen, maar dat niet bedijkt is om onder water gezet te worden; zulk veld bebouwen (verg. *မိမိတမ္ဘာ* en *မိမိတမ္ဘာ*). — *စိတမ္ဘာ* of *မိမိတမ္ဘာ* en *စိတမ္ဘာ* of *မိမိတမ္ဘာ* tot bouwland bewerkte grond; akkerlanden, bouwlanden.

စိတမ္ဘာ KN. 1. goed tegen *iets* bestand, *iets* goed kunnen uithouden; in staat om koelbloedig, zonder weifeling *iets* te doen (verg. *စိတမ္ဘာ* *မိမိတမ္ဘာ* *မိမိတမ္ဘာ* en *မိမိတမ္ဘာ*). 2. het onderscheiden geluid van een bosch- en tortelduif. *မိမိတမ္ဘာ* weifelend. — *စိတမ္ဘာ* zich laten hooren, kirren, van een bosch- of tortelduif (verg. *စိတမ္ဘာ*).

စိတမ္ဘာ *zie စိတမ္ဘာ*

မိမိတမ္ဘာ KN. doorgebroken, doorgesneden, doorgekapt; afgesneden, afgebroken; breken, zoodat er een stuk of stukje afgaat, afbreken (verg. *စိတမ္ဘာ* *မိမိတမ္ဘာ* *မိမိတမ္ဘာ* en *မိမိတမ္ဘာ*). *မိမိတမ္ဘာ* een stuk. *မိမိတမ္ဘာ* zes stukken. *မိမိတမ္ဘာ* *တမ္ဘာ* één en een stukje (*kleiner dan de helft*). *မိမိတမ္ဘာ* twee en een stukje. — *မိမိတမ္ဘာ* *iets* doorbreken, doorsnijden, doorhakken; afbreken, afsnijden, afhakken, afknippen. *မိမိတမ္ဘာ*

တမ္ဘာ aan stukjes breken. — *မိမိတမ္ဘာ* *mv.* — *မိမိတမ္ဘာ* maken, dat *iets* afgesneden of afgehouden wordt, of dat *iets* breekt, afbreekt. — *မိမိတမ္ဘာ* een stuk, afgebroken, afgesneden, afgehouden, stuk of brok; afgebroken, bij brokken, *fig.* van *iemands* spreken of taal, wanneer deze telkens afgebroken wordt door het gebruik van woorden aan een andere taal ontleend, zoodat het een men-gelmoes wordt. — *မိမိတမ္ဘာ* het doorbreken, enz. *စိတမ္ဘာ* *zie စိတမ္ဘာ*

စိတမ္ဘာ of *မိမိတမ္ဘာ* KN. niet weekhartig; niet akelig worden van *iets* akeligs of afkeerwekkends om aan te zien, te verduren of te behandelen (verg. *စိတမ္ဘာ* en *မိမိတမ္ဘာ*).

မိမိတမ္ဘာ KN.; *မိမိတမ္ဘာ* zitten zonder meê te doen of meê te spreken, voor stomme zitten.

မိမိတမ္ဘာ KN. heining-paal, paal waaraan een heining vastgemaakt wordt; ook eign. van een bediende of *pândakawan* van *Saljâ* en zijn zoon *Boerisâwâ*, van één der *Korâwâ's*, of van een buitenlandschen Vorst of Prins, gelijk *Sêm ar* van de *Pandâwâ's*. — *မိမိတမ္ဘာ* spr. voor blijven plakken om van hetgeen een ander gebruikt of geniet, *iets* meê te krijgen; daarom vragen; kleploupen.

မိမိတမ္ဘာ *zie bij စိတမ္ဘာ*

မိမိတမ္ဘာ *zie စိတမ္ဘာ*

မိမိတမ္ဘာ *zie စိတမ္ဘာ*

မိမိတမ္ဘာ KN. geheel alleen zijn, zonder kameraad, zonder familie, zonder ouders; ook voor een wees. *မိမိတမ္ဘာ* gronds. van *မိမိတမ္ဘာ* *မိမိတမ္ဘာ* en *မိမိတမ္ဘာ*

မိမိတမ္ဘာ of *မိမိတမ္ဘာ* ook *မိမိတမ္ဘာ* *gew.* *မိမိတမ္ဘာ* *kw.* en KN. van alle kanten aankomen, komen opzetten of opdringen; *မိမိတမ္ဘာ* ook KN. van alle kanten met vruchten bezet, van een boom. — *မိမိတမ္ဘာ* KN. op *iets* of *iemand* van alle kanten aankomen of toedringen. — *မိမိတမ္ဘာ* en *မိမိတမ္ဘာ* *kw.* *zva.* *မိမိတမ္ဘာ* *မိမိတမ္ဘာ* *မိမိတမ္ဘာ* *မိမိတမ္ဘာ* en *မိမိတမ္ဘာ* KN. van alle kanten opgedrongen, van menschen.

မိမိတမ္ဘာ *Ml.* KN. compliment, groete, heilwensch: ik groet u (*Ml.* *تابع*). Dit woord wordt door *Javanen* alleen tot *Europeanen* en andere vreemdelingen gebruikt (verg. *မိမိတမ္ဘာ*). *မိမိတမ္ဘာ* compli-

menteren, groeten (*anders* ἀνηλῆζ ἀνὴρ ἐπιση). — ἀνηλῆζ ἀνὴρ, een ander of elkander complimenteren, groeten of heilwenschen; elkander complimenterende de hand geven.

ἄνοια KN. open veld buiten dicht bij een dorp; legerplaats in het open veld. — ἀνοια naar het veld buiten het dorp gaan; onder den blooten hemel slapen; op den grond in het open veld neêrstrijken of zich neêrzetten, van vogels.

ἄνοια N., ἡρῆζ ἀνοια K., suikerriet. ἀνοια ἡρῆζ ἡρῆζ ἀνοια en ἀνοια ἡρῆζ ἀνοια spr. — ἀνοια, een veld met suikerriet beplanten. ἀνοια ἡρῆζ ἀνοια zie bij ἡρῆζ ἀνοια — ἀνοια ἡρῆζ en ἀνοια ἡρῆζ KN. de stengel van djagoeng en djagoeng tjāngdē. — ἀνοια ἡρῆζ suikerrietveld.

ἄνοια N., ἀνοια K., ἀνοια KI., val; vallen, neêrvallen (*verg.* ἡρῆζ); tot iets vervallen, *bv.* tot armoede; het invallen, de inval van iets, *bv.* van iemands stervensuur of van een feestdag; de applicatie van geneesmiddelen; de uitvoering van een vonnis; ergens te land komen of aanlanden. ἀνοια ἀνοια ziek worden (tomber malade); ook tot pijn, of ziekte, vervallen. ἀνοια ἀνοια ἡρῆζ waar hij ook aanlanden (het lot hem brengen) mag. — ἀνοια ἀνοια zich laten vallen of werpen, *bv.* op den grond of op een bed. ἀνοια ἀνοια ἀνοια zich bij herhaling op den grond werpen; en *zva.* ἀνοια ἀνοια KN. hals over kop wegloupen of vlugten. — ἀνοια ἀνοια ἀνοια op iets of iemand neêrvallen; op een voorwerp iets laten vallen; op een stuk een zegel zetten; aan iemand de hand slaan; iemand met een wapentuig slaan; op iemand een geweer afschieten of losbranden; ergens, of naar visschen, om die te vangen, een vischnet uitwerpen; treffend (auffallend) gelijken. ἀνοια ἀνοια ἀνοια door iets, dat op iemand neêrvallt, getroffen raken; iets op zijn hoofd krijgen; iets zich op den hals halen. — ἀνοια ἀνοια ἀνοια ἀνοια iemand of iets doen of laten vallen; met een wapentuig iemand slaan; een net uitwerpen; een vonnis vellen; een gelofte afleggen. — ἀνοια ἀνοια ἀνοια vallen in een fig. zin: in iets vervallen; ten deel vallen aan iemand, zooals een erfenis; te beurt vallen of treffen, zooals een vonnis. — ἀνοια ἀνοια KN. uit de

lucht gevallen, van iemand of iets, dat men niet weet, waar het vandaan komt. ἀνοια ἀνοια ἀνοια de hoeveelheid opium, die boven een bepaalde, ἀνοια ἀνοια genoemde, hoeveelheid door een pachter nog gedebiteerd wordt. — ἀνοια ἀνοια KN. in zamenst.; ἀνοια ἀνοια ἀνοια N., ἀνοια ἀνοια ἀνοια K., voor de applicatie van geneesmiddelen, *ben. van een boete voor een onopzettelijke verwonding.* ἀνοια ἀνοια ἀνοια ἀνοια boete voor een onopzettelijken manslag. ἀνοια ἀνοια ἀνοια ἀνοια poët. benaming van het geschenk, dat bij een verloving plaats heeft en gewoonlijk ἀνοια ἀνοια ἀνοια genoemd wordt.

ἄνοια KN. *zva.* ἀνοια naam van een gewas, waarvan het sap van den wortel in het water geworpen wordt om de visschen te bedwelmen en zoo gemakkelijk te vangen. — ἀνοια visch met toebā bedwelmen, om ze te vangen. — ἀνοια ἀνοια door bedwelming gevangen; ook naam van een gewest.

ἀνοια zie ἀνοια
ἀνοια zie ἀνοια
ἀνοια KN., ἀνοια en ἀνοια KW., hamer waarmee op een Jav. muziekinstrument geslagen wordt; klepel van een klok of bel; hamer van een huis-klok; trommelstok; poët. klokslag, *zva.* ἀνοια ἀνοια en ἀνοια (*verg.* ἀνοια). — ἀνοια op een muziekinstrument slaan of spelen; de gamelan spelen, of laten spelen bij een feest. ἀνοια ἀνοια ἀνοια een sein geven door het slaan op de gong of dergelijk instrument. ἡρῆζ ἀνοια ἀνοια ἀνοια spr. — ἀνοια ἀνοια of ἀνοια ἀνοια ἀνοια muziek-instrumenten, die geslagen worden.

ἄνοια, 1. K. zie ἡρῆζ 2. KN. handbreed, breedte van de handpalm; en veger (ἀνοια ἀνοια of iets anders) daar een bed meê uitgeveegd wordt. ἡρῆζ ἀνοια twee palm. ἀνοια ἀνοια KN., ἀνοια ἀνοια KI., zich op de borst slaan (*verg.* ἀνοια ἀνοια). ἀνοια ἀνοια ook KW. *zva.* ἀνοια ἀνοια ἀνοια ἀνοια spr. voor door taal of teeken kennisgeven (*verg.* ἀνοια ἀνοια ἀνοια). ἀνοια ἀνοια kennis geven van de reden van zijn komst. ἀνοια ἀνοια kennis geven, verwittigen. — ἀνοια ἀνοια op iets met de vlakke hand slaan. ἀνοια ἀνοια ἀνοια aan de deur kloppen. ἀνοια ἀνοια op de pagēr kloppen, — ἀνοια ἀνοια een bed uitvegen en opmaken; iemand van iets kennis geven. — ἀνοια ἀνοια de bediende, die de bedden uitveegt en opmaakt.

անհիշի անհիշի *enz.*, *K.*, *zie դառնալ*
 անդարձող *KN.* het buitenste bekleedsel van een kokosnoot, *dat, als het afgeschild is, անանդ ցե- noemd wordt.* Եղջլմա-սանդարդիւն *een kokosnoot met zijn omkleedsel.* Եղջլմա-անդարձողիւն *een dessaland met al zijn omgeving van zoogenaamde woeste gronden.* Եղջլմա-անդարձողիւն *of enkel ան դարձողի* het hoofd van een dessaland dat het land in leenbezit heeft en op de hoofdplaats woont.
 անդարձող *zie bij անդարձող*
 անդարձող *KD.* *van անդարձող*
 անդարձող *en անդարձողիւն* *zie bij անդարձող*
 անդարձող *KN.*; անդարձող *rood maken of verwen met ան անդ*
 անդարձող *of անդարձող* *KW.* *zva. անդարձողիւն անդարձողիւն անդարձողիւն* (*Skr.* hevig, buitengemeen veel of sterk; scherp; heet). — անդարձողիւն *zie bij անդարձողիւն*
 անդարձող *KN.* ijverig, vlijtig; ijver, vlijt (*verg. անդարձողիւն անդարձողիւն անդարձողիւն և անդարձողիւն*). — անդարձողիւն *tot iets zich bevljtigen; zich beijveren iets te doen; (tot vlijt aansporen. G.). — ան անդարձողիւն* ijverig van aard; nijverheid, industrie.
 անդարձող *KN.*; անդարձող *op iemand of iets toespringen, iemand of iets bespringen, zooals een tijger zijn prooi; met een sprong op iemand of iets zich werpen (verg. անդարձողիւն).*
 անդարձող *Ar.* *تابع, tábé,* *KN.* volgend, volgeling; (volgen, gehoorzamen. G.).
 անդարձող *KN.* een slag met de vlakke hand tegen het hoofd; oorveeg (*verg. անդարձողիւն և անդարձողիւն*). անդարձողիւն *een hand breed (verg. անդարձողիւն).* — անդարձողիւն *iemand zulk een slag geven. — ան անդարձողիւն mv. — անդարձողիւն և անդարձողիւն և անդարձողիւն* *elkander tegen het hoofd slaan.*
 անդարձող *KN.* stuk of lap, van iets dat vlak is, en van grond (*verg. անդարձողիւն և անդարձողիւն*). անդարձողիւն *een stuk of lap. — անդարձողիւն* met de vlakke hand of de poot op iets slaan. անդարձողիւն և անդարձողիւն *spr. — անդարձողիւն* *zva. անդարձողիւն* — անդարձողիւն *een groote lap. անդարձողիւն* *een kleine lap. անդարձողիւն և անդարձողիւն* *spr.*
 անդարձող *KN.* een ergens opgespijkerd, opgelegd of ingezet stuk hout. — անդարձողիւն *ergens* een stuk hout opspijkeren, opleggen of inzetten. — ան

անդարձող *mv. — անդարձողիւն* *opgespijkerd, opgelegd of ingezet stuk hout.*
 անդարձող *zie անդարձողիւն*
 անդարձող *KN.* achtergelaten spoor, overblijfsel, kenmerk of teeken van iets, *zva. անդարձող և անդարձողիւն* *iemand's achtergelaten reputatie of verdiensten.* անդարձող *verbastering van het Ar.* *طبيب (tdabib), geneesheer.*
 անդարձող *KN.* een bord met een deksel. G.
 անդարձող *KN.* berouw met gezindheid om zich te verbeteren; berouw betuigen met belofte van verbetering; het als zonde beschouwen, *iets weér te doen; als uitroep 't is zonde! godloos! wel verbazend! wel foei! Zoo ook անդարձողիւն և անդարձողիւն* (*Ar.* *توبت, taubat,* bekeering). — անդարձողիւն *iets verzeggen, zweren iets niet weér te zullen doen; iemand iets doen verzeggen, er van afschrikken; iemand berouw doen betuigen en beterschap laten beloven. — անդարձողիւն և անդարձողիւն* *belofte van beterschap. անդարձողիւն (of ան անդարձողիւն) և անդարձողիւն և անդարձողիւն* *beloven het nooit weér te zullen doen.*
 անդարձող *KN.* afkoop, afkoopning, van iets dat men zou moeten doen (*verg. անդարձողիւն և անդարձողիւն*). — անդարձողիւն *iets afkopen; nog te veld staand en niet rijp gewas iemand afkopen of opkopen; al wat van een waar voorhanden is, iemand afkopen of opkopen, om het in het klein te verkopen; iets afhuren, om er de vruchten of opbrengst van te genieten, met vooruitbetaling van de huur (verg. անդարձողիւն).* — անդարձողիւն *hard wegloopen van vrees.* Zoo ook անդարձողիւն և անդարձողիւն — անդարձողիւն *iets op genoemde wijze verkopen of verhuren. — անդարձողիւն* *het afgekochte of afgehuurde; afgehuurd land. — անդարձողիւն* *het afkopen, enz.; geld tot afkoop.*
 անդարձող *KN.*; անդարձող *een pand, of iets dat verpand is, lossen, loskopen (verg. անդարձողիւն).* — անդարձողիւն *iemand, een pandeling, iemand's schulden of leven, lossen, vrijkopen. — անդարձողիւն* *het lossen; losprijs; ook uitlosser.*
 անդարձող *zie bij անդարձող*
 անդարձող *KN.* dik, gezwollen, van het aangezicht; van het hart, onbevattelijk (*verg. անդարձողիւն և անդարձողիւն*).

van de menschen. — מִן הַקָּדָמִים אֲחֵרֵי הַקָּדָמִים
waaksch, waakzaam van aard, van iemand die niet
vast slaapt en ligt wakker wordt; ook van een
hond of haan; los slapen.

מִן עַל **KW.** *zva.* מִן הַקָּדָמִים וְעַל הַקָּדָמִים — מִן
עַל **KN.** opzien naar iemand, de oogen naar iemand
opslaan; *en zva.* הִקְדַּמְתִּי לְעַל הַקָּדָמִים regard slaan op iemand.
מִן עַל מִן עַל herhaaldelijk opzien, de oogen opslaan
naar iemand. — עַל עַל de oogen opslaan, naar
boven zien. — מִן עַל מִן עַל iemand doen op-
zien, naar boven doen zien.

מִן עַל **KN.** naam van een zeer klein, nauwelijks zicht-
baar, licht rood insect, dat zich in de aarde en
op planten ophoudt. מִן עַל een ziertje. הַמִּין
מִן עַל מִן עַל niet het minste ziertje.

מִן עַל **KN.** naam van een boombast, daar men geba-
tikte kleedjes meê rood verwt. — מִן עַל iets met
מִן עַל verwen.

הַקָּדָמִים **KW.** *zva.* הַקָּדָמִים (erg. מִן עַל). עַל עַל
הַקָּדָמִים *spr.*

הַקָּדָמִים *zie* הַקָּדָמִים

מִן עַל **KN.** het is er ver van af; op verre of op
lange na niet. מִן עַל מִן עַל nog in lang niet.

מִן עַל **KN.** midden, het midden; half. מִן עַל מִן עַל mid-
den, in het midden. מִן עַל מִן עַל middernacht. מִן
עַל (מִן עַל) מִן עַל anderhalf. מִן עַל (מִן עַל) מִן
עַל derde half. מִן עַל מִן עַל 99½. מִן עַל מִן עַל mid-
den in, binnen in; half, een halve; eenige, sommi-
ge. מִן עַל מִן עַל een halve maand. מִן עַל מִן עַל
עַל om half vijf. מִן עַל מִן עַל half dood. הַמִּין
מִן עַל sommige menschen; *en* een half wijs
mensch. מִן עַל מִן עַל מִן עַל het midden van
de kamer. מִן עַל מִן עַל מִן עַל er midden tusschen
in. מִן עַל מִן עַל מִן עַל מִן עַל midden onderweg.
— מִן עַל naar het midden gaan; midden doorgaan;
iets in het midden doorsnijden, in twee gelijke deel-
len verdeelen. — מִן עַל מִן עַל naar het midden van
iets gaan of loopen; tot het midden of de helft ge-
vorderd zijn; tusschen twee personen zich plaatsens;
in het midden (tusschen beiden) komen, bij twis-
tenden. — מִן עַל מִן עַל de helft van iets; het
middelste, of middelste gedeelte, van iets; een halve
Koran, één van de twee deelen van een Koran; bij
de helft, bij helften, van de pacht. מִן עַל מִן עַל
מִן עַל in het midden (niet aan de kant). מִן עַל

מִן עַל מִן עַל middenkind, wordt het vierde kind
genoemd, als er meer zijn dan vijf. מִן עַל מִן עַל
מִן עַל *zie* bij מִן עַל מִן עַל מִן עַל מִן עַל zoo
wat op de helft van iets. — מִן עַל מִן עַל de (of het)
middelste; het middelste kind, als er vijf kinderen
zijn, en dan wordt het vierde מִן עַל מִן עַל מִן עַל
genoemd. מִן עַל מִן עַל מִן עַל de middelste vinger (erg.
מִן עַל מִן עַל). — מִן עַל מִן עַל zich naar het midden
begeven. — מִן עַל מִן עַל iemand van den middelstand,
niet arm, maar ook niet rijk.

מִן עַל **KN.**, מִן עַל **KI.** hand, en de benedenarm
met de hand. מִן עַל מִן עַל naam van een hout-
gewas, waarvan de wortels de vorm van een hand
aannemen. — מִן עַל מִן עַל **KX.**, מִן עַל **KI.** iets met
zijn eigen hand verrigten of bewerken; iemand met
zijn eigen hand slaan. — מִן עַל מִן עַל arm of mouw
van een kleed (erg. מִן עַל מִן עַל); arm van een arm-
stoel. *Zie* ook מִן עַל מִן עַל

מִן עַל *zie* bij מִן עַל

מִן עַל *ook* wel מִן עַל מִן עַל *Ar.* مَطَاعُون, pest,
heerschende doodelijke ziekte, *zva.* מִן עַל מִן עַל

מִן עַל *beter* מִן עַל *verk. van* מִן עַל מִן עַל

מִן עַל **KN.** regts, regter. מִן עַל מִן עַל de regter
hand. — מִן עַל מִן עַל naar de regter kant gaan; regts,
naar de regter kant, *bv. kijken.* מִן עַל מִן עַל links
en regts. מִן עַל מִן עַל een weg regts, een weg die
regts af gaat. — מִן עַל מִן עַל iets een rigting naar
de regter zijde doen nemen, regts doen gaan, naar de
regter zijde brengen; iets aan zijn regter zijde gelegen
hebben; van iemand of iets veel werk maken. —
מִן עַל מִן עַל wat naar de regter zijde loopt of zich
uitstrekt; een goed gedrag; iemand die goede wegen
gaat, van goed gedrag is; deugdzaam. — מִן עַל מִן עַל
מִן עַל te veel naar de regter kant.

מִן עַל *zie* bij מִן עַל

מִן עַל **KN.** merk, teeken; sein; grafteeken (*zie* bij מִן
עַל *en* erg. מִן עַל *en* הַמִּין עַל). מִן עַל מִן עַל tee-
ken, sein, baak; een merk maken. מִן עַל מִן עַל
מִן עַל eereteken. — מִן עַל מִן עַל iets merken, op
iets een merk zetten; iets opmerken (erg. מִן עַל
מִן עַל); door merken asperken; iets, zooals een brief,
teekenen. מִן עַל מִן עַל *zva.* מִן עַל מִן עַל —
מִן עַל מִן עַל of מִן עַל מִן עַל gemerkt, met een
merk, met een merk voorzien; tot een merk strek-
ken; *ook* *zva.* מִן עַל מִן עַל. naam. — מִן עַל מִן עַל

տղք merk, teeken, kenteeken, herkenningsteeken; naam (vrg. առտաղք en անճն).

անճն KW.; անճն zva. առտնտաղք օջ. KN. veedief (vrg. առտաղք).

առտաղք of անտաղք KN. een sein, dat geslagen wordt; seinen; alarmsein of sein tot aanval in den strijd (vrg. անճն). առտղքանտաղք alarmslaan. — առտաղք of անտաղք iemand door een geslagen sein een teeken geven.

անտաղք zie առտաղք

անտաղք KN. naam van een zeevisch.

անտաղք verkorting van անտաղք

անտաղք Mal. stut om onder iets te zetten (vrg. այ աղք — այ աղք iemand spoedig achterna komen; kort op iemand of iets een tweede laten volgen (vrg. այ աղք այ աղք). առանտաղք weldra gevolgd worden door iemand of iets anders.

անտաղք KN. losse vuurhaard van eenige bijeengelegde steenen, om er op te koken; vrg. անտաղք J. — այ աղք poet. անտաղք zich onverdeeld met iets bezig houden, bv. met schrijven (vrg. անտաղք անտաղք). առանտաղք met zuivere aandacht.

անտաղք KN. rans, sterk, van boter, olie, noten, enz.; fig. stuitend, onverdraaglijk, van de toon of manier van spreken tegen iemand (vrg. այ աղք).

անտաղք KN. het wijfje van een lokvogel, dat bij het lijnstokje zit en niet roept; vrg. անտաղք J.

անտաղք KW. zva. առտաղք անտաղք en դառաղք KN. wijze van zijn, toestand, staat; wijze van handelen, handelwijze, manier; kuur, kuren, grillen (vrg. անտաղք դառաղք en դառաղք). դառաղք անտաղք անտաղք niet weten, hoe te handelen. — անտաղք KW. zva. առտաղք անտաղք en դառաղք (Een ander անտաղք zie bij անտաղք). — անտաղք KN. zva. անտաղք vooral in den zin van handelwijze, wijze of manier van handelen. — անտաղք Ml. zich maar zoo gedragen of houden.

անտաղք այ աղք zva. անտաղք անտաղք (անտաղք ook het borst- of schouderbeen, of het kraakbeenachtige gedeelte er van, van een buffel of slagibeest. J.).

անտաղք KN. naam van een zeevischje, van gedaante als een slang met een kop als een paard, dat met zijn spitse bek gaten in schepen kan boren.

անտաղք KN. verspreid; zich verspreiden of verbreiden, zich voortplanten (vrg. անտաղք en անտաղք). անտաղք

անտաղք zich al meer en meer verspreiden of voortplanten. — անտաղք անտաղք iets voortplanten, zich doen voortplanten, vermenigvuldigen.

անտաղք KN. afgesneden stuk, bv. van hout, bamboe of suikerriet (vrg. անտաղք այ աղք en անտաղք). այ աղք անտաղք een mootje visch. — անտաղք klieven, doorklieven, in stukken hakken (vrg. անտաղք). անտաղք անտաղք de lucht doorklieven. անտաղք անտաղք անտաղք in vieren hakken of klieven, vieren-deelen. — անտաղք mv., en iets in 't midden doorklieven. — այ աղք het klieven, enz. — այ աղք zva. անտաղք — այ աղք poet. zva. անտաղք en անտաղք

անտաղք Chin. de hoofdpriester in een Chineschen tempel.

անտաղք KN. hiel. առանտաղք zva. այ աղք iemand op de hielen volgen. — այ աղք iemand op de hielen volgen; een bode achterna zenden; iemand van achteren op de hielen trappen (vrg. այ աղք այ աղք). այ աղք այ աղք op de hielen trappen en voor de voeten loopen, voor noch voor hoofd, noch voor ondergeschikte, deugen. — այ աղք այ աղք hak van een schoen of laars.

անտաղք KN. algemeene naam van eenige soorten van verschillend gekleurde en gevlekte vogels, die zich aan de kant van de rivieren ophouden en naar vischjes duiken, daar zij van leven.

անտաղք KN. iets waarmee men een slug of steek afweert (vrg. անտաղք en այ աղք). անտաղք այ աղք met de hand afweren of afpareren. — անտաղք iets afweren, afpareren, van zich afslaan. — անտաղք mv. — այ աղք het afweren, enz.

անտաղք KN. ophouden; geëindigd, afgedaan; droog (niet vochtig, boven waterpeil liggend). այ աղք այ աղք als de regen is opgehouden.

անտաղք KW. zva. դառաղք — անտաղք KN. zva. անտաղք

անտաղք KW. zva. այ աղք (Soend. een boom).

անտաղք KN. naam van een klimgewas, waarvan de bastvezels gebruikt worden, om er touw tot het breiden van netten en lijnwaad van te maken. De vruchten gelijken op die van den So-boom. — անտաղք KN. zva. դառաղք այ աղք maar in buiten-gewone dienst. — այ աղք այ աղք zva. այ աղք այ աղք անտաղք անտաղք zva. անտաղք անտաղք

անորոշություն *Ml. borax.*

անորոշություն *kw. zva. առնչել եւ անորոշություն* of *անորոշություն* (*verg. անորոշություն*); *kn. naam van een slingerplant, die op de անոջ gelijkt.* — *անորոշություն* bukken, het hoofd buigen, *in den fig. zin van zich onderwerpen* (*verg. անորոշություն*); *iemand*, terwijl zijn aandacht afgeleid is, onverwachts overvallen, slaan, wonden of ombrengen; zich ongemerkt wegmaken. — *անորոշություն* afgeleid, afgetrokken, geheel door iets beziggehouden worden, zoodat men op niets anders let; verschalkt worden; onverhoeds (*verg. անորոշություն*). — *անորոշություն* het hoofd over iets heen houden, over iets met het hoofd zich heen buigen; bij iemand of iets met aandacht en oplettendheid tegenwoordig zijn, zoodat men de oogen er op gevestigd houdt; aan iets geheel zich wijden; (*ook uitmunten*). *G. Verg. անորոշություն. անորոշություն* in tegenwoordigheid (onder de oogen) van de Prapats. — *անորոշություն* iets, *bv. het hoofd, den arm, een piek of vaandel*, gebukt of naar omlaag gebogen houden; *menschen tot onderwerping brengen; iemand verschalken; iets doen zonder dat iemand het merkt* (*verg. անորոշություն*). — *անորոշություն* met het hoofd voorovergebogen zitten, staan of gaan; met den top neêrgebogen, *van een rijstaar*; naar omlaag gerigt, *bv. van den arm.* — *անորոշություն* maal, geregt. *G. անորոշություն* in een omzien, in een rep (*eig. in een buk*), *bv. een portie rijst opeten.* — *անորոշություն* het zich bukken of onderwerpen. — *անորոշություն* wat tot bewijs van onderwerping dient, *en aan den overwinnaar aangeboden wordt.*

անորոշություն 1. *kw. zva. դարձություն* 2. *kn. het leër om de greep van een schiethoog; (zva. անորոշություն G.).*

անհայտ 1. *zie անհայտ* 2. *kn. vaardigheid; vaardige, handige, op alles gevatte, aardige wijze van doen en handelen; ook aardig, aardigheid, gevat, gevatheid* (*verg. անհայտ*).

անհայտ *zie անհայտ*

անհայտ *kn. iets om er wat in te sluiten* (*verg. անհայտ*). *անհայտ* couvert van een brief. — *անհայտ* een brief sluiten in een couvert en digtmaken; *iets, zooals geld*, insluiten in een brief. — *անհայտ* of *անհայտ* gesloten; ingesloten.

անհայտ *ook wel անհայտ* *kn. zich op elkander of tegen elkander aan sluitend; de twee vleugels van een deur of deurtje; de over elkander heenslaande voorpanden van een buis of jas. անհայտ* een paar van twee op of aan elkander sluitende dingen. *դարձանհայտ* een paar koekjes *Jav. suiker, die aan de ééne kant vlak, aan de andere bol, met de vlakke kant op elkander gelegd en zoo verkocht worden.* *անհայտ* een tros pisang, waarvan de helft *անհայտ* genoemd wordt (*verg. անհայտ*). — *անհայտ* of *անհայտ* zich tegen of aan elkander sluiten; toeslaan van een vleugeldeur of slagnet; *iets, zooals een vleugeldeur, toeslaan; iets vangen in een val of knip; անհայտ* ook iemand inpakken, met zijn velen pakken. *անհայտ* ingepakt (gehinderd) door den wind. — *անհայտ* of *անհայտ* twee dingen aan elkander sluiten of op elkander voegen; *iemand insluiten, omvleugelen, in het nauw brengen. անհայտ* bedolven raken door de (toeslaande) golven, *van een schip.* — *անհայտ* een deur aansluiten; gordijnen toedoen. — *անհայտ* digtgaan, digtslaan. — *անհայտ* of *անհայտ* zamensluiting; koekjes suiker, die zamen een *անհայտ* maken. *անհայտ* tegen elkander slaande deuren, toeslaande deur. *անհայտ* slagnet, toeslaand vogelnet.

անհայտ *kn. een feest voor een vrouw, die voor de eerste keer zeven maanden zwanger is; zulk een feest vierden.* — *անհայտ* voor een vrouw een tingkëbfeest geven.

անհայտ *kn.; անհայտ* *iets, zooals een vogel, onder iets, zooals een mand of hoed, vangen.* — *անհայտ* *mv., en zva. անհայտ*

անհայտ *kn. naam van een soort van klimop met gele, welriekende bloempjes.*

անհայտ *Ar. ta'addoer, kn. verontschuldiging; beletsel, verhinderend, die iemand verontschuldigt; zich verontschuldigen* (*verg. անհայտ en անհայտ*).

անհայտ *Ar. tda'at, kn. gehoorzaamheid; gehoorzaam, gehoorzaam zijn* (*verg. անհայտ*); een vroom werk, waarmee meer gedaan wordt, dan men naar de wet verplicht is; een gebed buiten de gewone vijf dagelijksche gebeden.

een koord vastgemaakte pijl, dien men, als men hem afgeschoten heeft, met het koord weér naar zich toehaalt, *om op visschen te schieten*. 2. een geweer met een geel koperen loop. 3. *zva.* առդարա դարձնելն of դարձնելն անոնն *zva.* անդողոն J.

անդողոն KN. opgehelderd weér na regen of betrokken lucht, ophelderen, *zva.* անդողոն *fig.* ophelderen, opvrolijken, opgevrolijkt.

անդուռայ KN. een mandje, kleine անդայ անուռայ 1. KW. *zva.* ուղղ, en KI. van անդուռայ (*erg.* անուռայ). 2. KN. *poët.* de tweede in rang. 3. K. *zie* սիդարայ սարհանուռայ op één na de hoogste (in waardigheid) — անուռայ KW. *zva.* անուռայ առնւնայ en անուռայ KN. *zva.* անառայ opzien; door het hoofd achterover te buigen, naar boven zien. անուռայալ *poët.* zijn tranen bedwingen (de tranen afvegen. G.). — անդուռայ KI. van անդայ

անոնայ KN. *zva.* անուռայ KW.

անդողայ KN. schuins, vrij steil, oploopen, *van een hoogte of een weg*; zittend achterover liggen, *bv. van een zieke met kussens in den rug*; achteroverhangen, *van een kind dat gedragen wordt*.

անդուռայ KN., անուռայ KI., *zva.* անդուռանի դուռայ de keel (*het gedeelte van den hals boven den strot*). *Vrg.* դուռայալայ en անուռայ 1.); ook het kuiltje onder de keel.

սիդարայ KN. een (overeindstaande) afgeknotte stam of tronk van een boom of riet. սիդարանիլ *zva.* անուռայ ալայ een weér uitlopende boomtronk; *benaming van eenfatsoen van krisgevesten*. սիդարանիլ onzijdig, een onzijdige, een zich in een twist in het midden houdende, geen partij kiezende persoon. սիդարայ stamboontjes. — սիդարայ tegen een stam achterover leunen; een achterstal schuldig zijn, nog te betalen hebben, *bv. van pacht, soldij of loon*. սիդարանիլ *zva.* անուռայ ալայ werk schuldig blijven. սիդարանիլ *zva.* անուռայ ալայ gelijk een weér uitlopende boomtronk, *fig.* een vader of oudere broeder in zijn naam, titel of betrekking opvolgen. — անդողոն սիդարայ tegen een tronk of stronk aanloopen of met zijn voet stooten. — սիդարանիլ *zva.* անուռայ ալայ iemand als een tronk of stronk beschouwen en behandelen, zich niet met hem inlaten of bemoeijen, niet tot hem

spreken, hem niet gelijk anderen vragen. անսիդար սիդարայ *spr.* — սիդարանիլ *zva.* անուռայ ալայ achterstal, *restant*. սիդարանիլ *zva.* անուռայ ալայ *zva.* անուռայ ալայ *zva.* անուռայ ալայ *spr.*

սիդարայ N., անուռայ K., de wacht over dag; de wacht over dag houden; de dienst hebben, *van beambten die bij beurten op bepaalde dagen bij hun hoofd op een bepaalde plaats moeten zitten om de orde te bewaren of zijn bevelen te ontvangen*; ook de wacht houden of de dienst hebben, *in het algemeen, bij nacht zoowel als bij dag*; en een buitenshuis wonende geringe bediende, die dagelijks eenig dienstwerk komt verrigten (*erg.* սիդարայ). սիդարայ դարձնայ poortwachter. դարձնայ սիդարայ wachter. — սիդարայ անուռայ als toegesproken dienstwerk doen. — սիդարայ անուռայ bij iemand de wacht hebben of houden; *iemand's wacht waarnemen*. — անսիդարայ անուռայ *zva.* անուռայ ալայ plaats waar iemand zijn wacht heeft; wachthuis.

անուռայ 1. KW. *zva.* անուռայ սիդարայ en անուռայ 2. KN. het zichtbaar worden van de maan, voor het eerst na donkere maan, en dan vervolgens elken avond of nacht; nieuwe maan. 3. KD. van սիդարայ անուռայ անուռայ de eerste dag van de maand, *die volgens de Mohammedaansche tijdrekening begint met den avond, waarop de nieuwe maan het eerst aan den hemel gezien wordt*. անուռայ անուռայ de tiende dag van de maand. անուռայ անուռայ անուռայ als de volle maan. անուռայ սիդարայ jonge maan, *het eerste van de maand, als de maan aan het wassen is, tot ongeveer eerste kwartier*. անուռայ անուռայ oude maan, *het laatste van de maand, van ongeveer laatste kwartier tot aan het einde*. — անուռայ gelijk de aan den hemel zich vertoonende maan. անուռայ անուռայ wenkbrauwen, als het voor het eerst zich vertoonende maantje. — անուռայ սիդարայ voor het eerst aan den hemel verschijnen, *van de maan*. — անուռայ սիդարայ halvemaantje. անուռայ անուռայ een halsketen van halvemaantjes. — անուռայ սիդարայ maandelijksch; maandgeld; (*ook de eerste dag van de maand of de nieuw verschijnende maan*. J.). անուռայ սիդարայ almanak. անուռայ K., *zie* անուռայ սիդարայ 1. KW. *zva.* անուռայ անուռայ en սիդարայ

tuig, vaarttuig, rijbeest; op te rijden. ἄῤῥῃ ἰὸν ἄῤῥῃ
ἄῤῥῃ rijpaard. ἄῤῥῃ ἰὸν ἄῤῥῃ (of ἄῤῥῃ ἰὸν ἄῤῥῃ) ἄῤῥῃ
mijn draagvoets. ἄῤῥῃ ἰὸν ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ hij
(het paard) rijdt gemakkelijk.

ἄῤῥῃ ἰὸν ἄῤῥῃ KN.; ἄῤῥῃ ἰὸν ἄῤῥῃ ongeveer zva. ἄῤῥῃ
ἄῤῥῃ en van iemand een slechten of geen goeden
dunk hebben en hem daarna bejegenen. ἄῤῥῃ ἰὸν
ἄῤῥῃ pass.

ἄῤῥῃ ἰὸν KN. een scheve, stijve nek, zoodat het hoofd
scheef staat; een scheven nek hebben (vrg. ἄῤῥῃ).
een scheven nek zetten; scheef met den kop er op,
van een voorwerp. — ἄῤῥῃ ἰὸν ἄῤῥῃ den nek
scheef houden.

ἄῤῥῃ ἰὸν zie ἄῤῥῃ ἰὸν

ἄῤῥῃ ἰὸν KN.; ἄῤῥῃ ἰὸν ἄῤῥῃ de tijd omstreeks
elf uur, of tusschen 11 en 12 uur, vóór den mid-
dag (van ἄῤῥῃ en ἄῤῥῃ of ἄῤῥῃ KW. daglicht,
dag, zon. PK.).

ἄῤῥῃ ἰὸν verkortling van ἄῤῥῃ ἰὸν ἄῤῥῃ G.

ἄῤῥ

ἄῤῥ KN. een voorvoegsel vóór naamwoorden: I. ἄῤῥ sà,
ook wel ἄῤῥῃ sàq, al, heel, gansch; zoo veel,
zoo groot, als (een geheel). ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ heel het dorp;
of zooveel (grond) als een heel dorp. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ
of ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ al de menschen er van, of al zijn
menschen, al de zijnen. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ heel de nacht, de
heele nacht. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ of ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ en ἄῤῥῃ
ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ of ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ heel de menigte
er van, d. i. alle. Zoo ook ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ ook wel ἄῤῥῃ
ἄῤῥῃ al de bijzondere, voor alle. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ
al wat hij wil; ook hij doe wat hij wil! ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ
ἄῤῥῃ zooveel als ik weet. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ heel een kist,
een heele kist vol. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ heel een schaap,
zoo groot als een schaap. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ heel je
eisch, zooveel als je eischt. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ zooveel
als er is. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ al naar behooren. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ
ἄῤῥῃ al naar mijn hooren, zóó als ik het gehoord
heb. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ al naar regt, naar alle regt. ἄῤῥῃ
ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ in de zon gedroogd wor-
den, tot dat het geheel droog is. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ
al vragende, vragender wijze. ἄῤῥῃ ἄῤῥῃ al afgehouden,
afhoudenderwijs.

II. ἄῤῥ sà, als het woord met een ἄῤ begint,

anders sà, en gewoonlijk ἄῤῃ sè, zooveel als ons
toonloos een (en of n) in zamengestelde benamingen
van hoeveelheid, zooals ἄῤῃ ἄῤῃ of ἄῤῃ
ἄῤῃ een el, in onderscheiding van een half el
of ander gedeelte, eig. heel een el. ἄῤῃ ἄῤῃ een
voet (vrg. ἄῤῃ). — In eenige zulke woorden is de
Pëpët met de klinker van het met een ἄῤ begin-
nend woord incéngsmolten. Zoo in ἄῤῃ ἄῤῃ één,
van ἄῤῃ en in ἄῤῃ ἄῤῃ honderd, ἄῤῃ ἄῤῃ dui-
zend, ἄῤῃ ἄῤῃ een dubbeltje, ἄῤῃ ἄῤῃ een halve duit
of cent.

III. ἄῤῃ sà, te zamen; en dezelfde, hetzelfde,
vóór de benaming van een persoon of zaak, om een
gezamentlijk deelgenootschap aan die per-
soon of zaak te beteekenen (Skr. sà). ἄῤῃ ἄῤῃ
personen, die zamen handel doen. ἄῤῃ ἄῤῃ
ἄῤῃ al de ondergeschikte beambten van
dien zelfden Wëdänä. ἄῤῃ ἄῤῃ te za-
men op hetzelfde rijtuig (zie bij ἄῤῃ). In
ἄῤῃ ἄῤῃ ἄῤῃ echtgenoot (eig. huisgenoot), is
de klinker van het voorvoegsel met de eerste van
het woord zamengesmolten.

IV. ἄῤῃ sà, met, almet, vóór benamingen van
personen of zaken die bij iemand of iets be-
hooren (vrg. ἄῤῃ); bv. ἄῤῃ ἄῤῃ
met zijn kinderen en vrouw. ἄῤῃ ἄῤῃ
krijgslieden met hun wapenen, gewapende krijgslie-
den. Sontijds wordt er dan nog een verbindend
voegwoord (zooals ἄῤῃ ἄῤῃ of ἄῤῃ ἄῤῃ) voor-
gevoegd; bv. ἄῤῃ ἄῤῃ als-
mede (of en ook) zijn kinderen en vrouw.

V. ἄῤῃ sà, ook wel sà en ἄῤ, vóór een be-
naming van een accident (van iets dat plaats heeft of
geschiedt), beteekent het perfectum van dat ac-
cident, en dus de tijd, als dat accident heeft plaats
gehad; bv. ἄῤῃ ἄῤῃ toen hij vertrokken was;
en ἄῤῃ ἄῤῃ wachten tot dat hij ver-
trokken is (vrg. ἄῤῃ I.). In ἄῤῃ ἄῤῃ
(eig. als 't ochend geweest is), is de Pëpët van
het voorvoegsel met den klinker van het woord in-
céngsmolten.

ἄῤῃ I. N., ἄῤῃ K., voorzetsel vóór eigennamen of
benamingen van personen, in de plaats van den
een of anderen titel, of omdat de persoon geen ti-
tel heeft, of omdat men hem dien niet geven wil,

անհայր *Ar.* zie **անհայր** KN. (mondeling) antwoord (*verg.* **անհայր**); **անհայր** բարձրագույն, **անհայր** մեծագույն, **անհայր** պոետ., *spr.* allen tegelijk en eenstemmig, als in koor met **անհայր** antwoorden. — **անհայր** *poët.* **անհայր** een schuld terugbetalen (*verg.* **անհայր**); iets vergelden. — **անհայր** **անհայր** op iets (mondeling) antwoorden; iets beantwoorden (*verg.* **անհայր**); een schuld terugbetalen. — **անհայր** **անհայր** met iets een schuld afbetalen. — **անհայր** (mondeling) antwoorden. — **անհայր** **անհայր** antwoord; elkander antwoorden; ook van geluiden, die, van verschillende kanten komende, als het ware elkander beantwoorden. — **անհայր** terugbetaling, afbetaling, van een schuld.

անհայր zie bij **անհայր**
անհայր *Ar.* **صغري**, *soegrd* (*ver.* van **صغر**), klein, kleiner, kleinste.

անհայր **հա** *հա*. **սահար** (*Skr.* *saharṣa*. *Vrg.* **անհայր** en **անհայր**).

անհայր **անհայր** *of* **անհայր** *Ar.* **شوكه**, *sjaukah*, scherp, in den zin van wapenen, scherp wapentuig.

անհայր *Ar.* **شاهد**, getuige, bloedgetuige, martelaar (*verg.* **անհայր**); KN. **անհայր** **անհայր** **անհայր** **անհայր** *of* **անհայր** aangifte, en aangifte doen, van een zaak, zooals diefstal, bij de hoofden van de nabuurdorpen en de politie in de *désa*, *of* bij de *Pradâtâ* op de hoofdplaats (*eig.* zich tot getuige nemen). **անհայր** martelaarsdood, ook voor een plotselinge dood en van een vrouw in de kraam.

անհայր *spr.* — **անհայր** een zaak als bij hem aangegeven betuigen *of* bevestigen. — **անհայր** van een zaak aangifte doen. — **անհայր** aangifte. **անհայր** (*of* **անհայր**) **անհայր** *of* **անհայր** geld dat bij de aangifte van een zaak gepresenteerd wordt, om door de aanwezigen aangenomen te worden, tot symbool, dat men van de zaak, zooals die aangegeven is, getuigenis wil afleggen. **անհայր** acte van aangifte. **անհայր** aangifte die in orde is, *d. i.* waarbij niet alleen de geheele toedragt van de zaak wordt aangegeven, maar ook de persoon *of* personen genoemd worden, die als daders in regten te vervolgen zijn. **անհայր** aangifte van een zaak, waarbij de daders niet genoemd worden.

անհայր *հա*. **անհայր**

անհայր *of* **անհայր** KN. devotie; geheel toegewijd zijn; onderdanigheid; onderdanig zijn, zich onderdanig onderwerpen, aan een *Vorst* *of* *heilige* (*Ar.* **هدى**, *soehd*, devotie, toewijding). — **անհայր** onderdanig, onderworpen; zich onderdanig gedragen.

անհայր *of* **անհայր** ook wel **անհայր** *ML.* KN. vriend, vriendin, *alleen van Europeanen* *of* *van Europeanen met inlanders* (*eig.* broeder, *Skr.* *sôdara*, van **անհայր** met het voorvoegsel **ան** *du* *eig.* uterinus, frère utérin. *Vrg.* **անհայր** en **անհայր**). *Het wordt ook gebruikt als voornaamw. van de tweede persoon, ook in het subj. passief.*

անհայր *of* **անհայր** ook wel **անհայր** *Ar.* *sjahâdat*, getuigenis, belijdenis; KN. de Mohammediaansche geloofsbelijdenis: "Er is geen God dan Allah" en "Mohammed is de gezant van Allah." *Men noemt deze uit twee belijdenissen bestaande geloofsbelijdenis ook wel* **անհայր** *(of* **անհայր**), de twee belijdenissen.

անհայր zie bij **անհայր**

անհայր zie **անհայր**

անհայր **հա**. **անհայր** en **անհայր** KN. **անհայր** en **անհայր** voldoende, genoeg zijn. — **անհայր** *TP.* *հա*. **անհայր** hoozen, iets, *bv.* een schuit, uithoozen, het water er uitscheppen.

անհայր KN. vattend, ingrijpend, van een *gesp*; hap, een hap. **անհայր** *spr.* *հա*. **անհայր** **անհայր** — **անհայր** (*poët.* **անհայր**) happen, zooals een slang *of* visch; naar iets happen: iets ophappen, opsuappen, wegsuappen; iets schie-lijk grijpen, pakken, wegrukken (*verg.* **անհայր** **անհայր** en **անհայր**). **անհայր** **անհայր** opgepakt door een waterhoos. **անհայր** **անհայր** *bijkans* door den bliksem getroffen. — **անհայր** *ms.*

անհայր (een *Krâmâ* *vorm* van **անհայր**) I. *kl.* van **անհայր** — **անհայր** **անհայր** **անհայր** **անհայր** *of* **անհայր** **անհայր** zie bij **անհայր**

II. *kl.* van **անհայր** **անհայր** zijn opwachting maken bij een meerdere (een *avondvisite* om den avond te passeren). **անհայր** *kl.* van **անհայր** — **անհայր** en *poët.* **անհայր** *kl.* van **անհայր** en van **անհայր** **անհայր** **անհայր** iemand een geschenk (**անհայր**) *aan-*

ἄλλοι *zie* ἄλλοι

ἄλλοι *en* ἄλλοι *kw. zva.* ἄλλοι *en* ἄλλοι
ἄλλοι (KN. *zva.* ἄλλοι *G.*). ἄλλοι
eign. van een dochter van Vorst Krēsna, gemalin
van Raden Alimanjoe (Skr. soendarī, een schoo-
ne vrouw). — ἄλλοι *of* ἄλλοι *KN.*
een boog van bamboe, waaraan een gëbang-blad of
dun geschraapt bamboe gespannen is, en die, aan
een vlieger of aan een tak van een boom vastgehecht
en door den wind bewogen, een gonzend geluid maakt.

ἄλλοι *zie bij* ἄλλοι

ἄλλοι *KN.* *pen of pin om twee stukken met elk-*
ander te verbinden; splits van een wagenwiel (vrg.
*ἄλλοι *en* ἄλλοι).*

ἄλλοι *KN.* *speet, om er iets aan te steken of te*
rijgen; rijgnaald; rijgkoord; spit, braadspit; ook een
balk of lang stuk hout onder het gebindte van een
pandāpā, om de vier hoofdpilaren met elkander te
*verbinden (vrg. ἄλλοι ἄλλοι *en* ἄλλοι).*
ἄλλοι ἄλλοι *ingestoken hoekklamp of korbeel.*
— ἄλλοι *iets steken aan een speet of spit.* —
*ἄλλοι *mv.*; iets, zooals bloemen, aan iets bij*
elkander rijgen. — ἄλλοι *het aangeregene.*

ἄλλοι *spr.*

ἄλλοι *of* ἄλλοι *zie bij* ἄλλοι

ἄλλοι *zie* ἄλλοι

ἄλλοι *zva.* ἄλλοι

ἄλλοι *KN.* *salpeter; en k. van ἄλλοι (Skr.*
sëndawa, salpeter); ook KN. naam van de klip-
zwaluw, die de eetbare vogelnestjes maakt (vrg. ἄλλοι
*ἄλλοι). ἄλλοι *en* ἄλλοι*
bepaald voor salpeter.

ἄλλοι *zva.* ἄλλοι

ἄλλοι *KN.* *hoer, ligt vrouwensch (vrg. ἄλλοι*
*ἄλλοι *en* ἄλλοι). ἄλλοι*
naam
van een bloem. ἄλλοι
naam van het Sau-
deldhout-eiland.

ἄλλοι *KN.* *prik, zooals van een naald in den vin-*
ger; iets dat scherp en puntig is, zooals de punt
van de tand van een vork, een puntig mes of vlijm
*(vrg. ἄλλοι ἄλλοι *en* ἄλλοι); ook*
naam van een ziekte in het rijstgewas, als het nog
heel jong is. — ἄλλοι *met iets, dat puntig en*
scherp is, prikken of steken; ook voor iemand ader-
laten (vrg. ἄλλοι), en iemand inenten (vrg. ἄλλοι

ἄλλοι) *bij ongelijk geprikt of gesto-*
ken raken, zich prikken of steken. — ἄλλοι
mv. — ἄλλοι *iets bezigen om er mee te*
prikken of te steken, met iets prikken of steken.

ἄλλοι *zie* ἄλλοι

ἄλλοι *en* ἄλλοι *kw. en KN. zva.* ἄλλοι *en*
ἄλλοι (Skr. sandeha, twijfel). ἄλλοι
ἄλλοι *ongerust zijn, in ongerustheid verkee-*
ren. — ἄλλοι *KN.* *over iemand in twijfel*
staan, iemand wantrouwen, niet regt vertrouwen.

ἄλλοι *KN.* *heimelijk, tersluik (vrg. ἄλλοι). ἄλλοι*
zva. ἄλλοι

ἄλλοι *kw. zva.* ἄλλοι

ἄλλοι ἄλλοι *en* ἄλλοι *kw. zva.* ἄλλοι
ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι
*ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι *en* ἄλλοι (Skr. sjānti,*
rust, vrede, expiatie; zegen, geluk; sântwa, vlei-
*jende, troostende toespraak. PK. Vrg. ἄλλοι *en**
*ἄλλοι). ἄλλοι *KN.* steeds gelukkig zijn in het*
spel; niet te overwinnen door een vijand; alles ver-
mogen, van een rijke met zijn geld, en van een
pandita door zijn magt. — ἄλλοι *zva.* ἄλλοι
ἄλλοι *kw. zva.* ἄλλοι

ἄλλοι *naam van de eerste vrouw van Waloe-goenoeng*
*en van de eerste woekoe. ἄλλοι *eig. van de**
dochter van Djanäkā, den Vorst van Mantili, ge-
malin van Rāmā (Skr. Sitā).

ἄλλοι *kw. zva.* ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι
*ἄλλοι ἄλλοι *en* ἄλλοι (Skr. sjānta, kalm,*
gerust, gestild; gezuiverd, bevrijd, enz. Vrg. ἄλλοι
*ἄλλοι *en* ἄλλοι). — ἄλλοι*
met zachtheid te
werk gaan, partijen met elkander verzoenen. ἄλλοι
ἄλλοι *gescheiden, verdeeld, afgezonderd (misschien*
van Skr. sjānta, afgesneden. PK.). — ἄλλοι
*of ἄλλοι *KN.* zuiver, van een afschrift van een*
boek; waar, juist, bevestigd, van een gerucht. —
*ἄλλοι *iets onderwerpen aan het oor-**
deel of overweging van een ander; iemand in iets
doen berusten; iemand tot bedaren brengen.

ἄλλοι *KN.* *steek, scheut, stekende pijn, zooals men*
gevoelt in een gewel, dat zich tot ettering zet;
steken. — ἄλλοι *bij elken polsslag pijn*
gevoelen, bv. in een zweer. — ἄλλοι *overal*
stekend, vol scheuten.

ἄλλοι *kw.* *bevreesd, beschroomd (voor ἄλλοι*

of van *sanam* met het *Skr.* voorzetsel *san*, *zva.* *sam*).

2127 *KN.* 1. kokosmelk, *het uit de geraspte kern van een kokosnoot geperste sap.* 2. de kam van een *Javaansche viool.* — 2128 *iets van kokosmelk voorzien, met kokosmelk bereiden.* — 2129 *naam van een slingergewas, dat voor leidfels en strengen gebruikt wordt en zeer sterk is; ook krâmâ-benaming van het distrikt Pati.*

2130 *K. van 2131, 2132 en 2133 en K.D. van 2134*

2135 *K., zie 2136*

2137 *zie 2138*

2139 *zie 2140*

2141 *of 2142 KN.* familie van den Vorst of van een aanzienlijk persoon of hoofd, als ook de van dorpschoufden afstammende aanzienlijken in de dorpen, die, als zij niet zelf dorpschoufden zijn, door het dorpschouf tot verschillende functies of commissies gebruikt worden (*Skr. santâna*, familie, geslacht). 2143 *de zonen en verdere leden van het vorstelijk huis.* 2144 *een kleinzoon of verdere afstammeling van den Vorst, die den rang van Pangeran heeft, in onderscheiding van een 2145 — 2146 als santânâ, als lid van de familie, aan het hof van een Vorst zich gedragen en zijn opwachting maken. — 2147 zich als een santânâ gedragen, een air aannemen als of men een santânâ was.*

2148 *KW. zva. 2149 Ook 2150 of 2151 eign. van den Vorst van Tâl-kândâ, later van Ngastinâ, den vader van Bismâ (Skr. Sjdntanoe).*

2152 *KN.* een priesterleerling, die op een priester-school leert en dient om later priester te kunnen worden; *in de dorpen,* een bediende als vee- of buffelhouder (*erg. 2153*). — 2154 op een priesterschool den leeraar gaan dienen en leeren; dienen als vee- of buffelhouder. 2155 een meisje tot vrouw krijgen door bij den vader als het ware als veehouder te gaan dienen, alleen voor de leus een paar dagen voor de voltrekking van het huwelijk, zoodat dan de vader zijn dochter als het ware aan zijn veehouder ten huwelijk geeft, en dan ook alleen de kosten van het bruiloftsfeest drangt.

Zoo trouwt de zoon van een minvermogenen vader met de dochter van een meervermogene. — 2156

2157 *een zoon aan een meervermogene als veehouder aanbieden, om dan een dochter van deze tot vrouw te krijgen. — 2158 een priesterschool, priesterseminarium.*

2159 *KN.* sterke stroom, sterk en snel stroomend, van water; vloed; met kracht, zoodat er kracht achter gezet wordt (*erg. 2160 en 2161*). — 2162 *er kracht achter zetten.*

2163 *KN.* een harde vaart of stroom van water of wind; met een vaart voortstroomen of voortvliegen; sterke togt van den wind; (drijven, vloten. G.). — 2164 tegen iets met een harde vaart aanstroomen. 2165 *blootgesteld zijn of getroffen worden door een harden windstroom. — 2166 met een harde vaart stroomen.*

2167 *KN.* somber, droevig, treurig, van een plaats en van iemands gelaat (*erg. 2168*).

2169 *KN.* besoesd; benaming van een spel, waarbij een jonge of meisje onder een mand gezet wordt, daar men omheen zingt en muziek maakt, totdat die er onder zit, als besoesd oprijst, op de maat van de muziek gaat dansen, en eindelijk in slaap valt. 2170 *zich besoesd zoeken te maken.*

2171 *KN.* droevig, treurig, van de uitdrukking van het gelaat (*erg. 2172*).

2173 *KN.* 1. een hoepel van gespleten rotting of van bamboe, met katoen omwoeld, die men tusschen den houten rand van een tērbang en het daarover gespannen vel doet, om dit strak te houden. 2. toegrauwing (*erg. 2174*). — 2175 1. een tamboerijn met een sēntak spannen. 2. iemand toegrauwen. 2176 *voor schaterend, van gelach.*

2177 *en 2178 zva. 2179 en 2180 — 2181 zva. 2182 in alle opzigten knap van lijf en leden, van een meisje.*

2183 *KN.* naam van een boom, laurus Malabarus, waarvan de schors, een soort van kanceel, tot medicijn dient.

2184 *en 2185 zie 2186*

2187 *KN.* handig, behendig, knap, *bv. in het hanteren van wapenen of in de letterkunde, van iemand, die door zijn bedrevenheid rustig handelt,*

iets leunen; tegen *iets* aanstaan, *zoals een stok tegen een wand*; op *iemand of iets* steunen, zich verlaten, vertrouwen; het *ergens* van laten afhangen, *niet zelf een besluit willen nemen of een keus willen doen*; zich aansluiten, onmiddellijk op iemand volgen (verg. *սյնիցի*). *դռնաբաղադրող* lieden, die zich door de omstandigheden laten leiden, onzelfstandige menschen, die geen eigen keus hebben. — *դռողջի* of *դռողմի* tegen *iets* gaan leunen. — *դռողջուհու* *iets* tegen *iets* aanzetten te leunen, of *zoals een stok tegen een muur*, (*iets* vaststellen. G.). — *դադողծող* steun; *iets* daar men tegenaan leunt, op steunt of op vertrouwt. *դադողծի* leunen of steunen op de leuning van een stoel. *դադողծառ* tegen een pilaar geleund. *ճիւղադողծող* of *ճիւղադողծառ* leunen. — *արդողծառ* leuning van een stoel of bank.

դառող KW. *zva. դառողայ* (een heilige. G.). — *արող* KN. verharding, klonter, in de borst van een vrouw. — *արողի* en *արեւողի* *ող* verharding of klonters in de borst hebben.

արող *zie bij դառող*

ճիւղադողծող KW. *zva. ճիւղադող* en *ոնիցի* KN. praeludium en praeluderen op een muziekinstrument, *zoals op de rebab vóór de muziek van de gamelan*; ook een gezang van een *անահաւ* door den *ճալան*, begeleid door de *gèndèr*, *gambang*, *rèbab* en *fluit*; een *air* zingen met begeleiding van muziek, *zoals van de արշալի* Zoo ook *ճիւղադող*

ճիւղադող KN. gezang en zingen bij een dans of muziek. Zoo ook *ճիւղադող* (verg. *արեւնի* en *արեւի*). — *արողի* muziek of dans met gezang accompanieren. — *ճիւղադողի* al zingende. — *արող* zanger, zangeres; ook gezang, een gezang.

դադողծող *zie bij դադող*

ճիւղի of *ճիւղի* KW. *zva. արողադող*

դադողի KN. een door een danseres om den hals geslagen sjerp, waarvan de slippen onder den gordel vastgestoken aan weerskanten vóór neêrhangen, die nu en dan in de hand genomen en naar achteren geworpen worden (verg. *դադող*).

դադողառող *դադողառող* *դադողառող* en ook

wel դադողառող KN., *արող* KI., lepel (verg. *արող* II.).

արող KN. *zva. արող* ook *zva. արեւ* draagzeel, touw, waarmee een vracht aan een juk of stok gedragen wordt; en een net, dat aan een touw een *visscher* om den hals hangt, om er wadende mee te visschen. — *արող* om *iets* een draagzeel slaan; en met een sanđat visschen.

արող KN. belemmerd; niet vlot, niet goed, willen vloeijen; niet willen vloten, slecht vooruitgaan, haperen; traag van verstand (verg. *արող*). *արողի* daar het aan hapert.

արող KN. TP. vleeschmade, *zva. արող* of *դառող* — *արող* met maden bezet.

արող KN. knoop, daar twee einden touw of koord mee aan elkander geknoopt worden; vastgeknoopte strik in een touw, om het te verkorten (verg. *արող*). — *արող* toeschuiven, van een strik; zich vaststrikken, van touw met ander touw, daar het mee in de war komt.

արող KN. goed van de hand gaan, goed in trek zijn. — *արող* rukken; een ruk doen; aan *iets* rukken; *iets* met een ruk trekken; *iets* afrukken, ontrukken, wegrukken, omverrukken. *արող* *արող* elkaander rukken. — *արող* met *iets* rukken, met een ruk oprekken; *trekbeesten of werkvolk* aanzetten. — *արող* ruk. — *արող* het rukken, enz.

արող KN.; *արող* *zva. դադող*

արող KN. met het hoofd, den top of het bovenste *iets* raken of aan *iets* toe komen. *արող* *արող* met het hoofd of den top tot aan den hemel reiken. *արող* naam van een *welriekende olie*. *արող* naam van een *batiksel*. — *արող* tegen *iets*, dat boven is, met het hoofd of den top stooten (verg. *դադող*); op een ander onmiddellijk volgen, hem *vogens beurlorde* moeten vervangen. *արող* een ander of nieuw voorstel doen *omtrent hetzelfde onderwerp*. — *արող* *poët. zva. արող* onmiddellijk op iemand of iets anders volgen. — *արող* onmiddellijk gevolgd worden door iemand of iets anders; ook van een kind, dat, nog aan de borst zijnde, door een jonggeboren

rein en onschuldig voordoen; schijnheilig. — *αἰσθη*
αἰσθη reinheid, heiligheid, onschuld. — *αἰσθη*
αἰσθη of *αἰσθη* plaats om zich te reini-
gen; heiligmaking.

αἰσθη zie *αἰσθη*

αἰσθη zie bij *αἰσθη*

αἰσθη in de volkstaal *zva. αἰσθη* *Vrg. αἰ*
αἰσθη

αἰσθη eig. van een Patih der Boetâ's. G.

αἰσθη zie *αἰσθη*

αἰσθη zie bij *αἰσθη*

αἰσθη zie *αἰσθη*

αἰσθη KN. naam van een hout, dat tot een roode verwo-
stof en tot medicijn gebruikt wordt: sapanhout. —

αἰσθη iets met *αἰσθη* rood verwen.

αἰσθη of *αἰσθη* I. KW. schoon, schoonheid, luis-
ter; Zijn (of Haar) Doorluchtigheid; en eign. van
de gemalin van *Bafârâ-Wisnoe* (Skr. *ajri*). 2. KN.
in samenstellingen *zva. αἰσθη* naar het schijnt. *αἰσθη*

αἰσθη Zijn Doorluchtigheid de Vorst. *αἰσθη*
αἰσθη hetz., en *zva. αἰσθη* *αἰσθη* zie
αἰσθη *αἰσθη* eign. van een dochter
van *Wisnoe*. Andere samenstellingen zie *ben.* — *αἰσθη*

KN. sierlijk, sierlijkheid, *bv. van een huis of*
tuin (vrg. *αἰσθη*); ook in de volkstaal *zva. αἰσθη*
αἰσθη — *αἰσθη* aan iets een sierraad geven (vrg.
αἰσθη). — *αἰσθη* sierraad. —
αἰσθη versiersel; wat maar voor sierraad is.

αἰσθη of *αἰσθη* en *αἰσθη* KN. hard, hevig; met harde
stem; terdegen. — *αἰσθη* iets met drift of haast
verrigten, er klem bijzetten. — *αἰσθη*
iets hard of met heftigheid doen. — *αἰσθη*
te hard.

αἰσθη KW. *zva. αἰσθη* KN. ontsteltenis (vrg. *αἰσθη*
αἰσθη). — *αἰσθη* ontsteld. — *αἰσθη* ontstellen.
— *αἰσθη* van ontsteltenis, *bv. op de vlugt*
gaan.

αἰσθη KW. *zva. αἰσθη* *αἰσθη* en *αἰσθη* KN. 1.
klanknabootsend woord voor het snorrend geluid
van iets dat door de lucht vliegt. 2. de draden
waarvan een touw of koord gedraaid is, draadsch;
bv. αἰσθη driedraadsch. *αἰσθη* of *αἰσθη*
verk. van αἰσθη *αἰσθη*

αἰσθη of *αἰσθη* KN. gedachte, die men op iets heeft;
ook oogmerk, doel (vrg. *αἰσθη* en *αἰσθη* 2.). *αἰσθη*

αἰσθη gedachte op iets hebben. *αἰσθη*
het in de gedachte krijgen om iets te willen of te
doen. — *αἰσθη* iets beoogen.

αἰσθη of *αἰσθη* KW. *zva. αἰσθη* en *αἰσθη* KN.

1. *zva. αἰσθη* 2. het geld, dat men voor het koopen
van een anders post geeft (vrg. *αἰσθη*
αἰσθη). 3. *αἰσθη* of *αἰσθη* het geld
dat men geeft voor den grond om er een lijk in te
begraven; een gat in den grond delven om er een
lijk in te begraven; en een offerfeest bij een graf
terstond na de begraafuis. 4. *benaming van een*
soort van vallende ziekte (volgens *J. waarsch.* hy-
pochondrische of hysterische flauwte. *Vrg. αἰσθη*
αἰσθη). — *αἰσθη* het geluid van iets dat bij slapen
uitgestort wordt: *flipslap* (vrg. *αἰσθη*). — *αἰσθη*
een door een ander bekleeden post koopen; iemand
van het bezit van een stuk grond verdringen door
er meer geld voor te geven. *αἰσθη* een stuk
grond koopen om er een lijk in te begraven; en een
offerfeest geven bij een graf terstond na de begraaf-
nis. *Zóo ook αἰσθη*

αἰσθη KW., *αἰσθη* KN, een soort van schepnet zon-
der steel (vrg. *αἰσθη*). — *αἰσθη* of *αἰσθη*
KW., *αἰσθη* KN., met zulk een schepnet
visschen.

αἰσθη KW. onder; onderdoen. *αἰσθη*
onder een boom. *αἰσθη* onderdoen voor
stroop en honing, zoeter dan stroop en honing. —
αἰσθη of *αἰσθη* N., *αἰσθη* of *αἰσθη*
K., onder, beneden, omlaag. *αἰσθη* on-
dergeschikt zijn. *αἰσθη* omlaag zitten, op
een matje op den grond, niet op een *αἰσθη*
stoel. *αἰσθη* of *αἰσθη* N., *αἰσθη*
αἰσθη ook wel *αἰσθη* en *αἰσθη* of *αἰσθη*
αἰσθη K., onder, beneden, iets. *αἰσθη*
αἰσθη zie bij *αἰσθη* II. — *αἰσθη*
αἰσθη K., *αἰσθη* K., laag, zooals van rang, ook
in den zin van gemeen (vrg. *αἰσθη*); KN. ne-
derig, onderdanig, ootmoedig; demoedig; onderdoen,
minder, slechter, de (of het) minste zijn (vrg. *αἰσθη*
αἰσθη). *αἰσθη* onderdoen in den strijd,
den strijd verliezen. *αἰσθη* KN. nederig
en onderdanig; nederigheid en onderdanigheid. —
αἰσθη N., *αἰσθη* K., zich
vernederen. — *αἰσθη* of *αἰσθη* KW. verlagen,

moorde, dat ergens gevonden wordt (verg. ဝိဂ္ဂဟ);
 verder iets dat geheel onbruikbaar geworden is en
 maar verbrand of weggegooid wordt; en gemeen,
 lelijk. Zoo ook အမာသဘာဝ (ook lomp, onbeleefd.
 G.). — အတု ၁. Iets, dat op het water drijft,
 er uit ophalen, opvisschen (verg. အတု). ၂. KN.,
 အတုအတုအတု of အတုအတုအတု KI., zich
 geheel voegen naar de wil of verkiezing van een an-
 der; en aan iemand iets overlaten of volkomene
 vrijheid geven om iets te doen. အတုအတုအတု
 အတုအတုအတု niet aan de vrije keus gelaten wor-
 den. — အတုအတု ၁. အတုအတု ၂.

အတုအတု KN. bedaard, zonder overhaasting, niet ge-
 haast of driftig, bezadigd, zachtmoedig, zachtaar-
 dig, lankmoedig, geduldig; ook bedaard van een
 ontsteltenis; bedaardheid, geduld, uitstel (van အတု
 II. Verg. အတုအတု အတုအတု en အတုအတု). အတုအတု
 အတုအတု geduld verzoeken, verzoeken niet met over-
 haasting te werk te gaan. အတုအတုအတုအတု
 daarmee geduld, broeder! — အတုအတုA bedaren, tot
 bedaren komen; met bedaardheid handelen. — အတု
 အတုအတုအတုA iets bedaren, bedaard maken, tot
 bedaren brengen, bv. zijn hart; iets met bedaard-
 heid afwachten, geduldig verbeiden; met iets ge-
 duld hebben, iets uitstellen; iemand de tijd geven.

အတုအတု K., ook wel als KI., van အတုအတု (Skr. sji-
 rak). အတုအတုအတုအတုA de nokbalk van een ge-
 bouw, anders အတုအတုA of အတုအတုA အတုအတု
 အတုအတုအတုအတုA de oorsprong van de rivier
 de Nijl. အတုအတုအတုအတုA of အတုအတုအတုအတုA
 vertaling van 't Ar. المال, het kapitaal.
 အတုအတုအတုA spr., zie bij အတုအတုA အတုအတု
 အတုA spr.

အတုအတု ၁. KW. ၂. အတုအတု ၂. အတုအတု
 အတုအတုA zich voor een tijd een onthouding opleggen
 (verg. အတုအတုA en အတုအတုA). — အတုအတုA water
 naar bezijden af doen loopen. — အတုအတုA ook wel
 အတုအတုA zich zelf beheerschen, matig, geduldig,
 met bedaardheid te werk gaan, niet aan zijne drift
 of hartstogt toegeven, vooral ten aanzien van lus-
 ten en behoeften (verg. အတုအတု). — အတုအတုA
 het zeg in het water door een vaartuig veroorzaakt.

အတုအတု ၁. KW. ၂. အတုအတုအတုA en အတုအတုA ၂. N.,
 အတုအတုA K., het betel- of sirih-blad (verg. အတုအတုA ၁.).
 အတုအတုအတုA losse sirih-takjes, zooals die tot een

offerhande gebruikt worden, gewijde sirih. အတုအတု
 အတုA sirih-blad zonder အတုအတုA en bloesem
 (အတုအတုA). အတုအတုအတုA betel-bloesem; ook naam van
 een batiksek. အတုအတုအတုအတုအတုအတုအတု
 titel van een vrouwelijke beamble van den eersten
 rang, die het opzigt heeft over de huishoudelijke
 aangelegenheden van den Vorst en het hoofd is
 over alle bij den Vorst in dienst zijnde vrouwen.
 — အတုအတုအတုA KN., အတုအတုအတုA KD., iemand uitnoo-
 digen tot deelneming aan een feest of aan een oor-
 log (verg. အတုအတုA) အတုအတုအတုအတုA menschen
 te eten noodigen. — အတုအတုအတုA of အတုအတုအတု
 အတုA KN., အတုအတုအတုA KD., genoodigde tot een feest
 of oorlog; ook အတုအတုအတုA KN. vrouwelijke be-
 dienden aan het hof, die geen bepaalde werkzaam-
 heden hebben. — အတုအတုအတုအတုA အတုအတုအတုA
 sirih-tuin; ook naam van een residentie op Java.

အတုအတုအတုA KN. ၁. အတုအတုအတုA အတုအတုအတုA
 အတုအတုအတုအတုအတုအတုအတုA ontslag
 van de werkzaamheden (cultuur- en heere-diensten)
 verzoeken.

အတုအတုA KN. gelijkenis; wat iemand naar zijn voor-
 komen lijkt te zijn. (Ar. صورة, soerak, figuur,
 beeld. Verg. အတုအတုA en အတုအတုA).

အတုအတုအတုA ၁. KW. ၂. အတုအတုA အတုအတုအတုA en အ
 အတုအတုA ၂. KN. ၁. အတုအတုA အတုအတုA overgeven.
 အတုအတုအတုအတုအတုA zich overgeven. အတုအတုအတုA
 အတုအတုA amok gaan maken. — အတုအတုအတုA KW.
 ၁. အတုအတုA အတုအတုအတုအတုA en အတုအတုအတုအတု
 အတုA အတုအတုအတုအတုအတုအတုA spr.

အတုအတုA KN. afgunstig, misgunstig (verg. အတုအတုA en
 အတုအတုA). အတုအတုအတုA iemand die een anders geluk
 of genot nevens het zijne niet velen kan.

အတုအတုအတုအတုA zie bij အတုအတုA ၁.
 အတုအတုအတုA zie bij အတုအတုA ၁.
 အတုအတုအတုA zie bij အတုအတုA
 အတုအတုအတုA zie bij အတုအတုA ၁.
 အတုအတုအတုA bijnaam van Tẽmbiloeng.
 အတုအတုအတုအတုA zie bij အတုအတုA
 အတုအတုအတုအတုA zie အတုအတုA
 အတုအတုA zie အတုအတုA
 အတုအတုA of အတုအတုA KN. verdwijnen, verloren gaan, ver-
 gaan, te niet gaan, verdelgd worden, een einde heb-
 ben, onkomen, verdwenen, uit de weg, vernietigd,
 gedelgd; Tj. Sengk. nul (Skr. sjiṛṇa, verwoest,

verwelkt, vervallen. *Vrg.* အိမ်ဂါ။ — ခိမ်ဂါ ခိမ်ဂါ of အိမ်ဂါ ကဝ. *zva.* ခိမ်ဂါဘဂ္ဂါ or ခိမ်ဂါဘဂ္ဂါဘဂ္ဂါ ခိမ်ဂါဘဂ္ဂါ အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ *spr.* — ခိမ်ဂါဘဂ္ဂါ *iets* doen verdwijnen, uit de weg ruimen, doen ophouden te bestaan, vernietigen, uitdelgen. — အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ het verlies van *iets* lijden of te lijden hebben; van *iets* verstoken raken; ook *zva.* အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ of အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ

အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN. naam van een muziekinstrument met metalen slaven, een kleine အိမ်ဂါ (vrg. ကိမ်ဂါ and အိမ်ဂါ).

အက္ခရာဗိမ္ဗူ *zie* bij အက္ခရာ II.

အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN. naam van een boom, waarvan de bittere bast even als de kinabast gebruikt wordt, en waarvan het groffe hout voor gemeen timmerhout dient.

အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN. wisselen, beurtwisselen, met een ander; de waarneming van *iets*, zooals een post of wacht, neêrleggen voor een ander als opvolger (vrg. အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ and အက္ခရာဗိမ္ဗူ). အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ de wisseling van het jaar. အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ nieuwjaaarsdag. အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ de beurt van een ander overnemen. အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ de maand daar het nieuwe jaar meê begint. — အက္ခရာဗိမ္ဗူ *iemand* de beurt geven. အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ de beurt krijgen of hebben; ook *iets* of *iemand* tijdelijk (voor een tijd) bij zich hebben. — အက္ခရာဗိမ္ဗူ *ook* wel အက္ခရာဗိမ္ဗူ *iets*, zooals een post, werk of zorg voor *iets*, overgeven, overdragen of overlaten aan een opvolger. — အက္ခရာဗိမ္ဗူ *zva.* အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ *pass.*

အက္ခရာဗိမ္ဗူ or အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN. middel, hulpmiddel; door middel van (*Skr.* *szaraza*, behoed. of beschermmiddel. *Vrg.* အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ အက္ခရာဗိမ္ဗူ and အိမ်ဂါဘဂ္ဂါ). အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ door eenig middel verfraaid of opgeknaapt, zooals door blanketsel, beschildering; met sierraden. — အိမ်ဂါ *iets* of *iemand* op die wijze verfraaijen of opknappen.

အက္ခရာဗိမ္ဗူ and အက္ခရာဗိမ္ဗူ *zie* အက္ခရာဗိမ္ဗူ

အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN. naam van een bloem, de Roomsche kamille; ook naam van een soort van hobo of clarinet.

အက္ခရာဗိမ္ဗူ ကဝ. *zva.* အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ and အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN. het geheele lijf. အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ *iemand* met zijn heele familie. — အက္ခရာဗိမ္ဗူ *zva.* အက္ခရာဗိမ္ဗူ and အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ *zva.* အက္ခရာဗိမ္ဗူ

အက္ခရာဗိမ္ဗူ *bijnaam* van *Batârâ Éndrâ*, en *zva.* အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ (*Skr.* *soerânâdî*, de godeurivier, de hemelsche Gangges).

အက္ခရာဗိမ္ဗူ or အက္ခရာဗိမ္ဗူ *een naam* van *God Éndra* (*Skr.* *Soeréndra*, van *soera* en *Indra*).

အက္ခရာဗိမ္ဗူ *de wereld* van *Batârâ Éndrâ* (vrg. အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ bij အက္ခရာဗိမ္ဗူ I).

အက္ခရာဗိမ္ဗူ or အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN. een toespijs bij de rijst van gebraden katjang met geraspte kokosnoot en wat specerijën.

အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN., အက္ခရာဗိမ္ဗူ က., geduldig (vrg. အက္ခရာဗိမ္ဗူ and အက္ခရာဗိမ္ဗူ). အက္ခရာဗိမ္ဗူ *ongeduldig*, van *iemand* die niet wachten kan. — အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ *wachten* totdat *iets* plaats vindt; *iets* uitstellen.

အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN., အက္ခရာဗိမ္ဗူ ကဝ., niet tegelijk (အက္ခရာဗိမ္ဗူ အက္ခရာဗိမ္ဗူ), de één na den ander, *bv.* aankomen; (ook verschil, verschillend. G.).

အက္ခရာဗိမ္ဗူ or အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN. rustig, kalm, niet driftig, gekalmeerd (*Skr.* *sjrânta*. *Vrg.* အက္ခရာဗိမ္ဗူ). အက္ခရာဗိမ္ဗူ *driftig*, met drift.

အက္ခရာဗိမ္ဗူ *zie* bij အက္ခရာဗိမ္ဗူ

အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN. naam van een corps gewapende geestelijken (အက္ခရာဗိမ္ဗူ) in dienst van den Vorst. — အက္ခရာဗိမ္ဗူ *naam* van een moskee binnen in de kraton, de hofkapel van den Vorst, waarin door den *Mas-pangoelo* en de *Soerânâtâ's* de dienst gedaan wordt.

အက္ခရာဗိမ္ဗူ က., *zie* အက္ခရာဗိမ္ဗူ

အက္ခရာဗိမ္ဗူ ကဝ., *zie* အက္ခရာဗိမ္ဗူ

အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN. *zva.* အက္ခရာဗိမ္ဗူ *middelmatig* van *grootte*, *bv.* van de borsten van een vrouw.

အက္ခရာဗိမ္ဗူ *ook* wel အက္ခရာဗိမ္ဗူ KN. paarden, of voer- of vaartuig, op halfweg of ergens op de weg plaats en gered houden tot verwisseling; van paarden, voer- of vaartuig wisselen. J. — (အက္ခရာဗိမ္ဗူ) van paarden, voer- of vaartuig wisselen. J. Ook een vaartuig boegsceren, op het sleeptouw nemen (vrg. အက္ခရာဗိမ္ဗူ).

အက္ခရာဗိမ္ဗူ *zie* အက္ခရာဗိမ္ဗူ

սքրիւնքէն (Skr. soeraxa of soeraksja, goed beschermend, goed bewakend of beveiligend; van աքր en տատաւ).

դրամեր KN.; դրամեր վաճառելը valsehe streken gebruiken; iemand verschalken, door een valschen streek bedriegen (erg. առնելը); ook iemands woorden verdraaijen door er een anderen zin aan te geven (erg. դատարանը bij դատարանը). — դրամերը met streken. անընդհատապէս ասելը woor- den om iemand te verschalken; strikvraag.

դրամերը zie bij դրամ

դրամեր of դրամեր KN. naam van een lekkere, aan een heester groeiende vrucht. Գրամերը դրամերը zva. դրամերը դրամերը

արածը KN. een slede van een gevorkten balk met dwarshouten gemaakt. J. — տարածը iets slepen, van iets zwaars, zooals een zwaren balk, een kar of rijtuig trekken; menschen pressen om dienst te verrigten (erg. տարածը դատարանը en անդամ դրամեր). — արածը gesleept; geprest; gepreste menschen of paarden; gedwongen dienst; een aanwendsel, malle of belachelijke gewoonte, zooals bv. van bij het spreken altijd zelf te lachen, of, als men plezier heeft, zich op de billen te kloppen, of, zittend aanhoudend de beenen te bewegen (erg. անընդհատ); ook zva. արածը en naam van een heester met dorrens, en van de vrucht daarvan.

արածը KN.; արածը in poëzie արածը een snelle vaart nemen, eig. zoodat het suist (erg. արածը); met een vaart een aanval doen op den vijand; een werk met een vaart aanpakken en er meê voortgaan; rusteloos op iets aandringen, zooals op de betaling van een schuld. — արածը արածը iets, zooals een rijbeest, een snelle vaart doen nemen, laten rennen dat het suist. — արածը դրամերը het nemen van een vaart, enz.

արածը I. KW. zva. աքրա 2. KN. afnemen, afloopen, van het water; ebben; eb (erg. դրամեր). 3. KI. van անտույզ of անտույզը voor անտույզ en անտույզ (erg. արածը en արածը). արածը արածը vloed en eb. դրամերը արածը արածը tij, getij. անտույզը poët. onverminderd, aanhoudend.

դրամերը KN. zva. դրամերը — դրամերը արածը verruilen, zooals van zitplaatsen. — դրամ

դրամերը slepen, langs den grond slepen, zooals een kleed dat sleept; iets slepen, slepende langs den grond trekken (erg. արածը տարածը); ook bij een hanegevecht of dergelijk ander, het beest van de partij, dat verloren heeft, tot prijs nemen. դրամերը արածը արածը en դրամերը տարածը արածը spr. — դրամերը արածը iets dat langs den grond gesleept wordt; met een sleep gekleed zijn; het beest, dat men bij een hanegevecht of dergelijk gewonnen heeft.

արածը KW. zva. արածը (Skr. sjradda, welbehagen. PK).

արածը արածը KW. zva. արածը

արածը of արածը zva. արածը

արածը K., zie արածը

արածը of արածը KW. zva. արածը (Skr. sjard-doéla, արածը արածը naam van een Kawiische zangwijze (Skr. Sjárdoéla wikridita. PK).

արածը of արածը KN. ruw, lomp. արածը արածը ruw en lomp, bv. van woeste jonges. — արածը of արածը met het hoofd op den kop tegen iets of iemand aanloopen of stooten.

արածը KN.; դրամերը արածը արածը digt opeen overeind staan, borstelig, van het haar of de knevels. արածը արածը overal digt opeen opgeschoten, van jong plantsoen; hakkelig aan de kant, van een voorwerp. — դրամերը արածը digt opeen staan, van opgeschoten plantsoen of onkruid, ook van grijze haren tusschen de andere.

արածը zva. արածը

արածը of արածը KN. klipzwaluw, naam van de zwauwen, die de eetbare vogelnestjes maken (erg. անտույզ en արածը).

արածը of արածը KN. behoedzaam, met voorzorg; voorzorg gebruiken (Skr. sjroeti, gehoor; wat men hoort, nieuws; oor, de Wédas, heilige schrift. Բր. անտույզը արածը en արածը). անտույզը անտույզը naam van een boek dat zedelessen bevat. արածը անտույզը eign. van een dochter van Salja, gemalin van Vorst Kärnä.

արածը of արածը KN. Manilla-cigaar, en elke cigaar met een dekblad van tabak (Tam. soeroettoe. Բր. դրամերը). — արածը stijf doorloopen met het hoofd voorover zonder op of om te zien; blindelings op iets of iemand losgaan; zonder overleg handelen.

2180 of 2180 KN. benevens, en tevens, alsmede (verg. 2180 en 2180). 2180 (of 2180) 2180 hetz. met nadruk. 2180 en daarbij. — 2180 2180 iemand of iets van het benoodigde voorzien; aan een verzoek geheel voldoen; iets met iets anders gepaard doen gaan of vereenigen. 2180 2180 pass.

2180 of 2180 KN.; 2180 of 2180 iets, zooals een kopje, afwasschen; van iets zich reinigen; van iemand of iets de handen afwasschen, er niets mee te doen willen hebben.

2180 zie 2180

2180 KN. buffelvleesch aan kleine stukjes gehakt en alleen maar met wat zout en lömbök gestoofd. — 2180 sroto maken; vleesch tot sroto toebereiden.

2180 KN. 1. volgeladen, zijn volle lading of last hebben, zwaar geladen, van een vaar- of voertuig; hoog zwanger, van een vrouw. 2. 2180 2180 of 2180 middel, hulpmiddel; behoedmiddel; toovermiddel; werktuig; bouwstoffen; kosten, onkosten; wat voor iets, bv. voor water op zijn rijstveld, betaald moet worden. 3. Ar. 2180, sjartd, KN. beding; vereischte, noodzakelijk vereischte. 2180 2180 het is een vereischte dat. 2180 of 2180 overladen, tot zinkens toe geladen. 2180 braakmiddel. — 2180 of 2180 voor iets als middel iets aanwenden, iets van een middel voorzien, voor iets een middel aanwenden om te maken, dat het wel slagen mag; belasten, een belasting opleggen. 2180 ook voor iets als noodzakelijk vereischte iets stellen. — 2180 iets tot noodzakelijk vereischte stellen. — 2180 wat voor iets betaald moet worden.

2180 1. KN. vezels, plantvezels, bv. van de pi-sangstruik, daar touw of doek van gemaakt wordt; de vezels, de draad, van hout; spindraad, spindraden, van den zijde-worm; streepje, aartje, bloedaartje in het oog. — 2. K. van 2180 2180 en 2180. 2. (verg. 2180 3.) — 3. KI. van 2180 2180 — 2180 1. KN. met bloedaartjes zijn, van een oog. 2. K. van 2180 en 2180 — 2180 K. van 2180 en 2180 — 2180 K. van 2180 en 2180

— 2180 K. van 2180 en 2180 — 2180 K. van 2180 — 2180 K. van 2180

2180 KN. stroef; stroef gaan; moeilijk gaan, bv. van ergens binnen te komen, van iets door de keel te krijgen of uit te brengen; beklemd van de stem; vast ergens in zitten, zoodat het moeilijk er uit te trekken is; in de keel blijven zitten, van wat men zou willen zeggen; (ook gekneld, gewurgd. G. Vrg. 2180). — 2180 iets stroef maken.

2180 KN. fijne kam om het hoofd mee te zuiveren (verg. 2180 bij 2180 2). 2180 of 2180 een jonge komkommer van de watang-soort, een augurk. 2180 naam van een rups, waarvan de aanraking sterke jeuking veroorzaakt.

2180 KN. naam van een heesterachtigen boom en het blad daarvan.

2180 KN., 2180 KI., het gerookt worden van opium; bv. 2180 mijn man rookt grof opium (zie ook bij 2180). — 2180 KN., 2180 KI., opium rooken, amfioen schuiven, door den rook van de aangestoken 2180 door een pijp op te slurpen. (Zie ook bij 2180 en verg. 2180 2180 en 2180). — 2180 iemand opium te rooken geven. — 2180 iets, zooals zijn geld, tot opium rooken bezigen, verrooken; iemand opium doen rooken, aan 't opium rooken brengen.

2180 KN. het slurpend in- of opgezogen of gesnoven worden (verg. 2180 en 2180). — 2180 slurpend in- of opzuigen, inslurpen, opslurpen. 2180 aanhouden met de neus snuiven. — 2180 poet. het geluid van een gezuig of geslurp maken. — 2180 het inslurpen, opslurpen, enz.

2180 1. KW. zva. 2180 2180 2180 en 2180 2. KN. met straal-tjes in 't rond spattend of gesprengd; sprenkeltje, in een fig. zin voor een weinig, bv. geld of berigt. (Zie ook bij 2180). 2180 rondom of aanhoudend stralend of spattend. — 2180 KN. besprengen, besprenkelen; bestralen; zva. 2180 — 2180 iets uitstralen, stralende van zich geven,

verspreiden. ամոցողորմական *iets, zooals een tijding*, al verder eu verder verspreiden. — օրհույր of անհրաժեշտ stralen, stralen schieten; in stralen springen of spatten, *van water*; het stralen van de zon of maan van onder de kim; het morgenrood. — անցողորմական *naam van het gedeelte van het dak van een groot Jav. huis rondom de անցողորմական en van de gaanderij daaronder*; binnen-gaanderij (*erg. դարձակ և անցողորմական*). անցողորմական de gording onder aan de անցողորմական օրհույր 1. kw. *zva. դարձակ* 2. KN. fijne strepen van licht of kleuren. օրհույր-ստեղծ met fijne roode strepen. 3. *Ar. سوزج*, KN. hoofdstuk van den Koran. 4. օ. յ., N. (անհրաժեշտ կ.) *zva. անհրաժեշտ — օրհույր poet. zva. անցողորմական և անհրաժեշտ* een brief schrijven.

օրհույր *zva. օրհույր*.
 օրհույր KN. gekleurde of vergulde rand, kring of streep om iets heen, *zooals om een pojoeng*. — օրհույր *zva. դարձակ — օրհույր* een gekleurde rand om *iets* heen maken.

օրհույր KN. *straal, zooals van de zon*; ook *van water*; stralende schijning *van een licht*; ook de (*meeestal witte*) zoom, rand of zelfkant *van gebatikte stof* (*erg. դարձակ*). — օրհույր *iets* bestralen, beschijnen; doen stralen. անհրաժեշտ օրհույր *een straal water krijgen, van sawahs*. — օրհույր stralen, schijnen; (ook snel door de lucht vliegen. *G. Vrg. անցողորմական*). — օրհույր stralen; *en benaming van sawahs*, die door waterleidingen gedeeltelijk van water voorzien kunnen worden, *in onderscheiding van անհրաժեշտ օրհույր և անհրաժեշտ օրհույր* *օրհույր օրհույր* een straal water op zijn sawahs krijgen, *zoodat men die gedeeltelijk in de drooge moeson bebouwen kan*.

օրհույր of անհրաժեշտ kw. wagenmenner, voerman (*Skr. sdrathi. Vrg. անցողորմական*); KN. olifantmenner, kornak. օրհույր-մենի *hoofd van de kornaks van den Vorst*. անհրաժեշտ օրհույր-մենի *het hoofd van al de kornaks*. — անհրաժեշտ *een olifant, ook wel fig. een kind of mensch, bestieren; ook fig. iemand of iets verzorgen, bedienen, oppassen, er aanhoudend zorg voor dragen*.

անհրաժեշտ *zie անցողորմական*

օրհույր kw. de bijslaap, *en een uitstekend krijgsman*

(*Skr. soerata*, teeder; de bijslaap; en *sjoératd*, heldenmoed); ook *eign. van een Vorst van de Sindoës, zoon van Djajádratá*.

օրհույր *zie bij օրհույր*

օրհույր KN. *naam van een soort van ambtenaren, die voor den rijstbouw op de landen van den Vorst moeten zorgen*.

օրհույր *zie bij օրհույր 3.*

անհրաժեշտ օրհույր *Ar. صراط المستقيم* *naam van de brug, die volgens het Mohammedaansche geloof naar het doodenrijk leidt*.

անհրաժեշտ *zie անցողորմական*

անհրաժեշտ of օրհույր kw. *zva. անցողորմական և անհրաժեշտ* *en naam van een pijl van Ardjoenâ (van անհրաժեշտ և անհրաժեշտ)*.

անհրաժեշտ of օրհույր KN. *een oudtijds gebruikelijke tabakspijp met een bamboezen of houten steel en een aarden kop; thans voor een groote դարձակ of օրհույր TP. tabakspijp; TD. opiumpijp (erg. անհրաժեշտ bij անհրաժեշտ)*. — օրհույր *langwerpig, van een falsoen van huizen*.

անհրաժեշտ kw. *zva. անհրաժեշտ և անհրաժեշտ (Skr. saharṣa, met genoeg, geneugte, genot)*.

անհրաժեշտ kw. *zva. անհրաժեշտ (Skr. sjirṣa, het hoofd); (volgens G. een bloem (mogelijk naam van den bloem, die in 't Skr. sjirīṣa genoemd wordt. PK.)*

անհրաժեշտ *zie անհրաժեշտ*

անհրաժեշտ *zie bij օրհույր*

անհրաժեշտ 1. N., *zie bij անհրաժեշտ (2. kw. visch. G. Skr. sdrasa, uit een meer komende, in een meer zich ophoudende. PK.)*.

օրհույր KI. *van անհրաժեշտ և անհրաժեշտ* *zijn van iemands woorden of van een brief (van օրհույր և անհրաժեշտ Skr. soerasa, welsmakend, zoet; en smaakvol, elegant, van een geschrift)*.

անհրաժեշտ անհրաժեշտ of անհրաժեշտ 1. KN. *belegsel; be- vloering, zooals met planken; plaveisel; émail, in- legsel met goud, zilver of steenen; mozaïek; be- legd, bevloerd, ingelegd, geëmailleerd; ook naam van een bakisel: als mozaïek; en 2. algemeen ver- spreid, bv. van een gerucht (erg. անհրաժեշտ)*. — անհրաժեշտ անհրաժեշտ of անհրաժեշտ *icts* beleggen, bevloeren; met goud, zilver of steenen inleggen; plaveijen; émailleeren. անհրաժեշտ of անհրաժեշտ *pass; անհրաժեշտ ook zva. անհրաժեշտ van een ba-*

tiksel. — ἡ (2372) belegd of ingelegd; en *zva.*
 ἡ (2372) en ἡ (2372)
 ἡ (2372) KN. familiaar, vrij. — ἡ (2372) op
 een familiare wijze, zich als iemand die familiaar
 is, gedragend.
 ἡ (2372) Eur. sergeant (verg. ἡ (2372)).
 ἡ (2372) KW. liefde, gunst (van ἡ (2372) met het voor-
 voegsel ἡ (2372) Verg. ἡ (2372)).
 ἡ (2372) KW. omtrek, bv. van de aarde. G. (Skr. ra-
 sand, gordel. PK.; misschien voor ἡ (2372)).
 ἡ (2372) zie bij ἡ (2372)
 ἡ (2372) *zva.* ἡ (2372) maar harder.
 ἡ (2372) zie bij ἡ (2372)
 ἡ (2372) zie bij ἡ (2372)
 ἡ (2372) zie bij ἡ (2372)
 ἡ (2372) KW. *zva.* ἡ (2372) ἡ (2372)
 ἡ (2372) spr.
 ἡ (2372) KW. *zva.* ἡ (2372) (van ἡ (2372) en ἡ (2372)).
 ἡ (2372) zie bij ἡ (2372)
 ἡ (2372) zie bij ἡ (2372)
 ἡ (2372) zie bij ἡ (2372)
 ἡ (2372) ook ἡ (2372) en ἡ (2372) KW. *zva.*
 ἡ (2372) (Skr. sarasidja, een lotus); KN. ἡ (2372)
 ἡ (2372) of ἡ (2372) naam van de tweede ach-
 terpoort van de Kraton te Soerakarta, ook ἡ (2372)
 ἡ (2372) genoemd.
 ἡ (2372) zie bij ἡ (2372)
 ἡ (2372) bijnaam van Balâra Êndrâ; ook de he-
 mel van Êndrâ.
 ἡ (2372) of ἡ (2372) zie bij ἡ (2372)
 ἡ (2372) KN. het snorren door de lucht van een me-
 nigte pijlen.
 ἡ (2372) en volgens de gewone uitspraak ἡ (2372) KN., ἡ (2372)
 ἡ (2372) KD., al, alles, geheel, volkomen (Skr. sarwa.
 Verg. ἡ (2372)). ἡ (2372) geheel zwart, geheel in
 't zwart gekleed. ἡ (2372) in alle opzigten on-
 handig. ἡ (2372) al wat gekocht werd.
 ἡ (2372) allerlei kostelijkheden. ἡ (2372)
 ἡ (2372) 't is alles mis; 't is al verkeerd.
 ἡ (2372) 1. KW. *zva.* ἡ (2372) en ἡ (2372) 2. KD. *zva.*
 ἡ (2372) bv. ἡ (2372) 3. K. van ἡ (2372) of ἡ (2372)
 ἡ (2372) (verg. ἡ (2372)), bv. ἡ (2372) K. van ἡ (2372)
 ἡ (2372) met olie; ἡ (2372) al murmurere-
 de; ἡ (2372) al schreiende en
 klagende; ἡ (2372) al glimlachende.

ἡ (2372) *poët.* al de benooidgheden tot
 den krijg.
 ἡ (2372) zie ἡ (2372)
 ἡ (2372) of ἡ (2372) KN.; ἡ (2372) en ἡ (2372)
 ἡ (2372) overal in snoeren neêrhangen, zooals van
 ranken, lange bladen en spinrag (verg. ἡ (2372)); en
 veel beweging met de armen en handen maken, van
 velen. — ἡ (2372) of ἡ (2372)
 ἡ (2372) veel beweging met de armen en han-
 den maken, ook van iemand, die drok gesticuleert
 (verg. ἡ (2372)). — (ἡ (2372) als neêrhan-
 gende snoeren; hangen te wapperen.
 ἡ (2372) KN.; ἡ (2372) *zva.* ἡ (2372) onder een
 hoop verward raken; (zich buiten noodzakelijkheid
 in gevaar begeven. G.).
 ἡ (2372) zie ἡ (2372)
 ἡ (2372) KN. zich aan iemand laten gelegen zijn,
 zich om iemand bekreunen, belangstelling toonen.
 — ἡ (2372) met iemand op een vriendelijken
 voet omgaan; iemand toespreken (verg. ἡ (2372)
 ἡ (2372)). — ἡ (2372) zich vriendelijk jegens iemand
 gedragen; iemand aanspreken.
 ἡ (2372) of ἡ (2372) KN. in kleine spruiten of
 waterleidingen zich verspreiden, van water. — ἡ (2372)
 ἡ (2372) of ἡ (2372) spruit van een
 rivier; kleine waterleiding.
 ἡ (2372) *zva.* ἡ (2372)
 ἡ (2372) naam van de hoofdplaats van den Vorst
 van Tidjomoerti.
 ἡ (2372) zie bij ἡ (2372)
 ἡ (2372) zie bij ἡ (2372)
 ἡ (2372) KW. *zva.* ἡ (2372) (van ἡ (2372) en ἡ (2372)).
 ἡ (2372) of ἡ (2372) KN. diamantslijper,
 juwelier. — ἡ (2372) diamant slijpen. — ἡ (2372)
 ἡ (2372) een steen doen of laten slij-
 pen, aan een juwelier tot bewerking geven. ἡ (2372)
 ἡ (2372) *zva.* ἡ (2372) waarschijnlijk
 een schrijffout voor ἡ (2372)
 ἡ (2372) of ἡ (2372) ook wel ἡ (2372) KN. naam
 van een jonge ἡ (2372) waarvan het kriel in menigte
 in ondiepe rivieren gevonden wordt en van een
 slugge beweeglijkheid is. ἡ (2372) krie-
 len, wemelen, in menigte zich ergens bewegen (verg.
 ἡ (2372)). ἡ (2372) overal krielen of we-
 melen. — ἡ (2372) in onophoudelijke beweging,

zoals van een menigte ergens rondvliegende vogels of in een kamer rondloopende honden.

קצות השולחן KN. haartjes of ruwe vezels, waarmee iets bedekt is; harig, ruig, borstelig. אצות קצות השולחן overal met haartjes of ruwe vezels. קצות השולחן borstelig. אצות קצות השולחן naam van een soort van kleine mangga.

אצות קצות KN.; אצות קצות אצות קצות naam van een bijzonder en zeldzaam soort van berkooetoe (arg. אצות en אצות).

אצות קצות zie אצות קצות

אצות קצות zie אצות קצות

אצות קצות 1. KN., אצות קצות KI., een wijde broek tot over de knieën (arg. אצות קצות). 2. KN., אצות קצות KI., een broek tot aan de enkels, een pantalon (Ar. سروال, sër wâl).

קצות קצות אצות קצות of קצות קצות אצות קצות KN. spr. ruw, ongemanierd, in het spreken.

אצות קצות naam van een wapentuig in de Brâtâ-joedâ (van אצות en אצות).

אצות קצות of אצות קצות אצות קצות zie bij אצות קצות

אצות קצות אצות קצות אצות קצות אצות קצות

אצות קצות KN.; אצות קצות zva. אצות קצות van אצות קצות — אצות קצות of אצות קצות duidelijk zien of te zien.

אצות קצות of אצות קצות zva. אצות קצות — אצות קצות of אצות קצות zva. אצות קצות — אצות קצות of אצות קצות zva. אצות קצות אצות קצות KN. zich in iets, bv. in de beraadslagingen of het werk van anderen, meê inmengen. — אצות קצות KN. een ontmoeting hebben, bv. met een tijger in het woud; iemand in 't voorbijgaan ontmoeten op weg; omgang of verkeer hebben met iemand, of met andere volken door handelsverkeer; met iemand in betrekking staan door genootschap.

אצות קצות KN.; אצות קצות of אצות קצות zacht waaijen, ruischen of suizen, van den wind; (ook geraakt, getroffen. G. Arg. אצות קצות).

אצות קצות KN.; אצות קצות of אצות קצות bij afwisseling hoorbaar en niet hoorbaar, onduidelijk hoorbaar van een suizend geluid (arg. אצות קצות).

אצות קצות of אצות קצות KN. suizend gegons, zooals van een vliegende bij (arg. אצות קצות). אצות קצות overal suizen of gonzen, zooals van veel kogels in de lucht. — אצות קצות suizend gonzen; suizen, van de ooren.

אצות קצות of אצות קצות KN. naam van een distrikt. — אצות קצות

אצות קצות ruischen, van den wind door een opening (arg. אצות קצות en אצות קצות).

אצות קצות KN.; אצות קצות en אצות קצות doorzigtig, doorluchtig, met grootere of kleinere gaten, daar men doorheen kan zien of die licht doorlaten; ergens licht in krijgen, iets beginnen te vatten, van het hart (arg. אצות קצות en אצות קצות).

אצות קצות, אצות קצות, een ergens gevonden lijk met teekens van mishandeling (waarschijnlijk van אצות 2., en אצות voor אצות קצות).

אצות קצות KN. zva. אצות קצות (Skr. soeralôka, de verblijfplaats van de hemelingen, de hemel van Indra; van אצות קצות en אצות קצות).

אצות קצות KN. het verblijf van de goden en hemelingen, de hemel van Batârâ Êndrâ (Skr. soerdla-ja, de heilige berg Méroe aan het einde van de aarde, de verblijfplaats van de goden; de hemel; van אצות קצות en אצות קצות. Arg. אצות קצות en אצות קצות).

אצות קצות zva. אצות קצות en grondvorm van אצות קצות K. van אצות קצות — אצות קצות KN. gelukkig in zijn ondernemingen, wien alles gelukt wat hij bij de hand neemt; ook gelukkig van een hengel of vischuet, daar men veel meê vangt. אצות קצות אצות קצות een gelukskind, gelukkig jager of visscher.

אצות קצות zva. אצות קצות (Skr. sarpa, slang, serpent).

אצות קצות KN. 1. onderzetsel, breed maar laag voetstuk, onder iets (arg. אצות קצות en אצות קצות — 2. ontbijt; ontbijten, zich ontuuchteren (arg. אצות קצות אצות קצות). — 3. naam van een boozen geest, die bij zuigelingen een soort van stuipen veroorzaakt, אצות קצות, de sarap-ziekte, genoemd, verschillend van אצות קצות אצות קצות אצות קצות naam van een blad dat tot genezing van de sarap-ziekte gebruikt wordt, en op het water drijvende met den mond opgehapt (אצות קצות) moet worden. אצות קצות אצות קצות gewijzigde pokken, of een soort daarvan, bij kleine kinderen. — אצות קצות zva. אצות קצות — אצות קצות אצות קצות aan iets een onderzetsel geven; iemand te ontbijten geven. — אצות קצות אצות קצות iets tot onderzetsel maken. — אצות קצות אצות קצות wat tot ontbijt gebruikt wordt; met elkander ontbijten. — אצות קצות אצות קצות door de sarapziekte aangetast.

אצות קצות KW. een enkele. G. — אצות קצות zva. אצות קצות of אצות קצות

అంశము *Ar.* شريف, KN. een afstammeling van Mohammed, een Mohammedaansch edelman.

అంశము *zie* అక్షరము — అంశము *of* (అంశము) KN. iets met een doek of anderen wisscher ligt of voorzigtig afvegen, *er de stof* afnemen.

అంశము *zie* అక్షరము

అంశము KN. houten dakpan; met houten dakpannen, *van een huis*. అంశము *benaming van een zekere wijze van het te droogen zetten van de padi*. — అంశము *een huis* met sirappen dekken.

అంశము KN. stil, gestild, gedompt, gesust, geblust, *bv. van een brand*; gelescht, *van dorst*; stil geworden, *van een zaak, daar niet meer van gesproken wordt*; tot rust gekomen; stil worden; zwijgen (*verg.* అంశము). అంశము *of* అంశము *tooverformulier om iemand in slaap te brengen*. అంశము *అంశము* de tijd waarop de kinderen te rust gaan, *de voornacht tusschen 8 en 9 uur*. అంశము *అంశము* (*poët.* అంశము) de tijd waarop de menschen te rust gaan, *de voornacht tusschen 10 en 11 uur*. — అంశము *iets stillen, dompen, blusschen, sussen, tot rust brengen*. — అంశము *mv., en iemand* door een tooverformulier in slaap brengen. — అంశము *het stillen, enz.* — అంశము *zva.* అంశము

అక్షరము N., I., అంశము K., *het ergens ingaan; ingang van een woning; ondergaan, ondergang van zon of maan; zonsondergang, avondschemering (verg.* అంశము *en* అంశము). *Somtijds wordt* అక్షరము *ook wel in Krāmā* gebruikt. అక్షరము *అంశము* zijn ingaan in (overgang tot) den staat der afgescheidenheid. అంశము *అంశము* tegen zonsondergang. అక్షరము *అంశము* al ver in de avondschemering. — అక్షరము *అంశము* *ergens* ingaan, *zoals een draad in het oog van een naald; in iemand* gaan huizen *of* varen, *van een geest*. అంశము *అంశము* *అంశము* iets binnen krijgen; door den ondergang van de zon *of* maan overvallen worden; *ook bezeten, en in dezen zin ook wel* అంశము *in Krāmā* (*verg.* అంశము). — అక్షరము *అంశము* *ergens, bv. een deur, of door het oog van een naald, ingaan; ondergaan, van een gesternte; verdwijnen, onzichtbaar worden*. — అంశము *అంశము* geheel uitgegeven, verteerd *of* verbruikt worden.

II. N., అంశము *en ook wel, als het met nadruk uitgesproken wordt, అంశము* K., kennis, het kunnen *van iets*; bekendheid *met een zaak*; verstaand, begrip, *van een zaak*; te verstaan, te begrijpen, te rekenen als (*verg.* అంశము *అంశము* *en* అంశము). అంశము *అంశము* kennis geven aan iemand, *iemand iets* medeelen. అంశము *అంశము* verzoeken te mogen weten. అక్షరము *naar mijn weten*. అంశము *zonder te weten* waarvoor (waarvoor te rekenen). అక్షరము *te rekenen, als het ware*. అక్షరము *om als 't ware tot kornak te dienen*. అంశము *zie bij* అంశము. — అక్షరము *అంశము* bekend met iets; met iets bekend zijn, iets kennen, weten, bemerken, verstaan, begrijpen; te verstaan, te begrijpen, te rekenen als; voor, *zoals geld of geldschuld voor iets dat men gekocht heeft; ook tot bewijs van* (zoodat men begrijpt dat...). అక్షరము *nog onbekend aan iemand*. అంశము *zooveel (of zoover) ik weet*. అక్షరము *om als 't ware mijn gevolmagtigde te zijn*. అక్షరము *niet in verhouding (tot iets daar het bij behoort)*. — అక్షరము *అంశము* *ook wel* అక్షరము *అంశము* iets kennen, weten, verstaan; van iets kennis dragen; met iets *of* iemand bekend zijn; *ook in evenredige verhouding met iets, dat er bij behoort*. — అక్షరము *అంశము* *అంశము* *ook wel* అక్షరము *అంశము* *అంశము* iets te kennen *of* te verstaan geven, doen begrijpen, verstaanbaar maken; *iemand iets* doen begrijpen, aan het verstand brengen, met iets bekend maken; *ook iets voor iets* rekenen, *bv. voor koopprijs of schadeloosstelling*. — అంశము *అంశము* *అంశము* wat iemand weet, zijn kennis en wetenschap; *en met een ander of met elkander afrekenen*. అంశము *అంశము* met elkander afrekenen en vereffenen.

అక్షరము *zie* అక్షరము
అంశము KN. het tegelijk geraakt worden met andere voorwerpen, waarop met een worp, schot of slag gedoeld wordt; *fig.* het voorkomen *van iemand*, dat uit alles van hem op te maken is. — అంశము *iets van een mensch* uit alles wat van hem te zien of te merken is, opmaken.

అక్షరము KN. slurp. — అంశము slurpen; *ook heel*

vroeg in den morgen ergens heengaan, zoodat men voor zonsopgang aankomt, wat als iets onbeleefds beschouwd wordt (vrg. 𐤀𐤓𐤓𐤕).

අරාමයේ, bijnaam van Batârâ Êndrâ (Skr. Soerapati, van 𐤀𐤓𐤓𐤕 en 𐤀𐤎𐤓𐤕).

අරාමයා KN. benaming van de déwâ's en widâ-dari's in de Soerâ-lâjâ (zamenstelling van 𐤀𐤓𐤓𐤕 en 𐤀𐤎𐤓𐤕).

𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 zie 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕

𐤀𐤓𐤓𐤕 (𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 zie 𐤀𐤓𐤓𐤕)

𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 zie 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕

𐤀𐤓𐤓𐤕 (sârâ-dadoe) Port. soldado, soldaat (vrg. 𐤀𐤓𐤓𐤕). 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 soldaten of zoo iets.

𐤀𐤓𐤓𐤕 of 𐤀𐤎𐤓𐤕 KN. welgevallen, met welgevallen, met genoegen, bv. iets zien of hooren; ook instemmen met iets, ongeveer zva. 𐤀𐤓𐤓𐤕 (van 𐤀𐤓 en 𐤀𐤎𐤓𐤕 vrg. ook 𐤀𐤓𐤓𐤕 en 𐤀𐤎𐤓𐤕). 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 hem niet welgevallig zijn. — 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 in iets welgevallen hebben. 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 met genoegen bij elkander zijn, van gasten op een feest.

𐤀𐤓𐤓𐤕 KW. zva. 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 en 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 (Skr. sarôdja, een lotus); KN. voltallig, en zoo dat niets ontbreekt. Zoo ook 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 of 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 voltallig bij elkander, zoodat er niemand ontbreekt; volledig van alles voorzien zijn; ook van iemand die al zijn naaste familie bij elkander in leven heeft.

𐤀𐤓𐤓𐤕 KN. schrauder, vernuftig, ingenieus; een filosoof (Skr. sardjana, makend, scheppend. Vrg. 𐤀𐤓𐤓𐤕 en 𐤀𐤎𐤓𐤕). — 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 schrauderheid, vernuft; philosophie.

𐤀𐤓𐤓𐤕 KW. zva. 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 (van 𐤀𐤓𐤓𐤕 voor 𐤀𐤓𐤓𐤕 en 𐤀𐤎𐤓𐤕).

𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 naam van een Kawische zangwijs in de Râmâ.

𐤀𐤓𐤓𐤕 KW. zva. 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 en 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 (Skr. sjaraja, sjarâja en âsjaraja, steun, toevlugt, bescherming); KN., 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 KD., iemand wiens bijstand en bescherming ingeroepen wordt tegen een vijand. 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 te hulp komen tot bescherming tegen een vijand.

𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 of 𐤀𐤓𐤓𐤕 en 𐤀𐤎𐤓𐤕 KW. zva. 𐤀𐤓𐤓𐤕

𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 en 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 spr.

අරාමය 1. KW. zva. 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 ook wel als Krâmâ in gebruik (Skr. soérja). 2. KI. van 𐤀𐤓𐤓𐤕 (vrg. 𐤀𐤓𐤓𐤕). 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 de Zonnegod. 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 KN. brandglas (Skr. soérjakânta, een edelgesteente, kristal, gew. van een fabelachtigen steen met fabelachtige eigenschappen). — 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 (𐤀𐤓𐤓𐤕 KW. door zon of maan beschenen. 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 (𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕) spr. — 𐤀𐤓𐤓𐤕 KI. van 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 — 𐤀𐤓𐤓𐤕 KI. van 𐤀𐤓𐤓𐤕 of van 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 of 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕) gelaat, gelaatstrekken.

𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 zie 𐤀𐤓𐤓𐤕

අරාමය zva. 𐤀𐤓𐤓𐤕

𐤀𐤓𐤓𐤕 1. KI., zie bij 𐤀𐤓𐤓𐤕 2. Eur. sergeant (vrg. 𐤀𐤓𐤓𐤕).

අරාමය Ar. سريانية, Syrisch.

𐤀𐤓𐤓𐤕 KN. benaming van regterlijke beambten. die gezonden worden om regtszaken te onderzoeken; ook naam van een fabelachtig beest, een slang met een menschenhoofd, en van een 𐤀𐤓𐤓𐤕 — 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 als Sârâ-joedâ dienst doen; en zva. 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕

𐤀𐤓𐤓𐤕 zie 𐤀𐤓𐤓𐤕

𐤀𐤓𐤓𐤕 KN. scheurbuik, erge spruw (vrg. 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕); en naam van een geneesmiddel tegen het scheurbuik.

𐤀𐤓𐤓𐤕 zie 𐤀𐤓𐤓𐤕

𐤀𐤓𐤓𐤕 KN.; 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 en 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 wankel, bouwvallig; wankel staan of wankelend gaan, van zwakte (vrg. 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕). 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 of 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 overal wankel of waggelend.

𐤀𐤓𐤓𐤕 KW. zva. 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 of 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕; KN. een geschenk om daarmee een gunst te verwerven (Skr. sjarma, hulp, baat, bescherming. PK. Vrg. 𐤀𐤓𐤓𐤕). 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 op de kant van een ravijn dansen; spr. voor iets gevaarlijks doen, zich in gevaar stellen. — (𐤀𐤓𐤓𐤕) iemand door een geschenk voor zich trachten te winnen.

𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 en 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕, zie 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 KI., zie 𐤀𐤓𐤓𐤕 𐤀𐤎𐤓𐤕 𐤀𐤓𐤓𐤕 KN. de benaming van de hoeveelheid opium, die telkens op aanvraag door het Gouvernement tegen een vermin-

derde prijs aan den pachter verstrekt wordt (vrg. ဆိပ်ကပ်ရန် ဝါးပျက်). ဝါးပျက်ခါးပျက် KN. aan 't begieten zijn. ဝါးပျက်ခါးပျက် မြေပျက် spr. — ဆိပ်ကပ်ရန် KN. iets begieten (vrg. ဝါးပျက်); ook blusschen, uitblusschen, lesschen. (Vrg. ဝါးပျက်). — ဆိပ်ကပ်ရန် mv.; en KI. van ဝါးပျက်ခါးပျက် — ဝါးပျက်ခါးပျက် KI. van ဝါးပျက်ခါးပျက်

ဝါးပျက် 1. KW. zva. ဝါးပျက်ခါးပျက် en ဝါးပျက် 2. KN. achter de wolken gedoken, van de zon of maan (vrg. ဝါးပျက်). ဝါးပျက်ခါးပျက် KW. het wegduiken (ondergaan) van de zon.

ဝါးပျက် KN. verdoukerd, getaand, van een glans; verbleekt, vaal, daar de glans af is; van kleeren (vrg. ဝါးပျက်). — ဝါးပျက်ခါးပျက် iets verdoukeren, doen tanen, den glans of luister doen verliezen, doen verbleeken, vaal maken.

ဝါးပျက်ခါးပျက် een benaming van Mahispati.

ဝါးပျက်ခါးပျက် of ဝါးပျက်ခါးပျက် KN. benaming van een viertal danseressen van den Vorst; een dans die door deze vier danseressen wordt uitgevoerd (vrg. ဝါးပျက်ခါးပျက်).

ဝါးပျက်ခါးပျက် KN. plint, zooals boven en onder rondom een Javaansche bedstee; drempel onder een deur (vrg. ဝါးပျက်ခါးပျက်).

ဝါးပျက်ခါးပျက် KN. een touw met ludsen, dat aan een boom vastgemaakt wordt, om de voeten in de ludsen te zetten en zoo in den boom te klimmen.

ဝါးပျက်ခါးပျက် ဝါးပျက်ခါးပျက် een zalf of smeersel van kurkema en natte schelpkalk bereid. ဝါးပျက်ခါးပျက် in eens toenemen en erg worden, van een nietig wondje aan een been of voet. — ဝါးပျက်ခါးပျက် bij het knippen of snijden buiten de regte rigting of een streep gaan; ook zich van een touw met ludsen bedienen bij het beklimmen van een boom.

ဝါးပျက်ခါးပျက် zie ဝါးပျက်ခါးပျက်

ဝါးပျက်ခါးပျက် of ဝါးပျက်ခါးပျက် zva. ဝါးပျက်ခါးပျက် — ဝါးပျက်ခါးပျက် iets voor een oogeblik leenen of te leen vragen; en zva. ဝါးပျက်ခါးပျက်

ဝါးပျက်ခါးပျက် KN. onkruid (vrg. ဝါးပျက်ခါးပျက်). — ဝါးပျက်ခါးပျက် plaats waar veel onkruid groeit.

ဝါးပျက်ခါးပျက် of ဝါးပျက်ခါးပျက် KN.; (ဝါးပျက်ခါးပျက် of ဝါးပျက်ခါးပျက်) verwarren, van een touw of iets dergelijks om de beenen of voeten. ဝါးပျက်ခါးပျက် of ဝါးပျက်ခါးပျက် verward raken in iets, van de voeten.

ဝါးပျက်ခါးပျက် KN.; ဝါးပျက်ခါးပျက် schampen, uitschampen, afschampen; schampend langs of over iets heengaan en het raken; iemand een schampscheut geven, door zijdelings van hem te spreken (vrg. ဝါးပျက်ခါးပျက် en ဝါးပျက်ခါးပျက်. bij ဝါးပျက်). — ဝါးပျက်ခါးပျက် een schamp of schampscheut krijgen.

ဝါးပျက်ခါးပျက် KN. verminderen, verbrokkelen (vrg. ဝါးပျက်ခါးပျက်). — ဝါးပျက်ခါးပျက် van iets een weinig afnemen, afbrokkelen. — ဝါးပျက်ခါးပျက် vermindert. — ဝါးပျက်ခါးပျက် het afgenomene, afgebrokkelde, gedeelte of stukje. ဝါးပျက်ခါးပျက် stukken en brokken.

ဝါးပျက်ခါးပျက် zie bij ဝါးပျက်ခါးပျက်

ဝါးပျက်ခါးပျက် of ဝါးပျက်ခါးပျက် KN. een wapen of scherp gereedschap of stok, waarmee naar iemand of een beest in een regte horizontale rigting gesmeten wordt; en naam van een soort van werpspies in den ouden tijd (vrg. ဝါးပျက်ခါးပျက် en ဝါးပျက်ခါးပျက်). — (ဝါးပျက်ခါးပျက်) iemand met een scherp werktuig of stok in een regte horizontale rigting gooijen; met een sêrampang werpen.

ဝါးပျက်ခါးပျက် KN.; ဝါးပျက်ခါးပျက် met iets goed voortmaken, iets goed doorzetten. — ဝါးပျက်ခါးပျက် spoed maken, met spoed.

ဝါးပျက်ခါးပျက် of ဝါးပျက်ခါးပျက် KN. een om de voeten of poten gebonden touw. — (ဝါးပျက်ခါးပျက်) iemand de voeten of een beest de poten binden. — ဝါးပျက်ခါးပျက် met de voeten in iets verwickeld of verward geraken (vrg. ဝါးပျက်ခါးပျက်).

ဝါးပျက်ခါးပျက် zva. ဝါးပျက်ခါးပျက်

ဝါးပျက်ခါးပျက် KN. naam van het voorportaal van de groote moskee te Soerakarta en Djokjokarta, en van de priesterlijke regtbank, die daar gehouden wordt.

ဝါးပျက်ခါးပျက် or ဝါးပျက်ခါးပျက် KW. zva. ဝါးပျက်ခါးပျက် — ဝါးပျက်ခါးပျက် or ဝါးပျက်ခါးပျက် naar overal verbreid; zich verspreiden, verder uitbreiden of uitstrekken; epidemisch, van een ziekte; verder. — (ဝါးပျက်ခါးပျက်) or ဝါးပျက်ခါးပျက် zich over den omtrek verspreiden, bv. van een geur; over iets of tot iets zich uitbreiden of uitstrekken; overstroomen, bedekken; ergens heerschen, van een ziekte; algemeen gezag uitoefenen (vrg. ဝါးပျက်ခါးပျက်). — ဝါးပျက်ခါးပျက် algemeen gebruikt worden, bv. van een weg. ဝါးပျက်ခါးပျက် weinig in gebruik zijn, zelden voorkomen, van een woord of zangwijze.

laden, dat het maar even boven het water uitkomt, van een vaartuig (vrg. առիւղ). — առիւղ, naar iets, dat op het water drijft, van onder of boven het water happen, iets of iemand ophappen of weghappen, van een visch of kaaiman; ook naar iets happen, zooals van een tijger naar een slang (vrg. աղջկանի և արյուն); even boven het water uitkomen, van een vaartuig.

առիւղ 1. կլ., zie աղջկանի 2. Ար. կն. շա. առիւղ

առիւղ ook առիւղ 1. կւ. շա. առիւղ 2. առիւղ of առիւղ կն. geluid, een geluid voortbrengen (vrg. առիւղ). առիւղ (դառնալիցում և of դառնալիցում) առիւղ, zonder een woord te spreken.

առիւղ կւ. շա. դառնալիցում (een wrok tegen iemand voeden. G.). — առիւղ շա. աղբիւրում և առիւղ

առիւղ of առիւղ կն. naam van een soort van dikke brij van gehakt vleesch: haché (Pers. sjoér-bá, pap, socp).

առիւղ, zie առիւղ

առիւղ of առիւղ 1. կն. een soort van koekjes, als onze plaatkoeken, met kokosmelk beslagen. 3. առիւղ կւ. de sterren. G. (Skr. soerabi, zoet, aangenaam, bevallig, enz. En ander առիւղ, zie bij առիւղ).

առիւղ, zie առիւղ

առիւղ կն. turband, tulband, zooals de Arabieren dragen (vrg. առիւղ և առիւղ).

առիւղ of առիւղ կն. het waaijen of wind maken van een fladderend kleed; een voorbijgaande geur of lucht (vrg. առիւղ և առիւղ bij առիւղ). — առիւղ of առիւղ te ruiken zijn als een voorbijgaande geur; ook շա. առիւղ առիւղ առիւղ առիւղ առիւղ, er is hier een geur, er waait mij een geur tegen.

առիւղ, zie առիւղ

առիւղ կն.; առիւղ, voor allerlei werk geschikt of bereid, van een mensch of van een werktuig, zooals de pangot; voor iedereen te plukken of na te lezen, van reeds geoogste veldvruchten. դառ առիւղ, iemand die van alle markten klaar is, een factotum.

առիւղ կն. digt, moeilijk door te gaan, van een bosch. — առիւղ of առիւղ

առիւղ benaming van de padi in de vijfde halve maand, wanneer ze het digtst bewassen is en de aar zich begint te vullen (anders առիւղ).

առիւղ կւ. շա. առիւղ

առիւղ Holl. կն. servet; ook een doek om af te veegen of af te droogen. — առիւղ, iemand het lichaam met een doek afveegen of afdroogen.

առիւղ առիւղ առիւղ առիւղ, zie առիւղ

առիւղ, zie առիւղ

առիւղ կն. het maken van een zachte togt, van den wind (vrg. առիւղ և առիւղ). — առիւղ առիւղ of առիւղ, een zachte togt van wind.

առիւղ կն. het maken van een sterke togt, van den wind of een fladderend kleed. — առիւղ, een sterke togt van wind.

առիւղ կն., առիւղ կն., առիւղ կն. of կ., առիւղ կւ., naam van de residentie en hoofdplaats Soerabaja.

առիւղ կն. benaming van een Javaansche muziek op de առիւղ առիւղ և առիւղ

առիւղ, zie առիւղ

առիւղ of առիւղ 1. կւ. շա. առիւղ առիւղ և առիւղ 2. կն. waar iets, bv. een vaartuig, in zijn gang of vaart regt op gericht is of regt op aanhoudt, wat regt voor de boeg is; de boeg van een vaartuig.

3. կն. շա. առիւղ, ook voor առիւղ առիւղ առիւղ առիւղ, ook enkel առիւղ boegwachter, bootsman. առիւղ, in een vuur van առիւղ blazen.

— առիւղ կն. շա. առիւղ of առիւղ — առիւղ և poét. առիւղ և առիւղ regt doorgaan, zich door niets laten ophouden; doortasten; regt op iets, aan- of in-loopen; regt op iets

aanhouden of koers houden; iets moedwillig braveren, trotseren; zijn weg verhaasten, haast maken. առիւղ շա. առիւղ և առիւղ (of առիւղ) դառիւղ of առիւղ (of առիւղ) spr. voor moedwillig in het gevaar loopen, gevaren trotseren. առիւղ կն., առիւղ կն., benaming van

een thans niet meer bestaand corps pradjoerits van den Soesoehoenan. — առիւղ regt doorgaan, regt aanhouden. — առիւղ in առիւղ uit elkander vliegen, regt door, ieder zijn weg gaan. — առիւղ առիւղ of առիւղ կն. շա. առիւղ և առիւղ holderdebolder.

ἄλφῆ KW. *zva.* ἄλφῆ KN. *naam van een visch.* —
 ἄλφῆ KW. *zva.* ἄλφῆ — ἄλφῆ KN. *iets*
duwen, voortduwen, schuiven, voortschuiven; voort-
stuwen, kruijen. — ἄλφῆ benaming van een
soort van pieken, die tot de staatsie van prinsen
en hooge ambtenaren behooren.

ἄλφῆ KN. *schuins, scheef (vrg. ἄλφῆ).* —
 ἄλφῆ *schuins gaan; iets schuins snijden,*
knippen, zagen, enz. ἄλφῆ ἄλφῆ schuins af, bv.
afgesneden.

ἄλφῆ ἄλφῆ of ἄλφῆ ἄλφῆ *Ar. sjar'î, wet-*
tig, overeenkomstig de wet en godsdienststel-
lingen.

ἄλφῆ *zie ἄλφῆ*

ἄλφῆ *zva. ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ*

ἄλφῆ KW. 1. *zie ἄλφῆ* 2. *iets dat den onder-*
gang van een rijk voorspelt of veroorzaakt (Skr.
sangkara, vermenging der kasten, beschouwd als
één van de gruwelen, die den ondergang van de
wereld voorspellen. PK.). 3. benaming van het lees-
teeken kërèt (waarschijnlijk verbastering van ἄλφῆ
ἄλφῆ hetgeen beteekenen zou met Rëkârâ, d. w. z.
met het leesteeke Rë, en dan eigenlijk de bena-
ming zijn zou niet van het leesteeke zelf maar
van een daarmee verbonden Aksârâ.).

ἄλφῆ *Ar. شريعة, KN. wet, instelling, gods-*
dienstinstellingen, iustellingen van een propheet of
heilige.

ἄλφῆ *zie bij ἄλφῆ*

ἄλφῆ KW. *zva. ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ en*
ἄλφῆ ἄλφῆ (naam van een bloem. G.).

ἄλφῆ KW. *de top of kruin van een berg (Skr. srëng-*
ga, zie bij ἄλφῆ).

ἄλφῆ KW. *zva. ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ en*
ἄλφῆ ook eign. van een voornamen Boetâ (Skr.
srënggî, een berg; gehoord; van srëngga, top
van een berg; hoorn; hoogheid, majesteit, enz.).

ἄλφῆ KN. *naam van een dorp in Toeban. — (ἄλφῆ*
tegen de draad of den loop van het haar in wer-
ken, snijden, scheren, kammen, enz. ἄλφῆ
tegen iets, dat puntig is, inloopen. — ἄλφῆ
allerlei tegenspoed en wederwaardigheid ondervin-
den (vrg. ἄλφῆ).

ἄλφῆ ook wel ἄλφῆ KW. *een hemel-*
nymph, widâ-dari (Skr. soerângganâ); ἄλφῆ

ἄλφῆ *ook naam van een bloem, en van een goed*
teeken in het haar van een paard.

ἄλφῆ *zie ἄλφῆ*

ἄλφῆ *zva. ἄλφῆ*

ἄλφῆ KW. *zva. ἄλφῆ (Skr. srënggâra, de*
liefde, de min; sanggara, belofte, toezegging). —
*ἄλφῆ en ἄλφῆ *zva. ἄλφῆ ἄλφῆ**
(of ἄλφῆ) ἄλφῆ KN., ἄλφῆ ἄλφῆ KI., lief-
kozen, zooals een tijger dat doet, voor: iemand
dwingen, noodzaken, met geweld. — ἄλφῆ
iemand zoete woorden geven.

ἄλφῆ *voor ἄλφῆ KW. het puntje (de*
spits) van de neus.

ἄλφῆ KW. *zva. ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ*
ἄλφῆ en ἄλφῆ ἄλφῆ heldhaftigheid,
dapperheid; dappere held; ook naam van een slag-
orde tot aanval op den vijand. Het is een zamen-
stelling van ἄλφῆ met ἄλφῆ dat door ἄλφῆ
ἄλφῆ en ἄλφῆ verklaard wordt, of wel
met ἄλφῆ dat door ἄλφῆ ver-
klaard wordt. Waarschijnlijk beteekent het iemand
die zich als een ἄλφῆ vertoont of er de gestalte of
het voorkomen van heeft).

ἄλφῆ KN.; ἄλφῆ met de slag-

ἄλφῆ KW. *zva. ἄλφῆ (Skr. srëgdla, een jak-*
hals, vrg. ἄλφῆ). ἄλφῆ ἄλφῆ
ἄλφῆ en ἄλφῆ ἄλφῆ spr.

ἄλφῆ KW. *zva. ἄλφῆ ἄλφῆ*
ἄλφῆ spr.

ἄλφῆ *zva. ἄλφῆ*

ἄλφῆ KN. *de zon (vrg. ἄλφῆ 1.).*

ἄλφῆ *zie bij ἄλφῆ*

ἄλφῆ *zie bij ἄλφῆ*

ἄλφῆ of ἄλφῆ KN. 1. *zva. ἄλφῆ en naar-*
heid, grief; het naar vinden, zich gegriefd of be-
leedigd gevoelen (vrg. ἄλφῆ en ἄλφῆ). 2.
*zie bij ἄλφῆ (3. *zva. ἄλφῆ**
ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ
zich naar en gegriefd gevoelen. ἄλφῆ ἄλφῆ
gevoel van belediging en krenking. — ἄλφῆ
een naar gevoel veroorzaken, te beklagen; ook als
uitroep: 't is naar! ach, hoe naar! ook iemand of
een beest beklagen, medelijden met hem hebben. —
ἄλφῆ ἄλφῆ iemand grieven of deeren.

ՀԻՄՆԻ of ՀԻՄՆԻ. ԿՆ., *grondvorm van հիմնույն en հիմնույն (vrg. հիմն); en klanknabootsende uitdrukking voor op eens!* *bv. հիմնույն : հիմնույն* hij wierd met een knuppel geslagen, en op eens was hij dood! *հիմնույն* op eens viel hij in slaap! *հիմնույն* op eens ging hij zitten! *Zoo ook հիմնույն enz. — հիմնույն: hetzelfde, bv. հիմնույն հիմնույն — հիմնույն* spoedig, spoedig! met spoed.

ՀԻՄՆԻ of ՀԻՄՆԻ. ԿՆ.; *իմնույն* iemand tot in zijn schuilplaats vervolgen (*vrg. հիմնույն*).

ՀԻՄՆԻ of ՀԻՄՆԻ. ԿՆ. I. *storting, het gestort of gegoten worden, bv. van water. հիմնույն* slip flap! ruw en wild of onbesuisd te werk gaan, zooals met gieten, schenken of scheppen; het er maar uitflappen, maar ruw en wild ingooijen of omhalen. — *հիմնույն* storten, in den zin van betalen van hetgeen men te betalen heeft, *bv. pachtpenningen.* — *հիմնույն* of *հիմնույն* iets, zooals water, gieten, ergens in- of uitgieten (ook betalen en geven. G.). — *հիմնույն* uitgeput, het uitgeput zijn, van ziels- of levenskrachten, en van een gevoel van het hart; moedeloos. — *հիմնույն* iets begieten, ergens iets in- of opgieten of storten; iemand iets, zooals een kop thee, inschenken; iemand het geld betalen, wat men te betalen heeft. — *հիմնույն* iets gieten, uitgieten, uit- en afschenken; geld betalen aan iemand. *հիմնույն* het regent alsof het gegoten wordt. — *հիմնույն* (van *հիմնույն*) iemand uitgeput maken, zoodat hij niet weet, wat hij nog meer zou kunnen doen. — *հիմնույն* of *հիմնույն* poet. gietende, schenkende zijn. — *հիմնույն* iets te betalen hebben; het te betalene betalen, zijn pacht storten. — *հիմնույն* storting, termijn van storting of betaling; bij storting (van pachtpenningen); termijn van een half jaar. *հիմնույն* per storting, in het half jaar.

II. *հիմնույն* of *հիմնույն* en in Djokjo en wj. ook *հիմնույն* telkens, in den zin van bij elke gelegenheid die zich maar voordoet; soms wel; als (het, hij of zij) maar, gew. met volgende Jussief; en zoo ook *հիմնույն* en *հիմնույն* (*vrg. հիմնույն*). *հիմնույն* als het maar een mensch is, d. i. elk en een iegelijk, iedereen.

ՀԻՄՆԻ. I. ԿՆ. *zva. հիմնույն սյուն և զանազան* ԿՆ. pilaar, pijler, stijl, paal tot ondersteuning; post van een deur of venster. *անհիմնույն* staan als een pilaar, zonder van zijn plaats te komen, ook van een op één punt draaijende kindertol. *հիմնույն* naam van de vier hoofdpijlers van een Jav. pandapa of groot huis. *հիմնույն* de twaalf pilaren daar omheen. *հիմնույն* of *հիմնույն* de vier rijen pilaren daar weer omheen; de stijlen daar de *հիմնույն* van een huis op rusten. *հիմնույն* de buitenste vier rijen pilaren. *հիմնույն* eign. van een Vorst in de Javaansche mythologie, van wiens komst op Java (in het jaar 76 of 78) de Javanen hun eerste beschaving, en ook hun jaartelling, ontvangen zouden hebben (Skr. Sjaka, benaming van een Vorst, met wiens regering een jaartelling begint; inzonderheid Vorst Sjdliwadhana, van wiens regering de jaartelling begint, die met het jaar 76 of 78 van onze jaartelling aanvangt; en een van de regering van een Vorst beginnende jaartelling).

II. *հիմնույն* en gew. *հիմնույն* ԿՆ. afkomst, waar iemand of iets vandaan komt; en *հիմնույն* en in de spreektaal ook *հիմնույն* en *հիմնույն*, *հիմնույն* of *հիմնույն* en in de volkstaal ook *հիմնույն* Կ., vandaan, vanaf of vanuit gaan of komen; komen of komende van, afkomstig van, vandaan; van; uitgaande van, uit; in onderscheiding van, in vergelijking van; dan (in een vergelijking); ook om de onbepaaldheid te kennen te geven van een genoemde hoeveelheid, zoodat men die hoeveelheid of iets meer bedoelt; *bv. հիմնույն* een paar; *հիմնույն* een stuk of vijf; *հիմնույն* een honderd; *հիմնույն* *հիմնույն* eenige oogenblikken *Verder հիմնույն* ԿՆ. van wegen, wegens, door, uit; ook, vooral in *ՕՂ.*, wegens, in den zin van omtrent, betreffende, *zva. էլ իմնույն* *հիմնույն* *հիմնույն* vanwaar? waar vandaan? *անհիմնույն* *անհիմնույն* uithoofde van, wegens. *անհիմնույն* *անհիմնույն* door middel van, door. *հիմնույն* *հիմնույն* anders dan. — *հիմնույն* komt ergens vandaan. *հիմնույն* *հիմնույն* waar iemand vandaan komt en waar hij heen gaat. *հիմնույն* *հիմնույն* *հիմնույն* menschen die van de een of andere reis terugkomen. *հիմնույն*, zonder een waarvandaan te

hebben; zonder dat men weet waarvandaan; ook van iemand die bij een ander komt, zonder te zeggen, waar hij van daan komt, van wien hij komt, of weawegens hij komt. *၁၁၁၀၆၁၁၁၀၇၁၁* waar komt hij (of het) vandaan? *၁၁၁၀၆၁၁၁၀၇၁၁* van klein af aan (*zva. ချဉ်းသိပ်သိပ်*). *၁၁၁၀၆၁၁၁၀၇၁၁* door middel van een list. (*Iemand een stomp met de vuist geven*) *၁၁၁၀၇၁၁၁၀၇၁၁* zoodat hij er van gulpt. — *၁၁၁၀၇၁၁* het ergens, of met iets of iemand, aanvangen. — *၁၁၁၀၇၁၁* zie ben.

၁၁၁၀၇၁၁ I. N., zie *၁၁၁၀၇၁၁* II. — 2. K., van *၁၁၁၀၇၁၁* zie bij *၁၁၁၀၇၁၁* en *၁၁၁၀၇၁၁* 3.

၁၁၁၀၇၁၁ KW. *zva. ၁၁၁၀၇၁၁* *၁၁၁၀၇၁၁* en *၁၁၁၀၇၁၁* *၁၁၁၀၇၁၁* of *၁၁၁၀၇၁၁* (*Skr. sjik'd, punt of top in het algemeen; een tak, arm*). *၁၁၁၀၇၁၁* zich niet verroeren. *၁၁၁၀၇၁၁* naam van een *Kuwische zangwijs* (*Skr. sjikharin'd*).

၁၁၁၀၇၁၁ KW. *zva. ၁၁၁၀၇၁၁* en *၁၁၁၀၇၁၁* (*Sd. korrel, zaadkorrel*). *၁၁၁၀၇၁၁* vier stuks. *၁၁၁၀၇၁၁* één broeder. *၁၁၁၀၇၁၁* *zva. ၁၁၁၀၇၁၁* en *၁၁၁၀၇၁၁* *၁၁၁၀၇၁၁* *zva. ၁၁၁၀၇၁၁*

၁၁၁၀၇၁၁ I. KN. iets berispelijks, een berispelijke daad, een vergrijp; berisping, om een vergrijp, calange. Zoo ook *၁၁၁၀၇၁၁* berisping, bestraffing. — *၁၁၁၀၇၁၁* iemand voor een vergrijp bestraffen of laten boeten. — *၁၁၁၀၇၁၁* iets als een vergrijp berispen.

II. KN. een regthoek; een hoekklamp of schuine klos in een hoek van timmerwerk tot steviging; parallel met iets anders (*Sd. ML. elleboog. Vrg. ၁၁၁၀၇၁၁*). — *၁၁၁၀၇၁၁* een haak, winkelhaak of driehoek, instrumenten van timmerlieden en metselaars; parallel gemaakt.

၁၁၁၀၇၁၁ I. KN. genoeg; genoeg, plezier hebben; blijde; vreugde, plezier (*Skr. soekha. Vrg. ၁၁၁၀၇၁၁* en *၁၁၁၀၇၁၁*). II. K. zie *၁၁၁၀၇၁၁* — *၁၁၁၀၇၁၁* pret of plezier hebben of maken, feestvieren. *၁၁၁၀၇၁၁* zie bij *၁၁၁၀၇၁၁* *၁၁၁၀၇၁၁* hetz. — *၁၁၁၀၇၁၁* vrolijk feestvieren. — *၁၁၁၀၇၁၁* vermaak, plezier, dat men heeft; ook voor spel, spelen, zooals kaartspelen en schaakspelen, ook wel van het kēplekspel (*vrg. ၁၁၁၀၇၁၁*). — *၁၁၁၀၇၁၁* K. van *၁၁၁၀၇၁၁* zie bij *၁၁၁၀၇၁၁* — *၁၁၁၀၇၁၁* K. van *၁၁၁၀၇၁၁* zie ald. — *၁၁၁၀၇၁၁* KN., *၁၁၁၀၇၁၁* K., *iemands* goedvinden (*vrg. ၁၁၁၀၇၁၁*).

၁၁၁၀၇၁၁ I. K. van *၁၁၁၀၇၁၁* — 2. KN. naam van het schrijfteeken voor de klinker oe. — 3. *၁၁၁၀၇၁၁*, *၁၁၁၀၇၁၁*, ook wel *၁၁၁၀၇၁၁* en *၁၁၁၀၇၁၁* een kwart Spaansche mat of 6 wang, een halve gulden zilver (*van ၁၁၁၀၇၁၁*). — 4. het naar beneden meer buitenwaarts staan van stijlen of pilaren tot meerdere stevigheid (*vrg. ၁၁၁၀၇၁၁* en *၁၁၁၀၇၁၁*). *၁၁၁၀၇၁၁* 18 wang, anderhalve gulden zilver, *၁၁၁၀၇၁၁* 30 wang, twee en een halve gulden zilver. *၁၁၁၀၇၁၁* een kwart van een *၁၁၁၀၇၁၁* (*zva. een ၁၁၁၀၇၁၁*). *၁၁၁၀၇၁၁* benaming van het schrijfteeken voor de klinker oe, tot onderscheiding van de *၁၁၁၀၇၁၁*, zooals de *Péngkal* tot onderscheiding genoemd wordt. *၁၁၁၀၇၁၁* naam van de lange *Soekoe*. *၁၁၁၀၇၁၁* een letter met *Soekoe* en *Oeloe*, zooals een letter geschreven wordt, die verkeerd geschreven is en niet gelezen moet worden. *၁၁၁၀၇၁၁* iemand die, even als een zoo geschrevene letter, niets beteekent, een nul in 't cijfer. *၁၁၁၀၇၁၁* *Ngâ-soekoe-dâ* naam van het vocaalteeken *၁၁၁၀၇၁၁* naam van het vocaalteeken *၁၁၁၀၇၁၁* *zva. ၁၁၁၀၇၁၁* — *၁၁၁၀၇၁၁* naar beneden meer buitenwaarts staan van stijlen. — *၁၁၁၀၇၁၁* *၁၁၁၀၇၁၁* stijlen naar beneden meer buitenwaarts zetten. — *၁၁၁၀၇၁၁* op een *Soekoe*, *bv. uitgaan*; bij, of in, halve guldens.

၁၁၁၀၇၁၁ KN. een warme doek of kruiik als pijnstillend middel; het wasschen van het lijf met een doek en warm water. — *၁၁၁၀၇၁၁* met een warme doek, enz., pijnstillen; met een doek en warm water het lijf wasschen; iets, zooals de *neus*, afdrogen, afvegen, met een doek of zoo iets; een muur of graf met kalkwater witten (*plat ML. sđkađ of sđkat. Port. secca, droog, seccar, afdroogen*). — *၁၁၁၀၇၁၁* mv. — *၁၁၁၀၇၁၁* met iets afvegen; iets gebruiken om af te vegen; iets doen of laten afvegen.

၁၁၁၀၇၁၁ 1. KW. *zva. ၁၁၁၀၇၁၁* of *၁၁၁၀၇၁၁* bedroefd (*Skr. sđka, droefheid*). 2. KN. zie *၁၁၁၀၇၁၁* *၁၁၁၀၇၁၁* naam van een welriekende rijstsoort; van een dorp in *Banjoe-mas*; en van een vrouwelijke bediende in de *kraton*, die voor lekkere gebakjes enz. te zorgen heeft. *၁၁၁၀၇၁၁* naam van een berg. G. *၁၁၁၀၇၁၁* N., *၁၁၁၀၇၁၁*

անդր. K. naam van een boschrijck geweest in het Soerakartasche (waarschijnlijk waar veel asokaboomen groeijen. PK). անդրադրան (de vijf asoka-boomen) naam van een landschap onder Tjampalâ, door den Vorst Droepadâ aan Dronâ afgestaan, die daarnaar de pandita van Sokâ-limâ genoemd wordt.

անդրադրան zva. անդրադրան zie դանդան

անդրադրան zva. անդրան zie bij առ I.

անդրադրան zie bij անդր II.

անդրադրան zva. անդրադրան — անդրադրան zie bij դանդան

անդրադրան KN. zonder pitten (van vruchten); zonder tanden, geheel tandeloos (van een mensch; vrg. դանդան); zonder horens, van een beest, dat gewoonlijk horens heeft; en naam van den broodboom en van de vrucht daarvan. անդրադրան անդրադրան en անդրադրան անդրադրան namen van twee pisangsoorten zonder pitten.

անդրադրան zie bij անդր

անդրադրան zie անդրան

անդրադրան en անդրադրան K., zie bij դանդան

անդրադրան Ar. Iskander, eign. Alexander.

անդրան gew. անդրան eig. van een dochter van Droepadâ, gehuwd met Ardjoenâ (Skr. Sjikandî, naam van een zoon van Droepada, tijdelijk gemetamorphoseerd in een vrouw. PK).

անդրան Holl. schooner, schoener, soort van schip. անդրան անդրան Tr. soort van kastje met pilaartjes van voren.

անդրան naam van een paard van Vorst Krēsna en van Vorst Bantjaransari (Skr. soekantâ, een schoonen nek hebbende. PK).

անդրան zie անդր

անդրան K. van անդրան zie bij դանդան

անդրան zie անդրան

անդրան KN., անդրան KD., Holl. schuitje, ook voor schuit of boot.

անդրան bijnaam van Batârâ Êndrâ (Skr. Sjakra).

անդրան eign. van een Rēsî, vader van Pâlâ-sârâ (Skr. Sjakti).

անդրան KW. de planeet Venus (Skr. Sjoekra), en Vrijdag.

անդրան of անդրան Ar. سحور, KN. het eten vóór het aanbreeken van den dag in den vasten (van het Ar. sahar, de eerste morgenschemering).

անան K. van անան en van անան (vrg. անան). — անանադրան K. van անանադրան en KI. van անան — անան zie beneden.

անան KN. omtrek, maat van den omtrek van iets (vrg. անան). — անան den omtrek van iets meten door het met een band te omspannen.

անան ook անան Ar. sîkr, betoovering; een toovergebed; een toovenaar, duivelskunstenaar (vrg. անան en անան). դանդան անան tooverkunst.

անան KN. vuil, morsig, onrein; vuiligheid, onreinheid; hindernis, beletsel; moeilijkheid; zwaarigheid; de maandstonden van een vrouw (vrg. անան դանդան en դանդան). անան vuil, drek; hindernissen; de maandstonden hebben. — անան անան iemand of iets bevullen, bezoedelen; iemand belasteren.

անան zie դանդան

անան of անան Ar. sjoekr en sjoekér, dank, dankzegging; KN dank, alleen aan God; God danken; ook God loven met onderworpen gelatenheid, bij ongeluk; verder zich gelukkig gevoelen; als uitroep: God dank! en gelukkig! ook bij vreugde over een anders leed. անան անան en անան անան zich dankbaar gelukkig gevoelen. անան անան անան ik reken het mij voor een bijzonder geluk, br. om je mijn dochter tot vrouw te geven. դանդան դանդան goed zoo, dat heb je verdiend! — անան անան voor iets God danken; over iets zich hartelijk verblijden.

անան I. KW. zva. անան անան en անան (de armen van een Boetâ. G.); Tj. Sengk. twee (Skr. sjikhara, top, punt, en elleboog). — 2. KN., անան անան KD., kwaad doen; iemand kwaad doen (in gebruik gekomen als grondv. van անան KW., Skr. nikâra, kwaad, tegenwerking). — անան KN., անան KW., kwaad doen; iemand kwaad doen; iemand tegenwerken.

անան KW. zva. դանդան varken, zwijn, everzwijn (Skr. soékara. Vrg. անան).

անան zie bij անան

անան zie bij անան

անան անան of անան KW. zva. անան անան en անան wat iemand kwelt, plaagt, stoort of hindert (waarsch. voor անան hindernis van rust; volgens PK. verkeerde opvatting van 't Skr. svikrâta, toegeregend, bemagtigd, bezeten). ան

անստանալը spr. — արհեստ KN. I. zva. արդ
 անդ և անստոյնոյն (2. tevreden stellen, be-
 vredigen. G. Skr. soekrēta, weldaad, goed werk,
 vriendelijke hulp en behandeling, enz.). — արդ
 տոյր iemand hinderen, storen. անարհեստ
 het gekweld of gehinderd worden of zijn van iemand.
 անստալը Ar. sakrat, en meerv. sakardt, KN.
 agonie, doodsstrijd; een moeilijken dood hebben.

արդարաւ zva. անստարաւ zie bij անա I.
 անստարալ և անստարալը zie bij անարալ II.
 անստարալ KN. een klank, waarmee men een hond
 wegjaagt: marsch! pak je weg! — անստարալ
 een hond wegjagen (vrg. անդարալ).

արհեստը WJ. zva. արհեստ
 արդարալ zva. անստարալ zie bij անարալ
 արհեստը of անհեստը KN. magt, van meer dan gewoon
 menschelijke, bovennatuurlijke magt; magtig, op-
 permagtig (Skr. sjakti. Vrg. արհեստ). — արհեստը
 և անհեստը zich met bovennatuurlijke magt begaafd ver-
 beelden of het air daarvan aannemen. — անհեստը
 magtig. — անհեստարալ begaafdheid met boven-
 natuurlijke magt; bovennatuurlijke vermogens van
 iemand.

անստարալ անարհեստարալ անհեստարալ անհեստարալ
 տոյր անհեստարալ արդարալ և անհեստարալ K,
 zie bij արալ

անստարալ KN. borstel, schuifier, boender; ook kwast,
 zooals om te verwen of te willen (vrg. արհեստ II.).
 անստարալը KN., անստարալ KI., tandeschuifier.
 — անստարալ borstelen, schuifieren, boenen; iets
 borstelen, enz. — անստարալ mv. — անստարալ
 դրաւ iets laten schuifieren; met iets schuifieren of
 afborstelen; iemand, voor iemand, iets borstelen,
 enz. — անստարալը naam van een kleinen, bij het
 aanbreken van den dag als een lijster fluitenden
 vogel, een soort van kwikstaart (vrg. անդարալը
 և անդարալ); ook naam van een half kruipend struikge-
 was met wietriekende witte bloemen aan lange bloem-
 stengels.

անդարալ KN. de elleboog; en de lengte van den elle-
 boog tot aan de vingertoppen, als een maat (vrg. ան
 արալ II. և անդարալ). — անդարալ den elleboog
 gebruiken; met den elleboog stooten of iemand stoo-
 ten. անդարալը և անդարալը elkander met den elle-
 boog stooten.

արևույր KN., maar veelal արևույր K., gras. ար
 անստարալ verdord gras. արհեստը hooi. —
 արհեստարալ KN. gras, het gras, als collectief; bv.
 in het gras zitten of liggen. — արհեստարալ
 grasperk, grasveld.

դանստարալ և դանստարալ zie դանստարալ
 անստարալ gew. անստարալը KN., անստարալը
 KD., naam van de bijzonder zware gamilan van
 den Soesochoenan, die bij groote feesten bespeeld
 wordt. անստարալ, ook eign. van de dochter van een
 hoofd van Toeban (zie ook bij անստարալ).

անստարալը zie անստարալ
 անդարալը Holl. kotter, een soort van schip.

անստարալը zie անստարալ

անստարալ KW. zva. անստարալ և անստարալ (Skr.
 sđxi, oog). — արհեստ zva. անստարալ և ար
 արհեստը և անստարալ և անստարալ — անստարալ
 արալ KI. zva. անստարալ

անստարալ of անստարալ ook wel անստարալ KN. getuige (Skr.
 sđxi. Vrg. sđxi bij անստարալ); անստարալ of ան
 անստարալ iemand tot getuige hebben of nemen. —
 անստարալ getuigen, voor iets instaan. G. — ան
 դանստարալ iets getuigen, als getuige bevestigen;
 van iets getuige zijn, iets als getuige bijwonen; ook
 zva. դանստարալ (als getuige). անստարալը ge-
 tuigd, door iemand als getuige bevestigd; in tegen-
 woordigheid van iemand als getuige; getuigenis. —
 անդարալը և անդարալը iets door een getuige laten
 bevestigen, iemand tot getuige van een zaak nemen.
 — անստարալ iemands getuigenis.

անստարալ zie անստարալ

անստարալ KN. straf van God tot kastijding (Skr. sjik-
 sđ, leering, les, tucht. Vrg. անստարալ (անստար
 արալ և անդարալը). — անստարալ straffen,
 iemand straffen, van God. — անստարալ het straffen.
 դանստարալ zva. դանստարալ

անստարալ KW. zva. արհեստ of արհեստը և անստարալ
 (van 't Skr. xana, een oogenblik, met het voor-
 voegsel ան). անստարալ hetzelfde.

անստարալը zva. անստարալ
 անստարալը zie bij անդարալ

անստարալը zie անստարալ

արհեստը zie արհեստ
 անդարալը of անդարալը zva. անդարալը (zie
 bij դանստարալ).

արկածներ *zva.* դառառածներ
դառառածներ *zie bij դառառած*
արկածաբաններ *zva.* դառառածաբաններ
դառառածաբաններ *zie bij դառառած*
առառություն *zie bij առառություն*
անհանգ *Kl. van Արտանանգ (verg. հինանգ).*
անհանգ *K., zie հինանգ*
անհանգ *N., արդար K., առառ and արդար-առառություն*
Kl., voet, been, poot (ook bv. van een stoel, tafel
of kast); voetstuk (verg. առառան Արտանանգ en ար
ար-անանգ). անհանգություն արդարություն voet van
een berg. *անհանգություն N., արդարանանգ of արդար*
անհանգություն K., met vier voeten, viervoetig. ան
անհանգություն արդարություն naam van een gereed-
schap bij de houtzagerij, *waarsch. een balkhaak of*
sauhaler J. անհանգություն *zie bij առառություն*
արդար *KW. en ար., sprak van een wiel (verg. առառություն).*
անհանգություն *KN. Port. escola, school (verg. առառ*
անհանգություն); ook school gaan, op school leeren (verg.
առառ bij առառ II.). — անհանգություն անհանգ
iemand school, of naar school, doen gaan.
անհանգություն *en անհանգություն* *zie bij դառ*
դառ, bl. 56^b.
անհանգ *zva. անհանգ* *zie bij դառ*
անհանգ *zie bij հին*
անհանգ *KN. het beven aan hoofd of handen, van*
ziekte (maagkramp, maagkoliek. J.). — անհանգ
անհանգ die ongesteldheid hebben.
անհանգություն *of անհանգություն* *zie bij դառ*
դառ *Holl. chocolaad.*
անհանգություն *zie անհանգություն*
անհանգություն *spelsout voor անհանգություն*
անհանգություն *zie bij դառ en bij առառ*
անհանգ *of անհանգ* *zie bij դառ*
անհանգ *1. KW. zva. անհանգ անհանգ անհանգ*
անհանգ անհանգ en անհանգ — 2. KN. անհան
անգ of անհանգություն dienstpligtige, *die met zijn*
gereedschap tot het verrigten van heerediensten op
moet komen (verg. անհանգություն en անհանգ
ան); ook de weerbare manschappen die met hun
wapenen op moeten komen in oorlogstijd. անհանգ
անհանգ palaquindragers *in den kraton. ան*
անհանգություն met een zwaard gewapend *of*
in de hand. Zoo ook անհանգություն — անհան
անգ iemand met de armen omvatten; als dienst-

pligtige dienst doen. — *անհանգություն KW. zva. ան*
անհանգ of անհանգություն — անհանգություն KN.; ան
անհանգ (of անհանգություն) անհանգություն dienstbuis,
bijzonder falsoen van buis of kamizool, met twee
slippen en één rei knopen, dat door de ambtena-
ren als costuum of ambtskleeding gedragen wordt,
wanneer zij met een անհանգ gewapend moeten zijn;
ook door vrouwelijke hofbeambten, die den rang
van Toemenggoeng of Kliwon hebben.
անհանգություն *KN. stikvol, van menschen op een plaats*
(verg. անհանգություն en անհանգություն).
անհանգություն *KN. zva. անհանգություն* ook de buik geheel vol eten.
անհանգություն *en անհանգություն* *zie bij անհանգություն II.*
անհանգ *en, wat de eigentlijke vorm is, անհանգություն KW. zva.*
անհանգություն անհանգություն անհանգություն
անհանգություն en անհանգություն *KN. geest; geestelijk (verg.*
դառ) Skr. soézma, fijn; en de onzichtbare al-
gemeene wereldziel of wereldgeest). անհանգություն
naam van de Godheid, als de wereldziel. անհանգ
անհանգություն één van de namen van *Batâra*
Goeroe. — անհանգություն en poet. անհանգություն en անհանգություն
onzichtbaar ergens indringen (verg. անհանգություն); ook zva.
անհանգություն zich incarneren; *en in iets zich met zijn*
aandacht (անհանգություն) verdiepen, bv. een brief aandach-
tig lezen. անհանգություն անհանգություն fijne middelen *in*
het werk stellen. անհանգություն անհանգություն groffe
en fijne middelen te baat nemen. — *անհանգություն*
KN. invloed op iets uitoefenen. անհանգություն անհանգություն
naar gelang van iets, dat er invloed op uitoefenen
kan. *անհանգություն անհանգություն* naar gelang van den aard
van de zaak. *անհանգություն անհանգություն* naar gelang van,
onder voorbehoud van, de verkiezing van den heer en
meester. *անհանգություն zva. անհանգություն* een incarnatie. —
անհանգություն geestelijk, *in tegenoverstelling van*
lichamelijk en vleeschelijk; het geestelijke.
անհանգություն *ook անհանգություն Dr. صحابة, sakâbat,*
gezellen, vrienden, discipelen, *in het bijzonder de*
gezellen van Mohammed; *KN. leerling en volgeling*
van een geestelijke of heilige; gezel of leerling van
een goud-, zilver-, koper- of ijzer-smid, *ook van*
een timmermansbaas. — *անհանգություն en անհանգ*
անգ *discipel of gezel gaan worden.*
անհանգություն *KW. zva. դառ or անհանգություն (Skr. sja-*
kaṭa, een kar).
անհանգություն *KN. in geheime verstandhouding staan of za-*

korten; temperen, verzachten; tekort doen aan *iets*, *bv. den eerbied, de gehoorzaamheid, de beleefdheid.*

အမှတ်မရှိဘဲ *iemand* minder eer bewijzen, dan hem toekomt. အမှတ်မရှိဘဲ *spr.* — အမှတ်မရှိ *mv.*, *eu* aan *iets* afbreuk doen, *iets* schaden, verminderen, *ergens* afnemen; schadend, schadelijk. — အမှတ်မရှိ ချေ့ *vermindering* ondergaan; *vermindering*, *afbreuk*, *schade*; *Tj. Sengk. nul.* — အမှတ်မရှိစေ *iets* doen verminderen, *minder* doen worden, *er* afbreuk aan doen. — အမှတ်မရှိ *wat* afgetrokken wordt, *vermindering*; *afslag*.

အရင် *KN.* niet ongenegen zijn; wel genegen *of* toegene-
gen zijn; *iets* goedvinden, niet versmaden, niet beneden zich achten; niet afkeerig van *iets* *of* *iemand* zijn; *lust* *of* *zin* hebben in *iets* *of* *iemand*, *of* *om* *iets* *te* *doen*. အရင်စွမ်း *geen* *lust* hebben; *er* tegen hebben; *lusteloos*. — အရင်စွမ်း *KN.*, အရင်စွမ်း *က.*, အရင်စွမ်း *poët.*, *hinderen*, *moeijelijkheden* veroorzaken, *tegenwerken* (*verg. တိုက်ခတ်*). — အမှတ်မရှိ *iemand* genegen, *met* *iemand* ingenomen zijn. အမှတ်မရှိချေ့ *iemand*, *dien* *men* *wel* *lijden* *mag*, *daar* *men* *meé* *ingeomen* *is*. — အမှတ်မရှိ *wel* *genegen* *om* *een* *ander* *nederige* *diensten* *te* *bewijzen*; *wel* *wat* *voor* *een* *ander* *overhebben*; *welwillend* *en* *dienstvaardig*. အရင်စွမ်း *of* *အရင်စွမ်း* *zie* *beneden*.

အရင်စွမ်း *en* အမှတ်မရှိ *က.*, *zie* *bij* အရင်စွမ်း

အရင်စွမ်း *က.* *zva.* အမှတ်မရှိ

အရင်စွမ်း *of* အရင်စွမ်း *က.* *zva.* အရင်စွမ်း အရင်စွမ်း *en* အရင်စွမ်း (*Skr. śādana*, *middel* *om* *tot* *iets* *te* *geraken*; *middelen*, *goederen*, *rijkdom*). အမှတ်မရှိ အရင်စွမ်း *naam* *van* *de* *gemin* *van* *Wisnoe*, *anders* အရင်စွမ်း

အရင်စွမ်း *က.* *zva.* အရင်စွမ်း (*van* အရင်စွမ်း *en* *Skr. dana*, *rijkdom*. *Vrg.* အရင်စွမ်း). — အမှတ်မရှိ *zva.* အရင်စွမ်း

အရင်စွမ်း *of* အရင်စွမ်း *က.*, *zie* အမှတ်မရှိ

အရင်စွမ်း *က.* *en* *KN.* *een* *gemeen* *mensch*; *iemand* *van* *de* *laagste* *klasse*; *het* *gemeen* (*Skr. sjoédra*, *benaming* *van* *de* *vierde*, *laagste* *kaste*).

အရင်စွမ်း *KN.* *aangelascht* *stuk* *of* *eind* *metaal* *of* *hout* (*verg.* အရင်စွမ်း). — အရင်စွမ်း *lasschen*; *bijspringen*, *de* *plaats* *van* *een* *ontbrekende* *vervullen*. — အရင်စွမ်း *mv.*, *en* *ergens* *stukken* *invloegen*. — အရင်စွမ်း *iets* *aanlasschen*, *tot* *aanlassching* *of* *aanvulling* *doen* *dieneu*.

အရင်စွမ်း *Holl.* *soldeer*, *soldeersel* (*verg.* အရင်စွမ်း).

— အရင်စွမ်း *solderen*. — အရင်စွမ်း *mv.* — အရင်စွမ်း *gesoldeerd*, *te* *solderen*; *soldeerwerk*. — အရင်စွမ်း *soldeerbout*.

အရင်စွမ်း *KN.* *tournooilans*, *lans* *met* *een* *kwast* *aan* *de* *punt* *in* *plaats* *van* *ijzer* (*verg.* အရင်စွမ်း). — အရင်စွမ်း *met* *een* *sòdòr* *steken*; *ook* *met* *een* *lange* *stok* *of* *bamboe* *steken*. — အရင်စွမ်း *elkander* *met* *sòdòrs* *steken*; *ook* *naam* *van* *een* *struikgewas* *met* *trosvruchten*, *waarvan* *de* *pitjes* *tot* *een* *meel* *gemaakt* *wordt*, *dat* *gebakken* *of* *gekookt* *gegeten* *wordt*. — အရင်စွမ်း *tournooiveld*.

အရင်စွမ်း *KN.* *de* *zesde* *dag* *van* *de* *lichtemaan*. *G.* — အရင်စွမ်း *zie* *bij* အရင်စွမ်း

အရင်စွမ်း *zie* အရင်စွမ်း

အရင်စွမ်း *က.* *zva.* အရင်စွမ်း *zeer* *moedig*, *zeer* *dapper*; *grootte* *moed*, *grootte* *dapperheid* (*Skr. soédira*. *PK.* *Zie* အရင်စွမ်း *l.* *en* အရင်စွမ်း *Vrg.* အရင်စွမ်း). အရင်စွမ်း *naam* *van* *een* *Kauische* *zangwijze*. အရင်စွမ်း *naam* *van* *een* *Kawische* *zangwijze* *in* *de* *Râmâ*. — အရင်စွမ်း *met* *moed* *beziel*, *vol* *moed*; *moed*, *dapperheid*.

အရင်စွမ်း *KN.*; အရင်စွမ်း *spijzen* *of* *sirih* *en* *toebehooren* *gaan* *offeren* *op* *een* *heilige* *plaats* *wegens* *een* *geloofte* *of* *om* *iets*, *dat* *men* *wenscht*, *van* *de* *godheid* *te* *erlangen*. — အရင်စွမ်း *ergens* *zulk* *een* *offer* *gaan* *bren* *gen*. — အရင်စွမ်း *een* *plaats* *waar* *zulke* *offers* *gebracht* *worden*; *en* *naam* *van* *een* *gebouw* *in* *de* *Batangan* *te* *Soerakarta*, *waar* *zulke* *offers* *gebracht* *worden* *en* *in* *de* *voornacht* *vóór* *elken* *Vrijdag* *door* *priesters* *gebeden* *wordt*; *ook* *offerhanden*, *die* *op* *een* *heilige* *plaats* *gebracht* *worden*. အရင်စွမ်း 's *Vorsten* *offers* *in* *spijzen*, *die* *elken* *Donderdagavond* *naar* *de* *grootte* *Moskee* *gebracht* *worden*, *en* *die* *dan* *door* *de* *Kétibs* *en* *Modius* *van* *de* *Moskee* *op* *Vrijdag* *gegeten* *worden*.

အရင်စွမ်း *က.* *zva.* အရင်စွမ်း *en* အရင်စွမ်း *schoon*, *bevallig*; *de* *rozeappel*, *Eugenia* *jambu*; *enz.*; *van* အရင်စွမ်း).

အရင်စွမ်း *of* အရင်စွမ်း *zie* *bij* အရင်စွမ်း

အရင်စွမ်း *zie* အရင်စွမ်း

အရင်စွမ်း *en* အရင်စွမ်း *zie* *bij* အရင်စွမ်း

အရင်စွမ်း *က.* *zva.* အရင်စွမ်း *edelmoedig*; *en* *vader* (*van* အရင်စွမ်း *en* အရင်စွမ်း).

အရင်စွမ်း *edelmoedigheid*; *en* *als* *vader* *er-*

kend worden. *արմատոյննայտ* edelmoedige aard.
 անայտայտ **KW.** *zva.* *սողոտչ* «
 անանտ **KW.** *zva.* *անտ* of *անտանտ* « ook bena-
 ming van het leesteeken Tjâkrâ.
 անայտ *en տայտ* *zva.* *անայտայտ* *en տայտայտ*
 անանտայտ **1. KW.** *zva.* *սողոտչ* « **2. KN.** een pun-
 tig oppergeld sirih-blad met kalk er in, *dat in een*
sirih-pruim gestoken wordt; en een steekpil van kur-
kema, puntig afgesneden en in olie gedooft.
 անանտայտ **KN.** **1.** waar, juist, wezentlijk; scherp zien-
 de, *van een ziener; voorspellen, propheteren; voor-*
zegging (Ar. صديق, siddik, waarachtig, ge-
trouw; ML. سيدت, مييدت, zoeken, onderzoeken.
Vrg. անանտայտ անանտայտ և անանտ). **2. zva.** *անանտ*
այտ « *անանտայտ* een ziener, propheet. —
անանտայտ naar iets, of naar de waarheid *van*
iets, onderzoek doen, van iets zich vergewissen (vrg.
անանտայտ անանտ և անանտ անանտ); ook een
 voorspelling doen.
 անանտայտ **KN.** een wapen of iets waarmee men steekt
(vrg. անանտայտ). *անանտայտ* een degen. *անանտ*
անանտայտ zelfmoord met een dolk of iets der-
gelijks. անանտայտայտայտայտ naam van het
 verblijf van Narâdâ in de Soerâ-lâjâ. — *անանտ*
այտ steken met een dolk of iets dergelijks. *անանտ*
անանտայտ malkander steken. — *անանտայտ*
մտ. — *անանտայտ* iets bezigen om te steken,
 met iets steken. — *անանտայտ* elkander steken;
 steek, *bv. անանտայտայտայտ* drie steken. — *անանտ*
այտ een steek of steken in het lijf hebben of
 voelen.
 անանտ **KW.** *zva.* *անանտայտ* *և անանտայտ*
 անանտայտ *zie անանտայտ* «
 անանտայտ **KW.;** *անանտայտ* of *անանտայտ* *zva.*
անանտայտ անանտայտ և անանտայտ **KN.** een toover-
 middel (zoals wierook of het prevelen van een
 gebed) aanwenden tot bezwering van een gevaar.
(Skr. siddikâra, het doen van tooverij. PK.
Van անանտ և անանտ). — *անանտայտ* tegen
 iets een toovermiddel aanwenden.
 անանտայտ *zie bij անանտ* «
 անանտայտ **KN.** in een gebogene houding gekuield zitten
(vrg. անանտ և անանտայտ).
 անանտայտ *zie անանտայտ*
 անանտայտ *Ar. سدس, een zesde.*

անանտ of անանտ *zie bij անանտ*
 անանտայտ *zie bij անանտ*
 անանտայտ *eign. van den jongsten zoon van Pandoe*
(Skr. Sahadêwa).
 անանտայտ of անանտայտ **KN.** zittende op een arm of de
 armen, en met een handpalm of de handpalmen op
 den grond of iets daar men op zit, leunen; *wat*
voor onbetamelijk gehouden wordt (vrg. անանտայտ).
 անանտայտ *zie անանտայտ*
 անանտայտ of անանտայտ անանտայտ *enz., zie bij անանտայտ* «
 անանտայտ *zie bij անանտայտ*
 անանտայտ **KW.** *zva.* *անանտ* (*Skr. sjoedda, zuiver, rein,*
onschuldig).
 անանտայտ *zie անանտայտ*
 անանտայտ **KW., անանտայտ և անանտայտ** **KN.** doel, bedoeling,
 oogmerk, voornemen, wat iemand van zins of ge-
 zind is te doen; van zins of gezind zijn, voorne-
 mens zijn. (*Skr. sâdya. Vrg. անանտայտ*). — *ան*
անտայտ of *անանտ* iets van zins of voornemens zijn. —
անանտայտ of *անանտայտ* van zins of gezind of voor-
 nemens zijn. — *անանտայտ անանտայտ* of *անանտ*
անանտ met iets het een of ander bedoelen; iets zich
 ten doel stellen. — *անանտայտ* of *անանտայտ* voorne-
 men, oogmerk.
 անանտայտ *zie անանտայտ* «
 անանտայտ of անանտ **K.,** *zie bij անանտ և անանտայտ*
անանտայտ և անանտայտ և անանտայտ և անանտայտ *zie bij անանտ* — *անանտայտ* *zie*
bij անանտայտ «
 անանտայտ *zie անանտայտ* «
 անանտայտ **N., անանտայտ **K.,** naam van een regentschap
 en van de hoofdplaats daarvan. *անանտայտայտ*
և անանտայտ naam van een soort van mangga.
 անանտայտ *zie bij անանտայտ* «
 անանտայտ **KW.** *zva.* *անանտ* (*Skr. soedâma, een wolk,*
 een berg, de zee, en Indra's olifant). *անանտայտ*
անանտայտ spr.
 անանտայտ of անանտայտ *zie bij անանտայտ*
 անանտայտ **KW.** *zva.* *անանտայտ* (*Skr. sadâga, sadâ-*
gati, de wind, eig. de altijd gaande. PK.).
 անանտայտ *zie անանտայտ* «
 անանտայտ of անանտայտ **KN.** handelaar, handelaarster;
 koopman, koopvrouw, in het groot; groothandelaar
(vrg. անանտայտ և անանտայտ). — *անանտայտ*
 koophandel drijven (*vrg. անանտայտ և անանտայտ*).
 անանտայտ **KN.** naam van een onkruid van eenenbatilid.**

අයිති *zie* අයිති
 අයිති *of* අයිති **KW.** *zva.* අනුචිතීන් *zeer* uitstekend *of* voortreffelijk; doorluchtig (*Skr.* *soe-di-wja*, *zeer* doorluchtig. **PK.**; *zie* අ *en* අයිති). අනුචිතීන් *die* *zeer* hoog geadeld is. අයිති *van* den kroonprins van Soerakarta. — අයිති *hooge* voortreffelijkheid; doorluchtigheid; met uitstekende gaven uitgerust.

අයිති *voor* අයිති
 අයිති *of* අයිති **KN.** droog, uitgedroogd, opgedroogd, *van* iets waar water in *of* opgestaan heeft, zooals een poel, rivier *of* grond (*verg.* අයිති *en* අයිති). අයිති uitdroogen, opdroogen (*verg.* අයිති *en* අයිති). — අයිති *of* අයිති *iets*, zooals natte handen, afdroogen; droog maken, uitdroogen. — අයිති *poët.* uitgedroogd. — අයිති opgedroogd, droog geworden, zooals van de straten na een regen (*verg.* අයිති). — අයිති een drooge keel hebben; zeer dorstig zijn (*verg.* අයිති). අයිති erge dorst hebben, smachten van dorst (*verg.* අයිති). — අයිති een kleed om na het baden aan te trekken (*verg.* අයිති).

අයිති *Dr.* زيت, *zait*, olijfolie (*verg.* අයිති).
 අයිති **KN.**; අයිති aanhitsen, ophitsen, laten vervolgen, *bv.* een jagthond het wild; iemand tegen een ander ophitsen, opstoken, op hem afsturen, om uit naam van den zender wraak op hem te nemen, hem verwijzingen te doen *of* uit te schelden.

අයිති *of* අයිති **KN.** klein wormpje, made; wormpje in een zweer (*verg.* අයිති *en* අයිති). අයිති *ook* een bijnaam van Wisnoe. — අයිති *of* අයිති vol maden.
 අයිති *of* අයිති **KN.** vervloeking; (*ook* de stekel aan de staart van een rogvisch. **J.**). — අයිති vloeken, schelden. — අයිති *iemand* vloeken, schelden, vervloeken, uitschelden (*verg.* අයිති *en* අයිති). අයිති *iemand* aanhoudeend vloeken, *enz.* අයිති *passief*.

අයිති **1. K.** van අයිති **2. KW.** *zva.* අයිති *of* අයිති **3. KW.** *zva.* අයිති (*Skr.* *sjata*). අයිති **KW.** *en* **K.** *zva.* අයිති *de* honderd Korâwâ's.

අයිති **1. KW.** *zva.* අයිති *en* අයිති (*een* ander *zie* *bij* අයිති). — **2. KN.** één, eens, in samenstelling, als අයිති eens van aard; අයිති eens van gedachte; අයිති *spr.* *voor* niet eens, het niet eens zijn. අයිති iets hoegenaamd. අයිති *en* අයිති *spr.* — අයිති *of* අයිති *vorm*, waarin iets (zooals brood) gebakken *of* (zooals een kogel) gegoten wordt.

අයිති **KN.** speetje vleesch *of* iets anders, aan een spit gebraden, om bij de rijst gegeten te worden. — අයිති sâté maken.

අයිති **KN.**, අයිති **KW.**, een wild dier (*Skr.* *satwa*, een dier; een wezen. *Vrg.* අයිති *en* අයිති). අයිති wild *of* tam dier, wilde *en* tamme beesten.

අයිති **1. KN.** *verk.* van අයිති **el. 2. KI.** *zva.* අයිති *of* අයිති *zie* අයිති (*Skr.* *sdta*, vermaak, genoegen; *sjdta*, geluk, blijdschap, vermaak).

අයිති **1. KW.** *zva.* අයිති (*Skr.* *sita*. *Vrg.* අයිති). **2. KN.** *zva.* අයිති (*verg.* අයිති); *gew.* අයිති *zva.* අයිති (*Skr.* *sitarasjmi*, eig. de wit stralende. *Vrg.* අයිති).

අයිති **1. K.**, *zie* අයිති *en* අයිති (*Skr.* *xiti*, woonplaats; land). (**2. TD.** verpligting. **G.** *verg.* අයිති). අයිති (*අයිති* **KW.**) *eign.* van een dochter van Krêsnâ, oudste gemalin van Abimanjoe). අයිති *naam* van de woonplaats van Dêwi Pratiwi (waarsch. samenstelling van *xiti*, aarde, *en* *pâtâla*, de onderwereld *of* afgrond. **PK.**). අයිති *eign.* van een zoon van Krêsnâ bij Dêwi Pratiwi (*Skr.* *xitidja*, de zoon der aarde, *d. i.* de planeet Mars, anders Bhauma, hetzelfde. **PK.**).

අයිති **KW.** *zva.* අයිති (*Skr.* *soeta*, een zoon, een prins; *soetâ*, een dochter. *Vrg.* අයිති **II.** *en* අයිති). අයිති *zva.* අයිති *of* අයිති *zva.* අයිති (*zie* අයිති). අයිති *voor* අයිති *de* zoon van den Panditâ.

අයිති *en* අයිති **KW.** *zva.* අයිති (*Skr.* *sjwêta*, wit; zilver; de planeet Venus. *Vrg.* අයිති); *ook* *eign.* van den oudsten zoon van Maswâ-pati, den Forst van Wirâtâ.

դասեր կ. ռ. ռ. անցնելու և ուղի տանել (Skr. *étoe*). դասեր դարձնել ռ. անցնելու և ուղի տանել (Skr. *étoebanda*, een dijk of dam tot verbinding en passage); ook naam van een olifant. դասեր դարձնել (of դարձնելու) insgelijks ռ. անցնելու և ուղի տանել և դասեր դարձնելու ռ. անցնելու և ուղի տանել

դասեր կ. ռ. ռ. անցնելու և ուղի տանել ռ. անցնելու և ուղի տանել ռ. անցնելու և ուղի տանել

դասեր կ. ռ. ռ. niet afkeerig, genegen, toegenegen zijn; er niet tegen hebben iets te doen (vrg. *սլու* և *դասեր*).

անցնելու ռ. անցնելու

անցնելու ռ. անցնելու

անցնելու ռ. անցնելու

անցնելու Dr. زيتون, *zaitoen*, olijf; de olijfbroom (vrg. *անցնելու* և *դասեր*).

դասեր Dr. شیطان, *sjaitân*, satan, duivel; een booze geest (և՛ և՛ ռ. ռ. vrg. *անցնելու*).

դասեր դարձնելու ռ. անցնելու և ուղի տանել (of դասեր) դասեր lapis infernalis. դասեր և ուղի տանելու դասեր դարձնելու և դասեր անցնելու ռ. անցնելու ռ. անցնելու ռ. անցնելու *iemand* opstoken, ophitsen; ook *iemand* vijandig tegenwerken. — դասեր դարձնելու *iemand* voor een duivel uitmaken. — դասեր դարձնելու of անցնելու satanssch, duivelsch; listig en vijandig tegenwerkend; wat een sétan moet voorstellen, een vermomming als een sétan, zooals bij een bruiloftsoptogt.

անցնելու և ուղի տանել ռ. անցնելու

դասեր Sydney. անցնելու Sydney sch paard.

անցնելու ռ. անցնելու ռ. անցնելու

անցնելու KN. 1. vijand, *iemands* persoonlijke vijand, tegenwerker (Skr. *sjatroe*. Vrg. *սլու*). 2. naam van een Chineesch, in een vorm gebakken, wat korrelig gebak. դասեր և ուղի տանելու schatten worden vijanden (*het is gevaarlijk schatten te bezitten*). անցնելու naam van een corps gewapende politiebeambten in dienst van den Vorst. անցնելու voorhuis of voorportaal van een Jav. huis (een aflak, *doorgaans met lage omheining, zonder deur, vóór tegen het huis aan*). անցնելու

spr. — անցնելու *iemand* vijandig, vijandig gezind, zijn. — անցնելու tegen *iemand* zich vijandig betoonen; vijandig. — անցնելու vijandschap; met een ander of met elkander in vijandschap leven.

միտի ռ. դասեր կ., ռ. անցնելու

անցնելու KN. zijde, zijden stof (Skr. *soétra*, een draad. Vrg. դասեր և ուղի տանել և ուղի տանել). անցնելու

անցնելու benaming van een soort van schrift, waarvan de uitvinding aan Adji-Sákâ toegeschreven wordt. — անցնելու benaming van een klein corps geheel in zijde gekleede boogschutters in dienst van den Vorst. անցնելու met een boog schieten.

անցնելու KN. een touw aan den kop van een wat wild paard, achter de voorbenen om over het lijf geslagen, om den kop omlaag te houden, een soort van springteugel.

դասեր կ. ռ. անցնելու և ուղի տանել (Skr. *xétra*, een veld; een reine, heilige plaats). անցնելու դասեր դարձնելու spr. դասեր դարձնելու naam van een woud. անցնելու ռ. անցնելու — դասեր een lijk op een afgezonderde plaats in het woud ergens neêrleggen of neêrzetten, zooals dit bij bewoners van het Têngergebergte in gebruik moet geweest zijn; een kind tot straf in een hoek zetten. — դասեր և ուղի տանել ռ. անցնելու en *iemand* op een afgezonderde plaats in den omtrek van de woning van den meester laten wonen (vrg. անցնելու); ook *iemand* naar een afgelegene plaats (zooals het woud *Lodjâ* in Kêdiri) verbannen. — անցնելու een plaats waar lijk neêrgelegd wierden; en een plaats waarheen *iemand* verbannen wordt.

դասեր KN. ռ. անցնելու of դասեր

անցնելու KN. de trapsgewijze of bij elke laag verwisselde schikking van metselsteenen in metselwerk. — անցնելու de steenen zoo schikken.

անցնելու KN., անցնելու KD., Eng. story, historie, in den zin van kibbelarij.

անցնելու ռ. անցնելու

անցնելու Holl. KN.; անցնելու iets strijken, met een strijkijzer. անցնելու of անցնելու pass. — անցնելու gestreken.

անցնելու ռ. անցնելու

անցնելու Holl. stroop, in de beteekenis van geurige stroop tct verfrissing met water of wijn gedron-

ken. *միջլիկայան*, of *միջլիկ* rozestroop.
առլիւս KN. zoon of nabestaande van den Vorst, edelman, ridder (*Skr. xatrija*, iemand van de kaste der krijgslieden, waartoe ook de Vorst behoort).
առլիւսայր՝ naam van een haarkronkel aan de regter zijde van den hals van een paard, die als een goed teeken, en *առլիւսակայր*՝ van een dergelijke aan de linker zijde, die als een slecht teeken beschouwd wordt. — *ամառլիւս* handelen en doen, alsof men een satrijâ was; en iemand satrija noemen, als satrijâ achten en eeren. *միյ առլիւս* als satrijâ betiteld, geacht en geëerd; een ridder, ridderlijk, edelman. — *ամառլիւսայր* het voorkomen van een satrijâ hebbend, ridderlijk, adellijk. — *ամառլիւսայր* de waardigheid, woonplaats of het gewaad van een satrijâ.

Վիւստր of *միւստր* Holl. stuurman.
միւստր KW.; *ամառլիւս* iemand voorlichten. G.
միդառլուր N., zva. *միդարուր* zie *միդարուր*.
արլիւս KW. zva. *արլիւսայր* verbastering van *արլիւսայր*
արլիւսայր zie bij *արլիւսայր*
միդար 1. Holl. stoot; KN. inzet bij het stooterspel. (2. Holl. stut, schoor. — *ամառլիւսայր* stutten, schoren. J.).
արլիւս of *միւստր* zie bij *արլիւս* ook KW. zva. *արլիւս*
միդր en *արլիւս* KW. zva. *միդր* en *միւստր* (*Skr. stoeti*, lof, loving, lofspraak). — *արլիւս* *արլիւս* en *արլիւս* zva. *արլիւս* *արլիւս* en *արլիւս* eerbiedigen, huldigen, loven. — *արլիւս* eerbiedig compliment. *արլիւսայր* zijn eerbiedig compliment maken.
միդարուր KN. naam van een Europeesch, bij de Javanen zeer geliefd, kaartspel, een soort van blufspel: stooteren, stooterspel. (Men zegt, dat het een Duitsch spel is en stossen genoemd wordt).
արլիւսայր zie bij *արլիւսայր*
միւստր Holl. stevel, laars.
արլիւս KN. een ascetisch leven leiden (*Skr. soetapâ*, een kluisenaar; zamengesteld uit *ար* en *տար*).
արլիւս een ascet, een kluisenaar. — *արլիւս* *արլիւս* een ascetisch leven, kluisenaarsleven.
արլիւս zie bij *արլիւս*
միւստր zie bij *միւստր*

արլիւս KW., *միւստր* en *gew. միւստր* KN., opregt, geloofwaardig, eerlijk, trouw, een heilige belofte (*Skr. satya*). *միւստր* opregt en getrouw. *միւստր* *արլիւս* ware opregtheid en trouw. *արլիւս* rond en openhartig. *արլիւս* KW. zva. *արլիւս* — *արլիւս* of *միւստր* KN. in iemand vertrouwen stellen. *արլիւս* of *արլիւս* opregtheid, eerlijkheid, geloofwaardigheid. — *արլիւս* *միւստր* en *միւստր* afspraak, met een ander of met elkander afspreken; elkander heilig trouw beloven. — *արլիւս* of *արլիւս* heilige belofte; heilige belofte of eed van trouw. *արլիւս* *արլիւս* *արլիւս* zich met een eed van trouw verbinden aan iemand. *արլիւս* *արլիւս* door de aan een eed van trouw verbonden vloek getroffen worden. — *արլիւս* een heilig verbond; met elkander een heilig verbond sluiten of bezweren.
միւստր zie *արլիւս*
արլիւս of *արլիւս* 1. KW. zva. *արլիւս* (*Skr. sjautja*, te zuiveren, te reinigen; *sjautja*, reiniging, reinheid). 2. KN. edelgesteente of juweel, bv. in een ring (vtg. *արլիւս*); en kwast in hout en bamboe. 3. KW. en KI. van *արլիւս* (ook van *արլիւս* G.). *արլիւս* of *միւստր* KN. juweel, edelgesteente, juwelen; KI. zva. *արլիւս* *արլիւս* *արլիւս* spr. — *արլիւս* of *արլիւս* iets, bv. een ring, van een juweel voorzien; ergens juwelen inzetten. — *արլիւս* KW. zva. *արլիւս*
արլիւս of *միւստր* en verb. *միւստր* eig. van den zoon van *Satyadjid*, neef, zwager en bestendige metgezel van *Krësna* (*Skr. Satyaki*).
արլիւս of *միւստր* 1. eign. van een dochter van den titan *Bagaspati*, gemalin van Vorst *Saljâ*. 2. zie *արլիւս* bij *արլիւս* (*Skr. Satyawati*).
արլիւս of *միւստր* eign. van den Vorst van *Lesanpoera*, den vader van *Satyaki* (*Skr. Satyadjit*, eign. PK.).
արլիւս of *միւստր* eign. van een dochter van *Satyadjid*, één van de gemalinnen van *Krësna* (*Skr. Satyabâmâ*).
արլիւս eign. van een mythisch persoon, en *արլիւս* *արլիւս* eign. van zijn vrouw, en namen van twee hoog geëerde stukken geschut, waarin hun zielen gera-

այդ *bij* ստնմանդ). անմիմանդ) iets van ver-
 loren goed, dat teruggevonden wordt en waardoor
 men het andere op het spoor kan komen. անստ
 օրմանդ *of* անստնմանդ) *zie bij* անստ
 \դտդանստնմանդ) gaten in de vorm
 van schubben. — անմիմանդ) *kw. zva. դադդան*
 — անմիմանդ) *kn. een visch* schubben, afschubben;
iets afschilferen, van *iets* de schilfers, schors *of*
 korst afschrappen.

օգրգոյ 1. *kw. zva. տառն* *en* օգրգոյ 2. *kn.*
 schop, schopje *of* spaan van bamboe, om iets te
 besteken *of* los te steken; speetje *of* pen om er iets
 op te steken (*erg. օգրգոյ*); *ook* geld terug, *wat*
men van een gegeven stuk als teveel terug ontvangt
(zva. օգրգոյ). արկարդղոյ *een pen of naald*
van goud, zilver of wásá, en met een knop, in de
դադդան — արգոյ *iets* met een soesoek
 steken, lossteken *of* uitsteken; tot kanaal *of* aflei-
 ding strekken. դադդանդոյ *een fistel*. —
 արկարդղոյ *mv., en ergens* in, *of* voor een waterlei-
 ding, met een soesoek werken; *ook iemand* het teveel
 teruggeven. — օգրգոյ *ongeveer zva. արգոյ*
in poëzie ook zva. արման — արկարդղոյ *gegra-*
ven kanaal tot leiding of afleiding van water (erg.
անդդան).

դադդոյ *zie bij* դադդոյ
 դադդանոյ *kn. een van bamboe gevlochten horde*
of mat, fijner dan անդդանոյ *անդդանոյ*
 անոյ *het vlechten van* դադդանոյ *արկարդղոյ*
 դադդանոյ *zie bij* անդդանոյ
 դադդանոյ *zie bij* դադդանոյ
 անդան *ook wel* անդան *kn. zva. ման* *veinzen;*
bv. ման *of* անդանդոյ *veinzen te slapen (erg.*
անդան *en* անդան *bij* անան II).

անդան *zie bij* անան
 դադդոյ *zie bij* դադդոյ
 անդան *ook wel, en eigenlijk, անդան* *en*
գո. անդան *kn. zoo goed als; haast of bij-*
kans even (zoo groot, zoo erg of zoo goed) als.
(Skr. sádat, in het gezigt, voor het gezigt; blijk-
baar, gelijk, als). Zoo ook անդան *անդան*
անդան *haast al zoo goed als dood. անդան*
արկարդղոյ *dik en hoog, bijkans als*
een berg. անդան *zoo goed zijn als (erg. ան*
դան). — անդան *zva. անդան*

անդան *en* անդան *zva. դադդան* *en* դադդան
 անոյ

անդան *en* անդան *zva. դադդան* *en* դա
 դանոյ

արկար *kn. afvallen, vermageren, wegteren, van*
het lichaam; tering, uittering (erg. անդան). —
 արկարդղոյ *het lichaam* uitmergelen, doen uit-
 teren.

դադդանոյ *kn. geschaafd, zoodat het vel of de schors*
er afgescheurd of afgestroopt is (erg. անդան *en*
անդան *en* անդան). — դադդան *iets*
afstroopen, de huid of schors er aftrekken. — դա
*դանոյ *mv.**

արկար 1. *kw. zva. արման* *արման* *en* ան
 ման (Skr. sjadstra, schrift, geschrift; sja-
 tra, wapentuig). 2. *kn. letteren, letterkunde.* 3.
 E., *zie* անան *և* արկար *kw. een schrij-*
ver. անան *անան* *bedreven in de letteren. արկար*
անան *benaming van de schrijfwijze of spelling*
in Kawigedichten, waarbij de woorden en letter-
grepen van de woorden niet van elkander gehou-
den, maar zoo verbonden worden dat alles in eens
doorloopt. արկար *naam van een Kawische*
zangwijs in de Rámá. — արկար *kw. zva. արման*
անան *en* անան *— անան*
kn. letterkunde, verkregen kennis door letteroefe-
ning. (Het wordt ook verklaard door անան *և*
անան *of* արկար *kw. zva. անան* *(van*
ան *of* ար *en* անոյ).

անան *of* արկար *kw. zva. անան* *(van*
 ան *of* ար *en* անոյ).

դադանոյ *Holl. saucijs, worst.*
 անոյ *kw. zva. ման* *en* անոյ

անանոյ *kn. stopsel of prop, om een gat of opening*
digt te maken, door het er in te steken (erg. ար
անան *en* անան). — անան *met een*
sésel digtmaken, ergens in- of tusschen-kruipen;
zich verstoppfen. — անան *ergens iets* in, *onder*
of tusschen stoppen (erg. անան). — անան
 դադան *iets* ergens in, *onder of tusschen* stoppen.
 անան *kn.; անան* *iets (zooals een vogel cea*
zaadkorrel) met den snavel pellen; iets peuzelen,
 pluizen, *oppeuzelen. — անան* *wat zoo gepeld*
of gepeuzeld wordt; iets te peuzelen.

արկար *kn.; արկար* *iemand, die ergens heen of*
voortuit gegaan is, achternagaan, achternavolgen,
 achteroploopen; *icmand, die voortuit is, inhaleu*

(*օրգ. ԿՅԿՆՅ և ԿԿՅՆՅ*). — *արբարիմ* iemand een ander achternazenden; op iets iets anders laten volgen, als vervolg er bijvoegen. — *արբարդիտ* met iemand een ander achternagaan; iets achternazenden aan iemand, die ergens heen of vooruit gegaan is. — *արբարք* achterna; achter of na iemand aankomen; zich achteraan houden in het meégaan; achteraan toegevoegd. — *արբարդու* bijvoegsel, toevoegsel, achter iets tot vervolg. *արբար արբարդու* het één door het ander gevolgd.

դասդասույր met redupl. van *դասույր* KN.; *սին դասդասիւն* of *սոնիդասդասիւն* (in de spreekt. ook *նիդասդասիւն*) door te groote haast iets verkeerd doen; zich verspreken; er niet uit of doorheen kunnen komen, *bij te veel werk*.

արմնու of *արդասու* KN. *zva. արմնու դաս ուղտիւն* en *սոնուղտիւն* manieren, goede manieren (van *ար.* en *մն* SKR. *szila*).

արդասու zie *արմնու*

մնայր KD., zie *արբ.* II. — *մնայր* KN. zuigen; aan of op iets zuigen; iets inzuigen, zooals de grond water inzuigt; KI. zie bij *արբ.* II. — *մնննն* en *մննննու* KI., zie bij *արբ.* II. — *արմնայր* zich overal inzuigen, indringen, zooals olie in leér. — *արքմայր* KN. indringen, in de poriën dringen, opgezogen worden, van water of vocht.

մնայր KN. mis, fout, feil, verkeerd; scheef, niet recht of gelijk, *bv. snijden*; het mis hebben, ongelijk hebben (*օրգ. մննննայր ոլլայր մասն և սնննն*). — *մնննն* scheef gaan, afwijken, schuins langs de kant afwijken of afschampen. *դաս մնննն* niet afwijken, juist overeenkomen. — *մննննդիտ* iemand in het ongelijk stellen, ongelijk geven. — *մննննու* een fout begaan.

արկայր I. KW. *zva. միջն* — 2. KN. iets dat ergens in of onder kruipt, zich er tusschen in schuift, zooals een splinter in den huid (*օրգ. մարբարդ և արկայր*). — *արկայր* ergens in, onderdoor of doorheen kruipen (*օրգ. միջնայր*). *արկայրայր* overal, door alle gaten, doorkruipen, om ergens te komen. *մննննայր* tusschen- of ondergeschoven raken. — *արբարմ*, *ergens iets* tusschen of onder schuiven of steken, tusschensmokkelen; in, door of onder iets kruipen of bukkende heengaan; bij iemand onderschuiven; schuilen. *մննննու* iets bij

zich ondergeschoven hebben; waar iets tusschen geraakt is. — *արբարդիտ* iets ergens tusschen of onder schuiven of steken; iets onderschuiven, tusschensmokkelen. — *արբարդ* inkruipen, insluipen. — *արբարդու* ondergeschoven; een gat of opening om in of onder of doorheen te kruipen.

միայր KW. *zva. արբարդ մննննայր և միդասն* (SKR. *szisy a. Vrg. միջն*).

մննննայր *zva. մննննայր* zie *մնննն*

արմնու ook *մնննն* KN. wenk, voortteeken, voorspellend teeken; ook een wolk die over een bosch hangt, volgens de *Dāsā-nāmā* (SKR. *sasmita*, lachend; *smita*, lach. *Vrg. մննննայր և մննննայր*). — *արմնայր* iets door een voortteeken voorspellen.

մասայր KN.; *մասայր* tegen den draad of den loop van het haar in werken, snijden, schaven, kammen, borstelen, enz.; tegen den loop van het haar of de veeren op of in strijken of vegen; de verkeerde kant opstaan, van haar, veeren, enz.; averegts, verkeerd, van handelwijze (*օրգ. դասդաս արբարդ*).

մննննայր KN. digt, nauw aan elkander, zoodat het één aan het ander aansluit (*օրգ. մննննայր*). — *մննննայր* digt aan elkander aansluiten of aanschuiven; aandringen, *bv. op de vervulling van een belofte*. — *մննննն* *zva. մննննն* — *մնննննայր* սոննննննայր և սոնննննննայր van benauwdheid snikken, van droefheid overkropt zijn.

մննննայր KN., *արբ.* KI., zich de tanden zwart maken met een bijlend vocht, *արբարդ* genoemd. — *մննննն* *արբարդ* de tanden zwart maken.

արկայր KN. een soort van fuik, handfuik, een langwerpige, van onderen wijde van boven nauwe, mand, rondom met punten van onderen, die, aan het nauwe boveinde vastgehouden, snel in 't water gestoken wordt tot op den bodem of in den modder, om de visschen daaronder te vangen, die dan met van boven ingestoken hand er uit gehaald worden (*օրգ. մնննն մննննայր արկ և դաս դան*). — *արկայր* met een soesoeg visschen, visch vangen.

դասդասույր KN. een mand van bamboe, ongeveer van het fatsoen van een *արկայր* — *դասդասույր* iets, of naar iets, steken met iets dat een

bos van stekels vormt, zooals met een bezem of bos gras of stroo.

အိန္ဒိယ KN. al wat tot overdekking van iets gebruikt wordt, zooals een servet of een menigte bladen; dekkleed, en fig. dekmantel. — အိန္ဒိယ or အိန္ဒိယ *အိန္ဒိယ* iets overdekken, toedekken, geheel overdekken; fig. bedekken, verbergen (vrg. အိန္ဒိယ *အိန္ဒိယ* *အိန္ဒိယ* en *အိန္ဒိယ*). အိန္ဒိယ *အိန္ဒိယ* spr. *အိန္ဒိယ* overdekt, toegedekt, verborgen. *အိန္ဒိယ* spr. — အိန္ဒိယ *အိန္ဒိယ* bedeksel, wat tot bedeksel gebruikt wordt.

အိန္ဒိယ KN. zva. *အိန္ဒိယ* (Skr. *sja sja dngka*). *အိန္ဒိယ* zie bij *အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ KN. zva. *အိန္ဒိယ* of *အိန္ဒိယ* en *အိန္ဒိယ* (Skr. *sja wa*, een lijk, en water); KN. het ruggbeen, de rugggegraat. G. (vrg. *အိန္ဒိယ*); ook naam van een klimgewas of liaan, waarvan de stengels om hun sterkte wel als touw gebruikt worden. *အိန္ဒိယ* een soort van grootte, niet vergiftige slangen, die meestal op de sawahs zich ophouden.

အိန္ဒိယ KN. zva. *အိန္ဒိယ* (vrg. *အိန္ဒိယ*), en zva. *အိန္ဒိယ* — KN. 1. mostaard (Soend. *Ml. အိန္ဒိယ* Skr. *sawi*, de peperplant of een soort er van; *soesawi*, een soort van pikant zaad, zwart komijnzaad; *zawa*, een soort van mostaard). 2. een om een sawahveld of *tégal*, of over een weg, gespannen touw of iets dergelijks (zooals *အိန္ဒိယ*) tot afsluiting; ook eenig ander teeken om de menschen terugtehouden of tot verbod (vrg. *အိန္ဒိယ*). *အိန္ဒိယ* mosterdzaad. *အိန္ဒိယ* een korrel, zooals van gierst of *အိန္ဒိယ* — *အိန္ဒိယ* iets van *အိန္ဒိယ* voorzien; een stuk woeste grond afbakenen, tot teeken, dat men het voor zich tot ontginning bestemd heeft, door hier en daar in 't rond plekken schoon te maken; ook iemand of iets vooraf bespreken; iemand een tijd lang vooruit noodigou. — *အိန္ဒိယ* met een *အိန္ဒိယ*; afbakening, teeken tot afbakening; ook naam van een soort van gebatikte kleedjes.

အိန္ဒိယ KN. naam van een boom en van de vrucht daarvan, met pillen, daar kinderen meé spelen. *အိန္ဒိယ* sawo-hout, dat vrij hard is en waarvan kleine voorwerpen gemaakt worden. *အိန္ဒိယ* ook *အိန္ဒိယ* naam van een vrucht,

die in smaak met de Javaansche sawo overeenkomt, maar blauwrood van kleur is, als ze rijp is, terwijl die van de Javaansche sawo geheel rood is.

အိန္ဒိယ KN. naam van de woonplaats van Nakoelâ en Sadewâ. — *အိန္ဒိယ* KN. *အိန္ဒိယ* bij vergissing geraakt worden, zooals door een gegooïden steen; bij vergissing ergens heen geraken (vrg. *အိန္ဒိယ*).

အိန္ဒိယ 1. zie *အိန္ဒိယ* II. — 2. *အိန္ဒိယ* of *အိန္ဒိယ* *အိန္ဒိယ* eign. van den Indischen God Siwa, een naam van den Javaanschen God Goeroe (Skr. *Sjiwa*, *Sjiwah*); ook *အိန္ဒိယ* de verhevene Siwa. *အိန္ဒိယ* KN. een breed zwaard (vrg. *အိန္ဒိယ* volgens anderen zva. *အိန္ဒိယ* Vrg. *အိန္ဒိယ* Skr. *patra*, lemmet, mes. PK.).

အိန္ဒိယ KN. 1. zie *အိန္ဒိယ* II. — 2. zva. *အိန္ဒိယ* (vrg. *အိန္ဒိယ* en *အိန္ဒိယ*). *အိန္ဒိယ* of *အိန္ဒိယ* zva. *အိန္ဒိယ* of *အိန္ဒိယ* — *အိန္ဒိယ* zva. *အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ en *အိန္ဒိယ* zva. *အိန္ဒိယ* en *အိန္ဒိယ* *အိန္ဒိယ* *အိန္ဒိယ* of *အိန္ဒိယ* KN. zva. *အိန္ဒိယ* en *အိန္ဒိယ* — *အိန္ဒိယ* of *အိန္ဒိယ* KN. zva. als *အိန္ဒိယ* en *အိန္ဒိယ* ook een vijand bestoken.

အိန္ဒိယ KN. een pen in de doek van een arenboom; stukje, stift of steel daarvan; ook vaam van een soort van sprinkhanen. *အိန္ဒိယ* een daarvan gemaakte schrijfpen.

အိန္ဒိယ KN. zva. *အိန္ဒိယ* — *အိန္ဒိယ* verkeerde spelling voor *အိန္ဒိယ* zva. *အိန္ဒိယ* van *အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ N., *အိန္ဒိယ*, wijl, poos, verwijl, duur; wijlen, verwijlen, duren; wat lang; wat lang duren; wat lang weg- of uitblijven (vrg. *အိန္ဒိယ*). *အိန္ဒိယ* lang; lang achter elkander, al door; lang uitblijven; met eenige tijd, na een (wat korter of wat langer) poos. *အိန္ဒိယ* hoelang duurt het? *အိန္ဒိယ* al den duur, al den tijd, onderwijl; terwijl. *အိန္ဒိယ* onverwijld! *အိန္ဒိယ* of *အိန္ဒိယ* weldra. *အိန္ဒိယ* het duurde niet lang of... *အိန္ဒိယ* of *အိန္ဒိယ* dralen met iets te doen. — *အိန္ဒိယ* gew. *အိန္ဒိယ* dralen, met iets dralen. — *အိန္ဒိယ* *အိန္ဒိယ* iets een poos of wat lang laten duren. *အိန္ဒိယ* *အိန္ဒိယ* ge-wijld, verwijld; opgehouden worden, oponthoud krij-

gen; te lang van duur, te lang verwijd, te lang, te laat. *ἄνευ ἰνῆς ἡύύύ* niet gedraald! *ἄνευ ἡύύύ* er moet niet meê gedraald, niet te lang meê gewacht worden, *zoodat het te laat wordt.* *ἄνευ ἰνῆς ἡύύύ* wegens op-
 onthoud.

ἡύύύ I. KN. huur, geld voor huur (*erg. ἡύύύ ἄν ἡύύύ en ἄν ἡύύύ*). — *ἡύύύ* huren, iets huren, *zooals een huis, rijtuig of paard.* — *ἡύύύ ἄν ἡύύύ* verhuren, iets verhuren. — *ἡύύύ ἡύύύ* wat als huur voor het gebruik te betalen is; plaats waar men woning, nachtverblijven benooidigheden huren kan; herberg, logement. Zoo ook *ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ*

II. ἡύύύ of ἄν ἡύύύ en ook ἄν ἡύύύ KW. zva.
ἡύύύ N., ἡύύύ ἡύύύ ook wel ἡύύύ ἡύύύ K., in dienst op een bepaalde plaats komen of zitten bij zijn chef, *zooals een ambtenaar op de plaats, waar hij zijn werkzaamheden te verrigten heeft;* komen of zitten in de tegenwoordigheid van een Vorst of Vorstin; ook in het algemeen bij zijn meerdere komen, of een voornaam persoon, zijn opwachting komen maken, als *KI. van ἡύύύ en ἡύύύ (Skr. séwá, dienst, dienstbaarheid; vereering, hulde; séwá, dienend, vereerend, huldigend). ἡύύύ ἡύύύ N., ἡύύύ ἡύύύ K., als KI. voor ἡύύύ en ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ* op Garèbèg naar de hoofdplaats opkomen, om te komen in tegenwoordigheid van den Vorst of van zijn hoofd. *ἡύύύ KW. eerbied betoonen, onderdanig zijn (van ἡύύύ en ἡύύύ).* *ἡύύύ ἡύύύ zie ben.* — *ἡύύύ en ἡύύύ KW., ἡύύύ N., ἡύύύ ἡύύύ K., poët., zva. ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ KW. en poët., ἡύύύ ἡύύύ KN., ook wel ἡύύύ ἡύύύ K., wordt gezegd van de persoon, in wiens tegenwoordigheid zijn onderhoorigen of ondergeschikten komen of zittén; bv. ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ* zitten met zijn dienaren vóór zich. Zoo ook *ἡύύύ ἡύύύ en ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ* — *ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ* bij of in tegenwoordigheid van zijn meerdere of een voornaam persoon komen. — *ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ* iemand bij of in de tegenwoordigheid van zijn hoofd of van een voornaam persoon doen komen of brengen. — *ἡύύύ of ἡύύύ KW. zva. ἡύύύ N., ἡύύύ K., zva.*

ἡύύύ en ἡύύύ als desfliger woord (zooals ἡύύύ voor ἡύύύ); ook ἡύύύ KW. onderdaan, onderhoorig zijn, aan een Vorst. — *ἡύύύ ἡύύύ KN.* een vergadering of bijeenkomst van onderhoorigen. *ἡύύύ ἡύύύ* een vergadering van onderhoorigen beleggen. — *ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ* vergaderplaats, waar men ambtshalven komt of zitting heeft; plaats waar de regtszittingen gehouden worden; *iemand's* opkomst op zulk een plaats; zitag. *ἡύύύ ἡύύύ* de groote zitagden op de pagélaran van den rijksbestierder en de wádáná's met hun ondergeschikte ambtenaren op Maandag en Donderdag. *ἡύύύ ἡύύύ* de kleine zitagden op de verschillende pasébans op Woensdag en Zaterdag.

ἡύύύ zie ἡύύύ
ἡύύύ KW. zva. ἡύύύ (erg. ἡύύύ).

ἡύύύ I. KN. naam van een boom. **2. N., ἡύύύ K.,** bedijkt rijstveld voor den natten rijstbouw; ook *ἡύύύ gew. ἡύύύ en ἡύύύ gew. ἡύύύ ἡύύύ* sawahs bebouwen, met den natten rijstbouw zich bezig houden, rijst bouwen. — *ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ* grond tot sawah maken; een sawah bewerken of bebouwen. *ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ pass.* — *ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ* sawahs tot hun onderhoud krijsende *pradjoeirts (erg. ἡύύύ ἡύύύ).* — *ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ* sawah-gronden, gronden die tot sawahs dienen, sawah-land. — *ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ* het bebouwen van sawahs. *ἡύύύ KW. zva. ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ en ἡύύύ ἡύύύ (Soend. spruit, telg, een mooi woord of krámá voor ἡύύύ) Erg. ἡύύύ en ἡύύύ.*
ἡύύύ 1. zie ἡύύύ 2. — 2. KN. oneffen, ongelijk, verschillend, in vorm of kleur, *van twee dingen, die een paar moeten uitmaken; fig. zva. ἡύύύ ἡύύύ ἡύύύ KW. zva. ἡύύύ*
ἡύύύ ἡύύύ KN. naam van een zeer bittere vrucht.
ἡύύύ ἡύύύ K., zie ἡύύύ
ἡύύύ KN. de verborgen oorzaak van stuipjes bij kleine kianders, en van aanvallen van apoplexie bij oude menschen; ook wel van ziekte van een nog ongeboren kind in den moederschoot, *zich daarin openbarend, dat het kind zich niet beweegt in den moederschoot of niet schreit na de geboorte. De oorzaak wordt veelal toegeschreven aan de werking*

van booze geesten, of ook aan iets verkeerd, dat bedreven is. **အမိတ်** က. een naar buiten komende sawan bij kleine kinderen, en ook wel bij oude menschen. **အမိတ်** als het gezicht er vuurrood, en **အမိတ်** als het er blauw bij wordt. — **အမိတ်** geneesmiddel voor een **အမိတ်** (een ander zie ben.). — **အမိတ်** aan een sawan lijden, een sawan hebben.

အမိတ် of **အမိတ်** KN. benaming van een soort van halssierraad.

အမိတ် zie bij **အိမ်**

အမိတ် KN. een **အိမ်** van hard hout met een punt, om te graven of den grond om te woelen. — **အမိတ်** met een soewan werken.

အမိတ် zie **အမိတ်**

အမိတ် K., zie bij **အိမ်** II.

အမိတ် KW. *zva.* **အိမ်** (? *Vrg.* **အမိတ်** bij **အိမ်** *Skr.* *sawana*, zie bij **အမိတ်**).

အမိတ် KW. 1. *zva.* **အမိတ်** (*erg.* **အမိတ်**). 2. *zva.* **အမိတ်**

အမိတ် 1. zie bij **အမိတ်** 2. **အမိတ်** of **အမိတ်** tot afwassing (van het *Skr.* *sawana*, het baden, reiniging, inzonderheid als voorbereiding voor een godsdienstige plegtigheid. Een ander zie bij **အမိတ်**). **အမိတ်** water daar wapentuig meê gewassen wordt, *zva.* **အမိတ်** of **အမိတ်**

အမိတ် of **အမိတ်** KW., *zva.* **အမိတ်**

အမိတ် KW. *zva.* **အမိတ်** (van **အမိတ်** en **အမိတ်**); *eign.* van den Patih van Ardjoenâ-sâsrâ.

အမိတ် zie **အမိတ်**

အမိတ် of **အမိတ်** KD., zie **အမိတ်**

အမိတ် K., zie **အမိတ်**

အမိတ် KN. strooisel, zooals van bloemen of zand; geld dat bij een begraafnis langs de weg te grabbel gestrooid wordt (*grondvorm* **အမိတ်** *erg.* **အမိတ်** en **အမိတ်**). — **အမိတ်** in poëzie **အမိတ်** strooijen, uitstrooijen; te grabbel strooijen; *zand* strooijen, wijd uitcéen zaaijen, op *sawaks*, zoodat men de planten later niet behoeft te verplanten. **အမိတ်** gestoord van een zaak, daar men meê bezig was, en die daarom niet ten einde gebracht wordt; en *zva.* **အမိတ်** met anderen verward, er niet van te onderkennen zijn. — **အမိတ်** iets bestrooijen; geld langs de weg strooijen bij een begraafnis (*erg.* **အမိတ်**

အမိတ် — **အမိတ်** in poëzie **အမိတ်** **အမိတ်** iets strooijen, verstrooijen, rondstrooijen; met iets strooijen; iets verbreiden, ruchtbaar maken (*erg.* **အမိတ်**). — **အမိတ်** zich verspreidend.

အမိတ် KN. de borstels aan de kinnebakken van een varken; de uitstekende vinnen bij de kieuwen of op den rug van een visch.

အမိတ် KN. 1. touw. G. (*Vrg.* **အမိတ်**). 2. licht van kleur, van de oogen, zooals de blauwe of grijsachtige oogen van de Europeanen. — **အမိတ်** 1. binden, vastbinden. 2. goederen aanslaan of in beslag nemen (*erg.* **အမိတ်** en **အမိတ်**); iets afsluiten. — **အမိတ်** het in beslag nemen van goederen. — **အမိတ်** of **အမိတ်** in beslag genomen goed; beslag, confiscatie.

အမိတ် KN.; **အမိတ်** zich inhouden, zich bedwingen, om niet te spreken.

အမိတ် KN. een waterschepper, van een klapperdop met een steel er aan, maar ook wel van blik of koper (*erg.* **အမိတ်** en **အမိတ်**).

အမိတ် KN. scheur of scheurtje, inscheuring in de rand of kant; zulk een inscheuring hebben, ingescheurd (*erg.* **အမိတ်** **အမိတ်** **အမိတ်** en **အမိတ်**). **အမိတ်** *zva.* **အမိတ်** een stuk of stukje papier, van een heel vel. **အမိတ်** een klein briefje. — **အမိတ်** iets aan de kant inscheuren. — **အမိတ်** mv. — **အမိတ်** *freq.* **အမိတ်** overal ingescheurd. **အမိတ်** een wispelturig karakter. — **အမိတ်** een scheur in iets maken, afscheuren.

အမိတ် KN. in het rond verspreid gerucht; het gerucht dat er van iemand gaat. — **အမိတ်** *gew.* **အမိတ်** ook wel **အမိတ်** in het rond verbreid, overal ruchtbaar; vermaard, beroemd (*erg.* **အမိတ်** en **အမိတ်**). **အမိတ်** overal geroemd worden of geworden. — **အမိတ်** iets verbreiden, in het rond bekend maken; en *zva.* **အမိတ်** van iemand een gerucht verbreiden of iets overal ruchtbaar maken. **အမိတ်** *pass.*

အမိတ် ook **အမိတ်** KN., **အမိတ်** of **အမိတ်** KD., geluid van iemand of iets, stem; *Tj.* *Sengk.* zeven (*Skr.* *swara*. *Vrg.* **အမိတ်**). **အမိတ်** de op zich zelf staande klinkletters **အမိတ်** enz. **အမိတ်** **အမိတ်** *spr.* — **အမိတ်**

သိက္ခယဝါဒ or သိက္ခိယဝါဒ in staatsie zitten op de pagelaran of sittingsil met zijn dienaren in zijn tegenwoordigheid, *van een Vorst (een krāmā-inggil voor zitten, hooger dan သိက္ခိယဝါဒ)*. — ဂန္ထဝါဒ *zva. သိက္ခိယဝါဒ* *van een Vorst*. — ဝါဒဝါဒဝါဒ de plaats waar de dienaren in staatsie komen om te zitten in de tegenwoordigheid van den Vorst.

ဝါဒဝါဒ *zie သိက္ခိယ*

ဝါဒဝါဒ *zie သိက္ခိယ*

ဝါဒဝါဒ. N., ဝါဒဝါဒဝါဒ. K., 1. *zva. ဝါဒိယ ဝါဒဝါဒ* — 2. heimelijk wantrouwen. *ဝါဒဝါဒဝါဒဝါဒ* *in den grond (innerlijk) met elkander eens. ဝါဒဝါဒဝါဒဝါဒ ဝါဒဝါဒဝါဒ* *er is niets tegen te doen, geen middel tegen.*

ဝါဒဝါဒဝါဒ of ဝါဒဝါဒဝါဒ. KN. zestig. ဝါဒဝါဒဝါဒ ၅၅.

ဝါဒဝါဒဝါဒ *zie သိက္ခိယ*

ဝါဒဝါဒဝါဒ *zie ဝါဒဝါဒ*

ဝါဒဝါဒ. KN. iets waarmee men naar iemand of iets gooit (*erg. တဝါဒ* *en သိက္ခိယ*), *en algemeene benaming van verschillende batikfels, zooals သိက္ခိယ ဝါဒ ဝါဒဝါဒဝါဒ ဝါဒ(ဝါဒ)ဝါဒ သိက္ခိယ ဝါဒဝါဒ* *enz. သိက္ခိယဝါဒဝါဒဝါဒ* *spr.* — *ဝါဒဝါဒ* *naar iemand of iets met iets goojen of smijten (erg. တဝါဒဝါဒ)*. — *ဝါဒဝါဒ* *mv.*, *en op een batikfel een sawat maken. တဝါဒဝါဒဝါဒဝါဒ* *spr.* — *ဝါဒဝါဒဝါဒ* *met iets naar iets of iemand goojen.* — *ဝါဒဝါဒဝါဒ* *het met iets naar iets goojen.* *ဝါဒဝါဒ* *of သိက္ခိယ* *kw. zva. ဝါဒဝါဒ* *G. (erg. သိက္ခိယဝါဒဝါဒ)*. — KN. een krom hout onder den hals van het trekspan van een kar of ploeg, dataan het juk bevestigd wordt en tot haam dient; *fig. voor het juk; ook iets dat tot bevestiging dient (erg. ဝါဒဝါဒ)*. *ဝါဒဝါဒဝါဒဝါဒ* *de tijd tusschen tien en elf uur dat men de trekbeesten van den ploeg afsphant.*

ဝါဒဝါဒ *zie သိက္ခိယ*

ဝါဒဝါဒ. KN.; သိက္ခိယဝါဒဝါဒ *woeden van een storm; woedend door elkander vliegen, van roofvogels om een aas (erg. ဝါဒဝါဒ* *en ဝါဒဝါဒ)*.

ဝါဒဝါဒ *of သိက္ခိယ* *KN. fijne streepjes en krulletjes in een batikfel en een wajangfiguur. သိက္ခိယ* *ဂန္ထဝါဒ* *eijergebak. — တဝါဒ* *iets met fijne*

figuurtjes of krulletjes versieren of borduren; fijne figuurtjes of kantwerk op goud of zilver maken; sawoet bakken. *ဝါဒဝါဒဝါဒ* *zva. သိက္ခိယဝါဒ* *— သိက္ခိယ* *zeer fijn beitelte voor kantwerk van een goudsmid.*

ဝါဒဝါဒ. KN. een strijkhout, *gew. van gelijkgesneden kokosschil, om de schering van een weefsel, of met iets zwaars er onderaan opgehangen draden, gelijk te strijken.* — *ဝါဒဝါဒ* *1. iets daarmee gelijk strijken. 2. iets met een schielijke greep grijpen, opnemen, uithalen of wegpakken (erg. တဝါဒဝါဒ)*.

ဝါဒဝါဒဝါဒ *ဝါဒဝါဒဝါဒ* *zva. ဝါဒဝါဒ* *2.*

ဝါဒဝါဒဝါဒ. KW. *zva. ဝါဒဝါဒဝါဒ* *en တဝါဒ* *— ဝါဒဝါဒ* *KN. razend, woedend, van een driftige, en iemand die met groote drift voortwerkt; in blinde woede op iemand aanvallen (erg. တဝါဒ)*.

ဝါဒဝါဒ *of ဝါဒဝါဒ* *KN. als ondergeschikte onder een ander staan en hem dienstbaar of in zijn dienst zijn, zooals een dienstbode onder een heer, een vrouw onder haar man, een ambtenaar onder zijn Vorst en een cijsbaar Vorst onder zijn soeverein (erg. တဝါဒ* *en ဝါဒဝါဒ* *Skr. soe hita, welgeplaatst, regt, goed, geschikt; toegenegeen).* — *ဝါဒဝါဒ* *iemand dienen gaan, bij iemand in dienst gaan; iemand dienstbaar zijn.* — *ဝါဒဝါဒ* *kw. zva. တဝါဒ* *of ဝါဒဝါဒ* — *ဝါဒဝါဒ* *het dienen van iemand.* — *ဝါဒဝါဒ* *een dienst; de persoon die men dienstbaar is. ဝါဒဝါဒ* *ဝါဒဝါဒ* *in dezelfde dienst zijn of dienen.*

ဝါဒဝါဒ *verk. van တဝါဒ* *zie သိက္ခိယ* *ဝါဒဝါဒ* *kw. ster, sterren. G. (waarsch. voor ဝါဒဝါဒ* *van ဝါဒ* *en သိက္ခိယ* *schoone ster).*

ဝါဒဝါဒ *of ဝါဒဝါဒ*, *ဝါဒဝါဒဝါဒ* *K.*, een compositie van goud met rood koper, ook wel met wat zilver er bij, *een soort van spinsbek.*

ဝါဒဝါဒ *zie ဝါဒဝါဒ*

ဝါဒဝါဒ *zie သိက္ခိယ*

ဝါဒဝါဒ *zie သိက္ခိယ*

ဝါဒဝါဒ. KW. priester, geleerde. G. (*zamenstelling van sja iwa, Siwaitisch, Siwaiet, en saugata, Boedistisch, Boedist; dus Siwaieten en Boedisten, priesters van alle gezindten. PK.*)

ဝါဒဝါဒ *zie ဝါဒဝါဒ*

ဝါဒဝါဒ *of ဝါဒဝါဒ* *KN vleugel, vlek, wiek.*

kerde en in de zon gedroogde vruchten, zooals bananen en naugka.

ἄνθρωπος KN. tusschenruimte, bv. tusschen twee huizen of tusschen de vingers van een hand; een tusschenruimte of tusschenruimten, gapingen, hebben; ook naam van de elfde maand van het Mohommedaanse jaar, anders Doellangidah genoemd, de maand tusschen Sawal en Bësar, omdat in die maanden geen offerhanden te doen zijn (verg. ἄνθρωπος en ἄνθρωπος). ἄνθρωπος en ἄνθρωπος tusschen. ἄνθρωπος de tusschenuren, vrije uren, van een ambtenaar. ἄνθρωπος tusschen de verschillende zuilen. — ἄνθρωπος (poët. ἄνθρωπος) tusschen iets anders inliggen. ἄνθρωπος poët. in de rede vallen, hernemen. — ἄνθρωπος (poët. ἄνθρωπος) ergens tusschen in komen, bv. tusschen twee nevens elkander zittende personen; er tusschen komen, er tusschenin vallen, met spreken; tusschen iets in plaatsen. — ἄνθρωπος tusschen; tusschen komen; een ledige plaats bezetten; poët. zva. ἄνθρωπος ἄνθρωπος de ledige plaats vóóruan bezetten. — ἄνθρωπος tusschen. — ἄνθρωπος tusschenkomst.

ἄνθρωπος KN. eenling, zonder de weërgâ, daar het een paar meê moet uitmaken, zooals één handschoen, waarvan men de andere daarbij behoorende niet heeft. ἄνθρωπος één, bv. van een paar schoenen. — ἄνθρωπος alleen wonen (niet in een kampoeng met anderen), zitten (niet bij het andere gezelschap), staan (niet bij de anderen); fig. zonderling zijn, van kleeding, gewoonten, enz. — ἄνθρωπος niet als paar bij elkander, geen paar uitmakend.

ἄνθρωπος KW. zva. ἄνθρωπος welgemanierdheid; KN. op de meest ordentelijke en welgemanierde wijze zitten, met kruiselings onder het lijf geslagene beenen, en, bij de mannen met geheel, bij de vrouwen met niet geheel, tegen den grond liggende knieën; en zoo ook ἄνθρωπος (of ἄνθρωπος) ἄνθρωπος (Skr. sjila, aard, natuur, gedrag; goed gedrag; welgemanierdheid, ordentlijkheid. Verg. ἄνθρωπος). ἄνθρωπος op een minder ordentlijke, minder gesoigneerde, wijze zitten, met het ééne been niet onder de dij van het andere; maar er bovenop, gelegd. ἄνθρωπος ook wel ἄνθρωπος welgemanierdheid en beleefdheid. ἄνθρωπος KW. iemand beleefdlijk

vragen. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος zie bij ἄνθρωπος en ἄνθρωπος ἄνθρωπος zie boven. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος fatsoenlijk gezelschap (verg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος). ἄνθρωπος ἄνθρωπος spr.

ἄνθρωπος KN. naam van een rivieroersich, een zeer dun aaltje. ἄνθρωπος naam van een klein soort van mangga.

ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος ἄνθρωπος KN. verblind, van het gezicht of de oogen, door een te sterk licht, zoodat men niet zien kan wat er zich achter bevindt (verg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος KW. zva. ἄνθρωπος ἄνθρωπος en ἄνθρωπος (Skr. sjoëla, wapen, piek, speer). — ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος ἄνθρωπος (zamenstelling van ἄνθρωπος en ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος (zamenstelling van ἄνθρωπος en ἄνθρωπος); KN. naam van een boom, waarvan de bloemen tot medicijn dienen. — ἄνθρωπος zie bij ἄνθρωπος

ἄνθρωπος I. KN. zva. ἄνθρωπος — 2. K. van ἄνθρωπος en van ἄνθρωπος ook wel in Krâmâ voor ἄνθρωπος (Skr. sjila, steen; sjaila, steenig, steenachtig; storax).

ἄνθρωπος I. KW. zva. ἄνθρωπος en ἄνθρωπος ook zva. ἄνθρωπος en ἄνθρωπος — ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος — ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος ἄνθρωπος

II. KN. verkeerd, fout, mis; mis hebben (verg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος en ἄνθρωπος). ἄνθρωπος N., ἄνθρωπος K., ἄνθρωπος poët., iets verkeerd, een verkeerd werk, doen; onbezonnen handelen, zich vergrijpen. ἄνθρωπος (of ἄνθρωπος) misbruiken. ἄνθρωπος misverstand, elkander misverstaan, woorden krijgen (verg. ἄνθρωπος). ἄνθρωπος (of ἄνθρωπος) verkeerd opvatten, misverstaan, verkeerd verstaan. ἄνθρωπος (of ἄνθρωπος) mis zien, verkeerd zien; ook zva. ἄνθρωπος (of ἄνθρωπος) verkeerd zien door zins- of verstands-verbijstering, zich bedriegen op het gezicht. ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος ἄνθρωπος een verkeerde meening opvatten. ἄνθρωπος (of ἄνθρωπος) verkeerd hooren, mis hooren. ἄνθρωπος zijn tijd verbeuzelen, door aan andere dingen te denken, dan waaraan men denken moest, of uit het oog te verliezen wat men doen moest. ἄνθρωπος poët. een verkeerd verlangen, verkeerd be-

ἀποκρούειν — ἐπιχρῆσαι ἐν τῷ ἄλλοι πικκίαι, prikken, steken, doorsteken, *bv. met een naald.*

ἄλλοι *zie ἄλλοι*

ἀποκρούειν of ἀποκρούειν *zie ἄλλοι*

ἀποκρούειν ἀποκρούειν *enz., zie bij ἄλλοι*

ἀποκρούειν KD. van ἀποκρούειν

ἀποκρούειν KN. onoverlegd, *van iemands spreken, als men maar uitflopt, wat er voor den mond komt.*

ἀποκρούειν ἀποκρούειν onbesuisd, ruw, lompweg en wild, *van zitten, schuiven, gooijen, enz. — ἀποκρούειν*

ἀποκρούειν en ἀποκρούειν op een ruwe wijze aankomen vliegen of slingeren, *weg of voortspringen, of smakkende neêrkomen, van iets dat eenige lengte heeft;*

zeggen wat voor den mond komt. — ἀποκρούειν ἀποκρούειν iets van eenige lengte weg-, neêr- of voort-smijten of slingeren, smakken.

ἀποκρούειν KW. *zva. ἀποκρούειν G. (verg. ἀποκρούειν).*

ἀποκρούειν KN.; ἀποκρούειν zich gelaten en inschikkelijk voegen *naar iemand*, maar de minste willen wezen (*verg. ἀποκρούειν en ἀποκρούειν*).

— ἀποκρούειν naar iemand zich gelaten schikken of voegen, *voor iemand onderdoen, om de vrede te bewaren; jegens iemand gediensdig en voorkomend zijn.*

— ἀποκρούειν zich gelaten houden; *zich gediensdig betoonen.*

ἀποκρούειν of ἀποκρούειν KN. een losse schuifring of beugel naast de gesp van een ceintuur, *daar het einde van den band doorgestoken wordt; (gordel met metalen plaat van voren, voor kinderen. J. Verg. ἀποκρούειν); ook een leêren koker aan een stijgbeugel, om onder het rijden een lans of pajoeng te steunen.*

ἀποκρούειν *zie ἀποκρούειν*

ἀποκρούειν of ἀποκρούειν KN. naam van een zeer klein, lief parkietje, *groen met een roode bek (verg. ἀποκρούειν).*

ἀποκρούειν KN.; ἀποκρούειν sluik, heimelijk, verdonkerd (*verg. ἀποκρούειν*). — ἀποκρούειν *zva. ἀποκρούειν* ter sluiks, op heimelijke wijze.

ἀποκρούειν 1. KW. *zva. ἀποκρούειν en ἀποκρούειν (verg. ἀποκρούειν).*

2. KN. vervangen, plaatsvervanger voor een korte tijd, *in een werk of betrekking (verg. ἀποκρούειν);*

wat voor een korte tijd voor iets anders in de plaats gesteld wordt, *bv. een bamboe voor een*

houten pilaar. — ἀποκρούειν iemand voor een korten tijd in het een of ander werk vervangen; het werk of de dienst van een ander voor een korte tijd verrigten of waarnemen; voor iemand in de plaats treden, om hem te vervangen.

ἀποκρούειν of ἀποκρούειν KN. een lange, smal opgevouwen doek of sjaal, *die door de vrouwen gedragen wordt, als zij uitgaan, tot sierraad; of ook om er een kind, of wel iets anders, in te dragen (verg. ἀποκρούειν en ἀποκρούειν).*

ἀποκρούειν of ἀποκρούειν KW. *zva. ἀποκρούειν of ἀποκρούειν en ἀποκρούειν, ἄποκρούειν naam van een Kawische zangwijze.*

ἀποκρούειν *zie ἀποκρούειν*

ἀποκρούειν *zie bij ἀποκρούειν*

ἀποκρούειν KW. *zva. ἀποκρούειν ἄποκρούειν KN. naam van een Kawische zangwijze.*

ἀποκρούειν of ἀποκρούειν KN. knip, knip met duim en vinger, *zoals een knip voor de neus (verg. ἀποκρούειν).*

— ἀποκρούειν iets met duim en vinger knippen; *iemand een knip geven; iemand een tikje geven, als wenk om zich te verwijderen; een tik of schop met een achterpoot geven, van een paard, krekel of sprinkhaan (verg. ἀποκρούειν).*

ἀποκρούειν *iemand een knip voor den neus geven.*

ἀποκρούειν of ἀποκρούειν KN. naam van een muziekinstrument bij de gamelan, *een soort van gambang met knoppen (ἄποκρούειν) op het midden van de toetsen.*

ἀποκρούειν KN. eenvoudige kennisgave van een zaak, *bv. dat een bediende weggelopen is; ook zva. ἀποκρούειν*

— ἀποκρούειν *iemand kennis geven van een zaak; iemand opdragen iets te koopen en te betalen, zonder dat de lastgever geld er voor meêggeeft (verg. ἀποκρούειν);*

tol of cijns heffen in natura ergens aan de weg, *van goed, dat er langs gedragen wordt, ook wel op de pasar (verg. ἀποκρούειν).*

— ἀποκρούειν of ἀποκρούειν *plaats waar zulk een heffing gedaan wordt, tolhuis.*

ἀποκρούειν *zie bij ἀποκρούειν*

ἀποκρούειν *zie bij ἀποκρούειν*

ἀποκρούειν KN. *zva. ἀποκρούειν ηἰσθητῶν* *wijd van mond of monding; ook naam van een zeevisch. — ἀποκρούειν*

een open mond zetten uit verlegenheid; *verlegen zijn of worden; verlegenheid.*

ခိၵ် *zva.* ခိၵ် — ခိၵ် *zie bij* ခိၵ် *maar ook* ခိၵ် *passief.*

ခိၵ် *of* ခိၵ် *KL. van* ခိၵ် *bijzit, concubine, van een Forst of groote (eig. uitverkorene. Vrg. ခိၵ် en ခိၵ်).* — ခိၵ် *iemand* de voorkeur boven anderen geven (*vrg. ခိၵ်*); tot bijzit nemen, met een bijzit leven. ခိၵ် *uitverkoren, uitgezocht.* ခိၵ် *lijfstrawanten, lijfwacht.* — ခိၵ် *of* ခိၵ် *ကတု* uitgelezen, uitgezocht, *bv. van vruchten.* ခိၵ် *lijfstrawanten.*

ခိၵ် *KN.* een lange rij, *zoals van een lange stoet van menschen op weg (vrg. ခိၵ် en ခိၵ်).* — ခိၵ် *zva.* ခိၵ် — ခိၵ် *zva.* ခိၵ်

ခိၵ် *KN.* I. niet geheel horizontaal, een weinig hellend; een weinig overhellen, overhangen, overslaan, *van een balans of weegschaal (vrg. ခိၵ် II., en ခိၵ်).* — ခိၵ်, *iets* langzaam en zachtjes uitgieten. — ခိၵ် *aan de balans* een weinig overslag geven. — ခိၵ် *iets* een weinig doen overhellen.

II. het waaijen van een koeltje of zachten, verkoelenden wind (*vrg. ခိၵ် I.*). ခိၵ် *zacht waaijen, van den wind.* ခိၵ် *een plaats* waar men een koeltje heeft. — ခိၵ်, *een koeltje* maken, zacht waaijen, zachtjes blazen; *iemand* met een waaijer een zacht koeltje maken. ခိၵ် *poët.* door een zacht windje aangewaaid worden. — ခိၵ် *tegen iets* zachtjes aanwaaijen *of* aanblazen. — ခိၵ် *of* ခိၵ် *iets* in een zachten wind zetten *of* hangen, *om te luchten af te droogen; fig. van iets* spoor of tijding zoeken te krijgen. — ခိၵ် *zachtjes* waaijend, *van den wind.* ခိၵ် *er is geen* togdje. — ခိၵ် *1. zacht* waaijend, *van den wind:* ခိၵ် *2. sloopsterm:* bries, koelte, *voor wind in het algemeen.* ခိၵ် *een* windbries.

III. borstlap. G. (*vrg. ခိၵ်*).

ခိၵ် *1. KN.* plaatsvervanger *van iemand, om tijdelijk* zijn werk *of* post waar te nemen; *iemand* tot zijn plaatsvervanger benoemen *of* stellen (*vrg. ခိၵ် en ခိၵ်*). — ခိၵ် *iemands*

werk *of* post tijdelijk als plaatsvervanger waarnemen; *ook* voor *een voorwerp* een ander in de plaats zetten *of* leggen.

II. *KN. 1. zva.* ခိၵ် *de* fijne, bladerlooze uiterste spieren *of* rauken *van katjang* *en* *van pakis, die* gegeten worden; *ook* dergelijke *fijne* neêrhangende ranken *van sommige boomen, zoals* de boeloe *en* de prik *of* prèh. 2. fijne wortel *van boomen, ook* van de siri, katelâ *en* kangkoeng (*vrg. ခိၵ် en ခိၵ်*). ခိၵ် *de* uit de takken neêrhangende wortels *van den waringinboom, die, als* ze den grond bereiken, *stammen* worden (*vrg. ခိၵ်*); *ook* naam *van groen, met rood* *en* *zwart* *of* *geel* gestreept goed. — ခိၵ် *uitspruiten, nieuwe loten* schieten.

ခိၵ် *KN.* een uit de wortels opschietende loot *van een boom, ook* van de siri, katelâ *en* katjang (*vrg. ခိၵ် II., en ခိၵ်*); *ook* waterloot *van een vruchtboom.*

ခိၵ် *of* ခိၵ် *KN.* de ribben in een vlechtwerk; de regtop *of* horizontaal loopende bamboezen in een gèdèg, daar het vlechtwerk doorheen gewerkt wordt. ခိၵ် *1. KI., zie* ခိၵ် *2. KN.* leguaan (*vrg. ခိၵ် en ခိၵ်*).

ခိၵ် *of* ခိၵ် *KN.* vaart, waarmee *iets, zoals* een schuit, *visch* *of* *piek,* vooruitschiet. — ခိၵ် *in* de haast, door verwarring *van* gedachten, *iets* verkeerd doen *of* *iets* verkeerd noemen. — ခိၵ် *zva.* ခိၵ် *of* ခိၵ် *uit* onbezonnenheid te ver gaan. ခိၵ် *onbezonnen* zich een woord laten ontvallen *of* onbedachtzaam zijn woord geven.

ခိၵ် *KN.* sluitboom, *zoals* van een Javaansche paarde- *of* buffelstal, *die in- en* uitgeschoven kan worden, *of* tot sterker sluiting *van* een deur *of* poort (*vrg. ခိၵ် en ခိၵ်*). — ခိၵ် *iets* van een sluitboom voorzien *of* sluiten. ခိၵ် *KN. zva.* ခိၵ် *en* *een* schuifbeugel *aan* een ceintuur (*ခိၵ်*), *zva.* ခိၵ်

ခိၵ် *of* ခိၵ် *zie* *bij* ခိၵ်

ခိၵ် *zie* *bij* ခိၵ်

ခိၵ် *KN. 1. zva.* ခိၵ် *2. naam* van een zoetachtige, rinsche, vrij wrange, vrucht *met* een geschubde schil, *die* *aan* een soort *van* rottingriet

groeit. အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *een soort van pèpaja, die stijver en drooger van vleesch is, dan de an*

အိန္ဒိယ *of အိန္ဒိယ* KN. 1. er na aan toe *of* op het punt zijn; heel gauw, te gauw, nog vóór den tijd, met het oog op iets, dat daardoor verhinderd wordt (verg. အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ). 2. in den hoogsten graad, wat wij wel door schrikkelijk uitdrukken, dikwijls tot versterking van အိန္ဒိယ *Ik ben nog niet gekleed, အိန္ဒိယအိန္ဒိယ* en de gasten zijn op het punt van te komen (zoodat ik vrees, dat zij komen zullen nog vóór dat ik gekleed ben). အိန္ဒိယအိန္ဒိယ als het niet heel gauw (of al te gauw) nacht (donker) wierd, (dan zou ik, enz.). အိန္ဒိယအိန္ဒိယအိန္ဒိယ als men hem niet heel gauw (nog bij tijds) gepakt had, (dan zou hij in het water gevallen zijn). အိန္ဒိယအိန္ဒိယအိန္ဒိယ *ik heb een schrikkelijken dorst. အိန္ဒိယအိန္ဒိယအိန္ဒိယ* *ik gruw er schrikkelijk van. — အိန္ဒိယအိန္ဒိယ* (of အိန္ဒိယအိန္ဒိယ), met geen mogelijkheid. — အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယအိန္ဒိယ 1. zva. အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *Zoo ook in အိန္ဒိယအိန္ဒိယအိန္ဒိယ* zva. အိန္ဒိယအိန္ဒိယအိန္ဒိယ — 2. အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *zich verslikken onder het eten of drinken (verg. အိန္ဒိယအိန္ဒိယအိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယအိန္ဒိယအိန္ဒိယ).* — အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *haast maken, zich haasten, om bij tijds klaar te komen. — အိန္ဒိယအိန္ဒိယအိန္ဒိယ* *spoed doen maken, er spoed achter zetten. — အိန္ဒိယအိန္ဒိယ* *met haast, haastig.*

အိန္ဒိယ *zie အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *အိန္ဒိယအိန္ဒိယ* *enz., zva. အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ* *enz., in West-Java en misschien elders.*

အိန္ဒိယ KN. het schoon zijn, vrij van ruigte, vuil, *enz.;* met van voren naar achteren glad gestreken haar (*à la Chinoise*). — အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *schoon vegen; wegstrijken, wegvagen, schoonstrijken; het haar naar achteren glad opstrijken. — အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယအိန္ဒိယ* *schoon, vrij van er op liggend of drijvend vuil, bv. van een ဝှမ်း *of* van water; schoon, vrij van wolken, van den hemel; schoon, van een slopveld, waarvan de vijand is weggevaagd; helder, niet beneveld, van de zonneschijn; niet overschaduwend van boomen, die met geen zijtakken overschaduwen.*

အိန္ဒိယ KN. donker, zoodat een donker bosch (verg. အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. 1. een stoffer van veëren; een lange bamboe met een bos veëren er aan, die een eende-hoeder in de hand houdt; een ragebol. 2. het schijnend licht *of* stralend schijnsel *van een vuur of lamp;* de heldere glans, *bv. van een diamant of perel (verg. အိန္ဒိယ).* — အိန္ဒိယ *iets met een soelak afstoffen; iets beschijnen, bestralen.*

အိန္ဒိယ KN. nauw, eng, *waar geen ruimte is (verg. အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ);* beklemd, *van het hart (verg. အိန္ဒိယ).*

အိန္ဒိယ KN. het gezang van den Dalang bij het vertoonen van de Wajang zonder begeleiding van muziek (verg. အိန္ဒိယ). အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *benaming van boeken, die een verzameling van diepzinnige vergelijkingen (ယုတ္တိ) bevatten.*

အိန္ဒိယ KN. loochenen, ontkennen wat men vroeger gezegd of bekend heeft (verg. အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ). — အိန္ဒိယ *aan iets zich onttrekken; voor iemand iets loochenen, iemand door loochening zoeken te misleiden; iemand verloochenen.*

အိန္ဒိယ *zie အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ KN. met de beenen dicht aan elkander gesloten, *ook အိန္ဒိယအိန္ဒိယအိန္ဒိယ* *zva. အိန္ဒိယအိန္ဒိယ*; အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *groete met aanéengesloten beenen, voor eerbiedige groete.*

အိန္ဒိယအိန္ဒိယ KN. naam van de oost- en west-poort aan de zuidkant van de kraton. — အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *een laag muurtje of hekje langs de rand van een galerij of pandápa aan beide zijden van den ingang; (ook met een groote deur in het midden en aan iedere zijde daarnaast een kleinere, van een gevel of front. J.).*

အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယအိန္ဒိယ KW. zva. အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ KN. een figuurlijke uitdrukking of figuurlijk gezegde, om daarmee op een min of meer bedekte wijze iemand of iets overdragtelijk, of bij wijze van beeldspraak, te beteekenen (verg. အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *Skr. sjiðka*, vers, couplet). အိန္ဒိယအိန္ဒိယ *overdragtelijk gesproken. — အိန္ဒိယအိန္ဒိယ* *in slokás spreken; op iets of iemand een slokâ maken of toepassen. — အိန္ဒိယအိန္ဒိယအိန္ဒိယ* *omtrent of van iets tot slokâ iets bezigen.*

အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ KN., အိန္ဒိယအိန္ဒိယ K., zilver. အိန္ဒိယအိန္ဒိယ, အိန္ဒိယအိန္ဒိယ K., zilvergeld.

အိန္ဒိယအိန္ဒိယ M. kanaal (verg. အိန္ဒိယအိန္ဒိယ).

առնիկիկ *naam van een wapentuig in den ouden tijd, volgens sommigen een ijzeren knods met een spits uitlopende punt.*

առնիկազուր *eign. van een Toemenggoeng van Daniswara. առնիկազուրիկ *naam van een door hem opgesteld wetboek.**

առնիկի *of* առնիկի I. *zie bij* առնիկ II. *KN. de sluitpen of bout van een ploegschaar. — առնիկիի *de bout in de ploegschaar steken; fig. zva. դարձալի (erg. առնիկիի bij առնիկի).**

դարձալի *KN. 1. koraalrif. 2. schurft, van paarden (erg. սյւնիկ). — դարձալիի *de schurft; schurftig, de schurft hebben, van een paard.**

առնիկազուր *of* առնիկազուր *KN. 1. een muziekinstrument, dat bij de gamelan behoort, een kleine saron. 2. een harp met koperen snaren, een kleine առնիկա — առնիկազուր *op een sáloekat spelen. — առնիկազուր *zva. առնիկա***

առնիկա *zie bij* առնիկ

առնիկազուր *of* առնիկազուր *KW. zva. առնիկազուրիկ *en առնիկազուրիկ (van առնիկ *en առնիկա* Skr. soelaxana, bepalend, vaststellend; ook met goede kenteekens, goed voorspellend. PK.). դարձալի *zie bij* դարձալի**

առնիկազուր *KN. zva. առնիկազուր — առնիկազուրիկ *een առնիկ *of* sluijer neêrlaten, zoodat het aangezigt bedekt wordt.**

առնիկազուր *KN. geheel bedekt, overdekt, ingewikkeld; ook zva. առնիկազուր — առնիկազուրիկ *iets bedekken, overdekken, bekleeden. — առնիկազուրիկ *met iets bedekken.***

դարձալի *of* դարձալի *KW.; դարձալիի *դարձալի *of* դարձալիի *spr. zva. դարձալիի***

դարձալի *zie* դարձալի

առնիկ *KN. de binnenlies boven aan de binnenzijde van de dijen (erg. առնիկ). — առնիկ *tusschen de liezen geraakt, bv. van de streng van een rijtuig tusschen de liezen van een paard door het springen.**

առնիկ *KN. het vlam vatten (erg. առնիկ). առնիկ *of* enkel առնիկ *vuur om iets vlam te doen vatten of brand te stichten. — առնիկ *iets vlam doen vatten, zoodat het in brand geraakt.***

առնիկ *KN.; առնիկ *bamboe of rotting in dunne reepjes snijden of splijten. — առնիկ *in dunne***

reepjes gespleten of gesneden bamboe of rotting, zzoals tot vlechtwerk; ook daarvan gemaakt touw, dat wel gebruikt wordt om, aan staken gehecht, tot afsluiting om sawahs of tégals gespannen te worden.

ալիս *KN. iets waarvan men zich bedient om iets aan te steken of in brand te steken (erg. առնիկ, ալիս *en* դարձալի). — ալիս *iets, zzoals een lamp, aansteken of opsteken; iets in brand steken; een stuk geschut met een lont afsteken (erg. դարձալի). — ալիս *mv., en iets, zzoals een kamer, door opgestoken lichten verlichten. — ալիս *een blaaruitslag op den huid hebben, het springvuur, een ziekte van kinderen.****

ալիս *KN. stroef, niet gemakkelijk gaan, bv. van een deur, die sleept (erg. առնիկ); ook fig.*

դարձալի *KN. een spaan van dun gesneden bamboe, hout, of ook wel van ijzer, om med te roeren, te scheppen, te smeren of, zzoals met een vouwbeen, te snijden; een vouwbeen; een pannekoekmes. Ook դարձալի *of* դարձալի *soldeerbout.**

դարձալի *KN. slordig, slof, wanordelijk, achteloos (erg. դարձալի *en* դարձալի).*

ալիս *Holl. selderij.*

առնիկ 1. *zva. առնիկ 2. Ar. سَلْت, salát, KN. gebed; zijn gebed doen, bidden (erg. առնիկ *դարձալի *en* առնիկ).* — առնիկ *voor een ander, bijzonder voor een doode, bidden. — առնիկ *om te bidden; plaats om te bidden. առնիկ *bidmatje.****

առնիկ *KN. stram of stroef door kleverigheid van den mond of keel; ook van de stem (erg. ալիս *en* ալիս).*

առնիկ *KN. een ring of band om iets heen tot versiering; een randje van goud, zilver of juwelen om het dikste van het gevest van een kris; ook een slot of slootje van een ceintuur (in deze beteekenis misschien Hollandsch). — առնիկ *een band om iets doen; sluiten, verhinderen, beletten, tegenhouden. — առնիկ *in 't nauw gebracht, omsloten raken. — առնիկ *mv., en iets met een randje versieren.****

ալիս *KN. de klank van een slag of strieps met een buigzaam riet, eind touw, karwats of iets dergelijks. ալիս *een strieps. — ալիս**

zichtbaar. դահուրդըւոյր onzichtbare wezens. — անդըւոյր zich onzichtbaar houden of houdend; onzichtbaar. անդարդըւոյր tooverpaleis.

օրույր KN. tusschenin of doorheen gewerkt, ingevlochten, ingestukt, nette stop, *zoals in vlechtwerk*; tot herstelling tusschen ingezet of ingelegd; ingeboet, *van boomen en planten*; plant of boom, die voor een gestorvene of kwijneude ingeboet wordt; met goud of zijde doorwerkt, doorstikt of geborduurd. արդուրդըւոյր piek, waarvan het omwindsel (դում) uit gouden en zilveren draden, uit zilveren draden en arenvezels, of uit draden van geel koper en arenvezels, bestaat. — արուայր tusschenin of doorheen werken, invlechten, instukken; een nette stop inzetten; inboeten; met goud of zijde doorwerken, doorstikken of borduren (verg. դրդըւոյր). անդարդըւոյր met gouddraad doorwerkt. — արուայր mv., en iets door inzetting, inboeting, enz., herstellen of aanvullen; iets met goud of zijde bestikken. — արուայր inzetsel, invlechtsel, inboetsel, inboeteling, borduursel, borduurwerk, stopwerk, lapwerk.

գլխըւոյր KN.; գլխոստիչըւոյր *sva*. գլխոստիչըւոյր *en* արդարեւորըւոյր door dik en door duun gaan, aan niets, hoe aanzienlijk of heilig, zich storen; ongemanierd. անհարկըւոյր overal ruw te werk gaan, zonder zich aan iets te storen. գլխոստիչ օտըւոյր *svr*.

արդարանայր Ar. Soleimân, *eign*. Salomo.

աննիւր *zie bij անիւր*

աննիւր *zie bij անիւր*

դրդըւոյր *of* դրդըւոյր KN. iets brandends, dat iemand of iets brandt, of dat men gebruikt, om te branden of in brand te steken (verg. արդըւոյր *en* օրիւնայր). — դրդըւոյր *of* անդարդըւոյր iets of iemand met een slòmòd branden, schroeijen, doen branden. անդարդըւոյր met een slòmòd aangeraakt. — դրդըւոյր iets tot slòmòd bezigen; met iets branden, schroeijen, *enz*.

գլխըւոյր *zie աննիւնայր*

գլխըւոյր KN. fijn stekend of prikkend; een stekend, zich heen en weér verplaatsend, gevoel hebben, *sv*. *in den buik*. աննիւնիւնայր *of* աննիւնիւնիւնիւնայր (of գլխոստիչիւնայր), overal zulk een gevoel hebben (verg. գլխըւոյր *en* անդարդըւոյր).

անունայր անունայր *of* անունայր N., անիւն *of* verk. արիւն K., օրմի K., heil, geluk, welzijn, welvaren, welvaart; ongedeed, gelukkig, welvareud, geheel wel, zonder onheil, zonder dat er iets aan deert of ontbreekt (Ar. անուն *is* Krâmâ-vorm van անուն *Vrg.* անուն *en* անունայր); անդարդըւոյր արեւ (of անիւն) անիւնիւն heilwenschen, gelukwenschen. աննիւնիւն N., անիւնիւնիւն (ook *wel tegen Europeërs, als Maleisch, աննիւնիւն*) K., արմիւնայր K., behouden aankomst of terugkomst. աննիւնիւնայր M. heilwensch met het nieuwe jaar. անիւնիւնայր *zie beneden bij աննիւնայր* — աննիւնիւն N., արիւնիւն K., voor *iemands* welzijn een offerhande doen of een offermaal geven. — աննիւնիւնայր անիւնիւն *of* արիւնիւնայր een offerhande doen of offermaal geven voor het welzijn *van iemand*; op *iemands* welzijn drinken; *iemand* bij zijn aankomst naar zijn welstand vragen. — աննիւնիւնայր արեւ անիւնիւնայր *en* աննիւնիւնայր heil, welzijn, geluk, *waarmed* iemand gezegend is; zaligheid. աննիւնիւն (աննիւնիւն *of* անդարդըւոյր աննիւնիւն) աննիւնիւնայր (of աննիւնիւնայր), *iemand* heilwenschen, met heilwensching groeten of zijn compliment maken. աննիւնիւնայր աննիւնիւնայր *en* աննիւնիւնայր *en* աննիւնիւնայր ik bied (of *in een brief* ik zend) mijn vriend mijn heilwenschen of complimenten. աննիւնիւնայր աննիւնիւնայր (of անդարդըւոյր աննիւնիւնայր) աննիւնիւնայր *en* աննիւնիւնայր ik geef bericht van mijn welstand. — աննիւնիւնայր աննիւնիւնայր *of* արիւնիւնայր in welstand; *en* heiloffer, offerhande, offerfeest of offermaaltijd voor het welzijn *van iemand* bij een bijzondere gelegenheid. աննիւնիւնայր *en* *gew.* աննիւնիւնայր de heiloffers van den Vorst bij gelegenheid van een groot feest.

դրդըւոյր *zie* դրդըւոյր
դրդըւոյր *naam van een poort van het paleis van Batârâ Goeroe.*

աննիւնիւնայր *zie bij աննիւնիւնայր*

աննիւնիւնայր Holl. KN. trompet; ook trompetter. — աննիւնիւնայր op de trompet blazen, trompetten. — աննիւնիւնայր het trompetten; *en* trompetter. — աննիւնիւնայր de wijk van de hoftrumpetters, de plaats waar de trompetters van den Vorst woenen.

զիւստայն of իւստայն *zva.* զիւստայն of իւստայն
 արյուստայն of իւստայն KN.; արյուստայն
 և արիւստայն tusschen de plooijen, vouwen,
 bladen van een boek of iets dergelijks inzitten (*verg.*
 արյուստայն և իւստայն). — անիւստայն ert-
 gens tusschen geschoven raken; *fig.* overgeslagen,
 vergeten, over het hoofd gezien raken. — արայ
 ստիւստայն *ergens iets* tusschen schuiven (*verg.* անս
 տիւստայն). — արիւստայնայտն *iets* ergens tusschen
 schuiven. — արյուստայնայն tusschengeschoven,
 het tusschengeschovene.

անստայն KN.; ամստայն wegsluipen, zich
 verschuilen *om niet gemerkt te worden*; sluipend,
 ongemerkt, *iets* doen. — անստայնայն *zich*
 schuil houden; sluipend.

անստայն ամստայն *zie bij* անստայն

արդաստայն KN. bandelier, riem over de schouders,
 waaraan *bv.* door een soldaat de sabel of bajonet
 gedragen wordt (*verg.* արդայն).

արայն *zie bij* անայն

անստայն KN.; անստայնայն overal rondzwerven.
 — անստայն *heen* en weer zwerven (*verg.* անս
 տայն).

անստայնայն KN. naam van een gereedschap, een pun-
 tig stuk hout op een voetstuk, waarmee de harige
 schil van een kokosnoot afgestoken wordt. — ան
 ստայնայն *een kokosnoot* met dat gereedschap de
 harige schil afsteken.

անստայն KN.; անստայն *een ander* voor een poos
 of een oogenblik in zijn werk vervangen. — անս
 տայն *iemand* voor een poosje vervangen (*verg.* ար
 ստայն).

անստայնայն KN.; անստայնայնայն *zich verslikken of ver-*
slikt hebben (*verg.* անստայնայն 2., և անստայն
 ստայն).

արդաստայնայն KN. jonge wilde obi (*արայն*). — ար
 դաստայնայն *obi* uitgraven,

անստայն of անստայն KW. *zva.* արդաստայն KN. het
 buitenste bekleedsel van een bloem. անստայնայն
 ստայն van անստայն veranderen; *spr.* voor een andere
 keer of wending nemen, anders uitvallen. անստայն
 ստայն *nieuwe organisatie.*

անստայն of արևմտայն KN. 1. een soort van speer of
 spies. 2. een dun stokje, dat bij het weefgetouw be-
 hoort. — արևմտայն *met* een soeligi vechten.

արևմտայն *zie* անստայն

արիւստայն KN. *zva.* արիւստայն *volgens* G de vrouwelijke
 schaamdeelen (*Pers.* شلیف, *sjoelfiëh*, vulva mu-
 liebris).

անստայն TD. misdaad, misdrijf, *zva.* անստայն (*Ar.*
 ثلب, *thalab*, vuiligheid iets waarmee iemand
 bezoedeld of beklad wordt. *verg.* անստայն). — ան
 ստայնայն *beklad worden of zijn*; een misdaad
 tot zijn last hebben; *ook zva.* արդաստայնայն

անստայնայն KN. heimelijk, ongemerkt; valsch, verrader-
 lijk, slinksch; met streken omgaan; ze in de mouw
 hebben (*verg.* անստայնայն անստայնայն և ան
 ստայնայն). անստայնայնայն *arglistig, valsch en*
geveinsd, van hart. — անստայն (*poët.* անստայն),
 heimelijk *of* ongemerkt *iets* doen; heimelijk, onge-
 merkt weggaan; achter den rug van iemand om
 handelen; met slinksche list, arglistig. անստայնայն
spr. — անստայնայն *verschalkt worden.* անստայն
 ստայն *een weinig* gelachteloos. — անստայնայնայն
buiten iemands weten heimelijk iets doen; jegens
iemand listen *of* streken gebruiken; *iemand* ver-
 schalken, listig ontduiken. — անստայնայն *of* անս
 տայնայնայն *geheim; arglistig; op een geheime of*
arglistige wijze. անստայնայնայնայն *geheime ver-*
trekken.

անստայն KW. *zva.* արդաստայն և արդայն (*Skr.* sja-
 lab-a, een sprinkhaan).

արայն *zie* անայն

արդաստայնայն *Holl.* KN. schabrak. — արդաստայն
 ստայն *met* een schabrak.

անստայնայնայն KN. bedrog, *zooals door valsche waar.*
 — անստայնայնայն *iemand* bedriegen, *met valsche*
waar; zich bedrieglijk voor een ander uitgeven (*verg.*
 անստայնայնայն). — անստայնայնայնայն *iets* valsch
 en bedrieglijk voor iets anders uitgeven.

անստայնայնայնայնայն KN.; արդաստայնայնայնայնայն
zich steken en innemen in dingen, daar men zich
niet meê te bemoeijen heeft. — արդաստայնայնայնայն
 ստայն *planten of boomen* uitdunnen, *door ze bv. om den*
ander weg te nemen. — արդաստայնայնայնայնայն *iets*
ergens in vaststeken *of* doorsteken, zoodat het vast
 zit. — արդաստայնայնայնայնայն *ergens* in vastgestoken;
zich ergens insteken, *daar men niet meê noodig*
heeft. — անստայնայնայնայնայն *ergens* in vast geraakt;
ergens in geraakt, *daar men* moeijelijk *weêr* uit kau

komen. — ἄλλοις ἄλλοις uitgehold; holte of opening daar iets ingestoken kan worden; iets daar men in vast raakt; een slob (une impasse).

ἄλληλων KN. naam van verschillende soorten van batiksels.

ἄλλοις ἄλλοις KN. al te vrij en vrijpostig, bv. door ongeveraagd maar iemands goed te nemen of te gebruiken (verg. ἄλλοις ἄλλοις en ἄλλοις ἄλλοις).

ἄλλοις ἄλλοις KN. ongemanierd, ruw en onbesuisd (verg. ἄλλοις ἄλλοις).

ἄλλοις KW. zva. ἄλλοις ἄλλοις en ἄλλοις (verg. ἄλλοις ἄλλοις). KN. 1. draagzeel, kruistouw of strop waaraan een vracht gedragen wordt; een platte mand aan een kruistouw, waarin de lastdragers hun vrachten dragen; een lastdrager (voor ἄλλοις). 2. het sleutelbeen. ἄλλοις ἄλλοις verkeerd begrijpen, misverstaan (verg. ἄλλοις ἄλλοις en ἄλλοις ἄλλοις). ἄλλοις ἄλλοις verkeerd opvatten, zich vergissen in de opvatting. ἄλλοις ἄλλοις elkander beurtelings steken. ἄλλοις ἄλλοις verbaasd. ἄλλοις ἄλλοις elkander omverloopen, de een tegen den ander aanloopen (van haastig in verwarring vluchtenden). — ἄλλοις iets in een draagzeel doen om het te vervoeren; als lastdrager met zijn draagzeel de kost winnen.

ἄλλοις zie bij ἄλλοις

ἄλλοις KW. zva. ἄλλοις ἄλλοις en ἄλλοις (verg. ἄλλοις ἄλλοις). ἄλλοις ἄλλοις het elkander leenen, van goederen tot gebruik. ἄλλοις ἄλλοις zva. ἄλλοις ἄλλοις — ἄλλοις ἄλλοις zva. ἄλλοις ἄλλοις — ἄλλοις ἄλλοις KW. zva. ἄλλοις ἄλλοις en zva. ἄλλοις ἄλλοις en ἄλλοις ἄλλοις KN. in twijfel; ongerust, niet gerust, tusschen hoop en vrees; bevreesd. ἄλλοις ἄλλοις ἄλλοις in ongeruste onzekerheid verkeeren. — ἄλλοις ἄλλοις (voor ἄλλοις ἄλλοις) voortdurend ongerust; in voortdurende ongerustheid verkeeren. — ἄλλοις ἄλλοις omtrent iets of iemand in ongerustheid zijn, voor iets bevreesd zijn.

ἄλλοις I. KW. zva. ἄλλοις ἄλλοις en ἄλλοις KN. met iets anders bij afwisseling er tusschen; bv. ἄλλοις ἄλλοις diamanten met robijnen afgewisseld (verg. ἄλλοις en ἄλλοις). ἄλλοις ἄλλοις verkeerd verstaan, van iets dat gezegd wordt (verg. ἄλλοις ἄλλοις en ἄλλοις ἄλλοις). — ἄλλοις ἄλλοις gev.

ἄλλοις ἄλλοις met afwisseling van verschillende kleuren en soorten door elkander, zoals mozaïekwerk; bont door elkander. — ἄλλοις iets met iets anders van verschillende kleur of soort bewerken; iets werken met verschillende kleuren en soorten.

II. KN. porseleinpoeder (verg. ἄλλοις). — ἄλλοις iets, zoals koperwerk, met porseleinpoeder poetsen.

ἄλλοις KW. zva. ἄλλοις ἄλλοις KN. ἄλλοις of ἄλλοις zva. ἄλλοις het toegaan, de toedragt, aanleiding of oorzaak van een zaak, bv. van een twist. ἄλλοις ἄλλοις de geheele toedragt van een zaak of handeling of de geheele wijze van iemands doen.

ἄλλοις KN. fluit; ook een pijper. — ἄλλοις fluiten, op de fluit spelen. — ἄλλοις het op de fluit spelen; en de fluitspeler bij een orkest; de pijper bij den trom.

ἄλλοις KN. vliegende witte mier (iets kleiner dan ἄλλοις). ἄλλοις ἄλλοις (of ἄλλοις of ἄλλοις) ἄλλοις een soeloeng die in het vuur gaat; spr. van iemand die zich moedwillig in het ongeluk stort, gelijk een vliegende witte mier op het licht van vuur afoliegt en zoo de dood vindt. — ἄλλοις als een soeloeng.

ἄλλοις KN.; ἄλλοις soeloengs of larons vangen (verg. ἄλλοις).

ἄλλοις naam van het eiland Ceilon (verg. ἄλλοις ἄλλοις). — ἄλλοις naar Ceilon gaan; en iemand verbannen naar Ceilon, ook in het algemeen naar overzee.

ἄλλοις zie ἄλλοις

ἄλλοις of ἄλλοις KN. ter sluiks, heimelijk, verduisterd, verdonkeremaand, gesmokkeld (verg. ἄλλοις ἄλλοις). ἄλλοις ἄλλοις een vrouw, die het goed van den man heimelijk te zoek brengt. — ἄλλοις ἄλλοις en ἄλλοις ἄλλοις smokkelen, iets smokkelen; verheimelijken, verdonkeremansen. — ἄλλοις ἄλλοις ter sluiks; het gesmokkelde of verduisterde; sluikhandel.

ἄλλοις zie bij ἄλλοις

ἄλλοις KN.; ἄλλοις met een zijdelingschen sprong er op gaan zitten, er op springen, zonder trap, stijgbeugel of ander hulpmiddel (verg. ἄλλοις ἄλλοις van ἄλλοις ἄλλοις). — ἄλλοις ἄλλοις op iets zoo gaan springen.

ἄλλοις KN. naam van een geneeskrachtig kruid.

dat men daar niet te vinden is. — *amihakun* ηαη *amihagun* een plaats eenzaam, verlaten of doodsch maken; een plaats verlaten, van de bewoners. — *amihagun* of *amihagun* en *amihagun* op een stille wijze, zonder muziek, een bruiloft geven (een ander *amihagun* zie ben.). — *amihagun* *amihagun* verstoken van iets, dat men anders gewoonlijk heeft; ook al te eenzaam, zich in de eenzaamheid vervelen (verg. *amihagun*). — *amihagun* een eenzame verlatene plaats. — *amihagun* plaats om zich afzonderen of alleen te zijn; naam van een bijgebouw ten noorden van de Prädjäsä te Soerakarta, voor den Vorst om alleen te zijn en om iemand te spreken zonder hem in het sérail te laten. *amihagun* *amihagun* de moskee naast de pauëren, anders *amihagun* genoemd.

amihagun kw. ophouden, ophouden te bestaan of in wezen te zijn. *amihagun* cnophoudelijk steeds voortdurend, maar onafgebroken voort. — *amihagun* zva. *amihagun* verslonden, opgevreten worden, zooals een wild zwijn, door een tijger, zoodat het zwijn niet meer in wezen is. *amihagun* spreekwijs voor *amihagun* bv. *amihagun* Maar ook *amihagun* alleen wordt verklaard door *amihagun* en *amihagun*

amihagun 1. k. van *amihagun* — 2. *amihagun* *amihagun* of *amihagun* k. van *amihagun*

amihagun kn. gedaante, vorm, gelijkenis; zweem, zweemen; iets dat ergens een zweem van heeft (verg. *amihagun* en *amihagun*). *amihagun* het lijkt naar niets. — *amihagun* vergelijken, op iets een gelijkenis toepassen, zva. *amihagun* ηαη — *amihagun* of *amihagun* gelijkend, de gedaante van iets hebbend, in zulk een vorm of op zulk een wijze, dat het lijkt naar iets anders. — *amihagun* *amihagun* ook wel *amihagun* of *amihagun* passief; bv. *amihagun* van iets waaraan de gedaante van een mensch gegeven is, zoodat het op een mensch lijkt.

amihagun kn.; *amihagun* formuliergebed tot het verkrijgen van de kennis van geheime wetenschappen; de zwarte kunst.

amihagun Holl. kn. zoopje. *amihagun* jenever (verg. *amihagun*).

amihagun kw. zva. *amihagun* *amihagun* en *amihagun* kn. scheiden, van elkander gaan, en den strijd staken, van strijdende partijen; ook benaming van een kind als het twee jaar oud is (verg. *amihagun*). — *amihagun* (poët. *amihagun*) 1. iemand afweren, op een afstand verwijderd houden; strijdende partijen scheiden, den strijd doen staken. 2. *amihagun* kn., *amihagun* ki., een kind spenen. — *amihagun* mv. — *amihagun* *amihagun* gespeende; een gespeend kind; een kind op die leeftijd, dat het gespeend wordt of gespeend moet worden. — *amihagun* het afweren, enz.

amihagun 1. kd. van *amihagun* en van *amihagun* 2. — 2. kn. uitgekauwd, uitkauwsel. *amihagun* uitgekauwde sirihpruim. *amihagun* uitgekauwd suikerriet. *amihagun* zie bij *amihagun* — *amihagun* een uitgekauwde sirihpruim op een wond leggen.

amihagun 1. k., zie *amihagun* — 2. kn., *amihagun* kd., het water waarmee ijzer en staal gehard, of een wapen vergiftigd, wordt; ook dat waarmee hoorn gehard wordt; en het vocht, waarmee goud gebruineerd, aan het goud een hooger kleur gegeven wordt. — *amihagun* *amihagun* ijzer, staal of hoorn harden; goud bruineren.

amihagun zva. *amihagun* 2. *amihagun* kw. zva. *amihagun* *amihagun* of *amihagun* kn. 1. Sipajer, Bengaleesch of ander inlandsch soldaat bij de Engelsche troepen (Eng. sepoy, Pers. sipahi, soldaat). *amihagun* naam van oude duiten en gobangs met een rucen rand, waarschijnlijk van de tijd van het Engelsche tusschenbestuur herkomstig (volgens J. benaming van de waarde van vier duiten, en *amihagun* van tweemaal vier duiten).

amihagun zie *amihagun* *amihagun* k., zie *amihagun* *amihagun* zie bij *amihagun* *amihagun* k., zie *amihagun* *amihagun* 1. k. zie bij *amihagun* 2. Holl. spinde, provisiekamer. *amihagun* hofuencester. *amihagun* kw. zva. *amihagun* en *amihagun* (Skr. *sopāna*, trap, treë, trappen).

amihagun zie bij *amihagun* *amihagun* *amihagun* enz., k., zie bij *amihagun* *amihagun* k., zie bij *amihagun*

ἄλλο Ar. صفر, saphar, KN. naam van de tweede maand van het Mohammedaansche jaar.

ἄλλο KW. zva. ἡ ἀποστολή ἄλλο zva. ἀποστολή — ἀποστολή KN. een plaats aandoen, aangieren (vrg. ἄλλο).

ἄλλο Holl. cipier; KN. voor Europesche gevangenis, en ἀποστολή voor cipier. — ἀποστολή iemand in de gevangenis zetten. — ἀποστολή gevangenis. ἡ ἀποστολή een gevangene. — ἀποστολή wat voor gevangenis dient. Zoo ἡ ἀποστολή gevangenhuis.

ἄλλο zie ἄλλο

ἄλλο of ἄλλο Hollandsche spreij.

ἄλλο of ἄλλο Holl. cijfer (vrg. ἄλλο).

ἄλλο zie ἄλλο

ἄλλο en ἀποστολή zie ἀποστολή

ἄλλο KN.; ἀποστολή streven; streven iets te verkrijgen of te bewerken, zijn best er toe doen; bij iemand aanstaan, dat hij iets doen zal; ongeveer zva. ἀποστολή (ἀποστολή is een samenstelling van ἀπο en ποστολή) ἡ ἀποστολή als het om de eijeren te doen is.

ἄλλο zie bij ἀποστολή

ἄλλο zie bij ἀποστολή

ἄλλο KN. naam van een boom, waarvan de vrucht tot medicijn gebruikt wordt.

ἄλλο ἄλλο of ἄλλο KW. Ml. zva. ἀποστολή (Skr. prati, in den zin van pratimā, weergā, gelijkenis, met het voorvoegsel ἀπο PK.). ἀποστολή naam van een Kawische zangwijze.

ἄλλο eign. van de vrouw van Antabogā.

ἄλλο KW. zva. ἀποστολή (Skr. soeprabā, zeer schitterend PK. Vrg. ἀποστολή). ἡ ἀποστολή eign. van een uitstekend schoone Widadari.

ἄλλο KN. het volledig geheel van benooidigheden tot het maken of zamenstellen van iets (Skr. sāmāgrī, volledig apparaat of geheel van benooidigheden. PK.).

ἄλλο gew. ἀποστολή ook ἀποστολή en ἀποστολή KN. nauw, eng, bekrompen van ruimte, van een plaats, zooals een huis of straat; fig. benauwd, beklemd, geen uitkomst zien, van het hart (vrg. ἡ ἀποστολή). — ἀποστολή poet. hetz. — ἀποστολή bekrompen, van een niet ruime woning.

ἄλλο zie ἀποστολή

ἄλλο KN. schop, zooals van een paard met de

achterpoot achteruit (vrg. ἀποστολή en ἡ ἀποστολή). ἀποστολή zie bij ἀποστολή — ἡ ἀποστολή iets met den voet een schop achteruit geven; met de achterpooten achteruitschoppen (vrg. ἡ ἀποστολή). — ἡ ἀποστολή of ἀποστολή mv.

ἡ ἀποστολή KN. aangezet of ingezet met een stuk, van wat niet uit één stuk bestaat, maar waarvan het eene gedeelte een ander stuk is, dan het ander gedeelte (vrg. ἀποστολή). — ἡ ἀποστολή eigens een stuk inzetten, aanzetten of aanslachten.

ἡ ἀποστολή met stukjes goud of gouden figuurtjes ingezet. — ἡ ἀποστολή aangezet of ingezet; aangezet of ingezet stuk; aanhechtsel; fig. voor zamengeraapt verzinzel, verdichtsel. ἀποστολή een aangezette valsche neus (die afgenomen kan worden).

ἀποστολή een ingezette, valsche tand. ἀποστολή een niet eigene, maar van een ander overgenomen gedachte. ἀποστολή een ingeschoven persoon, bv. een ambtenaar die niet van ambtenaars familie is; ook fig. zva. ἡ ἀποστολή

ἡ ἀποστολή KN. zamen verbonden met een ander, zoodat men het met hem houdt en één lijn met hem trekt (van ἀποστολή en dit van ἀποστολή Vrg. ἀποστολή en ἀποστολή en ἀποστολή).

ἡ ἀποστολή of ἀποστολή zie bij ἀποστολή ἀποστολή KW. zva. ἀποστολή (misschien 't Skr. sjawāpada, roofdier, wild beest. PK.).

ἡ ἀποστολή KW., zie bij ἀποστολή ἀποστολή K., zie ἀποστολή ἀποστολή KW., zie bij ἀποστολή

ἡ ἀποστολή I. KW. zva. ἀποστολή (Skr. sapta, Lat. septem, zeven). — II. ἀποστολή of ἀποστολή KI. van ἡ ἀποστολή (mogelijk het Skr. saktā, gehecht aan, overgegeven aan. PK.). — ἀποστολή KW. zva. ἀποστολή — ἀποστολή KI. van ἡ ἀποστολή

ἡ ἀποστολή en ἀποστολή ook en eig. ἀποστολή Ar. سبت, KN. naam van den zevenden dag van een week. ἀποστολή Zaterdag. — ἀποστολή Zaterdag houden, buiten komen op Zaterdag om het tournooi bij te wonen, van den Vorst (zie ook ἀποστολή of ἀποστολή boven, wat misschien hier behoort). — ἡ ἀποστολή tournooispeel op Zaterdag op de aloen-aloen (dat nu niet meer plaats heeft). ἀποστολή Zaterdagse gamelan, vroeger bij dat tournooi en

ook nu nog zonder tournooi, gespeeld. *ἄνητοιξί*
ἄνητοιξί spr.

ἄνητοιξί kw. zva. ἄνητοιξί

ἄνητοιξί kn. tang, vuurtang, tangetje; ook knijper,
zva. ἄνητοιξί (vrg. ἄνητοιξί en ἄνητοιξί). ἄνη
ἄνητοιξί zva. ἄνητοιξί ἄνητοιξί ἄνητοιξί
ἄνητοιξί naam van een zeker breed fatsoen van piek-
ijzer. — ἄνητοιξί iets met een tang of tangetje
vatten.

ἄνητοιξί kw. zva. ἄνητοιξί ἄνητοιξί ἄνητοιξί
ἄνητοιξί ἄνητοιξί ἄνητοιξί en ἄνητοιξί — kn.
lapje van katoen of flanel, om het aangezigt met
wèdak te bestrijken. *ἄνητοιξί (of ἄνητοιξί)* in de
morgenschemering tusschen licht en donker (*vrg.*
ἄνητοιξί ἄνητοιξί en ἄνητοιξί). *ἄνητοιξί (of*
ἄνητοιξί) het tot iets behorende houtwerk, vooral
van een kris, *scheê en geest. ἄνητοιξί (of ἄ*
ἄνητοιξί), het toebehooren van iets; *bv. van een ledi-*
kant, paard of kris. ἄνητοιξί ἄνητοιξί met zijn
toebehooren. — *ἄνητοιξί of ἄνητοιξί kw.* bedek-
ken; over iets heen strijken; raken, treffen, berei-
ken; overvallen. *ἄνητοιξί ἄνητοιξί n., ἄνητοιξί*
ἄνητοιξί k., door de nacht overvallen raken,
eig. overdekt raken, zoodat men niet meer zien kan.
ἄνητοιξί ἄνητοιξί sneuvelen in den oorlog. —
ἄνητοιξί kn. een behoeflige van het noodige voor-
zien. — *ἄνητοιξί* duizelig, duizelig worden,
van iemand wien het donker wordt voor de oogen,
zoodat hij dreigt te bezwijmen (en zoo ook ἄνητοιξί
ἄνητοιξί of ἄνητοιξί ἄνητοιξί vrg.
ἄνητοιξί); ook komen of reiken tot aan, bv. van
water tot aan de knieën; en zich nauw aan iemand
aansluiten.

ἄνητοιξί kn. naam van een klein riviervischje, en
van een van Siam aangevoerde zeevisch.

ἄνητοιξί kn. wrang, zamentrekkend van smaak (*vrg.*
ἄνητοιξί en ἄνητοιξί); ook van de oogen, als zij
door slaperigheid met moeite opgehouden worden;
en de harige, vezelachtige schil of bolster van som-
mige vruchten, zooals de kokos- en betel-noot (*vrg.*
ἄνητοιξί en ἄνητοιξί).

ἄνητοιξί verb. van het Holl. hutspot.

ἄνητοιξί kw. zva. ἄνητοιξί ἄνητοιξί en ἄνητοιξί
kn. 1. regte lijn of streep, die een timmerman op
het hout maakt om er zich naar te rigten, *bv. bij*

het zagen, regtlijng, regtstreeks; (juist, klaar. G.).
2. eigenschap, hoedanigheid, gedaante (*als hoeda-*
nigheid van ἄνητοιξί of ἄνητοιξί); deze of die eigenschap,
hoedanigheid of gedaante hebben of hebbend (Ar.
ἄνητοιξί, siphlat). 3. oogsmersel of oogwater. *ἄ*
ἄνητοιξί ἄνητοιξί in een regte lijn met de neus. *ἄνη*
ἄνητοιξί de lijn overschrijden, *fig. voor* een
verbod overtreden. *ἄνητοιξί ἄνητοιξί ἄνητοιξί* met
zijn hoofdhoek tot aan de wenkbrauwen. *ἄνητοιξί*
ἄνητοιξί loodlijn, perpendicular lijn, *om zich naar te*
rigten. ἄνητοιξί ἄνητοιξί de eigenschappen van God.
ἄνητοιξί ἄνητοιξί ἄνητοιξί God de barmhartige. *ἄ*
ἄνητοιξί de gedaante van een titan hebben. —
ἄνητοιξί een regte lijn trekken; *regt op iets of*
iemand aanleggen; er lijnregt op aankomen of aan-
vliegen. — *ἄνητοιξί* iemand de oogen met een
oogsmersel of oogwater bestrijken. — *ἄνητοιξί*
ἄνητοιξί iets, zooals een stuk geschut, rigten op iets;
en met iets tot oogsmersel of oogwater de oogen
bestrijken. — *ἄνητοιξί* middel om een regte lijn
te trekken; bakje met een zwart smeersel, daar een
koord door gehaald wordt, om zoo met dat koord
een regte lijn af te teekenen; een liniaal (*vrg. ἄ*
ἄνητοιξί). *ἄνητοιξί of ἄνητοιξί* hoe iemand
er uitziet, *iemand's* uiterlijke gedaante. — *ἄνητοιξί*
ἄνητοιξί *iemand's* uiterlijk voorkomen.

ἄνητοιξί 1. kn. benepen, in de klem; nauw aan elk-
ander; knijper, tang; nijptang, *van een ijzersmid;*
schaar van een kreeft, krab, garnaal of schorpi-
oen (vrg. ἄνητοιξί en ἄνητοιξί). 2. kl., zie ἄνη
ἄνητοιξί ἄνητοιξί schaar van een kreeft; een
poert die van boven niet overdekt is en alleen uit
twee pilaren bestaat; *ook naam van een zekere slaj-*
orde. ἄνητοιξί ἄνητοιξί benaming van een bij-
zondere wijze van kapsel van mannen in de vorm
van een kreeftschaar, *als zij een koelvoek ophebben.*
— *ἄνητοιξί* iets met een nijper vatten of knij-
pen; nauw in- of aansluiten; *iemand* in het nauw
brengen. *ἄνητοιξί* in het nauw geraakt. — *ἄνη*
ἄνητοιξί 1. mv.; 2. kl., zie bij ἄνητοιξί — ἄνητοιξί
ἄνητοιξί 1. kn. iemand in het nauw brengen, ma-
ken dat iemand in het nauw komt. 2. kl., *zie bij*
ἄνητοιξί — ἄνητοιξί nauw van een doorgang.
ἄνητοιξί ἄνητοιξί een steeg; een nauwe of smalle
gang in een huis.

100

အရက္ခေတ္တ KN., တမ္ဘာတေဇာဝ် KI. voor iemand als gast iets gereed zetten; KN. ergens of bij iets offerspijzen gereed zetten of leggen. — အရက္ခေတ္တ KN., အရက္ခေတ္တ KW., အရက္ခေတ္တ KI., gereed gezet voor een gast of gasten. — အရက္ခေတ္တ of အရက္ခေတ္တ offerspijzen met de daarbij behorende artikels.

အရက္ခေတ္တ zie အရက္ခေတ္တ

အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ en အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ zie onder အရက္ခေတ္တ

အရက္ခေတ္တ KW. zwa. အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ en အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ zwa. အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ en အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ naar een soedji-bloem gelijkende, een schoone vrouw. — အရက္ခေတ္တ bamboezen of houten spit, braadsnit (verg. အရက္ခေတ္တ); ook ijzeren pen, bij het landmeten. — အရက္ခေတ္တ of အရက္ခေတ္တ iets aan een soedjen of iets dergelijks steken of rijgen. — အရက္ခေတ္တ aan een soedjen of iets dergelijks gestoken of geregen.

အရက္ခေတ္တ N., အရက္ခေတ္တ ook wel အရက္ခေတ္တ en အရက္ခေတ္တ K., အရက္ခေတ္တ of အရက္ခေတ္တ KN., een andere, verschillend van hoedanigheid, iets anders; anders (zwa. အရက္ခေတ္တ verg. အရက္ခေတ္တ); ook een andere of iets anders dan; iets niet zijn (verg. အရက္ခေတ္တ). အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ een andere zaak betreffend. အရက္ခေတ္တ een andere dan deze. အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ dit is geen soekoenboom. အရက္ခေတ္တ 't is de sleutel van de kast niet. — အရက္ခေတ္တ of အရက္ခေတ္တ en အရက္ခေတ္တ zich afzonderen of onderscheiden van anderen; van verschillende hoedanigheid of aard zijn. — အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ iets veranderen, op een andere plaats zetten, afzonderen, afzonderlijk leggen of zetten, uitzonderen, niet gelijk met de anderen beschouwen; iemand, bv. een kind, bij een ander, bv. bij een anderen meester, plaatszen, of aan een ander, bv. een anderen arts, toevertrouwen. — အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ zich anders voordoen, gedragen of houden dan de anderen, zich onderscheiden, een uitzondering maken. — အရက္ခေတ္တ N., အရက္ခေတ္တ K., iets anders, iets van een anderen aard, een ander onderwerp. အရက္ခေတ္တ of အရက္ခေတ္တ een anderen dag. အရက္ခေတ္တ van een andere moeder, of van verschillende moeders.

အရက္ခေတ္တ zie အရက္ခေတ္တ

အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ

အရက္ခေတ္တ KN. 1. zwa. အရက္ခေတ္တ (Skr. soedjana, deugdzzaam, braaf, goed, enz., van အရက္ခေတ္တ) 2. wantrouwend, ergdenkend, behoedzaam uit wantrouwen (verg. အရက္ခေတ္တ). — အရက္ခေတ္တ of အရက္ခေတ္တ iemand wantrouwen, in iemand of ienaands doen erg hebben, tegen iemand argwaan opvatten (verg. အရက္ခေတ္တ bij အရက္ခေတ္တ). — အရက္ခေတ္တ zwa. အရက္ခေတ္တ

အရက္ခေတ္တ of အရက္ခေတ္တ KW. zwa. အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ (Skr. soedjanma, van goede geboorte, van soe en djanmd, geboorte).

အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ

အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ of အရက္ခေတ္တ en အရက္ခေတ္တ KW., အရက္ခေတ္တ

အရက္ခေတ္တ of အရက္ခေတ္တ 1. stamboom, geslachtslijst (Ar. szadjar, boom. Verg. အရက္ခေတ္တ). 2. verb. van အရက္ခေတ္တ bezoek; een bezoek brengen.

အရက္ခေတ္တ Ar. سدرۃ المنتهى (de lotusboom van het einde), naam van een boom in het hemelsche paradijs in den Koran.

အရက္ခေတ္တ KN. eigen manier of manieren en wijze, bv. van zillen, dansen, kleeding, of spreken; houding, lichaamshouding; bijzondere variatie van een melodie.

အရက္ခေတ္တ KN. aanbidden, voor God zich nederbuigen, door het voorhoofd op den grond te brengen en zóo eenigen tijd te houden (een ritus van het Mohamedaansche gebed; Ar. سجد).

အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ

အရက္ခေတ္တ KN. met de beenen bij elkander regt uitgestrekt zitten; en met het geheele lichaam regt uitgestrekt op den rug liggen te slapen (verg. အရက္ခေတ္တ bij အရက္ခေတ္တ).

အရက္ခေတ္တ en အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ

အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ

အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ

အရက္ခေတ္တ KW. en TP. zwa. အရက္ခေတ္တ — အရက္ခေတ္တ beschonken.

အရက္ခေတ္တ I. KW. zwa. အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ en အရက္ခေတ္တ

II. အရက္ခေတ္တ en gew. အရက္ခေတ္တ KN. al meer en meer, hoe langer hoe meer; toenemen (misschien het Skr. tjaja, ophooping, en santjaja, bijeenhooping. PK.). အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ hoe langer hoe meer toenemen in menigte. အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ

အရက္ခေတ္တ အရက္ခေတ္တ

ἄλῆ κω. zva. ἄλῆ ἡ ἄλῆ en ἄλῆ ἡ ἄλῆ
ἄλῆ zva. ἄλῆ ἡ ἄλῆ ἡ ἄλῆ en
ἄλῆ ἡ ἄλῆ

ἄλῆ κν. heet, hitte, van het lichaam uitwendig,
door ongesteldheid (verg. ἄλῆ).

ἄλῆ κν. put, waterput. ἄλῆ ἡ ἄλῆ
een horizontaal liggende put in de onderaardsche
gangen van het waterpaleis te Djokjokarta, met
vele gaten of openingen aan de kant, waarin men
zich zou kunnen verschuilen. ἄλῆ ἡ ἄλῆ
ἄλῆ spr. — ἄλῆ ἡ ἄλῆ iets in de put gooijen. ἄλῆ
ἄλῆ spr. — ἄλῆ ἡ ἄλῆ iets dat als een put
gemaakt is.

ἄλῆ zie ἄλῆ

ἄλῆ zie ἄλῆ

ἄλῆ of ἄλῆ κν. naam van een hoogen
vulcanischen berg in het oosten van Java; in de
mythologie de zetel van God Goeroe (van ἄλῆ en
ἄλῆ Skr. soeméroe, de heilige berg Meroe).

ἄλῆ κν. verkwikt; zich verfrischt gevoelen; ver-
kwikkend (verg. ἄλῆ en ἄλῆ). ἄλῆ ἡ ἄλῆ
frisch en verkwikkend. — ἄλῆ ἡ ἄλῆ
zich verkwikken of verfrisschen.

ἄλῆ κω. en κν. koeltje, koel luchtje (Skr. sa-
míraṇa, lucht, wind).

ἄλῆ zie bij ἄλῆ

ἄλῆ zie bij ἄλῆ

ἄλῆ zie bij ἄλῆ

ἄλῆ zie bij ἄλῆ

ἄλῆ of ἄλῆ κν. een kleine portie, het te-
genovergestelde van ἄλῆ

ἄλῆ zie bij ἄλῆ

ἄλῆ zie bij ἄλῆ

ἄλῆ zie bij ἄλῆ

ἄλῆ of ἄλῆ zie bij ἄλῆ

ἄλῆ zie bij ἄλῆ

ἄλῆ zie bij ἄλῆ

ἄλῆ zie bij ἄλῆ

ἄλῆ zie bij ἄλῆ

ἄλῆ κ., ἄλῆ κ., naam van een resi-
dentie en hoofdplaats op Java. — ἄλῆ
ἄλῆ Samarangsch. ἄλῆ ἄλῆ
naar Samarang reizen. ἄλῆ ἄλῆ

ἄλῆ een Hollander, die naar Samarang reist.
ἄλῆ of ἄλῆ κν. frisch, helder, gezond,
van het waas of de kleur van het gelaat; frisch
rood of geel; verfrischt, verkwikt; ook opgefrischt,
lustig van aard (verg. ἄλῆ en ἄλῆ).

ἄλῆ I. κν. toebereid, gelooid leër; leër looijen
(verg. ἄλῆ); leëren band van een boek. II. Ar.

ἄλῆ, hoorend, als eigenschap van God. ἄλῆ ἄλῆ
ἄλῆ leërlooijer; werkmán in leër; zadelmaker;
boekbinder. ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ, hoorende en
ziende, als eigenschap van God. — ἄλῆ ἄλῆ leër
looijen; een boek in een leëren band binden. — ἄλῆ
ἄλῆ ἄλῆ leërlooijerij, leërwerkerij, zadelmakerij.

ἄλῆ κν. naam van een eetbare vrucht, waarvan
het kleverig sap tot lijm gebruikt wordt.

ἄλῆ zie ἄλῆ

ἄλῆ κν. even gelijk, bv. van grootte of van
krachten (verg. ἄλῆ en ἄλῆ). ἄλῆ ἄλῆ
ἄλῆ niet te vergelijken, niet in vergelijking kom-
men. — ἄλῆ ἄλῆ iemand of iets evenaren.

ἄλῆ of ἄλῆ κν. niet frisch ruiken, duf, bv.
van eten, daar een luchtje aan is, of van de lucht
van een lang gesloten kamer (verg. ἄλῆ ἄλῆ). —
ἄλῆ ἄλῆ of ἄλῆ ἄλῆ en ἄλῆ ἄλῆ κν.,
zie bij ἄλῆ

ἄλῆ κν. drukkend heet, benauwd warm; druk-
kende warmte (eigentlich indringende en inwendig
verhittende warmte, zooals die veroorzaakt wordt
door warme dampelucht; verg. ἄλῆ en ἄλῆ).

ἄλῆ ἄλῆ de warmte, het warm opgeven, van
den grond. ἄλῆ ἄλῆ de verhitting van den
wijn. ἄλῆ ἄλῆ de magtige werking
van de deugd op het gemoed van een ander. —
ἄλῆ ἄλῆ aan iets door indringing zich medeelen;
inwendig verhitten; drukkend, van de warmte. ἄλῆ
ἄλῆ ἄλῆ lijden door de inwerking van iets. ἄλῆ
ἄλῆ ἄλῆ gedrukt door de hitte, door de
hitte te lijden hebben.

ἄλῆ κν. 1. spreid, wat men over of onder iets
spreidt (verg. ἄλῆ ἄλῆ). 2. ontbijt, ontbijten
(verg. ἄλῆ).

ἄλῆ ἄλῆ zie ἄλῆ ἄλῆ

ἄλῆ ἄλῆ zie ἄλῆ ἄλῆ

ἄλῆ κν. al het benooidigde; al het benooidigde
hebben, van al het benooidigde voorzien zijn; toege-

rust (Skr. *samāpta*, voltooid. PK. *Vrg.* ဂုဏ်ဉ္ဇာ
en zie အပူကမိဉ္ဇာ). — အပူကမိဉ္ဇာ ခြံ ခြံ
nooddige voorzien. — အပူကမိဉ္ဇာ ခြံ
nooddige voorzien; met al het nooddige toegerust;
gegoed, welgesteld.

အပူကမိဉ္ဇာ K., zie အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ K., zie အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ of အပူကမိဉ္ဇာ en အပူကမိဉ္ဇာ
အပူကမိဉ္ဇာ of အပူကမိဉ္ဇာ KN. verwaard; hoogmoe-
dig, van iemand die zich veel laat voorstaan; zich
er veel op laten voorstaan, *bv.* een rijk man te
zijn (misschien van အပူကမိဉ္ဇာ). အပူကမိဉ္ဇာ
အပူကမိဉ္ဇာ een trotschaard, hoogmoedige.

အပူကမိဉ္ဇာ KN.; အပူကမိဉ္ဇာ (poët. အပူကမိဉ္ဇာ) 1. *zva.* အပူကမိဉ္ဇာ
of အပူကမိဉ္ဇာ 2. *zva.* အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ အပူကမိဉ္ဇာ အပူကမိဉ္ဇာ en အပူကမိဉ္ဇာ *zva.*
အပူကမိဉ္ဇာ *enz.* — အပူကမိဉ္ဇာ een brandende lont. G.

အပူကမိဉ္ဇာ အပူကမိဉ္ဇာ of အပူကမိဉ္ဇာ KN. diepe godsdienstige
aandacht, diep aandachtig gebed; diep aandachtig
bidden (Skr. *samādi*, diep godsdienstig ge-
peins, diepe godsdienstige aandacht, door den geest
van het zinnelijke af te trekken en op het boven-
zinnelijke te bepalen. *Vrg.* အပူကမိဉ္ဇာ en အပူကမိဉ္ဇာ). အပူကမိဉ္ဇာ
အပူကမိဉ္ဇာ met diepe aandacht den geest op het
bovenzinnelijke vestigen en bidden.

အပူကမိဉ္ဇာ naam van de buitenste poort van het hof
van *Balārā Endrā*.

အပူကမိဉ္ဇာ zie အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ zie အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ KW. *zva.* အပူကမိဉ္ဇာ (Skr. *sambūdāna*,
een poort).

အပူကမိဉ္ဇာ KN. voorgeven, *bv.* ziek te zijn, of iets te
kennen; veinzen (*erg.* အပူကမိဉ္ဇာ အပူကမိဉ္ဇာ အပူကမိဉ္ဇာ
အပူကမိဉ္ဇာ en အပူကမိဉ္ဇာ). — အပူကမိဉ္ဇာ
KW. *zva.* အပူကမိဉ္ဇာ en အပူကမိဉ္ဇာ —
အပူကမိဉ္ဇာ geveinsd. အပူကမိဉ္ဇာ
geveinsde vrolijkheid vertoonen door de uitdrukking
van het gelaat. — အပူကမိဉ္ဇာ bij iemand iets
voorgeven. — အပူကမိဉ္ဇာ huichelarij.

အပူကမိဉ္ဇာ of အပူကမိဉ္ဇာ KW. *zva.* အပူကမိဉ္ဇာ *Tj.* *Sengk.*
vier (Skr. *samoedra*). အပူကမိဉ္ဇာ, poët. de
bloedvloeijing van een vrouw, die de maandston-
den heeft.

အပူကမိဉ္ဇာ zie အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ K., zie အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ K., zie အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ zie အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ ook wel အပူကမိဉ္ဇာ KW. *zva.* အပူကမိဉ္ဇာ
အပူကမိဉ္ဇာ (Skr. *samoedja*, geheele menig-
te, collectie). အပူကမိဉ္ဇာ het geheel, het
alles te zamen.

အပူကမိဉ္ဇာ zie bij အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ zie အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ KN. mier (*erg.* အပူကမိဉ္ဇာ အပူကမိဉ္ဇာ
အပူကမိဉ္ဇာ en အပူကမိဉ္ဇာ); ook naam van een soort
van roodehond, jeukerige huiduitslag bij kinde-
ren. အပူကမိဉ္ဇာ naam van een soort van klei-
ne mieren, waarvan de beet jeuking veroorzaakt;
en van een uit knapen bestaand corps *pānā-kavans*
bij den Vorst. — အပူကမိဉ္ဇာ een jeukenden uit-
slag op den huid hebben.

အပူကမိဉ္ဇာ zie အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ KW. *zva.* အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ eign. van een vorstelijken priester; ook
van een zoon van *Ardjoenā* (Skr. *Soemitra*).

အပူကမိဉ္ဇာ KN. stadgenoot, landsman. G. (misschien
van အပူကမိဉ္ဇာ *dus eig.* van hetzelfde koord).

အပူကမိဉ္ဇာ (poët. အပူကမိဉ္ဇာ) KN. een term bij
het dobbelspel, als men met de drie steenen 4, 5
en 6 oogen werpt, wat een goede worp is.

အပူကမိဉ္ဇာ KN. een omheining van jonge bamboe. G. (*erg.*
အပူကမိဉ္ဇာ).

အပူကမိဉ္ဇာ zie အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ zie bij အပူကမိဉ္ဇာ II.

အပူကမိဉ္ဇာ zie bij အပူကမိဉ္ဇာ II.

အပူကမိဉ္ဇာ of အပူကမိဉ္ဇာ KW. en KN. *zva.* အပူကမိဉ္ဇာ
အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ KW. de wolkenhemel. G.

အပူကမိဉ္ဇာ K., zie အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ KW. verdriet, hartzeer.

အပူကမိဉ္ဇာ en အပူကမိဉ္ဇာ zie bij အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ *zva.* အပူကမိဉ္ဇာ zie bij အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ zie bij အပူကမိဉ္ဇာ

အပူကမိဉ္ဇာ III. toereikend, *bv.* van middelen om van
te leven (*erg.* အပူကမိဉ္ဇာ); KN. uit, van een kaart-
spel. — အပူကမိဉ္ဇာ KN. iets in het voorbijgaan meê-
pakken; door een zwaai met de hand iets raken;
ook iets afstooten, afweren, afpareren; *fig.* iets
afwijzen, van de hand wijzen (*erg.* အပူကမိဉ္ဇာ). အပူကမိဉ္ဇာ

ook iemand voldoende ondersteunen, voldoende in zijn behoeften voorzien (erg. պահպանել).

մեծ Գրքեր *Ml.* tijd of gelegenheid hebben, in de gelegenheid zijn, *zva.* անձի գործուն և առե Գրքեր

մեծ Գրքեր *zic* մեծ Գրքեր

մեծ Գրքեր *kw.;* մեծ Գրքեր *zva.* պատ Գրքեր և մեծ Գրքեր անպատ Գրքեր (մեծ Գրքեր *spr.*

պատ Գրքեր *kn.;* պատ Գրքեր *zva.* պատ Գրքեր *en zva.* քառ Գրքեր *ook kw. zva.* պատ Գրքեր *և պատ Գրքեր* de poedak-bloesem, in de scheef van de kelkbladen gehuld.

ան Գրքեր *eign. van een fabelachtigen grooten vogel, zoon van Garoedâ, oudere broeder van Ijafajoe (Skr. Sampâtî).*

ան Գրքեր *kw. zva.* ան Գրքեր Գրքեր *en ան Գրքեր (Skr. samâpta, voleind, voltooid, afgedaan).*

ան Գրքեր *kn.* page van adellijke familie aan het Hof (van ան Գրքեր *gelijk, en պատ Գրքեր omdat zij niet als gewone pânâkavans, maar als poetrâ's, beschouwd en bejegend worden).*

պատ Գրքեր *kd., zic* *bij ան Գրքեր .*

ան Գրքեր *kn.* bout, bilstuk, *van een viervoetig beest (erg. ան Գրքեր *bij ան Գրքեր).* ան Գրքեր ham. — քառ Գրքեր de bout afhakken.*

մեծ Գրքեր *kn.* af, afgekapt, afgebroken, afgescheurd, afgewaaid; afbreken, afscheuren; afgebroken, afgescheurd worden; *van een tak van een boom of lid van een lichaam (erg. պատ Գրքեր *en ան Գրքեր); fig.* gefnuikt, *van iemands magt. — քառ Գրքեր iets afbreken, afhakken, afscheuren; een verhaal afbreken. մեծ Գրքեր և մեծ Գրքեր iemand de beide armen afslaan, voor iemand van alle magt berooven. — ան Գրքեր mv. — մեծ Գրքեր afgebroken of afgehakt stuk; arm van een rivier; fragment, van een verhaal. — ան Գրքեր overal met lappen er afgescheurd, van een kleed.**

մեծ Գրքեր քառ Գրքեր *en ան Գրքեր zva.* մեծ Գրքեր *enz., maar van kleiner of teerder voorwerpen, zooals takjes of bloemen.*

ոք Գրքեր *kn.* 1. stop, prop, kurk, *zooals van een flesch (erg. մեծ Գրքեր).* 2. propachtig, rond en dik, *van de kam (դեղ Գրքեր) van een haan. — պատ Գրքեր iets stoppen, digtstoppen, met een stop of kurk digt maken; ergens een prop in doen; een gat*

met een stop digt maken. մեծ Գրքեր *verstopst geraakt. — ոք Գրքեր *benauwd, toegenepen, van de keel, maag of het hart.**

դեղ Գրքեր *kn.* 1. *naam van een fraaijen bloem, die in de bosschen gevonden wordt; in Bagelen, naar men zegt, zva. մեծ Գրքեր (2. zva. ան Գրքեր J.).*

դեղ Գրքեր *kn.* een kleine huisjesslak (erg. դեղ Գրքեր).

մեծ Գրքեր *kn.* moê, verdrietig, wanhopig, ten einde raad, het niet meer kunnen uithouden, *door verdrietelijkheden, mislukkingen, terging, enz.*

մեծ Գրքեր *kn.* voorspoedig, bestendig welgaan; meêloopen, voorspoed hebben; voordeelig, goed vooruit, gaan; voorspoedig groeijen.

ան Գրքեր *kn.* iets korts om meê te slaan, *zooals een pantoffel; een korte knuppel, kleiner dan մեծ Գրքեր (erg. դեղ Գրքեր). — քառ Գրքեր iemand met iets korts, dat men in de hand heeft, slaan; ook iemand met den rug van de geslingerde hand een slag geven. — քառ Գրքեր mv.*

ան Գրքեր *kn.* tegelijk met zijn tegenpartij vallen of sneuvelen in een gevecht (van ան *en պատ Գրքեր).*

պատ Գրքեր *kn.* beteuterd, beklemd; van vrees, angst of schrik bevangen; beteuterdheid, beklemdheid.

ան Գրքեր *zic* ան Գրքեր

ան Գրքեր *(poët. ան Գրքեր).* 1. *kl. van մեծ Գրքեր of ոք Գրքեր (erg. ան Գրքեր).* 2. *κ. van դեղ Գրքեր դեղ Գրքեր *en պատ Գրքեր* voornaamwoord van de tweede persoon. ան Գրքեր de voeten van den Vorst, dat is de Vorst zelf, Zijn Majesteit.*

ան Գրքեր *of մեծ Գրքեր *eign. van een Bagawan, Vorst van Bânâ-king, pleevader van Sindoerê-djâ, in de Brûtâ-joedâ-djarwâ.**

ան Գրքեր *kn.;* քառ Գրքեր *tegenaanslaan, aanklotsen, aandruischen. G. (erg. ան Գրքեր *en մեծ Գրքեր).**

մեծ Գրքեր *kn.;* մեծ Գրքեր *tegen iets aankletsen, kletsende aanslaan. ան Գրքեր be-kletst worden, een klets krijgen; iets tegen zich aan gekletst krijgen, bv. een golf.*

ան Գրքեր *kn.;* քառ Գրքեր *zva. քառ Գրքեր *va zva* ան Գրքեր *G. (erg. ան Գրքեր *bij ան Գրքեր).***

մեծ Գրքեր *kn.;* մեծ Գրքեր *wagge-len, slingeren, waggelend gaan, van ouderdom ,*

အရဟံက KW. naam van een wapentuig in den ouden tijd (misschien verb. van amoga, naam van de speer of schicht van Vorst Bagadatta, eig. niet missend. PK.).

အိမ်ဂံကု KN. verbastering van အိမ်ဂံကု and dit van အိမ်ဂံကု Ar. مسجد, masjid of masjid, moskee.

အိမ်ဂံကု N., အိမ်ဂံကု or အိမ်ဂံကု K., en tegelijk, tegelijk met, van iets dat tegelijk met iets anders gedaan wordt (verg. အိမ်ဂံကု). အရဟံကု al loopende eten. အိမ်ဂံကုကုကုကု sirih kauwen en tegelijk rooken. — အိမ်ဂံကု KN. iets tegelijk met iets anders, of onder iets anders, verrigten. အိမ်ဂံကုကုကုကု het kan (of mag) niet onder iets anders (als bijwerk) gedaan worden. အရဟံကုကုကုကုကု gaan en tegelijk (of onderwijl) met elkander praten. အရဟံကုကုကုကုကုကု naar prekoetoets luisteren onder het gebruik van een kop thee. Een ander အိမ်ဂံကု zie boven. — အရဟံကု or အိမ်ဂံကုကုကု en gew. အိမ်ဂံကု or အိမ်ဂံကုကု, wat tegelijk met iets anders verrigt wordt; bijwerk; ook tijdkorting, tijdverdrijf. အိမ်ဂံကုကု ook wat voor de schijn gedaan wordt, terwijl men intusschen eigenlijk iets anders doet; onder den schijn van. — အိမ်ဂံကုကုကု, iets dat zóo voor den schijn gedaan wordt.

အိမ်ဂံကု ook wel အရဟံကု eign. van één van de negen hoofdgoden, een zoon van God Goeroe (Skr. Sjamboe, naam van Siva en van Brahma. Een ander အိမ်ဂံကု zie bij အရဟံကု).

အိမ်ဂံကု verkorting van အိမ်ဂံကု

အိမ်ဂံကု KN. 1. een soort van weverskam, een lat met twee schuins ingestoken naalden, die op het weefsel gelegd wordt om de schering strak te trekken (verg. အရဟံကု). 2. de roerstut op een vaartuig, een schuins vooruitstekend hout, waaraan de roerpen met een luds is vastgemaakt (verg. အိမ်ဂံကု).

အိမ်ဂံကု KN. pit of lemmet, waaraan een kaars of lamp wordt aangestoken (verg. အရဟံကုကု); het ééne met kruid gevulde einde van een voetzoeker, waaraan deze aangestoken wordt. — အရဟံကုကု, zundgat van een geweer of kanon.

အရဟံကု eign. van een zoon van Krèsná (Skr. Sám-ba, naam van een godheid. PK.).

အရဟံကု zie bij အရဟံကု
အိမ်ဂံကု KN. eerbewijs; eerbiedige begroeting; bewijs van eerbied van een mindere jegens een meerdere, door de tegen elkander zamengevoegde handen zóo naar het voorhoofd te brengen, dat de toppen van de duimen den punt van den neus raken. အိမ်ဂံကုကုကု gew. အိမ်ဂံကုကု ook အိမ်ဂံကုကု Godsvereering, eeredienst; zijn godsdienst verrigten, bidden, zooals in de moskee (verg. အိမ်ဂံကုကုကု en အရဟံကုကု). အိမ်ဂံကုကုကုကုကု en အိမ်ဂံကုကုကုကုကု zie bij အရဟံကုကု en အိမ်ဂံကုကု — အိမ်ဂံကု (poët. အိမ်ဂံကု) iemand eerbiedig begroeten; een sém-bàh maken; god vereeren, aanbidden, bv. အိမ်ဂံကုကုကုကု afgodsbeelden aanbidden. အိမ်ဂံကုကုကု zva. အရဟံကု — အရဟံကုကု poët. zva. အိမ်ဂံကု — အိမ်ဂံကုကု tot heil van een overledene de door deze verzuimde gebeden verrigten. — အိမ်ဂံကုကု of အိမ်ဂံကုကု het eerbiedig begroeten, enz. — အိမ်ဂံကုကုကု (voorwerp van eerbiedige vereering), hooge, vorstelijke titel, vroeger wel door vorsten gevoerd, en later wel door den Vorst verleend aan een in graad van bloedverwantschap boven hem staanden prins, bv. aan een oudoom.

အိမ်ဂံကု KN. zva. အိမ်ဂံကုကု J.; vermeerderen. G. (verg. အိမ်ဂံကု). — အိမ်ဂံကုကု iets op nieuw batikken; iets, zooals een verroeste geelkoperen pñdok, weer als nieuw oppoetsen. — အိမ်ဂံကုကုကု op nieuw gebatikte stof.

အိမ်ဂံကုကု zie bij အိမ်ဂံကု

အရဟံကုကုကုကု zie bij အရဟံကု

အိမ်ဂံကု KN. een schepnet met een langen steel (verg. အိမ်ဂံကုကု en အရဟံကု). အိမ်ဂံကုကုကုကုကုကု naam van een groene glimmende vlieg, een soort van Spaansche vlieg. အိမ်ဂံကုကု KN. naam van een klein vliegje, dat 's avonds iemand wel in de oogen vliegt. — အိမ်ဂံကုကု door de lucht vliegen, zooals een bliksemschicht; op iets aanvliegen, zooals een roofvogel op zijn prooi, ook van een bliksemschicht of donderkeil (အိမ်ဂံကု), die ergens inslaat of iemand treft; op iets aanvliegen en weggrijpen; met een sambèr vissen. အိမ်ဂံကုကုကုကုကု glimmend groen, gelijk een Spaansche vlieg. အိမ်ဂံကုကုကုကု aanhoudend door de lucht vliegen, van bliksemschichten. — အိမ်ဂံကုကု poët. hetz. — အိမ်ဂံကုကုကု iets in de vlugt opnemen. — အိမ်ဂံကုကု het door de lucht vliegen, enz.

216 KN. wat met den mond gespoten wordt, vooral om als geneesmiddel een wonderkracht uit te oefenen; het met opene en natte bek blazen, zooals van een eend of slang (verg. 217 en 218). 216 en 216 spr. met anijs (of venkel) bespoten (wat een schadelijke uitwerking moet hebben). 216 een klein rijk, dat geen vorstendommen onder zich heeft. 216 getroffen door veler vervloeking. 216 spr. 216 van een altijd gezond geblevenen, en van een ondeugenden jonge. — 216 (poët. 216) iets met den mond spuiten of uitspuiten; met opene en natte bek blazen, zooals een eend of slang; fig. iets beletten, tegenhouden. — 216 iemand uit den mond bespuiten. — 216 met iets spuiten of bespuiten; vuur uitspuiten, van een vuurspuwenden berg; iemand laten bespuiten, door spuitingen laten cureren. — 216 spuitende; spuiten, uitbruischen. — 216 van alle kanten uitspuiten.

217 KN. manziek, van een vrouw, die geen man kan zien, of zij wordt dadelijk verliefd.

218 KN. woekerplant, klimgewas, op de bast van boomen en takken (verg. 218); de veeren aan de pooten van kippen en vogels; bladen, zooals van bolgewassen, die onmiddelijk zonder stengel uit den grond voortkomen; ook naam van een kinderspel met sawopitten of steentjes. 218 een kip met veeren aan de pooten. 218 het borsthaar van een mensch. 218 spr. — 218 in de spreektaal zva. 218

219 KN. gesnoef, snoevende, uitdagende en uittartende taal. 219 zulk een gesnoef voeren. 219 219 aanhoudend uittarten en snoeven. — 219 snoeven, pochen. — 219 tegen iemand een snoevende taal voeren; iemand snoevende uittarten.

220 KN. wel, in den grond of in een put (verg. 220). 220 welwater. — 220 wellen, opwellen. — 220 kleine welwatersbron (verg. 220); ook zva. 220 plaats waar een wel is of wellen zijn.

220 of 220 zie bij 220

221 KN. ligtzinnig, niet ernstig, niet met ernst en nauwgezetheid; achteloos, slordig, in zijn werk of wat men te doen heeft; slabakken; brutaal uit ligtzinnig gebrek aan eerbied; gekheid maken; joken (het tegenovergestelde van 222). — 221 met iets ligtzinnig, achteloos, zonder ernst tewerkgaan; met iets de gek steken; met of tegen iemand gekheid maken of gekscheren; iemand foppen. — 221 of 221 ligtzinnig, niet ernstig, van aard; gekheid; gekheid, grappen maken; jokken, schertsen; schertsenderwijs, uit gekheid, voor de grap, niet in ernst gemeend.

221 of 221 KN.; 221 een gevleugeld paard.

221 KN. zich verbreiden, rondom laten merken, van een geur (verg. 221).

221 221 en 221 KN. aan de rand ingescheurd of uitgescheurd, van papier of harde voorwerpen, zooals een lineaal (verg. 221). — 221 iets aan den rand scheuren, afscheuren of uitscheuren. — 221 scheur in de rand; het uit- of afgescheurde. 221 een uit- of afgescheurde splinter, een splinter van iets.

221 zie 221

221 of 221 KW. zva. 221 KN. stralen schieten van onder de oosterkerm, van zon of maan; lichte strepen krijgen, van sommige rijpende vruchten. — 221 met zijn stralen te voorschijn komen, van de zon; met stralen uitspuiten, van bloed uit een wond; zich overal mooi groen beginnen te vertoonen, van het padigewas; (ook met zand gooijen. G.). — 221 met stralen uitspuiten, van bloed uit een wond.

221 KN.; 221 door een reet of spleet met een vlakke straal vocht doorlaten of uitschieten, bv. van een lekken emmer; zich verdeelen en verspreiden of uiteengaan, van een vlakke straal; door een reet of opening heenschijnen, van een licht of straal; ook niet zuiver, bv. van de stem, als de keel niet glad is.

221 KW. zva. 221 (Skr. sambra ma, haast; ook respect, reverentie; zva. het Fr. empressement. PK.). — 221 en KN. zva. 221 verwelkomen met

opschik (bv. van een bruid) er bekoorlijk uit te zien.

ἄρῆ KN. de ronde, het rondgaan van een patrouille; de ronde doen; naar iets rond zien, rondgaande zoeken, onderzoeken (vrg. ἄρῆ); ook naam van een boezen geest, aan wiens werking kramp in de buik of maag wordt toegeschreven. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ en ook enkel ἄρῆ benaming van een erge oogontsteking, waarbij de oogen rood, jeukend en etterig zijn. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ook naam van een geneeskrachtig blad. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ benaming van een epidemische ziekte in de beenen (volgens sommigen ook, in de armen), waardoor die geheel verzwakken en uitteren, totdat men niet meer loopen kan (in 't Mal. bère-bèri-ziekte genoemd). Ook buffels overkomt deze ziekte. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ omme-gaande regter; regtbank van omme-gang. — ἄρῆ ἄρῆ om iets de ronde doen; naar iets al rondgaan-de zoeken; over iets al rondgaande het toezigt hou-den, zooals een opzigtger doet. — ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ aan de sambang-ziekte lijden.

ἄρῆ N., ἄρῆ K., verlengstuk; wat aan iets aan-gelacht, aangezef of aangeknoopt wordt tot verleng-ing; het gelacht zijn van iets; voortzetting, ver-volg, van een verhaal. ἄρῆ ἄρῆ uitleggingen tot vergrooting van koffijtuinen. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ tot voortzetting van het fakkellicht (als de fakkels ten einde zijn) hebben wij het maanlicht. — ἄρῆ ἄρῆ (ἄρῆ ἄρῆ) en ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ iets lasschen, samenlasschen, aaneenknoopen, aan-eenhechten, verlengen. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ het leven van iemand verlengen, hem voor ondergang behoeden. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ het woord in een gesprek opvatten. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ en ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ spr. — ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ aan iets aanlasschen of aanknoo-pen; aan iets een stuk aanzetten; aan een ander zich achter aansluiten in een rei. ἄρῆ ἄρῆ KN., ἄρῆ ἄρῆ KD., op of na hetgeen een ander in een gesprek gezegd heeft, het woord opvatten of opne-men, daaraan aanknoopen. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ zva. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ — ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ iets ergens aanlasschen of aanknoopen. — ἄρῆ ἄρῆ KN. zich aansluiten achter anderen in een rei of stoet; het woord opnemen. — ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ aaneengelacht, zamengeknoopt; aanknoopsel;

de knoop, het verband of de lasch. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ zonder naad, uit één stuk, bv. van een ta-pijt. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ het zich laten aaneenknoo-pen. — ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ het aanlasschen of aanknoopen.

ἄρῆ KN. benaming van eenige planten, die tot ge-neesmiddel gebruikt worden. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ of ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ naam van een in 't wild groeiende plant van 3 of 4 voet hoog, met dofgyroene wolachtige bladen en een kamferachtigen reuk, veel op salie gelijkend. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ (of ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ), een plant met kleinere gladdere blaadjes, bitter van smaak.

ἄρῆ of ἄρῆ ἄρῆ KN. een sjerp of lang breed lint over het dienstkleed van de vrouwen van minderen rang, als zij voor den Vorst verschijnen, gelijk de ἄρῆ van de prinsessen. (Het onderscheid bestaat hierin, dat de ἄρῆ zonder, de ἄρῆ met plooi-jen en vouwen is. — ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ of ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ een ἄρῆ dragen, benaming van de genoemde dienstkleeding.

ἄρῆ KN. zva. ἄρῆ ἄρῆ ook het darmnet (zva. ἄρῆ ἄρῆ). — ἄρῆ ἄρῆ bijdragen, een bijdrage geven, vooral tot het vieren van een groot feest, zooals een bruiloft; ook voor het geeft toch iets, het is toch wat (ook zva. ἄρῆ ἄρῆ, liever, eerder, ik zou liever. J.). — ἄρῆ ἄρῆ of ἄρῆ ἄρῆ bijdrage, voor-al tot het vieren van een groot feest, door de ge-noodigden aangebracht, en ook door de hoofden geëischt van de opgezetenen van hun landerijen. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ bijdrage tot de passagiersvracht.

ἄρῆ KW. zva. ἄρῆ KN. zva. ἄρῆ ἄρῆ — ἄρῆ ἄρῆ KW. zva. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ en ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ zie ἄρῆ

ἄρῆ KN. veiuzen, huichelen; geveinsd, huichelend, huichelachtig, schijnheilige (vrg. ἄρῆ ἄρῆ); ook ἄρῆ en ἄρῆ ἄρῆ heimelijk in onzekerheid of twij-fel (vrg. ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ ἄρῆ en ἄρῆ ἄρῆ).

ἄρῆ KN. verhit, verhitting, van het lichaam door ongesteldheid, aan den huid te voelen (vrg. ἄρῆ ἄρῆ en ἄρῆ ἄρῆ); fig. van het binnenste, ook verdriegt, vol kommer, in moeilijkheid.

ἄρῆ KN. warm afgeven, van een heet voorwerp of van het lichaam (vrg. ἄρῆ en ἄρῆ ἄρῆ) ἄρῆ zie bij ἄρῆ

අනුරා *zie bij ηλίου*
 අනුරා *zie අනුරා*
 අනුරා *of අනුරා* KN. groote verbeelding van zich zelf hebben, ingebeeld, vol inbeelding (*erg. η. σου 2., en අනුරා*).
 අනුරා *Ar. zva. අනුරා* als eigenschap van God (*accusatief-vorm van අනු, of verb. van den nominalief sami'o en*).
 අනුරා *of අනුරා* *zie bij අනු*
 අනුරා KN. verrukkelijk.
 අනුරා KN., අනුරා KD., watermeloen. *අනුරා* doorgesneden worden als een watermeloen, *spreekwijs* voor in tweeën, in twee gelijke deelen, gedeeld of gesplitst worden.
 අනුරා 1. KW. *zie bij අනු* 2. KN. *zie bij අනු*
 අනුරා *zie bij අනු*
 අනුරා *zie bij අනු*
 අනුරා KN. naam van een kruid, dat op waterachtige plaatsen groeit en als groente gegeten wordt. *අනුරා* naam van een heester.
 අනුරා en අනුරා *zie bij අනු*
 අනුරා in de spreektaal verkorting van *අනුරා*
 අනුරා *zie අනු*
 අනුරා *zva. අනුරා*
 අනුරා KN. 1. naam van een plant, ook tot onderscheiding *අනුරා* genoemd, met kleine ronde blaadjes, en van de fraai roode, platronde boontjes, die er aan groeijen, en die als goudgewigt gebruikt worden, grein. 2. de waarde van een kwart wang of twee en een halve duit. 3. naam van een rivierisch. *අනුරා* ook wel *අනුරා* en *අනු* een grein. *අනුරා* ook wel *අනුරා* drie grein. *අනුරා* en verk. *අනු* naam van een half kruipend heestergewas met kleine ronde blaadjes, en van de kleine half roode, half zwarte boontjes, die er aan groeijen (*zie ook අනු* boven). De bladen, die zoetachtig van smaak zijn, leveren een goede borstthee. — *අනු* of *අනු* bij sâgâ's afgewogen.
 අනුරා KN. sago, het merg van den sago-palm. — *අනු* sago maken of bereiden; een boom tot het maken van sago gebruiken. — *අනු* naam van een lekkernij, van rijst, klapper en suiker bereid.
 අනුරා N., *අනුරා* K., gekookte rijst (*erg. අනු*).

අනු gekookte maïs. *අනු* een slechte soort van gekookte rijst van een roodachtige kleur, die door het geringe volk gegeten wordt. — *අනු* *අනු* iemands rijst (zoals wij zeggen, iemands brood), ook wel *zva. අනු*
 අනු 1. K. of KD. van *අනු* 2. KI. van *අනු* — *අනු* K. of KD. van *අනු*
 අනු 1. KW. *zva. අනු* 2. KN. het ongeweven einde van de schering van een weefsel, dat bij het maken van een kled afgesneden wordt. *අනු* *අනු* een kampoech, daar de *අනු* nog aanzit, d. i. een nieuwe kampoech. — *අනු* (*poët. අනු*) *zva. අනු* voor iemand op zijn hoede zijn, iemand wantrouwen, argwanend in het oog houden (*erg. අනු*). *අනු* *අනු* *zva. අනු*
 අනු KN. een stukje platgeslagen bamboe of woeloch, aan het ééne einde ingesneden, om daarmee ruw hout glad te schuren. — *අනු* houtwerk met een *අනු* glad schuren. — *අනු* het vuur opstoken, door nieuw brandhout of het half afgebrande hout dieper in het vuur te duwen.
 අනු KN. naam van een boom en van de bast daarvan, die tot het roodverven van stoffen gebruikt wordt, ook *අනු* genoemd. — *අනු* met sogâ roodverven. — *අනු* met sogâ roodgeverwd of rood te verven. — *අනු* pot of bak voor sogâ-verf.
 අනු K., *zie අනු*
 අනු N., *අනු* K., beloven, toezeggen; aannemen of op zich nemen iets te doen; ook zich beloven, bv. van veel te zullen vangen. — *අනු* *අනු* iemand iets beloven of toezeggen; iets, zoals een uitdaging van iemand, aannemen. *අනු* *අනු* iemands belofte of toezegging, wat iemand aangenomen of op zich genomen heeft. *අනු* *අනු* de belofte doen; de toezegging geven. — *අනු* *අනු* *අනු* iets beloven of toezeggen aan iemand; iets beloven tot iets te zullen aanwenden. — *අනු* *අනු* *අනු* zich bereid toonen om iets aan te nemen of op zich te nemen; ligtvaardig in het beloven en toezeggen.
 අනු K., *zie අනු*

աղբյուր KN.; բռնաբերել շա. բռնաբերել (zie bij
աղբյուր).

Աղբյուր KN. schrobzaagje, handzaagje met groote
tanden om scheden van binnen breed en hoekig
uit te zagen. — անոթաբերել met een schrob-
zaagje zagen of uitzagen.

Աղբյուր KN. een stok of bamboe met een daar-
aan gevlochten soort van mandje, daar men iets
duwende meé afstoot (դրոշմաբերել).
— անոթաբերել iets, zooals vruchten van een
boom, met een անոթաբերել duwende afstooten.

Անոթե աղբյուր KN. statig, van iemand die er statig
uitziet of statig gekleed is; statig, indrukwekkend,
van een moskee; statig, van een woud; ook van
een dorp of hof, met veel statig geboomte.

Աղբյուր KN. 1. zie անոթե 2. TD. շա. աղբյուր — անոթ
աղբյուր TD. շա. անոթաբերել

Աղբյուր KN. steek, pijnlijk stekend of drukkend
gevoel in het lichaam, vooral in den buik (erg.
դառնաբերել en անոթաբերել). անոթաբերել
անոթաբերել, aanhoudend of bij herhaling zóo pijnlijk ste-
ken. — աղբյուրաբերել zulk een pijnlijk stekend
gevoel hebben.

դառնաբերել KN. ijzeren pook, om het vuur op te
poken; stoker; schuif aan een deur; ook շա. դառ
դառաբերել sleutel; en barsch, ruw, van iemands
taal (erg. աղբյուր). դառնաբերել taude-
stoker; en met een taudestoker de tanden schoon-
maken. դառնաբերել անոթաբերել of դառնաբերել
անոթաբերել naam van een kruipend waterinsect met een
lang puntig staartje, dat zich onder de steenen in
ondiepten ophoudt. — դառնաբերել met een
stok of iets dergelijks poken, porren, peuten; in
iets porren of peuten (erg. անոթաբերել van աղբյուր
անոթ). — դառնաբերել meervoud.

անոթաբերել, zie անոթե

անոթաբերել of անոթաբերել KN.; անոթաբերել of անոթ
անոթաբերել grazen, van beesten; ook gras of iets derge-
lijks met de hand uit den grond trekken. — ան
անոթաբերել of անոթաբերել meervoud.

անոթաբերել KN. behoorlijk schoon, van een man, gelijk
դառնաբերել van een vrouw (erg. անոթաբերել). — ան
անոթաբերել zie beneden.

դառնաբերել TP. շա. դառնաբերել of աղբյուր en
անոթաբերել

աղբյուր of դառնաբերել en անոթաբերել 1. KW. շա.

աղբյուր անոթաբերել en անոթաբերել 2. աղբյուր
of աղբյուր, en անոթաբերել. onthaal, als mooi-
jer woord dan անոթաբերել (Skr. soegata, wel, goed
gedaan; ook een heilige, Boedaheilige, Boedistisch;
ածգատա, verwelcoming, begroeting. Erg. դառ
անոթաբերել). — անոթաբերել անոթաբերել en անոթաբերել,
als mooijer woord dan անոթաբերել — անոթաբերել.
voor անոթաբերել — անոթաբերել. voor անոթաբերել
— անոթաբերել, voor անոթաբերել

աղբյուրաբերել KW. een pauditá, die iets opbrengt. G.
(Skr. soegotra, van goede familie. PK.).

դառնաբերել zie աղբյուրաբերել

անոթաբերել zie bij դառնաբերել

անոթաբերել en անոթաբերել; zie bij դառնաբերել

անոթաբերել zie անոթաբերել

անոթաբերել of անոթաբերել KN. naam van een hoogen
boom, waarvan het hout tot brandhout, en ook wel
tot timmerhout, gebruikt wordt.

անոթաբերել, zie անոթաբերել

աղբյուր KN. norsch, barsch, in het spreken (erg.
դառնաբերել անոթաբերել անոթաբերել անոթաբերել
en անոթաբերել).

դառնաբերել Holl. zegel (erg. անոթաբերել).

դառնաբերել KN. loot, waterloot, regt opgaande
loot uit den wortel, stam of takken van boomen;
uit de wortels van de gesnedene padi opschietende
looten, opschot; zulke uitloopende looten of opschot
krijgen. — դառնաբերել անոթաբերել looten doen schie-
ten, uit doen loopen. — դառնաբերել անոթաբերել een
loot, een spruit; de waterlooten; ook naam van een
klein soort van vaartuij, en van een uit kētan be-
reid gebak.

անոթաբերել KN.; անոթաբերել zich afgezonderd hou-
den van de anderen, op zich zelf blijven, geen
omgang houden met de anderen; anders zijn of
doen dan de anderen; een zonderling zijn, een
uitzondering maken (erg. անոթաբերել անոթաբերել en
աղբյուրաբերել).

անոթաբերել of անոթաբերել KN. naam van het lettertee-
ken զ.

անոթաբերել KN. afbreken, afgebroken worden, niet voort-
gaan of doorgaan, bv. van iemands rede en van
een blindlopende weg; afsluiting door een schot
of heining. In verhalen wordt het gebruikt, waar

en անոթազննող spr. — անոթ անոթ en անոթ
անոթ. zva. անոթ en անոթ. kl. zva. անոթ
— անոթ. kl. zva. անոթ

անոթ en անոթ zie անոթ
անոթ en անոթ. kw. zva. անոթ անոթ
en անոթ (erg. bij անոթ).

անոթ en անոթ zie անոթ

անոթ. kn. iets daar men met een zwaai meê slaat;
de kling van een sabel; een sabel; de slag van een
zweep (erg. անոթ անոթ անոթ en անոթ
անոթ dat het sterk gevlochten eindje van
den zweeps slag beteekent). անոթանոթ de
omtrek die tot een huis behoort, en zva. անոթ
անոթ (erg. անոթ. kw. en անոթ 2.).

— անոթ 1. naar iemand of iets met een
zwaai slaan; iemand of iets met een sabel, zweep
of iets dergelijks slaan. 2. met al zijn toebehooren,
bv. անոթանոթ een paard met tuig en al. անոթ
անոթ een slingerslag weg- of meekrijgen, bv.
van een zweeps slag; fig. even als անոթանոթ door
eenig ongeluk getroffen worden, een ziekte beloopn,
een toeval krijgen, in een regtzaak meê betrokken
raken. անոթանոթ door Amors schicht
getroffen. անոթանոթ door slechten
wind beloopn, van een vaartuig, dat met slechten
wind te kampen gekregen heeft. — անոթանոթ
met iets zwaaijende slaan; met iets naar iets slingeren.

անոթ Ar. ثابث, thâbit, kn. wat vast staat
en constant is; wat aan iets uit zijn natuur en
onveranderlijk eigen is.

անոթ en անոթ zie անոթ

անոթ of անոթ. kn. afgescheurd, daar iets van
afgescheurd is, bv. van een stuk papier of lijnwaad
(erg. անոթ). անոթանոթ naam van een
visch. — անոթ of անոթ (poët. անոթ
անոթ անոթ) iets afscheuren of aftrekken; iets
van een geheel of zekere hoefveelheid afnemen; iets
afsnijden, afknippen; een blad van een nieuw boek
opensnijden; iets scheef inscheuren, insnijden, in-
zagen, inhakken; schuins een andere weg inslaan
of van de weg afgaan; fig. afgaan, afwijken, bv. van
het regl. անոթանոթ iets verscheuren, in
stukken scheuren, door het ééne stuk voor, het an-
dere na, af te scheuren (erg. անոթանոթ en անոթ
անոթանոթ). — անոթանոթ meerroud.

անոթ. kn. 1. uitroep, wat door iemand uitgeroe-
pen wordt; geroep, wat zich laat hooren, gewag,
mare; het luiden van een naam. 2. betrokken, niet
helder, van het gelaat van iemand die pas uit den
slaap komt of treurig gestemd is (erg. անոթ en
անոթ). 2. naam van een visch. անոթանոթ
rof! rof! een uitdrukking van iemand, die onbe-
zonnen het ééne voor, het andere na, verspilt of
verdoet. — անոթ (poët. անոթ) iets uit-
roepen, vermelden, opnoemen; iemand of iets noe-
men met dezen of dien naam; van iemand of iets
gewagen of gewag maken, door den naam te noe-
men; iemand aanroepen; Gods naam aanroepen;
en zoo ook enkel անոթ voor God aanroepen;
als ook door een uitroep te kennen geven, dat men
verkeerd of onverstandig handelt; (անոթ. kw.
om zich hecu slaan. G.). անոթանոթ god-
vergeten, ook voor onverstandig of ergerlijk. անոթ
անոթ vermeld, opgenoemd; het opgenoemde. ան
անոթանոթ als kundig bekend staan. — անոթ
անոթ van iets gewag of melding maken; iets op-
noemen of uitspreken. — անոթանոթ of անոթ
անոթ wat van iemand of iets gemeld wordt, de
goede of slechte naam, dien iemand of iets heeft;
naam of beuaming, waarmede iemand genoemd wordt.

Zoo ook անոթանոթ en անոթանոթ
անոթանոթ en անոթանոթ zva. անոթ en ան
անոթ J.

անոթ zie անոթ
անոթ 1. kw. eensklaps, onmiddellijk. 2. kn.
net van pas, juist om het lijf sluitend, van kleé-
ren. — անոթ zva. անոթ 1. en 2. —
անոթանոթ pass., fig. ook in den zin van ան
անոթ en անոթանոթ — անոթանոթ net
van pas voor het gebruik, niet te lang of te kort;
bereidvaardig, altijd onmiddellijk gereed en vaardig.

անոթ Ar. ص. ص. ص. sokbat, kn. vriend
(erg. անոթ en անոթ). — անոթան
անոթ of անոթանոթ het vriend of bevriend zijn,
of de vriendschap, met een ander. — անոթան
անոթ of անոթանոթ als vrienden, in vriend-
schap, met een ander leven. — անոթանոթ
vriendschap.

անոթանոթ kn. het inachtnemen van de beleefdheid
in den omgang met iemand, zoodat men iemand

derd. **ἄνθη** negendhalve wang. — **ἄνθη** *eijn. van een zoon van Setyaki.* — **ἄνθη** elk negen. — **ἄνθη** of **ἄνθη** negen geworden, negende. — **ἄνθη** de negende mangsá. **ἄνθη** of **ἄνθη** zie bij **ἄνθη** — **ἄνθη** KN. aardeu pan, waarin zonder olie gebakken wordt; de negen op een kaart.

ἄνθη KW. *zva.* **ἄνθη** *zva.* **ἄνθη** en **ἄνθη** voor iemand, *bv.* voor een kind dat ziek is, een plegtige gelofte doen; ook iemand plegtig bezweren iets te doen.

ἄνθη KN. wat voor de reis meêgenomen wordt, reisgeld, teerkost. **ἄνθη** reisgeld. **ἄνθη** reisgeld meênemen. **ἄνθη** cigaren voor de reis meênemen. **ἄνθη** iets voor den ouden dag (op zijn levensreis). — **ἄνθη** (poët. **ἄνθη**) iemand iets voor de reis meêgeven. **ἄνθη** (of **ἄνθη**) *z.*, **ἄνθη** (of **ἄνθη**) *z.*, iemand goede reis wenschen. **ἄνθη** *spr.* — **ἄνθη** iets voor de reis meêgeven aan iemand; iets tot reisgeld of teerkost besteden of aanwenden. — **ἄνθη** of **ἄνθη** voor reisgeld of teerkost; voor reis- en verblijfkosten.

ἄνθη 1. zie **ἄνθη** 2. verkeerde spelling voor **ἄνθη** van **ἄνθη**

ἄνθη KW. *zva.* **ἄνθη** — **ἄνθη** KN. metaal in een vorm gieten. **ἄνθη** gielgieter. — **ἄνθη** onder het beheer van een ander. — **ἄνθη** gietsel, gietwerk; gegoten (*bv.* **ἄνθη** gegoten vingerring); en onder het beheer van een ander. Ook **ἄνθη** *zva.* **ἄνθη** of **ἄνθη** gietvorm voor metalen.

ἄνθη zie **ἄνθη**

ἄνθη *z.*, **ἄνθη** *z.*, hoorn van een beest. **ἄνθη** **ἄνθη** hertehoorn, hertschoorn. **ἄνθη** hoornachtige uitwas aan het lichaam van een mensch. **ἄνθη** met horens, horens hebben. **ἄνθη** *spr.* — **ἄνθη** met de horens stooten (*erg.* **ἄνθη**). — **ἄνθη** een beek of rivier, die in een andere rivier uitloopt; ook een smalle zijwaarts inloopende zeeboezem.

ἄνθη 1. verkeerde spelling voor **ἄνθη** 2. **ἄνθη** of **ἄνθη** zijde, *zoovels* zijden garen of koord-

je (*erg.* **ἄνθη**). **ἄνθη** zijden stof, als soort van stof.

ἄνθη en *gew.* **ἄνθη** *zva.* **ἄνθη** en **ἄνθη** (*Sk.* **ἄνθη**, leeuw; in samenstellingen uitstekend); KN. voor leeuw, anders tot onderscheiding **ἄνθη** (**ἄνθη** of **ἄνθη** KW.) genoemd. **ἄνθη** naam van een corps *pradjoevits* van den Vorst, die de post van scherpregters waarnemen. **ἄνθη** zie bij **ἄνθη** **ἄνθη** *spr.*

ἄνθη KN; **ἄνθη** er bij zitten zonder in iets meê te doen, *bv.* bij een werk, gesprek of spel.

ἄνθη zie **ἄνθη**

ἄνθη en **ἄνθη** zie **ἄνθη**

ἄνθη zie bij **ἄνθη**

ἄνθη zie bij **ἄνθη**

ἄνθη KN; **ἄνθη** duizelig worden, draaijing in het hoofd gevoelen, op het gezigt van een woelige beweging, of wanneer men in de diepte of van een hoogte naar beneden ziet (*erg.* **ἄνθη** en **ἄνθη**).

ἄνθη zie bij **ἄνθη**

ἄνθη zie **ἄνθη**

ἄνθη zie bij **ἄνθη**

ἄνθη of **ἄνθη** KN. naam van een hoogen wilden boom, waarvan djoekoengs en kleine *Jav.* huisjes gemaakt worden. (De bladen zijn doodelijk voor buffels en koeijen, ofschoon ze niet weigeren die te eten. J.).

ἄνθη KW. *zva.* **ἄνθη** en **ἄνθη** KN. wat als gevaarlijk ontweken of vermeden moet worden, wat onheil of ongeluk aanbrengt, door eenigen bovennatuurlijken invloed. **ἄνθη** een ongelukkige dag, dien men vermijden moet bij het volvoeren van een voornemen (*erg.* **ἄνθη** en **ἄνθη**). **ἄνθη** de ongelukkige dag van het jaar, dat is de eerste van de maand Soerâ. **ἄνθη** ongelukkige dag in een maand, *nam.* de Zaterdag en Zondag in de maanden Soerâ, Sapar en Bêsar; de Maandag en Dinsdag in de maanden Moeloed, Rabingoelakir en Djoemadilawal; de Woensdag en Donderdag in de maanden Djoemadilakir en Rêdjêp; en de Vrijdag in de maanden Ramêlan, Sawal en Doelkangidah. **ἄνθη** wat het ongeluk van een land aanbrengt. **ἄνθη**

ἄλῆ een ongeluksvorstin. ἄλῆ ἐπιβαλὼν een ongelukkige grond, daar de menschen veel ziek worden of sterven. — ἄλῆν iets doen waardoor men zich een onheil kan berokkenen, iets op een ongelukkig dag verrigten. — ἄλῆν ἰσχυρῶς iets ongelukkig maken; iets een ongeluk aanbrengen, zoodat iets niet goed afloopt. — ἄλῆν ἰσχυρῶς iets onheil-aanbrengends, een gevaarlijke zaak of handeling.

ἄλῆν KN. muf, duf (verg. ἄλῆν ἰσχυρῶς).

ἄλῆν KW. zva. ἄλῆν ἰσχυρῶς KN. zva. ἄλῆν of ἄλῆν ἰσχυρῶς — ἄλῆν ἰσχυρῶς KN. op iemand inwendig vergramd of verbitterd zijn; of wel zva. ἄλῆν ἰσχυρῶς — ἄλῆν ἰσχυρῶς ἄλῆν of ἄλῆν ἰσχυρῶς en ἄλῆν ἰσχυρῶς van verwondering of verbazing sprakeloos blijven staren. — ἄλῆν ἰσχυρῶς van verbazing getroffen worden, zoodat men sprakeloos blijft staren.

ἄλῆν KN., eenigzins sterk of terpentijnachtig, niet onaangenaam van reuk, zooals de mangga-kopjor, en nog sterker een andere soort, die daarom ἄλῆν ἰσχυρῶς genoemd wordt.

ἄλῆν zva. ἄλῆν

ἄλῆν KN. het geschreeuw van een hert (verg. ἄλῆν ἰσχυρῶς). — ἄλῆν ἰσχυρῶς het geschreeuw van een hert nabootsen; op een beleefde vraag een lomp antwoord geven.

ἄλῆν KN. indrukwekkend of eerbiedwekkend somber, van een plaats, ook van iemands gelaat (verg. ἄλῆν ἰσχυρῶς en ἄλῆν ἰσχυρῶς).

ἄλῆν Ar. شعر, szj'r, KN. verzen, gezang, lied, vooral van godsdienstig gezang (verg. ἄλῆν ἰσχυρῶς en ἄλῆν ἰσχυρῶς). ἄλῆν ἰσχυρῶς verzen maken.

ἄλῆν zie ἄλῆν ἰσχυρῶς

ἄλῆν KW. zva. ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς het tegenovergestelde van ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς spr. voor eenvoudig in zijn doen en spreken.

ἄλῆν of ἄλῆν KN. zva. ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς grootspraak, groot spreken; een grooten mond hebben, in een fig. zin; overmoedig in het spreken (verg. ἄλῆν ἰσχυρῶς). ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς iemand brutaal aanspreken.

ἄλῆν of ἄλῆν 1. KW. zva. ἄλῆν ἰσχυρῶς 2. ἄλῆν ἰσχυρῶς of ἄλῆν ἰσχυρῶς KN. vervloeking; het vervloeken, bv. van ooit weér iets te zullen doen; ook naam van een Windoe (Skr. saṅghāra, verdelging, verwoesting; verwoesting der wereld; een afdeeling van de hel; beperking, onderdrukking. enz. Verg. ἄλῆν ἰσχυρῶς en

ἄλῆν ἰσχυρῶς). ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς zich zelf vervloeken. ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς een vervloeking uitspreken. ἄλῆν ἰσχυρῶς benaming van de Vorstin in een zeker tijdvak van de geschiedenis van Java. — ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς iets vervloeken.

ἄλῆν KN.; ἄλῆν ἰσχυρῶς sterk of steil oploopen, bv. van een weg; hoog oplopend, bovenmatig hoog gaande, overdreven, bv. van loon of rente; aanmatigend; tegen een meerdere opstaan; iets overdreven hoog van prijs stellen. ἄλῆν ἰσχυρῶς zich met een adres tot een hooger gezag wenden. — ἄλῆν ἰσχυρῶς sterk of steil oplopend, van een pad; een erg hoge vlucht nemen, fig. van iemand die tot een waardigheid verheven wordt, die ver boven zijn afkomst is. ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς van een brief, voor het gewone ἄλῆν ἰσχυρῶς of ἄλῆν ἰσχυρῶς aan een ver boven den schrijver verheven persoon. — ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς iemand tot een hoogen rang verheffen; iets, bv. een paard, meer dan gewoon drijven, aanzetten of bespoedigen, er buitengewoon veel of te veel van vergen. ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς er is met geen mogelijkheid meer aan te doen. — ἄλῆν ἰσχυρῶς een stilte; tot een hooger en stand opgeklommen. ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς een parvenu. ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς het naar de hoogte en naar de laagte gaan van de marktprijs.

ἄλῆν KW. zva. ἄλῆν ἰσχυρῶς (verg. ἄλῆν ἰσχυρῶς). — ἄλῆν ἰσχυρῶς of ἄλῆν ἰσχυρῶς zva. ἄλῆν ἰσχυρῶς en ἄλῆν ἰσχυρῶς (volgens anderen, ergens gevestigd zijn, zijn verblijf houden. Verg. ἄλῆν ἰσχυρῶς).

ἄλῆν 1. KN. en N., zie ἄλῆν II. — 2. KW. zva. ἄλῆν ἰσχυρῶς en ἄλῆν ἰσχυρῶς (Skr. saṅghāra). ἄλῆν ἰσχυρῶς en ἄλῆν ἰσχυρῶς KN. bazuin.

ἄλῆν ἰσχυρῶς KN. sterk prikkelend of bijtend van reuk; fig. scherp, op een scherpen toon, bv. antwoorden (verg. ἄλῆν ἰσχυρῶς).

ἄλῆν ἰσχυρῶς KN.; ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς aanhoudend piepen, van den adem van een aamborstige.

ἄλῆν ἰσχυρῶς KN. TD.; ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς en ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς zva. ἄλῆν ἰσχυρῶς enz., storten, uitstorten, overstorten, enz., alleen van drooge waren, zooals koffieboonen, rijst, enz.

ἄλῆν ἰσχυρῶς KN. het geluid van het snuivend zoenen (ἄλῆν ἰσχυρῶς). — ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς zulk een geanuif. ἄλῆν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς een zoentje.

gunstige eigenschappen toegeschreven, die in acht genomen of vermeden moeten worden bij het voltrekken van een huwelijk, het vieren van een feest, het ondernemen van een reis, enz. *הַיְזָרְתָּ מֵאֲנִינָהּ* bijna op dezelfde stond.

אֲנִינָהּ K., zie *אֲנִינָהּ*.

אֲנִינָהּ KN. zangerig van reuk of smaak, een onaangename lucht, zooals van gezengd haar, veeren, leer, zangerig of rookerig eten; fig. voor scherp, vinnig, bits. *אֲנִינָהּ* naam van een donkerbruin, lang en dun en op een sprinkhaan gelijkend torretje, dat een onaangename lucht van zich geeft, waarvan het vocht zeer bijtend is, als het iemand in 't oog vliegt, en dat schade doet aan de padi.

אֲנִינָהּ K., zie *אֲנִינָהּ*.

אֲנִינָהּ zva. *אֲנִינָהּ* of *אֲנִינָהּ*

אֲנִינָהּ KN. heilig, van wat, als het verblijf van een geest of geesten, een heiligen eerbied inboezemt, zooals een woud, boom of plaats (verg. *אֲנִינָהּ* en *אֲנִינָהּ*).

אֲנִינָהּ KN. voelhoorn; de haakjes, daar de klimgewassen zich meê vasthechten; de sprietten van insecten; ook gemeen woord zva. *הַיְזָרְתָּ מֵאֲנִינָהּ* smoci, voor den mond van een mensch. *אֲנִינָהּ* voelhoorns hebben; fig. aanleiding tot iets geven. *אֲנִינָהּ* spr.

הַיְזָרְתָּ מֵאֲנִינָהּ TP. zva. *הַיְזָרְתָּ מֵאֲנִינָהּ* ook naam van een zeevisch. — *הַיְזָרְתָּ מֵאֲנִינָהּ* ergens uitsteken; tusschen andere personen of dingen uitkomen; onder een troep menschen uitkomen, om bv. de last van het bestuur te hooren. — *הַיְזָרְתָּ מֵאֲנִינָהּ* iemand tusschen anderen uit te voorschijn laten komen of oproepen. (In de vorstentanden is de grondvorm *הַיְזָרְתָּ מֵאֲנִינָהּ* en zegt men bv. *הַיְזָרְתָּ מֵאֲנִינָהּ*).

אֲנִינָהּ zie *אֲנִינָהּ*

אֲנִינָהּ *אֲנִינָהּ* *אֲנִינָהּ* *אֲנִינָהּ* of *אֲנִינָהּ* *אֲנִינָהּ* KW. en poët. vorstelijke zetel, troonzetel, zva. *אֲנִינָהּ* of *אֲנִינָהּ* (Skr. *singhāsana*; van *אֲנִינָהּ* en *אֲנִינָהּ*).

אֲנִינָהּ of *אֲנִינָהּ* KN. ellende, smartelijk lijden, van alles, dat den mensch in dit ondermaansche leven smartelijks te verduren kan hebben (verg. *אֲנִינָהּ* en *אֲנִינָהּ* Skr. *sangsāra*, de existentie

van een levend wezen in deze zinnelijke wereld). *הַיְזָרְתָּ מֵאֲנִינָהּ* een ellendige lijder. — *אֲנִינָהּ* ellendig, rampzalig. — *אֲנִינָהּ* ellende lijden.

אֲנִינָהּ zie *אֲנִינָהּ*

אֲנִינָהּ zva. *אֲנִינָהּ* zie bij *אֲנִינָהּ*

אֲנִינָהּ KN. strak aangehaald; strak om het lijf sluiten; vast (niet slap) van vleesch of spieren, van het lichaam (verg. *אֲנִינָהּ*). — *אֲנִינָהּ* iets straf of stijf aanhalen of aan het lijf sluiten. *אֲנִינָהּ* de mouwen opstropen, om de armen goed te kunnen gebruiken. — *אֲנִינָהּ* het lichaamsgestel adstringeren, vast van vleesch of spieren maken. — *אֲנִינָהּ* 1. KI., zie *אֲנִינָהּ* 2. KN. verlovingspand, een geschenk van een ring, eenige kleedjes of iets anders, dat door den vader van een jong mensch aan den vader van het meisje gezonden wordt, als onderpand van de wederzijdsche verloving. — *אֲנִינָהּ* iemand de paningsët zenden. — *אֲנִינָהּ* zie bij *אֲנִינָהּ*

אֲנִינָהּ KN met den mond fluiten (verg. *אֲנִינָהּ*).

אֲנִינָהּ KN. zva. *הַיְזָרְתָּ מֵאֲנִינָהּ* niet overeenkomend met iets anders (verg. *אֲנִינָהּ* en *הַיְזָרְתָּ מֵאֲנִינָהּ*).

אֲנִינָהּ KN. afvliegen, van zijn plaats raken en tot op een afstand voortgeslingerd worden, zooals een hoed of hoofdlock van het hoofd of een tak van een boom (verg. *אֲנִינָהּ*). — *אֲנִינָהּ* iets doen af- en wegvliegen. *אֲנִינָהּ* af- of weggeslingerd raken of geraakt, zooals een muts van het hoofd, een vopentuig dat teruggeslagen wordt, ook van iets dat door verslingering wegraakt. — *אֲנִינָהּ* iets afslaan, afstooten, doen afspringen, afwaaijen, enz.

אֲנִינָהּ KW. zva. *אֲנִינָהּ* en *אֲנִינָהּ* (beter kortom, en kortbegrip; Skr. *sangxipta*, beknopt, verkort; *sangxepa*, kortbegrip. PK.).

אֲנִינָהּ 1. KN. zie *אֲנִינָהּ* II. — 2. *אֲנִינָהּ* *אֲנִינָהּ* of *אֲנִינָהּ* KN. moeilijkheid, moeite, ongemak, ongemakken, bv. van een reis; fig. van het hart (van *אֲנִינָהּ* KW. zva. *אֲנִינָהּ*). — 3. KW. zva. *אֲנִינָהּ* list, bv. van een vijand, krijgslist (zie *אֲנִינָהּ* I.). — 4. KW. zva. *אֲנִינָהּ* (Skr. *sangsja*, twijfel, onzekerheid). *אֲנִינָהּ* ongemak-

ken lijdend. — առանձնաբար of անհանձնաբար KN. in moeilijkheden geraken.

անհանձնաբար 2.

անհանձնաբար K., zie անհանձնաբար

անհանձնաբար 2. անհանձնաբար

անհանձնաբար KW. zva. անհանձնաբար

անհանձնաբար KN. het merg in de beenderen; fig. voor lichaamskracht. անհանձնաբար : անհանձնաբար : անհանձնաբար : անհանձնաբար voor van hetzelfde vleesch en bloed.

անհանձնաբար KN. neêrhangen, ergens aanhangen. — անհանձնաբար zich laten neêrhangen, zooals een slang, die aan een tak van een boom zich laat neêrhangen. — անհանձնաբար 1. ergens, bv. aan een tak van een boom, iets, zooals een mand, aanhangen. 2. iemand met wat geld bijstaan. 3. aan de bruid de անհանձնաբար geven of zenden (erg. անհանձնաբար). 4. KI., zie bij առանձնաբար — անհանձնաբար iets ergens aan doen of laten hangen. — անհանձնաբար neêrhangend. — անհանձնաբար ergens aan vast raken of geraakt zijn, zoodat het er aan blijft hangen; (met de voeten in iets vast raken; door iets gestuit of verhuinderd worden. G.). — անհանձնաբար 1. KN. geschenk dat tot huwelijksonderpand door den bruidegom aan de bruid gegeven wordt, zooals een trouwring, maar vaak ook geheel of gedeeltelijk in spijszen bestaande (erg. անհանձնաբար). 2. KI. van անհանձնաբար en van անհանձնաբար

անհանձնաբար 1. KW. zva. անհանձնաբար անհանձնաբար en անհանձնաբար (erg. անհանձնաբար). 2. KN. een akelig sissend geluid, dat 's nachts gehoord wordt en dat men niet weet, waardoor het veroorzaakt wordt; en een weinig door den neus snuivend, van iemands wijze van spreken (erg. անհանձնաբար en անհանձնաբար).

անհանձնաբար 2. անհանձնաբար

անհանձնաբար KN. 1. ondersteboven. 2. naam van een wilde klimplant met roodachtige bloemen, die voor zwaar vergiftig gehouden en uitwendig tot geneesmiddel gebruikt worden. 3. naam van den achtsten zoon van Watoe-goenoeng en van de tiende woekoe. անհանձնաբար spr. voor de verkeerde wereld, als bv. de ouders aan de kinderen gehoorzaam zijn, in plaats van omgekeerd. — անհանձնաբար iets of iemand ondersteboven zetten, leggen of gekeerd houden; ondersteboven staan of hangen. անհանձնաբար onderste-

boven gezet of gekeerd. անհանձնաբար zva. անհանձնաբար fig. van iemand die ongelukkig geworden is doordat hij zijn eed gebroken heeft.

անհանձնաբար KW. zva. անհանձնաբար of անհանձնաբար (erg. անհանձնաբար).

— անհանձնաբար of անհանձնաբար KW. zva. անհանձնաբար KN. անհանձնաբար tegen iets, bv. tegen den stroom, opgaan. անհանձնաբար zva. անհանձնաբար անհանձնաբար tegen den wind op. անհանձնաբար (of անհանձնաբար) berigt of tijding gaan vernemen (eig. gaan afhalen). անհանձնաբար iemand met een lachend gezigt tegemoetgaan of aankomen. անհանձնաբար het met een lachend gezigt tegemoetgaan; ook een benaming van den tamarindeboom. — անհանձնաբար een meerdere iets geven. G. անհանձնաբար bij iemand berigt of tijding gaan vernemen. — անհանձնաբար of անհանձնաբար zva. անհանձնաբար in poëzie ook voor offerhande. անհանձնաբար (of անհանձնաբար) անհանձնաբար geschenken komen aanbieden.

անհանձնաբար 2. անհանձնաբար

անհանձնաբար en անհանձնաբար KI., zie անհանձնաբար

անհանձնաբար en անհանձնաբար KN. zva. անհանձնաբար — անհանձնաբար en անհանձնաբար iemand norsch of barsch bejegenen.

անհանձնաբար TD. en TP. N., անհանձնաբար K., hoofddoek (erg. անհանձնաբար).

անհանձնաբար KN. schier onbegaanbaar of ontoegankelijk, van een bosch, berg, ravijn, steilen oever of terrein; fig. van het gemoed, onhandelbaar, daar men niet meê overweg kan (erg. անհանձնաբար).

անհանձնաբար 2. անհանձնաբար

անհանձնաբար KN. verschillen in grootte, rang of kleur, zoodat het een met het ander niet overeenstemt (erg. անհանձնաբար անհանձնաբար en անհանձնաբար).

անհանձնաբար of անհանձնաբար KN. somber en eerbiedwekkend door stilte of eenzaamheid, van een plaats (erg. անհանձնաբար en անհանձնաբար). — անհանձնաբար of անհանձնաբար in stilte, in het geheim, verrigt.

անհանձնաբար 2. անհանձնաբար

անհանձնաբար KN. 1. de vereeniging van een rivierbedding met een andere. 2. zeeboezem, baai (erg. անհանձնաբար en անհանձնաբար).

անհանձնաբար zva. անհանձնաբար 2. անհանձնաբար

անհանձնաբար KN. niet meer dan één zaadbal hebben, of één grootte met een kleine.

անհանձնաբար KN. zva. անհանձնաբար van անհանձնաբար ook ontkennen, van een schuld. — անհանձնաբար անհանձնաբար gelijk ook անհանձնաբար անհանձնաբար

en အိန္ဒိယ *iets* niet nakomen; een *schuld* ontkenuen.

အိန္ဒိယ KN. neêrhangend, zooals een tak van een boom, die naar beneden hangt (verg. အိန္ဒိယ); TP. ergens overheenhangen, zooals een touw of shawl over een balk of schouder (verg. အိန္ဒိယ).

— အိန္ဒိယ neêrhangen, bv. van een tak. — အိန္ဒိယ TP. iets over iets heenwerpen, dat het er overheen blijft hangen.

အိန္ဒိယ *zie* bij အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ op het strand of een bank loopen, van een vaartuig (verg. အိန္ဒိယ). — အိန္ဒိယ op het strand of een bank raken. — အိန္ဒိယ *een* vaartuig op het strand of een bank doen loopen.

အိန္ဒိယ *zie* bij အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KN. een werktuig, daar metaal meê gepolijst wordt. — အိန္ဒိယ metaal polijsten. — အိန္ဒိယ mv. — အိန္ဒိယ gepolijst.

အိန္ဒိယ KN. uitwatering van een rivier of waterboezem; een zijl (verg. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ); ook, volgens G., duin.

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ Mj. *sahadja* of *sangadja*, opzet, voordacht. — အိန္ဒိယ KN. 1. *zva.* အိန္ဒိယ (van အိန္ဒိယ II). — 2. *zva.* အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ Ml. *zva.* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KW. en WS., *zva.* အိန္ဒိယ — အိန္ဒိယ KW. *zva.* အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ, *zie* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ *zva.* အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ *iets* op het hoofd dragen; *fig.* *zva.* အိန္ဒိယ — အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ *iets* dat op het hoofd gedragen wordt.

အိန္ဒိယ *in* de spreektaal *zva.* အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ 1. KN. *in* zamenstelling *zva.* အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *naam* van een toren op de palataran van de kraton te Soerakarta; en *naam* van een soort van aschkleurige kippen met roode borst; ook *naam* van een goed, en အိန္ဒိယ *naam* van een slecht teeken, *in* het haar van paarden. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ *zie* beneden. — 2. အိန္ဒိယ KN., အိန္ဒိယ KD., een vracht of hoeveelheid van vijf gèdèngs of een vijfde van

een *àmèt padi*, bv. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *enz.* (In ws. is men gewoon bij *sanggá's*, in plaats van bij *àmèts*, te rekenen). — အိန္ဒိယ, အိန္ဒိယ K., *iets* door ondersteuning met de hand dragen of ophouden; *iets* op de vlakke hand of handen dragen; *iets* ondersteunen; *iets* met *iets*, dat men in de hand heeft, zooals een kris, van onderen opvangen; een *eed* ondergaan of praesteren; *pacht* of *werkzaamheden*, of *werkvolk*, praesteren of opleveren; *iets*, zooals de kosten van *iets*, dragen; *bestand* zijn of zich *bestand* rekenen, *iets* te dragen of tegenstand te bieden. အိန္ဒိယ *iets* zoo op de hand dragen dat het helt, *voor*: *iets* niet met de noodige oplettendheid behandelen; *en* op *iets* een ontwijkend antwoord geven. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *spr.* အိန္ဒိယ *spr.* အိန္ဒိယ *wat* door de aarde gedragen wordt, *wat* op aarde zich bevindt. — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *gepraesteerd*, opgeleverd, *van pacht* of *werkzaamheden*. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *te* praesteren, op te leveren; *te* praesteren, op te leveren hebben. — အိန္ဒိယ *in* de spreektaal *verk.* အိန္ဒိယ K. *zva.* အိန္ဒိယ K., als het U belieft! zooals het U behaagt! welaan! gaarne! met genoeg! Uw onderdanige dienaar! ook soemànggá zeggen, het aan de verkiezing of het oordeel van iemand overlaten. *Zoo zegt men* အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *hij* zeide: *Uw onderdanige dienaar!* အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *of* ook *zonder* အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ *ik* onderwerp mij aan Uw verkiezing. — အိန္ဒိယ *van iets* de oplevering opdragen of uitbesteden *aan iemand*. — အိန္ဒိယ *(poët. အိန္ဒိယ)* omtrent *iets* soemànggá zeggen, *of* *zoo* handelen, dat men soemànggá zegt; *iets* aan *iemand's* verkiezing, welgevallen, overlaten; *iets* ter beschikking stellen, overgeven of presenteren *aan iemand*. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *zijn* dood (*wij* zeggen: *zijn* leven) ter beschikking stellen. — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *het* met de vlakke hand ondersteunen, dragen, praesteren, *enz.* — အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ *wat* op de vlakke hand gedragen wordt; *wat iemand* te dragen of te praesteren heeft; *stut*, steun, *tegen doorbuigen*, *zakken*, *enz.*; *stuten* of *gaffels* op een vaartuig, *daar* het opgerolde *zeil*,

de kloeten enz., op neêrgelegd worden; de giften aan den priester en zijn getuigen bij de voltrekking van een huwelijk. ἀνηγορεύειν hij heeft het zwaar te dragen (er rusten zware verplichtingen op hem), en hij is zwaar op de hand (hem is moeilijk tegenstand te bieden). ἀνηγορεύειν zoo- veel padi als door iemand gedragen kan worden.

ἀνήγη, zie ἀνήγη

ἀνήγη KN., ἀνήγη KD.; ἀνήγη 1. zva. ἀνήγη 2. ἀνήγη KN., ἀνήγη KD., iets voor iets houden iemand er voor houden, dat hij iets gedaan, bv. gestolen, zou hebben; het er voor houden, meenen (erg. ἀνήγη en ἀνήγη). ἀνήγη ἀνήγη ἀνήγη ἀνήγη ik hield het er voor (of meende), dat je van huis waart. — ἀνήγη ἀνήγη poët. iets vaststellen, bepalen. G. — ἀνήγη ἀνήγη eigenwijs. — ἀνήγη ἀνήγη meening, (dwalende) gedachte omtrent iets.

ἀνήγη KW. zva. ἀνήγη en ἀνήγη KN. een dapper voorkomen hebben, iemand om voor uit de weg te gaan. ἀνήγη iets (het een of ander) wegruimen, wegbergen; en een schietgebed doen om gevaren of onheilen te ontwijken, bv. bij het gaan door een woud. — ἀνήγη een andere weg kiezen. — ἀνήγη ἀνήγη voor iemand uit de weg gaan of wijken; iets mijden, vermijden, ontgaan. — ἀνήγη ἀνήγη ἄνηγη iets wegruimen, opruimen, uit de weg zetten of leggen; bergen; iemand doen wijken of uit de weg gaan; iemand iets doen ontgaan. — ἀνήγη ἀνήγη ontwijken, ontloopen, ontgaan.

ἀνήγη 1. KW. zva. ἀνήγη ἀνήγη of ἀνήγη ἀνήγη zamensmelting van ἀνήγη en ἀνήγη geheel alzoo.

2. KN. waardigheid, aanzienlijke rang of stand, waartoe iemand geklommen is. ἀνήγη ἀνήγη ἀνήγη een aanzienlijken rang bekomen. ἀνήγη ἀνήγη ἀνήγη ijk en aanzienlijk. — ἀνήγη ἀνήγη ἀνήγη waardigheid, aanzien, en kl. van ἀνήγη en ἀνήγη bv. ἀνήγη ἀνήγη ἀνήγη ἀνήγη ἀνήγη U heeft volkomen gelijk.

ἀνήγη, zie ἀνήγη

ἀνήγη 1. KW. zva. ἀνήγη ἀνήγη ἀνήγη ἀνήγη en ἀνήγη ook zva. ἀνήγη en ἀνήγη —

2. KN. muziekinstrument van glas, in plaats van metaal. Zoo ook ἀνήγη ἀνήγη

ἀνήγη 1. KW. zva. ἀνήγη en ἀνήγη ἀνήγη en κλ. van ἀνήγη 2. KN. een wijd uitstaande en met

veel rijen puntjes goed gevulde hanekam. ἀνήγη ἀνήγη zulk een kam, als die er dik bij is, zoodat het wel op een dalima-bloem gelijkt; een haan met zulk een kam. ἀνήγη ἀνήγη (ἀνήγη ἀνήγη of ἀνήγη ἀνήγη) bidkapel.

ἀνήγη KN.; ἀνήγη ἀνήγη ἄνηγη rochelend, een rochelend geluid met de keel maken (erg. ἀνήγη ἀνήγη). — ἀνήγη ἀνήγη ronken, suorken, van een slappende (erg. ἀνήγη ἀνήγη).

ἀνήγη KN. een houten ἀνήγη, een stuk aangepunt hout om mee te graven, zva. ἀνήγη — ἀνήγη daarmee graven.

ἀνήγη ἀνήγη en ἀνήγη zie bij ἀνήγη ἀνήγη KN. 1. ruwe omheining van een plaats, ruwe pader (erg. ἀνήγη). 2. zie ἀνήγη — ἀνήγη ἀνήγη een plaats met een ἀνήγη omheinen.

ἀνήγη KW. zaamengemen, collectie, verzameling, te gader, het gros; en opname, ontvangst (Skr. sanggraha). — ἀνήγη zva. ἀνήγη en ἀνήγη — ἀνήγη ἀνήγη en gew. ἀνήγη ἀνήγη tijdelijk verblijf, logies, voor een voornaam persoon (erg. ἀνήγη ἀνήγη en ἀνήγη); een openbaar gebouw tot tijdelijk verblijf voor ambtenaren en aanzienlijke personen op reis. — ἀνήγη ἀνήγη naar zijn logies gaan; in een pasanggrahan zijn verblijf nemen, verblijven, tijdelijk vertoeven.

ἀνήγη of ἀνήγη KN. een instrument waarmee men aderlaat (erg. ἀνήγη); en aderlating, een aderlating ontvaangen. — ἀνήγη of ἀνήγη aderlaten; iemand aderlaten (erg. ἀνήγη ἀνήγη). — ἀνήγη ἀνήγη of ἀνήγη ἀνήγη het aderlaten.

ἀνήγη KN.; ἀνήγη ἀνήγη zich ergens vast in haken of warren, zooals een vlieger in bamboes. — ἀνήγη ἀνήγη ergens in verwarren, gehaakt of vast in raken, zooals een schuit in het riet.

ἀνήγη KN. snuif, snuiftabak. ἀνήγη ἀνήγη snuifdoos. ἀνήγη ἀνήγη herhaaldelijk met de neus snuiven, een snuivend geluid maken; snikken, van een schreijende (erg. ἀνήγη en ἀνήγη ἀνήγη). — ἀνήγη ἀνήγη algemeen gesnuik. — ἀνήγη ἀνήγη snikken.

ἀνήγη KN. geknor, als dat van een varken (erg. ἀνήγη en ἀνήγη). — ἀνήγη ἀνήγη knorren. — ἀνήγη ἀνήγη knorrend, knorren.

ἀνήγη KN.; ἀνήγη en ἀνήγη rusten, van zware

դճՆՄՈՒՆԻԱՆԻ KN. *naam van een slingerplant met fraaije roode bloempjes, waarvan de ranken tot geneesmiddel en tot een bijgeloozig einde gebruikt worden; ook de rugvinnen van vischen (verg. ճՆՆԻԱՆԻ).*

ճՆՆԻԱՆԻ KN. *opgeven iets gedaan, bv. rente betaald, te hebben; en opgeven iets te zullen doen, zva. ճՆՆԻԱՆԻ (verg. ճՆՆԻԱՆԻ).* — ճՆՆԻԱՆԻ *iets opgeven of toezeggen te zullen doen.* — ճՆՆԻԱՆԻ *zva. ճՆՆԻԱՆԻ*

ճՆՆԻԱՆԻ KN.; ճՆՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻ *zwaaijen, wentelen, gedurig bijna vallen onder het gaan, bv. van duizeligheid, dronkenschap, zwakte of te zware vracht (verg. ճՆՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻ en ճՆՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻ).*

ճՆՆԻԱՆԻ KW. *zva. ճՆՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻ en ճՆՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻ (Skr. sangga, schare, troep. PK. Het kan ook zijn van ճՆՆԻԱՆԻ zva. ճՆՆԻԱՆԻ met ճՆՆԻ).*

ճՆՆԻԱՆԻ KN. *aannemen, op zich nemen, bv. als zijn taak, vast werk, last of verplichting; ook om iets te ondergaan; aanneming (verg. ճՆՆԻԱՆԻ).* — ճՆՆԻԱՆԻ *iets aannemen of op zich nemen, als taak, last, verplichting, of om iets te ondergaan.* — ճՆՆԻԱՆԻ *iets laten aannemen of op zich nemen.* — ճՆՆԻԱՆԻ *ligtvaardig in het aannemen of op zich nemen.* — ճՆՆԻԱՆԻ *vast aangenomen of op zich genomen werk, taak, enz.*

ճՆՆԻԱՆԻ KN. *goed sluitend, goed dicht, van een dekzel, dak of dakpannen.* — ճՆՆԻԱՆԻ *iets goed sluiten, zoodat het goed dicht is.*

դճՆՆԻԱՆԻ KN. *een bamboezen mandje aan een stok, waarin bij een begraafnis het aarden wierookvaatje, waarin wierook brandt, vóór het lijk uit gedragen wordt; ook zulk een mandje om er een waterkruik in te zetten.*

ճՆՆԻԱՆԻ en ճՆՆԻԱՆԻ KN., *poët., de bijslaap (Skr. sanggama, vereeniging, ontmoeting (verg. ճՆՆԻԱՆԻ). Het wordt ook verklaard door ճՆՆԻԱՆԻ).* — ճՆՆԻԱՆԻ *den bijslaap uitoefenen, bij een vrouw slapen.* — ճՆՆԻԱՆԻ *een vrouw beslapen, met een vrouw gemeenschap uitoefenen (verg. ճՆՆԻԱՆԻ).*

ճՆՆԻԱՆԻ *zie ճՆՆԻԱՆԻ*

ճՆՆԻԱՆԻ KI. *van ճՆՆԻԱՆԻ of ճՆՆԻԱՆԻ en van ճՆՆԻԱՆԻ beterschap.*

ճՆՆԻԱՆԻ of ճՆՆԻԱՆԻ KN. *bunsing. ճՆՆԻԱՆԻԱՆԻ *naam van een sterk parfuum.**

ճՆՆԻԱՆԻ KN. *uitloopers uit de wortels van afgesueden padi, waarvan de aren zelden korrels bevatten (verg. ճՆՆԻԱՆԻ).*

ճՆՆԻԱՆԻ of ճՆՆԻԱՆԻ KN. *met figuren, lof- of bloemwerk geschilderd, door een fijnschilder; nauwkeurig, letterlijk, nateekenen of naschrijven. ճՆՆԻԱՆԻ *fijnschilder, kunstschilder.* — ճՆՆԻԱՆԻ *iets kunstig met figuren, lof- of bloemwerk beschilderen; iets nauwkeurig naschilderen, uateekenen of naschrijven.* — ճՆՆԻԱՆԻ *kunstig met figuren beschilderd; nauwkeurig afbeeldsel, nauwkeurige kopie. ճՆՆԻԱՆԻ *kunstig schilderwerk met figuren.* — ճՆՆԻԱՆԻ *het fijnschilderen; en zva. ճՆՆԻԱՆԻ***

ճՆՆԻԱՆԻ KN. *brandverf op metaal; blauwe gloed op de kling van een degen of sabel. ճՆՆԻԱՆԻ *ligt gebruineerd, van ijzer.**

ճՆՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻ en ճՆՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻ KI. *van ճՆՆԻԱՆԻ *և ճՆՆԻԱՆԻ *և ճՆՆԻԱՆԻ — ճՆՆԻԱՆԻ KI. *van ճՆՆԻԱՆԻ****

ճՆՆԻԱՆԻ KW. *zva. ճՆՆԻԱՆԻ en ճՆՆԻԱՆԻ KN. *donker door dicht lommer, van een woud of laan (verg. ճՆՆԻԱՆԻ en ճՆՆԻԱՆԻ); ook volgens G. festoen.**

ճՆՆԻԱՆԻ Ar. شعیب, *Sjoe'aib, eign. van den schoonvader van Mozes, volgens den Koran.*

ճՆՆԻԱՆԻ KN. *grootspraak, zva. ճՆՆԻԱՆԻ (verg. ճՆՆԻԱՆԻ).*

ճՆՆԻԱՆԻ *zie bij ճՆՆԻ en ճՆՆԻԱՆԻ*

ճՆՆԻ

ճՆՆԻ I. KW. *zva. ճՆՆԻ II. — II. KW. *zva. ճՆՆԻԱՆԻ G. — III. *ռ. *gew. ճՆՆԻ *en in de spr. ook ճՆՆԻ *en ճՆՆԻԱՆԻ, oom of tante, oudere broeder of zuster van vader of moeder (verg. ճՆՆԻԱՆԻ en ճՆՆԻԱՆԻ en ճՆՆԻԱՆԻ en ճՆՆԻԱՆԻ).* — IV. *verkorting van դճՆՆԻԱՆԻ zva. դճՆՆԻԱՆԻԱՆԻԱՆԻ — V. (uitgesproken als wa') uitroep van verwondering: ha! — ճՆՆԻԱՆԻ *դճՆՆԻԱՆԻ of ճՆՆԻԱՆԻԱՆԻ *je oom of tante. ճՆՆԻԱՆԻ *դճՆՆԻԱՆԻ *of ճՆՆԻԱՆԻ *դճՆՆԻԱՆԻ *zijn oom of tante. ճՆՆԻԱՆԻ *wordt ook als vocatief gebruikt om een bejaard man aan te spreken. — ճՆՆԻԱՆԻ *դճՆՆԻԱՆԻ *iemand oom of tante noemen, als oom of tante beschouwen of achten.***************

ἰσχυρῶς verk. van ἰσχυρῶς en van ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς KW. zva. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς zva. ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς en ἰσχυρῶς K., zie ἰσχυρῶς (erg.
 ἰσχυρῶς). ἰσχυρῶς of ἰσχυρῶς KW. zva. ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς (van ἰσχυρῶς en ἰσχυρῶς. Skr. wanddri,
 van wana en adri, wouden en bergen. PK.). —
 ἰσχυρῶς ook wel ἰσχυρῶς KW. zva. ἰσχυρῶς
 N., ἰσχυρῶς K. (Skr. wanavdsā, woudverblijf).
 Zoo ook ἰσχυρῶς N., ἰσχυρῶς K.,
 woud en wildernis.

ἰσχυρῶς KW. een schoon gelaat. G.
 ἰσχυρῶς KW. zva. ἰσχυρῶς KN. afval van bossen padi,
 losse aren of korrels, die er bij het bewerken uit-
 vallen.

ἰσχυρῶς KN. iemand kennen, door omgang of verkeer
 kennen (erg. ἰσχυρῶς en ἰσχυρῶς). — ἰσχυρῶς
 met iemand kennis, gemeenzame kennis, maken. —
 ἰσχυρῶς iemand in kennis brengen met een
 ander. — ἰσχυρῶς kennis, een kennis van
 iemand; (ook verkeer, verkeering, omgang G. Erg.
 ἰσχυρῶς en ἰσχυρῶς).

ἰσχυρῶς KW. zva. ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς N., ἰσχυρῶς K., het van zich kunnen verkrij-
 gen of den moed hebben iets te doen; iets durven,
 wagen; moedig, stout, driest, brutaal (erg. ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς); ook driestweg, zonder iemand te ontzien, bv.
 iets wegnemen of een deur openbreken. ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς een eed durven doen. ἰσχυρῶς tot moed
 aansporen. — ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς zich
 verstouten, zich vermeten, de driestheid of bruta-
 liteit hebben, iets te doen; driest, brutaal. ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς op de brutaalste wijze, bv. iemand
 slaan. — ἰσχυρῶς of ἰσχυρῶς en ἰσχυρῶς
 iemand aanmoedigen, den moed van iemand op-
 wekken, hem moed inspreken. — ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς iemand aandurven; tegen iemand in verzet ko-
 men. — ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς of ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
 en ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς iemand stoutmoedig of stout-
 moediger maken, maken dat hij durft; zóó tegen
 iemand doen, dat men maakt dat hij stoutmoediger
 wordt, door bv. eerst weg te loopen, en van een
 vrouw door zich eerst koel te betoonen voor de
 minnekozerij van een man; tartend. — ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς zich moedig

zoeken te maken of te houden, zich vermannen;
 tegen iets zich zoo moedig als mogelijk houden. ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς den moed in hem
 zoeken te houden, hem van tijd tot tijd aanmoedi-
 gen. — ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς moedig, stout,
 brutaal, van aard. — ἰσχυρῶς of ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς en ἰσχυρῶς moed daar iemand meé be-
 zield is; iemands dapperheid of stoutheid. — ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς of ἰσχυρῶς en ἰσχυρῶς te
 stout, te gewaagd, vermetel. ἰσχυρῶς
 een waaghals. — ἰσχυρῶς N., ἰσχυρῶς en
 gew. ἰσχυρῶς K., zich het voorkomen geven
 van dapper of moedig te zijn; en zich verstouten,
 de vrijheid nemen, zich de vrijheid veroorlooven,
 zoo vrijpostig zijn, iets te doen; vrijpostigheid.

ἰσχυρῶς 1. KW. zva. ἰσχυρῶς ook zva. ἰσχυρῶς en ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς 2. KN. naam van een kleinen boom en
 van de aan trossen groeiende bessen daarvan, die
 aangenaam zuur van smaak zijn, ongeveer zoals
 onze roode bessen. Men heeft ook zwarte of don-
 ker blauwe, die zoet van smaak zijn. ἰσχυρῶς
 benaming van een soort van gestreept goed. — ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς KW. zva. ἰσχυρῶς en ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς zva. ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς KN. eenvoudig in één van achteren loshangen-
 de streng zamengebonden haar (Skr. wéhi); ook
 het haar plat over de slapen van het hoofd gelegd,
 een wijze van kapsel. — ἰσχυρῶς zie boven. —
 ἰσχυρῶς KW. zva. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς spr.

ἰσχυρῶς KW. zva. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς en ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς KN anders, verschillend (erg. ἰσχυρῶς).
 ἰσχυρῶς anders dan. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ginds,
 elders. ἰσχυρῶς of ἰσχυρῶς (of ἰσχυρῶς) ἰσχυρῶς
 ook wel enkel ἰσχυρῶς sommigen, anderen (erg.
 ἰσχυρῶς).

ἰσχυρῶς KN. zva. het Mal. bibit, alles waaruit iets
 geteeld wordt, zaad, zaazand, plantjes, en een fok-
 beest, een beest dat alleen tot voortteling gehouden
 wordt (erg. ἰσχυρῶς); fig. oorsprong, oorzaak; en
 zoo gew. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς het zaad voor
 planten zaaijen. — ἰσχυρῶς tot bibit, tot
 zaad, tot plantjes, tot voortteling; poteling (erg.
 ἰσχυρῶς).

ἰσχυρῶς ongebr.; ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς en

դառնալիս չա. պարտաճան պարտ (Waar-
schijnlijk is դառնալիս չա. անցումն *passief* van
առաջնալիս). — Գրություններն անցումն
դառնալիս և դառնալիս չա. պարտաճան
անցումն *Md.*, voor անցումն
դառնալիս *geef* het (*mij*)!

անցումն չա. անցումն van անց G.

անցումն չա. անցումն *zie* bij անցումն

անցումն *zie* bij անցումն

անցումն of անցումն *kw.* չա. անցումն (*Skr.* *wa-*
nara).

անցումն *zie* bij անցումն

անցումն *kw.* և *poët.* չա. անցումն of անցումն
դառնալիս և անցումն (*Skr.* *manodnja*, schoon;
և *een* prinses. անցումն *de* schoone.

անցումն *kw.* 1. չա. անցումն (*Skr.* *wanita*).
2. չա. անցումն (*Skr.* *ganita*, gerekten, het tellen;
cijferkunst. *PK.*).

անցումն *kn.* helder և zuiver, *alleen* van groen,
և van het gelaat, als daarin zekere luister
doorstraalt.

անցումն *kw.* gereed, voltooid. G.

անցումն *kw.* չա. անցումն

անցումն չա. անցումն *zie* bij անցումն

անցումն *kn.* 1. չա. անցումն — 2. gemagtigd, gerechtigd,
bevoegd; vrijheid hebben om iets te doen (*erg.* անցումն
և անցումն). անցումնն willekeurig, eigen-
dunkelig (*erg.* անցումն). — անցումն of անցումն
անցումն magtiging, autorisatie, die iemand verkregen
heeft of bezit; voorregt. — անցումն gemagtigd,
gerechtigd; ook bijnaam van God Goeroe, als door
անցումն tot de wereldscheping և wereldre-
gering gemagtigd. — անցումն *kw.* չա. անցումն
և անցումն անցումն անցումն և անցումն —
անցումն of անցումն *kn.* gemagtigd, geantoriseerd,
gerechtigd. անցումն անցումն անցումն zich tot alles ge-
regtigd achten, zich alles veroorloven. — անցումն
het winnen, in een gevecht, proces of spel; over-
winnen; iemands winst in het spel; iemands over-
winning in een gevecht of kampstrijd (toestands-
woord, eig. de magtigere of de door het fortuin ge-
magtigde zijn; het tegenovergestelde van անցումն).
անցումն oude benaming van het rijk van Kediri.
— անցումն, անցումն *k.*, iets nog aanwezig vin-
den; iets beleven, nog beleven, nog bijwonen;

iemand of iets nog halen; iemand nog in leven vin-
den (*erg.* het er van winnen); ook iets beleefd of
bijgewoond hebben. անցումնն անցումն het lijk nog
boven aarde vinden. — անցումն (*van* անցումն)
of անցումն (*van* անցումն) iemand magti-
gen, autoriseren, gerechtigd maken of verklaren. անցումն
անցումն և անցումն չա. *passief*. — անցումն
անցումն iemand het doen winnen, overwinnaar
doen zijn; iemand winner verklaren in een twist of
proces; over iets beschikken. — անցումն *een*
winner, iemand die gewoonlijk wint, gelukkig is,
in het spel. — անցումն *zegepraal*. — անցումն
անցումն overwinning; overwinnaar; և *naam* van de
woonplaats van Wrəkodārā; ook չա. անցումն
անցումն *kw.* *zie* անցումն 2. — անցումն *k.*, *zie* bij անցումն
անցումն *kn.* naam van een wilden boom, waarvan
het hout tot brandhout և tot het maken van djoe-
koengs gebruikt wordt.

անցումն *kw.*, չա. անցումն

անցումն չա. անցումն *k.*, *zie* անցումն

անցումն 1. *kw.* չա. անցումն — 2. *k.*, *zie* անցումն
— 3. *kn.* eigenzinnig, eigenzinnigheid, kuren; ku-
ren hebben, van een paard of van een mensch (*erg.*
անցումն և անցումն). անցումն *kw.* չա. անցումն
անցումն). — անցումն *kw.* չա. անցումն անցումն
չա. անցումն — անցումն և անցումն *kn.* op
iets aanmerkingen maken of te maken hebben; gis-
pen (*erg.* անցումն van անցումն). անցումն
անցումն և անցումն *passief*.

անցումն *kw.* չա. անցումն *kn.* verkorting van een
woord door afsnijding van de eerste lettergreep,
zoals անցումն voor անցումն անցումն voor անցումն
անցումն voor անցումն անցումն voor անցումն անցումն
voor անցումն անցումն voor անցումն անցումն
enz. (*erg.* անցումն). — անցումն *kw.* չա. անցումն *kn.*
een woord verkorten; ook չա. անցումն *een*
zaak afdoen; և չա. անցումն verbieden, և անցումն
անցումն beletten. — անցումն *kw.* verkort, *bv.* անցումն
անցումն — անցումն het verkorten.

անցումն *kw.* չա. անցումն և անցումն (weigerachtig,
weerspannig. G.). անցումն of անցումն
kn. traliewerk, hekwerk, hek van ijzeren of houten
spijlen (*erg.* անցումն). — անցումն *kn.* sprinkhanen
vangen. անցումն *kw.* iets van getralied hekwerk
voorzien of afsluiten. անցումն *passief*.

ಅರಬ್ಬಿ KW. zva. ಇರಬ್ಬಿ

ಅರಬ್ಬಿ zva. ಅರಬ್ಬಿ

ಅರಬ್ಬಿ of ಅರಬ್ಬಿ KW. zva. ಅರಬ್ಬಿ (Skr. bandoe, bloedverwant. Vrg. ಅರಬ್ಬಿ); ಅರಬ್ಬಿ KN. manwif, hermaphrodiet (vrg. ಅರಬ್ಬಿ).

ಅರಬ್ಬಿ K. van ಅರಬ್ಬಿ ಅರಬ್ಬಿ en ಅರಬ್ಬಿ (vrg. ಅರಬ್ಬಿ).

ಅರಬ್ಬಿ KN. een tijdkring van acht jaar, waarvan elk jaar een eigen met een Arabische letter onderscheiden naam heeft, en wel in deze volgorde: Alip, Ehé, Djimawal, Djé, Dal, Bé, Wawoe, Djimakir. ಅರಬ್ಬಿ een windoe (acht jaar). ಇರಬ್ಬಿ twee windoes (zesien jaar). — ಅರಬ್ಬಿ bij windoes; windoes lang.

ಇರಬ್ಬಿ KW. zva. ಇರಬ್ಬಿ I. — KN. zva. ಅರಬ್ಬಿ, zoals in ಅರಬ್ಬಿ ook voor het uiterlijk voorkomen van iemand.

ಇರಬ್ಬಿ zie bij ಅರಬ್ಬಿ

ಇರಬ್ಬಿ zie bij ಅರಬ್ಬಿ

ಇರಬ್ಬಿ zie bij ಅರಬ್ಬಿ

ಅರಬ್ಬಿ KN. getal van tien millioen (Skr. w'enda, een groote hoop of troep). ಅರಬ್ಬಿ tien millioen. ಇರಬ್ಬಿ twintig millioen. — ಅರಬ್ಬಿ tien millioenen, bij tien millioenen.

ಅರಬ್ಬಿ zie bij ಅರಬ್ಬಿ

ಅರಬ್ಬಿ KW. zva. ಅರಬ್ಬಿ en ಅರಬ್ಬಿ

ಅರಬ್ಬಿ KW. de hoogte die een vogel door zijn vlugt bereikt. G. Vrg. ಅರಬ್ಬಿ

ಅರಬ್ಬಿ KW. alles te bovengaan; alles overtreffend (Skr. wandita, geprezen, verheerlijkt. PK.).

ಅರಬ್ಬಿ KW. zva. ಅರಬ್ಬಿ en ಅರಬ್ಬಿ ಅರಬ್ಬಿ of ಅರಬ್ಬಿ KW. zva. ಅರಬ್ಬಿ en ಅರಬ್ಬಿ (Skr. bándawa, bloedverwant, nabestaande. Vrg. ಅರಬ್ಬಿ). ಅರಬ್ಬಿ bloodverwanten en nabestaanden.

ಅರಬ್ಬಿ KW. zva. ಅರಬ್ಬಿ of zva. ಅರಬ್ಬಿ en ಅರಬ್ಬಿ (Skr. wandya, onvruchtbaar; vruchteloos, te vergeefs. PK.).

ಅರಬ್ಬಿ en ಅರಬ್ಬಿ KW. zva. ಅರಬ್ಬಿ (vrg. ಅರಬ್ಬಿ 2). ಅರಬ್ಬಿ N., ಅರಬ್ಬಿ K., ಅರಬ್ಬಿ poët., aanhoudend, keer op keer.

ಅರಬ್ಬಿ KN. 1. aard, geaardheid, zva. ಅರಬ್ಬಿ (ook gesteldheid; gewoonte, gebruik; omdat, dewijl. G.). 2. aanhoudende bijvoeging, bijdrage, vermeerdering; bijstand (vrg. ಅರಬ್ಬಿ en ಅರಬ್ಬಿ). 3. ಅರಬ್ಬಿ of ಅರಬ್ಬಿ het kokend water, dat bij het rijstkoken

in een afzonderlijke pot op het vuur in gereedheid gehouden wordt, om het verkokend water in de ಅರಬ್ಬಿ aan te vullen. ಅರಬ್ಬಿ aanhoudende vermeerdering van gunst en zegen. ಅರಬ್ಬಿ aanhoudend op elkander volgen. — ಅರಬ್ಬಿ KW. aanhoudend, onafgebroken; vervolgen. — ಅರಬ್ಬಿ 1. poët. toevoegen, vermeerderen; iemand aanhoudend met iets bedeeien of begunstigen. 2. KN. schoonzoon of schoondochter; en een bruiloftsfeest geven bij het nithuwelijken van een kind, zoodat men een schoonzoon of schoondochter krijgt; en ಅರಬ್ಬಿ of ಅರಬ್ಬಿ een bruiloftsfeest geven. ಅರಬ್ಬಿ een Chinesehe bruiloft. ಅರಬ್ಬಿ of ಅರಬ್ಬಿ tot schoonzoon aangenomen. ಅರಬ್ಬಿ (of ಅರಬ್ಬಿ) aanhoudend begunstigd worden met zegen (of geluk). — ಅರಬ್ಬಿ een zoon of dochter aan een ander nithuwelijken.

ಅರಬ್ಬಿ ಅರಬ್ಬಿ of ಅರಬ್ಬಿ KW. zva. ಅರಬ್ಬಿ spr.

ಅರಬ್ಬಿ KW. staart. G. (vrg. ಅರಬ್ಬಿ).

ಅರಬ್ಬಿ KW. zva. ಅರಬ್ಬಿ en ಅರಬ್ಬಿ (ook doof zijn, niet hooren. G.). ಅರಬ್ಬಿ KN. schrikkeljaar.

ಅರಬ್ಬಿ I. KW. ಅರಬ್ಬಿ of ಅರಬ್ಬಿ overstromen, den grond bedekken; en zamentreffen, vinden ontmoeten. G. — II. KN. in zijn waren, natuurlijken staat of toestand; echt, opregt; niet verbloemd; onbewimpeld, openhartig (vrg. ಅರಬ್ಬಿ). ಅರಬ್ಬಿ echte Javaan. ಅರಬ್ಬಿ geheel en zijn waren, natuurlijken of echten toestand. ಇರಬ್ಬಿ ಇರಬ್ಬಿ zich niet eenvoudig en natuurlijk houden of gedragen.

ಅರಬ್ಬಿ ಅರಬ್ಬಿ zva. ಅರಬ್ಬಿ ಇರಬ್ಬಿ

ಅರಬ್ಬಿ zva. ಅರಬ್ಬಿ spr., zie bij ಅರಬ್ಬಿ

ಇರಬ್ಬಿ KN. zva. ಅರಬ್ಬಿ in zijn waren, werkelijkken, natuurlijken staat of toestand. Zoo ook ಇರಬ್ಬಿ ಇರಬ್ಬಿ in de wezentlijke werkelijkheid (niet als in een droom); niet verbloemd, versierd, geheel zooals het in werkelijkheid is. — ಇರಬ್ಬಿ ಇರಬ್ಬಿ of ಇರಬ್ಬಿ ook wel ಇರಬ್ಬಿ enz., in de wezentlijke werkelijkheid, met onbeneveld en helder bewustzijn, bv. gezien. ಇರಬ್ಬಿ (of ಇರಬ್ಬಿ) ಇರಬ್ಬಿ (of ಇರಬ್ಬಿ)

אָנאַר) tot volkomen bewustzijn komen, uit een droom of bezwijming.

אָנאַר of אָנאַר (voor אָנאַר) KW. zva. אָנאַר אָנאַר K. van אָנאַר

אָנאַר KD. van אָנאַר

אָנאַר K., zie אָנאַר

אָנאַר KN. zva. אָנאַר en KI. van אָנאַר — אָנאַר K. van אָנאַר — אָנאַר KI. van אָנאַר — אָנאַר KN. al te vrijmoedig (erg. אָנאַר).

אָנאַר KN. algemeen gerucht, dat van iemand uitgaat, iemands renommée. — אָנאַר algemeen ruchtbaar worden; ruchtbaar; ruchtbaarheid (erg. אָנאַר en אָנאַר).

אָנאַר KW. zva. אָנאַר of poët. zva. אָנאַר אָנאַר zie bij אָנאַר

אָנאַר KI. van אָנאַר en van אָנאַר

אָנאַר zie אָנאַר

אָנאַר zva. אָנאַר

אָנאַר KN. iets uitstaan, verduren of uithouden kunnen; er tegen kunnen; gehard; onvermoeid.

אָנאַר KN. de paal, waaraan een olifant vastgemaakt wordt. אָנאַר spr.

אָנאַר zie אָנאַר en אָנאַר

אָנאַר zva. אָנאַר

אָנאַר zva. אָנאַר

אָנאַר KW. zva. אָנאַר — אָנאַר KW. zva. אָנאַר TP. KN. met iets in de hand duchtig kloppen of beuken; de wasch op een waschbank of steen schoonkloppen (erg. אָנאַר en אָנאַר van אָנאַר) — אָנאַר regts en links kloppen en beuken (erg. אָנאַר bij אָנאַר). — אָנאַר אָנאַר in de spreektaal zva. אָנאַר J.

אָנאַר KW. een begin. G.

אָנאַר KW. zva. אָנאַר (erg. אָנאַר en אָנאַר).

אָנאַר KW. onvervalscht, onvermengd, echt. G.

אָנאַר zie אָנאַר

אָנאַר KN. een moor met gekruld haar, een Papoca.

אָנאַר zie אָנאַר

אָנאַר KN. zva. אָנאַר; en naam van een onbekend boschwild. G.

אָנאַר KN.; אָנאַר iets met de vingers drukende en wrijvende verbrijzelen, verkneuzen of vermalen (erg. אָנאַר אָנאַר en אָנאַר bij אָנאַר).

אָנאַר KW. zva. אָנאַר אָנאַר spr., zie bij אָנאַר

אָנאַר zva. אָנאַר

אָנאַר zva. אָנאַר zie אָנאַר

אָנאַר KN. naam van een wilden boom, waarvan het hout alleen tot brandhout gebruikt wordt.

אָנאַר KW. zva. אָנאַר — אָנאַר K., אָנאַר K., hardop lezen, oplezen, reciteren; verzen zingende lezen (Skr. wátja, spreken; lezen; zooals bv. in wátja-jati, hij leest. Erg. אָנאַר en אָנאַר). אָנאַר אָנאַר zingende lezen, in het algemeen. אָנאַר een brief hardop lezen. — אָנאַר אָנאַר iets laten lezen of te lezen geven aan iemand; voor iemand iets lezen of reciteren; iets voorlezen. — אָנאַר אָנאַר om te lezen. אָנאַר אָנאַר leesboek. אָנאַר letters, die in poëzie gebruikt worden. — אָנאַר אָנאַר het hardop lezen, enz.; ook lezen, voorlezen. — אָנאַר of אָנאַר KN., of ook אָנאַר אָנאַר K., te lezen zijn. אָנאַר wat er (bv. in de brief) te lezen is. אָנאַר (of אָנאַר) אָנאַר het niet kunnen lezen.

אָנאַר ook אָנאַר. 1. KW. taal, spraak, verhaal (Skr. wátja. Erg. אָנאַר en אָנאַר). 2. אָנאַר אָנאַר of אָנאַר ronduit spreken, zeggen of mededeelen, hoe en wat iets is, wat er van te zeggen is (erg. אָנאַר). — אָנאַר zva. אָנאַר van אָנאַר — אָנאַר iemand iets verklaren of in oprechtheid zeggen. — אָנאַר אָנאַר iets verklaren of in oprechtheid zeggen aan iemand.

אָנאַר of אָנאַר bij verkorting אָנאַר KW. zva. אָנאַר en אָנאַר (Skr. watjana, taal, spraak, gezegde, van watja; zie bij אָנאַר en erg. אָנאַר). אָנאַר spr. — אָנאַר of אָנאַר zva. אָנאַר of אָנאַר

אָנאַר zie אָנאַר

אָנאַר K., zie אָנאַר — אָנאַר K. van אָנאַר en gew. zva. אָנאַר K. van אָנאַר zie אָנאַר — אָנאַר אָנאַר אָנאַר אָנאַר אָנאַר en אָנאַר zie bij אָנאַר

אָנאַר K., zie אָנאַר

אָנאַר KN. redenering, beredenering (Skr. witjára; van tjara; zie אָנאַר); ook wel zva. אָנאַר of אָנאַר (erg. אָנאַר en אָנאַר). אָנאַר

கரு. redkunst. — வினாக்கள் KN. (ook wel வினாக்கள் கருக.) redeneren; een redevoering houden; over iets of iemand spreken; welbespraakt, iemand die goed zijn woord voeren en redeneren kan. வினாக்கள் கருக. waaroer geredeneerd of in een gesprek gesproken wordt. — வினாக்கள் iemand op een gepaste of behoorlijke wijze toespreken. — வினாக்கள் het redeneren; het spreken in een gesprek over iets of iemand; ook iemand die in het spreken bedreven is; en welsprekendheid.

வினாக்கள் of வினாக்கள் ook வினாக்கள் KN. wijs, uitstekend bekwaam, kundig, schrandler of ervaren (Skr. வித்யாச்சாரி). வினாக்கள் வினாக்கள் of வினாக்கள்: வினாக்கள் வினாக்கள் titel, die aan den Gouverneur-generaal van Neêrlandsch Indië gegeven wordt: Zijn Excellentie. வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் wijs in het spreken. — வினாக்கள் வினாக்கள் of வினாக்கள் வினாக்கள் wijsheid; uitstekende kunde of bekwaamheid; en zva. வினாக்கள் of வினாக்கள் வினாக்கள்.

வினாக்கள் zie வினாக்கள்

வினாக்கள் KW. wordt verklaard door வினாக்கள் (van வினா en வி I., maar is waarschijnlijk verb. van வினாக்கள்). வினாக்கள் spr., waarschijnlijk verbastering van வினாக்கள்

வினாக்கள் KW. zva. வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் en வினாக்கள் (Skr. வித்யா, veelkleurig, rijk in kleuren, prachtig van kleur, wonderschoon; ook met veel afwisseling, onderhoudend, van een gesprek of verhaal. PK.). வினாக்கள் spr.

வினாக்கள், zie வினாக்கள்

வினாக்கள் of வினாக்கள் KW. 1. zva. வினாக்கள் en வினாக்கள் 1., of வினாக்கள் en வினாக்கள் (erg. வி). — 2. zva. வினாக்கள் en வினாக்கள் of வினாக்கள்

வினாக்கள். zva. வினாக்கள் en வினாக்கள்

வினாக்கள் KW. zva. வினாக்கள் KN. gillende spreken en zotte bewegingen maken gelijk een aap.

வினாக்கள் of வினாக்கள் KW. 1. zva. வினாக்கள் en வினாக்கள் (erg. வி 1.). 2. zva. வினாக்கள் en வினாக்கள் 3. zva. வினாக்கள் — வினாக்கள் algemeene kennisgeving of aankondiging; algemeene order; rondzeggen, omzeggen, overal bekendmaken (erg. வினாக்கள்); ook naam van den wilden doerenboom, anders வினாக்கள் வினாக்கள் spr. (erg. வினாக்கள்). — வினாக்கள் வினாக்கள் aan iemand iets, zooals een gebod of verbod,

bekend maken; aankondigen, rondzeggen, algemeen bekend maken. — வினாக்கள் iets afkondigen; algemeen bekend laten maken; iets rondzeggen of laten rondzeggen (erg. வினாக்கள்). — வினாக்கள் rondzegging; wat rondgezegd wordt. — வினாக்கள் het rondzeggen.

வினாக்கள் zie வினாக்கள்

வினாக்கள் KW. zva. வினாக்கள் வினாக்கள் en வினாக்கள் வினாக்கள் zie beneden.

வினாக்கள் 1. KW. zva. வினாக்கள் வினாக்கள் en வினாக்கள் வினாக்கள் — 2. KN. klanknaabootsend grondwoord met de algemeene beteekenis van strooijing en verbreiding; ook grondvorm van வினாக்கள் en வினாக்கள் (erg. வினாக்கள் en வினாக்கள்). — வினாக்கள் strooisel, wat als poeder droog ergens op of in gestrooid wordt. — வினாக்கள் of வினாக்கள் hetz., inzonderheid poeder, strooi-poeder, om uitwendig op wonden gestrooid te worden tot genezing; ook zeekwal (erg. வினாக்கள்). — வினாக்கள் uitstrooijen, zaaijen. — வினாக்கள் iets zaaijen, in den grond strooijen, bv. வினாக்கள் — வினாக்கள் வினாக்கள் en வினாக்கள் strooijen, bv. zand of asch; poederen, tot genezing van wonden. — வினாக்கள் zie ben. — வினாக்கள் வினாக்கள், வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் of வினாக்கள் ergens iets strooijen; iets bestrooijen met iets, bv. met kaneel of suiker; iets bepoederen. வினாக்கள் of வினாக்கள் bestrooid. — வினாக்கள் enz., iets ergens op strooijen. — வினாக்கள் en வினாக்கள் வினாக்கள் gestrooid; gestrooid liggend; het gestrooide. — வினாக்கள் gew. வினாக்கள் gestrooid, verstrooid; en strooijen, zaaijen. — வினாக்கள் iets strooijen, bv. bloemen. — வினாக்கள் in den blinde, blindelings, op goed geluk, iets doen, bv. schieten of antwoorden. — வினாக்கள் வினாக்கள் iets bestrooijen. — வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் iets ergens of op iets strooijen. — வினாக்கள் in het rond uiteenstuiven, uiteenvliegen (erg. வினாக்கள்). — வினாக்கள் zva. வினாக்கள் — வினாக்கள் of வினாக்கள் வினாக்கள் in den blinde, blindelings, op goed geluk, gedaan.

வினாக்கள் KW. zva. வினாக்கள் lang, uitgestrekt; en zva. வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் (of வினாக்கள்) KN. naam van een zeer kleine soort van djamboc, hoog rozerood van kleur, naar niet goed om te eten. — வினாக்கள் KW. zva. வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் of வினாக்கள் en gew.

ἄνθη de waroebloem; en een brandende lampepit, waarvan de verkoolde top sterretjes vertoont. *Het wordt als zinnebeeld gebruikt van iemand, die geen deel aan iets neemt, die zich niet verantwoordelijk voor iets of iemand stelt.*

ἄνθη KW. zva. ἄνθη KN. lastige plaag in een woning of woonplaats, zooals ratten en slecht volk (erg. ἄνθη).

ἄνθη KN. naam van een wilden boom met breede bladen, die een vrij duurzaam timmerhout geeft.

ἄνθη KW. uitstekend, uitmuntend, magtig, krachtig, manhaftig; held; krijgsman; ook zva. ἄνθη (Skr. wíra). ἄνθη held in den strijd. ἄνθη spr. ἄνθη naam van een keurbende lanciers van prins Mangkoe-nägárâ. — ἄνθη KN. edel, aanzienlijk, ridderlijk, heldhaftig; held (Skr. prawíra); zich heldhaftig betoonen. ἄνθη naam van een Kawische zangwijs. — ἄνθη heldhaftigheid, ridderlijkheid; ook zva. ἄνθη en ἄνθη

ἄνθη KN. plooi (erg. ἄνθη); en naam van een lage palmsoort met breede bladen, gelijk de nipah. waarvan de groote welriekende cigaren gemaakt worden. Ook de bladen worden wiroe genoemd. — ἄνθη plooijen, iets plooijen. — ἄνθη gemakte plooi; geplooid; met plooijen of naar plooijen gelijkende ribbetjes; ook naam van een soort van waaijerpalm.

ἄνθη KN. schoon, edel van houding.

ἄνθη KW. zva. ἄνθη (erg. ἄνθη) ἄνθη zva. ἄνθη — ἄνθη zva. ἄνθη — ἄνθη ἄνθη en ἄνθη KN. volgen, navolgen, nalkomen, naleven; bv. ἄνθη ἄνθη en ἄνθη passief. ἄνθη ook KW. zva. ἄνθη ἄνθη ἄνθη of ἄνθη ἄνθη en ἄνθη ἄνθη of ἄνθη ἄνθη zie bij ἄνθη

ἄνθη KW. in menigte, overal. G. (erg. ἄνθη) volgens anderen gemengd, vermengd. ἄνθη zie beneden.

ἄνθη zie ἄνθη

ἄνθη KW. zva. ἄνθη KN. alles wat aan iemand gezegd wordt, tot mededeeling, berigting of onderrigting (erg. ἄνθη I., en ἄνθη). — ἄνθη medeelen, berigten, onderrigten. — ἄνθη iemand

iets zeggen, medeelen, berigten, onderrigten; leeren; iemand iets zeggen namens een ander, dat hij iets doen moet. ἄνθη zeg hem (of haar)! ἄνθη of ἄνθη weet! ik zeg je! ἄνθη spr. — ἄνθη of ἄνθη in iets onderrigt of les geven, bv. in het dansen, in het goede of keade; ook het middel of de aanleiding tot iets zijn, iets als middel of aanleiding bewerken; iets berokkenen (met of zonder opzet). ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη dat lelijke wijf dáár is het, dat het afschrikken bewerkt (dat maakt dat de menschen afschrik worden). ἄνθη het middel zijn om geluk te bewerken. ἄνθη onheil berokkenen.

ἄνθη KW. zva. ἄνθη (Skr. wátri).

ἄνθη of ἄνθη N., ἄνθη of ἄνθη in de spreektaal ook ἄνθη en ἄνθη K., ἄνθη ἄνθη ἄνθη of ἄνθη en ἄνθη of ἄνθη K. en KI., kennen, weten, door gewaarwording of opmerking vernemen; iets te weten komen; iets waarnemen, opmerken, gewaarworden; ook iets zien, door het vernemen of waarnemen met het gezigt; van iets getuige zijn (erg. ἄνθη ἄνθη ἄνθη en ἄνθη ἄνθη en ἄνθη ἄνθη). ἄνθη ἄνθη ἄνθη (of ἄνθη) ἄνθη ἄνθη ἄνθη (of ἄνθη ἄνθη of ἄνθη) ἄνθη ἄνθη (of ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη en ἄνθη) ἄνθη ἄνθη (of ἄνθη) kennisgeven, doen te weten. ἄνθη ἄνθη van schaamte weten, gevoel hebben van schaamte. ἄνθη ἄνθη ἄνθη (of ἄνθη ἄνθη ἄνθη) bescheiden. — ἄνθη KN. zie ben. — ἄνθη KN., ἄνθη KI., (opgedane) kennis, kunde of wetenschap. — ἄνθη en gew. ἄνθη (van ἄνθη) N., ἄνθη of ἄνθη K. en KI., ἄνθη of ἄνθη K. en KI., iets kennen of waarnemen; van iets kennis nemen of dragen; iemand of iets zien; met iets zich inlaten; op iets het toezigt houden of hebben; bij iets tegenwoordig zijn (om het te zien of er getuige van te zijn). ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη zva. ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη in tegenwoordigheid van mijn loerah als getuige, ἄνθη ἄνθη naar mijn weten. ἄνθη ἄνθη ἄνθη U moet weten;

en een formule in brieven, waarin men van iets kennis geeft: dit moest U weten! dit tot Uw kennis! ἡμέρα ἡμέρα zva. ἡμέρα ἡμέρα als accidenteel pass. — ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα van iets kennis geven aan iemand, iets ter kennis brengen van iemand; iemand met iets bekend maken of iets laten zien. — ἡμέρα ἡμέρα KN., ook wel ἡμέρα ἡμέρα K., ἡμέρα KI., kennis, kunde, wetenschap. — ἡμέρα ἡμέρα of ἡμέρα ἡμέρα, wat door iemand te weten of te vernemen is, wat iemand weten moet; en ligt iets te weten krijgen; bv. ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα wat krijgt Djajá ligt iets te weten! ἡμέρα ἡμέρα of ἡμέρα ἡμέρα ook wel ἡμέρα ἡμέρα (ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα K.) je moet weten! weet!

ἡμέρα KW. zva. ἡμέρα ἡμέρα en ἡμέρα — ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα KN., ἡμέρα ἡμέρα poët., levendig gedruisch dat overal te hooren is (erg. ἡμέρα en ἡμέρα); bv. ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα en ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα hoe langer hoe luider worden aan alle kanten.

ἡμέρα zie ἡμέρα

ἡμέρα ἡμέρα of ἡμέρα KW. zva. ἡμέρα ἡμέρα KN. een groot soort van wild zwijn, everzwijn (Skr. waráha, varken, zwijn).

ἡμέρα ἡμέρα K., zie ἡμέρα

ἡμέρα ἡμέρα KW. zva. ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα en ἡμέρα ἡμέρα (Skr. Wrehaspati, de zoon van Angjiras, een leermeester van de goden; en de planeet Jupiter, of de déwa daarvan. Vrg. ἡμέρα 2.).

ἡμέρα I. verk. van ἡμέρα 2. KW. zva. ἡμέρα ἡμέρα en ἡμέρα ἡμέρα zva. ἡμέρα ἡμέρα en ἡμέρα ἡμέρα op iets niet achtslaah.

ἡμέρα of ἡμέρα KW. I. kleur, tint, verf; soort, gedaante, hoedanigheid; ook wel KI. van ἡμέρα en ἡμέρα iemands uitzien, hoe iemand er uitziet. — II. zva. ἡμέρα (Skr. waroeha). Tj. Sengk. vier. ἡμέρα ἡμέρα, zva. ἡμέρα ἡμέρα velerhande, allerlei. — ἡμέρα N., ἡμέρα K. van één en dezelfde kleur of soort. — ἡμέρα N., ἡμέρα K., van een goede of schoone kleur, gedaante of soort; heel mooi, schitterend; goud; ook wel voor ἡμέρα bv. ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα schoon van heel zijn gedaante.

— ἡμέρα N., ἡμέρα K., iets malen, beschrijven, voorstellen in een verhaal; van iets een beschrijving geven of verhalen. ἡμέρα ἡμέρα passief. — ἡμέρα ἡμέρα iets, zooals een teekening, kleuren; aan iets verscheidenheid geven door veelsoortigheid, bv. aan spijzen en ververschingen bij een onthaal.

ἡμέρα K., zie ἡμέρα en ἡμέρα

ἡμέρα K., zie ἡμέρα en ἡμέρα

ἡμέρα KN. naam van een plant van een bedwelmende kracht.

ἡμέρα zie bij ἡμέρα

ἡμέρα ἡμέρα of ἡμέρα en verk. ἡμέρα KN. I. scherm, om het zien of gezigt van iets te beletten, zooals een lichtscherm (erg. ἡμέρα ἡμέρα); schut van steen, bamboe of hout voor een ἡμέρα om te beletten, dat men van buiten in kan zien (erg. ἡμέρα Skr. waraha, beschermend, bedekkend). — 2. middel, hulpmiddel; de persoon, door wien iemand handelt, zooals de ἡμέρα door wien een Vorst of regent handelt; door middel van; doordien, doordat (Skr. waraha, beschermmiddel. Vrg. ἡμέρα en ἡμέρα). ἡμέρα ἡμέρα op creditt koopen. — ἡμέρα voor iets een scherm zetten of maken; iets bedekken, beschutten.

ἡμέρα of ἡμέρα zie ἡμέρα

ἡμέρα of verk. ἡμέρα ook wel ἡμέρα KN. een zeer kleine duizendpoot, geclachtig van kleur, die veel langs de muren, en ook wel een mensch in het oor kruipt. Stukgewreven geeft hij een phosphorachtig licht. Vrg. ἡμέρα en ἡμέρα).

ἡμέρα of ἡμέρα zie ἡμέρα

ἡμέρα of verk. ἡμέρα ook wel ἡμέρα KN. een zeer kleine duizendpoot, geclachtig van kleur, die veel langs de muren, en ook wel een mensch in het oor kruipt. Stukgewreven geeft hij een phosphorachtig licht. Vrg. ἡμέρα en ἡμέρα).

ἡμέρα KW. vreugde, blijdschap. G. (Skr. wiroda, oneenigheid, tweedragt, tegenstrijdigheid. PK.).

ἡμέρα ἡμέρα zie bij ἡμέρα

ἡμέρα ἡμέρα KN. zva. ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα en ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα

ἡμέρα zva. ἡμέρα — ἡμέρα zva. ἡμέρα (een ander zie beneden).

ἡμέρα ἡμέρα zva. ἡμέρα ἡμέρα zie bij ἡμέρα

ἡμέρα KN. rhinoceros, het neushoornier (Ml. badak).

ἡμέρα KN. azijn, vooral Javaansche azijn, die van het vocht van den arenboom gemaakt wordt, terwijl men de Hollandsche azijn veelal ἡμέρα (Ml. tjoeka) noemt.

Արարայ of Արարայ of Արարայարայ
KN. een groote rat, die zich in riolen ophoudt; rioolrat.

Արարայ KN. gespikkeld, van kleur, zooals van eenige soorten van kippen (verg. Արարայ). Արարայ
Արարայ KN. wit met zwart gespikkeld. Արարայ
Արարայ hetzelfde, maar met meer zwart. Արարայ
Արարայ geel met zwart gespikkeld. Արարայ
Արարայ rood en blauw gespikkeld, kleur van een
soort van djarits.

Արարայ KN. 1. onderrigt, instructie (verg. Արարայ
Արարայ en Արարայ). 2. wagenmessenger, koetsier (verg.
Արարայ). Արարայ of Արարայարայ naam van
een dik soort van rotting, dat tot wandelstokken
gebruikt wordt. Արարայարայ onderrigt ver-
zoeken. Արարայարայ een geschreven instructie,
bv. voor de pepercultuur. Արարայարայ een kar-
revoerder. Արարայարայ of Արարայարայ
al naardat het geluk vóór of tegen hem is. — Ար
Արարայ onderrigten; onderrigt in iets geven; iemand
iets leeren; ook iemand door straffen of kastijden
iets leeren, straffen om het hem af te leeren. Ար
Արարայ onderrigt geven. — Արարայ iemand on-
derrigt geven, iemand onderrigten (door herhaald
onderrigt); iemand iets leeren, bv. een papegaai
leeren praten. — Արարայարայ iets leeren aan
iemand; iemand, zooals een kind, laten onderrig-
ten door iemand. — Արարայարայ het onderrigten;
les. — Արարայարայ plaats waar onderrigt gege-
ven wordt, leerschool, zooals een dansschool of
gymnastieschool (verg. Արարայարայ).

Արարայ KW. zva. Արարայ Արարայարայ Արարայարայ
Արարայարայ Արարայարայ Արարայարայ Արարայարայ
spr.

Արարայարայ eign. van den tweeden, ruig met haar
begroeiden, zoon van Pandoe, anders Bimâ ge-
noemd (Skr. wrêkôdâra, d. i. wolfsbuiik).

Արարայարայ zie Արարայարայ

Արարայարայ of Արարայարայ KW. zva. Արարայարայ of Ար
Արարայարայ (Skr. wrêxa, een boom in het
algemeen).

Արարայարայ benaming van een zesden dag van een
Արարայարայ

Արարայ KW. gunst. G. (Skr. warada, gunstig).

Արարայ of Արարայ KW. bejaard, een mensch van leef-
tijd, in onderscheiding van de jongere menschen
(Skr. wrêdda of wrêddah. Verg. Արարայ). Արարայ

Արարայ een oud voorkomen hebben, er bejaard uitzien.

Արարայ of Արարայ KN. 1. vruchtbaar, bv. van een vrouw,
die veel kinderen baart (Skr. wrêddi, vermeerde-
ring, toeneming, aanwas, groei; vruchtbaarheid;
voorspoed). — 2. explicatie, beteekenis, bv. Արարայ
Արարայ (verg. Արարայ Արարայ Արարայ en Արարայ).
Արարայ (of Արարայ), goed gezuiverde en drooge
indigo van de Eur. fabrieken, in onderscheiding
van de Արարայարայ — Արարայ KW. zva. Արարայ
en Արարայարայ — Արարայարայ KN. iets verklaren,
uitleggen; ook zva. Արարայարայ geld natellen. — Ա
Արարայարայ vruchtbaar, van aard, bv. van een vrouw
of kip, of van een geslacht, dat zich sterk ver-
meugvaldigt (verg. Արարայարայ).

Արարայ of Արարայ KW. zva. Արարայ en Արարայ (Skr.
wrêdoe, zacht); ook Արարայ of Արարայարայ zva.
Արարայ

Արարայ of Արարայ KW. duizend millioen of honderd
duizend millioen; een ontelbaar getal; ontelbaar
(Skr. arboeda, honderd millioen, of ander groot
getal. PK.). — Արարայ zva. Արարայարայ of,
volgens G., tot duizendmaal tien duizend maken;
in het oneindige vernienigvaldigen.

Արարայ en eig. Արարայարայ Ar. opgaaf, KN. aan-
wijzing, bv. om iets te doen, zooals van een taak
of bijzondere werkzaamheid; iemand iets opgeven
of aanwijzen te doen (Ar. moewarrid, tot iemand
zeggende). Արարայարայ mijn opgaaf of aanwijzing, en
de opgaaf of aanwijzing die mij gegeven is, de mij
opgegeven taak.

Արարայ KW. kwaad, toornig, boos (Skr. wiroeda,
tegenovergesteld, tegenstrijdig, vijandig. Verg. Ա
Արարայ).

Արարայ zie Արարայ

Արարայարայ zie Արարայ

Արարայարայ of Արարայարայ KW. zie Արարայ

Արարայ KW. zva. Արարայարայ (van Ար en
Արարայ verg. Արարայ). Արարայարայ Արարայարայ
Արարայարայ Արարայարայ spr.

Արարայարայ zie Արարայարայ

Արարայարայ of Արարայարայ KW. zva. Արարայարայ

Արարայ 1. grondvorm van Արարայարայ K., zie Արարայ
արարայ — 2. KW. bloem. G. (Skr. wrêhat, groot).

Արարայարայ en Արարայարայ zva. Արարայարայ
Արարայարայ zva. Արարայարայ

320 320 zie 320

320 320 zie 320

320 of 320 K., 320 of 320 en gew. 320
 320 of 320 K., wat verteld of berigt
 wordt, berigt, tijding, nieuws, gerucht (Skr. wár-
 ta. Vrg. 320). 320 of 320 K., 320
 320 of 320 en 320 of 320
 320 K., berigt geven, vertellen, berigten, een nieuws
 vertellen of meêdeelen. 320 berigt
 krijgen; nieuws opdoen. 320 hooren ver-
 tellen of bij gerucht hooren, waarvoor wij gewoon-
 lijk alleen hooren zeggen. — 320 kw. zva. in
 320 — 320 of 320
 zva. 320 en naar nieuws of berigt gaan of
 komen vernemen (vrg. 320); ook geloof aan
 een gerucht slaan. G. — 320 of
 320 aan iemand verteld worden; ver-
 maard of berucht. — 320 of 320
 320 iemand iets vertellen of berigten. 320
 320 eign. van den oudoom van Sênâ-pûti,
 den Vorst van Malaram; en naam van een Ja-
 vaansche courant, die te Soerakarta wordt uitge-
 geven. 320 enz., een tijding of berigt
 ontvangen. — 320
 320 iets vertellen of berigten aan iemand; van
 iets de tijding brengen. 320 iets
 aan dezen of genen, hier en daar of overal, ver-
 tellen of bekend maken. — 320
 320 een (bepaalde) tijding, een (of het)
 nieuws, berigt, gerucht, tijding. 320
 320 spr.

320 1. K., zie 320 — 2. kw., zie 320

320 zie 320

320 1. K., zie 320 — 2. kw. zie 320

320 of 320 kw. in 320 of 320
 320 (zie bij 320) schijnt het Skr. wrëti of
 wrëtti te zijn, dat ronding, cirkel en hoepel be-
 teekent, zoodat het eigenlijk wil zeggen: zich vou-
 wen tot een cirkel of hoepel, voor een diepe bui-
 ging maken.

320 kw. zva. 320 spr.

320 of 320 KN. heilig, een heilig ontzag
 verwekkend, bv. van een woud (vrg. 320).
 320 de heilige goden.

320. 320 of 320, 320, 320

320 of 320 K., overal effen of gelijk; overal,
 algemeen; algemeen verbreid, overal ruchtbaar; al-
 len in het rond, met algemeene stemmen; van een
 land, geheel onderworpen, nergens in opstand; ook
 zva. 320 of 320 — 320 of
 320 (320 zva. 320 — 320
 320) overal naar alle kanten zich ver-
 breiden of verbreidend; algemeen tot allen zich
 uitstrekken; algemeen aan allen meêdeelen, bv. een
 circulaire; met allen hetzelfde doen. 320
 320 in de kamer lag het
 overal met kleêren. — 320
 320 iets overal verbreiden, algemeen aan alle
 meêdeelen. 320 iets overal ver-
 breiden of vertellen. 320
 320 leugens verspreiden. — 320
 320 zva. 320 en 320
 320 of 320 kw. zva. 320

320 K., zie 320

320 K., zie 320

320 zva. 320

320 zva. 320 kw. de naam van de
 plaats, daar de regen zich beëindt, vóórdat die op
 de aarde neêrvallt. G.

320 kw. zva. 320 en 320 (Skr. warsa).

320 zva. 320 320
 KN. jaarcijfer, jaartal. 320 eign. van een
 zoon van Kârâ. — 320 kw. vallen, van den
 regen. — 320 zva. 320
 320 kw. zva. 320 (Skr. warši, regnend. Vrg.
 320).

320 N., 320 K., 320 KI., gezond; weêr
 gezond, hersteld, genezen; weêr gezond worden, be-
 teren; ook nuchter, niet dronken (vrg. 320
 320 en 320). 320
 320 gezond en wel, frisch en gezond. —
 320 KN. herstellen. — 320
 320 een ziekte of een zieke genezen. —
 320 KN. nuchteren, fig. voor louter, en
 zoo maar, zonder rede of omstandigheden. 320
 320 louter rijst, zonder iets er bij. 320
 320 zoo maar een oorveeg krijgen.
 — 320 N., 320 K., ge-
 zondheid, het genot van gezondheid; gezondheid
 genieten, gezond zijn.

ἄνωγει KN. de jongere broeder of zuster, of vrouw;
TP. zva. ἄνωγει (Skr. awaradja, jonger
geboren; jongere broeder; awaradjá, jongere
zuster. Vrg. ἄνωγει ἄνωγει en ἄνωγει).

ἄνωγει KW. zeer bedreven, kundig, geschikt. G.
(misschien van ἄνωγει 2., en ἄνωγει of verb. van
ἄνωγει).

ἄνωγει of ἄνωγει KW. zva. ἄνωγει
ἄνωγει of ἄνωγει KW. zva. ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει
ἄνωγει en ἄνωγει (Skr. warja, uitnemend, wárja,
tegen te houden, af te weren; awárja, niet af te
weren, onafwendbaar. PK.).

ἄνωγει of ἄνωγει KW. vermogen, groote magt, hooge
waardigheid, hoog aanzien; heldhaftigheid
(Skr. wirja). ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει
worden met genoeg en hoog aanzien. — ἄνωγει
ἄνωγει zva. ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει
ἄνωγει en ἄνωγει ἄνωγει — ἄνωγει ἄνωγει
krachtig, heldhaftig, verwinning (Skr. wirjawán).
— ἄνωγει ἄνωγει zva. ἄνωγει ἄνωγει

ἄνωγει of ἄνωγει KW. 1. zva. ἄνωγει en ἄνωγει
(erg. ἄνωγει). 2. zva. ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει
ἄνωγει en ἄνωγει — ἄνωγει en ἄνωγει
zva. ἄνωγει en ἄνωγει (ἄνωγει) doen, wer-
ken. G.). — ἄνωγει 1. zva. ἄνωγει 2. zva.
ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει 3. zva. ἄνωγει ἄνωγει
en ἄνωγει — ἄνωγει 1. zva. ἄνωγει
ἄνωγει en ἄνωγει 2. zva. ἄνωγει en
ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει fraai om aan
te zien. ἄνωγει ἄνωγει voor 't eerst is 't,
dat ik U zie.

ἄνωγει, zie ἄνωγει

ἄνωγει, zie bij ἄνωγει

ἄνωγει KW., zie ἄνωγει

ἄνωγει KW., zie ἄνωγει

ἄνωγει KW., zie ἄνωγει

ἄνωγει of ἄνωγει KN. de omgelogen punt of het
lijfje van een hoor; de schroefplaat van een geweer;
en naam van een soort van pijlen.

ἄνωγει KN. benaming van het hout van den arenboom.
ἄνωγει benaming van een bruinachtige schim-
melkleur: appelschimmel.

ἄνωγει, zie ἄνωγει

ἄνωγει KW. zva. ἄνωγει en KN. zva. ἄνωγει of
ἄνωγει ἄνωγει en het gepast of juist gebruik van

woorden of uitdrukkingen (Skr. wiráma, pause-
ring, pauze tusschen woorden of zinnen). ἄνωγει
ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει het wel onderschei-
den en juist gebruik van de Javaansche woorden en
uitdrukkingen.

ἄνωγει eign. van een hoofd van booze geesten.

ἄνωγει, zie ἄνωγει

ἄνωγει, zie ἄνωγει

ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει of ἄνωγει KN. verwant, van de-
zelfde klasse of familie; een verwante van iemand
(Skr. wargá, klasse van gelijksoortige dingen of
wezens). ἄνωγει ἄνωγει zonder verwanten (alleen op
de wereld). ἄνωγει of ἄνωγει verre
verwanten, die, door het hoofd van de familie ou-
derhouden, als bedienden dienst doen. — ἄνωγει
of ἄνωγει als verwante beschouwd, tot de fa-
milie gerekend worden. ἄνωγει (of ἄνωγει) ἄνωγει
ἄνωγει een bediende die als lid van de familie behan-
deld en bejegend wordt.

ἄνωγει, zie ἄνωγει

ἄνωγει KN. naam van een dikke rottingssoort.

ἄνωγει X., ἄνωγει K., zad, verzadigd; zich ver-
zadigen; tot verzadiging toe, genoeg, *gegeten*, of
ook lang genoeg, *bv. geslapen, hebben*; genoeg van
iets hebben, *er niet meer van willen weten of meê
te doen hebben*. ἄνωγει ἄνωγει of ἄνωγει
zva. ἄνωγει zoolang als ik leef. — ἄνωγει ἄνωγει
ἄνωγει iemand of een beest verzadigen, volop te
eten geven, zooveel te eten geven als hij lust; ook
voedend, voedzaam, *van spijzen*. — ἄνωγει ἄνωγει
ἄνωγει iemand met iets verzadigen, ma-
ken dat *hij er meê* verzadigd wordt, *iemand* zad
maken. ἄνωγει ἄνωγει den honger stillen. —
ἄνωγει ἄνωγει of ἄνωγει ἄνωγει oververzadigd,
meer dan genoeg.

ἄνωγει of ἄνωγει KW. zva. ἄνωγει ἄνωγει
ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει
ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει ἄνωγει — ἄνωγει
ἄνωγει 1. KW. zva. ἄνωγει en ἄνωγει
2. KN. iemand of een beest aansporen, aandrijven;
iets, zooals drift, opwekken, zva. ἄνωγει ἄνωγει
ἄνωγει — ἄνωγει het aandrijven; de aandrij-
ver, *bv. van buffels*.

ἄνωγει, zie ἄνωγει

ἄνωγει KW. zva. ἄνωγει KN. ἄνωγει of ἄνωγει

Ἰνδονήσιον *naam van den vijfden zoon van Watoe-goenoeng, en van de zevende woekoe.* Ἰνδονήσιον *naam van den zesden zoon van Watoe-goenoeng, en van de achtste woekoe.*

Ἰνδονήσιον 1. KW. *zva.* Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον *ook zva.* Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον *en ηἰσθητικόν* — 2. KN. of KI. *vlug en bevallig in zijn bewegingen, zooals bij het tandakelen of in het gaan, en elegant in zijn manieren en de wijze van zich voor te doen (van Ἰνδονήσιον met het voorvoegsel Ἰνδονήσιον I.).*

Ἰνδονήσιον KW. *zva.* Ἰνδονήσιον *en Ἰνδονήσιον (misschien van 't Sansk. rāgā, gepassioneerd; verleid; met het voorvoegsel Ἰνδονήσιον I., of schoon in 't Skr. wirāgī het voorvoegsel den zin heeft van Ἰνδονήσιον II., en zonder passies, drijven of begeerlijkheden beteekent, en wairāgja, onderdrukking van passies).*

Ἰνδονήσιον KW. *verschrikt, ontsteld; schrik, ontstellenis. G.*

Ἰνδονήσιον *en verk.* Ἰνδονήσιον *ook Ἰνδονήσιον KN. kosten, inkomsten; en belasting (verg. Ἰνδονήσιον en Ἰνδονήσιον). Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον kosteloos. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον iets bekostigen; aan iets te koste leggen; aan iets onkosten doen; de onkosten van iets bestrijden; ook iets belasten, op iets een belasting leggen.*

Ἰνδονήσιον *zie Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον *zie Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον KN. *een soort van otter, of wel een groote waterrot, die er ongeveer uitziet als een Ἰνδονήσιον en zich ophoudt in of bij bamboebossen, die dicht bij het water groeijen (verg. Ἰνδονήσιον en Ἰνδονήσιον).*

Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον *en verk.* Ἰνδονήσιον KN. *de jongste, het jongste kind; de jongste, het laatste getrouwde, vrouw van een man (verg. Ἰνδονήσιον). — Ἰνδονήσιον het jongste kind.*

Ἰνδονήσιον *zie Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον *zie Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον KN. *sterke arak, van Ἰνδονήσιον of het vocht van den Arenboom bereid. Ἰνδονήσιον arak en wrangang.*

Ἰνδονήσιον *naam van een rijk en rijkszetel in de Brātā-joedā (Skr. Wirāta). Ἰνδονήσιον de prins of prinzen (zoon of zonen van den Vorst) van Wirāta.*

Ἰνδονήσιον KW. *zva.* Ἰνδονήσιον *en Ἰνδονήσιον (verk. van Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον G.). — Ἰνδονήσιον 1. KW. zva. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον — 2. Ἰνδονήσιον, N., Ἰνδονήσιον K., rottekruid, arsenicum. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον iets, zooals een uitslag, met rottekruid cureren. — Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον, Ἰνδονήσιον K., met rottekruid vergifigen; een wapen met arsenicum inwrijven.*

Ἰνδονήσιον KN. *een fijn soort van Ἰνδονήσιον, waarvan wel bedgordijnen gemaakt worden; een daarvan gemaakt sleepnetje om garnalen te vangen (verg. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον); en een van oud net gemaakte gordel van visschers. — Ἰνδονήσιον met een Ἰνδονήσιον garnalen vangen.*

Ἰνδονήσιον, Ἰνδονήσιον K., *een kraam of kleine winkel aan de weg, waar eetwaren, sirih, specerijen en snoeperijen te koop zijn (verg. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον en Ἰνδονήσιον). — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον een waroeng houden. Ἰνδονήσιον een waroenghouder.*

Ἰνδονήσιον KN. *naam van een boom. 2. naam van een klein soort van kippen, hooger op de pooten, dan de Ἰνδονήσιον 3. een kind of afstammeling in het vijfde lid, kind van een Ἰνδονήσιον en bet-over-overgrootvader of grootmoeder, vader of moeder van een Ἰνδονήσιον (of Ἰνδονήσιον) Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον 1. KW. *zva.* Ἰνδονήσιον — 2. KN., *ook Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον naam van een klein groen insect, dat de boommen beschadigt, en op zekere tijden 's avonds in menigte op het licht afvliegt.*

Ἰνδονήσιον *zie Ἰνδονήσιον en verg. Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον KN., Ἰνδονήσιον KI., *schaamte, als gevoel van beleediging of krenking in zijn eer; zich schamen; beschaamd; schande door beleediging van het eergevoel (verg. Ἰνδονήσιον en Ἰνδονήσιον). Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον geen schaamte kennen, geen eergevoel hebben. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον schaamteloos, zonder eergevoel. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον iemand schande aandoen. — Ἰνδονήσιον zva. Ἰνδονήσιον (zie Ἰνδονήσιον). — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον tot schande strekken of strekkend, ontteerend, (het eergevoel) beleedigen of beleedigend — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον iemand beschaamd maken, in zijn eergevoel kwetsen. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον beschaamdheid, schaamte; schande, oneer. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον niet weten van beschaamdheid, onbeschaamd. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον de schaamte uit het oog ver-*

liezen. *արդարև անսկիզբաբարձր* zijn schaamte (schamelheid) bedekken. — *անսկիզբաբարձր քան* iemand met iets beschamen; iemand schande of oneer aandoen; iemand in zijn eergevoel kwetsen of beledigen; ootereen; ootereend, schandelijk. Zoo ook *անսկիզբաբարձր* iemand beledigen, zijn eergevoel kwetsen; en iemand op een ootereende wijze tentoonstellen. — *անսկիզբաբարձր անսկիզբաբարձր* zedig van aard; blode; bloeheid; beschaamdheid.

ԱՐԻՆ zie bij *ԱՊԻՆ*

ԱՊԻՆ *գեւ.* ԱՊԻՆ *KN.* naam van een, nu niet meer bestaand, corps pradjoerits van den Vorst, die krijgdsansen moesten uitvoeren; ook *ԱՊԻՆ* of *ԱՐԻՆ* een roode haan met gele pooten, ook *ԱՊԻՆ* (of *ԱՐԻՆ*) *պիճ* genoemd; en *ԱՊԻՆ* (of *ԱՐԻՆ*) *տանչ* roode haan met zwarte pooten, beide bij voorkeur tot vechthanen gekozen.

ԱՊԻՆ, *արդար* of *արդար* *Կ.*, niet doorgaan, niet plaats hebben, niet tot stand komen, afraken, afspringen, van iets, daar plan of spraak van was; *zva.* *դարձանա* (*erg.* *արդ* en *դար*); ook mislukken; mislukkend, mislukt (*erg.* *արդար*). *Արդար* het rijstgewas mislukt. *Արդար* mislukt (geelachtig of vuil) wit. *դարձարդ* *դարձարդ* of *դարձարդ* het faalt niet, het zal niet missen of mankeren, het zal stellig plaats hebben. — *արդար* *արդար* *տանչ* *տանչ* *տանչ* iets geen plaats of gevolg doen hebben, niet laten doorgaan, intrekken, herroepen, afzeggen, doen mislukken, verijdelen, verhoeden, verhinderen; van iets afzien. *արդար* *արդար* tegenbevel. *արդար* *արդար* *սր.* oor iemand verminken en iemand verderven, zijn verderf bewerken. — *արդար* *poët.* middel tot verijdeling.

ԱՊԻՆ zie *ԱՐԻՆ*

ԱՐԻՆ of *ԱՊԻՆ* *KN.* naam van een boom, de ficus Indica, ook wonderboom genoemd (*erg.* *ԱՐԻՆ*).

ԱՐԻՆ of *ԱՐԻՆ* *ԿՄ.* *zva.* *արդ* en *դար* *անսկիզբաբարձր* *KN.* naam van een batiksel.

ԱՐԻՆ zie *ԱՊԻՆ*

ԱՊԻՆ of *ԱՐԻՆ* *verk.* *դար* *Կ.*, *արդ* *արդ* *Կ.*, houten schede van een kris, pick, sabel, degen, enz. (*erg.* *տանչ* *դար* en *արդար*); *poët.* *zva.* *արդար* of *արդար* *արդար*

անսկիզբաբարձր de lade van een geweer. *Արդար* of *արդար* *KN.* de krisschede van den Vorst, voor de Patih of Vezier van den Vorst. — *անսկիզբաբարձր* *KN.* gelijk een schede. *արդար* *poët.* *zva.* *արդար* iemand opsluiten. *Արդար* *pass.* — *Արդար* *արդար* iets, zooals een kris, van een schede voorzien. *անսկիզբաբարձր* *spr.* — *Արդար* *արդար* *արդար* iets, zooals een kris, in de schede steken. — *արդար* of *Արդար*, *արդար*, *արդար*, in een schede, in de schede; van een geweer, in de lade; *poët.* *արդար* *zva.* *արդար* — *արդար* van een schede te voorzien. — *արդար* *poët.* *zva.* *արդար*

ԱՐԻՆ *KN.* er zich tegen aanzetten of verzetten, niet willen toegeven, het niet gewonnen willen geven; halsstarrig (*erg.* *արդ*). *արդար* *spr.* — *արդար* zich verzetten, zich er tegen verzetten.

Արդար *KN.* woedend van kwaadheid of drift (*erg.* *արդար* *արդար* en *արդար*). — *Արդար* woedend zijn van kwaadheid of drift (*erg.* *արդար* *արդար*).

Արդար of *արդար* *KN.* een kleine lichtbruine mier, van gedaante en aard als de witte (*տանչ*), en even vernielend. *անսկիզբաբարձր* naam van een grooten rivierisch.

արդար zie *Արդար*

Արդար verkortling van *արդար*

արդար *ԿՄ.* *zva.* *անսկիզբաբարձր* hemelnymf (*Skr.* *warāngana*, een beminnelijke vrouw, van *wara* en *āngana*, vrouw; zie *ար* en *ան*).

Արդար *KN.* koelbak, koelvat, in een smederij. *Արդար* (of *անսկիզբաբարձր*) *արդար* de pijp, of dubbelde pijp, die van den blaasbalg naar de vuurbak loopt (van *անսկիզբաբարձր*).

արդար zie *արդար* en *ար* III.

արդար of *արդար* *KN.* 1. onzichtbaar, zooals de lucht en geesten; *Tj. Sēngk.* nul; op nul uitloopen, geen gevolg hebben, *bv.* van een aanklagt (*erg.* *դարձար*). 2. bedorven, stinkend, van een ei. *արդար* stinkende etter. — *արդար* onzichtbaar zijn; *Tj. Sēngk.* nul. — *արդար* iets op nul doen uitloopen, verijdelen. — *արդար* bedorven, van een ei.

արդար of *արդար* *KN.* de baard onder de kin;

de opstaande veeren boven aan den hals en aan de zijden van den kop *van een kip*; en de uitspruitsels aan den stam van sommige waringinboomen (erg. ချိတ်); ook naam van een kinderspel met kimirinoten. *အိမ်ကုတ်ကုတ်* een baardkip (kip met ကုတ်ကုတ်). *အိမ်ကုတ်ကုတ်* een baardwringin (waringin met ကုတ်ကုတ်); ook naam van de waringinboomen op de aloen-aloen ten westen van de pamoerakan-poort, ofschoon die geen ကုတ်ကုတ် hebben. — *ကုတ်ကုတ်* of *ကုတ်ကုတ်* een kuiltje in den grond, waarin bij het wok-spel de kimirinoten geworpen worden.

အဘူဂ KW. verk. van အဘူဂ

အဘူဂ KW. zva. အဘူဂ KN. het aanzetsel van water in ketels, ketelsteen (erg. အိမ်ကုတ်). — *အိမ်ကုတ်* KW. zva. အဘူဂ-အဘူဂ

အိမ်ကုတ် KW. zva. အိမ်ကုတ် en verlegen. — *အိမ်ကုတ်* of *အိမ်ကုတ်* KN. verlegen, in verlegenheid zijn; er niet meer op weten; verlegenheid; van iemand die niet meer weet, hoe te handelen, of wat hij nog zou kunnen doen of bedenken (erg. ကုတ်ကုတ်ကုတ် en ကုတ်ကုတ်). Zoo ook *အိမ်ကုတ်* *အိမ်ကုတ်* en *အိမ်ကုတ်*

အိမ်ကုတ် KW. zva. အိမ်ကုတ် (Skr. *abika*), en zva. အိမ်ကုတ် (erg. အိမ်ကုတ်); volgens G. 1. pijl. 2. vervolgens, daarna.

အိမ်ကုတ် en အိမ်ကုတ် of ကုတ်ကုတ် KW. zva. အိမ်ကုတ် (misschien het Prákit *bikkhoe*, voor het Skr. *bixoe*, monnik. PK.). *အိမ်ကုတ်* zva. အိမ်ကုတ် *အိမ်ကုတ်* *အိမ်ကုတ်* *အိမ်ကုတ်* spr.

အိမ်ကုတ် KN. 1. de pitten of korrels van kapas (ook wel zva. အိမ်ကုတ် in riet. J.). 2. benaming van een tijdperk van zeven dagen. Er zijn dertig woekoes, waarover even zooveel godheden staan, die de zeven dagen van de week regeren. Op de eigenschappen, die aan elk van deze woekoes en godheden toegekend worden, berust het stelsel, waarnaar de Javanen de gelukkige en ongelukkige dagen berekenen en andere voorspellingen omtrent de toekomst doen. (Over de namen van de woekoes zie bij အိမ်ကုတ်). *အိမ်ကုတ်* gekorrelde zout, grof zout, dat aan het noorderstrand gemaakt en zoo genoemd wordt, omdat de korrels ongeveer zoo groot zijn als kapaspitten. (Het is beter dan het aan het zuid-derstrand gemaakte *အိမ်ကုတ်*). *အိမ်ကုတ်*

အိမ်ကုတ် een korrel zout. *အိမ်ကုတ်* een om één pitje hangende vlok kapas. *အိမ်ကုတ်* kleine, ronde komkommer of augurk met veel pitten. — *အိမ်ကုတ်* 1. bij vlokjes van één pit kapas. 2. op de woekoes betrekking hebbende; een voorspelling doen naar de woekoe, waarin iemand geboren is; horoskoop. *အိမ်ကုတ်* feest op den dag van de woekoe, waarop iemand geboren is. — *အိမ်ကုတ်* woekoeberekening; een boek voor de berekening van de woekoes en de daarnaar te doene voorspellingen; horoskoop. *အိမ်ကုတ်*

အိမ်ကုတ် KW. zva. အိမ်ကုတ် of verk. van အိမ်ကုတ် (erg. အိမ်ကုတ် 1.). — *အိမ်ကုတ်* *အိမ်ကုတ်* of *အိမ်ကုတ်* KN. voorzorg; voorzorg gebruiken, zijn voorzorgen nemen; behoedzaam; behoedzaamheid (Skr. *ဝိဿေကာ*, oordeel, geest des ondersheids. PK.). (Erg. *အိမ်ကုတ်*). — *အိမ်ကုတ်* of *အိမ်ကုတ်* voor iets op zijn hoede zijn. *အိမ်ကုတ်* pass. imp. — *အိမ်ကုတ်* *အိမ်ကုတ်* *အိမ်ကုတ်* of *အိမ်ကုတ်* tegen of voor iets of iemand zijn

voorzorgen nemen, voorzorg gebruiken of behoedzaamheid in acht nemen. *အိမ်ကုတ်* voor elkander uit voorzorg op zijn hoede zijn.

အိမ်ကုတ်-အိမ်ကုတ် zie bij အိမ်ကုတ်

အိမ်ကုတ်-အိမ်ကုတ် zie bij အိမ်ကုတ်

အိမ်ကုတ် zie bij အိမ်ကုတ်

အိမ်ကုတ် KW. zva. အိမ်ကုတ် (erg. အိမ်ကုတ်). *အိမ်ကုတ်* *အိမ်ကုတ်* *အိမ်ကုတ်* *အိမ်ကုတ်* spr. — *အိမ်ကုတ်* zva. အိမ်ကုတ် (volgens G. bewustheid hebben, met kennis iets verrigten. — *အိမ်ကုတ်* en *အိမ်ကုတ်* zva. *အိမ်ကုတ်* of *အိမ်ကုတ်* en *အိမ်ကုတ်* (အိမ်ကုတ် te kennen geven. G.).

အိမ်ကုတ် Md. en Kd. van အိမ်ကုတ်

အိမ်ကုတ် KW., zie အိမ်ကုတ်

အိမ်ကုတ် KW. zva. အိမ်ကုတ်

အိမ်ကုတ် en အိမ်ကုတ် KW. zva. အိမ်ကုတ် *အိမ်ကုတ်* naam van een zekere slagorde. *အိမ်ကုတ်* naam van den berg, waarop Bagawan Pálsára zijn *အိမ်ကုတ်* had. — *အိမ်ကုတ်* zva. အိမ်ကုတ် ook KN. zva. *အိမ်ကုတ်* — *အိမ်ကုတ်* zva. *အိမ်ကုတ်*

အိမ်ကုတ် KW. zva. အိမ်ကုတ် *အိမ်ကုတ်* *အိမ်ကုတ်* *အိမ်ကုတ်* *အိမ်ကုတ်* ook zva. *အိမ်ကုတ်* of *အိမ်ကုတ်* en *အိမ်ကုတ်* (Skr. *wikára*, verandering, altera-

tedragen werk. արտանվաճառքը zonder eiu-
de; eindeloos; oneindig. արտանշարք of արտ
արտանշարքը ten laatste, bij slot, in 't eind, ein-
delijk. արտնշարքը het allerlaatste. արտ
նշարքը ten allerlaatsten. — արտնշարք
1. KN. laatste van een reeks, achterste, jongste;
het non-plus-ultra (verg. արտնշարք). 2. N., արտ
նշարք, արտնշարքը KI., het belasten, enz.; op-
dragt; bestelling.

արտնշարքը zie արտնշարք

արտնշարքը KN. gevolmachtigde, gelastigde, zaakwaarne-
mer, vertegenwoordiger (Ar. وکیل, wakil); een
gevolmachtigde of vertegenwoordiger gebruiken of
zenden; zich laten vertegenwoordigen. արտնշարքը
de lastgever. արտնշարքը schriftelijke procuratie
geven. արտնշարքը bij procuratie antwoor-
den, bv. op een aanklagt. — արտնշարքը iemand ver-
tegenwoordigen, iemands betrekking waarnemen;
ook aan iemand procuratie geven. արտնշարքը
արտնշարքը de waarnemende Gouverneur-
generaal. արտնշարքը արտնշարքը de magt-
gever en de gevolmachtigde. արտնշարքը pass.,
en wakilschap. — արտնշարքը voor of tot iets
volmagt of procuratie geven. — արտնշարքը ge-
volmachtigde. — արտնշարքը de procuratie.

արտնշարքը KN. mand voor gekookte rijst, grooter dan
արտնշարքը նշարքը fig. voor belegeren. ար
տնշարքը արտնշարքը spr. — արտնշարքը
met eetwaren in het klein te koop zitten, een wa-
roeng houden.

արտնշարքը KN. braaf, zedelijk, eerlijk; braafheid, goed
zedelijk gedrag (verg. արտնշարքը).

արտնշարքը Ar. وقف, wakf, KN. een gift, legaat,
fonds of stichting tot een liefdadig doel. — արտ
նշարքը aan iemand tot een liefdadig doel iets lega-
teren. — արտնշարքը iets tot een liefdadig
doel legateren.

արտնշարքը zie արտնշարք

արտնշարքը KN. trouw, getrouw; trouw zijn; vertrouwen
stellen in iemand (verg. արտնշարքը en արտնշարքը). —
արտնշարքը in iemand vertrouwen stellen; van
iemand iets vertrouwen.

արտնշարքը KW. zva. արտնշարք

արտնշարքը KW. zva. արտնշարքը KN. zva. արտնշարքը
en wortel in een fig. zin, bv. արտնշարքը wort-

tel van mijn hart, een uitdrukking van liefkozing,
zva. mijn oogappel. արտնշարքը de wortel, grond-
vorm, van een woord.

արտնշարքը KW. zva. արտնշարքը (Skr. wada, bi reking,
verhandeling; aanklagt, beschuldiging). արտնշարքը
KN. berisping, kastijding met woorden. — արտնշարքը
KN. iets of iemand smaden, laken, minachten, mis-
prijzen; met minachting dus of zoo noemen of
schelden; op iemand of iets smalen (verg. արտնշարքը
արտնշարքը en արտնշարքը). արտնշարքը smalen, schim-
pen. արտնշարքը op malkander smalen, elkander
minachten. — արտնշարքը iemand smaden, smadelijk
behandelen; iemand een schimpnaam geven.

արտնշարքը 1. KN. zva. արտնշարքը en արտնշարքը 2. արտնշարքը
ook wel արտնշարքը N., արտնշարքը en ook wel արտնշարքը
արտնշարքը K., geheim, een geheim; iets geheimzinnigs;
een teér punt, dat men niet aan moet roeren, omdat
het bedenkelijke gevolgen kan hebben, als het uit-
gesproken wordt (verg. արտնշարքը en արտնշարքը). ար
տնշարքը արտնշարքը een verborgenheid; een ge-
heim hebben. արտնշարքը wat is het geheim er
van? wat steekt er achter? արտնշարքը արտնշարքը
արտնշարքը het is niet te ontdekken; ik kan er niet ach-
ter komen. — արտնշարքը արտնշարքը zie boven. —
արտնշարքը արտնշարքը iets geheim houden. արտնշարքը
արտնշարքը streng geheim gehouden, een diep geheim.
— արտնշարքը 1. KN. zva. արտնշարքը of արտնշարքը
2. արտնշարքը N., արտնշարքը K., iemand een ge-
heim toevertrouwen. արտնշարքը արտնշարքը voor
iemand geheim houden. արտնշարքը iets dat
geheim gehouden wordt. — արտնշարքը արտնշարքը of
արտնշարքը en արտնշարքը van iets een geheim maken.

արտնշարքը en արտնշարքը KW. zva. արտնշարքը en zva. արտնշարքը
en արտնշարքը (verg. արտնշարքը Skr. wadoe en wadoe,
een vrouw; een wijfje). — արտնշարքը en in de
sprektaal ook արտնշարքը արտնշարքը of արտ
նշարքը N., արտնշարքը արտնշարքը en gew. արտնշարքը K.,
vrouwelijk, vrouw; wijfje (Skr. strî). արտնշարքը
արտնշարքը dochter. արտնշարքը արտնշարքը meisje. արտ
նշարքը merrie. արտնշարքը արտնշարքը teef. արտ
նշարքը արտնշարքը արտնշարքը vrouwspersoon; ook
de vrouw van iemand, en voor zijn vrouw of mijn
vrouw (Hoogd. das Weib). արտնշարքը արտնշարքը
արտնշարքը de vrouw, in legeoverstelling van den man.

hakken. *միջև մի spr. voor mishandelen.* *միջակ:* een slag met een wadoeng krijgen. — *միջին* *meervoud.*

դ Ե Ր Ա Ն *zie bij դ Ե Ր Ա Ն*

առայ 1. *kw. zva. միջան* (thans, tegenwoordig. G.). 2. *kn. kort na de zwangerschap, ontijdig bevallen.* G.

մուղ of *պմուղ* *kn. stam, en vandaar een op stam groeiend gewas, plant of boom; oorsprong, oorzaak, aanleiding, daar iets uit voortkomt; begin; hoofdsom, kapitaal, daar de reuten uit voortkomen; en zva. անմուղ* omdat, dewijl. *մարդ* boom, *in onderscheiding van andere op stam groeiende planten.* *միջնակուսան* de stam van een djatiboom. — *միջակ*, *միջակ*, *միջակ* *к.*, vooral, bovenal, voornamelijk, allermeest. *անմուղ* van dezelfde stof en kleur; (*ook kw. volgeling, onderdaan.* G.). *դուրդուրե՛րուսմուղ* borèh gemaakt van de doorengemalen bast, wortel, blad, bloemen en kleine vrucht van de djeroek-pètjèl. — *անմուղ* zijn aanvang, begin of aanleiding hebben; beginnen; aanvang, begin, oorzaak, aanleiding; van... af; ter oorzake van, omdat, dewijl. *անմիջակայ* wat er de aanleiding toe gaf. *անմիջակում* het begin van de ziekte. *անմիջական* de oorzaak van de dood. *անմիջակ* van Maandag af. *անմիջակ*, *անմեռան* *кн.*, uit hoofde van, uit hoofde dat, wegens; een gevolg zijn, komen, van *iets*; ten gevolg van. *անանմիջական* *միջակ* wat een gevolg is van het plegen van geweld. *պետանմիջակ* *պիտան* *պետան* een zaak, die van de Pradâtâ uitgaat. *միջակմանանմիջակ* mogelijk dat het door zijn toedoen is. *անմիջակ* of *անմիջակ* omdat, dewijl, vermits. *անմանան* *անմանանանման* of *անմիջակման* *zva. անմանան* *enz.*, waarom? — *անմուղ* begonnen of te beginnen met of van; het begonnen zijn; eerste begin of aanvang. *անմեռանմիջակ* te beginnen van de maand Rêdjêp. *անմիջակում* het eerst begonnen zijn van de ziekte. *անմիջակման* toen je het eerst begonnen bent te kunnen spreken. *անմիջակման* nadat hij begonnen was ziek te worden in de Vasteumaand. *անմուղ* of *անմուղ*

het geheele bedrag, de geheele som of geldswaarde. — *միջակ* en *անմիջակ* het eerst beginnen. — *անմիջակ* de eerste aanleiding, het eerste begin; waarmede het eerst begonnen wordt; de (of het) eerste. *անմիջակմուղ* de eerste kooper. *դուրդուրե՛րուսմուղ* de eerste (eerst getrouwde) vrouw. — *անմիջակ* *zva. անմիջակ* en van het begin af — *անմիջակ* *ook անմիջակ* de grond of grondslag, daar men iets mee begint, of waarop men steunt en zijn vertrouwen stelt; en fouds of kapitaal, om winst mee te doen of handel mee te drijven, of dat de reuten geeft; de hoofdsom. — *միջակ* of *volgens de gew. uitspraak միջակ* en *պմուղ* *միջակ* geboorte; boom; verzameling van plantgewassen, gewassen op stam.

միջակ een begin gaan maken, beginnen, aanvangen; begin, aanvang; van... af, sedert (*erg. մեծակ*). *միջակման* het begin en het einde, het éne met het andere. — *անմիջակ* of *ook միջակ* met *iets* beginnen, er mee beginnen, er een aanvang mee maken, *iets* aanvaugen; *iets* aanvaarden; aanheffen. *միջակման* van het begin af tot aan het einde toe; van A tot Z. — *միջակ* begin, aanvang, aanhef; de (of het) eerste; *ook zva. միջակ* (*zie hier boven*). *միջակ* in het begin. *միջակման* het begin en het einde er van, alles van A tot Z. *պմուղ* *միջակ* de eerste Sultan van Dëmak.

դ Ե Ր Ա Ն 1. *kw. zva. դուրդուր* en *grondevorm van դուրդուր* (*zie ben.*); *ook zva. պմուղ* — 2. *դ Ե Ր Ա Ն* of *պմուղ* *кн.* vonder, vlonder, smalle brug over een water of ravijn. *դուրդուր* *դուրդուր* en *դուրդուր* *poët. zva. մեծակ* met een sëmbah zijn eerbiedig compliment maken. — *դ Ե Ր Ա Ն* *kw. zva. դուրդուր* — *պմուղ* *кн.* over een vonder gaan. — *պմուղ* *iets* van een vonder voorzien, *ergens* een vonder over leggen. *միջակ* *passief.*

մեծակ 1. *kw. zva. անման* en *անման* (*Skr. wdti*, lucht, wind. *Ook is wati het vrouwelijk van wat, een uitgang, die zva. hebbend, bezitter, beteekent; zoo in Kawiische woorden of namen, als*

միջանոց). 2. *Ar. coitus*, vleeschelijke gemeenschap; vleeschelijke gemeenschap hebben (*Ar. وطى. wati*). — անն. *een vrouw* beslapen.

արդ՝Տ., դարու՝Կ. *en* ԿԿ., steen (*erg. անան*). արդնան՝Տ., դարուրնն՝Կ., *naam van een zwarte steensoort, bazalt.* դարուրդ ԿՆ. keisteen. դարուրդդնն՝Տ., դարուրդդննԿ., *blanke keisteen* արդդն՝Տ., դարուրնն՝Կ., դարուրդդննԿ., *bergsteen; en eign. van een Forst van Giling-wəsi, door God Wisnoe overwonnen; en naam van de dertigste woekoe. (De namen van de dertig woekoes zijn namentlijk ontleend aan den naam van dien Forst en de namen van zijn twee vrouwen en 27 zonen).* դարուրնն *zie boven.* անտարուրննննդարուր *spr. — արդ. 1. ԿՆ. als een steen zoo hard of stijf; van het hart, stijfzinnig, onhandelbaar (erg. առդ).* 2. արդ՝Տ., դարու՝Կ., *iets met steenen beleggen; een weg bestraten; (met een steen werpen. G.). — արդուրդ՝Տ., դարուրդ Կ., van steen, met steenen (zie ook արդարայ *ben., en դարուրդ* *boven).* անտարուրդարուրդ *op de steenen vallen.* արդդդդդդդդդ *spr. (erg. bij արդդ).* — արդդդդդդդդդ դարուրդդդդդ *het graveel hebben.**

արդ՝Տ., մնարդ Կ., միդարուրդ ԿԼ., *het uitgaan, het uitkomen, buitenkomen, voor den dag komen (erg. մնարդ).* արդդդ (of մնարդդ) մնարդդդ *bij het opkomen van de maan.* արդդդդդդդդդ մնարդդդդդ *uitgaat van geld.* դարուրդարուրդդդդ *er komt niets uit, het brengt (of levert) niets op.* անմիդմիդդդդ *al wat er maar uitkomt, al wat maar voor den mond komt. — արդդդդդ *poët., gew. մնդ մնարդ. միդարուրդ* *uitgaan, uitkomen, buiten komen; er uitkomen; ergens uitkomen; voor den dag komen; naar buiten; van de hoofdplaats naar buiten (naar de désâ) gaan; uit de dienst gaan, van een bediende; opkomen, van werkvolk tot een werk; voortspruiten; voortbrengen, opbrengen, bv. van een land; over een plaats naar een andere gaan, over zee of land, langs een pad of rivier, door de deur, door de handen, tusshenkomst of bemiddeling, van een ander. անտարուրդ *naar buiten brengen. արդդդդ *naar buiten roepen. անարդննդ *uitwerpen. դարդննննննդդդդդ *vuurspuwende berg. արդդ******

դդմիդարուրդդդ *zoutbron. միդարուրդան *er komt vrucht aan արդարուրդդարուրդդ *zijn driftigheid komt uit, hij wordt driftig. արդարուրդ *անարդդդմննարդ *hij komt tot betere gedachten. դարդարուրդմիդարուրդդ *als zijn boete niet uitkomt, als hij zijn boete niet betaalt. միդարուրդ *en միդարդարուրդ՝Տ., մնարդդ *en մնարդդդդդ Կ., միդարուրդդ *en միդարուրդդ *ԿԼ. *zegt men van een ter wereld komend kind om het mannelijk of vrouwelijk geslacht te beteekenen. անտարուրդմիդարուրդ *jonggeboren jongetje. միդարուրդդ *het kwam uit zooals hij gedacht had. միդարուրդդդդդդդ *door tusshenkomst van den Heer Resident. միմիդդդդդդդ *naar binnengaan door het venster. դարուրդարուրդ *արդդդդդ *als pacht praesteren 25 realen van de djoeng. — անմիդ *և մնարդ *անմիդարուրդ *of արդմիդ *enz., acc. *pass., er uit geraken, uitkomen, uit den mond komen, geuit worden. միդմիդ *geuit, uitgesproken, eenmaal geuit. — միդարուրդ *մնարդ *միդարուրդ *tot, naar of om iets of iemand uitgaan, naar buiten, of van de hoofdplaats naar de désâ, gaan; opkomen op een oproeping of tot een werk; een danseres tegemoet treden om met haar te dansen; ergens over, langs of door gaan of komen; vrucht geven, van planten; een jong of jongen krijgen, van beesten; een kind of kinderen krijgen, van een vrouw. միդարուրդդ *een jongetje krijgen. — միդարուրդ *մնարդ *voor միդարուրդ *մնարդ *zva. միդարուրդ *en մնարդ *— միդարուրդ *մնարդ *մնարդ *միդարուրդ *doen uitkomen, doen uitgaan, doen opkomen; werkvolk oproepen; naar buiten brengen, uitbrengen, naar buiten geleiden; voortbrengen; geld uitgeven; een bediende uit zijn dienst ontslaan of laten vertrekken; laten opbrengen of betalen. միդարուրդ *դարուրդմիդդ *al zijn vermogen in het werk stellen. միդարուրդդդդ *մնարդ *zva. և դարուրդ *en մնարդ *անտարուրդ *անտարուրդ *pass. — միդարուրդ *մնարդ *միդարուրդ *geboortig; afkomstig van een plaats of land; voortbrengsel, product; opbrengst; geboortig zijn, geboorte. միդմիդարուրդ *geboortedag, verjaardag. միդմննննննն *vandaag is het**

of boom voortduwen; *en* met een tournooilans ste-
ken; *poët. ook zea.* շրջանայն ստանձնելն *zva.*
պղծողիկանայն — ստանձն *mv.* — ստանձն
het werken met een watang; de boomer op een
vaartuig. շրջանայն *spr.* — տառաշարք of
տառանկարք տournooi, tournooispiel, steekspel;
tournooijen, zamen tournooijen; *met iemand* een lans
breken, *ook zva.* ստանձնայն *en* al boomende,
door middel van boomen (*van een vaartuig*); *ook*
de balans *van een weegschaal*; *en* *kl.* *van* անդիշ-
տայն շարքուտարանայն *KN.* tournooituing (*paar-*
detuig, dat bij de tournooispielen gebruikt wordt,
en waarmee alleen ambtenaren en bruidegoms op
den dag van hun huwelijk, hun paarden mogen tui-
gen. (*Behalven bij het tournooispiel wordt dit tuig*
ook gebruikt op Maandag en Donderdag, wanneer
de Vorst op de aloen-aloen komt). — ստանձն-
այն տournooiveld; *en* *benaming van de pasebens*
van de ambtenaren op de aloen-aloen, waar Zatur-
dags de paarden voor het tournooi stonden.

անձն *KN.*; ստանձնայն *en* *gew.* ստանձն *kl.*
(*ook wel als* *к.*), de buik; *ook* անձն het uitste-
kende kapesje aan een loeké. — անձն *n.*, *և*
այսպ. *к.*, սողունողտարայն *kl.*, zwanger, zwaar,
van een vrouw of wijffe. անձն *KN.*, տարայն
кд., geladen, *van een geweer*; zwellen of gezwol-
len, *van de tandkassen, als de tandjes tegen het*
uitkomen zijn, en van graan, als de aren gezwol-
len zijn. անձնտարայն *zie* *bij* տարայն. — և
սղողունողտարայն *spr.* — անձնի *KN.*, սղողուն *кд.*,
een vrouw bezwangeren, bevruchten; *een geweer*
van een lading voorzien (*erg.* անձնի). — և
անձնողտարայն *make, dat iemand* zwanger is *of*
dat iets geladen of gezwollen is; անձնողտարայն անձն
տարայն տղապահայն *en* տղապահողտարայն
een vrucht onder het hart dragen, van een kind
zwanger gaan. անձնանողտարայն *of* անձնանողտարայն
այն *pass.* — անձնտարայն տղապահայն *en* դար
դարողտարայն *vrucht, waarvan een vrouw* zwanger
is (*erg.* անձնողտարայն); de toestand van een nog on-
geborene, *bv.* անձնողտարայն անձնողտարայն
տարայն *en* տղապահայն 1. *zie* սղողունայն. 2. *kw.* *zva.* *և*
դարողտարայն անձնողտարայն անողտարայն *en* *և*
դարողտարայն — տարայն *KN.* juist en scherp zien of
toezien; scherp ziende, scherp van gezigt; door-

zien, doorziende; *ook* voorzien, vooruitzien, *van*
een ziener, die in de toekomst kan zien. անող-
տարայն *zie* nauwkeurig toe! geef nauwkeurig acht! *և*
տարողտարայն *juist met het geweer* schieten,
een scherpschutter zijn. — տարայն *poët.* juist en
scherp zien. — տարայն *ook wel* տարայն *KN.*
scherp toezien of toekijken; *iemand* scherp in het
gezigt zien; mikken, op of naar iets of iemand mik-
ken (*erg.* անողտարայն). տարողտարայն *elkander* scherp
in het gezigt zien. տարողտարայն *met een geweer*
mikken. — տարողտարայն *iets* goed en duidelijk
doen zien; voor *een ander* mikken. — տարող-
տարայն *op iets* scherp toekijken; *iets* met nauwkeu-
righeid beschouwen. — տարողտարայն *het* scherp toe-
zien, *enz.*; doorzigt; beschouwing — տարողտար-
այն *het vermogen* (*of de kunst*) om scherp, of
ook in de toekomst, te kunnen zien. անողտարայն
տարողտարայն *scherp in het mikken, scherp*
kunnen mikken.

անողտարայն 1. *verkorting van* տարողտարայն *G.* — 2. անող-
տարայն *of* սղողունայն *ook, poët. en deftig, սղողտարայն* *en* *այ*
սղողտարայն *к.*, անողտարայն *к.*, անողտարայն (*ook wel in*
één lettergreep 'm poen). *Md.*, afgedaan, afgemaakt
(*erg.* տարայն); volkomen, perfect; voldoende; al,
alreeds; nu eenmaal; nu! nou! *in den zin van* af-
gedaan! genoeg! *en* *redewoord tot uitdrukking van*
het Perfectum. դարողտարայն անողտարայն-
այն *als* het afgedaan is, als je dat gedaan hebt,
als we gedaan hebben (*bv. met eten*). անողտարայն
անողտարայն-այն *de* (*of het*) afgedane, vorige. այ
անողտարայնի դարողտարայն *het* moet door jou afge-
daan worden. անողտարայն անողտարայն *volkomen als een*
dode. անողտարայն *gestorven, gestorven zijn.* անող-
տարայն *αή.* betaald hebben. այ անողտարայնի դարողտարայն
het is nu eenmaal zóó mijn wil. անողտարայն
Nou! ga naar huis! անողտարայն Nou dan! անողտարայն
Nu goed! դարողտարայն *niet* ophouden. դարող-
տարայն *maar* altoos niet ophouden, maar
niet uitscheiden, maar aanhoudend. այ դարողտարայն
դարողտարայն-այն *nog* niet af. անողտարայն *և*
անողտարայն-այն *volstrekt* niet; *en* niet meer. *և*
անողտարայն անողտարայնի *of* անողտարայնի *к.*,
անողտարայնի *և* անողտարայնի *of* անողտարայնի. *Md.*,
na, nadat; daarna. — այ անողտարայնի *of* այ անողտարայնի *к.*,
անողտարայնի *Md.*, անողտարայնի *к.*, *aan iets of iemand*

einde; afloop, uitslag, resultaat; eindelijk, ten laatsten; en zoo ook ἀνωτάτω (Skr. *awasāna*, einde. *Vrg.* ἀνωτάτω). ἀνωτέρας of ἀνωτέρας eindelijk, ten slotte. — ἀνωτέρας of ἀνωτέρας *zva.* ἀνωτέρας-ἀνωτέρας *zie* ἀνωτάτω

ἀνωτάτω *zie* ἀνωτάτω

ἀνωτατώ *kw.* onrust, versterking van rust en vrede, oneenigheid (Skr. *wisjoena*, gezwollen, uitgebreid, uitbreiding verkregen hebbende). ἀνωτατώ or ἀνωτατώ onrust verwekken. *πας ἀνωτατώ* en *ἐπιτατώ* spr.

ἀνωτατώ *verkorting van* ἀνωτατώ

ἀνωτατώ *oude benaming van het* leesteeken *Wignjan* (Skr. *wisarga*).

ἀνωτατώ *kn. eig.* influistering (*vrg.* ἀνωτατώ); *van-* daar mededeeling of waarschuwing in het geheim of in den droom (*vrg.* ἀνωτατώ en ἀνωτατώ); *ook* benaming van een soort van lange krissen. — ἀνωτατώ *iemand iets* influisteren, in 't geheim mededeelen, waarschuwen of zeggen wat hij doen moet; *kw.* ook bij een vrouw slapen. — ἀνωτατώ *kn. mv.*, en iemand iets toefluisteren. — ἀνωτατώ *zva.* ἀνωτατώ *van* ἀνωτατώ *fluistergebed, een gebed om door het opzeggen daarvan een slapende in stilte te doen ontwaken.*

ἀνωτατώ of ἀνωτατώ *kw.* *zva.* ἀνωτατώ en ἀνωτατώ (Skr. *wisjoedda*, zuiver, rein; vrij van fouten of gebreken; vroom; zedig). ἀνωτατώ or ἀνωτατώ *kn.* een ambtenaar om zijn trouwe diensten tot hooger rang verheffen. ἀνωτατώ or ἀνωτατώ *pass.* — ἀνωτατώ *zva.* ἀνωτατώ of ἀνωτατώ

ἀνωτατώ of ἀνωτατώ *van* ἀνωτατώ *in den zin van naam, maar ook van* ἀνωτατώ (Skr. *awasthā*, stand, positie. *Vrg.* ἀνωτατώ 1). ἀνωτατώ of ἀνωτατώ *kw.* los komen uit zijn positie, van een heilige, die van zijn afgetrokken, op het bovenzinnelijke gevestigde aandacht afgeleid, zijn stijep, onbeveeglijke positie laat varen en in beweging of tot spreken komt.

ἀνωτατώ *ook* ἀνωτατώ *kw.* *zva.* ἀνωτατώ of ἀνωτατώ (Skr. *wastoe*, het wezen, de wezentlijke natuur van iets). ἀνωτατώ *een* gewoon jaar, *geen* schrikkeljaar. ἀνωτατώ *zva.* ἀνωτατώ en ἀνωτατώ — ἀνωτατώ *zie* *ben.*

ἀνωτατώ *kw.* 1. *zie* ἀνωτατώ 2. *zva.* ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ *volgens* anderen *zva.* ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ *volgens* G. voordeel. (Skr. *bāsita*, gesproken, gezegd; *wasjild*, het oppermagtig zijn, in onderwerping houden; oppermagt. *Vrg.* ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ). — ἀνωτατώ *zva.* ἀνωτατώ

ἀνωτατώ *kw.* *zva.* ἀνωτατώ *volgens* anderen *zva.* ἀνωτατώ

ἀνωτατώ of ἀνωτατώ *kw.* hier beneden. G. (waarsch. het Ar. *أسفل*, *vr.* van *سط*), *wasit*, wat in het midden is). ἀνωτατώ (of ἀνωτατώ) de tegenwoordige eeuw, in tegenstelling van ἀνωτατώ

ἀνωτατώ *kw.* 1. *zva.* ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ (Skr. *wastra*, kleed, kleding). 2. *zva.* ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ *spr.*

ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ *kw.* (waarsch. *zamenst.* met *verkorting van* ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ). — ἀνωτατώ of ἀνωτατώ *kn.* bemerkt worden, van wat iemand in het oog krijgt. *Zoo ook* ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ

ἀνωτατώ *naam van een* Kawische *zangwijze.*

ἀνωτατώ *kn.* kundig, bekwaam, bedreven (*vrg.* ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ); *bv.* ἀνωτατώ — ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ *kundigheid, bekwaamheid, bedrevenheid.* — ἀνωτατώ *tot alles* bekwaam.

ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ *of* ἀνωτατώ *kn.* vrijmagt, oppermagt, vrijmagtig gezag; gebruik van zijn oppermagt, geweld; vrijmagtig, oppermagtig (Skr. *wisjesa*, onderscheiding; uitmuntendheid, voortreffelijkheid). ἀνωτατώ *God de* Vrijmagtige. ἀνωτατώ *vrijmagtig* gebiedder, dwingeland. ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ *straf* volgens het vrijmagtig gezag van het rijk, volgens het wereldlijk gezag (*in tegenstelling van een straf volgens het godlijk regt*). ἀνωτατώ *door middel van* geweld (*niet door middel van list*). — ἀνωτατώ *of* ἀνωτατώ *vrijmagtig* beschikken, van zijn vrijmagt gebruik maken; *iets* vrijmagtig bepalen, eischen of vorderen; tegen *iemand* geweld gebruiken of plegen; *iemand* met geweld dwingen, nopen of noodzaken. ἀνωτατώ (of ἀνωτατώ) *de* oppermagtige, *de* vrijmagtige gebiedder. ἀνωτατώ *onder* het vrijmagtig gezag van een ander staan. ἀνωτατώ *en* ἀνωτατώ *met geweld* gedwongen. ἀνωτατώ

արդարատեսակիցսն hij werd met geweld uit de gevangenis verlost. — արդարայր of արդարայր over iets of iemand oppermachtige heerschappij voeren of gezag hebben. արդարայր pass.; ook met vrijmagt bekleed, en het met vrijmagt bekleed zijn. — արդարատեղես of արդարատեղես iemand stellen in de magt of ter beschikking van een ander; en iemand gemagtigd maken tot iets. — արդարացի of արդարացի geweld; geweldhebber, dwingeland.

ամանայր kw. zva. ամանայր in eens (erg. մանայր). — ամանայր kn. iets in eens, in één keer, afdoen.

ամանայր zie bij արմայր

մանայր zie ամանայր

դարայր zie արմայր

արմայր kw. 1. zva. արմայր en մանայր (erg. մանայր 2).
2. zva. մանայր 3. een landman. G.

մանայր of դարայր kw. zva. մանայր en դարայր (Skr. *wisā*, kwaaldoend).

դարայր zie մանայր

արմայր of արմայր zva. արմայր (Holl. *waschwan*, badkuip?)

արմայր zie bij դարայր

արմայրն մանայր of արմայրն մանայր naam van een Kawiische zangwijze.

արմայր zie մանայր

արմայրն k., zie արմայր

արմայր en verk. մանայր, արմայրն en verk. մանայր k., duidelijk te zien en met het gezicht te onderkennen (erg. արմայր); ook zva. արմայր scherpzicende; en scherpzinnig (erg. արմայր). արմայրն արմայրն ik heb het duidelijk gezien. — արմայրն արմայրն of արմայրն արմայրն en արմայրն արմայրն of արմայրն արմայրն maken dat iets duidelijk te zien en te onderscheiden is; nauwkeurig toezien (om duidelijk te kunnen onderscheiden); nauwkeurig iets bezigtigen; op iets nauwkeurig acht geven.

մանայր zie մանայր

մանայր kn. iets waarmee men een wild verschalkt om het te vangen, valstrik, net, lokaas; de verleidingen van de zinnelijke wereld; ook fig. list; Tj. *Sengk*. vijf (Skr. *wisaja*, een voorwerp der zinnen, voorwerp van najaging, enz. Vrg. մանայր

արմայր II. en արմայր). — մանայր iets met een մանայր zooals vissen in een fuik, zoeken te vangen; lagen leggen. — մանայր, ergens een մանայր leggen of plautsen; iemand lagen leggen. արմայրն aanslag, list, kwaad opzet; ook zva. արմայրն

արմայրն kn. uiterste wil; uiterste wilsbeschikking; testament; en zva. դարայր een erstuk, dat in de familie bewaard moet blijven en niet vervreemd mag worden (Ar. *أصل*, *wasijat*. Vrg. արմայր). արմայրն een uiterste wilsbeschikking of legaat maken, legateren. — արմայրն արմայրն erstukken van het rijk. արմայրն ein boek, dat als een erstuk in de familie bewaard blijft; en een testament. — արմայրն iemand iets bij uiterste wil vermaken of legateren. — արմայրն դարայր արմայրն of արմայրն արմայրն iets bij uiterste wil vermaken of legateren aan iemand.

արմայրն of արմայրն kn. foltering; gefolterd (misschien voor մանայր, van մանայր met het voorv. մանայր Vrg. մանայր) — մանայր արմայր or արմայրն արմայրն iemand folteren; ook zva. մանայր iemand gestrengelijk straffen. — արմայրն of արմայրն արմայրն foltering; strenge straf.

մանայր kw. zva. դարայր (Skr. *wesjma*, een huis).

մանայր kw. en kn. zva. արմայրն արմայրն en մանայր (Skr. *wismaja*, verbazing). — արմայրն արմայր kn. verbaasd, zva. արմայրն արմայրն

մանայր zva. մանայր in het spr. մանայրն արմայրն արմայրն արմայրն

մանայր kw. zva. արմայրն արմայրն en արմայրն (Skr. *wesla*, zie bij արմայրն).

մանայր or դարայր kw. zva. արմայրն (Skr. *wisti*, arbeid). մանայր (of արմայրն) արմայրն zie bij մանայրն արմայրն zie bij մանայրն արմայրն արմայրն zva. դարայրն արմայրն

դարայրն zie մանայրն

մանայր eign. van den oudsten zoon van Vorst Bälä-déwä.

մանայր eign. van een zoon van Ardjoenä (Skr. *wisjangkata*, groot; *wisanghatā*, een leeuw).

մանայր eign. van een zoon van Ardjoenä.

արմայր I. արմայր or դարայր kn. gloeiende, brandende kool. — II. արմայր zva. արմայրն en zva. արմայրն en

ἄνθρ *waarvan het de grondvorm is.* — III. ἄνθρ *of ἄνθρ KN. naam van een soort van apen zonder staart.* — IV. KW. *zva. ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ en ἄνθρ* — *ἄνθρ I. ἄνθρ of ἄνθρ KN. zva. ἄνθρ of ἄνθρ Zoo ook ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ gloeiende kolen.* — II. ἄνθρ KW. *zva. ἄνθρ ἄνθρ ook ἄνθρ N., ἄνθρ K., fig. meêbrengen, met zich brengen, als oorzaak of aanleiding. ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ spr. ἄνθρ (of ἄνθρ) ἄνθρ N., ἄνθρ ἄνθρ K. de oorzaak, dat de oorzaak is van iets. ἄνθρ ἄνθρ het heeft zijn oorzaak (of rede). ἄνθρ ἄνθρ of ἄνθρ ἄνθρ wat is de oorzaak er van? ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ wat de oorzaak was, dat zijn broeder wegging, waarom zijn broeder wegging. ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ het is om zijn kind. ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ als er een oorzaak bestaat, die het meêbrengt. ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ wegens een regtszaak. De krāmā-vorm ἄνθρ wordt ook als Krāmā van ἄνθρ gebruikt (zie bij ἄνθρ), en ook wel voor ἄνθρ, bv. ἄνθρ ἄνθρ een vaandel met zich voeren of bij zich hebben. ἄνθρ ἄνθρ N., ἄνθρ ἄνθρ K., zie bij ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ KW. *zva. ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ, ἄνθρ ἄνθρ K., al naar gelang (of mate) van; bv. ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ al naar mate (of het hangt af) van de slechtere of betere gesteldheid van den grond; eig. de sl. of b. gesteldheid van den grond brengt het meê (erg. ἄνθρ ἄνθρ) — ἄνθρ I. KW. *zva. ἄνθρ ἄνθρ — 2. KN. over en weêr, tegen elkander. ἄνθρ ἄνθρ partijen tegen elkander; elkander tegenspreken. ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ met elkander twisten, in strijd zijn. ἄνθρ ἄνθρ redewisselen, redetwisten; dispuut. ἄνθρ K., zie bij ἄνθρ***

ἄνθρ KN. *naam van de Arabische letter Wau, en van het zevende jaar van een windoc.*

ἄνθρ N., *even als ἄνθρ in de spreektaal voor ἄνθρ*

ἄνθρ KW. *zva. ἄνθρ*

ἄνθρ KN. *benaming van een halve àmêt of 12 gèdèng. Zoo ἄνθρ een halve àmêt.*

ἄνθρ KN. *naam van een roofvogel; en van een soort van vischfuik, een groote ἄνθρ of volgens anderen een fuik met deurtjes, die wel door-, maar niet teruglaten (erg. ἄνθρ ἄνθρ). ἄνθρ ἄνθρ spr.*

ἄνθρ KW. *een jong blad. G.*

ἄνθρ KN. *naam van een tuin- en boschspook, een vrouwelijke gèdroewo. ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ een vrouwelijk spook met lange hangende borsten. ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ regen bij zonneshijn, anders ἄνθρ ἄνθρ genoemd.*

ἄνθρ *naam van een klimgewas, dat veel op rotting gelijkt, en daar touw van gemaakt wordt.*

ἄνθρ KW. *zva. ἄνθρ (erg. ἄνθρ 4.).*

ἄνθρ KN. *ruim, uitgestrekt, zva. ἄνθρ ἄνθρ en ἄνθρ (Erg. ἄνθρ en ἄνθρ 2.). ἄνθρ ἄνθρ hij heeft nog lang te leven. — ἄνθρ ἄνθρ ondergeloopen, door zware regen of overstroming, bv. van een kampoeng of weg. ἄνθρ ἄνθρ overstroming die kampoengs of wegen doet onderloopen.*

ἄνθρ KN. *goede kennis, bevriend; weêr goede vrienden worden, verzoend worden (erg. ἄνθρ). — ἄνθρ met iemand kennis maken; met iemand zich verzoenen, stappen of poging doen om weêr goede vrienden met iemand te worden (erg. ἄνθρ en ἄνθρ). — ἄνθρ ἄνθρ personen met elkander, of ook zich met een ander, bevriend maken of verzoenen.*

ἄνθρ K., zie ἄνθρ

ἄνθρ N., ἄνθρ K., *aangroeijen, toenemen, vermeerderen, meerder worden; aanwas, toeneming, vermeerdering, aanwinst; daarenboven, bovendien; meerder, meer (erg. ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ en ἄνθρ). ἄνθρ ἄνθρ al meer en meer toenemen; daarenboven nog. — ἄνθρ ἄνθρ nog meerder worden; toegenomen, vermeerderd. — ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ ergens iets bijvoegen, meer bij doen; iets vermeerderen, met iets vermeerderen. ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ vermeerderd raken; er komt nog bij. — ἄνθρ ἄνθρ ἄνθρ iets tot vermeerdering aan iets toevoegen of bijvoegen, met iets het een of ander vermeerderen; iets doen aanwassen, toenemen, vermeerderen. — ἄνθρ ἄνθρ bijgevoegd; bijvoegsel, toevoegsel.*

ἄνθρ KW. *zva. ἄνθρ ἄνθρ en ἄνθρ (Skr. wivāha, huwelijk). ἄνθρ of ἄνθρ ἄνθρ Ardjoena's huwelijksfeest, naam van een gedicht, dat ook ἄνθρ genoemd wordt. — ἄνθρ een bruiloftsfeest vieren.*

դարձնումն աչտեալի. արողորմոյք *verbastering van ասողորմոյք in դարձնումն արողորմոյք* de acht door God Goeroe geschapene hoofdgoden, *zijn acht najākās*. — դարձնոյք *elk acht; acht tegen één wedden*. — արողորմոյքն աչտեալի *achtste deel*. անարողորմոյքն *of անարողորմոյքն* een achtste.

արուշ. *kw. zva. անումոյք* — արուշ. *kn. zie ben.* — արուշն *iets niet dan met groote moeite te doen, te regeren, tegen te houden of te besturen, van alles, waartegen of waartoe men gevoelt niet dan met buitengewone inspanning bestand of in staat te zijn.* — արուշն *zie boven, maar het behoort hier.*

արայ *of արողորմոյք* *kn. pompoen, kalebas.* արայ: անայոյք *grootte, langwerpige, witte kalebas.* արայ:դարձնոյքն *grootte, ronde, roode kalebas.* արայ:արուշ *een andere soort van roode kalebas.* արայ:անումոյք *een peervormige kalebas met een harde schil, die gewoonlijk gebruikt wordt om er olie in te doen.*

արողորմոյք *kn. er open en onbewimpeld voor uitkomen, de bloote waarheid zeggen (verg. անողորմոյք en արողորմոյք).* — արողորմոյքն *iets open en onbewimpeld zeggen.*

արողորմոյք *zie արողայ*

անումոյք *1. kw. zva. անումն en անումն (verg. անումն en անումն).* *2. kn. pagaai (verg. անայն en անայն) bij անումն.* *3. k., zie արողայ* — անումն *անումն* *pagaaijen; een vaartuig pagaaijen.*

անողորմոյք *kn. alleen in անումն (անումնոյքն անողորմոյքն zva. անողորմոյքն (verg. անողորմոյքն); ook door het noodlot iets ondervinden of begaan, dat men niet gedacht zou hebben te zullen ondervinden of begaan.* — անողորմոյք *onder het oog brengen; teregtwijzen.* — անումնողորմոյք *of անումնողորմոյք* *aan het licht komen, van een verkeerdheid of ondeugd; overtuigd.* — անողորմոյքն *iets verkeerd of slechts aan het licht brengen; iemand iets verkeerd onder het oog brengen of daarvan overtuigen.* — անումնողորմոյք *teregtgewezen.* — անումնողորմոյք *het aan het licht brengen; overtuiging; middel om iets aan het licht te brengen. դարձնումն անողորմոյքն* *overtuigend bewijs van iets.*

անումն *kn. platte, of bijna geheel platte, bamboelat van gespleten bamboe (verg. անումն en դրն);*

lemmer of kling van een kris of zwaard; de (houten of metalen) toetsen van een gambang. — անումն *bamboelatten maken; bamboe tot latjes splijten en snijden; iemand de kris heimelijk uit de schede trekken en stelen.*

արայ *I. kn., անումն. kd., naam van een soort van dunne bamboe, daar men blaaspijpen van maakt.*

*II. արայ:ն., անումն. k., loop van een geweer of pistool; ook grauw, halfwit, nog niet geheel wit gestampt, van rijst; en halfwit, met veel koper vermengd, van zilver. անումնողորմոյքն *kn. naam van een zeer buigzame soort van rotting. անումնողորմոյքն *kn. het zevengesternte. — արայ:ն. kn. iets met de ruwe kant van woeloe-bamboe gladgeschuren, om het daarna met անումնողորմոյքն* *nog gladder te schuren; ook als արայ:ն. անումնողորմոյքն. kn. een fijne, helder klinkende stem. — արայ:անումնողորմոյքն* *een pijp.***

անումն *of անումն. kn. 1. zva. անումն. 2. zva. անումն. անումն. անումն. zie bij անումն. — անումնողորմոյքն *zva. անումնողորմոյքն.**

անումնողորմոյք *1. kn., zie bij անումն. — 2. kw. zva. անումնողորմոյք (Skr. balāha); volgens G., tuin, en naam van een tuin.*

անումնողորմոյք *Ar. voor الله اعلم, wa-llāh hoe a'lam, God weet het, 't is God bekend.*

անումնողորմոյք *zie bij անումն.*

դարձնողորմոյք *zie bij դարձնոյք.*

արայոյք *1. kw. zva. արայոյքն. — 2. k., zie անումն. — 3. kd. van անումն. անումն (of անումն)*

արայոյք *naam van een soort van banaan. — արայոյքն *zie bij անումն.**

արայոյք *zie bij արայն.*

անումն. *kw. zva. անողորմոյք en անումնողորմոյք.*

անումն. *k., zie անումնողորմոյք.*

անումնողորմոյք *անումնողորմոյքն* *of դարձնողորմոյքն, անումնողորմոյքն* *of անումնողորմոյքն, Hollandsch, en in 't algemeen Europeesch. դարձնողորմոյքն* *Hollander; Europeaan. անումնողորմոյքն (of անումնողորմոյքն) voor Afrikaansche neger.*

— անումնողորմոյք *kn. zich als een Hollander voordoen, de manieren van een Europeaan aannemen.*

անումնողորմոյքն *zich op allerlei wijze als een Hollander trachten voor te doen. — անումնողորմոյքն* *veel van een Europeaan hebben; den Hollander uithangen. — անումնողորմոյքն անումնողորմոյքն* *Europesche, door Europeërs bewoonde, wijk.*

ἑλληνικά Tjeribonsch, zwa. ἑλληνικά
 ἑλληνικά ἑλληνικά of ἑλληνικά KN. een weduw of van
 haar man gescheidene vrouw, die nog geen kind
 heeft of gehad heeft (verg. ἑλληνικά). ἑλληνικά
 ἑλληνικά (of ἑλληνικά ἑλληνικά) benaming van twee hel-
 dere sterren in den Centaurus, ten oosten van het
 Zuiderkruis.

ἑλληνικά en ἑλληνικά KN. verbod (verg. ἑλληνικά). —
 ἑλληνικά verbieden; iemand iets verbieden (verg. ἑλληνικά);
 ook de lijn trekken of aanwijzen, die niet
 overschreden mag worden. — ἑλληνικά verboden;
 ook de baarmoeder van beesten; en ingewand
 van visschen (verg. ἑλληνικά ἑλληνικά en
 ἑλληνικά). ἑλληνικά of ἑλληνικά
 ἑλληνικά goudsmidsbeiteltje om de lijnen voor uitsteek-
 werk te trekken.

ἑλληνικά KW. zwa. ἑλληνικά G.

ἑλληνικά KN. naam van een wilde plant en van den knol
 daarvan, die in tijden van duarte wel gegeten
 wordt, maar onaangenaam prikkelend van smaak is.

ἑλληνικά KW. zwa. ἑλληνικά ἑλληνικά en ἑλληνικά ἑλληνικά
 ἑλληνικά KN. sterke armen om te werken (zie ook bij
 ἑλληνικά).

ἑλληνικά KN. trein van veel personen of zaken één voor
 één achter elkander (verg. ἑλληνικά ἑλληνικά en ἑλληνικά).

ἑλληνικά ἑλληνικά zie bij ἑλληνικά

ἑλληνικά of ἑλληνικά KN. de lade van een wever,
 waarmede na elken inslag het weefsel aangedrukt
 wordt.

ἑλληνικά KN. naam van een soort van lang gras
 (Skr. wallarí, rank, spruit; walloera, hetz.,
 en gras, graszode. PK.).

ἑλληνικά KN. zwavel. ἑλληνικά N., ἑλληνικά ἑλληνικά
 K., roodachtige zwavel; en naam van een in kleur
 daarop gelijkenden edelen steen.

ἑλληνικά KN. bepaling, beperking, voorbehoud, ver-
 bod (verg. ἑλληνικά en ἑλληνικά); ook goede reden, die
 iemand heeft om iets te doen, bv. om zich uit de
 voeten te maken (verg. ἑλληνικά). ἑλληνικά zwa.
 ἑλληνικά om rede van; uit aanmerking van;
 naar gelang van. ἑλληνικά ἑλληνικά al naar-
 dat het duurt (verg. ἑλληνικά bij ἑλληνικά). — ἑλληνικά
 iemand een bepaling of beperking stellen,
 ten opzichte van iets een voorbehoud maken of een
 verbod stellen.

ἑλληνικά KN., ἑλληνικά KD., omgekeerd, onderste
 boven, achterste voor, buitenste binnen; omgekruld;
 gekruld, van het hoofthaar; omliggen, omliggend,
 van de snee van een mes; de keerzijde, bv. van
 een blad papier; andersom (verg. ἑλληνικά en ἑλληνικά
 ἑλληνικά). ἑλληνικά ἑλληνικά kip met omgekrulde veeren
 aan den kop en hals en over het geheele lijf (verg.
 ἑλληνικά). ἑλληνικά ἑλληνικά naam van een boom en
 van zijn ligf, maar hard hout, met vlammen als
 veeren, waarvan wandelstokken, kistjes, pennen,
 jakken en andere kleine zaken gemaakt worden.

ἑλληνικά ἑλληνικά spr. — ἑλληνικά ἑλληνικά iets
 omkeeren, omslaan, omdraaijen, wenden, omwen-
 den; het binnenste van iets naar buiten keeren;
 woorden zoo verdraaijen, dat ze het tegenoverge-
 stelde beteekenen; de gedaante (ἑλληνικά ἑλληνικά of
 ἑλληνικά) van iets of iemand veranderen, meta-
 morphoseren; rijstveld gereed maken voor beplan-
 ting met een tweede gewas; veranderen, zich ver-
 anderen, zich geheel veranderen; van partij verau-
 deren; omgeslagen, opgekruld. ἑλληνικά ἑλληνικά de
 buis omkeeren, spr. voor ontrouw worden. ἑλληνικά
 ἑλληνικά den vloek omkeeren; bv. als men zweert:
 ἑλληνικά ἑλληνικά ἑλληνικά ἑλληνικά en men daar-
 aan den zin hecht, niet van "ik mag sterven, als
 ik gestolen heb"; maar dezen: "hij mag sterven,
 als ik gestolen heb. Het wordt ook gebruikt, wan-
 neer een verbod en de daarop gestelde straf hem,
 die het verbod gegeven heeft, zelf treft. ἑλληνικά ἑλληνικά
 ἑλληνικά zich ten goeden veranderen, zich bekeeren.
 — ἑλληνικά ἑλληνικά, zich om en om keeren; tel-
 kens weér veranderen; borrelen, van kokend water,
 zoodat het onderste naar boven en het bovenste
 naar onderen gaat (verg. ἑλληνικά); iets telkens
 nu op de ééne, dan op de andere zijde keeren. —
 ἑλληνικά ἑλληνικά of ἑλληνικά ἑλληνικά N., ἑλληνικά ἑλληνικά of
 ἑλληνικά ἑλληνικά K., omgekeerd, het binnenste buiten,
 het bovenste onder, achterste voor; averegts; over-
 hoop; zoo geslepen, dat het onligt; ongelukkig wor-
 den door zijn eed gebroken te hebben. ἑλληνικά ἑλληνικά
 ἑλληνικά onderste boven komen te tuimelen. ἑλληνικά
 ἑλληνικά ἑλληνικά ἑλληνικά ἑλληνικά omgekeerd
 en achterstevoor. — ἑλληνικά ἑλληνικά mv. van ἑλληνικά
 — ἑλληνικά ἑλληνικά omgekeerd, zooals een baksel in
 een pan; telkens terugkeeren; zich ondersteboven

keeren en overelkander heenrollen, *bv. van de golven in een branding*; beplanting van rijstveld voor een tweede gewas tegen het natte seizoen (*erg. μαζ*).

αποστρέφω *poët. zva. αποστρέφω* — αποστρέφω het omkeeren; het zich omkeeren; ommekeer; *enz.* αποστρέφω *KN. zva. αποστρέφω* ook landplaaig als een straf van God. επιπονηθήσθε pest, sterfte onder de menschen.

αποσταλός *ook wel αποσταλός KN.* eenvoudig, zonder dat er iets bijzonders bij of aan is (*erg. αποσταλός*). ησθαποσταλός een eenvoudig, gewoon mensch. εβιστοσά *zie bij εβιστά*

αποσταλάω *KW. zva. αποσταλάω* αποσταλάω *KN.* naam van een gouden vogel met een slangekop, die tot de vorstelijke staatsie behoort (*Skr. mallika*, een vogel, soort van gans; en een kop of beker); ook *eign. van den vorst der slangen* (*erg. αποσταλάω*).

αποστρέφω *of στρέφω* ook στρέφω *N.* αποστρέφω *στρέφω* *of στρέφω* *K.*, ploeg. αποστρέφω *naam van een gesternte*, de Orion. — αποστρέφω *στρέφω* *of στρέφω* *N.* en αποστρέφω *στρέφω* *of στρέφω* *K.*, ploegen; iets ploegen of beploegen. — αποστρέφω *στρέφω* *of στρέφω* *στρέφω* *en αποστρέφω* *στρέφω* *of στρέφω* *στρέφω* tot ploegen bezigen, laten ploegen; met een ploeg een voor maken; voor een ander beploegen. — αποστρέφω *of αποστρέφω* *en αποστρέφω* *of αποστρέφω* geploegd, beploegd; door het ploegen gemaakte voor (*erg. αποστρέφω*). — αποστρέφω *benaming van een buffel*, die reeds voor den ploeg gebruikt kan worden (*van boven de vier jaar*).

αποστρέφω *verb. van αποστρέφω*
αποστρέφω *KN.* schouderblad, schouderbladen; en de rug tusschen de schouderbladen.

αποστρέφω *KN.* naam van een hard en taai soort van hout, waarvan wagenassen, rijtuigboomen, spinnewielen, *enz.*, gemaakt worden.

αποστρέφω *KN.* naam van een heester, waarvan de bladen tot medicijn gebruikt worden.

αποστρέφω *zie bij αποστρέφω*.

αποστρέφω *of αποστρέφω KW. zva. αποστρέφω* *en αποστρέφω* (*MI. bēlakang*, de rug; achter); *KN. zva. αποστρέφω* *en beide beteekenen in het algemeen* de plaats tusschen de vingers, de teenen, de dijen *en tusschen den bovenarm en de zijde*.

αποστρέφω *KN.* aanslibbing, aangeslibd, aangeslibde

grond of bank; aanslibben (*erg. αποστρέφω*); *fig.* achterstallig gebleven, *van pacht of te verrigtene werkzaamheden, waardoor het te betalen of te verrigtene verhoogd wordt* (*erg. αποστρέφω*); *bv. αποστρέφω*

αποστρέφω *met hoeveel is je pacht aangeslibd? hoeveel achterstallige pacht heb je nog te betalen? — αποστρέφω* iets aanslibben, door aanslibbing ondieper maken. αποστρέφω *of αποστρέφω* aanslibbing krijgen. αποστρέφω αποστρέφω *achterstallige pacht te betalen krijgen, ten achteren raken in het betalen van pacht. — αποστρέφω* aangeslibde grond.

αποστρέφω *of αποστρέφω KN.* mes van bamboe, om kippen en vogels te keelen, en vooral om den navelstreng van een pasgeboren kind door te snijden, ook wel om iets anders te snijden bij gebrek van een ander mes (*erg. αποστρέφω*). αποστρέφω *(of αποστρέφω)* *σπ* αποστρέφω *spr.* voor broeders en zusters van één vader en moeder.

αποστρέφω *KN.* vast van consistentie, taai, sterk, *van iets dat door zijn hechtheid niet ligt uitelkander gaat, zooals van houtsoorten, touw, gewezen stoffen en ijzerwerk* (*erg. αποστρέφω* *en αποστρέφω*); ook *fig. bv. αποστρέφω* taai van leven. αποστρέφω αποστρέφω *taai van lijf, zoodat bv. een pijl die hem treft, er niet indringt* (*erg. αποστρέφω*).

αποστρέφω *KN.* naam van een heestergewas.

αποστρέφω *zie bij αποστρέφω*

αποστρέφω *KN.* een bezoeking of toegeschikt onheil tot straf voor een belediging of oneerbiedige behandeling van heilige personen, goeroe's, overheden, ouders, *enz.*, of voor heiligschennis of het onheiligen van gewijde plaatsen en voorwerpen; (ook overtreden; weêrstreven, weêrspannig. *G. Ar. bahlāt*, vloek. *Vrg. αποστρέφω* αποστρέφω *en αποστρέφω*). αποστρέφω αποστρέφω *een door de ouders wegens een belediging toegeschikte bezoeking. αποστρέφω* (of αποστρέφω) αποστρέφω *een walat toeschikken. αποστρέφω* *spr.* — αποστρέφω *of αποστρέφω* een walat berokkenen of berokkenend; iets heiligs, waaraan men zich niet ongestraft kan bezondigen.

αποστρέφω *zie αποστρέφω*

αποστρέφω *KN.* tusschen twee bamboelatten aan elkander geregen alang-alang of bladen van de rēmbloeeng, waarmede een huis gedekt wordt (*erg. αποστρέφω*). αποστρέφω αποστρέφω *een huis met een dak*

een zwarte sprinkhaan met een buitengemeen sterk sikkend geluid. ἑλπίς ἑλπίδων ἑλπίδων ἑλπίδων groene sprinkhaan met ronden, spilsen kop. ἑλπίς ἑλπίδων groote groene sprinkhaan, om zijn houding de bitter genoemd. ἑλπίς ἑλπίδων (of ἑλπίδων), groote sprinkhaan met groote springpooten, die wijd opgehaald uitstaan, als hij zit. ἑλπίς ἑλπίδων met naar buiten gebogen armen de handen in de zijden zetten of houden. ἑλπίς ἑλπίδων een groote grauwe sprinkhaan, daar de tijgers bang voor zijn en dien men daarom wel meeneemt naar de bosschen om zich tegen de tijgers te beveiligen. — ἑλπίς ἑλπίδων de vliegende eekhoorn (verg. ἑλπίδων). — ἑλπίς ἑλπίδων pelikaan of kropgans (verg. ἑλπίδων). ἑλπίς ἑλπίδων als een walang-kadak, van een trotsche houding. — ἑλπίς ἑλπίδων of ἑλπίς ἑλπίδων ergens van kikken, een zaak aanroeren. — ἑλπίς ἑλπίδων half uitgevreten, met half leëge aren, van het rijstgevas; half mal, een streek weghebben, van een mensch. — ἑλπίς ἑλπίδων in kleine splinters, bv. breken. — ἑλπίς ἑλπίδων sprinkhaanen vangen; gelijk een sprinkhaan. — ἑλπίς ἑλπίδων naam van een boom, waarvan het hout alleen tot brandhout dient; ook naam van zekere lekkernij; (en zie ook bij ἑλπίς). — ἑλπίς ἑλπίδων benaming van een ongesteldheid van de oogen. ἑλπίς ἑλπίδων zich de oogen uitkijken, zich blind getuurd of gewaakt hebben.

II. KN. twijfelachtig, onzeker, ongerust; twijfelen, wantrouwen (verg. ἑλπίς). ἑλπίς ἑλπίδων of ἑλπίς ἑλπίδων N., ἑλπίς ἑλπίδων K., ἑλπίς ἑλπίδων KI., zich ongerust maken. ἑλπίς ἑλπίδων poët. ongerust van hart. — ἑλπίς ἑλπίδων beletsel, tegenstand (verg. ἑλπίς bij ἑλπίς).

ἑλπίς KW. zva. ἑλπίς ἑλπίδων, ἑλπίς ἑλπίδων K., naam van een dunne, bonte, zwart en wit geringde, zeer venijnige slang of adder (verg. ἑλπίς ἑλπίδων en ἑλπίς ἑλπίδων).

ἑλπίς I. K., zie ἑλπίς 2. — 2. ἑλπίς of ἑλπίς KN. geld voor het opmaken en schrijven van een acte, piügēm, procesverbaal, of ander document, dat bij het verkrijgen van zulk een acte betaald moet worden. ἑλπίς (of ἑλπίς) ἑλπίς naam van een wit en zwart geringde vergiftigde slang of adder, dikker en langer dan de ἑλπίς ἑλπίδων —

ἑλπίς ἑλπίδων ἑλπίδων ἑλπίδων ἑλπίδων en ἑλπίς ἑλπίδων, zie bij ἑλπίς

ἑλπίς KW. zva. ἑλπίς (verg. ἑλπίς). ἑλπίς ἑλπίδων N., ἑλπίς ἑλπίδων K., zonder tal. ἑλπίς ἑλπίδων ἑλπίδων ἑλπίδων behooren onder het getal van ..., gerekend kunnen worden te behooren tot ... (bv. de rijke menschen). — ἑλπίς N., ἑλπίς K., tellen, bv. geld tellen. ἑλπίς ἑλπίδων iets berekenen (verg. ἑλπίς). ἑλπίς ἑλπίδων ἑλπίς ἑλπίδων spr. — ἑλπίς ἑλπίδων ἑλπίς ἑλπίδων getal; het getal lettergrepen van een vers. ἑλπίς ἑλπίδων (of ἑλπίς ἑλπίδων), talloos, ontelbaar. ἑλπίς ἑλπίδων ἑλπίς ἑλπίδων onder de ongelukkigen te rekenen. ἑλπίς ἑλπίδων ἑλπίς ἑλπίδων onder de ongelukkige menschen te rekenen. — ἑλπίς ἑλπίδων ἑλπίς ἑλπίδων het tellen.

ἑλπίς KN. onderwijs, leer, les (verg. ἑλπίς). ἑλπίς ἑλπίδων onderwijs, onderwijzing; lessen, vermaningen. ἑλπίς ἑλπίδων (of ἑλπίς ἑλπίδων) ἑλπίς ἑλπίδων onderwijs krijgen. ἑλπίς ἑλπίδων naam van een boek, dat zedelessen bevat, van Pakoe-boewânâ IV. — ἑλπίς ἑλπίδων iemand onderwijzen of les geven; iets onderwijzen, in iets les geven. ἑλπίς ἑλπίδων lessen of vermaningen geven. — ἑλπίς ἑλπίδων iets onderwijzen aan iemand; iemand laten onderwijzen of onderwijs doen geven. ἑλπίς ἑλπίδων de menschen onderwijzen. — ἑλπίς ἑλπίδων onderwijs, les; raad tot onderrigting of teregtwijzing. — ἑλπίς ἑλπίδων het onderwijzen; onderwijzer, leermeester. — ἑλπίς ἑλπίδων leer; discipel, leerling van iemand (verg. ἑλπίς). — ἑλπίς ἑλπίδων school, leerschool.

ἑλπίς of ἑλπίς I. KN. naam van een roofvogel met roode veeren en witte borst, wouw, kiekendief. 2. ἑλπίς KN. blauwzwart, zva. ἑλπίς ἑλπίδων ἑλπίς ἑλπίδων KN. blauwzwarte hoofddoek. ἑλπίς ἑλπίδων naam van een blauwzwarte bamboesoort. ἑλπίς ἑλπίδων ἑλπίς ἑλπίδων blauwzwarte vlekken, blauwzwart gevekt, van een soort van herten. ἑλπίς ἑλπίδων zie bij ἑλπίς — ἑλπίς ἑλπίδων blauwzwarten, blauwzwart verwen.

ἑλπίς I. zie bij ἑλπίς — 2. zva. ἑλπίς I. ἑλπίς ἑλπίδων of ἑλπίς KN. naam van een soort van biezen met een driehoekigen stengel, die op vochtige plaatsen en als onkruid tusschen de rijst groeijen. ἑλπίς ἑλπίδων een soort van kleine pisang, anders ἑλπίς ἑλπίδων

අර්ධනාම KW. zva. අනුමානනාම
 අනුමානනාම KW. of KN. zva. අනුමානනාම of අනුමානනාම
 අනුමානනාම KW. zva. අනුමානනාම අනුමානනාම
 අනුමානනාම and අනුමානනාම
 අනුමානනාම KN.; අනුමානනාම of අනුමානනාම KN. de
 afgelegde huid van een slang, krekkel of ander dier,
 dat vervelt. — අනුමානනාම of අනුමානනාම vervellen;
 het masker afleggen, van insecten.
 අනුමානනාම of අනුමානනාම KN. bekleedsel van een pakje in de
 vorm van een omgekeerd peperhuisje, van pisang-
 blad, pisangenschors of boombast gemaakt, over kruis
 en van vele kanten rondom het pakje heen- en van
 boven in een punt bijeen-gebonden; ook zva. අනුමානනාම
 අනුමානනාම (vrg. අනුමානනාම). — අනුමානනාම een touw
 op die wijze om een pakje winden; een pakje zóó
 digtmaken of tot zulk een wêlansang maken.
 අනුමානනාම අනුමානනාම of අනුමානනාම KN. een otter, of soort van
 otter (vrg. අනුමානනාම).
 අනුමානනාම KW. zva. අනුමානනාම G.
 අනුමානනාම KW. zva. අනුමානනාම (Skr. wipra, een Brah-
 mien). අනුමානනාම zie bij අනුමානනාම
 අනුමානනාම KW. zva. අනුමානනාම අනුමානනාම en een klein be-
 gin. G. (Skr. wiphala, vruchteloos, nutteloos,
 ijdel).
 අනුමානනාම KW.; අනුමානනාම zva. අනුමානනාම of අනුමානනාම (vrg.
 අනුමානනාම).
 අනුමානනාම KW., zie අනුමානනාම
 අනුමානනාම KN. zand. අනුමානනාම (of අනුමානනාම) අනුමානනාම zandgrond.
 අනුමානනාම zandzee. — අනුමානනාම als zand, zandig,
 zanderig. — අනුමානනාම of අනුමානනාම zandige
 plaats, zandbodem, zandplaat. අනුමානනාම
 een zandweg. අනුමානනාම over of door het
 zand loopen.
 අනුමානනාම KN. 1. een van අනුමානනාම, als een අනුමානනාම, ge-
 maakt rasterwerk, om daarmee in een rivier of in
 zee visch te besluiten en te vangen (vrg. අනුමානනාම en
 අනුමානනාම). 2. een spalk van naast elkander
 gelegde en zamengebonden dunne bamboelatjes om
 een gebroken arm of been. — අනුමානනාම een wijdé
 maken; met een wijdé spalken. — අනුමානනාම ergens
 met een wijdé visch besluiten; een gebroken arm of
 been met een wijdé bespalken.
 අනුමානනාම KN. wat niemand aandurft, waar niemand aan
 wil, wat niemand hebben wil, zóóals een geduchte

vechter of kempiaan, altijd gelukkige speler, on-
 gewilde koopwaren, ongebeerd meisje, ongangbare
 munt; ook de inzet bij het spel, zva. අනුමානනාම
 අනුමානනාම fig. iets bijdragen bij het gezamenlijk bespre-
 ken van een onderwerp. අනුමානනාම door niemand meer
 aangedurfd worden, ook van een haan, die het
 nooit meer verliest. අනුමානනාම onoverwin-
 nelijk. අනුමානනාම spr. — අනුමානනාම
 inzetten in een spel; meespreken in een gesprek. —
 අනුමානනාම iets daar niemand aandurft of wil;
 onverkoopbare waar; tot inzet bij een spel; met of
 tegen elkander inzetten
 අනුමානනාම KN. alles waar iets in bevat is of ingedaan
 wordt: vat, ton, kist, kast, lade, beker, schotel,
 mand, zak, beurs, enz. අනුමානනාම zoutvaatje.
 අනුමානනාම bloempot. අනුමානනාම
 koffer. අනුමානනාම spr. — අනුමානනාම
 iets ergens indoen, leggen of zetten. අනුමානනාම
 අනුමානනාම in een beurs gedaan. — අනුමානනාම
 iets bezigen om er iets in te doen.
 අනුමානනාම KN. openbaar, geen geheim; niet nieuw, al-
 ledaagsch (vrg. අනුමානනාම).
 අනුමානනාම Tjeribonsch, zva. අනුමානනාම
 අනුමානනාම zie bij අනුමානනාම
 අනුමානනාම KN. een spook in lijkgevaar of in de ge-
 daante van een wit schaap.
 අනුමානනාම zie bij අනුමානනාම
 අනුමානනාම KN. het opengaan door losgaan; ontluiking van
 een bloem (vrg. අනුමානනාම en අනුමානනාම). අනුමානනාම
 een handgalop, zachte galop met lossen teugel,
 waarbij het paard een schuinsche allure aanneemt.
 — අනුමානනාම iets onthullen, openbaren, bv. een ge-
 heim of verlangen. අනුමානනාම of enkel අනුමානනාම
 een lossen galop gaan, van een paard. අනුමානනාම
 het stilzwygen breken. — අනුමානනාම iets
 openbaren aan iemand.
 අනුමානනාම en අනුමානනාම zie අනුමානනාම
 අනුමානනාම KN. de maag; de buik van een beest (vrg.
 අනුමානනාම); ook een kuil om een wild zwijn in te vang-
 en; en naam van een vischtuig. — අනුමානනාම een
 beest in den buik steken, den buik wonden, de in-
 gewanden uit den buik halen. — අනුමානනාම en
 අනුමානනාම de maag.
 අනුමානනාම KN. blanketsel, smeersel van rijstmeel en
 rozewater of ander welriekend vocht gemaakt (vrg.

աղբիլ); geblanket; zich blanketten. *տառաւանդակ* անչի als met bloed ingesmeerd. — *Անայնայն* iets met iets wits, *zooals kalk of krijt*, bestrijken, witten.

Անայնայն KN.; *աղբիլ Անայնայն* een soort van berg-plaats voor rijst. J.

Անայնայն KN.; *աղա* (of *ան*) *Անայնայն* naam van een klein soort van slaugen. J.

Անայնայն *zva.* *Անայնայն* (kleiaarde. G.).

Անայնայն N., *դեղ* K., geit of schaaap; bok of ram. *Անայնայն* *bepr.* een bok of ram. *Անայնայն* een soort van kleine geiten of bokken. — *Անայնայն* KN. als een bok (zoo onbeschaamd). — *Անայնայնայն* beestachtigheid, door ontucht; ook naam van een plant.

Անայնայն zie *Անայնայն*

Անայնայն of *Անայնայն* KN. zwemblaas van een visch. — *Անայնայնայն* ingewand van visschen, vischegrom (*arg.* *Անայնայնայն*).

Անայնայն KN. grof, van stoffen, en figuurlijk; het stoffelijke van een mensch (*arg.* *Անայնայնայն* *տան* en *տանայն*). *Անայնայնայն* en *Անայնայնայն* een stoffelijk wezen. *Անայնայնայն* een grof (onbeschaafd) mensch. *Անայնայնայն* een grof (lomp, gemeen) gezigt. *Անայնայնայն* grof (ruw) van aard. — *Անայնայնայնայն* te grof.

Անայնայն KN. matje, scherm of schut, van door elkander gevlochten halve klapperbladen (*arg.* *Անայնայն* *դեղ* *աղա* of *Անայնայնայնայն*).

Անայն KN. kliekje, overgebleven of overgeschoten restje, van eten of werk van den vorigen dag; ook naam van een boom en van het hout er van, daar wel groffe meubels van gemaakt worden. *Անայնայն* kliekje eten van gister. *Անայնայն* kliekje rijst van den vorigen dag. — *Անայն* N., in de spreektaal *zva.* *Անայնայն*, eten, zijn maal doen (*eig.* met rijst). — *Անայն* *zva.* *Անայնայն* (een ander bij *Անայն*). — *Անայնայնայն* *zva.* *Անայնայնայն* (een ander bij *Անայն*). — *Անայնայնայն* en *Անայնայնայն* *zva.* *Անայնայնայն* en *Անայնայնայն* — *Անայնայն* *zva.* *Անայնայն*

Անայն KN. breed hakmes met houten scheê, dat bij de hofkleeding aan de linkerzijde gedragen wordt (*arg.* *Անայնայնայն* en *Անայն*). *Անայնայնայնայնայն* *spr.* *Անայն* KN. TP. *zva.* *Անայն* — *Անայնայն* naam van een kreupelhout aan het strand. J.

Անայն KN. onhandig, lomp, linksch, boersch (*arg.* *Անայն*). — *Անայնայն* de onvoldragen vrucht van een beest (*arg.* *Անայնայն*).

Անայն 1. N., *Անայնայն* K., staal. 2. *Անայն* KN. ijzeren braadpan; (*ook* rooster. G.). 3. *Անայն* (*Անայնայն* KD.) KI. van *Անայն*. 4. KI. van *Անայնայն*. — *Անայն* KI. van *Անայն* — *Անայն* KN. kleine ijzeren braadpan; en aafden braadpan, om iets met olie in te bakken of te braden.

Անայն KW. *zva.* *Անայնայն* (*arg.* *Անայն* en *Անայն*); *ook* *zva.* *Անայնայն* en volgens G. huisje, stulp.

Անայն KW. 1. *zva.* *Անայնայն* *դառն* en *դառն* (*Skr.* *widja* en *witja*, afscheiden, onderscheiden. *Vrg.* *Անայն*). 2. *zva.* *Անայն* of *Անայն* — *Անայն* *Անայն* zie bij *Անայն*

Անայն KN. zaad, zaadkorrel; jong uit zaad geteeld plantje om overgeplant te worden; *fig.* spruit, kroost, afstammeling (*Skr.* *widja*, zaad; *widji*, gezaaid hebbend; *widjja*, uit zaad gesproten; spruit, afstammeling. *Vrg.* *Անայն* en *Անայն* en zie ook bij *Անայն* onder *Անայն*). *Անայնայն* zaad zaaijen. *Անայնայն* het geslacht uitroeijen. *Անայնայնայն* zie bij *Անայն* *Անայնայնայն* *spr.* — *Անայն* of *Անայն* N., *Անայնայն* KD., *Անայնայն* of *Անայնայն* K., *Անայնայն* of *Անայնայն* Md., een enkel of eenig, een enkele of eenige; een zeker of een zekere. *Անայնայնայն* *Անայն* hij heeft maar één (een eenig) kind. *Անայն* *Անայն* (*in* K. ook wel *Անայնայնայնայն*) een zeker persoon, een zeker iemand. *Անայնայնայն* *Անայն* op zekeren dag. *Անայնայն* *zva.* *Անայն* de ééne. *Անայնայն* of *Անայնայն* *zva.* *Անայն* *Անայն* de andere, de tweede. *Անայնայն* *Անայն* nog eene andere, de derde. *Անայն* *Անայն* elk mensch, een iegelijk. *Անայնայն* *Անայն* ieder afzonderlijk, elk in 't bijzonder. *Անայն* *Անայն* laat het een enkele wezen, al was het ook maar één. — *Անայնայն* zaaizaad, tot zaad voor een rijstveld; en naam van een zeker lijnzaad of olie-zaad, sesamzaad, daar olie van gemaakt wordt (*tot in- en uitwendig geneesmiddel, en tot lamp- en haarolie*), en dat ook wel op gebak gestrooid en daarmee gebakken wordt. — *Անայնայն* zaaiveld, de plaats op een sawah-veld, daar de rijst gezaaid wordt (*arg.* *Անայնայն*).

ἄντ' of ἀντιφύλαξις. KN. antwoord; verantwoording op een beschuldiging, repliek. ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις iets tot antwoord, eenig antwoord.

Ἰνδο-Ἰνδῶν zie Ἰνδο-Ἰνδῶν

Ἰνδο-Ἰνδῶν zie ἀντιφύλαξις

Ἰνδο-Ἰνδῶν KN. zva. ἀντιφύλαξις en ἀντιφύλαξις of ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις (vrg. Ἰνδο-Ἰνδῶν).

Ἰνδο-Ἰνδῶν 1. zie ἀντιφύλαξις — 2. KN. er tegen opzien, huiverig, aarzelend, twijfelmoedig. — 3. KW. zva. Ἰνδο-Ἰνδῶν of ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις onversaagd, er niet tegen opzien. — Ἰνδο-Ἰνδῶν zie bij ἀντιφύλαξις

Ἰνδο-Ἰνδῶν KN. afwijken, niet overeenkomen, niet in evenredigheid zijn, niet in verhouding staan, niet zamenvoegen of passen (vrg. ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις Ἰνδο-Ἰνδῶν en ἀντιφύλαξις). Ἰνδο-Ἰνδῶν geheel niet overeenkomen in uiterlijk. Ἰνδο-Ἰνδῶν wel overeenkomen, wel zamenpassend.

Ἰνδο-Ἰνδῶν KN. zva. Ἰνδο-Ἰνδῶν, zwak of teér van gestel.

Ἰνδο-Ἰνδῶν of Ἰνδο-Ἰνδῶν KN. iets dat van binnen hol en zonder bodem is, een holle bamboe of koker zonder bodem. Ἰνδο-Ἰνδῶν een pijp van Ἰνδο-Ἰνδῶν

Ἰνδο-Ἰνδῶν zie Ἰνδο-Ἰνδῶν

Ἰνδο-Ἰνδῶν zva. ἀντιφύλαξις in ἀντιφύλαξις Ἰνδο-Ἰνδῶν zie bij ἀντιφύλαξις

Ἰνδο-Ἰνδῶν zie Ἰνδο-Ἰνδῶν

Ἰνδο-Ἰνδῶν en Ἰνδο-Ἰνδῶν ἀντιφύλαξις zie bij Ἰνδο-Ἰνδῶν

Ἰνδο-Ἰνδῶν KN. naam van een boom en het hout daarvan. J. ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις (of ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις), zie bij ἀντιφύλαξις

Ἰνδο-Ἰνδῶν

Ἰνδο-Ἰνδῶν 1. KN. een uitroep zva. Ἰνδο-Ἰνδῶν — 2. K. verkortling van ἀντιφύλαξις tot antwoord, als iemand geroepen wordt.

Ἰνδο-Ἰνδῶν verkortling van ἀντιφύλαξις

Ἰνδο-Ἰνδῶν verkortling van Ἰνδο-Ἰνδῶν vooral als vocatief.

Ἰνδο-Ἰνδῶν KN. I. een uitroep: wel hé! als men van iets vreemd ophoort of opziet, vooral wanneer de indruk niet aangenaam is (vrg. Ἰνδο-Ἰνδῶν 1., en Ἰνδο-Ἰνδῶν); ook zva. zie! in ἀντιφύλαξις en ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις of ἀντιφύλαξις (zie bij Ἰνδο-Ἰνδῶν I.). ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις Md. zie hier papier!

II. Ἰνδο-Ἰνδῶν of ἀντιφύλαξις naam van een grooten boom en de vrucht er van, een soort van vijgeboom.

Ἰνδο-Ἰνδῶν KN. een uitroep van verrassing, als men iets onverwacht ziet of hoort, of als iemand iets plotseling in de gedachten komt: kijk! wel! wel nu! Ἰνδο-Ἰνδῶν welnu, goed! — Ἰνδο-Ἰνδῶν een uitroep van verrassing: ha! ha, ha! wat drommel! (waarsch. voor ἀντιφύλαξις). ἀντιφύλαξις wel wat drommel! (zie bij Ἰνδο-Ἰνδῶν).

Ἰνδο-Ἰνδῶν of ἀντιφύλαξις KN. verandering van plaats, verplaatsing, verzetting. ἀντιφύλαξις verandering, bv. in iemands verklaringen; verandering van woning, verhuizing. — Ἰνδο-Ἰνδῶν iets verplaatsen, verzetten, verleggen; iemand, zooals een ambtenaar, verplaatsen; iets op een andere tijd stellen; zijn naam veranderen (een ander zie ben.). ἀντιφύλαξις veraanderen van plaats, tijd, naam of verklaring; verhuizen (ἀντιφύλαξις KI.); verschieten, van een ster. ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις metter woon verhuizen. ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις aanhoudend van plaats veranderen, zich nu eens hier, dan eens dáár plaats; telkens van iets veranderen. Ἰνδο-Ἰνδῶν Ἰνδο-Ἰνδῶν heen en woér trekken met verhuizen. — ἀντιφύλαξις en ἀντιφύλαξις KN., ἀντιφύλαξις KI., ergens naar toe verhuizen, een andere woning gaan betrekken. — ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις iets, en iemand iets, laten verplaatsen, verzetten of verleggen; voor iemand iets verplaatsen. ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις iemand naar een andere plaats laten verhuizen, naar elders overplaatsen. — ἀντιφύλαξις het verplaatsen. — ἀντιφύλαξις het verhuizen, verhuizing. — ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις van schouder verwisselen, bij het dragen (Ἰνδο-Ἰνδῶν ἀντιφύλαξις); van zijde verwisselen, op de andere zijde gaan liggen. ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις met zijn velen verhuizen. — ἀντιφύλαξις zie boven; ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις en ἀντιφύλαξις zie beneden.

Ἰνδο-Ἰνδῶν of ἀντιφύλαξις KN., ἀντιφύλαξις KI., traan, tranen (vrg. Ἰνδο-Ἰνδῶν Skr. wásjpa en wáspa). ἀντιφύλαξις Ἰνδο-Ἰνδῶν (of ἀντιφύλαξις) tranen storten.

Ἰνδο-Ἰνδῶν 1. N. verk. van Ἰνδο-Ἰνδῶν (zie Ἰνδο-Ἰνδῶν). 2. KN. een uitroep, zva. ἀντιφύλαξις — 3. KW. zva. ἀντιφύλαξις — Ἰνδο-Ἰνδῶν zie beneden.

Ἰνδο-Ἰνδῶν of ἀντιφύλαξις I. KN. vruchtbaar, van grond, door genoegzaam water (vrg. Ἰνδο-Ἰνδῶν ἀντιφύλαξις en Ἰνδο-Ἰνδῶν). Ἰνδο-Ἰνδῶν ἀντιφύλαξις zie ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις zva. ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις visch in het algemeen, in tegenstelling van vleesch (ἀντιφύλαξις). — ἀντιφύλαξις ἀντιφύλαξις Ἰνδο-Ἰνδῶν grond vruchtbaar maken (door bemesting).

ling van land (ἡμετέρος); ter zee, over zee (in tegenstelling van ἡμετέρος); de zeewind (in tegenstelling van den landeind); ook zamen schoften, schofttijd houden.

ἡμετέραν of ἡμετέραν. naam van de strijdnods van Wrekodará (Skr. lohita-moekha, rood van aangezicht).

ἡμετέρος. KN. naam van een medicinale wortel, galanga-wortel.

ἡμετέρος (la'iph of la'ip) of ἡμετέρος. KN. zwak, door gebrek aan vermogen; armoedig, armzalig; tijdelijk gebrek hebben aan iets; armoedigheid, armzaligheid (Ar. ضعیف, zla'iph, zwak. Vrg. en ἡμετέρος en ἡμετέρος). — ἡμετέρος of ἡμετέρος. gebrek aan vermogen; tijdelijk gebrek; armoede, armoedige staat of omstandigheden. — ἡμετέρος. bij gebrek, des noods, zva. ἡμετέρος

ἡμετέρος. KN. onverzadelijk, gulzig; een onverzadelijke begererte hebben (Ar. loham, gulzig. Vrg. ἡμετέρος).

ἡμετέρος. KW. en KN. zva. ἡμετέρος — KN. naam van een zoete met ἡμετέρος bereide pap.

ἡμετέρος. KW. zva. ἡμετέρος — ἡμετέρος. zva. ἡμετέρος ἡμετέρος. KW., zie bij ἡμετέρος — ἡμετέρος. zva. ἡμετέρος

ἡμετέρος. KW. en K., zie bij ἡμετέρος

ἡμετέρος. KN., maar gew. N., ἡμετέρος ἡμετέρος en ἡμετέρος, met; en, en ook, ook (waarsch. verk. van ἡμετέρος. Vrg. ἡμετέρος en ἡμετέρος). ἡμετέρος N., ἡμετέρος ἡμετέρος K., en verder. ἡμετέρος ἡμετέρος met dat gevolg dat hij (of zij) sterft. ἡμετέρος ἡμετέρος zoodat hij (of zij) sterft. ἡμετέρος ἡμετέρος en dat met hun wapens (zie N. IV.). ἡμετέρος ἡμετέρος ontstaan door de wil van God. ἡμετέρος met (of in) opregtheid. ἡμετέρος ἡμετέρος met (in) toorn. ἡμετέρος ἡμετέρος als het niet naar zijn (of haar) zin gaat.

ἡμετέρος. KW. zva. ἡμετέρος en ἡμετέρος ἡμετέρος verkortling van ἡμετέρος of ἡμετέρος

ἡμετέρος. KW. 1. zva. ἡμετέρος — 2. zva. ἡμετέρος of ἡμετέρος

ἡμετέρος. zie ἡμετέρος ἡμετέρος I. KW. zva. ἡμετέρος ἡμετέρος en

ἡμετέρος ἡμετέρος, ἡμετέρος, niet bestendig, wispelturig, van het hart, luimen hebben.

II. ἡμετέρος. gew. ἡμετέρος of ἡμετέρος. KI. van ἡμετέρος van de ééne plaats naar de andere trekkende of reizende zijn (Skr. lalana, vermaak, tijdkorting. Vrg. ἡμετέρος). — ἡμετέρος of ἡμετέρος. KI. van ἡμετέρος, van de eene plaats naar de andere trekken of reizen. — ἡμετέρος of ἡμετέρος. titel van een Vorst of prins die gaat trekken en reizen, als dolende ridder. — ἡμετέρος of ἡμετέρος. KN. gaan dolen en zwerven (ἡμετέρος ἡμετέρος ἡμετέρος ἡμετέρος).

ἡμετέρος. KN. eggig, slee, zoor, stomp, van de tanden, zooals door het eten van onrijpe vruchten; een stroef en knagend gevoel in het gebeente of in de leden, zooals bij jicht. — ἡμετέρος. naam van een kleinen boom, waarvan het hout alleen tot brandhout gebruikt wordt. J.

ἡμετέρος. zie ἡμετέρος ἡμετέρος 1. zva. ἡμετέρος — 2. KW. ἡμετέρος en ἡμετέρος. zva. ἡμετέρος ἡμετέρος en ἡμετέρος (Skr. lina, linang, verdwenen; opgelost, gesmolten). — ἡμετέρος. KW. hetz. (Skr. pralina, vernietigd). ἡμετέρος spr.

ἡμετέρος. ook wel ἡμετέρος. KN. onachtzaam, onbehoedzaam, onbedachtzaam, onoplettend (Skr. lina, ook verstrooid). ἡμετέρος ἡμετέρος en ἡμετέρος spr.

ἡμετέρος. KN. slib, dat, door afstroomend water meêgevoerd, op lagere gronden liggen blijft (vrg. ἡμετέρος. KW. en ἡμετέρος). — ἡμετέρος. met slib overstromen of bedekken.

ἡμετέρος en ἡμετέρος. zie ἡμετέρος ἡμετέρος. KN. opvliegend, driftig, heftig, van een vrouw (vrg. ἡμετέρος en ἡμετέρος).

ἡμετέρος. KN. vernield, verdwenen, dood; afgedaan, van een werk; afgedaan, geheel afbetaald, zva. ἡμετέρος. ook kiel van een vaartuig. ἡμετέρος ἡμετέρος doodstraf. ἡμετέρος ἡμετέρος afbetalen. — ἡμετέρος. doen verdwijnen; ter dood brengen, executeren.

ἡμετέρος. zie bij ἡμετέρος

ἡμετέρος 1. KN. de sterkste, de baas, in het strijden; overwinnen (vrg. ἡμετέρος); mannelijk, manhaftig. 2. N., ἡμετέρος K., ἡμετέρος KI., man, mannelijk, van het mannelijk geslacht; van een kemirnoot, enkel,

met een enkele pit. *դնունդն անանկն*, manspersoon, man; ook de man van een vrouw (vrg. *ուսն*). *ննայն*, de (haar) man. *անյալայն ան ջանքն*, պատասխան շուն. *անդռն*, hengst. *անոթայն*, reu. — *անայն* of *անայն* *են ան անայն* zijn manhaftigheid toonen; iets mannelijks hebben, van een vrouw. — *անայն անայն*, het mannetje, van een paar, of om met te paren; de vaar van een schroef, vaarschroef. — *ան անայն անայն*, te veel op mannen gesteld, manziek (vrg. *անդռն*). — *անայն անայն*, *անայն անայն*, *անայն անայն*, *անայն անայն*, *անայն անայն*, de mannelijkheid, het mannelijk schaamdeel.

անայն, *kw.*, zie *անայն* 2.

անայն, *kn.* reep, in de lengte afgesneden partje, *bv.* van een pinangnoot, watermeloen of limoen (vrg. *անան*). Zóo *bv.* *անայն անայն*

անայն of beter *անայն*, *kn.* naam van een kleinen vogel, die zich in grotten ophoudt. — *անայն անայն* of *անայն անայն* telkens weér, dikwijls.

անայն 1. *kw.* *zva.* *անայն* — 2. *kn.* lang en gelijk spits toeloopeud; rank en slank (vrg. *անայն*). — *անայն* *zva.* *անայն* of *անայն անայն* (of *անայն*), met schieten trachten te treffen. — *անայն անայն* 1. op elkander schieten of naar elkander steken. 2. *անայն անայն* of *անայն անայն* een vlak bord. 3. *անայն անայն* of *անայն անայն* met groote spoed reizen, zonder zich op te houden. *անայն անայն անայն անայն* een snelbode. *անայն անայն անայն* een brief met extra-post.

անայն, *kn.* de lange staartveeren van een haan; *fig.* *անայն* of *անայն* een haneveer, een haantje, een piet, de eerste die altijd vooraan is.

անայն, *kn.* rank en slank, van lichaamsgestalte (vrg. *անայն* 2., *en* *անայն*).

անայն of *անայն*, *kn.* week of vloeibaar geworden, zooals van boter door de hitte, van aarde door vermenging van water, zoodat het slik wordt; verdund, zooals van vervalschte welriekende olie.

անայն, *kn.* 1. een kleine *անայն* met armen en een wat hooger rug; een dergelijk tafeltje, of een *անայն*, om koopwaren op uit te stallen; stalletje, snoeptafeltje. 2. sprong, in *անայն անայն անայն* *spr.* een ravesprong, zulk een sprong maken, *bv.* van een rijstvoegeltje van de hand op de kruk;

fig. naar een andere plaats niet ver in de buurt verhuizen. *անայն անայն* aanhoudend heen en weér springen, huppelen (vrg. *անայն անայն անայն անայն* *en* *անայն անայն անայն*). — *անայն* een sprong of sprongetje doen; overspringen; digt in de buurt verhuizen.

անայն, *kn.* 1. onvruchtbaar, stijf, van grond, die niet goed het water absorbeert (vrg. *անայն*). 2. uitslippen, van een stut, die boven of beneden uitslipt en niet houdt of losgaat; *fig.* *zva.* *անայն* — *անայն* iets, zooals een belofte, ontrouw worden, het niet nakomen; de hoop teleurstellen; de moeite niet loonen; bedrieglijk.

անայն, *kw.* scherp. G.

անայն, *kn.* langwerpig, smal uitloopeud, *bv.* van iemands aangezicht (vrg. *անայն*).

անայն անայն *en* *անայն անայն*, *kn.* spits, puntig, scherp van punt (vrg. *անայն անայն* *en* *անայն անայն*). *անայն անայն անայն* puntig van hart, van iemand die ligt iets kwalijk neemt. — *անայն անայն* *en* *անայն անայն* iets puntig, scherp of scherper van punt, maken. *անայն անայն անայն* *spr.*

անայն անայն zie *անայն անայն*

անայն անայն անայն, *kn.* bedorven *témpé* tot *անայն* in sommige soorten van toespizzen, die dan ook daarnaar zoo genoemd worden, *bv.* *անայն անայն անայն անայն*

անայն, *kn.* 1. vooruitloopeud, voorbarig, al te vlug met iets te doen of met spreken. 2. een schuitje in de vorm van een broodmand, waarin bij vorstiunen, prinsessen en aanzienlijke vrouwen de doos met sirihi (*անայն անայն*) gepresenteerd wordt. — *անայն անայն* iemand of iets vooruitloopen (vrg. *անայն անայն անայն*); iemand voorbijstreven, zoeken vooruit te komen; iemands orders niet behoorlijk afwachten, te voorbarig te werk gaan; over iets heen stappen, loopen of rijden (vrg. *անայն անայն*). *անայն անայն անայն* al vooruit beloven. — *անայն անայն* te voorbarig te werk gaan. — *անայն անայն* zich te voorbarig gedragend, vermetel (vrg. *անայն անայն*). — *անայն անայն* of *անայն անայն* elkander trachten voorbij te streven; ook met haast alleen zonder gevolg of geleide gaan. — *անայն անայն* te voorbarig.

անայն, *kn.* naam van een soort van kleine bijen, nog kleiner dan een gewone zwarte vlieg, die een fijn soort van was geven, dat tot het batikken gebruikt wordt.

ἄρθρον KN.; ἄρθρον κίππεδρεκ die zacht als gelei is.

ἄρθρον KN. regt loopend, zonder bogten, in een regte lijn, lijnregt; verstijfd, stijf regt staan, van een arm of been (vrg. ἄρθρον en ἄρθρον). ἄρθρον ἄρθρον. aanhoudend regt loopend; alles regt.

ἄρθρον KN. klok, en horologie (vrg. ἄρθρον); klok of groote schel, die geluid wordt. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον de klok luiden. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον uurwerk. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον klokkehuis.

ἄρθρον KN. op een dwaalspoor leidend, zoodat men hoe langer hoe meer van de regte weg komt; misleidend, van iemands woorden. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον iemand op een dwaalspoor leiden, in de strik laten loopen; een goede zaak bedrieglijk door misleiding verkuoeyen, zoodat die slecht afloopt. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον misleiding, strik.

ἄρθρον ἄρθρον KN., zie ἄρθρον ἄρθρον

ἄρθρον KN., zie ἄρθρον ἄρθρον

ἄρθρον KW. zva. ἄρθρον ἄρθρον — KN. naam van een klimgewas, dat voor touw gebruikt wordt.

ἄρθρον zie ἄρθρον ἄρθρον

ἄρθρον ἄρθρον zie bij ἄρθρον ἄρθρον

ἄρθρον KN. lief en bevallig, vooral van de vogel (vrg. ἄρθρον ἄρθρον). ἄρθρον ἄρθρον (ἄρθρον) een lief, bevallig gelaat.

ἄρθρον KN. het overblijfsel of uitziftsel van meelstoffen, daar het zetmeel (ἄρθρον) uitgehaald is (vrg. ἄρθρον ἄρθρον). J.; ook naam van één van de zangwijzen, die tēngahan genoemd worden. — ἄρθρον in den slaap spreken, overluid droomen; ook slaapwandelen (vrg. ἄρθρον ἄρθρον). — ἄρθρον ἄρθρον aan het spreken in den slaap of aan het slaapwandelen onderhevig. — ἄρθρον het spreken in den slaap, enz. ἄρθρον ἄρθρον gew. ἄρθρον ἄρθρον (ἄρθρον ἄρθρον TP.) Holl. KN. landraad. — ἄρθρον ἄρθρον een zaak in den landraad behandelen; iemand voor den landraad roepen of dagvaarden. — ἄρθρον ἄρθρον over iemand in den landraad regtspreken. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον iemand een landraadzaak aandoen, voor den landraad laten dagvaarden; een zaak voor den landraad brengen.

ἄρθρον KN. 1. naam van een plant. 2. ἄρθρον ἄρθρον of ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον naam van de tweede vrouw van Watoe-goenoeng, en van de tweede woekoe.

ἄρθρον KN.; ἄρθρον of ἄρθρον ἄρθρον ver of lang zich uit-

strekken, van een wolk of rookwolk in de lucht, van een stralenden glans, enz.; een langen trein vormen, van menschen achter elkander. — ἄρθρον ἄρθρον een lange trein.

ἄρθρον KN., zie ἄρθρον ἄρθρον

ἄρθρον KN., en ἄρθρον ἄρθρον of ἄρθρον KN., zie ἄρθρον ἄρθρον

ἄρθρον KW. zva. ἄρθρον en ἄρθρον — ἄρθρον KN. al verder en verder gaan; van den één op den ander overgaan; van de eene plaats naar de andere zwerfen. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον al verder en verder voortzwerfen. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον van den één op den ander, of van de eene plaats naar de andere, doen overgaan; al verder en verder overgeven; iets verder opzenden.

ἄρθρον KN. geoefend, door oefening of gewoonte vaardigheid verkregen hebben in iets (vrg. ἄρθρον ἄρθρον); van de borst afgewend, van een gespeend kind.

ἄρθρον KN. bloedzuiger. — ἄρθρον ἄρθρον ergens bloedzuigers op zetten; een kwaal met bloedzuigers cureren.

ἄρθρον KN., zie ἄρθρον ἄρθρον

ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον enz., in de spreektaal zva. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον enz. J.

ἄρθρον KN.; ἄρθρον ἄρθρον middel om iets te raken of te bereiken (vrg. ἄρθρον en ἄρθρον ἄρθρον); een persoon, door wien iemand bij een ander aangemeld, aangediend of geïntroduceerd wordt (vrg. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον); voorspraak voor iemand, om een goed woord voor hem te doen; zich laten aandienen; stok of steel voor een piek of bijl: staak voor klingewassen; regel of liniaal van een metselaar; KI. van ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον 2., en ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον iets tot houder van een stalen pen. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον een puthaak, een lange staak van bamboe, waarmee een puttemmer aan den putzwengel hangt. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον met een vlonder over een water gaan. — ἄρθρον ἄρθρον naar of tot iets het een of ander als ἄρθρον ἄρθρον gebruiken; bv. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον iemand raken met de piek. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον iemand aandienen, aanmelden, introduceren, of een goed woord voor hem doen; voor iemand iets, zooals een verzoek, indienen.

ἄρθρον KN.; ἄρθρον blijven voortgaan met iets te doen; voortdurend iets doen; iemand laten voortgaan met iets te doen (vrg. ἄρθρον ἄρθρον). — ἄρθρον ἄρθρον voort-

gegaan, voortgeraakt; voortgezet worden, *bv. van een slecht gedrag, waarin men voortgaat*; ဘဝကံ ဘယ့်၊ iemand die in zijn ondeugd of slechtheid maar steeds voortgaat. ခပ်ပိကံဘယ့်၊ een in zwang gekomen woord. ခပ်ဘယ့်၊ al verder en verder voortgezet of voortgegaan; te ver voortgaan. — ဘယ့်ဘယ့်၊ iets verder laten voortgaan, verder laten bestaan; *iets, zooals een bevel*, ten uitvoer leggen, maken dat het voortgang krijgt.

အိမ်၊ KW. *zva. ဘယ့်၊ en ဘယ့်* — ခပ်ပိကံဘယ့် KN. zooveel als er gelegenheid toe is of gegeven wordt. — ဘယ့်၊ *zva. ဘယ့်*

ဘယ့်၊ KN. afspoelen, zich loslaten; afgeven, *van kleuren*; verkleuren, verschieten; *fig. gaande gemaakt of verworven worden, bv. van iemands gunst of medelijden*; en *zoo ook ဘယ့်၊ ဘယ့်*၊ verwonnen worden, zich laten verbidden, medelijden krijgen. ခပ်ဘယ့်၊ een afdrijvend geneesmiddel (*erg. ဘယ့်*). — ခပ်ပိကံဘယ့်၊ *de gunst van iemand verwerven*. — ခပ်ပိကံ၊ *poët. zva. ဘယ့်*၊ afstammeling, telg.

ဘယ့်၊ KN. de koningin van de witte mieren, *die zich alleen in een torenje in het mierenest ophoudt* (*erg. ဘယ့်*).

ဘယ့်၊ *verbastering van ဘယ့်*၊ KN. blad van den talboom, *waarop met de punt van een krom mesje vroeger geschreven wierd, en ook nu nog wel geschreven wordt* (*erg. ဘယ့်*). ဘယ့်၊ *zva. ဘယ့်*

ဘယ့်၊ N.; ဘယ့်၊ *een plat woord voor eten, vreten*; *iets opvreten, naar binuen slaan* (*erg. ဘယ့်၊ en ဘယ့်*). — ဘယ့်၊ *wat men vreet; vreterij.*

ဘယ့်၊ *of ဘယ့်၊ Holl. lantaarn.*

ဘယ့်၊ KN.; ဘယ့်၊ *op een gemaakte wijze wiegelend en langzaam gaan* (*erg. ဘယ့်*).

ဘယ့်၊ KN.; ဘယ့်၊ *zwak en langzaam met hangend hoofd gaan, zooals een zieke of die onder groot verdriet gebukt gaat* (*erg. ဘယ့်*).

အိမ်၊ KN. *benaming van een ring met op één rij ingezette steenen.*

ဘယ့်၊ KN. een steeg, gang of pad midden door een kampoeng heen. — ဘယ့်၊ *zulk een steeg of gang vormen; in drift regt voor zich uitloopen,*

zonder links of regts te zien doorgaan. — ဘယ့်၊ *zva. ဘယ့်*

ဘယ့်၊ KN. laadstok. — ဘယ့်၊ *staaf of staafje van metaal.*

ဘယ့်၊ KN.; ဘယ့်၊ *zich aanhoudend op een afstand laten hooren, van een fijn stemgeluid of het hooren van zulk een geluid.*

ဘယ့်၊ KN. *zva. ဘယ့်၊ en K. van ဘယ့်* (*zie bij ဘယ့်*). — ခပ်ဘယ့်၊ *zva. ခပ်ဘယ့်*၊ door omkeering uitgestort, *ook van een kris uit de scheel.*

ဘယ့်၊ KN. effen, gelijk, zonder bogten, *bv. van een effen geschaafde piekstok of effen gesnedene punt; fig. glad weg, duidelijk en zonder omwegen, rondweg, spreken.*

ဘယ့်၊ KN. hard luidend, krachtig, helder klinkend, doordringend, ver reikend, *van een geluid* (*erg. ဘယ့်*); *ook naam van een heester, en van het sterk riekend geneeskrachtig blad daarvan. ဘယ့်*၊ *met luider stem roepen.*

ဘယ့်၊ 1. KW. zitplaats. G. — 2. KN. ligt boos wordend, ligt geraakt, *van een vrouw* (*erg. ဘယ့်* en ဘယ့်).

ဘယ့်၊ KN. schrande, gevat, scherpzinnig, vatbaar om te begrijpen, vernuftig (*erg. ဘယ့်*). — ခပ်ဘယ့်၊ *schrauderheid, gevatheid, scherpzinnigheid, vernuft*. — ဘယ့်၊ *het verstand scherp.*

ဘယ့်၊ KN. een stokdegen, *degen in een stok.*

ဘယ့်၊ KN.; ဘယ့်၊ *iets of iemand met uitgestrekte arm ophouden of omhoog houden, bv. om iemand door een rivier of uit een diepte te helpen* (*erg. ဘယ့်*); *iemand helpen, overhelpen of uitredd.* ဘယ့်၊ *de zaak van een ander bepleiten*. — ဘယ့်၊ *wat opgehouden of omhooggehouden wordt; en K. van ဘယ့်*

ဘယ့်၊ *of ဘယ့်၊ KN.; ဘယ့် (of ဘယ့်) ဘယ့် (of ဘယ့်)*၊ *aardolie, jodelijm. ဘယ့်၊ een van overwal komende soort van rotting, die veel tot matten gebruikt wordt*. — ဘယ့်၊ *plaats waar een bron van aardolie is.*

ဘယ့်၊ I. KD. *van ဘယ့်၊ in plaats van ဘယ့်* — ဘယ့်၊ KD. *van ဘယ့်၊ ဘယ့်၊ ဘယ့်၊ ဘယ့်၊ zva. ဘယ့်၊ ဘယ့်* — ဘယ့်၊ KD. *van ဘယ့်၊ ဘယ့်၊ ဘယ့်၊ KD. van ဘယ့်၊*

Ելքուող (ook Ելքուող ԿՐ.) naar iets in de hoogte opspringen, *bv. naar een wat hoog hangende vrucht aan een boom; bij of tegen iemand opspringen, zooals een hond.*

սուրմ Ելք KN. het houten voorstuk van een ploeg, *met een stift aan het ploeghout verbonden, en met een ijzeren punt, die հնդկաձևը genoemd wordt (verg. ook տղիւն).*

Ելքն KN. slank, lang en welgevormd van статуур, *van een vrouw.*

դասդարձութ KN. ovaal, eirond, langwerpig rond (*verg. հնաւիճիւնը* bij տարւիճիւնը) *դասդարձութնը հարմար է և դասդարձութնը հարմար է սր.*

սլիք KN. glad, glibberig; glad zijn; glijden, niet stroef gaan, gemakkelijk schuiven; *fig. van een mensch, of van wat iemand zegt, niet te vertrouwen.* — հիքարձութնը *iets glad of glibberig maken.*

սնքի ԿՐ. *zva. հնչումն և սնքի սր.*

սուրջի KN. *ergens* goed thuis, goed bekend zijn; in iets goed thuis, welbedreven, geroutineerd, ervaren; vaardig en vlot iets doen (*verg. սուրջի*). *սուրջի հնչումն* vlot in het spreken, welbespraakt, *van iemand die zich goed en vloeiend kan uitdrukken.* *սուրջի հնչումն հարմար է* vlot Hollandsch kunnen spreken. *հնչումն հարմար է* het is hem iets gewoons en alledaagsch geworden. — *սուրջի ԿՐ. zva. սուրջի հնչումն և սուրջի հնչումն* — *սուրջի հնչումն* KN. al te familjaar zijn *met iets te doen; te los in zijn spreken; ook zva. տղիւնը հնչումն* of *տղիւնը հնչումն* *սուրջի հնչումն* een ontuchtige vrouw, *eig. een geroutineerde.*

դասդարձութի *zva. դասդարձութի* *maar in een minderen graad.*

դասդարձութի KN. pappig week, *door koken; rauw en ontveld, van een wond, zooals een brandwond; door brandwonden ontveld worden.* — *դասդարձութի* of *տղիւնը* *hetz.* — *դասդարձութի* *և տղիւնը* *iets, zooals de keel door ingeslikt heet eten, verbranden.*

Ելքի KN. fijn en zacht, *zooals van katoenen stof, meel of zetmeel (verg. Ելքի).* — *Ելքի* *fijn en zacht zijn.*

սնքի ԿՐ. KN. niet met de waarheid overeenkomstig; leugenachtig, onwaar; onwaarheid spreken (*verg. սնքի և դասդարձութի*). *դասդարձութի*

դասդարձութի *և սնքի ԿՐ. սնքի և սնքի* *het komt geheel overeen met wat U vroeger gezegd heeft.*

դասդարձութի KN. vuil, *van een vuilbek; gemeene woorden tegen iemand gebruiken.*

Ելքի KN.; *Ելքի և Ելքի* *langzaam vooruitgaan; zachtjes voortslechteren (verg. Ելքի).* — *Ելքի* *hetz.*

դասդարձութի KN. een ontuchtig vrouwspersoon, hoer (*verg. սնքի և դասդարձութի*). — *դասդարձութի* *hoereren, in ontucht leven, van mannen en vrouwen.* — *սուրջի* *hoereerder.* — *սուրջի* *plaats waar zich ontuchtige vrouwen ophouden; hoerhuis, bordeel.*

սնքի ԿՐ. KN. *naam van een boozen geest, die ziekten veroorzaakt, waarbij het lichaam dik en loom wordt (verg. սուրջի).* J.

Ելքի ԿՐ.; *Ելքի և Ելքի* *langzaam voortsukelen; luijeren (verg. Ելքի և Ելքի).*

սուրջի KN.; *սուրջի* *zonder bediende alleen voortslechteren (verg. դասդարձութի և սուրջի).*

դասդարձութի KN. *naam van één van de zangwijzen, die têngahan genoemd worden; van een batiksel; en van een gamelan-melodie.*

դասդարձութի KN. meel of rijst met klappermelk in een blad gewikkeld en zoo geroosterd (*zie bij դասդարձութի*).

դասդարձութի *և դասդարձութի* *er goed en frisch nitzien (van een kind); alleen loopen zonder iemand bij zich te hebben.*

սուրջի KN. grappig, kluchtig, wat iemand doet lachen; grappemaker, kluchtemaker, snaak; klucht (*verg. սուրջի*) *և սուրջի* *grappen of potsen verkoopen. սուրջի* *zie ben.* — *սուրջի* *grap, klucht; grappen maken. սուրջի* *een hofnar.*

սնքի *Holl. laa dje, schuiflaadje.* — *սնքի ԿՐ. KN. sponning, ingeploegde sponning, ook deursponning (verg. սնքի).* — *սնքի* *aan iets een sponning maken, schaven of inploegen. սնքի* *passief. J.*

սնքի ԿՐ. ML. KN. zacht voor het gevoel; week *van den grond.*

դասդարձութի ԿՐ. *zva. սուրջի (Skr. lotjana); ook de hoeken van de oogen (G. Het wordt ook verklaard door սուրջի).*

սուրջի ԿՐ. KN. spoor, voetspoor, *zooals van een wagen en van een paard of buffel (verg. սուրջի և սուրջի).*

אחורא). אהאחורא אהאחורא spr. — אהאחורא
het spoor van iets volgen of nagaan (erg. אהאחורא).

אחורא. KN. flauw van moed, spoedig den moed ver-
liezen, niets kunnen volhouden; flauw van karakter
(erg. אהאחורא).

אחורא. KN. los, niet vast; van den schors ont-
bloot (van een boomstam); aan het publiek zich
laten zien (van een Vorst, die zich niet onzicht-
baar houdt). — אהאחורא iets van de schil of
schors ontdoen (erg. אהאחורא en אהאחורא).

— אהאחורא den schors van een boom afschil-
len. אהאחורא pass. — אהאחורא de
afgenomene schors; van de schil of schors ontdaan.

אחורא. KN.; אהאחורא iets in een ko-
ker, zooals van bamboe, met een stamper of iets
dergelijks stooten of dooreenstampen (erg. אהאחורא
אחורא bij אהאחורא). אהאחורא אהאחורא
אחורא of bij verkorting אהאחורא אהאחורא een ver-
wensching of gemeen scheldwoord.

אחורא en אהאחורא. KN. geschaafd, van den
huid (erg. אהאחורא en אהאחורא).

אחורא en אהאחורא. zva. אהאחורא
אחורא en אהאחורא. KN. geschaafd, van
huid, zoodat het vel er af is (erg. אהאחורא אהאחורא
אחורא en אהאחורא). — אהאחורא of
אהאחורא naakt uitgekled. — אהאחורא
iemand naakt uitkleeden of uitschudden, van alle
kleëren berooven.

אחורא en אהאחורא of אהאחורא
אחורא opene blaren hebben of krijgen, geblakerd
worden (erg. אהאחורא).

אחורא אהאחורא en אהאחורא. KW.
zva. אהאחורא אהאחורא en אהאחורא (Skr. lotji-
ta, gesproken; dlotjita, overdacht, wat men
overdenkt). אהאחורא אהאחורא bij zich zelf
denken of spreken.

אחורא of אהאחורא. KN. I. veër aan de vleugels of staart
van een vogel, slagveër, schacht (erg. אהאחורא);
vleugel van insecten (volgens J. in de spreektaal
ook van vogels: erg. אהאחורא); stekel van een ste-
kelvarken; spaak van een wiel. אהאחורא
pauweveëren. אהאחורא een veëren pen. אהאחורא
אחורא een lampstandaard met vleu-
gels (zijbladen) tot beschutting tegen den wind. —
אהאחורא en אהאחורא gelijk veëren of vleugels; bv. אהאחורא

אחורא als hommelvleugels van kleur. אהאחורא
אחורא als krekkelvlerkjes zoo dun. — אהאחורא siag-
veëren beginnen te krijgen. — אהאחורא vleu-
gels of zijbladen van iets tot beschutting, bv. tegen
den wind.

II. uitzetting, uitdijging, verwijding, uitrekking,
uitbreiding; uitleg, bv. van een stad (erg. אהאחורא).
— אהאחורא zich uitzetten, zich verwijden, wijder
worden; rekken; uitdijgen; ook een trechtervormig
ineengedraaid strookje kokosblad, dat in het gaatje
van de oorlel gestoken wordt, als men geen oor-
knoppen draagt, om het gaatje groot te houden
(erg. אהאחורא). — אהאחורא iets uitzetten, verwijden,
rekken, uitleggen, uitbreiden, bv. de grenzen van
een gebied. — אהאחורא אהאחורא iets verwijden, maken
dat iets wijder wordt, rekt of uitzet.

אחורא of אהאחורא. KN. draadje, scheutje, van iets dat lang
of dun is; streepje, smal strookje. אהאחורא of אהאחורא
אחורא een draadje, enz. אהאחורא אהאחורא een enkel haar.
אהאחורא אהאחורא een draad garen; ook een heele
draad van een streng garen. אהאחורא אהאחורא twee bam-
boezen (erg. אהאחורא). אהאחורא אהאחורא draad
vinden, voor spoor kunnen vinden, bij het opspo-
ren en navragen van vermist goed (erg. אהאחורא
אהאחורא אהאחורא bij אהאחורא). — אהאחורא iets dat
lang en dun is, uit een bos trekken of lostrekken;
den draad (dwoz. het spoor) van iets zoeken te krij-
gen. אהאחורא אהאחורא een plat woord voor eten. — אהאחורא
אחורא en אהאחורא אהאחורא het gevoel van een voortgaand
gekriebel in of op het lichaam, zooals wanneer er
een klein beestje over kruipt (erg. אהאחורא אהאחורא).
אהאחורא overal gekriebel. — אהאחורא kruipend vor-
deren (erg. אהאחורא).

אחורא ook אהאחורא. KW. geheel, het geheel, alles, alle; ge-
heel als, gelijk. אהאחורא alle. אהאחורא (of אהאחורא) אהאחורא
אחורא het geheel van de brief (al wat ik te schrijven
heb). אהאחורא even als. אהאחורא en אהאחורא zie
ben. — אהאחורא. KW., אהאחורא. KW., het geheel, alles,
gezamentlijk, alle. אהאחורא אהאחורא alle zaken.
אהאחורא אהאחורא אהאחורא אהאחורא het geheele onderzoek.
— אהאחורא zva. אהאחורא אהאחורא en אהאחורא אהאחורא
אחורא. KN. het geheel, alles zonder onderscheid. —
אהאחורא of אהאחורא gelijken. אהאחורא אהאחורא geheel als.
— אהאחורא אהאחורא of אהאחורא אהאחורא om iets zich niet
bekommeren; iets, zooals goeden raad, in den

bloem. נאָר (voor נאָר) N., en door misverstand נאָר, een geweer, waarvan de lade niet zoo lang is als de loop, een karabijn; een jachtgeweer met enkelen loop, (eig. een ontbloote juffer). — נאָר of נאָר een door meisjes in reijen uitgevoerde dans. נאָר in reijen tegenover elkander dansende meisjes. — נאָר een meisje dat den ouderdom bereikt heeft, om als bijzit aangenomen te kunnen worden.

נאָר 1. KW. zva. נאָר en נאָר — 2. N., נאָר, K., vloeibaar zijn (eig. loopen), van soldeersel (נאָר). — 3. נאָר, KN., נאָר, KD., spoor van vermist goed (erg. נאָר). נאָר נאָר spoor vinden. — נאָר נאָר iets of iemand opsporen, op het spoor zoeken te komen, opzoeken. — נאָר en נאָר met iets op den loop gaan, voor: goed, dat men van een ander heeft, voor zich houden en niet terug geven. — נאָר sleuf, geul, greppel, voor, in den grond (erg. נאָר); ook zva. נאָר en een gracht om een vesting. — נאָר in of voor iets een sleuf, geul of voor maken; iets inploegen met een ploeg-schaaf.

נאָר KN. middel tegen verzuring van de נאָר, zooals spaanders van nangkahout en kalkwater, dat in den bamboekoker gedaan wordt, waarin de נאָר wordt opgevangen. — נאָר bij de legen, wanneer die tot suiker gekookt wordt, נאָר doen, waartoe zekere bladen gebruikt worden (erg. נאָר).

נאָר 1. KW. zva. נאָר — 2. K., zie נאָר — נאָר of נאָר KW. zva. נאָר of נאָר

נאָר KN. het water, waarin de rauwe rijst gewasschen is (dat gebruikt wordt om haar of veëren spoedig te doen groeijen).

נאָר of נאָר KW. zva. נאָר of נאָר — נאָר of נאָר en gew. נאָר of נאָר het geluid dat men maakt om een zuigeling in slaap te sussen: suze-suze! — נאָר of נאָר een kindje met dat geluid in slaap sussen (erg. נאָר).

נאָר N., נאָר K., wat voor iets anders in de plaats

gesteld, gegeven of gekregen wordt; in de plaats van, in ruil met, tot vergoeding van iets anders; restitutie; wisselen, ruilen. נאָר van plaats wisselen, zoodat de eene komt te staan, waar de andere gestaan heeft; op een ander stuk papier overschrijven. נאָר briefwisselen, over en weër elkander brieven zenden. נאָר: נאָר met elkander van brief en naamteekening wisselen, malkander over en weër stukken toezenden tot wederzijdsche onderteekening. נאָר נאָר נאָר lijfstraf (van den gedaagde) tot vergoeding (van zijn niet verkregen geldelijke praetensie) krijgen. נאָר נאָר גיזult het met uw leven vergoeden (bv. als gij den gevangene ontsnappen laat). נאָר op een anderen dag. נאָר: נאָר van speer en ponjaard wisselen (met zijn tegenpartij in een gevecht). — נאָר נאָר telkens over en weër verwisselen, bv. van zitplaats. — נאָר נאָר voor iets iets anders in de plaats stellen of geven. נאָר נאָר door mijn leven er voor te geven. — נאָר נאָר of נאָר en נאָר נאָר of נאָר verkeerd; in de war zijn of raken; zich vergissen. נאָר נאָר נאָר verkeerd en in de war. — נאָר נאָר נאָר iets verwisselen, verruilen, voor iets iets anders of een ander geven; iets vergoeden, restitueren. — נאָר נאָר zva. נאָר (zie boven). — נאָר נאָר נאָר נאָר iets in de plaats stellen of geven voor iets anders; met iets verwisselen of vergoeden. — נאָר נאָר of נאָר נאָר en נאָר נאָר of נאָר נאָר wat voor iets anders in plaats gegeven wordt, wat tot verwisseling dient, een ander in de plaats; vergoeding, schadeloosstelling; met een ander of met elkander wisselen of ruilen. — נאָר נאָר KN. onafgebroken, de (of het) een na den ander, op elkander volgen. — נאָר hetz.

נאָר 1. KN. de eerste outginners of bewoners van een dorp of plaats; de voorzaten. 2. MI. en KN. zva. נאָר — נאָר KN. zva. נאָר נאָר als afstammeling van den stichter het regt van opvolging hebben in een rijk. — נאָר en gew. נאָר iets, zooals de gewoonte of levenswijze of het gedrag van anderen of van

G.; de sneë, *het dunner gedeelte van een snijdend werktuig*. J). — ἔργον naar beneden strijken, *bv. van een vogel; naar beneden hellen, in het westen dalen, van de zon.* — ἔργον *zva. ἔργον* een kleine vliegende, *of liever, zwevende en de boomen bewonende hagedis, met vliezen tusschen de voor- en achterpooten aan het lijf, gestreept van kleur* (verg. ἔργον). — ἔργον aan een wapentuig een sneë maken. ἔργον ἔργον er weër een sneë aan maken. J. — ἔργον ἔργον iets doen voortschieten; een pijl afschieten; iemand de weg wijzen (*zva. ἔργον ἔργον*); iemand aandienen, aannelden (verg. ἔργον ἔργον). — ἔργον ἔργον 1. aandiening, *bv. ἔργον ἔργον* zonder aandiening, zonder zich te laten aandienen. 2. *kn. van ἔργον ἔργον* 3. ἔργον ἔργον of ἔργον ἔργον *kn. bevangen door opstijgende koude, bv. door lang met de voeten in koud water te staan, zooals op de sawahs.* J. Verg. ἔργον ἔργον ἔργον — ἔργον ἔργον aandieners, aannelder; de persoon die een boodschap aanneemt en aan zijn heer overbrengt.

ἔργον of ἔργον zie ἔργον ἔργον of ἔργον *kw. zva. ἔργον ἔργον ἔργον* en ἔργον ἔργον *kn. stomp, bot, of een weinig schaarstig, van een mes; beginnen te verminderen, bv. van iemands moed, gunst of drift; nauwkeurig nagaan, nauwkeurig zijn bij het zoeken of uitzoeken.* — ἔργον ἔργον iets, *zooals koffieboonen, nauwkeurig uitzoeken.*

ἔργον ἔργον *kn. listig, valsch; misleiding door list* (verg. ἔργον en ἔργον ἔργον). ἔργον ἔργον ἔργον door listige misleiding in den strik raken. — ἔργον ἔργον beetgenomen worden, zich laten foppen of meënemem, *als men, door naar het op-hemelen van een koopwaar te luisteren, er te veel voor gaat bieden.* — ἔργον ἔργον ἔργον iemand lagen leggen, *iemand in een valstrik brengen, door list misleiden.* — ἔργον ἔργον ἔργον het leggen van lagen, misleiding door list. — ἔργον ἔργον ἔργον laag, valstrik; listige misleiding.

ἔργον ἔργον zie bij ἔργον ἔργον ἔργον

ἔργον zie bij ἔργον ἔργον ἔργον *kn.; ἔργον ἔργον ergens naar toetrekken*

of optrekken, van velen (verg. ἔργον ἔργον en ἔργον ἔργον).

ἔργον ἔργον *kn. het spoor van iets (of iemand) dat (of die) al verder en verder getrokken is; het al verder en verder trekken, bv. van troepen* (verg. ἔργον ἔργον en ἔργον ἔργον). — ἔργον ἔργον al verder en verder trekken; al verder blijven voortgaan.

ἔργον ἔργον *kw. zva. ἔργον ἔργον — ἔργον ἔργον ἔργον kn. zva. ἔργον ἔργον of ἔργον ἔργον en voorspoedig zijn, goed geluk of succes hebben, bv. met verkoopen.* — ἔργον ἔργον *kn. opschuiven; het vee, dat wat ver van huis weidt, in den namiddag telkens wat nader bij huis drijven.* J.

ἔργον ἔργον *kn.; ἔργον ἔργον uittrekken, optrekken, te velde trekken, van velen; een expeditie doen; ook trekken naar een plaats waar een wedstrijd plaats heeft, zooals een wedstrijd van boogschutters of een hanegevecht* (verg. ἔργον ἔργον en ἔργον ἔργον). — ἔργον ἔργον tegen een vijand of vijandelijke plaats optrekken; naar een wedstrijd trekken. — ἔργον ἔργον te velde laten trekken of tegen een vijand uitzenden. — ἔργον ἔργον optrekken. — ἔργον ἔργον het optrekken; veldtog, expeditie.

ἔργον ἔργον *kn. het geluid van iets dat over den grond of in een sponning schuift; inclinatie (eig. opschuiving) van de zon naar het zuiden of noorden; afwijking, overhelling* (verg. ἔργον ἔργον en ἔργον ἔργον). — ἔργον ἔργον iets van een hellend vlak afschuiven; iemand degraderen, in een lageren rang plaatsen; declineren naar het zuiden of noorden, van de zon. — ἔργον ἔργον ἔργον iets in een sponning of gleuf laten schuiven; iets open, dicht of neërschuiven, of laten schuiven of glijden. — ἔργον ἔργον ἔργον schuifplank, schuiflat, schuifroede, al wat in en uit, of waarop, iets geschoven wordt (verg. ἔργον ἔργον ἔργον). ἔργον ἔργον ἔργον schuifdeur. — ἔργον ἔργον ἔργον schuins afglijden, afzakken, *bv. een pan op het dak; gedegradeerd, tot een lageren rang of stand vervallen.* ἔργον ἔργον en ἔργον ἔργον ἔργον niet te vertrouwen zijn, *van iemands woord; niet bij zijn woord blijven.*

ἔργον ἔργον *kn. een groote gleuf tusschen twee hellingen.* — ἔργον ἔργον ἔργον schuiven, *zooals van een lade in een tafel* (verg. ἔργον ἔργον ἔργον ἔργον ἔργον)

ကောသလ KN. ခြေကံ en ဆင်(ယွှင်) — ခြေကံ
ခြေကံ ဆင်(ယွှင်) verguld.

ကောသလ KN. de man van een vrouw; en ကောသလ of က
ကောသလ KN., (အကြွေ, ကြ.) een man hebben of krijgen,
huwen, trouwen, van een een meisje of vrouw (vrg.
ကောသလ ကောသလ ကောသလ en ကောသလ).
ကောသလကောသလ een Hollander trouwen. ကောသလ
ကောသလ getrouwde man; getrouwd, van een man. ကော
ကောသလ en ကောသလကောသလ zamen man en vrouw
(vrg. ကောသလ); het huwelijk; zamen getrouwd.
ကောသလ (of ကောသလ) ကောသလကောသလ zamen getrouw-
de menschen. ကောသလ (of ကောသလ) ကောသလကောသလ
proces tusschen man en vrouw, zulk een proces
hebben. — ကောသလကောသလ een meisje of vrouw
een man bezorgen; een meisje uithuwelijken. —
ကောသလကောသလ of ကောသလကောသလ. paren, van beesten
(vrg. ကောသလ); van een vrouw, veel mannen
krijgen. — ကောသလ het huwelijk, van een vrouw;
de toestemming tot een huwelijk, van een vrouw.
— ကောသလကောသလ de toestemming tot een
huwelijk geven voor een vrouw. — ကောသလကောသလ
een vrouw of meisje, dat haar toestemming geeft
tot een huwelijk.

ကောသလ N., ကောသလ K., ကောသလ ကြ., gang, loop,
marsch, togt; de gang van iets, de wijze waarop
iets gaat; voortgang; wijze van handelen, hande-
wijze, gedrag; leefregel, die gehouden wordt, om
het een of ander, dat men wenscht, van de god-
heid te verwerven (bv. zich gek houden, op Don-
derdag gaan bedelen, zich van deze of die kost
onthouden, enz.); ga: gbaar, bv. van een betaal-
middel; ook het eerste of de eerste verzen van een
strophe in Kawische zangwijzen, waarin de rhyth-
mus en melodie doorloopen, in onderscheiding van
het laatste vers, waarin zij tot rust komen (ကော
ကောသလ); in zamengestelde uitdrukkingen ခြေကံ က
ကောသလ en ကောသလ ကောသလ ကောသလ de
gang, of loop, van het regt. ကောသလ ကောသလ op nieu-
we wijze, op nieuw. ကောသလ ကောသလ handelsbedrijf;
handel drijven. ကောသလကောသလ een groote stoet (van
menschen op weg). ကောသလ ကောသလ bij nacht reizen.
ကောသလ ကောသလ togt te schep, te schep reizen. က
ကောသလကောသလ gehurkt gaan (zich gehurkt voort-
bewegen). ကောသလ ကောသလ afstammeling van iemand
die lakoe's leert. ကောသလ ကောသလ benaming van de

schrijfwijze of spelling in Kawi, waarbij de klan-
ken van de woorden nauwer aaneengeschakeld wor-
den, zoodat ze meer doorloopen (bv. ကောသလ
ကောသလ ကောသလ ကောသလ in plaats van:
ကောသလကောသလကောသလကောသလကောသလ). က
ကောသလ ကောသလ ကောသလ de gebruiken, bv.
van de Javanen, of van een land. ကောသလကောသ
ကောသလ ကောသလ de gebruiken van de pradjoerits,
zooals bij het marcheren en het gebruik van de wa-
pens. — ကောသလ ကောသလ ကောသလ een reis. ကောသ
ကောသလ een reiziger. ကောသလကောသလ ကောသလ
reisgeuoot. ကောသလကောသလ van een reis komen. — ကောသလ
of ကောသလ K., ကောသလ ကောသလ of ကောသလ ကောသလ K., ကောသ
ကောသလ ကြ., gaan, loopen, marcheren, reizen; op weg
zijn, op een pad zijn; voortgang hebben; vlot met
iets weg kunnen; zóo doen, het zóo maken, dat
het iets als gewenscht gevolg teweegbrengt, op iets
gezet zijn, iets gaarne gedaan willen worden (ook
met volgend Jussief). ကောသလကောသလ (of ကောသ
ကောသလ) in dienst zijn. ကောသလကောသလ ကောသလ
in dienst zijn als loerah, de betrekking van loerah hebben. က
ကောသလ ကောသလ een wandelende vulcaan. ကောသ
ကောသလ ကောသလ het er volstrekt op gezet hebben, vol-
strekt verlangen. ကောသလကောသလ ကောသလ ကောသလ
ကောသလ ကောသလ en ကောသလ ကောသလ ကောသလ spr.
— ကောသလ ကောသလ ကောသလ gangbaar, van een be-
taalmiddel; in zwang, van een gewoonte ကောသ
ကောသလကောသလ ကောသလ volgens de algemeene
gewoontevan dat land. — ကောသလ ကောသလ ကောသလ
begaan, verrigten, bedrijven, plegen, doen of gaan
doen, uitvoeren, ten uitvoer brengen, bewerkstelli-
gen; een post waarnemen; bereizen, een weg afleg-
gen; ook ondergaan, ondervinden; en tot verwer-
ving van iets de noodige lakoe doen. ကောသလ ကောသ
ကောသလ een werk verrigten, bezig zijn met een werk.
ကောသလ ကောသလ ကောသလ ကောသလ een vorstelijke com-
missie uitvoeren. ကောသလ ကောသလ ကောသလ
diefstal gaan plegen. ကောသလကောသလ ကောသလ ကောသလ
dat heb ik wel eens gedaan, ondergaan, gehad, enz. — ကောသ
ကောသလ ကောသလ ကောသလ uitgevoerd; geschied,
gebeurd; geschieden. ကောသလ ကောသလ ကောသလ
de (of het) gebruikelijke. ကောသလ ကောသလ ကောသလ
de gebruikelijke gewoonte. — ကောသလ ကောသလ KN. (က
ကောသလ ကောသလ KD.) iemands wandel, gedrag. —
ကောသလကောသလ ကောသလ ကောသလ ကောသလ
doen gaan

տողակ (of տողիկ) alsof hem het lijf (of ge-
beente) uit elkander getrokken wie d, zoo diep aan-
gedaan (տողակ); of zoo lam en afjemat (ԳՅԻ).
— Կողորդումը uit zijn verband of voegen
raken of geraakt.

ԳՅԻ ԿՆ., ԳՅԻ en ոյակ ԿԼ., loom, mat, lam van
leden, zwak, uitgeput; moê of mat gevoel; verzwak-
ken; tot bedaren gekomen, *van drift* (erg. ԳՅԻ
ոյակը, Կողորդումը en տողակ). — Կողոր-
ծի, Կողորդումը afmattend, verzwakkend; zwakke-
lijk. — Կողորդումը ԿՆ. afgemat, uitgeput, van
krachten beroofd. — Գյղարացի of Գյղարացի
ԿՆ., տողարացի ԿԼ., wat rust nemen of gaan
liggen, na afmatting. Գյղարացիք met elkander
wat rust nemen.

ոյակ of ոյակ 1. ԿՎ. *zva.* անուն en տուն —
2. ԿՆ. niets krijgen, *bv.* met vissen of met ma-
nen; ongedeerd blijven, *bv.* van een huis bij een
brand bij de burens; zonder ongeval van een reis
op de plaats van zijn bestemming aankomen. ոյ-
ակի սր.

ԳՅԻ ԿՆ. week worden, *van een lijk, dat tot ont-
binding overgaat*; slap worden, *van verwelkende
bloemen en bladen* (erg. ոյակ). 2. ԿԼ., zie
ԳՅԻ

ոյակ Կ., zie ԳՅԻ
ոյակ *gew.* ոյակոյակ ԿՆ. tegen den grond lig-
gen, *van gras en andere dicht op elkander groei-
jende planten, bv.* doordat een beest er op gelegen
heeft of een groote slang er over heen gekropen is
(erg. ոյակ).

ոյակ *zva.* ոյակում
ոյակ ԿՆ. tegen den grond vallen of liggen, *bv.*
van padi, als die niet op zijn tijd gesneden wordt;
in menigte verstrooid of verspreid liggen, *bv.* van
geld (erg. ոյակ en ոյակ). — ոյակում
tegen den grond liggen, *van niet tijdig gesneden
padigewas*; in menigte of overal te bekomen, *bv.*
van de één of andere soort van vruchten. — ոյակ
ոյակ en ոյակում in menigte op den grond ver-
spreid liggen.

ոյակ ԿՆ. week worden, tot verrotting over-
gaan; verteren, vergaan, tot ontbinding overgaan;
ontbinding; *bv.* van het vleesch aan het lichaam;
versleten, *van kleêren* (erg. ոյակ en ԳՅԻ).

— տողարացի *hetz., ook fig. van het hart,*
door nijd verteerd worden.

ԳՅԻ en ԿՅԻ ԿՆ. naam van een boom, waar-
van het taai en ligt hout voor stokken, dak-
stutten, enz., en verder tot brandhout, gebruikt
wordt. J.

ոյակ Ar. لسان, *lisân*, tong; iemands spraak;
ԿՆ. 1. *iemands spraak of uitspraak; ook wel als
ԿԼ. van անտառի ոյակ en տունը* — 2.
doel, schijf, waarnaar geschoten wordt; schijfschie-
ten; iemand die het ontgelden moet, alles op zijn
hoofd krijgt, het kind van de rekening wordt. —
անդամողորմիկիկ *het komt van zijn
eigen tong* (uit zijn eigen mond). ան (of ան
ոյ) ոյակում van alles de schuld moeten dra-
gen. — ոյակում *naam van het rijkgebied
van Vorst Selyadit.*

ոյակ Holl. ԿՆ. dozijn. անոյակ *een
dozijn.* ոյակիկ *het dozijn.* ոյակում
twee dozijn.

ԳՅԻ ԿՆ. schoon, zonder meer; niet besmet of ver-
mengd met iets anders; onbesmet *van het hart.* Ե
անԳՅԻ met ledige handen (zonder iets meê te
brengen) thuis komen.

ԳՅԻ en ԳՅԻում *zva.* ԳՅԻ en ԳՅԻում
Կ., zie ԿՅԻ

ոյակում ոյակում of ոյակում en
ոյակում ԿՎ. *zva.* անում անում
անում *spr.*

ԳՅԻ ԿՎ. *zva.* ոյակ *of volgens anderen zva.* ան
ոյակ

անում of ԳՅԻ Կ., ԳՅԻում Կ., zonder on-
geval of tegenspoed; voorspoedig, gelukkig, onge-
hinderd; slagen, welslagen; zonder interruptie voort-
duren of voortgang hebben; TP. *zva.* անում en ոյ
ոյակ — անումում ոյակում անումում
անում *iets laten voortgaan of gevolg doen hebben
door het niet te hinderen; iets laten voortduren,
ongehinderd zijn gang laten gaan; iets voortzetten,
bij voortdoring doen, door het niet af te breken;
voorspoedig doen zijn, een goede uitkomst bezor-
gen; TP. zva.* անումում en անումում
անում — ոյակում ոյակում ԿՎ. *zva.* ոյ
ակում en անում
ԳՅԻ *zie ոյակ*

ἔξῃ KN. een verzwering binnen in de neus. —
 ἔξῃ ἔξῃ aan zulk een verzwering lijden.
 ἔξῃ zva. ἡρωή
 ἡρωή KN. rukwind, sterke windvlaag.
 ἔξῃ KN. koliek (Holl. spanning). — ἔξῃ
 ἔξῃ het koliek hebben.
 ἡρωή Holl. legioen.
 ἔξῃ zie ἡρωή
 ἡρωή KN. gestreept (G.); en naam van een di-
 strikt en hoofdplaats op Java.
 ἔξῃ KN. rijstblok, langwerpig uitgehold houten blok,
 waarin de padi door stampen van het stroo ont-
 daan en tot gabah ontbolsterd wordt; volgens G,
 ook zva. ἡρωή
 ἡρωή KN. naam van een soort van kleine vleermuis
 (Skr. *Lawa*, klein. *Frg.* ἡρωή).
 ἡρωή KW. zva. ἡρωή ἡρωή KN. naam van
 berg op Java.
 ἡρωή X., ἡρωή K., draad, garen, van katoen of
 dergelijke stof. — ἡρωή KN., ἡρωή KD.,
 vier- of vijf-en-twintig (eig. een streng van 24 of
 25 omwindingen om een haspel; *erg.* bij ἡρωή).
 ἡρωή bepaald vier-en-twintig. ἡρωή
 ἡρωή bepaald vijf-en-twintig. ἡρωή
 driemaal vijf-en-twintig. ἡρωή benaming
 van het veel zweven van spinrag in sommige jaren
 in September. — ἡρωή elk vijf-en-twintig.
 — ἡρωή KN. iemand wurgen, met een streng ga-
 ren wurgen, verwurgen (*erg.* ἡρωή). — ἡρωή
 ἡρωή of ἡρωή vijf-en-twintigtal, vijf en-
 twintigtallen. — ἡρωή gew. ἡρωή KN.,
 ἡρωή KD., een dorpshef of ambtenaar van een
 rang minder dan een ἡρωή (zie ἡρωή
 ἡρωή bij ἡρωή).
 ἔξῃ KW. I. zva. ἔξῃ — 2. zva. ἡρωή en ἔξῃ
 ἔξῃ (*erg.* ἔξῃ).
 ἡρωή I. KN., ook ἡρωή X., honger; honger heb-
 ben. 2. ἡρωή zva. ἡρωή 1. (*erg.* ἡρωή).
 — ἡρωή ἡρωή iemand honger doen lijden,
 laten hongeren. — ἡρωή honger lijden;
 ergen honger hebben; hongersnood lijden. ἡρωή
 ἡρωή van honger sterven.
 ἡρωή 1. KW. zva. ἡρωή — 2. KN. ἡρωή
 gew. ἡρωή zva. ἡρωή manieren; gew.
 in den zin van aangenomene, gemaakte manieren,

houding, gebaren, spraak; rare manieren, kuren;
 gemaniëreed, gemaakt.
 ἡρωή KN. naam van een zeevisch, zva. ἡρωή
 ἡρωή J.
 ἡρωή KW. zva. ἡρωή (zie ἡρωή 2., en een
 spreekwoord bij ἡρωή).
 ἡρωή KW. zva. ἡρωή ἡρωή en ἡρωή (*erg.* ἡρωή
 I. en ἡρωή).
 ἡρωή KN. toevoegsel; toespijs bij de rijst, al wat bij
 de rijst gegeten wordt, zooals een vischje, dendeng,
 enz.; iets tot toespijs bij de rijst gebruiken. — ἡρωή
 ἡρωή of ἡρωή tot toespijs, iets tot
 toespijs. ἡρωή tot toespijs bij het
 eten.
 ἡρωή KN. scherven of andere tusschensteeksels
 tusschen een pot en den rand van 't vuurgat, om
 lucht door te laten. — ἡρωή om een pot
 zulke tusschensteeksels plaatsen; *fig.* iemand wat
 helpen of voorthelpen.
 ἔξῃ KW. zva. ἔξῃ of ἡρωή
 ἔξῃ KW. *Sd.* en *Wj.* zva. ἡρωή
 ἡρωή KW. of KN. zva. ἡρωή ἡρωή en ἡρωή
 ἡρωή (*erg.* ἡρωή en ἡρωή).
 ἡρωή X., ἡρωή K., te boven gaan; over, meer;
 uitermate; er over heen zijn; er over zijn, over-
 schieten (*erg.* ἡρωή). ἡρωή meer dan.
 ἡρωή opperbest. ἡρωή uitermate (aller) gepast. ἡρωή er
 is een gulden over (meer of te veel). ἡρωή
 ἡρωή er is (of schiet) een half el over.
 ἡρωή zooveel er van over is, het overige.
 ἡρωή bij uitstek (bijzonder) goed; *bij*
vergelijking, beter. ἡρωή twee gulden plus drie duiten. ἡρωή
 ἡρωή hoe verder hoe meer. ἡρωή
 ἡρωή en nog meer, vooral. Zoo ook ἡρωή
 ἡρωή ἡρωή zeer bijzonder, bovenal;
 uitstekendste (*bv.* menschen). ἡρωή of ἡρωή
 ἡρωή zie bij ἡρωή — ἡρωή zie bij
 ἡρωή — ἡρωή KN., ook ἡρωή K., verhe-
 ven, hoog, voortreffelijk, uitstekend, uitmuntend,
 kostelijk. ἡρωή de hooge goden. ἡρωή
 ἡρωή een groot propheet. — ἡρωή KN.
 zie boven. ἡρωή X., zva. ἡρωή
 ἡρωή — ἡρωή ἡρωή overtreffen, te boven

gaan; meer dan gewoon; iemand of iets overtreffen. *արդիւնքն ինչն* (of *նախնային* of *դաւանքն*) bovenmatig (uitermate) groot (of dik). *արդարաւոր յիշման* meer dan gewoon vrolijk. *դու առաւել յիշման* later zal het dat nog te boven gaan (nog sterker worden). — *նիւր յիշատար* 1. KN., *նիւրնայնար* KD., uitstekende begaafdheid, voortreffelijkheid, uitnemendheid; heerlijkheid. 2. N., *նիւրնայնար* K., te veel krijgen; overmaat, overtollig. *արդարնայնար* uitstekende begaafdheid bezitten. — *դիւրնար* of *դարնար* en *նիւրնար* of *պննար* wat men overgehouden heeft, wat overgehouden is, het overgeschotene, overschot; wat boven een bepaalde maat of som gaat.

դարձաբան KN. gleuf (verg. *դարձաբան*). — *դարձաբան* of *դարձաբան* uitgeholde sleuf, gleuf of gootje in een rand voor het uilloopen of uitgielen; opene tuit aan een melkkau; gulp, split, aan een kleedingstuk; ook de holte onder de koot aan den voet van een paard. — *դարձաբան* aan iets een gleuf, gulp of split maken.

դարձաբան KN. smalle doorgang, nauwe pas, bergpas, bergengte, bergkloof; gaping, opening, ledig vak, opene ruimte (verg. *դարձաբան* en *դարձաբան*). *դարձաբան* hetz. in den ruimsten zin. — *դարձաբան* gleuf, lange uitholling, diepe deuk.

արտաբան 1. KN. iemand, dien men als tegenpartij, of ook als medehelper, tegenover zich heeft; tegenhanger (verg. *արտաբան* en *դարձաբան*); ook poët. gepaard met iets anders; tegenover; wederhelft. 2. *արտաբան* en *գեւ. արտաբան* N., *արտաբան* en *արտաբան* K., met, benevens, en (verg. *արտաբան* en *արտաբան*). *արտաբան* weêrgaloot. — *արտաբան* KN. tegenstand bieden, weêrstaan, zich verdedigen (tegen een ander); met een tegenpartij in een wedstrijd zich meten. — *արտաբան* ook *արտաբան* tegen iemand zich verzetten of verdedigen; tegen iemand partij trekken; iets, zooals iemands liefside, beantwoorden; tegen iets inzetten, bij het spel; iemand bestrijden. *արտաբան* iemand te woord staan, tegen hem spreken; *արտաբան* iemand te wille zijn om met hem te vechten; ook iemand tegenspreken. — *արտաբան* tegenstand biedend.

արտաբան *արտաբան* gewapenden tegenstand bieden. — *արտաբան* of *արտաբան* partij of tegenpartij tegenover een ander, partijen tegen elkander; met iemand als partij iets te doen hebben. *արտաբան* *արտաբան* als tegenpartij in proces met een Chinees, tegen een Chinees in proces. *արտաբան* met een ander of met elkander in briefwisseling zijn. *արտաբան* de ander tegen wien hij sprak. — *արտաբան* het tegenstand bieden, tegenstand; tegenstander, tegenpartij. — *արտաբան* elkander tegenspreken. — *արտաբան* iemand tegenspreken.

արտաբան KW. *zva. դարձաբան* *արտաբան* *արտաբան* *դարձաբան* en *դարձաբան* *volgens* G. *zva. արտաբան* en *արտաբան*

արտաբան KW. *zva. արտաբան* *volgens* G. overtreffen. — *արտաբան* *zva. արտաբան* — *արտաբան* *zva. արտաբան* en *արտաբան*

արտաբան 1. KN., zie bij *արտաբան* — 2. KW. vuiligheid van het lichaam. G.

արտաբան KN., *արտաբան* KD., wit doek of katoen (van inlandsch fabricaat. Verg. *դարձաբան*); doek van wit katoen (ook wel van *դարձաբան*), daar een lijk meê bedekt of ingewikkeld wordt. — *արտաբան* *zva. արտաբան* G.

արտաբան KW. *zva. արտաբան* en *արտաբան* (*Skr. lawana*, zout, ziltig; zoutsmak).

արտաբան KW., zie *արտաբան*

արտաբան poët., *արտաբան* KN., louter, onvermengd, zonder iets anders er bij, van eten en drinken, dat anders niet zoo louter gebruikt wordt (verg. *արտաբան*). *արտաբան* zuiver warm water, en thee of koffie zonder melk.

արտաբան KN. links en regts uitgebogen, zooals de tanden van een zaag; losbandig, niet onder de tucht gehouden, van een jonge; los van gedrag, van een vrouw. *արտաբան* die het bestuur van zijn verstand verloren heeft. — *արտաբան* een zaag zetten. — *արտաբան* gereedschap om een zaag te zetten.

արտաբան en *արտաբան* KN. wat in het water rondrijft, zooals vezels, stukjes mos, enz. *արտաբան* overal rondzwemmen, rondvliegen, enz. *արտաբան* zie bij *արտաբան* — *արտաբան* heen en weêr zwem-

men, van een visch. — ἡμῆροσ door elkan- der loopen, vliegen, zwemmen, dwarlen; zwern. — ἡμῆροσ overal rondzwerfen, *bv. van stroop- benden.*

ἡλῆ KN. los, verlost, ontslagen, bevrijd; ontslagen van hetgeen men zich voor een tijd lang heeft op- gelegd, doordat die tijd verstreken is (*erg. ἡλῆ ἡλῆ ἡλῆ ἡλῆ en ἡλῆ*). — ἡλῆ aan iets, dat men zich heeft opgelegd, een einde maken; *bv. ἡλῆ ἡλῆ ἡλῆ* zijn tāpā staken. — ἡλῆ ἡλῆ iemand verlossen, in vrijheid stellen, bevrijden; een gelofte vervullen, betalen; ook een gelofte van een ander vervullen, door te maken, dat hij er van ontslagen wordt. ἡλῆ ἡλῆ ἡλῆ de één den ander bevrijden. — ἡλῆ ἡλῆ verlossing, het verlost zijn. — ἡλῆ ἡλῆ iemand van of uit iets bevrijden of verlossen. — ἡλῆ ἡλῆ out- slagen, op vrije voeten gesteld; verlossing, bevrij- ding; iets, zooals een gebed, afgedaan hebben. — ἡλῆ ἡλῆ verlosser. — ἡλῆ ἡλῆ verlossing.

ἡλῆ zie ἡλῆ ook KN. een uitgespannen wit doek tot verhemelte, zooals over een plaats, daar een maaltijd gehouden wordt, over een bruidspaar, een graf, enz. — ἡλῆ ἡλῆ over iets, of boven iemand, een gehemelte van wit doek spannen.

ἡμῆροσ *zva. ἡμῆροσ*

ἡμῆροσ KN. te wijd voor iets dat er ingestoken wordt of ingestoken moet worden, zoodat het los zit of heen en weer wiggelt (*erg. ἡμῆροσ en ἡμῆροσ ἡμῆροσ*); ontuchtig, van een vrouw (*erg. ἡμῆροσ*).

ἡμῆροσ KN. te wijd van gat, vooral van de gaten in de oorrellen voor oorknoppen (*erg. ἡμῆροσ*).

ἡμῆροσ *zva. ἡμῆροσ*

ἡμῆροσ KN. vuiligheid, en fijne aarde, waarmee een ἡμῆροσ zijn gat bedekt als hij er ingekropen is.

ἡμῆροσ KN. het onderste gedeelte van den romp van een vaartuig. ἡμῆροσ een tāpādoe be- staande uit een hangmat met een houten dak.

ἡμῆροσ KN. de steenmarter, een soort van wilde kat, die kippen en rijpe koffiëboonen verblindt (*erg. ἡμῆροσ*).

ἡμῆροσ KN. naam van een soort van zeer vergifstige slang, groen van kleur met roode staart; en van een soort van houwer, die de Javaenen voor van den overwal afkomstig houden.

ἡμῆροσ ἡμῆροσ en ἡμῆροσ zie bij ἡμῆροσ

ἡμῆροσ KN. open, openstaand, van een va- cante post of bediening (*erg. ἡμῆροσ en ἡμῆροσ ἡμῆροσ*). — ἡμῆροσ een gat hebben, van den grond, waar *bv. een paal gestaan heeft.* — ἡμῆροσ een gat in den grond (*erg. ἡμῆροσ*).

ἡμῆροσ KN.; ἡμῆροσ iets met eenig vocht fijn malen, wrijven, kneden, enz.; *vers of medicijn* op een steen wrijven; iets tot een deeg maken; een rijstveld voor de laatste maal ploegen, zoodat het geschikt wordt voor de beplanting (*erg. ἡμῆροσ ἡμῆροσ*). — ἡμῆροσ het fijn malen, enz. — ἡμῆροσ fijn gemalen of gewreven; voor de laatste maal geploegd rijstveld.

ἡμῆροσ KN. *zva. ἡμῆροσ* bezoek. — ἡμῆροσ en ἡμῆροσ een bezoek brengen, bij iemand komen. — ἡμῆροσ het bezoeken; ook *zva. ἡμῆροσ* een bezoek van rouwbeklag.

ἡμῆροσ N., ἡμῆροσ K., passeren, voorbijkomen, voorbijgaan; een brug of veld overgaan; voorbij, over, overheen; ook over- in den zin van boven- mate (*erg. ἡμῆροσ dat surpasseren beteekent*). ἡμῆροσ ver voorbij, ver overheen. ἡμῆροσ voorbij zeven uur, over zevenen. ἡμῆροσ *zva. ἡμῆροσ* alleenlijk, voor 'k heb alleen te zeggen. ἡμῆροσ overou- noozel, erg onnoozel. — ἡμῆροσ en ἡμῆροσ passeren, voorbijgaan. G. — ἡμῆροσ ἡμῆροσ overheenkomen, voorbij raken; gepasseerd; te boven gekomen, voorbij; over, overheen; buiten- gemeen, *bv. ἡμῆροσ* buitengemeen scherpziende. ἡμῆροσ tot over de veertig dagen. ἡμῆροσ in de hoogste mate, buitengemeen. ἡμῆροσ en *gew. ἡμῆροσ* ook als K. van ἡμῆροσ en van ἡμῆροσ *bv. ἡμῆροσ* *zva. ἡμῆροσ* en ἡμῆροσ *zva. ἡμῆροσ* — ἡμῆροσ ἡμῆροσ iets of iemand passeren, voorbijgaan, overheengaan, over- gaan, overschrijden; iets of iemand overslaan; iemand den loef afsteken. ἡμῆροσ ἡμῆροσ

արկ 1. կւ. շա. արկոյն — 2. կն. սփեր, լանս, die bij een krijgssans gebruikt wordt; ook lansstok, schacht van een speer (vrg. արկոյն և ան անն en արկոյնարկ). — 3. շա. արկ՝ iemands uitzigt, voorkomen, aanzien. J. անդուռ (of արդուռ) արկ՝ een buffel, die niet tot den arbeid gebruikt wordt. արկոյնարկ՝ zie bij արկոյն արկ արդուռանէն: արդուռուր՝ spr. — արկ արկ՝ met een speer steken. — անարկարկ en ան արկարկ՝ pickerek; wapenek. — արկոյն՝ het steken met een speer. արկարկոյն՝ hellebaardier? արկոյն կն. verwoed, van een aanval; zinneloos, van. radeloosheid of droefheid; dol van verliefdheid (vrg. արկոյն en անի). — անանարկ՝ groot en eenzaam, (om er dol en zinneloos in te worden), van een woud.

արկն 1. կւ. woud (Sd. Löwöng). 2. դրն en դրն կն. kuil, gat in den grond (vrg. դրն en դրն). 3. կն. wat iemand opdoet, de gevolgen, van zijn levenswijs, gedrag of handelingen; iemands (opgedane) ondervinding. — արկոյն՝ ergens een kuil graven; iets kuilen, in een kuil doen of begraven. — արկարկ of արկարկոյն՝ een in den grond gegravene kuil (vrg. դարդարարկոյն և դարդարկ en արկարկ). արկոյնարկ՝ iemands opgedane ondervinding. — անարկն արկն of ան արկն՝ een gegravene, en vervolgens overdekte en onzichtbaar gemaakte, kuil om wild te vangen. — արկն of անարկն՝ iemand een kuil graven, in een fig. zin; en in een kuil gaan, zich verbergen.

արկն en արկարկոյն՝ zie արկն

արկն կն. naam van een dikke, cilindervormige, zwartbruine, niet vergiflige duizendpoot (vrg. դրն արկն en արկն); ook naam van een wilden boom, waarvan het hout alleen tot brandhout gebruikt wordt.

արկն 1. կ., zie անարկն — 2. կն. շա. դարդարկ կն. schikkelijk, redelijk, tamelijk, niet geheel te ve wep. ; wat bij gebrek van beter dienen kan; beter iets dan niets (vrg. դարդարկ արկն 2., en դարդարկոյն անարդարկն) nog al schikkelijk, vrij wel, bv. er wozien, van een vrouw.

դարդարկն կն. open vak; openstaand, vakant, van een post: niet goed bezet met volk, van een désa-land, ook, volgens G., geen acht op iets slaan,

onoplettend. — դրնոյն՝ voor een bepaalden tijd (gew. voor acht dagen) vasten, door dagelijks één of meer անանարկն; rijst minder te eten, totdat men gedurende de laatste vier-en-twintig uur volstrekt niets meer gebruikt en ook niet onder dak mag zijn (wat dan անանարկն genoemd wordt). — դրնոյն դրնոյն՝ ergens een vak of plaats open of oningevuld laten. արդարդարդարկն met open gelaten vakken of ruimten, bv. van een in te vullen lijst; inschrijvingslijst.

դրոյն՝ verkorting van արդարդարկն
 արոյն կւ. շա. արոյնարկ (van արոյն); կն. շա. անարանարկ — արդարարկ en արդարարկ՝ zie beneden.

արոյն. արդար. արկ., aan iets niet denken, vergeten, uit het oog verliezen; verzuimen; zich zelf vergeeten; het bewustzijn verliezen, buiten zich zelf zijn (het tegenovergestelde van դարդարկն (vrg. դարդար en դարդար). արկնարկն՝ zoodat men zich zelf vergeet, zijn bezinning verliest. դարդարարկն՝ iets niet vergeten, er wél aan denken. անարդարարկն անանարկն՝ dat bracht mij buiten mij zelf. — դրն արկն անարդարկն՝ iets uit de gedachten zoeken te zetten, zoeken te vergeten. — արդարարկն արդարարկն անանարկն, iemand of iets doen vergeten, maken dat men aan iemand of iets niet denkt; onnadenkend, achteloos maken, maken dat men zich zelf vergeet. — արդարարկն en արդարարկն of արդարարկն՝ vergeetachtig, kort van geheugen. — անարդարարկն. անարդարարկն. անանարկն կն., iets vergeten (eig. vergeten raken), van iemand dien iets ontschoten of door het hoofd gegaan is; buiten zich zelf raken, zich zelf geen meester blijven; ook անարդարարկն կն. naam van een rivier-visch. անարդարարկն արդարարկն telkens weér door het hoofd gegaan.

արոյն կւ. շա. արոյն of արկն. անարարկն անանարկն of անանարկն արկնոյն en արդարարկն արդարարկն կ. շա. արոյն անարարկն — արոյն կն. om niets meer geven; wanhopig; en շա. անարարկն արդարարկն (of անարկն), արդարարկն (of անարկն), of enkel ook արոյն՝ zich van kant maken, zich zelf het leven benemen, bv. door zich te verdrieken, zich dood te steken of het innemen van vergif (vrg. արկն-արկն en անարարկն). — ան

սուրբ *iets* liever willen, verkieslijker achten, aan *iets* de voorkeur geven (zva. Էնտուր քրտի և քրտի-յ) .

անուն *ook wel* նմուշ *en eig.* նիւս ԿՆ. (volgens sommigen նմուշ Կ.) welgevallen, vergunning, permissie, verlof, toestemming; genoegen in *iets* nemen; volkomen vrede met *iets* hebben; *iets* goedvinden; *ook* (en zoo vooral նիւս) *iets* gaarne afstaan aan iemand; goedhartig en goedhartigheid, of goedhartige gulheid, met het gul afstaan van *iets* (Ar. Ml. ܩܘܠܐ, rızld. Vrg. արուս). Ընտուր սա met goedhartige gulheid. Ընդարձակ նիւս քրտի uit goedhartige gulheid. Ետուանսուրդի naar zijn vermogen en believen. արտանուն *iets* gaarne mogen lijden. Ընտանսուրդի met welgevallen en gulheid afstand doende van het aardsche. — քրտիյ *iemand iets, of iets aan iemand*, vergunnen, permitteren, toestaan, veroorloven, toelaten, toestemmen, bewilligen, inwilligen. Ըննունսրդի vergund, gepermitteerd, toegestaan, veroorloofd; vergunning, permissie, verlof; voorregt; verlof bekomen. Ըննունսրդի տաիւր Ըննունսրդի is het mij gepermitteerd naar buiten te gaan? Ըննունսրդի առջևսրդի vrije toegang. Ընդսրդի Ընդսրդի Ընդսրդի de gunstige hulp van den Heere God. — քրտառողտու *iets* afstaan, en *iets*, zooals een schuld, kwijtschelden, aan iemand. — նիւսսրդի toegeslijk van aard, zóo van aard dat men in alles genoeg neemt. — արնունսրդի permissie. արնունսրդի արնունսրդի permissie gaan verzoeken, bv. om *iets* te gaan bezichtigen.

սրդի ԿՎ. zva. դանտուր և անսրդի volgens anderen zva. տայր և դայրտու — քրտի *iemand* maar alles, of meer dan hij hebben wil, geven of toestaan. — արդիյ *iemand* die een ander maar in alles, tegen zijn eigen meening in, gelijk geeft. — անսրդիյ of քրտիյ geheel, geheelenal; geheel naar één kant gaan; een dikken buik hebben, bij magere armen en beenen; groote oogen hebben, bij een mager gezicht (Vrg. դքրդուս bij դքրդուս). քրտիւանսրդի geheel in kopergeld. Ընդսրդի արդիյ maar geheel aan het winnen van de kost denken; *ook* maar alleen aan eten denken.

դոսուս ԿՎ. zva. անդատուս ML. ԿՆ. benaming van

een inlandsch klein stukje geschut. — դքրտու ԿՆ. zich duidelijk vertoonen. Ետուրտու-տքրտու duidelijk te zien zijn. — դքրտուդոսուս *zie* beneden.

դոսդոս ԿՆ. naam van een visch die zich in het slijk van stilstaand water ophoudt.

դոսուս ԿՆ. van vader, of moeder, of kinderen, of naastbestaanden, door den dood beroofd (Vrg. արնունսրդի). դոսուստքրտի van kinderen beroofd.

դոսդոսուս ԿՆ.; դոսդոսդոսդոսուս aanhoudend դոս roepen, het hoofd laten hangen, den moed laten zuiken (van դոս I.). Ընդոսդոսուս prullen. G. (wársch. hetzelfde. Een ander *zie* bij դքրդուս).

տուրդի ԿՎ. zva. ուտի-յ (Vrg. սուրբ). — ուտուստուրդի I. ԿՎ. zva. ուտուստուրդի և տուրդի — 2. ԿՆ. geheel voor bezaaijing en beplanting toebeleid rijstveld (Vrg. ուտուստուրդի և արնունսրդի); het slijk van het zoo toebeleid rijstveld; door elkander gewerkte mergelaarde voor metselsteenen (een ander ուտուստուրդի of տքրտուստուրդի *zie* bij ուտուստուրդի). — քրտուսրդի of անսրդի *zie* beneden.

յքրտի ԿՆ. langzaam, slepende, met lang gerekte toonen; teemerig, lijmig, spreken (Vrg. քրտի և ուտուստուրդի); met langzame passen tandakken. քրտիյ ուտի lang aanhoudende donderslag. — տքրտուստուրդի op een langzame wijze gedaan (յքրտուստուրդի *zie* bij ուտուստուրդի).

աննունսրդի և նիդուսրդի ԿՆ. bedwaard, gekalmeerd, van iemands hart of drift (Vrg. նիդի և տքրտի); *ook* bedaren, van den regen; afzakken van een bui. — նիդի և նիդիսրդի *iemand* tot bedaren brengen, kalmeren. — նիդիսրդիսրդի, het gemoed van iemand tot bedaren brengen.

անդոսրդի *zie* նիդիսրդի

դիդի ԿՆ. in een weeken of vloeibaren toestand, van *iets* dat anders hard is; opgelost, gesmolten; smelten; zamensmelten; fig. vergaan (Vrg. դոսդոսի տքրտի դիս և անսրդի). Ետուստուրդիսրդի verbrande (al te veel aan het vuur blootgestelde) metselsteen. — դիդի *iets* in een weeken of vloeibaren toestand brengen; leemaarde met water tot leem maken tot het vormen van baksteenen; *iets*, zooals metaal, smelten; fig. opbiechten, zijn schuld ootmoedig opbiechten, bij iemand; ootmoedig zijn.

ἐπιβουλεύων ἑαυτὸν βίβω βίβω bij zich zelf ter biecht gaan, zich zelf schuld belijden. ἀποδομοῦν οοτμοοδ. — ἀποδομοῦν ἑαυτὸν iets doen smelten; iemand de schuld van iets geven. — ἀποδομοῦν ἢ οοτμοοδ. of οοτμοοδ. leem, leemdeeg, tot het vormen van metselsteenen; het gesmolteene; te smelten, om te smelten.

οοτμοοδ. KN. slap, zwak, niet vast en stevig; ook fig. van aard of karakter (ἀποδομῶν). — ἡρωισμός ἡρωισμός slap, van iets dat door gebrek aan stevigheid buigt; ook figuurlijk.

ἡρωισμός KN. zva. ἡρωισμός — ἡρωισμός ἡρωισμός stil, zonder zich te verweren of iets te doen, of op zijn gemak, blijven liggen. — ἡρωισμός of ἀποδομοῦν ἡρωισμός iets, zooals hars, smelten; zich ergens neêrvlijen, op zijn gemak gaan liggen of liggen. — ἡρωισμός ἡρωισμός iets doen smelten; iets, bv. het hoofd, ergens neêrvlijen.

ἡρωισμός zie bij ἡρωισμός

ἡρωισμός KN. zva. ἀποδομῶν en ἀποδομῶν innemen, medicijn innemen. — ἡρωισμός ἡρωισμός een beest voêren, door het eten in den bek te stoppen (erg. ἀποδομῶν en ἀποδομῶν); een jong voêren, van de ouden; medicijn gaan innemen; (ook bezwijken. G.). — ἀποδομοῦν ἡρωισμός te ver gaan of gegaan, zoodat men in een hachelijken toestand geraakt, daar men niet weêr uit kan komen. — ἡρωισμός ἡρωισμός ἡρωισμός iemand iets (zooals een pruim) in den mond steken. — ἡρωισμός ἡρωισμός ἡρωισμός iets iemand ingeven of in den mond steken; iemand in een hachelijken toestand laten komen of brengen, daar hij niet weêr uit kan komen.

ἡρωισμός zie ἡρωισμός

ἡρωισμός zie bij ἡρωισμός

ἡρωισμός zie bij ἡρωισμός

ἡρωισμός 1. K., zie ἡρωισμός — 2. KN., en ἀποδομῶν ἡρωισμός N., ἀποδομῶν ἡρωισμός, een kaars in het algemeen, smeerkaars. — ἡρωισμός KN. gladde meubels met was boenen; iets in de was zetten, van kastmakerswerk. — ἀποδομῶν ἡρωισμός het boenen of in de was zetten.

ἡρωισμός KW. zva. ἀποδομῶν ἡρωισμός ἡρωισμός en ἀποδομῶν — ἀποδομῶν ἡρωισμός zva. ἀποδομῶν ἡρωισμός ἡρωισμός en KN. poët. zva. ἀποδομῶν ἡρωισμός meêgevoerd, meêgesleept, verleid raken. — ἀποδομῶν ἡρωισμός of ἡρωισμός KN. poët. zva. ἀποδομῶν.

ἡρωισμός zie ἡρωισμός

ἡρωισμός KW. zva. ἡρωισμός ἡρωισμός ἡρωισμός en ἡρωισμός KN. ἡρωισμός en ἡρωισμός, ook ἡρωισμός ἡρωισμός aanklevend vuil op iets, bv. op het lichaam. ἡρωισμός ἡρωισμός ἡρωισμός ἡρωισμός ἡρωισμός spr. ἡρωισμός (of ἡρωισμός) ἡρωισμός ἡρωισμός ἡρωισμός klevend vuil op het lichaam hebben. — ἡρωισμός iets, bv. het lichaam, met de vingers, een doek of iets anders, wrijven, dat het aanklevend vuil loslaat (pass. ἀποδομῶν en ἀποδομῶν); iets nauwkeurig onderzoeken, of nasporen; een geschrift nazien, of er ook fouten in zijn, collationeren, corrigeren (pass. ἀποδομῶν).

ἡρωισμός KN. een vlieg (de zwarte vlieg). ἡρωισμός ἡρωισμός een groote, groene, glanzige vlieg, de strontvlieg (erg. ἡρωισμός). ἡρωισμός spr. — ἡρωισμός als een vlieg doen (erg. ἡρωισμός). ἡρωισμός ἡρωισμός als een strontvlieg doen, gemeene schandelijke dingen doen.

ἡρωισμός ἡρωισμός ἡρωισμός zie onder ἡρωισμός

ἡρωισμός KN.; ἡρωισμός of ἡρωισμός wakker worden in den slaap; voor een oogenblik opstaan, van een slapende, bv. om eens te drinken; weêr bijkomen uit een flauwte; opstaan, weêr opstaan, van een plant die verplant is en de bladen laat hangen; en benaming van de geplante rijst in de eerste maand (erg. ἡρωισμός en ἡρωισμός). ἡρωισμός ἡρωισμός toen hij wakker geworden, of weêr bijgekomen, was. — ἡρωισμός ἡρωισμός iemand wakker doen worden in zijn slaap. — ἡρωισμός ἡρωισμός ligt slapend, dikwijls wakker wordend in zijn slaap. — ἡρωισμός ἡρωισμός het wakker worden in den slaap; de wakker in een uurwerk.

ἡρωισμός KN. 1. een mengsel, waarmee men den huid van het lijf of aangezigt wrijft en zuivert. 2. de haas of het haasje van een geslagt beest (erg. ἡρωισμός). — ἡρωισμός het kruipen, zooals van een worm, ook van kruipgewassen. — ἡρωισμός 1. met ἡρωισμός schoon wrijven. 2. kruipen (erg. ἀποδομῶν ἡρωισμός en ἡρωισμός); ook kruipend of traag en langzaam in zijn bewegingen (erg. ἡρωισμός).

ἡρωισμός KN. toets op een toetssteen (erg. ἀποδομῶν keur); blijk door toetsing; alooi, ook fig. goed of slecht alooi van iets of iemand; poët. zva. ἡρωισμός ἡρωισμός geschenk, even als ἀποδομῶν en zóo ἀποδομῶν ἡρωισμός geschenk en belooning. — ἡρωισμός ἡρωισμός

vlug), van iemands verstand bij het nadenken en zich uiten; omslagtig, van iemand, die wel langzaam te werk gaat, maar toch met geduld en volharding voortgaat, of met wien men niet spoedig klaar komt. — արդար՝ bedaard voortgaan, langzaam vorderen.

արդարյ of արարարյ KN. de vezelbast van boomen, vooral van den waroebom, die tot binden gebruikt en tot touw (արարարյարյ) gedraaid wordt. Ook wordt er een soort van grof zakkelingen van gemaakt. արարարյարյ Russisch linnen (voor broeken). արդարյարյ een werktuig waarmee de kapok gezuiverd wordt (verg. արարարյ).

արարարյ KW. zva. արարարյ en արարարյ — արարարյ zva. արարարյ en արարարյ

արարարարյ KW. zva. արարարյ (vermetel, stout, ondeugend. G. Verg. արարարյ).

արարարարյ KW. zva. արարարյ — KN. benaming van een soort van bakfels.

արարարյ Ar. ظالم, dldlim, KN. onregtvaardig; wreed, tiran.

արարարյ zie արարարյ

արարարյ KN. onrijpe vruchten, rauwe bladen of boonen tot toespijs bij de rijst gegeten (verg. արարարյ).

— արարարյ 1. iets dat rauw bij de rijst gegeten wordt. 2. een rijstveld, dat beploegd en geëgd, maar nog niet beplant is (verg. արարարյ).

արարարյ zie արարարյ II.

արարարյ zie արարարյ

արարարյ 1. zva. արարարյ G. — 2. KW. zva. արարարյ

արարարյ en արարարյ zie արարարյ

արարարյ արարարյ en արարարյ Port. leilao, KN. veiling, publieke verkoop, vendutie. — արարարյ արարարյ en արարարյ vendutie houden; iets publiek verkopen. — արարարյ արարարյ enz., iets op een vendutie te verkopen geven, laten verkopen. — արարարյ արարարյ enz., vendutie die gehouden wordt. արարարյ արարարյ op vendutie.

արարարյ KN. een uitroep waarmee te kennen gegeven wordt, dat iemand of iets in eens weg of verdwenen is: fuut! in eens! ook er in eens, met één veeg, door of in, bij snijden. (Verg. արարարյ արարարյ արարարյ en արարարյ); արարարյ fuut! verdwenen is hij (of het)! ineens is hij verdwenen. ար

արարարյ արարարյ արարարյ in eens is hij uit het gezigt! արարարյ in eens is hij weg! արարարյ in eens valt hij in slaap. արարարյ արարարյ արարարյ daar vergeet zij in eens voor een oogenblik, dat zij een kind op den schoot heeft! արարարյ արարարյ արարարյ արարարյ արարարյ weg gaat hij! en in een oogwenk is hij bij zijn kind in het bosch. արարարյ: արարարյ het buldert, en verdwenen is hij! — արարարյ en արարարյ zie den. — արարարյ of արարարյ telkens weg, telkens niet te zien zijn; telkens toevallen, van de ooggen door erge slaperigheid.

արարարյ KN. een uitroep, zva. արարարյ, van iets dat ineens ergens in weg raakt of duikt (en grondvorm van արարարյ արարարյ en արարարյ). արարարյ արարարյ արարարյ lëp! in den mond gestopt; ineens is het in den mond verdwenen. արարարյ արարարյ արարարյ արարարյ in eens is hij de kamer in en verdwenen. արարարյ արարարյ արարարյ in het water gevallen, is hij (of het) in eens verdwenen!

արարարյ zie արարարյ

արարարյ in poëzie ook արարարյ KN. honger, gebrek; hongerig (Ml. lapar, Bat. rapar. Verg. արարարյ). արարարյ honger, gebrek lijden. արարարյ արարարյ den honger kunnen verduren, lang honger kunnen lijden. արարարյ արարարյ KN. gebrek lijden. — արարարյ արարարյ door den honger gefolterd. արարարյ ook naam van een boom, waarvan het hout alleen tot brandhout dient.

արարարյ KW. uitspuwing, het uitspuwen. G. (verg. արարարյ). — արարարյ zie bij արարարյ

արարարյ 1. KW. zva. արարարյ — 2. KN. afgevallen, gew. van jonge kokosnoten (verg. արարարյ արարարյ). — 3. KN. zva. արարարյ ook wel als արարարյ — արարարյ KW. zva. արարարյ

արարարյ KN. pleister, al wat tot bepleistering dient; bepleistering (Skr. lēpa. Verg. արարարյ). — արարարյ արարարյ pleisteren; iets met kalk, klei of iets dergelijks, bepleisteren, overstrijken of volgooijen.

արարարյ KN.; արարարյ iets uitspuwen; fig. iets werpen, wat men reeds aangenomen of in aanmerking genomen had (verg. արարարյ en արարարյ). — արարարյ արարարյ wat uitgespuwd wordt, uitspuwsel; en արարարյ արարարյ արարարյ of ար

niet mijn schuld. դոդարայ *niet missen; onfaalbaar; geen schuld hebben; onschuldig.* ոյս դալ *als het niet is dat; bv. ոյս դալ ատոմի: անառայն* wordt hij niet geluigen, dan wordt hij toch gebannen. ոյս դալ մի դոդարայ *mag het niet zoo wezen; anders. ոյս դալ մի* dat komt hier niet te pas! արդմոմից արդու *voor: ik vraag om vergeving.* ոյս ոյս ոյս *mist het op de een' of andere wijze, loopt het op de een' of andere wijze mis; ligt een ongeluk krijgen. — անոյսարայ արարար* falen, niet het regte treffen. — ոյս ոյս ոյս *iets missen, niet raken, het mis hebben. — անոյսարայ արարար* de toestand waarin *iemand* gekomen is door een misslag, fout, vergrijp of misdaad; schuld; misslag; vergrijp; schuld hebben; zich schuldig maken, zich vergrijpen; in gebreke blijven van aan zijn verplichtingen te voldoen. անոյսարայ *schuld belooopen, een misslag begaan. — արարար դատ ոյս արարար* *iets doen missen; iemand in het ongelijk stellen, ongelijk geven; iemand aan iets doen ontgaan. — արարար KN., արարար արար.* KD., boete als middel om een straf te ontgaan.

դոդարայ KN. *aankleefsel, smet, wat aan iets kleven blijft, zooals boter aan een mes (arg. ոյս արար).* — անոյսարայ *aan iets gekleefd komen. անոյսարայ արարար* *het met de punt van de tong tegen het gehemelte raken. — դալ դալ* *iets besmetten, zoodat er iets aan blijft kleven; iemand of iets bezoedelen. արարար* *zulk een gift besmet de hand niet, voor: geeft geen verplichting. — դալ դալ* *besmet, besmet raken, door aankleving. արարար արարար* *ik heb nog nooit iets van je genoten. արարար* *ik ben mij niet bewust iet of wat van je goed onder mijn berusting te hebben.*

արարայ KN. *doublure, oplegsel; beslag, zooals van paardehoeven, of met koper, van schepen (arg. արար).* — արարայ *iets doubleren, opleggen, bv. met goud of koper; paardehoeven beslaan.*

արարայ KN. *1. vrij, bevrijd, ontslagen, bv. van een schuld of borgstelling, uit een betrekking; in vrijheid gesteld, van een aangeklaagde of gevangene.*

2. ver gaan, van een togt; ver dragen, van een geweer. արարար *zijn verre togten. արարար* *het ver gaan van het verstand in het uitdenken van middelen, schrandrheid, vindingrijkheid. — արար* *iemand ontslaan, in vrijheid stellen; een dienstbode zijn afscheid geven; een vrouw verstooten (arg. արար).* արար *de handen van iemand aftrekken. — արար* *en KI. van արար* *op iemand iets, zooals een pijl of pijlen, afzenden, afschieten (ook wel als K. gebruikt). — արար* *een vrouw verstooten; het verstand ver doen reiken; en KI. (of K.) van արար* *een pijl of iets dergelijks afzenden of afschieten op iemand of iets. — արար* *poët. zva. արար*

դոդարայ KN. *naam van een lekkernij van kētan in schijfjes, met geraspte kokosnoot en stroop gegeten; ook naam van visch.*

արար *ook արար Ar. لاف, lafal, KN. woord. — արար* *iets met woorden zeggen of te kennen geven, zva. արար*

արար *en արար zie արար*

արարայ KW., արարայ *արար* *of արար* *KD. van արար (arg. արար).* — արարայ *KW. zva. արար* *— արար* *zva. արար*

արարայ *poët. voor արար*

արար KN. *goed van een ander maar wegnemen, of ook houden, alsof het zijn eigen was (misschien voor արար* *nemen zooals een muis, rat of wild varken doet). — արար* *iets van een ander zoo maar wegnemen of houden.*

արար KW. *zva. արար* *ML. peper in het algemeen. արար* *naam van een soort van gekookte groente, daar Spaansche peper bij gebruikt wordt (arg. արար).*

արար KN. *slik en alles, wat met een overstroming meêgevoerd op den grond bezinkt en achterblijft, of modder die bij zware regens van de bergen afstroomt en op lage gronden liggen blijft; ook lava, en, volgens J., benaming van de bestuurders of opzigtters van de waterleidingen in iedere désa, die gewoonlijk onder een distrikts-waterhoofd (արար) արար*

brande kalk, *enz.* Եթանդարտը grond die gevormd is door een laag van daar liggen gebleven van de bergen afgestroomde aarde of lava; ook veld, dat met iets beplant is geweest, maar daar niet meer voor gebruikt wordt: ողանդարտն ու դարնը օude, niet meer gebruikte koffie- of suiker-tuin, maar waarvan de grond later weêr tot koffie- of suikertuin aangelegd wordt. — անու դարտը met lādœ bedekt geworden; ook *zva.* անուԵթարտը

դոմար *ongebr.*; ասդոմարտը *zie* boven.

անուդ *zie* անուարտը

դոմդարտ *KN.* groente met kokosmelk, lombok, trāsī en bedorven tēmpé gekookt. — դլլդարտը lōdèh maken; *groente* tot lōdèh bereiden.

դոմդարտ *KN.* benaming van een ziekte of bederf in veldgewas, zooals padi en suikerriet, waarbij de bladen geel worden en de plant verrot.

դոմարտը *KN.* *zva.* Եթան

Եթարտը *KN.* laag gelegen, lage grond tusschen hooger gelegene gronden (*erg.* Եթան *en* Եթանարտը); *en* naam van een distrikt op Java; ook, volgens G., *zva.* դոմդարտը Եթարտու անուդիտը *erg.* *spr.*

դոմդարտը *KN.*; դլլդարտը *of* ճլլդոմդարտը hitsen, een beest, dat men vangen wil, door hitsen onder het schot, *of* in een val of net, zoeken te krijgen; door eenige listen, ook *wel* door in schijn te gaan vlugten, een vijand nader en onder het schot zoeken te krijgen; *een* vrouw *of* meisje voor zich zoeken te winnen door haar geschenken te geven; *een* hond sarren. — Եթդոմդարտը voorwerp van hitsen, *enz.*; speelbal, iemand daar men loopjes meê neemt.

դոմդարտը *KN.* los zitten, niet vast zitten, door te veel ruimte, zooals een te wijden ring om een vinger, *of* een kogel in den loop van een geweer; te wijd, niet genoeg sluitend, zooals de mouwen van een kleed (*erg.* դոմդարտը *en* դոմդարտը).

անուարտը *KN.* zeer doen, steken, van de tong of lippen, door het gebruik van iets heets, scherp, *of* van wat zeer sterk gezouten is.

դոմարտը *KN.* geheel weg, zoodat er niets meer over is, zooals van het plantsoen ergens; geheel woest, zooals van een plaats, die geheel afgebrand is;

geheel uitgedoofd, van het vuur in een stookplaats; allen weggestorven, van iemands kinderen en kleinkinderen (*erg.* Եթանարտը *en* անուարտը). — դլլարտը verwoesten, verdelgen, uitroeijen; geheel uitdooven.

առնար *TP.* *zva.* Եթանարտը

Եթանարտը *KN.* een hoop fijn vuil *of* afval, zooals van kaf *of* zaagsel; het op een hoop onderin liggend bezinksel in een vloeistof (*erg.* Եթանարտը). — անուարտը als fijn vuil op een hoop liggen; een heele hoop *of* berg zijn, van dingen die op een hoop liggen *en* van iemands goederen; ook van iemands werkzaamheden, zoodat er geen doorkomen aan is. — Եթանարտը fijne afval, kaf, zaagsel, *enz.*; wat als bezinksel in een vloeistof ligt.

դոմարտը *KN.* overmatig ruim, van een gat *of* opening (*erg.* դոմդարտը).

առն *KN.* genoegzaam klaar *of* gereed, van iets dat genoegzaam afgewerkt *of* in orde is, zoodat de grootste zorg er meê voorbij is; ook van een ontgonnen plek grond, daar de grootste moeite meê voorbij is; beterschap, verademing, in een ziekte; verpoozing van een aanhoudende regen; gereede tijd hebben, *bv.* om iemand te kunnen spreken (*erg.* արն *en* արնարտը *en* արն). — արն iets genoegzaam afwerken *of* in gereedheid brengen, zoodat men er geen zorg meer voor heeft te dragen. — արնարտը wat genoegzaam in gereedheid *of* orde gebracht is, daar men geen zorg meer voor behoeft te dragen. — անուարտը naam van een zeevisch.

արն *KN.* afgedaan, afgeloopen, voorbij, van een zaak, werk, drukte *of* ongesteldheid; geheel uitverkocht, van de hand gezet, van een partij koopwaren (*erg.* արն *en* արնարտը).

դոման *գեո.* Եթդոման *KN.* een wandeling doen *of* gaan doen, gaan kuijeren (*erg.* դոմդոմդարտը ճլլդլլդարտը *en* անուարտը).

դոմդան *KN.* een wijde koker *of* vat van (een *of* twee leden dikke) bamboe, zooals om water te dragen *en* palmwijn af te tappen (*erg.* դոմդոմ *en* արն). դոմդանդոմարտը een lang cilindervormig glas, zooals een hoog bierglas.

արնարտը *KN.* snel van voortgang (*erg.* արն *en* դոմդարտը), *en* *K.* *zva.* արն *en* անուարտը

၈၇၂. het gaat heel snel voort, met een schip. သို့မဟုတ် ၈၇၃. က. zva. သို့မဟုတ် ၈၇၄. — ၈၇၅. ရှိရန်
snel loopen (verg. ၈၇၆).

၈၇၆. KN. een vorm voor metalen krisscheden en andere holle en dunne metalen voorwerpen, om ze daarop te bewerken of om ze voor deuken te bewaren. — ၈၇၇. iets op zulk een vorm zetten.

၈၇၈. Holl. KN. loge, voor een Europeesch etablissement, burgt, kasteel, fort. Te Soerakarta heet het fort ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ de Europesche stad ten oosten van het fort ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ de Europesche woningen ten westen van het fort, nevens het Residentiehuis, ကမ္ဘာ့အိမ်ရာကမ္ဘာ့အိမ်ရာ en daar achter ကမ္ဘာ့အိမ်ရာကမ္ဘာ့အိမ်ရာ het Residentiehuis zelf ကမ္ဘာ့အိမ်ရာကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ zva. အိမ်ရာကမ္ဘာ့အိမ်ရာ

၈၇၉. KN. 1. zva. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ — 2. lokker, uitlokker; een spion die een geheim zoekt uit te lokken; uitloksel, het uitlokkende, waarmede men slechte waar aan den man zoekt te brengen. — ၈၈၀. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ
een lokker of uitlokker gebruiken; zijn waar uitlokkend voordoen.

ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ zie ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ

၈၈၁. KW. zva. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ of ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ploeg. G. — ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ en ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ en ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ook ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ van ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ zva. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ

၈၈၂. KN. zva. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ en de hoofdstutten van een dam; fig. hoofd, aanvoerder, van troepen in den oorlog.

၈၈၃. KN. in de lengte voortgaande rigting, linie of rij; in de lengte. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ een regte rij; in de lengte regt door. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ een lange rij aan weerskanten. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ de geheele (regt doorlopende) lengte van de heining. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ de geheele lengte. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ in een rei met iets anders. — ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ een regte lijn trekken; voorwerpen in een rij zitten; een plan doorzetten; iemand zijn gang laten gaan. — ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ tot verlenging; in lange, stukken van de geheele lengte.

၈၈၄. KN. tot kalmtte gekomen of gebracht, gerust, tevreden, opgeruimd, opgebeurd (verg. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ en ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ); (ook zva. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ smelten; en ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ iets smelten, versmelten. J.). — ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ iemand tot bedaren brengen, tevredenstellen, opbeuren, opgeruimd doen zijn.

ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ongebr.; ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ te veel, bv. rekenen; (ook iets dat plaats gehad heeft; en benadecelen, te kort doen; kwaad van iemand spreken. G. Verg. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ).

၈၈၅. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ KN. zva. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ hoek, uithoek (verg. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ). J. — ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ wending of bogt in een rand of kant. J.

၈၈၆. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ KN.; ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ te ver gaan, te ver vooruit gaan; te ver vooruit, bv. zitten; buiten de oevers treden of overloopen, van water; voorthollen. — ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ bij ongeluk of uit ónvoorzigtigheid te ver gaan of komen; zich vergalopperen; (doorgaan; afglijden. G.). — ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ iets te ver doen gaan, overdrijven, overschatten.

၈၈၇. KW. zva. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ of ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ

ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ of ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ Ar. (?) KN. er niets van krijgen (geen ongeluk krijgen, er goed van afkomen); en er niets van halen of behalen. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ met door het bosch te gaan is hij er goed van afgekomen. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ met zijn gaan stelen is hij er goed van afgekomen; of ook heeft hij niets behaald.

၈၈၈. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ KN. wat uit iemands gezicht, of uit het aanzien van iets, op te maken is; een zinnebeeld (verg. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ). ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ het lijkt wel. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ de slaap is het zinnebeeld van den dood. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ van een woord: door zijn klank zijn beteekenis aanduiden. — ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ en ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ een wat glimlachend gezicht zetten (verg. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ).

၈၈၉. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ KN. in menigte te zien zijn, van de sporen van een beest, dat op een plaats heen en weer geloopt heeft; dikwijls of herhaaldelijk ergens komen (verg. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ).

၈၉၀. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ KN. van een plaats, veel sporen of bliken dragen, dat die door velen bezocht of betreden is, of dat er velen iets gedaan hebben, zooals wilde zwijnen, kippen, dieven, enz.; dikwijls of herhaaldelijk komen (verg. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ en ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ).

၈၉၁. ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ (Kramavorm van ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ en ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ) ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ en ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ, zie ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ — ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ, zie ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ

၈၉၂. K. zie bij ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ en bij ကမ္ဘာ့အိမ်ရာ — ၈၉၃

ἤτοι κ., zie ἤτοι

ἤτοι κ., ἤτοι κ., dik, lijvig, vet; goed in 't vleesch, goed gevuld, van het lijf van een beest of mensch, zwaar, met goed gevulde aren of halmen, van gewassen; ook vet, van bouwgrond, en van dikke uitwassen van den huid. ἤτοι ἤτοι of ἤτοι ἤτοι rijstenbrij met veel kokosmelk gekookt. — ἤτοι κ. een beest vetmesten, door veel voer vet zoeken te krijgen; fig. iemand voordeelen bezorgen. ἤτοι ἤτοι en ἤτοι ἤτοι ἤτοι ἤτοι spr. — ἤτοι ἤτοι ἤτοι dik of vet maken, maken dat iets dik of vet wordt. — ἤτοι ἤτοι ἤτοι gemest, dik gemaakt; dikheid, vetheid; te dik, te vet.

ἤτοι κ., ἤτοι (ook wel ἤτοι ἤτοι) κ., vijf. ἤτοι (ook wel ἤτοι) κ., ἤτοι ἤτοι κ., vijf personen. ἤτοι (of ἤτοι ἤτοι) ἤτοι vijf gulden. ἤτοι (ἤτοι) ἤτοι vijf honderd. ἤτοι κ., ἤτοι κ. vijfinaal; de (of het) vijfde. ἤτοι (in Tjeribon, zooals in het Soendasch, ἤτοι) κ., ἤτοι κ., vijftien. — ἤτοι ἤτοι elk vijf. — ἤτοι κ., ἤτοι κ., eig. tot vijf gekomen, in ἤτοι κ., ἤτοι κ., vijfdehalf. ἤτοι κ., ἤτοι κ., de vijfde van de 12 māngsā's. ἤτοι (of ἤτοι) of ἤτοι naam van een geschreven talisman, die, met een pijl afgeschoten, tot een vreeslijk alverdelgend wapen diende, in het bezit van de Pandāvās. — ἤτοι ἤτοι vijfde deel. ἤτοι ἤτοι een vijfde. — ἤτοι ἤτοι voor een vrouw in de vijfde maand van haar zwangerschap een offermaal geven. — ἤτοι ἤτοι. — ἤτοι ἤτοι ἤτοι vijfde gedeelte van iets. ἤτοι ἤτοι ἤτοι een vijfde van iets. — ἤτοι ἤτοι ἤτοι vervijftiening, benaming van een boete, vermeerdering met de helft van de pacht (zoodat tien vijftien wordt), wanneer die niet op de gezette tijd gestort wordt. — ἤτοι ἤτοι ἤτοι vervijftiening, de niet op zijn tijd gestorte pacht tot boete met de helft verhoogden. — ἤτοι ἤτοι Ml. bevelhebber, opperhoofd; κ. opperhoofd van een troep roovers of zeeroovers. ἤτοι ἤτοι Ml. benaming

van de hoogste rijksbeamten, met verschillende functies.

ἤτοι κ. mild, mildadig, gul. — ἤτοι ἤτοι iemand met mildheid behandelen, iemand mildadigheid bewijzen. — ἤτοι ἤτοι mild of mildadig van aard, gulhartig; op milde wijze. — ἤτοι ἤτοι mildheid, mildadigheid.

ἤτοι κ., ἤτοι κ., grond; soort van grond, aarde, humus; land, landerijen; ook naam van een zeevisch. ἤτοι ἤτοι op den grond. ἤτοι ἤτοι ἤτοι zwarte roodachtige grond (humus). ἤτοι ἤτοι ἤτοι, ἤτοι ἤτοι of ἤτοι κ. en κ., naam van een vierkant ommuurd terras met traliewerk en poort van voren, vóór den ingang van de vorstelijke woning, waar de Vorst komt en zit; wanneer hij zich op de groote feesten aan zijn onderdanen vertoont. ἤτοι ἤτοι spr. — ἤτοι ἤτοι zwa. ἤτοι ἤτοι κ., ἤτοι κ., de gesteldheid van den grond; de bij een huis behorende grond (verg. ἤτοι); landerijen; landgoed; landschap.

ἤτοι κ. oppervlakte; het vlak, het bovenste vlak of vlak gedeelte van iets; het met zijn vlakke kant naar boven, op den rug, liggen, bv. van een halve kokosdop en van een mensch; op den rug, ruggelings (het tegenovergestelde van ἤτοι). ἤτοι ἤτοι de geheele oppervlakte van de aarde. ἤτοι ἤτοι de handen met de palmen naar boven keeren; door die geste aanduiden, dat men zich van alle verantwoordelijkheid ontslaat of het geheel aan een ander overlaat (verg. ἤτοι). ἤτοι ἤτοι aanhoudend op den rug liggen. — ἤτοι ἤτοι en gew. ἤτοι ἤτοι op den rug, of met zijn vlak naar boven, liggend; achterover. — ἤτοι ἤτοι of ἤτοι achterover vallen. — ἤτοι ἤτοι ἤτοι iets op den rug, of met zijn vlakke kant naar boven, zetten of leggen; iemand achterover op den rug leggen.

ἤτοι κ. afkeerig, ongenegen (abgeneigt); antipathie; uit afkeer een tegenzin in iets hebben, bv. in het leven, den huwelijksstaat, of het werken; ongenegen zijn om iets te doen, daar men er niet om geeft en er zich niet om bekreunt; aan iemand zich niet storen, zich niet om hem bekreunen; aan iemand een tegenzin hebben of krijgen, zoodat men onver-

schillig omtrent hem is; iets schuwen te doen (verg. ခံ့ကတၢၢ် en ကတၢၢ်). — ကျေးဇူး in iets een tegenzin hebben; om iets of iemand zich niet bekreunen of bekommeren, er zich niet aan storen; iemand maar laten loopen of begaan. မိကျေးဇူး en မိကျေးဇူး pass. ကတၢၢ်ကျေးဇူး မိကျေးဇူး iets niet kunnen dulden of velen.

ကျေးဇူး ကဝ. zva. ကျေးဇူး မိကျေးဇူး ကတၢၢ်ကျေးဇူး en ၅၅၇။

ကျေးဇူး ကဝ. zva. ကျေးဇူး

ကျေးဇူး 1. KN. in de spreektaal zva. ကျေးဇူး en ကျေးဇူး 2. ဘိ. Sd. ကဝ., poët., en in deftig Nyoko, zva. ကျေးဇူး als, indien; dat. ကျေးဇူး zva. ကျေးဇူး (of ကျေးဇူး), en ကျေးဇူး zva. ကျေးဇူး (of ကျေးဇူး) ကျေးဇူး — ကတၢၢ်ကျေးဇူး poët. zva. ကျေးဇူး — ကျေးဇူး ကျေးဇူး zie ကျေးဇူး

ကျေးဇူး KN. de bladen van de rijstplaut (verg. ကျေးဇူး-ကျေးဇူး)

ကျေးဇူး ကဝ. zva. ကျေးဇူး ကျေးဇူး KN. een in de zee of in een rivier vooruitstekende rots.

ကျေးဇူး KN. geheel onzichtbaar (verg. မိကျေးဇူး); snel rouddraaijen, van een tol, zoodat de figuren er van geheel onzichtbaar zijn. ကတၢၢ်ကျေးဇူး een woud dat nooit door menschen betreden wordt. — မိကျေးဇူး de gesteldheid van မိကျေးဇူး bv. မိကျေးဇူး မိကျေးဇူး stik donker, zoodat men geen hand voor de oogen zien kan. ကတၢၢ်ကျေးဇူး tooverformulier om zich onzichtbaar te maken. — မိကျေးဇူး of ကတၢၢ်ကျေးဇူး geheel vergeten (verg. ကတၢၢ်ကျေးဇူး en ကတၢၢ်ကျေးဇူး).

ကျေးဇူး zie bij ကျေးဇူး

ကျေးဇူး zie bij ကျေးဇူး

ကျေးဇူး ကဝ., zie ၅၅၇။

ကျေးဇူး KN.; ကျေးဇူး aanzoek doen om een meisje ten huwelijk, voor zich of voor een zoon of neef; en het geschenk ကျေးဇူး zenden. — ကျေးဇူး voor iemand een aanzoek doen om een meisje ten huwelijk. — ကျေးဇူး aanzoek tot een huwelijk. ကျေးဇူး brief met een aanzoek tot een huwelijk. — ကျေးဇူး geschenk, in eenige lekkernijen bestaande, dat aan de ouders van een meisje, dat ten huwelijk gevraagd is, tegelijk met of kort na de ကျေးဇူး gezonden wordt (verg. ကျေးဇူး).

ကျေးဇူး KN. 1. bijziende, bijziendheid, myopie (verg. ကျေးဇူး).

ကျေးဇူး 2. de morgendaauw die op de planten ligt (verg. ကျေးဇူး). J. — ကျေးဇူး maken dat iemand bijziende wordt. — ကျေးဇူး bijziende, als een kwaal of gebrek.

ကျေးဇူး KN. een offer van ကျေးဇူး en ကျေးဇူး aan een doekoen aangeboden, om een zieke te cureren; of wel hetzelfde als ကျေးဇူး sirihbladen, waarvan de aartjes aan weerskanten van het blad juist aan de middelste aar bijeenloopen, en die door een doekoen gekauwd en als medicijn gebruikt worden (ook ကျေးဇူး genoemd). ကျေးဇူး ကျေးဇူး spr.

ကျေးဇူး KN. naam van een gebloemde zijden stof; ook မိကျေးဇူး en gew. မိကျေးဇူး artsenijskundige benaming van de kélorbladen. ကျေးဇူး ကျေးဇူး spr.

ကျေးဇူး zie မိကျေးဇူး

ကျေးဇူး KN. zacht, malsch (bv. van vleesch); ook zacht op het gevoel, zooals van fijn gemalen poeder en van fluweel; en zacht, zonder stooten of horten, bv. van een rijtuig, of van het rollen van iets op een effen vlak, en van een ploeg door een zachten grond zonder steenen.

ကျေးဇူး zie bij ကျေးဇူး

ကျေးဇူး KN. niet vast, veranderlijk, onbestendig, wankelbaar. — ကျေးဇူး hetz. als een kwaal of slechte gesteldheid, van iemand die niet vast van karakter, daar geen staat op te maken is; zich niet goed houden, van zijn stuk raken; wankelmoedig.

ကျေးဇူး zva. ကျေးဇူး zie bij ကျေးဇူး

ကျေးဇူး Port. almarío of armario, KN., ကျေးဇူး ကဝ., kast.

ကျေးဇူး က., zie ကျေးဇူး

ကျေးဇူး 1. ကဝ. zva. ကျေးဇူး — 2. N., မိကျေးဇူး K., algemeen, gewoon, in algemeen gebruik, alledaagsch, algemeen aangenomen (verg. ကျေးဇူး); ook gemeenlijk; en zoo gew. ကျေးဇူး မိကျေးဇူး of met meer nadruk ကျေးဇူး of မိကျေးဇူး en ကျေးဇူး-ကျေးဇူး, wat nu eenmaal algemeen of algemeen gebruikelijk is. ကျေးဇူး niet algemeen, ongemeen, buitengewoon, zonderling. — ကျေးဇူး ကျေးဇူး iets algemeen maken, van algemeene toepassing maken, algemeen verspreiden; een ontvangen bevel algemeen maken, door het aan alle onderhoorigen meê te deelen. —

niet loopen kan, zoodat er vrees bestaat, dat het ἡρῶν ἐπι-ῥῆμα zal worden.

ἔπι-ῥῆμα KN. naam van een riviervisch.

ἄνω-ῥῆμα TP. en WJ. KN. zva. ἄνω-ῥῆμα — ἔπι-ῥῆμα zva. ἔπι-ῥῆμα — ἄνω-ῥῆμα zva. ἄνω-ῥῆμα

ἄνω-ῥῆμα of ἄνω-ῥῆμα KN. bedreven, zeer bedreven, in kennis en wetenschap door beoefening (verg. ἔπι-ῥῆμα ἀποκρίσιμα en ἄνω-ῥῆμα).

ἄνω-ῥῆμα KN. 1. mat van doorgespleten en zamengeregen rotting of bamboe in het algemeen (verg. ἄνω-ῥῆμα). 2. ἄνω-ῥῆμα KN., ἄνω-ῥῆμα KI., rottingmatje als onderscheidingsteeken van ambtenaren van den rang van panèkt af en hooger tot den rijksbestierder toe. ἄνω-ῥῆμα ἐπι-ῥῆμα spr.

ἔπι-ῥῆμα ἐπι-ῥῆμα zie ἔπι-ῥῆμα

ἔπι-ῥῆμα KN. vouw, plooi (verg. ἔπι-ῥῆμα ἔπι-ῥῆμα en ἔπι-ῥῆμα). ἔπι-ῥῆμα in drieën gevouwen. — ἔπι-ῥῆμα iets vouwen, toevouwen, opvouwen, zamenvouwen; iets achterhouden, overslaan, niet meê opgeven of verhalen. — ἔπι-ῥῆμα gevouwen of toegevochten raken; achtergebleven, overgeslagen. — ἔπι-ῥῆμα gevouwen, opgevouwen, toegevochten; met vrouwen; achterwegen gehouden. ἄνω-ῥῆμα ἔπι-ῥῆμα toegevochten brief, zonder couvert.

ἔπι-ῥῆμα KN. holligheid, van iets dat min of meer hol staat; hol, ingevallen of ingezonken van den buik; ook plat, niet bol of rondstaande. — ἔπι-ῥῆμα ἔπι-ῥῆμα hol, ingevallen zijn, van de buik.

ἄνω-ῥῆμα zie ἄνω-ῥῆμα

ἄνω-ῥῆμα KW. zva. ἄνω-ῥῆμα en ἄνω-ῥῆμα — ἄνω-ῥῆμα KN. omhuld, bv. van een bergtop door nevel; fig. beneveld van zinnen, verblind, begoocheld; door verblindings verslaafd; overmeesterd (bv. door groote vreugde); van zich zelf vallen; aan de aandscht ontgaan. — ἄνω-ῥῆμα omhullen, omnevelen, omsluijeren, bedekken, onkenbaar maken. — ἄνω-ῥῆμα ἄνω-ῥῆμα omhuld, bedekt, aan het gezigt onttrokken; en de oogen niet durven opslaan van beschaamdheid of verlegenheid.

ἄνω-ῥῆμα en ἔπι-ῥῆμα KN. sprong (verg. ἄνω-ῥῆμα ἄνω-ῥῆμα en ἄνω-ῥῆμα). — ἄνω-ῥῆμα en ἄνω-ῥῆμα springen; over iets, bv. een sloot, springen. — ἄνω-ῥῆμα en ἄνω-ῥῆμα een

sprong doen; een sprong maken, iets overspringen, overslaan. ἄνω-ῥῆμα ἄνω-ῥῆμα aanhoudend voortspringen, huppelen. — ἄνω-ῥῆμα en ἄνω-ῥῆμα over iets heenspringen; iets overspringen, overslaan. — ἄνω-ῥῆμα ἄνω-ῥῆμα doen springen, bv. een paard. — ἄνω-ῥῆμα ἄνω-ῥῆμα iets waarover men heen te springen heeft; het jongesspel haasje-over; de afstand van een sprong, een sprong.

ἄνω-ῥῆμα en ἄνω-ῥῆμα KN. naam van een heestergewas, waarvan de bladen tot medicijn dienen.

ἄνω-ῥῆμα ἄνω-ῥῆμα en ἄνω-ῥῆμα zie bij ἄνω-ῥῆμα

ἔπι-ῥῆμα KN. naam van een plant, waarvan de wortel tot medicijn en de vezelbast tot het breeuwen van vaartuigen gebruikt wordt.

ἔπι-ῥῆμα KN. een groote ἄνω-ῥῆμα (verg. ook ἄνω-ῥῆμα). — ἄνω-ῥῆμα daarmee werken, graven, steken.

ἄνω-ῥῆμα TP. zva. ἄνω-ῥῆμα (verg. ἄνω-ῥῆμα).

ἔπι-ῥῆμα KN. naam van een melodie op de gamelan.

ἔπι-ῥῆμα KN. regt, regtlijvig, zooals een regte stok (verg. ἄνω-ῥῆμα ἄνω-ῥῆμα en ἄνω-ῥῆμα).

ἔπι-ῥῆμα KN. klei, klei- en leemaarde (verg. ἄνω-ῥῆμα); ook benaming van een ziekte van kinderen, die in een gebrekkige spijsvertering of atrophie bestaat, en algemeene vermagering of verzwakking tot gevolg heeft. — ἔπι-ῥῆμα ἄνω-ῥῆμα aan die ziekte laboreren.

ἔπι-ῥῆμα KN. het week van het lijf vóór onder de korte ribben, van menschen, en van een beest achter de korte ribben, bv. waar een paard met de sporen geprikt wordt (verg. ἄνω-ῥῆμα).

ἔπι-ῥῆμα 1. KW. zva. ἄνω-ῥῆμα ἄνω-ῥῆμα en ἄνω-ῥῆμα — 2. KN. baai, inham, zeeboezem (verg. ἄνω-ῥῆμα ἄνω-ῥῆμα 2.). J. — ἄνω-ῥῆμα in een baai of inham gaan liggen, bv. om te schuilen tegen storm, van een vaartuig. J.

ἄνω-ῥῆμα KN. een korte werpspies, waarvan de scheel als een koker zich aan den stok sluit, bij de herlejagt en vroeger in den oorlog in gebruik (verg. ἄνω-ῥῆμα en ἄνω-ῥῆμα).

ἄνω-ῥῆμα KN. vijzel, mortier; en zoo worden ook genoemd twee gaten aan ieder einde van een ἄνω-ῥῆμα waarin de in het rijstblok van het stroo door stampen ontdane rijst verder ontbolsterd wordt.

ἡρωειδών steenen mortier. — ἡρωειδών putten of kuiltjes beginnen te krijgen, *van de kinderpokken, als de roven zich loslaten.* — ἡρωειδών schorbutieke puïsjes hebben aan de binnenzijde van de lippen of ook dieper in den mond.

ἡρωειδών KN. plat en breed; en benaming van een plat gebakje van kēlan, een soort van oblie. — ἡρωειδών een breed stuk hout plat afhakken, er een zwalp van maken, tot het maken van een vaartuig. — ἡρωειδών mv. — ἡρωειδών een zwalp.

ἡρωειδών KN. het vleesch van de zijde tusschen de dij en den buik, van een geslagt beest.

ἡρωειδών KN. de holle bladstengels van de ἡρωειδών en andere planten, waarvan sajoer gemaakt wordt. ἡρωειδών een soort van katjang. — ἡρωειδών een gat, bv. van een kannon (verg. ἡρωειδών en ἡρωειδών). ἡρωειδών een luchtgat. ἡρωειδών een schoorsteen. ἡρωειδών neusgat. ἡρωειδών schietgaten. — ἡρωειδών het openstaan van een gat. ἡρωειδών overal met opene gaten. — ἡρωειδών open staan, bv. van den mond; een gat hebben, bv. van een muur; met open mond staan te kijken van verwondering. — ἡρωειδών gat, opening, spongat, kraangat, lekgat.

ἡρωειδών of ἡρωειδών KW. benaming van een fatsoen van vaartuig. ἡρωειδών KN. benaming van een soort van vaartuig.

ἡρωειδών KN., ἡρωειδών KI. lip, van een mensch of beest; boord of rand, van een schuit, kopje, pot, put, vijver, enz. (verg. ἡρωειδών en ἡρωειδών). ἡρωειδών bakboord. ἡρωειδών verk. van ἡρωειδών met een dandangrand, met een naar buiten om-liggenden rand, bv. ἡρωειδών een glas (kelk) met zulk een rand. ἡρωειδών een ongemak aan de lippen. ἡρωειδών de lippen rood maken, voor sirlhkauwen; ook spr. voor iemand naar den mond praten; en zoo ook ἡρωειδών ἡρωειδών spr.

ἡρωειδών I. K., zie ἡρωειδών — 2. KW., zie ἡρωειδών ἡρωειδών KN. benaming van een fatsoen van krissen.

ἡρωειδών KN.; ἡρωειδών aanhoudend opspringen (verg. ἡρωειδών en ἡρωειδών). — ἡρωειδών opspringen, zooals een haan, een kind, een visch boven het water; steigeren, van een paard. — ἡρωειδών of ἡρωειδών zich in het water vermaken met zwemen of baden; spelevaren, een pleiziertogtje op het water maker (verg. ἡρωειδών).

ἡρωειδών KN. algemeene naam van de breede bladen van ἡρωειδών en van onderscheidene waterplanten, die tot sajoer gebruikt worden. ἡρωειδών fijne, ijl geweene, licht paarsche zijde.

ἡρωειδών KN. eenvoudig, enkel, niet dubbel; ook van een enkele, niet dubbele bloem (verg. ἡρωειδών) ook eenvoudig, van het verstand, en ongekunsteld, opregt; eenvoudig, argeloos; eenvoudig, zonder iets in zijn schuld te voeren; ongehuwd, een eenloopend mensch. ἡρωειδών eenvoudig, argeloos. ἡρωειδών een vlok, enkele vrucht, van den ἡρωειδών effen en glad, niet verward over elkander, van de veëren van een vogel. — ἡρωειδών eenvoudig gemaakt. — ἡρωειδών ongedubbeld, van touw; ongetrouwd leven, een ongehuwd leven leiden. Zoo ook ἡρωειδών — ἡρωειδών te eenvoudig.

ἡρωειδών KN. laag, van een grond, in vergelijking van hoogere gronden; fig. zich niet hoog verheffen, zedig, modest (verg. ἡρωειδών). ἡρωειδών (of ἡρωειδών) ἡρωειδών zedigheid.

ἡρωειδών ongebr.; ἡρωειδών of ἡρωειδών ook ἡρωειδών KN. de armen laten slingeren, voor en achter uitslaan, onder het gaan, zooals men gewoonlijk doet; ook heen en weer slaan van een zeil, als de wind er beurtelings achter en voor in slaat.

ἡρωειδών zie bij ἡρωειδών ἡρωειδών zie bij ἡρωειδών

ἡρωειδών KN. vast slapend; vast slapen, het tegenovergestelde van ἡρωειδών).

ἡρωειδών KN. benaming van gemakelijkheid te Djapara, acht dagen na het einde van de groote vasten, een spelevaart naar een eiland voor de kust, om daar spiegelgevechten te houden (eig. hetz. als ἡρωειδών). ἡρωειδών benaming van dien feestdag. J.

ἡρωειδών KW. za. ἡρωειδών en ἡρωειδών

ကျော့ကျော့). — 3. KN. het dwarshout onder aan de
 အောက် van een Javaansch dak. ဂဗ္ဘိယာဝိ KN.,
 ဂဗ္ဘိယာဝိကျော့ and ဂဗ္ဘိယာဝိကျော့ KN., zva. ဂဗ္ဘိယာဝိ
 en ကျော့ကျော့ကျော့ ဂဗ္ဘိယာဝိကျော့ spr. — ဂဗ္ဘိယာဝိ
 en ဂဗ္ဘိယာဝိ over iets een pralambang maken.

ဂဗ္ဘိယာဝိ KN. de zijde van het lichaam, en in het alge-
 meen de zijde van iets, bv. van een berg, huis of
 balk (verg. ဂဗ္ဘိယာဝိကျော့ and ဂဗ္ဘိယာဝိ). ဂဗ္ဘိယာဝိကျော့
 aan de zijde links. — ဂဗ္ဘိယာဝိကျော့ den vijand op zijde aan-
 vallen, in de flank vallen.

ဗျတ္တိ KN. naam van een soort van aan een koord
 verbonden werpspies (verg. ဂဗ္ဘိယာဝိ). ဂဗ္ဘိယာဝိကျော့
 met zulk een werpspies werpen. ဗျတ္တိကျော့ goudkever
 (verg. ဂဗ္ဘိယာဝိ). ဂဗ္ဘိယာဝိကျော့ gelijk een goudkever. —
 ဂဗ္ဘိယာဝိ zie beneden.

ဂဗ္ဘိယာဝိ KN.; ဂဗ္ဘိယာဝိ iets, zooals water, zachtjes over-
 gieten; iets van het één in het ander overgieten,
 overpakken of overladen, om door vergelijking de
 hoeveelheid te onderzoeken; fig. bij zich zelf over-
 leggen, overwegen; en twee dingen met elkander
 vergelijken; ook op iets water gieten om het te was-
 schen of af te gieten (verg. ဂဗ္ဘိယာဝိ). ဂဗ္ဘိယာဝိကျော့
 het oog baden, het open oog in het water houden,
 een oogbad nemen.

ဂဗ္ဘိယာဝိ 1. KW. zva. ကျော့ ဂဗ္ဘိယာဝိ and ကျော့ကျော့ —
 2. KN. tuitelig, te ligt op het water, van een vaar-
 tuig (verg. ကျော့). J.

ကျော့ကျော့ KW. zva. ကျော့ကျော့

ကျော့ကျော့ KN. rijstschuur, vierkantig, langwerpig vier-
 kant of rond, boven wijder dan onder, met de
 deur boven, zoodat de rijst er met een ladder in-
 gebracht moet worden; ook voor pakhuis, magazijn.
 G. (verg. ကျော့). — ဂဗ္ဘိယာဝိ padi opschuren, in
 de schuur brengen of bergen; ook bēras opleggen.
 — ကျော့ကျော့ of ကျော့ကျော့ကျော့ bij schuren; voor
 de rijstschuur; in de vorm van een rijstschuur,
 rond en boven wijder dan onder, of in carré (van
 troepen); ook in de rondte, in een kring; en in
 een dikke massa. ကျော့ကျော့ကျော့ကျော့ rijst-
 schuurladder. ကျော့ကျော့ကျော့ကျော့ in een dikke
 massa te voorschijn komen.

ကျော့ကျော့ KN.; ကျော့ကျော့ and ကျော့ကျော့ zva. ကျော့
 ကျော့ကျော့ and ကျော့ကျော့ကျော့

ကျော့ကျော့ကျော့ poët. voor ကျော့ကျော့ကျော့

ကျော့ကျော့ KN. houwer, kort en breed zwaard (verg. ကျော့)

ကျော့ကျော့). — ဂဗ္ဘိယာဝိ iemand met een houwer slaan.
 ကျော့ကျော့ KN. zva. ကျော့ကျော့ — ကျော့ကျော့ zva. ကျော့ကျော့
 fig. ijshoofdig, gek, van verliefdheid.

ကျော့ကျော့ KN. een koker van bamboe om daarin op reis
 zich rijst gaar te maken (verg. ကျော့ကျော့). — ဂဗ္ဘိယာဝိ
 rijst in zulk een bamboekoker koken; ook tabak,
 vochtig gemaakt, in een bamboekoker broeijen, om
 die sterk te maken; goed gebroeid, van tabak;
 broeijerig warm, van het lichaam of een lichaams-
 deel, bv. bij slepende koortsigheid. — ဂဗ္ဘိယာဝိကျော့
 zie boven. — ကျော့ကျော့ကျော့ een ကျော့ကျော့ in het klein;
 en in een ကျော့ကျော့ gaar gemaakt.

ကျော့ကျော့ zie bij ဂဗ္ဘိယာဝိ

ကျော့ကျော့ KW. zva. ကျော့ကျော့ ကျော့ကျော့ and ကျော့ကျော့ —
 ကျော့ကျော့ကျော့ KN. zva. ကျော့ကျော့ကျော့ bv. ကျော့ကျော့ (of ကျော့
 ကျော့ကျော့ကျော့) ကျော့ကျော့ကျော့ ook een schuilplaats,
 om zich te verbergen. — ကျော့ကျော့ကျော့ KN., zie
 bij ကျော့ကျော့ and verg. ကျော့ကျော့ကျော့

ကျော့ကျော့ KW. zva. ကျော့ကျော့ကျော့ ကျော့ကျော့ ကျော့ကျော့ကျော့
 ကျော့ကျော့ကျော့ကျော့ကျော့ and ကျော့ကျော့

ကျော့ကျော့ zie bij ကျော့

ကျော့ကျော့ KN. week geworden, gesmolten, door vocht
 of door vuur, bv. van suiker, was of metaal (verg.
 ကျော့ကျော့ and ကျော့ကျော့ကျော့).

ကျော့ကျော့ or ကျော့ကျော့ KN. klanknabootsend woord van
 het geluid van iets dat geslikt wordt of door de
 keel gaat. ကျော့ကျော့ကျော့ကျော့ alles, het een vóór,
 het ander na, door de keel gaan. — ကျော့ကျော့ iets
 slikken, doorslikken, inslikken, opslikken, niet van
 vloeistoffen; een wat platter uitdrukking dan ကျော့
 ကျော့ Vrg. ook ကျော့ကျော့ and ကျော့ကျော့). — ကျော့ကျော့
 mv., en iemand iets te slikken geven. — ကျော့ကျော့
 ကျော့ကျော့ iets te slikken geven aan iemand. — ကျော့ကျော့
 ကျော့ကျော့ slik, bv. ကျော့ကျော့ကျော့ကျော့ een slik, zooveel
 als ineens geslikt kan worden. — ကျော့ကျော့ကျော့ bij
 ongeluk ingeslikt. — ကျော့ကျော့ကျော့ကျော့ bij ongeluk
 iets, zooals een graat, in de keel krijgen; zich ver-
 slikken (verg. ကျော့ကျော့ကျော့ကျော့). — ကျော့ကျော့ကျော့ကျော့
 verbaasd, verstomd (verg. ကျော့ကျော့).

ကျော့ကျော့ KN. 1. zva. ကျော့ကျော့ tegenstand bieden. 2.
 ijdel, niet wettig (Ar. لافي, lagá); poët. zva. ကျော့
 ကျော့ and ကျော့ကျော့ (Skr. laga en laga, nabij zijn,
 raken, in aanraking zijn). ကျော့ကျော့ zva. ကျော့
 of ကျော့ကျော့ကျော့ ကျော့ကျော့ကျော့ poët. voor ကျော့
 ကျော့ကျော့ကျော့ ကျော့ကျော့ကျော့ကျော့ကျော့ opperbe-

velhebber in den oorlog, *één van de titels van de vorsten van Soerakarta en Djokjokarta.* — ဘူဝ်
 ဘူဝ် *zva.* ဘူဝ်ဘူဝ် — ဘူဝ်ဘူဝ် *KN. zva.* ဘူဝ်ဘူဝ်
 of ဘူဝ်ဘူဝ် — ဘူဝ်ဘူဝ် *en* ဘူဝ်ဘူဝ် *poét.*
zva. ဘူဝ်ဘူဝ် ဘူဝ်ဘူဝ် ဘူဝ် ဘူဝ် *slagveld.* — ဘူဝ်
 ဘူဝ် *zva.* ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် ဘူဝ်ဘူဝ် *en* ဘူဝ်
 ဘူဝ်ဘူဝ် ဘူဝ်ဘူဝ် *spr.* — ဘူဝ်ဘူဝ် *spr.*
 ဘူဝ် *in de spreektaal ook* ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *en*
 ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်, ဘူဝ်ဘူဝ် *KN.*, ဘူဝ်ဘူဝ် *K.*, *juist,*
van een bepaalde tijd, die het juist is of was; pas,
 even, zoo even, op het oogenblik, nu pas *of* pas
 nu; terwijl juist; juist aan iets zijn, op het oog-
 eblik aan iets bezig zijn. ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *juist, of*
 pas, zeven uur. ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *nu pas een jaar.*
 ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *wanneer? als men een bepaalde tijd*
bedoelt (vrg. ဘူဝ်ဘူဝ်). ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်
 waar ben je op 't oogenblik aan bezig? ဘူဝ်ဘူဝ်
 ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *ik ben (of was) juist aan eten.* ဘူဝ်
 ဘူဝ်ဘူဝ် *naar ik denk, eig. naar mijn denken*
op dit oogenblik (waarmee te kennen gegeven wordt,
dat men later wel anders zou kunnen denken). ဘူဝ်
 ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *naar (of luidens) het*
rapport van mijn bediende. ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *of* ဘူဝ်
 ဘူဝ်ဘူဝ် *pas nu.* ဘူဝ်ဘူဝ် *KN.* *op het oogenblik*
dat; ook zva. ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *(of* ဘူဝ်
 ဘူဝ်) *voor het oogenblik nog niet.*
 ဘူဝ် *KN.* *de eigenaardige toon en wijze van zingen*
of spreken; wijze, melodie; ook bijzondere geaard-
heid, eigenaardig temperament (vrg. ဘူဝ်ဘူဝ် Skr.
lagoe, ligt, niet zwaar; prosodisch kort; enz.).
 ဘူဝ်ဘူဝ် *de bij het dichten in acht te nemen*
rijmklanken van de verzen. — ဘူဝ်ဘူဝ် *bedrijf. G.*
 ဘူဝ် *KN.* *ruim, open; ruimte; vrij, ruim zijn of worden;*
bv. van een weg, die niet bezet is, zoodat men er
vrij en goed langs kan, van een plaats, daar men
vrij en ongedwongen staan of zitten kan, van een
kamer die vrij, niet bezet is, van een bed of ledi-
kant, daar men op kan gaan slapen; vrij, vrij zijn,
als men de handen ruim heeft, niet door bezighe-
den bezet is, zijn tijd vrij heeft, en het iemand
gelegen komt (vrg. ဘူဝ်ဘူဝ်); *vrij zijn, van iets dat*
op het oogenblik niet gebruikt wordt; los, niet
verstopt; verruimd, opgelucht; ook fig. van het
hart, en voldaan, tevreden; er geen bezwaar in
zien, er niet tegen hebben. ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်

ဘူဝ် *met alle genoegen.* ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *naar alle*
gedachten; en zoo ook ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *als men*
van zich zelf spreekt. ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *met alle*
genoegen. ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *met alle soorten*
van genoegen iets willen. — ဘူဝ်ဘူဝ် *iemand, of*
aan iemands wensch of verzoek, voldoen; iemand
ziju zin geven, genoegen doen, bevredigen. — ဘူဝ်
 ဘူဝ်ဘူဝ် *iets ruim maken, opruimen; vrij,*
 onbezet houden; zich vrije tijd maken, het uitbre-
 ken; verruimen, opluchten. ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်
 ဘူဝ် *make dat het hart van iemand opgeruimd*
of opgelucht wordt, iemand genoegen doen hebben,
bevredigen. — ဘူဝ်ဘူဝ် *of* ဘူဝ်ဘူဝ် *vrij, zoo-*
dat iemand de handen en zijn tijd vrij heeft, bv.
vrij van cultuurdiensten; als vrijgezel leven, voor
geen vrouw en kinderen te zorgen hebben; ook vrij,
weér te krijgen, van een vrouw, die reeds getrouwd
*geweest is (vrg. ဘူဝ်ဘူဝ် *en* ဘူဝ်ဘူဝ်).* ဘူဝ်
 ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *spr.*
 ဘူဝ် *KN.* *zoet, van smaak (vrg. ဘူဝ်ဘူဝ် *en* ဘူဝ်ဘူဝ်);*
ook naam van den eersten dag van een pasarweek.
 ဘူဝ်ဘူဝ် *zoete melk.* ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *spr.*
 — ဘူဝ်ဘူဝ် *iets zoets, een zoetigheid.* — ဘူဝ်ဘူဝ်
 ဘူဝ် *het zoete sap, dat van den bloesem van palm-*
en kokosboomen wordt afgetapt, en van suikerriet;
palmwijn; ook zva. ဘူဝ်ဘူဝ် van de ဘူဝ်ဘူဝ်, daar
die gewoonlijk tot gist gebruikt wordt. — ဘူဝ်
 ဘူဝ်ဘူဝ် *te zoet.*
 ဘူဝ်ဘူဝ် *KN.* *zva. ဘူဝ်ဘူဝ် *en* ဘူဝ်ဘူဝ် — ဘူဝ်ဘူဝ်*
iets ontblooten, zoodat het te zien komt (vrg. ဘူဝ်ဘူဝ်
ဘူဝ်); *een wapen ontblooten, van de scheê ontdoen*
of uit de scheê trekken (vrg. ဘူဝ်ဘူဝ်). — ဘူဝ်ဘူဝ်
 ဘူဝ် *mv.* — ဘူဝ်ဘူဝ် *of* ဘူဝ်ဘူဝ် *bloot, ont-*
bloot, bv. ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် (of ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်) een
bloot zwaard.
 ဘူဝ်ဘူဝ် *KN.* *waar, de zuivere waarheid; echt, onver-*
valscht; eigentlijk, wezentlijk (vrg. ဘူဝ်ဘူဝ် ဘူဝ်
*ဘူဝ် *en* ဘူဝ်ဘူဝ်);* *ook hoofdsom, kapitaal. G. ဘူဝ်*
ဘူဝ် *naar de juiste waarheid, eigentlijk en we-*
zentlijk. ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *de geheele zuivere waarheid.*
 ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *een wezentlijk, echt, paard.*
 — ဘူဝ်ဘူဝ်ဘူဝ် *naam van één van de zangwij-*
zen, die tengahan genoemd worden; ook zva. ဘူဝ်
 ဘူဝ်ဘူဝ် *(waarschijnlijk schrijffout voor ဘူဝ်*
 ဘူဝ်).

արդար *ongebr.*; արդարապէս *of* արդարապէս *en* արդարապէս *KN.* grillige gewoonte (*arg.* արդար).

արդար *KN.* ledig, zonder vracht *of* zonder iets te dragen, *van lastdieren of menschen* (*arg.* արդար). — արդարապէս *een lastdier leëg laten loopen, zonder dat het iets draagt.* — արդարապէս *onbeladen, zonder iets te dragen te hebben.*

արդար *zie bij արդար*

արդար *zie bij արդար*

արդար *KN.* uitspruitsel, jonge spruiten *of* stengels *van kélor en dadap* (*arg.* արդար *en* արդար); *ook de slijmerige binnenbast van een boom of wortel, en het verborgen of wel beschutte nest of leger van een dier, bv. van een tijger; een verborgen of welbeschutte plaats, waar zich iets bevindt.* — արդար *of* արդար *legeren, nestelen; zich op een verborgene of welbeschutte plaats ophouden of bevinden.*

արդար *zie bij արդար*

արդար *of* արդար *1. KN.* *zva.* արդար (*Skr.* *nagád*, bloot, naakt. *PK.*). *2. KN.* onverbonden, onaan-gehecht, *van een արդար zonder sandangan, pasangan of paten* (*Skr.* *alagna*, onverbonden, on-vereenigd, onaan-gehecht. արդար *iemand die niets van waarde bij zich heeft, iemand zooals hij staat en gaat. Men zegt ook արդար (en արդար) արդար (en արդար).* *Arg.* արդար

արդար *zie արդար*

արդար *verb. van grenadier.*

արդար *KN.* uitroep om aan te duiden, dat iets glad of met een vaart door de keel gaat (*waarschijnlijk van արդար en een verkorting van արդար*).

արդար *verb. van dragouder.*

արդար *KN.* naam van een struikgewas, dat tot me-*dicijn gebruikt wordt* (*vitex trifolia en vitex ne-
gundo. Skr.* *nirgoendí*, Negundoheester. *PK.*).

արդար *KN.* naam van een van kítan of rijst be-*reide met jonge kokosbladen onwikkeldde lekkernij.*

արդար *KN.*; արդար *zva.* արդար *van արդար kreu-
pelbosch of alang-alang afbranden.* — արդար
արդար *brandend of afgebrand veld of kreupelhout;
en zva. արդար ook zonder zadel, van een
paard, zonder kris, van een man, zonder sléndang,
van een vrouw, zonder groote staatsie, bv. te voet,*

van bruid en bruidegom bij de huwelijksoploft.
արդար *KN.* horizontale balk *onder, of ook tegen,
paalwerk, zooals een schoeijing* (*arg.* արդար);
hobbel *onder een schommelstoel.* արդար արդար
kaaimuur aan een rivier tot bruggehoofd. — արդար
արդար *iets van een արդար voorzien.*

արդար *KN.* *zva.* արդար *en overdragt, het overgedra-
gen worden van iets op een ander* (*arg.* արդար).
արդար արդար *wisselbrief.* — արդար *zva.* արդար
արդար արդար (*of* արդար) *spr., zie bij
արդար* — արդար *aan of op iemand iets, zooals
een schuld, pand, huur of ook een werk, overdra-
gen; iemand iets, zooals een geleende kris, voor
een schuld tot betaling geven, — արդար արդար iets,
zooals een schuld, overdragen aan of op een an-
der; iets tot betaling geven voor een schuld; iets,
zooals verdiend loon, verrekenen tegen een schuld.*
— արդար *of* արդար *met een ander
of met elkander over een overdragt onderhandelen,
schulden tegen elkander verrekenen; wisselen van
werk; op een ander een wissel afgeven; wat over-
gedragen of verrekend, of over te dragen of te
verrekenen is; een wissel.*

արդար *of* արդար *KN.* *Holl.* legger, vat om af
te tappen; okshoofd; *ook voor* groote ton *of* wa-
terton.

արդար *zie արդար* — արդար *KN.* onbedekt,
ontbloot, bloot liggen, zich van onder een dek laten
zien.

արդար *KN.* ruim, los, niet vast zitten, *ook door
te groote wijdde, zooals van een ring of van boei-
jen; los, van een hoest of van stuimen; los, niet
stijf, famieljaar, in den omgang met iemand* (*arg.*
արդար); *ook niet bekrompen.*

արդար արդար *zie արդար*

արդար արդար արդար *zie արդար արդար*

արդար *zie bij արդար*

արդար *KN.* hol liggend, *van grond; met hol-
ten* (*arg.* արդար). — արդար *holte of
holligheid, in den grond; ook holte van een holle
kies; en een nis in een muur.*

արդար արդար *en* արդար արդար *KN.* met een bogt
*of kromming loopen, zoodat iets, bv. een weg,
niet regt loopt; bogt, kromming* (*arg.* արդար
արդար *en* արդար). արդար արդար արդար *en*

դննողիկողութիւնը *aanhoudend in bogten heen en weer of kronkelend zich bewegen, zooals een slang of tusschen groote steenklompen door in een rivier stroomend water.* — դննողութիւնը *een bogt of kromming maken.* — դնողութիւնը *een inham gemaakt door de kromming van iets dat niet regt doorloopt, bv. op deze wijs ㄣ.*

դնողութիւնը *KN.* iets dat in een koker gestoken wordt om er iets door te drijven of uit te halen, *zooals de zuiger van een spuit of de pompstok van een kanon (verg. դնողութիւնը).* — դնողութիւնը *in iets met een դնողութիւնը werken, pompen; zich of iemand den vinger in de keel steken, bv. om er iets uit te halen of te doen braken.*

դնողութիւնը *ook դնողութիւնը KN.* de fijne scherpe haren aan de punt van bamboe- of suikerriet; fijne haartjes of vezeltjes aan de bast of schil van sommige planten en vruchten; *ook* katoevezels. *դնողութիւնը* *zoo klein of weinig als een դնողութիւնը een haartje, een ziertje. դնողութիւնը դնողութիւնը een spreekmanier voor zooveel als niets, daar de դնողութիւնը heel fijne դնողութիւնը heeft, zooals de ուննողութիւնը en onze perzikken.*

դնողութիւնը *KN.* zonder iets te krijgen of toe te krijgen; niets boven het loon krijgen, *niet de kost of iets anders er bij (verg. դնողութիւնը).*

դնողութիւնը *KN.* eenvoudig, zonder iets er aan, dat er anders veelal aan is, zonder versiersel, snijwerk, enz.; eenvoudig, zonder gevolg tot staatsie, gaan. *դնողութիւնը դնողութիւնը* *een eenvoudig houten sirih-kistje, zonder overtrek van leer.* — *դնողութիւնը* *zich eenvoudig, niet naar zijn rang, kleeden; geen staatsie voeren; zich luchtiger kleeden. (Verg. դնողութիւնը van դնողութիւնը).* *դնողութիւնը spr.* *voor zich kleeden als iemand van geringe stand.*

դնողութիւնը *KN.* gaarne toegevend, en gaarne tot een offerering bereid; edelmoedig (*verg. ուննողութիւնը en դնողութիւնը* *Skr. lágawa, ligtheid, van lagoe, zie ստորագրութիւնը).* *դնողութիւնը* *edelmoedigheid.*

դնողութիւնը *of դնողութիւնը KN.* beul, scherpregter (*verg. ուննողութիւնը*).

դնողութիւնը *KN.; դնողութիւնը* *erg (kwaad vermoeden) hebben in iets. դնողութիւնը դնողութիւնը* *geen erg in iets hebben.*

դնողութիւնը *KW., zie ուննողութիւնը*

դնողութիւնը *KW. zva. դնողութիւնը*
դնողութիւնը KN. verstomd staan, zoo getroffen worden, dat men sprakeloos blijft (*verg. դնողութիւնը*). *դնողութիւնը* *verstomd blijven staan of zitten te kijken.*

դնողութիւնը *KN.; դնողութիւնը* *stom blijven zitten, zonder te spreken of meê te spreken in gezelschap; met den mond vol tanden zitten (verg. դնողութիւնը).*

դնողութիւնը *KN.* de bloote grond. *դնողութիւնը* *op den blooten grond liggen, bv. om te slapen (verg. դնողութիւնը).* — *դնողութիւնը* *standvastig blijven, niet te bewegen zijn.*

դնողութիւնը *KW. zva. դնողութիւնը* — *դնողութիւնը* *zie bij ուննողութիւնը* — *դնողութիւնը* *TD. en poet. zva. ուննողութիւնը* *fig. overstromen; velen overladen, van iemands weldaden.*

դնողութիւնը *of ուննողութիւնը KN.* het onder water staan of gezet zijn, van grond of plantsoen (*verg. դնողութիւնը en դնողութիւնը I, en ուննողութիւնը*). — *դնողութիւնը* *veld of veldgewas onder water zetten; ook op iets, zooals een mier in het oor, water gieten. ուննողութիւնը en ուննողութիւնը pass. — ուննողութիւնը en դնողութիւնը (van դնողութիւնը zva. ուննողութիւնը mv., en zva. ուննողութիւնը overstromen, landen of dorpen overstromen, bv. van een waterloed. ուննողութիւնը ուննողութիւնը en ուննողութիւնը pass. — ուննողութիւնը overstromd raken of geraakt. — ուննողութիւնը* *voor een ander onder water zetten.*

դնողութիւնը *of դնողութիւնը KN.* klanknabootsend woord om aan te duiden dat iets in het water gedompeld er onder raakt (*verg. դնողութիւնը en ուննողութիւնը*). *դնողութիւնը* *zie beneden.*

դնողութիւնը *of ուննողութիւնը KN.* boordevol, tot aan den rand vol, *bv. van een rivier; overvloedig, meer dan voldoende, bv. van iemands bekwaamheden of weldaden (verg. ուննողութիւնը en դնողութիւնը).* — *դնողութիւնը* *iets overstromen, over iets heen stroomen. ուննողութիւնը* *overstromd raken.*

դնողութիւնը *KW. Ml.* winst, voordeel, *zva. ուննողութիւնը* *աղողութիւնը* *դնողութիւնը en ուննողութիւնը (Skr. láb a); ook zva. ուննողութիւնը* *աղողութիւնը spr.*

դնողութիւնը *1. KW. zva. դնողութիւնը en դնողութիւնը* — *2. KN.* een lange, dikke, witte pompoen, een soort van դնողութիւնը (*Skr. aláboc, fleschkalabas. Verg. ուննողութիւնը*). — *դնողութիւնը Ml. zva. ուննողութիւնը*

ἔρη. I. KN. stof, zooals stof op kleeren, meubels, boeken en op den vloer (erg. ἔρη). ἔρη. II. ἔρη. stof en asch, met stof en asch bemorst. ἔρη (of ἔρη) ἔρη. moudige, mullige grond, zachte kleigrond.

II. ἔρη. N., ἔρη. K., het naar binnen gaan, inkomen, binnenkomen, intogt, intrede; het in dienst treden, *bv. als soldaat*; het ergens aangaan van iets, *bv. van twee el aan een kleedingstuk.* ἔρη. in de spreekt. *zva.* ἔρη. ἔρη. ἔρη. (of ἔρη) ἔρη. (of ἔρη) spr. — ἔρη. ἔρη. binnengaan, binnenkomen; ook bepaald voor op de hoofdplaats (het binnendistrikt) en aan het hof (het binnenste van de kraton) komen. — ἔρη. ἔρη. wat binnen gelegen is. — ἔρη. ἔρη. ἔρη. of ἔρη. en ἔρη. of ἔρη. naar binnen gaan; naar binnen, binnenwaarts; naar de hoofdplaats of het hof; en *zva.* ἔρη. en ἔρη. maar in den zin van een werkwoord; ook onderduiken in het water. ἔρη. ἔρη. onder de soldaten gaan, dienst nemen als soldaat. ἔρη. ἔρη. in zijn eigen ongeluk loopen. — ἔρη. ἔρη. ergens binnen komen of gekomen; in of onder raken of geraakt; binnenkomen, geïnd worden, van iets dat te leveren is; verschoten, besteed, van geld; ook op een som geld te staan komen, daar die som er aan gegaan is; in iets raken of vervallen; onder water raken of geraakt; in of onder bevat of begrepen; met inbegrip, daaronder; onder iets behooren; één zijn van een geheel; in de temen van iets vallen; ook vrij, zooals in ἔρη. ἔρη. vrij rijk, en ἔρη. ἔρη. vrij goedkoop. ἔρη. ἔρη. ἔρη. niet onder het getal behooren, niet meê in tel zijn. ἔρη. ἔρη. niet meê aan te nemen, niet inleverbaar. ἔρη. ἔρη. de kinderen er onder begrepen. ἔρη. ἔρη. dat is één van mijn kinders. — ἔρη. ἔρη. ἔρη. ergens binnen gaan, binnen treden, ingaan; ergens iets inbrengen, insteken of in doen; iemand iets, zooals vergif, ingeven; iemand buiten zijn weten iets in huis brengen; iemand iets in de handen stoppen, met iets bedriegen. ἔρη. ἔρη. ἔρη. ἔρη. pass. — ἔρη. ἔρη. ἔρη.

ἔρη. ἔρη. iets naar binnen brengen, inbrengen, invoeren, inleiden, indoen, instoppen, inzetten; op de hoofdplaats of aan het hof leveren. — ἔρη. ἔρη. wat binnen gebracht wordt of binnen te brengen is; in opgenomen, af te nemen; in dienst te nemen, *bv. als soldaat*; levering, leverantie, op de hoofdplaats of aan het hof; wat aan iets gegaan of besteed is; op een som geld te staan komen, *bv. van een gebouw huis*; verschoten geld, verschet.

ἔρη. SD. *Al.* en *KN.* een priester, Mohammedaansch dorpspriester (erg. ἔρη).

ἔρη. KN. begeerlijk, onverzadelijk; in weelde, overdaad en brasserij leven (*Skr. Lob'a*, begeerlijkheid. *Vrg.* ἔρη. en ἔρη).

ἔρη. zie ἔρη.

ἔρη. KN., ἔρη. en ἔρη. KD., I. *zva.* ἔρη. — II. 1. KW. ἔρη. of ἔρη. vallen, neêrvallen, *zva.* ἔρη. (erg. ἔρη). — 2. ἔρη. het vallen van de eerste regens vóór de regenmoeson, de najarskentering, in de ἔρη. ἔρη. en de twee volgende. — 3. het anker laten vallen; ankeren, voor anker liggen of gaan liggen. — 4. gaan deelen in het lot van een ander, *bv. van zijn heer en meester* (erg. ἔρη). ἔρη. zich in gevaren begeven, blootstellen aan ongemakken. ἔρη. ἔρη. ἔρη. ἔρη. zooals de larons in de māngsâ-kapat (zoo in groote menigte). — ἔρη. KN. iets of iemand in het water (of ook wel in het vuur) werpen. — ἔρη. ἔρη. in het lot van iemand gaan deelen of deeluemen, voor iemand aan ongemakken zich blootstellen, voor iemand in de bres springen; met iemand meê drinken, bij een drinkpartij of feest. — ἔρη. ἔρη. ἔρη. een vaartuig voor anker leggen of laten liggen. — ἔρη. ἔρη. of ἔρη. ἔρη. gezindheid, sentiment; bijzondere geneigtheid, van iemand (erg. ἔρη). — ἔρη. ἔρη. KN., ἔρη. ἔρη. KD., ankerplaats, ankergrond; reede, haven (erg. ἔρη).

ἔρη. KN. onbebouwd, verwaarloosd laud; ongebaand, van een weg of pad, door steenen en stronken moeilijk te begaan; (TD. de weg, grootere wegen, wat als weg dient. J.).

ἔρη. *zva.* ἔρη.

αυτοματι KN. naam van een soort van wilden boom.
αυτοματι-ηρι een boom, waarvan het hout voor gereedschappen en kleine werktuigen gebruikt wordt.
αυτοματι-υψι een boom, waarvan het hout tot brandhout dient.

αυτοματι zie bij *αυτη* II.

αυτη KN. met water aangemaakte kalk, kalkbrij; ook pleisterkalk, kalk met cement (verg. *αυτοματι*).
αυτοματι-αυτη witkalk. — *αυτη* pleisteren; met kalk witten. — *αυτη* mv., en bepleisteren.

αυτη KN. ten einde, geëindigd, afgeloopen; met iets gedaan hebben; met iets uitzijn, niet meer te krijgen, bv. van een soort van vruchten; ook met iets uitzijn, zoodat er niets goeds meer van te wachten is (verg. *αυτη*). *αυτη-ηρι* als de padi van het veld is. *αυτη-ηρι* als het geëindigd is, nadat. — *αυτη* wegmaken, verbreken. G. — *αυτη* ηρι iets doen eindigen, zoodat het er mee gedaan is; een pretensie of schuld, vernietigen. — *αυτη-αυτη* uitscheiden, uiteengaan (verg. *αυτη*); ook zva. *αυτη-αυτη* te Batavia *αυτη-αυτη* *αυτη* genoemd; dat feest vieren.

αυτη KN. opgelost, versmolten, verdelgd, uitgedelgd, vergaan; zich oplossen, vergaan, tenietgaan, verdelgd worden, omkomen (verg. *αυτη*). — *αυτη* iets oplossen, versmelten, verdelgen, vernietigen. *αυτη-αυτη* iemands voetstappen verdelgen (wegstappen), voor iemand als volgeling (knecht of leerling) dienen. — *αυτη-αυτη* het versmolten, verdelgde, enz. *αυτη-αυτη* een verwoest dorp. — *αυτη-αυτη* verdelgsmiddel.

αυτη KD. van *αυτη* of zva. *αυτη*

αυτη KN. vrijaf, vacantie, hebben (verg. *αυτη-αυτη* en *αυτη*). — *αυτη-αυτη* tot vacantie, vacantielijd.

αυτη KN. ten einde, afgedaan, afgeloopen, bv. van een werk (verg. *αυτη* en *αυτη*); vervallen, van een rechtszaak, zoodat het er mee uit is, zva. *αυτη* — *αυτη* of *αυτη* zva. *αυτη* of *αυτη* *αυτη* ook het vervallen verklaren van een eisch. — *αυτη-αυτη* uitscheiden, na den afloop uiteengaan. — *αυτη-αυτη* tot voleindiging; geschenk, onthaal of pretje tot volcinding van een werk, of voor de geheele uitverkoop van iets, enz.

αυτη KN. overloopen, overlopend, zzoals het water in een kom, als die te vol is; mild, milddadig, milddadigheid (van *αυτη* verg. *αυτη* en *αυτη* en *αυτη*). *αυτη-αυτη* en *αυτη* overlopend vol. — *αυτη* of *αυτη* overloopen. — *αυτη-αυτη* het overgeloopene; een plaats of plek, daar iets overgeloopen is.

αυτη WI. zva. *αυτη* — *αυτη* en *αυτη* KN. zva. *αυτη* ook fig. overgaan, zich uitbreiden. — *αυτη-αυτη* op iets overloopen, door zijn overvloed.

αυτη voor *αυτη* Holl. rābraken. — *αυτη* KN. iemand rābraken; fig. iemand geweldig afrossen, de leden lam slaan (verg. *αυτη*).

αυτη KN. vlak land, niet met bergen en heuvels, (zzoals bv. Holland); een vlakke (verg. *αυτη* en *αυτη*). *αυτη-αυτη* spr.

αυτη-αυτη KN. een soort van lange en dikke radijs.
αυτη-αυτη KN. zva. *αυτη-αυτη* niet sluitend, bv. van een hoed, die te wijd is en niet goed op het hoofd sluit, en van een pen, die niet in een gat sluit (verg. *αυτη-αυτη*).

αυτη of **αυτη** 1. KW. gekregen, verkregen, erlangd (Skr. *labdā*; verg. *αυτη-αυτη*). 2. KN. ervaren in iets, zzoals een werk of taal, van iemand die zich iets door oefening of aanleeren goed magtig of eigen gemaakt heeft. *αυτη-αυτη* naam van een Kawische zangwijze. *αυτη-αυτη* KW. welgeslaagd, zva. *αυτη-αυτη* — *αυτη-αυτη* N. — *αυτη* K., iets zich eigen maken. — *αυτη* KW. zva. *αυτη* en *αυτη-αυτη*

αυτη zie **αυτη**

αυτη-αυτη 1. KN. zva. *αυτη-αυτη* achtergebleven spoor of teeken van iets vroegers; verworven reputatie of verdiensten; antecedent, vroeger voorbeeld. 2. KD. als KI. van *αυτη* (verg. *αυτη*) en van *αυτη* *αυτη-αυτη-αυτη* spr. — *αυτη-αυτη* KN. zva. *αυτη-αυτη* in den fig. zin van antecedent. — *αυτη-αυτη* *αυτη-αυτη* of *αυτη-αυτη* en *αυτη-αυτη* als gevolg van, doordat, door (zva. *αυτη* of *αυτη*). — *αυτη-αυτη* aan iets zich meedeelen door een spoor of sporen achter te laten; iemands voetstappen volgen; de bevelen van zijn heer getrouw nakomen.

αυτη-αυτη K. van *αυτη* II., en van *αυτη* *αυτη*

նախ *zie bij և դրոշմ* — սխմանք *այն*
 նախ *այն* նախ *նախ* *սխմանք* *սխմանք* *սխմանք* *սխմանք* *սխմանք*
 նախ *zie bij Երկր II.* — *սխմանք*
zie bij Երկր II., en bij և դրոշմ — *սխմանք*
այն *zie bij և դրոշմ*

դրոշմանք KN.; դրոշմանք *iets, zooals*
zijn werk, overdragen of overgeven aan zijn ver-
vanger (erg. մանն en մանք). — դրոշմ

սխմանք *zva. սխմանք*
 սխմանք *zva. սխմանք* *սխմանք* *spr.*
 սխմանք KN. 1. een goot van bamboe tot waterleiding
(erg. առն). 2. het voor eenige tijd onder water
 gezet zijn *(door een waterleiding).* — սխմանք *grond*
 voor eenige tijd onder water zetten *(erg. մանք).*

դրոշմ *ML. zva. դրոշմ*

դրոշմանք KN. *naam van een gamelan melodie.* —
 դրոշմանք *iemand lokken (erg. սխմանք*
այն). — *սխմանք* het lokken; middel om te
 lokken.

սախմ *kl. van սախմ* *en van մանք* — *սախմ*
այն *zie bij մանք*

դրոշմ *KN. sambel-goreng van katjang-roedji.*

դրոշմ *KN. een plas vocht of nat vuil op den grond,*
bv. in huis; morsig, slikkerig, kledderig, van een
plek op den grond; morsig eten, als men zijn bord
niet schoon eet; ook naam van een soort van zee-
kwab of zeepoliep (erg. դրոշմ).

սախմ *KN. hef, drab, droesem, bezinksel, van olie*
(erg. սախմ en սախմ).

սխմանք *KN. smerig, vuil door vettigheid, bv. van*
een hoofdkussen; vettige droesem; fig. vuiligheid,
slechtheid (erg. սախմ սխմանք en սախմ).
 սխմանք *de heffe, het uitvaagsel, slechtste, bv.*
van het land (erg. սախմ). — *սխմանք en*
սխմանք *zie boven.* — *սխմանք* *vuil bezinksel,*
drab, droesem, hef (erg. սախմ-սախմ).

սխմանք *KN. schupje, spaantje of kleine spadel,*
om kalk op een sirihblad, pëlis, trasi of bórèk te
scheppen (erg. դրոշմ սխմանք en սխմանք). — *սխմանք*
iets daarmee scheppen.

դրոշմ *KN.; դրոշմ* *iets vets, kleve-*
rigs of weeks met den vinger of de vingers op-
scheppen (erg. դրոշմ).

դրոշմ *KN. een spaan of spadel om iets weeks,*
vets of klevrigs op te scheppen, grooter dan սխմանք
— դրոշմ *iets daarmee scheppen,*
(of over iets heen smeren); iets weeks met de vlak-
ke hand scheppen of opscheppen (erg. դրոշմ
այն); TP. zva. սախմ

սախմ *KW. zva. սախմ*
 դրոշմ *ongebr.; դրոշմ* *KN. naam van een*
kinderspel.

դրոշմ *KN. zva. դրոշմ (volgens J. zva. սխմ).*
 սախմ *KW. zva. սախմ — սախմ zva. սախմ*
սախմ *spr. — սախմ* *of սախմ* *KN.*
 des nachts de ronde doen, patrouilleren *(erg. դրոշմ*
այն II., en սախմ); սախմ *poët. ook zva.*
սախմ — սախմ *ergens, in een plaats, om*
iets, zooals een huis, of langs iets, des nachts de
ronde doen of patrouilleren.

սխմ *of սախմ* 1. *KW. zva. սախմ* *of սախմ — 2.*
KN. zva. սախմ *bv. սախմ* *en սախմ*
այն — 3. KN. zva. սախմ *bv. սախմ* — 4.
KN. zva. սախմ *bv. սախմ* *en սախմ*
 — *սախմ* *op iets als doel zijn aandacht gevestigd*
houden (erg. սախմ). — *սախմ* *vurige, hartstogte-*
lijke liefde of passie. — սախմ *op iemand harts-*
togtelijk verliefd zijn, iemand hartstogtelijk, vurig,
beminnen. — սախմ *KW. bekoord; en bekoorlijk,*
bekoorlijkheid; KN. versuft, verbijsterd van ziunen,
door schrik, angst of verliefdheid; hartstogtelijk
verliefd. — սախմ *de geheele aandacht op een en-*
kel voorwerp rigten; hartstogtelijk verliefd zijn. —
սախմ *versuft, aan het malen, van ver-*
liefdheid; hartstogtelijke verliefdheid.

սախմ *KW. zva. սախմ* *սախմ* *of սախմ*
այն *(erg. սախմ I.). — սախմ* *en սախմ*
zva. սախմ *և սախմ* *և սախմ*
այն *eigenaam van den Vorst van Mèlawa-pati.*
 սախմ *er is te spreken van, spreken wij van...*
սախմ *wij zwijgen van... սախմ*
zva. սախմ — *սախմ* *zva. սախմ*
en սախմ — *սախմ* *en սախմ* *zie սախմ*
այն *of սախմ* I. *KW. zva. սախմ — 2. KN. rank,*
van sommige planten, vooral van slingerplanten en
kruiplgewassen; ook rank, en de krullende haakjes,
als ook een stok, van een wijnstok (erg. սախմ II.).
 — 3. *verk. van սախմ — սախմ* *of սախմ* *zva. սախմ*

ἀνῖν van ἀνῖν gebogen neêr- of overhangen, van een tak; en gelijk een rank. ἡνῖν spr. ἡνῖν (of ἡνῖν) een hals als een gadoeng-rank, wordt verklaard door ἡνῖν ἀνῖν — ἡνῖν zie ben. — ἡνῖν verk. van ἡνῖν — ἡνῖν kw. zich vooroverbuigen; lang, uitgestrekt. — ἡνῖν of ἀνῖν de jonge ranken of haakjes van slingerplanten; lofwerk; met lofwerk uitgesueden; in slingers neêrhangende versieringen of guirlandes.

ηνῖν of ἀνῖν KN. gaatje, niet wijd gat, zooals in den grond, door insecten, zooals mieren en hommels, gemaakt; de gaten van de neus en ooren; het gat van een blaasroer; het oog van een naald; een muizegat, enz. (erg. ἡνῖν en ἡνῖν). — ἡνῖν en ἡνῖν zich in zulk een gat ophouden, bv. van insecten; en gelijk een gat. — ἡνῖν met een gaatje of met gaatjes; ook zva. ἡνῖν van de neus- en oorgaten, en van het oog van een naald.

ηνῖν of ἀνῖν KN. 1. afnemng, vermindering, het afnemen of verminderen, in hoeveelheid. 2. voetzoeker, groote klapper (erg. ἡνῖν en ἡνῖν). ἡνῖν gew. ἡνῖν gedeeltelijk, een gedeelte; sommige, eenige (erg. ἡνῖν en ἡνῖν). — ἡνῖν iets verminderen door er een gedeelte van af te nemen; van iets een hoeveelheid aftrekken; iets afhouden, korten (erg. ἡνῖν). — ἡνῖν minder worden, verminderen; vermindering; te verminderen. ἡνῖν het dagloonersgeld gaat er af, of is er af te rekenen. — ἡνῖν ergens, van iets, een gedeelte afnemen; iemand iets korten of afhouden. ἡνῖν ἡνῖν elkander afbreuk doen, elkanders gelederen verdunnen (van twee vijandige legers). — ἡνῖν zie ἡνῖν ben. — ἡνῖν wat van iets afgenomen wordt of af te nemen is; het aftrekkene of afhoudene. — ἡνῖν het afnemen; het afnemen van de maan na volle maan; aan het afnemen zijn, van de maan. ἡνῖν laatste kwartier.

ηνῖν KN.; ἡνῖν of ἡνῖν zwemmen. ἡνῖν zwemmen als een lijk, zich in het water op den rug liggend laten voortdrijven. ἡνῖν bron-

kelend, van een slingerpad. ἡνῖν en ἡνῖν — ἡνῖν en ἡνῖν — ἡνῖν naar iets of iemand toezwemmen; om iets er naar toe zwemmen. — ἡνῖν doen of laten zwemmen; doen bovendrijven. — ἡνῖν het zwemmen. — ἡνῖν voor zijn vermaak zwemmen. ἡνῖν met elkander voor zijn vermaak zwemmen.

ηνῖν KN. lelijk van reuk of smaak (erg. ἡνῖν). ἡνῖν zva. ἡνῖν

ηνῖν N., ἡνῖν K., olie; room van melk; ook smijdig (smedig of smeudig) vet. ἡνῖν varkensreuzel. ἡνῖν spr. — ἡνῖν als olie, olieachtig, vettig, smerig van vettigheid; glimmen, van iemands aangezicht of neus; smijdig, bv. van vette kaas. — ἡνῖν, ἡνῖν iets olieën, beolieën, met olie glanzig of glimmend maken; van olie voorzien. ἡνῖν spr.

ηνῖν of ἡνῖν kw. zva. ἡνῖν

ηνῖν N., ἡνῖν K., ἡνῖν TP. K. en Md., ἡνῖν en ἡνῖν KI., heengaan, weggaan, van de plaats daar men is; van huis, of van de plaats van zijn woning, gaan; uitgaan; van huis, uit; als Tj. Sengk. nul. ἡνῖν uit en thuis, heen en terug. ἡνῖν uit wandelen gaan. — ἡνῖν ἡνῖν om iemand of iets heengaan, iemand of iets gaan ontvlugten. ἡνῖν de dood ontvlugten of zoeken te ontvlieden. — ἡνῖν ἡνῖν iemand of iets verwijderen (van de plaats, waar hij of het is); iemand, zooals een bediende of zijn vrouw, het huis uit sturen; iets, zooals het geluk, het huis uitjagen; iets, zooals een stoel, van de plaats daar hij staat, wegzetten; iets wegdoen, zooals een kris door dien te verpanden; iets, zooals zijn hand van de plaats, waar men die houdt, wegnemen. — ἡνῖν of ἡνῖν ἡνῖν of ἡνῖν en ἡνῖν of ἡνῖν een reis, die men maakt of te maken heeft; een reis doen, gaauw doen of maken; op reis gaan of zijn (erg. ἡνῖν). ἡνῖν (of ἡνῖν) iemand die een reis doet of op reis gaat. — ἡνῖν een reiziger. G. — ἡνῖν ἡνῖν reis, bv. ἡνῖν op

սխան *zva.* դանակն

դանակն *kw.* afgescheiden. *G.* — դանակապար *af-*
seiding. *G.*

դանակներ *kn.* kronkelen, *van een rivier (erg. ան*
սխն). — դանակներ *een inham maken of vormen.*
— դանակապար *kronkeling; bogt; inham.* դան
դակապարհապարհ *een nis in een muur.*

դանակն *kn.* tusschenruimte, door een ledige of opene
ruimte er tusschen; tijdelijke ophouding of inter-
ruptie (*erg. դուռը դուրդերն և անին*).
անդանակդան *in de tusschenruimte tusschen,*
tusschen (erg. անդան և քղապար). — դան
ակն *aan iets een tusschenruimte geven; dingen*
op een afstand van elkander plaatsen; ergens tus-
schen een ledige ruimte laten. անդանակապար
door een tusschenruimte van elkander gescheiden,
op een afstand van elkander geplaatst.

անակ *kn.* 1. afscheidsel van een vloeistof, dat er
als een vlies bovenop drijft; kaam *op azijn; vlies*
van schimmel op azijn; vlies van kaasstof op ge-
kookte melk; vlies van vet, room op de melk (erg.
քան). 2. het uitspannel, het firmament, de he-
mel. անակներ *de zeven hemelen.* անակդ
de blauwe hemel. անդանակ *hemelsblauw (erg.*
ուսնակ). դանակապար *անակապար spr.*
— քանակ *de korst of het buitenste van iets.*
G. — անակներ *zoldering van gevlochten*
bamboe, kadjang, enz. — անակներ *zoldering,*
verhemelte. անակապար *de hemel*
van een ledikant. անակդ *de bovendor-*
pel van een venster. անակապար *plafond*
van een huis. անակներ *geheimzinnige*
sluier.

անակ *kw. zva.* անակը — անակ *kn.* zich al
verder en verder verwijderen; ver de wijde wereld
ingaan; eindeloos lang, *van een weg; eindeloos*
lang uitblijven, van een bode. — անակ *iets*
eindeloos lang houden (maar niet terugzenden).

անակ *kw. zva.* անակ *fig. kn.* scherpzinnig,
schrandere, slim, geslepen.

անակ *kn.* behangsel van doek tot versiering of dra-
pering; draperie, *bv.* om den hemel van een ledi-
kant; voorhangsel; ook uitgespannen gordijn als
verhemelte boven een grafstede of tot plafond van
een pandâpâ *bij feestelijke gelegenheden.* — ան

ակ *iets van zulk een behangsel voorzien of dra-*
peren; (ook langzaam, slepend; zich voortslipen,
van iemands gang, door afmatting of uitputting.
J.). անակը of անակը van behangsel tot
versiering voorzien, gedrapeerd.

անակ *of անակ kn.* een neet, het ei of het jong van
een luis (*Skr. Lixa; neet; maar Lésja, klein, iets*
kleins, een kleinigheid). անակ *een vers van*
een couplet (անակներ), en in de Kawische
versmaten een halfvers van een langvers (ան
ակ). Ook het scheidteken achter zulk een vers
of halfvers wordt zoo genoemd. անակ *een*
vers of halfvers. անակներ *drie verzen.*
անակներ *het eerste vers of half-*
vers. — անակ *een letter van een pâdâ-*
lingsâ voorzien of met een pâdâ-lingâ er achter
schrijven.

անակ *kw.* twee dingen tegelijk doen. *G.*

անակ *zie անակ*

անակ *kn.* over de tijd; over een zekere tijd heen
(*erg. անակը և անակը*). անակներ *over de*
drie uur. անակներ *over de*
afgesprokene tijd. անակներ *over het vrucht-*
dragen heen, van een ouden boom. անակներ
(*of անակներ*) *een vrouw, die al over de jaren,*
niet meer vruchtbaar, is. անակներ *niet over*
de tijd, nog tijdig genoeg. — անակներ *over*
de tijd raken of geraakt; te laat; overrijp geworden,
van vruchten. անակներ *te laat*
eten krijgen.

անակ *kw. zva.* անակ *en դանակ* *kloof,*
spleet, reet. kn. naam van een (niet dikke) soort
van waroeboom (zie bij անակ). անակ *een*
(niet dikke) soort van djatiboom. անակ *de*
plaats in de zijde van den rug tusschen de ou-
derste rib en het heupbeen. — անակ *teng-*
ger, niet zwaar gebouwd, van een mensch. — ան
ակ *kw.* op een spleetje of reetje gezet, *van*
de oogten.

անակ *kn.* stuursch of nijdig (niet goedaardig) van
uitzicht; stug, of hatelijk, kregelig in zijn woorden
(*erg. անակ և անակներ*).

անակ *kn.* voorgeven, voorwendsel, uitvlugt (*erg.*
անակ և անակներ).

անակ *l. kn.* de schering van een weefsel; en

eenige haren van het voorste gedeelte van het hoofd, waartusschen de haarwroong aan het achterhoofd als aan een ludsje hangt. 2. kw. goedkeuring. G. (Het wordt verklaard door ἀφ᾽ ἑνὸς ἡμέρας vrg. ἡμέρας).

αἰῶνας ongebr.; αἰῶνας τῶν 1. KW. zva. ἡ αἰὼν ἡ αἰῶνας — 2. KN. alledaagsch, van een kleedingstuk: alledaagsche kleeding, dagelijksche dragt. — αἰῶνας τῶν τῶν op den blooten grond liggen, van een mensch; over den grond slepen, van een kleeed.

αἰῶνας KN.; αἰῶνας ἡμέρας plat regtuit of in de lengte voorover (vrg. ἡμέρας). — ἡμέρας zich op den buik vooruit schuiven. — ἡμέρας regt voorover op of vóór iets liggen of kruipen; fig. zich in alles onderwerpen; aan iemands wil of bevelen zich overgeven, iemands onderdanige dicuaar zijn.

αἰῶνας KN. hellend, van den stand van de zon (vrg. ἡ αἰὼν ἡ αἰῶνας). αἰῶνας ἡμέρας de voormiddag, een paar uur vóór den middag. αἰῶνας ἡμέρας de namiddag, een paar uur na den middag. αἰῶνας ἡμέρας de vroege voormiddag. αἰῶνας ἡμέρας de late voormiddag. αἰῶνας ἡμέρας den geheelen voormiddag. αἰῶνας ἡμέρας na middernacht. αἰῶνας ἡμέρας over de veertig jaar, van een mensch, over de tien, van een paard. — ἡμέρας hellende rijzen of dalen.

αἰῶνας KN.; ἡμέρας of αἰῶνας op den buik of rug liggen of gaan liggen, van een mensch (vrg. αἰῶνας ἡμέρας en αἰῶνας ἡμέρας). ἡμέρας ἡμέρας op den grond liggende voortkruipen.

ἡμέρας KW. zva. ἡμέρας

αἰῶνας KN. gezakt; afgenomen, verminderd (vrg. αἰῶνας ἡμέρας en ἡμέρας ἡμέρας). — ἡμέρας den rang van een ambtenaar doen dalen, hem degradeeren; om iets dat afgelegd is, of niet meer gebruikt wordt, vragen. αἰῶνας (of αἰῶνας) αἰῶνας ἡμέρας van zijn vorstelijke waardigheid ontzet worden (vrg. ἡμέρας). αἰῶνας naar beneden gezakt of gegleden (bv. van een αἰῶνας), in rang verneederd, gedegradieerd. αἰῶνας neêrhangende wangen, smalle kaken. — ἡμέρας zakken, afnemen, verminderen, afglijden.

ἡμέρας KN. 1. afzakken, afglijden, van de aarde van een bergheiling; fig. afzakken, aftrekken, gaan retireren; en zich in een gebogene houding verwijderen uit de tegenwoordigheid van een voornaam

persoon (vrg. αἰῶνας en ἡμέρας ἡμέρας). 2. schenkbord, schenkbord, presenteerblad (vrg. αἰῶνας).

— ἡμέρας iets op een schenkbord zetten; en ook iets van een schenkbord afzetten, afnemen en neêrzetten; een gebogene houding aannemen om zich te verwijderen. — ἡμέρας mv., en voor iemand zich verwijderen, terugtrekken, retireren. — ἡμέρας in een gebogene houding zich verwijderen, en terugtrekken, retireren (vrg. ἡμέρας).

ἡμέρας KN. afzakken, afglijden, van aarde (vrg. ἡμέρας ἡμέρας αἰῶνας αἰῶνας en αἰῶνας). — ἡμέρας ἡμέρας met uitgestrekte beenen op den grond gaan leggen. — ἡμέρας ἡμέρας zóo op den grond liggen.

αἰῶνας zva. ἡμέρας

αἰῶνας KN. oud, zoover versleten, dat het mooie er af is, halfsleten, van laken, tapijtgoed, een kleedingstuk, rijtuig, schilderwerk, enz. (vrg. ἡμέρας); ook gekreukeld, verformfaaid, verkneukeld; kneukelen.

αἰῶνας of αἰῶνας KN. naam van een boom en van zijn hout en vrucht, een kleine ronde vrucht met een fluweelachtige schil, een soort van αἰῶνας maar wat wranger van smaak. αἰῶνας αἰῶνας een fluweelen (fluweelachtige) huid. — αἰῶνας naam van een boom die op den langszed-boom gelijk is, en waarvan het hout wel eens tot meubel- en timmerhout, maar meest tot brandhout, gebruikt wordt. J.

αἰῶνας KI. van αἰῶνας en van αἰῶνας — ἡμέρας αἰῶνας zie bij αἰῶνας en ἡμέρας — ἡμέρας αἰῶνας αἰῶνας αἰῶνας αἰῶνας αἰῶνας en αἰῶνας αἰῶνας zie bij αἰῶνας en αἰῶνας

αἰῶνας zie αἰῶνας

αἰῶνας zie αἰῶνας — ἡμέρας zva. αἰῶνας — ἡμέρας αἰῶνας ook ἡμέρας in het vallen ergens op of tusschen blijven hangen (vrg. αἰῶνας).

αἰῶνας zie αἰῶνας

ἡμέρας zie bij αἰῶνας

ἡμέρας zie bij ἡμέρας

αἰῶνας en ἡμέρας zie bij αἰῶνας

ἡμέρας ἡμέρας en αἰῶνας αἰῶνας zie onder ἡμέρας

αἰῶνας en αἰῶνας αἰῶνας zie ἡμέρας

αἰῶνας of αἰῶνας 1. KW. zva. αἰῶνας αἰῶνας en αἰῶνας — 2. KN. met nauwkeurigheid en opletteud bekijken of nazien; met een lachend gezigt een

tris van een *Kliwon* (waarsch. van *κλίων*) zoodat het eig. beteekent, wat tot bloem verstrekt of wat gelijk een bloem is, daar die mantri's den luisterrijken stoet uitmaken van den hoofdamtenaar. *Vrg. դարդանոց*.

արյանի նյութ *zie bij անի նյութ*

արյանի նյութ *zie bij դանի նյութ*

արյան *zie bij անուան*

արյան եղ *zie արտառ եղ*

անի նյութ *kw. en k. ongeveer zva. արքան* en als wat mooijer woord voor *արդու* best, deugzaam, bijzonder goed; best in orde; het is best. — *անի նյութ* ongeveer *zva. արդարայ* — *անի նյութ* ongeveer *zva. արդարապատանի* — *անի նյութ* *zva. արդար եղ*

արյան ուր *zie bij անան*

անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ *անի նյութ անի նյութ* en *անի նյութ* *zie bij անի նյութ* — *անի նյութ* en *անի նյութ* *zie ben. անի նյութ անի նյութ անի նյութ* enz., *zie անի նյութ* — *անի նյութ* en *անի նյութ* *zie ben.*

անի նյութ en *անի նյութ* *ML. KN., անի նյութ* *kd., wasscher, bleeker, zva. անի նյութ* en *անի նյութ* *zva. անի նյութ* (*vrg. անի նյութ*). *անի նյութ* *անի նյութ անի նյութ* waschfabriek. *անի նյութ* ook wel *անի նյութ* *KN. speld; ook speld in het haar tot sierraad (Port. alfinete of alfenete).*

անի նյութ *zie անի նյութ*

անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ *KN. heet, zooals door de zon of door vuur; hitte; warm (in hooger graad dan անի նյութ); heet voor het gevoel bij aanraking, of ook inwendig door verhitting, verhit; heet door ontsteking, ontstoken; heet, verhittend, bv. van een geneesmiddel; gloeiend van het hart door hevige drift; zonnehitte, zonnearmte door zonnenschijn; fig. heilloos, onheil aanbrengend of meebrengend, van een mensch of van iets, zooals een paard, dat iemand bezit. անի նյութ of անի նյութ koorts, als een ziekte (vrg. անի նյութ). անի նյութ koorts, van gewone afloopende koorts, ook als ziekte. անի նյութ heillooze grond, daar niets goed op groeijen wil. անի նյութ wordt gezegd van een eenig overgebleven kind, waarvan al de*

broertjes of zusjes gestorven zijn, ook van een opgenomen wees, die onheil aanbrengt in huis. *անի նյութ* *անի նյութ* *nijdig, afgunstig, van iemand die een anders geluk niet velen kan (vrg. անի նյութ en անի նյութ).* — *անի նյութ անի նյութ of անի նյութ* *nijdig, afgunstig, van aard. անի նյութ անի նյութ* *driftig, oplopend, opvliegend (waarsch. verk. van անի նյութ).* *անի նյութ անի նյութ* *driftig, oplopend, van aard. — անի նյութ en gew. անի նյութ in անի նյութ gew. անի նյութ անի նյութ* *driftig (ongeduldig) maken, het hart van iemand als het ware heet maken of opstoken; ook անի նյութ անի նյութ* *driftig maken (անի նյութ pass.). անի նյութ* *zich driftig maken; driftig, van iemands taal. — անի նյութ* *iets warmen, verwarmen, eten opwarmen; fig. heet worden, de koorts krijgen; in vuur geraken, koortsachtig worden, zich heet of driftig maken, bv. in het spel; en zoo ook անի նյութ — անի նյութ* *nijd; ook aan de hitte van de zon blootgesteld zijn, van de hitte van de zon te lijden hebben. Zoo gew. անի նյութ* *ook al te heet.*

անի նյութ of անի նյութ *Holl. vonnis. անի նյութ անի նյութ of անի նյութ* *անի նյութ* *een geschreven vonnis.*

անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ *KN. benaming van een bijzonder fatsoen van krissen.*

անի նյութ *zie անի նյութ*

անի նյութ *kw. zva. անի նյութ անի նյութ անի նյութ անի նյութ անի նյութ* *անի նյութ en անի նյութ անի նյութ* *անի նյութ* (bloemen in goud gegraveerd. G.)

անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ en անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ en անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ en անի նյութ *zie bij անի նյութ*

անի նյութ *KN. gelofte (vrg. անի նյութ en անի նյութ); hei-*

lige belofte (erg. ἄνθη). — ἄνθη een gelofte doen.

ἄνθη zie bij ἄνθη

ἄνθη zie bij ἄνθη

ἄνθη of ἄνθη, kw. zva. ἄνθη of ἄνθη (erg. ἄνθη). ἄνθη zijn bediende. ἄνθη de strijdenden. ἄνθη de brief. ἄνθη de gebroeders.

ἄνθη kw. zva. ἄνθη

ἄνθη kn. het ergens vandaan komen van iemand of iets; de plaats daar iemand vandaan komt (van ἄνθη zie ἄνθη II.). ἄνθη waar kom je van daan? ἄνθη waar komt U vandaan? — ἄνθη tot iets strekken, verstrekken, dienen of dienstig zijn (erg. ἄνθη). — ἄνθη iemand iets verstrekken; aan iets, zooals een verzoek of een belofte, voldoen (erg. ἄνθη).

ἄνθη en ἄνθη zie bij ἄνθη

ἄνθη of beter ἄνθη Holl. pantje, pannetje. — ἄνθη kn. iets, de hoeveelheid van iets, bepalen; iets tot een bepaald doel bestemmen, afzonderen, gereed houden; een bepaald deel van het maal afzonderen voor den man, zooals de vrouw tegen elke maaltijd doet, daar de man gewoonlijk niet met het overige huisgezin eet. (Een ander zie bij ἄνθη). ἄνθη hij verstrekt hun voor vast voedsel en deksel. — ἄνθη voor iemand of iets een hoeveelheid, zaak of persoon vast stellen, bepalen, bestemmen, aanwijzen, toewijzen of afzonderen. ἄνθη er is al een dag voor bepaald. — ἄνθη iets bepalen, voor vast stellen, bestemmen, aanwijzen of afzonderen voor iemand of iets. — ἄνθη iets bepaalds, voor vast gesteld, bepaald aangewezen of bestemd; het door iemand bepaalde, vastgestelde; als iets bepaalds, bepaaldelijk, voor vast, eigenlijk; bepaald zeker, gewis; karakter, vaste aard of geaardheid, eigenaardigheid. ἄνθη bepaald getal aangewezen of iemand tot zijn dienst toegewezen personen. ἄνθη Hoogd. ganz bestimmt. ἄνθη bepaald, gewis.

ἄνθη kn. de bolvormige top van een berg; bolronde knop van Javaansche muziekinstrumenten, zooals een gong, daar op geslagen wordt; ook benaming

van een fatsoen van dak, een soort van ἄνθη, maar korter (erg. bij ἄνθη). ἄνθη een huis met zulk een dak. — ἄνθη overal met bulden, bultige puisten of gezwellen. — ἄνθη met een bolvormigen top, bulterig, een bult hebben; oppuilen.

ἄνθη kw. zva. ἄνθη vijf (Skr. pantja). ἄνθη vijf-en-twintig. ἄνθη de vijf nagels aan de vingers van Wrêkodârâ (Skr. pantjanakha, een dier met vijf teenen of klauwen). ἄνθη poët. benaming van de Pagêlaran. ἄνθη zva. ἄνθη ἄνθη ἄνθη naam van de pees aan den boog voor de pijl ἄνθη die van het haar van Kâmâsalah gevlochten was. ἄνθη naam van de schelptrumpet van Krêsnâ (Skr. Pântjadjanya, van Pantjadjana, eign. van een demon, uit wiens beenderen die schelp gemaakt zou zijn). ἄνθη benaming van de vijf zonen van Droepadi bij de vijf Paṇḍavâs (Skr. pantjakœmâra, de vijf prinsen). ἄνθη hetz., en eign. van den zoon van Joedistirâ en Droepadi, anders genoemd ἄνθη (Skr. pantjabâla, de vijf kinderen, en ἄνθη is een verb. van het Skr. adwitija, onvergelykelijk). ἄνθη kn. de leden van het dorpsbestuur behalven het dorps hoofd (eig. de vijf ouden. Erg. ἄνθη). ἄνθη zie bij ἄνθη en andere met ἄνθη aanvangende woorden, zie ben. — ἄνθη tot vijf maken, in vijven verdeelen. (Een ander zie beneden).

ἄνθη kn.; ἄνθη iets verhinderen, beletten, verijdelen; iemand van zijn voornemen afbrengen. (Een ander zie bij ἄνθη). — ἄνθη verhinderd raken of geraakt.

ἄνθη zie bij ἄνθη

ἄνθη kn. het opbuilen, bv. van het voorhoofd door een sloot. — ἄνθη opbuilen, een buil hebben of krijgen.

ἄνθη kn. de rigting van iets in een rechte lijn naar iets toe, bv. naar het zuiden, en naar beneden (erg. ἄνθη); de regt naar beneden groeiende penwortel van een boom (erg. ἄνθη); de stamvader van een geslacht; linie van afstamming, sv. ἄνθη de mannelijke linie; (ook zva. ἄνθη)

als pānakawan dienen, gaan dienen, of zijn dienst aanbieden; ook nederige uitdrukking voor een meisje of vrouw van hoogen rang ten huwelijk vragen (verg. රාමුණි බිජු බාණි).

අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු zie അනුරාධපුරයානු
අනුරාධපුරයානු zie bij අනුරාධපුරයානු

අනුරාධපුරයානු kw. zva. අනුරාධපුරයානු of අනුරාධපුරයානු (verg. අනුරාධපුරයානු).

අනුරාධපුරයානු KN. naam van een plat horretje van bamboe om de vezels van de geslagen boomwol, door die met den wijsvinger tegen dat houtje te drukken, uit te pluizen en uit te rekken, om er wat gelijke rigting aan te geven (verg. අනුරාධපුරයානු). — අනුරාධපුරයානු boomwol met een අනුරාධපුරයානු kammen (waarop dan අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු volgen); fig. het hart (verstand) beschaven; (iets nauwkeurig nagaan, uitpluizen. G.). — අනුරාධපුරයානු het eerste kammen van boomwol; het beschaven van het hart (verstand).

අනුරාධපුරයානු K., zie අනුරාධපුරයානු

අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු zie bij අනුරාධපුරයානු

අනුරාධපුරයානු kw. zva. අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු en dus zva. අනුරාධපුරයානු (zie bij අනුරාධපුරයානු). අනුරාධපුරයානු niet anders; zonder wedergá. අනුරාධපුරයානු het lijkt (of leek) wel; als of; en අනුරාධපුරයානු wel lijken; bv. අනුරාධපුරයානු අනුරාධපුරයානු; hij lijkt wel Batârâ Bajoe; het is alsof hij Batârâ Bajoe is. (Het schijnt eig. een gelijkheid met (of niettegenstaande) eenig verschil te beteekenen, gelijk ons alsof en als het ware; doch verg. අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු). — අනුරාධපුරයානු අනුරාධපුරයානු enz., zie bij අනුරාධපුරයානු

අනුරාධපුරයානු kw. zva. අනුරාධපුරයානු අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු (van අනුරාධපුරයානු අනුරාධපුරයානු). (KN. 1. het vermogen om te zien. 2. gedachte, begeerte, verlangen. G.).

අනුරාධපුරයානු KN.; අනුරාධපුරයානු of අනුරාධපුරයානු iemand alleen het werk van velen laten doen, hem alleen laten zwoegen, met vrijlating van anderen. — අනුරාධපුරයානු er alleen voor staan, alleen overgebleven, voor een arbeid.

අනුරාධපුරයානු KN. het onrustig, bang of angstig her- en derwaarts zien; bange onrust van het hart. — අනුරාධපුරයානු of අනුරාධපුරයානු onrustig, bang of angstig de oogen heen en weer laten gaan.

අනුරාධපුරයානු zie bij අනුරාධපුරයානු

අනුරාධපුරයානු zie bij අනුරාධපුරයානු

අනුරාධපුරයානු zva. අනුරාධපුරයානු

අනුරාධපුරයානු KN. gezwollen, opgezwollen, van de oogen, van wild vleesch in een wond, en van een kēmiri met twee pitten; boven den rand staan, van den inhoud van een vat; ook naam van den bloem van de අනුරාධපුරයානු — අනුරාධපුරයානු gezwollen, opgezwollen zijn; boven den rand staan.

අනුරාධපුරයානු KN. het aanvliegen, slaan en kloppen van vechtende hauen; fig. debat. අනුරාධපුරයානු het debatteren van pleitenden. අනුරාධපුරයානු iemand laten debatteren met zijn tegenpartij. — අනුරාධපුරයානු zijn tegenpartij aanvliegen. — අනුරාධපුරයානු mv.

අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු zva. අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු
අනුරාධපුරයානු zie අනුරාධපුරයානු

අනුරාධපුරයානු KN. het strak, zonder blikken, openstaan van de oogen, bv. van een doode (verg. අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු). — අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු strak, van de oogen. අනුරාධපුරයානු අනුරාධපුරයානු hij ziet je met strakke oogen aan zonder blikken, hij blik of bloost niet.

අනුරාධපුරයානු අනුරාධපුරයානු enz., zva. අනුරාධපුරයානු
enz.

අනුරාධපුරයානු kw. zva. අනුරාධපුරයානු ook in een figuurlijken zin.

අනුරාධපුරයානු අනුරාධපුරයානු අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු zie onder අනුරාධපුරයානු

අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු zie onder අනුරාධපුරයානු

අනුරාධපුරයානු KN.; අනුරාධපුරයානු op iemand of iets de oogen gerigt houden, iemand of iets in het oog houden; iemand aanzien, aankijken; iets beschouwen (verg. අනුරාධපුරයානු අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු). — අනුරාධපුරයානු de oogen naar iets rigten, op iets vestigen; iemand de oogen gerigt doen houden naar iets. — අනුරාධපුරයානු het aankijken, beschouwen, enz. — අනුරාධපුරයානු de afstand zoover als het gezigt reikt; en iets of iemand daar men het oog op gevestigd heeft, wat iemand in of op het oog heeft. Zoo ook අනුරාධපුරයානු (verg. අනුරාධපුරයානු). අනුරාධපුරයානු අනුරාධපුරයානු spr.

අනුරාධපුරයානු K., zie අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු — අනුරාධපුරයානු අනුරාධපුරයානු en අනුරාධපුරයානු zie bij අනුරාධපුරයානු

අනුරාධපුරයානු KN. waar iemand het oog op gerigt heeft als doel, waarnaar hij streeft of wat hij zoekt te bereiken (verg. අනුරාධපුරයානු අනුරාධපුරයානු). — අනුරාධපුරයානු op iets als doel, daar men naar streeft of dat men zoekt te bereiken, het oog gerigt houden; regt op een plaats aanhouden; naar iets streven; op iets al ziju aandacht gevestigd hebben, aan iets onverdeeld zich

արկնայ. K., *zie* արկայ
 արկնայ. K., *zie* *bij* տնն II.
 արկնայ. KN. jonge, nog heel kleine vrucht, *van vele vruchtsoorten* (erg. արկնայ).
 արկնայ *of* արկնայ *en* արկնայ *enz.*, *zie* *bij* անայ
 արկ. KW., *zie* արկնայ
 արկնայ. *zie* *bij* դարմայ
 արկնայ. KN.; անարկնայ. *gestuit, opgestopt, bv. een beekje door steenen.*
 արկնայ. KW. *voor* աննոս (erg. արկնայ).
 արկնայ. *zie* *bij* արկնայ
 արկնայ. KN. penseel (Skr. *toeli*, penseel. PK.).
 արկնայ. *zie* *bij* դարմայ
 արկնայ. KW. *zwa.* արկնայ (erg. արկնայ). — արկնայ *iets* regt in de hoogte houden *of* steken, *zoals zijn hand of handen; een pick of geweer* in den arm houden.
 արկնայ. *eig. van den tweeden zoon van Abiāsā, den vader den Paulāwās, ook արկնայ. աննայ. genoemd* (Skr. *Pādāve*).
 արկնայ. I. KW. werk; daad; werkman, kuustenaar (*het wordt verklaard door արկնայ en աննայ* erg. արկնայ). *eig.* werkman, *Lat.* faber, *van* արկնայ *zwa.* արկնայ *maken; erg.* աննայ (PK.). 2. KN. smid, ijzersmid; smeden, als smid werkzaam zijn. — արկնայ *iets* smeden. — արկնայ. *smederij.* — անարկնայ. *de woning van een smid.*
 արկնայ. KN. *naar iets* gelijkend, gelijk als (erg. աննայ *en* աննայ). անարկնայ. *gelijk zijn als.* — աննայ *of* աննայ *zich* gelijk maken aan *een ander*, *het* gelijkend voorkomen aannemen *van een ander*, *door gelijke kleeding, nagebootste houding, manieren, enz.; iets* gelijk maken aan *iets anders; aan iets* de gelijkende gedaante geven *van iets* (erg. աննայ); *iemand of iets* als gelijk beschouwen *met iemand of iets anders.* աննայ. *de* vermoede. աննայ. *de* als Vorst vermoede. աննայ. *als een in de gedaante van een mensch* gebeeldhouwde diamant. — աննայ. *het* zich gelijk maken, *enz.* աննայ. *mijn spelen voor visscher.*
 արկնայ. X., աննայ. K., dubbeld, tweemaal (*voor աննայ van դարմայ, bv. դարմայ. աննայ* dubbel

schuldig; աննայ. *dubbel armzalig.* — աննայ. (*voor աննայ*) *en gew.* աննայ. N., աննայ. K., tweemaal; ten tweeden; de (*of* het) tweede. աննայ. աննայ. աննայ. *ten* tweeden. — աննայ. X., աննայ. *of* աննայ. K., verdubbelen, *voor* de tweede keer doen, herhalen, hervatten, *iemand* een tweeden slag toebrengen. դարմայ. դարմայ. դարմայ. (*of* *bij* verk. դարմայ. աննայ) աննայ. *het* zal niet overgedaan behoeven te worden, *het* zal ineens goed zijn. աննայ. դարմայ. X., աննայ. աննայ. *spr.* *ergens* tweemaal over doen *of* moeten doen. աննայ. աննայ. *laat* het niet overgedaan behoeven te worden! *maak* het in eens goed af! — աննայ. աննայ. *iets* verdubbelen, *nog eens* overdoen, *voor* de tweede maal doen; *iemand iets* herhalen, *een* tweede beurt geven. — աննայ. աննայ. աննայ. *iemand iets* *voor* de tweede keer laten doen; *voor iemand of iets* nog een beurt vragen. — աննայ. աննայ. KN. *op* nieuw gebatikt goed.
 արկնայ. KN.; արկնայ. *de* handen *op of* boven het hoofd houden, *een wijze van* hooge eerbiedbetuiging; *iets, zoals een vorstelijke brief, die een bode ontvangt of brengt*, tot bewijs van hoogen eerbied boven het hoofd houden; *iemand of iets* ten hoogsten eerbiedigen; *een vorstelijke last* allereerbiedigst volvoeren (erg. արկնայ. աննայ. աննայ. *en* արկնայ). արկնայ. արկնայ. *iemand, zoals zijn Vorst*, hoog en heilig eeren; *iets* op den hoogsten prijs stellen. աննայ. աննայ. *met* den hoogsten eerbied! *met* het hoogste respect! (*Uwe allergehoorzaamste dienaar!*) աննայ. *een naam van Batārā Goeroe.* — աննայ. *het* houden van de handen boven het hoofd, *enz.* — արկնայ. *of* արկնայ. *voorwerp* van de hoogste vereering, *van een persoon, plaats of ander voorwerp, zoals een oude kris of oude dikke boom; de plaats in of bij een dorp of wijk, waar de bewoners heengaan om hun offers te brengen of offermalen te houden.*
 արկնայ. KN. paal, *of* in den grond gestoken stok, om vaartuigen aan vast te leggen; meerpaal. աննայ. *aan* een paal vastgelegd liggen. — արկնայ. աննայ. *een vaartuig* vastleggen. J.
 արկնայ. I. KI. *van* աննայ *en* աննայ (*zie* *bij* աննայ).

— Բնական և արհեստականք և, *zie bij անձն և անողորմություն* կլ., *zie bij անձն և անողորմություն* of *անողորմություն* *bij անձն* — II. Բնական և անողորմականք և. *van անողորմություն և անողորմություն* — III. կ. *van անողորմություն և անողորմություն* *van անողորմություն* — IV. կ. *van անողորմություն* *bv. անողորմություն* *zva. անողորմություն* wisseling van maand, *als een maand ten einde is en een andere begint.*

Կրկն. կ. *goede, vertrouwde kennis zijn of worden met iemand, meer vertrouwd en intiem dan անողորմություն և անողորմություն* — Կրկնություն *iemand in goede en vertrouwde kennis brengen met iemand.*

Կրկնություն. կ. palmkool, het kroonhart van kokos- en palmboomen, ook van pisangstruiken en pandan; ook de punt of het week, zoetachtig gedeelte van de buitenschil van een jonge kokosnoot (անողորմություն). — Կրկնություն *uit iets de palmkool snijden; een kokosboom of dergelijke de kroon afkappen.*

Կրկնություն. կ. pandanus, naam van een soort van aloë, die langs de wegen staat en tot omheining dient. Կրկնություն և Կրկնություն և Կրկնություն *soorten van pandanus. Կրկնություն of Կրկնություն* *naam van een heestergewas van een voet of drie hoog, waarvan de eenigzins welriekende bladen, fijn gesneden, onder bloemen gemengd worden. Կրկնություն* *naam van een soort van zijden stof.*

Կրկնություն *zie bij անողորմություն*

Կրկնություն *zie bij Կրկնություն*

Կրկնություն կ. *zva. Կրկնություն* — Կրկնություն (of անողորմություն) Կրկնություն *zva. Կրկնություն և Կրկնություն* J.

Կրկնություն կ. *zonder iets toe te geven, zonder անողորմություն van een ruiling; zonder անողորմություն, անողորմություն և անողորմություն trouwen. — Կրկնություն անողորմություն iets zonder toegift voor iets anders geven.*

Կրկնություն կ. *met de terugkeer van dezelfde tijd; over, om. Կրկնություն անողորմություն անողորմություն of անողորմություն* *vandaag over acht dagen. Կրկնություն անողորմություն over acht dagen, of om de acht dagen. Կրկնություն անողորմություն om de maand, en over een jaar. Կրկնություն անողորմություն over tien dagen, of om de tien dagen. Կրկնություն անողորմություն* *elken avond. Կրկնություն անողորմություն* *elken Zaterdag; ook Zaterdag over 8 dagen; en een week lang, van Zaterdag tot Zaterdag. Կրկնություն անողորմություն* *Woensdag over acht dagen.*

Կրկնություն անողորմություն անողորմություն անողորմություն անողորմություն *tegen aanstaanden Woensdag over acht dagen. Կրկնություն անողորմություն* *om de hoeveelste tijd? — Կրկնություն* *1. een ringetje onder om het gevest van een kris. 2. Կրկնություն of Կրկնություն* *een offerhande doen van een overledene op den eersten verjaardag van zijn overlijden. Կրկնություն անողորմություն* *hetzelfde op den tweeden verjaardag (volgens G. elke acht jaar. Een ander Կրկնություն* *zie bij անողորմություն). — Կրկնություն անողորմություն* *1. voor een overledene een offerhande doen een jaar na zijn overlijden. 2. iemand of iets aantreffen (verg. Կրկնություն).*

Կրկնություն 1. N., Կրկնություն կ., *metalen overtrek van een krisscheë (nam. van de անողորմություն van een անողորմություն).* 2. կ. *een soort van schildpad, waarvan de dunne schaal aan de ribben vast zit. — Կրկնություն անողորմություն* *N., Կրկնություն of Կրկնություն* *կ., met een metalen overtrek, van een kris.*

Կրկնություն կ., Կրկնություն of Կրկնություն կլ., *schouder, schouders. — Կրկնություն iets op het schouder dragen; en op het schouder van iemand met de hand leunend.*

Կրկնություն կ. *kort; en laag (verg. Կրկնություն և Կրկնություն).* Կրկնություն և Կրկնություն *karig, van een aanzienlijke (verg. Կրկնություն bij անողորմություն).* Կրկնություն of Կրկնություն *op zijn laagst, voor op zijn minst (verg. Կրկնություն).* Կրկնություն և Կրկնություն *bijzonder lage soort van pisangstruik, waarvan stam en vruchten veel op de Կրկնություն gelijken.*

Կրկնություն կ. *verblijf, logies, intrek; ook voor woning van een gering man en nederige benaming van iemands eigen woning (verg. Կրկնություն և Կրկնություն); ergens zijn thuis hebben; ook afdeeling, hoop, hoopje of vakje, bij verdeelingen (Grondwoord Կրկնություն).* Կրկնություն և Կրկնություն *woning tot logies, bv. van santris bij een priesterschool. Կրկնություն և Կրկնություն* *zie bij անողորմություն — Կրկնություն* *logeren, inwonen, bij iemand; zitten blijven, niet toe- of voortstroomen, van water in een waterleiding (verg. Կրկնություն).* — Կրկնություն *bij iemand logeren. — Կրկնություն անողորմություն* *iemand logeren; iemand ergens logeren of logies geven. — Կրկնություն of Կրկնություն* *plaats daar men logeert of om te logeren, herberg, tijde-*

lijke verblijfplaats, logeerkamer (verg. အသံကြာမာ
တူ့ en အာရုဗ္ဗာတူ့). မာဂ္ဂိကိညာနာမာရီ
မိတာဝါ နာမာ van een wijk aan de noordelijke
grens van de hoofdplaats van Soerakarta, waar de
regenten van de Mántjâ-nâgârá vroeger hun ver-
blijf hadden, als zij op de hoofdplaats waren.

မာဂ္ဂိကိညာ KN.; မာဂ္ဂိကိညာ met een knobbeltje,
van de keel (een onaangenaam gevoel als van een
knobbeltje in de keel hebben); ook fig. van het
hart, als men een onaangename bejegening niet
goed slikken kan (verg. မိတ္တူကွဲညာ).

မိတ္တူကိညာ KN. kleine knobbel of bult (verg. မိတ္တူ
ကွဲညာ). — မိတ္တူကိညာ zva. မိတ္တူကွဲညာ maar
van kleiner knobbel of bult.

မိတ္တူကွဲညာ KN. ronde verhevenheid, knobbel, bult,
hobbel (verg. မိတ္တူကိညာ မာဂ္ဂိကိညာ en မာဂ္ဂ
တူ့). — မိတ္တူကွဲညာ met een bult of bulten,
met hobbels, knobbelig. မိတ္တူကွဲညာကွဲညာ hob-
belig.

မိတ္တူကွဲညာတူ့ en မိတ္တူကွဲညာတူ့ zva. မိ
တ္တူကွဲညာ en မိတ္တူကွဲညာ

မိတ္တူကွဲညာ မိတ္တူကွဲညာ မိတ္တူကွဲညာ မိတ္တူကွဲညာ
enz., K., zie မာဂ္ဂတူ့ မာဂ္ဂတူ့ en မာဂ္ဂတူ့ Het
wordt ook wel als KI. voor မာဂ္ဂတူ့ gebruikt.

မာဂ္ဂတူ့ KN. aangezuiverd, geheel afbetaald; aan-
zuivering; van een aftebetlene schuld (verg. မာ
ဂ္ဂတူ့). — မာဂ္ဂတူ့ een schuld geheel afbetalen,
aldoen, het achterstallige er van aanzuiveren.

မာဂ္ဂတူ့ မာဂ္ဂတူ့ မာဂ္ဂတူ့ မာဂ္ဂတူ့ မာဂ္ဂတူ့
enz., KI., zie မာဂ္ဂတူ့ မာဂ္ဂတူ့ en မာဂ္ဂတူ့ Het
wordt ook wel als KI. voor မာဂ္ဂတူ့ en မာဂ္ဂတူ့
gebruikt.

မာဂ္ဂိကိညာ KN. iemand die zijn geest bezig houdt met
geestelijke (niet wereldsche) en bovenzinnelijke za-
ken; geestelijke, leeraar; asceet, kluizenaar (Skr.
pândita); als Tj. Sengk. zeven. — မာဂ္ဂိကိညာ als
pandiet leven, pandiet zijn. မာဂ္ဂိကိညာကိညာ
als pandiet geëerde Vorst. မာဂ္ဂိကိညာကိညာ
van aard (van gemoed) als iemand die als pandiet
geëerd wordt. — မာဂ္ဂိကိညာကိညာ de waardigheid
van een pandiet.

မာဂ္ဂိကိညာ KN. tot aan den grond of bodem; vlak bij
den grond af (verg. မာဂ္ဂိကိညာ မာဂ္ဂိကိညာ en မာဂ္ဂိ
ကိညာ). — မာဂ္ဂိကိညာ gelijk bij den grond of bij den
wortel af, gelijk af, bv. afgehakt, afgesneden, af-

geknipt of afgeschoren; iets gelijkaf snijden, sche-
ren, enz. — မာဂ္ဂိကိညာကိညာ gelijk bij den grond
genomen, gesneden of gevonden (bv. van obi, in
tegenstelling van မာဂ္ဂိကိညာကိညာ).

မာဂ္ဂိကိညာ KN. geheel (of alles) op of weg, zoodat er
niets of niemand van over is (verg. မာဂ္ဂိကိညာ). မာ
ဂ္ဂိကိညာကိညာ alles opgegeten. — မာဂ္ဂိကိညာကိညာ
iets, bv. zijn bezittingen, geheel opmaken (verg. မာ
ဂ္ဂိကိညာကိညာ 2).

မိတ္တူကွဲညာ zva. မိတ္တူကွဲညာကိညာ မိတ္တူကွဲ
ညာ overal als bulten uitsteken of zich vertoonen.

မိတ္တူကွဲညာကိညာ KN.; မိတ္တူကွဲညာကိညာ als een
bult of ronde verhevenheid uitsteken of zich ver-
toon, zoodat iets diks onder een kleed of in den
zak (verg. မိတ္တူကွဲညာ မိတ္တူကွဲညာ en မိတ္တူ
ကွဲညာကိညာ); fig. het hoofd opsteken, de overhand
hebben. မိတ္တူကွဲညာကိညာကိညာ met bulten
en verhevenheden.

မာဂ္ဂိကိညာ KN. geslachtsnaam van de (vijf) zonen van
Paudoe (Skr. Pândawa, van မာဂ္ဂိ); als Tj.
Sengk. vijf; en algemeene benaming van een kris
met vijf bogten of golvingen van het lemmer.

မာဂ္ဂိကိညာကိညာ KN.; မာဂ္ဂိကိညာကိညာကိညာကိညာ zva.
မိတ္တူကွဲညာကိညာ J. — မာဂ္ဂိကိညာကိညာကိညာ de
haarwring met den hoofddoek sluitend omwonden
hebben of dragen, zoodat de vorm van de haar-
wring te zien is.

မာဂ္ဂိကိညာ KN.; မာဂ္ဂိကိညာ KD., in poëzie en oorspronk-
lijk မာဂ္ဂိကိညာ een van alle kanten open, op pila-
ren (zie bij မာဂ္ဂိကိညာ I.) rustend, gebouw vóór' het
huis van Javaansche hoofden en inlandsche groot-
ten, waar mannelijke gasten ontvangen worden (Skr.
mandapa, een open gebouw of hal; gaanderij,
veranda, paviljoen). မာဂ္ဂိကိညာကိညာကိညာ de
grootte pandápá in de kraton. မာဂ္ဂိကိညာကိညာ
of မာဂ္ဂိကိညာကိညာ een kleiner, die tot eetzaal dient.

— မာဂ္ဂိကိညာ zich in een pandápá bevinden of naar
een pandápá begeven. — မာဂ္ဂိကိညာကိညာ of မာဂ္ဂိကိ
ညာကိညာ KN. een bijzondere deftige wijze van gang of

tred, waarmee een staatsdienaar den Vorst nadert,
wanneer deze in zijn pandápá gezeten is, en waar-
bij de handen met opgestoken duimen vóór het lijf
gehouden worden; een statige, wiegelende, half
tandakkende tred van de gaudeks, als zij na een
tjiggergevecht naar de hokken van de tijgers, die

afgemaakt moeten worden, gaan om het stroo in brand te steken, en dan weer terugtreden; ook een statige tred van een daarop gedresseerd paard, waarbij het de voorpooten beurtelings fier optilt en vooruitbrengt. — արդյունքը արդյունքը of արդյունքը met zulk een tred gaan.

արդյունքը K.D., zie արդյունքը

արդյունքը en արդյունքը K., zie արդյունքը

արդյունքը 1. KW. zva. արդյունքը — 2. KN. een stapel klipsteen van vier kubieke voeten (misschien van արդյունքը). — արդյունքը op zulk een stapel zitten. — արդյունքը mv. — արդյունքը aan zulke stapels, stapelsgewijze. J.

արդյունքը KN. het in of onder den grond zitten, bv. van een paal (vrg. արդյունքը); in hinderlaag verscholen, van krijgsvolk; iemands familiebegraafplaats, eigen grafstede (vrg. արդյունքը De grondvorm is արդյունքը). արդյունքը in hinderlaag verscholen krijgsvolk; en in een hinderlaag zich legeren. — արդյունքը iets, zooals een schat, onder den grond begraven; krijgsvolk in hinderlaag leggen; ook, en dan արդյունքը en արդյունքը դատ K.I., iemand, of iemands lijk of gebeente, begraven, ter aarde bestellen. արդյունքը (of արդյունքը) spr. zijn waren rang verholten houden door zich als knecht of onderdaan voor te doen, van een aanzienlijke. արդյունքը ook wel արդյունքը արդյունքը aardvruchten. արդյունքը (of արդյունքը) արդյունքը spr. — արդյունքը ergens iets begraven; iemand iets (zooals een արդյունքը) onder den grond begraven; ook, en dan արդյունքը K.I., ergens iemand of een lijk begraven. — արդյունքը iets dat onder den grond begraven of in hinderlaag verborgen is. արդյունքը արդյունքը begraven schat. արդյունքը արդյունքը verborgen vergif, naam van een slecht teeken in het haar van paarden; wordt ook gezegd van een vrouw, waarvan de man gestorven is, terwijl zij zwanger was, en die men niet gaarne tot vrouw neemt. — արդյունքը het begraven, enz.

արդյունքը Holl. fundament (vrg. արդյունքը en արդյունքը).

արդյունքը KW. zva. արդյունքը roer, stuur; KN. opzigtger, die het stuur of bestuur heeft, bij een werk. արդյունքը դրդյունքը het bootsvolk (vrg. արդյունքը). — արդյունքը over iets het opzigt en bestuur houden.

արդյունքը KN. de vrucht van de pandan. արդյունքը արդյունքը spr.

արդյունքը արդյունքը արդյունքը արդյունքը of արդյունքը արդյունքը zva. արդյունքը արդյունքը enz.

արդյունքը KN. soort van soep van sijn gehakt vleesch of visch. — արդյունքը pinđang koken; iets tot pinđang bereiden.

արդյունքը KN. 1. verk. van արդյունքը — 2. արդյունքը of արդյունքը klein heuveltje, hoop aarde; witte mierehoop, hoop van door de witte mieren boven hun nest opgegraven aarde (van արդյունքը en vrg. արդյունքը).

արդյունքը KN. naam van een grof grassoort, dat in de bosschen groeit.

դարդյունքը KN.; դարդյունքը iets of iemand met één of beide armen omvatten en zoo dragen; zijn bruid met beide armen om de heupen vatten en zoo het huis indragen, een plegtigheid bij het trouwen (vrg. արդյունքը en արդյունքը). դարդյունքը դարդյունքը iemand in één of beide armen pakken en dragen op een wijze die als wat ongemanieerd beschouwd wordt). — դարդյունքը iemand, of zijn vrouw, kind en goederen, naar een nieuw verblijf voeren of afhalen; iemand bij zich in huis halen. — դարդյունքը wie of wat in den arm of de armen meegevoerd wordt; ook fig. — արդյունքը արդյունքը spr.

արդյունքը KW. zva. արդյունքը KN. benaming van een militairen rang bij de oude Javanen. արդյունքը titel van een afstammeling van den Vorst als hij een militairen rang bekleedt. արդյունքը (of արդյունքը) արդյունքը eign. van een om zijn ridderlijke liefdesavonturen beroemden prins, zoon van den Vorst van Djenggala. — արդյունքը zie bij արդյունքը

դարդյունքը en դարդյունքը zie դարդյունքը

դարդյունքը KN. zak waarin de medicamentzakjes te zamen bewaard worden; (ook een geldzak. G.). արդյունքը spr. benaming van de արդյունքը, wanneer de bruid of bruidegom het jongste kind is, omdat daarbij een դարդյունքը gevoegd wordt. արդյունքը spr.

արդյունքը KN. godspenning, wat men vooruitgeeft tot onderpand van een overeenkomst, zooals koop of verhuring. արդյունքը of արդյունքը

— Կրկնություն 1. կա. hoogte, verhevenheid. ա
 անսովորությունը շա. անսովորություն — 2. կա.
 geschenk aan een meerdere als huldebewijs.

անցի կա. zeeschildpad (erg. անցիկությունը և անցի
 անցի). Բնական անցիկությունը een schildpadde
 կամ.

անցիկությունը կա., zie bij անցիկությունը

անցիկությունը կա.; անցիկությունը met gebogene knie-
 en langzaam gaan, uit eerbied voor een meerdere.
 անանցիկությունը hetzelfde van velen.

անցիկությունը և անցիկությունը zie bij անցիկությունը

անցիկությունը կա. indruksel, denk; door drukking ge-
 kneusd; een indruksel krijgen (erg. անցիկությունը).

անանցիկությունը և անանցիկությունը

անցիկությունը zie bij անցիկությունը

անանցիկությունը կա. een uitspringend of uitstekend
 gedeelte aan de buitenkant van iets, bv. een uit-
 springende hoek aan de grenzen van een dorp, de
 uitstekende stukken van een kozijn, die in den
 muur gemetseld worden, een tegen een muur tot
 steun gemetselde beer.

անանցիկությունը կա. het nemen van iets van een ander. —
 անանցիկությունը iets van een ander nemen of wegnemen,
 շա. անանցիկությունը

անցիկությունը կա. stamper of stampertje om iets in een mor-
 tier fijn te wrijven. — անցիկությունը շա. անցիկությունը
 շա. անցիկությունը

անանցիկությունը կա. troep, groep, hoop (van gelijke dingen
 bij elkander), kudde, bende (erg. անանցիկությունը).

անանցիկությունը een troep, enz. — անանցիկությունը groepe-
 ren; in troepen, groepen, hoopen, kudden of ben-
 den verdeelen; iemand bij een troep indeelen, in
 een troep opnemen. անանցիկությունը in verschil-
 lende, afzonderlijke troepen, enz., verdeelen. անանցիկությունը
 անանցիկությունը iemand opnemen onder zijn gemalinnen.
 — անանցիկությունը of անանցիկությունը in een troep of troe-
 pen, troepsgewijze; ook troep, kudde. անանցիկությունը
 անանցիկությունը een kudde geiten. անանցիկությունը een groep.
 անանցիկությունը անանցիկությունը in twee troepen.

անանցիկությունը կա. 1. շա. անանցիկությունը 2. ruim, opgeruimd, op-
 gevrolijkt, van het hart (erg. անանցիկությունը և անանցիկությունը).

— անանցիկությունը 1. շա. անանցիկությունը uitbreiden, bv. een
 soort van gewas door voortteeling. 2. ruim, bv. ruim
 zitten, van menschen, en ruim staan, van planten.

անանցիկությունը շա. անանցիկությունը

անանցիկությունը և անանցիկությունը zie անանցիկությունը

անանցիկությունը կա. het poezelig dik zijn, bv. van dikke
 vingers of de borsten van een vrouw (erg. անանցիկությունը
 անանցիկությունը). — անանցիկությունը և անանցիկությունը
 անանցիկությունը poezelig (erg. անանցիկությունը). անանցիկությունը
 անանցիկությունը spr.

անանցիկությունը և անանցիկությունը zie անանցիկությունը

անանցիկությունը կա. een hoogte, bergachtige hoogte, heu-
 veltje, lager dan անանցիկությունը grooter dan անանցիկությունը
 ook de top van een berg, շա. անանցիկությունը (erg. անանցիկությունը
 անանցիկությունը). — անանցիկությունը een bergachtige hoogte
 in het algemeen, berghoogte. — անանցիկությունը gelijk
 een heuveltje, zich als een heuveltje verheffen; fig.
 van het hart, opzwellen van trotsche blijdschap
 (een ander zie bij անանցիկությունը). անանցիկությունը
 zich verheffen, zooals van een bergheuvel, bv. անանցիկությունը
 անանցիկությունը և անանցիկությունը

անանցիկությունը և անանցիկությունը և անանցիկությունը և անանցիկությունը
 անանցիկությունը և անանցիկությունը կա. dik, van vleeschige ge-
 deellen van het lichaam. անանցիկությունը ook շա.
 անանցիկությունը van het hart. անանցիկությունը ook
 naam van de hoofdplaats van Bangka: Muntok. անանցիկությունը
 անանցիկությունը (of անանցիկությունը) de borst van
 gevogelte en slagvee, als dat gedeelte daar het
 dikste vleesch aan zit; borststuk; ook անանցիկությունը
 անանցիկությունը of անանցիկությունը շա. անանցիկությունը
 անանցիկությունը spr.

անանցիկությունը և անանցիկությունը շա. անանցիկությունը և անանցիկությունը
 անանցիկությունը

անանցիկությունը և անանցիկությունը կա.; անանցիկությունը ineens zich
 vertoonen, van een onverwachte ontmoeting; bv.
 անանցիկությունը անանցիկությունը van een krokodil. —
 անանցիկությունը անանցիկությունը iemand of een beest ergens
 aantreffen of ontmoeten, waar men het niet gedacht
 zou hebben.

անանցիկությունը կա. 1. klein bloemknopje. 2. (անանցիկությունը կա.)
 tepel, speen, van een borst (erg. անանցիկությունը և անանցիկությունը
 անանցիկությունը). — անանցիկությունը als een tepeltje; klein
 knopje, klein puistje; een klein knopje zijn, van
 een bloem; de tepel van een vrouw tusschen de vin-
 gers houden en daarmee spelen. անանցիկությունը
 անանցիկությունը hij wordt kleinmoedig, het hart krimpt hem
 in het lijf. — անանցիկությունը overal met kleine
 knopjes, puistjes of knobbeltjes; in kleine knopjes,
 enz., op een kleine afstand van elkander hangen,
 zooals pluisknopjes aan franjes.

Աղտոյր **KN.** knobbel (*erg.* Արլիւնք *en* Արլիւնքսնք). արեւնալոյր *een* soort van *sáté* in de vorm van een bolletje, van gehakt vleesch met klapper, suiker en specerijen. Արլիւնքոյր knobbelneus, neus in de vorm van een knobbel. *Zulk een neus heeft een persoon bij de արնդանդն een bediende, die daarom Արլոնք heet.* — Արլոնքսնք *zva.* Արլոնքսնք *maar van wat grooter voorwerpen.*

Արլոնքոյր **KN.** een wat dikke knop, zoals van een deurslot of wandelstok, en elke ronde knopvormige dikte of knobbel, zoals een knoop in de punt van een zakdoek (*erg.* Արլոնք *en* Արլոնքդառնոյր). — Արլոնքոյր als een wat dikke knop zijn, zulk een knop of knobbel hebben, met wat dikke knoppen ergens op of aan zitten. — Արլոնքոյր *overal met knoppen of knobbels.*

Արլոնքոյր **KN.** opgeblazen, overmoedig, van een jonge of iemand, die veel meer meent of zegt te kunnen of te wezen, dan hij werkelijk kan of is. Արլոնքոյր Արլոնքոյր *opgeblazen en overmoedig.* — Արլոնքոյր *zich als Արլոնքոյր gedragen.*

Արլոնքոյր **KN.** omgestrengeld of door elkander gestrengeld of gewikkeld. Արլոնքոյր *overal verwickeld en door elkander gestrengeld, zoodat men het een van het ander niet meer onderscheiden kan.* — Արլոնքոյր *zich omstrengelen; door elkander gestrengeld, gewikkeld of gekroukeld.*

Արլոնքոյր of Արլոնքոյր **KN.** ingedrukt, van weeke en elastieke voorwerpen, zoals de buik door inbinding of door vasten, een wat zacht hoofdkussen, daar men met het hoofd op gelegen heeft, de borsten van een vrouw door het keurslijf, enz. — Արլոնքոյր of Արլոնքոյր *z60 ingedrukt.* Արլոնքոյր *ook van een lastdier, dat zoo zwaar beladen is dat de rug inzakt.*

Արլոնքոյր *en* Արլոնքոյր *zie Արլոնքոյր Արլոնքոյր of Արլոնքոյր KN.* *wijd opgezet of opgesperd en stijf starend van de oogen, en met groote, wijd opgezette oogen, stijf zien of aanzien (van Արլոնքոյր *erg.* Արլոնքոյր). Արլոնքոյր *zva.* Արլոնքոյր Արլոնքոյր *— Արլոնքոյր of Արլոնքոյր de oogen wijd en stijf zetten, ook van iemand die boos is; stijf kijken; staren.* — Արլոնքոյր *iemand met groote oogen stijf in het gezigt zien; op of naar**

iets staren. — Արլոնքոյր *met groote oogen zitten of staan te staren, of ook rond te zien; elkander aanstaren.*

Արլոնքոյր **KN.**; Արլոնքոյր *iets, zoals een touw of koord, sterk of strak spannen of aanhalen; poet. zva.* Արլոնքոյր *een boog door het aanhalen van de pees stijver spannen tot het afschieten van een pijl.*

Արլոնքոյր **KN.**; Արլոնքոյր *iets spannen, uitspannen, bv. lijnwaad om te droogen; iets, zoals leer, door spannen uittrekken; een boog door het aanhalen van de pees stijver spannen tot het afschieten van een pijl; een pijl op de pees van een boog aanhalen, om die af te schieten; iemand (staande of liggende) met de armen, of ook met de beenen, uitspannen aan een hout of bamboe, of aan een kruishout (een tentoonstelling tot schandstraf); iemand kruisigen, als schandelijke doodstraf (*erg.* Արլոնքոյր Արլոնքոյր *en* Արլոնքոյր). — Արլոնքոյր het uitspannen, enz.; kruisiging. — Արլոնքոյր *iets om iemand met de armen, of ook met de beenen, tot schandstraf aan vast te binden en uit te spannen; kruishout.**

Արլոնքոյր **KN.** hard in het oor schreeuwen, zoals tegen een hardhoorige; *fig.* streng bevelen.

Արլոնքոյր **KN.** knuppel, kuods (*erg.* Արլոնքոյր). Արլոնքոյր *knuppel in den ruimsten zin van het woord.* — Արլոնքոյր *knuppelen; iemand met een knuppel slaan. Արլոնքոյր spr. — Արլոնքոյր mv. — Արլոնքոյր *iets tot een knuppel, of om te knuppelen, gebruiken.**

Արլոնքոյր **KN.**; Արլոնքոյր *iets, zoals een stuk doek of zeil, uitspannen in de lengte en in de breedte (*erg.* Արլոնքոյր). Արլոնքոյր *de oksels spannen, door de armen te krommen; een trotsche houding aannemen.* — Արլոնքոյր *uitgespannen, het uitgespannene.**

Արլոնքոյր **KN.** horrelvoet (ook krom op zijde gebogen, van een vinger of hand. J. (*erg.* Արլոնքոյր).

Արլոնքոյր **KN.** met in vakken afwisselende kleuren, zoals een in vakken met verschillende kleuren geverve piekstok (*erg.* Արլոնքոյր). Արլոնքոյր *een sabel, waarvan de scheê gedeeltelijk met koper, zilver of goud omkleed is. Արլոնքոյր *een karwats met zilveren ringen. Արլոնքոյր *een takir, waarvan de randen en hoeken met jonge***

getrouwd is. אֲמִתּוּתֵיךָ ergens gestationeerd, in geregelde orde op een post staan, van troepen; ook van apen die zich in een troep ergens verzamelen. — אֲמִתּוּתֵיךָ verordenen; iets fatsoeneren, er de vereischte vorm aan geven; iets ergens inpassen, inschikken of aanpassen; iets naar den eisch of met kunst schikken of zetten. — אֲמִתּוּתֵיךָ of אֲמִתּוּתֵיךָ mv., en iemand order of orders geven. (Zoo ook אֲמִתּוּתֵיךָ); een kokosnoot de harige schil afdoen. J. — אֲמִתּוּתֵיךָ het in de vereischte orde schikken, enz. — אֲמִתּוּתֵיךָ of אֲמִתּוּתֵיךָ nieuw aangesteld, van een ambtenaar; kleine piek, kinderpiek. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ ijzeren punt van een pijl in de vorm van een klein piekijzer.

אֲמִתּוּתֵיךָ 1. zie אֲמִתּוּתֵיךָ — 2. naam van een borstkwaal, benauwdheid van den adem met pijn in de borst; en van een soort van bloedzuiger in bergachtige streken. J. (vrg. אֲמִתּוּתֵיךָ).

אֲמִתּוּתֵיךָ KN. bemiddelaar, in handelszaken; zoo wordt ook genoemd de persoon, die uitgezonden wordt, om op een bedekte wijze uit te vissen, of de ouders van een meisje, waarop de keus voor een zoon gevallen is, genegen zouden zijn het ten huwelijk te geven. — אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ iemand aan een ander koppelen door het aanknoopen van connexie, en zoo een huwelijk tot stand brengen.

אֲמִתּוּתֵיךָ KN. het zetten van den voet op den grond (vrg. אֲמִתּוּתֵיךָ); mansvoet, als lengtemaat (vrg. אֲמִתּוּתֵיךָ II.); een soort van vischnet, schepnet met een korten steel (vrg. אֲמִתּוּתֵיךָ); ook een mengsel van zout, tamarinde en andere ingredienten, om em-pal, visch en dendeng in te wrijven en dan te bakken. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ geen voet terugtreden. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ eerste voet, dien men zet. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ pas voor de eerste maal, bv. ergens komen. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ spr. — אֲמִתּוּתֵיךָ ergens of op iets den voet zetten, op of in iets met den voet stappen of trappen; met een אֲמִתּוּתֵיךָ vissen. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ voor de eerste maal den voet ergens zetten. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ pas voor de eerste maal iets doen. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ bij ongeluk in of op iets trappen. — אֲמִתּוּתֵיךָ iets met de voeten afmeten; iets met אֲמִתּוּתֵיךָ inwrijven om daarmee te bakken.

אֲמִתּוּתֵיךָ zie אֲמִתּוּתֵיךָ — אֲמִתּוּתֵיךָ zva. אֲמִתּוּתֵיךָ

אֲמִתּוּתֵיךָ KN. TP. kapmes. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ naam van het fatsoen van een piek. — אֲמִתּוּתֵיךָ iets met een kapmes kappen of doorkappen (vrg. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ en אֲמִתּוּתֵיךָ).

אֲמִתּוּתֵיךָ of אֲמִתּוּתֵיךָ KN. blind, van menschen en beesten, en van een oog (vrg. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ en אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ). — אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ of אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ iemand, of een oog, bliud maken; iemand voor blind houden.

אֲמִתּוּתֵיךָ zie אֲמִתּוּתֵיךָ

אֲמִתּוּתֵיךָ KN. de top of kruin van een berg (vrg. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ). — אֲמִתּוּתֵיךָ tot aan den top gaan of klimmen.

אֲמִתּוּתֵיךָ KN. de punt, top, spits, tip, het toppunt, van iets, bv. van een naald, doren, piekijzer, pen of pollood, laars of schoen, vinger, disselboom, enz.; ook het toppunt van een berg (vrg. אֲמִתּוּתֵיךָ); ook naam van een boom, waarvan de schors als medicijn gebruikt wordt. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ het eerste begin van iets, bv. van een twist; de eerste, voorste, bv. in een gelid; een voorvechter, die een gevecht begint. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ aanleiding tot oorlog geven door de eerste vijandelikheden te plegen. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ een oorlogsverklaring. — אֲמִתּוּתֵיךָ tot aan den top gaan; de uiterste punt of het toppunt bereiken; gelijk de punt of top van iets, bv. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ gelijk doornpuntjes (zoo fijn van topjes, van vingers). — אֲמִתּוּתֵיךָ met iets een eerste begin maken. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ iemand aanleiding tot oorlog geven door het beginnen van vijandelikheden.

אֲמִתּוּתֵיךָ KN.; אֲמִתּוּתֵיךָ zva. אֲמִתּוּתֵיךָ op of in iets met den voet trappen, bv. in vuil of modder. J.

אֲמִתּוּתֵיךָ KN. een ijzeren hak met een houten steel, in de vorm van een timmermansdissel, maar grooter, waarmede de grond schoongemaakt, gespit en kuilen gegraven worden (vrg. אֲמִתּוּתֵיךָ en אֲמִתּוּתֵיךָ). — אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ met een אֲמִתּוּתֵיךָ werken. (Een spr. zie bij אֲמִתּוּתֵיךָ).

אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ KN. poël. zva. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ anders afsnijden, doch alleen van lijnwaad; en invallen, voor een tijd het werk van een ander opnemen, bv. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ voor een poos voor een ander een last dragen. אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ (of אֲמִתּוּתֵיךָ אֲמִתּוּתֵיךָ) een ergens

streep er door (*de kleur van de jonge páre*), *zoals het vaandel van Prins Mangkoe-nägára, en van den vroegeren pajoeng van den Rijksbestierder*, verguld met een groene streep in het midden; ook naam van een melodie.

արդու N., արնչա K., helft (*van դրու*). Երկուսն են երկուսը. արդու հարկը de helft. Երկուսն են երկուսը de helft van de boete. արդու առաջ als het misschien gewild wordt. — արդու արնչա iets halveren, in tweeën deelen; splitsen; zich in tweeën deelen, in tweeën (*bv. scheuren*); om de helft (*van de opbrengst of winst*) iets doen; voor de helft van de opbrengst land bebouwen. (*Een ander արնչա zie ben*). արդու առաջ en արդու առաջ spr. het oog op twee dingen of tweeërlei doel tegelijk rigten of gevestigd houden. — արդու արնչա արնչա de helft van iets (*bv. van de opbrengst*) nemen. — արդու առաջ արնչա արնչա iets in tweeën deelen of splitsen; land voor de helft van de opbrengst laten bearbeiten. — արդու արնչա het in twee helften deelen; splitsing. — արդու արնչա of արնչա արնչա en արնչա արնչա արնչա of արնչա արնչա bij helften, voor of om de helft; ook արնչա KN. medezuigeling, zoogbroeder of zoogzuster. — արդու արնչա արնչա zie boven.

արնչա KN. droog en niet kleverig of aan elkander klevend, *zoals van gekookte rijst, als de korrels van elkander vallen*; niet klonterig; niet klam, *van het lichaam (het tegenovergestelde van արնչա արնչա)*.

արնչա Pers. KN. een soort van schoone en goede nimf of fee, toovernimf. (KW. fraai, schoon, behoorlijk G.).

արնչա N., արնչա K., *vragend voornaamwoord van quantiteit*: hoeveel? of ook hoe weinig? en hoe groot? *Vóór een naamwoord in benamingen van hoeveelheid արնչա bv. արնչա արնչա*, hoeveel maanden? *արնչա արնչա* hoeveel duizenden! *d. i. vele duizenden!* *արնչա արնչա* hoeveel (*d. i. hoe weinig*) is zijn kracht! wat kracht zou hij hebben! *դրու արնչա* het is niet hoeveel (*d. i. hoe weinig*) het zij, het is niemendal; het is zooveel bijzonders niet; het zou wat! *արնչա արնչա* hoeveel? hoe groot? *wanneer er spraak is van een maat of graad.*

արնչա արնչա արնչա hoe groot is de hoogte er van? van wat hoogte is het? *արնչա արնչա* hoever zou het wezen! (*de afstand is zoo heel groot niet*). *արնչա արնչա* wat is hij er blij meê! *արնչա արնչա* hoe veel, of hoe groot, het wezen mag. — *արնչա արնչա* ook *արնչա արնչա N., արնչա արնչա* ó zooveel! ik weet niet hoeveel wel! ook het is al heel veel (*men mag er tevreden meê zijn*) dat, *enz. արնչա արնչա* *enz. hetz.* — *արնչա of արնչա en արնչա of արնչա* hoeveel elk? naar de hoeveelheid of den prijs van iets vragen. *արնչա արնչա* hoeveel voet elk? *արնչա արնչա* een hoeveelste ieder?

արնչա KW. en KN. *zva. արնչա en արնչա* rijksstad, residentie of paleis van een Vorst (*Skr. poera*). *արնչա* zie *ben*. *արնչա արնչա* *zva. արնչա արնչա* spr. — *արնչա* ergens zijn hofzetel of residentie hebben. — *արնչա* zie *beneden*.

արնչա KN.; արնչա N., արնչա roodaarde. արնչա KW. *zva. արնչա en արնչա* (*volgens G. dood*). արնչա արնչա zie bij *արնչա*

արնչա of արնչա 1. KW. zie *արնչա* — 2. KN. pijn, smart, *zoals van een gekwetste huid*; bijtend gevoel, *zoals van azijn in de opene huid*; zeer doen, bijten, schreinen; hongerpijn, het gevoel van honger (*verg. արնչա en արնչա*). — 3. արնչա of արնչա naam van een soort van waringinboom, maar kleiner van blad en vrucht, en met een witachtige schors, door de bergbewoners ook *արնչա* of *արնչա* genoemd. — *արնչա արնչա արնչա* արնչա արնչա allerlei ongemakken en leed ondergaan. — արնչա արնչա N., արնչա արնչա K., արնչա of արնչա արնչա արնչա KI., bedrukt, bedroefd, neêrslagtig, treurig; bedruktheid, droefheid, neêrslagtigheid, leed, harteleed; bedrukt zijn, treuren (*verg. արնչա en արնչա*). արնչա արնչա *volgens G. ook KW. vermijden*. *արնչա արնչա* het doet mij in mijn hart leed. — արնչա արնչա արնչա արնչա om iets bedrukt of bedroefd zijn; iemand leed aandoen; droevig, bedroevend. — արնչա արնչա *enz.*, bedroeven, Bedroevend. — *արնչա արնչա արնչա արնչա արնչա* արնչա արնչա արնչա bedruktheid, bedroefdheid, leed; bedrukte, bedroefde. — արնչա արնչա

ἡλίου ἡλίου ἡλίου ἡλίου droefgeestig, ligt bedrukt of neêrslagtig worden.

ἡλίου zva. ἡλίου

ἡλίου 1. kw. zva. ἡλίου en ἡλίου — 2. kn. een zekere groote maat voor drooge en natte waren. — ἡλίου kn. in drie of meer deelen of stukken kloven of klieven (erg. ἡλίου en ἡλίου).

ἡλίου zie ἡλίου

ἡλίου kn., ἡλίου kw., poging, wat gepoogd, waarnaar gestreefd, wordt; doel, oogmerk (erg. ἡλίου ἡλίου en ἡλίου). — ἡλίου kn., ἡλίου en ἡλίου kw., ἡλίου kw. en kn., iets of iemand pogen of zoeken te bewerken; iets pogen, bedoelen; zoeken uit te werken; iemand aanstaan of zoeken te bewegen of over te halen om iets te doen; met oogmerk om of dat, ten einde, tot, om. ἡλίου ἡλίου ἡλίου ἡλίου er is geen goed aan te doen. ἡλίου ἡλίου ligt te bewegen of over te halen tot iets. — ἡλίου kn., ἡλίου kw. en kn., het pogen om te bewerken, poging, bedoeling; ἡλίου ook in den zin van bijoogmerk. ἡλίου ἡλίου zonder bijoogmerk, belangeloos.

ἡλίου ἡλίου of ἡλίου n., ἡλίου (ἡλίου ἡλίου) k., vaarttuig, schip, schuit (Skr. wahi-tra. Erg. ἡλίου ἡλίου). ἡλίου ἡλίου ἡλίου ἡλίου het Praoegebergte. — ἡλίου ἡλίου te scheep ergens naar toe gaan; en iets of iemand schepen of inschepen. ἡλίου ἡλίου te scheep (anders ἡλίου ἡλίου). — ἡλίου ἡλίου ἡλίου ἡλίου een vaarttuig doen varen; iets of iemand met een vaarttuig ergens brengen, overzetten. — ἡλίου ἡλίου ἡλίου een nage-maakt scheepje; en schuitjevaren, spelevaren, een togdje op het water maken.

ἡλίου Holl. v r ij.

ἡλίου zie ἡλίου

ἡλίου zie ἡλίου

ἡλίου zie bij ἡλίου

ἡλίου zie bij ἡλίου

ἡλίου zie bij ἡλίου

ἡλίου ἡλίου en ἡλίου ἡλίου zie bij ἡλίου ἡλίου ἡλίου of ἡλίου 1. kw. zva. ἡλίου ἡλίου — 2. kn. storm, orkaan (Skr. prahdra, slag).

ἡλίου of ἡλίου kw. zva. ἡλίου (erg. ἡλίου

ἡλίου) ἡλίου (Skr. prahita, gezonden, afgevaardigd en ἡλίου (Skr. parahita, vreemden welgenegen, niet vijandig; volgens G. het menschedom (van ἡλίου).

ἡλίου zie ἡλίου

ἡλίου kn. onderwijzer, niet op een school, maar aan huis; onderwijs; onderwijs ontvangen, bv. ἡλίου ἡλίου ἡλίου onderwijs ontvangen in het Javaansch (Skr. poerohita, huispriester. Erg. ἡλίου ἡλίου en ἡλίου ἡλίου). — ἡλίου ἡλίου zva. ἡλίου en ἡλίου ἡλίου en zich tot leerling maken. — ἡλίου ἡλίου zva. ἡλίου ἡλίου

ἡλίου k., zie ἡλίου

ἡλίου ook wel ἡλίου eign. van een tilan, patih van Däsâ-moekâ (Skr. Prahasta. rk.).

ἡλίου kn. wat stuursch van aard (van ἡλίου en ἡλίου IV.).

ἡλίου ἡλίου en ἡλίου ἡλίου Dr. فرائض phardizl, kn. de volgens den Koran aan de verschillende bloedverwanten toe te wijzen aandeelen in een erfnis, en de kennis van de bepaling en berekening van die erfdeelen (erg. ἡλίου ἡλίου). — ἡλίου ἡλίου of ἡλίου ἡλίου een nalatenschap verdeelen. ἡλίου ἡλίου en ἡλίου ἡλίου zie ἡλίου ἡλίου

ἡλίου ἡλίου Md., zie bij ἡλίου I.

ἡλίου ἡλίου zva. ἡλίου ἡλίου

ἡλίου ook wel ἡλίου Holl. v r ind! het gewone antwoord op werda!

ἡλίου 1. n., ἡλίου k., een gang, togt, reis, koers, rigting, die gemaakt of genomen wordt ergens naar toe; ook een plaats, daar men naar toe gaat (van ἡλίου ἡλίου IV. Erg. ἡλίου ἡλίου en ἡλίου ἡλίου). — 2. kn. verk. van ἡλίου als vocatief: Heer! Prins! (erg. ἡλίου ἡλίου). — 3. kw. ἡλίου of ἡλίου ἡλίου zva. ἡλίου ἡλίου ἡλίου (of ἡλίου ἡλίου) waar gaat het heen? waar is de reis naar toe? ἡλίου ἡλίου onderweg, op reis, bv. sterven. ἡλίου ἡλίου van een reis of togt, bv. terugkomen. ἡλίου ἡλίου of ἡλίου ἡλίου een verre reis. ἡλίου ἡλίου al waar ik heen ga. ἡλίου ἡλίου in alle rigtingen; al waar het heen mag zijn, op het geval af. ἡλίου ἡλίου ἡλίου ἡλίου een bereisd man. ἡλίου ἡλίου kw. zva. ἡλίου ἡλίου en ἡλίου ἡλίου

te plaats; op zijn plaats geplaatst, zooals het behoort; schikking of beschikking *van iets, dus of zoo*; aanwijzing van een plaats *voor iemand of iets; ook zva.* Այտա՛ն doodelijk verwondend. դառառա՛յն յընդհանրապէս *of enkel դառառա՛յն*, niet op zijn behoorlijke plaats, niet op een voegzame plaats. Այնչա՛ր տա՛ն ousder zijn *dan een ander*, de oudere zijn. — յայնչա՛ն *zich plaatsen of schikken*, zijn plaats nemen; *en iets* op zijn plaats zetten. — տառա՛յն *gelegen, gesitueerd*; tot iemand staan in een betrekking *als bloedverwant, iemand bestaan, bv. als neef*; op zijn plaats gezet. Zoo ook ա՛յն յընչա՛ն — յայնչառողա՛ն *iets* op een geschikte plaats zetten; *iemand* een plaats aanwijzen, *bv. om te gaan zitten of te vernachten; iemand* de weg aanwijzen en geleiden *naar de plaats waar hij wezen moet.*

Այնչառա՛ր KN. *iemands kroost; ras, van beesten; bv. Այնչառա՛րիկը van een paard*; van gemengd ras, *bv. ա՛յնչառա՛րիկը* een halfbloed Chinees (van առա՛յնը).

Այնչառա՛ն *zie bij առառա՛ն*
 Այնչառա՛ն KN. *in alles met nauwkeurigheid handelend (van ա՛ննն *zie* ա՛ննն).*

Այնչառա՛ր Holl. KN. *vernis, vernist (erg. պոռա՛յն).* — յայնչառա՛ր vernissen. — յայնչառա՛րիկը *governist; verniswerk, lakwerk.*

Այնչառա՛ր KN. *minnekozerij. J. (freq. van ա՛ննչառա՛ր *met verandering van առ in ա*).* — յայնչառա՛րիկը *wulpsch van aard en manieren; wulpsche gekheid maken. աղէկա՛յնչառա՛րիկը wulpsche taal.* — յայնչառա՛րիկը *iemand wulpsch toelachen, door wulpsche manieren en gebaren zoeken te behagen, coquetteren.*

Այնչառա՛ն KW. *bloem. G.; KI. *zie* առառա՛ն (zamenstelling van Այտա՛ն *en* առա՛ն ?).*

Այնչառա՛ն *of* ա՛ննչառա՛ն KN. *gespecificeerd, specificatie, zoodat de bijzondere zaken, posten of punten niet te zamen bij elkander genomen en globaal genoemd, maar ieder afzonderlijk opgegeven of genoteerd worden. (Het grondw. ա՛ննննն *beteekent* grensafscheiding van een bijzonder gebied, zooals van de kreits van een dëmangschap van andere dëmangschappen.* — ա՛ննննն *speciaal beschouwd in een bijzonder opzigt. Ook ա՛ննննն *beteekent* speciaal).* — (Այնչառա՛ն *iets* afzonderlijk noemen of opgeven; *iets,*

zooals op een nota of rekening te plaatsen goederen, specificeren; specifiek; in afzonderlijke porties verdeelen (ook specifieke opgaaf of rekening vragen. J.).

առառա՛ր KN. *verspreid, de één hier de andere duar (erg. ա՛նննն).* առառա՛ր առառա՛ր *naar alle kanten verspreid.*

առառա՛ր *zie* Այնչառա՛ն

Այնչառա՛րիկը *zie* *bij* Այնչառա՛ն

առառա՛ր *zie* *bij* առառա՛ր

Այնչառա՛ր *zie* առառա՛րիկը

առառա՛րիկը *of* Այնչառա՛ր *en* առառա՛րիկը *of* *gew. պայնչառա՛րիկը N., առառա՛րիկը *of* Այնչառա՛րիկը *en* առառա՛րիկը *of* *gew. պայնչառա՛րիկը *ook* առառա՛րիկը* K., *evenwel, met dat al, des niet te min, desniet-tegenstaande, in weêrwil daarvan.**

Այնչառա՛րիկը *zie* առառա՛րիկը

առառա՛րիկը *en* առառա՛րիկը *zie* առառա՛րիկը

Այնչառա՛ն *of* առառա՛ն KN. *rilling, zooals bij een aanval van koorts, zoodat de huid zich zamentrekt en de haartjes opstaan; kippevel krijgen (erg. Այնչառա՛ն *en* առառա՛ն).* Այնչառա՛ն *herhaalde rillingen hebben of krijgen.* — Այնչառա՛ն *rillen, van het lichaam.*

Այնչառա՛ն *zie* *bij* առառա՛ն

առառա՛ն *en* առառա՛ն *zie* *bij* առառա՛ն

առառա՛ն *zie* առառա՛ն

առառա՛ն *of* առառա՛ն KN. *bevel, gebod, order, van de overheid of van een heer of gebieders; een bevel geven; de overheid of magistraat, het bewind of bestuur (erg. առառա՛ն առառա՛ն *en* առառա՛ն).* առառա՛ն *de hooge overheid, het hoog bewind, de hooge magistraat, het hoog geregt, namelijk van den Rijksbestierder; en veelal verstaat men onder առառա՛ն *of* առառա՛ն den Rijksbestierder zelf, onder առառա՛ն *alleen ook* den Wădână. առառա՛ն *een vergadering beleggen. դառառա՛ն *gekreten hebben, een regtsterm voor* onbevoegd zijn. առառա՛ն *de een of andere order geven; bevelen geven; regeren.* — առառա՛ն *iets* onder zijn bevelen hebben, *over iets* het bewind voeren, *iets* beheerschen. առառա՛ն *beheerscht worden; onder de bevelen***

spelende uitdrukking, en een als een liedje gezongen spreekwoord (אִתְּכֶם).

אִתְּכֶם אִתְּכֶם en אִתְּכֶם KN. nabij, dicht bij, naast, *bv. van een persoon die dicht bij iets of iemand anders komt of is, terwijl אִתְּכֶם אִתְּכֶם en אִתְּכֶם van iets gezegd wordt, dat kort bij is. אִתְּכֶם אִתְּכֶם of אִתְּכֶם אִתְּכֶם (of אִתְּכֶם) dicht bij, of naast, de weg. אִתְּכֶם אִתְּכֶם (of אִתְּכֶם) dicht bij den ochend. אִתְּכֶם אִתְּכֶם zva. אִתְּכֶם אִתְּכֶם — אִתְּכֶם אִתְּכֶם en אִתְּכֶם dicht bij iemand of iets komen (een ander אִתְּכֶם zie ben.). אִתְּכֶם אִתְּכֶם of אִתְּכֶם אִתְּכֶם KN., אִתְּכֶם אִתְּכֶם KB., innemend, bevallig, beminnlijk. אִתְּכֶם אִתְּכֶם zijn (of haai) beminnlijkheid. — אִתְּכֶם of אִתְּכֶם dicht bij gekomen; van den eersten rang, van gemalinnen; ook benaming van personen voor de dienst van den kroonprins en van ambtenaren, die tot bijzondere diensten geroepen worden (verg. אִתְּכֶם אִתְּכֶם); in poëzie zva. אִתְּכֶם en אִתְּכֶם — אִתְּכֶם אִתְּכֶם en אִתְּכֶם dicht bij iemand of iets komen. — אִתְּכֶם zva. אִתְּכֶם*

אִתְּכֶם KN. naam van een soort van blauwe kleur. J.

אִתְּכֶם KN.; אִתְּכֶם iets, zooals een geslagt beest of een grooten visch, in stukken hakken of snijden. — אִתְּכֶם het in stukken hakken. — אִתְּכֶם aan stukken gehakt of gesneden. — אִתְּכֶם zie bij אִתְּכֶם

אִתְּכֶם KN. het huis uitloopen, of van zijn woonplaats weglloopen, omdat men het er niet uit kan houden, zooals om slechte behandeling of voortdurende onveiligheid. — אִתְּכֶם om iemand of iets verstoord het huis uitloopen.

אִתְּכֶם Ml. zilver; ook voor gulden, zilveren gulden.

אִתְּכֶם WJ. zva. אִתְּכֶם
אִתְּכֶם Holl. vork.

אִתְּכֶם of אִתְּכֶם אִתְּכֶם enz., zie bij אִתְּכֶם
אִתְּכֶם of אִתְּכֶם אִתְּכֶם enz., zie bij אִתְּכֶם
אִתְּכֶם of אִתְּכֶם אִתְּכֶם enz., zie bij אִתְּכֶם
אִתְּכֶם in het spreekwoord אִתְּכֶם (of אִתְּכֶם אִתְּכֶם) אִתְּכֶם met gekheid iets gedaan krijgen, waarin אִתְּכֶם waarschijnlijk zva. אִתְּכֶם is.

אִתְּכֶם of אִתְּכֶם zie אִתְּכֶם
אִתְּכֶם KN. stekend gekriebel of geprikkel op den

huid, door warmte. אִתְּכֶם אִתְּכֶם gekriebel en geprikkel. — אִתְּכֶם steken, zich prikkelend doen gevoelen, van de warmte.

אִתְּכֶם zie bij אִתְּכֶם

אִתְּכֶם N., אִתְּכֶם K., zaak, geval, onderwerp, artikel, stuk; geschil, kwestie, rechtszaak; ter zake van, aangaande, betreffende (Skr. prakāra, geval; gelijkheid; soort; wijze, manier. Verg. אִתְּכֶם en אִתְּכֶם). אִתְּכֶם אִתְּכֶם een kwestie of rechtszaak hebben. אִתְּכֶם אִתְּכֶם kwestie maken. אִתְּכֶם אִתְּכֶם tot een kwestie aanleiding geven. אִתְּכֶם אִתְּכֶם in een rechtszaak gewikkeld. אִתְּכֶם אִתְּכֶם derde geval, artikel drie. אִתְּכֶם אִתְּכֶם zonder iets te zijnen laste te hebben. אִתְּכֶם אִתְּכֶם twee verschillende, tweërlei, ook van personen. Zoo ook אִתְּכֶם אִתְּכֶם enz. — אִתְּכֶם אִתְּכֶם iemand een actie of rechtszaak aandoen. — אִתְּכֶם אִתְּכֶם geprocedeer; met een ander of met elkander een geschil of rechtszaak hebben; procederen.

אִתְּכֶם zva. אִתְּכֶם

אִתְּכֶם of אִתְּכֶם KN. volkomen beleefd en beschaafd in zijn spreken (Skr. parikrama, rondgang; maar in het Javaansch is in dit woord aan אִתְּכֶם de beteekenis van אִתְּכֶם I. gegeven. Verg. אִתְּכֶם 2).

אִתְּכֶם verkorting van אִתְּכֶם

אִתְּכֶם KN. benaming van een oud en heel groot wild zwijn; volgens sommigen ook van zulk een oud en heel groot hert. J.

אִתְּכֶם of אִתְּכֶם KN. geknetter, zooals van iets dat in een braadpan gebakken wordt, en van vele tegelijk afgeschoten geveeren (verg. אִתְּכֶם אִתְּכֶם en אִתְּכֶם אִתְּכֶם). — אִתְּכֶם knetteren; ook benaming van het rijstgewas in de vijfde halve maand, als de vrucht uit de halmen geschoten is.

אִתְּכֶם of אִתְּכֶם KN. geknitter, en het knitterend verbranden van haar of veeren (verg. אִתְּכֶם אִתְּכֶם). — אִתְּכֶם knitteren; knitterend verbranden of gezengd worden.

אִתְּכֶם en אִתְּכֶם KN. ruw, met bobbel-tjes, grooter dan אִתְּכֶם en een uitslag op den huid, die veel op mazelen gelijkt. אִתְּכֶם overal dien uitslag hebben. אִתְּכֶם ook iets.

de leering, (zijn gedrag kan tot een goede les ver-
strekken). անհինուստանունըդրայք ینگه-
volge en overeenkomstig je antwoord. անհինուս-
տինեստահյուն overeenkomstig de voorstellingen
van den ouden tijd. — անհինուք het ergens uit-
trekken, overnemen, enz. — անհինուքը het er-
gens uit getrokkenen of van ontleende.

արարար KN. geschrompeld, in zijn groei belemmerd,
zoodat het klein blijft; ook Holl. *Ml.* voort! ար
արեստաննն voort, hond!

արարար KN. benaming van een geurige chinaasap-
pel met een schrompeligen schil (verg. արարար).
արարարարուք ruige hond, van een ruigharig
schoothondje, maar ook van den kortharigen Ja-
vaanschen hond, als die door schurfligheid ruig
is; ook als scheldnaam.

արարարուք KN. 1. scheef rond; scheef, scheef ge-
trokken, van den mond.

արարարուք KN. met schade of nutteloos verbruikt,
voor te geringe prijs verkocht of verkwanseld. —
արարարուքըդրայք iets nutteloos verbruiken of op-
maken; voor te geringe prijs verkoopen, verkwan-
selen, verzwendelen.

արեստաննն zie bij անհինուք

արեստանննն zie արեստաննն

արարարուքը of արարարուքը zie bij արարար
արարարուք KN. wat tartend, snoeverig (van արարար
met արարար zva. անհինուք).

արարարուքը en արարարուքը. zie bij արարար

արարարուքը zie արարար

արարարուքը zie bij անհինուք

արարարուքը of արարարուքը zie արարարուքը

արարարուքը KN. regeling, voorstelling van een wijze
van handelen, plan, raad of raadgeving om dus of
zoo te werk te gaan; maatregel; ceremonie, cere-
monies, bv. aan het hof of bij plegtigheden; inacht
te nemen regels, bv. bij het dansen; zitting, van
een regtbank. անհինուքը արարարուքը drie zittingen
(zitlagen). անհինուքը արարարուքը boete op het niet
verschijnen van een gedaagde op den bepaalden zit-
dag. — արարարուքը een maatregel of maatregels
nemen. — արարարուքը iemand iets als maatregel
voorstellen, iemand iets raden te doen. — արարարուքը
դրայք iets regelen, de regeling van iets leiden, als
ceremonie instellen of verrigten, als plan ontwerpen.

անհինուքը en անհինուքը (in *Krāmā* ook wel ան
անհինուքը en անհինուքը). Holl. particu-
lier; ook voor officieus, niet officieel.

արարարուքը zva. արարարուքը
արարարուքը zie անհինուքը II.

արարարուքը KW. zva. արարար արարար արարար (Skr.
pratiṣṭhā, plaats waar iets staat of zich bevindt,
woning; roem, vermaardheid). արարարուքը արարար
gezeten op stoelen.

արարար of արարար KW. zva. արարար արարար ար
արարար en արարար (Skr. *pārthivā*, bezitter of be-
stuurder der aarde; vorst, prins; van արարար).

արարար of արարար KW. zva. արարար de aarde, de
natuur; ook eign. van een godin, die over de aarde
heerscht (Skr. *prēthivī* of *prēthivī*, de aarde).

արարարուքը zie bij արարար

արարարուքը KW. zva. արարար (Skr. *prati-
banda*, beletsel, hindernis, telcursstelling).

արարարուքը zie bij արարար

արարարուքը zie արարարուքը

արարարուքը արարարուքը արարարուքը en
արարարուքը zie bij արարար

արարարուքը of արարարուքը KN. benaming van een bij-
zonder soort van անհինուքը met zilveren of gouden
beslag (Skr. *prēthoeta*, groot, wijd).

արարարուքը of արարարուքը zie bij անհինուք

արարար արարար արարար արարար en արարար
արարար zie bij արարար

արարարուքը արարարուքը արարարուքը en արարար
KW. zva. արարար en արարար (Skr. *pra-
tyakṣa*, voor ooggen, door de zinnen waar te ne-
men; perceptibel).

արարարուքը of արարարուքը KW. zva. արարար
արարար արարար en արարար (Skr. *apratihā-
tā*, onverhinderd, onafgebroken, ongedeerd, on-
verzwakt).

արարարուքը KW. zva. արարար (misschien van արար
3. en անհինուք).

արարար KW. zva. արարար en արարար (Skr.
prathama, eerste, voornaamste; hoofd).

արարար 1. K., zie bij արարար — 2. KW. zva.
արարար en արարար արարար).

արարար արարար zie bij արարար

արարար KW. zva. արարար en արարար pop;
beeld (Skr. *pratimā*, gelijkenis, beeld, afgodsbeeld).

ԱՅՅԱՆ *zie bij ԱՅՅԱԿ*

ԱՅՅԱԿԻԿ ԿՆ. *grof, korrelig, niet fijn genoeg gestampt of gekookt; grof, stootend, stuitend, hinderlijk, onaangenaam om te hooren, van iemands woorden. J.*

ԱՅՅԱԿԱՅԻ ԿՆ. *voorschot, vooruit ontvangen geld (verg. ԱՆԱՅՅԱԿԱՅԻ).*

ԱՅՅԱԿԱՆ ԿՎ. *zva. ԱՆՊԱՅԻՆ և ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ (Skr. prasāda, een tempel of paleis). ԱՆՊԱՅԻՆ in een prasāda opgesloten.*

ԱՅՅԱԿԱՆ ԱՆՊԱՅԻՆ *of* ԱՅՅԱԿԱՆ ԿՆ.; ԱՅՅԱԿԱՆ *enz.*, *dringend, sterk, vurig verlangen; met verlangen naar iets streven; met inspanning en ijver zich op iets toelleggen; of op iets studeren (van ԱՅՅԱԿԱՆ և ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ).* ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ *(of* ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ) *sterk studeren. — ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ* het dringend, sterk, vurig verlangen.

ԱՅՅԱԿԱՅԻ *of* ԱՅՅԱԿԱՅԻ *Ar. phirdsat, ԿՆ. fisionomie, iemands fisionomie. ՊԱՅՅԱԿԱՅԻՆԱՅԻ* gelaatkunde.

ԱՅՅԱԿԱՅԻ *zie* ԱՆՊԱՅԻՆ

ԱՅՅԱԿԱՅԻ ԿՎ. *zva. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ և ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ (Skr. prasāda, gelegenheid, geschikte tijd). — ԱՅՅԱԿԱՅԻՆԱՅԻ* *poët. zva. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ*

ԱՅՅԱԿԱՅԻՆ *zie bij ԱՅՅԱԿ*

ԱՅՅԱԿԱՅԻՆԱՅԻ *zie bij ԱՆՊԱՅԻՆ*

ԱՅՅԱԿԱՅԻՆԱՅԻ *zie bij ԱՆՊԱՅԻՆ*

ԱՅՅԱԿԱՆ ԿՆ. *vloek, vervloeking, verwensching; plegtige gelofte met een vloek (van ԱՆԱՅԻ I). ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* een vloek *of* plegtige gelofte uitspreken. *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* door een vloek getroffen worden.

ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ ԿՆ. *perceel. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* land of grond, die van het Gouvernement gekocht en perceelsgewijze in de verpondingsstaten opgenomen is.

ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ *zie* ԱՆՊԱՅԻՆ

ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ ԿՎ. *omhelzen. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* *pass.*

ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ Կ. *zie bij ԱՆՊԱՅԻՆ*

ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ ԿՎ. *zva. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ (waarsch. van ԱՆՊԱՅԻ I, և ԱՆՊԱՅԻ). ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *spr.*

ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ ԿՆ. *Holl. Franschman, Fransch. ՊԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ* *of* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *Franschman. ՊԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ* *եւ* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* *een geneeskrachtig kruid, dat in de tuinen gekweekt, և tot genezing voor venijnige verwondingen, zowals eenschorpioensteek, gebruikt wordt.*

ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ ԿՎ. *behoorlijk, betamelijk (misschien verb. van het Skr. prasjasya, prijslijk, lofwaardig, zeer goed. ԲԿ).*

ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ ԿՆ. *verwittiging, vroeger berigt of mededeeling; vooraf of vooruit verwittigen (waarsch. Krāmāvorm van ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ); ook* *gunst, genade (Krāmāvorm van prasāda, gunst, genade. ԲԿ).* —

ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻՆ *իemand vooraf te kennen geven, doen weten of omtrent iets verwittigen. — ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻՆ ՊԱՅԻ* *omtrent iets vroeger of vooraf iemand verwittigen.*

ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻՆ *of* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆ և ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻՆԱՅԻ* *ՅԻ* *zie bij ՊԱՅՅԱԿԱՅԻՆ*

ԱՅՅԱԿԱՆ *zie* ԱՆՊԱՅԻՆ

ԱՅՅԱԿԱՆ ԿՎ. *zva. ԱՆՊԱՅԻՆ*

ԱՅՅԱԿԱՆ ԿՎ. *zva. ԱՆՊԱՅԻՆ*

ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻ *of* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ ԿՆ. zva. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* *և* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* *de (of het) eerste, voorste, vorige, vroegere; ook het oosten, oost (Skr. poérwa և poérba). ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* ԿՆ. *de voortijd, de oudste tijden.*

ԱՅՅԱԿԱՆԱՅԻՆԱՅԻ *tooneelstukken over onderwerpen uit de voortijd, ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *vertoonung van die tooneelstukken, և* *de poppen և* *figuren daarvoor (verg. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ).* ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ *die poppen և* *figuren vervaardigen. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *zie* *ben. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* *de vroegere geschiedenis van je oudere zuster. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *zva. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ*

ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ ԿՆ. *de zonnebloem; ook naam van een batiksel. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *God de schepper. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *of* *enkel ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* *grondwoord, de grondvorm van een woord. — ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* *of* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* *kw. het eerst iets vervaardigen, de auteur van iets zijn; ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* ԿՆ. *scheppen (verg. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ); և* *zva. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* *onder zijn magt of beheer hebben, bestieren.*

ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ *poët. een gedicht het eerst vervaardigen. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* ԿՆ. *de Schepper. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *և* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *de Schepper der wereld. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *և* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *de Schepper van het gezigt, of die het bestier heeft over het gezigt, die het oog van den geest verhelderen, van het zinnelijke ontdoen kan.*

ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ *և* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *nog onder het beheer van zijn ouders staan. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *և* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *և* *ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻՆԱՅԻ* *spr. — ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* ԿՆ. *de eerste aanlegger of auteur van iets zijn. ԱՆՊԱՅԻՆԱՅԻ* *iets bestieren, dirigeren.*

nopen, dringend bewegen. G.) անտրուտագողջ զտուտ շղորուտ տննելք met alle nauwgezetheid, als een zaak van het grootste belang, onderzocht worden.

Այնոյն, *zie bij այն*

Առնանայ, *zie bij Առնայ I.*

Աշտուտ en Աշտուտ, *zie bij աստ*

Ատմնատելք, *zie bij մնա*

Աշտու՛ման կւ. leer, onderwijs; zedelessen (Skr. *pralapita*, gezegd, gesproken, verklaard).

Աշտո՛յն, *zie bij ասոյն*

Աշտո՛ւք, *zie bij ասո՛ւք*

Աշտո՛ւք of մնալու կւ. *zva.* պղծ, աղքատ, պղծութիւն, պղծութիւնք, անտրուտագողջ և պղծութիւնք — *այնք of մնալու zva.* պղծ, պղծութիւնք, պղծութիւնք, անտրուտագողջ և պղծութիւնք կւ. in het nauw brengen, door al nader en digter te omsingelen; ook *zva.* աստուտ G. մնալու *passief.*

Ատուտ, *zie ատուտ*

Աշդատելք, *zie bij ատմ*

Աշխո՛յն Md., *zie bij ատմ I.*

Ատուտագողջ of մտղագողջ, *zie bij ատմ*

Այննչ, *zie bij մննչ*

Այտուտ կւ., պղտուտ-պղտուտ Ml., veinzen, voor-geven; schertsend, kwansuis, *bv.* *driftig zijn (verg. անտուտ).*

Ատրկնա կւ. *zva.* պննչ ամբողջ և պղծ (Skr. *paripocrya*, volkomen, compleet, geheel; voldaan, *van կննչ met տնն 2.*) — ատրկնա in den vorigen staat herstellen; volkomen uitrusten, in gereedheid brengen, opschikken, uitdossen. մայրնկնա uitgedost.

Պշղ պղծելք կւ. een aanhoudend geluid, gemompel. G. (*waarsch. hetzelfde als զշղառ-պղծելք bij զշղա.*)

Անատելք en Անատելք *zva.* մնալու և մնալու (verg. պատելք).

Անմայր պննչ of ապմայր կւ. aannadering (verg. մնալու և մնալու). մնալու, *enz.*, iemand of iets naderen, op iemand of iets toeloopen.

Ատրուտագողջ կւ. dwang, geweld, geweld gebruiken; gewelddadigheid, geweldenaar (van մնալու met տնն 2.). Zoo ook զտուտագողջ (verg. *bij զտուտ*).

Աշղ կւ. *zva.* մնալու մնալու և պղծելու (Skr. *prapta*, bereikt, aangekomen, verkregen).

Աշղ կւ. *zva.* Աշղ (Skr. *prapta*, verkrijging, bereiking, *enz.*).

Աշտուտ, *zie bij աստ*

Առնանայ կւ. iemand die tijdelijk bij een aanzienlijke als ատուտագողջ dient. — ասնանայ tijdelijk bij een aanzienlijke als ատուտագողջ dienen of in dienst gaan.

Այննչ կւ.; Այննչ-Այննչ *zva.* Այննչ-Այննչ և donker worden door opkomende dikke wolken; ook donker worden *van iemands gezigt*, zooals door het stijgen van het bloed naar het hoofd (verg. մնալու). — Այննչ verduisteren, *van het gezigt*; en zich samenpakken van de regenwolken, zoodat de lucht donker wordt.

Այննչ of ատմնայ և Այննչ of ատմնայ, *zie bij մնալու*

Պշղատելք զշղատելք, *zie bij զաղատելք*

Ատրկնա կւ. de geheele gedraging, het doen en laten, *van iemand (van զտուտ met տնն 2).*

Ատրկնա կւ. de betrekking tusschen zwagers en zwagerinnen, *namelijk tusschen de mannen van twee zusters of de vrouwen van twee mannen*; aangetronwde zwager of zwagerin (*van տննա*).

Աշղ I. կւ. *zva.* մնալու և ատմա — 2. կւ. gul, mild, gastvrij (Skr. *pradah*, een gever; gul).

Այննչ Աշղ gulhartig, mild en gastvrij van aard. — Աշղ I. կւ. *zva.* անմնալու և անմնալու

— 2. կւ. van iets een goed deel afnemen, *bv.* *van zijn geld of goed, er een goed gat in slaan*; ook *iemands goed* in beslag nemen. մնալու in beslag genomen worden, *fig. van een vader, die voor de regtbank getrokken wordt voor een misdaad van zijn kind.* ատրկնա: ատուտագողջ *spr.*

Աշղ կւ. *zva.* ատուտ (Skr. *pradja*, volk, onderdanen. PK. *Doch in het Javaansch schijnt het woord genomen te zijn in den zin van ատուտ van տուտ dus: vorstenzetel, residentie van een Vorst.* Աշղատել *zva.* տուտ (Skr. *pradja-pati*, Vorst, koning, *enz.*). Աշղատելու *spr.*

Աշղ of մնալու Ar. *فرج*, phardj, de schaamdeelen.

Աշղատելք կւ. strijder, krijgsman; held (*van պղծել met տնն I.* Verg. ատուտագողջ և Այննչ).

Աշղատելու կւ. voetvolk, infanterie. Աշղատել

lijk. ප්‍රභාසාහිතයින් හිත හිත වූයේ හිත වූයේ
 හිත වූයේ, zoosals het best geoordeeld wordt. හිත වූයේ
 ප්‍රභාසාහිතයින්, een geschikt middel aan de hand ge-
 ven, een goeden raad geven. — ප්‍රභාසාහිතයින් ප්‍ර-
 භාසාහිතයින්, iets op de beste wijze schikken, regelen,
 verordenen; naar omstandigheden bepalen; aan iets
 de meest geschikte vorm geven; iets op de meest
 gepaste en bevalligste wijze voordragen; ook iets
 het best keuren; en iets naar zijn oordeel als het
 best bepalen. — ප්‍රභාසාහිතයින් හිත වූයේ
 හිත වූයේ, iets als het best of meest ge-
 schikt beschouwen, best vinden, heel goed keuren;
 iets naar zijn goedvinden verbeteren. — හිත වූයේ
 හිත වූයේ, goedvinden wat iemand het
 best vindt; wat het best geacht of als het geschiktst
 voorgesteld wordt, een goede raad.

ප්‍රභාසාහිතයින් K., zie ප්‍රභාසාහිතයින්
 ප්‍රභාසාහිතයින් en ප්‍රභාසාහිතයින් zie ප්‍රභාසාහිතයින්
 ප්‍රභාසාහිතයින් KN.; ප්‍රභාසාහිතයින්, een
 koortsig gevoel hebben. — ප්‍රභාසාහිතයින් hetz., en de koorts
 voelen aankomen.

ප්‍රභාසාහිතයින් ප්‍රභාසාහිතයින් zie bij ප්‍රභාසාහිතයින්
 ප්‍රභාසාහිතයින් en ප්‍රභාසාහිතයින් KW. zva. භාසාහිතයින් of
 හිත වූයේ (van භාසාහිතයින් of හිත වූයේ en හිත වූයේ
 හිත වූයේ, met ප්‍රභාසාහිතයින් dat in het Skr. ook in den zin
 van eigen gebruikt wordt, vooral met tanoéh,
 lichaam. De zamenstelling prijāṅga is evenwel
 in het Skr. nog niet aangetroffen. PK. Vrg. ප්‍රභාසාහිතයින්
 හිත වූයේ. හිත වූයේ ප්‍රභාසාහිතයින් alleen achterblijven. ප්‍ර-
 භාසාහිතයින්, zva. හිත වූයේ හිත වූයේ

ප්‍රභාසාහිතයින්, zie bij ප්‍රභාසාහිතයින් — ප්‍රභාසාහිතයින් zich als
 een prajangan vertoonen.

ප්‍රභාසාහිතයින් KW. zva. හිත වූයේ — ප්‍රභාසාහිතයින් en හිත වූයේ, zie bij
 හිත වූයේ — හිත වූයේ, zva. හිත වූයේ හිත වූයේ

ප්‍රභාසාහිතයින් KW. zva. හිත වූයේ en හිත වූයේ (Skr. para-
 ma, beste, uitstekendste, voornaamste, eerste). ප්‍රභාසාහිතයින්
 හිත වූයේ, een dichter. හිත වූයේ, naam van een boek,
 dat regels bevat voor het Kawi of de dichtkunst;
 ook voor spraakkunst (vrg. ප්‍රභාසාහිතයින්).

විවර KW. zva. හිත වූයේ හිත වූයේ, bv. හිත වූයේ හිත වූයේ
 de zegen der goden. හිත වූයේ හිත වූයේ, door Gods ze-
 gen. — විවර zva. හිත වූයේ en හිත වූයේ (zie ook
 විවර ben.). — හිත වූයේ, zie beneden.

හිත වූයේ KW. overtreffen, tebovengaan; meer dan;
 alles, geheelenal (Skr. param, het onzijdige van

para, verder (dan), hooger (dan); ook als voeg-
 woord maar. PK.).

විවර KN. affectie, toegenegenheid (Skr. prēmā). —
 විවර voor iemand genegenheid hebben, iemand
 toegenegenheid betoonen. — හිත වූයේ, zie ben.

හිත වූයේ KN. stillend, verzachtend, pijnstillend mid-
 del, een aromatisch smeersel van allerlei tot poe-
 der onderelkander fijn gestampte kruiden, dat men
 op een lichaamsdeel smeert tot geneesmiddel. Het
 wordt in balletjes gekneet, in de zon gedroogd, en
 dan bewaard, om in water of gedistilleerd opge-
 lost te worden, wanneer men het gebruiken wil
 (van හිත වූයේ). — හිත වූයේ, iets met parēm smeren.

විවර Pers. فرمان, hoog bevel, vorstelijk man-
 daat. හිත වූයේ හිත වූයේ, een hoog bevel van
 Allah brengen.

ප්‍රභාසාහිතයින් en හිත වූයේ KN. bedelen (vrg. හිත වූයේ).
 හිත වූයේ, een bedelaar. හිත වූයේ, loopen te bedelen. — ප්‍රභාසාහිතයින්, bij iemand bede-
 len, iemand om een saalmoes vragen. — ප්‍රභාසාහිතයින්
 හිත වූයේ, voor iemand bedelen; en met iemand bede-
 len, iemand, zoosals een kind, bedelend rondleiden,
 bv. tot voelddoening van een gelofte.

හිත වූයේ Holl. vrijman. හිත වූයේ, vrije arbeider. හිත වූයේ, vrije arbeider. හිත වූයේ, vrije arbeider. හිත වූයේ, vrije arbeider.
 හිත වූයේ, vrije arbeider. හිත වූයේ, vrije arbeider. හිත වූයේ, vrije arbeider. හිත වූයේ, vrije arbeider.
 හිත වූයේ, vrije arbeider. හිත වූයේ, vrije arbeider. හිත වූයේ, vrije arbeider. හිත වූයේ, vrije arbeider.
 හිත වූයේ, vrije arbeider. හිත වූයේ, vrije arbeider. හිත වූයේ, vrije arbeider. හිත වූයේ, vrije arbeider.

ප්‍රභාසාහිතයින් of හිත වූයේ KN. 1. het kloppen van het hart,
 als bewijs van leven. 2. duidelijk en van nabij, bv.
 iets zien (vrg. හිත වූයේ); ook duidelijk blijkend of
 bewezen, bv. van iemands schuld (vrg. හිත වූයේ).

3. goed raak, op de rechte plaats getroffen, van een
 wond (Skr. paramāṇa, rede, beweegrede; grens;
 bewijs, gezag; maat, hoeveelheid, enz.). හිත වූයේ
 හිත වූයේ හිත වූයේ, en හිත වූයේ හිත වූයේ
 හිත වූයේ spr. — ප්‍රභාසාහිතයින්, maken dat iets
 met juistheid en nauwkeurigheid geschiedt; iets of
 iemand nauwkeurig opnemen.

හිත වූයේ KW. maat, grens (Skr. paramāṇa); (ook
 in schijn zich tevreden toonen. G.). හිත වූයේ
 හිත වූයේ spr., fig. van alles waarbij men, tot een
 zekere grens genaderd, deze niet overschrijdt.

හිත වූයේ zva. හිත වූයේ
 ප්‍රභාසාහිතයින් of ප්‍රභාසාහිතයින් bijnaam van Doergā.

ප්‍රභවය; *zie* ප්‍රභවය

ප්‍රභවයා *kw. zva. ප්‍රභවයා* en ප්‍රභවයා *zva. ප්‍රභවයා* *kn. spr. voor een gepleegde moord of verwonding* verzwijgen, niet aangeven (*zie bij ප්‍රභවයා* maar waarschijnlijk is ප්‍රභවයා het *Skr. pramāna* of *pramānam*, bewijs, zoodat het eig. beteekent de bewijzen verzwijgen).

ප්‍රභවයා *kw. zva. ප්‍රභවයා* (*erg. ප්‍රභවයා*). ප්‍රභවයා of ප්‍රභවයා en ප්‍රභවයා *kw. zva. ප්‍රභවයා* *sk. paramārti* in den hoogsten zin van het woord; het of de ware en wezentlijke; *paramrēta*, renen). ප්‍රභවයා *sk. paramārti* de ware pandiet. ප්‍රභවයා *sk. paramārti* of ප්‍රභවයා *sk. paramārti* *kn. edelmoe-dig, edelaardig, goedhartig. ප්‍රභවයා* *sk. paramārti* een alleredelste, ware, waarachtige, vriend. ප්‍රභවයා *sk. paramārti* naam van Batārā Goeroe.

ප්‍රභවයා *zie* ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා *kw. zva. ප්‍රභවයා* *sk. paramārti* en ප්‍රභවයා *sk. paramārti* (*Skr. pramoekha*, hoofd, voornaamste, enz.).

ප්‍රභවයා *zie* bij ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා of ප්‍රභවයා *zie* ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා en ප්‍රභවයා *kw. zva. ප්‍රභවයා* *sk. paramārti* *sk. paramārti* *sk. paramārti* en *sk. paramārti* (*Skr. pramoedita*, verheugd, gelukkig. *Vrg. ප්‍රභවයා* *sk. paramārti*). *sk. paramārti* *poēt. de geheele wereld.*

ප්‍රභවයා *zie* ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා of ප්‍රභවයා *kn. bijzonder uitstekend, puik (Sd. Ml. pērmata, juweel). ප්‍රභවයා* *puik van wijn. ප්‍රභවයා* een pracht van een paard.

ප්‍රභවයා *kw. zva. ප්‍රභවයා* *sk. paramārti* *sk. paramārti* en *sk. paramārti* (*volgens G. ook medelijden. Skr. parimita*, gemeten; geregeld. *Vrg. ප්‍රභවයා*).

ප්‍රභවයා *kw. Vorst. G. (erg. ප්‍රභවයා)*.

ප්‍රභවයා *kw. en kn. zva. ප්‍රභවයා*

ප්‍රභවයා *kw. Vorstin, gemalin van een Vorst (Skr. paramēswara, opperheer, het hoogste wezen; Siwa; en Paramēswarī, oppervrouwe, ook benaming van Doerga; samenstellingen van parama [zie bij ප්‍රභවයා] met iswara, heer [zie ප්‍රභවයා], en iswarī, meesteres).*

ප්‍රභවයා *bijnaam van Batārā Goeroe (Skr. Para-*

mes̄hī, een naam van Brahmā, van paramēshā, hoogste). Zoo ook ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා *zva. ප්‍රභවයා*

ප්‍රභවයා *zva. ප්‍රභවයා*

ප්‍රභවයා of ප්‍රභවයා *Holl. familie.*

ප්‍රභවයා *1. Mal. prampoean, zva. ප්‍රභවයා* — *2. kn. toeloop van veel menschen, bij een feestelijke gelegenheid (erg. ප්‍රභවයා).*

ප්‍රභවයා *zie* bij ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා of ප්‍රභවයා *kn. goed bewaard, zoo geborgen dat het niet gemakkelijk te vinden en veilig is (erg. ප්‍රභවයා)*

ප්‍රභවයා *kn. het zich tot een blaasje zetten; blaasje, zooals van den huid als men zich gebrand heeft. — ප්‍රභවයා* *zich tot blaasjes of builtjes zetten.*

ප්‍රභවයා *kn. een prikkelend gevoel door sterke warmte, zooals in de hitte van de koorts (erg. ප්‍රභවයා).* — ප්‍රභවයා *dat heet gevoel hebben; ook heet of warm worden van drift (erg. ප්‍රභවයා).*

ප්‍රභවයා *kn. het branden in een figuurlijken zin, zooals van een brandende begeerte of drift; daar men warm van wordt; ook van de ooren, als die iemand warm worden (erg. ප්‍රභවයා); ook brandende drukte, het drukste, van een werk (erg. ප්‍රභවයා). ප්‍රභවයා* *zich onwel gevoelen, zoodat men er warm van wordt in 't gezigt. — ප්‍රභවයා* *brandend zijn, van een begeerte of drift.*

ප්‍රභවයා *zie* ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා *kw. zva. ප්‍රභවයා* *sk. paramārti* en *sk. paramārti* (*Skr. prameja*, beproefd, wat de proef kan doorstaan; of wel *aprameja*, onvergelykelyk. *PK.*).

ප්‍රභවයා *zva. ප්‍රභවයා* *zie* ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා *kn., ප්‍රභවයා* *kd., een boek met tooverformulieren en gebeden (van ප්‍රභවයා* *kw. zva. ප්‍රභවයා* *sk. paramārti* *sk. paramārti* *sk. paramārti* *zva. ප්‍රභවයා).*

ප්‍රභවයා *zie* bij ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා *kd., zie* ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා *zie* ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා of ප්‍රභවයා *zie* bij ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා *N., ප්‍රභවයා* *K., naam van een rivier op Java.*

ප්‍රභවයා *zie* ප්‍රභවයා

ප්‍රභවයා *kn.; ප්‍රභවයා* *zva. ප්‍රභවයා* *sk. paramārti* (*misschien naar de uitspraak van ps.*).

ප්‍රභවයා *kw.; ප්‍රභවයා* *zva. ප්‍රභවයා* *sk. paramārti*

— ဆိမတတၢ် en ဆိမတတၢ် KN. aangetast, overvallen worden, *bv. door een epidemische ziekte, door een storm, door een ramp of ongeluk.* ဆိမတတၢ်-၃၃ spr.

အက္ခရာ ဆိမတၢ် ဆိမတၢ်ဆိမတၢ် en ဆိမတၢ်ဆိမတၢ် KN., *zie ဆိမတၢ်*

ဆိမတၢ် of ဆိမတၢ် KW. een gracht om een vesting (Skr. *parikhā*). — ဆိမတၢ် of ဆိမတၢ် *een vesting of fort omgrachten, er een gracht om maken.*

ဆိမတၢ် KW. *zva. တတိဒ္ဒတတၢ်* tooi, tooisel.

အက္ခရာအက္ခရာ KN. de lengte van een arm (*van ရှက် ရှက်*). အက္ခရာအက္ခရာ *een arm lang, zoo ver als men met het insteken van den arm reiken kan.*

အက္ခရာ of ဆိမတၢ် KN. de stomp van een afgehakten tak aan een boom. ဆိမတၢ်ဆိမတၢ် *ဆိမတၢ်* *een bladerlooze boom met stompen van takken.*

အက္ခရာအက္ခရာ KN.; အက္ခရာအက္ခရာ *op weg of op een togt ontmoeten, tegenkomen.* ဆိမတၢ်အက္ခရာ *in zijn gang of loop op iemand of iets stuiten, iemand of iets onverwacht ontmoeten (verg. ဆိမတၢ် and ဆိမတၢ်).* — အက္ခရာအက္ခရာ *meervoud.*

အက္ခရာ *zva. အက္ခရာ*

အက္ခရာ KN. doorgesneden, doorgekapt; afgedaan, afgelopen, *van een werk, plegtigheid of gebed (verg. ဆိမတၢ် and တတိဒ္ဒ).* — အက္ခရာ *iets doorsnijden; een beest de keel doorsnijden, slagten (verg. ဆိမတၢ် and ဆိမတၢ်); een zaak afdoen, afmaken.* — အက္ခရာ *mv. — အက္ခရာ* *slagt, een geslagt beest; om geslagt te worden, slagtvee; een afgedaue zaak.* ဆိမတၢ်ဆိမတၢ် *slagtvee.*

အက္ခရာ *naam van een berg, van een boelā en van een patih van Mandoerā (Skr. *pragata*, afgezonderd, moeilijk te begaan).*

အက္ခရာ *eign. van een van de rijks grooten van Vorst Dāsā-moekā (Skr. *Pragasa*. en *verg. အက္ခရာ*).*

အက္ခရာ *zie အက္ခရာ*

အက္ခရာ *eign. van een dochter van Ardjoenā, een kleindochter van Bagawan Sidik-watjānā.*

အက္ခရာ *eign. van de jongere zuster van Prēgiwā.*

အက္ခရာ KN.; အက္ခရာ *doorzetten, aanhoudend hard doorwerken; zich niet ontzien. J. (slagen afweren, pareren. G.). — အက္ခရာ* *met iets, bv. met een gereedschap, maar doorslaan, toebeuken, toehouwen, het niet ontzien. J.*

အက္ခရာ KN. handig, knap, behendig, vlug, goed geoefend, goed gedresseerd (*verg. အက္ခရာ and ဆိမတၢ်*). အက္ခရာ *welgemanierd.*

အက္ခရာ KN.; အက္ခရာ *een vrouw of maagd schofferen (verg. ဆိမတၢ် and ဆိမတၢ်).*

အက္ခရာ KW. *zva. အက္ခရာ* *bv. ဆိမတၢ်* *ဂမၠၤ and ဆိမတၢ်* (*verg. အက္ခရာ*). — အက္ခရာ *worstelen, zoodat men met de dijen tegen elkander komt.*

အက္ခရာ KW. *zva. အက္ခရာ and ဆိမတၢ်* *ook eign. van een boelā (Skr. *pragalba*, stout, stoutmoedig, driest).* — အက္ခရာ *een tijger nabootsen; ook ingaan, binnengaan. G.*

အက္ခရာ KW. *zva. အက္ခရာ and ဆိမတၢ်*

အက္ခရာ KW. *zva. အက္ခရာ and ဆိမတၢ်* *maar volgens G. behoedzaam; voorzigtig (Skr. *pradj-njāna*, kundig; geleerd; kunde, wetenschap).*

အက္ခရာ KN. een sluijer; een witte doek over het hoofd en langs de zijden van het aangezicht tot op de borst, *bij vrouwelijke hadji's in gebruik (verg. အက္ခရာ).*

အက္ခရာ 1. KW. *zva. ဆိမတၢ်* *ook eign. van een boelā (Skr. *prajasa*, verslinder; vraat; een daemon).* 2. KN. personen, die in een bosch voortuitgaan om door het weggappen van struiken en boomen een weg te banen. — အက္ခရာ *of အက္ခရာ* *benaming van zekere beambten in de kraton; pionnier.*

အက္ခရာ *zie bij ဆိမတၢ်*

အက္ခရာ KW. *zva. အက္ခရာ and ဆိမတၢ်* *and ဆိမတၢ်* *ook KN. benaming van een naar een vleugel gelijkenden opschik, die aan den rug van sommige wajangpoppen, zooals aan die van Gatotkātjā, uitgeslagen is (Skr. *prabā*, licht, glans, luister; de stad van Koewera; ook een naam van Doerga; van bā, *zie ဆိမတၢ်*).* အက္ခရာ *eign. van den jongeren broeder van déwi Arimbi. အက္ခရာ and အက္ခရာ* *zie ဆိမတၢ်.*

အက္ခရာ 1. KW. *zva. ဆိမတၢ် and ဆိမတၢ်* *and ဆိမတၢ်* — 2. KN. Vorst (Skr. *praboe*, superieur, opperste, heer, meester). ဆိမတၢ် *de Vorst. အက္ခရာ* *vroegere titel van den Kroonprins (thans ဆိမတၢ် and ဆိမတၢ်).* အက္ခရာ *အက္ခရာ* *naam van een regeren en van den Soesoehoenan onafhanklijken prins te Soerakarta,*

dien hij draagt als Kroonprins en ook later behoudt, zoolang tot dat hem de meer vorstelijke naam van Mangkoe-nagârâ door het Gouvernement verleend wordt. **පුහුණුව** naam van een bloem. — **පුහුණු** zich vorstelijk voordoen; vorstelijk, prachtig, *bv. van een gebouw of gewaad.* — **පුහුණුව** *zva. අභය* (*erg. පුහුණුව*). — **පුහුණුව** 1. **කු.** *zva. පුහුණුව* — 2. **කු.** de regering als Vorst; de vorstelijke waardigheid; staatsie, naar iemands evenredigheid, niet alleen van een Vorst, maar ook van een mantri. **පුහුණුව** (*of අදහ*), krijgstrusting. **පුහුණුව** **පුහුණුව** **පුහුණුව** het Prinsdom van Praboe-prang-wādânâ.

අදහ en **අදහ** zie **අදහ**

පුහුණුව ook wel **පුහුණුව** en **පුහුණුව** *of අදහ* **කු.** een naam, die iemand door anderen gegeven wordt; een bijnaam; bijgenaamd. — **පුහුණුව** *of අදහ* iemand een naam geven, iemand dus of zoo, met dezen of dien bijnaam, noemen. **පුහුණුව** **පුහුණුව** en **පුහුණුව** *pass.* — **පුහුණුව** dezen of dien naam of bijnaam dragen, dus of zoo algemeen genoemd worden,

පුහුණුව **කු.** *zva. පුහුණුව* (*Skr. prab'andjana, eig. breker*). **පුහුණුව** zoon van den wind, *bijnaam van Anoman.*

පුහුණුව zie **අදහ**

පුහුණුව **කු.** en **කු.**, zie **අදහ** (*erg. පුහුණුව*).

පුහුණුව **කු.** tuig, zooals van een paard; tuigage, zooals van een schip; ameublement van een huis of kamer; garnituur, versierselen, *bv. van een kris*; gereedschap, zooals *schrijfgereedschap* en van een goudsmid: ook pak, pak kleêren, kleeding, costuum. — **පුහුණුව** uitgerust, in gereedheid (van personen); zich kleeden in het een of ander pak, gewaad of costuum (**පුහුණුව**), *bv. van een bediende*; fraai, volkomen in de puntjes, van een gewaad, daar niets aan ontbreekt; fraai, volkomen in de puntjes gekleed. — **පුහුණුව** iemand of iets van gereedschap of tuig voorzien, optuigen, meubleren, garneren, équiperen, uitrusten; fraai, volkomen in de puntjes aankleeden. — **පුහුණුව** met iets tuigen, meubleren, garneren, équiperen, enz.

පුහුණුව **කු.** pottebakkersrad. **කු.** — **පුහුණුව** iets op het rad vormen. **කු.**

පුහුණුව zie **අදහ**

පුහුණුව **කු.** vernederende, minachtende behandeling (*Skr. parib'ôṣṭa*, met minachting behandeld). **පුහුණුව** **කු.** tirannieke en vernederende behandeling. **පුහුණුව** *of අදහ* **කු.** een omgevallen boom; een op den grond liggende boomstam, ook een dood ergens liggend mensch (*කු. batang*, stam; en *zva. පුහුණුව* en **පුහුණුව**). Zoo ook **පුහුණුව** — **පුහුණුව** gelijk een omgevallen boom.

පුහුණුව **කු.** conventioneel, algemeen aangeuomen (*Skr. parib'dṣḍ*, algemeene regel van interpretatie. **කු.**); van *b'dṣḍ*, met *pari* zie **පුහුණුව** en **පුහුණුව** — **පුහුණුව** een algemeen spreekwoord; ook een tot bespottig op iemand of iets toegepaste uitdrukking; (klanknabootsing. *G. Verg. පුහුණුව* en **පුහුණුව**). — **පුහුණුව** op iemand een spreekwoord of tot bespottig een uitdrukking toepassen.

පුහුණුව zie **පුහුණුව**

පුහුණුව *of අදහ* **කු.** superioriteit; de wondermagt, waarmede een wezen werkt, indruk op iemand maakt of imponeert door zijn meerderheid; (*ook zva. පුහුණුව* **කු.**); en *eign. van een patih van Mandoera* (*Skr. prab'dwa*, superioriteit, meerderheid, voortreffelijkheid, magt; superieur, magtig; *prab'awa*, de bron, grond, oorzaak, waaruit of waardoor iets ontstaat; van *b'awa* en *b'dwa*, met het voorvoegsel *pra*: zie **පුහුණුව** en **පුහුණුව** I.).

පුහුණුව **කු.** *zva. පුහුණුව* en **පුහුණුව** (*Skr. parib'awa*, verachting, minachting; en nederlaag). **කු.** oorzaak die iets goeds bewerkt, zooals *de verdiensten van een vader, die de kinders tot zegen verstrekken; of van iets, dat men in zijn jeugd geleerd heeft en dat later nog te stade komt* (zie **පුහුණුව** en **පුහුණුව**).

පුහුණුව **කු.** onkosten (van **පුහුණුව**), *bv. පුහුණුව* de onkosten van een proces.

පුහුණුව *of අදහ* ook wel **පුහුණුව** **කු.** het sérail, het door een muur omheinde hoofdgebouw in het binnenste van de kraton, het verblijf van de vrouwen van den Vorst (van **පුහුණුව** en **පුහුණුව** *of පුහුණුව*).

դասդասուչ ԿՆ. սողադասուչ in het nauw ziten; genoodzaakt zijn iets te doen.

ադասդասուչ ԿՆ. zie bij դասուչ

աասուչ ԿՆ. voër van beesten; aas, lokaas, zoals bij het visschen; het garen om een weversspoel, de inslag van een weefsel (verg. սյդասուչ De grondvorm is սասուչ waarvan աասուչ Soend., en սասուչ Mad., eten. Van de werkwoordsvorm սասուչ in աասուչ afgeleid, en beteekent wat om te eten, om van te leven, is). — սասուչ eten, van een beest, vreten (verg. դասդասուչ). — սասուչ ԿՆ. een beest voër geven, het voëren; in de scherping den inslag slaan. — սասուչ սասուչ ԿՆ. iets tot voër geven aan een beest; een beest ergens laten eten. — աասուչ ԿՆ. tot voër. — աասուչ սասուչ ԿՆ. plaats voor het voër, voederbak, paardekribbe.

ադասուչ Կ., zie bij դասուչ

ադասուչ Կ. zie bij դասուչ

սասուչ Կ., zie սասուչ

սասուչ ԿՆ. stokoud, suf van ouderdom (verg. սասուչ Կ.)

աասուչ Կ., voornaamwoord van de tweede persoon in officiëlen stijl van ambtenaren tot hun ondergeschikten, ook van een zending van den Vorst; wanneer hij een last van den Vorst overbrengt, zelfs tot den Rijksbestierder (verg. սասուչ Կ. en սասուչ).

սասուչ Կ. of սասուչ ԿՆ. het zich opzetten of zwel len van pezen of åren bij sterke krachtinspanning. սասուչ սասուչ Կ. het opzetten van de pezen of åren. — սասուչ Կ. zijn krachten inspannen; iets met krachtinspanning doen.

աասուչ Կ., zie bij դասդասուչ

աասուչ Կ. աասուչ Կ. աասուչ Կ. en աասուչ սասուչ Կ., zie bij դասդասուչ

աասուչ ԿՆ. er goed uitzien, bv. van iemands kleëren of huis; zich verwezentlijken, bv. van een voorne men of een gerucht (verg. սասուչ). սասուչ դասուչ սասուչ spr.

սասուչ Կ. Ar. فقير, p.hakir, ԿՆ. een fakir, bedelmonnik.

սասուչ ԿՆ., maar veelal աասուչ Կ., սասուչ Կ. Կ. gebruik van het verstand, overdenking, gedachte, gevoelen, overleg, oordeel (Ar. فكر, p.hikr). սասուչ սասուչ Կ. սասուչ սասուչ Կ. hij heeft het

gebruik van het verstand verloren. սասուչ սասուչ Կ. zonder overleg, onbedacht, lichtvaardig. սասուչ սասուչ Կ. onnadenkend. սասուչ սասուչ Կ. zijn eigen gedachten volgen, eigenzinnig zijn. սասուչ (of սասուչ) սասուչ Կ. eigenwijs zijn, eigenwijs. — սասուչ սասուչ սասուչ Կ. denken over, aan of om iets denken; over iets zijn gedachten laten gaan; nadenken, overdenken, overleggen, overwegen, beoordeelen. դասուչ սասուչ սասուչ Կ. onbezonnen. սասուչ սասուչ Կ. voorbedachtelijk, met voordacht. — սասուչ Կ. iemand iets in overweging geven of aanraden (verg. սասուչ). — սասուչ Կ. het denken, overwegen, enz. սասուչ սասուչ սասուչ սասուչ Կ. hoe denk je er over? — սասուչ Կ. met een ander of met elkander over iets nadenken, overleggen of raadplegen. — սասուչ Կ. Կ. nadenkend van aard. դասուչ սասուչ Կ. onnadenkend van aard, onverschillig. — սասուչ Կ. Կ. het met oordeel of verstand begaafd zijn; iemands gedachte of oordeel over een zaak. դասուչ սասուչ սասուչ սասուչ Կ. (of սասուչ սասուչ Կ.), een kind, dat nog geen verstand heeft (of nog niet goed bij zijn verstand is).

սասուչ Կ. in de spreektaal zva. սասուչ Կ.

դասուչ Կ. zie bij դասուչ

սասուչ Կ. zie bij սասուչ

սասուչ Կ. Holl. procureur (verg. սասուչ).

ադասուչ Կ. zie bij դասուչ

սասուչ Կ. Կ. een soort van սասուչ սասուչ Կ. zva.

սասուչ Կ. սասուչ Կ. Կ. als met duim en middelste vinger van beide handen omvat kan worden, zoo dun (van den middel). — սասուչ Կ. inhouden, tegenhouden, weërhouden, bedwingen, intoomen, beteugelen, matigen (verg. սասուչ սասուչ Կ. en սասուչ Կ.); ook zva. սասուչ Կ. 2. սասուչ Կ. Կ. een paard inhouden. սասուչ սասուչ Կ. zijn stem inhouden, dien niet te luid doen klinken. — սասուչ Կ. 1. het inhouden, enz. 2. een vestje met een rij knoopjes van voren, door meisjes gedragen.

սասուչ Կ. Կ. poët., of Կ. Կ. zva. սասուչ Կ. սասուչ սասուչ Կ. zva. սասուչ Կ. van een jongen prins.

սասուչ սասուչ սասուչ Կ. benaming van een stuk geschut, anders սասուչ Կ. genoemd. սասուչ սասուչ սասուչ Կ. սասուչ Կ. de jonge (minderjarige) als սասուչ Կ. betitelde Vorst.

դւրդար *zie դւրդար*

դւրդար *een plat woord voor արտա* dood.

դւրդար *KN. het onderste van iets, voetstuk, steel (vrg. դւրդար); fig. bv. դւրդարդարարտա* առա *van Solosche herkomst.*

արտարտար *zie bij արտա*

արտարտար *zva. արտարտար (Sd. Ml. hetz.).*

արտարտար *zie bij արտա*

արտար *KW. zva. արտա (vrg. արտար); volgens G. verraad.*

արտար *KW zva. արտար en արտար (verk. van արտար).*

արտար *KN. lokker, lokvogel, de fluitende vogel, die een eind van hei lijmhoutje af zit om de vogels te lokken; ook արտար of արտարարտար een houtje als een vork met twee tanden, waarvan de eene met vogellijm bestreken is, terwijl op het andere het fluitende wijfje zit; volgens anderen een vogelknip (vrg. արտար արտար II., en արտար); ook արտար en արտարարտար lokvogel in een fig. zin. — արտար vogels met een արտար vangen.*

արտար *KW. zva. արտար (vrg. արտար). — արտար zva. արտար of արտար (vrg. արտար).*

արտար *zie արտարարտար.*

արտա *KW. zijde, kant, flank (Skr. paza). արտա of արտա KN. volharding, aanhouding, doorzetting; geweld door maar te blijven aanhouden en het niet op te geven; met geweld of volstrekt iets willen (vrg. արտա արտարարտա en արտա) Skr. paza, gevoelen dat men verdedigt en volhoudt, assertie; partij die men kiest of omhelst. PK.). արտա արտա volstrekt een dappere (een held) willen wezen. արտարարտար iemand, die zonder bevel af te wachten maar zijn eigen idee volgt. արտար արտա spr. — արտա aan of vol blijven houden, met geweld bij iets blijven; iemand dringen, dwingen, verplichten, noodzaken, forceren; verkrachten (vrg. արտարարտար). արտարարտա volstrekt heen willen gaan. արտարարտար volstrekt oostwaarts willen. արտարարտա eenigzins gedrongen, eenigzins met dwang. — արտարարտա դար bij iemand aandringen om iets te doen, van iemand iets volstrekt gedaan willen hebben. — ար*

արտար volhardend. — արտար *poët. zva. արտար — արտար het aan blijven houden, enz.; dwang, geweld. — արտար of արտարարտար gedwongen, niet vrijwillig. արտարարտար een onweêrstaانبare lust.*

արտա *zie bij արտար*

արտա արտա *enz., zie արտա*

արտա 1. *K. van արտար (Skr. paxi, vogel). — 2. KN. արտա of արտա KN. de ijzeren stift aan het lemmer van een mes of wapen, dat in het hecht of gevest zit.*

արտա *KW. zva. արտա (verkorting van արտա 2. Vrg. արտար en արտար). արտար kennis geven. — արտար zie boven.*

արտար *KN. naam van een plant, waarvan de bladen als groente gegeten worden.*

արտար *naam van een soort van oorlogsbekkens in vroeger tijd (vrg. դար en արտար).*

դւրդար *KN. naam van een genceeskrachtig blad.*

արտար *zie bij դար*

արտար *zie bij արտա*

արտար *zie bij արտա*

արտար *zie bij արտա*

արտար *zie bij դար*

արտար *ED. van արտարարտար zie bij արտա*

արտար *Ml.; արտար reten of naden met werk stoppen; breeuwen (vrg. արտար).*

արտար *KN. een soort van groote mangga, even als de դար en դարարտար, met een sterke, onaangename lucht, en verhitend.*

արտար *N., արտար K., een schoudervracht, zoo veel als aan een draagstok vóór en achter, of aan beide einden aan een juk, over den schouder door één man, of door twee man aan een draagboom op de schouders tusschen hen in, gewoonlijk gedragen wordt; in den handel ook voor een gewigt van honderd kati's (vrg. արտար); արտար een lastdrager. արտարարտար een pikoel gras (wegende ongeveer 65 Amsterdamsche ponden). — արտար արտար iets over den schouder of op de schouders aan een stok of boom dragen; fig. iets op zijn schouders (tot zijn last) hebben, of op zijn schouders nemen (voor een ander te verrigten en te bezorgen). արտարարտար verplicht werk te ver-*

արդ տղանցի տղանոցողտո արդանոց en
աարդանոցը *zie onder արդ*

ննա KN. gezouten zeevisch, *die droog ingepakt ver-*
zonden wordt, voornamelijk of bepaaldelijk kēm-
bong- of lajangvisch, die wel iets van onze haring
hebben.

ննի KN. het uitvorschen, uitvragen; *iemand uitvra-*
gen naar het een of ander.

ննիչ, KN. zwart zalfje, daar de wenkbrauwen van
een bruid meê bestreken worden. ասբննիչ, een
zeker zalfje dat tot geneesmiddel ergens op gestre-
ken wordt. — էննիչ, *iets met den top van den*
vinger of de vingertoppen, of ook met het einde
van iets zooals een stok, drukken om het vast te
klemmen of neêr te drukken; iets, vooral de kne-
vels of wenkbrauwen, met een zalf of verw bestrij-
ken; ook fig. iemand onder den duim of klein, aan
het werk of onder appel, houden (vrg. նննի). նն
ննիչ, առն met roode verw bestreken.

դանչ, *zie նննիչ*

արդանոց, *zie onder արդ*

անտա KW. *zva. արդեյը en անտա (Skr. pīdana,*
pijniging).

անա KW. *zva. աան (waarsch. het Ar. badr, de*
maan, inzonderheid de volle maan).

անտադոցը *misschien verb. van անտանոց*
van առա (Skr. adara, laag, gemeen. անտաննի
*անտադոցը *zie bij անտադոց**

անոնիտոց or անոնիտոցը *zie bij նն*

աննոցը KN. het met oplettendheid rond- of toekij-
ken. — աննոցը, met oplettendheid toe- of uitkij-
ken; de oogen met oplettendheid laten rondgaan,
spieden, alles goed opnemen; naar *iets, bv. een*
huis, rondzien. աննոցանոցը, met oplettendheid
overal rondkijken, van iemand die iets zoekt. անն
աննոցոցնոցը, door met oplettend-
heid rondkijken wild opspeuren. — աննոցոց or
աննոցոցը, iets daar men het oog op gevestigd
heeft (vrg. աննոցոցը). արդանաննոցոցը, op iets
het oog gevestigd hebben.

աննոցը en աննոցը *zie bij աննոցը*

արդտա KW. *zva. արդաչ, նննոցը en արդա*
անոցը (Skr. pādōekā, schoen en muil); KN.
vooral in poëzie, voornaamwoord van de tweede
persoon tot Vorsten en hoog aanzienlijken. անա

արդտա Uw Hoogheids behagen. արդնոցոցը
արդտադոցը, Hoogedele Heer.

նննոց *zie bij նննոց*

արդանոցը *zie bij արդ*

անննի *zva. աննն*

անտադոցը *zie bij անտադոց*

արդանոցը *verk. van արդանոցը — արդա*
անն in de spreektaal zva. արդանոց

արդանոցը *zie bij դանա*

անանանոցը, KN. groote waterkruik of martevaan tot
het verrigten van de անոցը, met een tuit van
onderen, digtgemaakt door een արեյնոցը, die er
uitgetrokken wordt, om er water uit te doen loo-
pen. — անանանոցը, als een անանանոցը doen,
de menschen om zich heen verzamelen; *spr.*

արդանոցը *zie bij արդը I.*

արդանոցը, KN. achtergeblevene ziektestof, *zooals van*
de pokken, mazelen of koorts, die zich ergens in
het lichaam zet en waaruit veêr een nieuwe ziekte
ontstaat, zooals blindheid, een gezwel in de bui-
ging van den arm, dysenterie, enz.

անտոցը, KN.; անտոցը, tegen iets duwen of druk-
ken, *zooals tegen een deur of met de tong tegen*
het tandvleesch; iets terugduwen; fig. niet aanne-
men, bv. van iets dat een kleur- of verwestof niet
aanneemt; ook անտոց or աննանանոցը, voor
elastiek (vrg. անննանոցը, արտա en արեյնոցը).
անտա-արդոցը, spr. voor zich verzetten tegen
het bevel van zijn overheid of meester. անտոցը,
չն, geneesmiddelen weêrstaan, er niet voor wijken,
van een kwaal of ziekte. անտոցոցը, een gezeg-
de niet gelooven. անտա-աննանոցը, spr., het ge-
zelschap verlaten; ook voor een dienst of bediening
niet aannemen. — անտոցը, met iets tegen
iets duwen of drukken; maken dat iets dit of dat
niet aanneemt.

արդանոցը *zie bij արտա*

արդը KW. *zva. անա արդտա en անոց* ook een
priester, en bijnaam van Bařârâ Endrâ.

արդը արդը en արբոցը KW. *zva. արտա enz.*

արդը KW. *zva. անննոցը (Skr. padma). արդա*
տա zva. անաչ, de zetel van Bařârâ Goeroe (Skr.
padmāsana, een zetel of troon in de vorm van
een lotus, waarop afgodsbeelden geplaatst worden:
zie անտաչ). արդտա, een naam van Wisnoe

moord (της λαιμῆς ἢ της βίβλου *hetz. als regts-term.* ηανηνηνδῆ βίβλου dooden krijgen, vijanden doen sneuvelen in een gevecht. εἰς βίβλου bidden om op de een of andere wijze te sterven. εὐχόμενοι εἰς εὐχὴν zich overgeven op leven of dood. — εἰς βίβλου ηανηνηνδῆ dood, gestorven; doodgaan, sterven (*arg.* ἀνιμνηνδῆ en ἀνιμνηνδῆ); uitgaan, uitdooven, *van licht of vuur: fig.* niet meer in wezen of in stand zijn of blijven; opgeheven; niet meer gaan, *bv. van een horologe;* er te kort zijn, *bij het nawegen;* dood loopen, versperd zijn, *en* niet meer begaan worden, niet meer passabel of onbegaanbaar, *van een weg of passage;* geen water meer hebben of geven, *van een rivier, wel of put;* geen zog meer geven, *van de borsten van een vrouw;* geheel verlamd, *van een lichaamsdeel;* uitgedelgd, uitgeschrapt, *van schrift;* uit, ten einde, verlopen, *bv. van een jaar;* zóo ver, dat het niet verder kan; vast, niet meer los te trekken, *bv. van een knoop;* vastgesteld, voor vast bepaald, *van een prijs;* vast in elkander gezet, vastgespijkerd, vastgenaaid, vastgedraaid, *enz.* εἰς ἀνιμνηνδῆ niet meer gaan kunnen, waar men wil, *omdat men overal vijanden heeft.* ἀνιμνηνδῆ lage oogen bij een worp in het dobbelspel; ook valsche dobbelsteenen, daar men altijd lage oogen meê werpt. εὐχόμενοι woeste grond, grond, die onbebouwd ligt. εἰς ἀνιμνηνδῆ N., εἰς ἀνιμνηνδῆ K., *zva.* εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ het lichaam zoeken te dooden, het vleesch (de zinnelijkheid) dooden, door middel van ἀνιμνηνδῆ ook met opzet in de dood loopen. — εἰς ἀνιμνηνδῆ KN., εἰς ἀνιμνηνδῆ K., zich, of het lichaam, zoeken te dooden, zich kastijden. ἀνιμνηνδῆ *pass.* — εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ iemand of een beest dooden; een licht of vuur uitblusschen, uitdooven; doodend, doodelijk; iets vernietigen, maken dat het niet meer bestaat of in wezen blijft; iets verdelgen, uitdelgen, uitwisschen; zijn lusten of begeerten dooden; een weg of passage versperren of dicht of onbegaanbaar maken; iets, zooals een wel, stoppen, zoodat het geen water meer geeft; iets op de een of andere wijze vastmaken of zetten; de wielen van een rijtuig remmen. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ mv., en moorden, menschen vermoorden; ook den een of ander dooden. — ἀνιμνηνδῆ

ἀνιμνηνδῆ ἀνιμνηνδῆ en ἀνιμνηνδῆ N., εἰς ἀνιμνηνδῆ *pass.*; εἰς ἀνιμνηνδῆ en εἰς ἀνιμνηνδῆ ook een verlies lijden door den dood, *bv. van een kind of bloedverwant; iemand het licht, bv. zijn fakkel, uitgaan; ook de staat van de afgescheiden zielen, die, van het aardse leven ontslagen, het bovenzinnelijke leven deelachtig geworden zijn (anders ἀνιμνηνδῆ).* εἰς ἀνιμνηνδῆ *arg.* ἀνιμνηνδῆ *spr.* εἰς ἀνιμνηνδῆ *spreekwijs* voor de hoop verloren hebben van een ander bij zijn leven terug te zien. — εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ iemand ter dood laten brengen; het lichaam (het vleesch, de zinnelijkheid) dooden. — ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ 1. vastgezet, vastgeknoopt, vast incén, *enz.*; voor vast, voor goed. 2., en dan ook ἀνιμνηνδῆ en εἰς ἀνιμνηνδῆ of εἰς ἀνιμνηνδῆ K., εἰς ἀνιμνηνδῆ KW., naam van het leesteken η (*eig.* om te dooven, *dus* klankdoover). ἀνιμνηνδῆ KN. naam van een groot soort van boonen, die aan een boom groeijen: stinkboonen (*arg.* εἰς ἀνιμνηνδῆ). εἰς ἀνιμνηνδῆ 1. KW. *zva.* ἀνιμνηνδῆ (*Skr.* pítá, geel). 2. KN. lint (*Port.* fita). εἰς ἀνιμνηνδῆ geel lint, oranje-lint. εἰς ἀνιμνηνδῆ zie bij εἰς ἀνιμνηνδῆ. ἀνιμνηνδῆ en vóór een naamwoord in een benaming van één hoeveelheid ἀνιμνηνδῆ als attriboot of complement ook wel εἰς ἀνιμνηνδῆ KN. zeven. ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ zeven paarden. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ zeven dagen. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ zeventig. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ zij zijn er met hun zevenen. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ zeventien. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ zeven-en-twintig. εἰς ἀνιμνηνδῆ de (of het) zevende; zeven maal; ten zevendén. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ zevendehalf. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ zevendehalf honderd. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ zevendehalf wang. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ zevendehalfveerendertig. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ een zevende. εἰς ἀνιμνηνδῆ in zevenen deelen. — εἰς ἀνιμνηνδῆ elk zeven. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ elk zeven dagen; ook voor een overledene een offerhande doen op den zevendén dag na het overlijden. — εἰς ἀνιμνηνδῆ de (of het) zevende (bij zes andere). εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ de zevende maand van het zonnejaar, waarin zware regens vallen en sterke winden waaijen. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ evenals εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ zevendehalf. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ al de zeven hemelen. εἰς ἀνιμνηνδῆ εἰς ἀνιμνηνδῆ de zevende. εἰς ἀνιμνηνδῆ KN., εἰς ἀνιμνηνδῆ KI., kleinkind. εἰς ἀνιμνηνδῆ klein-

zva. աննիզանի անդառնալ (van աննիզա het Ar. قطرة, *katra*, droppel, verward met աննիզա of աննիզա zie boven).

աննիզա zva. աննուտա

աննուտա kw. zva. աննիդրանոցը աննիզա en աննիզա (Prakrätische uitspraak van het Skr. *prastarāna*, zetel. PK.).

դաննիցը eign. zie bij աննիզա

պոետրա kw. zva. պոետր (Skr. *poetraka*, een zoon, en zva. անիցը).

աննիցը kw. zva. անիցը (van աննիզա).

աննիցը աննիցը աննիցը աննիցը աննիցը en աննիցը աննիցը zie onder աննիցը

աննիցը Holl. patrouille, kn. gewapende nachtwacht, die langs de groote wegen rondgaat, met een beamble tot geleide; patrouilleren.

աննիցը kn. kleine dolk of kris, die door vrouwen gedragen wordt (Skr. *patram*, nom. van *patra*, ook lemmer, dolk, mes. PK. Vrg. աննիցը); ook de uitschietende bloem van een jongen kokosboom; en voor het eerst bloeijen. J. — աննիցը met een *pâtrem* steken; en gelijk een *pâtrem*.

աննիցը verb. van het Holl. patroon, patronen, voor schietgeweer (vrg. աննիցը).

աննիցը kw. 1. zva. աննիցը en աննիցը ook als nederig voornaamwoord van de eerste persoon. 2. zva. աննիցը աննիցը zva. աննիցը աննիցը աննիցը — աննիցը kn. zva. աննիցը (vrg. դաննիցը). աննիցը of աննիցը ingezet, bezet of ingelegd, met edelgesteenten of goud. — աննիցը een kokosnoot doppen, de pit er uithalen (vrg. դաննիցը). J. — աննիցը geheel gedopt, enkel de pit, van een kokosnoot; ook naam van een plant en van de gom er van, die tot geneesmiddel tegen oogziekte gebruikt wordt.

աննիցը kw. zva. աննիցը աննիցը աննիցը N., աննիցը աննիցը K., het verliezen of de minste zijn in het vechten met den snavel, van een haan.

աննիցը en աննիցը zva. աննիցը en աննիցը

աննիցը kn. digt bij iemands oor hard schreeuwen (vrg. աննիցը en աննիցը). աննիցը աննիցը zva. աննիցը — աննիցը KI., zie bij աննիցը (en vrg. աննիցը).

աննիցը kw. zva. աննիցը en աննիցը — աննիցը

աննիցը 1. kn. iets met de hand drukken of indrukken; op iets drukken; fig. een geluid gedempt maken, er een gedempte toon aan geven; een muziekinstrument een gedempte toon doen geven; gedempt van toon; ook drukkend, zwaar; en gedrukt, ueërgedrukt (door bedruktheid, Աննիցը Vrg. bij աննիցը en աննիցը). 2. TP. zva. աննիցը — աննիցը gedrukt, geprangd, overmeesterd, overweldigd worden, door een aandoening. — աննիցը KI., van աննիցը — աննիցը iets aandrukken of indrukken.

աննիցը kn. geroep in het oor, zooals van iemand die in flauwte gevallen is, om hem weêr bij te brengen (vrg. աննիցը). — աննիցը iemand in het oor roepen; ook fig. zva. աննիցը of աննիցը աննիցը աննիցը աննիցը het was alsof het mij in het oor gefluisterd wierd, bv. tot een waar-schuiving.

աննիցը of աննիցը kn. gekakel van een kip. աննիցը աննիցը kakelen (vrg. աննիցը).

աննիցը N., աննիցը K. kip; աննիցը kn. hoen (vrg. աննիցը en աննիցը). աննիցը աննիցը N., աննիցը աննիցը K., een kalkoen. աննիցը աննիցը zie bij աննիցը աննիցը աննիցը gelijk een boschhoen. աննիցը աննիցը spr.

աննիցը kn. gedrukt, van het hart, van het gemoed of verstand, zoodat men niet denken of spreken kan; bedrukt, radeloos, stomp van begrip (vrg. աննիցը en աննիցը).

աննիցը kn. 1. horzel, brems, een groote vlieg, die de buffels en koetijen plaagt (vrg. աննիցը). 2. Ml. kn. afgeschoten vak, vertrek van een huis, kajuit van een schip (vrg. աննիցը en աննիցը). — դաննիցը աննիցը in onderscheidene vakken afschutten.

աննիցը kw. zva. աննիցը աննիցը en աննիցը աննիցը (Skr. *pataka*, wat valt; *pātaka*, de oorzaak van een val; zonde, misdaad).

աննիցը of աննիցը Ar. فاتحة, *phâtika*, voluit فاتحة الكتاب, naam van het eerste hoofdstuk van den Koran.

աննիցը zie bij աննիցը աննիցը աննիցը zie bij աննիցը աննիցը աննիցը zie bij աննիցը

ἄνθρωπος KN. op de hurken zitten met de armen op de knieën over elkander geslagen, het hoofd voorovergebogen en in gepeins of aandacht verzonken (misschien verbastering van ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος KW., zie ἄνθρωπος

ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος

ἄνθρωπος zie bij ἄνθρωπος

ἄνθρωπος K., zie ἄνθρωπος

ἄνθρωπος N., ἄνθρωπος K., ook als KI., wat in harmonie is, of in harmonie en overeenstemming met iets anders beschouwd wordt; gepast, gevoelig, voegzaam, behoorlijk, betamelijk, welvoelig, redelijk, fatsoenlijk; voegzaam zijn, voegen, behooren; begrijpelijk, te begrijpen zijn; waardig, waardig zijn, verdienen. ἄνθρωπος KN. in harmonie met elkander, eendragtig, eensgezind; ook wel zva. ἄνθρωπος (van ἄνθρωπος zie onder ἄνθρωπος en vrg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος en ἄνθρωπος). ἄνθρωπος onbehoorlijk, onbetaamlijk, onwelvoeglijk, onredelijk. ἄνθρωπος als het is zooals het behoort, redelijker wijze. ἄνθρωπος al naar behooren, met redelijkheid. ἄνθρωπος redelijk duur, vrij duur. — ἄνθρωπος 1. KN. een muziekinstrument, zooals een citer, stemmen (de toonen van de verschillende snaren in harmonie brengen). 2. ἄνθρωπος N., doch ook wel in K., ἄνθρωπος K., iets schikken; een zaak of geschil schikken; partijen tot een schikking brengen of bewegen; iets in evenredigheid brengen met iets anders; iets in behoorlijke orde brengen; iets opsieren. ἄνθρωπος ἄνθρωπος iets zoo inrigten, schikken of voegen, dat het past of in overeenstemming is met iets anders. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος in overeenstemming handelen met iets anders; als behoorlijk gepast of bevallig zich voordoen, goed of fraai staan; iemand tot rede brengen, op zijn plaats zetten. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος hij handelt in overeenstemming met het algemeen (hij handelt niet anders dan men algemeen doet). — ἄνθρωπος ἄνθρωπος partijen tot een schikking of transactie bewegen. — ἄνθρωπος KN. liefdespand, voor een bij een man, of bij een vrouw, gekregen kind; liefdespanden, kinderen krijgen Zoo ook ἄνθρωπος ook transactie, onderlinge schikking van een zaak.

ἄνθρωπος KN. naam van een heester, waarvan de vrucht, een soort van stinkboontjes, bij de rijst gegeten wordt (vrg. ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος KN. naam van een wilden boom, die bloemen draagt, en waarvan het hout ook wel tot timmerhout gebruikt wordt.

ἄνθρωπος en ἄνθρωπος K., zie bij ἄνθρωπος II.

ἄνθρωπος KN. met zout tot gelei gekookt vleesch, visch of garnalen, en met Spaansche peper of onrijpe vruchten gegeten. — ἄνθρωπος van iets pëtis maken.

ἄνθρωπος 1. KW. zva. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος en ἄνθρωπος — 2. KN. volkomen bedreven, volleerd (vrg. ἄνθρωπος); volkomen voldoende, zoodat het niet beter kan; afgedaan, belist. — ἄνθρωπος en gew. ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος een zaak afdoen, beslissen, er uitspraak over doen. — ἄνθρωπος KI. zva. ἄνθρωπος zie onder ἄνθρωπος — ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος beslissing.

ἄνθρωπος Ar. فترى, phatwad, uitspraak van de bevoegde Mohammedaansche regtsgeleerden.

ἄνθρωπος KN. scherpe harde stekels aan beide zijden van den kop onder de kieuwen van sommige vischen, zooals de lélé (vrg. ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος met de patil steken. ἄνθρωπος een steek met een patil krijgen.

ἄνθρωπος KN.; ἄνθρωπος met de hand of iets anders, of door zijn zwaarte, drukken, op of tegen iets drukken of dringen, iets indrukken, zva. ἄνθρωπος (vrg. ἄνθρωπος). ἄνθρωπος door den nood gedrongen (vrg. ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος met iets drukken; iets tegen iets drukken of aandrukken; bij iemand op iets aandringen; ook de leden van het lichaam drukken, kneden. (Vrg. ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος zie bij ἄνθρωπος

ἄνθρωπος zie bij ἄνθρωπος

ἄνθρωπος zie bij ἄνθρωπος

ἄνθρωπος zie bij ἄνθρωπος

ἄνθρωπος zie bij ἄνθρωπος

ἄνθρωπος KI., zie bij ἄνθρωπος onder ἄνθρωπος

ἄνθρωπος KI., zie bij ἄνθρωπος onder ἄνθρωπος

ἄνθρωπος KW. zva. ἄνθρωπος (van ἄνθρωπος in samenstelling voor ἄνθρωπος nemen, halen, en

ddtoe, grondstof, grondstoffen, mineralen. PK.).
ԱՅԿՆԻՆ Կ., *zie* ԱՅԿՆԱՆ *en* *bij* ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ — ԱՅԿՆԱՆԻՆ ԿՈՄԻՏԵՆԻՆԻՅԱՆՅՈՒՆ *en* ԱՅԿՆԱՆԻՆԻՅԱՆՅՈՒՆ *zie* *bij* ԱՅԿՆԱՆ

ԱՅԿՆԱՆ ԿՄ. *zva.* ԱՅԿՆԻ *en* ԱՅԿՆԻՆ (donker, duister. G.). ՊԱՏԱՆՅՈՒՆ *zie* *bij* ԱՅԿՆԻՆ

ԱՅԿՆԱՆ. ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ ԿՈՄԻՏԵՆԱՆՅՈՒՆ *en* ԱՅԿՆԱՆ ԿՈՄԻՏԵՆ *zie* ԱՅԿՆԱՆ ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *enz.*

ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ ԿՄ. *zva.* ՊԱՏԱՆԻՆԻՆԻՅԱՆՅՈՒՆ

ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ ԿՄ. *zva.* ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ
ԱՅԿՆԱՆ *en* ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ Կ., *zie* *bij* ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ

ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *zie* *bij* ԱՅԿՆԱՆ

ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *zie* *bij* ՊԱՏԱՆ

ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *zie* *bij* ԱՅԿՆԱՆ ԿՆ. *een* *uitroep*: eilieve! *of* *ach*, mijn lieve! (*bv.* *als* *men* *iemand* *om* *iets* *verzoekt*).

ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ ԿՄ., *zie* *bij* ԱՅԿՆԻՆ

ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *zva.* ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ

ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *verk.* *van* ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *zie* *bij* ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ

ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *zie* *bij* ԱՅԿՆԱՆ

ԱՅԿՆ *zie* *bij* ԱՅԿՆԱՆ

ԱՅԿՆ *zie* ԱՅԿՆ. 3.

ԱՅԿՆՅՈՒՆ ԿՆ.; ԱՅԿՆՅՈՒՆ *geld* *bij* *elkander* *brengen*, *van* *velen*, *om* *daarmee* *te* *handelen* *of* *een* *zaak* *te* *doen* (*verg.* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ*). ԱՅԿՆՅՈՒՆԻՆ *zamen* *in* *de* *winst* *deelen*. ԱՅԿՆՅՈՒՆ *zamen* *in* *het* *verlies* *deelen*. — ԱՅԿՆՅՈՒՆ *aan* *velen* *tegelijk* *één* *zaak* *of* *hoeveelheid* *verkoopen*. — ԱՅԿՆՅՈՒՆ *te* *zamen* *als* *deelgenooten* *koop* *of* *handelen*; *compagnons* *zijn*; *in* *compagnie* *met* *vereende* *krachten*; *compagnieschap*, *deelgenootschap*.

ԱՅԿՆԻ ԿՆ. *donker*, *duister*; *ook* *duister* *van* *zin*, *onduidelijk*; *duisternis*; *in* *det* *donker*, *in* *het* *geheim*, *tersluis* (*verg.* *ՊԱՏԱՆՅՈՒՆ* *en* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ*). ԱՅԿՆԱՆԻՆ *een* *donker* *hart* *of* *gemoed*, *waarin* *het* *donker* *is*, *dat* *geen* *licht* *of* *uitkomst* *ziet*. ԱՅԿՆԱՆԻՆ *een* *donkere* *zaak*. ԱՅԿՆԱՆԻՆ *sluikopium*, *smokkelopium*. ԱՅԿՆԱՆԻՆ *donkere* *gangen*, *zoals* *van* *dieven* *en* *smokkelaars*. ԱՅԿՆԱՆ *het* *donker*. ԱՅԿՆԱՆ *in* *het* *donker*. — ԱՅԿՆԱՆ *iets* *verdonkeren*, *verduisteren*; *iemand* *of* *iets* *het* *licht* *benemen*, *door* *bv.* *in* *het* *licht* *te* *staan*. — ԱՅԿՆԱՆ *iets* *donker*, *duister* *of* *duisterder* *maken*; *verduisteren*; *ook* *fig.* *van* *het* *hart*. — ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *zva.* ԱՅԿՆԱՆ *ook* *de* *donkere* *nachten*, *waar-*

in *de* *maan* *laat* *opkomt* *of* *vroeg* *ondergaat*. — ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *door* *de* *duisternis* *overvallen* *worden*. ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *of* *verk.* ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *het* *hoofd* *van* *de* *rondgaande* *nachtwacht*. — ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *of* *verk.* ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *dienaren* *van* *de* *politie*, *die* *'s* *nachts* *de* *ronde* *doen*.

ԱՅԿՆՅՈՒՆ ԿՆ. *naam* *van* *een* *soort* *van* *groot* *en* *dik* *bamboeriet*. ԱՅԿՆՅՈՒՆ *naam* *van* *een* *zekere* *melodie*.

ԱՅԿՆՅՈՒՆ 1. ԿՆ., *zie* ԱՅԿՆՅՈՒՆ — 2. ԱՅԿՆՅՈՒՆ *en* ԱՅԿՆՅՈՒՆ ԿՆ. *zva.* *zie* *onder* ԱՅԿՆՅՈՒՆ

ԱՅԿՆՅՈՒՆ ԿՆ. *gebroken*, *breken*, *van* *iets* *dat* *eenige* *lengte* *heeft*, *zoals* *een* *draagstok*, *arm* *of* *been*; *stuk*, *bv.* *van* *een* *stok* (*verg.* *ԱՅԿՆՅՈՒՆ* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ* *en* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ*); *fig.* *van* *het* *hart*, *gekrenkt*. — ԱՅԿՆՅՈՒՆ *iets* *breken*; *fig.* *mokken*, *van* *iemand*, *die* *zeer* *ontevreden* *is*, *omdat* *hij* *zijn* *zin* *niet* *krijgt* *of* *teleurgesteld* *is*. — ԱՅԿՆՅՈՒՆ *mv.*, *en* *iemand* *verhinderen*, *teleurstellen*. ԱՅԿՆՅՈՒՆ *verhinderd* *worden* *in* *de* *voortzetting* *van* *zijn* *reis*. ԱՅԿՆՅՈՒՆ *de* *masten* *kappen*. — ԱՅԿՆՅՈՒՆ *maken* *dat* *iets* *breekt*; *iets* *breken*; *iets*, *zoals* *een* *tak* *van* *een* *boom*, *afbreken*. — ԱՅԿՆՅՈՒՆ *afgebroken* *stuk*, *fragment*. ԱՅԿՆՅՈՒՆ *zich* *gekrenkt* *voelen*.

ԱՅԿՆԱՆ *en* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ* *zie* *onder* ԱՅԿՆՅՈՒՆ

ԱՅԿՆՅՈՒՆ *en* *ԱՅԿՆՅՈՒՆ* *zie* *onder* ԱՅԿՆՅՈՒՆ

ԱՅԿՆԱՆ *en* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ* *en* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ* *zie* *bij* ԱՅԿՆԱՆ

ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *ML.* *snijden*, *afsnijden*. ԿՆ. *stuk*, *bv.* *stuk* *katoen*. ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *een* *hoen* *den* *kop* *afsnijden*, *voor* *een* *eed* *doen*, *van* *Chinezen*. — ԱՅԿՆԱՆ *iets* *korten*, *er* *van* *af* *of* *inhouden*, *bv.* *van* *iemand*'s *traktament* (*verg.* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ*). — ԱՅԿՆԱՆ *gekort*, *het* *gekorte*.

ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *of* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ*, *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ*, *naam* *van* *het* *fijn* *van* *bamboe* *gevlochten* *schot*, *aan* *weerskanten* *en* *boven* *de* *դարձադարձադարձ*, *waar* *door* *het* *achterste* *vierendeel* *van* *een* *Javaansch* *huis* *van* *het* *voorste* *gedeelte* *wordt* *afgeschut*, *en* *waarin* *de* *deuren* *van* *de* *achtervertrekken* *zijn* (*misschien* *verbastering* *van* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ*).

ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ *of* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ* *en* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ* *ԿԼ.* *zie* *bij* *ԱՅԿՆԱՆՅՈՒՆ*

אָפּטאַקט זיך אָפּטאַקט

אָפּטאַקט of אָפּטאַקט 1. Holl. pas; reispas, ook אָפּטאַקט (of אָפּטאַקט) אָפּטאַקט — 2. eign. van een schildpad in de Manik-majã.

אָפּטאַקט of אָפּטאַקט KN. pakje van in een blad gewikkelde en geroosterde visch, garnalen of andere kost (verg. אָפּטאַקט en אָפּטאַקט). אָפּטאַקט אָפּטאַקט zóo toebereide visch. — אָפּטאַקט אָפּטאַקט iets in een blad gewikkeld roosteren. — אָפּטאַקט אָפּטאַקט zóo in pakjes toebereiden, in het algemeen. — אָפּטאַקט of אָפּטאַקט zóo toebereide spijs; of iets dat zóo te bereiden is.

אָפּטאַקט of אָפּטאַקט Holl. KN. post, brief- of paardepost. אָפּטאַקט אָפּטאַקט posthuis. אָפּטאַקט אָפּטאַקט postpaard. אָפּטאַקט אָפּטאַקט postrijtuig. אָפּטאַקט אָפּטאַקט of אָפּטאַקט אָפּטאַקט briefvebesteller. אָפּטאַקט אָפּטאַקט een post ver (ongeveer vijf paal). — אָפּטאַקט אָפּטאַקט een brief op de post bezorgen, met de post verzenden.

אָפּטאַקט זיך אָפּטאַקט

אָפּטאַקט 1. KW. zva. אָפּטאַקט אָפּטאַקט (Skr. pasjoe, een beest in het algemeen). — 2. KW. zva. אָפּטאַקט אָפּטאַקט en אָפּטאַקט אָפּטאַקט). — 3. KN. het middelste gedeelte, de knobbel, van de neus (verg. אָפּטאַקט).

אָפּטאַקט KN. een naar beneden spits toelopende pot, daar de suiker in gekristalliseerd wordt (volgens J. אָפּטאַקט אָפּטאַקט misschien wel אָפּטאַקט אָפּטאַקט).

אָפּטאַקט זיך אָפּטאַקט 2.

אָפּטאַקט KN.; אָפּטאַקט bedwingen; met alle kracht en ijver een werk verrigten; den geest (אָפּטאַקט) inspannen; het lichaam kastijden door onthouding; ook het lichaam afmatten, door sterk door te werken; sterk op iets aandringen, met aandrang, bv. bidden. — אָפּטאַקט אָפּטאַקט zva. אָפּטאַקט אָפּטאַקט van een kris of ander wapen; ook van een kris, van nieuw maaksel, waaraan men, door hem te laten roesten, een oud voorkomen gegeven heeft.

אָפּטאַקט KW. zva. אָפּטאַקט אָפּטאַקט

אָפּטאַקט Sd. Ml. KN. zva. אָפּטאַקט

אָפּטאַקט I. KN. schaaft; geschaafd, bezeerd; en (אָפּטאַקט KI.) gevijld, afgeviijld, van de bovenste rij tanden; zich die tanden laten afslijpen; ook zva. אָפּטאַקט אָפּטאַקט gekwetst raken; uitwerking hebben, van een medicijn, trekpleister of vergif; hechten, houden, bv. van lijm of van pleisterwerk op een muur. אָפּטאַקט אָפּטאַקט

niet bezeerd of gekwetst; geen uitwerking hebben, en geen uitwerking ondervinden, bv. van een steek met een wapen; niet willen snijden, bv. van een mes; niet slagen. — אָפּטאַקט אָפּטאַקט ook wel אָפּטאַקט אָפּטאַקט schaven; de boventanden van iemand afvlijen of afslijpen; goed werken, raken, treffen (een ander אָפּטאַקט זיך אָפּטאַקט). — אָפּטאַקט אָפּטאַקט of אָפּטאַקט אָפּטאַקט אָפּטאַקט schaaftbank.

II. KN. wettige echtscheiding; ontbinding van een huwelijk door den priester (waarschijnlijk het Ar. فاسد, phasach, ontbinding, vernietiging, van een contract. Verg. אָפּטאַקט en אָפּטאַקט). — אָפּטאַקט אָפּטאַקט een huwelijk ontbinden, man en vrouw wettig scheiden. — אָפּטאַקט אָפּטאַקט het ontbinden van een huwelijk.

אָפּטאַקט en אָפּטאַקט זיך אָפּטאַקט

אָפּטאַקט KN., אָפּטאַקט KI., gescheiden of afgescheiden van (אָפּטאַקט) iets of iemand anders; scheiding, afscheiding; scheiden, zich afscheiden; zich van één scheiden (van אָפּטאַקט 1). אָפּטאַקט אָפּטאַקט buffelscheiding, voor een scheiding van man en vrouw, zonder tusschenkomst en wettiging van het geregt, door van elkander weg te loopen. אָפּטאַקט אָפּטאַקט afzonderlijk, elk op zich zelf en afzonderlijk, niet vereenigd. אָפּטאַקט אָפּטאַקט אָפּטאַקט אָפּטאַקט spr. — אָפּטאַקט אָפּטאַקט scheiden, van elkander scheiden, afzonderen, afzonderlijk plantsen; uitzonderen; zich afzonderen; zich afscheiden, zich van een ander of de anderen verwijderen; afgezonderd, bv. zitten. — אָפּטאַקט אָפּטאַקט mv., en van iemand zich afscheiden. — אָפּטאַקט אָפּטאַקט אָפּטאַקט iets afgezonderd houden; scheiding of afscheiding maken of veroorzaken; verdeeldheid te weegbrengen. — אָפּטאַקט אָפּטאַקט of אָפּטאַקט אָפּטאַקט van elkander scheiden of gescheiden; ook, en dan אָפּטאַקט אָפּטאַקט of אָפּטאַקט אָפּטאַקט KI., echtscheiding van man en vrouw (verg. אָפּטאַקט אָפּטאַקט). אָפּטאַקט אָפּטאַקט אָפּטאַקט wederzijds van elkander scheiden, elkander verlaten, zoodat de één hierheen, de andere daarheen gaat.

אָפּטאַקט of אָפּטאַקט KN. gescheld; scheldwoord. — אָפּטאַקט of אָפּטאַקט אָפּטאַקט schelden. אָפּטאַקט אָפּטאַקט אָפּטאַקט elkander uitschelden. — אָפּטאַקט אָפּטאַקט iemand uitschelden (verg. אָפּטאַקט אָפּטאַקט אָפּטאַקט).

אָפּטאַקט KN. gezuiverde en ter lengte van een span zamengerolde boomwol (אָפּטאַקט), om gesponnen te

wordt). — ἄλφονος en eig. ἐπισημασμένη
 ἄλφονος schildpad-ei (omdat het in het zand gelegd
 wordt), ei van de ἄλφ en van de ἐπισημασμένη
 Ook wordt de ἄλφ wel ἄλφονος genoemd.

ἄλφονος KN. geweerkogel (verg. ἐπισημασμένη).

ἄλφονος 1. KN. het middelpunt, van een vlak of cirkel;
 de middelste, van iemand die in het midden van
 een kring staat. 2. κ. en κΙ. van ἄλφονος (dat
 echter ook wel in Krāmā gebruikt wordt, zoodat
 ἄλφονος alleen maar als een eleganter uitdrukking te
 beschouwen is. ἄλφονος is het middelpunt van
 de aarde, waarvoor de Mohammedanen Mekka hou-
 den. ἄλφονος is het middelpunt van Java,
 waarvoor Mataram wel gehouden wordt. — ἄλφονος
 gelijk een navel; in het midden van een vlak of
 kring zich bevinden of vertoonen; in een kringetje
 ronddraaijen, zoodat er een kuiltje in het midden
 komt, zooals van water in een vat, als er een lek
 onder in is.

ἄλφονος KN. bewusteloos; flauwte (verg. ἄλφονος).
 ἄλφονος flauw vallen.

ἄλφονος KW. zwa. ἄλφονος en ἄλφονος —
 ἄλφονος KW. en KN. zwa. ἄλφονος en ἄλφονος
 bv. ἄλφονος ἄλφονος — ἄλφονος
 iets vastbinden.

ἄλφονος ἄλφονος en ἄλφονος zie ἄλφονος
 ἄλφονος zie bij ἄλφονος

ἄλφονος TP. KN. droogschuur, droogplaats of
 bak om iets, zooals koffij en suiker, te droogen,
 met een soort van dak of deksel tegen den regen
 (verg. ἄλφονος onder ἄλφονος).

ἄλφονος KW. zeggen, spreken. G. (misschien
 een zamensmelling van ἄλφονος en ἄλφονος; zie
 ἄλφονος PK.).

ἄλφονος of ἄλφονος KN. zich gelijk blijven, er bij
 blijven, zich aan zijn woord, voornemen of begin-
 sel houden; vast, bevestigd, bewaarheid, overeen-
 komstig bevonden; onveranderd hetzelfde blijven,
 van een toestand, zooals een ziekte (verg. ἄλφονος
 en ἄλφονος).

ἄλφονος 1. KN. stijf in één, stijf in een gedrukt, ge-
 stopt, gepropt, gepakt, gestampt, enz. 2. KW. ver-
 eeniging, gezamentlijke aanval. G. (Zie ook ἄλφονος
 en verg. ἄλφονος). ἄλφονος stijf of
 prop vol van iets. — ἄλφονος iets stijf in één

drukken of stampen, door proppen of stampen aan-
 vullen; zwa. ἄλφονος

ἄλφονος zie bij ἄλφονος — ἄλφονος KW. zwa.
 ἄλφονος

ἄλφονος KN. ongodsdienstig, goddeloos, heidensch
 (Ar. فاسق, phasek); ook benaming van een bij-
 zondere Boedistische secte onder de Javanen. ἄλφονος
 ἄλφονος de wetenschap van de leeringen en
 spreuken van die secte. ἄλφονος zie bij ἄλφονος
 ἄλφονος — ἄλφονος pasek zijn, tot een heiden-
 sche secte behooren.

ἄλφονος of ἄλφονος KN. ingedeukt, van den neus
 (verg. ἄλφονος en ἄλφονος).

ἄλφονος KN. plat, van den neus (verg. ἄλφονος).
 ἄλφονος KN. deuk, gedeukt, door indrukking,
 zooals een hoed, metalen krisscheé, koperen ketel, enz.

ἄλφονος KW. zwa. ἄλφονος

ἄλφονος KN. erstuk, iets dat in de familie bewaard
 blijft en niet vervreemd mag worden; reliquie (verg.
 ἄλφονος). ἄλφονος een testament. ἄλφονος
 ἄλφονος iemand die om zijn grootte waarde hoog
 geacht en in eere gehouden wordt.

ἄλφονος 1. zwa. ἄλφονος — 2. zwa. ἄλφονος of
 ἄλφονος

ἄλφονος zie bij ἄλφονος en bij ἄλφονος
 ἄλφονος KN. goede uitspraak, bv. van het Ara-
 bisch (Ar. فصيح, phasikat, eloquentie).

ἄλφονος zie ἄλφονος

ἄλφονος of ἄλφονος Port. festa, KN. feest, feestmaal,
 diner. — ἄλφονος of ἄλφονος feestvieren.

ἄλφονος KN. snel wegvliegen door gespannen veër-
 kracht, zooals van een pijl van een boog; met een
 wip snel zich verwijderen van zijn plaats; veër van
 een uurwerk; veërkracht van een schietboog (verg.
 ἄλφονος). — ἄλφονος (poët. ἄλφονος) los
 springen, uitspringen, afspringen, losvliegen, weg-
 vliegen, door veërkracht; met een wip zich wegbe-
 geven, snel weggaan of zich verwijderen. ἄλφονος
 ἄλφονος afgeschoten, van een pijl. ἄλφονος af-
 gedrukt afgaan, van een geladen pistool. — ἄλφονος
 ἄλφονος doen losspringen, enz. — ἄλφονος of
 ἄλφονος het losspringen, afspringen, wegvlie-
 gen, daarheen vliegen. ἄλφονος naar alle
 kanten daarheen vliegen of stuiven. — ἄλφονος of
 ἄλφονος losspringen, wegvliegen, voortvliegen,

daarheen vliegen. விநியோகம் *hetz. als acc. pass.*
— விநியோகம் *mv.*, en op iemand of iets vliegen,
iets losspringende treffen.

விநியோகம் *KN.*; விநியோகம் bedekken, verbergen. *G.*
தாமிரம் *een plat woord voor விநியோகம்* krepereen
(*verg. தாமிரம்*).

விநியோகம் *KW. zva.* விநியோகம் *volgens anderen zva.*
விநியோகம் (*Skr. pisjita*, vleesch).

விநியோகம் *க.*, *zie bij விநியோகம்*

விநியோகம் *zie bij விநியோகம்*

விநியோகம் *KW. zva.* விநியோகம் *en விநியோகம்* (*Skr. poe-*
staka, een boek, een handschrift).

விநியோகம் *zie bij விநியோகம்*

விநியோகம் *zie விநியோகம்*

விநியோகம் *of விநியோகம் en verb. விநியோகம்* *Holl. KN.*
pistool. — விநியோகம் met een pistool schieten,
op iemand met een pistool schieten. — விநியோகம் *mv.*

விநியோகம் *KW. zva.* விநியோகம் *விநியோகம் விநியோகம் en*
விநியோகம் (*verg. விநியோகம்*). — விநியோகம் *KW. zva.*

விநியோகம் *விநியோகம் விநியோகம் en விநியோகம்*
KN. iets aanhoudend in de rondte draaijen; iets

tusschen de palmen van de handen draaijende wrij-
ven (*verg. விநியோகம்*). விநியோகம் *of விநியோகம்*

door een wervelwind in het rond gedraaid; (ver-
dwenen, uit den weg geruimd. G.). விநியோகம்

விநியோகம் alsof het door een wervelwind door elkander
gezweept wierd, *van een zwaren regenvlaag en in*

rep en roer geraakte menigte. விநியோகம் விநியோகம்

விநியோகம் als een door een wervelwind gezweepte re-

gen. — விநியோகம் *rijst of kadlé vóór het koken*

in een pot met water met de hand draaijende was-
schen. — விநியோகம் draaijing, wrijving; een wer-

velwind (*verg. விநியோகம்*).

விநியோகம் *zie bij விநியோகம்* II.

விநியோகம் *KN.* het zeestrand, *inzonderheid* het noorder

zeestrand van Java, de stranddistrikten (*waarschijn-*
lijk van விநியோகம் *verg. விநியோகம்*). விநியோகம் *விநியோகம்*

het noorder zeestrand. விநியோகம் *விநியோகம்* het zui-

der zeestrand (*verg. bij விநியோகம்*). விநியோகம் *de*
taal van de stranddistrikten. — விநியோகம் de

stranddistrikten. விநியோகம் விநியோகம் een reis
naar de stranddistrikten. விநியோகம் *விநியோகம்*
விநியோகம் een commissie naar het Padjangsche of de
stranddistrikten. விநியோகம் *விநியோகம்* commissies doen
naar het Padjangsche of naar de stranddistrikten.

விநியோகம் *zva.* விநியோகம்

விநியோகம் *KW. zva.* விநியோகம் *en விநியோகம்* (*Skr. poe-*
szpa, bloem. *Verg. விநியோகம்*). விநியோகம் *naam*

van een olifant (*Skr. poesjpadanta*, de olifant
van het noordwesten). விநியோகம் *zva.* விநியோகம்

விநியோகம் விநியோகம் விநியோகம் *விநியோகம்* *zva.*
விநியோகம் *விநியோகம்* *KN. naam van een*

bloem. விநியோகம் (*of விநியோகம்*) *naam van een*
grootte slang, de boa constrictor. விநியோகம் *of*

விநியோகம் விநியோகம் *naam van een soort van*
bukriemem, geheel van getwijnd garen.

விநியோகம் *zie bij விநியோகம்*

விநியோகம் *zie bij விநியோகம்*

விநியோகம் *naam van een uit den hemel neêrge daald*
rijtuig, in de Rāmā (*Skr. poesjpa*, de wagen
van Koewera).

விநியோகம் *KW. zva.* விநியோகம் (*Skr. poesjpa*, ge-
bloemd, met bloemen). விநியோகம் *விநியோகம்* *KN. naam*

van een zijden stof.

விநியோகம் *KW. zva.* விநியோகம் *en விநியோகம்* *of*
விநியோகம் *een naam van Batārā Goeroe*

(*Skr. pasjoepati*, een naam van Siwa). விநியோகம்

விநியோகம் *pijl van Pasoepati, naam van een door*
God Goeroe geschonken pijl van Pālā-sārā, en la-

ter van Ardjoena.

விநியோகம் *zva.* விநியோகம் *ook naam van het*
fatsoen van een kris.

விநியோகம் *en விநியோகம்* *KN.* eenvoudig, eenvoudig maar;

onbewimpeld, opregt; opregtheid; de eenvoudige
uitdrukking, *in tegenstelling van een figuurlijke*

(*verg. விநியோகம் விநியோகம் en விநியோகம்* *Het is van*
விநியோகம் *of விநியோகம்* *KW. Ml. zva. விநியோகம்*).

விநியோகம் *விநியோகம்* eenvoudig gekleed. விநியோகம்

விநியோகம் *naif. — விநியோகம்* iemand iets onbewim-

peld of openhartig zeggen of bekennen. விநியோகம்

விநியோகம் wederzijdsche opregte bekente-

nis. — விநியோகம் *விநியோகம்* iets eenvoudig, onbe-

wimpeld of openhartig zeggen, uiten, verklaren,
bekennen, meêdeelen of voor iets uitkomen. — விநியோகம்

விநியோகம் op een eenvoudige, onbewimpelde wijze.
விநியோகம் *zva.* விநியோகம் *zie bij விநியோகம்*
விநியோகம் *zie விநியோகம்*
விநியோகம் *zie bij விநியோகம்*
விநியோகம் *zva.* விநியோகம் *zie bij விநியோகம்*

אִתְּכֶם KN.; אִתְּכֶם *iemand iets* ongevraagd of tegen zijn wil voor zijn rekening geven of bezorgen; *iemand iets, zooals werk*, op den hals schuiven. — אִתְּכֶם *iets* voor zijn rekening geven, *enz. aan iemand*. — אִתְּכֶם *wat* iemand voor zijn rekening gegeven of op den hals geschreven wordt; (een geschenk voor bewezen diensten. G.); *ook* algemeene of publieke pleisterplaats, aanloopplaats; *ook* voor herberg en slaaphuis.

אִתְּכֶם *zie* אִתְּכֶם
אִתְּכֶם of אִתְּכֶם KN. vierkant; een vierkant (Ml. *sagi*, zijde van een vierkant. *Vrg. אִתְּכֶם*). אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* een vierkante tafel. אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* een vierkante voet, een voet in het vierkant. — אִתְּכֶם vierkant maken.

אִתְּכֶם *zie* אִתְּכֶם
אִתְּכֶם *zie* אִתְּכֶם II.

אִתְּכֶם of אִתְּכֶם KN. wat eenmaal bepaald is, vast staat of vastgesteld is; noodwendig, noodzakelijk, onvermijdelijk, onherroepelijk; gewis; vast en zeker, voorzeker (*erg. אִתְּכֶם*). (*Als je dat doet*), אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* dan zal je onvermijdelijk een onheil wedervaren. אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* het door Allah bepaalde. אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* bepaalde taak. אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* het is nog niet de door Gods raadsbesluit bepaalde tijd er voor. — אִתְּכֶם of אִתְּכֶם *ook wel* אִתְּכֶם 1. bepalen, bepaling maken; *iets* vaststellen, bepalen, bestemmen; voorbeschikken. 2. bepaald, zeker, gewis; het kan niet anders of, het is niet anders of, het is niet anders te denken of, men kan verzekerd zijn dat...; het is noodwendig, noodzakelijk, onvermijdelijk; het moet volstrekt; moeten, volstrekt moeten, *als physische of logische noodzakelijkheid* (*erg. אִתְּכֶם*). אִתְּכֶם en אִתְּכֶם *pass.* אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* eenmaal door den Heere God zoo voorbeschikt. אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* als het overmorgen is, dan zal ik voorzeker kunnen meegaan. — אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* *iets* als vast en zeker beschouwen; voor vast op *iets* rekenen; omtrent *iets* een bepaling maken; *iets* bepalen, besluiten, bestemmen, voorbeschikken, *bv. voor iemand*. אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* *iets* voor geheel zeker houden, *er* in alle geval vast op rekenen. — אִתְּכֶם

אִתְּכֶם of אִתְּכֶם het bepaalde, wat voor vast bepaald wordt of is; het voorbeschikte, *bv. door Allah, Gods* voorbeschikking; *iemand*s voorbeschikt lot of bestemming (*erg. אִתְּכֶם*). — אִתְּכֶם het vaststellen, het zich vast voorstellen; vaste onderstelling; vast besluit; voorbeschikking.

אִתְּכֶם *zie* אִתְּכֶם
אִתְּכֶם KW. *zva.* אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* *אִתְּכֶם* en אִתְּכֶם (*Skr. poesti*, het gevoed en doorvoed zijn; dikte van het lichaam, van *poesta*, doorvoed, dik, vet, vol. PK.). — אִתְּכֶם 1. KW. handteren, een wapen ter hand nemen; *ook zva.* אִתְּכֶם en אִתְּכֶם (*Skr. moesti*, vuist, en handvat of gevest van een zwaard. PK.). — 2. KN. *zva.* אִתְּכֶם en het oog van den geest (*אִתְּכֶם* אִתְּכֶם of אִתְּכֶם) strak gevestigd houden, *voor* met diepe aandacht bidden.

אִתְּכֶם KW. *zva.* אִתְּכֶם *waarschijnlijk* אִתְּכֶם *met* het aanhechtel אִתְּכֶם KW. *zva.* אִתְּכֶם of אִתְּכֶם).

אִתְּכֶם אִתְּכֶם of אִתְּכֶם KW. *zva.* אִתְּכֶם אִתְּכֶם en אִתְּכֶם (*Skr. sphatika en sphatika*, kristal). — אִתְּכֶם אִתְּכֶם of אִתְּכֶם KN. bezaarsteen; kostbare steen; *fig.* juweel, parel, puik van iets; *ook* een versteening, *zooals* een versteende vrucht, *bv. van de waringin, pidjélan* of *langšep*, en versteende pit, *zooals van een djeroek*. אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* versteende rijstkorrel. אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* de slangesteen, die in den kop van slangen gevonden wordt en tot middel tegen vergiftige slangebeten gebruikt wordt. אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* puikjuweel. — אִתְּכֶם *poët.*, als een juweel of als puik beschouwd.

אִתְּכֶם en אִתְּכֶם *zie* אִתְּכֶם
אִתְּכֶם en אִתְּכֶם *zie* אִתְּכֶם

אִתְּכֶם KW. *zva.* אִתְּכֶם (*volgens* G. een koebeest). אִתְּכֶם KN. 1. het op een gepaste wijze of met een doel ingerigt, geschikt, gezet, gelegd of gerigt zijn of worden van iets; er op gerigt of aangelegd. 2. (*bij elkander gevoegd*) paar, *bv. van kousen of schoenen* (*erg. אִתְּכֶם*). 3. inzet in een spel; een inzet doen (*erg. אִתְּכֶם*). 4. vloed, het opkomen of opzetten, van de zee. (5. tijdens, toen, wanneer. G.). אִתְּכֶם *אִתְּכֶם* het gelegd of gespannen worden van een strik. אִתְּכֶם een paar. אִתְּכֶם twee paar.

malueta de weërge, de andere van een paar. malueta iemands gelaatsvorm, gelaatstreken of uitzigt. malueta de bouw en geheele inrigting van een huis of woning; de vorm en trekken van iemands gelaat; de gestalte van iemands lichaam; de vorm en uitdrukking van iemands oogen. malueta de bouw, architectuur, van een huis. malueta zva. malueta uitzigt, voorkomen. malueti een geschut afsteken (Mal.). malueti (malueti poet.) juist geschikt, juist van pas (Skr. sangjoga, verbinding, connectie). — malu iets schikken, rigten, inrigten, stellen, zetten, leggen, aanleggen, teregtzetten, in orde brengen; iets, zooals een toovermiddel, in het werk stellen; een net of strik spannen; een val, zooals een muizeval, zetten; een tent of tabernakel opslaan en in orde brengen; een trekbeest inspannen. malueta een slagorde regelen. malueta de horens bieden, in gereedheid brengen om te stooten. malueta listen in het werk stellen. malueta spr. iemand een strik spannen. malueta een plegtige wijze van begroeting in de wajangverhalen. malueta N., malueta, spr., juist van pas gekomen; een schoone gelegenheid zijn. malueta wat een schoone gelegenheid! — malu ergens iets op schikken, stellen, oprigten, inzetten, enz.; een beest of mensch een strik spannen of een val zetten; iemand een kuil graven; een rijtuig of trekbeest inspannen; ergens, of voor iemand een lamp of licht zetten, om te kunnen zien; ergens iets, zooals voelangs of strikken, leggen; ook op iemand of iets gespannen zijn aandacht vestigen; en aan een aksara een pasangan aanvoegen. malueta voor den ploeg gespannen worden. malueta een kamer waarin veel lichten zijn aangestoken, door veel lichten verlicht. — malu val, ratte- of muizeval, vogelknip; juk van trekbeesten; disselboom (verg. malueta en malueta); wat op het spel gezet wordt; ook aanvoegletter, benaming van de Javaansche medeklinkers, zooals zij aan een voorafgaande aksara worden aangevoegd, als deze zonder vokaalklank uitgesproken moet worden. malueta spr. — malu het

stellen, enz. malueta het inzetten van de masten. malueta KN. de wortel van den neus; en naam van een soort van gebak. — malueta dat gebak bereiden. malueta KN. pislucht; die lucht hebben (verg. malueta); ook een stuk wit linnen, dat bruid en bruidegom bij het trouwen aan hun schoonouders geven. — malueta een stuk wit lijnwaad, dat bij de sasrahan van den bruidegom gevoegd wordt, als de bruid het jongste kind is, en dat gegeven wordt aan de grootmoeder of aan de baboe van het meisje, als een schadevergoeding voor de kleeren, die het in de eerste kindsheid bevuild had. malueta, zie malueta malueta of malueta KN. iemand omloopen, van het hoofd, of wel gespannen en dof, zooals door de moeite van over iets te peinzen of veel en allerlei dingen aan te hooren. — malueta of malueta alle moeite doen en zijn hoofd inspannen om iets op te sporen, te bekomen, te bezorgen of te begrijpen; iemand op alle mogelijke wijze zoeken op te sporen. malueta op iets met alle inspanning studeren. malueta TP. KN. een soort van fuik om garnalen te vangen (verg. malueta malueta en malueta). — malueta met een posong vissen. malueta zie bij malueta malueta zva. malueta G. (misschien van malueta malueta). malueta zie bij malueta malueta zie bij malueta malueta KW. zva. malueta — malueta zva. malueta — malueta KN. benaming, een naam die iemand door de menschen gegeven wordt. — malueta KW. zva. malueta (Het grondwoord is malueta zva. malueta). malueta KN. plegtige bepaling van het een of ander, dat men zelf willekeurig stelt, als voorwaarde of voorteeken van iets, dat plaats zal moeten hebben, wanneer die voorwaarde of dat voorteeken vervuld wordt; een plegtige bepaling, waarmed men of zich heilig tot iets verbindt, of de beschikking van het noodlot meent te kunnen bezweren (verb. van sanggara, 3. pers. sanggirate, met een gelofte of belofte zich tot iets verbinden. PK. In 't Javaansch zal met de verbastering aan het woord

de eig. beteekenis gehecht zijn van zetting of stelling van een berg, van iets zoo vast als een berg.

Vrg. ൧൩൬). — ൧൩൬) plegtig zulk een voorwaarde of voorteeken bepalen. ൧൩൬) juss. van het pass. — ൧൩൬) voor iets plegtig een voorwaarde of voorteeken bepalen.

൧൩൬) 1. zva. ൧൩൬) — 2. een woordje dat dient om aan het begin van een zin één of meer woorden met eenige nadruk voorop te zetten. In het Javaansch kan het teruggegeven worden door ൧൩൬)

൧൩൬) KW. zva. ൧൩൬) (slechte uitspraak van ൧൩൬). ൧൩൬) KW. zva. ൧൩൬) en ൧൩൬) KN. zva. ൧൩൬) zich alles veroorlovend, willekeurig, tiranniek (vrg. ൧൩൬). ൧൩൬) zva. ൧൩൬) ൧൩൬) ൧൩൬) (of ൧൩൬) ൧൩൬) ൧൩൬) een vermetel en zich alles veroorlovend hart.

൧൩൬) zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) — ൧൩൬) KN. zva. ൧൩൬) *Sd. Ml.* een neger, eig. een Polynesische neger.

൧൩൬) zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) KW. zva. ൧൩൬) (Skr. *pavana*). ൧൩൬) ൧൩൬) (zoon des winds) bijnaam van Hanoeman en van *Wrëkodârâ* (Skr. *hetz. PK.*). — ൧൩൬) zva. ൧൩൬)

൧൩൬) zva. ൧൩൬) — ൧൩൬) zva. ൧൩൬)

൧൩൬) of ൧൩൬) KW. 1. zva. ൧൩൬) en ൧൩൬) — 2. zva. ൧൩൬) ൧൩൬) ൧൩൬) en ൧൩൬). — ൧൩൬) of ൧൩൬) (in de spreektaal ook wel ൧൩൬) KN. reede (vrg. ൧൩൬); KW. zva. ൧൩൬)

൧൩൬) zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) KW. zva. ൧൩൬) als *Tj. Sëngk. drie* (Skr. *pãwaka. Fr. ൧൩൬).*

൧൩൬) zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) KW. zva. ൧൩൬) en ൧൩൬) (Skr. *pawitra*, zuiver, rein).

൧൩൬) zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) en veelal verk. ൧൩൬), ൧൩൬) K., vasten, de vasten; het vasten; de vasten waarnemen (Skr. *oepawãsa; Ar. صيام, sijãm*); ook zva. ൧൩൬) ൧൩൬) de vastenmaand (vrg. ൧൩൬). — ൧൩൬) of ൧൩൬) en ൧൩൬) op iets vasten.

൧൩൬) en ൧൩൬) K. en KI., zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) KW.; ൧൩൬) zien. ൧൩൬) gezien worden, zichtbaar. G. (vrg. ൧൩൬) I., en ൧൩൬).

൧൩൬) zie onder ൧൩൬)

൧൩൬) zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) KW. zva. ൧൩൬)

൧൩൬) zie bij ൧൩൬)

൧൩൬) ൧൩൬) en ൧൩൬) zie ൧൩൬)

൧൩൬) of ൧൩൬) KN. *Holl. paal, mijlpaal*; afstand van een paal (een *Engelsche mijl*). — ൧൩൬) 1. iets bij gissing bepalen. 2. laveren, van een vaarttuig. J.

൧൩൬) zie ൧൩൬)

൧൩൬) of ൧൩൬) KN. eenstemmig, eensgezind; intiem met iemand (verk. of grondvorm van ൧൩൬) verg. ൧൩൬).

൧൩൬) of ൧൩൬) 1. zie ൧൩൬) — 2. verkorting van ൧൩൬)

൧൩൬) I. KW. zva. ൧൩൬) ൧൩൬) en ൧൩൬) KN. vrucht, alleen in samenstelling, anders notemuscaat, muscaatnoot (Skr. *phala*, en verg. ൧൩൬). ൧൩൬) boomvruchten. ൧൩൬) aardvruchten. ൧൩൬) en ൧൩൬) zie bij ൧൩൬) en ൧൩൬) ൧൩൬) zie ben. ൧൩൬) (of ൧൩൬) ൧൩൬) foelie. ൧൩൬) een soort van boontjes, die tot purgeermiddel dienen (de Makasaarsche boontjes? J.). ൧൩൬) en ൧൩൬) zie boven. ൧൩൬) naam van een slecht teeken in het haar van paarden.

II. ൧൩൬) KW. zva. ൧൩൬) — ൧൩൬) KN. zva. ൧൩൬) of ൧൩൬) en iemand door slaan mishandelen (vrg. ൧൩൬) en ൧൩൬) Een ander ൧൩൬) zie ben.). — ൧൩൬) mishandeling.

III. ൧൩൬) zva. ൧൩൬) in samenstellingen, wanneer in het tweede lid een 1 volgt, zooals in ൧൩൬) en ൧൩൬)

൧൩൬) en ൧൩൬) KW. zva. ൧൩൬) en ൧൩൬) (Pdli is de naam van de heilige taal

դրույթ *zie անդրույթ*

անդրույթ *Ar.* **كوكب**, de hemelboog of dierenriem.

դրույթ *անդրույթ*, de astrologie.

անդրույթ **KN.** 1. *zva.* անդրույթ — 2. *benaming van een jongen kakaprisch (vrg. անույթ).* — անույթ *tegen iets stooten; iemand in het nauw brengen; een beest aanzetten, aansporen; den gang van iets bespoedigen; met iets spoed maken; bij iemand aandringen (vrg. անույթ).* անույթ *in zijn vaart door iets, dat regt in de weg staat, gestuit raken, blijven hangen of steken; in het nauw raken, in de klem zitten.* — անույթ *het tegen iets stooten, tot spoed aanzetten, enz.*

անույթ *անույթ en անույթ zva.* անույթ *enz. Ook անույթ* blijven, blijven hangen, van een geur ergens (*vrg. անույթ*).

անույթ **KN.** iets kleins, dat flikkert of glinstert; (*en zva.* անույթ 2. J.). անույթ *een flikkinge, vonkje; een vonkje vuur, een sprankje goud.* — անույթ 1. *zva.* անույթ — 2. *mineralen, vooral metalen, bijzonder goud, in de aarde of in rivieren zoeken (vrg. անույթ).* անույթ *goud of diamanten delven in het algemeen.* անույթ *aanhoudend flikkeren, schitteren.* անույթ *en անույթ անույթ անույթ անույթ անույթ spr.* անույթ *zie bij անույթ* — անույթ անույթ անույթ *overal flikkeren of schitteren.* — անույթ *of անույթ* schitterend flikkeren. — անույթ *uit den grond opgegraven; delfstof, erts; (ook een bediende van de laagste klasse. G.). անույթ spr.* — անույթ *plaats waar men mineralen opdelft; mijn, goudmijn.*

անույթ *en անույթ* **KL.** *zie անույթ անույթ* **KN.** een vadem of omvademing dik.

անույթ **KN.** pit van een mangga, manggapit; *ook zva.* անույթ — անույթ *duidelijk en geheel zichtbaar, blijkbaar, klaarblijkelijk (vrg. անույթ 1., en անույթ II.). անույթ* *het duidelijkst.* — անույթ *in het oog vallend; uitblinkend.*

անույթ *zie անույթ*

անույթ **KN.** wat de Javaan van rijst of ander eten tusschen duim en vingers neemt om in den mond te steken, een hap of greep (*vrg. անույթ en անույթ*).

անույթ). — անույթ *met de vingers rijst of iets dergelijks eten; iets met de vingers uit den schotel of van het bord nemen en in den mond brengen.* — անույթ *greep, mondvol, beet, als hoeveelheid.*

անույթ *of անույթ* **KN.** de knokkels aan de buiten- en binnenzijde van den voet, de enkels (*vrg. անույթ*).

անույթ *zva.* անույթ *zie bij անույթ* **KN.** toestel voor iets (*voor անույթ van անույթ of անույթ vrg. անույթ*). անույթ *de geheele toestel (vrg. անույթ).*

անույթ **KL.** *in Krāmá ook wel անույթ* *het huwelijk; trouwen (voor անույթ van անույթ II., en vrg. անույթ).* անույթ *zich in het huwelijk begeven.*

անույթ *zie անույթ*

անույթ *zie անույթ*

անույթ **KN.**; անույթ *en անույթ* *ko-* *ren; misselijk worden (vrg. անույթ en անույթ).*

անույթ **KN.** *Holl.* plakaat, bevelschrift, verordening.

անույթ *zie անույթ*

անույթ **KN.** voorbeeldige straf. — անույթ *iemand straffen tot een voorbeeld voor anderen; voorbeeldig straffen (waarschijnlijk van անույթ het Skr. laxana. PK.).*

անույթ **KN.** erg beven, beven dat men schudt, van angst of koude (*verdubbeling met verkorting van անույթ*).

անույթ *zie bij անույթ*

անույթ *of անույթ անույթ*

անույթ *en անույթ անույթ*

անույթ *zie անույթ*

անույթ **Holl.** plaat, plaat op de borst of den arm tot ambtsteeken.

անույթ *en անույթ* **KD.** *van անույթ en անույթ*

անույթ **KN.**; անույթ *iets omslingeren, omkronkelen, zooals een slang doet; zich kronkelen in krullende lokken, van lang hoofdhaar; kw. zva.* անույթ *(vrg. անույթ onder անույթ).* — անույթ *omslingering, kronkelingen.*

անույթ **KN.** kleverig sap van sommige vruchten, dikker en lijmiger dan անույթ *vogellijm; ook*

strook aan den rand, aangezette zoom of stootkant (verg. ကိပ်ပိတ် and ကြိုးပိတ်). — ကြိုးပိတ်. zoomen, aan iets zulk een zoom maken.

ကရုဏာ KN. elk werktuig tot drukken en persen, pers; de drukker, gewoonlijk van bamboe, waarmede twee kēmirinoten op elkander vast gedrukt worden, om vervolgens met een ကိပ်ပိတ် geslagen te worden; het kēmiri-spiel (verg. ကရုဏာ and ကိပ်ပိတ်). — ကရုဏာ iets met een werktuig drukken of persen (verg. ကြိုးပိတ် and ကိပ်ပိတ်). — ကရုဏာကိပ်ပိတ် het toestel om kēmirinoten op elkander vast te drukken.

ကြိုးပိတ် ကြိုးပိတ် ခြိုးပိတ် ခြိုးပိတ်

ကရုဏာ ကရုဏာ ကရုဏာ ခြိုးပိတ်

ကြိုးပိတ် ခြိုးပိတ်

ကြိုးပိတ် ကြိုးပိတ် ခြိုးပိတ်

ကရုဏာ KW. zva. ကရုဏာ

ကရုဏာ KN. 1. het slijmerig vocht, dat een zwangere (vrouw of beest) tegen het baren ontvloeit (van ကရုဏာ). (2. zva. ကရုဏာ of een soort er van. J.). ကရုဏာ ကရုဏာ een lammeling.

ကရုဏာ ခြိုးပိတ်

ကရုဏာ KW. zva. ကရုဏာ — ကရုဏာ zva.

ကရုဏာ — ကရုဏာ zva. ကရုဏာ

ကရုဏာ zva. ကရုဏာ ခြိုးပိတ်

ကရုဏာ ခြိုးပိတ်

ကရုဏာ KN.; ကရုဏာ wankelen, waggelen, overhellen, dreigen om te vallen, bv. van een huis (verg. ကရုဏာ and ကရုဏာ).

ကရုဏာ KN. naam van de Mangga-vrucht, waarvan vele door verschillende namen onderscheidene soorten zijn (verg. ကရုဏာ I.). ကရုဏာ de manggaboorn.

ကရုဏာ ခြိုးပိတ်

ကရုဏာ ook wel ကရုဏာ and ကရုဏာ KW. and KN. zva. ကရုဏာ and ကရုဏာ ook genadig, vergevensgezind (van ကရုဏာ met ကရုဏာ). — ကရုဏာ met iemand medelijden of deernis hebben. ကရုဏာ Uw Hoogheids genadige woorden.

ကရုဏာ Holl. KN. volmagt, gevolmagtigde (verg. ကရုဏာ); ook voor executeur van een testament en curator in een boedel (anders ကရုဏာ).

ကြိုးပိတ် KN.; ကြိုးပိတ် of ကြိုးပိတ် be-nauwde hitte, benauwd heet, van het weér en van

het lichaam, vooral door verkoudheid (verg. ကြိုးပိတ် and ကြိုးပိတ်). — ကြိုးပိတ် ကြိုးပိတ် and ကြိုးပိတ် in de benauwdheid zitten, erg in nood zijn; vooral door gebrek aan het noodige.

ကြိုးပိတ် KN. blaar, blein (verg. ကရုဏာ). ကြိုးပိတ် vol blaren.

ကြိုးပိတ် KN. rand, omwoelde of anders gevlochte rand, bv. van een mat of mand; lijst, afgehaakt of afgeschaafd kantje (verg. ကြိုးပိတ် and ကြိုးပိတ်). — ကြိုးပိတ် aan iets zulk een rand of kantje maken.

ကြိုးပိတ် ook ကြိုးပိတ် KN. naam van een hooge rietplant, op dunne bamboe gelijkend, van kleur als de rotting; vandaar de kleur van sommige paarden, rietgeel, isabel, anders ကြိုးပိတ် de kleur van de doerjan.

ကရုဏာ KN. het opgeblazen of door lucht opgezwollen zijn, zooals van de blaas, wangen of buik (verg. ကရုဏာ and ကြိုးပိတ်). — ကရုဏာ of ကြိုးပိတ် opgeblazen of opgezwollen zijn, zooals een zeil door den wind. ကရုဏာ sterven door opzwellen van den buik. — ကရုဏာ of ကြိုးပိတ် de uitgehaalde krop van een kip of eend (verg. ကရုဏာ); de blaas, pisblaas, van een mensch of beest (verg. ကရုဏာ).

ကရုဏာ naam van een rijk aan de oostkust van Sumatra.

ကြိုးပိတ် KN. zva. ကြိုးပိတ် en een schut of boom tusschen beiden, zooals tusschen paarden in een paardenstal, tot verhindering om bij elkander of bij iets te komen, dat wel gezien kan worden.

ကြိုးပိတ် ook wel ကြိုးပိတ် KN. verkouden, verkouden zijn; verkoudheid, in het hoofd of in de keel; droezig, de droes, van een paard; onzuiver van klank, van een muziekinstrument.

ကရုဏာ KN. fraai, schoon, bv. van een paard. ကရုဏာ van een vrouw of meisje (verg. ကရုဏာ and ကရုဏာ).

ကရုဏာ ခြိုးပိတ် ကြိုးပိတ်

ကရုဏာ ခြိုးပိတ်

ကရုဏာ ခြိုးပိတ်

ကရုဏာ een bijnaam van Ardjoena (Skr. Phalgoena of Phalgoena). ကရုဏာ de voortreffelijke Palgoena.

ကရုဏာ KW. zva. ကရုဏာ (Skr. Pragasa is de eign. van een aap in Rdma's gevolg. PK.).

դիւրիւտ KN. het opeestaan of wijd gapen, *bv. van een deur en van den mond van iemand, die met open mond van verwondering staat te kijken* (vrg. դիւրիւտայր). դիւրիւտիւրիւտ of դիւրիւտիւրիւտ verbaasd of onthutst met open mond staan te kijken. — դիւրիւտիւտ of աղբարիւտիւտ open staan, *bv. van een deur of ingang*; met open mond staan te kijken.

դիւրիւտայր *zie bij դարիւտայր*
 դիւրեւտ of աղբարեւտ 1. KW. *zva. մինն դեռ սնդուտեւտ en դարայր* — 2. KN. bont met groote witte vlekken, *alleen van een paard of koe. աղբարեւտեւտ* naam van de woonplaats van Onykâ-widjajâ.

դիւրիւտ of աղբարիւտ Hind. KN. palanquin, draagstoel of draagkoets (vrg. աղբար).

դիւրեւտայր of աղբարեւտայր KN. iets om op te zitten, *zooals een tabouret of աւելտ* iets zooals een standerd, stel of rek, om iets op te plaatsten of te zetten; het onderstel van een piano (Skr. *parjanka*, rustbed, sofa. PK.).

աղբարեւտ KN.; մեղաղբարեւտ overall ongelijk of onregelmatig van stand of van wijdte; links en regts overhellend. — աղբարեւտ afwijkend van het overige gedeelte, verschillend in stand of wijdte. J.

դիւրեւտ of դիւրեւտ KN.; դիւրեւտ of դիւրեւտ met de beenen of poeten wijd uiteen staan of gaan staan. — մեղաղբարեւտ of մեղաղբարեւտ met de beenen of poeten wijd uiteen raken, schrijlings uitglijden.

դիւրեւտ of աղբարեւտ KN. boog, halve cirkel, eereboog; halfcirkelvormig hengsel, *bv. van een emmer*; boogsgewijze (vrg. մեղաղբարեւտ en մեղաղբարեւտ). — աղբարեւտ gebogen, met een bogt, krom; een boog of halven kring vormen, in een halven kring. մեղաղբարեւտ ijzeren beugel. — աղբարեւտիւտ iets buigen, gebogen maken, boogsgewijze vormen.

դիւրիւտայր en դիւրիւտայր *zie onder դարիւտայր*

դիւրեւտայր KN. reglementaire bepaling (voor մեղաղբարեւտայր vrg. մեղաղբարեւտայր van մեղաղբարեւտ). — դիւրեւտայր naar een vaste regel gaan of geschieden, vast geregeld zijn, regelmatig gaan; daar men op af kan gaan; zich aan een vaste regel houden. դարեւտայրեւտայր zonder vaste regel, te hooi en te gras. J.

դիւրեւտ KN.; դիւրեւտ *zoo liggen, dat het aan beide einden een rustpunt heeft; zoo uitgestrekt zijn, van de beenen van iemand, die op een stoel zit, dat de voeten ergens tegen aan of op rusten.* — դիւրեւտիւտ *iets zoo leggen of zetten; iets op iets, als een treeft, zetten.* — մեղաղբարեւտայր *iets om op die wijze er op te plaatsen; een treeft.*

աղբարեւտայր KW. *zva. աղբարեւտայր*
 մեղաղբարեւտայր *zie bij ողբարեւտ*

դիւրեւտ KN. plotselinge stilstand van een plasregen of storm; *fig. plotselinge verstomming, zoodat men zwijgend blijft stilstaan of zitten te kijken; door verbazing of andere sterke aandoening.* դիւրեւտիւտ դիւրեւտ verbaasd en verstomd staan te kijken. — դիւրեւտայր plotseling tot stilstand komen, *van een zware bui*; plotseling verstomd blijven staan of zitten te kijken.

աղբար KN. ellende, armoede; ellendig, armoedig, armzalig, *van iemand die vroeger in gunstiger omstandigheden verkeerd heeft; KW. ook zva. աղբարեւտ* (Skr. *pâpa*, slecht, boos, gemeen; slechtaard; slechtheid. Vrg. մեղաղբարեւտ). մեղաղբարեւտ in ellende komen. աղբարեւտ *ellende lijden.* մեղաղբարեւտ աղբարեւտայր *spr.* — աղբար *het ellendig hebben, in een ellendigen toestand verkeeren.* — աղբարեւտ KW. *hetzelfde.*

մեղաղբար Port. *pipa*, KN. pijp, tabakspijp.

մեղաղբար 1. KW. *zva. դիւրեւտայր* — 2. KN., մեղաղբարեւտայր KI., wang, koon. — 3. KN. de kant van een deur of venster. մեղաղբարեւտայր deurpost. մեղաղբարեւտայր *de post of de kant van de deur.* — մեղաղբար *aan of bij de post van een deur gaan staan of zich plaatsen.*

աղբար 1. KW. *zva. աղբարեւտայր* — 2. KN., մեղաղբարեւտայր KI., dij, de dijen. — աղբար 1. KW. *zva. աղբարեւտայր*

— 2. KN. bij de dijen pakken; *en iets voor zich pakken en nemen; iets wegpakken; tol of markt-geld heffen of innen; een arme of een ouderloos kind opnemen* (vrg. աղբարեւտայր). մեղաղբար *mat gezet worden of geworden, van den koning in het schaakspel, fig. van een veldheer in een slag, en van een speler, die meer dan alles wat hij had, verloren heeft en niet heen mag gaan vóórdát hij zijn schuld betaald heeft.* — աղբարեւտայր *ergens de tollén of markt-geldén heffen.* — աղբարեւտ *inning, heffing.*

դարդարանք KN. 1. smeersel, pap, zalf, pleister (vrg. պարտք և դարդարանք). 2. windsel voor een klein kind, luijer. 3. nog een scheepje toe, *bij het verkoopen van pap* (վարդ). — դարդարանք *iets ergens dik meê besmeren; pappen, zalven, met pap of zalf behandelen; met kalk dik bepleisteren* (vrg. շահի); *de suiker kleijen, met klei beleggen of behandelen*. — դարդարանք mv., een scheepje toegeven, *en fig.* het tekortkomende van iets aan vullen. — դարդարանքդու met *iets pappen of beleggen*.

միդարան *zie դարդարան*

մաման KW. stomp, bot. G.

դարդարան of միդարան KN. achteloos, onverschillig; achteloosheid, onverschilligheid; achteloos, onverschillig zijn, *bv. in de dienst, of voor de liefkozingsen van den man* (vrg. միջոտ և դարան); *ook de culpa lata* (schuld wegens verregaande achteeloosheid) *bij contracten*. դարդարան միդարանքը *gegeven bevelen niet achten, niet getrouw volvoeren*. Թարդարանք *zich onverschillig betoonen, doen alsof men iets niet merkt; ook maken, dat iemand of een beest het niet merkt*.

դարդարանք և դարդարանք *zva. դարդարանք և դարդարանք*

արանք *zie bij արանք*

մամանք KN. versperd, verstopt, afgesloten, digt, vol, *zoodat de doorgang of voortgang belemmerd of belet wordt; geen gevolg hebben, in de steek blijven, van een zaak* (vrg. մանք և ան մանք); *ook մամանք of արդմամանք naam van het klankteeken* ր. — մամանք *iets versperren, digt maken, digt stoppen, verstoppem, stelpem; maken dat iets niet verder gaat of loopt; iemand in de weg staan, de gelegenheid benemen, hem verhinderen iets te doen*. մամանք արդմանք *spr.* — մամանք mv. — ան մամանք *versperring ontmoeten*.

մամանք KN. digt aan elkander, nauw in of op elkaar gedrongen, digt aan elkander sluiten of gesloten zijn (vrg. մամանք և ան մանք և մամանք). — մամանք *van weêrszijden iets of iemand drukken, dringen, klemmen, persen, vast geklemd houden*. — մամանք *in de klem raken*. — ան մամանք *het klemmen, enz.* — մամանք *een te nauwe*

doorgang; een pers, persmolen, oliemolen (vrg. միդարանք). — մամանք *digt langs de kant of rand van iets heen, bv. van een pàgèr of weg; een eugte vormen*. մանք մանք *digt omzet, bv. met juwelen*. — մամանք *iets platkuijpen, uitkuijpen, klemmen, persen, pletten; netjes, met de kleêren netjes om het lijf en met de armen en beenen gesloten zittem, zooals deftig en fatsoenlijk is*.

պարտք KN. ten einde, ten einde toe, geheel aan het einde, geheel uit; het laatste, uiterste einde, uiteinde (vrg. արտք և անարտք). պարտք միդարանք *met het eene einde geheel ten noorden en met het andere geheel ten zuiden*. պարտք մանք *het einde van den dag*. արդարտք *zijn leven is, of loopt, ten einde*. արտք արդարտք *het einde van het bedrijf, de dood*. արտք մանք *zva. արտք մանք — արտք *iets geheel tot het einde toe doen of brengen; iets, zooals de teugels, geheel bij het einde nemen*. ան մանք արտք of արտք ան մանք *den geheelen dag door*. արտք ան մանք *de geheele nacht door* (vrg. անարտք). ան արտք մանք արտք *een geheel jaar door*. ան արտք ան արտք *over de geheele uitgestrektheid van de moskee uitgebreid, van een tapijt*. — ան արտք *het geheel tot het einde toe brengen van iets; (ook ten einde gebracht, gedaan, afgedaan, beslist. G.)**

դարդարանք KN. 1. eig. *zva. դարդարանք fig. bv. դարդարանք միդարան* *steeds trouw aan het werk, er nooit van af*. (2. *zva. դարդարանք J.*) — դարդարանք *stijf of plat tegen iets aan staan of gaan staan, liggen of zittem* (vrg. մամանք մամանք); *bv. դարդարանք արտք (of միդարանք արտք); ook vlak aangrenzend*. ան արտք արտք *plat tegen den wand staan of gaan liggen om uit het gezigt te kruipem, uit vrees of ontzag*. — դարդարանք *zva. մամանք — դարդարանք *zva. մամանք**

արտք KW. *zva. արտք — արտք J. KW. *zva. արտք և արտք — 2. KN. *iets knotten, fig. in zijn voortgang tegengaan of belettem*. — արտք *het knotten, enz.; (ook mes of werktuig, daar meê gesneden wordt. G.) — արտք արտք *afzetter, van een plant; en naam van een slingerplant en van het blad daarvan; ook geneeskundige benaming van de plant արտք արտք J.****

Ամենայն KN. gekneusd, geknakt, gekrookt, zóo door kneuzing gebroken dat de deelen nog aan elkander zitten, zooals van arm, been of rib. — Ամենայն hetz. — Ամենայն of Ամենայն iets knakken, kneuzen; ook in een geknaktten toestand zijn. Ամենայն առնողը de ribben gebroken hebben. Ամենայն gekneusd worden. Ամենայն een kuak krijgen. — Ամենայն of Ամենայն maken dat iets gekneusd wordt.

Ամենայն 1. KW. zva. Ամենայն — 2. KN. naam van een in pisangblad gewikkelde lekkernij, waarvan verschillende soorten zijn. զորդունի Ամենայն spreekwoordelijke uitdrukking voor in volmaakte eenigheid. — Ամենայն iets, zooals medicijnen, op een steen met een տաղանդը fijn malen, wrijven of stooten. — Ամենայն een vlakke eenigzins uitgeholde steen, waarop iets fijn gemalen wordt. — Ամենայն iets door er over heen te rollen of te schuiven kneuzen. Ամենայն gekneusd raken door iets dat er overheen komt of door onder of tusschen iets te raken, waardoor het gekneld raakt.

Ամենայն KN. het jonge blad aan de kruin van boomen zooals de kokos-, pisang- en pinaugboom (erg. Ամենայն); het bovenste einde, de tros, van een zegen of groot vischnet, dat op de schuit vastgehouden wordt. տանտալ Ամենայն spr. — Ամենայն jong blad krijgen, van een boom zooals de kokosboom; boven in den top van zulk een boom zitten of er naar toe klimmen (erg. Ամենայն); fig. op het uiterste zijn, bv. առնողը (of ալեղը) Ամենայն ook het zich eindelijk maar getroosten, er in berusten; en de tros van een sleepnet vasthouden, trekken of optrekken. — Ամենայն tot berusting komen, het zich maar getroosten. — Ամենայն սալի Ամենայն satijn (erg. Ամենայն).

Ամենայն 1. KW. zva. Ամենայն 2. KN. gekort, afgepunt, van het haar. 3. zich het haar korten of laten korten (zie Ամենայնը en erg. Ամենայն bij Ամենայն). — Ամենայն en mv. Ամենայնը het haar, de knevel of de nagels korten, een tak of de takken van een boom insnoeijen; Ամենայնը ook tegen iemand zich verzetten; een meerdere tegenspreken; tegen een meerdere zich doen gelden. — Ամենայնը het slaan met de pooten zonder te pikken, van een

haan; iemand's verzet tegen iets door tegenspraak. — Ամենայնը iets, zooals een heg, scheren; met de pooten slaan, van een haan; iemand tegenspreken; iemand zijn fouten onder het oog brengen. Ամենայն KN.; Ամենայնը peuzelen, peuzelend iets doen, peuzelwerk doen; maïs afpeuzelen, de korrels van de aren losmaken; fig. gunst afpeuzelen, een weinig gunst verwerven. — Ամենայնը mv. — Ամենայնը het gepeuzelde, afgepeuzelde; peuzelwerk.

Ամենայն 1. KW. zva. Ամենայնը en Ամենայնը zva. Ամենայնը. — 2. KN. zva. զորդունի Ամենայնը en zva. Ամենայնը — Ամենայն 1. KW. zva. Ամենայնը (2. KN. naar boven trekken. G.). զորդունի Ամենայնը KN.; զորդունի Ամենայնը murw; half vergaan, bv. van papier dat in het water gelegen heeft; half vermold; week geworden; ook malsch geworden, bv. door koken.

Ամենայն KW. zva. Ամենայնը Ամենայնը N., Ամենայնը K. en KI., het tegemoet gegaan worden om te worden afgehaald; iets, zooals rijtuig, paard, vaartuig of geleide, dat tegemoet gezonden wordt om iemand af te halen, bv. Ամենայնը een rijtuig om iemand af te halen (erg. Ամենայնը). Ամենայնը of enkel Ամենայնը quitantie. Ամենայնը geneesmiddelen afhalen, voor op nieuw zich verheffen, van een ziekte na één of meer dagen geen geneesmiddelen gebruikt te hebben. — Ամենայնը Ամենայնը iemand tegemoet gaan om hem af te halen; een bruidegom op den eersten dag, of de jonggetrouwen op den vijfden dag van de bruiloft, tegemoet gaan en afhalen; een geschenk, zooals bv. een metalen krisscheef of oorkrabben, bij die gelegenheid tegemoet zenden; ook Ամենայնը of Ամենայնը KN. een ring om een piekstok onder het lemmer. Ամենայնը (of Ամենայնը), of enkel Ամենայնը iemand tegemoet treden of trekken ten strijde. — Ամենայնը Ամենայնը Ամենայնը iemand op weg tegenkomen of ontmoeten (erg. Ամենայնը en Ամենայնը). — Ամենայնը Ամենայնը iets ontmoeten, zooals schatten bij het graven in den grond. Ամենայնը Ամենայնը iemand op weg tegenkomen. — Ամենայնը Ամենայնը Ամենայնը iemand tegemoet gaan met eenig doel; iemand tegemoet treden om hem tegen te gaan, of

en alles wat geen vast rotsgesteente is (vrg. *රොන්* *රන්*). *රොන්* scherpe, puntige rotsgrond. — *රොන්* steenachtige grond.

අයිතිය KN. scherp, bijtend van smaak, heet op de tong, *zoals Spaansche peper en gember*; een scherpe, bijtende, vinnige pijn, *bv. in den arm* (vrg. *අයිතිය* *අයිතිය* *අයිතිය* en *අයිතිය*).

රොන් of *රොන්* KN. een groote oude schildpad.

රොන් KW. *sva. ඉරි* en *අයිතිය* *අයිතිය* of *අයිතිය* KW. *sva. අයිතිය* en *අයිතිය* (Str. *dola*, schommel, schommel-ing. PK.).

අයිතිය zie bij *අයිතිය*

අයිතිය KN. naam van een kleine soort van wilde pompoen. J.

රොන් zie *අයිතිය*

රොන් KW. *අයිතිය* *රොන්* *රොන්* en *රොන්* (van *අයිතිය* of *රොන්* dus koud, om koud, worden). — *රොන්* *sva. අයිතිය* en *රොන්* *අයිතිය* — *රොන්* *Kawische benaming van het leesteeken Paten.*

රොන් en *රොන්* zie *රොන්*

රොන් KN. licht, *niet donker of duister*; helder, van licht of lucht; klaar, duidelijk, als de dag; open, *niet door schaduw verdonkerd*; schoon, opgeruimd, gezuiverd, *van ruigte, onkruid, wilde dieren en roovers of slecht volk*; en zoo ook veilig, *van een weg of woonplaats* (vrg. *රොන්*); ook naam van een gewest en hoofdplaats op de westkust van Sumatra. *රොන්* het licht van de zon, zonlicht. *රොන්* het licht van de maan. *රොන්* N., *රොන්* K., *රොන්* KN., maanlicht. *රොන්* lichtemaan; ook benaming van een pajoeng van boven en om den rand verguld, in het midden wit, van een Pangeran-séntáná. *රොන්* het licht van de lucht, het daglicht. *රොන්* het daglicht zien, ter wereld komen. *රොන්* ophelderen. *රොන්* de veiligheid van het land bewerken. *රොන්* (of *රොන්*) *රොන්* een open brief, geleibillet, pas. *රොන්* reispas. *රොන්* open magtbrief. *රොන්* *අයිතිය* (*රොන්* KI.) helder van geest. *රොන්* opgeruimd van hart, van

kommer en zorg bevrijd. — *රොන්* het daglicht. *රොන්* in het volle licht. — *රොන්* in de spreekt. *sva. අයිතිය* zie bij *රොන්* (Volgens J. is de grondvorm *රොන්*). — *රොන්* lichten, schijnen, beschijnen, verlichten, verhelderen. — *රොන්* iets licht, helder, duidelijk maken, ophelderen, verhelderen, verduidelijken; *een weg of land veilig maken*. *රොන්* (of *රොන්*) het hart van iemand (of donkere harten) verlichten, door het van zorg en kommer te bevrijden.

රොන් KN. een zijgeweer, zwaard, sabel, houwer (vrg. *රොන්* *අයිතිය* en *රොන්* dat een wat sierlijker uitdrukking is). *අයිතිය* spr. — *රොන්* sabelen, met een sabel houwen, met een zwaard slaan; ook gelijk een sabel zoo krom, van kromme beenen, *zoals door Engelsche ziekte*. *රොන්* malkander met zwaarden slaan. — *රොන්* *sv.*, met een sabel hakken. — *රොන්* het slaan met een sabel, enz. — *රොන්* met den sabel tegen elkander vechten, duelleren. *රොන්* of *රොන්* een nagemaakte sabel, kindersabeltje. *රොන්* KN. in de volkstaal *sva. අයිතිය* — *රොන්* *sva. අයිතිය*

අයිතිය KN.; *අයිතිය* een soort van mangga. *රොන්* *රොන්* *රොන්* *රොන්* enz., KD., of wel meer sierlijk dan *රොන්* *රොන්* enz., zie bij *අයිතිය*

රොන් KW. *sva. අයිතිය* en *අයිතිය* *අයිතිය* (of *අයිතිය* N., *අයිතිය* K., het lijkt er niet naar, het is er ver van. af. *අයිතිය* (of *අයිතිය*) *රොන්* (of *රොන්*) het lijkt er nog niet naar, nog op verre na niet. *රොන්* lang vóórdat hem het ongeluk overkwam.

රොන් en *රොන්* zie bij en onder *රොන්*

රොන් KN. naam van een wilden boom, een soort van pinangboom, of daarop gelijkend. — *රොන්* iemand of iets (één uit meer) uitkiezen, uitkippen; iemand afzonderlijk bij zich roepen of laten roepen; afzonderlijk of op zich zelf staan; onmiddellijk onder de bevelen van den Vorst, Kroonprins, Rijksbestierder of andere hofgroote staan (van *රොන්* vrg. *රොන්* en als pass. *vindt men ook wel රොන්* en *රොන්*). Vrg. ook *රොන්* *රොන්* *රොන්* en *රොන්*).

ἡ ἀποκατάστασις (of ἡ ἀποκατάστασις) ik maak geen onderscheid tusschen je beiden, *het geldt beide gelijk*. ἀνάστασις en ἀνάστασις ἀποκατάστασις *benaming van twee corpsen pradjoerits van den Vorst*. — ἀναστήσειν *aan iemand boven anderen de voorkeur geven; iemand onder zijn, of iemands, onmiddellijke bevelen stellen*.

ἄγκυρα KN. (ἄγκυρα ook wel ἄγκυρα KW.) hulde, vereering, aanbidding (Skr. *poédjâ*); ook ἄγκυρα of ἄγκυρα iets dat aanbeden wordt, aanbedene, *bv. ἡ ἀναστήσειν ἄγκυρα* — ἄγκυρα iemand of iets aanbidden, goddelijke eer bewijzen; ook *zva. ἀνάγκη* door bidden scheppen of voortbrengen. ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη hout en steen aanbadden. ἄγκυρα ἀνάγκη de goden aanroepen, bidden. ἄγκυρα ἀνάγκη de goden om de dood bidden. ἄγκυρα ἄγκυρα hoog en goddelijk vereeren. ἄγκυρα ἀνάγκη aanbidding, de goden aanbidden. — ἀνάγκη het aanbidden. ἄγκυρα ἀνάγκη bidjapon, zooals de priesters dragen. — ἄγκυρα of ἄγκυρα voorwerp van hooge vereering of aanbidding; aanbedene. — ἀνάγκη plaats van aanbidding, bedehuis, kapel. Zoo ook ἀνάγκη ἀνάγκη

ἄγκυρα KN. lof, en biddende wensch, bede, gebed, *vooral voor een ander (waarsch. van ἀνάγκη waarvan ook ἀνάγκη)*. ἀνάγκη ἀνάγκη goede wenschen en heilbeden. ἀνάγκη ἀνάγκη (of ἀνάγκη ἀνάγκη) ἀνάγκη ἀνάγκη ἡ ἀνάγκη ἡ ἀνάγκη alle lof zij God! ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη loven en prijzen. — ἄγκυρα loven, bidden; biddend wenschen. ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη bidden en Gods naam aanroepen. — ἀνάγκη ἀνάγκη of ἀνάγκη ἀνάγκη voor iemand bidden, iemand toebidden, biddend iets toewenschen. ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη biddend kwaad toewenschen aan iemand, hem verwenschen. — ἀνάγκη lof; het biddend wenschen, bede. ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη vurig bid ik, dat je slagen moogt.

ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη en ἀνάγκη ἀνάγκη, zie ἀνάγκη

ἀνάγκη *plat woord voor ἀνάγκη of ἀνάγκη (verg. ἀνάγκη)*.

ἄγκυρα zie bij ἄγκυρα

ἀνάγκη KW. *zva. ἀνάγκη ἀνάγκη (verg. ἀνάγκη)*.

ἀνάγκη 1. *Ar. فخر, phadjr*, KN. *zva. ἀνάγκη* —

2. ἀνάγκη zie bij ἀνάγκη ἀνάγκη (of ἀνάγκη) ἀνάγκη de tijd van het aanbreken van den dag, wanneer het morgengebed verrigt wordt. ἀνάγκη ἀνάγκη de nacht, *van ongeveer van drie tot vier uur*. ἀνάγκη ἀνάγκη of ἀνάγκη ἀνάγκη het uur daarna. — ἀνάγκη ἀνάγκη en ἀνάγκη ἀνάγκη zie bij ἀνάγκη

ἀνάγκη KN. 1. iets alleen doen zonder aan iets anders te denken, *bv. ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη* maar niets anders doen dan amfloen schuiven en slapen. — 2. *naam van een hars, dat bij het solderen van goud en dergelijke gebruikt wordt, misschien borax (verg. ἀνάγκη)*. — 3. hamerslag, schilfertjes van ijzer. — 4. *naam van een soort kleine sprinkhanen (volgens G. kapelletjes), meestal aan de swikkerrietbladen te vinden, en die tot medicijn tegen de spruw bij kleine kinders gebruikt worden*. — ἀνάγκη bij het solderen ἀνάγκη gebruiken.

ἀνάγκη ἀνάγκη en ἀνάγκη ἀνάγκη zie bij ἀνάγκη ἡ ἀνάγκη en ἡ ἀνάγκη zie bij ἄγκυρα

ἡ ἀνάγκη KN. hoek, buiten- of binnenhoek, *zooals van een tafel, huis, kamer of lade; ook uitstek; en punt van een kleed (verg. ἀνάγκη en ἡ ἀνάγκη)*. ἡ ἀνάγκη ἀνάγκη kanteel. — ἡ ἀνάγκη ἀνάγκη een hoek vormen; in een hoek, *bv. zitten; uitsteken, uitmunten; uitstekend*. — ἡ ἀνάγκη ἀνάγκη ergens een hoek aan maken; de hoeken van een sawahveld, daar men met den ploeg niet bij kan, met een patjoel ompsitten (*verg. ἀνάγκη*). — ἡ ἀνάγκη ἀνάγκη aan de hoeken; en *zva. ἡ ἀνάγκη ἀνάγκη hoek*.

ἀνάγκη ἀνάγκη zie bij ἀνάγκη

ἀνάγκη KW. *zva. ἀνάγκη ἀνάγκη*

ἄγκυρα KN.; ἄγκυρα iets snijden, knippen, zagen of behakken, *om er een bepaalde vorm aan te geven, zooals bv. een kleermaker van een stuk laken de mouwen knipt*.

ἀνάγκη KN. 1. *zva. ἡ ἀνάγκη* — 2. ἀνάγκη KN., ἀνάγκη KI., de manipulatie van met duim en vinger, of met de volle hand, zacht te drukken en te knijpen, *namelijk de matte leden van vermoedigen tot opwekking, of de slapen van het hoofd tegen hoofdpijn; het pidjätten, als kostwinning, en zich laten pidjätten*. — ἀνάγκη 1. *iets drukken, de knijpen*. 2. ἀνάγκη KN., ἀνάγκη KI., *iets, zooals een dij of arm, tot herstelling zacht druk-*

van kleiner of dunner voorwerpen. J. (Vrg. bij ηρωμασθη).

αλαμπη KN.; αἰσθηματινη allen vooroverhangend waggelen en dreigen om te vallen; allen ziek en zwak of sukkelend, van menschen (vrg. bij ααἰστη). J. — αλαμπη of αλαμπη met vooroverhangend bovenlijf waggelend voortstropelen, van een oud man. — ηεωαυαμπη heen en weer of links en regts overhellend waggelen, wiegelen of wibbelen, van staande dingen, bv. door den wind bewogen geladen korenhalmen en een ledig vaartuig op het water. J.

αἰσθηματινη zie bij αἰσθηματινη

αλαμπη WJ. KN. naam van een soort van treknet. — αλαμπη (αλαμπη) naam van een soort van vaartuig van middelbare grootte. — αλαμπη naam van een vaartuig tot het visschen met een αλαμπη ingerigt. — αἰσθηματινη ηεωαυαμπη in Banjoemas, naar men zegt, een visscher: maar het kan ook beteekenen iemand die tēmpajangs verkoopt, (zooals ons pottewijf of pottemeid. Zie αἰσθηματινη boven).

αλαμπη KN., αλαμπη KD., ηαμπη KI., regen- of zonnescherm. (De pajoeng behoort tot de onderscheidingssteeken van den Vorst, de prinsen en de ambtenaren tot een mantri-panèkèt toe, en verschilt tot onderscheiding van de rangen in kleuren en strepen). αηηαμπη ηαμπη ηαμπη een groene pajoeng hebben. αλαμπη (of ηαμπη) αηηαμπη een groot zonnescherm met katoen of zijde overtrokken, met snippers klatergoud beplakt en met hangende plooijen om den rand, behoorende tot de αηηαμπη van den Vorst, den Kroonprins, den rijksbestierder en de regenten. αλαμπη ηαμπη ηαμπη gouden pajoeng, van den Vorst, vorstelijke pajoeng. αηηαμπη (of αἰσθηματινη) αλαμπη (of ηαμπη) van papier gemaakte en dan met kleuren geverniste pajoeng, die tot vereering over een graf of iets heiligs geplaatst wordt. — αλαμπη ηαμπη ηαμπη gelijk een pajoeng; en de pajoeng nadragen, als pajoengdrager dienst doen. — αλαμπη ηαμπη ηαμπη iemand een pajoeng boven het hoofd houden. αλαμπη ηαμπη ook iemand tot bescherming iets boven het hoofd houden; overschaduwen, zooals een wolk; beschermen (vrg. αηηαμπη en αηηαμπη). αλαμπη ηαμπη ηαμπη αηηαμπη

αηηαμπη de aftogt van de soldaten dekken. αηηαμπη ηαμπη of αἰσθηματινη ηαμπη en αηηαμπη ηαμπη onder een pajoeng. αηηαμπη ηαμπη eig. zwa. αηηαμπη ηαμπη ηαμπη in αηηαμπη ηαμπη αηηαμπη voor het ondermaansche. — αλαμπη ηαμπη ηαμπη ηαμπη de pajoeng op hebben, met de pajoeng op; ook nagemaakte pajoeng, bv. αλαμπη ηαμπη ηαμπη van papier gemaakte pajoeng.

ἀηάνη KN. een klinkend geluid. G.

αηηαμπη αηηαμπη en αηηαμπη ηαμπη zie bij αηηαμπη

αηηαμπη KW. zwa. αηηαμπη — ηεωαυαμπη KN. in de war zijn, verbijsterd rondloopen (vrg. αηηαμπη I.). — ηαμπη αηηαμπη ook wel verkort αηηαμπη verward en verbijsterd rondloopen of zich op den grond rondwentelen, bv. van pijn of wanhoop; telkens heen en weer draaijen, van den wind; geheel in de war liggen, van omgevallen padigewas; verward en verbijsterd, van iemands gedachten; door allerlei gedachten geslingerd worden; zich in allerlei bogten wringen, bv. om zich goed te houden.

αἰσθηματινη zwa. αἰσθηματινη zie bij αηηαμπη

αἰσθηματινη zwa. αἰσθηματινη zie bij αηηαμπη II.

αηηαμπη ηαμπη zie bij ηαμπη

αηηαμπη zie bij αηηαμπη

αηηαμπη zie bij αηηαμπη

αηηαμπη zie bij ηαμπη

αηηαμπη N., αηηαμπη K., uitdrukkelijk bevel, het is mijn uitdrukkelijk bevel, als toeroep, om uit te drukken, dat iets volstrekt en ten stelligsten geschieden moet; en zoo gewoonlijk tot nadruk αηηαμπη αηηαμπη ηαμπη αηηαμπη (vrg. αηηαμπη). αηηαμπη : αηηαμπη αηηαμπη : αηηαμπη αηηαμπη volstrekt, zonder mankeren, moet het geschieden. αἰσθηματινη (of ηαμπη) αηηαμπη volstrekt, hoor! αηηαμπη αηηαμπη αηηαμπη αηηαμπη en daarom is het mijn uitdrukkelijk bevel, dat broeder toch naar Kärtå-ardjå komel! — ηεωαυαμπη αηηαμπη αηηαμπη iemand uitdrukkelijk en ten stelligsten iets bevelen.

αηηαμπη KW. zwa. αηηαμπη KN. oud, van een oud tadeloos man, die veelal zit te kauwen. αηηαμπη ηαμπη bijnaam van Nārādā. — αηηαμπη KN., αηηαμπη αηηαμπη en αηηαμπη KI., kauwen, met de tanden of kiezen kauwen; ook kieskauwen. αηηαμπη en αηηαμπη pass. — αηηαμπη αηηαμπη en αηηαμπη αηηαμπη wat gekauwd wordt.

ἄμνη. KN. *zva.* ἄμνη *en* ἄμνη — ἄμνη *en* ἄμνη *of* ἄμνη *zie* ἄμνη

ἄμνη. KN. eind, einde, beëindiging; afgedaan, geheel verrekeud, *van een schuld* (verg. ἄμνη *en* ἄμνη). ἄμνη *er* is geen einde aan.

ἄμνη. KN. een in de hoogte gemaakte gelegenheid, *half zoldertje, rekje of plankje, boven de deur of aan den wand van een huis, in een kauen, bijgebouw of draagkoets, om iets op te leggen, een opleg.*

ἄμνη. KN. rook, benauwende rook (verg. ἄμνη); poët. benauwd, *van het hart* (verg. ἄμνη). ἄμνη *of* ἄμνη schoorsteen. — ἄμνη *iemand* door rook hinderen *of* benauwen, de rook in het gezicht doen gaan. ἄμνη de rook in het gezicht krijgen.

ἄμνη. KN. uitspraak van het Javaansch met west-javaschen tongval, *zoowel wat uitspraak als accent en toon betreft.* — ἄμνη met west-javaschen tongval *spreken; en* Javaansch met Arabische karakters, *van een boek of geschrift.*

ἄμνη *zie* ἄμνη

ἄμνη. KN. het maar volhouden, stijf doorzetten, doordrijven; niet van zijn stuk te brengen, stijfzinnig (verg. ἄμνη *en* ἄμνη).

ἄμνη. KN. *zva.* ἄμνη *en* ἄμνη iets om iets vast te zetten of te leggen; een blok hout onder een aambeeld.

ἄμνη *zie* bij ἄμνη

ἄμνη *zie* bij ἄμνη

ἄμνη. KN. heining, heg, haag, wand *of* schutting *tot afscheiding, scheidswand, scheidsmuur; omheining, omtuining* (verg. ἄμνη). ἄμνη *(of* ἄμνη) steenen heining, muur (verg. ἄμνη). ἄμνη *(of* ἄμνη) aarden wal *tot omheining; ook* de ringmuur rondom de kraton. ἄμνη *zva.* ἄμνη *ἄμνη spr.* — ἄμνη een pàgèr maken; *en* gelijk een pàgèr. ἄμνη omwallen. ἄμνη ommuren. ἄμνη ἄμνη *κ.* (rij. gelijk een bloempàgèr) menschen die op het erf van een Javaansch hoofd wonen, en wel niet tot de eigentlijke bedienden behooren, maar toch tot zekere diensten beschikbaar zijn en in zijn stoet van volgelingen moe-

ten meégaan; *ook* de personen, die, behalven de priesters, om een vorstelijke begraafplaats wonen. ἄμνη *lijfgarde.* — ἄμνη *iets* van een pàgèr voorzien, omheinen.

ἄμνη *en* ἄμνη *zie* bij ἄμνη

ἄμνη *zie* bij ἄμνη

ἄμνη. KN.; ἄμνη onwillig, zich onwillig betoonen, *bv. om te komen op een oproeping; weerspanning zijn; weigeren; weigerachtig; ook* blijven waar men is *of* staat, *niet terugkeeren, niet vlugten, staan blijven, stand houden* (verg. ἄμνη *en* ἄμνη). — ἄμνη *jegens iemand of een bevel* onwillig zijn, zich onwillig *of* weerspannig betoonen. — ἄμνη *het* zich onwillig betoonen, onwilligheid, weerspannigheid, weigering.

ἄμνη. KN. aanval, attaque *in den strijd.* *zva.* ἄμνη *en* ἄμνη *ook* 35 dagen oud, *van het rijstgewas, namelijk zoo oud, dat de dag van een week en de pasardag weér zamentreffen.* — ἄμνη *een leger* den aanval laten doen.

ἄμνη. KN. afgebroken, gescheiden, van elkander gescheiden; scheiden, *iemand verlaten, van den wind, als die, eerst gunstig, later liggen gaat of tegenloopt* (verg. ἄμνη ἄμνη ἄμνη *en* ἄμνη). ἄμνη den geest geven. ἄμνη *afgedraaid* worden. ἄμνη *van een afwezige,* van wien men geen bericht meer ontvangt (*vertaling van het Ar. قطع خبر*). ἄμνη *of* ἄμνη *(of* ἄμνη) ἄμνη onafgebroken. ἄμνη *gedurig* (telkens) afgebroken; onbestendig. ἄμνη *naam van een medicinale boomschors.* — ἄμνη afbreken; scheiden, *een vrouw verstooten, zich van haar scheiden; ook* in de weg treden, *of zva.* ἄμνη ἄμνη ἄμνη *overal tegenloopen, overal stuiten.* — ἄμνη *iemand* in de weg treden, den pas afsnijden (*zva.* ἄμνη). ἄμνη afbreking lijden. ἄμνη *geïnterrumpeerd* in de liefde, *van iemand wien door het verlies van zijn geliefde de liefde als het ware afgebroken is.* — ἄμνη *iemand* scheiden, doen scheider, *van zijn echtgenoot.* — ἄμνη *het* scheiden. ἄμνη *scheidbrief.* — ἄμνη. ἄμνη *κ., echtscheiding; gescheiden van zijn*

echtgenoot, van elkander gescheiden. **Անտաւոր** KN. gebroken met een vriend, door afbreking van de vriendschap.

Անդամաւոր **Յնդամաւոր** enz., *zva.* **Անդամաւոր** **Յնդամաւոր** enz. *Vrg.* ook **Յնդամաւոր** en **Անտար**.

Այտար KN. afgestompt, geknot, afgeknot; afgebroken aan de punt; afgebroken, *van het leven* (vrg. **Անտար** **Անդամաւոր** **Այտար** **Յնդամաւոր** en **Յնդար**). — **Քրտար** iets afknotten, aan de punt afbreken of afsnijden; ook snijden van de *տոտ* (vrg. **Առնդար** van de sawahs). — **Յնարդ** **Քնար** *poët.* *zva.* **Յնամտար** **Յնարդ** **Քնար** *քչ.* *zva.* **Յնամտար** **Քնար**

Ատար KN. geheel af- of door-gehouden of doorsneden; *bv.* **Այննատար** (vrg. **Յնար**). **Յնարտարտար** een wijze van besnijding door den voorhuid geheel af te snijden. — **Յտար** iets, *zooals een tak, bamboe, een pisangboom, den hals van iemand*, afsnijden, afhouden, afhakken of doorhakken (vrg. **Այտար** **Յնդար** en **Յնար**); *tabak* kerven (vrg. **Այն**); *papier* afsnijden; ook *zva.* **Առդարար** de arenbloemsteng afsnijden, om af te tappen.

Այտար KN. bij den wortel of bij den grond af, gelijk af; voor goed afgedaan, *daar niet meer aan te doen of op terug te komen is* (vrg. **Ատար**). — **Քրտար** bij den wortel of den grond afsnijden of afkappen; *iets* voor goed afslaan, *zoodat alle verdere hoop wordt afgesneden*; *een zaak* voor goed beslissen er uitmaken (vrg. **Այննատար** en **Յնար**). — **Այննատար** een voor goed afgedane zaak; beslissende uitspraak.

Այտար KN. schuins ingesneden of afgesneden (vrg. **Ատար** en **Այտար**). — **Այտար** *ergens* schuins insnijden; *iets* schuins afsnijden. **Յնդար** **Այտար** **Այննատար** een schuinsche snee in den vinger krijgen.

Ատար *zie* **Ատար**

Այտար KN. *iets* dat in de weg ligt en tegenhoudt (vrg. **Այտար** en **Այտար**). **Այտար** **Այտար** verandering, beletsel. — **Այտար** en **Յնար** **Այտար** *iets*, *bv.* *een rijtuig*, tegenhouden (van *iets* dat in de weg ligt of staat); *iemand* tegenhouden, in zijn voornemen verhinderen.

Այտար KN. stijf, stram, stijfheid, in de leden of

een lid van het lichaam, zooals de nek door gevatte kou; ook van de oogen, door stijf en strak zien; fig. van het hart, zva. **Այտար** en *van een mensch, het moe worden, iets niet verder willen doen, door dat het verveelt.* — **Այտար** *iets, zooals den rug, stijf doen worden; de oogen vermoeijen; iemand, of iemands hart, het moe doen worden, vervelen, verdrieten, ongenegen maken iets verder te doen.*

Այտար KN. contrariëren, in de contramine zijn, niet volgzaam, *bv.* *van een vrouw of kind* (vrg. **Այտար** **Այտար** en **Այտար**).

Այտար *zie* **Այտար**

Այտար *zie* **Այտար**

Այտար KN. afgesneden, *van een tak of rank; zonder top, van een berg* (de onderste stam. G. *Vrg.* **Այտար**). — **Այտար** *iets, zooals een tak*, beneden afsnijden. — **Այտար** het onderste gedeelte van een afgehakten stam, dat nog staan gebleven is.

Այտար KN. de tronc van een boom, een stam daar de takken van afgehakt zijn, *zooals van onze knotwilligen; ook een uitgestorven boom, bv.* **Այտար**

Այտար **Այտար** of **Այտար** KN. het zich vertoonen als iets onbeweeglijks, dat zich niet verroert, onbeweeglijk daar zitten of staan (vrg. **Այտար**). — **Այտար** onbeweeglijk blijven zitten of staan.

Այտար KN. besmettelijke ziekte, *zooals pest en cholera* (sd. **Այտար** *dus* van **Այտար** *Vrg.* **Այտար**).

Այտար KI. van **Այտար** — **Այտար** KI. van **Այտար** en **Այտար**

Այտար **Այտար** **Այտար** **Այտար** en **Այտար** *ք.*, *zie* **Այտար** *onder* **Այտար**

Այտար ook wel **Այտար** *Holl.* KN. fabriek; ook voor fabrikant en administrateur van een fabriek.

Այտար KN. het zetmeel uit wortels, boommerg, enz.; *fig.* de fond, in den zin van het beste van iets. **Այտար** (of **Այտար**) arrowrootmeel. **Այտար** **Այտար** sago van den arenboom (*zie* **Այտար**). — **Այտար** zetmeel maken; *ergens* het zetmeel uithalen. (*Een ander* *zie* *beneden*).

ἄφρη en ἄφρη KN. er af, er afgebroken, er afgesneden of afgereten, van iets dat aan iets anders zit, zooals lakjes van een plant, eenige of alle vingers van een hand, de tuit of het oor van een kan of kruik, het hecht van een mes; half kaal of bladerloos; van doomen; fig. verarmd (vrg. ἀφρη en ἄφρη). — ἄφρη en ἄφρη afgebroken stuk van iets; ook gebrekkige stompjes van ledematen door misgeboorte.

ἄφρη KN. zva. ἄφρη afgebroken.

ἄφρη KN. er af, afgebroken, van den kop of knop van iets, het blad van een lepel of roeispaan, de punt van een tand, en van alles wat als hoofd ergens op zit (vrg. ἄφρη). — ἄφρη zoo iets afbreken.

ἄφρη 1. KW. verwoesting. G. — 2. KN. een soort van fijne zijden stof of zijden barège, rood, groen, paarsch, of ook wit (Skr. patola, een soort van geweven stof, een soort van sits).

ἄφρη KN. klinkhamer van een smid. J. — ἄφρη met een klinkhamer kloppen, een slag doen. J.; fig. standvastig, zonder weifelen of wankelen. — ἄφρη mv., met een klinkhamer hameren, klinken. J.

ἄφρη eign. van een Widādari.

ἄφρη KN. een stoute, brutale, drieste houding tegen iemand over. ἄφρη algemeen zulk een houding aannemen, van velen. — ἄφρη zulk een houding aannemen, van enkelen; brutaal van houding.

ἄφρη KN.; ἄφρη iemand of iets uitlezen, uitkiezen als de (of het) beste (vrg. ἄφρη). — ἄφρη puik, van iets, zooals van juwelen of wijn; alleruitmuntendste. ἄφρη de hoogste deugd.

ἄφρη en ἄφρη KN. een soort van groote krab (vrg. ἄφρη en ἄφρη). — ἄφρη en ἄφρη als een krab knellen; aan iemand zich vastknellen, iemand in de armen knellen; ook iemand de armen stijf tegen het lijf binden, knevelen, zooals een krab gebonden wordt.

ἄφρη of ἄφρη KN. tak van een boom of plant; met takken, getakt (vrg. ἄφρη). ἄφρη met drie takken of armen.

ἄφρη of ἄφρη KN. (doch het eerste gew. in Ngoko, en

het tweede in Krāmā) in samenstelling met telwoorden om de (of het) hoeveelste, en hoeveel maal, te beteekenen; bv. ἄφρη de (of het) vierde, en viermaal. ἄφρη de eerste (vrg. bij ἄφρη). ἄφρη zie bij ἄφρη de (of het) derde; en ten derden. ἄφρη de derde er van, de derde. ἄφρη de (of het) hoeveelste? hoeveel maal? ἄφρη hoeveel maal wel! o zoo dikwijls! — ἄφρη vermenigvuldiging. — ἄφρη of ἄφρη tot de hoeveelste maken; iets vermenigvuldigen met een getal, in de rekenkunde. ἄφρη ten derden male, bv. iets zeggen. ἄφρη of ἄφρη ἄφρη en ἄφρη en ἄφρη K., zie bij ἄφρη — ἄφρη wat vermenigvuldigd wordt of te vermenigvuldigen is, in de rekenkunde; ook de tafel van vermenigvuldiging.

ἄφρη of ἄφρη KN. naam van een boom met gebloemd hout.

ἄφρη KW. zva. ἄφρη zva. ἄφρη ἄφρη KN. sullig, een sul of domme hals zijn (vrg. ἄφρη).

ἄφρη KW. zva. ἄφρη en ἄφρη — ἄφρη

ἄφρη KN. onrustig, van een zieke. — ἄφρη ἄφρη KW. gekheid maken, schertsen. G. — ἄφρη ἄφρη KN. onrustig liggen te kreunen en te steunen, van een zieke (vrg. ἄφρη).

ἄφρη KW. zva. ἄφρη ἄφρη voor een kind.

ἄφρη N., ἄφρη K., ἄφρη KD., ἄφρη KI., voedsel, eten; daar iemand van leeft (vrg. ἄφρη en zie bij ἄφρη). ἄφρη kost en kleeren, voedsel en deksel. ἄφρη de kost zoeken. ἄφρη zijn voedsel zijn menschen, hij is een menscheeter. — ἄφρη ἄφρη ἄφρη eten, wat eten; iets nuttigen, eten, gebruiken; gras eten, grazen, van weidend vee; medicijn gebruiken (vrg. ἄφρη en ἄφρη); koffie of thee (ἄφρη) gebruiken; van iets leven, iets tot zijn onderhoud hebben. ἄφρη (of ἄφρη) wat geld verdienen om van te leven. ἄφρη (harde of onaangename) woorden slikken of moeten verduren. ἄφρη een merrie gebruiken, tot voldoening van de

Արդար *zva.* Արդար

Արդար *KN.*; Արդար *iemand of een beest* beletten zoodat hij niet voort kan; tegengaan, stuiten, in het nauw brengen (*erg.* Արդար Արդար *en* Արդար Արդար). — Արդար *tegen of op iets* stuiten, belet worden om voort te gaan. — Արդար *iets* op zijne weg ontmoeten waardoor men gestuit wordt.

Արդար *en* Արդար *of* Արդար *zie onder* Արդար *Ook is* Արդար *de benaming van* het ruststeeken :

Արդար *KN.* wat naar het einde gaat *of* loopt, *bv.* Արդար het noordelijk einde, noordeinde, *van een stad*; ook geheel ten einde, tot het laatste toe (*voor* Արդար *en* *dit* *voor* Արդար *of* Արդար *van* Արդար). Արդար *van* het uiterste zuiden komen. — Արդար *iets* beëindigen, ten einde brengen, volcindigen, afdoen, beslissen; de trein sluiten. — Արդար het einde, uiteinde, slot *of* laatste *van iets*. — Արդար de laatste die een reeks besluit; het non-plus-ultra, daar niets boven gaat (*erg.* Արդար Արդար *ongebr.*; Արդար *KN.* beletsel, hinder-

nis, wat iemand verhindert (*erg.* Արդար *Mischien is het een verk. van* Արդար). Արդար *tegen* de hindernissen inloopen. — Արդար *zie bij* Արդար

Արդար *KL.* *van* Արդար — Արդար *KL.* *van* Արդար

Արդար *zie* Արդար

Արդար *1.* *KN.* *naam van een soort van* stinktor, *op* de Արդար *gelijkend, en die, geroosterd, ingenomen wordt tegen* kramp- *en* kinkhoest. — *2.* *KW.* *zva.* Արդար — Արդար *KW.* *zva.* Արդար — Արդար *KN.* *zva.* Արդար *en* bijna stikken, in den adem blijven stecken, van lachen *of* hoesten; *en* *zoo* *ook* Արդար Արդար Արդար Արդար Արդար *kramphoest en* kiukhoest. Արդար Արդար *stijf en* bijkans stikken *van lachen.*

Արդար *of* Արդար *KN.* *naam van* het leestee-ken Արդար, *eig., naar* het schijnt, *de achterpoot van een beest, zooals van een buffel.* — Արդար *met* den achterpoot slaan *of* schoppen, achteruitslaan, achteruitschoppen, *alleen van* beesten (*erg.*

Արդար Արդար); *ook een letter met een* Péngkal *schrijven.*

Արդար *zie bij* Արդար Արդար *KN.* *het gebogen zijn van iets (van* Արդար *en* *erg.* Արդար Արդար *en* Արդար). — Արդար *buigen, zich* buigen, *bv. van een tak door* den wind; *gebogen.* — Արդար *iets* buigen.

Արդար *KN.* *zva.* Արդար (*van* Արդար *en* *erg.* Արդար). — Արդար *zva.* Արդար — Արդար Արդար *zva.* Արդար

Արդար *zie* Արդար

Արդար *zva.* Արդար (*erg.* Արդար). — Արդար *of* Արդար *en* Արդար *zie* *boven.*

Արդար *KN.* *een krommes, een krom mes, ongeveer van de vorm van een tuimans snoeimes, maar met het scherp, niet van binnen, maar van buiten, en waarmee men dus van zich afsnijdt; een mes, daar de Javaan allerlei meé besnijdt en knutselt; ook wel gebruikt in plaats van een* Արդար II. (*grondv.* Արդար *erg.* Արդար). — Արդար *iets* met een pangot besnijden.

Արդար *KW.* *zva.* Արդար Արդար Արդար *en* Արդար (*erg.* Արդար). — Արդար *KN.* *iets* zorgvuldig geheim houden *of* bewaren; *vooral een dochter, meisje of* bijzit *opgesloten houden; ook wel een vrouw wegens slecht gedrag.* Արդար *zie* *ben.* — Արդար *of* Արդար *wat* zorgvuldig opgesloten *of* bewaard gehouden wordt; *ook* *zva.* Արդար Արդար Արդար *of* *enkel* Արդար *worden* de meisjes *genoemd, die in* de harem *opgevoed worden en bestemd zijn tot* bijzitten *van* den Vorst.

Արդար Արդար Արդար *en* Արդար Արդար *zie* *onder* Արդար

Արդար *en* Արդար *zie* *bij* Արդար Արդար *KW.* *zva.* Արդար *volgens* *anderen* *zva.* Արդար

Արդար *zie* Արդար Արդար Արդար *en* Արդար *zie* *bij* Արդար

Արդար *en* Արդար *zie* *bij* Արդար Արդար *en* Արդար *zie* *bij* Արդար

Արդար *zva.* Արդար *zie* *bij* Արդար Արդար *zva.* Արդար

အိတ်မာဒေဝဂျာ K., *zie* ယိတ်မာဒေဝဂျာ

အိတ်မာဒေဝဂျာ နှင့် အိတ်မာဒေဝဂျာ K.W., *zie* ယိတ်မာဒေဝဂျာ

ယိတ်မာဒေဝဂျာ N., အိတ်မာဒေဝဂျာ K., *de* reiniging bij den aanvang van de vasten (*van* အိတ်မာဒေဝဂျာ).

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. *een* diepe kom *van* aardewerk, *grooter* dan အိတ်မာဒေဝဂျာ

အိတ်မာဒေဝဂျာ *zie* ယိတ်မာဒေဝဂျာ

အိတ်မာဒေဝဂျာ *zie* ယိတ်မာဒေဝဂျာ

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. rand, kant, boord, zoom; *ook* benaming *van* *een* *van* Balambangan afkomstige klasse *van* menschen, *waarschijnlijk* *krijgsgevangenen*, *een* *soort* *van* *lijfeigenen* *van* *den* Soesoehoenan, *waar-* *van* *de* *vrouwen* *veelal* *tot* *minnen* *aan* *het* *hof* *gebruikt* *worden*, *terwijl* *de* *mannen* *een* *handwerk* *uitoefenen*. အိတ်မာဒေဝဂျာ *of* အိတ်မာဒေဝဂျာ *de* kant *van* *de* *weg*. အိတ်မာဒေဝဂျာ *of* အိတ်မာဒေဝဂျာ *de* rivieroever, *of* *de* *kant*, *of* *de* *oever*, *van* *de* *ri-* *vier*. အိတ်မာဒေဝဂျာ *tafelrand*. အိတ်မာဒေဝဂျာ *de* gezigtseinder, *horizont*. အိတ်မာဒေဝဂျာ *als* *de* *omtrek* *van* *de* *maan* *op* *de* *veertiende*. အိတ်မာဒေဝဂျာ *aan* *de* *kant*, *ter* *zijden*. အိတ်မာဒေဝဂျာ *de* *kant*, *of* *langs* *de* *kant*, *van* *de* *weg*, *bezijden* *de* *weg*. — အိတ်မာဒေဝဂျာ *naar* *de* *kant* *of* *oever*, *of* *langs* *de* *kant*, *gaan*; *naar* *of* *langs* *de* *kant* *of* *oever*. အိတ်မာဒေဝဂျာ *een* *kant-* *schaafje* (အိတ်မာဒေဝဂျာ *een* *bijzondere* *soort* *daarvan*. J.). — အိတ်မာဒေဝဂျာ *iets*, *zoo-* *als* *een* *vaartuig*, *naar* *de* *kant* *of* *oever* *brengen* *of* *sturen*. — အိတ်မာဒေဝဂျာ *het* *naar* *de* *kant* *gaan*; *wat* *de* *kant* *uitmaakt*; *ook* *een* *bijzit*, *die* *een* *bediende* *van* *een* *ကျွမ်းကျင်သူ* *is*. — အိတ်မာဒေဝဂျာ *of* အိတ်မာဒေဝဂျာ *langs* *den* *oever* *van* *een* *rivier* *liggende* *lan-* *den* *of* *wonende* *menschen*. — အိတ်မာဒေဝဂျာ *te* *veel* *of* *dig* *aan* *de* *kant*.

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN.; *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *iemand* *of* *iets* *weêrhouden*, *tegenhouden*; *beteu*gelen (*verg.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *en* *အိတ်မာဒေဝဂျာ*).

အိတ်မာဒေဝဂျာ *zie* ယိတ်မာဒေဝဂျာ

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN.; အိတ်မာဒေဝဂျာ *met* *het* *hoofd* *knikken*, *door* *zenuwachtigheid* (*verg.* အိတ်မာဒေဝဂျာ). အိတ်မာဒေဝဂျာ *aanhoudend* *met* *het* *hoofd* *knikken*, *bv.* *bij* *het* *lachen*.

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. indruksel *of* indeuksel *in* *een* *zacht* *lichaam*, *vooral* *in* *het* *vleesch*, *door* *het* *sterk* *binden* *met* *een* *koord* *of* *het* *indrukken* *van* *de* *nagels*. အိတ်မာဒေဝဂျာ *zich* *geraakt* *of* *beleedigd* *gevoelen*. အိတ်မာဒေဝဂျာ *geraaktheid*, *het* *zich* *beleedigd* *gevoelen*.

အိတ်မာဒေဝဂျာ *zie* ယိတ်မာဒေဝဂျာ

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. rijksgroute, rijks grooten, grandes (*Skr.* *poengawa*, *de* *bul* *van* *de* *kudde*; *in* *zamenstellingen* *uittmuntend*, *uitstekend*).

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. iets *daar* *iemand* *meê* *gooit*, *zooals* *een* *baksteen*, *schersf* *of* *sawopit* (*verg.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *en* အိတ်မာဒေဝဂျာ). — အိတ်မာဒေဝဂျာ *gooijen*; *iemand* *met* *iets* *gooijen*; *iemand* *iets* *toegooijen*; *naar* *iets* *met* *iets* *gooijen*. — အိတ်မာဒေဝဂျာ *mv.* — အိတ်မာဒေဝဂျာ *met* *iets* *gooijen*. — အိတ်မာဒေဝဂျာ *iets* *om* *meê* *te* *gooijen*; *malkander* *toegooijen*; *afgegooid*, *door* *er* *naar* *te* *gooijen*, *bv.* *van* *een* *vrucht* *van* *een* *boom*.

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. kort *en* *gedrongen* *van* *hals*, *bv.* *van* *een* *mensch* *of* *paard*; *ook* *onderkin*.

အိတ်မာဒေဝဂျာ K.W. *sva.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *en* *အိတ်မာဒေဝဂျာ* — အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. *voor-* *waarde* *die* *gesteld*, *of* *eisch* *die* *gedaan* *wordt*, *om* *te* *bewilligen* *in* *een* *huwelijk*. — အိတ်မာဒေဝဂျာ K.W. *sva.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *ကျွမ်းကျင်သူ* *en* *ကျွမ်းကျင်သူ* — အိတ်မာဒေဝဂျာ *geroepen*, *ontboden* *worden*.

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. schoudervracht, *zoo* *veel* *als* *men* *op* *één* *schouder* *dragen* *kan* (*verg.* အိတ်မာဒေဝဂျာ), *bv.* *ကျွမ်းကျင်သူ* *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *အိတ်မာဒေဝဂျာ*). — အိတ်မာဒေဝဂျာ *iets* *op* *één* *schouder* *of* *den* *nek* *dragen* *of* *nemen* *om* *te* *dragen* (*verg.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *en* အိတ်မာဒေဝဂျာ); *ook* *een* *zeker*

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. *sva.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *en* *အိတ်မာဒေဝဂျာ* — အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. *voor-* *waarde* *die* *gesteld*, *of* *eisch* *die* *gedaan* *wordt*, *om* *te* *bewilligen* *in* *een* *huwelijk*. — အိတ်မာဒေဝဂျာ K.W. *sva.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *ကျွမ်းကျင်သူ* *en* *ကျွမ်းကျင်သူ* — အိတ်မာဒေဝဂျာ *geroepen*, *ontboden* *worden*.

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. kort *en* *gedrongen* *van* *hals*, *bv.* *van* *een* *mensch* *of* *paard*; *ook* *onderkin*.

အိတ်မာဒေဝဂျာ K.W. *sva.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *en* *အိတ်မာဒေဝဂျာ* — အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. *voor-* *waarde* *die* *gesteld*, *of* *eisch* *die* *gedaan* *wordt*, *om* *te* *bewilligen* *in* *een* *huwelijk*. — အိတ်မာဒေဝဂျာ K.W. *sva.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *ကျွမ်းကျင်သူ* *en* *ကျွမ်းကျင်သူ* — အိတ်မာဒေဝဂျာ *geroepen*, *ontboden* *worden*.

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. schoudervracht, *zoo* *veel* *als* *men* *op* *één* *schouder* *dragen* *kan* (*verg.* အိတ်မာဒေဝဂျာ), *bv.* *ကျွမ်းကျင်သူ* *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *အိတ်မာဒေဝဂျာ*). — အိတ်မာဒေဝဂျာ *iets* *op* *één* *schouder* *of* *den* *nek* *dragen* *of* *nemen* *om* *te* *dragen* (*verg.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *en* အိတ်မာဒေဝဂျာ); *ook* *een* *zeker*

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. kort *en* *gedrongen* *van* *hals*, *bv.* *van* *een* *mensch* *of* *paard*; *ook* *onderkin*.

အိတ်မာဒေဝဂျာ K.W. *sva.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *en* *အိတ်မာဒေဝဂျာ* — အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. *voor-* *waarde* *die* *gesteld*, *of* *eisch* *die* *gedaan* *wordt*, *om* *te* *bewilligen* *in* *een* *huwelijk*. — အိတ်မာဒေဝဂျာ K.W. *sva.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *ကျွမ်းကျင်သူ* *en* *ကျွမ်းကျင်သူ* — အိတ်မာဒေဝဂျာ *geroepen*, *ontboden* *worden*.

အိတ်မာဒေဝဂျာ KN. schoudervracht, *zoo* *veel* *als* *men* *op* *één* *schouder* *dragen* *kan* (*verg.* အိတ်မာဒေဝဂျာ), *bv.* *ကျွမ်းကျင်သူ* *အိတ်မာဒေဝဂျာ* *အိတ်မာဒေဝဂျာ*). — အိတ်မာဒေဝဂျာ *iets* *op* *één* *schouder* *of* *den* *nek* *dragen* *of* *nemen* *om* *te* *dragen* (*verg.* အိတ်မာဒေဝဂျာ *en* အိတ်မာဒေဝဂျာ); *ook* *een* *zeker*

ἡρώ 1. KW. *zva.* ἡρώ II. — 2. N., *verk. van ἡρώ* — 3. *verk. van ἀνῆρω of ἀνῆρω*
 ἡρώ 1. *zie ἀνάξ* — 2. KN. *een uitroep, als men iemand of iets dreigt te treffen; (in een dreigende houding. G.). — 3. oorspronkelijke vorm van ἡρώ nog over in ἡρώ en in ἡρώ twee zusters tegelijk tot vrouwen nemen; twee meesters tegelijk nemen. (Het is een verk. van ἡ of ἡ).* — ἡρώ *zie boven.*

ἡρώ KW. *wordt verklaard door ἡρώ en is misschien wel hetzelfde als ἡρώ*

ἡρώ *zie ἀνάξ*

ἡρώ 1. KW. *zva.* ἡρώ — 2. KN. *een woordje dat achter een korten toeroep gevoegd wordt, en dan ongeveer zva. ἡ beteekent, maar vriendelijker is en een wensch uitdrukt; bv. ἡρώ niets, lieve! ἡρώ nog niet! ἡρώ ei lieve, komaan! ἡρώ ei lieve, eet wat. Men zegt ook ἡρώ (vrg. ἡρώ).*

ἡρώ 1. KW. *zva.* ἡρώ blad. — 2. TP., K. *van ἡρώ ἡρώ en ἡρώ — ἡρώ TP., K. van ἡρώ ἡρώ*

ἡρώ *zie ἡρώ*

ἡρώ en gew. ἡρώ (voor ἡρώ), *in de spreektaal ook ἡρώ en ἡρώ N., ἡρώ (van het ongebr. ἡρώ) K., ἡρώ of ἡρώ Md., ἡρώ ἡρώ ἡρώ ἡρώ ἡρώ of ἡρώ (van het ongebr. ἡρώ) KW, eerst, eerste; eerder, vroeger; alvast (vrg. ἡρώ). ἡρώ ἡρώ, een vroegere Zondag. ἡρώ ἡρώ ἡρώ de (of het) eerste of vroegere; in de eerste plaats, ten eersten. ἡρώ ἡρώ of ἡρώ ἡρώ en ἡρώ ἡρώ of ἡρώ ἡρώ eertijds, weleer; voor eenige tijd, een tijd lang geleden. ἡρώ al vooruit. ἡρώ ἡρώ ik wil alvast gaan eten. ἡρώ ἡρώ in de eerste tijden, veel vroeger, voormaals. — ἡρώ ἡρώ ἡρώ ἡρώ of ἡρώ ἡρώ en ἡρώ ἡρώ of ἡρώ ἡρώ iemand voorgaan, vooruitgaan, voorkomen; iets alvast gaan doen; iemands wensch of plan voorkomen, door maar alvast te gaan handelen. — ἡρώ ἡρώ ἡρώ ἡρώ iemand vooruit laten gaan, vooruitzenden, vóór laten gaan, de*

eerste laten zijn; met iets het eerst aanvangen, van iets zijn eerste werk maken.

ἡρώ *zie ἡρώ*

ἡρώ KI., *zie ἡρώ — ἡρώ KN. van een voorstel of raad gebruik maken, er acht op slaan, het ter harten nemen, behartigen (vrg. ἡρώ).* — ἡρώ ἡρώ ἡρώ ἡρώ ἡρώ ἡρώ ἡρώ en ἡρώ ἡρώ KI., *zie bij ἡρώ — ἡρώ ἡρώ, zie ook dij ἡρώ*

ἡρώ *zie ἡρώ*

ἡρώ en ἡρώ *zie ἡρώ*

ἡρώ KN. *kaal of dor, waar niets op groeit, zooals een kale rots en de top van een hoogen berg; droog, niet slikkerig of met plassen, van een weg; met weinig water en vasten bodem, van een rivier.*

ἡρώ of ἡρώ KN. *Port. deos, een god, een afgodsbeeld.*

ἡρώ KN. *een soort van slang met twee koppen (aan beide einden, maar de eene zonder bek, terwijl hij toch met beide vooruit voortkruipt).*

ἡρώ KN. *in den echt vereenigd worden of trouwen met iemand; echtvereeniging, het trouwen of huwen, met iemand (vrg. ἡρώ ἡρώ ἡρώ en ἡρώ). — ἡρώ in den echt vereenigd, getrouwd of gehuwd met. — ἡρώ ἡρώ ἡρώ, iemand, bv. zijn kind, in den echt vereenigen.*

ἡρώ KW. *zva. ἡρώ en ἡρώ (vrg. ἡρώ en ἡρώ).*

ἡρώ ἡρώ en ἡρώ KN. *hem! ge- maakte kuch; hemmen, kuchen; met een kuch roepen, waarschuwen of een teeken geven (vrg. ἡρώ). — ἡρώ enz., iemand met een kuch roepen of een teeken geven.*

ἡρώ *zie ἡρώ*

ἡρώ *zie ἡρώ*

ἡρώ KN. *gulzig op eten (verk. van ἡρώ of ἡρώ en ἡρώ).*

ἡρώ KN. *een titel van rang of geboorte bij de Makassaren en Boeginezen (vrg. ἡρώ en ἡρώ); ook benaming van een corps pradjoerits van den Sultan van Djokjo.*

ἡρώ *grondvorm van ἡρώ of ἡρώ*

ἡρώ KW. *zva. ἡρώ ἡρώ en ἡρώ ἡρώ (Str. dana, goederen, bezittingen, rijkdom, have); ook zva. ἡρώ*

ဘာသာ *en* ခြေထောက် *zie* ဘာသာ

ဘာသာ *KN.* met den rug een weinig achterover, en borst en buik vooruit. ဘာသာ *ဘာသာ* deftig en permantig. — ဘာသာ *ဘာသာ* met den rug achteroverhangen, *bv.* van den rug van een stoel; deftig en statig van houding en gang. — ဘာသာ *ဘာသာ* ဘာသာ *de* borst vooruitsteken. ဘာသာ *ဘာသာ* ဘာသာ *ဘာသာ* hij loopt permantig met de borst vooruit.

ဘာသာ *KN.* naam van een soort van vierkante mand van gevlochten bamboe, onder nauw en van boven wijd, en zonder deksel.

ဘာသာ *KN.* bevallig van vorm, bouw of taille, van een meisje, vrouw en voorwerpen. ဘာသာ *ဘာသာ* en *verk.* ဘာသာ *ဘာသာ* wordt ook gebruikt als vocalief om een meisje aan te spreken: juffertje (*erg.* ဘာသာ *en* ဘာသာ).

ဘာသာ *of* ဘာသာ *zie* ဘာသာ

ဘာသာ *KN.* *zva.* ဘာသာ — ဘာသာ *zva.* ဘာသာ ဘာသာ *KN.* op zij of hand aan hand, met een ander; tot een paar, trits, rist of tros bij elkander; twee aan twee; een rist of tros aan één stengel; met iets anders gelijkvormig of eensluidend (*erg.* ဘာသာ). — ဘာသာ *ဘာသာ* een paar, trits, rist of tros vormen of uitmaken; twee of meer tot een paar, trits, rist of tros bijeenvoegen of zamenhechten. — ဘာသာ *ဘာသာ* aan of bij paren, risten of trossen. ဘာသာ *ဘာသာ* *of* ဘာသာ *ဘာသာ* *zva.* ဘာသာ

ဘာသာ *KW.* *zva.* ဘာသာ *ဘာသာ* *ဘာသာ* *ဘာသာ* *ဘာသာ* *ဘာသာ* *en* *ဘာသာ* (*volgens* G. schaarsch, zelden; duur). — ဘာသာ *KN.* steel of stok van een zonnescherm (*Skr.* *danda*. *PK.*); ook een heel dik touw, *zoals* om balken te slepen. (*Erg.* ဘာသာ *en* ဘာသာ). ဘာသာ *ဘာသာ* dik kabeltouw. ဘာသာ *ဘာသာ* van leer gedraaid koord.

ဘာသာ 1. *KN.* knods, strijdknods. 2. kastijding, straf, boete (*Skr.* *danda*, stok, staf; een wapentuig; straf, boete); ook naam van een van de zangwijzen, die men *tengahan* noemt. ဘာသာ *ဘာသာ* in de boete geslagen worden. ဘာသာ *ဘာသာ* een sterke arm. ဘာသာ *ဘာသာ* *zie* *ဘာသာ* — ဘာသာ 1. *KW.* *zva.* ဘာသာ — 2. *KN.* iemand in de boete slaan, beboeten. — ဘာသာ *mv.* — ဘာသာ *de* opgelegde boete.

ဘာသာ *KN.* herhaaldelijk, telkens weêr, tot verveleus toe, *bv.* iemand iets zeggen, waarschuwen of vragen, *voora* wanneer alle moeite vergeefs is. J. ဘာသာ (*denda*), *zva.* ဘာသာ *als* naam van een zangwijze, volgens de uitspraak van Banjoe-mas.

ဘာသာ *zie* *ဘာသာ*

ဘာသာ *zie* *ဘာသာ*

ဘာသာ *ဘာသာ* *zva.* ဘာသာ (*misschien een schrijffout*).

ဘာသာ *zie* *ဘာသာ*

ဘာသာ *KN.* weggedaan, van iets waarvan men zich ontdoet, *zoals* van een huis door verkoop, van een vrouw door echtscheiding. — ဘာသာ *iets* wegdoen, van iets zich ontdoen.

ဘာသာ *zie* *ဘာသာ*

ဘာသာ *of* ဘာသာ 1. *KW.* *zva.* ဘာသာ *en* ဘာသာ — 2. *KN.* *zva.* ဘာသာ (*zie* *ဘာသာ*). ဘာသာ *ဘာသာ* *naam* van een goed, *en* ဘာသာ *ဘာသာ* *naam* van een slecht teeken in het haar van paarden. ဘာသာ *ဘာသာ* (*of* ဘာသာ) *naam* van een kruid, dat gebruikt wordt tot blanketsel, *en* van een zekere zangwijze. ဘာသာ *ဘာသာ* *ဘာသာ* *spr.* — ဘာသာ *KW.* als een raaf of kraai doen. *KN.* *zva.* ဘာသာ *ဘာသာ* *ဘာသာ* *of* ဘာသာ *spr.* voor iemand iets kwaads toewenschen. — ဘာသာ *ဘာသာ* *ဘာသာ* *ဘာသာ* *KN.* zijn wensch erlangen. ဘာသာ *KN.*; ဘာသာ *onafgebroken* aanhouden; in een onafgebroken reeks zich uitstrekken; onafgebroken (*erg.* ဘာသာ).

ဘာသာ *KN.* uitgestrekt (*erg.* ဘာသာ); *en* *den.* van een nog heel jonge koetoevisch. J. — ဘာသာ *zich* in de lengte uitstrekken; *en* traag, langwijlig, voortmaken; traag gehoorzamen *of* doen wat verlangd wordt (*erg.* ဘာသာ).

ဘာသာ *KW.* *zva.* ဘာသာ *en* ဘာသာ *ဘာသာ* *ဘာသာ* *spr.*

ဘာသာ *of* ဘာသာ *KN.* in dunne lapjes gesneden vleesch, dat, gekruid *en* daarna gedroogd, geroosterd *of* gebraden wordt, om bij de rijst gegeten te worden. ဘာသာ *spr.* een dèndèngdief, een overspeler *of* minnaar die heimelijk in het huis van zijn beminde sluipt. — ဘာသာ *dèndèng* maken; van iets dèndèng maken.

ဘာသာ *KW.* *zva.* ဘာသာ

veel inspanning, *bv. ergens op- of afklimmen.*
 אֲרָמֵי KN. land, *in tegenoverstelling van water;*
 het vaste land, de vaste wal; te voet, *niet op een*
voertuig; ook op den grond, in tegenstelling van
in de lucht. אֲרָמֵי אֲרָמֵי te land, over land en te
 voet. אֲרָמֵי אֲרָמֵי over land gaan of reizen.
 אֲרָמֵי אֲרָמֵי voetvolk. אֲרָמֵי אֲרָמֵי
 aan wal gaan, landen. אֲרָמֵי אֲרָמֵי een god op
 aarde (*van een Forst*). — אֲרָמֵי אֲרָמֵי voeteren,
 te voet gaan. אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי een op aarde
 komende god. — אֲרָמֵי אֲרָמֵי het land, vaste land,
in tegenoverstelling van de zee. אֲרָמֵי אֲרָמֵי
 over land gaan of reizen. אֲרָמֵי אֲרָמֵי over land.
 — אֲרָמֵי אֲרָמֵי te dicht bij het land; onder den
 wal raken.

אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי *zie אֲרָמֵי*
 אֲרָמֵי of אֲרָמֵי KW. *zva. אֲרָמֵי (Skr. danstrād,*
grootte vooruitstekende tand).

אֲרָמֵי אֲרָמֵי KN. het gedurig kort op elkander zich her-
 halen of suel op elkander volgen, *bv. van een ge-*
luid. — אֲרָמֵי אֲרָמֵי herhaaldelijk suel achtereen
 iets doen; *iets, zooals een vermaning, inscherpen.*
 אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי een snel op elkander vol-
 gende onwillekeurige trilling hebben, *bv. in een*
ooglid.

אֲרָמֵי אֲרָמֵי KN.; אֲרָמֵי אֲרָמֵי verlegen of schuchte-
 ren snel en gejaagd heen en weêr loopen; *ook van*
iemands blik (verg. אֲרָמֵי אֲרָמֵי).

אֲרָמֵי אֲרָמֵי KN.; אֲרָמֵי אֲרָמֵי gauw en begeerig zich
 toonen of te werk gaan, *bv. in het werken, stelen,*
snoepen, zoeken of vragen. אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי
 nieuwsgierig vragen. — אֲרָמֵי אֲרָמֵי op begeeri-
 ge of nieuwsgierige wijze; *nieuwsgierig of begeerig*
naar alles pakken of snuffelen, futselen, wegfut-
selen (verg. אֲרָמֵי אֲרָמֵי).

אֲרָמֵי אֲרָמֵי *zva. אֲרָמֵי אֲרָמֵי*

אֲרָמֵי אֲרָמֵי KN. het met een zware scheur of groote
 scheuren gespleten zijn, *bv. van een muur, hout-*
werk of den grond. — אֲרָמֵי אֲרָמֵי een wijde
 kloof vertoonen; met een zware scheur of groote
 scheuren gespleten zijn.

אֲרָמֵי אֲרָמֵי *zie bij אֲרָמֵי*

אֲרָמֵי אֲרָמֵי *zie bij אֲרָמֵי אֲרָמֵי*

אֲרָמֵי KW. *zva. אֲרָמֵי אֲרָמֵי en אֲרָמֵי אֲרָמֵי*
(maar is wel hetzelfde woord als אֲרָמֵי).

אֲרָמֵי אֲרָמֵי KN. strepen, vlammen of åren, *in hout,*
marmer, agaal, enz., die van natuur daarin zijn;
 met vlammen, strepen of åren; *gevlamd, gemar-*
merd, gestreept (verg. אֲרָמֵי אֲרָמֵי en אֲרָמֵי אֲרָמֵי).

אֲרָמֵי אֲרָמֵי KN.; אֲרָמֵי אֲרָמֵי roerloos zitten, of
 zitten te kijken, als een beeld.

אֲרָמֵי *zie אֲרָמֵי אֲרָמֵי*

אֲרָמֵי *zie אֲרָמֵי*

אֲרָמֵי 1. een uitroep: si! foei! (*Skr. dik*). 2. verk.
 van אֲרָמֵי אֲרָמֵי (*zie אֲרָמֵי*). 3. grondvorm van אֲרָמֵי
 אֲרָמֵי (*zie אֲרָמֵי אֲרָמֵי en אֲרָמֵי אֲרָמֵי*).

אֲרָמֵי *grondvorm van אֲרָמֵי אֲרָמֵי en אֲרָמֵי אֲרָמֵי*

אֲרָמֵי אֲרָמֵי N., אֲרָמֵי אֲרָמֵי K., tijdens, tijdens dat, toen,
 vóór een benaming van tijd of vóór een zinsneê,
 daar een tijd meê omschreven wordt (*verg. אֲרָמֵי*
en אֲרָמֵי אֲרָמֵי); *bv. אֲרָמֵי אֲרָמֵי vroeger, voorheen,*
laatst of zoo even. אֲרָמֵי אֲרָמֵי gister. אֲרָמֵי אֲרָמֵי
eerigister. אֲרָמֵי אֲרָמֵי alstoen. אֲרָמֵי אֲרָמֵי
toen ter tijd, op dat oogenblik. אֲרָמֵי אֲרָמֵי
of אֲרָמֵי אֲרָמֵי wanneer? אֲרָמֵי אֲרָמֵי
אֲרָמֵי אֲרָמֵי toen ik dertig jaar oud was.

אֲרָמֵי אֲרָמֵי KN. het verblijf ergens van iemand, de
 plaats waar iemand zich ophoudt of (*en eigenlijk*)
 zit; (*grondvorm van אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי*
אֲרָמֵי en אֲרָמֵי אֲרָמֵי en verg. אֲרָמֵי). אֲרָמֵי אֲרָמֵי
 אֲרָמֵי אֲרָמֵי de persoon op wien de schadevergoeding
 neêrkomt en te verhalen is. אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי
 of אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי half witte en half
 vergulden zonnescerm, *zooals de pangerans dra-*
gen. — אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי of אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי
 אֲרָמֵי אֲרָמֵי zitten, voor zich ophouden; *ook blijven zit-*
ten, blijven plakken. אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי waar zit hij,
 waar houdt hij zich op? — אֲרָמֵי אֲרָמֵי of אֲרָמֵי
 אֲרָמֵי *ergens zitten of zich ophouden; bij*
iemand zijn verblijf houden. אֲרָמֵי אֲרָמֵי en אֲרָמֵי
אֲרָמֵי אֲרָמֵי pass. אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי
 de persoon op wien een schuld is overgedragen. —
 אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי *iemand ergens laten zitten (in*
den zin van blijven). — אֲרָמֵי אֲרָמֵי אֲרָמֵי een plak-
 ker; plaats daar iemand blijft plakken.

אֲרָמֵי *ML. zva. אֲרָמֵי — אֲרָמֵי אֲרָמֵי KN. zich iets*
wederregtelijk toeëigenen (verg. אֲרָמֵי).

אֲרָמֵי KN.; אֲרָמֵי אֲרָמֵי *zich eerbiedig voorover buigen*
of bukken, van iemand, die in tegenwoordigheid
van een meerdere zit, wanneer hij tot hem spreekt;

koopster. — ἀνοδοῖν tot grond hebben, enz.; ook volgens G. afgrond (verg. ἰσθῆνα). — ἀνοδοῖν ἡμῶν iets tot grondslag maken of leggen; tot iets den grond leggen; aan iets de voorkeur geven; koopwaren uitstellen.

ἰσθῆνα zie ἰσθῆνα

ἰσθῆνα ἰσθῆνα en ἰσθῆνα KN.; ἀνοδοῖν ἰσθῆνα enz., dringen, tegen iets of iemand aandringen; zich dicht aan iemand aansluiten; iemand dicht op het lijf komen; verdringen; uit den weg dringen, bv. om er door te komen; iemand dringen om iets te doen; dringend, van een verzoek; op iets aandringen bij iemand (verg. ἀνοδοῖν ἰσθῆνα en ἰσθῆνα). ἀνοδοῖν ἰσθῆνα gedrongen, dicht in of op elkander. — ἀνοδοῖν ἰσθῆνα aansluiten; ergens opgedrongen, dicht tegen iets aanliggen of zich aandrukken. — ἀνοδοῖν ἰσθῆνα het dringen, enz. — ἰσθῆνα of ἰσθῆνα ἰσθῆνα gedrang; elkander dringen; op elkander gedrongen staan of zitten.

ἰσθῆνα zie ἰσθῆνα

ἰσθῆνα KN. groote deuk door indrukking; gedeukt, ingedeukt; (ook holte. G. Verg. ἰσθῆνα ἰσθῆνα ἰσθῆνα en ἰσθῆνα). — ἀνοδοῖν ἰσθῆνα iets indeuken, in iets een groote deuk maken; in een gedeukten toestand. — ἀνοδοῖν ἰσθῆνα meervoud.

ἰσθῆνα N., ἰσθῆνα K., eerder, te voren, vooraf, eerst, vroeger, vooruit; al vast te voren; zva. ἰσθῆνα dat echter meer in een plaatselijke beteekenis gebruikt wordt, terwijl men met ἰσθῆνα gewoontijk meer op de tijd ziet (verg. ook ἰσθῆνα en ἰσθῆνα). ἰσθῆνα (of ἰσθῆνα) ἰσθῆνα de (of het) vorige, bv. de vorige Zondag, het vorige jaar; te voren, weleer. ἰσθῆνα verleden, laatst; weleer. ἰσθῆνα vooreerst nog niet. ἀνοδοῖν ἰσθῆνα vooreerst nog niet! — ἀνοδοῖν ἰσθῆνα ἰσθῆνα iemand voorgaan of vóórkomen met iets eerder te doen. ἰσθῆνα voorgekomen worden, bv. in zijn wensch. — ἀνοδοῖν ἰσθῆνα iets het eerst doen, van iets het eerst zijn werk maken.

ἰσθῆνα KN.; ἀνοδοῖν ἰσθῆνα al dringende duwen, stuwen, voortduwen, wegduwen, van zijn plaats duwen (verg. ἰσθῆνα). — ἀνοδοῖν ἰσθῆνα mv., en tegen iets aanduwen. — ἀνοδοῖν

ἰσθῆνα iets voortduwen, van zich wegduwen; met iets, zooals den elleboog, duwen. ἀνοδοῖν ἰσθῆνα gedurig of aanhoudend duwen. — ἀνοδοῖν ἰσθῆνα of ἰσθῆνα ἰσθῆνα geduw; elkander duwen, over en weêr duwen.

ἰσθῆνα KN. naam van de elfde māngsā (Skr. dyaishtha, naam van een maand, Mei-Juniij). ἰσθῆνα zva. ἰσθῆνα ἰσθῆνα KW. zva. ἀνοδοῖν ἰσθῆνα volgens G. bevalligheid, bekoorlijkheid (Skr. dr̥ṣṭi, gezigt, oog, aanzigt; dr̥ṣṭi, genot, geluk). ἰσθῆνα en ἰσθῆνα ἀνοδοῖν benamingen van toovergededen om liefde te verwekken. — ἀνοδοῖν ἰσθῆνα KW. zva. ἀνοδοῖν ἰσθῆνα volgens G. iemand bekoren, betooveren.

ἰσθῆνα KW. zva. ἀνοδοῖν ἰσθῆνα en ἰσθῆνα (Skr. doestā, gemeen, slecht, bedorven). ἰσθῆνα zva. ἰσθῆνα — ἀνοδοῖν ἰσθῆνα kwaad doen, stelen; en KI. van ἰσθῆνα in den zin van heimelijk ontvoeren.

ἰσθῆνα zva. ἰσθῆνα G. ἰσθῆνα KI. van ἰσθῆνα en ἰσθῆνα — ἀνοδοῖν ἰσθῆνα zie bij ἰσθῆνα — ἰσθῆνα KI. van ἰσθῆνα

ἰσθῆνα zie ἰσθῆνα ἰσθῆνα eign. van den oudsten zoon van Abijāsā, den vader van de Korāwās (Skr. Dr̥tarāstra).

ἰσθῆνα of ἰσθῆνα KW. twee (Skr. dvā, zooals in dvādasja, twaalf. Verg. ἰσθῆνα en ἰσθῆνα).

ἰσθῆνα KN. kleine zoetwatergarnaaltjes. J.

ἰσθῆνα KN. naam van een soort van wilde pisang.

ἰσθῆνα zie ἰσθῆνα ἰσθῆνα N., ἰσθῆνα of ἰσθῆνα ook wel ἰσθῆνα en ἰσθῆνα. ἰσθῆνα of ἰσθῆνα K., ἰσθῆνα KI., alleen, zonder een ander of anderen; alleen op zich zelf; in eigen persoon, niet door middel van een ander; zelf; van zelfs; eigen; het meest van alles of allen, allermeeft. In de spreektaal zegt men ook ἰσθῆνα N., ἰσθῆνα K., tot benaming van een bijzonder enkel persoon, zooals ons de man, de vrouw, het kind (verg. ἰσθῆνα); hij, zij; hem, haar. (In den Oosthoek wordt het ook wel gebruikt om in plaats van ἰσθῆνα of ἰσθῆνα de derde persoon van het subj. passie te vormen). ἰσθῆνα de man alleen. ἰσθῆνα mijn eigen oog. ἰσθῆνα

ကမ္ဘာတော် je eigen huis. မှည့်ကမ္ဘာတော် van zelfs thuishomen. အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် het allermoeijelijkst. အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် allermeest. ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် ieder afzonderlijk, ieders eigen. အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် ကမ္ဘာတော် dat zijn afzonderlijke, op zichzelf staande zaken, dat is niet één en hetzelfde. အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် we hebben beide ieder ons eigen kinders. — အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် afzonderlijk alleen, *bv. zitten*; alleen op zich zelf staan, *bv. van een huis*. ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် ကမ္ဘာတော် iemand als mijn persoon; *en* အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် mijn persoon. — အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် er alleen voor staan; *iets* alleen verrigten; *iets* voor zich alleen hebben; zich alleen *iets* toeëigenen; eenig, zonder weêrgá, zijn. — အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *iets* afzonderlijk *of* alleen plaatsen, zetten, stellen, nemen *of* doen. အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် ieder afzonderlijk stellen. — ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *of* ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *of* အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် afzonderlijk, *zamen* alleen, *met* een ander *of* elkander alleen; *onder* vier ooggen. — ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *en* ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *in* de spreektaal *zva.* ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *en* *ook* voor jij *of* jou; *en* *woor* je zelf.

အကမ္ဘာတော် အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *en* အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်, *zie* အကမ္ဘာတော် *en* အကမ္ဘာတော် — အကမ္ဘာတော် *en* အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်, *zie* *bij* အကမ္ဘာတော်

အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်, အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်, အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *of* *enkel* အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်. (*soms* *ook* *wel* *verkeerd* အကမ္ဘာတော် *als* KI.), *wat* *door* *een* *hooger* *geplaatste* *tot* *een* *mindere* *gezegd* *wordt* (*als* *ware* *het* *iets* *dat* *van* *boven* *op* *iemand* *neêr**komt*), *bevel*, *last*; *zeggen*, *bevelen*, *gelasten*. *Zoo* *in* *het* *opschrift* *van* *brieven* *van* *hooge* *personages* *en* *van* *aanschrijvingen* *of* *bevelschriften* *in* *Ngoko*: အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် (*of* အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်) *voor* *ons* *aan* *u.* အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်. (*ook* *wel* *in* *Krámá* *als* KI.), အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်, *Zijn* *Hoogheid* *zeide*. အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *uitgevaardigd* *op* *Maandag* (*in* *de* *dagteekening* *van* *een* *piagem* *van* *den* *Forst*). အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *Zijn* *Hoogheid* *zeide* *tot* *mij*. အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *De* *Soenan* *zeide*. အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *U* *heeft* *wel* *gelijk*. အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် အကမ္ဘာတော် *zeggen*, *bevelen*. —

အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *iemand* *iets* *zeggen*, *opleggen*, *opdragen* *of* *bevelen*. အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *mij* *wordt* *van* *hooger* *hand* *gezegd* *of* *opgedragen*; *ik* *krijg* *of* *heb* *in* *last*. — အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *en* အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် (*ook* *wel* အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *als* KI.), *omtrent* *of* *tot* *iets* *bevel* *geven*; *een* *bevel* *meê**deelen*, *overbrengen* *of* *uitvaardigen*. အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *last* *geven* *tot* *iets*. အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *vonnis* *uitspreken* *of* *vellen*. — အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်, အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်, *dam* *in* *water*, *om* *het* *af* *te* *leiden* (*verg.* အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်).

ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် KN. *een* *grootte* *platte* *aarden* *pan*, *grootte* *အကမ္ဘာတော်* *of* *အကမ္ဘာတော်* — ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *of* *ကမ္ဘာတော်* *အကမ္ဘာတော်* *grootte* *opene* *wond*; *met* *grootte* *wonden*; *met* *grootte* *gaten*, *bv. van* *een* *kleed*. ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော် *of* *ကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်* *zva.* *ကမ္ဘာတော်* *အကမ္ဘာတော်*

ကမ္ဘာတော် *of* *ကမ္ဘာတော်* KN. *naam* *van* *een* *soort* *van* *kleine* *bijen*, အကမ္ဘာတော်ကမ္ဘာတော်

အကမ္ဘာတော် KW. *zva.* *အကမ္ဘာတော်* *en* *အကမ္ဘာတော်* (Skr. *dwani*, *geluid*).

အကမ္ဘာတော် *ook* *wel* *အကမ္ဘာတော်*, *အကမ္ဘာတော်*, *hoog*; *het* *hooge*, *hoogte* (*verg.* *အကမ္ဘာတော်* *en* *အကမ္ဘာတော်*); *ook* *voor* *lang* (*hoog* *van* *gestalte*) *van* *een* *mensch*; *en* *verder* *fig.* — အကမ္ဘာတော် *အကမ္ဘာတော်* *of* *အကမ္ဘာတော်* *boven*, *boven* *aan*, *boven* *op*, *over*. အကမ္ဘာတော် *boventand*. — အကမ္ဘာတော် *အကမ္ဘာတော်* *naar* *boven*, *naar* *de* *hoogte*, *opwaarts*. အကမ္ဘာတော် *van* *boven*. *အကမ္ဘာတော်* *als* *het* *hoog* *is*, *op* *zijn* *hoogst*. *အကမ္ဘာတော်* *als* *het* *bijzonder* *hoog* *is*. အကမ္ဘာတော် *boven* *op*. — အကမ္ဘာတော် *အကမ္ဘာတော်* *aan* *iets* *hoogte* *geven*, *iets* *hoog* *of* *hooger* *maken*. — အကမ္ဘာတော် *အကမ္ဘာတော်* *iets* *hooger* *maken*; *iets* *of* *iemand* *hooger* *stellen*, *verhoogen*, *verheffen*, *opvrijzelen*, *in* *de* *hoogte* *houden*. — အကမ္ဘာတော် *အကမ္ဘာတော်* *wat* *naar* *boven* *gaat* *of* *loopt*, *wat* *hooger* *op* *gaat*. အကမ္ဘာတော် *al* *wat* *verder* *naar* *de* *hoogte* *of* *hooger* *op* *gaat*, *al* *wat* *hooger* *in* *rang* *is*. အကမ္ဘာတော် *အကမ္ဘာတော်* *al* *hooger* *of* *verder* *op*; *in* *of* *voor* *het* *vervolg*. — အကမ္ဘာတော် *အကမ္ဘာတော်* *bovenwaarts*, *opwaarts*, *naar* *boven*, *naar* *boven*'gaan. — အကမ္ဘာတော် *အကမ္ဘာတော်* *een* *hoogte*, *verhevenheid*. အကမ္ဘာတော် *အကမ္ဘာတော်* *iemand's* *superieur*, *onmiddellijk* *in* *rang* *boven* *hem* *geplaat-*

wajangpoppen vertoouen; *een stuk* vertoouen.
 အသံ KN. een groote koperen pot om rijst te koken,
 een groote အသံ
 အသံ in poëzie *zva.* အသံ *en* misschien de
 grondvorm er van.
 အသံ ('*qđãpã*) verkorting in de spreektaal van အ
 အသံ ('*qđãpã*) verkorting in de spreektaal van အ
 အသံ KN. vadem, de lengte van de borst en de beide
 uitgestrekte armen. အသံ *een vadem lang of*
breed. — အသံ *vademen.* — အသံ *iets*
door vademen afmeten.
 အသံ KN.; အသံ *door kruipende on-*
derdanigheid in iemands gunst of vertrouwen zich
zoeken te dringeu; slijklooijen, kruipen (vrg. အသံ
အသံ).
 အသံ KN. 1. gestalte, de bijzondere vorm of het fat-
 soen, waardoor iets of iemand zich van iets of
 iemand anders onderscheidt (*vrg. အသံ en အသံ*
အသံ); bv. het fatsoen van een huis, het stel van
een paard; inzonderheid het bijzonder, aan zekere
kenmerken te herkennen, fatsoen van een krislem-
mer of pickijzer; fig. de gesteldheid hebben, in de
gesteldheid zijn, zóo er meê geschapen staan, dat
men er dit of dat van zeggen kan, te vertalen
door om zoo te spreken (en zoo ook အသံ); in
Banjoemas ook om de bijzondere rede dat; name-
lijk. — 2. stoel van bamboe, suikerriet en andere
gewassen, waarvan de stengels zamen uit een wor-
tel opschieten, als hoeveelheden; bv. အသံ အသံ
အသံ — 3. Ml. keuken of kombuis, en achter-
steven (vrg. အသံ en အသံ); KN. de
plaats geheel achteraan op een prauw, daargekookt
wordt. အသံ tot één stam behooren, lid van één
familie zijn met een ander. — အသံ iets vor-
men of fatsoeneren; aan iets een gestalte, vorm of
fatsoen geven; een onderwerp in zekere vorm be-
handelen; ook tot één hoop verzamelen; en de ge-
heele leverantie van iets aannemen. အသံ
voorgesteld in beeldtenis, afgebeeld. — အသံ
stoel of stoelen van riet, enz. အသံ
uiterlijk voorkomen van iemand.
 အသံ *zva.* အသံ *အသံ*
 အသံ (*vrg. အသံ*).

အသံ KN.; အသံ *plat en onge-*
geneerd op den grond gaan neêrzitten of zitten blij-
ven (vrg. အသံ en အသံ).
 အသံ *zva.* အသံ
 အသံ *zie အသံ*
 အသံ KN. *in de spreektaal zva.* အသံ *အသံ*
 အသံ *of အသံ (vrg. အသံ).* — အသံ *zva.*
 အသံ — အသံ *zva.*
 အသံ KN.; အသံ *schoppen, met den voet*
vooruitschoppen; iemand of iets schoppen, een
schop geven (vrg. အသံ အသံ en
အသံ). — အသံ *elkander schoppen.*
 အသံ KN. *plat op den grond, niet op een*
voet of voetstuk of niet hangend; poët. zva. အသံ
အသံ အသံ *een glas zonder voet.*
 အသံ *een staande lamp. အသံ*
ergens zijn အသံ hebben, ergens als
asceet of kluizenaar gezeteld zijn. — အသံ
op den grond (niet op een stoel of bank) zit-
ten (vrg. အသံ en အသံ). — အသံ
 အသံ *op den grond neêr gaan zitten. — အ*
voor iemand, die op een stoel of
bank zit, op den grond gaan zitten of gezeten zijn;
ergens zijn kluizenaarsverblijf vestigen of gevestigd
houden. — အသံ *kluizenaarsverblijf,*
zva. အသံ
 အသံ KN. *meer of min plat gedrukt of gevormd,*
aan één of twee kanten een weinig afgeplat, van
iets dat overigens rond of bol is. — အသံ
ergens zoo plat als mogelijk gedoken of weg-
gedoken gaan zitten of staan, of blijven zitten of
staan; tegen iets of iemand plat aan gaan staan;
op iets plat neêr gaan liggen.
 အသံ *Holl. divisie, afdeeling, afdeeling van een*
distrikt of legerafdeeling.
 အသံ *of အသံ KW. zva. အသံ (vrg. အသံ*
အသံ).
 အသံ *zie အသံ*
 အသံ *zie အသံ*
 အသံ *N. oud; oude, oudje, met minachting ge-*
sproken.
 အသံ KN. *in een vijzel gestampt (vrg. အသံ*
အသံ). — အသံ *iets in een vijzel stampen.*
 အသံ KN. *een koker, waarin de sirih met toebe-*

hooren door middel van een scherp of puntig ijzer gekneusd wordt, voor menschen die ze niet meer kunnen kauwen.

ἄλλο KN. naar beide zijden regt uitgestrekt of uitstaande, van iemands armen en van horens. — ἀνοῦτο de armen of horens zoo uitgestrekt of uitstaande hebben.

ἄλλοτρεπὸν zie ἄλλοτρεπός

ἄλλοτρεπός I. KW. zva. ἀνοῦτο en ἡ ἀνοῦτο — 2. KN., ἄλλοτρεπός en ἀνοῦτο KI., de borst; ook het centrum van een slagorde. ἀνοῦτο κ. ἀνοῦτο N., ἀνοῦτο ἀνοῦτο K., kippeborst, smalle vooruitstekende borst. ἀνοῦτο ἀνοῦτο KN. middeldwarsbalk of middelstuk met snijwerk in het gebindte van de soldering van een παρὰπα. — ἀνοῦτο iets ter harten of in overweging nemen (verg. ἀνοῦτο); iets, zooals den zin van een brief, een wenk of onderwijs, goed bevatten of begrijpen; iets bevatten of beseffen (verg. ἀνοῦτο). — ἀνοῦτο voor iemand instaan of zich borgstellen (verg. ἀνοῦτο). — ἀνοῦτο of ἀνοῦτο en ἀνοῦτο ἡ ἀνοῦτο ἡ ἀνοῦτο namen van boomen en van de vruchten daarvan. — ἀνοῦτο de derde in rang; het derde kind (verg. ἀνοῦτο).

ἄλλοτρεπός Port. dado, KN. dobbelsteen, teerling. ἀνοῦτο of ἀνοῦτο met dobbelsteenen spelen. ἀνοῦτο ἡ ἀνοῦτο er om gooijen, de teerling werpen. ἀνοῦτο zie boven. — ἀνοῦτο gelijk een dobbelsteen.

ἄλλο KW. zva. ἀνοῦτο

ἄλλο KN. weduenaar; ook een man die van zijn vrouw gescheiden is. ἀνοῦτο (of ἀνοῦτο) spr. een jonge weduenaar of van zijn vrouw gescheiden man zonder kinderen. ἀνοῦτο spr. een oude weduenaar of van zijn vrouw gescheiden man. ἀνοῦτο ἀνοῦτο (of ἀνοῦτο) een verloofde en nog niet getrouwde jonge, waarvan de verloofde overleden is. ἀνοῦτο een doffer die geen duifje meer heeft. ἀνοῦτο een kopje, daar geen schotelje meer bij is. ἀνοῦτο naam van een oude staatskoets van den Socsohoenan.

ἄλλο KW. I. zva. ἀνοῦτο — 2. zva. ἀνοῦτο of ἀνοῦτο ἡ ἀνοῦτο

ἄλλο KN. zich in de zon koesteren of liggen te koesteren, van een beest en van een mensch (verg. ἀνοῦτο). ἀνοῦτο ἀνοῦτο ἀνοῦτο

ἄλλο KN. levende haag of heg, zooals van ἀνοῦτο ἡ ἀνοῦτο of van ἀνοῦτο ook tot omheining van een woning of désa.

ἄλλο of ἀνοῦτο KN. geronnen, gaar gekookt en toebereid, en in koekjes gesneden, bloed van slagtevee, om bij de rijst gegeten te worden; ook bloedbeuling.

ἄνοῦτο zie ἀνοῦτο

ἀνοῦτο KN.; ἀνοῦτο iets, zooals een kast, uithalen, geheel ledigen, al wat er in is, er uithalen; iets ondersteboven halen (verg. ἀνοῦτο). — ἀνοῦτο meervoud.

ἀνοῦτο KN. het opkomen van de maan (verg. ἀνοῦτο). — ἀνοῦτο opkomen, van de maan (verg. ἀνοῦτο).

ἀνοῦτο KN.; ἀνοῦτο poten om te kweken, kweken; ook fig., bv. zijn eigen ongeluk. — ἀνοῦτο ἡ ἀνοῦτο mv., en ergens poten, grond bepoten. — ἀνοῦτο kweekplant, poteling; en kweek, kweekerij, pepinière.

ἀνοῦτο KW., ἀνοῦτο aanleiding tot iets, vooral tot iets onaangenaams (verg. ἀνοῦτο). ἀνοῦτο aanleiding tot een twist. ἡ ἀνοῦτο ἀνοῦτο aanleiding tot iets zoeken. ἀνοῦτο ἀνοῦτο de aanleiding tot een oorlog.

ἀνοῦτο KN. het drijvend vuil op ondiep water.

ἀνοῦτο ook wel ἀνοῦτο KN. zemelen; ook de witte binnenschil van de rijstkorrels (verg. ἀνοῦτο en ἀνοῦτο bij ἀνοῦτο).

ἀνοῦτο zie ἀνοῦτο

ἀνοῦτο KW.; ἀνοῦτο zva. ἀνοῦτο of ἀνοῦτο (zie ἀνοῦτο 3).

ἀνοῦτο KN. iets om meê te graven of te delven, een graaf of spade (grondo. ἀνοῦτο); KW. zva. ἀνοῦτο (verg. ἀνοῦτο 2., en ἡ ἀνοῦτο). — ἀνοῦτο KN. graven, delven; uitgraven; opgraven. — ἀνοῦτο iets uitgraven, ergens den grond uitgraven of opgraven of opdelven; naar iets graven; voor iets een gracht, kuil of loop graven; iemand een kuil graven. — ἀνοῦτο het graven; uitgraving, opdelving. — ἀνοῦτο KW. zva. ἀνοῦτο en ἀνοῦτο

ἀνοῦτο KN.; ἀνοῦτο naar het bezit van iets een groote begeerte hebben en in het vooruitzicht er van zich al verheugen.

schaduw te geven: schaduwboom. ԿԱՆԱՅԱԿ և ԿԱՆԿՆԻ ԿԱՆԱՆՈՍԱԿ և ԿԱՆԱՅԻՆ *soorten van dadapboomen.* (Het blad van de ԿԱՆԱՅԱԿ wordt tot medicijn gebruikt. De ԿԱՆԱՅԻՆ met dorens en fraaije roode bloemen, geeft geen lommer; en de vrucht heet volgens J. դԿԿԱԿՆԻ). ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *naam van een Kavische zangwijze.* — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *iets aanbieden of overlaten aan iemand, bv. voor een schuld.*

ԿԱՆԱՅԻՆ KN. stil, stilte, geen rumoer (vrg. ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ). — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *ergens stille-tjes zitten om te bespieden; iemand stilltjes beloeien.*

ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ KN. *zva. ԿԱՆԱՅԻՆ*

ԿԱՆԱՅԻՆ KN. zich cordaat of groothartig betoonen, *bv. van iemand die zich niet bevreemd betoont, als hij uitgedaagd wordt, regt voor de zaak durft uitkomen, of zich onbekrompen en gulhartig betoont in het onthalen van zijn gasten* (vrg. ԿԱՆԱՅԻՆ). — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *een plat woord voor eten of vreten, in knorrigheid gebruikt.*

ԿԱՆԱՅԻՆ KN. 1. *naam van een hamer bij gamëlaumakers.* 2. *ergens in een digte drom, opgepropt bij elkander staan, zoodat het er vol is* (vrg. ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ). — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *iets met een hamer of iets anders tikkende kloppen.* — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *zva. ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ het ergens vol maken, van een menigte menschen.* — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *kloppen, bonzen, van het hart* (vrg. ԿԱՆԱՅԻՆ). — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *of ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ het beven van het lichaam of van de ledematen; bibberen, zooals van koude* (vrg. ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ). — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *beven; bibberen.*

ԿԱՆԱՅԻՆ KN. *naam van een soort van huiduitslag of herpes.* J. — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *berooïd, verarmd; uitgemergeld, verarmd.* J.

ԿԱՆԱՅԻՆ KN. *iets daar meê geklopt wordt, zoodat een klopper op de deur (van դԱՆԱՅԻՆ vrg. ԿԱՆԱՅԻՆ).* — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *kloppen, op of tegea iets aan kloppen, dat het bonst; aan de deur kloppen; zich op de borst slaan.* — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *mv. — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ of ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ het sidderen of rillen van het geheele lichaam (sterker dan ԿԱՆԱՅԻՆ).* — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *over het geheele lichaam beven, sidderen, rillen; hevig*

kloppen, van het hart. — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *sidderend; staan te beven.*

ԿԱՆԱՅԻՆ KN. *een dik, veelal van bamboe gedraaid, touw, dat een beest om den hals gedaan wordt, om het vast te houden of te leiden* (vrg. ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ). — ԿԱՆԱՅԻՆ *een beest, of ook een mensch, met een dik touw binden.* — ԿԱՆԱՅԻՆ *meervoud.*

ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *klanknabootsend woord voor het geluid van muziek.*

ԿԱՆԱՅԻՆ *zie bij ԿԱՆԱՅԻՆ*

ԿԱՆԱՅԻՆ, ԿԱՆԱՅԻՆ, ԿԱՆԱՅԻՆ, *gast, ook iemand die een vriendschappelijk bezoek bij iemand aflegt; logeergast; gasten, gezelschap.* ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ *of ԿԱՆԱՅԻՆ de gasten, het gezelschap.* ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *of ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ* *gastvrij.* — ԿԱՆԱՅԻՆ *zva. ԿԱՆԱՅԻՆ — ԿԱՆԱՅԻՆ of ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ or ԿԱՆԱՅԻՆ en ԿԱՆԱՅԻՆ* *een gast ontfangen, onthalen.* — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *en ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ* *een gezelschap van gasten. G.; en zva. ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ* *iemand als gast bij zich krijgen of hebben; een bezoek krijgen van iemand; gezelschap bij zich hebben.* ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ *de gastheer.* — ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ *gastmaal; een gast onthalen; gastheer. G. — ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ ԿԱՆԱՅԻՆ* *plaats waar gasten onthaald worden.* — ԿԱՆԱՅԻՆ *of ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ or ԿԱՆԱՅԻՆ en ԿԱՆԱՅԻՆ* *als gast komen, een bezoek brengen of afleggen.*

ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ *zie bij ԿԱՆԱՅԻՆ*

ԿԱՆԱՅԻՆ KN. *een weinig achteroverhellend, van iets dat staat* (vrg. ԿԱՆԱՅԻՆ).

ԿԱՆԱՅԻՆ KN. *een weinig vooroverhellend, een weinig voorovergebogen, zooals van ouderdom* (vrg. ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ).

ԿԱՆԱՅԻՆ KN. *pijnlijkje puistjes in het aangezicht. J. (vrg. ԿԱՆԱՅԻՆ).*

ԿԱՆԱՅԻՆ KN. *puistjes in het aangezicht, grooter dan ԿԱՆԱՅԻՆ en klieren op het lijf van kinderen.* ԿԱՆԱՅԻՆ *gew. ԿԱՆԱՅԻՆ KN., alleen in ԿԱՆԱՅԻՆ և ԿԱՆԱՅԻՆ met het geheele gezin en met al zijn bijhang, bv. verhuizen of bij iemand inkomen* (vrg. ԿԱՆԱՅԻՆ).

ἄξιον KN. behoorlijk en net aaneengesloten, *bv. van gelederen en op rijen zittende menschen, en van de lippen, als de boven- of onderlip niet uitsteekt; ook* netjes, met ondergeslagene beenen en de armen aan het lijf gesloten, *zitten* (vrg. ἄξιον).

ἄξιον KN. net, bevallig, beschaafd (vrg. ἄξιον).

ἄξιον zie bij ἄξιον

ἄξιον KN. 1. een van aarde of van meel met eenig vocht geknede bal of bol. 2. zulk een bol van rijstzetmeel voor ἄξιον of ἄξιον (vrg. ἄξιον). ἄξιον en ἄξιον namen van medicinale kruiden.

ἄξιον 1. KW. *zva. ἄξιον en ἄξιον* — 2. KN. naam van een huidziekte met roode vlekken en koorts (een soort van roos). ἄξιον naam van een dergelijke huidziekte als een gordel om het lichaam: gordelroos. ἄξιον ἄξιον naam van een huiduitslag met zeer kleine ineensloopende roode vlekjes over het geheele lichaam (gierstuitslag? J.). ἄξιον naam van een rups met lange haren, waarvan de aanraking jeuking veroorzaakt.

ἄξιον KN. twee verkeerd bij elkaar, in plaats van beurtelings om en om.

ἄξιον KN. vorstelijke zetel, *grootte vierkante tabouret met draperieën, waarop de Vorst in staatsie zit, en die tot de rijksinsignien behoort.* ἄξιον ἄξιον of ook enkel ἄξιον een lage schrijfflessenaar met hellend blad, waaraan men op een matje zit te schrijven (vrg. ἄξιον en ἄξιον).

ἄξιον of ἄξιον KN. platrond, *zoals stompe punten van schoenen en de kop van een kat of tijger; kort en dik, niet rijzig, van een persoon; (ook stomp, bot. G.)*

ἄξιον ἄξιον ἄξιον *zva. ἄξιον ἄξιον ἄξιον*

ἄξιον KN. tweelingen, een tweelingpaar, *van een jonge en een meisje* (vrg. ἄξιον).

ἄξιον KN. tegen elkander aan, *bv. van twee huizen die tegen elkander aan gebouwd zijn; aan elkander gegroeid, gekleefd of gehecht; nauw aan elkander verkleefd, van vrienden* (vrg. ἄξιον).

ἄξιον en ἄξιον. — ἄξιον ἄξιον ἄξιον iets tegen iets, *bv. een muur, aanzetten.*

ἄξιον KN. dicht aan elkander in een tros of groep; *compres, van schrift; tros, groep* (vrg. ἄξιον en ἄξιον).

ἄξιον KN. stopverw; een deeg van kalk, boomwol en djarakolie gemaakt, om de retsen van iets, *zoals van een vaartuig, dicht te stoppen; ook zva. ἄξιον 2; en naam van een boom, waarvan het hout alleen tot brandhout gebruikt wordt* (vrg. ἄξιον). ἄξιον ἄξιον ἄξιον naam van de vrucht van den heester ἄξιον — ἄξιον ἄξιον iets met stopverw of iets dergelijks stoppen; gelijk een klomp stopverw of dergelijk deeg. — ἄξιον ἄξιον met stopverw gestopt; en naam van een boom.

ἄξιον 1. KW. *zva. ἄξιον* — 2. KN. *zva. ἄξιον*.

ἄξιον of ἄξιον KN. *zva. ἄξιον of ἄξιον* — ἄξιον een plaatsje bij iemand vragen of hebben, om bij hem in te wonen of te logeren.

ἄξιον KN. zich indringen, zich aan iemand opdringen; *parasiet; ook naam van een jongesspel; en, bij de metselaars, kozijn van raam of deur. J.*

ἄξιον ἄξιον ἄξιον en ἄξιον KN. vlak tegen aan (vrg. ἄξιον en ἄξιον). — ἄξιον enz., tegen iets anders aanstaan of zitten, *bv. een keuken tegen een zijgebouw.* — ἄξιον enz., *hetz.* — ἄξιον en ἄξιον vlak tegen elkander aan.

ἄξιον KN. tros van vruchten of bloemen, *als hoeveelheid; volgens G. ook druif.* — ἄξιον ἄξιον tros; bij trossen.

ἄξιον KN. gelijk in den stap nevens elkander gaan; *ook van dezelfde gesteldheid zijn met iets anders* (vrg. ἄξιον en ἄξιον). ἄξιον ἄξιον in rijen en gelijk in den stap achter elkander gaan.

ἄξιον KN. hetzelfde of eender met iets anders; hetzelfde nog eens, tweemaal hetzelfde; in herhaling vallen (vrg. ἄξιον). ἄξιον ἄξιον kijk, je hebt juist hetzelfde voor als ik!

25 N. in de spreektaal zva. 25 of 25 25
 zva. 25 wie ook, wat ook. Zoo ook 25 of
 25 en zva. 25 of 25 — 25
 25 ook 25 en 25 onverschillig
 wat of welk. 25 wie, of wat, het wezen
 mag. 25 onverschillig, wie, of
 wat, het ook maar wezen mag. Zoo ook 25
 25 of 25

25 en gew. 25 KN. rijzig en wel gepro-
 portionieerd, een edele gestalte (verg. 25).

25 zie bij 25

25 KN.; 25 zva. 25

25 en 25 KN. zwaar,
 maar wel geproportioneerd, van gestalte (verg. 25).

25 zie 25

25 KN. zonder bezwaar of bezwaren, onbezwaard,
 geen bezwaar of bezwaren hebben, geen bedenking-
 en of veranderingen hebben; verligting hebben of
 gevoelen, van een zieke of ziekte, als er geen be-
 zwaar meer in is; verligting van een straf; gaarne
 bereid; gaarne bereid zijn, tot iets of om iets te
 doen; gaarne bereid tot iemands hulp of dienst.

Men zegt en schrijft ook dikwijls 25 of
 25 bv. J. Brieu. p. 344, 10, en dit is
 dus een denominatief van 25. zva. 25
 en 25 en 25 van de grondv. van
 25 — 25 en 25 tegen iets, bv.
 een verzoek, geen bezwaar of bedenking maken of
 hebben; tot iets gaarne bereid zijn. — 25
 25 maken dat iets geen bezwaar of bezwaren
 heeft; de bezwaren er van uit de weg ruimen; een
 zieke of ziekte verligting aanbrengen of teweeg-
 brengen.

25 zie bij 25

25 KN. het onkruid uitroeijen, den grond schoon-
 maken door met een 25 de aarde met
 het onkruid om te halen; de schoonmaking of het
 schoongemaakt worden, bv. van een koffietuin. —
 25 een tuin of akker z66 schoonmaken of
 schoonhouden, van onkruid zuiveren. 25
 25 de wenkbrauwen opmaken door er met
 scheren de gewenschte vorm aan te geven. — 25
 25 het schoonmaken van den grond, enz. —

25 het van onkruid gezuiverde of te zu-
 vereren; het werk daaraan te besteden.

25 of 25 N. in de spreektaal zooveel als 25
 25 vooral met ontkenning 25
 niet weten, kennen, verstaan, begrijpen, er geen
 begrip van hebben.

25 zie 25

25 zva. 25
 25 KN. kot, verblijf of woning van iemand in
 een minachtenden zin; de kot van een boetà
 (waarsch. voor 25 Kawivorm van 25
 Verg. 25). 25 waar is je
 kot? 25 bergkot, zie bij 25
 25 of 25 een kot hebben, ergens
 zijn kot hebben.

25 of 25 KN.; 25 of 25
 25 het hoofd achteroverhouden, het aangezigt op-
 heffen en naar boven wenden; met het hoofd om-
 hoog gaan (verg. 25 en 25).

25 zie 25

25 of 25 KN. niet meer stevig staan, door
 slijting of ouderdom.

25 KN. omgewroet, opgewroet. — 25 iets
 omwroeten of opwroeten door krabben of graven
 (verg. 25); ook zva. 25 — 25
 25 mv. — 25 het omwroeten of op-
 wroeten.

25 KN.; 25 en 25 zva. 25
 25 enz. (verg. ook 25).

25 KN. iets om mee te wroeten (verg. 25
 25). — 25 25 en 25
 25 zva. 25 enz.

25 en 25 KN. overhoop, in de war
 doorelkander, ondersteboven. — 25
 overhoop of ondersteboven halen (verg. 25
 en 25). — 25 mv.

25 Holl. dommekracht. — 25
 25 met een dommekracht opwinden.

25 KN. achterwaarts naar beneden gerigt,
 van de horens van een buffel.

25 van 25

25 of 25 KN. achterover gebogen,
 bv. van den rug van een stoel (verg. 25 en
 25). — 25 of 25
 iets achterover buigen; zich achterover buigen; zich

achterover buigen. *ἀπίστρηκον* achterover zwikken of gebogen raken, *bv. van het lichaam en de lenden.*

ηδέρηκον KN.; *ἠηρηκον* ergens stil blijven zitten of staan.

ἄστρηκον KN. dikke hoofdwortel of hoofdwortels van een boom, struik of plant, vlak onder den stam, vooral zulke die eetbaar zijn of tot medicijn gebruikt worden (*erg. ηδέρηκον*).

ἄστρηκον KN., *ἄστρηκον* KI., de knie, de knieën. *ἄστρηκον* tot aan de knieën reiken, *bv. van een water dat men doorwaden wil.*

ἄστρηκον KN. een vuurhaard tot behulp van eenige bijeengelegde steenen, om er den pot op te koken (*erg. ἄστρηκον*); ook naam van een ziekte onder het pluimvee, die aan de werking van een boozen geest wordt toegeschreven. — *ἄστρηκον* van steenen zulk een vuurhaard maken; zulk een haard gebruiken, er op koken; *fig. voor ἄστρηκον* in huis zitten bakken, niet uitgaan; ook in een diep gebukte houding zitten (*erg. ἄστρηκον*). *ἄστρηκον* en *ἄστρηκον* zich tevreden met zijn staat bij zijn ambacht of bedrijf houden.

ἄστρηκον KN. zich voorover bukken, *bv. om iets van den grond op te rapen*; voorover gedoken zitten, *bv. bij het schrijven als men te veel voorover zit*; ook *zva. ἄστρηκον* (*erg. ἄστρηκον* en *ἄστρηκον*). *ἄστρηκον* aanhoudend zich voorover buigen en bukken; krom en gebogen gaan zitten.

ἄστρηκον KN. langs den kop naar beneden hangend, *van de horens van een buffel.*

ηδέρηκον en *ἄστρηκον* KN. vermoeid, verstijfd of verdoofd van de beenen, zooals door het lang onbeweeglijk zitten, zoodat men eenige oogenblikken niet staan kan; kramp in de pooten van vogels, zoodat zij niet op een tak of op stok kunnen zitten; *fig. zva. ἄστρηκον* naam van een soort van pisang. — *ηδέρηκον* verstijfde of verdoofde beenen hebben; de kramp in de pooten hebben.

ηδέρηκον KN. iets om meê uit te graven (*erg. ηδέρηκον* en *ηδέρηκον*). — *ἄστρηκον* iets met een spits of scherp werktuig uitgraven of opgraven; *fig. iemand* van zijn zitplaats of uit zijn post werken. — *ἄστρηκον* mv.

ηδέρηκον KN. gewezen, rustend, van een ontlagen ambenaar (*erg. ηδέρηκον*).

ἄστρηκον of *ηδέρηκον* KN. uitstekende of neêrhangende tronk aan een boom (*erg. ηδέρηκον* en *ἄστρηκον*); neêrhangen van de vleugels van een haan. *ἄστρηκον* uitstekend afdak aan het dak van een huis.

ἄστρηκον en *ἄστρηκον* KN. gebukt (*erg. ἄστρηκον* en *ἄστρηκον*). — *ἄστρηκον* en *ἄστρηκον* zich bukken door zich voorover te buigen; zich bukken, *bv. om van den grond iets op te rapen*; zich buigen, een buiging maken, *uit eerbied*. *ἄστρηκον* zich bij herhaling of aanhoudend bukken. — *ἄστρηκον* het zich bukken, enz.

ἄστρηκον zie *ἄστρηκον*.

ἄστρηκον KN. lage bank of bankje om op te zitten, of tot voetbankje; op een bank of bankje zitten. (*Zulk een bankje behoort tot de staatsie van de prinsen op Maandag en Donderdag*). *ἄστρηκον* een laag schrijftafeltje. *ἄστρηκον* voetbankje. *ἄστρηκον* spr. — *ἄστρηκον* iets zooals zulk een bankje.

ἄστρηκον zie *ἄστρηκον*.

ἄστρηκον en *ἄστρηκον* KN. achteruitgebogen, achterwaarts gebogen, *van pooten van een stoel, van de beenen van een kind, als die bij de knieën, en van de armen, als die bij de elleboog, achterwaarts gebogen zijn, wat bij vrouwen voor een schoonheid gehouden wordt.*

ἄστρηκον KN. mank doordat het ééne been korter is dan het andere; mank gaan (*erg. ηδέρηκον* en *ηδέρηκον*).

ἄστρηκον of *ηδέρηκον* KN. *zva. ἄστρηκον* — *ἄστρηκον* of *ἄστρηκον* mank of kreupel of hinkende gaan.

ηδέρηκον zie *ἄστρηκον*.

ἄστρηκον KN.; *ἄστρηκον* achterover staan of hellen, *bv. van den rug van een stoel* (*erg. ἄστρηκον* en *ἄστρηκον*).

ἄστρηκον Holl. dansen (*erg. ἄστρηκον*).

ἄστρηκον of *ἄστρηκον* en *ἄστρηκον* KN.; *ἄστρηκον* en *ἄστρηκον* en *ἄστρηκον* met den snuit omwroeten of uitwroeten, *van een wild zetje* (*erg. ἄστρηκον*). — *ἄστρηκον* enz., mv. — *ἄστρηκον* enz., het omwroeten, enz.

ηδέρηκον KN.; *ἄστρηκον* van een hoogte vallende langs iets afglijden (*erg. ηδέρηκον*).

bare luchtbewoner, van het mannelijk en van het vrouwelijk geslacht, en goed of boos (vrg. ἄγγυ ἄγγυ).

ἄγγυ of ἄγγυ KN. groote aarden waterkruik, groote ronde aarden pot met een kleinen nauwen hals, daar men water meê haalt (vrg. ἄγγυ). — ἄγγυ KN. pottegoed, pottebakkers waren, zva. ἄγγυ maar groote stukken, bv. suikerpotten, groote bloempotten en djoen's. J. ἄγγυ pottebakker. J. (vrg. ἄγγυ). — ἄγγυ pottebakken. J. — ἄγγυ pottebakkerij; pottebakkerswijk. J. (vrg. ἄγγυ). — ἄγγυ zva. ἄγγυ (vrg. ἄγγυ). J.

ἄγγυ KW. zva. ἄγγυ (Skr. djana, mensch). ἄγγυ zva. ἄγγυ (of ἄγγυ) beroemd en vermaard (Skr. djana priya, van de menschen bemind). ἄγγυ zie boven. — ἄγγυ zva. ἄγγυ (vrg. ἄγγυ). — ἄγγυ zva. ἄγγυ (vrg. ἄγγυ) spr.

ἄγγυ 1. KW. zva. ἄγγυ en ἄγγυ — 2. naam van een slingerplant, waarvan de wortel een bedwelmende kracht bezit, en waarvan men het vocht in het water werpt, om de visschen te bedwelmen, die dan boven water komen drijven en gemakkelijk te vangen zijn (vrg. ἄγγυ). Ook wordt er een zalf van gemaakt tot geneesmiddel tegen schurft en jeukende zweren.

ἄγγυ K. van ἄγγυ en van ἄγγυ (vrg. ἄγγυ). — ἄγγυ KD., zie bij ἄγγυ

ἄγγυ ook ἄγγυ Ar. ʔ; zind, KN. overspel, ontucht (vrg. ἄγγυ en ἄγγυ). — ἄγγυ of ἄγγυ met iemand overspel bedrijven of ontucht plegen. — ἄγγυ ook ἄγγυ mv. — ἄγγυ overspel, overspelig bedrijf.

ἄγγυ 1. KW. zva. ἄγγυ en ἄγγυ ook wj. in orde, zoodat men tevreden en gerust is. — 2. KN. ἄγγυ gew. ἄγγυ niet wel bij zijn verstand, vooral door verdieping in religieuse mystiek (Ar. جنون, djoenoen, bezetenheid, onzinnigheid; محزون, bezeten, onzinnig); ook volgens G. zich bewegen; en naam van een boek over sterrewichelarij. — ἄγγυ N., ἄγγυ vreedend, zonderling; of zva. ἄγγυ

ἄγγυ zie ἄγγυ 2.

ἄγγυ KN. 1. zie ἄγγυ — 2. tiental, bv. ἄγγυ een tien stuks, ἄγγυ negen stuks, van dingen, die men bij tientallen verkoopt. ἄγγυ benaming van het Chineesch, op het tientalige stelsel gegronde, rekenbord. — ἄγγυ door elkander tellen, zonder onderscheid, alles dooréén geslagen. J.

ἄγγυ KW. zva. ἄγγυ (vrg. ἄγγυ); KN. naam van een kleinen wilden boom, waarvan het hout gebruikt wordt tot krisscheden, wandelstokken, enz.

ἄγγυ KW. een bijnaam van Vorst Krèsná (Skr. djanardana, een naam van Wisnoe).

ἄγγυ KN. 1. het ergens of bij iets zóo naar zijn zin en genoeg hebben, dat men er maar blijft of er bij- of aanblijft (vrg. ἄγγυ). 2. zva. ἄγγυ of ἄγγυ mak en gewillig, van een beest (vrg. ἄγγυ).

ἄγγυ KN. zva. ἄγγυ 2.

ἄγγυ 1. eign. van een Rësi, vroeger Vorst van Mantili, ook ἄγγυ genoemd. 2. bijnaam van Ardjoenâ (Skr. Djana ka).

ἄγγυ KW. zva. ἄγγυ eign. van een rat in de Manik-mâjâ.

ἄγγυ KN. een overledene, bv. ἄγγυ of ἄγγυ zva. ἄγγυ bv. ἄγγυ grootvader zaliger; ἄγγυ wijlen de Heer N. (Is het misschien het Ar. جنات, djannat, het paradijs, de hemel der gelukzaligen). ἄγγυ een verdichte naam, waarmed een vrouw haar minnaar bedoelt. ἄγγυ (of ἄγγυ of ἄγγυ) verwenschede benaming, die een vrouw in drift aan een man geeft.

ἄγγυ ook ἄγγυ KN. naam van een boom en van de vruchten daarvan, die op gainoten gelijken, en waarvan rozekranzen gemaakt worden.

ἄγγυ KN. vuil, morsig, en tevens nat of vochtig.

ἄγγυ KN. geslacht, soort; natie, volksstam (Ar. جنس, djins, Lat. genus).

ἄγγυ zie ἄγγυ

ἄγγυ zie ἄγγυ

ἄγγυ Holl. jenever.

ἄγγυ 1. KN. stil, bescheiden, zedig, zva. ἄγγυ en ἄγγυ zich stil en stemmig houden, verstan-

ljdtra, spinnewiel; *yantra*, machine. PK.). *ἄσπυ* ηῦσπυ loop in een kring. *ἄσπυ ἄσπυ* de geheele omtrek van een oord. *ἄσπυ ἄσπυ* spr. naar mijn pijpen zal je dansen! *ἄσπυ ἄσπυ* spr. naar zijn pijpen dansen. *ἄσπυ ἄσπυ* (of *ἄσπυ ἄσπυ*) : *ἄσπυ ἄσπυ* (of *ἄσπυ ἄσπυ*) spr. Men heeft niet aan het spinnewiel gedraaid, en daar wordt men bezocht door een gek! (Volgens het bijgeloof mag men het spinnewiel niet draaijen zonder daarbij te spinnen). — *ἄσπυ* wiel of rad van een molen of machine (niet van een spinnewiel).

ἄσπυ KN. goochelaar, goochelarij, tooverkunsten (erg. *ἄσπυ*). *ἄσπυ* (of *ἄσπυ*) *ἄσπυ* rondgaan om zijn goochelkunsten te vertoonen. — *ἄσπυ* goochelen, tooverkunsten vertoonen; een *ἄσπυ* geven tusschen de bedrijven, van een *ἄσπυ*; een *ἄσπυ* aan een haartje bij één van de achterpootjes hangen en draaijen om hem dol te maken, wanneer hij zijn partij niet goed aandurft. — *ἄσπυ* wat door een *ἄσπυ* bij een wajangvertooning vóór, tusschen of na hetgeen hij de personen spreken laat, onder begeleiding van een zachte muziek tot aanvulling en opheldering wordt gesproken (erg. *ἄσπυ* van *ἄσπυ*).

ἄσπυ of *ἄσπυ* en *ἄσπυ* KN. geregeld, in geregelden zamenhang, nauwkeurig, omstandig en duidelijk in zijn bijzonderheden uiteengezet. — *ἄσπυ* enz., iets geregeld en omstandig voordragen of uiteenzetten; iets nauwkeurig, stuk voor stuk, onderzoeken. — *ἄσπυ* *ἄσπυ* enz., iets zóó in zijn bijzonderheden voordragen of uiteenzetten, dat het klaar en duidelijk wordt; naar iets naauwkeurig onderzoek doen.

ἄσπυ KN. lokker, lokvogel; ook fig., en bij de hertejagt een afgerigt hert dat de wilde herten lokt (erg. *ἄσπυ* en *ἄσπυ* II.). — *ἄσπυ* *ἄσπυ* een vogel of iets anders lokken; ook als lokker ergens zitten; fig. buitenshuis ergens stil op één plek zitten, gew. van iemand die daar zit uit ontevredenheid of om twist te vermijden; en zoo ook *ἄσπυ* J.

ἄσπυ KN. te Soerabaja zva. *ἄσπυ* — *ἄσπυ* maar stil staan of zitten zonder iets te doen.

ἄσπυ KN. zva. *ἄσπυ* (erg. *ἄσπυ*). *ἄσπυ* spr. niet in geregelde volgorde.

ἄσπυ KW. zva. *ἄσπυ* en *ἄσπυ* ook eign. von een zoon van *ἄσπυ*

ἄσπυ KN. zva. *ἄσπυ* en plat woord voor ergens slapen of schuilen gaan; volgens G. ophouden, uitscheiden, zwijgen.

ἄσπυ KN. de bloesemknop van de pisangstruik, die, na opengegaan te zijn, nog als knop verder voortschiet, maar hoe langer hoe kleiner (erg. *ἄσπυ*); ook volgens G. de nieren, en een groote begeerte.

ἄσπυ KN. net, vischnet of vogelnet (erg. *ἄσπυ*).

ἄσπυ KN.; *ἄσπυ* stollen, dik of hard worden; bevrozen (erg. *ἄσπυ*); fig. als gestold zitten blijven, niet naar buiten komen. *ἄσπυ* niet weg kunnen, ergens als geplakt zitten.

ἄσπυ KN. naam van een rivierisch; ook zva. *ἄσπυ* — *ἄσπυ* dik en rond uitsteken, bv. van het achterhoofd.

ἄσπυ KN. aan beide kanten bol, niet aan de ééne kant vlak, van een *ἄσπυ*, zooals die bij het *ἄσπυ* gebruikt wordt.

ἄσπυ of *ἄσπυ* KN.; *ἄσπυ* of *ἄσπυ* het achterste in de hoogte gooijen en zoo met beide pooten tegelijk achteruitslaan, van een paard.

ἄσπυ zie *ἄσπυ*

ἄσπυ ook *ἄσπυ* KN. venster (Port. *janella*).

ἄσπυ of *ἄσπυ* KN. wat afgesproken, toegezegd of waaromtrent men overeengekomen is; toezegging, belofte; voorwaarde; afspreken, toezeggen, beloven; ook zva. *ἄσπυ* 2. *ἄσπυ* (of *ἄσπυ*) de toegezegde grond. *ἄσπυ* rijk in beloften. *ἄσπυ* een overeenkomst treffen. *ἄσπυ* ik heb een afspraak met je te maken. *ἄσπυ* geschreven overeenkomst, contract. *ἄσπυ* of enkel *ἄσπυ* onder voorwaarde dat. *ἄσπυ* (of *ἄσπυ*) *ἄσπυ* het door God bepaalde levenseinde bereiken. *ἄσπυ* tot het bepaalde levenseinde gebracht. — *ἄσπυ* iets als voorwaarde stellen. — *ἄσπυ* iemand een toezegging doen, iets toezeggen of beloven; iemand zijn verplichtingen als voorwaarden voorhouden. *ἄσπυ*

ἡ ἄντρον wederzijdsche overeenkomst. — ἄντρον ἡ ἄντρον ἡ ἄντρον iets toezeggen aan iemand; iets tot voorwaarde stellen; omtrent iets een overeenkomst aangaan; voor iemand een overeenkomst sluiten. — ἄντρον toezegging, belofte; voorwaarde, beding; toezeggen, beloven; bedingen. — ἄντρον ἄντρον en ἄντρον ἄντρον ook wel ἄντρον ἄντρον onderlinge overeenkomst, afspraak, verbindtenis, verbond, contract; zamen afgesprokene termijn of voor iets bepaalde tijd; met een ander of met elkander een afspraak maken of overeenkomst aangaan. ἄντρον ἄντρον ἄντρον een schriftelijk contract. — ἄντρον ἄντρον ἄντρον zva. ἄντρον ἄντρον ἄντρον

ἄντρον KN. een afschuw hebben of gevoelen van iets of iemand; vies van iets zijn; het ergens niet op begrepen hebben (verg. ἄντρον). — ἄντρον ἄντρον ἄντρον afschuw wekkend, vies.

ἄντρον I. KN. vaal van een kleur van een paard, zoodat die kleur niet zuiver is. Zóo ἄντρον ἄντρον vaalgeel, geelachtige kleur; ἄντρον ἄντρον vaalbruin, roode voskleur; ἄντρον ἄντρον vaalblauw, muizekleur of blauwschimmel. ἄντρον ἄντρον vaalzwart.

II. KN. naam van een visch met twee pooten, die zich in den modder ophoudt.

III. KW. zva. ἄντρον ἄντρον — ἄντρον ἄντρον hetz. ἄντρον ἄντρον zva. ἄντρον ἄντρον

ἄντρον zie bij ἄντρον
ἄντρον KN. op de teenen staan; op de teenen loopen; met de teenen op den grond komen of tippen, van de voeten; op en neêr gaan, van de wenkbrauwen (verg. ἄντρον en ἄντρον ἄντρον). — ἄντρον ἄντρον ἄντρον en ἄντρον ἄντρον ἄντρον de voeten met de teenen op den grond zetten; de wenkbrauwen op en neêr bewegen.

ἄντρον KN. wippen of wippen, zóóals een wipplank of een tafel op pooten van ongelijke lengte (verg. ἄντρον ἄντρον ἄντρον).

ἄντρον KN. rustig, bedaard, kalm; rust; ook van het gemoed; rustig ergens blijven (verg. ἄντρον en ἄντρον). — ἄντρον ἄντρον ἄντρον iets rustig maken, rustig doen zijn, rust geven of doen genieten.

ἄντρον KN. slank (verg. ἄντρον en ἄντρον 2.); en naam van een soort van distel; ook tros van kokosnoten en salaks, als een hoeveelheid, bv. ἄντρον ἄντρον ἄντρον enz. — ἄντρον ἄντρον tros, aan trossen; de

plaats waar aan den kokosboom de trossen zitten, de onderkroon.

ἄντρον of ἄντρον KW. zva. ἄντρον ἄντρον en ἄντρον ἄντρον ἄντρον

ἄντρον of ἄντρον 1. KW. zva. ἄντρον ἄντρον en ἄντρον ἄντρον — 2. KN. zva. ἄντρον — 3. het voorhoofd rimpelen. G.

ἄντρον en ἄντρον ἄντρον zva. ἄντρον ἄντρον en ἄντρον ἄντρον ἄντρον of ἄντρον ἄντρον KN.; ἄντρον ἄντρον of ἄντρον ἄντρον (ἄντρον ἄντρον. KI.) iets heffen, opheffen, optillen, opligten; iemand verheffen, in rang verheffen, tot hooger rang of post verheffen. — ἄντρον ἄντρον mv. — ἄντρον ἄντρον 1., ἄντρον ἄντρον KI., door verheffing geworden (niet door geboorte). 2., ἄντρον ἄντρον ἄντρον KI., verheffing, benoeming tot hooger rang, promotie.

ἄντρον KN. verminkt; verminking; door het afslaan van hand of voet, als straf volgens het Mohamedaansche regt (verg. ἄντρον ἄντρον). — ἄντρον ἄντρον ἄντρον straf van verminking. — ἄντρον ἄντρον iemand een hand of voet afslaan. — ἄντρον ἄντρον ἄντρον afgeslagen, afgehouden, van een hand of voet.

ἄντρον zie ἄντρον
ἄντρον KN. het in de hoogte overeind staan, van de staart van een beest. — ἄντρον ἄντρον in de hoogte overeind staan.

ἄντρον ἄντρον ἄντρον ἄντρον zva. ἄντρον ἄντρον ἄντρον ἄντρον ook ἄντρον ἄντρον KN. naam van de koffiebloom (verg. ἄντρον ἄντρον en ἄντρον ἄντρον). J.

ἄντρον KN. zva. ἄντρον ἄντρον ἄντρον ἄντρον ἄντρον ἄντρον zva. ἄντρον ἄντρον J. — ἄντρον ἄντρον ἄντρον met den pink een veegje nemen (zie bij ἄντρον ἄντρον). — ἄντρον ἄντρον ἄντρον een pink dik. ἄντρον verkorting van ἄντρον

ἄντρον zie bij ἄντρον
ἄντρον zie ἄντρον

ἄντρον ἄντρον en ἄντρον ἄντρον zie bij ἄντρον Ook is ἄντρον verk. van ἄντρον — ἄντρον ἄντρον zie ἄντρον ἄντρον — ἄντρον poët. zva. ἄντρον en ἄντρον (verg. ἄντρον bij ἄντρον). — ἄντρον zva. ἄντρον en ἄντρον ἄντρον — ἄντρον zva. ἄντρον en ἄντρον ἄντρον ἄντρον ἄντρον ἄντρον pass. — ἄντρον ἄντρον zva. ἄντρον ἄντρον ἄντρον ἄντρον ἄντρον en ἄντρον ἄντρον ἄντρον ἄντρον spr.

ἄντρον 1. zie ἄντρον — 2. ἄντρον of ἄντρον KN. toch, toch

immers. Zoo ook ἕρηται en verkort ἕρηται — ἕρε, zie beneden.

ἕρ of ἕρη N. KN. het verbrijzeld of vermorseld worden; het in water opgelost worden of smelten, bv. van een klontje suiker; het verteerd worden, van spijzen in de maag; het geheel versleten worden, van kleeren (vrg. ἕρε en ἕρη). — 2. KW. zva. ἕρη — 3. zie ἕρη — ἕρη, verbrijzeld, vermorseld, opgelost, gesmolten, verteerd; verbrijzeld zijn, zich oplossen, smelten, verteren. — ἕρη iets verbrijzelen of vermorselen, in vloeistof oplossen, smelten. — ἕρη μο., en iets met water of ander vocht fijn wrijven, tot een pap maken. — ἕρητοῦ or ἕρητοῦ maken dat iets verbrijzeld, opgelost wordt of smelt; de vertering van spijzen bevorderen. — ἕρητοῦ poët. gesmolten zijnde.

ἕρη of ἕρη N. KN. het smelten; smelten (vrg. ἕρη); opgeruimdheid, van het gelaat (vrg. ἕρη en ἕρη). — ἕρη, gesmolten; smelten, vloeibaar worden, zooals lood of boter; opgeruimd, van het gelaat. ἕρητοῦ ἕρητοῦ (of ἕρητοῦ ἕρητοῦ) door bovennatuurlijke ijzheid van het lichaam door alles heen, of in alle lichamen in, kunnen dringen. — ἕρη of ἕρη iets smelten. — ἕρητοῦ or ἕρητοῦ maken dat iets smelt; opgeruimdheid van het gelaat veroorzaken.

ἕρη of ἕρη N. KN. het tegen opbieden. — ἕρη ἕρη iets laten loopen, ongehinderd laten voortgaan, er zich niet aan storen, er geen moeite om of tegen doen, het er aan gevee; iemand, bv. een kind maar laten begaan, zijn eigen zin laten doen, hem niet beletten. J. (vrg. ἕρητοῦ bij ἕρη). — ἕρητοῦ het bod van iemand door opbieden overtreffen, iemand met iets zoeken te overtreffen. — ἕρητοῦ zva. ἕρητοῦ J. — ἕρητοῦ toῦ met iets, zooals met bieden, het tegen een ander volhouden, niet opgeven; een ander of elkander zoeken te overtreffen.

ἕρη N. KN. boor (vrg. ἕρητοῦ). ἕρητοῦ ἕρητοῦ boor met een kruk. — ἕρητοῦ met een boor werken, boren, drillen; iets dóorboren.

ἕρη 1. Ml. en in poëzie zva. ἕρητοῦ ἕρητοῦ N. KN. zva. ἕρητοῦ ἕρητοῦ de breedte van een vinger op de zijvlakte. — 2. KN. een soort van

net met sijne mazen om rēbons te vangen. J. (vrg. ἕρητοῦ). — ἕρητοῦ kleine garnalen met zulk een net vangen. J.

ἕρητοῦ zva. ἕρητοῦ zie bij ἕρητοῦ

ἕρητοῦ N. KN., ἕρητοῦ K. D., houten of bamboezen paal voor de gēdēg van een pagē of wand, met uitgebeitelde gaten, waardoor de dwarslatten loopen (vrg. ἕρητοῦ). ἕρητοῦ of enkel ἕρητοῦ een pagē met zulke palen.

ἕρητοῦ of ἕρητοῦ, ἕρητοῦ K., diep, zooals een diep gat en diepe modder; het binnenste; diep, hol en zwak van de stem, bv. van een zwakke zieke; laat, laat vruchtgevend, van gewassen en boomen, ook van een vrouw, die niet spoedig zwanger wordt. ἕρητοῦ late rijst (vrg. ἕρητοῦ). ἕρητοῦ iets diep opnemen, een gezegde zóo opnemen, alsof er iets hatelijks achter stak. ἕρητοῦ ἕρητοῦ binnen, er in. ἕρητοῦ wat binnen is, het inwendige. ἕρητοῦ of ἕρητοῦ en ἕρητοῦ binnen iets, er in; in den loop van, gedurende, een tijd (vrg. ἕρητοῦ). ἕρητοῦ het binnendistrikt van het rijk, de hoofdplaats; in het binnendistrikt, op de hoofdplaats. ἕρητοῦ binnenshuis. ἕρητοῦ in het hart. ἕρητοῦ in de brief. ἕρητοῦ binnen, in den loop van, deze maand. ἕρητοῦ (ἕρητοῦ, ἕρητοῦ en ἕρητοῦ) ἕρητοῦ (of ἕρητοῦ) binuen-wēdānā (enz.) worden genoemd de wēdānā's (enz.) van de ἕρητοῦ en ἕρητοῦ en van de ἕρητοῦ en ἕρητοῦ ἕρητοῦ ἕρητοῦ en ἕρητοῦ ἕρητοῦ spr. — ἕρητοῦ of ἕρητοῦ N. KN. het binnenhuis, het achterste gedeelte van een huis, waarin de ἕρητοῦ zijn. — ἕρητοῦ of ἕρητοῦ N., ἕρητοῦ of ἕρητοῦ K., het inwendige, bv. van een huis; ook ἕρητοῦ N. (ἕρητοῦ K.) verk. van ἕρητοῦ bv. ἕρητοῦ in, binnen, binnen in, het vaartuig. — ἕρητοῦ ἕρητοῦ naar binnen (binnenshuis) genomen, van een bediende, die vroeger alleen maar buitenshuis werkzaam was; ook volgens G. naar binnen gekeerd. — ἕρητοῦ ἕρητοῦ ἕρητοῦ iets, zooals een put of gracht, dieper maken, uitdiepen, verdiepen. — ἕρητοῦ ἕρητοῦ naar de

အကုတုတံဘဝ (of အိတံ) en အကုတုတံဘဝ (of အိတံ) rijpaard. အကုတုတံဘဝ rijtuigpaard. အကုတုတုတ္တ lastpaard, vrachtpaard. အကုတုတုတ္တ naam van een groote dikke rups. အကုတုတံ naam van een looversformulier om liefde te verwekken. အကုတုတုတ္တ spr. — အကုတုတုတ္တ အကုတုတုတ္တ paard of paardgelijke. — အကုတုတုတ္တ အကုတုတုတ္တ te paard; nagemaakt paard; en naam van een kinderspel. အကုတုတုတ္တ bedienden te paard. အကုတုတုတ္တ houten paardje, een kinderspeelgoed. — အကုတုတုတ္တ အကုတုတုတ္တ plaats voor de paarden; paardemarkt. အကုတုတုတ္တ အကုတုတုတ္တ heeten de op pilaren rustende en rondom opene gebouwen op de aloen-aloen van de Kraton, waarvóór vroeger des Zaturdags de paarden van de Toemenggoengs stonden om bij het tournooispel bereiden te worden. Onder deze pasébans hebben de vier buiten-wádáná's beurtelings hun wachtpost, bij dag en bij nacht. အကုတုတုတ္တ အကုတုတုတ္တ de plaats voor de paarden van den Rijksbestierder en zijn onderhoorigen.

အကုတုတ္တ of အကုတုတ္တ *zie bij အကု*
 အကုတု KN.; အကုအကု *zva. အကုအကု en အကုအကု* — အကုအကု *ook wel အကုအကု verergeren, verslimmeren, bv. van een ziekte, kwaal of twist, of van rampen; tot overmaat van ramp er nog bijkomen.*

အကုအကု အကုအကု en အကုအကု KN. *gezwind en met haast wegloopen of voortloopen, bv. van een hagedis of hert (verg. အကုအကု).*

အကုအကု *zva. အကုအကု maar met den kop vooruit, van een kip; ook van een mensch met het hoofd vooruit.*

အကု KN., အကု KB., *naam van een kleinen boom, de palma Christi, ook berekening, omdat door de dorpelingen de djarakpitten veel gebruikt worden om berekeningen te maken. အကုအကု djarakpitten. အကုအကု djarakolie, vrij dik en onaangenaam van reuk, die gebruikt wordt tot branden in de lamp, tot het maken van stopverw, enz. (De van een bijzonder soort van djarak gemaakte castorolie in de apotheek wordt အကုအကု of အကုအကု genoemd). အကုအကု en အကုအကု soorten van djarak. အကုအကု*

ook အကုအကု genoemd, omdat de pitjes in de vrucht niet rammelen als men die schudt, een djaraksoort, die veel tot heggen gebruikt wordt en waarvan de bladen, gekookt met sambël, gegeten worden tot purgeermiddel. — အကုအကု berekenen, met djarakpitten, of ook met tamarindepitten, steentjes, duiten, enz. — အကုအကု djarakveld, djarakplantage; en naam van een gewest in het oosten van Java.

အကု *zva. အကု*
 အကု N., အကု K., *algemeene benaming van de vruchten, waartoe de citroen of limoen en de oranje- of chinaasappels behooren, en waarvan een menigte, met verschillende namen onderscheidene, soorten zijn, zooals အကုအကု အကုအကု en အကုအကု အကုအကု of အကုအကု de pompoen.*

အကု 1. *zie အကု* — 2. KN. *naam van een boom, waarvan de bast tot roodverwen en leerlooijen gebruikt wordt. — အကုအကု met djarakbast rood verwen of looijen. J.*

အကု KN. *naam van een wilden boom, die zeer groot van omvang wordt, met voos hout en oneetbare vruchten, ook အကုအကု genoemd; of wel အကုအကု zva. အကုအကု J.*

အကုအကု of အကုအကု en အကုအကု *enz., met stijf van elkander gestrekte armen en beenen op den rug liggen of zóo achterover vallen; ook onbegraven op den grond liggen, van een krenge of lijk (verg. အကုအကု).*

အကု *zie bij အကု*
 အကု *verkorting van အကုအကု*
 အကု *zie အကုအကု*

အကု KN. *graf, minder fatsoenlijk dan အကုအကု အကုအကု of အကုအကု (verg. ook အကုအကု). — အကုအကု begraafplaats.*

အကု N., အကု K., *een lap geweve (ook wel geverwd of gebatikt) lijnwaad voor een kleedingstuk, vooral voor een bébéd, tupih of saroeng, die ook wel zóo genoemd worden: kleedje. အကုအကု Europeesch zeildoek. အကုအကုA zeil van zeildoek, in onderscheiding van အကုအကုA — အကုအကုအကုအကု lapje of strookjes lijnwaad; popperokje.*

အကုအကု KN. *gespieerd, sterk gebouwd; ook de*

sterke draden of ribben van peulvruchten, tamarine, ketelâ, sommige mangasoorten, enz. — Ἰνδονησι als sterke draden of vezels, met sterke draden of vezels, draderig.

Ἰνδονησι zva. Ἰνδονησι bv. Ἰνδονησι
Ἰνδονησι of Ἰνδονησι KN. schreeuw, geschreeuw (erg. Ἰνδονησι en Ἰνδονησι). Ἰνδονησι schreeuwen. Ἰνδονησι schreeuwen en gillen. — Ἰνδονησι een schreeuw geven. — Ἰνδονησι het schreeuwen. — Ἰνδονησι om, over of tegen iets of iemand schreeuwen. — Ἰνδονησι algemeen geschreeuw.

Ἰνδονησι KN. strik, strop (erg. Ἰνδονησι II.). — Ἰνδονησι strikken, iets strikken; een tol opstrikken; iemand met een strop wurgen (erg. Ἰνδονησι). — Ἰνδονησι mv., en een strik of strikken leggen, om iemand of een beest te vangen. — Ἰνδονησι iets tot een strik of strop bezigen of maken.

Ἰνδονησι KW. zva. Ἰνδονησι (erg. Ἰνδονησι). — Ἰνδονησι KN. zie boven.

Ἰνδονησι of Ἰνδονησι verk. van Ἰνδονησι

Ἰνδονησι of Ἰνδονησι zva. Ἰνδονησι (volgens W. het Holl. Joris, naam die veelal aan een aap gegeven wierd). Ἰνδονησι spr.

Ἰνδονησι zie Ἰνδονησι

Ἰνδονησι (ook wel Ἰνδονησι) KN. verklaring, explicatie, uitlegging, wat iets beduidt, beteekenis; ook zva. Ἰνδονησι of iets onverholen zeggen. (Waarschijnlijk dient de r in dit woord, zooals in andere, om de syllabe lang te maken, en is het woord eig. djâ-wa, Javaansch, Sanskrit-vorm uit Ἰνδονησι Java. PK. Het kan ook een verk. in zamenstelling zijn voor Ἰνδονησι). Ἰνδονησι de taal van de hendaagsche Javaansche poëzie, in tegenstelling van het Kawi. Ἰνδονησι de uit het Kawi in Javaansche poëzie overgebrachte Brâtâ-joedâ. Ἰνδονησι een groffe explicatie van een woord, zoo maar op het gehoor af. — Ἰνδονησι of Ἰνδονησι aangeduid, en zva. Ἰνδονησι — Ἰνδονησι iemand explicatie, uitlegging of verklaring geven; iemand iets uitleggen of zeggen om te maken dat het begrepen wordt; ook zva. Ἰνδονησι — Ἰνδονησι van iets een explicatie geven aan

iemand; iets, zooals iets geheims, expliceren of verklaren; en iets, bv. een Hollandsch of Kawi-boek, in het Javaansch vertalen of overbrengen. — Ἰνδονησι explicatie, uitlegging, verklaring; uitlegger.

Ἰνδονησι zva. Ἰνδονησι

Ἰνδονησι zie bij Ἰνδονησι

Ἰνδονησι zie bij Ἰνδονησι

Ἰνδονησι KW. zva. Ἰνδονησι Ἰνδονησι en Ἰνδονησι — Ἰνδονησι in menigte ergens zijn, zoodat het er vol is of van krioelt.

Ἰνδονησι zie Ἰνδονησι

Ἰνδονησι zie Ἰνδονησι

Ἰνδονησι zie bij Ἰνδονησι

Ἰνδονησι poët. zva. Ἰνδονησι

Ἰνδονησι poët. zva. Ἰνδονησι

Ἰνδονησι zie Ἰνδονησι

Ἰνδονησι KN. napijn, van een slag of verwonding. — Ἰνδονησι napijn doen, nog pijnlijk zijn, van vroegere wonden of slagen.

Ἰνδονησι KW. zva. Ἰνδονησι — Ἰνδονησι 1. KW. zva. Ἰνδονησι — 2. KN. bemiddelaar of bemiddelaarster, vooral bij een geheimen of ongeoorloofden minnehandel (ook volgens G. tot verzoening); en iets dat men laat zien om iemand te verlokken.

Ἰνδονησι K., zie Ἰνδονησι

Ἰνδονησι KN.; Ἰνδονησι 1. op den grond liggen of gaan liggen, van een beest, zooals een koe (erg. Ἰνδονησι). 2. iemand door praten van iets, zooals een koop of verkoop, af zoeken te brengen; ook zva. Ἰνδονησι en Ἰνδονησι

Ἰνδονησι en Ἰνδονησι zie bij Ἰνδονησι

Ἰνδονησι zie bij Ἰνδονησι

Ἰνδονησι zie Ἰνδονησι

Ἰνδονησι KN. stop in een kleeid (erg. Ἰνδονησι). — Ἰνδονησι stoppen, iets, zooals een kous, stoppen (erg. Ἰνδονησι van Ἰνδονησι). — Ἰνδονησι (Ἰνδονησι) iets te stoppen geven of laten stoppen. — Ἰνδονησι stopwerk, wat men stopt of te stoppen heeft; gestopt, met een stop of stoppen.

Ἰνδονησι eign. van een hoofd van booze geesten (waarschijnlijk van het Skr. djârâ, ouderdom, en Amaja, ziekte, door den Javaan gepersonificeerd. PK.).

ἄξιον of ἄξιον KN. de hoogere vloer, van een huis, inzonderheid van het middelste gedeelte van een Javaansch huis, hooger dan de ηκιστοῦ οὐρανῶν ook een galerij (verg. ἀξιοῦ). ἄξιον εἰς ἀξιοῦ voorgalerij.

ἄξιον KN. bepaald opzet; met bepaald opzet; opzettelijk, moedwillig; ook zva. ἀξιοῦ of ἀξιοῦ ἄξιον. bv. ἀξιοῦ ἀξιοῦ bepaald zeker onnoozel; omdat hij een kind van onnoozele ouders is; ἀξιοῦ ἀξιοῦ bepaald rijk, door geboorte van rijke ouders. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ met bepaald opzet of met bepaalde voordacht iets doen (verg. ἀξιοῦ en ἀξιοῦ). — ἀξιοῦ ἀξιοῦ met opzet, met voordacht.

ἄξιον KN. zva. ἀξιοῦ ἀξιοῦ — ἀξιοῦ ἀξιοῦ op iets afzakken. ἀξιοῦ ἀξιοῦ fig. iets krijgen als ἀξιοῦ ἀξιοῦ (wat een ander aflegt en weggeeft).

ἄξιον KN.; ἀξιοῦ ἀξιοῦ duwen, stooten (verg. ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ en ἀξιοῦ). ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ van weerskanten elkander duwen of stooten. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ iets of iemand duwen, stooten, voortduwen, voortstuwen, van zich afstooten, omstooten, omgooijen.

ἄξιον KN. opperkoopman, supercargoo, op een handelsvaartuig; de reeder van een koopvaardij-schip; de bestuurder of administrateur van een fabriek.

ἄξιον zie ἀξιοῦ ἀξιοῦ

ἄξιον KN. velen in een rij. G. (Verg. ἀξιοῦ).

ἄξιον of ἀξιοῦ verkorting van ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ of ἀξιοῦ KN. TD. zva. ἀξιοῦ ἀξιοῦ. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ ziek zijn van het eten van djering. J.

ἄξιον KN. trek- of sleepnet, om vissen te vangen; net om vogels of andere dieren te vangen; net of web van een spin (verg. ἀξιοῦ). — ἀξιοῦ ἀξιοῦ met zulk een net vissen of vogelen, of andere beesten zoeken te vangen. ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ spr. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ mv., ook een water met een djaring uitvissen; alles met een net of netten zoeken te vangen. ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ spr. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ 1. het darmnet. 2. kl., zie ἀξιοῦ ἀξιοῦ

ἄξιον KN. ravijn, diepte of kloof in het gebergte; ook naam van een boom van middelbare grootte. ἀξιοῦ ἀξιοῦ een rotsachtige ravijn; ook naam van een rijk. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ in een ravijn geraken. ἀξιοῦ ἀξιοῦ

ἄξιον van het eene ravijn in het andere geraken, door afdwalingen in allerlei ongelukken en moeijelijkheden komen.

ἄξιον KN. partje of vakje van vruchten, waarvan die door schreefjes van elkander te onderscheiden zijn, zooals van een doerian, granaatappel en meloen (verg. ἀξιοῦ en ἀξιοῦ); bv. ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ een partje doerian.

ἄξιον KW. zva. ἀξιοῦ — ἀξιοῦ ἀξιοῦ eig. zva. ἀξιοῦ ἀξιοῦ in den fig. zin van werkzaam zijn om te bevorderen; iemand in een wensch of verlangen helpen, bijstaan of met hem meewerken, door beaming of er meê in te stemmen of meê in te deelen door voorbede, of, van de godheid, door gunstige verhooring (verg. ἀξιοῦ ἀξιοῦ). ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ (of ἀξιοῦ ἀξιοῦ) iemands pogingen ondersteunen door gebeden, iemands zegen, Gods zegen, toebidden; en zoo ook enkel ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ gunstig verhoord worden, iemand door God vergund worden. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ een verzoek of verlangen van iemand, of eigen lust, begunstigen, dat is inwilligen, door er aan toe te geven of door verhooring; iemand een geschenk geven als bewijs van zijn goede wenschen; gunstig. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ tot iets zijn gunstige bewilliging geven. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ deelnemend zijn met zijn zegenwenschen; gunstig genegen of gezind. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ zijn goede wenschen betuigen voor iemand. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ approbatie, gunstige bewilliging (verg. ἀξιοῦ en ἀξιοῦ); ook een geschenk of bijdrage als bewijs van deelneming of tot bevordering van iets.

ἄξιον KN. het uitgespreid worden, bv. van een kleed om het goed te bezichtigen, of van natte kleeden op de bleek (verg. ἀξιοῦ ἀξιοῦ). — ἀξιοῦ ἀξιοῦ iets uitspreiden; fig. openleggen, bloot leggen, bv. een geheim (verg. ἀξιοῦ ἀξιοῦ). — ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ mv. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ het uitspreiden, enz.

ἄξιον zva. ἀξιοῦ ἀξιοῦ

ἄξιον KN. zva. ἀξιοῦ ἀξιοῦ en schraal en droogjes leven, in den fig. zin van zijn diët houden, weinig voedsel en niet dan schrale kost gebruiken. — ἀξιοῦ ἀξιοῦ iemand of een beest schraal houden of honger laten lijden, bv. een zwakke zieke, die maar weinig voedsel mag gebruiken; ook zva. ἀξιοῦ ἀξιοῦ ἀξιοῦ

Ἐνημέριον KN. een soort van spoken, die zich ver-
toonen in de gedaante van een witte kat, van
een hond of van een geraamte. Men geloof, dat
woekeraars of die door toovermiddelen rijk ge-
worden zijn, bij hun dood zulk een Ἐνημέριον
worden.

Ἐνημέριον zie bij Ἐνημέριον

Ἐνημέριον zie Ἐνημέριον

Ἐνημέριον Ἐνημέριον en Ἐνημέριον KN.; Ἐνημέριον
Ἐνημέριον anderen uitnoodigen, aanstaan of aansporen
om iets meê te gaan doen, in het algemeen. — Ἐνημέριον
Ἐνημέριον of Ἐνημέριον zva. Ἐνημέριον Ἐνημέριον
iemand uitnoodigen, aanstaan, aansporen of verzoeken iets
meê te gaan doen of meê te gaan of te komen;
iemand dagen of uitdagen om met hem te vechten
of te strijden. Ἐνημέριον Ἐνημέριον of Ἐνημέριον
Ἐνημέριον pass. Ἐνημέριον imp. Ἐνημέριον Ἐνημέριον
iemand verzoeken om met hem meê naar binnen te gaan. Ἐνημέριον
Ἐνημέριον Ἐνημέριον iemand bij zich te eten noodigen. Ἐνημέριον
Ἐνημέριον zoek te bewerken, of verzoek, dat hij
met je hier komt! — Ἐνημέριον Ἐνημέριον bewerken
dat een ander meêdoet of meêgaat, in het alge-
meen; verleiden of meêslepen.

Ἐνημέριον Ἐνημέριον en Ἐνημέριον zva. Ἐνημέριον enz.
in de volkstaal.

Ἐνημέριον KN. een jonkman, nog ongehuwd man (vrg. Ἐνημέριον
Ἐνημέριον). Ἐνημέριον Ἐνημέριον een jongeling. Ἐνημέριον
zva. Ἐνημέριον en als jonkman (ongetrouwd) leven. Ἐνημέριον
Ἐνημέριον, Ἐνημέριον Ἐνημέριον, K., een oude vrijer (zva.
Ἐνημέριον Ἐνημέριον); Ἐνημέριον Ἐνημέριον KN. een kakatoe (vrg.
Ἐνημέριον). Ἐνημέριον Ἐνημέριον een benaming van den
walvisch (vrg. Ἐνημέριον).

Ἐνημέριον (djèkoék) KN. het geluid van het stooten
van een voet tegen den grond onder het loopen:
bons! of toef! (vrg. Ἐνημέριον). Ἐνημέριον Ἐνημέριον
klanknaboetsing van het zwaar hikken (vrg. Ἐνημέριον
Ἐνημέριον en Ἐνημέριον). Ἐνημέριον (of Ἐνημέριον) Ἐνημέριον
spreekwijs van iemand die in moeilijkheden geraakt,
hulp of steun hoopt te vinden, maar bitter teleur-
gesteld wordt (vrg. bij Ἐνημέριον). — Ἐνημέριον Ἐνημέριον
zva. Ἐνημέριον Ἐνημέριον

Ἐνημέριον KN. klanknaboetsend woord van een steek
(vrg. Ἐνημέριον). Ἐνημέριον Ἐνημέριον hetzelfde van
een herhaald gesteek.

Ἐνημέριον zie Ἐνημέριον

Ἐνημέριον KN. zva. Ἐνημέριον — Ἐνημέριον Ἐνημέριον
zva. Ἐνημέριον Ἐνημέριον

Ἐνημέριον Ar. זָכַת; zakát, KN. het geven van een
gedeelte van zijn bezittingen voor de armen of tot
godsdienstige einden, om daardoor het overige te
reunigen of te heiligen; in het bijzonder het geven
van een deel van den oogst aan den priester; de
zakát geven. — Ἐνημέριον Ἐνημέριον iets tot zakát
geven of aanwenden.

Ἐνημέριον KN., rilling, koude rilling (vrg. Ἐνημέριον
Ἐνημέριον). — Ἐνημέριον Ἐνημέριον kilkoud, zoodat men er
van rilt (vrg. Ἐνημέριον Ἐνημέριον).

Ἐνημέριον KN. een kleine schrikkende beweging met
het lijf of met de schouders maken, of het gezigt
vertrekken, ten gevolge van een kleinen schrik,
van vreemd ophooren, of van een onverwachte wei-
gering.

Ἐνημέριον zie Ἐνημέριον en vrg. Ἐνημέριον

Ἐνημέριον of Ἐνημέριον KN. fiscaal, officier van justitie,
regter ter instructie (Skr. adyaksá, superinten-
dent; darmádyaksá, opperreger, president van
de regtbank. PK.). Ieder wádáná, als ook de Kroon-
prins, heeft een djéksá, met den rang van pand-
woe, die de rechtszaken tot zijn ressort behoorende
moet bezorgen. Ἐνημέριον Ἐνημέριον heelen de djéksá's
van de acht wádáná's en van den Kroonprins,
die zitting hebben in de Prádátá (vrg. Ἐνημέριον).
Ἐνημέριον Ἐνημέριον de Opperregter, heet de Voorzit-
ter of het hoofd van de Prádátá. Ἐνημέριον Ἐνημέριον
Rijksfiscaal, heet de Officier van justitie van
den Rijksbestierder en van den Kroonprins. Ἐνημέριον
Ἐνημέριον spr. — Ἐνημέριον Ἐνημέριον een geschil als
djéksá behandelen. — Ἐνημέριον Ἐνημέριον de woning
van een djéksá, fiscaalswoning, en de vergaderplaats
van de djéksá's.

Ἐνημέριον zie Ἐνημέριον

Ἐνημέριον KN. ergens tegen stooten, dat het bonst (vrg.
Ἐνημέριον Ἐνημέριον en Ἐνημέριον); knak van een
gewricht van het lichaam. Ἐνημέριον Ἐνημέριον zva.
Ἐνημέριον Ἐνημέριον — Ἐνημέριον Ἐνημέριον knakken, van
een gewricht. — Ἐνημέριον Ἐνημέριον bonzen, een bon-
zend geluid geven, van een stoot, zich stooten dat
het bonst.

Ἐνημέριον zie bij Ἐνημέριον

Ἐνημέριον ook wel Ἐνημέριον KN. caoué, klein schuitje uit

één boomstam met vlerken op zijde (org. ἰνδονήσις).

ἰνδονήσις zie ἰνδονήσις

ἰνδονήσις KW. zva. ἰνδονήσις ἰνδονήσις dubbelspel (Prakrèt djoédi, Skr. dyoéta. Vrg. ἰνδονήσις). — ἰνδονήσις dubbelen.

ἰνδονήσις KN. 1. een onecht kind; bepaaldelijk een kind van een ongetrouwe moeder (Pers. حرام); kind; حرام; onecht kind. Vrg. ἰνδονήσις). 2. verk. van ἰνδονήσις ἰνδονήσις hoerekind.

ἰνδονήσις KW. zva. ἰνδονήσις toegeven (Skr. djas, vrij laten, en dānam, geschenk). ἰνδονήσις ἰνδονήσις ἰνδονήσις ἰνδονήσις spr.

ἰνδονήσις zie bij ἰνδονήσις

ἰνδονήσις KN. liniaal. — ἰνδονήσις ἰνδονήσις liniëren. — ἰνδονήσις ἰνδονήσις liniaal (org. ἰνδονήσις); liniëerbord; geliniëerd. ἰνδονήσις ἰνδονήσις in lijnen, in linies.

ἰνδονήσις zva. ἰνδονήσις

ἰνδονήσις KN. te kort schieten, het doel niet bereiken, van een pijl, kogel of iets waarmee men gooit.

ἰνδονήσις N. sterven, van een beest, gemeen woord van menschen, kreperen (org. ἰνδονήσις ἰνδονήσις en ἰνδονήσις).

ἰνδονήσις I. KN. wezentlijk, wat het eigentlijke wezen is van iets of iemand (Skr. djāti, geboorte; geslacht, soort; org. ἰνδονήσις ἰνδονήσις en ἰνδονήσις). ἰνδονήσις ἰνδονήσις wezentlijk een mensch (ofschoon thans gemetamorphoseerd). ἰνδονήσις ἰνδονήσις een wezentlijk uitstekend man. ἰνδονήσις wezentlijk, om de eigentlijke waarheid te zeggen. ἰνδονήσις of ἰνδονήσις wezentlijk, waar. ἰνδονήσις ἰνδονήσις ἰνδονήσις waar, wezentlijk, genot. ἰνδονήσις ἰνδονήσις de ware God.

ἰνδονήσις ἰνδονήσις de ware wetenschap, die leert van de komst van den ἰνδονήσις ἰνδονήσις ἰνδονήσις ἰνδονήσις ἰνδονήσις van menschenlijke natuur. ἰνδονήσις ἰνδονήσις in zijn wezentlijken natuurstaat hersteld worden. — ἰνδονήσις ἰνδονήσις ἰνδονήσις iemand de wezentlijke waarheid zeggen omtrent of van iets.

II. N., ἰνδονήσις K., naam van den djatiboom, de Indische eik, en het om zijn deugdzaamheid beroemde djatihout. ἰνδονήσις ἰνδονήσις ἰνδονήσις ἰνδονήσις en ἰνδονήσις ἰνδονήσις soorten van djatiboomen. ἰνδονήσις ἰνδονήσις groote soort van boschrups. ἰνδονήσις

ἰνδονήσις 1. doorzigtige, kale, djatiboomen. 2. naam van een fabelachtige slang, anders ἰνδονήσις ἰνδονήσις genoemd, en van een metalen vergulden slang die tot windwijzer dient op den panggoeng in de kraton te Soerakarta. 3. groote vierkante bak van gevlochten bamboe met pooten, waarop de offers van den Vorst (ἰνδονήσις ἰνδονήσις) bij feestelijke gelegenheden opgedischt worden. ἰνδονήσις zie ben. — ἰνδονήσις ἰνδονήσις ἰνδονήσις djatibosch.

ἰνδονήσις I. KW. zva. ἰνδονήσις (Ar. ذئب, zdtoc, het wezen van iets). 2. KW. zva. ἰνδονήσις en ἰνδονήσις ἰνδονήσις (Skr. djdtoc, soms, bij gelegenheid).

3. KN. iets dat tot de bereiding van iets er bijgedaan wordt, bv. de gist tot het bakken van brood, de kalk en het beenzwart tot het bereiden van suiker: noodig ingrediënt. ἰνδονήσις KN., ἰνδονήσις ἰνδονήσις KD., zva. ἰνδονήσις ἰνδονήσις wanneer een toekomstige echtgenoot bedoeld wordt; ook toekomstig huwelijk. — ἰνδονήσις ἰνδονήσις bij iets het noodige ingrediënt doen. — ἰνδονήσις ἰνδονήσις iets tot noodig ingrediënt; en specerij (org. ἰνδονήσις).

ἰνδονήσις KN. poët. zva. ἰνδονήσις ἰνδονήσις en ἰνδονήσις ἰνδονήσις ἰνδονήσις zva. ἰνδονήσις ἰνδονήσις

ἰνδονήσις KN.; ἰνδονήσις ἰνδονήσις onbeweeglijk staan of zitten en den mond gesloten houden, een uitdrukking van stomme verbazing. (Vrg. ἰνδονήσις en ἰνδονήσις).

ἰνδονήσις KN.; ἰνδονήσις zva. ἰνδονήσις en ἰνδονήσις J.

ἰνδονήσις KN. dikke etter (org. ἰνδονήσις).

ἰνδονήσις zie bij ἰνδονήσις

ἰνδονήσις zva. ἰνδονήσις ἰνδονήσις en ἰνδονήσις zie bij ἰνδονήσις

ἰνδονήσις K., zie ἰνδονήσις

ἰνδονήσις KN.; ἰνδονήσις ἰνδονήσις stompen, iemand met de knokkels van de gebalde vuist een stomp geven, van onderen naar boven, onder de korte ribben, zooals bij het boksen (org. ἰνδονήσις en ἰνδονήσις). — ἰνδονήσις ἰνδονήσις geboks, boksen.

ἰνδονήσις KN. naam van een dorp, een marktplaats, ongeveer vier paal ten zuid-oosten van Solo. — ἰνδονήσις ἰνδονήσις wat te Djatisari heeft plaats gehad, nam. het vredesverdrag van den Vorst van Soerakarta met Prins Mangkoe-boemi en de verdeling van het rijk, in 1755.

ἄστυ KW. zva. ἄστυ (Skr. *djdyā*, echt. PK.).
 ἄστυ of ἄστυ KW. zva. ἄστυ van kokos-
 en palmboonen; volgens anderen zweep.
 ἄστυ of ἄστυ KN. minzaam, innemend door
 de uitdrukking van het gelaat, door zijn spreken en
 manieren, als bewijs en uitdrukking van beminne-
 lijke zielshoedanigheden (vrg. ἄστυ en
 ἄστυ) (vrg. ἄστυ en
 ἄστυ) Skr. *adyātika* en *dadyātika*, gees-
 telijk, psychisch; inwendig. ἄστυ minzaam van gelaat. — ἄστυ min-
 zaamheid.
 ἄστυ KN.; ἄστυ zonder te spreken strak voor
 zich neêr zien, uit verstellheid, verbazing of om
 andere reden (vrg. ἄστυ). — ἄστυ
 het strak en zwijgend voor zich neêrzien.
 ἄστυ Holl. jas.
 ἄστυ Dr. جزیة, KN. sectie, sectie van den Koran,
 gedeelte.
 ἄστυ Dr. جسد, KN. lichaam; lichamelijk; per-
 soon (vrg. ἄστυ en ἄστυ). ἄστυ
 mijn persoon, nederige uitdrukking voor ik of mij.
 ἄστυ Dr. جسم, *djism*, lichaam; KN., ἄστυ
 KI, lijk (fatsoenlijker dan ἄστυ) Vrg. ἄστυ
 ἄστυ. ἄστυ zva. ἄστυ
 aetherisch lichaam of wezen.
 ἄστυ of ἄστυ Dr. *djismāni* of *djoesmā-
 ni*, lichamelijk, corporeel, stoffelijk. ἄστυ
 zva. ἄστυ het stoffelijk lichaam.
 ἄστυ 1. KW. zva. ἄστυ — 2. N., ἄστυ K., Ja-
 vaansch; ook zva. ἄστυ en zva. ἄστυ verstaan,
 begrijpen, in staat zijn om te begrijpen; ook een-
 voudig, gewoon water, zooals de natuur het geeft,
 tot onderscheiding van ἄστυ en van ἄστυ
 ἄστυ en eenvoudig, nog onnoozel, van een
 kind. (Een ander ἄστυ zie bij ἄστυ). ἄστυ
 (of ἄστυ) Java, de Javaansche landen, ook in
 onderscheiding van de Soendalanden. ἄστυ
 (of ἄστυ) het eiland Java (Skr. *Jawa-dwīpa*.
 PK.). ἄστυ ἄστυ Javaan. ἄστυ
 op zijn Javaansch. ἄστυ Javaansche uitdruk-
 king, Javaansch woord, Javaansche taal. ἄστυ
 onderwijs geven in het Javaansch. ἄστυ
 geit, in onderscheiding van schaaap (vrg. ἄστυ
 ἄστυ en ἄστυ). ἄστυ ἄστυ de

explicatie er van is; dus, zooals het blijkt. — ἄστυ
 ἄστυ naar Java gaan (waarschijnlijk van
 het Soend. ἄστυ naar Java, naar de Javaan-
 sche landen). — ἄστυ ἄστυ als een
 Javaan zich voordoen. — ἄστυ ἄστυ ἄστυ
 ἄστυ ἄστυ iets in het Javaansch vertal-
 len, overbrengen. — ἄστυ ἄστυ
 door Javauen bewoond, het door Javanen bewoon-
 de, van land, gewest of wijk.
 ἄστυ 1. ἄστυ of ἄστυ KN. wilde koe, het wijfje
 van den ἄστυ (zie ἄστυ 1.). 2. K., zie ἄστυ
 2., en ἄστυ
 ἄστυ 1. KN. de ziel die het lichaam doet leven, het
 leven of het bezielende van het lichaam, ziel, le-
 ven (Skr. *djiwa*. Vrg. ἄστυ). 2. ἄστυ ἄστυ
 of ἄστυ KW. zva. ἄστυ (Skr. *djihwā*). ἄστυ
 ἄστυ zva. ἄστυ mijn ziel, mijn
 leven! een liefkozende benaming. ἄστυ ἄστυ
 ἄστυ in den strijd op leven en dood ἄστυ
 ἄστυ roepen. ἄστυ naam van een Kawische
 zangwijze. ἄστυ KW. de punt van de tong (Skr.
djihwāgra). — ἄστυ KW. zva. ἄστυ
 ἄστυ (Skr. *djiwadjiwa*, een soort van vogel, mis-
 schien een fezant). ἄστυ poët. voor beslapen,
 van een vrouw. ἄστυ zva. ἄστυ
 ἄστυ
 ἄστυ ἄστυ ἄστυ en ἄστυ
 ἄστυ K., zie ἄστυ
 ἄστυ ἄστυ ἄστυ K., zie ἄστυ
 ἄστυ en vrg. ἄστυ
 ἄστυ poët., zie ἄστυ
 ἄστυ KN. praatziek, praatachtig, babbelaar of bab-
 belaarster (vrg. ἄστυ).
 ἄστυ KN. naam van een soort van lang gras. ἄστυ
 ἄστυ een soort van hoog rietgras met
 pluimbloemen.
 ἄστυ of ἄστυ KN.; ἄστυ of (sterker) ἄστυ
 ἄστυ aan iets dat eenigzins rekbaar is, zoo-
 als het oor, de lip of het vel van iemand knijpen-
 de trekken; iets zoo trekkende uitrekken. ἄστυ
 ἄστυ zoo door herhaald trekken uitgerek. —
 ἄστυ ἄστυ meervoud.
 ἄστυ KW. verk. van ἄστυ (zie bij ἄστυ).
 ἄστυ 1. KW. zva. ἄστυ — 2. KN. wat alge-
 meen verbreid is, algemeen bekend geworden is, of

zva. ἄσπασμα (van ἄσπασμα II., misschien voor εἰς ἄσπασμα). — ἄσπασμα zva. ἄσπασμα — ἄσπασμα ἄσπασμα ἄσπασμα iets algemeen bekend doen worden.

ἄσπασμα verk. ἄσπασμα KN. een soort van uit kētan, kokosnoot en suiker bereid gebak.

ἄσπασμα ML. tasten, aantasten, aanraken, aanvatten. — ἄσπασμα KN. een vrouw, of ook wel een man, door een woord of gezegde te kennen geven, dat men het oog op haar of hem heeft. Zoo ook ἄσπασμα ἄσπασμα (misschien eig. iets doen om vat te krijgen). ἄσπασμα ἄσπασμα zva. ἄσπασμα ἄσπασμα — ἄσπασμα de uiterste rand van iets. G.; de flank of vleugel van een leger (verg. ἄσπασμα).

ἄσπασμα KN. kneep met de nagels van duim en viing-er (verg. ἄσπασμα bij ἄσπασμα). — ἄσπασμα zóo knijpen. ἄσπασμα ἄσπασμα spr. — ἄσπασμα ἄσπασμα meervoud.

ἄσπασμα KN. áánhoudend door dikwijls of onverdroten te herhalen, alleen van verzoek, vermaning of iets dergelijks; dikwijls of herhaaldelijk iemand gaan spreken of bezoeken (verg. ἄσπασμα); ook zva. ἄσπασμα en naam van een kruid dat tot medicijn gebruikt wordt.

ἄσπασμα en ἄσπασμα KN. beweging van de lippen, van iemand die beginnen wil te spreken.

ἄσπασμα zie ἄσπασμα

ἄσπασμα zva. ἄσπασμα

ἄσπασμα KW. zva. ἄσπασμα (verg. ἄσπασμα en ἄσπασμα) Skr. doehild, even als poetri, eig. dochter).

ἄσπασμα of ἄσπασμα KW. gierst, zva. ἄσπασμα ἄσπασμα

ἄσπασμα zie ἄσπασμα

ἄσπασμα KW. zva. ἄσπασμα en ἄσπασμα (Skr. djwala en djwala, glans, helder licht, vlam. Verg. ἄσπασμα).

ἄσπασμα KN. dol brutaal of driest; dollе streken uitvoeren.

ἄσπασμα KN. in samenstelling zva. ἄσπασμα ἄσπασμα iemand met den vinger even aanstooten, een tik of tikje geven; iemand op die wijze een wenk geven of waarschuwen. ἄσπασμα ἄσπασμα elkander met den vinger tikken. ἄσπασμα ἄσπασμα ἄσπασμα en ἄσπασμα ἄσπασμα ἄσπασμα spr. — ἄσπασμα het aanstooten of tikken met den vinger.

ἄσπασμα ἄσπασμα ἄσπασμα zie ἄσπασμα

ἄσπασμα ML. zva. ἄσπασμα ἄσπασμα zva. ἄσπασμα

ἄσπασμα KN.; ἄσπασμα ἄσπασμα ongekamd en onopgebonden, wild door elkander, zonder hoofddoek, van iemands hoofdhaar (verg. ἄσπασμα).

ἄσπασμα Ar. djawáb, KN. antwoord; beantwoording; repliek; het tweede lid van een wangsàlan, dat, aan het eerste beantwoordend, de oplossing en zin er van aangeeft (verg. ἄσπασμα en ἄσπασμα); ook een woord tot verzoek aan iemand gerigt. — ἄσπασμα antwoorden, beantwoorden, repliceren; de djawáb van een wangsàlan opgeven; een raadsel oplossen; rekenschap en verantwoording geven; zich tot iemand rigten met een verzoek, verzoeken. ἄσπασμα ἄσπασμα de hand geven (verg. ἄσπασμα).

— ἄσπασμα beantwoording; rekening en verantwoording. — ἄσπασμα ἄσπασμα een ander repliecreu, bij een dispuut. — ἄσπασμα in ἄσπασμα ἄσπασμα elkander de hand geven (verg. ἄσπασμα).

ἄσπασμα KN. brok, stuk, als hoeveelheid, bv. ἄσπασμα ἄσπασμα een stuk brood (verg. ἄσπασμα). — ἄσπασμα ἄσπασμα in brokken of stukken breken.

ἄσπασμα KW., samenstelling van ἄσπασμα en ἄσπασμα zva. ἄσπασμα ἄσπασμα (of ἄσπασμα) ἄσπασμα ἄσπασμα zich op genade overgeven.

ἄσπασμα verk. van ἄσπασμα (zie ἄσπασμα).

ἄσπασμα KN., ἄσπασμα KD., werpnet om vissen te vangen (Skr. djála, net; verg. ἄσπασμα en ἄσπασμα). ἄσπασμα netvormige franje. — ἄσπασμα met een werpnet vissen; vissen met een werpnet vangen. — ἄσπασμα het vissen met een werpnet.

ἄσπασμα of ἄσπασμα KN. kleine pitten van de vrucht van een heester, ἄσπασμα genoemd, waarmee de kinders spelen en waarvan als koralen geregen oorsiersels gemaakt worden voor topengs. ἄσπασμα naam van een dergelijke heester met eetbare vruchten. — ἄσπασμα iemand een pijnlijken slag toebrengen. ἄσπασμα pijnlijk geslagen. ἄσπασμα naam van een onbekenden bloem, een incarnatie van Abimanjoe.

ἄσπασμα 1. KW. zva. ἄσπασμα (verg. ἄσπασμα); als Tj. Sengk. éeu. 2. N., ἄσπασμα K., spoor van een haan, ha-

nespoor. ἄλγος ἄλγος naam van een plant, die tot medicijn gebruikt wordt, een cactussoort, die tegen een muur of boom opklimt. — ἄλγος ἄλγος *zva.* ἄλγος ἄλγος in het spr. ἄλγος ἄλγος — ἄλγος ἄλγος KN. de stukken of regels, daar vlechtwerk op gelegd wordt of bladen op geregen zijn, bv. van ἄλγος; ook de hoepel in den gevlochten of omwonden rand van mandewerk. ἄλγος ἄλγος ἄλγος een regel dekbladen. J.

ἄλγος KN.; ἄλγος ἄλγος erg geraakt of gebelgd, zoodat men zijn ontevredenheid niet verkroppen kan (verg. ἄλγος ἄλγος).

ἄλγος 1. Holl. Juli. 2. samenstelling met verkorting van ἄλγος en ἄλγος of wel van ἄλγος ἄλγος ἄλγος van iemand, die vooruitkomt, maar weldra weér terugkeert, die niet regt durft.

ἄλγος KN. schok van schrik of ontsteltenis, zoodat men opspringt of opvliegt, of het geheele lichaam geschud wordt. ἄλγος ἄλγος aanhoudend geschokt worden, bij herhaling van schrik opvliegen; ook *zva.* ἄλγος ἄλγος — ἄλγος ἄλγος opschrikken, een schok krijgen van schrik of ontsteltenis; geweldig ontstellen, van schrik opvliegen (verg. ἄλγος ἄλγος).

ἄλγος KN. een groote palanquin of draagkoets, die alleen door prinsessen gebruikt mag worden en gew. door zestien personen gedragen wordt (verg. ἄλγος ἄλγος en ἄλγος *Skr.* *dolî*, draagstoel. PK.). — ἄλγος ἄλγος draagstoeltje, als kinderspeelgoed.

ἄλγος of ἄλγος KN. gil, gegil, gillend geschreeuw (verg. ἄλγος ἄλγος ἄλγος en ἄλγος). ἄλγος ἄλγος ἄλγος ἄλγος ἄλγος ἄλγος of ἄλγος ἄλγος ἄλγος gillen, gillend schreeuwen; het uitgillen. — ἄλγος ἄλγος of ἄλγος ἄλγος een gil geven. — ἄλγος ἄλγος of ἄλγος ἄλγος het gillen, enz. — ἄλγος ἄλγος gegil of geschreeuw van alle kanten, algemeen gegil.

ἄλγος KN. 1. zie ἄλγος — 2. verveling; vervelend; iemand vervelen, iets lastig vinden, het niet langer kunnen verdragen (verg. ἄλγος ἄλγος en ἄλγος). ἄλγος ἄλγος ἄλγος die man verveelt mij. ἄλγος ἄλγος ἄλγος het verveelt mij al lang, bv. dat aan te hooren.

ἄλγος KN. zeere oogen hebben, een oogkwaal,

waarbij het onderste ooglid vochtig is en druipt (verg. ἄλγος ἄλγος en ἄλγος ἄλγος).

ἄλγος zie bij ἄλγος

ἄλγος zie bij ἄλγος

ἄλγος KW. *zva.* ἄλγος de zee, oceaan (*Skr.* *djalani di*).

ἄλγος KN. overschot van olie, waarmede iets gebakken of die in de lamp gebruikt is; ook de asch van cigaren; en fig. afgestreden, van een strijder in een gevecht. ἄλγος (of ἄλγος) ἄλγος restje of klikje olie. — ἄλγος ἄλγος ἄλγος ergens van een klikje olie aandoen, opdoen of smeren.

ἄλγος zie ἄλγος

ἄλγος KN. van iemand, wiens krachten geheel uitgeput zijn door gebrek aan voedsel, zooals bij hongersnood.

ἄλγος zie ἄλγος

ἄλγος KN. lang en gebogen, van een ἄλγος — ἄλγος klein en fijn van leest, van een manspersoon.

ἄλγος ἄλγος ἄλγος en ἄλγος K., zie ἄλγος en verg. ἄλγος

ἄλγος KN.; ἄλγος bekend of openbaar worden, aan den dag komen, blijken, van wat verborgen, onzeker of nog onbekend was (verg. ἄλγος ἄλγος). — ἄλγος ἄλγος ἄλγος iets aan den dag brengen, doen blijken, door een proef bewijzen.

ἄλγος KN. naam van een boom, waarvan de wortel een bedwelmende kracht heeft.

ἄλγος KN. bevlekt, beklad, met strepen of vegen besmeerd (verg. ἄλγος ἄλγος). ἄλγος ἄλγος ἄλγος overal met vegen of kladden. ἄλγος ἄλγος ἄλγος met vegen en kladden. — ἄλγος ἄλγος ἄλγος ergens vegen of kladden op maken, iets bekladden.

ἄλγος of ἄλγος KN. aanleiding, middel of gelegenheid tot iets, om iets te bewerken of te bekomen (verg. *ML.* *djalan*, *zva.* ἄλγος als ook ἄλγος en ἄλγος). ἄλγος ἄλγος door middel van. ἄλγος ἄλγος ἄλγος (of ἄλγος ἄλγος) een goede (of gemakkelijke) gelegenheid, bv. tot een reis. ἄλγος ἄλγος ἄλγος ἄλγος middel of gelegenheid om rijk te worden. ἄλγος ἄλγος ἄλγος: ἄλγος ἄλγος ἄλγος Wat aanleiding ook, het kan niet anders of hij heeft er wel één, om enz.

inbinden, een bockband maken. 2. geeselen. — နီ
 နီၤကျဲၤ *boekdeel.*
 အနာဂါ *kw. zva. ဂေၤတၢ်* en ဂေၤတၢ် (Skr. *djala-*
da, een wolk, eig. watergever. *Vrg. အနာဂါ*).
 အနာဂါ 1. *zva. အနာဂါ* — 2. အနာဂါ en အနာ
 ဂါ *kw. zva. ဂါတၢ်* (Skr. *djaladi*, de oceaan);
als Tj. Sengk. vier. — အနာဂါအကျဲၤ *zva. ဂါတၢ်*
 တၢ်
 အနာဂါ *zie အနာဂါ 2.*
 အနီၤကျဲၤ *kw. zva. ဂေၤတၢ်ဂေၤတၢ်* ဂေၤတၢ်တၢ် en ဂေ
 အကျဲၤ (waarschijnlijk hetzelfde als ဂါတၢ်ကျဲၤ).
 အနာဂါ *kw. zva. ဂေၤတၢ်* en ဂေၤတၢ် (Skr. *dja-*
ladara, een wolk, eig. waterhouder. *Vrg. အ*
နာဂါ).
 အနာဂါအကျဲၤ *kn. beslag voor gebak, met water aan-*
gelengd deeg (vrg. အနာဂါအကျဲၤအကျဲၤ).
 ဂေၤတၢ်ကျဲၤ *zva. ဂေၤတၢ်ကျဲၤ*
 အနာဂါ *Ar. zitten (Ar. djoeloes, het zitten. Vrg.*
အနာဂါ).
 အနာဂါ *Ar. djalasa, zitten. (Vrg. အနာဂါ).*
 အနာဂါ *zamenstelling met verkorting van ဂေၤ*
ကျဲၤတၢ်: ဂါတၢ်
 အနာဂါ *verkorting van အနာဂါတၢ်* *zie အနာဂါ*
 အနာဂါ *Ar. djaldl, kn. luister, heerlijkheid,*
majesteit, van God. (Vrg. အနာဂါ).
 အနာဂါအကျဲၤ *zie အနာဂါအကျဲၤ*
 အနာဂါအကျဲၤ *of အနာဂါအကျဲၤ kn. het meer of min*
wild rondkijken (misschien zamenstelling van အ
နာဂါ en အနာဂါ vrg. အနာဂါ). — အနာဂါ
 အကျဲၤ *wilde ooggen opzetten, wild zien,*
zooals in een hevige ijzende koorts. — အနာဂါအကျဲၤ
 အကျဲၤ *min of meer wild of ook schuchtern om zich*
heen zien, rondzien, rondkijken.
 အနာဂါ *kw. zva. အနာဂါ*
 အနာဂါ *kw. zva. အနာဂါ*
 အနာဂါအကျဲၤ *ook wel အနာဂါ* *kn. het stevig naar*
beide zijden met punten uitstaan, van knevels. —
 အနာဂါအကျဲၤ *of အနာဂါအကျဲၤ* *zoo stevig uit-*
staan. ဂေၤတၢ် *ဂေၤတၢ်* *ဂေၤတၢ်* *ဂေၤတၢ်* *ဂေၤတၢ်* *ဂေၤတၢ်*
spreekwijze voor hij is nog in goede omstandighe-
den, of hij heeft den moed nog niet laten zakken
(vrg. ဂေၤတၢ်).
 အနာဂါ *zie အနာဂါ*
 အနာဂါ *zie အနာဂါ*
 အနာဂါ *zie အနာဂါ*

အနာဂါ အနာဂါ အနာဂါ (voor အနာဂါ) en အနာဂါ *kw. kn.*
 mensch (Skr. *djanma*, geboorte. *Vrg. ဂေၤ* en
 ဂေၤကျဲၤ); *als Tj. Sengk. één. အနာဂါ* *eenig*
 mensch. အနာဂါအကျဲၤ အနာဂါအကျဲၤ *het*
 spreekwoord zegt: een mensch mag niet min ge-
 acht worden. အနာဂါ *of အနာဂါ* *zie boven.* —
 အနာဂါ အနာဂါ *of အနာဂါ* 1. zich tot
 mensch maken, als mensch geboren worden, zich
 in een menschelijke gedaante incarneren. 2., *en*
dan ook အနာဂါ *als een mensch, menschelijk zijn,*
van een beest, dat een mensch verstaat, doet wat
een mensch wil dat het doen zal, zooals een goed
afgerigt paard. အနာဂါ *sevenmaal mensch*
worden. — အနာဂါ အနာဂါ *of အနာဂါ* *ook*
wel အနာဂါ *menschwording, incarnatie. အနာဂါ*
အနာဂါ *de incarnatie van een vijandelijk wezen.*
 အနာဂါ *zva. အနာဂါ*
 အနာဂါ အနာဂါ *enz.,* *zie အနာဂါ*
 အနာဂါ အနာဂါ *enz.,* *zie အနာဂါ*
 အနာဂါ *kn. geheel ledig, zooals een geheel ledi-*
ge kamer; ook naam van een zeewier (vrg. အနာ
ဂါ).
 အနာဂါ *en အနာဂါ* *kn. met alle attentie, nauw-*
keurig, zoodat men op alle bijzonderheden let, bv.
bij een onderzoek; ook met alle attentie iets doen,
bv. schrijven, zoodat men geheel zijn aandacht er
bij bepaalt.
 အနာဂါ *kn. ordeloos verspreid liggen. အနာဂါ*
overal ordeloos verspreid.
 အနာဂါ *of အနာဂါ* *kn. met lange haren, niet*
gekort of geschoren, van het hoofdhaar van een
mensch en van de staart van een beest, bv. van
een paard (vrg. အနာဂါ en အနာဂါ). အနာဂါ
 အနာဂါ *een santri met lange haren, die zich het*
haar niet scheren laat, voor een santri die niet
leeft zooals hij leven moest. ဂေၤတၢ် *zva.*
ဂေၤတၢ်
 အနာဂါ *kn. naam van den bloem van de wilde*
tjampaka, van een batiksel, en van een muziek.
 အနာဂါ *kn. het misleid of bedrogen zijn. —*
အနာဂါ *iemand misleiden,*
 door misleiding, bedrog of verraad er in laten
 loopen (vrg. အနာဂါ). — အနာဂါ
 het misleiden, misleiding, enz.
 အနာဂါ *kn. klanknabootsend woord voor een plots-*

voorover doen storten; *fig.* in het ongluk doen storten, ten val brengen (*erg. အတုတုတု*).

အပျက် *zie bij အပျက်*

အပျက် KN. vervaarlijk groot.

အပျက် KN. een beentje uit den kop van een kooftoek, of van een anderen visch met een platachtige kop, dat eenigzins een menschelijke gedaante heeft, *en dat Jav. meisjes als een bruid aankleeden en er dan als een pop med spelen; vandaar ook zva. မပျက်ပျက်* (*erg. မပျက်ပျက်* *en မပျက်*). Zoo ook *ဂုဏ်ဂုဏ်*

အပျက် KN., အပျက် KD., toovergebed, gepreveld tooverformulier (*Skr. djapa en djapa*, gebeden, tooverformulieren, spreuken uit de heilige Schriften of namen van de godheid prevlend. *Vrg. အပျက် II., မပျက်* *en မပျက်*). Zoo ook in de samenstellingen *အပျက်ပျက်*, *အပျက်ပျက်* *en မပျက်ပျက်*. — *အပျက်* over iemand of iets, zooals een geneesmiddel, zulk een toovergebed uitspreken of prevelen.

အပျက် KD., *zie အပျက်*

အပျက် of အပျက် KN. naam van een klein vergiftig vischje of ander waterdiertje. J.

အပျက် *zie အပျက်*

အပျက် KW. *zva. အပျက်*

အပျက် KN. Japan, Japansch (*erg. အပျက်*). *အပျက်* Japansche kip met fijne lange veeren (*erg. အပျက်*).

အပျက် *Ml.* Japan, Japansch (*erg. အပျက်*). *အပျက်* *zva. အပျက်*

အပျက် KN. *zva. မပျက်* *zie မပျက်*

အပျက် of အပျက် KN., အပျက် KD., naam van een regentschap op Java.

အပျက် KN.; အပျက်ပျက် *အပျက်* *en မပျက်* overeind staan of staande, van vele haartjes, vezels, eindjes van bindsels; ruig, met uitstekende rafels.

အပျက် *en အပျက်* *zie မပျက်*

အပျက် KN. het geluid van een steek in iets, zooals van een piek in een pisangstam, *zva. မပျက်*, *maar harder*. — *အပျက်* zulk een geluid geven.

အပျက် *အပျက်* *en အပျက်* KN.; *အပျက်* *enz.* N., *အပျက်* K, *အပျက်* K1., iets krijgen,

nemen; *iets dat kort bij is*, halen; *iets wegnemen* (*erg. အပျက်* *en အပျက်*). *အပျက်* KN. ontputselen en weggapen (*een regtsterm*). — *အပျက်* *enz., mv.* — *အပျက်* *enz.*, voor iemand iets krijgen, nemen of halen.

အပျက် KN. tang, vuurtang of nijptang (*erg. အပျက်* *en အပျက်*). — *အပျက်* *zva. အပျက်* iets met een tang of nijper vatten of vasthouden. — *အပျက်* *meervoud*.

အပျက် KN.; *အပျက်* met het eene einde naar boven geslagen, opgewipt staan, losgesprongen zijn of uitspringen (*erg. အပျက်* *en အပျက်*). *အပျက်* van zijn plaats springen of wippen, *zoodat het verkeerd zit, staat of hangt*; uit het lid gaan, *bv. van een arm of been*.

အပျက် KN. tang. J. (*erg. အပျက်*). — *အပျက်* iets klemmen, inklemmen, tusschenklemmen, *bv. tusschen de beenen* (*erg. အပျက်* *အပျက်* *en အပျက်*). — *အပျက်* geklemd raken. — *အပျက်* het klemmen.

အပျက် *အပျက်* *enz.*, *zie အပျက်*

အပျက် KN. naam van een platten soetwater-visch.

အပျက် KN.; *အပျက်* slagknip. — *အပျက်* op- of openslaan, op- of openspringen, *zooals door middel van een veer*. — *အပျက်* val, knip (*erg. အပျက်*). *အပျက်* muize- of ratteval. *အပျက်* een valdeur, deur met een op- en neêrslaand blad. *အပျက်* een hoofddoek zóo opgemaakt, dat de punten van achteren breed neêrhangen en een driehoek vormen, die bij het gaan als een klep op- en neêrgaat, *zooals de pandji's en boogschutters van den Vorst in hun dienstkleeding en de dragers van de insigniën van den Kroonprins dien dragen*.

အပျက် KN.; *အပျက်* van schrik opvliegen (*bv. van een kip*); hevig ontstellen (*erg. အပျက်*); *ook, volgens J.*, knakken *zoodat een gedeelte overhangt* (*erg. အပျက်*). — *အပျက်* iets zóo knakken. J.

အပျက် KN.; *အပျက်* openbarsten, doorknakken, openspringen (*erg. အပျက်*).

အပျက် KN. het uitgestrekt zijja van de armen (*erg. အပျက်* *အပျက်* *en အပျက်*). — *အပျက်* met uitgestrekte armen liggen of staan.

ἰνδία KN. opgestoken, van de ooren, zooals van een paard (vrg. ἰνδία). — ἀντιἰνδία de ooren opsteken. — ἀντιἰνδίαθηκον de ooren overeind zetten. ἀντιἰνδίαθηκον steele ooren zetten, voor zich boos maken of kittelloorig zijn, ook van een mensch (vrg. bij ἰνδία).

ἰνδία of ἰνδία KN.; ἀντιἰνδία of ἀντιἰνδία ἔργον ergens dood of als dood uitgestrekt liggen, van een lijk of iets dergelijks van grootte.

ἰνδία zva. ἰνδία Japan, Japansch.

ἰνδία of ἰνδία KN. een groote koperen ketel of pan (vrg. ἰνδία).

ἰνδία KW. ἰνδία en wel eig. hetzelfde als ἰνδία ἰνδία naam van een land van Wrekodára.

ἰνδία zie ἰνδία

ἰνδία KW. zva. ἰνδία en ἀνδία (volgens G. met een touw binden; ten onder brengen, overmeesteren; ook zva. ἰνδία). ἰνδία om strijd met elkander kampen. — ἰνδία KN. het onderspit delven, overwonnen worden; ook verongelukken.

ἰνδία KN. paar of koppel, van twee of meer, die goed bij elkander voegen; gade, egade, wedergade, wederhelt; paren met iemand, goed bij een ander voegen, zooals van man en vrouw, ook van een min bij een kind (misschien voor ἰνδία van ἰνδία vrg. ἰνδία). ἰνδία ἰνδία ἰνδία (of ἰνδία ἰνδία) bevonden worden niet goed bij elkander te voegen. ἰνδία een paar of koppel. ἰνδία elk een paar. — ἀντιἰνδία zich met een ander paren, verbinden. — ἀντιἰνδία ἰνδία iemand als egá paren, in den echt vereenigen, met een ander; laten paren; tot een koppel of stel vereenigen met iets anders of met andere. — ἰνδία zva. ἰνδία G. — ἰνδία of ἰνδία bij paren; te zamen, man en vrouw zamen. ἰνδία ἰνδία twee echtelingen. Zoo ook ἰνδία ἰνδία.

ἰνδία KN. niet behoorlijk gedekt, zoodat bloot is wat bedekt behoorde te zijn, bv. zoo liggen te slapen. — ἀντιἰνδία zva. ἀντιἰνδία ἰνδία

ἰνδία of ἰνδία KN. de klank van een schelle stem, van een man. ἰνδία of ἰνδία met een

schelle stem, bv. om hulp roepen (vrg. ἰνδία). ἰνδία zie ἰνδία

ἰνδία KN. ontdekking. — ἀντιἰνδία of ἀντιἰνδία iets dat niet bekend moest zijn, ontdekken, openbaren, verraden, zooals tranen, die verraden wat er in het gemoed omgaat; iets afluisteren. ἀντιἰνδία ontdek worden; te zien, zichtbaar zijn. — ἀντιἰνδία maken dat iets ontdekt wordt.

ἰνδία KN. het geluid van een gewerschot of iets dergelijks (vrg. ἰνδία). — ἰνδία ploffen, zooals buskruid dat ontploft.

ἰνδία, gemeen woord voor sterven, kreperen, van een beest (vrg. ἰνδία en ἰνδία).

ἰνδία KN. zva. ἰνδία en ἰνδία — ἀντιἰνδία iets uittrekken, uitrukken, lostrekken, losrukken (vrg. ἀντιἰνδία).

ἰνδία KN. uitkomen, naar buiten komen, bv. van iemand die de deur van het huis uitkomt.

ἰνδία N. zva. ἰνδία — ἀντιἰνδία paren, van beesten; en plat woord zva. ἰνδία

ἰνδία KN. zva. ἰνδία van een weg, stomp of blind loopen. — ἀντιἰνδία af, ten einde zijn, van een werk (vrg. ἰνδία).

ἰνδία KN. slordig, met niet net aan het lichaam sluitende kleëren, gekleed zijn.

ἰνδία KN.; ἀντιἰνδία maar onbeweeglijk zitten, zonder iets uit te voeren (vrg. ἀντιἰνδία).

ἰνδία KN. 1. naam van de aloë of een soort van aloë, en van de daarvan komende gom, die tot medicijn gebruikt wordt. 2. een plaatje van goud, zilver, hoorn of iets anders, in den knop van een oorkrab, daar het rosetje van juwelen op vastgemaakt wordt. ἰνδία een oorkrab met een djádám.

ἰνδία KN. een eerste baas, bv. van een vechthaan; ook een eerste baas in zijn vak of in kunde, ook onder de roovers; de voornaamste of rijkste, van een plaats.

ἰνδία KN. de plaats, waar het spoor van iets, dat men opspoort, of van roovers, die men naspoort, ten einde loopt; de persoon, dien men bij het nasporen van gestolen goed eindelijk vindt als den-

zie beneden. — ἀντιμα overwinnen. — ἀντιμα
ματινῶν iemand doen overwinnen; overwin-
naar verklaren. — ἑκμα of ἄματιν zie ἑκ
ματιν — ἑκματιν zie boven.

Ἰνδία KN. naam van één van de twee omheinde
Waringinboomen op de aloen-aloen te Soerakarta
(*arg.* ἡδωῖα bij ἡδωῖα).

Ἰνδία eig. van den jongsten zoon van Batāra
Ēndrā (Skr. Djajanta, Indra's zoon, met het
deminutief of verkleinend aanhechtel ka. PK.).

Ἰνδία Ar. زيارت, zijārat, KN. bezoek, bede-
vaart, vooral naar een heilige plaats (*arg.* ἰν-
δία); een bezoek gaan brengen, *bv.* bij een hei-
lig graf, ook wel bij een bejaard of aanzienlijk
bloedverwant, die wat veraf woont.

Ἰνδία zie bij ἡδωῖα

Ἰνδία zie ἑκματιν

Ἰνδία eigennaam van Sindoe-rēdjā (Skr. Djaja-
dratha).

Ἰνδία of ἑκματιν KN. dwang, geweld (*arg.* ἰ-
νδία en ἡδωῖα). — ἰνδία or ἀντι-
ματιν iemand dwingen, geweld aandoen, noodza-
ken, verplichten; verkrachten. — ἰνδία or
ἰνδία het dwingen, enz.

Ἰνδία KN. naam van een plant en van den
wortel daarvan, die als thee afgetrokken en ge-
dronken wordt. De bladen van de plant worden
wel ἰνδία genoemd, omdat ze iets van de
vorm van sprinkhanen hebben. J.

Ἰνδία zie bij ἡδωῖα

Ἰνδία KW. overwinnen of sterven! een krijgsge-
schrei (ἡδωῖα).

Ἰνδία eign. van een Vorst van Kēdiri. ἰνδία
ἰνδία naam van een boek met voorspellingen,
dat aan dien Vorst wordt toegeschreven.

Ἰνδία zie bij ἡδωῖα

Ἰνδία zie bij ἡδωῖα

Ἰνδία zie bij ἡδωῖα

Ἰνδία zie bij ἡδωῖα

Ἰνδία or ἡδωῖα zie bij ἡδωῖα

Ἰνδία or ἡδωῖα zie bij ἡδωῖα

Ἰνδία or ἡδωῖα zie bij ἡδωῖα

Ἰνδία or ἡδωῖα 1. KN. uurglas, uurwerk, horo-
logie (*arg.* ἡδωῖα en ἡδωῖα); uur. 2.
KW. een waterpot. G. (Pers. جام, djām, glas;

ook kop, beker, kom. ἡδωῖα een zandlooper.
ἡδωῖα mijn horologie. ἡδωῖα twee uren. ἡ
ἡδωῖα om twee uur. ἡδωῖα een
kwartiersuur. ἡδωῖα hoe laat? — ἡδωῖα
uurwerk, horologie. J.

Ἰνδία of ἡδωῖα zie ἡδωῖα — ἡδωῖα door
een daemon bezield, met bovennatuurlijke begaafd-
heden

ἡδωῖα or ἡδωῖα en ἡδωῖα or ἡδωῖα zie
ἡδωῖα

ἡδωῖα KN., ἡδωῖα KD., ἡδωῖα KI., inwendig
geneesmiddel (*arg.* ἡδωῖα). ἡδωῖα in-
en uitwendige geneesmiddels. — ἡδωῖα
ἡδωῖα medicineren, medicijnen gebruiken. — ἡδωῖα
ἡδωῖα iemand of een beest een geneesmiddel ge-
ven of toedienen. — ἡδωῖα iets
tot inwendig geneesmiddel aanwenden.

ἡδωῖα Ar. جمع, djām', gemeenschap van een man
met een vrouw (*arg.* ἡδωῖα). — ἡδωῖα ge-
meenschap hebben met een vrouw; inzonderheid
een anders vrouw (*arg.* ἡδωῖα). — ἡδωῖα
ἡδωῖα mv. — ἡδωῖα een vrouw om gemeen-
schap meê te hebben, gemeene bijzit of ligt vrouw-
mensch.

ἡδωῖα KN. uitstekend knap en bekwaam.

ἡδωῖα gew. ἡδωῖα Ar. الجمعة, djoem-
'at of djoem'ā, KN. de dag der samenkomst
van de gemeente in de moskeën, Vrijdag. ἡδωῖα
ἡδωῖα op Vrijdag. — ἡδωῖα of ἡδωῖα
ἡδωῖα de gemeenschappelijke godsdienst op
Vrijdag bijwonen, den Vrijdag houden.

ἡδωῖα KN. tijdvak, tijdperk, eeuw; het bestaan van
iemand of iets in de tijd, tijdelijk bestaan (Ar.

زمان, zamān, tijd, tijdvak, tijdperk. *Arg.* ἡδωῖα
ἡδωῖα. ἡδωῖα de oude tijd. ἡδωῖα de
tegenwoordige tijd. ἡδωῖα in welke tijd.
ἡδωῖα de Engelsche tijd, de tijd van
de Engelschen. ἡδωῖα in dezelfde tijd le-
ven met iemand. ἡδωῖα
ἡδωῖα zoo lang als dit Awen bestaat. ἡδωῖα
ἡδωῖα iemand die daar niet thuis be-
hoort. ἡδωῖα mijn eigen vaderland, het
land daar ik thuis behoort. ἡδωῖα
ἡδωῖα mijn staten en die van uw Vorst zijn

zoo gelegen, dat het wonder zou wezen indien wij geschil kregen. *ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος* ik ben met het bestaau er van onbekend; ik weet er niets van. *ἄνθρωπος ἄνθρωπος* ienand van wien men niet weet waar hij thuis behoort. *ἄνθρωπος* (of *ἄνθρωπος*) *ἄνθρωπος* nonsens, onzin. *ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος* (of *ἄνθρωπος*) spr.

ἄνθρωπος en verk. *ἄνθρωπος* I. KW. zva. *ἄνθρωπος* — 2. *ἄνθρωπος* KD. van *ἄνθρωπος* (Vrg. *ἄνθρωπος*).

ἄνθρωπος KW. en KN. zva. *ἄνθρωπος* en *ἄνθρωπος* (vrg. *ἄνθρωπος*). *ἄνθρωπος* uit het lucht-ruim, bv. een stem hooren.

ἄνθρωπος KW. zva. *ἄνθρωπος* *ἄνθρωπος* *ἄνθρωπος* spr.

ἄνθρωπος KN. paddestoel, kampernoelje; zwam, zwammig gewas; en schimmel. *ἄνθρωπος* (of *ἄνθρωπος*) spons. *ἄνθρωπος* naam van een groote zwamsoort, die tot geneesmiddel gebruikt wordt. *ἄνθρωπος* (paddestoelevorst of olifantpaddestoel) naam van den berg, die volgens de Manik-mājä op den wensch van God Goeroe op het westeinde van Java opschoot en met den top tot in den hemel reikte, maar die, daar zijn zwaarte het eiland deed kantelen, op bevel van Goeroe door de *déxä's* naar het oosten versjowwd wierd. Door de onderweeg afgevallen brokken zijn al de bergen van Java ontstaan: het overschot, de top, is de berg Smèroe. *ἄνθρωπος* *ἄνθρωπος* en *ἄνθρωπος* *ἄνθρωπος* *ἄνθρωπος* spr. — *ἄνθρωπος* schimmelen; beschimmelen; beschimmeld.

ἄνθρωπος of *ἄνθρωπος* en *ἄνθρωπος* KW. zva. *ἄνθρωπος* (vrg. *ἄνθρωπος*). *ἄνθρωπος* *ἄνθρωπος* *ἄνθρωπος* in staat om zich door oplossing te vereenigen met een djin.

ἄνθρωπος KN.; *ἄνθρωπος* of *ἄνθρωπος* naam van een bontgekleurde giftige slang.

ἄνθρωπος KW. zva. *ἄνθρωπος* (vrg. *ἄνθρωπος*) en *ἄνθρωπος*.

ἄνθρωπος of *ἄνθρωπος* KW. een glazen pot. G. (waarschijnlijk voor *ἄνθρωπος*); KN. een meisjesnaam.

ἄνθρωπος zie *ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος *ἄνθρωπος* en *ἄνθρωπος* KN., *ἄνθρωπος* KD., smaragd (Pers. Ar. zoemoeroed).

ἄνθρωπος zie *ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος zie *ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος zva. *ἄνθρωπος* (volgens G. zva. *ἄνθρωπος*).

ἄνθρωπος ook wel *ἄνθρωπος* KN. algemeen, in de algemeene regel, en dus natuurlijk, te verwachten, wel te verwachten of niet anders te verwachten (Ar.

جمع, *djam'*, meervoud, meervoudig. Vrg. *ἄνθρωπος*). *ἄνθρωπος* het is natuurlijk, het is wel te verwachten. *ἄνθρωπος* of *ἄνθρωπος* in de algemeene regel, naar men verwachten zou of zoo-

als het behoort. *ἄνθρωπος* zva. *ἄνθρωπος* of *ἄνθρωπος* *ἄνθρωπος* *ἄνθρωπος* zva. *ἄνθρωπος* men (of je) behoorde. *ἄνθρωπος* ongemeen. *ἄνθρωπος* *ἄνθρωπος* buitengemeen. — *ἄνθρωπος* in *ἄνθρωπος* en *ἄνθρωπος* *ἄνθρωπος* zva. *ἄνθρωπος* en *ἄνθρωπος* *ἄνθρωπος* — *ἄνθρωπος* verk. van *ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος zie *ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος KN.; *ἄνθρωπος* benaming van een offermaal van *ἄνθρωπος* in den morgen van den dag, waarop een huwelijk gesloten wordt (Ar. *جمع*, *djoemoé'*, coll. mv. van *djam'*, menigte, vergadering; *مخمرع*, *madjmoé'*, vergaderd). — *ἄνθρωπος* dat offermaal geven; tot dat offermaal bij elkander komen. — *ἄνθρωπος* zamenloop van menschen; vergadering van menschen om met elkander te beraadslagen. G.

ἄνθρωπος KN. week en nattig, van wat week en nattig geworden is door vocht, zooals suiker en klei-grond.

ἄνθρωπος Ar. *جمع*, *djim d'*, KN. zva. *ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος KW. zva. *ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος of beter *ἄνθρωπος* KN. naam van het achtste jaar van een windoe (van *ἄνθρωπος*, *جيم*, *djim*, naam van een Arabische letter, en *ἄνθρωπος*).

ἄνθρωπος Ar. *جمادي*, KN. naam van de zesde maand van het Mohammedaansche jaar.

ἄνθρωπος Ar. *جمادي*, naam van de vijfde maand van het Mohammedaansche jaar.

ἄνθρωπος eign. van een Rësi, den vader van Parasoe-rämä (Skr. *Djamadagni*).

ἄνθρωπος KN. talisman, amulet (Ar. *عزيمة*, 'azimat. Vrg. *ἄνθρωπος*).

ἄνθρωπος *ἄνθρωπος* en *ἄνθρωπος* zie *ἄνθρωπος*

schalen. — ἄπομαρτυροῦμαι ἵτις doen omwippen, het evenwigt doen verliezen.

ἄπομαρτυροῦμαι KN.; ἀπομαρτυροῦμαι op een afstand gaan staan om het oog te houden (verg. ἀπομαρτυροῦμαι). — ἀπομαρτυροῦμαι op iemand of een beest op een afstand het oog gaan houden, om toe te zien, waar hij of het heen gaat of blijft.

ἄπομαρτυροῦμαι KN. dof, van een geluid; niet goed of duidelijk hooren of verstaan kunnen (verg. ἀπομαρτυροῦμαι); en een onderlegsel (van garen of een lapje) onder de kēmiri-noten, als men die op elkander zet om geslagen te worden.

ἀπομαρτυροῦμαι KN. 1. het knobbelachtige been tusschen de ooren van een paard. 2. jonge djatibladen. — ἀπομαρτυροῦμαι met jonge djatibladen wrijven om rood te kleuren.

ἄπομαρτυροῦμαι KN., ἄπομαρτυροῦμαι KD., naam van een boom en van de vrucht daarvan, waarvan verschillende soorten, zooals de ἄπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι (Zie ook ἀπομαρτυροῦμαι ἀπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι ἀπομαρτυροῦμαι en ἀπομαρτυροῦμαι Skr. djamboe). — ἄπομαρτυροῦμαι naam van een boom, die op den djamboeboom gelijkt, en waarvan het hout alleen tot brandhout dient; ook zva. ἄπομαρτυροῦμαι

ἄπομαρτυροῦμαι N., ἄπομαρτυροῦμαι K., pinangnoot, betelnoot, arek. ἀπομαρτυροῦμαι pinangboom. ἄπομαρτυροῦμαι naam van een pisangsoort. ἀπομαρτυροῦμαι (of ἄπομαρτυροῦμαι) ἄπομαρτυροῦμαι, als een in twee helften gesnede betelnoot (zoo gelijkt). ἄπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι een verwante gelijk de pinang aan de sirih verwant is. ἀπομαρτυροῦμαι behoort tot de medicinale kruiden.

ἄπομαρτυροῦμαι KN. eenerlei, van eenerlei kleur of soort, gelijkvormig, gelijksoortig, eensluidend, gelijk van gehalte; eentoonig, zonder genoegzame variatie of verscheidenheid, zoodat het vervelend wordt of de keus moeilijk maakt (verg. ἀπομαρτυροῦμαι). ἄπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι steeds eenerlei verhalen. ἄπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι drie eenerlei.

ἄπομαρτυροῦμαι 1. KN. badplaats, plaats om zich te baden, zooals aan de kant van een rivier of een gebouwte bij het huis (verg. ἀπομαρτυροῦμαι); ook afgang aan den oever van een rivier, waar men bij neergaat naar een veer, om zich te baden of om wa-

ter te halen (verg. ἀπομαρτυροῦμαι en ἀπομαρτυροῦμαι).

— 2. KI. van ἄπομαρτυροῦμαι KN. stokoud; volgens G. een bejaard persoon (verg. ἀπομαρτυροῦμαι).

ἄπομαρτυροῦμαι KN.; ἄπομαρτυροῦμαι voor een ander te zien zijn; publiek worden (verg. ἀπομαρτυροῦμαι); bv. ἀπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι — ἄπομαρτυροῦμαι zva. ἄπομαρτυροῦμαι J.

ἄπομαρτυροῦμαι KN., ἄπομαρτυροῦμαι KD., uitgestrekt, ruim, breed, zooals een kamer, huis, tuin, plein, borst of voorhoofd; uitgestrektheid, ruimte (verg. ἀπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι en ἄπομαρτυροῦμαι). ἄπομαρτυροῦμαι de wijde wereld, het heelal. ἄπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι ruim van uitzigt. ἀπομαρτυροῦμαι het niet ruim hebben, in het huishouden. — ἀπομαρτυροῦμαι ἀπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι iets ruim of ruimer maken, verruimen. ἄπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι ik bid dat hem verruimd mag worden zijn graf; een bede voor een overledene, zooals: zacht ruste zijn assche! — ἄπομαρτυροῦμαι een groot aarden bekken, waarin men gew. een kind baadt; ook volgens J. ἄπομαρτυροῦμαι en ἄπομαρτυροῦμαι zva. ἄπομαρτυροῦμαι

ἄπομαρτυροῦμαι KN. vuil, morsig (verg. ἄπομαρτυροῦμαι). — ἀπομαρτυροῦμαι of ἀπομαρτυροῦμαι bemorsen, bevuilen. — ἀπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι iets verontreinigen.

ἄπομαρτυροῦμαι en ἄπομαρτυροῦμαι zva. ἄπομαρτυροῦμαι en ἄπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι zva. ἄπομαρτυροῦμαι ook ἄπομαρτυροῦμαι padi met haartjes, in onderscheiding van ἄπομαρτυροῦμαι

ἄπομαρτυροῦμαι KN. schuilhoekje of verstoppertje spelen. J. (verg. ἄπομαρτυροῦμαι).

ἄπομαρτυροῦμαι KN. het gras, dat tusschen steenen of op een begaue weg uitschiet. G. — ἀπομαρτυροῦμαι vuil, van een plaats, door droog vuil, zooals bladen, spaanders, stroo, enz.; en, door gebrek aan onderhoud, met gras en onkruid begroeid, zooals een tuin of plein (verg. ἄπομαρτυροῦμαι en ἄπομαρτυροῦμαι).

ἄπομαρτυροῦμαι KN.; ἄπομαρτυροῦμαι iets, zooals een doek of kleed, met de handen uitbreiden, uitspannen, en uitgespreid neerleggen, of zva. ἀπομαρτυροῦμαι

ἄπομαρτυροῦμαι KN.; ἀπομαρτυροῦμαι iemand met de volle hand in het haar grijpen of bij het haar pakken of vasthouden; en fig. van het geld van een ander voor zich gebruik maken (verg. ἀπομαρτυροῦμαι ἄπομαρτυροῦμαι en ἄπομαρτυροῦμαι). ἄπομαρτυροῦμαι wederkeerig elkander bij het haar pakken. — ἄπομαρτυροῦμαι

ἕξῃς elkander bij het haar pakken of trekken.
 ἕξῃς KN. kw. zva. ἕξῃς
 ἕξῃς KN. nattig en drassig, van den grond (vgl. ἕξῃς en ἕξῃς). — ἕξῃς of ἕξῃς ἕξῃς nattige, drassige plek of plaats.
 ἕξῃς of ἕξῃς KN. een soort van sikkel of zeis. G.
 ἕξῃς K. of KD. van ἕξῃς ἕξῃς ἕξῃς en ἕξῃς
 ἕξῃς KD., zie ἕξῃς — ἕξῃς ML. zva. ἕξῃς
 ἕξῃς KN. het haar aan de schaamdeelen, de haartjes (worteltjes) aan uijen of knoflook, soms ook wel het haar aan de maïs (vgl. ἕξῃς).
 ἕξῃς zie bij ἕξῃς
 ἕξῃς eign. van de oudste vrouw van Krēsna, dochter van Bagawan Kapi-Djembawan (Skr. Djambawan, een fabelachtige beer, de schoonvader van Krēsna).
 ἕξῃς KN. naam van een grooten riviervisch.
 ἕξῃς KN. kuif, kuifje, zooals van een kip of eend; kuif of vlok haar op het voorhoofd van een overigens kaal hoofd, zooals wel bij oude lieden (vgl. ἕξῃς ἕξῃς en ἕξῃς): ook volgens G. een vederbos. ἕξῃς oude, de oude. ἕξῃς een kip met een kuif.
 ἕξῃς KN. staande kwast, zooals op een muts; kwastje, zooals de punt van een karwaats (vgl. ἕξῃς en ἕξῃς).
 ἕξῃς KN. met een schok opgestuwd of opgestooten; fig. opgeschrikt, met een schok opgevolgen (vgl. ἕξῃς). ἕξῃς telkens door de golven opgesmeten worden, van een schip op zee; telkens een schok krijgen, in een rijtuig over zware steenen. — ἕξῃς met een schok opspringen; opspringen of opvliegen van schrik (vgl. ἕξῃς). ἕξῃς telkens met een wip opspringen.
 ἕξῃς of ἕξῃς KN. maar halfvol, halfleeg, van een kokosnoot of kēmirinoot; fig. maar half zijn geestvermogens hebben, half simpel (vgl. ἕξῃς en ἕξῃς).
 ἕξῃς zie ἕξῃς
 ἕξῃς of ἕξῃς Ar. جملة. djoemla, KN. de som, somma, het geheele bedrag (vgl. ἕξῃς).

ἕξῃς. ἕξῃς zva. ἕξῃς, wat het totaal betreft.
 ἕξῃς zie ἕξῃς
 ἕξῃς KN.; ἕξῃς dik en rond van buik, zooals de buik van een theetel; ook van een dikke ronde buik van een mensch (vgl. ἕξῃς en ἕξῃς).
 ἕξῃς KN. klomp, klonter; en naam van een oliemaat met een dikken buik, gew. van dik leër (vgl. ἕξῃς); ook een dergelijke maat voor zout, gew. van hout. ἕξῃς twee maten olie. — ἕξῃς tot een klomp ineuloopen, zooals van de was bij het bakken; tot één ronde klomp zamenkleven, gew. van twee tangkēpans Javaansche suiker.
 ἕξῃς KN. zijn hoogte bereikt hebben, zoodat het niet verder komt, bv. van iemands kunde of rijkdom, zoodat hij het niet verder brengen kan (vgl. ἕξῃς). ἕξῃς zijn heele leven lang.
 ἕξῃς KN. naam van een v'sch met een dikken buik; dikbuik, bijnaam van een Vorst Marmadi in het boek Ménak, wiens geschiedenis door rondgaande zangers onder het slaan op een tamboerijn bezongen wordt (vgl. ἕξῃς). — ἕξῃς rond en dik, van ieman's buik; en de geschiedenis van Djēmbloeng bezingen.
 ἕξῃς KN. ingezakt, zoodat er een gat of opening in is, van den grond, een overmetseld riool, euz.; een open, niet aangevuld, gat; niet ten volle opbrengen of praesteren, wat het op te brengen of te praesteren heeft, van een land; ontvolkt of niet genoegzaam bezet met volk, van een land, om het te bewerken (vgl. ἕξῃς en ἕξῃς). — ἕξῃς ingezakt zijn; een open gat hebben; niet genoegzaam met volk bezet zijn, van een land; open staan, niet aangezuiverd zijn, van pacht; de wacht open, onbezet, ledig, laten staan. — ἕξῃς open gat of kuil; onbevolkte plaats; het onaangezuiverde van pacht; van onderen opgegraven, het onderste gedeelte (dat goed is om te eten), van obij en kē-télâ (vgl. ἕξῃς).
 ἕξῃς KN. een waterpoel, diepe plas. J. (vgl. ἕξῃς).

ἡ ἑξῆς KN., ἡ ἑξῆς KI., sekreetput, sekreet; ook zinkput (verg. ἡ ἑξῆς).

ἡ ἑξῆς I. zva. ἡ ἑξῆς J. — 2. KN. zva. ἡ ἑξῆς

ἡ ἑξῆς KN.; ἡ ἑξῆς ἡ ἑξῆς met open mond blijven staren, bv. naar een bekoorlijk voorwerp (verg. ἡ ἑξῆς).

ἡ ἑξῆς ongebr.; ἡ ἑξῆς KN. wijde kuip, tobbe of pot, zooals een blauwkuip, badkuip of groote bloempot.

ἡ ἑξῆς KN.; ἡ ἑξῆς iets, zooals een ooglid, den mond, een vestjes zak, met den duim een weinig optrekken of openhouden.

ἡ ἑξῆς KN. naam van een plaats dicht bij Klaten, waar bijzonder veel schildpadden zich ophouden; en een benaming of bijnaam van een omtrek — ἡ ἑξῆς omtrek; en ἡ ἑξῆς een omtrek maken. G. (misschien wel als een boeloes kruipen).

ἡ ἑξῆς KN. een diadeem, gouden, of ook wel zilveren, plaat tot sieraad op het voorhoofd, zooals van een bruid, een danseres aan het hof en vele Wajangpoppen, bv. Gatohkâtjâ, Sombâ en Bâlâ-déwâ; ook de gele puntig uitlopende plekken vóór op den kop van een ἡ ἑξῆς (zie bij ἡ ἑξῆς). ἡ ἑξῆς zva. ἡ ἑξῆς of een djamang in den ruimsten zin van het woord. ἡ ἑξῆς en ἡ ἑξῆς of ἡ ἑξῆς (of ἡ ἑξῆς) met een djamang.

ἡ ἑξῆς zie ἡ ἑξῆς.

ἡ ἑξῆς grondvorm van ἡ ἑξῆς en ἡ ἑξῆς ook, volgens G., verkorting van ἡ ἑξῆς — ἡ ἑξῆς zie bij ἡ ἑξῆς.

ἡ ἑξῆς KN. de plaats waar iets, dat loopt, op uitkomt, ook van een weg en van een vogel, ook volgens G. onmiddellijk, oogenblikkelijk. — ἡ ἑξῆς zie boven. — ἡ ἑξῆς ergens iets opgieten, overheengieten of bijgieten; iemand het tekortkomende bijschieten of voorschieten (verg. ἡ ἑξῆς en ἡ ἑξῆς). — ἡ ἑξῆς iets bijgegoten krijgen; een bijgeschoten voorschot schuldig zijn. — ἡ ἑξῆς iets ergens opgieten, overheengieten of bijgieten. — ἡ ἑξῆς zie ἡ ἑξῆς — ἡ ἑξῆς wat op te gieten is; waar op te gieten is, zooals koffdrik, dat aan de dienstboden gelaten wordt; het bijgegotene; het bijgeschotene; ook aftrap, afstap, aan een ri-

vier of gracht (verg. ἡ ἑξῆς en ἡ ἑξῆς).

ἡ ἑξῆς N., ἡ ἑξῆς K., ἡ ἑξῆς KI., bestemd, bestemd zijn, in gereedheid gehouden worden, gereed staan of liggen, met het oog op iets, tot de een of andere bestemming; zorgen voor iets, dat het in gereedheid is; zorgen voor iemand, zooals voor een ouden vader; een wakend oog houden, de wacht houden; op iets, zooals bevelen, wachten (Skr. djâgrè, waken, wakker of waakzaam zijn, naar Prakrètsche uitspraak als djâga. Verg. ἡ ἑξῆς en ἡ ἑξῆς). ἡ ἑξῆς een wachter of waker. ἡ ἑξῆς de wachter of wachters, de wacht. ἡ ἑξῆς (of ἡ ἑξῆς) ἡ ἑξῆς wat voor den nood bestemd is en in gereedheid gehouden wordt; voorzorg voor den nood; ook volgens G. voorzigtig, op zijn hoede zijn. ἡ ἑξῆς als boodschapper te dienst staan of dienen. ἡ ἑξῆς benaming van beampten bij een regent, die als gandecks dienst doen. ἡ ἑξῆς en ἡ ἑξῆς namen van twee corpsen pradjoerits van den Vorst te Soerakarta, die als hofwacht dienen. ἡ ἑξῆς naam van een goed teeken in het haar van paarden. ἡ ἑξῆς naam van een visch. ἡ ἑξῆς spr. — ἡ ἑξῆς het een en ander in gereedheid brengen, voor het een en ander zorgen; zich gereed houden. — ἡ ἑξῆς ἡ ἑξῆς voor iemand of iets zich gereed houden of beschikbaar stellen; op iemand of iets een waakzaam oog houden; iemand opwachten (aufwarten), te dienst staan, tot zijn dienst gereed staan; voor iets zorgen; iets bewaken, er op passen, zorgen dat er geen schade aan komt. — ἡ ἑξῆς ἡ ἑξῆς iets in gereedheid houden of beschikbaar stellen voor iets; iemand ergens op de wacht zetten; voor iets de toebereidselen maken; voor iemand of iets iets bestemmen; op iets zich gereed of voorbereid houden, er op rekenen. — ἡ ἑξῆς waakzaam; op de wacht, bereid of gereed staan. — ἡ ἑξῆς bewaking; voorzorg. — ἡ ἑξῆς ἡ ἑξῆς en gew. ἡ ἑξῆς of ἡ ἑξῆς wachthuis. ἡ ἑξῆς I. K., zie ἡ ἑξῆς — 2. KW. waar, opregt. G. ἡ ἑξῆς N., ἡ ἑξῆς K., haau. ἡ ἑξῆς kapoen.

Banjoe-mas. — արտառն of անստռն և արտ
 ան of անստն er buiten te houden; met uitzon-
 dering van, uitgezonderd, uitgenomen, behalven,
 tenzij; het eenige is, het eenigste middel is; dan
 moet het wel. տտտողյ անստողյ արտ
 դայիյող of անստողյողյ uitgenomen;
 behalven. անստողյանոյ behalven dat. անս
 անսողյանտնմիտնմիյողյ Het eenige middel
 is, dat we beproeven hen te overreden. անստո
 չդողյանդատելիդողյուդսողյ Het eenige mid-
 del is, dat ik het opdraag aan mijn vrouw. արտ
 տառառանտալյ արտն միտնմիտնադալ
 աւայր behoudens je (of Uw) welmeenen. դտտ
 արտառն er schiet niet anders over dan dat....;
 het eenigste is dat... — անստն միստն շա.
 արտառն և արտան in դտտ միտնադողյու
 միտն միտն շա. դտտտանելյ դտտնմիտն
 անն het eenigste is; alleenlijk. — արտտոտն
 դտտ of միտնտնտողյու և արտողյուտն
 միտող of միտողյուտնմիտողյ iets of iemand
 er buiten houden of laten; buitensluiten, uitslui-
 ten, uitzonderen; iemand uitwerpen, bv. uit zijn
 kaste. — ատտողյ ատողյուտն wat buiten is, bui-
 ten om; uitwendig, bv. uitwendig geneesmiddel;
 ook ատտողյ N., ատտնիյ K., buiten. տտտատողյ
 ան buiten aan de deur. միտողյատողյուտն naar bui-
 tenlands. ատտողյուտն շա. ատտողյուտն
 անտղ KN. verantwoordelijk zijn (Ar. جيبه, djib-
 bah, antwoord; of liever verk. van واجبه, wadjib-
 bah, noodzakelijkheid, pligt. Verg. ատտողյ). —
 անանտղ verpligt, verantwoordelijk, aansprake-
 lijk; verpligt zijn (verg. անանտողյ և անան
 ատղյ). — արտտողյատողյուտն iemand verant-
 woordelijk stellen voor iets.

ատղ KN. tabbaard, ruime en lange japon met wijde
 mouwen, zooals door de priesters gedragen wordt
 (Ar. جبة, droebbah. Verg. անտառողյ).

անտողյ TD. շա. միտողյատողյ volgens anderen
 bestendig. անտողյ միտղ KN. benaming van een meis-
 je van zes of zeven jaar. անտողյ միտողյ benaming
 van een jonge van acht of negen jaar.

ատտողյ շա. դատտողյ
 դատտողյ KN. vloersteen; steenen vloer (verg. դատ
 տողյ). — ատողյմիտողյ iets met steenen vloer-
 ren, bevroeren.

ատտողյ Ar. de ingang van de hel. G. (Ar. بابية;
 zababijah, soldaten van de lijfwacht, trawanten;
 ook benaming van de engelen, die de godloozen in
 de hel werpen.

ատղ Ar. زور; zaboér, de psalmen van David
 (verg. տղյ). անտողյ het boek der psalmen.
 անտող of ատողյ KN.; արտողյուտն of արտողյուտն
 met een breeden rand naar buiten omgebogen, zoo-
 als de tromp van een walddhoorn; breed en omge-
 kruld, van iemands lippen (verg. անտողյ). — ատողյու
 դողյուտն zie boven.

անտողյ TP. շա. անտողյ և արտողյուտողյուտն շա. ար
 տողյուտողյուտն of արտողյուտողյուտողյուտն
 անտողյ KN. de weeke rand om den snoet (դտտողյուտն)
 van een varken en om het achterste gedeelte van
 de schaal van een schildpad; ook het randje van
 de lippen van een mensch (verg. անտողյ և անտողյ
 ատղ).

անտողյ KN.; անտողյուտողյ eig. zich vermaken met in
 het water te plassen (verg. ատողյ); alleen fig. voor
 aan pret en vermaken zich overgeven.

ատողյուտողյուտն
 ատողյուտողյուտողյուտողյ KN. verhard zeeschuim. G.

անտողյուտողյուտողյ KN. klanknabootsend woord voor een knet-
 terend geluid, zooals van een raam, dat snel en
 met kracht wordt opgeschoven. — ատողյուտողյուտողյուտողյ
 zulk een geluid geven; knetteren, van een donder-
 slag. — ատողյուտողյուտողյուտողյ om den rand omgekruld
 en met splinters, zooals van de uitgelopen hoeven
 van een paard en van de afgestompte punt van
 een pijl, of van het eind van een lat daar met
 een hamer sterk op geslagen is.

ատողյուտողյ of ատողյուտողյուտողյ KN. een jonge, nog klei-
 ne lélévisch (verg. ատողյ). — արտողյուտողյուտողյ
 een lip zetten, een ontevreden gezigt zetten (verg. անտողյ
 ատղ և ատողյուտողյ)

ատողյուտողյ KN. plat en breed uitstaande rand of lip,
 bv. aan de schaal van een schildpad of de onder-
 lip van sommige visschen; spits vooruitstaande,
 van de lippen van een mensch; ook de rafelrand
 van een doek (verg. անտողյ); և շա. ատողյուտողյ
 և ատողյուտողյուտողյուտողյ — արտողյուտողյուտողյ
 een platte breede lip vormen.

ատողյուտողյ KN.; արտողյուտողյ շա. արտողյուտողյ
 դատողյուտողյ KN. het haar om den bek van een beesf.

— *անդրադարձ* lang over de lip heehang- en, *van knevels*; met lange en dunne uitstaande haren, *van bakkebaarden*.

ԲԱԿՆ ԵՆ. een voorname vrouwelijke bediende. G.

ԲԱԲԱՆ (Djábá-raïd), *eign. van den engel Gabriël (Ar. djabrâïl)*.

ԲԱԿՆԱՆ ԵՆ. *ԲԱԿՆԱՆ* KN. trotsch, hoogmoedig (*Ar. djabrijah*, trots, hoogmoed. *Vrg. անդր II.*)

ԲԱԿԱՆ ԵՆ. *ԲԱԿԱՆ* KN. dicht opéén gedrongen, *br. van menschen, zoodat het er vol van is*; vol of be- kneld, *van het hart (vrg. անանայ ԲԱՆԱՆ ԵՆ ԲԱԿԱՆ)*.

ԲԱԿԱՆՆԱՆ *vza. ԲԱԿԱՆՆԱՆ*

ԲԱԿԱՆՆԱՆ *zie ԲԱԿԱՆՆԱՆ*

ԲԱԿԱՆԱՆ ԵՆ. *ԲԱԿԱՆԱՆ* *Ar. Pers. zabâd, civet, mus- kus (vrg. դառնանայ ԵՆ ԲԱԿԱՆԱՆ)*. *ԲԱԿԱՆԱՆ* ԵՆ. welriekende, geurige olie of balsem, *vooral met muskusgeur*. — *անանանայ* met welriekende olie of balsem parferieren of balsemen. — *ԲԱԿԱՆՆԱՆ* ԵՆ. of *ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆ* parfuum.

ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆ *vza. ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆ*

ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆ *vza. ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆ*

ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆ *naam van een oorlogswapen in den ouden tijd.*

ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆ ԵՆ. *ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆ* KN. het uitgetrokken worden, *bv. van een dolk*. — *անանանայ* KN., *անանանայ* TP., *iets, zooals een dolk, uittrekken; iets met kracht uithalen of uitrukken; het anker ligten of ophalen (vrg. ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆՆԱՆ ԵՆ ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆ I, ԲԱԿԱՆԱՆ ԵՆ ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆ)*.

ԲԱԿԱՆԱՆ KN. de uitgang van iets, daar het op uit- komt of in uitloopt; zijn uitgang hebben; te voor- schijn komen uit een opening; en zoo ook *անանանայ* (vrg. *անանանայ ԲԱԿԱՆԱՆ ԵՆ ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆ*).

ԲԱԿԱՆԱՆՆԱՆ ԵՆ. *անանանայ* *vza. ԲԱԿԱՆԱՆ ԵՆ անանանայ*

ԲԱԿԱՆԱՆ KN.; *անանանայ* een plat woord voor *անանանայ անանանայ անանանայ անանանայ* spr.

ԲԱԿԱՆԱՆ KN.; *անանանայ* I. KN. *iets, dat iemand toekomt, maar dat een ander in bezit heeft, te- rugvragen of terugvorderen*. 2. TP. *aardvruchten uit den grond halen, rooijen*. — *անանանայ* mv.

ԲԱԿԱՆԱՆ KN. *vza. ԲԱԿԱՆԱՆ* *fig. daar iets op uit- komt of uitloopt; bij slot. դառնանանանայ ԲԱԿԱՆԱՆ*

er komt niets van. — *անանանայ* ergens uitko- men, doorheenkomen; de deur van zijn huis uitko- men. — *անանանայ* *iets ergens doen uitko- men; iets tot een einde brengen*.

ԲԱԿԱՆԱՆ KN. uit elkander geraken; los en nit elk- ander scheuren. — *անանանայ* *iets los en nit elkander scheuren; uitbreken, bv. uit een ge- vangenis (vrg. անանանայ)*. — *անանանայ* *iets uit elkander doen scheuren*.

ԲԱԿԱՆԱՆ *Ar. begraven. G. (Ar. zibaloe, wat een mier of klein beest in den bek draagt)*.

ԲԱԿԱՆԱՆ *zie ԲԱԿԱՆԱՆ*

ԲԱԿԱՆԱՆ KN. dik, vet, *van een buffel, paard, enz. J. (vrg. անանանայ ԲԱԿԱՆԱՆ ԵՆ ԲԱԿԱՆԱՆ)*.

ԲԱԿԱՆԱՆ KN. klanknabootsend woord voor een ge- luid, *zooals van een zweepsflag: klets! een klets of slag met een zweep of rotting; een slag dat het kletst (vrg. ԲԱԿԱՆԱՆ)*. — *ԲԱԿԱՆԱՆԱՆ* *klets of slag, zooals met een zweep; bv. անանանայ ԲԱԿԱՆԱՆԱՆ* drie kletsen.

ԲԱԿԱՆԱՆԱՆ KN, klanknabootsend woord van het ge- luid van iets dat barst, uiteenspringt of openbarst (*vrg. ԲԱԿԱՆԱՆ*); benauwd, verlegen. G. — *անանանայ* barsten, openbarsten, openspringen (*vrg. անանանայ*); inzakken, *van den grond als men er op stapt, en van een brug*.

ԲԱԿԱՆԱՆ KN. volkomen of treffend van gelijkenis (*vrg. անանանայ*). — *անանանայ* op iemand of iets volkomen of treffend gelijken (*vrg. անանանայ*).

ԲԱԿԱՆԱՆ KN.; *անանանայ* happen, met den muil happen, *bv. van een krokodil (vrg. անանանայ ԲԱԿԱՆԱՆ)*; een plat woord voor *անանանայ*, *van een mensch*.

ԲԱԿԱՆԱՆ KN.; *անանանայ* *wijd of waagwijd open- staan, bv. van een deur (vrg. անանանայ ԵՆ անանանայ)*. — *անանանայ* *iets wijd of waagwijd openzetten of openlaten staan*.

ԲԱԿԱՆԱՆ (*djâbloég*) KN. klanknabootsend woord van het geluid van den val van iets, *zooals een kokosnoot, op een zachten grond; ook barsten, uitbarsten, zooals iets dat door hitte barst*.

ԲԱԿԱՆԱՆ KN. modder, weeke modder; modderig, *bv. van een weg (vrg. անանանայ ԵՆ անանանայ)*. — *ԲԱԿԱՆԱՆ* modderpoel, modderige plek op een weg; *fig. voor անանանայ* — *անանանայ*

met den kop tegen dien van een ander bonzen, van een buffel; ook, naar het schijnt, van andere harde voorwerpen. J. (ကုတ်တု).

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ KN. maar zwijgen, geen stom woord spreken (verg. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ ကုတ်တု en အိန္ဒိယ).

ကုတ်တု KN.; အိန္ဒိယကုတ်တု KN. ergens maar lui bijzitten, geen hand met uitsteken; bij een gesprek geen woord meespreken, als een stomme er bij zitten (verg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယကုတ်တု een hoop vormen, op een hoop liggen, zooals van aarde, vuil linnen en bladen (verg. အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ). — အိန္ဒိယ hoop. Ook အိန္ဒိယ hoop van aarde, zooals een mierenhoop of molshoop.

အိန္ဒိယ KN. een vogelknip (verg. အိန္ဒိယ); volgens G. een vogellokker (verg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. een oude, zeer groote, rijpe en reeds drooge pinanguoot. အိန္ဒိယ spr. een oude vrijer (verg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ zie အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KN. nog ongehuwd, als ze reeds lang huwbaar is, van een meisje. J.; volgens G. oude vrijer of vrijster (verg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. de volle uitgestrektheid van iets dat zich in de breedte uitstrekt, zooals van de uitgeslagen vleugels van een vogel en een breeden rand van een hoed (verg. အိန္ဒိယ). — အိန္ဒိယ zich in de volle breedte uitstrekken; zich met de armen en beenen uitstrekken, zijn armen en beenen regts en links uitstrekken (verg. အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ vlak uitgestrekt of uitgebreid, van een hand; van het lijf uitgeslagen of uitgestrekt, van de vleugels van een vogel of de armen van een mensch, maar niet in de volle breedte; ook bijna vlak, weinig hellend, van een dak (verg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ zie bij အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ breed uitstaan, zooals een vol ontloken groote bloem en van iemands kleeding; wild als een ragebol uitstaan, van iemands hoofdhaar.

အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ een nog heel jonge en kleine lélévich, kleiner dan အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ een klein kindje, benaming van een kindje totdat het veertig dagen oud is.

အိန္ဒိယ KN., အိန္ဒိယ KN., een donkerbruine hars of lak; zie bij အိန္ဒိယ (verg. အိန္ဒိယ). အိန္ဒိယ iets, zooals gebroken vaatwerk, met အိန္ဒိယ lijmen, aaneenlijmen; iets, zooals ijzer, met အိန္ဒိယ bestrijken of lakken (verg. အိန္ဒိယ). အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ spr., iemand zijn verlakken, zijn verlakt worden (verg. အိန္ဒိယ). — အိန္ဒိယ naam van een struikachtig plantje met eenigzins welriekende bloemen. J.

အိန္ဒိယ zva. အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KN. een kwast of pruikje garen in de plaats van een lemmer op de punt van een laus; een pompon op een sjakoo; een lans, die bij het steekspel gebruikt wordt (verg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. zva. အိန္ဒိယ als betiteling van een jong geestelijke (verg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ gemeenzaame omgang, gemeenzaamen omgang hebben met een soort van menschen, bv. met Javanen, Europeanen, vrouwen, enz. (verg. အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. kokertje met een platten bodem van bamboe, metaal of aardewerk, om in te meten of er uit te drinken; in zamenst. met een telwoord, één of meer rolletje, bv. van dubbeltjes, patroon, van buskruid. — အိန္ဒိယ rolletje, bv. van dubbeltjes; patroon, van een schot buskruid; bij rolletjes, bij patronen; ook volgens J. wijde mand, waarin bij feestelijke gelegenheden de rijst opgedaan wordt, of ook een gevlochten rand of ring, die om de rijst heen gezet wordt, als die maar op een အိန္ဒိယ wordt opgedaan; en een raud of ring op een vollen ketel kokende suiker, om het overkoken te beletten.

အိန္ဒိယ KW. zva. အိန္ဒိယ ook benaming van een soort van boelâ's (Skr. dja!â, zamengeklonterd en verward haar; het haar zooals het gevlochten en gedragen wordt door God Siwa en kluizenaars; lang haar, nu eens zamengeklonterd en over het hoofd geslagen, zoodat het als een horen over het voorhoofd uitsteekt, dan eens los en achteloos over nek en schouders vallende). အိန္ဒိယ eign. van een boelâ-vorst. အိန္ဒိယ zie boven.

դատողութիւն het hoofd opsteken, in de hoogte steken, *bv. van schrik, verwondering, tot moedbetoon, enz.*

դատողութիւն KN.; աղիւտողութիւն, het hoofd buigen en over iets heen kijken; (*verg. աղիւտող*); zitten, *van een houd; een gemeen woord van een mensch.* — աղիւտողութիւն, ook աղիւտողութիւն den hals uitstrekken, *bv. van een vogel, of als men naar iets zien wil.*

էնկ. *van անկող* — աղիւտող, met de knie een stoot geven,

դէտոս KN. passer (*verg. անոս*); voorspelling van tijdperken of bepaalde tijden en van hetgeen daarin gebeuren zal; vooruitberekening, *zoovals van een sterrewichelaar.* — աղիւտող, met den passer passen, afpassen, afmeten; *iets* vooruitberekenen, voorspellen.

անոս, ook անոս KN. stap, schrede, pas, *grooter dan անոսող* (*verg. անոս*). — աղիւտող, een stap doen; naar *iets* een stap doen, *fig. zva. առոս* of *աղիւտող* — *աղիւտող* stappen; daarheen stappen; *een deur* in- of uitstappen. *աղիւտող* անոս, stap voor stap gaan; met groote stappen daarheen gaan, *fig. naar* groote dingen streven.

անոս KN. 1. onvolwassen, nog niet rijp zijn. G. — 2. anker van een vaartuig; ook volgens G. touw daar een vaartuig aan vast gelegd wordt. *անոս* անոս het anker laten vallen (*verg. առոս*, II., 8.). — *անոս* iemand, die al een anderen naam voert, bij zijn kindernaam noemen.

էնոս KW. en KI. heengaan, weggaan, vertrekken, *zva. անոսող* en *աղիւտող* ook wel *zva. անոս* in *Kramâ* voor zich verwijderden uit de tegenwoordigheid van een hoog persoon.

էնոս KN. knoest van hout; knoestig van hout, *waarvan de draad niet gelijk loopt, zoovals wortelhout; knoestig van een sterk gespierden kerel.*

աղիւտող KN.; աղիւտող in duigen vallen; instorten, omvervallen, *zoovals een kaartenhuisje* (*verg. աղիւտող* en *աղիւտող*). *աղիւտող* deftig, trotsch. G.

աղիւտող KN. op het hoofd staan. *աղիւտող* regt overeind op het hoofd staan. *աղիւտող* met hangende beenen op het hoofd staan. — *աղիւտող* aanhoudend op het hoofd gaan staan en weêr opstaan; buitelen, duikelen, kopje over spelen (*verg. աղիւտող*). — *աղիւտող* op het hoofd gaan

staan. *աղիւտող* *zva. դատողութիւն* և *աղիւտող* KN. een soort van krekkel, die de Javanen onder het aangaan van weddenschappen tegen elk-ander laten vechten (*verg. անոս*). *աղիւտող* huiskrekkel, een kleine *աղիւտող* die zich in de huizen in spleten ophoudt.

էնոսող KN. gerimpeld, vol rimpels (*verg. աղիւտող* և *անոսող* en *անոսող*). *անոսող* overal met rimpels, *bv. van het aangezicht van een kind dat zich boos maakt.* — *անոսող* rimpelen.

անոսող KN. het opschrikken, opspringen of opvliegen. — *անոսող* opschrikken, opspringen, opvliegen, *bv. in den slaap of van onverwacht iets te hooren* (*minder erg dan աղիւտող* of *անոսող* *Verg. անոսող*).

աղիւտող 1. KW. *zva. անոսող* ook wel als KI. gebruikt. 2. KN., *աղիւտող* of *անոսող* en *անոսող* KI., kam, haarkam of kam in het haar. *անոսող* անոսող of *անոսող* en *անոսող* kammen; zich kammen. *անոսող* met een kam in het haar. — *անոսող* աղիւտող of *անոսող* iemand het haar kammen of uitkammen. *աղիւտող* (of *աղիւտող*) *անոսող* kammer of kamster; kapper of kapster (*verg. աղիւտող* en *աղիւտող*).

աղիւտող KN.; աղիւտող, met het achterste achteruit stooten.

դէտոսող KN. met het eene einde opgewipt (*verg. աղիւտող*). — *աղիւտող* iets opwippen door drukking op de eene zijde, zoodat de andere in de hoogte rijst.

դէտոսող moet volgens J. *zva. անոսող* be- teekenen en in den Oosthoek thuis behooren.

աղիւտող TD. *zva. աղիւտող*

էնոսող *zva. դէտոսող*

աղիւտող en *անոսող* KN. met het hoofd of den top naar beneden gekeerd; zóo op den grond vallen; steil naar beneden, *van een berghelling of pad* (*verg. աղիւտող*). — *անոսող* met het hoofd voorover naar beneden vallen. — *անոսող* iemand met het hoofd voorover naar den grond trekken; *iets, zoovals een kan*, met het boveuste naar beneden keeren.

դէտոսող *zie դէտոսող*

դէտոսող KN. naam van een boom, die een ron-

de bruine stinkende vrucht draagt, een soort van kastanje (vrg. Երկրորդ en Երկրորդ).

Երկրորդ KN.; անբերան Երկրորդ een mispas maken zoodat men struikelt. — անբերան Երկրորդ of անբերան Երկրորդ raken te struikelen, struikelen.

Երկրորդ KN.; անբերան Երկրորդ opspringen, ongeveer zva. անբերան (vrg. Երկրորդ).

Երկրորդ of Երկրորդ KN.; անբերան Երկրորդ op de handen buitelen, een rad slaan, zooals een clown in het paardspel. — Երկրորդ Երկրորդ zich met zulk buitelen vermaken of daarin oefenen (vrg. Երկրորդ).

Երկրորդ անբերան Երկրորդ en Երկրորդ Երկրորդ zie Երկրորդ

Երկրորդ of Երկրորդ KN. over de ééne zijde vallen (vrg. անբերան Երկրորդ). — անբերան Երկրորդ of անբերան Երկրորդ het evenwigt verliezen, dreigen over de zijde te vallen (vrg. անբերան).

Երկրորդ KN. boschmug, groote mug met ruigen kop (vrg. Երկրորդ).

Երկրորդ zie Երկրորդ

Երկրորդ, zie Երկրորդ

Երկրորդ KN. naam van een boom, die op den wilden katoenboom gelijkt, en van de vrucht daarvan, die de vorm heeft van een half maantje, en gebruikt wordt als geneesmiddel tegen syphilis. (Het hout munt uit door fijnheid van draad en schoonheid van kleur); ook naam van een hoofdversiersel van goud, enz., in de vorm van een half maantje met de punten omhoog (vrg. Երկրորդ); en van den schil van de kēpoherucht, die tot zamentrekkend middel dient. անբերան de maan, als die zich aan den hemel vertoont als nog niet half en op den rug liggend met de punten omhoog. անբերան die gedaante hebben. — անբերան naar de djangkang-vrucht gelijkend. անբերան Երկրորդ een puntige hoed, die door eenige pradjoerits van den Vorst gedragen wordt.

Երկրորդ KN. naam van een roofvogel; en van een fatsoen van kris met drie bogten; ook voor den eign. Jan Koen. անբերան Երկրորդ անբերան en անբերան անբերան անբերան namen van twee pâlâ-widjâ's van den Vorst. — անբերան op de wieken zwevend in de lucht staan; van een vogel; in de lucht zwevend naar iets gluren, zooals een roofvogel naar

zijn prooi; over iets heen zweven, van een geest; op iemand een wakend oog houden, vooral tot bescherming (vrg. անբերան en անբերան). — անբերան op iemand uit de hoogte het oog vestigen.

Երկրորդ KN.; անբերան vallen of bijkans vallen door zijn steunpunt of de balans te verliezen (vrg. անբերան en անբերան). — անբերան անբերան maken dat iemand zijn steunpunt of de balans verliest, bv. door een stoot of duw; met iets, zooals een tuiteligen stoel, de balans verliezen.

Երկրորդ KN.; անբերան allerlei bukkende bewegingen maken door het hoofd of de knieën op den grond te buigen, zooals bij het maken van de buigingen (Երկրորդ of անբերան) bij het gebed. անբերան անբերան zie bij անբերան III. — անբերան met het achterste in de hoogte liggen of vallen of gebogen staan; zóo met het gezicht op de kussens gebukt gaan liggen om te slapen; van achteren hooger dan van voren in het water liggen, van een vaartwig; van achteren hooger dan van voren, van het fatsoen van een paard; vooroverhellend staan. — անբերան voorover raken of wippen. — անբերան անբերան maken dat iemand of iets vooroverwipt.

Երկրորդ KN. klein, wit, vlug loopend zeekrabbetje met lauge pootjes of scharen (vrg. անբերան).

Երկրորդ KN. naam van een klein insect met vier pooten, dat altijd achteruit loopt.

Երկրորդ KN. zie անբերան — անբերան met onafgebroken ijver voortgaan in een werk of bezigheid.

անբերան KN.; անբերան en անբերան dreigen overzij te vallen door het evenwigt te verliezen, van een zittende, vooral van een gehurkt zittende (vrg. անբերան en անբերան). — անբերան անբերան of անբերան անբերան maken dat iemand het evenwigt verliest en dreigt overzij te vallen. — անբերան անբերան met de armen spartelen in gevaar om het evenwigt te verliezen en overzij te vallen.

անբերան KN. gekniel; knielen. — անբերան անբերան gaan knielen.

անբերան KN.; անբերան zva. անբերան of zva. անբերան — անբերան անբերան ook անբերան անբերան aan iets gebrek hebben. — անբերան անբերան doen omwippen.

անբերան KN. naam van een lekkernij van rijstmeel

en suiker in een blad gewikkeld. — ἀνηκίσθημι
voorover op de knieën en de handen of ellebogen
vallen (verg. ἠκίσθημι). — ἀνηκίσθημι
iemand zoo stooten, dat hij voorover op handen en
knieën op den grond valt.

Ἐπίκουρος zie Ἐπίκουρος

Ἐπίκουρος KN. leëren riem. — ἀνακίσθημι een rijst-
veld, nadat het om de kanten met drie voren ge-
ploegd is, in het midden door beginnen te ploegen
en dan verder afploegen.

Ἐπίκουρος KN.; ἀνακίσθημι zva. ἀνακίσθημι naar
buiten uitsteken, van een tand; en plotseling het
hoofd ophieven, regtop gaan zitten of een regte
houding aannemen, van schrik of verwondering.

Ἐπίκουρος KN.; ἀνακίσθημι zva. ἀνακίσθημι maar
van kleinere voorwerpen. — Ἐπίκουρος met
het lijf gedurig in een onrustige beweging zijn,
door telkens den vinger uit te steken, den rug
te krommen en dan weër regt te trekken, of het
hoofd vooruit te steken en dan weër regt te houden,
van een kijvende vrouw.

Ἐπίκουρος 1. KW. zva. ἠκίσθημι en ἀκίσθημι — 2. KN.
een afzonderlijk vertrekje, alleen bestemd voor den
heer van het huis om daar gemeenschap te hebben
met een van zijn in huis wonende bijzitten of met
een geheime maitres. — ἀκίσθημι zva. ἠκίσθημι
of volgens G. een sekreet nabij een badplaats.

Ἐπίκουρος KN.; ἀκίσθημι echt zwart, zwart-zwart.

ἠκίσθημι zie ἠκίσθημι

ἠκίσθημι of ἠκίσθημι Holl. jonges, KN.
voor huisknecht bij een Europeaan, in Oost-Indie
jonge genoemd. — ἀκίσθημι als huisknecht
gaan dienen.

ἠκίσθημι zie bij ἠκίσθημι

ἠκίσθημι zva. ἠκίσθημι G.

ἠκίσθημι KN.; ἀνακίσθημι zva. ἀνακίσθημι naar
ἠκίσθημι een naar buiten uitstekende tand;
volgens G. een losse tand.

ἠκίσθημι KN. een scheur of barst; met een scheur of
scheuren; gescheurd of gebarsten, maar nog niet
doorlekkend, van hout-, ijzer- of aardewerk, een
eijerdop, enz., ook van gebouwen door een aardbe-
ving; een kleine breuk in vriendschap (verg. ἀκίσθημι
en ἀκίσθημι).

ἠκίσθημι ἀκίσθημι ἀκίσθημι ἀκίσθημι ἀκίσθημι

ἠκίσθημι ἀκίσθημι ἀκίσθημι of ἠκίσθημι
ἠκίσθημι en ἠκίσθημι ἀκίσθημι zie ἀκίσθημι

ἠκίσθημι zie ἀκίσθημι

ἠκίσθημι zie ἀκίσθημι

ἠκίσθημι ἀκίσθημι ἀκίσθημι en ἀκίσθημι zie
ἀκίσθημι

ἠκίσθημι of ἠκίσθημι KN. lang van vorm of fat-
soen, niet in evenredigheid met de dikte, breedte
of wijldte; ook lange bek maar nouw van opening,
van een krekkel.

ἠκίσθημι 1. zie ἠκίσθημι — 2. KN. naam van een zee-
plant, waarvan de vruchtpit, van vorm en grootte
als een manggapit, tot geneesmiddel gebruikt, en
ἠκίσθημι (of ἠκίσθημι) ἠκίσθημι en ook wel ἠκίσθημι
ἠκίσθημι genoemd wordt. ἀκίσθημι zie bij ἀκίσθημι

ἠκίσθημι ook wel ἠκίσθημι Chin. benaming van een Chi-
nesche gecostumeerde optocht of maskerade, anders
ἠκίσθημι zie boven.

ἠκίσθημι KN. vermiljoen-rood. ἠκίσθημι een don-
kerder rood, zooals van rood Marocquinleër. ἀκίσθημι
hoog rood goud.

ἠκίσθημι 1. KI., zie ἠκίσθημι — 2. KW. zva. ἠκίσθημι
ἠκίσθημι (een hals?). — ἀκίσθημι KW. zva. ἠκίσθημι
ἠκίσθημι (verg. ἠκίσθημι).

ἠκίσθημι 1. KW. ἀκίσθημι ἀκίσθημι en ἀκίσθημι
ἠκίσθημι (verg. ἀκίσθημι bij ἠκίσθημι). 2. KN.
niet vast, niet voor vast, niet vast op te rekenen.
ἀκίσθημι, een werk, dat maar tijdelijk,
niet voor vast is.

ἠκίσθημι eign. van een boetê van het vrouwelijk ge-
slacht.

ἠκίσθημι KN. aanzienlijk, groot en rijk van voorkomen,
van menschen, huizen, enz. J.

ἠκίσθημι KN. klanknabootsend woord voor het geluid van
een gong (verg. ἠκίσθημι). — ἀκίσθημι klinken als een
gong. — ἀκίσθημι overal, aan alle kanten,
met dat geluid zich laten hooren, van gamêlans.

ἠκίσθημι ook ἠκίσθημι KN. hanekam. — ἠκίσθημι
ἠκίσθημι een jonge haan.

ἠκίσθημι naam van een verdicht of fabelachtig beest,
naar men zegt, een soort van tijger.

ἠκίσθημι of ἀκίσθημι KN. in eens het hoofd
ophieven en opzien, bv. van schrik of bevreemding;
of ook ineens het hoofd omdraaijen, zooals een hert,

dat geritsel hoort; ook van iemand die ineens uit een bezwijming ontwaakt.

Հիդրոգրիկ *zva.* Հիդրոգրիկ

Հիդրոգրիկ KN. dausmeiden, die bij nacht, bij maueschijn of fakkellicht, op straat of op iemands voorplein tandakken (verg. հիդրոգրիկ). — անիմիկ *zoo* bij nacht een tandakpartij geven, *van zulke dausmeiden.* — Հիդրոգրիկ *zulk* een tandakpartij bij nacht; *zamen op zulk een partij tandakken; ook zva.* Հիդրոգրիկ *plaats* waar *zoo* bij nacht getandakt wordt.

Հիդրոգրիկ *zva.* Հիդրոգրիկ *of* Հիդրոգրիկ

Հիդրոգրիկ KN.; անիմիկ Հիդրոգրիկ *een* gemelijk gezigt zetten.

Հիդրոգրիկ KN. het voorkomen *van iemand of iets* door zijn grootte (verg. Հիդրոգրիկ *en* Հիդրոգրիկ). Հիդրոգրիկ *het* vertoont zich *zoo* groot als een olifant. Հիդրոգրիկ *je bent* al *zoo* groot als een ongetrouwde weduwnaar.

Հիդրոգրիկ KN. met een hoogen voet, *van een wijnglas of ander drinkglas.* — անիմիկ *een* hoogen voet hebben, *van een glas of iets dergelijks;* hoog van fatsoen, *in evenredigheid van de breedte, bv. van een huis of kleérkast;* hoog op de kant van iets staan, *zoodat het gevaar heeft van neér te vallen.*

Հիդրոգրիկ *naam van het paleis van Batârâ Goeroe in de Soerâ-lâjâ.*

Հիդրոգրիկ KN.; անիմիկ *zva.* անիմիկ *maar met eenig verschil in de houding van de vuist* (verg. անիմիկ). — անիմիկ *mv., en tegen iemand* boksen.

Հիդրոգրիկ KN., հիդրոգրիկ KI., kin (verg. հիդրոգրիկ). անիմիկ (of հիդրոգրիկ) Հիդրոգրիկ *kinketting.* հիդրոգրիկ *spr.*

Հիդրոգրիկ KN.; անիմիկ *aan het haar met de vingertoppen vatten of trekken of het uittrekken* (verg. անիմիկ). — անիմիկ *meervoud.*

Հիդրոգրիկ KN. baard, kinbaard (verg. Հիդրոգրիկ *en* հիդրոգրիկ); *een baard hebben.* Հիդրոգրիկ *kinbaard in een ruimer zin van het woord, een sik.*

Հիդրոգրիկ KN. *een soort van spook of booze geest.*

Հիդրոգրիկ KN. de stengel van de maïsaar, daar de korrels aan vastzitten; het vleeschig gedeelte van de staart van een paard, daar de haren aan groei-

jen. Հիդրոգրիկ *een maïsstengel.* անիմիկ *in սպր* *een kindje zoo groot als een maïsstengel, voor een onvoldragen kind, bij een miskraam.* — Հիդրոգրիկ *nog aan den stengel, van maï;* bij stengels; *voorwaardelijk, van een koop, die gesloten wordt onder voorbehoud en beding dat men er nog in zeker geval van af kan zien.* — Հիդրոգրիկ *tot in de djanggel afgeslagen, van de staart van een paard.*

Հիդրոգրիկ KN.; անիմիկ *zoo* maar ongeroepen en vlak voor *iemands* gezigt staan, zitten, liggen *of* hangen; *vrijpostig bij iemand komen of vóór hem gaan staan of zitten; al gereed staan, zitten, liggen, enz. (verg. անիմիկ *en* անիմիկ).* — անիմիկ *voor iemand gereed zetten of voor de hand houden.* — անիմիկ *iets onder het bereik brengen, naderbij zetten of laten komen.* — Հիդրոգրիկ *wat gereed en beschikbaar staat, gezet is of wordt; wat iemand te wachten staat; ook een uitstekend blok hout op een zilversmidswerktafelte om er een gouden of zilveren voorwerp op af te vijlen.*

Հիդրոգրիկ KN.; անիմիկ *zich half of een weinig oprigten, van iemand die ligt* (verg. անիմիկ).

Հիդրոգրիկ KN.; անիմիկ *een eindje boven den grond of andere voorwerpen uitsteken of opgewipt zijn* (verg. անիմիկ).

Հիդրոգրիկ KN.; անիմիկ *onverwacht zich ergens vertoonen, gaan zitten of staan; onverwacht voor den neus staan of liggen* (verg. անիմիկ).

Հիդրոգրիկ KW. woest, wild (Skr. *djângala*); KN. *naam van een distrikt in de residentie Soerabaija, ten zuiden; vroeger een rijkszetel, ook Bânâ-king genoemd.* հիդրոգրիկ *zva.* հիդրոգրիկ

Հիդրոգրիկ KN.; անիմիկ *zich oprigten, zoodat men zit, van iemand die ligt* (verg. անիմիկ); *het hoofd opligten om te gaan opzitten.*

Հիդրոգրիկ *naam van een bloem.*

Հիդրոգրիկ *ook* հիդրոգրիկ *naam van een plant* (zie bij հիդրոգրիկ).

Հիդրոգրիկ KN. steil uit een vlak terrein oprijzen, *bv. van een berg; ineens voor iemand staan, ran*

een hoog en groot lichaam, dat men niet opgemerkt had (erg. ἄλλοτῆρας καὶ ἡτέροτῆρας).

ἄλλο KN. de vrucht van den djatiboom; en een soort van paardevlieg. — ἄλλοτῆρας djativruchten zamen; gelijk een djanglëugvlieg zijn; poet. zich bij voorraad in iets verheugen of verlustigen.

ἄλλο KN. klanknabootsend woord voor een zwaar dreunenden klank (erg. ἄλλο). — ἄλλοτῆρας een zwaar dreunenden klank geven, zooals een gamblan of zwaar klokkespel (erg. ἄλλοτῆρας).

ἄλλο KN.; ἄλλοτῆρας zuiver, van een zuiver onbenveld licht, van een zuiver onbewolkten hemel, van een zuiver schoone tuin (erg. ἄλλοτῆρας).

ἄλλο KN.; ἄλλοτῆρας aandachtig en onafgewend de oogen op iets of iemand gevestigd houden; met onverdeelde onafgetrokken en gespannen aandacht met iets zich bezighouden (erg. ἄλλοτῆρας en ἄλλοτῆρας). ἄλλοτῆρας ἄλλοτῆρας zitten te blokken met leeren (van buiten leeren).

ἄλλοτῆρας KN. sterk gespannen blik (erg. ἄλλοτῆρας). ἄλλοτῆρας ἄλλοτῆρας met een sterk gespannen blik links en regs rondzien, bv. om iets te zoeken.

ἄλλοτῆρας KN. een klanknabootsend woord zva. ἄλλοτῆρας — ἄλλοτῆρας, met het achterste gedeelte van de vuist op een gong slaan, zoodat hij een dreunend geluid geeft; iemand met dat gedeelte van de vuist een zachten slag op het hoofd geven.

ἄλλοτῆρας ἄλλοτῆρας ἄλλοτῆρας zie ἄλλοτῆρας.

ἄλλοτῆρας zie bij ἄλλοτῆρας.

ἄλλοτῆρας zie bij ἄλλοτῆρας.

ἄλλοτῆρας zie bij ἄλλοτῆρας.

αὐτός

αὐτός 1. N., zie αὐτός — 2. KN. toeroep o! zooals in αὐτός en αὐτός (Dr. 6).

αὐτός en gew. αὐτός zva. αὐτός doch alleen als Vocatief; bv. αὐτός broeder Vorst! En zoo spreekt bv. een regent zijn vrouw aan, als deze van hooger geboorte is.

αὐτός verkortling van αὐτός II., bv. in αὐτός voor αὐτός en αὐτός voor ἡγεμόνας αὐτός Ook wel αὐτός als Vocatief voor αὐτός of αὐτός.

αὐτός 1. KW. zva. ἡμεῖς — 2. verkortling van αὐτός — 3. N., zie αὐτός — αὐτός zie ben.

ἡμεῖς KW. zva. αὐτός

αὐτός Dr. αὐτός, eign. Jehova.

αὐτός Dr. jahodéi, KN. Joodsch. ἡμεῖς αὐτός een Jood. αὐτός αὐτός, het Joodsche land. αὐτός ἡμεῖς de Joodsche (Hebreeuwsche) taal.

αὐτός Dr. يحيى, Jakjd, eign. Johannes, Johannes de dooper.

αὐτός KW., zie ἡμεῖς

αὐτός 1. KW.; gew. αὐτός zie boven. — 2. grondvorm van αὐτός — αὐτός αὐτός en αὐτός zie bij αὐτός — αὐτός αὐτός en αὐτός KW. zva. αὐτός en αὐτός — αὐτός zie αὐτός — ἡμεῖς αὐτός αὐτός en gew. αὐτός bekoord; bekoord of aangelokt worden, door iets dat fraai of schoon is (erg. αὐτός). αὐτός (of αὐτός ἡγεμόνας) αὐτός αὐτός iemand bekoord maken. — αὐτός iets bekoorlijk vinden. — αὐτός αὐτός iemand of iemands hart bekoren; bekoorlijk, aantlokkend (erg. ἡμεῖς αὐτός en αὐτός). — αὐτός zie bij αὐτός.

ἡμεῖς KN. (in Kawi ook αὐτός αὐτός en αὐτός en dus denominatief van αὐτός of αὐτός) zoo, 1. als voegwoord vóór een stelling van een geval of omstandigheid, in den zin van als of indien (erg. ἡμεῖς en ἡμεῖς). 2. aanwijzend voegwoord vóór hetgeen men zegt, dat door iemand gezegd, gezien of vernomen, gedacht of gevoeld is of wordt, waar wij het aanwijzend voegwoord dat gebruiken (bv. αὐτός ἡμεῖς ἡμεῖς... kennis geven, dat enz.). 3. zelden, even als ἡμεῖς ἡμεῖς of ἡμεῖς in den zin van het is mogelijk of het is te vreezen, dat... ἡμεῖς ἡμεῖς zoo niet, of zoo neen. ἡμεῖς ἡμεῖς zoo ik het was. ἡμεῖς ἡμεῖς als het avond is, des avonds (met nadruk). ἡμεῖς ἡμεῖς zoo het aldus is, als het zóó is, in dat geval, dan (met nadruk). ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς zoo ik het ben (als het mij aangaat, ik voor mij, of met nadruk ik) wil niet.

αὐτός KW. zva. αὐτός (erg. αὐτός).

ἡμεῖς KW. zva. αὐτός volgens G. afweren, afwenden.

αὐτός Dr. ἡμεῖς, Joénánis, Grieksch. ἡμεῖς αὐτός een Griek.

արդար *Ar.* **يونس**, Joënoes, *eign.* Jonas.
 դարձյալ *KW.* *zva.* անտառ Եւանջել
 արդար *zie bij անարդար*
 (պ *KW.* *zva.* անյր)՝
 ան *KW.* *zva.* դարձյալ անտառ *en* անանար *maar*
 volgens den heer Van der Tuuk *zva.* ան *tot* vor-
 ming van de derde persoon van het subjectief passief.
 ան *KW.* *zva.* անարձ
 դան *KW.* *zva.* անարձ
 դարձյալ *in* poëzie zamentrekking van անանարձ
 դարձյալ *in* poëzie zamentrekking van անանարձ
 անանարձ *ook* wel անանարձ *Ar.* **يقين**, *jak'in*,
 KN. zeker, zekere kennis door nauwkeurig on-
 derzoek (*erg.* անանարձ *en* անանարձ). անանարձ
 արդարձ *een* gerucht, dat nog niet (*door*
nauwkeurig onderzoek) zeker is. — արդարձ
 դարձյալ *en* արդարձ *van* iets *door* nauw-
 keurig onderzoek zich verzekeren; *iets* nauwkeurig
 opnemen.
 անանարձ 1. N., անդարձյալ K., waar (*niet* gelogen *of*
verzonnen), zeker (*niet* te betwijfelen); zeker bewijs
(afgeleid uit bestaande omstandigheden); het is
 waar; het blijkt waar te zijn (*zie* անանարձ *en* *erg.*
 անանարձ *en* անանարձ). 2. *KW.*, *zie* անանարձ անանարձ
 դարձյալ անդարձյալ *in* waarheid, inderdaad;
 naar de waarheid, om de waarheid te zeggen. ան
 անանարձ անանարձյալ *volkomen* waar, heel zek-
 er; allezins; voorwaar. անանարձյալ անանարձյալ
 անանարձյալ *de* volkomene waarheid; eigenlijk, we-
 zentlijk. — անանարձյալ անանարձյալ *in*
 waarheid *of* *in* ernst *gedaan*. — անանարձյալ ան
 դարձյալ *van* iets *verzekering* geven; *iets*, zoo-
 als *een* *belofte*, waarheid maken, nakomen, gestand
 doen; *op* *iets* acht geven, *er* *op* letten, *of* *het* *niet*
waar is; (*անանարձյալ* *zie* *ook* անանարձյալ *bij*
 անանարձ). — անանարձյալ *of* անանարձյալ *en*
 անանարձյալ *bewaarheid*, *bij* *onderzoek* ge-
 bleken, als *waar* *bevestigd*; *waarmaking*, *verzeke-*
ring. — անանարձյալ *անանարձյալ* *iets* *bewaarheid* *maken*, *verwezentlijken*; *bevesti-*
gen; *naar* *de* *waarheid* *van* *iets* *onderzoek* *doen*,
zich *van* *iets* *verzekeren*.
 անանարձյալ *KW.* *zva.* անանարձ *en* անանարձյալ (*Skr.* *joekti*.
 het verbonden zijn, het gepast zijn, in overeen-
 stemming zijn). անանարձյալ *spr.*

անդարձյալ անդարձյալ անանարձյալ *en*
 անդարձյալ անանարձյալ *K.*, *zie* անանարձյալ
 անանարձյալ *zie* *bij* անանարձյալ
 անանարձ *of* անանարձ *KW.* *zva.* անանարձ *ook* *eign.* *van*
 een boetä-vorst; *als* *Tj.* sèngk. vijf (*Skr.* *joza*,
 naam van een soort van halfgoden, de schatbe-
 waarders van God Koewéra; *ook* *naam* *van* *Koe-*
wéra *zelf*). անանարձյալ *boetä*-pandiet.
 անանարձ *zie* անանարձ
 անանարձյալ *zie* անանարձյալ
 անանարձյալ *Ar.* **يعقوب**, *Ja'koëb*, *eign.* Jakob.
 դարձյալ *in* poëzie zamentrekking van անանարձյալ
 անանարձյալ *grondvorm* van անանարձ *en* անանարձյալ
 դարձյալ *KN.*; դարձյալ *of* անանարձյալ *wippen*;
iets, *zooals* *een* *plank* *of* *vlonder*, *doen* *zwiepen*,
op-*en* *neêr* *buigen* (*erg.* անանարձյալ). — դարձյալ
 դարձյալ *wip*, *wiplauk*; *zich* *met* *wippen* *of* *zwie-*
pen *vermaken*.
 անանարձյալ *en* անանարձյալ *of* անանարձյալ *KW.*
zva. անանարձ *en* դարձյալ (*Skr.* *jadi*).
 անանարձ *KW.* *zva.* անանարձ *en* անանարձյալ
 անանարձ *ook* անանարձ *KW.* *zva.* անանարձ *en* անանարձյալ
 (*Skr.* *joedda*, strijd, krijg, oorlog; *joedda*, wa-
 pentuig. *Erg.* դարձյալ). անանարձ *ook* անանարձ
zva. անանարձ *en* անանարձյալ — անանարձյալ *zva.*
 անանարձյալ անանարձյալ
 դարձյալ *ook* դարձյալ *KW.* *zva.* անանարձյալ *en* ան
 անանարձ (*Skr.* *joëda*, strijder, krijgsman, soldaat).
 անանարձյալ *KW.*, *zie* անանարձյալ
 անանարձյալ *KW.*, *zie* անանարձյալ *ook* *zva.* անանարձյալ
 անանարձյալ *KW.*, *zie* անանարձյալ
 դարձյալ *zie* *bij* դարձյալ
 դարձյալ *zva.* դարձյալ *zva.*
 դարձյալ *zamentrekking* *van* դարձյալ
 անանարձ *KW.* 1. *zva.* դարձյալ *of* *liever* *en* *nu*, *en* *toen*.
 — 2. *zva.* անանարձ *of* անանարձ — 3. *volgens* G.
 twist, strijd (*Skr.* *jatta*, gestreefd, ingespannen).
 — անանարձ *zie* *boven*.
 անանարձ *KW.* *zva.* անանարձյալ (*Skr.* *jati* *en* *jati*,
 wiens begeerten *en* *passies* *geheel* *beteugeld* *zijn*),
ook *verbasterd* *in* անանարձ *of* անանարձյալ *Zoo* *in* *ան*
անանարձ, *ook* անանարձյալ *Skr.* *jatiwara*, voor-
 treffelijk asceet; *en* *in* անանարձյալ *of* անանարձյալ
 անանարձ *zva.* անանարձյալ *ան* *անանարձյալ*
één *van* *de* *negen* *hoofdgoden*.

արհմույր *zie bij* արհմույր
 արդարեւ *en* արդարեւդ զատ *zie bij* արդարեւդ
 դատարար *en* դատարարդ *en* զատարարդ
zie դատարարդ
 ատարար *zie bij* ատարար
 ատարար *zie bij* արհմույր
 ատարար *zie bij* ատարար
 ատարար *zie bij* ատարար
 ատարար արհմույր *en* արհմույրդ **к.**,
zie bij արհմույր
 արդարեւ արդարեւ *en* արդարեւդ *zie bij*
 արդարեւ
 արդարեւ **кн.** gedurig droog kuchend, of aanhou-
 dend droog kuchend, *van* iemands hoest (*verg.* դա
 դարար). **Ј.**
 դատարար *zva.* դատարար
 արդարեւ *zie bij* արդարեւ
 արդարեւդ *zie bij* արդարեւդ
 արդարեւ *en* արդարեւ *zie bij* արհմույր
 դատար *zie bij* դատար — դատար **кн.** *van* ար
 դարար (*van* դատար **кн.** *van* արհմույր).
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր *en* արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր **кн.** ongestadig, niet aanhoudend; bij poo-
 zen, vlagen of buijen. **Ј.**
 արհմույր of արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր, դատար of արդար **к.**, արհմույր **кв.**,
 werkelijk, werkelijk waar, in de werkelijkheid blij-
 kend waar te zijn (*Skr.* *niyata*, bepaald, positief,
 uitgemaakt zeker. *Vrg.* արհմույր *en* արհմույր). արհմույր
 of արհմույր het blijkt werkelijk waar te zijn,
 of het is positief, dat... Արհմույր արհմույր de
 werkelijke, ware, God. արհմույր **н.**, արհմույր
 արհմույր *en* արհմույր **к.**, het in de werkelijkheid
 blijkende, het bewijs, de verwezentlijking of het
 werkelijk waar worden, van iets; de werkelijke
 waarheid; ook werkelijk, om de werkelijke waar-
 heid te zeggen. արհմույր արհմույր een werkelijke
 (ware) held. արհմույր *zva.* արհմույր արհմույր
 արհմույր **н.**, արհմույր արհմույր of արհմույր
 արհմույր **к.**, zooals het in de werkelijkheid is, gansch
 positief, inderdaad. արհմույր արհմույր արհմույր արհմույր
 արհմույր արհմույր արհմույր zijn (of haar)
 werkelijke gedaante. — արհմույր **кн.** iets verwe-

zentlijken; aan iets werkelijke uitvoering geven, *iets*
 gestaud doen. — արհմույր արհմույր **н.**, արհմույր
 արհմույր **к.**, iets bewijzen of doen blijken werkelijk
 waar te zijn; van iets zich verzekeren, dat het wer-
 kelijk waar is. — արհմույր արհմույր **кн.** de werke-
 lijke waarheid of toestand van iets; de verwezent-
 lijking van iets; feitelijk bewijs van iets, bewijs dat
 iets blijkt werkelijk waar te zijn. — Արհմույր *zva.*
 արհմույր
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր *in de spreektaal zva.* արհմույր արհմույր
 արհմույր *passief.*
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր արհմույր *en* արհմույրդ *zie bij* արհմույր **II.**
 արհմույր **кн.** een uitroep tot uitdrukking van het ge-
 voel, dat men zich brandt, *bv.* aan brandnetels.
 արհմույր of արհմույր **кв.** een aangenaam gevoel bij
 de aanraking van iets. **Г.**; **кн.** een plotseling door-
 dringend gevoel van koude (*van* արհմույր); ook արհմույր
 արհմույր of արհմույր koel en aangenaam, *van de*
smaak van iets.
 արհմույր *zie* արհմույր
 արհմույր **кн.** ziel, iemands ziel; het bezielde; ook mijn
 ziel! mijn lieve! *bij het aanspreken van een geliefd*
persoon (verg. արհմույր). արհմույր al het beziel-
 de, al wat leeft. արհմույր արհմույր het beziel-
 de van de rivier, wat in de rivier leeft. — արհմույր
 արհմույր beziel; beziel zijn, leven.
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր *zie bij* դատար **II.**
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր *en* արհմույրդ *zie bij* արհմույր
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր *zie bij* արհմույր *en* *bij* արհմույր — արհմույր
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր **кн.**, *zie bij* դատարար
 դատարար *zie bij* դատարար
 դատարար *zie bij* դատարար
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր **кн.**, *zie bij* դատարար
 դատարար *zie bij* դատարար
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր արհմույր *en* արհմույրդ *zie bij* արհմույր
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր *en* արհմույրդ *zie bij* արհմույր
 արհմույր *zie bij* արհմույր
 արհմույր *zie bij* արհմույր

դիմադրական *zie bij դիմադրական*
 անհետան *zie անհետան*
 անհետան *zie bij անհետան*
 անհունան *en անհունանդրական *zie անհունան**
 անհունան *en անհունանդրական *zie bij անհունան**
 անդ
 դիմադրական *zie bij դիմադրական*
 անհն *zie bij անհն*
 անհն *zie անհն*
 անդհն *zie bij անդհն*
 անդհն *zie bij անդհն*
 դիմադրական *en դիմադրական *zie bij դիմադրական**
 անհնան *zie bij անհն*
 անհետան *zie bij անհն*
 անհնան *zva. անհնան*
 անդհանդրական *zie bij անդհանդրական*
 անհնանդրական *zie bij անհնանդրական*
 դիմադրական *en դիմադրական *zie bij դիմադրական**
 դիմադրական *zie bij դիմադրական*
 անհն *zie bij անհն*
 անհն *zie bij անհն *en bij անհն**
 դիմադրական *zie bij դիմադրական*
 անհնանդրական *zie bij անհնանդրական*
 անհնանդրական *zie bij անհնանդրական*
 անհն *zie bij անհն*
 անհն *KN. veranderlijk, wispelturig, onstandvastig. J.*
*(erg. անհն *en անհնանդրական*).*
 անհն *zie bij անհն*
 դիմադրական *zie bij դիմադրական*
 անհնանդրական *zie bij անհնանդրական*
 դիմադրական *zie bij դիմադրական*
 անհնանդրական *zva. անհնանդրական*
 անհնանդրական *zie bij անհնանդրական*

սի

սի 1. *kw. zva. անհնանդրական — 2. սի (mü), anders*
*սի verkorting van սիս *sv. in սիսանդրական (mü-**
*sëkti) *en սիսանդրական (müdügoeng). — 3. սի (mü)**

*zva. սի verkorting van սի *of սի *sv. in սիսանդրական***
of սիսանդրական voor սիսանդրական
 սի *of սի 1. kw. zva. անհնանդրական — 2. սի Chin.*
*vermicelli (erg. սիսանդրական 2.). սիսանդրական (mi-swa) *of**
*սիսանդրական witte vermicelli. սիսանդրական *een van vermicel-**
li bereide kost.
 սի *zie սիսանդրական*
 սի *zie սիսանդրական II.*
 սի *kw., *zie սի**
 դիմադրական *of անդհնանդրական. bijna, bijkans; het scheelt wei-*
*nig *of; ook zva. սիսանդրական (erg. սիսանդրական սիսանդրական**
*անդրական). դիմադրական *(of gauw) drie uur. դիմադրական**
*սիսանդրական bijkans dood. դիմադրական սիսանդրական *(of սիսանդրական**
*of սիսանդրական) het was *(of stond) op het punt**
*dat... սիսանդրական *heel binnen kort. դիմադրական**
*դիմադրական heel nabij, rakelings, op het punt *of op slag**
van, zoo goed als al.
 դիմադրական *of անդհնանդրական 1. N., սիսանդրական, *een sterke**
*uitdrukking voor niet willen, niet willen doen *of**
*hebben, *er een hekel aan hebben, *het verfoeijen;***
ook als uitroep: foci neen! (erg. դիմադրական). 2. դիմադրական
*KN. *zie bij դիմադրական սիսանդրական սիսանդրական սիսանդրական**
*սիսանդրական *ik heb er een hekel aan zulk**
*troebel water te drinken. սիսանդրական *ik ben er**
*al beu van! *ik wil er niets meer van hooren. —**
*սիսանդրական KN. geheel versleten, *sv. van kleéren,**
*aan vodden (erg. սիսանդրական *en սիսանդրական). սիսանդրական**
դիմադրական vermorseld en aan flarden. — սիսանդրական
*zie bij դիմադրական — սիսանդրական *maken dat iets**
*geheel versleten wordt. — դիմադրական *iets**
dat geheel versleten is; lompen, vodden. դիմադրական
*դիմադրական *een geheel versleten ding van**
*een buis. սիսանդրական *in lompen**
gekleed.
 սիսանդրական I. *zie սիսանդրական. — II. սիսանդրական *ook verkort**
*սի *en սի (mü), KN. groot, hoog, *in zamenstel-***
*ling vóór een ander woord, om het hoogste *en**
*voortreffelijkste uit te drukken (Skr. mahá); *sv.**
*սիսանդրական *en սիսանդրական de Grootmagtige,**
*de Almagtige; սիսանդրական *(of սիսանդրական *en սիսանդրական***
*de Allerhoogste; սիսանդրական *God de**
*Allerhoogste; սիսանդրական *hoogheilig, de Allerhei-**
*ligste; սիսանդրական *alwetend; սիսանդրական *hoog-***
heerlijk, de Hoogheerlijke (Skr. mahámóëlja,
 kostelijk, pretieus). սիսանդրական *allervoortreffelijk-*

ste; *παντοφύ* of *πανή* de Allerhoogste; *παντοφύ* of *παντοφύ* ook *παντοφύ* de Oppervorst. *παντοφύ* spr. *παντοφύ* of *παντοφύ* zie bij *παντοφύ* *παντοφύ* zie bij *παντοφύ* Andere zamenstellingen zie beneden.

παντοφύ. N., *παντοφύ*. K., vroeger, te voren, voorheen, onlangs, zoo even; zoo even of te voren genoemd; onbepaald van alle verledene tijd (verg. *παντοφύ* en *παντοφύ*). *παντοφύ* *παντοφύ* voortheen, onlangs, zoo even. *παντοφύ* *παντοφύ* *παντοφύ* altijd vroeger, altijd te voren. *παντοφύ* *παντοφύ* vroeger, te voren. *παντοφύ* *παντοφύ* verleden. *παντοφύ* *παντοφύ* verleden (gepasseerde) nacht. *παντοφύ* *παντοφύ* van morgen. *παντοφύ* *παντοφύ* die bovengenoemde. *παντοφύ* (of *παντοφύ*) die kleermaker van zoo even. *παντοφύ* of *παντοφύ* genoemde demang. *παντοφύ* (of *παντοφύ*) in vroeger tijd. *παντοφύ* in denzelfden ouden tijd.

παντοφύ kw. zva. *παντοφύ* *παντοφύ* en *παντοφύ* spr. zva. *παντοφύ* (verg. *παντοφύ*).

παντοφύ zie *παντοφύ*

παντοφύ zie bij *παντοφύ*

παντοφύ zie *παντοφύ*

παντοφύ zie *παντοφύ*

παντοφύ zie bij *παντοφύ*

παντοφύ zie *παντοφύ*

παντοφύ ook *παντοφύ* kw. zva. *παντοφύ* en *παντοφύ* (Skr. *mahidra*, berg, eig. aardstut. PK.; *mahéndra*, naam van één van de zeven voornaamste bergen van Indië; ook van Indra, den grooten Hemelheer; van *παντοφύ* en *παντοφύ*).

παντοφύ kw. zva. *παντοφύ* (Skr. *māhana*, betooverend, ontzetteud). *παντοφύ* naam van een wapentuig (van *παντοφύ* en *παντοφύ*).

παντοφύ kw. zva. *παντοφύ*

παντοφύ 1. KN. zva. *παντοφύ* en *παντοφύ*. heel knap, heel bekwaam, onverbeterlijk, in eenig werk.

J. — 2. KW. een zeeroover. G. (verg. *παντοφύ*).

παντοφύ kw. zva. *παντοφύ*

παντοφύ zie bij *παντοφύ*

παντοφύ eign. van de vrouw van Bismākā.

παντοφύ kw. zva. *παντοφύ* (Prākṛt *mahārāṇi*, Skr. *mahārāṇji*, de Koningin. PK.).

παντοφύ kw. zva. *παντοφύ* (Skr. *maharddika*, een vermogend man; een met buitengewone talenten begaafd man, groote geleerde. PK.). Zoo *παντοφύ*

παντοφύ kw. zva. *παντοφύ* (Skr. *maharsi*, een Rēsi van een bijzondere orde; van *παντοφύ* en *παντοφύ*).

παντοφύ Ar. مغرب, *marhrib*, zonsoudergang, het westen; de landen westelijk van Arabië, Africa, Mauritanië, Barbarijë; KN het gebed bij zonsoudergang. — *παντοφύ* Ar. مغربي, *marhribi*, Mauritanisch. *παντοφύ* het deugdzame Mauritanisch ijzer.

παντοφύ zie bij *παντοφύ*

παντοφύ een naam van *Balārā Goeroe* (Skr. *Mahāddewa*, een naam van *Siwa*; van *παντοφύ* en *παντοφύ*).

παντοφύ een naam van *Doergā*, de gemalin van *Siwā* of *Balārā Goeroe* (Skr. *Mahāddewa*).

παντοφύ en *παντοφύ* zie bij *παντοφύ*

παντοφύ Ar. موت, *maut*, de dood (verg. *παντοφύ*).

παντοφύ kw. zva. *παντοφύ* (Skr. *mohita*, verward, verlegen). — *παντοφύ* zva. *παντοφύ*

παντοφύ KN. van dezelfde kleur en grootte, van paarden.

παντοφύ of *παντοφύ* kw. zva. *παντοφύ* (Skr. *mahitala*, de aardbodem (verg. *παντοφύ*)).

παντοφύ zie *παντοφύ*

παντοφύ zie bij *παντοφύ*

παντοφύ kw. zva. *παντοφύ* en *παντοφύ* spr.

παντοφύ K., zie bij *παντοφύ* *παντοφύ* en *παντοφύ* — *παντοφύ* en *παντοφύ* zie bij *παντοφύ*

παντοφύ en bij *παντοφύ* onder *παντοφύ* *παντοφύ*, zie *παντοφύ* — *παντοφύ* zie bij *παντοφύ* en bij *παντοφύ*

παντοφύ kw. zva. *παντοφύ*

παντοφύ Ar. een geschreven talisman. G. (Ar. *mail*, incliuatie).

παντοφύ zie *παντοφύ*

παντοφύ kw. zva. *παντοφύ* en *παντοφύ*

ἡ εἰρημύνη N. in de spreektaal zva. ἀἰρημύνην
ook verk. van ἀἰρημύνη (vrg. ἡ εἰρημύνη). — ἀἰ
ρημύνη en ἀἰρημύνη OJ. zva. ἀἰρημύνη en
ἀἰρημύνη

εἰρημύνη I. N., zie bij εἰρημύνη — 2. K., zie bij εἰ
ρημύνη I., en bij εἰρημύνη (vrg. εἰρημύνη II.). — εἰρημύ
νη en εἰρημύνη N., zie bij εἰρημύνη — εἰρημύ
νη I. N., zie bij εἰρημύνη 2. K., zie bij εἰρημύνη
— εἰρημύνη K., zie bij εἰρημύνη II.

εἰρημύνη en εἰρημύνη N., εἰρημύνη K., nog, nogmaals, nog
verder, verder, verdere; weër; nog wat, nog meer.
εἰρημύνη εἰρημύνη de daar weër opvolgende jong-
ere. εἰρημύνη εἰρημύνη nog een dag vroeger. εἰ
ρημύνη εἰρημύνη νόορεργίστερ. εἰρημύνη
nog meer brengen. εἰρημύνη εἰρημύνη nog al weër,
altijd weër. εἰρημύνη εἰρημύνη nooit weër! nooit
meer! εἰρημύνη mij ook nog; en ik nog te
meer, ik vooral. εἰρημύνη εἰρημύνη wie nog
anders dan...? εἰρημύνη en verder. εἰρημύνη
εἰρημύνη of εἰρημύνη en ook zonder vraag-
woord εἰρημύνη of εἰρημύνη met een volgende zin-
sneé in den Jussief en veelal met het voegwoord
ἡ εἰρημύνη zou het nog wezen (zou het nog te den-
ken of te onderstellen wezen) dat enz.? dikwijls
vertaalbaar door hoeveel minder? of hoe veel meer?
of ook wel door laat staan dat enz. εἰρημύνη :
εἰρημύνη Laat iemand hem waarschu-
wen; zou het nog te onderstellen wezen, dat hij
vatbaar zou zijn? d. i., hoeveel minder zal hij vat-
baar wezen voor waarschuwing! of laat staan dat
hij vatbaar zou wezen voor waarschuwing. Even
zoo εἰρημύνη Hoe zou het nog te denken
zijn, dat enz.? Ook wordt εἰρημύνη of εἰρημύνη in een
zinsneé gebruikt, die aanvangt met εἰρημύνη in den
zin van laat staan! εἰρημύνη Laat
staan jij; ook enz., en bv. R. Pir. p. 33, 5: εἰρημύνη
Laat staan dat er in het rijk van Mésir een wezen zou! Ook
wordt εἰρημύνη wel zonder een volgende jus-
sive zinsneé zóó gebruikt dat men het door laat
staan! kan vertalen. Zóó in antwoord op een vraag
als deze: εἰρημύνη Beu je nog een bloedverwant van dien man?
Antwoord: bv. εἰρημύνη Een bloeverwant! wat vraag je nog? (d. i.,

laat staan een bloedverwant; hij is mijn oudere
broeder.

εἰρημύνη en εἰρημύνη zie bij εἰρημύνη

εἰρημύνη KN. bevallig, innemend, van iemands
spreken, liefstallig (Skr. manohara, aangenaam,
bevallig, aanminnig. Vrg. εἰρημύνη); ook eign.
van één van de vrouwen van Ardjoenâ.

εἰρημύνη KW., zie bij εἰρημύνη
εἰρημύνη naam van den 21sten zoon van Watoc-
goenoeng en van de 23ste woekoe.

εἰρημύνη zie bij εἰρημύνη

εἰρημύνη KW. zva. εἰρημύνη (Skr. moenidra,
dra, een uitstekend asceet of wijze; van moeni,
en indra, in zamenstelling uitstekend. Vrg. εἰρημύνη).

εἰρημύνη zva. εἰρημύνη

εἰρημύνη KD., zie εἰρημύνη

εἰρημύνη zie bij εἰρημύνη

εἰρημύνη KN. sijn gebroken of gestooten korrel of korrels
of boouen, van rijst, djagoeng, koffie, enz.; gew.
van sijn gestampte rijstkorrels. εἰρημύνη heel
jonge mais; ook aan kleine stukjes gestooten mais.
εἰρημύνη groente, gew. kélor- of bajembladen,
met εἰρημύνη gekookt. εἰρημύνη een griceltje
(heel klein weinige). — εἰρημύνη nau of bij ge-
broken of gestooten korreltjes; naam van een lek-
kernij, een soort van εἰρημύνη van gestooten rijst-
korrels en kokosmelk; ook naam van een kruid dat
tot medicijn gebruikt wordt, zoo genoemd om
de menigte kleine korreltjes, die onder langs de
takjes zitten.

εἰρημύνη KN. naam van een kleinen zeevisch. J.

εἰρημύνη N., een voornaamw. van de eerste persoon in
officiëlen stijl, van een ambtenaar tot sijn onder-
geschiede (vrg. εἰρημύνη en εἰρημύνη).

εἰρημύνη KN. een toren, zooals een vuurtoren; een
baak of baken (Ar. mānārah, een lichter, een
lichtbaak of vuurtoren, een toren van een moskee,
minaret).

εἰρημύνη KN. naam van een boom, die een vrij goed
meubelhout oplevert. J.

εἰρημύνη zie bij εἰρημύνη

εἰρημύνη I. KW. en KN. zva. εἰρημύνη 1. — 2. KN.,
εἰρημύνη en εἰρημύνη KI., het zwarte middelpunt in den

oogappel. *նիցար* eign. van de twee eerste door *նիցար* *նիցար* geschapene wezens (namelijk *Batârâ Goeroe* en *նիցար* (*of տար*) *նիցար* en naam van een dichtwerk, dat de Javaansche cosmogonie en theogonie behelst. *նիցար* benaming van een Vorstelijke *pândâpâ*. *նիցար* en *նիցար* *նիցար* zie bij *նիցար*

նիցար of *նիցար*, in de spreektaal, *նիցար* k., in de spreek- en schrijftaal, zva. *նիցար* of *նիցար* en *նիցար* *նիցար* *նիցար* *նիցար* *նիցար* wel, zou een mensch niet zien?

նիցար eign. van een held, wiens geschiedenis bezongen wordt in het boek *նիցար* (*Ar. میناک*, *minak*, coll. mv. *مینا*, *minah*, geschenk: een woord daar veel titels van boeken mee beginnen). *նիցար* benaming van het eerste deel van het boek *Ménak*, dat de geschiedenis van *Ménak* als kind behelst. *նիցար* en *նիցար* *նիցար* eign. van een Vorst van *Blambangan*. *նիցար* eign. van een *Patih* van *Trèng-galek*. *նիցար* eign. van een *Patih* van *Gèmbong*.

նիցար zie bij *նիցար*

նիցար zva. *նիցար* zie onder *նիցար* I.

նիցար eign. van een *Widâdûri* (*Skr. Ménakâ*, een hemelbewoonster, de vrouw van *Himdlaja*). *նիցար* eign. van een dochter van *Ardjoenâ*.

նիցար zie bij *նիցար*

նիցար eign. van een *Bagawan*, die zijn verblijf in de zesde verdieping van de aarde heeft (*Skr. manikdra*, een juwelier, werker in juwelen: van *նիցար* en *նիցար*).

նիցար zie onder *նիցար*

նիցար kw. zva. *նիցար* *նիցար* *նիցար* *նիցար* *նիցար* spr.

նիցար kw. zva. *նիցար* *Tamil mánik-kam*; *Skr. mánikja*, *mánikjang*, robijn).

նիցար zie bij *նիցար*

նիցար zie bij *նիցար*

նիցար kw. zva. *նիցար* (*van նիցար*).

նիցար kn. schikkelijk; wat iemand schikt te geven of te doen (*Ar. میناک*, *minnat*, gratificatie, onverdiende weldaad, guust). *նիցար* zooveel mij schikken zal (bij te dragen). *նիցար* niet schikkelijk, bv. van een al te hoogen prijs.

նիցար zie *նիցար*

նիցար kn. zoet, gew. alleen fig. voor lief, lieflijk, vriendelijk, bevallig (*erg. նիցար* en *նիցար*). *նիցար* kauceel (*erg. նիցար*). *նիցար* kanceelboom. *նիցար* zoete woorden. *նիցար* een lief gelaat. *նիցար* de ringvinger (*erg. bij նիցար*). *նիցար* ook *նիցար* zwart (donkerbruin), maar toch lief van gezigt. *նիցար* benaming van een vrouwelijke beampte in de *kraton*. — *նիցար* met zoete woorden zoeken in te nemen, vriendelijk zijn om een doel te bereiken; liefkozing met zoete, vleijende woorden; de bekoring, het bekorende, bv. *նիցար* het zoet (het bekorende) van geschenken tot omkoopning. *նիցար* de geschenken tot omkoopning en de zoete woorden der menschen. — *նիցար* en gew. *նիցար* iemand met zoete en vriendelijke woorden zoeken over te halen of te winnen; iemand liefkozen. *նիցար* pass. — *նիցար* confituren. *նիցար* zoetigheden; en volgens G. zva. *նիցար* — *նիցար* al te lief, zoodat het onweerstaanbaar is; of voor zoete woorden of liefkozing bezwijken.

նիցար kn.; *նիցար* mooi en effen rond, en meer of min zacht, zooals de *ranti-vrucht*, van kleine voorwerpen en lichaamsdeelen, zooals de borsten van een jong meisje.

նիցար kn. iemand letten, storen, hinderen, letsel aandoen. *նիցար* pass. — *նիցար* storende bemoeijing. *նիցար* baldadigheid. *նիցար* of *նիցար*, *նիցար* of *նիցար* k., *նիցար* kd., welligt, misschien, mogelijk; het is mogelijk; is het mogelijk dat; ingeval, indien; of, of misschien, of welligt; het kan wel eens zijn, wie weet het? ook, een als *նիցար* dat, of dat misschien (*erg. ook նիցար*). *նիցար* ligt mogelijk op de een of andere wijze; hoe ligt zou het kunnen wezen! in geval op de een' of andere wijze. *նիցար* of *նիցար* zie bij *նիցար*

նիցար k., zie *նիցար*

նիցար of *նիցար* of *նիցար* ook *նիցար* kn. naam van een heester en van de vrucht daarvan, zva. *նիցար*

ἔπιγραμμα zie ἑπιγραμμα

ἔπιγραμμα κ., zie ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα κω. zwa. ἁγιῶν. (beter zwa. ἁγιῶν ἁγιῶν van ἑπιγραμμα 2., en ἑπιγραμμα 2.; Skr. moeniwara, uitstekend ascet of wijze. PK. Vrg. ἑπιγραμμα (ἁγιῶν en ἑπιγραμμα ἑπιγραμμα).)

ἑπιγραμμα κν. zwa. ἁγιῶν saffier. (Skr. mahánita, saffier. PK).

ἑπιγραμμα κ., zie onder ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα en ἑπιγραμμα ἁγιῶν κ., zie bij ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα ἁγιῶν Ar. منافق, κν. hypocriet, huichelachtig, huichelaar in het geloof, iemand die voorgeeft te gelooven, maar in zijn hart niet gelooft, een heimelijk ongeloofige.

ἑπιγραμμα ἁγιῶν Ar. κν.; ἑπιγραμμα ἁγιῶν de wetenschap om iets te ontdekken, dat verborgen is, of dat in de toekomst gebeuren zal. ἑπιγραμμα ἁγιῶν iemand die met die wetenschap begaafd is, zooals iemand die een tweede gezicht heeft. ἑπιγραμμα ἁγιῶν een gebed waarbij men met de Godheid als het ware in het geheim spreekt. (Ar. moendjat, het spreken met iemand in het geheim, geheime verstandhouding hebben; ook gebed, als een stil gesprek met de godheid).

ἑπιγραμμα zie bij ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα zie bij ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα zie ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα ἑπιγραμμα ἑπιγραμμα en ἑπιγραμμα zie bij ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα zie bij ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα κω., zie bij ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα en ἑπιγραμμα κ., zie bij ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα zwa ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα zie bij ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα κν. dom, onnoozel.

ἑπιγραμμα zie bij ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα zie bij ἑπιγραμμα — ἑπιγραμμα zie bij ἑπιγραμμα en bij ἑπιγραμμα

ἑπιγραμμα κν. 1. groot, dik gezwel (vrg. ἑπιγραμμα). 2. een wapen of hakmes opheffen of in de hoogte houden om toe te slaan (grondv ἑπιγραμμα). 3. den kris in den gordel naar voren schuiven om er zich gemakkelijk van te kunnen bedienen. G. (vrg. ἑπιγραμμα). ἑπιγραμμα en ἑπιγραμμα oppuilend uitsteken, zooals van een gezwel en van den inhoud van een vat of

maat met een kop; fig. van het hart, opgeblazen, vol verbeelding van zich zelf. ἑπιγραμμα den mond tot een toet vooruitsteken, bij het eten of tabak kauwen.

ἑπιγραμμα ἑπιγραμμα κν. naam van een vogel, een soort van ekster, die praten leeren kau (vrg. ἑπιγραμμα).

ἑπιγραμμα 1. κω. zie bij ἑπιγραμμα — 2. κν. verschillend; een ander, vreemd, van een gebied, land of dorp. ἑπιγραμμα κ., ἑπιγραμμα verschillend van kleuren; weerschijnend (Ml. pantjawaarna). ἑπιγραμμα veelkleurig gemaakt (waaruit, vergeleken met het Mal., opgemaakt mag worden, dat dit ἑπιγραμμα met de beteekenis van verschillend, ook van ἑπιγραμμα is afgeleid). ἑπιγραμμα (of ἑπιγραμμα) aan drie verschillende kanten. ἑπιγραμμα κω. veelstemmig, veel stemmen door elkander (zwa. ἑπιγραμμα). ἑπιγραμμα κν. een vreemd, een ander, gewest. ἑπιγραμμα ἑπιγραμμα iemand van een andere plaats of ander gewest, een vreemdeling. ἑπιγραμμα ergens in den vreemde. ἑπιγραμμα vreemde landen. ἑπιγραμμα het een of ander vreemd land. ἑπιγραμμα (of ἑπιγραμμα) de van de hoofdplaats afgelegene distrikten, de provincies; bepaaldelijk de oostelijke en westelijke grensdistrikten van de vorstendommen Soerakarta en Djokjokarta, die thans na den oorlog met Dipanagara onder het onmiddellijk bestuur van het Nederlandsch gouvernement staan. ἑπιγραμμα ἑπιγραμμα heeten de oostelijke, en ἑπιγραμμα ἑπιγραμμα de westelijke van deze grensdistrikten (Madoen, Kèdiri en Prânâragâ ten oosten, Bagèden, Banjoe-mas en Kádœ ten westen. Gewoonlijk verstaat men echter onder de ἑπιγραμμα ἑπιγραμμα alleen de oostelijke grensdistrikten. ἑπιγραμμα verk. ἑπιγραμμα (mâtjâpat), en ἑπιγραμμα (mâtjêpat) κν., doch ook wel ἑπιγραμμα κ., de vier, oost, west, zuid en noord het naast bij een dorp gelegene dorpen, de nabuurdorpen. ἑπιγραμμα ἑπιγραμμα ἑπιγραμμα de vier daarop volgende. ἑπιγραμμα het weêr daaropvolgende, ἑπιγραμμα het vierde, en ἑπιγραμμα het vijfde telkens volgende vier-tal. ἑπιγραμμα (of ἑπιγραμμα) ἑπιγραμμα zie bij ἑπιγραμμα

ἑἷῃ *een twist of geschil* aansteken, aanvuren, weër gaande maken. — *ἑἷῃ* *iets krachtiger van werking maken.* *ἑἷῃ* *iets, zooals zijn beschuldigingen tegen iemand, al vinniger en vinniger maken.* — *ἑἷῃ* *giftigheid, venijnigheid.* *ἑἷῃ* *benaming van sommige gevaarlijke ziekten, zooals ontsteking in borst of buik, en de kraamvrouwekoorts.* — *ἑἷῃ* *te krachtig van werking, te sterk.*

ἑἷῃ *KN. 1. zie ἑἷῃ* — *2. naam van een wilden boom, waarvan het gele hout op nangkahout gelijk, en ook wel tot meubelhout gebruikt wordt, maar minder duurzaam is.*

ἑἷῃ *K. van ἑἷῃ* (Skr. *méndha*, ram. PK.). *ἑἷῃ* *of ἑἷῃ* (*manda*) *1. KW. zva. anghamandhi en amandhi* — *2. KN. ἑἷῃ* *of ἑἷῃ* *zva. man* (Skr. *manda*, langzaam, traag; krank; ongelukkig; gering, weinig; zacht, zwak of laag van toon). *ἑἷῃ* *ook er iets van weg hebben, niet meer regt zuiver zijn, van vleesch; niet regt bij zijn zinnen.* *ἑἷῃ* *benaming van de semivocalen ἑ en ἑ an anghamandhi zachte adspiratie, van de uitspraak van de ἑ zooals in ἑἷῃ*

ἑἷῃ *en ἑἷῃ* *zie bij ἑἷῃ* *zva. ἑἷῃ*

ἑἷῃ *en ἑἷῃ* *zie bij ἑἷῃ* *ἑἷῃ* *KW. zva. anamandhi* (Skr. *mandra*, een laag, dof geluid, zooals het gerommel van wolken).

ἑἷῃ *KL., zie amandhi* *ἑἷῃ* *en ἑἷῃ* *KW., zie bij ἑἷῃ* *II.*

ἑἷῃ *zie bij ἑἷῃ* *ἑἷῃ* *KN. zva. amandhi* *Men zegt ook amandhi* *bovendien ook, zelfs ook.*

ἑἷῃ *KN.; ἑἷῃ* *zva. amandhi*

ἑἷῃ *en ἑἷῃ* *zie bij ἑἷῃ* *ἑἷῃ* *1. KW. zva. anamandhi* *en anamandhi* — *2. KN. mak, gehoorzaam, naar de stem of naar zijn naam luisteren. J.*

ἑἷῃ *ἑἷῃ* *en ἑἷῃ* *KW. zva. anamandhi* (Skr. *bāndhā*).

ἑἷῃ *zva. amandhi* *ἑἷῃ* *zie ἑἷῃ*

ἑἷῃ *KW. zva. anamandhi* (Skr. *poendarika*, waterlelie. PK.; *moedgara*, een soort van bloem, een soort van jasmijn, naar men zegt).

ἑἷῃ *of ἑἷῃ* *1. naam van het rijk en den rijkszetel van Vorst Saljā, volgens de Javanen de vroegere naam van het tegenwoordige Soemēnap* (Skr. *Madraka en Mādraka*, naam van een land aan den Boven-Indus). *2. KN. scherpregheter, zva. amandhi*

ἑἷῃ *of ἑἷῃ* *ἑἷῃ* *en ἑἷῃ* *KW. zva. anamandhi* *naam van de plaats in de Brābā-jāsū, waar de slaapvertrekken zijn.* (Vrg. *ἑἷῃ*).

ἑἷῃ *zie ἑἷῃ* *ἑἷῃ* *KW. zva. anamandhi*

ἑἷῃ *KN. een pijnlijk gevoel door gevatte kod in den nek of in den schouder.*

ἑἷῃ *KN. zva. ἑἷῃ* *ook volgens J. huiveren, schromen, bang zijn.*

ἑἷῃ *zie ἑἷῃ* *ἑἷῃ* *of ἑἷῃ* *1. KW. zva. amandhi* — *2. KN. een zangeres, die zittende zingt bij de muziek van de gamēlan en daarbij met de armen gesticuleert.*

ἑἷῃ *KW. zva. amandhi* *en amandhi* *volgens G. misleiding, bedrog; liegen, leugen. — ἑἷῃ* *iemand misleiden, beliegen, bedriegen. G.*

ἑἷῃ *K., zie bij ἑἷῃ* *ἑἷῃ* *ἑἷῃ* *KN. benaming van zeker valsocn van gebouw* (vrg. *ἑἷῃ*).

ἑἷῃ *en ἑἷῃ* *zie bij amandhi* *ἑἷῃ* *gew. amandhi* *KN. in- en uitbuigen door eigen of bijgebrachte zwaarte, bv. van een paktrommel of draagbaar* (vrg. *ἑἷῃ*).

ἑἷῃ *K., zie amandhi* *ἑἷῃ* *zie bij amandhi* *ἑἷῃ* *zie bij amandhi* *ἑἷῃ* *KN. in gedurige vrees verkeeren van iets te zullen verliezen, bv. een eenige bediende, een eenig paard, uitgeleend goed, of ook zijn leven.*

ἑἷῃ *KW. zva. amandhi* *uitstekend, bv. amandhi*

ἑἷῃ *KW. zva. amandhi* *en dit zva. amandhi* *van amandhi*

Ἐἰρησῆ en Ἐἰρησῆ zie onder Ἐἰρησῆ.
 Ἐἰρησῆ en Ἐἰρησῆ zie bij Ἐἰρησῆ.
 Ἐἰρησῆ Ἐἰρησῆ en Ἐἰρησῆ zie bij Ἐἰρησῆ.
 Ἐἰρησῆ en Ἐἰρησῆ zie bij Ἐἰρησῆ.
 Ἐἰρησῆ zie onder Ἐἰρησῆ.
 Ἐἰρησῆ Holl. minuut. Ἐἰρησῆ Ἐἰρησῆ een volle minuut. ἠεῖρη ἠεῖρη twee minuten.
 Ἐἰρησῆ KN. rauw, onrijp, ongaar, bv. van rijst; ongekookt, bv. van water; ongebleekt, bv. van katoen; nog niet geronnen, van bloed; nog niet rijp, om een besluit te nemen, van een beraadslaging (het tegenovergestelde van Ἐἰρησῆ). — ἠεῖρη ἠεῖρη of ἠεῖρη ἠεῖρη een beraadslaging, die rijp scheen, om tot een besluit te komen, weér onklar maken, door met nog iets tusschenbeiden te komen. — ἠεῖρη ἠεῖρη rauw, in een rauwen toestand, bv. rauw gegeten worden; nog niet behoorlijk geprepareerd; ook, volgens G., alles, niets uitgezonderd.
 ἠεῖρη zie onder ἠεῖρη.
 ἠεῖρη KW. zva. ἠεῖρη ἠεῖρη zie bij ἠεῖρη II.
 ἠεῖρη KN. naam van een kleinen boom, waar van het hout tot het maken van kleine voorwerpen, zooals hechten, en tot brandhout, gebruikt wordt (erg. ἠεῖρη ἠεῖρη). J.
 ἠεῖρη zie ἠεῖρη.
 ἠεῖρη ἠεῖρη en ἠεῖρη ἠεῖρη K., zie ἠεῖρη.
 ἠεῖρη zie ἠεῖρη.
 ἠεῖρη 1. MD. zva. ἠεῖρη ἠεῖρη — 2. KD. van ἠεῖρη.
 ἠεῖρη KW. zva. ἠεῖρη (Skr. mithoena, een kop-pel, paar, mannetje en wijfje); volgens sommigen het wijfje van de ἠεῖρη en vandaar het spreekw. ἠεῖρη ἠεῖρη in plaats van ἠεῖρη ἠεῖρη.
 ἠεῖρη KW. zva. ἠεῖρη ἠεῖρη ἠεῖρη en ἠεῖρη ἠεῖρη.
 ἠεῖρη KW. minister en raadsman van een Vorst (Skr. mantri); KN. ambtenaar van een Wädänâ, met den rang van ἠεῖρη onder een ἠεῖρη die gew. enkel ἠεῖρη genoemd wordt en die weér staat onder een ἠεῖρη ἠεῖρη, gew. enkel ἠεῖρη genoemd. ἠεῖρη ἠεῖρη ἠεῖρη benaming van beamtten in de Kraton die als ganderk's dienst doen; ook van mantri's van den Rijksbestierder, die voor het goede onderhoud van de groote wegen moeten zorgen, en die onder een

ἠεῖρη ἠεῖρη ἠεῖρη staan. ἠεῖρη ἠεῖρη en ἠεῖρη ἠεῖρη ἠεῖρη benamingen van andere beamtten in de Kraton. ἠεῖρη ἠεῖρη ἠεῖρη beamtten van den Kroonprins. ἠεῖρη ἠεῖρη (of ἠεῖρη ἠεῖρη) of ἠεῖρη ἠεῖρη (of ἠεῖρη ἠεῖρη) eerste mantri, die de eerste is onder de overige mantri's van gelijken rang, en die de bevelen ontvangt om die aan de anderen meê te deelen. ἠεῖρη ἠεῖρη (of ἠεῖρη ἠεῖρη) officieren van justitie, vroeger 10, thans 15, dienstdoende bij de Balé-mangoe, die de regtszaken van de onder het gebied van hun Wädänâ behorende personen moeten behandelen en bij deze reglbank, of, indien het een aanklagt tegen een onmiddellijk onderdaan van het Ned. Gouvernement is, bij den Resident, moeten indienen, en verschillende commissies betrekkelijk deze regtszaken moeten uitvoeren. Zij worden gekozen uit de pandvoo's van hun Wädänâ. De instructies voor deze officieren van justitie zijn vervat in de Angger-sëpocloeh (of sêdäsâ). ἠεῖρη ἠεῖρη (of ἠεῖρη ἠεῖρη) en ἠεῖρη ἠεῖρη (of ἠεῖρη ἠεῖρη) zie bij ἠεῖρη en bij ἠεῖρη — ἠεῖρη ἠεῖρη mantrieschap, de betrekking van mantri; en woning van een mantri.
 ἠεῖρη KN. 1. zie bij ἠεῖρη — 2. tooverformulier, toovergebed, zooals die gepreveld worden over medicijnen, ziekten en kwalen, amuletten, enz. (Skr. mantra; erg. ἠεῖρη en ἠεῖρη). ἠεῖρη ἠεῖρη toovergeneesmiddel, dat met een toovergebed of formulier gegeven wordt. — ἠεῖρη over iets een toovergebed uitspreken of prevelen. — ἠεῖρη ἠεῖρη zie beneden.
 ἠεῖρη KN. de bloem van de komkommers; en naam van een melodie op de gamelan. ἠεῖρη ἠεῖρη ἠεῖρη, zuur zien, van een vrouw die boos is.
 ἠεῖρη zie bij ἠεῖρη.
 ἠεῖρη zie bij ἠεῖρη.
 ἠεῖρη zie bij ἠεῖρη.
 ἠεῖρη zie bij ἠεῖρη.
 ἠεῖρη 1. zva. ἠεῖρη G. — 2. KN. taai, ferm, moedig, niet kleinzeerig; ook sterk, wel bestand, proefhoudend, van gereedschap en wapens. J.
 ἠεῖρη en ἠεῖρη ἠεῖρη KN. helder en hoog opvlammen, in lichte laaije vlam; opvlammen, opbruischen van drift; verrukkelijk schoon, van een vrouw. J.

Ἐπιπέδον KN. voor het publiek vertooning van iets ma-
ken, *bv. van santri's die publiek op straat gaan
bidden; zich in persoon vervoegen tot den Rijksbe-
stierder of den Vorst, om een zaak, waarin hij
bemoeijelijkt wordt, bloot te leggen.* Ἐπιπέδον *het*
is al van algemeene bekendheid, iedereen weet het al.

Ἐπιπέδον *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον KN. glad rond en veêrkrachtig door vol-
sappigheid of gevuldheid van binnen, *bv. van een
vrucht zooals een druif, van gevulde borsten van
een vrouw, ook van iemands geheele lichaam.*

Ἐπιπέδον bijnaam van Ardjoenâ als Ἐπιπέδον of as-
ceet op den berg Êndrâ-kilâ, en naam van een ge-
dicht waarin dat verblijf van Ardjoenâ op dien
berg bezongen wordt (Skr. *wîtarâga*, bevrijd van
zinnelijke passies, boven zinnelijke neiging verhe-
ven, door ascese. Men vindt ook Ἐπιπέδον als
Kawi verklaard door Ἐπιπέδον en Ἐπιπέδον
Ἐπιπέδον).

Ἐπιπέδον kw. *zva.* Ἐπιπέδον een blauwverwer.

Ἐπιπέδον k., *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον als Maleisch *zva.* Ἐπιπέδον of Ἐπιπέδον van
Ἐπιπέδον II.

Ἐπιπέδον *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον kd., *zie* Ἐπιπέδον III.

Ἐπιπέδον *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον KN. goed gevuld, *van peulen en maïsaren,
ook van iemands wangen.*

Ἐπιπέδον *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον KN. zamengekronkeld, ineengerold of incenge-
wikkeld, *ergens liggen; ook zich ergens schuil hou-
den; van* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον kw. ongenaakbaar, onkwetsbaar, onoverwin-
baar. G. (*zeker hetzelfde als* Ἐπιπέδον). Ἐπιπέδον
Ἐπιπέδον *eign. van een zoon, den opvolger, van
Vorst Arjâ-bangah.*

Ἐπιπέδον en Ἐπιπέδον *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον kw. *zva.* Ἐπιπέδον Ἐπιπέδον
Ἐπιπέδον *spr.*

Ἐπιπέδον *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον Ἐπιπέδον en gew. Ἐπιπέδον KN. boter
(Port. *manteiga*).

Ἐπιπέδον *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον en Ἐπιπέδον *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον KN. uitbotten, uit zijn omkleedsel te voor-
schijn komen, *van een pisangknop; als een pisang-
knop (lange en puntige knop) zich voordoen; (van
Ἐπιπέδον een pisangknop, als die pas half uit
zijn omkleedsels te voorschijn komt; ook in gebruik
bij het tellen van maïs-aren, bv. Ἐπιπέδον
Ἐπιπέδον Ἐπιπέδον enz.).*

Ἐπιπέδον gew. Ἐπιπέδον KN., Ἐπιπέδον Ἐπιπέδον en
Ἐπιπέδον kw., mensch, *als soort van wezen; het
menschdom (Skr. mândoesa en manoesya. Frg.
Ἐπιπέδον en Ἐπιπέδον). —* Ἐπιπέδον *enz. menscheid,
menschelijke natuur; de menschenwereld; ook zva.
Ἐπιπέδον ontdekt, zichtbaar voor het
menschelijk oog, van iets dat onzichtbaar was, ook
van een geheim. Ἐπιπέδον Ἐπιπέδον Ἐπιπέδον
een nieuw tijdperk.*

Ἐπιπέδον kw. *zva.* Ἐπιπέδον (Skr. *mânasika*, in
het gemoed, in het hart, zijnde. PK.).

Ἐπιπέδον *zie* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον KN. bollig; en boven den rand uitsteken,
*zooals het schuim van bier boven den rand van
een glas. Zoo ook* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον Ἐπιπέδον Ἐπιπέδον of Ἐπιπέδον KN. nut,
nuttigheid, heilzame strekking, vrucht, voordeel
(Ar. *manpha'at*). — Ἐπιπέδον *enz.,
nuttigen, dienstig, heilzaam zijn; strekzaam, voed-
zaam, van een kost.*

Ἐπιπέδον *zie* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον KN., *zie* Ἐπιπέδον — 2. kw. verheugd makeu,
tot vreugde stemmen, verblijden. G.

Ἐπιπέδον KN. de opene hand ophouden om iets te
ontvangen, en wel zóo, dat de linkerhand on-
der de elleboog van de regter gehouden wordt;
ook wel zóo de hand houden om iets over te
geven.

Ἐπιπέδον en Ἐπιπέδον *zie bij* Ἐπιπέδον

Ἐπιπέδον KN. rust, verpoozing van werk.

Ἐπιπέδον KN. naam van een grooten boom en van de
smakelijke vruchten daarvan.

Ἐπιπέδον KN. *zva.* Ἐπιπέδον *ergens huisvesting
of verblijf hebben; ook legeren, zich legeren, gele-
gerd zijn. J. —* Ἐπιπέδον *verblifplaats,
logis, pleisterplaats, legerplaats. J.*

koren, in de keel opdrijven. 2. kl., zie bij առնի՞ն
 բարձրագոյն zie bij առնուցոյն
 Բարձրոյն կՆ. met een knobbel uitsteken, knobbelig
 (van բարձր՞ uitstekende knobbel).
 Բարձրնոյն կՆ. afgezonderd, het een van het ander,
 niet bij elkander op dezelfde plaats; zich afzonde-
 ren, door naar een andere plaats te gaan; een zon-
 derling zijn (verg. բարձրնոյն).
 Բարձրնոյն շա. Բարձրնոյն in den zin van zich afzonde-
 deren, enz.
 Դարձրուցոյն շա. Դարձրուցոյն
 Բարձրեցոյն կՎ. շա. Բարձրեցոյն
 Բարձրոյն կՆ. boven den rand uitsteken, bv. van den
 inhoud van een vat of maat (verg. Դարձրուցոյն).
 Բարձր սրտոյն, Բարձր սրտ, (groot) hert, hertebeest,
 het edelhert (verg. Բարձր սրտ՞ en Բարձր սրտ). Բարձր սրտ
 Դարձրոյն hinde.
 Բարձր կՎ., zie bij Բարձր II.
 Բարձր կՎ., zie bij Բարձր II.
 Բարձրոյն կՆ. afspreken, beloven; afgesproken, be-
 loofd; շա. Բարձր
 Բարձրոյն կՆ., ook wel Դարձրոյն կ., benzoin, storax,
 een zeker hars of gom, daar wierook van gemaakt
 wordt (Skr. sjaila: verg. Բարձր en Բարձրոյն).
 Բարձրոյն կՆ. Բարձրոյն կՆ. spr. — Բարձրոյն կՆ.
 benzoin, tot onderscheiding van Բարձրոյն կՆ.
 bruine mēnjan, drakebloed.
 Բարձրոյն կՎ. շա. Դարձրոյն կՆ.
 Բարձրոյն կՆ. met een buil opgelopen zijn, een
 buil hebben of krijgen, aan het hoofd, bv. door
 een val (verg. Բարձրոյն կՆ.).
 Բարձրոյն կՆ. zie bij Դարձրոյն կՆ.
 Բարձրոյն կՆ. en Բարձրոյն կՆ. 1. շա. Բարձրոյն կՆ.
 — 2. onbeschoft, onbeschofte en heel ongemanieerde
 dingen doen jegens iemand (verg. Բարձրոյն կՆ.). —
 Բարձրոյն կՆ. met onbeschofte en malle manie-
 ren behebd.
 Բարձրոյն կՆ. ook Բարձրոյն կՆ. շա. Բարձրոյն կՆ. (Skr.
 majóéta); կՆ. Բարձրոյն կՆ. benaming van een bij-
 zondere wijze van spelen op de gamēlan, van een
 bijzondere toonsoort, en van een melodie.
 Դարձրոյն կՆ. շա. Դարձրոյն կՆ. J.
 Դարձրոյն կՆ. niet te vertrouwen, van onsterk
 gewezen of gevlochten goed; fig. van iemands woor-
 den, beloften, enz.

Բարձրոյն կՆ. of Դարձրոյն կՆ. շա. Բարձր en Բարձր
 Բարձրոյն կՆ. algemeene naam van het apegeslacht,
 aap. (Verg. Բարձրոյն կՆ. en Բարձրոյն կՆ.). — Բարձրոյն կՆ.
 Բարձրոյն կՆ. uit eigen beweging, ongenoodigd of
 zonder opgezocht te zijn, ergens komen, hetzij bij
 toeval of met eenig doel; volgens G. gebukt,
 krom gaan.
 Դարձրոյն կՆ. zie Բարձրոյն կՆ.
 Բարձրոյն կՆ. zie Բարձրոյն կՆ.
 Բարձրոյն կՆ. zie bij Բարձրոյն կՆ.
 Բարձրոյն կՆ. zie bij Բարձրոյն կՆ.
 Բարձրոյն կՆ. opslurpen, inslurpen. G. (verg. Բարձր
 Բարձրոյն կՆ.).
 Դարձրոյն կՆ. Sd. Md. aap (verg. Բարձրոյն կՆ.). Դարձր
 Բարձրոյն կՆ. schilderhuisje. — Դարձրոյն կՆ.
 Դարձրոյն կՆ. een paviljoen voor apen of an-
 dere dieren, ook volière voor vogels.
 Բարձրոյն կՆ. naam van een struikgewas. J.
 Բարձրոյն կՆ. een soort van leguaan, bruingeel
 van kleur; (verg. Բարձրոյն կՆ. en Բարձրոյն կՆ.).
 Բարձրոյն կՆ. vooruitstekend, zooals van iemands
 borst, het voorhoofd van een gans en van sommige
 visschen.
 Բարձրոյն կՆ. շա. Բարձրոյն կՆ. en naam van een zee-
 visch met drie stekels. J.
 Բարձրոյն կՆ. in de spreektaal veelal Բարձրոյն կՆ. in deftige taal Բարձրոյն կՆ.,
 Բարձրոյն կՆ. en deftig Բարձրոյն կՆ., Բարձրոյն կՆ. Md., gaan
 naar, ergens naar toe gaan; naar, tot, aan, jegens;
 voorzetsel vóór een complement van voorwerp (zie
 de gramm.); achter een woord, dat geen beweging
 naar een plaats beteekent, շա. ons gaan vóór een
 verbum, bv. Բարձրոյն կՆ. Բարձրոյն կՆ. op de markt gaan
 koopen, en Բարձրոյն կՆ. Բարձրոյն կՆ. Բարձրոյն կՆ. gaan
 koopen bij den Heer Simon. Բարձրոյն կՆ. (of Բարձրոյն կՆ.) Բարձրոյն կՆ.
 waarheen? waar naar toe? — Բարձրոյն կՆ. Բարձրոյն կՆ.
 Բարձրոյն կՆ. er heen gaan, er naar toe gaan. Բարձրոյն կՆ. of
 Բարձրոյն կՆ. pass. — Բարձրոյն կՆ. een plaats daar
 men veel naar toe gaat, veelbezochte plaats. Բարձրոյն կՆ.
 Բարձրոյն կՆ. of Բարձրոյն կՆ. de plaats waar men naar
 toe gaat, van velen.
 Բարձրոյն կՆ. en Բարձրոյն կՆ. zie bij Բարձրոյն կՆ.
 Բարձրոյն կՆ. het jong van een Դարձրոյն կՆ. — Բարձրոյն կՆ.
 Բարձրոյն կՆ. շա. Դարձրոյն կՆ. Բարձրոյն կՆ. maar van
 kleiner buik of krop.

ձնհողար *zie* ձնհողար

ձնհողար KN. drijfjagt houden, *en* visschen of jagen binnen een in ondiep water steeds nauwer toeloo- pende afperking; *ook* volgens G. pogen, streven.

բլանդար KW. *zva.* ձնհողար

բլանդար բլանդար *en* բլանդարար *zie* բլանդար
բլանդար KN. *zva.* ձնհողար *ook* naam van een diertje, zoo groot als een ձնհողար *en* grijs van kleur, dat aan den wortel van de horens van buffels zit *en* invreet; *en* *ook*, naar het schijnt, schilfers of roos op het hoofd van menschen.

բարդարար 1. KW. *zva.* դարդարարար — 2, naam van den zestienden zoon van Watoe-goenoeng *en* van de achtliende woekoe.

բարդարարար *zie* bij բարդարար

ձնհողար *zie* բարդարար

ձնհողար *zie* բարդարար

բարդարար *of* բարդարար KW. *zva.* բլանդար ձնհողար
դարդար բլանդարարար *en* բլանդարար *ook* be-
naming van den troon van Batârâ Goeroe in de
Swargâ (Skr. marakata *en* mdrakata, smaragd,
de kleur van smaragd).

բլանդար KN. blik, van blik. *Zoo* *ook* ձնհողար (of դարդար
բարդարար) բլանդար *en* ձնհողար բլանդար eeu blik-
ken geut.

ձնհողար KW. *zva.* բլանդար *en* ձնհողարար
անհողար *spr.*

ձնհողար KN. wijlbeens staan; met opgesperde scha-
ren, *van* een kreeft, *enz.*; zich in postuur zetten,
gereed staan tot den aanval *of* om moedig zijn aan-
valler af te wachten (*verg.* ձնհողար *en* բարդար
դարդար). J.

բլանդար *of* ձնհողար KN. gekromd zitten *of* liggen;
met een gekromden rug; een krommen rug zetten;
op een niet behoorlijke wijze liggen *of* daar zoo
maar heen liggen, *met* verachting van een slapende,
ook van een niet behoorlijk gevouwen kleed (*verg.*
բլանդարար).

բլանդար *of* ձնհողար KN. half gehurkt,
zoodat de dijen *en* kuiten elkander nog niet raken
(*verg.* բլանդար).

բլանդար *of* ձնհողար KW. *zva.* բլանդար անհողար
անհողար *en* անհողար (Skr. mrdoe, zacht, niet
scherp *of* ruw. *Vrg.* ձնհողար).

ձնհողար *zie* բլանդար

Մոզ *zie* բլանդար

ձնհողար KW. *en* KN. *zva.* ձնհողար *of* ձնհողար *en* *zva.*

ձնհողար (Skr. moerdâd, hoofd). ձնհողար
դարդար անհողարարար կոպիգ. անհողար
ան հոofdletters, kapitale letters, anders անհողար
անհողար *genoemd.* անհողար *spr.* —

ձնհողար KW. *zva.* ձնհողար

ձնհողար *of* ձնհողար 1. KW. *zva.* անհողար
— 2. KN. zich onderwerpen, het gezag van een an-
der over zich erkennen. G.

բլանդար Ar. *moerdâd*, KN. bedoeld; bedoe-
ling, beteekenis.

բլանդար Ar. *moerid*, KN. discipel, leerling
(*verg.* բլանդար *en* անհողար). — անհողար
անդար *de* scholieren van een plaats *of* van een
goeroe.

բլանդար 1. *zie* bij բլանդար — 2. *zva.* դարդար
անդար

դարդար 1. *zie* դարդար — 2. *zva.* դարդար
անդար

դարդարար KN. zich terugtrekken; zich verwijde-
ren (*waarschijnlijk* verkorting van դարդարար
Vrg. բլանդար).

ձնհողար *of* ձնհողար KW., *en* ձնհողար KN. *zva.* ձնհողար
անդար դարդարարար *en* ձնհողար (*verg.* դարդար
դարդար *en* ձնհողար 1).

անհողար *en* անհողարար KN., *zie* bij անհողար

ձնհողար I. KN. vrij, niet in dienst, niet dienstplig-
tig; buiten dienst gesteld, geen dienst meer doende.

2. KW., *zie* bij ձնհողար — անհողար KN. als
een vrij man leven, onafhankelijk zijn. — ձնհողար
անդար KW., *zie* bij ձնհողար — ձնհողար
անդար KN. iemand vrij maken, in vrijheid stellen, *een*
slauf vrijlaten; iemand *of* iets buiten dienst stellen.
— անհողար vrijheid.

անհողար KN. in verzet komen, *bv.* tegen een vonnis
of voorslag, er niet in berusten (Ar. *moerdâd*, *mardâd*,
geweigerd, afgeslagen).

ձնհողար *zie* bij դարդար

բարդար *zie* bij դարդար

ձնհողար KW. *zva.* անհողար անհողար *en*
անհողար (Skr. mrdawa, zachtheid, van mrd-
doe, *zie* բլանդար).

ձնհողար *zie* bij անհողար

achtig, *zoocls versch wittebrood, een zacht gewor- den bloedrin; sijn van vel; ook volgens J. goed ge- rezen, van beslag.*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*
ἁγιῶτα of ἁγιῶτα KN. naam van een soort van ἁγιῶτα

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα KN. vroom, godsdienstig (*Ar. مريد, moer- sijd, op de rechte weg leidend.*) — ἁγιῶτα vroomheid, vrome zin.

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα K., *zie bij ἁγιῶτα II.*

ἁγιῶτα KN. weerspannig, ondeugend (*erg. ἁγιῶτα*). — ἁγιῶτα weerspannigheid, ondeugend- heid.

ἁγιῶτα K., *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα KW. *zva. ἁγιῶτα (of ἁγιῶτα) ἁγιῶτα ἁγιῶτα en ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα II.*

ἁγιῶτα KN. een weinig in wanorde, niet overal glad, *van het hoofdhaar (erg. ἁγιῶτα).*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα KN. waardering, schatting; schatten, waar- deren, begrooten; waardig geacht worden. (*Men zegt ook ἁγιῶτα en dit waarschijnlijk voor ἁγιῶτα Erg. ἁγιῶτα ἁγιῶτα en ἁγιῶτα*).

ἁγιῶτα *pass. ἁγιῶτα niet waard, onwaardig. ἁγιῶτα beneden de waarde. ἁγιῶτα het is de moeite niet waard. ἁγιῶτα zooals het geschat wordt, naar billijke schatting. — ἁγιῶτα aan iets bij schatting een waarde toekennen, van iets bij schatting de waarde bepalen. — ἁγιῶτα het waarden; schatting. ἁγιῶτα naar mijn schatting. — ἁγιῶτα het gewaardeerde; schatting. ἁγιῶτα naar het door mij ge- waardeerd wordt.*

ἁγιῶτα ἁγιῶτα ἁγιῶτα en ἁγιῶτα KW. *zva. ἁγιῶτα en ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα of ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα KW., *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα of ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα I.*

ἁγιῶτα of ἁγιῶτα KN. naam van een vuurspuwen- den berg.

ἁγιῶτα I. KW. *zva. ἁγιῶτα — 2. KN. iemand terneerzetten, tot bedaren brengen.*

ἁγιῶτα *verk. van ἁγιῶτα G. (waarschijnlijk bet- ter van ἁγιῶτα).*

ἁγιῶτα KW. *zva. ἁγιῶτα (verk. van ἁγιῶτα ἁγιῶτα Skr. amarapada, het verblijf der onsterf- lijken. Erg. ἁγιῶτα).*

ἁγιῶτα KW. gelijken, gelijk zijn. G. (*erg. ἁγιῶτα*).

ἁγιῶτα ἁγιῶτα of ἁγιῶτα *zie onder ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zva. ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα ἁγιῶτα of ἁγιῶτα K., *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα KN. heel vroeg in den ochtend, voor de tijd van bezoeken, bij iemand komen inloopen (*erg. ἁγιῶτα*). J.

ἁγιῶτα of ἁγιῶτα *zie onder ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα of ἁγιῶτα K., *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα K., *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie bij ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie onder ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα *zie onder ἁγιῶτα*

ἁγιῶτα of ἁγιῶτα KN. koraal, roode koralen, bloedkoralen (*Ar. Pers. مرجان. ἁγιῶτα halssnoer van koralen.*

ἁγιῶτα KN. zich vermenigvuldigen, zich voortplan- ten, *van een boom, die door het afvallen van zijn vruchten zich vanzelfs voortplant. ἁγιῶτα ἁγιῶτα ἁγιῶτα spr.*

ἁγιῶτα KN. ergens doorheen dringen, krui- pen of zakken (*erg. ἁγιῶτα*). ἁγιῶτα ἁγιῶτα zich ergens uitwringen; *fig. ἁγιῶτα ἁγιῶτα ἁγιῶτα ἁγιῶτα ἁγιῶτα (door het digte heendring-*

ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν

ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν

ἑβραϊστικόν ἑβραϊστικόν en ἑβραϊστικόν KN. een aangena- men geur in het rond verspreiden, rondom lekker rieken (van ἑβραϊστικόν).

ἑβραϊστικόν zie ἑβραϊστικόν

ἑβραϊστικόν zie ἑβραϊστικόν

ἑβραϊστικόν zie onder ἑβραϊστικόν

ἑβραϊστικόν KN. koster of bewaarder van een mos- kee, kerkedienaar, die ook bij de aankondiging van de uren voor het gebed door den Modin op de bedoeg slaat (Ar. מרבוץ, marboet, gebonden, en be- naming van een soort van Mohammedaansche hei- ligen in Afrika).

ἑβραϊστικόν of ἑβραϊστικόν zva. מריבית van ἑβραϊστικόν

ἑβραϊστικόν zva. אמריבית

ἑβραϊστικόν K., zie ἑβραϊστικόν

ἑβραϊστικόν of ἑβραϊστικόν KN. zva. אמריבית (verk. van אמריבית) Skr. amarabawana, het verblijf der onsterflijken. Vrg. אמריבית).

ἑβραϊστικόν ook ἑβραϊστικόν KN. naam van een berg op Java.

ἑβραϊστικόν of ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν

ἑβραϊστικόν KN. naam van een dorp. ἑβραϊστικόν spr.

ἑβραϊστικόν of ἑβραϊστικόν KN. vanzelfs los- laten en afvallen, zooals van ledematen; in een staat van ontbinding verkeeren (van ἑβραϊστικόν) zva. ἑβραϊστικόν

ἑβραϊστικόν zie onder ἑβραϊστικόν IV.

ἑβραϊστικόν zie onder ἑβραϊστικόν IV.

ἑβραϊστικόν zie onder ἑβραϊστικόν IV., en bij ἑβραϊστικόν — ἑβραϊστικόν en ἑβραϊστικόν KI., zie bij ἑβραϊστικόν

ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν

ἑβραϊστικόν KN. zva. ἑβραϊστικόν van ἑβραϊστικόν ἑβραϊστικόν KN. de kentering tusschen de oost- en west- moeson, wanneer de regens minder worden, de drie māngsā's אמריבית ἑבֶרֶץ en אמריבית אמריבית (of אמריבית) ἑבֶרֶץ de regens die in die kentering vallen.

ἑבֶרֶץ KN. gloeijen; vuurrood, hoog rood (vrg. ἑבֶרֶץ אמריבית). Zoo in אמריבית אמריבית — אמריבית אמריבית een vuur van gloeiende kolen, een kolevuur, kolegloed.

ἑבֶרֶץ 1. zie bij ἑבֶרֶץ — 2. KN. stroo, droog padi- stroo (vrg. ἑבֶרֶץ אמריבית). אמריבית אמריבית spr. — אמריבית en אמריבית zie bij אמריבית

ἑבֶרֶץ אמריבית אמריבית en אמריבית אמריבית zie bij אמריבית

ἑבֶרֶץ אמריבית אמריבית en אמריבית אמריבית zie bij אמריבית

ἑבֶרֶץ KN. een kleed over den schouder om het lijf geslagen hebben; een regenmantel of regenjas; fig. zijn ware meening bemantelend, onopregt. אמריבית אמריבית אמריבית spr.

ἑבֶרֶץ KN. zva. אמריבית אמריבית אמריבית van de weg afwijken, zijwegen gaan of inslaan. אמריבית אמריבית onordentelijk, onbeschoft. אמריבית אמריבית weder- regtelijk. אמריבית אמריבית de beleefdheid uit het oog verliezen; onheusch. אמריבית אמריבית verkeerde stappen doen. אמריבית אמריבית spr. voor tegenstreven; weerspanning. אמריבית אמריבית אמריבית spr. אמריבית אמריבית zie bij אמריבית

ἑבֶרֶץ zie bij אמריבית

ἑבֶרֶץ zie bij אמריבית en bij אמריבית

ἑבֶרֶץ zie bij אמריבית

ἑבֶרֶץ KN. TD. zva. אמריבית een grauwe aar- den kofflepoot met handvat en tuil.

ἑבֶרֶץ zie bij אמריבית

ἑבֶרֶץ of אמריבית KN. huiveren, de haren te berge rijzen. G.

ἑבֶרֶץ en אמריבית אמריבית zie bij אמריבית

ἑבֶרֶץ zva. אמריבית (van אמריבית).

ἑבֶרֶץ zie bij אמריבית אמריבית KN. blijken, zichtbaar worden. G.

ἑבֶרֶץ zie bij אמריבית

ἑבֶרֶץ of אמריבית KN. zich verzetten, zich niet wil- len overgeven (vrg. אמריבית).

ἑבֶרֶץ zie bij אמריבית

ἑבֶרֶץ of אמריבית en אמריבית zie bij אמריבית

ἑבֶרֶץ zie bij אמריבית

ἑבֶרֶץ KN. houten scheeden maken voor krissen of pieken, de kost daarmee winnen. אמריבית אמריבית schee- demaker (vrg. אמריבית אמריבית).

ἑבֶרֶץ KN. op zijn hoede zijn, bv. tegen gevaar of misleiding, met voorzichtigheid te werk gaan, be- hoedzaamheid gebruiken, iets of de zaak niet ver- trouwen (vrg. אמריבית van אמריבית en אמריבית).

ἑבֶרֶץ KN. niet in de werkelijkheid plaats vinden, alleen maar in de verbeelding bestaan; hersenschim- mig; buiten gebruik gesteld; zonderling, niet zoo- als andere. אמריבית אמריבית een zonderling mensch.

klanknabootsend woord voor een vasten greep of goed pakken; *bv.* אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *zva.* אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *zie bij אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ*

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *zie bij אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ*

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *zva.* אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ (*Skr. moekhara*, voorste, aanvoerder. *Vrg.* אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ 2).

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *zva.* אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *zie אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ 2.*

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *zie bij אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ*

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *Ar.* مَكْرُوه, verfoeid, te verfoeijen, waarvan men een afkeer heeft of moet hebben; wat men vermijden moet; ofschoon het juist niet strafbaar is bij de wet.

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *Ar.* مقارئة, zamentreffen van een dag van de week of maand met een feestdag, *zva.* אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *KN.* schreeuwen met de kreet akrak, van een bang geworden of verschrikt en rondvliegend of heen en weer loopend boschoen of basterd boschoen; hevig schrikken, met of zonder kreet, van een mensch.

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *zamenstelling van אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ en אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ*
bv. אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *Ar.* معراج, mi'radj, *KN.* hemelvaart.

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *zie אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ*

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *KN.* *zie bij אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ*

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *Ar.* معروف, bekend, vermaard.

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *naam van de Eufraat, te Soerakarta bekend.*

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *Ar.* معرفة, ma'riphat, kennis.

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *Ar.* محرم, moekarram, *KN.* naam van de eerste maand van het Mohammedaansche jaar, ook אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ genoemd.

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *zie אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ*

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *Ar.* مقرب, moekarrab, genaderd, in de nabijheid toegelaten; zich in tegenwoordigheid van God bevinden.

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *ook אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ* *KN.* koren, kokhalzen, neiging tot braken hebben, beginnen te braken (*erg.*

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ).

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *Ar.* wezentlijk, reëel, werkelijk bestaande, wezen hebben, niet maar schijnbaar, van de geeste-

lijke dingen, in tegenstelling van אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ (*Ar.*

حقيقي, werkelijk, reëel, niet oneigentlijk).
אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *en אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ* *zie bij אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ*

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *KN.* zamenstelling van אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ en אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ
een klanknabootsend woord voor het geluid van een kik; bv. אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *KN.* zamenstelling van אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ en אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ
een klanknabootsend woord voor het geluid dat iets geeft, als het gesneden of geknipt wordt; bv.

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *Ar.* *KN.* normaal, gewoon, zooals het meestal of gewoonlijk bij de menschen wordt aan-

getroffen (misschien het *Ar.* محقة, moekakkat).
אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ of אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ met normale krachten. אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ normaal rijk of welgesteld (juist niet enorm).

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *zva.* אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ (*zie bij אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ*).

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *KN.* zamenstelling van אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ en אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ
grondvorm van אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *bv.* אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *zie אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ*

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *KN.* genieten; een rijkelijk, heerlijk, onbezorgd leven hebben in het vol genot van al wat men wenschen kan; zalig, gelukkig (*Skr. moekti*, bevrijding, verlossing; eindelijke, volkomene verlossing der ziel van het zinnelijk lichaam, het toppunt van zaligheid; maar misschien wel voor moekti, van het *Skr. boekti*, genot, genieting. *PK.* *Vrg.* אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ). — אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ iemand doen of laten genieten, een heerlijk leven doen hebben; zaligmaken. — אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ genot, genieting, geneugte, een heerlijk onbezorgd leven; levensgeluk.

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *KN.* 1. onordentlijk, op een ruwe wijze, omwinden, omwikkelen; door elkander gewikkeld (*erg.* אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ). 2. troebel, dik door het vermengd zijn met het bezinksel, van een vocht; vol, krioelend, van diertjes, vischjes, stoffjes, enz., van een water of vocht (*erg.* אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ). 3. volgens G. uitgeperste kokospit.

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ of אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ (*moekta*) *KN.* *zva.* אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ en אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ (*Skr. moekta, moektak*, bevrijd, verlost; volkomen verlost van het stoffelijk lichaam).

אִתְּחִיל לְכַתּוֹב לְךָ *KN.* in groote menigte bijeen, krioelend, van kleine diertjes, vischjes of wormpjes,

zoodat het water daar ze in zijn, er troebel van is (vrg. արհույր). J.

արևոստ K., zie արևոստ

արհույր KN. alles, het geheel omvattend, als eigenschap van de godheid (Ar. محيط, moehi-toen, omvattend).

արհույր K., zie արևոստ

արհույր Md., zie արևոստ

արհույր Md., zie արևոստ

արհույր zie bij արհույր

արհույր ook արհույր naam van den negentienden zoon van Waloegoenoug, en van de een-en-twintigste woekoe.

արհույր of արհույր Ar. مآتم, moe'tamad, daar men zich op verlaat, geloofwaardig, een algemeen aangenomen gevoelen.

արհույր արհույր արհույր en արհույր zie bij արհույր

արհույր KW. verlost van het zinnelijke of het geheele stoffelijke lichaam en bevrijd van verdere incarnaties (Skr. mōṣa, het losraken; verlossing; verlossing van het stoffelijk bestaan); ook zva. արյա — արհույր de toestand van արյա het leven van iemand, die tot dien staat gekomen is (vrg. արհույր en արհույր).

արհույր of արհույր en արհույր K., zie bij արհույր

արհույր Ar. محضر, mahzar, plaats waar menschen tegenwoordig zijn. արհույր het veld waar Mohammed met de zijnen gelegerd was.

արհույր KN., 1. zamenstelling van արյա en ար 1. (vrg. արհույր); bv. արհույր — 2. moeilijkerend, met (innerlijken) tegenzin (Ar. معسر, ma'soer).

արհույր KN. zamenstelling van արյա en արյա klanknabootsend woord voor het geluid van iets, dat met snelheid ergens op neer komt; bv. արյա : արհույր

արհույր zie bij արհույր

արհույր Ar. مقصود, ma'soed, wat bedoeld wordt, meening, beteekenis. — արհույր KN. van iets de bedoeling of beteekenis opgeven, iets verklaren.

արհույր KN. voordeel (vrg. արհույր en արհույր).

արհույր KW. zva. արհույր

արհույր Ar. KN. zonde (Ar. معصية, ma'sijat, weerspannigheid, ongehoorzaamheid; weerspannig, ongodsdienstig, goddeloos (vrg. արհույր)). արհույր het zondebedrijf, de zonde. արհույր de zonde, bij personificatie.

արհույր KW. zva. արհույր (Ar. معزب, moe'zab, ver weggevoerd, ver verwijderd).

արհույր zva. արհույր

արհույր ook wel արհույր KN. ongerijmd, onbestaanbaar; ongehoord, onmogelijk (Ar. محال, moeh-ál. Vrg. արհույր en արհույր). — արհույր iets onbestaanbaar of onmogelijk noemen als zoodanig beschouwen. — արհույր ongerijmdheid, onmogelijkheid; een hersenschim.

արհույր KN. zamenstelling van արյա en արյա verkorting van արյա bv. արհույր

արհույր of արհույր Ar. مخلوق, machloék, geschapen, schepsel (vrg. արհույր). արհույր schepsel van God.

արհույր poët. zva. արհույր (Ar. مخلص, moe'chlis, rein, ongeveinst. Vrg. արհույր en արհույր).

արհույր en արհույր zie bij արհույր

արհույր KN. ineen is hij weg! zamenstelling van արյա met արյա

արհույր KN. zamenstelling van արյա en արյա bv. արհույր

արհույր KI. van արյա en արյա (Ar. مكظوم, makdloem, ingehouden, bedwongen, van toorn). — արհույր KI. van արյա en արյա

արհույր KN. zamenstelling van արյա en արյա bv. արհույր

արհույր KN. stilzwijgend heengaan, vertrekken zonder iets te zeggen.

արհույր KN. zamenstelling van արյա en արյա klanknabootsend woord voor het geluid van een slag, of van een vrucht die op den grond valt; bv. արյա : արհույր

արհույր en արհույր zie bij արհույր

արհույր KN. zamenstelling van արյա en արյա bv. արհույր

արհույր KN. zwaar, van iets dat stijf en vol geladen

is, ook zwaar het gehoor treffend, zooals een zwaar schot (verg. աղբուրդ en սահար).

արհար KN. samenstelling van առ and հար klanknabootsend woord voor het losgaan van een schot (verg. հար); bv. հարհար արհար

արհար zie bij հար

արհարյալ KN. in een nederige houding zitten of gaan zitten (verg. առհարյալ).

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ zva. հարյալ bv. արհարյալ արհարյալ

արհարյալ Ar. معجزات, moe'djizat, KN. een wonder, wonderteeken (verg. հարյալ). — առ արհարյալ door iemand verrigt wonder.

արհարյալ KW. zva. հարյալ (Skr. moekhja, hoofd, voornaamste). հարյալ de voornaamste mantri's. — հարյալ zva. հարյալ հարհարյալ

արհարյալ zie bij հարյալ

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ grondvorm van հարյալ bv. հարյալ հարյալ հարյալ

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ klanknabootsend woord voor het geluid, wanneer men in iets weeks tropt; bv. հարհարյալ հարյալ

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ bv. հարյալ հարյալ

արհարյալ zie bij հարյալ

արհարյալ zie bij հար

արհարյալ Ar. مقام, makám, KN. graf in het algemeen, vooral van een heilig graf (verg. հարյալ en հարյալ). — հարհարյալ begraafplaats, grafstede.

արհարյալ KN. zva. հարհարյալ ook onder het wisselen van geld eenige centen wegmoffelen, van een geldwisselaar. հարհարյալ niet meer naar de teugels luisteren, niet meer te beteugelen zijn, van een paard.

արհարյալ Ar. مقيم, moekim, iemand die op een plaats zijn verblijf houdt.

արհարյալ Ar. مؤمن, moémin, een geloovige, een Mohammedaan.

արհարյալ Ar. مأمون, màmoén, door den Imam voorgedaan in het gebed, bij het bidden den voorganger in het gebed volgen, hem nadoen en naspreken; een navolger van den Imam in het gebed.

արհարյալ of հարհարյալ Ar. محمد, moekammad, eig. Mohammed. հարհարյալ de propheet Mohammed. հարհարյալ volk van Mohammed, Mohammedaan (verg. հարհարյալ).

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ bv. հարհարյալ հարհարյալ

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ bv. հարհարյալ հարհարյալ

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ bv. հարհարյալ հարհարյալ

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ bv. հարհարյալ հարհարյալ

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ bv. հարհարյալ հարհարյալ

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ bv. հարհարյալ հարհարյալ

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ bv. հարհարյալ հարհարյալ

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ bv. հարհարյալ հարհարյալ

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ bv. հարհարյալ հարհարյալ

արհարյալ KN. kroon (Skr. makoea. Verg. հարյալ). հարհարյալ met een kroon op het hoofd.

արհարյալ KN. samenstelling van առ and հարյալ bv. հարհարյալ հարհարյալ

արհարյալ zie հարհարյալ

արհարյալ zie հարհարյալ

արհարյալ en հարհարյալ KN. zie onder հարհարյալ

արհարյալ of հարհարյալ Ar. مود, moedd, een zekere maat, eig. zoveel men in beide handen houden kan (verg. հարհարյալ).

արհարյալ հարհարյալ en հարհարյալ zie bij հարհարյալ

արհարյալ, հարհարյալ K. 1. zie onder հարհարյալ — 2. honing (Skr. madoe, zoet; honing). հարհարյալ KW. bij, honingbij; ook naam van de woonplaats van Ardjoenâ (Skr. madoekara). հարհարյալ KW. een bij (Skr. madoewrata). հարհարյալ honing van de հարհարյալ ook naam van de half rotte nangkabloesem, die zoet is en met zout gegeten wordt.

արհարյալ en հարհարյալ հարհարյալ gezuiverde of geprepareerde honing. հարհարյալ naam van een Kavische zangwijze. — հարհարյալ KN. zalvig, zacht gekookt, van een ei.

ἄλφῆ ἄλφῆ en ἄλφῆ ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ ἄλφῆ oude naam van een gewest op Java,
 misschien wel van ἄλφῆ
 ἄλφῆ ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ II.
 ἄλφῆ ἄλφῆ zie ἄλφῆ
 ἄλφῆ ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ KW. zva. ἄλφῆ (Skr. *mātra*, maateenheid;
 atoom, molecule; een klein deeltje, een beetje. PK.).
 ἄλφῆ zva. ἄλφῆ
 ἄλφῆ KN. vriend, bevriend, bondgenoot (Skr. *mitra*.
Vrg. ἄλφῆ ἄλφῆ en ἄλφῆ). ἄλφῆ
 ἄλφῆ vriend; vriendschap. — ἄλφῆ of ἄλφῆ
 ἄλφῆ met een ander of met elkander bevriend
 zijn. — ἄλφῆ vriendschap. ἄλφῆ
 ἄλφῆ bewijs van vriendschap.
 ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ of ἄλφῆ en ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ KW. zva. ἄλφῆ ἄλφῆ
 ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ
 ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ spr.
 ἄλφῆ ἄλφῆ of ἄλφῆ ἄλφῆ, naam van een
 distrikt, vroeger een rijkszetel, op Java (Skr. *man-*
thara, *mantharam* of *mantharang*, een
 fort, sterkte). ἄλφῆ spr.
 ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ KN. aanhoudend, altijd even erg, op dezelf-
 de hoogte blijven, van een ziekte of pijn. J.
 ἄλφῆ verkorting van ἄλφῆ
 ἄλφῆ Ar. *moetakalliman*, sprekende,
 zij u woord zenden, als eigenschap van God. J.
 ἄλφῆ KW., zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ KN. stijf uitsteken, dik en stijf uitge-
 zet, bv. van de punt van een buiten boord uitste-
 kenden kabel, van een ingekrompen dikke worm of
 volgezogen bloedzuiger.
 ἄλφῆ en ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ KW., zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ KW. 1. zva. ἄλφῆ (Skr. *maksika*
 en *maksikā*, vlieg, ook wel bij). 2. volgens G.
 alle, alles.

ἄλφῆ KW. zva. ἄλφῆ (Skr. *matsya*, een
 visch).
 ἄλφῆ en ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ K., zie bij ἄλφῆ en bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ K., zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ 1. zie ἄλφῆ — 2. verk. van ἄλφῆ
 ἄλφῆ ἄλφῆ of ἄλφῆ KN. half rijp,
 of half droog, van maïs, peulvruchten, gevormd
 aardewerk, enz.
 ἄλφῆ Ar. *مطلق*, *moetlak*, onbeperkt, on-
 voorwaardelijk, algemeen.
 ἄλφῆ KN. ketter (Ar. *معتزلة*, *moe'tazilah*,
 naam van een kettlersche Mohammedaansche secte).
 ἄλφῆ KW. zva. ἄλφῆ en ἄλφῆ of ἄλφῆ (van
 ἄλφῆ).
 ἄλφῆ KW. zva. ἄλφῆ
 ἄλφῆ KW. zva. ἄλφῆ (Skr. *mithya*, valsch,
 trouwloos); ook zva. ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ
 en volgens G. groote magt, bovennatuurlijk vermo-
 gen, en zva. ἄλφῆ
 ἄλφῆ KW. zva. ἄλφῆ — ἄλφῆ zva. ἄλφῆ
 ἄλφῆ KW., zie bij ἄλφῆ II.
 ἄλφῆ ook wel ἄλφῆ KN. parel (Skr. *moe-*
tya; zie bij ἄλφῆ).
 ἄλφῆ KN. zeer verlegen zijn. G.
 ἄλφῆ KW., zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ en verb. ἄλφῆ ἄλφῆ ἄλφῆ
 ἄλφῆ en gew. ἄλφῆ KN. rustig,
 bedaard, zachtzinnig, gelaten, tevreden, stil (Ar.
مطمينة, *moetma'inaah*, rust, kalmte).
 ἄλφῆ zie ἄλφῆ
 ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ KN. algemeen, algemeen bekend, overal ver-
 spreid.
 ἄλφῆ 1. KW. zva. ἄλφῆ en ἄλφῆ (Skr. *mata*,
matang, intentie, bedoeling). 2. KN. zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ ἄλφῆ zva. ἄλφῆ of ἄλφῆ
 (een ander zie ben.). — ἄλφῆ zie bij ἄλφῆ
 ἄλφῆ KN. rijp; gaar; goed gekookt, wel doorgekookt,
 van water en andere kooksels; goed doorgeploegd,
 van grond; geronnen, van bloed; tot rijpheid ge-
 bragt, voltooid; na rijp overleg besloten of gear-
 resteed (vrg. ἄλφῆ) — ἄλφῆ iets gaar maken.
 — ἄλφῆ ἄλφῆ maken dat iets rijp of gaar wordt;

iets tot volkomen rijpheid doen komen, geheel voltooijen.

ἑἷν zie bij ἑἷν — ἑἷν zie bij ἑἷν — ἑἷν zie bij ἑἷν en bij ἑἷν

ἑἷν en ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν en ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν kw., zie bij ἑἷν ook volgens G. op iemand wachten.

ἑἷν 1. kw. zva. ἑἷν (Skr. matangga en mātangga). 2. k., zva. ἑἷν

ἑἷν, zva. ἑἷν

ἑἷν kn., ook wel ἑἷν k., goud, gouden; goudene! mijn goudene! als liefkozende benaming; ook een titel van een fatsoenlijk man bij de Javanen.

ἑἷν zijn goud. ἑἷν titel van aanzienlijke vrouwen, zooals van een Toemenggoeng of Kliwon, indien zij niet van hoogere geboorte zijn.

ἑἷν of ἑἷν titel van fatsoenlijke vrouwen, die gelijk staat met dien van Mas bij de mannen. ἑἷν titel van een vrouw, wier man ἑἷν genoemd wordt.

ἑἷν of ἑἷν noemt men onder de aanzienlijken zijn jongeren, en ἑἷν zijn ouderen broeder. ἑἷν noemt ook de vrouw haar man.

ἑἷν naam van een bloem. ἑἷν naam van een klein goudgeel soort van banaan. — ἑἷν goudsmid. — ἑἷν of ἑἷν nagemaakt goud, valsch goud; ook in goudwaren.

ἑἷν koopvrouw in goudwaren. ἑἷν naam van een soort van banaan, die op de ἑἷν gelijk.

ἑἷν zie bij ἑἷν III.

ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν en ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν ook ἑἷν Ar. موسى, Moésa, de eign. Mozes.

ἑἷν verk. van ἑἷν

ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν ἑἷν en ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν zva. ἑἷν ἑἷν de godsdienst zuiveren (reinigen, verbeteren). G.

ἑἷν zva. ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν en ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν en ἑἷν zie bij ἑἷν en bij ἑἷν

ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν of ἑἷν 1. Ar. مشور, kn. zva. ἑἷν — 2. verb. van ἑἷν 2. — ἑἷν ἑἷν zva. ἑἷν

ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν Ar. مسألة, mas-alah, quaestie, onderwerp of punt van quaestie, zva. ἑἷν ook in den zin van ἑἷν Zoo ook wel ἑἷν ἑἷν

ἑἷν Ar. ما شاء الله, ma sjäü-lläh, wat God wil! wat God behaagt!

ἑἷν kn. verdwijnen, onzichtbaar worden (waarschijnlijk verb. van het Skr. mozana, loslating. pk. Vrg. ἑἷν en ἑἷν).

ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν ἑἷν en ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν ook ἑἷν Ar. مؤلف, moezannif, auteur, schrijver, van een boek.

ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν Ar. مصر, Misroe, zva. ἑἷν

ἑἷν of ἑἷν en ἑἷν of ἑἷν kn. iets dat voordeel oplevert; ook dat laaft, voedt of verkwikt; en het uit de opiumpijp verzamelde roet van ἑἷν om nog eens gerookt te worden (vrg. ἑἷν).

ἑἷν zie bij ἑἷν

ἑἷν kn. in zich zelf, om zijn as of op een punt ronddraaijen, zooals een tol of rad (vrg. ἑἷν en ἑἷν). J. Waarschijnlijk van ἑἷν

ἑἷν Ar. مصر, Misr, naam van de hoofdstad van Egypte en van Egypte. ἑἷν Egypteland. ἑἷν Egyptenaar.

ἑἷν kw. zva. ἑἷν (van ἑἷν).

ἑἷν Ar. مشرق, masjrik, het Oosten, benaming van de landen, die ten oosten van Arabie liggen.

ἑἷν Ar. مشرك, moesjrik, veelgodendienaar, heiden (vrg. ἑἷν).

ἑἷν Ar. (?) middel (vrg. ἑἷν). ἑἷν een middelje gebruiken.

ἑἷν of ἑἷν TP. zva. ἑἷν (Port. mas que).

ଅରବୀୟ *All.* gaar; koken. ଅରବୀୟ kookpan.
 ଅରବୀୟ *zie bij ଅରବୀୟ*
 ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ *zie bij* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *zie bij* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *verk. van* ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ *passief.*
 ଅରବୀୟ *kw. zva.* ଅରବୀୟ *rat of muis (Skr. moé-
 sika).*
 ଅରବୀୟ *zie bij* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *zie* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *of* ଅରବୀୟ *kn.* arm, noodlijdend (*Ar.*
 مسكين, *miskin of mäskin. Vrg.* ଅରବୀୟ).
 ଅରବୀୟ *een arm mensch. —* ଅରବୀୟ
 armoede. — ଅରବୀୟ *te arm.*
 ଅରବୀୟ *verk. van* ଅରବୀୟ *goudsbloem. G.*
 ଅରବୀୟ *zie bij* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *kn.* moeilijkheid; *en* moeilijke omstan-
 digheden, waarin iemand verkeert, ellende, nood-
 druft; nooddruftig (*Ar.* مشقة, *moesjakkat,*
 moeilijkheid; ellende. *Vrg.* ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ). — ଅରବୀୟ *ellende, nooddruftig-
 heid.*
 ଅରବୀୟ *Ar.* een oud familiestuk, dat bij erfuis
 van den één op den ander overgaat (*Ar.* مصحف,
moeskaf, een boek, *inzonderheid* een exemplaar
 van den Koran).
 ଅରବୀୟ *of* ଅରବୀୟ *Holl.* maatschappij,
inzonderheid de Handelsmaatschappij.
 ଅରବୀୟ *zie* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *zie* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *kw.* leven. *G.* (waarschijnlijk van ଅରବୀୟ).
 ଅରବୀୟ *zie bij* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *of* ଅରବୀୟ *kn.* *zie bij* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *zie* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *of* ଅରବୀୟ *Holl.* meester, schoolmeester,
 onderwijzer, gouverneur. ଅରବୀୟ *school-
 onderwijzer.*
 ଅରବୀୟ *Holl.* meester, geneesmeester. — ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *iemand door een geneesmeester laten*
cureren.
 ଅରବୀୟ *Ar.* مشتري, *moesjarí,* naam van de
 planct Jupiter.
 ଅରବୀୟ ଅରବୀୟ *of* ଅରବୀୟ *kw.* de top *of* krui-
 van iets; *kn.* top of toren van een tempel *of* mos-
 kee; *kw. en* *kn.* van ଅରବୀୟ *of* ଅରବୀୟ (*Skr.*
mastaka, de top van iets; het hoofd, de schedel).

ଅରବୀୟ *zie* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *zie* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *Ar.* مستحيل, *moestakil,* *kn.* *zva.*
 ଅରବୀୟ *ondenkbaar, onmogelijk.*
 ଅରବୀୟ *zie bij* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *Ar.* مصطفى, *moestaphá,* de uitverko-
 reue, een eere naam van Mohammed.
 ଅରବୀୟ *ook wel* ଅରବୀୟ *Ar.* مستجاب,
moestadjáb, verhoord (*vrg.* ଅରବୀୟ *en*
 ଅରବୀୟ).
 ଅରବୀୟ *zie* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *of* ଅରବୀୟ *zva.* ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ
zva. ଅରବୀୟ — ଅରବୀୟ *zva.* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *zie* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *kw. zva.* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *zie bij* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *zie bij* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *zie bij* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *zie bij* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *zva.* ଅରବୀୟ *in de* *Kauische* *zamenstelling*
 ଅରବୀୟ *de* *king* *van* *Egypte.*
 ଅରବୀୟ *zva.* ଅରବୀୟ *of* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *Chin. zva.* ଅରବୀୟ (*zie bij* ଅରବୀୟ).
 ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ *zie bij* ଅରବୀୟ
 ଅରବୀୟ *Ar.* مشاوره, *moesjáwarat,* raad-
 pleging. — ଅରବୀୟ *kn.* *iemand raadplegen*
 om zijn nadeel te vernemen. — ଅରବୀୟ *om*
 trent iets een ander raadplegen, om zijn mee-
 ning of oordeel te vernemen; omtrent iets bij an-
 deren navraag doen.
 ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ *of* ଅରବୀୟ *eign. van*
 den *Vorst* *van* *Wiráfa,* *schoonvader* *van* *Abima-
 njoe* (*verb. van* *het* *Skr.* *Matsyapati,* *de* *Vorst*
der *Matsya's* *of* *Wiráfa's).*
 ଅରବୀୟ *Ar.* مثل, *mithl,* gelijk; *kn.* ଅରବୀୟ *of*
 ଅରବୀୟ *voordeel* (*vrg.* ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ).
 ଅରବୀୟ *Ar.* اجرة مثل, *gelijk*
 loon, evenredig aan de moeite. ଅରବୀୟ *en* ଅରବୀୟ
voor *het* *Ar.* مال مثلي, *mál mithli,*
 goed, dat gemeten of gewogen, en waarvan een
 gelijke hoeveelheid vergoed of teruggegeven

kan worden. ἀνεπιβίβηται KN. voordeel bedoe-
len, met het een of ander te doen.

ἡμετέριον Ar. kleed. G. (misschien Ar. مِذَال, moe-
dál, met een sleep, van een kleed).

ἡμετέριον of ἡμετέριον naam van een wapentuig in
oude tijden (Skr. moesala, een kuods).

ἡμετέριον Ar. مَصْلَاحَة, maslahah, nuttigheid om
een heilzame rede; verleenning van verzachting van
straf door den Vorst, om staatkundige of andere
gewichtige redenen.

ἡμετέριον Ar. مُسْلِم, moeslim, Mosleem, Mu-
zelman, een regtzinnige (verg. ἡμετέριον).

ἡμετέριον KN. benaming van een soort fijn wit linnen,
dat in vroegere tijden te Madoera vervaardigd wierd.

ἡμετέριον verkorting van ἀνεπιβίβηται

ἡμετέριον ἡμετέριον KN., zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον KN. nutteloos verloren gaan, geheel vergeefs
of voor niets, daar niets van komt; ook kwijtschel-
ding van opbrengsten.

ἡμετέριον KN. van glas nagemaakt edelgesteente of val-
sche diamant.

ἡμετέριον Ar. KN. bedelaar; bedelen; van santris en
hadjis (Ar. مُسَافِر, moesáphir, reizende, reiziger.
Verg. ἡμετέριον).

ἡμετέριον ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον ook iemand boven anderen
in zijn gunst stellen, boven anderen trekken.

ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον of ἡμετέριον ook ἡμετέριον ἡμετέριον
en ἡμετέριον KN. moskee (Ar. مَسْجِد, mas-
djid, of volgens andere uitspraak masjid).

ἡμετέριον KN. naam van een boom, waarvan de
schors tot medicijn gebruikt wordt, misschien sas-
safras.

ἡμετέριον en ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον en ἡμετέριον ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον en ἡμετέριον ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον KW., zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον KN. niet meer nieuw, al gedragen, van lijn-
waard of gebafikt (verg. ἡμετέριον).

ἡμετέριον KN. vervallen, mager en bleek, van iemands
gelaat.

ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον Fr. مَسْمُومَة, moesammá, genoemd, ge-
naamd (verg. ἡμετέριον).

ἡμετέριον Fr. مَزْمُور, masmoér, KN. psalm, benaming
van de psalmen van David (verg. ἡμετέριον).

ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον KN. bezwaar hebben of gevoelen, tegen iets
of iemand bedenking hebben; zich gekrenkt gevoe-
len (Fr. مَشْغُول, masrhoét, geoccupeerd; be-
zorgd). ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον bezwaar er tegen
hebben. ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον eenig be-
zwaar of eenige tegenbedenking hebben. — ἡμετέριον
ἡμετέριον bezwaar tegen iets.

ἡμετέριον KN. ongenood op een maaltijd meékomen
eten, zich indringen om meé te genieten (Verg.

مَسْبُوق, masboék, geauticieerd, voorgekomen).

ἡμετέριον en verk. ἡμετέριον Fr. مَصِيبَة, moe-
sibat, onheil dat iemand treft, ramp, vloek. ἡμετέριον
ἡμετέριον getroffen of te treffen door een ramp,
vervloekt, vloekbaar.

ἡμετέριον KW. zva. ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον
ἡμετέριον spr.

ἡμετέριον Fr. مَذْبَح, madbak, KN. altaar.

ἡμετέριον 1. KW. verk. van ἡμετέριον (zie ἡμετέριον). 2.
KN. en N., zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον, zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον KN. met den mond een lelijk gezigt trekken te-
gen iemand, zooals tot bespottling (van ἡμετέριον of
van ἡμετέριον grondvorm van ἡμετέριον verg. ἡμετέριον
ἡμετέριον).

ἡμετέριον KW. zva. ἡμετέριον en zva. ἡμετέριον ἡμετέριον
ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον en ἡμετέριον ἡμετέριον).

ἡμετέριον en ἡμετέριον ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον KW., zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον 1. K., zie ἡμετέριον — 2. KW. zva. ἡμετέριον

ἡμετέριον 1. KW. juist, tijdig; rijp zijn. G. — 2. KW.
zva. ἡμετέριον ἡμετέριον — 3. KW. zva. ἡμετέριον —
4. ἡμετέριον N., ἡμετέριον K., zva. ἡμετέριον of ἡμετέριον
en ἡμετέριον (verg. ἡμετέριον).

ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον en ἡμετέριον ἡμετέριον K., zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον en ἡμετέριον ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον ἡμετέριον en ἡμετέριον ἡμετέριον zie onder ἡμετέριον

գրուտ *zie դւռուտ* en *zva. անուտ of անուտ*

դւռուտ *ook wel գրուտ* KN. een Mohammedaansch wetgeleerde of regter (*Ar. لسان*, *maulana*, *ook wel moelana*, onze Heer, een titel van magistraten, regters en wetgeleerden). *դւռուտ* *դւռ* eeu wetgeleerde van Roem.

արուայ *zie bij արու*

գրայտ *of անդրայտ* *zie bij անդրայտ* *անդրայտ* een rondzwerfer. — *անդրայտ* iemand voor een landlooper houden *of* zóo noemen; met iemand *of* iets gaan rondzwerfen.

դրայտ *en անդրայտ* KN. scheef, in een scheeve rigting, *bv. scheef schrijven (van դարայտ en դարայտ* *zie դարայտ).*

դրայտ *zie դրայտ*

արայ *zie bij արայ*

արայտ KN. zich verstouten, maar zoo vrij zijn, om op eigen gezag en eigen verantwoording te handelen, *bv. van een bediende bij afwezigheid van den meester, als er onmiddellijk gehandeld moet worden.*

արայ *zva. արայ* J.

արայ *zie onder արայ*

արայտ *of անդրայտ* *zie անդրայտ*

անդրայ *of անդրայ* *zie bij արայ*

արայ *zie bij արայ*

արայ *zie bij արայ*

անդրայտ KN. naam van de vrucht van den so- boom: *zie bij դար*

արայ *of արայ* KN. ontveld, wond van de huid, *bv. door schaving; vooral een brandwond (erg. դարայտ en անդրայտ of արայտ).*

արայ *zie արայ*

արայ *zie արայ*

արայ *of արայ* KN. uitzweten, nat of vochtig worden *of* zijn door uitzweting (*erg. արայ en արայ*). J.

արայ *of արայ* *zie bij դար*

արայ KN. klef; koud, nattig en week; te week gekookt, *bv. van rijst (erg. արայ).*

արայ KN. klidderig, kleverig vochtig, nattig en week, *van grove vuile dingen (erg. արայ); volgens G. indrukken, een deuk maken. — անդ*

արայ beklid raken, iets klidderigs aan het lichaam krijgen, *door er in te trappen, te tasten of te gaan zitten.*

անույն KN., անույն KN., lijnwaad bleeken, met het doel om het schoon te krijgen (*erg. անույն van անույն*). անույն *ook wel անույն* *passief. անույն* bleeker (*erg. անույն անույն en անույն*). — անույն անույն iets laten bleeken, te bleeken geven.

անույն KW. *zva. անույն դարայտ անույն անույն* *zie անույն*

անույն *zie անույն*

անույն *en անույն* *zie անույն*

անույն *of անույն* KN. op vele plekken verspreide aren vertoonen, *van de padi op het veld (misschien van անույն, overal als zweepen zich vertoonen).* J.

անույն I. KW. *en* KN. *zva. անույն* — 2. KN. voor een ander om iets vragen (*van անույն* *erg. դար* *անույն*).

անույն *zie bij անույն II.*

անույն *zie bij անույն en bij անույն*

անույն *en անույն* *zie bij անույն*

արայ *of դարայտ* KW. *zva. անույն արայտ արայտ en դարայտ (erg. անույն 2).* — անույն *of անույն* *zva. անույն անույն en անույն*

արայ *en արայ* *zie bij արայ*

դարայտ *zie արայ*

դարայտ *zie bij դարայտ*

դարայտ *zie bij դարայտ*

արայ KN. een weinig gescheurd, gebarsten *of* opengebarsten, met barstjes *of* scheurtjes, *bv. van houtwerk en van vruchten (erg. արայ).*

արայ *zie bij արայ*

արայ *zie bij արայ*

արայ KN. schuins zien met een scheef getrokken gezigt (*erg. արայ en դարայտ*). — անույն *iemand schuins aanzien, met minachtende of tijdige oogen.*

արայ *zie անույն*

անույն անույն *of արայ* KN. behoeftig, van iemand die het bekrompen heeft, armoedig; *ook* schade en nadeel ondervinden *of* lijden, *bv. in zijn handel (Ar. مضرب, mazlarrat, bekrompenheid, slechte toestand, schade, nadeel; erg. անույն*

loop van dat feest, *wanneer de pacht gestort moet worden.* Կոլոմբոսյանը *ook benaming van de maand Moeloed.* J. դարձությունը սրբազանը *spr.*

— սրբազանը *het feest van Moeloed houden.*
դարձությունը KN. 1. eigendom, bezitting. G. — 2. *zie դարձությունը*

արժանազանը *zie bij արժանազանը*
արժանազանը *zva. արժանազանը — արժանազանը *zie bij արժանազանը**

արժանազանը *zie bij արժանազանը*

արժանազանը 1. *zie bij արժանազանը* — 2. KW. kostbaar edelgesteente, brillant.

դարձությունը *zie bij դարձությունը*
արժանազանը *zie bij արժանազանը*

դարձությունը *of արժանազանը* KN. zwetsen, in scherts snoeven *of pochen; grappig, koddig, kluchtig, in het spreken (vrg. արժանազանը en արժանազանը).* դարձությունը *een zwetser.*

արժանազանը *of արժանազանը *zie bij արժանազանը**

արժանազանը *zie bij արժանազանը*
արժանազանը *արժանազանը, արժանազանը en արժանազանը *zie bij արժանազանը**

արժանազանը *en արժանազանը *zie bij արժանազանը**

արժանազանը KN. glimmend, glanzig, *gew. alleen van zwart, blauw en groen; ook helder van gelaatskleur (vrg. արժանազանը).* արժանազանը *ongeveer zva. արժանազանը*

արժանազանը *zie bij արժանազանը*

արժանազանը KN. zuiver, zonder smet of gebrek; gaaf, *bv. van timmerhout, zonder kwasten of spint (vrg. արժանազանը); en geheel wit, zwart, rood, enz. (vrg. արժանազանը en արժանազանը).*

արժանազանը *zva. դարձությունը*
դարձությունը *zie onder դարձությունը*

արժանազանը KN. de huid afstroopen. G. *(vrg. արժանազանը).*

արժանազանը *gew. արժանազանը Holl pleister, pleisteren, gew. voor plaveijen in kalk en zand (vrg. դարձությունը).* արժանազանը *ook արժանազանը pass. — արժանազանը *glad gestreken pleisterwerk; gepleisterde vloer, plaveisel. — արժանազանը hetzelfde.**

արժանազանը KN. *naam van een vrucht, ook արժանազանը en արժանազանը in het Mal. boewah nona genoemd, en die veel op de nangka-blanda gelijkt.*

արժանազանը *of արժանազանը* KN. onbebouwd, onbeplant, *van een perceel voor een huis of tuin.*

արժանազանը *naam van een land (Skr. Mdlawa).* արժանազանը *de Vorst van Malawa, een van de bondgenooten van de Korawás (Skr. Mdlawapati).*

արժանազանը *zie արժանազանը*
արժանազանը KW. *zva. արժանազանը*

արժանազանը KW. *zva. արժանազանը (vrg. արժանազանը).*

արժանազանը *zie bij արժանազանը*

արժանազանը KN. *naam van een soort van taling, kleine wilde eend. դարձությունը արժանազանը *spr.**

արժանազանը KN. treuzelen, talmen, *lui zijn in het werk (vrg. դարձությունը bij դարձությունը).* J. *Vrg. արժանազանը*

արժանազանը *zie bij դարձությունը*
արժանազանը *zie bij դարձությունը*

արժանազանը KN. geheel, waar niets afgenomen is, *ongeveer zva. արժանազանը*

արժանազանը KW. staal *(vrg. արժանազանը).* արժանազանը KN. een zwart, glinsterend zand. արժանազանը *een krissoort met een lemmer van staal zonder pamor.*

արժանազանը *zie bij դարձությունը en bij դարձությունը*
արժանազանը *zie bij արժանազանը*

արժանազանը KN. bewaarheid worden, zich als waar bewijzen, *bv. van een gerucht of van wat iemand gezegd heeft.*

արժանազանը *of դարձությունը* KN. half vloeibaar zijn, *beginnen te smelten, bv. van vet (van դարձությունը)*

արժանազանը *of արժանազանը *zie bij արժանազանը**

արժանազանը *zie bij արժանազանը*
արժանազանը *en արժանազանը *zie bij արժանազանը**

արժանազանը KN. groot, opcuustaannde, *van de oogen (vrg. արժանազանը).*

արժանազանը *of դարձությունը* 1. *zie դարձությունը* — 2. *spr. KN. bluffen, grootspreken; op een vraag veel, en daaronder met leugens, antwoorden.*

արժանազանը *of արժանազանը* KN. op een bedekte wijze *of maar even en passant, te kennen geven (grondw. արժանազանը zweem van iets, dat maar even met een zwenk gezien wordt (vrg. դարձությունը).* — արժանազանը *iemand iets op een bedekte of verbloemde wijze te kennen geven, zoodat hij als het ware een zweem er van bemerkt.*

արժանազանը *zie արժանազանը*
արժանազանը *of արժանազանը *zie bij արժանազանը**
արժանազանը *zie bij արժանազանը*

အလိမ္မာ *ook* အလိမ္မာ *kw. zva. အလိမ္မာအလိမ္မာ*
en အလိမ္မာ (*Tamil máligei*, verblijf, zitkamer
in een vorstelijk verblijf). အလိမ္မာအလိမ္မာအလိမ္မာ
အလိမ္မာ *een* zetel (troonzetel) van fonkelend goud. —
အလိမ္မာ *zva. အလိမ္မာအလိမ္မာ*

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *kn.* den buik overladen, te veel gege-
ten hebben; overladen, overkropt (*erg. အလိမ္မာ* *အ*
အလိမ္မာ).

အလိမ္မာ *kn.* in de schaduw zich neêrvleijen *of* rus-
ten, *van* beesten, *ook* *van* menschen.

အလိမ္မာ *zva. အလိမ္မာ* *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *အလိမ္မာ* *en* အလိမ္မာ *poët. zva. အလိမ္မာ*
အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *zie* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *zie* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *of* အလိမ္မာ *kn.* naam van een kleine, wit-
te, welriekende bloem, een soort van jasmijn (*doch*
veel *verschillend* *van* *onze* *jasmijn*), *waarvan* *veel*
ruikers *gemaakt* *en* *die* *door* *de* *vrouwen* *in* *het*
haar *gedragen* *worden* (*Skr. málati*, een soort
van jasmijn).

အလိမ္မာ *kn.* leugenachtige beloften doen; praat-
jes maken; zwetsen, grootspreken (*erg. အလိမ္မာ*
အလိမ္မာ). *J. Erg. ook* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *of* အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ
အလိမ္မာ *ook* *zijn* *belofte* *niet* *houden*.

အလိမ္မာ *kn.* een spat in den oogappel, en daardoor
bliud (*erg. အလိမ္မာ*).

အလိမ္မာ *kn.* openbarsten, met een kuap, zoodat
wat er in is, er uitbarst (*erg. အလိမ္မာ*).

အလိမ္မာ *kn. zva. အလိမ္မာ* *of* *een* *witte* *vlek* *op* *den*
oogappel *hebben*.

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ *en* *bij* အလိမ္မာ — အလိမ္မာ *en*
အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ, အလိမ္မာ, 1. iemand die ergens binnensluipt,
een dief bij nacht, *ook* *dief* *in* *het* *algemeen* (*van*
အလိမ္မာ). 2. အလိမ္မာ, အလိမ္မာ, stelen bij nacht,
ergens *stelen* *door* *binnensluipen* (*erg. အလိမ္မာ*).

အလိမ္မာ အလိမ္မာ အလိမ္မာ အလိမ္မာ
အလိမ္မာ အလိမ္မာ အလိမ္မာ အလိမ္မာ
အလိမ္မာ *en* အလိမ္မာ *spr. အလိမ္မာ* *zich* *in* *den*
slaap *het* *vel* *stuk* *gekrabd* *hebben*; *in* *den* *slaap*
stuk *gekrabd*, *van* *het* *vel*. — အလိမ္မာ အလိမ္မာ
stelen *in* *den* *ruimsten* *zin* *van* *het* *woord*. — အ

အလိမ္မာ အလိမ္မာ *me.*, *en* *iemand* *bestelen*. အလိမ္မာ
အလိမ္မာ အလိမ္မာ *bestolen* *worden*; *diefstal*.
အလိမ္မာ အလိမ္မာ *wegraken*, *verloren* *gaan*,
door *diefstal*. — အလိမ္မာ အလိမ္မာ *het* *stelen*. —
အလိမ္မာ အလိမ္မာ *gestolen*, *door* *diefstal*
verkregen; *gestolen* *goed*.

အလိမ္မာ အလိမ္မာ *en* အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ — အလိမ္မာ
အလိမ္မာ *zie* *beueden*.

အလိမ္မာ အလိမ္မာ အလိမ္မာ *en* အလိမ္မာ *kn.*, *zie*
bij အလိမ္မာ အလိမ္မာ *kn.*, *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *kn.* de stem *of* *het* *geluid* *rekken* *van* *een* *gê-*
mak, *lang* *adem* *halen* (*erg. အလိမ္မာ*); *ook* *verk.* *van*
အလိမ္မာ — အလိမ္မာ *iets*, *zoals* *een* *toon*, her-
haaldelijk *lang* *nithalen*; *met* *een* *langen* *haal* *zuigen*.

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ အလိမ္မာ *en* အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ အလိမ္မာ အလိမ္မာ *en* အလိမ္မာ *zie*
bij အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ *အလိမ္မာ* *en* *အလိမ္မာ*

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *kn.* verwonderd opzien *of* *van* *iets* *staa* *te*
kijken (*erg. အလိမ္မာ* *bij* အလိမ္မာ *en* အလိမ္မာ
အလိမ္မာ).

အလိမ္မာ *kn.* plakken, blijven zitten, niet van zijn
plek gaan. *J.*

အလိမ္မာ *of* အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ
အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ I.

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ I.

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *kn.* onbehoorlijk, onbetamelijk. *G.*

အလိမ္မာ *kn.* in menigte *of* *als* *een* *zwarte* *drom* *in* *de*
verte *te* *zien*, *in* *de* *verte* *krioclen*, *zwart* *zijn* *van*
een *menigte*; *ook* *zwart* *uitzien*, *van* *iemand* *die*
door *de* *zon* *verbrand* *is*.

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *of* အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *zie* *bij* အလိမ္မာ

အလိမ္မာ *kn.* blinken, *zoals* *van* *olie*, *vernis* *of*
verglaassel (*erg. အလိမ္မာ*); *ook* *volgens* *G.* *ver-*
nis (*erg. အလိမ္မာ* *en* အလိမ္မာ).

անդրան *zva.* անդրանիս
 դուրսն *en* անդրանն *zie bij* դուրսն
 արան 1. KN., *zie bij* արան — 2. KW. *zva.* արան
 դուրս *kw.* *zva.* անդր (van դուրս, hetzelfde);
 volgens G. duister, donker; verlegen, in de war zijn.
 դուրան դուրանանդան դուրանանդ *en* ան
 դուրանանդ *zie onder* դան
 արանն *of* արանն. KN. *zva.* անդր ^{ան} verminderd,
 bedaard, gestild, gezakt, gelescht; bedaren, zakken,
 ophouden, geen toevoer meer krijgen, *van over-*
streaming, vlocijng, dorst, toorn, enz. (verg.
դան). J.
 արանդ 1. *zie bij* արանդ — 2. *zie* արանդ —
 արանդան *zie bij* արանդ
 արանդ *zva.* դուրանանդ *door ziekte of weak-*
heid niet kunnen opstaan of voortkruipen, plat lig-
gen. J.
 դուրանդ *zie bij* դանդ
 դուրանդ *zie bij* դանդ
 դուրանդ *zva.* դուրանդ (*zie bij* դանդ). J.
 արանանդ *ook en eig.* արանանդ *Ar.* موافقة.
moewāphakat, KN. overeenstemming, eenstem-
migheid; met overeenstemming, eenstemmig, met
algemeene stemmen; overeenstemmen; ook algemeen
erkend, bv. van een bevel (verg. դանդ). Բն
անանանդդդդդդդդդդդդդդ algemeen door al zijn
 collegas erkend. — *Ook* արանանդ *met elkander*
overeenkomen iets te doen. — արանանդն iets al-
gemeen erkennen, met algemeene overeenstemming
goedkeuren. — արանանդդան iets algemeen doen
 of laten erkennen of erkend doen zijn; *iemand*
 algemeen erkend doen zijn, uitroepen, *als Vorst.*
 — արանանդդան *omtrent iets met elkander*
 overeenkomen.
 անանդ *of* beter անանդ *Ar.* overlijden (van ան
 անդ *Ar.* ան, *waphdt*, het overlijden, *iemands*
 overlijden. *Vrg.* անանդ). *Zoo* *bv.* անանդան
 դուրանանդ *KN.* erg beven, beven dat men schudt,
 van een hevige koorts, angst, enz. J. (*verg.* դան
 դանանդդդդդդդդդդդդդդ).
 անան *zva.* անան անանդդդ *spr.*
 արն *zie bij* անն
 արանանդ *zie* անանանդ
 արնդ *zie* անանդդ
 անն *zie bij* անն

անդան *en* անդանդ *zie bij* անդան
 արան 1. KW. *zva.* դուրանան *en* անանդ (*Skr.*
moēda, onnoozel). 2. *Al.* *zva.* անդանդ
 արն *gew.* անանդ *of* արանդ *roer van een schip.*
 անդանդ *roerganger, die het roer houdt; stuur-*
*man (verg. անանդ). — արանդ *of* անդան*
դն sturen. — արանանդդան *een vaartuig*
 sturen.
 արանդ *kw.* *zva.* արն
 անանդ *en* անանդդան *zie bij* անանդ
 անանդ *zie bij* արանդ
 անանդ *zie bij* արանդ
 անանդ *kw.* *zva.* անանդ (*verkeerde spelling voor*
 անանդ *Skr.* *madana, min. PK.*).
 արանդ *zie bij* արան
 անն *en* անանդդան *zie bij* անն
 դուրան *KN.* *losser worden, van bindsel, en van*
knoppen van bladen of bloemen.
 արանն *zie bij* արան
 անանդ *zva.* անանդդ (*zie bij* անանդ), *en*
zva. անանդ (*zie bij* անանդ).
 անանդ *zie bij* անանդ
 անանդ *of* անանդ *KN.* *zwellen, uitdijen, zich*
uitzetten, van blad- of bloemknop, en van iets dat
in het water ligt te wecken of te kooken; gezwol-
len, uitgedijd, bv. van gekookte erwten; ook zóó
geslagen, dat het gezwollen is, van iemands hoofd;
en zva. անանդ
 անանդ *zie* անանդ
 անանդ *en* անանդդան *zie bij* անանդ
 անանդ *en* անանդ *zie bij* անանդ
 անանդ *of* անանդ *zeer ontevreden,*
 wrevelig, nijdig, zijn kuorrigheid niet kunnen ver-
 zetten, *van iemand dien het van binnen als het*
*ware roert of kookt (verg. անանդ *en* անանդ*
անանդ) J.; ook *zich* *maar* *altijd* *tot één plaats be-*
palen, niet verder of niet hooger gaan (verg. արմ
դանդ).
 անանդդդդդդդ *KN.* *maar op dezelfde plaats blij-*
ven draaijen en wakkelen, bij het landakken.
 անանդ *KN.* *karig, gierig (verg. անանդ *en* անն*
անդ). անանդ *een karig mensch, een gie-*
rigaard.
 անանդ *zie bij* անանդ

նւնայր KN. 1. *zie bij նւնայր* — 2. zwaar en digt, *van het rietgewas*. J.

սրնայր 1. KW. *zva. սրն մոյր* — 2. KN. krielen, krielen, *zieh in menigte ergens bewegen; geheel één kleur vertoonen, door kleine voorwerpen, die het in menigte bedekken* (erg. դռողատայր).

դռողատայր KN.; դռողատդռողատայր KN. zwoegen onder het dragen van een last (erg. մննողն անայր).

դռողատայր KN. krielen, krielen (erg. սրնայր). J.

սունայր *zva. սունայր*

ստայր *zie bij տտայր*

սղայր *zie մտայր*

սնայր Ar. **ميت**, *maijit*, KN. een doode, een lijk (*zva. անմայր*). սնայր սրտայր en դռողատ սնայր *spr.*

սնայր of սղմնայր en սղայր KW. en KN. *zva. սղմնայր of սնմայր (verk. van սղմնայր of, even als սնուայր, van de grondvorm սնուայր erg. սնուայր)*.

սնայր KN. met den top zwiepen, *zoals een kokosboom*. սնայր սնայր aanhoudend heen en weer zwiepen.

սնատ en սնատայր *zie bij մտատ*

սոյայր of սղատայր KN. *scherp of schrijnend zweet*. սոյատայր of սղատատայր *zulk zweet hebben; schreinen van het zweet, van het vel*. J.

սղատայր *zie սոյայր*

սղատայր սղատատայր en սղատատայր KN., *zie bij սղայր*

ստայրտայր KW. *zva. տայրտայր (Skr. Májás oeta, Májás zoon, een naam van Boedda, den stichter van de Boeddasecte, van ստտ en սղտտ)*.

ստտայր KN. dik, vet. G. ստտտայր *opgepropt vol, van den baik*.

դռտտայր *zie bij դռտայր*

սրտայր *zie bij սղտայր*

սր 1. KW., *zie սր* — 2. սր ook մնն., *in de spreektaal van verschillende gewesten, verkorting van սրայր anders սր*

սան 1. KN. bloesem van de betel- en dadelpalm (erg. սոր). — 2. KW. *zva. սան* (volgens anderen *zva. դռտայր* — 3. *zie bij սուն* — 4. *zie bij սուն* — 5. սուն KW. *zva. սուն* (volgens anderen *zva. սոսայր*), *spr. zie bij մոյր*

սոյայր — սուն *zie bij սուն* — սոյայր սուն *iemand met een ruk, zooals met een hengel, van de aarde in den hemel ophalen, van de godheid*. — սոսայր *zie bij սուն* — սոսայր սոյայր KW. *zva. սոսայր սոսայր սոսայր* en սոսայր (volgens G. *achtervolgd, op de hielen gevolgd worden*). սոսայր սոսայր *spr.* KN. *een uitroep; wat een groot geluk! wat een gelukkig geval! en zoo ook wel enkel սոսայր սոյայր*

սոսայր *zie bij սուն*
սոսայր en սոսայր *zie bij սոսայր* — սոսայր *zva. սոսայր սոսայր սոսայր սոսայր* *spr.*, *zie bij մոյր սոսայր*
սոսայր *zie սր 2*.
սր *en սր* *zie bij սր*
դռտայր *zie bij դռտայր* — դռտայր տայր *telkens verhuizen, met zijn boeltje telkens naar een andere plaats gaan*. J. *Zoo ook դռտայր տայր տայր een bijnaam van Hanoman*.

սոսայր KW. leguaan. G. (erg. սոսայր en սոսայր սոյայր).

սոսայր KN. *zva. սոսայր*
սոսայր *zie bij սոսայր*
սոսայր KW. *voornaamwoord van de eerste pers. als óbject, en als bezitt. voornaamwoord* (erg. տայր).
սոսայր KN. *naam van de Moluksche krab, een soort van krab met een cirkelvormige schaal en stijve, puntige, driekantige staart, waarvan het mannetje en wijfje doorgaans op elkander geklemd zitten (alleen het wijfje en de eijers worden als lekkernij gegeten); en mimischaal, als medicinale droogerij* (erg. սոսայր).

սր KW. *zva. սր*
սր KW. *zva. սր*
դռտայր *zie bij դռտայր*
դռտայր *zva. դռտայր* *zie bij դռտայր*

մոյր *zie bij սոյայր*
սոսայր KN. *schemeren, van de oogen, zoodat men niet duidelijk zien kan* (verk. van սոսայր *zie bij սոսայր*).

սոսայր KW. *zva. սոսայր*
սոսայր KW. *zva. սոսայր*
դռտայր *zie bij դռտայր*
դռտայր *zva. դռտայր* *zie bij դռտայր*

սոսայր *zie bij սոյայր*
սոսայր KN. *schemeren, van de oogen, zoodat men niet duidelijk zien kan* (verk. van սոսայր *zie bij սոսայր*).

սոսայր KW. *zva. սոսայր*
սոսայր KW. *zva. սոսայր*
դռտայր *zie bij դռտայր*
դռտայր *zva. դռտայր* *zie bij դռտայր*

դռտայր *zva. դռտայր* *zie bij դռտայր*

մոյր *zie bij սոյայր*
սոսայր KN. *schemeren, van de oogen, zoodat men niet duidelijk zien kan* (verk. van սոսայր *zie bij սոսայր*).

սոսայր KN. *roode uitslag op de huid*.

սոսայր KN. *zva. սոսայր*
դռտայր *zva. դռտայր* *zie onder դռտայր*

ἄντι KN. zwa. ἐπιφροσύνη J.

ἡ εἰσεῖς zie bij ἡ εἰσεῖς

ἄντι KN. onmiddellijk revange gaau vragen, van iemand die beleedigd is (waarschijnlijk voor εἰσεῖς) van εἰσεῖς en εἰς).

ἄντι KN. daarheen suclleu, wegsnellen, met een vaart wegvliegen (ook van iemand te paard), wegsuorren, voorbijsnellen (van εἰς waarschijnlijk voor εἰσεῖς).

ἄντι en ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι zie bij ἄντι

ἄντι KN. schoon of snel opgroeijen, goed sla-gen, voorspoedig, van gewas of veldcruchten. εἰσεῖς zwirrelen, opbobbelen, van kokend water; onstuimig staan, koken, met kracht en geweld komen opzetten, van de zee, enz.

ἄντι KN. in εἰσεῖς (of εἰσεῖς) εἰσεῖς zuiver of helder wit, zonder gele, groene of blauwe tint.

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι of ἄντι ook ἄντι KN. goed in het vleesch, welge-round, van iemands lichaam.

ἄντι KN. op zijn hoogst, op zijn best, in zijnu volle kracht; op het drukt van een werk (erg. εἰσεῖς). Men tegt ook εἰσεῖς zwa. εἰσεῖς zoodat εἰ het grondwoord is. εἰσεῖς hij is in de kracht (of volle bloei) van zijnu leven. εἰσεῖς juist in de kracht van zijnu leven. εἰσεῖς de zou in haar volle kracht. εἰσεῖς hij is vol moed. — εἰσεῖς KN. de juiste tijd.

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι KW. middelmatig. G.

ἄντι 1. KW. zwa. ἄντι en ἄντι — 2. KN. de winner zijnu bij een weddenschap. ἄντι spr. voor tegenspreken, zich verzetten tegen de uitspraak van de overheid, de wetten van den Vorst overtreden (erg. ἄντι). ἄντι spr.

ἄντι 1 zie bij εἰσεῖς — 2. KW. vermetel. G. εἰσεῖς εἰσεῖς en εἰσεῖς spr.

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι of ἄντι KW. 1. zie bij ἄντι — 2. KN. uit een verblijfplaats stil naar buiten gaan; uit (bui-ten) zijn land zich stil wegbegeven, zwa. εἰσεῖς

ἄντι en ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι, zie bij ἀντι

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι KN. zacht of week worden, van dingen die door een schil of vlies overtrokken zijn en vocht in zich bevatten. (Het grondwoord is ἀντι zacht of week, van zulke dingen).

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι zie bij ἀντι

ἄντι en ἄντι, zie bij ἀντι

ἄντι KW. ontluiken (van de grondvorm ἀντι waar-van ook ἀντι).

ἄντι zie ἀντι

ἄντι 1. KW. zwa. ἄντι en ἄντι — 2. KN. benaming van den waringin-wortel, die van onderen opschiet, of volgens anderen boomwortels die in den grond verward dooreen gegroeid zijn. (Men geloofst, dat de ἄντι dengeen, die er op weg overheensapt, ἀντι maakt, zoodat hij de weg niet meer weet. Ook wordt er de bo-vennatuurlijke kracht aan toegeschreven om een vrouw, die hem als ἀντι draagt, voor alle gevaren te behoeden. Men begraaft hem ook wel tot beveiligingsmiddel vóór een huisdeur). ἀντι εἰσεῖς: ἀντι εἰσεῖς spr.

ἄντι ἄντι ἄντι en ἄντι zie bij ἄντι

ἄντι gew. ἀντι KN. niet naar wensch geslaagd; niet geheel gaar geworden door koken; zich in zijnu verwachting bedrogen viinden. Zoo ook ἄντι εἰσεῖς (van εἰσεῖς), bv. ἄντι εἰσεῖς ἄντι εἰσεῖς hij heeft hem niet geheel: terdood gebracht.

ἄντι KW. zwa. ἀντι εἰσεῖς εἰσεῖς spr.

ἄντι N., ἄντι K., een redewoord tot uitdrukking van een bede, biddend verzoek of biddende wensch: ik bid u, wees zoo goed! (zie de gramm.). Zoo ook

of te blijven zitten in tegenwoordigheid van een meer voorname (erg. Անկողնային).

Անկողնային *zie bij փոխառն*

Անկողնային KN. op een ongegeneerde en onfatsoenlijke wijze zitten, zooals met de eene knie in de hoogte of met een been op de tafel.

Անկողնային KN. verwaand in zijn spreken en doen, bv. zich voordoen en het aanzien geven van een geleerde.

Անկողնային *zva. Անկողնային*

Անկողնային *zie bij Անկողնային*

Անկողնային *zie Անկողնային*

Անկողնային *zie Անկողնային*

Անկողնային *zie bij Անկողնային en bij Անկողնային*

Անկողնային *ook wel Անկողնային, առաջ *ook wel առաջին* KN., առաջ *of առաջին *ook wel առաջին* of առաջին, առաջին* KD., alleenlijk, alleen maar, enkel, niet meer dan (erg. *առաջին en Անկողնային* of *առաջին*). *առաջին* *gew. առաջին* in de spreektaal *ook veel voor առաջին* of *առաջին* doch, en voor *դատարանային* of *դատարանային* (of *Անկողնային* niet meer dan één. *դատարանային* of *դատարանային* en *դատարանային* K., (նկողնային N.) alleenlijk, het is allen maar, menigvuldig in brieven om te zeggen dat men niets te schrijven heeft dan alleen het volgende; en zoo *ook wel դատարանային* anders *առաջին* (of *առաջին*) *դատարանային* alleenlijk en niet anders; *ook wel դատարանային* en *դատարանային* of *Անկողնային* — *առաջին* of *Անկողնային* KN., *ook wel առաջին* *առաջին* K., bij of tot iets of iemand alleen zich bepalen; iets alleen betreffen. *դատարանային* *առաջին* *առաջին* *առաջին* niet maar wegens de zwaarte alleen.*

դատարանային 1. KW. *zva. Գործարանային* (erg. *բիւրոյին*). 2. *դատարանային* *gew. առաջին* KN. aan iets zich wijden of zijn zorgen wijden, met iets zich bezig houden, aan iets zich overgeven. *դատարանային* iemand wiens zorg of bezigheid de handel is, een handelaar. *առաջին* (*Գործարանային* of *Գործարանային*) minne plegen. *առաջին* *առաջին* aan smart (bittere droefheid) zich overgeven. *առաջին* en *առաջին* *առաջին* *zie bij առաջին* en *բիւրոյին* *առաջին* (*Գործարանային* Rijksvogd, eign. van den tijdelijken hoofdjeksa bij de Pradátá. — *Անկողնային* iemand zijn

zorg en oplettendheid wijden; voor iemand alle zorg en attentie hebben; een kind oppassen. *Անկողնային* of *Անկողնային* in poëzie *ook Անկողնային* pass. — *դատարանային* *դատարանային* een kind of kleinkind oppassen en verzorgen; iemand, die bestier of leiding noodig heeft, besturen en het oog op hem houden. *Անկողնային* *ook Անկողնային* pass. — *դատարանային* iemand over wien men het bestier en toezigt heeft of het toezigt en bestier te houden heeft; iemands bestiereling; pupil. *Անկողնային* *դատարանային* die (hem) onder zijn toezigt heeft, die als hoofd of patroon over hem staat. — *առաջին* *դատարանային* of *առաջին* *դատարանային* zorg, verzorging; oppasser, verzorger, of oppaster, gouverneur, gouvernante, van een kind (erg. *Անկողնային*).

Անկողնային en *առաջին* KW. *zva. առաջին* *առաջին* KN. in bedenking staan blijven; in zijn binnenste aarzelen, weifelen, onzeker zijn wat men denken moet, doen zal of te wachten heeft; twijfelmoedig; mijmeren; en *zva. առաջին* (*zie bij առաջին*) *առաջին* of *առաջին* *առաջին* *առաջին* *ook առաջին* of *առաջին* *առաջին* *առաջին* naam van de pandápá vóór de woning van den Rijksbestierder en van de regtbank, die daar gehouden wordt en waarin de Rijksbestierder zelf regeert. (*Ook wordt de wachtkamer binnen de poort van de vorstelijke begraafplaats te Kadilangoe zoo genoemd*). *առաջին* naam van een poort onder aan de trappen ten zuiden van de Sitingil in vroeger tijd. Tegenwoordig wordt de *առաջին* *առաջին* *ook wel zoo genoemd*.

Անկողնային *առաջին* en *առաջին* *առաջին* *zie bij Անկողնային* *առաջին* KN. aamborstig, aamborstigheid, als de luchtpijp bij de ademhaling piept met het geluid van *Անկողնային* (erg. *առաջին*).

Անկողնային KN. *zva. դատարանային* en *դատարանային* het hoofd niet verdraaijen, van iemand die niet te bewegen is.

դատարանային KN. het hoofd of aangezigt wenden, op zijde wenden of draaijen; *ook schuins of scheef* bij zich (bij den neus) neêrzien, van iemand, die te leurgesteld is; en een afkeer hebben von iets (erg. *դատարանային*).

առաջին *zie bij առաջին*

առաջին en *առաջին* KW. *zva. առաջին* — *առաջին* KN., *zie bij առաջին*

ἁγῶν ἐπὶ ἁγῶν en ἁγῶν ἁγῶν zie bij ἁγῶν
 ἁγῶν of ἁγῶν Ar. KN. de magt van
 iemand die op alles een middel weet om zich te
 helpen (ook wel door bovenmenselijke middelen),
 bv. van een gevangene, die, hoe ook opgesloten of
 geboid, toch wel middel weet om los te komen
 (Ar. مَعْنَاهُ, ma'oénah, hulpmiddel; Pers. ma-
 oenah, ook magt, vermogen).

ἁγῶν zie bij ἁγῶν

ἁγῶν ἁγῶν zie bij ἁγῶν ἁγῶν

ἁγῶν kw. 1. in beweging brengen. G. — 2. droef-
 heid, hartzeer (vgl. ἁγῶν en ἁγῶν). — 3. KN.
 naam van een bloem.

ἁγῶν zva. ἁγῶν

ἁγῶν en ἁγῶν zie bij ἁγῶν

ἁγῶν kw. zva. ἁγῶν en ἁγῶν (waar-
 schijnlijk zamenstelling met verkorting van ἁγῶν
 ἁγῶν). ἁγῶν KN. een van den grond ver-
 heven opene zitplaats, zooals onze muzieklenten.
 ἁγῶν naam van een dergelijke
 zitplaats van den Vorst op de groote feesten, ten
 noorden tegen de bangsal-witáná gebouwd en met
 ἁγῶν bevoerd. ἁγῶν naam van
 een gebouw in het voorhof van de Soerátjá.

ἁγῶν zie bij ἁγῶν

ἁγῶν en ἁγῶν zie bij ἁγῶν

ἁγῶν zie onder ἁγῶν

ἁγῶν zie bij ἁγῶν II.

ἁγῶν zie bij ἁγῶν

ἁγῶν kw., zie bij ἁγῶν

ἁγῶν kw., zie bij ἁγῶν I.

ἁγῶν KN. gloeijen, van het aangezigt, of in het
 aangezigt gloeijen, ten gevolge van zonnehitte (vgl.
 ἁγῶν en ἁγῶν).

ἁγῶν KN. gloeijen of rood worden in het aange-
 zigt door ongesteldheid, zooals door te veel gebruik
 van sterken drank en door walging (vgl. ἁγῶν
 ἁγῶν).

ἁγῶν K., zie ἁγῶν

ἁγῶν ἁγῶν en ἁγῶν zie bij ἁγῶν

ἁγῶν Md., zie ἁγῶν

ἁγῶν (in de spreektaal ook ἁγῶν en ἁγῶν
 ook wel ἁγῶν) N., ἁγῶν K., ἁγῶν Md., ἁγῶν
 ἁγῶν kw., ἁγῶν in de spreektaal Md. en K.;

een redewoord om een eerst aanstaande tijd
 te beteekenen: aanstonds, zoo metéén, met een
 oogeblik, op het oogeblik (à l'instant); ook van
 nu af aan en thans; als uitroep wacht! (vgl. ἁγῶν
 ἁγῶν en ἁγῶν). ἁγῶν enz., thans.
 ἁγῶν of ἁγῶν ook wel ἁγῶν
 ἁγῶν enz., op het oogeblik, tegenwoordig,
 thans. ἁγῶν thans ἁγῶν
 ἁγῶν aanstaande avond, d. i. van avond. ἁγῶν
 ἁγῶν aanstaande maand. ἁγῶν
 dezen avond. ἁγῶν straks, zoo aan-
 stonds. ἁγῶν zoo aanstonds; ook wacht
 even! ἁγῶν wacht nog een
 oogeblik! ἁγῶν tot heden toe. ἁγῶν
 ἁγῶν heden ten dage. ἁγῶν de
 aanstaande (toekomstige) wereld. ἁγῶν
 strakjes over een oogeblik; wacht nog even!

ἡ εἰς KN. 1. verk. van ἁγῶν — 2. een
 voegwoord om het volgende als een ander geval
 met een genoemd geval te verbinden: en het geval
 is (of was), en nu is (of was) het geval; en nu, en
 dan, èn (met nadruk), vooral om in een conditionelen
 volzin met een ondersteld geval nog een ander ge-
 val als bijkomende omstandigheid te verbinden;
 maar ook wel om in den hoofdzin van een condi-
 tionelen volzin uit te drukken wat dan het geval
 is (zie de gramm.). Ook ἡ εἰς en ἡ εἰς
 en ἡ εἰς met meer nadruk, vooral in de
 spreektaal.

ἡ εἰς K., zie bij ἡ εἰς

ἡ εἰς en ἡ εἰς zie bij ἡ εἰς

ἡ εἰς zie ἡ εἰς

ἡ εἰς zie ἡ εἰς

ἡ εἰς zie ἡ εἰς

ἡ εἰς poët., ἡ εἰς of ἡ εἰς N.,
 ἡ εἰς, ἡ εἰς of ἡ εἰς
 Md., ἡ εἰς, ἡ εἰς of ἡ εἰς K.,
 op die wijze, zóó, alzóó, zoodanig; zulk, zulke;
 zóo? ei zóo! en ἡ εἰς of ἡ εἰς N.,
 ἡ εἰς, ἡ εἰς of ἡ εἰς Md.,
 ἡ εἰς, ἡ εἰς of ἡ εἰς K., op
 deze wijze, dus, aldus, dusdanig; zulk, zulke;
 (aanwijzend voornaamwoord van hoedanigheid,
 van ἡ εἰς en ἡ εἰς of 'ngká-
 ná, 'ngkónó en 'ngkéné, voor ἡ εἰς enz.).

առաւ Բիդարուդըն, zulk een. դարձիկուդըն
 als het zó is; dús (met nadruk). դարձիկու
 դըն: առաւ... als het zóo is, dan..., dus bij ge-
 volg. դարդաւուր Բիդարուդընաւ als het niet
 zóo was. Բիդարուդընաւըն, zoo wederom, des-
 gelijks. Բարդի Բիդարուդըն, mijn raad is deze,
 mijn voorstel is dit. Բարդի Բիդարուդըն (of
 Բիդարուդըն) zulk troebel water. Բիդարուդըն Բի
 դարուդըն, zus of zoo. ոյ դըն Բիդարուդըն
 zoo maar omlaag (op den grond, niet op de ámbèn)
 zitten of gaan zitten. Բարդի Բիդարուդըն, zulke
 broeders (of vrienden) als wij zijn. Բարդարաւ ԿԿ.
 zva. Բիդարուդըն

Բիդարուդըն, zie bij Բարդարաւ
 Բիդարուդըն, zie bij Բարդարաւ
 Բիդարուդըն, zie bij Բարդարաւ
 Բիդարուդըն, zie bij Բարդարաւ
 Բիդարուդըն, zie bij Բարդարաւ
 Բիդարուդըն, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ Բարդարաւ en Բարդարաւ Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ

Բարդարաւ ԿՆ. 1. verwaten, verwaten slecht, onmensche-
 lijk (Ar. موكرا, moenkar, niet erkend, verworpen,
 slecht, enz.). 2. vooruitgaan, voorspoed hebben,
 bv. met iemands handel (vrg. Բարդարաւ).

Բարդարաւ, of Բարդարաւ, ook wel Բարդարաւ ԿՆ. ontkennen, niet
 erkennen, loochenen, verloochenen (Ar. موكرا,
 moenkir, niet erkennend, verloochenend. Vrg.
 Բարդարաւ Բարդարաւ en Բարդարաւ). — Բարդարաւ, iets
 ontkennen; iemand niet erkennen, bv. voor zijn
 kind. — Բարդարաւ, het ontkennen, enz.

Բարդարաւ Բարդարաւ, en Բարդարաւ Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ ԿԿ. 1. onbestaanbaar, onmogelijk. G. (vrg.
 Բարդարաւ). 2. Բարդարաւ, of Բարդարաւ, zva. Բարդարաւ
 Բարդարաւ, ook naam van een windoe (Skr. makara,
 naam van een fabelachtig zeemonster, dikwijls af-
 gebeeld met den kop en de voorpoten van een an-
 tilope en het lijf en den staart van een visch; ook
 naam van het sterrebeeld de steenbok. Բարդարաւ
 Բարդարաւ, naam van een slagorde (vrg. Բարդարաւ).

Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ ԿՆ. de handen in de zijden, of ook één
 hand in de zijde, zetten, een houding van kwaad-
 heid en dapperheid aannemen; ook veel gejoel ma-
 ken, bv. van veel vrolijke menschen (vrg. Բարդարաւ).
 Բարդարաւ en Բարդարաւ Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ

Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ en Բարդարաւ ԿՆ. te berge rijzen van
 de haren (vrg. Բարդարաւ).

Բարդարաւ, zie Բարդարաւ
 Բարդարաւ ԿՆ. zva. Բարդարաւ, bv. van de
 haren van een kat; ook opgezet, overeind, van de
 veeren van een vogel, die boos of bang is.

Բարդարաւ, of Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ ԿՆ. met één knie regt omhoog zitten (vrg. Բար
 դարաւ).

Բարդարաւ, en Բարդարաւ Բարդարաւ, ԿՆ. moeilijk of
 scheef op iets zitten, over één zijde zitten, zooals
 op een paard, bv. dwars, met de beenen of één
 been er boven op, of zooals men zit als men blik
 is; op de kant of het kantje van iets zitten, zooals
 van een stoel of een ravijn. Բարդարաւ Բարդարաւ, tel-
 kens dus of zoo in een scheve positie zitten. J.

Բարդարաւ ԿՆ. smoezelig, niet goed schoon, zooals van
 een tafelbord; niet goed zuiver, van een kleur,
 zooals wit, rood of groen (vrg. Բարդարաւ en Բար
 դարաւ).

Բարդարաւ ԿՆ. kom, groote of kleine kom (vrg.
 Բարդարաւ Բարդարաւ, Բարդարաւ, Բարդարաւ en
 Բարդարաւ).

Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ, zie Բարդարաւ
 Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ ԿՆ. Բարդարաւ ԿՆ.
 Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ en Բարդարաւ Բարդարաւ, zie bij Բար
 դարաւ

Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ, zie bij en onder Բարդարաւ
 Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ Կ, zie Բարդարաւ
 Բարդարաւ ԿՆ., zie Բարդարաւ
 Բարդարաւ ԿՆ., zie Բարդարաւ
 Բարդարաւ ԿՆ., zie Բարդարաւ
 Բարդարաւ ԿՆ., zie Բարդարաւ
 Բարդարաւ, zie bij Բարդարաւ
 Բարդարաւ ԿՆ. met drift iets verrigten. G. (vrg. Բար
 դարաւ).

պիղղատը և պիղղատը և պիղղատը և պիղղատը hij gevoel-
de zich alsof zijn hart met aangenaam zoet overgo-
ten wierd.

ԵՆԻՆՅԱԴ KN. gitzwart, *bv. zwart gemaakte tanden.*

ԵՆԻՆՅԱԴ KN. 1. gedeeltelijk ontbloot, voor een ge-
deelte zichtbaar, *bv. van de borsten van een vrouw*
(*arg. պիղղատը*). 2. goed scherp, er scherp uitzien,
scherp op het gevoel, *van de snee van een werk-
tuig* (*arg. պիղղատը II.*). Zoo ook ԵՆԻՆՅԱԴ
ԵՆԻՆՅԱԴ KN. 1. wielen, dwarrelen, *bv. van water*
of van wind (*arg. պիղղատը*). 2. *zva. ԵՆԻՆՅԱԴ 2.*
(*arg. պիղղատը*).

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij պիղղատը*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij պիղղատը*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij ԵՆԻՆՅԱԴ en bij ԵՆԻՆՅԱԴ I. — ԵՆԻՆՅԱԴ*
և ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *of ԵՆԻՆՅԱԴ KN. zva. ԵՆԻՆՅԱԴ van ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ K., *zie ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *of ԵՆԻՆՅԱԴ N., ԵՆԻՆՅԱԴ of ԵՆԻՆՅԱԴ K., vijand,*
tegen wien men te strijden of te kampen heeft,
vijand in een strijd (*arg. ԵՆԻՆՅԱԴ*). *ԵՆԻՆՅԱԴ of an*
ԵՆԻՆՅԱԴ iemand tot vijand hebben, tegen iemand
te strijden hebben, iemand bevechten. — ԵՆԻՆՅԱԴ
և ԵՆԻՆՅԱԴ of ԵՆԻՆՅԱԴ և ԵՆԻՆՅԱԴ of ԵՆԻՆՅԱԴ
ԵՆԻՆՅԱԴ zamen vijand zijn, in vijandschap le-
ven met iemand; vijandschap. — ԵՆԻՆՅԱԴ en ԵՆԻՆՅԱԴ
ԵՆԻՆՅԱԴ vijandig tegen iemand gezind zijn. G.

ԵՆԻՆՅԱԴ *Dr. KN. iets dat duister is, dat iemand*
in de war brengt, zoodat men niet weet wat men
er van maken moet (*Dr. ԵՆԻՆՅԱԴ, moesjabbi hat,*
of ԵՆԻՆՅԱԴ, moesjabbi hat); *bv. պիղղատը և*
պիղղատը և պիղղատը և պիղղատը van den zin van
die uitdrukking weet men niet, wat men er van
maken moet.

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ KN. *zva. ԵՆԻՆՅԱԴ draaijen, zooals een tol; in de*
rondte draaijen, zooals bij պիղղատը ook fig.
zva. ԵՆԻՆՅԱԴ voor allerlei uitvlugten zoeken. պիղղատը
ԵՆԻՆՅԱԴ geheel rond, bv. van een vogelkooi of volière.

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zva. ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ KW. *zva. ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ I. *Dr. KN. een gelukkige of gewenschte*
uitwerking hebben, gelukkig slagen; gelukkig vol-
bragt of voltooid; gelukkig, bv. van een echtver-
eeniging (*Dr. ԵՆԻՆՅԱԴ, mas' o'ed, geholpen (door*
de Godheid) in het gelukkig bekomen van iets,
door Gods gunst gelukkig; gelukkig) (*arg. ԵՆԻՆՅԱԴ*
van ԵՆԻՆՅԱԴ).

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ *en ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ KN. *het gespounen garen, dat zich om de*
հինգի gewonden heeft, als een hoeveelheid. ԵՆԻՆՅԱԴ
ԵՆԻՆՅԱԴ een kisi vol.

ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ *en ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ. ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ*
ԵՆԻՆՅԱԴ — ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ KW. *zva. պիղղատը* (*arg. ԵՆԻՆՅԱԴ bij an*
պիղղատը).

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij պիղղատը*

ԵՆԻՆՅԱԴ KN. *goed en aangenaam verzadigd en ver-*
kwikt, door een voedzame spijs.

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij պիղղատը*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zva. պիղղատը ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zie bij ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *zva. պիղղատը ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ KN. *naam van een boom en van het hout daar-*
van, dat tot meubel- en timmerhout gebruikt wordt. J.

ԵՆԻՆՅԱԴ I. KN., *zie bij պիղղատը — 2. K., ԵՆԻՆՅԱԴ*
պիղղատը II. — ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ spr.

ԵՆԻՆՅԱԴ K., *zie bij պիղղատը II.*

ԵՆԻՆՅԱԴ I. *ԵՆԻՆՅԱԴ — 2. iemand van zijn*
(verkeerd) voornemen zoeken af te brengen, vooral
bij een twist of rechtsgeschild; een twistende tot
rede zoeken te brengen; een geschil zoeken bij te
leggen (*grondv. ԵՆԻՆՅԱԴ*).

ԵՆԻՆՅԱԴ K., *ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ K., *ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ *ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ ԵՆԻՆՅԱԴ*

ԵՆԻՆՅԱԴ KN. 1. *հինգի* *krijgen, van krekels bij de gedaan-*
teverwisseling. 2. zva. ԵՆԻՆՅԱԴ en ԵՆԻՆՅԱԴ

η μουσική zva. ημῶν — ἀνημουσική iets met water wegspoelen of afspoelen; ook fig. bv. ἀνημουσική μετ πῖνων μετ πῖνων overstort worden, om als het ware afgespoeld en gereinigd te worden.

αθημασκή, zie αθημα ook zva. ἀθημασκή ἀθημασκή KN. vaste of nauwe sluiting in, aan of op elkander (verg. αθημασκή). — ἀθημασκή vast of nauw in één of tegen elkander gesloten, goed en vast in elkander zitten, bv. van voegen en lasschen. — ἀθημασκή αθημασκή iets goed in éénsluiten, in éénzettingen of doen sluiten.

αθημασκή ἀθημασκή ἀθημασκή αθημασκή en ἀθημασκή αθημασκή, zie αθημασκή

αθημασκή KN. een van een sirihblad gemaakt peperhuisje met een heel jonge pinangnoot er in. αθημασκή αθημασκή elkander zulke gantals toegooijen, een ceremonieel gebruik bij de eerste zamenkomst van bruid en bruidegom. ἀθημασκή zva. ἀθημασκή αθημασκή αθημασκή — αθημασκή de wisseling van een dag, maand of jaar, met een volgende.

αθημασκή KN.; ἀθημασκή als maar aan een steeltje vastzitten of hangen, bv. van een balk, die bijna doorgezaagd is (verg. αθημασκή), — αθημασκή αθημασκή steel of steeltje van een vrucht; bv. van een mangga (verg. αθημασκή).

αθημασκή of αθημασκή KN.; ἀθημασκή met den duim en den top van den voorsten vinger knijpen, zonder zeer te doen (verg. αθημασκή en αθημασκή), — ἀθημασκή of ἀθημασκή iets zoo knijpen.

αθημασκή KW., zie αθημασκή

αθημασκή KW. zva. αθημασκή (zie bij αθημασκή); MI. KN. een maat of gewigt voor rauwe rijst (verg. αθημασκή). — ἀθημασκή iets in de hoogte hangen, zoodat het in de lucht hangt (verg. ἀθημασκή).

αθημασκή KN. de toestand van gehangen of opgehangen zijn; bv. αθημασκή hanglamp; αθημασκή de straf van opgehangen te worden. αθημασκή αθημασκή spr. αθημασκή voorvader of nazaat in het zevende geslacht (verg. αθημασκή αθημασκή). — ἀθημασκή iets of iemand hangen of ophangen; iets tot nadere beslissing of uitwijzing suspenderen, hangende houden, in beslag nemen of deponeren; iemand tot nader order in een betrekking schorsen;

een voornemen opschorten, eenigen tijd uitstellen. — ἀθημασκή ergens, of aan iets, iets hangen of ophangen; ergens iets tot nader uitwijzing deponeren; iemand iets in de toekomst als belooning toezeggen of met iets als straf bedreigen. ἀθημασκή αθημασκή iets in de toekomst te wachten hebben. — ἀθημασκή αθημασκή iets doen of laten hangen, ophangen of in beslag nemen; iets ergens tot nader beslissing deponeren; iets in de toekomst toezeggen aan iemand, bv. een geschenk als legaat na zijn dood. — αθημασκή hangende, in een hangenden toestand; hangen; hangende blijven; nog aanhangig zijn; hangende gehouden; tot nadere beslissing in bewaring blijven of in beslag genomen. αθημασκή αθημασκή αθημασκή αθημασκή hangen aan God, in Gods hand zijn. — αθημασκή αθημασκή of ἀθημασκή αθημασκή iets dat opgehangen of tot nadere beslissing gedeponceerd wordt; iets dat tot waarborg voor iets toekomstigs gehouden, gegeven of gesteld wordt; het geld dat in regtszaken over eigendom bij de regtbank door den eischer en den gedaagde tot nader uitwijzing en tot waarborg voor de regtskosten gedeponceerd wordt; iets dat voor iemand in de toekomst bewaard blijft. — ἀθημασκή het ophangen, enz. — αθημασκή αθημασκή of ἀθημασκή αθημασκή plaats waar opgehangen of gedeponceerd wordt, iets om op te hangen; rek; galg; galgevel.

αθημασκή ἀθημασκή en ἀθημασκή K., zie bij αθημασκή — ἀθημασκή K., zie bij ἀθημασκή ook mv. van ἀθημασκή — ἀθημασκή αθημασκή zie bij αθημασκή en bij ἀθημασκή αθημασκή KN.; ἀθημασκή op de een of andere plaats dun, zoodals een paal of touw, door uitslijting enz. (verg. ἀθημασκή en ἀθημασκή).

αθημασκή KN. schaar, knipschaar. αθημασκή αθημασκή kaarssnuiter. αθημασκή αθημασκή twee in de vorm van een opene schaar zamengebondeue bamboezen, om er een balk meê op te werken of bij het neêrlaten tusschen te vangen. αθημασκή αθημασκή met dezelfde schaar knippen, fig. zva. αθημασκή αθημασκή αθημασκή αθημασκή spr. — ἀθημασκή iets knippen; een kaars snuiten; iets met een αθημασκή opwerken of vangen; en gelijk een schaar. — ἀθημασκή αθημασκή mv. — αθημασκή αθημασκή geknip, afgeknijpt; knipsel.

αθημασκή ook αθημασκή KW. zva. αθημασκή

αθημασκή KW. zva. ημουσική

αθημασκή KN. de knieschijf; ook de plat ronde pit van

den, dat iemand eensklaps voortgaat of weggaat zonder iets te zeggen.

ἡφῆ of ἡφῆ zva. ἡφῆ

ἡφῆ KN. ἡφῆ ἡφῆ met een heldere, krachtige, luide stem spreken of zingen. — ἡφῆ luid, fisch uit de keel zingen. — ἡφῆ een Javaansch gezang, zangstuk; ook te zamen tēmbangs zingen.

ἡφῆ KN. aanéén; aan elkander verbonden, zamengekoppeld; aanééngeschakeld; geboegseerd, op het sleeptouw achteraan gehecht; arm in arm met een ander (verg. ἡφῆ bij ἡφῆ). — ἡφῆ twee of meer dingen met elkander verbinden; iets, zooals een schuit of balk, achter aan een vaartuig, of wagens achter aan een locomotief; hechten, op sleeptouw nemen, boegseren; fig. zamen verbonden, van harten; en iemand meéslepen, meétrekken, bv. op een togt of wandeling. — ἡφῆ mv. — ἡφῆ het aanéénbinden of schakelen, enz. — ἡφῆ zamen aan elkander gebonden of verbonden; aangeschakeld, achteraan gehaakt of gehecht, op sleeptouw genomen. ἡφῆ gearmd, hand aan hand (verg. ἡφῆ).

ἡφῆ KN. simpel, dom, dwaas; domoor, botterik; simpelheid (verg. ἡφῆ en ἡφῆ).

ἡφῆ KN. wijze, melodie, air, op de gamēlan of een muziekinstrument; ook naam van een distrikt in Kraksan. ἡφῆ of enkel ἡφῆ gamēlanmaker. ἡφῆ een gamēlanmaker in dienst van den Vorst. ἡφῆ te Probolinggo naam van een sterken oostewind, die van Gēnding komt en door het opgewaaidesijne stuifzand veel oogziekten veroorzaakt. ἡφῆ al de wijzen van spelen van iemand, fig. voor al wat iemand vermag, in het werk kan stellen. Zoo ook ἡφῆ ἡφῆ — ἡφῆ een air of deuntje spelen of zingen; ook zva. ἡφῆ — ἡφῆ een gezang bij de gamēlan; een deuntje, airtje; een deuntje of airtje spelen of zingen.

ἡφῆ KN. zucht tot ijdele bluf; ijdel, verwaand; ijdelheid. — ἡφῆ een ijdele bluf slaan, verwaand zich gedragen.

ἡφῆ KN. steenen dakpan; volgens J. nok- en

vorstpan, versierd met opstaande krullen, die een griffioen met zijn kuikens voorstellen (verg. ἡφῆ en ἡφῆ). ἡφῆ ἡφῆ de stem verheffen onder het spreken of zingen. — ἡφῆ een luide hooge stem hebben. ἡφῆ spr. ἡφῆ KN. het geluid van een slaan in het rijstblok op een van de titir verschillende wijze; het sein dat daarmee gegeven wordt, wanneer in een dorp iemand vee kwijt geraakt is of onbeheerd gevonden heeft (om namelijk niet van diefstal beschuldigd te kunnen worden); als ook bij een brand, en om de bevolking zamen te roepen tot het maken van een dam (verg. ἡφῆ). ἡφῆ verk. ἡφῆ bepaald het sein dat men eenig onbeheerd vee gevonden heeft. — ἡφῆ door op die wijze in het rijstblok te slaan de burenen bijeenroepen. — ἡφῆ om iets op genoemde wijze in het rijstblok slaan.

ἡφῆ zva. ἡφῆ — ἡφῆ of ἡφῆ zva. ἡφῆ van ἡφῆ spr.

ἡφῆ KN. een draagband of draagriem, om iets, bv. een jagtgeweer of opgerold matje, over den schouder op den rug te dragen (verg. ἡφῆ); volgens G. een knapzak. ἡφῆ pakke-drager, de drager of sjouwer van wat er te dragen is, bv. van een kind als het op den rug gedragen wordt. ἡφῆ (of ἡφῆ) ἡφῆ de pakke-dragersvrouw. — ἡφῆ iets als een pak op den rug dragen. ἡφῆ spr. — ἡφῆ iemand iets op den rug te dragen geven. — ἡφῆ iets op den rug te dragen geven aan iemand. — ἡφῆ vracht op den rug; de rug, als de plaats van den rug, waar een vracht gedragen wordt. ἡφῆ spr.

ἡφῆ KN. 1. het keelgat. 2. naam van een grooten boom, waarvan het hout alleen tot brandhout gebruikt wordt, en de roodachtige vrucht veel op die van den lo-boom gelijkt. ἡφῆ spr. voor afsteken, van elkander verschillen van kleur of geslacht, zooals een blanke Chinees met zijn bruine Javaansche vrouw, of een mensch met een vrouwelijke boelā gepaard. — ἡφῆ zie bij ἡφῆ

ητοιησηναι KN. 1. een kliergezwel op zijde van den hals (verg. ητοιησηναι). 2. de naam van een rond stokje bij het weefgetouw in gebruik. — ητοιησηναι een kliergezwel aan den hals hebben of daaraan lijden.

ητοιησηναι of ητοιησηναι KN. naam van een heester, waarvan de bladen door aamborstigen gerookt worden; en van de vruchtknoppen en bladen wordt een bedwelvende olie bereid (volgens J. zva. het *Ml. gandja*, hennip).

ητοιησηναι zie ητοιησηναι

ητοιησηναι KN. het bovenstuk, kapiteel, van een pilaar of kolom; het (breedere) bovenstuk aan het lemmer van een kris, dat aan het lemmer vast geklonken zit en soms met goud versierd is; ook naam van een soort van slingerplant of klimop, daar touw van gemaakt wordt (Skr. *goendja*, festoen; *goendjd*, naam van een slingerplant. PK.). ητοιησηναι = ητοιησηναι spr.

ητοιησηναι KN. het nest en de eijeren of jongen verlaten, van vogels, die verstoord worden.

ητοιησηναι KN. vroeg rijp, vroeg vruchtgevend, bv. van een vruchtbloem; fig. van een meisje dat vroeg de maandstonden krijgt; spoedig vrucht dragend, bv. van een vrouw, die spoedig na haar huwelijk kinderen krijgt. ητοιησηναι vroeger, vroeg vruchtgevend padi (verg. bij ητοιησηναι). ητοιησηναι ητοιησηναι spoedig met schelden klaar. ητοιησηναι ητοιησηναι wispelturig, ongestadig van aard. — ητοιησηναι een sawahveld met ητοιησηναι beplanten. ητοιησηναι ητοιησηναι spr., zie bij ητοιησηναι en bij ητοιησηναι

ητοιησηναι KN.; ητοιησηναι iemand iets schenken tot belooning of uit gunst, van de Godheid of een meerdere aan een mindere. ητοιησηναι (of ητοιησηναι) ητοιησηναι met gezondheid gezegend worden. ητοιησηναι ητοιησηναι gezegend worden met een ziekte, een uitdrukking van het vroom gemoed, dat alles wat de Voorzienigheid over den mensch beschikt, als goed en als een gunst beschouwt. — ητοιησηναι ητοιησηναι mv. — ητοιησηναι geschenk tot belooning of uit gunst. ητοιησηναι ητοιησηναι voor een ziekte krijgen. ητοιησηναι ητοιησηναι de natuurlijke pokken (verg. bij ητοιησηναι).

ητοιησηναι KW. zva. ητοιησηναι volgens anderen zva. ητοιησηναι maar dan moet het een schild zijn met

een spitse punt in het midden, waarmee gestoken kon worden.

ητοιησηναι KN.; ητοιησηναι ητοιησηναι slap en week, iets diks of gezwollens, pappig of paffig, bv. van het niet vaste vleesch van een dik mensch of van het vleesch van opgezwollen beenen door waterzucht; ook lillig of lillen, zooals van gelei.

ητοιησηναι zie ητοιησηναι

ητοιησηναι zie ητοιησηναι

ητοιησηναι zie ητοιησηναι

ητοιησηναι KN. big, bigge, jong van een varken. — ητοιησηναι gelijk een jong varken.

ητοιησηναι KN. gekheid maken, stoeijen, gew. van mannen met vrouwen. — ητοιησηναι ητοιησηναι mv., en met iemand gekheid maken of stoeijen. — ητοιησηναι ητοιησηναι met elkander gekheid maken of stoeijen. ητοιησηναι KW. zva. ητοιησηναι of ητοιησηναι

ητοιησηναι KN. 1. een schokkende beweging, beweging door schokking, zooals in een stootend rijtuig. 2. afnemen, verminderen, van iemands krachten, vleesch, goederen en bezittingen, van iemands werk, als het minder goed wordt; en TP. zva. ητοιησηναι (verg. ητοιησηναι). — ητοιησηναι ητοιησηναι schokken, van een schokkende beweging.

ητοιησηναι KW. de afgrond van de zee, ook de zee zelf, de oceaan. G.

ητοιησηναι KN. iets wat ergens ondergestoken of ondergeschoven wordt, om het vast te doen staan of ook om het aan de eene kant hooger te doen staan; ook iets hinderlijks dat ergens ondergeraakt is, bv. onder een poot van een tafel, zoodat hij wibbelt, van iets onder de voet of onder een ooglid; wibbelend staan, bv. van een tafel; ook ητοιησηναι of ητοιησηναι een hinderlijk gevoel hebben alsof er iets onder zat. — ητοιησηναι ητοιησηναι en ητοιησηναι ητοιησηναι onder iets het een of ander leggen of schuiven, om het vast te doen staan. ητοιησηναι ητοιησηναι fig. niet regt tevreden, niet gesticht, verstoord, van het hart.

ητοιησηναι KN. oneven, van een getal (verg. ητοιησηναι ητοιησηναι).

ητοιησηναι KN.; ητοιησηναι ητοιησηναι met een of beide beenen aanhoudend in de lucht spartelen. — ητοιησηναι ητοιησηναι met een of beide beenen in de lucht spartelen.

ητοιησηναι KN. de milt, volgens anderen de nieren, van beesten (verg. ητοιησηναι). ητοιησηναι ητοιησηναι een

ziekte van buffels of rundvee, waarbij de buik pijnlijke knobbels of opzettingen heeft.

ကျက်စွဲကျွန် KN. verharding, knobbel, op plaatsen daar bij trekbesten het juk gedrukt heeft, of op den schouder van lastdragers; ook een daaruit ontstaan ettergezwel; ook over of te veel, bij het toetellen van geld, meer dan iemand toekomt.

ကွဲကွဲကျွန် KN. een klinkend geluid, zooals door het stooten van metaal op een hard voorwerp, zooals een steen. — ကွဲကွဲကျွန် or ကွဲကွဲကျွန် ကျွန်, klinken, een klinkend geluid geven (verg. ကွဲကွဲကျွန်).

ကွဲကွဲကျွန် KN. zwa. ကွဲကွဲကျွန် — ကွဲကွဲကျွန် zwa. ကွဲကွဲကျွန်

ကျက်စွဲကျွန် KN. kantelen, over één zijde kantelen, bv. van een boot in het water. ကျက်စွဲကျွန် ကျက်စွဲကျွန် heen en weer kantelen, wankelen; ook naam van een melodie. — ကျက်စွဲကျွန် iets, zooals een schuitje, in een kantelende beweging brengen. — ကျက်စွဲကျွန် ကျက်စွဲကျွန် iets doen kantelen of waggelen.

ကျက်စွဲကျွန် KN.; ကျက်စွဲကျွန် van achteren vasthouden, aanhouden. G.; iemand aanklampen of lastigvallen om een schuld (verg. ကျက်စွဲကျွန် en ကျက်စွဲကျွန်).

ကျက်စွဲကျွန် KN. zwa. ကျက်စွဲကျွန် en ကျက်စွဲကျွန် KN. een soort van gebatikt. G.

ကျက်စွဲကျွန် zwa. ကျက်စွဲကျွန် — ကျက်စွဲကျွန် KN. iets, dat anders als toespijs gegeten wordt, zoo maar opeten, opknabbelen, snoepen (verg. ကျက်စွဲကျွန်). — ကျက်စွဲကျွန် wat zoo maar opgesnoept wordt, iets voor een lekkeren mond.

ကျက်စွဲကျွန် KN. 1. dun van vel, dun van schil, bv. van aardappelen. 2. van binnen niet goed gaar, van gekookte aardvruchten.

ကျက်စွဲကျွန် KN.; ကျက်စွဲကျွန် iets met den duim, den handpalm of bal van den voet drukken en er meê heen en weer draaijen.

ကျက်စွဲကျွန် KN.; ကျက်စွဲကျွန် iets knauwen; iets opknauwen; ook fig. iemand knauwen (verg. ကျက်စွဲကျွန် van ကျက်စွဲကျွန်). — ကျက်စွဲကျွန် wat geknauwd of opgeknauwd wordt; iets te knauwen of op te knauwen; ook figuurlijk.

ကျက်စွဲကျွန် zie bij ကျက်စွဲကျွန် 3.

ကျက်စွဲကျွန် KN. naam van een boom, waarvan de vrucht tot medicijn gebruikt wordt (Skr. gantā, naam van verscheidene planten. PK.).

ကျက်စွဲကျွန် KN. klok, in onderscheiding van den klepel; bel, klokje, zooals aan den hals van weidend rundvee; duikersklok; klokje voor de walm boven een lamp (verg. ကျက်စွဲကျွန်). — ကျက်စွဲကျွန် naam van de vertrekken in de bijgebouwen achter de prábâjāsā, waar de bijzitten van den Vorst haar verblijf hebben.

ကျက်စွဲကျွန် KN. schelm, schurk, schavuit, boef, voora. als scheldwoord; schavuitertij, boevestrecken (verg. ကျက်စွဲကျွန်).

ကျက်စွဲကျွန် zie bij ကျက်စွဲကျွန် ကျက်စွဲကျွန် ကျက်စွဲကျွန် en ကျက်စွဲကျွန် zie ကျက်စွဲကျွန်

ကျက်စွဲကျွန် KN. een haak waarmede men iets naar zich toe haalt of waaraan iets vastgehaakt wordt; ook een brandhaak (verg. ကျက်စွဲကျွန် en ကျက်စွဲကျွန်). — ကျက်စွဲကျွန် iets met een haak naar zich toe of omver halen; ergens met arm of been zich hakende en vastklemmende hangen. — ကျက်စွဲကျွန် aan iets vasthaken, iets met arm of been als een haak omklemmen.

ကျက်စွဲကျွန် KN.; ကျက်စွဲကျွန် ကျက်စွဲကျွန် goed in het vleesch, frisch en gladjes, van een naakt kinderlichaam. ကျက်စွဲကျွန် ကျက်စွဲကျွန် van verscheidene kinderen bij elkander. — ကျက်စွဲကျွန် er goed gevuld, frisch en gladjes uitzien.

ကျက်စွဲကျွန် KN. naam van een klein vogeltje met een kuif.

ကျက်စွဲကျွန် KN. naam van een zekeren vogel in de wajangverhalen.

ကျက်စွဲကျွန် KN.; ကျက်စွဲကျွန် ကျက်စွဲကျွန် of ကျက်စွဲကျွန် oneens, van verscheidene personen, die bij het dragen of behandelen van een werk ieder zijn eigen zin of meening wil volgen. J. — ကျက်စွဲကျွန် zich oneens betoonen. J.

ကျက်စွဲကျွန် KN. een gespannen lijn; een lange regte reeks; een bergketen (verg. ကျက်စွဲကျွန် en ကျက်စွဲကျွန်). — ကျက်စွဲကျွန် zich in een lange regte reeks uitstrekken.

ကျက်စွဲကျွန် zwa. ကျက်စွဲကျွန် J.

ကျက်စွဲကျွန် KN. groote aarden pot of kruik, om water, of ook wel rauwe rijst in te bewaren (verg. ကျက်စွဲကျွန် en ကျက်စွဲကျွန်).

ကျက်စွဲကျွန် KN. zwa. ကျက်စွဲကျွန် KN. de eetbare wortel of knol van de ကျက်စွဲကျွန် ook de binnensteel of het hart van sommige vruchten, als de nangka, srikaja en ananas

ကျန့် N., ခုၤက.၊ ခုၤက.၊ *poët.*, berg, grooter of kleiner berg, gebergte (*erg. ဂီၤကွၢ် အုၤကွၢ်* en ဂီၤကွၢ်); ook *zva.* ကျန့်တၢ်ဘၣ် *bij de wajangvertooning*; verder benaming van magistraatspersonen in het dorpsland, *politiebeamten*, tevens kantonregters, en ook belast met het toezigt over de wegen en bruggen; als *Tj. sengk.* zeven. ခုၤကွၢ်တၢ်ကျန့် of enkel ကျန့် KN. *een vlejende benaming voor lieve!* ကျန့်အုၤကွၢ်ကျန့် KN. *benaming van een soort van ringen met drie steenen op een rij, waarvan de middelste grooter is dan de twee andere.* ခုၤကျန့် *spr.* — ကျန့်ကျန့် boogsgewijze versieringen, eerepoortjes. J. — ခုၤကျန့်တၢ်ဒုၤကွၢ် bergsch, als een bergbewoner in ziju manieren zich voordoen. ကျန့်တၢ်ဘၣ် KN. 1. *ook ဂီၤကျန့်တၢ်ဘၣ်* eerste, voornaamste, aanvoerder, *van een troep* (*erg. မၤတၢ်ဒုၤကွၢ်* en မၤတၢ်ကွၢ်). 2. pyramidale figuur; een naar boven spits toeloopende, met uitgesneden boomen, bloemwerk, apen en wilde dieren bosachtigen berg, maar ook tevens door de figuur van een poort een paleis, voorstellende wajangfiguur (*anders ခုၤကွၢ်အုၤကွၢ်* genoemd), die door den Dalang vóór en na het spel, en ook tusschen de bedrijven, tot een teeken in den onder tegen het scherm liggenden pisangstam gestoken wordt. 3. *ook in Krámá* ဒုၤကွၢ်တၢ်ဒုၤကွၢ် piramiden, als het ware bergen, van rijst met toebehooren, waarop, tot offerhande op de groote feesten, door den Vorst zijn ambtenaren onthaald worden, en in ronde, pyramidale van bamboe gevlochten machines in staatsie naar de pagélaran gedragen worden. 4. N., ဒုၤကွၢ်တၢ်ဘၣ် K., het gebied van een Goenoeng of dorpsmagistraat. — မၤကျန့်တၢ်ဘၣ် မၤဒုၤကွၢ်တၢ်ဘၣ် gebergte, bergland, berg- en woudstreek (*in tegenstelling van မၤကွၢ်*); het voor de Goenoengs op te brengen *geld*, *één reaál per djoeng.* မၤကွၢ်တၢ်ဘၣ်ကျန့်တၢ်ဘၣ် boschrijke bergen.

ကျန့် Ml. KN. een verglaasde pot of kruik.
 ကျန့်တၢ်ဘၣ် KW. *zva.* ဒုၤကွၢ်တၢ်ဘၣ် မၤကွၢ်တၢ်ဘၣ်ကျန့်တၢ်ဘၣ် KN., *zie bij မၤကွၢ်* — ခုၤကျန့်တၢ်ဘၣ်ကျန့် KN., *iemand met de vuist of met een wapentuig* een stoot geven, stompen.
 ကွၢ် KN.; ခုၤကွၢ်တၢ်ဘၣ် *iemand* naloopen, vervolgen, *van een mensch of beest, dat boos geworden iemand vervolgt.*

ဂီၤကွၢ်သွၢ် KN. *klanknabootsend woord voor het geluid, dat door het werken met een patjoel, wa- doeng of pèlèl veroorzaakt wordt.* ကျန့်ကျန့်ကျန့်ကျန့် *spr.*

ဂီၤကွၢ်သွၢ် of ဂီၤကွၢ်သွၢ် KN.; မၤဂီၤကွၢ်သွၢ် of မၤဂီၤကွၢ်သွၢ် *iets, zooals een stuk bamboe, zoo door kloppen aan het eene eind kneuzen, dat het tot splinters of rafels wordt; iets te pletter slaan; fig. een vijand zoo slaan, dat hem alle magt benomen is.*

ဂီၤကွၢ်သွၢ် မၤဂီၤကွၢ်သွၢ် *zie ဂီၤကွၢ်သွၢ်*

ဂီၤကွၢ်သွၢ်ကျန့် KN. *naam van een soort gekruide vleesch- spijs.*

ကျန့်ကျန့်ကျန့် KW. *zva.* မၤကွၢ်ကျန့်ကျန့်ကျန့် မၤကွၢ်ကျန့်ကျန့်ကျန့် *korje met een handvat (oor).* — မၤကျန့်ကျန့်ကျန့် *iets of iemand met de hand vasthouden* (*zva.* မၤကွၢ်ကျန့်ကျန့်ကျန့်). — ကျန့်ကျန့်ကျန့်ကျန့် *iets daar men zich met de hand aan vasthoudt; handvat.*

ကျန့်ကျန့်ကျန့် KN. *scheef van vorm, aan de eene kant dikker of breeder dan aan de andere* (*erg. ကျန့်ကျန့်ကျန့်* en ကျန့်ကျန့်ကျန့်). J.

ဂီၤကွၢ်သွၢ်ကျန့် KN. *klanknabootsend woord voor het geluid van een houw in iets weeks* (*erg. ကျန့်ကျန့်ကျန့်*) မၤကွၢ်သွၢ်ကျန့်ကျန့် *spr.* er maar inhakken.

ဂီၤကွၢ်သွၢ်ကျန့် KN. *zva.* မၤကွၢ်သွၢ်ကျန့် *maar bepaald van het hoofd en de hals- en nekspieren.* — မၤဂီၤကွၢ်သွၢ်ကျန့် en မၤဂီၤကွၢ်သွၢ်ကျန့် *zva.* မၤကွၢ်သွၢ်ကျန့် en မၤကွၢ်သွၢ်ကျန့် *in dezelfde bepaalde betekenis.*

ဂီၤကွၢ်သွၢ်ကျန့် *ongeveer zva.* မၤကွၢ်သွၢ်ကျန့် of ကျန့်ကျန့်ကျန့်ကျန့် *iemand die zich door groffe en lompe snakertijen ten koste van een ander vermaakt.* ဂီၤကျန့်ကျန့်ကျန့် *spr.*

ကျန့်ကျန့်ကျန့် KN. *ongelijk, oneven, niet gelijk, niet gelijk verdeeld* (*erg. ကျန့်ကျန့်ကျန့်* en ကျန့်ကျန့်ကျန့်ကျန့်). ကျန့်ကျန့် KN. *naam van een bloem.*

ကျန့်ကျန့် KN. *zva.* မၤကွၢ်ကျန့်ကျန့်ကျန့်ကျန့် *spr.*

ကျန့် KW. *zva.* မၤကွၢ်ကျန့်

ကျန့် KW. *zva.* မၤကွၢ်ကျန့် of ကျန့်ကျန့် မၤကွၢ်ကျန့် en မၤကွၢ်ကျန့်

ကျန့် KN. *klanknabootsend woord voor het geluid van een luid algemeen gelach.* — ဂီၤကွၢ်သွၢ်ကျန့် *luid algemeen gelach.* Zoo ook ကျန့်ကျန့်ကျန့်ကျန့်ကျန့်ကျန့်ကျန့် KW. *zva.* မၤကွၢ်ကျန့် (*erg. ဂီၤကွၢ်သွၢ်* en မၤကွၢ်ကျန့်).

ကျန့် 1. KW. *zva.* ကျန့်ကျန့် — 2. N. *Md.* *zva.* ကျန့် *in den zin van ကျန့်*

ကျန့် 1. *zie bij ကျန့်ကျန့်* — 2. *verkorting van ကျန့်ကျန့်* *bv.* ကျန့်ကျန့်ကျန့်

ဟု

ἡμέρα KN. 1. zie ἀνημέρα — 2. net (precies) gelijk met iets anders; precies in hetzelfde geval zijn.

ἡμέρα in ἡμέρα ἡμέρα; zie bij ἀνημέρα — ἡμέρα ἡμέρα zie beneden.

ἡμέρα zie bij ἡμέρα

ἡμέρα KN. 1. eg, egge (vrg. ἡμέρα); volgens J. in de volkstaal ook voor haarkam, om het haar nit te kammen (vrg. ἀγμάχῃ en ἀγμάχῃ). 2. ἡμέρα of ἀγμάχῃ naam van een welriekend hout: aloë-hout, agallochum (Skr. agaroe). — ἀνημέρα eggen; volgens J. ook kammen, het haar uitkammen.

— ἀνημέρα

ἡμέρα KN. schraal, van den grond, daar weinig en niets welig op groeit, bv. ἀνημέρα ἡμέρα (vrg. ἡμέρα en ἀνημέρα).

ἡμέρα KN. gebrul, zooals van een tijger (vrg. ἡμέρα en ἀνημέρα). ἡμέρα ἡμέρα of ἀνημέρα ἡμέρα brullend, bv. van een hard en luid geschrei. — ἀνημέρα brullen. — ἀνημέρα het brullen. — ἀνημέρα overal, aan alle kanten, gebrul.

ἡμέρα KW. zva. ἡμέρα als Tj. sengk. zeven (Skr. girī). ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα ἡμέρα en ἡμέρα ἡμέρα, bijnamen van Batârâ Goeroe. — ἡμέρα ἡμέρα KN.; ἡμέρα ἡμέρα iemand die groot spreekt of pocht, om te imponeren of bang te maken. — ἀνημέρα tegen iemand grootspreken. — ἀνημέρα ontzettend groot of dik, om bang voor te worden (vrg. ἀνημέρα). — ἀνημέρα ἡμέρα een lastdier of werkvolk aandrijven (vrg. ἀνημέρα en ἀνημέρα).

ἡμέρα en ἡμέρα ἡμέρα KN. van angst of schrik schreeuwen, angstgeschreeuw. — ἀνημέρα iemand van angst of schrik aan het schreeuwen zoeken te brengen (vrg. ἀνημέρα).

ἡμέρα KN. 1. de (of het) uitstekendste van een soort. 2. leermeester, leeraar, onderwijzer; ook voor leeraar van toovermiddelen en tooverspreuken, om langs een bovennatuurlijken weg iets te erlangen. (Skr. goeroe, zwaar, gewigtig, groot, uitstekend, eerwaardig, en leermeester, leeraar). ἡμέρα ἡμέρα uitstekendste van de schoonen. ἡμέρα ἡμέρα allersterkst vergif. ἡμέρα de hoofdtak of hoofd takken van een boom. ἀνημέρα of enkel ἡμέρα eign. van den oppergod, den Forst van

de goden, in de Javaansche mythologie. ἡμέρα ἡμέρα verb. van ἡμέρα ἡμέρα lof bejegend, van iemand dien het om loftuitingen te doen is.

ἡμέρα naam van het teeken || 0 ||, anders ἡμέρα genoemd. ἡμέρα onbewerkte stof, daar iets nog van gemaakt moet worden, iets in natura; ἡμέρα bewerkte stof, wat van een stof vervaardigd is. ἡμέρα het bepaald getal lettergrepen van ieder vers in een strophe van een Javaansche zangwijze; ἡμέρα de bepaalde eindvocaal, waarop ieder vers in zulk een strophe moet uitgaan. (Wat het woord ἡμέρα in de laatste voorbeelden beteekenen moet, is niet duidelijk). — ἀνημέρα iemand tot leermeester gaan nemen, bij iemand onderwijs krijgen; iets (bij een leermeester) gaan leeren; iemand zijn leermeester noemen. — ἀνημέρα iemand tot leermeester nemen; iemand zijn leermeester noemen; ergens, aan een school, of in een vak als goeroe fungeren of les geven. — ἀνημέρα ἡμέρα iemand, bv. zijn kind, laten leeren bij een meester; in iets les gaan nemen. — ἡμέρα of ἡμέρα zva. ἀνημέρα ἡμέρα de gong die de maat slaat bij de gamêlan. — ἡμέρα lust en vatbaarheid om te leeren. G. (zie ook hier boven). — ἡμέρα onderwijzerswoning; school, de plaats waar onderwijs gegeven wordt; en de persoon bij wien men onderwijs gaat nemen, leermeester. ἡμέρα van denzelfden meester onderwijs krijgen.

ἡμέρα KW. 1. zva. ἀνημέρα (waarschijnlijk de ἡμέρα); als Tj. sengk. zeven. 2. zva. ἡμέρα en ἀνημέρα (vrg. ἡμέρα). 3. zva. ἡμέρα ἡμέρα of ἡμέρα ἡμέρα (Skr. gora, schrikkelijk, schrik aanjagend). ἡμέρα een verschrikkelijke storm. ἡμέρα woest geschreeuw. ἡμέρα ἡμέρα spr.

ἡμέρα ook wel ἡμέρα KN. een onrijpe nangkavruucht, die als groente gekookt en gegeten, grooter dan ἀνημέρα.

ἡμέρα zva. ἡμέρα — ἡμέρα KW. zva. ἡμέρα ἡμέρα (een spr. zie bij ἡμέρα).

ἡμέρα KN. hard, rauw, onaangenaam om te kauen. J. ἡμέρα een kokosnoot, daar men weinig pit in vindt.

ἰνῆ kw. zca. ἰνῆ (Prâkrêt jarinî, Skr. grâhîni, huisvrouw. PK.).

ἰνῆ KN lust aan of tot iets hebben (erg. ἰνῆ en ἰνῆ).

ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ KN.; ἰνῆ ἰνῆ en of ἰνῆ ἰνῆ uit ontvredenheid pruttelen of brommen (erg. ἰνῆ ἰνῆ).

ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ zie ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ KN. halfsluud gepraat, gemompel binnensmonds; ook gepruttel of gemor (erg. ἰνῆ en ἰνῆ ἰνῆ). ἰνῆ ἰνῆ prevelen, mompelen. — ἰνῆ ἰνῆ hetzelfde.

ἰνῆ KN. gemompel; gemor (erg. ἰνῆ). — ἰνῆ ἰνῆ zca. ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ KN. tandjes, sijn getand, tot sierraad aan een kris onder de ἰνῆ ook ἰνῆ ἰνῆ J. — ἰνῆ ἰνῆ een kris met tandjes invijlen tot versiering. J.

ἰνῆ zca. ἰνῆ

ἰνῆ of ἰνῆ KN. ronde slijpsteen, draaislijpsteen (erg. ἰνῆ). ἰνῆ ἰνῆ het overgeblevene van den slijpsteen, voor een gesiepen wapen. — ἰνῆ ἰνῆ iets op een draaislijpsteen slijpen.

ἰνῆ naam van een soort van grof geschut, onderscheiden van ἰνῆ misschien wel houwitzer.

ἰνῆ KN. de hoogste gezagvoerder, zooals de man in zijn huis en een meester in zijn school (van ἰνῆ en ἰνῆ 3). — ἰνῆ ἰνῆ het hoogste gezag voeren.

ἰνῆ of ἰνῆ KN. gemor, gegrom, gemurmureer (erg. ἰνῆ). — ἰνῆ ἰνῆ morren, grommen, murmureren. — ἰνῆ ἰνῆ over iets of iemand morren, grommen of murmureren. — ἰνῆ ἰνῆ het morren, enz.; murmurerden. — ἰνῆ ἰνῆ loopen of zitten te morren, te grommen of te murmureren.

ἰνῆ zie ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ of ἰνῆ KN. een benaming van de klipzwaluw, die de eetbare vogelnestjes maakt (erg. ἰνῆ en ἰνῆ); ook naam van een zekere slagorde.

ἰνῆ KN.; ἰνῆ ἰνῆ op een doffen toon spreken, brommend prevelen (vgl. ἰνῆ).

ἰνῆ KW.; ἰνῆ ἰνῆ zca. ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ of ἰνῆ Holl. granaat, soort van geschutkogel (erg. ἰνῆ)

ἰνῆ zie ἰνῆ

ἰνῆ KW. een geluid als van een rollenden donder (Skr. gôṣṛita, rollend) — ἰνῆ ἰνῆ zulk een geluid maken.

ἰνῆ KN.; ἰνῆ ἰνῆ leed gevoelen, bezwaar of bedenkning tegen iets gevoelen; tegen iets hebben. ἰνῆ ἰνῆ er niets tegen hebben. ἰνῆ ἰνῆ zonder bezwaar of bedenking er tegen. — ἰνῆ ἰνῆ het gevoelen van leed, bezwaar of bedenking.

ἰνῆ KN. naam van een kost van gepelde en gekookte djagoeng met geraspte kokosnoot bestrooid. — ἰνῆ ἰνῆ grõtòl bereiden; en zca. ἰνῆ ἰνῆ als grõtòl, als grõtòl zich vertoonen, voor een boel, van wat bv. op eenige wijze gekregen, bijeengekregen, gevonden of opgehaald wordt.

ἰνῆ of ἰνῆ KW. zca. ἰνῆ ἰνῆ ook, volgens G., naam van een Kawische zangwijze.

ἰνῆ KN. naam van een fijn soort van gras.

ἰνῆ KN.; ἰνῆ ἰνῆ onophoudelijk, of gedurig, of tot vervelens toe zich laten hooren of luiden, van een geluid; iets tot vervelens toe zeggen of herhalen; zankken, zeuren.

ἰνῆ KN. een kermend geluid, dat des nachts gehoord wordt, zonder dat men weet vanwaar het komt. G.

ἰνῆ KN.; ἰνῆ ἰνῆ goederen zonder orde, als een rommel, bij elkander pakken of inpakken en wegdragen of meenemen; zulk als een rommel meêgepakt goed.

ἰνῆ of ἰνῆ zie bij ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ zca. ἰνῆ

ἰνῆ KN. kleine trekkingen, bv. van een beest, dat voor dood ligt; fig. het bij iemand opkomen van een gedachte of voornemen om iets te gaan doen. Zoo ook ἰνῆ ἰνῆ J.

ἰνῆ KN. het gevoel van iets hard, oneffens, hobbeligs of ruws, zooals bij betasting of van een steentje onder den voet. — ἰνῆ ἰνῆ zulk een gevoel geven. — ἰνῆ ἰνῆ rollend, zich bewegend, onder iets. J.

էրհանք չիւկ շիւրէն զիւր զիւր, կնար-
 սէն, կրակէն, թիւրէն, *enz.* — *ան ինքնայ* *of* *ան ին*
նիւնք չիւկ զիւր զիւր, չիւրէն *een bam-*
boebosch, *als* *het* *riet* *tegen* *elkander* *schuurt*;
maar *ook* *van* *alle* *kanten* *omgeven*, *zoals* *van* *een*
bosch, *dat* *een* *of* *meer* *désa's* *omgeeft* *of* *insluit*;
ook *een* *wijze* *van* *jagen* *op* *een* *hart*, *door* *op* *een*
kar, *of* *ook* *wel* *te* *paard*, *rondom* *een* *hart*, *dat* *er*
naar *blijft* *kijken*, *zich* *al* *nader* *en* *nader* *te*
bewegen, *toldat* *men* *het* *onder* *het* *schot* *heeft*. —
տնիւնքայ 1. *wat* *in* *kokers* *of* *gaten* *draait*;
bv. *ան տնիւնքայ* — 2. *een* *op* *een* *in* *den*
grond *staande* *spil* *draaijende* *kruk*, *waaraan* *een*
kind *leert* *loopen*. *ան տնիւնքայ* *een* *groot*
bosch (*doch* *erg.* *տողոսայ*). — *ան տնիւնքայ*
այ *van* *alle* *kanten* *gekraak*.

տալանք *zva.* *տալանք*

տնիւնք *KN.* *kerf*, *inkerving*, *een* *door* *inkerving*
gemaakte *streep*, *zoals* *met* *een* *nagel* *of* *iets* *pun-*
tigs (*erg.* *տալանք* *en* *տնիւնք*). *տնիւնքայ* *een*
door *inkerving*, *bv.* *met* *de* *punt* *van* *een* *passer*,
gemaakte *cirkel*. — *ան տնիւնքայ* *een* *inkerving* *of*
streep *door* *inkerving* *maken*; *fig.* *iets* *ergens* *in*
griffen, *bv.* *in* *het* *hart*.

տրայ *KN.* 1. *krab*, *gekrab*, *met* *de* *nagels* (*erg.*
տրայ *en* *տրայ*). 2. *zie* *տրայ*. —
ան տրայ *met* *de* *nagels* *krabben*. — *ան տր*
այ. *sv.* — *ան տրայ* *het* *krabben*. — *տր*
այ *այ* *krabsel*; *elkander* *krabben*; *met* *krabben*.

տրոսայ *KN.* *elkander* *aan* *den* *bek* *vast* *hebben*
en *bijtende* *vasthouden*, *van* *vechtende* *kwartels* *of*
kekels. — *ան տրոսայ* *iets* *tusschen* *de* *tan-*
den *knabbelend* *kauwen*, *zoals* *een* *stuk* *suikerriet*
om *het* *uit* *te* *zuigen*. — *տրոսայ* *wat* *zoo*
tusschen *de* *tanden* *geknabbeld* *of* *gekauwd* *wordt*;
een *knauw*.

տնիւնք 1. *zva.* *տնիւնք* — 2. *KN.* *een* *door*
schuring *veroorzaakt* *geluid*, *zachter* *dan* *տնիւնք*,
bv. *als* *men* *met* *den* *top* *van* *den* *vinger* *op* *een*
tafel *drukt* *en* *dien* *vooruit* *duwt*. — *տնիւնքայ*
zacht *geknars* *met* *de* *tanden*. — *տնիւնքայ* *in*
de *plooijen* *van* *de* *huid* *gesmet*, *van* *een* *klein* *kind*.

տնիւնք *տնիւնքայ* *ան տնիւնք* *en* *տնիւնքայ*
zien *տնիւնք*

տնիւնք *zva.* *տողոսայ* *maar* *minder* *hard*.

տողոսայ *en* *տողոսայ* *zva.* *տնիւնք* *en* *տն*
իւնքայ *maar* *iets* *zwaarder* (*erg.* *ook* *տողոս*
այ).

տողոսայ *KN.* *een* *door* *schuring* *veroorzaakt* *knar-*
send *geluid*, *zwaarder* *als* *տնիւնք* *en* *տողոսայ*.
bv. *het* *geknars* *van* *de* *zware* *deur* *van* *een* *poort*
(erg. *ook* *տողոսայ*). — *տողոսայ* *zulk*
een *geluid* *geven*, *zwaar* *kraken*. — *տողոսայ*
of *տողոսայ* *een* *zware*, *door* *harden*
wind *gedreven* *regen*, *dat* *alles* *kraakt*. *ան տողոս*
այ *een* *dig* *bosch*, *waarin* *het* *bij* *wat*
harden *wind* *aanhoudend* *kraakt* (*erg.* *տնիւնք*).
տողոսայ *KW.* *zva.* *տողոսայ* *տողոսայ* (*erg.* *տող*
այ) *en* *տողայ* *volgens* *G.* *verhaal*, *gedicht*;
en *berispen*, *verwijtingen* *doen*. — *ան տողայ*
KN. *iets* *in* *dicht* *brengen*; *een* *kinderdeuntje* *ma-*
ken, *zoals* *paardjes* *in* *de* *haver*, *schaapjes* *in* *de*
«klaver» *enz.* — *ան տողայ* *voor* *iemand*
iets *in* *dicht* *brengen*; *voor* *een* *kind* *een* *kinder-*
deuntje *maken* *en* *zingen*.

տողոսայ *ան տողոսայ* *zva.* *տողոսայ* *enz.*
տողոսայ *KN.*; *ան տողոսայ* *iets*, *daar* *men*
tegen *aan* *leunt*, *schuren*; *de* *tanden* *op* *elkander*
schuren; *de* *tanden* *tegen* *elkander* *drukken*; *ook*
van *een* *zogend* *kind* *dat* *in* *de* *tepel* *van* *de* *zoogster*
bijt (*erg.* *ան տողոսայ*). — *տողոսայ*
tegen *iets* *aan* *zitten* *te* *schuren*.

տողայ *ongebr.*; *տողայ* *of* *տողայ*
KN. *doldriftig* (*տողայ*).

տողայ *KW.* *zva.* *տողայ* *en* *տողայ* *volgens*
de *Dásá-námá* *schrift* *op* *metaal* (*erg.* *տողայ*).
տողայ *տողայ* *of* *տողայ* *zie* *bij* *տող*
այ

տողայ *KN.* *naam* *van* *een* *fatsoen* *van* *een* *haar-*
wrong.

տողայ *KN.* *onvruchtbaar* *van* *den* *grond* *daar* *niets*
in *groeijen* *wil*; *ook* *door* *uitputting*, *uitgeput*;
scheen *van* *een* *been*. *ան տողայ* *het* *scheen-*
been. — *ան տողայ* *geheel* *onvruchtbaar* *zijn*;
van *het* *hart*, *ten* *uiterste* *verstoord*, *zijn* *geduld* *is*
uit. *J.*; *ligt* *geraakt*, *zeer* *gevoelig* *zijn*. *G.*; *ook*
door *merg* *en* *been* *gaan*, *van* *een* *scherpe*, *treffen-*
de *taal*.

տողայ *KN.* *lijn*, *luie*, *streep* (*erg.* *տողայ* *en*
տողայ). — *ան տողայ* *een* *lijn* *trekken*. —

aan de eene kant er uitwippen; en անդրապատկերները maken, *alangalang* tot անդրապատկերը rijgen en binden. — անդրապատկերը kantelend uit den grond raken of wippen, *bv. een steen uit den grond als de ploeg er tegenaan komt.* — դրոշմը er uitgewipt; tot անդրապատկերը geregen en gebonden.

դրոշմային KN. ligt (gemakkelijk) losgaan, afbreken of uit de hand glijden of vallen (*erg. դրոշմային*). — դրոշմային *hetz., en fig. goedgeefsch, gul, al te goed (erg. պարզ).*

դրոշմային KN.: անդրապատկերը անմտաբանելի of անպատկերը zich reppen met iets zonder toeven te doen. — անդրապատկերը *enz. zich reppend, met haast, zonder te willen wachten, bv. naar huis loopen.*

դրոշմային *zie լուրջ*

դրոշմային անպատկերը *zva. պարտադիր անպատկեր*

դրոշմային KN. zonder neus, geen neus hebben.

դրոշմային KN. hol, uitgehold, *zooals een holle boom; holte.* — դրոշմային անպատկերը iets dat hol is, een hol of holte. դրոշմային անպատկերը een domoor, weetniet. — անդրապատկերը of անդրապատկերը totale zon- of maau-eclips.

անդրապատկերային KN. 1. wijze van behandeld worden, wijze waarop men iets onder handen neemt. 2. in drift tot iemand spreken. G. — անդրապատկերային iets onder handen hebben, aan iets werken; *werk* verrigten; een vrouw aan het lijf komen, *door belasten, zoeken, enz.; ook zva. անդրապատկերային անմտաբանելի* KI., *zie bij անմտաբանելի* — անդրապատկերային *een werk te verrigten geven; iets, bv. een rijstveld, laten bewerken, te bewerken geven aan iemand.* — անդրապատկերային het onder handen hebben, *enz.* — անդրապատկերային wat iemand onder handen of te verrigten heeft; wat iemand verrigt, *iemand's werk.*

անդրապատկերային KN.; անդրապատկերային opspringen, heen en weer springen, *bv. van een paard dat schrikt; ook zva. անդրապատկերային van een mensch.*

դրոշմային KN. naam van een soort van vaartuig (*erg. անդրապատկերային*).

դրոշմային of անդրապատկերային KN. gekrak van iets dat breekt; met gekrak breken (*erg. անդրապատկերային*). — անդրապատկերային iets krakken, krakken

dat het breekt; suikerriet krakken, met een ruk van den stoel afknakken, *niet behoortlijk snijden (պարզ); fig. een werk of vasten voor een tijd afbreken.* — դրոշմային *een krakkend geluid geven bij het breken.*

անդրապատկերային KN. aan den kant of rand door roest, vermolming, afknaging door insecten, ingevreten.

անդրապատկերային *zie bij անդրապատկերային*

դրոշմային of անդրապատկերային KN. het geluid van een slag tegen den grond, *zooals van een lange dunne plank (erg. դրոշմային).*

դրոշմային KN. een val voor wilde varkens, *bestaande uit een nauw toeloopende omheining met een diepe overdekte kuil aan het einde, waar het varken instort (erg. պարզ).*

պարզ of անպատկերային 1. *zie պարզ* — 2. KN. wacht, wachthuisje aan de wegen; *ook schilderhuis (waarsch. verb. van het Port. guarda, of het Fransche garde); de wacht aan de wegen houden.*

անդրապատկերային KN. griffioen, *naam van een fabelachtigen vogel, den koning van de vogels, het voertuig van God Wisnoe (Skr. Garuda); ook een gouden of vergulden vogel tot sierraad in het kapsel van danseressen. անդրապատկերային of enkel անդրապատկերային naam van een zekere slagorde. անդրապատկերային naam van een pijl bij de wajangvertooning.*

անդրապատկերային *zie դրոշմային*

անդրապատկերային of անդրապատկերային KN.; անդրապատկերային iemand, of een huis, met zijn velen overvallen. J. (doch vergelijk անդրապատկերային).

անդրապատկերային KN. zaag (*Մլ. kargadji, Skr. krakadjî*). — անդրապատկերային *zagen, iets zagen.* — անդրապատկերային mv. — անդրապատկերային gezaagd; het gezaagde; zaagsueë. — անդրապատկերային middel om te zagen.

անդրապատկերային of անդրապատկերային KN. kleermaker, snijder.

անդրապատկերային *zie դրոշմային*

դրոշմային անդրապատկերային of անդրապատկերային KN. kerk, Christenkerk, (*Port. igredia*). — անդրապատկերային *een musch.*

անդրապատկերային of անդրապատկերային KN. 1. *zva. անդրապատկերային անդրապատկերային և անդրապատկերային և անդրապատկերային* en 2. *zva. անդրապատկերային maar in beide beteekenissen nog wel in gebruik (Skr. gardjita, gebrul en gejuich).* — անդրապատկերային het zich verheugen, *bv. անդրապատկերային անդրապատկերային*

անդրապատկերային KN. klanknabootsend woord voor het geluid

အိန္ဒိယ KN. een met doek of gordijnen omhangen rijtuig: een huifkar; een tentwagen (verg. ဟိန္ဒိယ).
 အိန္ဒိယ KN. een koets. အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ
 benaming van een wijze van dienstkleding van Javaansche ambtenaren. — အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ
 iets, dat open is, met doek of zeil geheel omhangen. အိန္ဒိယ
 ဝါဒီယာ van een Javaansche letter, omhangen met al de sandangans op één na, terwijl juist deze ééne uitgesproken moet worden, een soort van geheim schrift.

အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ zie bij တၢ် ဝါဒီယာ

အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ ဝါဒီယာ

အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ KN. weërhaak. — အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ
 gelijk een weërhaak; een weërhaak of weërhaaken hebben. — အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ
 met weërhaaken. Zoo ook အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ

အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ of အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ KN.; အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ
 lomp, ongemaniërd; vrijpostig; waaghals (verg. အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ).

အိန္ဒိယ 1. KN. zva. အိန္ဒိယ (verg. အိန္ဒိယ). အိန္ဒိယ
 ဝါဒီယာ အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ en အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ — 2. KN. in
 အိန္ဒိယ ဝါဒီယာ een digt of statig bosch, ook van bamboebosch (verg. အိန္ဒိယ). — အိန္ဒိယ zva. အိန္ဒိယ
 ဝါဒီယာ G.

အိန္ဒိယ KN. zva. အိန္ဒိယ (verg. အိန္ဒိယ) en အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ iets boven het vuur, of ook in een aarden of metalen pan, droog (zonder olie of vet) bakken of braden, opbakken of opbraden (verg. အိန္ဒိယ); ook iets boven of digt aan het vuur droogen. — အိန္ဒိယ
 wat zóo gebakken wordt; en naam van een soort van kleine vos (met dezelfde kleur en looze streken als de vos). — အိန္ဒိယ
 een rund met groote horens van de kleur van een အိန္ဒိယ
 Zulk een rund komt ook te pas bij de woekoerekening, en is in de wajang het rijbeest van Baſarā Goeroe. Ook zou volgens sommigen zulk een အိန္ဒိယ
 de aarde op één van zijn horens dragen, maar somtijds dien horen met den anderen verwisselen en zoo de aardbevingen veroorzaken.

အိန္ဒိယ KN. droog, van iets dat vochtig geweest is, opgedroogd, uitgedroogd, verdroogd, verdord, dor (verg. အိန္ဒိယ
 2). — အိန္ဒိယ
 iets droogen, laten droogen, maken dat iets droog wordt — အိန္ဒိယ
 droog gelaten, gemaakt, gehouden, enz.

အိန္ဒိယ TP. zva. တၢ်
 egge. — အိန္ဒိယ zva. အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KN. naam van een klein vliegend insect, een boomkrekel, die tegen het einde van de regenmoesson (in de အိန္ဒိယ) zich aanhoudend in de boomen laat hooren en naar het geluid, dat hij maakt, ook အိန္ဒိယ
 genoemd wordt. Het wordt ook အိန္ဒိယ
 genoemd — အိန္ဒိယ als een gareng aanhoudend met een lang gerekt schel geluid zich laten hooren; aanhoudend huilen, dreinzen, grienen, zanikken, enz.

အိန္ဒိယ KN. door langdurig gebruik gesleten, afgesleten, uitgesleten, versleten, van min of meer harde dingen, zooals messen, beitels, bezems, hakborden, braadpannen en dergelijk gerei (verg. အိန္ဒိယ
 en အိန္ဒိယ); van een mensch afgeleefd, oud. အိန္ဒိယ
 van ouderdom sterven. အိန္ဒိယ
 vervloekte oude! vervloekt oud vel! — အိန္ဒိယ
 iets afslijten, maken dat iets versleten wordt.

အိန္ဒိယ KN. gebrom. အိန္ဒိယ
 aanhoudend brommen, bv. van een hond die kwaad is; erg kreunen of stenen, van een zieke, of van pijn. အိန္ဒိယ
 naam van een soort van bamboe. — အိန္ဒိယ
 brommen, zooals een hond of tijger; ook van een mensch: met den mond een brommend geluid maken, brommen. — အိန္ဒိယ
 overal, aan alle kanten, gebrom.

အိန္ဒိယ KN., အိန္ဒိယ
 poët., heerschende ziekte; een heerschende ziekte hebben; kwijnend en schraal, van planten of plantsoen; uitgeteerd, schraal en mager van huid, van menschen en dieren; ook wegwijning door verdriet (verg. အိန္ဒိယ
 en အိန္ဒိယ). အိန္ဒိယ
 sterven door wegwijning van verdriet. အိန္ဒိယ
 een ziekte. — အိန္ဒိယ
 een besmettelijke ziekte (verg. အိန္ဒိယ). — အိန္ဒိယ
 ligt vatbaar voor ziekte; volgens G. hartzeer. — အိန္ဒိယ
 ziekelijk.

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ
 zangerig knarsen, van de draaijende as van een pedati, als het aanhoudend is (verg. အိန္ဒိယ
 en အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. een diep gat in den grond; hol, hol staan, van de oogen. — အိန္ဒိယ
 in wijde kleëren gekleed, zooals een Chinesees in staatsiegewaad; boven anderen in grootte uitstekende, bv. van een groot

nij, een geleicchtige pap, van widjen met suiker gekookt.

ဂီတိ ၁. KN. agitatie; met agitatie, geagiteerd, met groote, gejaagde haast. *Vrg. ဆာဂီတိ ဂီတိ ဂီတိ ဂီတိ* en ဂီတိ (Skr. *gita*, lied). ဂီတိ ဂီတိ ဂီတိ de agitatie van het volk. — ဂီတိ KN. *zva. ဂီတိ*

ဂီတိ KN. *zva. ဂီတိ ဂီတိ ဂီတိ ဂီတိ ဂီတိ ဂီတိ* (vrg. ဂီတိ).

ဂီတိ KN., ဂီတိ of ဂီတိ K., bloed (vrg. ဂီတိ); ook uit een insnijding of scheur in de bast uitdrui-pend plantesap (vrg. ဂီတိ). ဂီတိ ဂီတိ er komt bloed uit, bloeden. ဂီတိ ဂီတိ bloedafgang hebben, bloeddiarree. ဂီတိ ဂီတိ bloed mengen, ziju bloed met dat van zijn vijand mengen, bloedig zamen vechten. ဂီတိ ဂီတိ of ဂီတိ ဂီတိ naam van een struikachtig leestergewas, frisch groen van schil, waaruit bij knakking een zeer bitter, kleverig, melkachtig vocht vloeit, dat volgens sommigen vergiftig is. ဂီတိ ဂီတိ ဂီတိ spr. — ဂီတိ KN., ဂီတိ K., bloeden, door verwonding; een bloeding hebben, zooals een neus-bloeding.

ဂီတိ ၁. KW. genegen zijn. G. — ၂. KN., ဂီတိ KI., getroffen zijn door leedwezen of door verwondering; leed gevoelen; zich verwonderen; spijit hebben; leedwezen. Zoo ook ဂီတိ ဂီတိ ဂီတိ het doet mij leed. ဂီတိ ဂီတိ het doet mij erg leed, het spijit mij erg. ဂီတိ ဂီတိ getroffen en aangedaan. — ဂီတိ ဂီတိ getroffen en verwonderd. — ဂီတိ ဂီတိ van iets getroffen zijn; over iets verwonderd zijn of leedwezen gevoelen. — ဂီတိ ဂီတိ maken dat iemand getroffen wordt; verwonderen, zeer bevremden; zeer bedroevend; zeer bevremdend. — ဂီတိ KI. van ဂီတိ in den zin van leedwezen.

ဂီတိ verb. van het Holl. grootkruis, ridder grootkruis.

ဂီတိ zie bij ဂီတိ

ဂီတိ KN. schets, ontwerp, project; iets dat nog maar in een onvolkomene gedaante is en zich nog eerst ontwikkelen moet, onontwikkeld lichaamsdeel

(Skr. *gátra*, lichaam. PK. *Vrg. ဂီတိ*). ဂီတိ ဂီတိ onontwikkelde armen, van een misgeboorte. ဂီတိ ဂီတိ niet naar een behoorlijk project aangelegd, *bv. van een woonstede.*

ဂီတိ KW. *zva. ဂီတိ ဂီတိ* (Skr. *gotra*, familie, klasse). ဂီတိ *zva. ဂီတိ ဂီတိ ဂီတိ* (Skr. *sagotra*, van dezelfde familie).

ဂီတိ KN. hagel, schiethagel (vrg. ဂီတိ ဂီတိ en ဂီတိ bij ဂီတိ). — ဂီတိ ဂီတိ op een geweer hagel doen.

ဂီတိ KN. sterk en wrang van smaak, onaangenamer dan ဂီတိ (vrg. ဂီတိ).

ဂီတိ KN. geweldig geraas om van te beven; het sidderen of beven van angst, schrik of ontsteltenis (vrg. ဂီတိ en ဂီတိ). ဂီတိ schrikbarend gebulder door regengekletter en vreeslijk gedonder; geweldig gebulder in de lucht, vooral als teeken van deelneming door de goden in de lucht gegeven. — ဂီတိ of ဂီတိ iemand schrik, siddering of beving aanjagen; schrikbarend, om van te rillen en te beven. — ဂီတိ een geweldig geraas maken; beveu, sidderen, van zwakheid, ongesteldheid, schrik of ontsteltenis, enz. ဂီတိ spr.

ဂီတိ KN. bitterachtig sterk van smaak, zooals de smaak van tabak (vrg. ဂီတိ en ဂီတိ). ဂီတိ spr.

ဂီတိ KW. *zva. ဂီတိ* KN. *zva. ဂီတိ* ဂီတိ *zva. ဂီတိ* — ဂီတိ iemand met welwillendheid en toegevendheid als lid van zijn familie behandelen of bejegenen. — ဂီတိ ဂီတိ iets verbreiden, algemeen bekend of openbaar maken, verkondigen; *zva. ဂီတိ*

ဂီတိ KN.; ဂီတိ iemand, of *bv. de vogels in de rijstvelden*, door een plotselingen harden schreeuw doen schrikken of schrik aanjagen (vrg. ဂီတိ van ဂီတိ); ook een vijand of vijandelijke plaats stormenderhand overrompelen.

ဂီတိ of ဂီတိ KN., ဂီတိ of ဂီတိ K., ဂီတိ of ဂီတိ K., iets, zooals een stok, rotting of roede, om meê te slaan (vrg. ဂီတိ). — ဂီတိ ဂီတိ ဂီတိ ဂီတိ naar iets slaan, iemand of iets slaau

met een stok of iets dergelijks; een vijand of vijandelijke plaats aantasten (erg. ἀντὶ τῆς πόλεως); een worp doen met dobbelsteenen; ook voor spelen met speelkaarten (erg. ἀντὶ τῆς κάρτης); fig. volgens J. iets op de een of andere wijze beschouwen, nemen of beoordeelen. ἀντὶ τῆς χειρὸς gewapender hand aantasten, den oorlog aandoen. ἀντὶ τῆς ἐπιπέδου in het algemeen spreken, in doorslag beoordeelen; een zaak beschouwen zooals die over het algemeen is. ἀντὶ τῆς μάχης geslagen raken, een slag krijgen. — ἀντὶ τῆς ἑσθῆτος ἀντὶ τῆς ἑσθῆτος ἀντὶ τῆς ἑσθῆτος mv., iemand een pak slaag geven, iemand aflossen. — ἀντὶ τῆς ἐπιπέδου ἀντὶ τῆς ἐπιπέδου ἀντὶ τῆς ἐπιπέδου ἑσθῆτος iets bezigen om te slaan, met iets slaan. — ἀντὶ τῆς μάχης ἀντὶ τῆς μάχης ἀντὶ τῆς μάχης het slaan, enz.; slag. — ἀντὶ τῆς μάχης ἀντὶ τῆς μάχης en ἀντὶ τῆς μάχης een slag, slagen, als hocveelheid; voorwerp om te slaan of te rossen; elkander slaan.

ἡμετέρας I. kw. iets om meê te gooijen, doch alleen van een steen of heel hard voorwerp, zooals een stuk ijzer, ook van kanonkogels (erg. ἀντὶ τῆς). 2. kl., zie ἡμετέρας ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς bom of granaat. — ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς I. iemand met een steen gooijen. 2. voor het stuk van een aantal voorwerpen door elkander gelijk geld geven of bieden, bv. een cent, een halve cent of een dubbeltje. ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς met een steen gegooid worden. ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς met een steen tegen de tanden gegooid worden, een steen tegen de tanden krijgen. ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς en ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς spr.

ἡμετέρας κ., zie ἡμετέρας

ἡμετέρας κν. brôs, breekbaar, van iets hards, dat licht breekt, zooals van glas of porcelein, ook van harde koekjes (erg. ἡμετέρας) ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς breekbare waar.

ἡμετέρας κν. jeuk, jeuking, jeukend, een jeukend gevoel hebben (erg. ἡμετέρας); ook onaangenaam prikkelend van een gevoel of een smaak; fig. van den mond van iemand, die van klikken, kwaadspreken of schelden houdt. — ἡμετέρας of ἡμετέρας ἡμετέρας prikkelen, beginnen te steken, van de zon of zonnehitte in den voormiddag van tien uur tot wat over elfen (erg. ἀντὶ τῆς ἡμετέρας). — ἡμετέρας

ἡμετέρας aan jeukte lijden, jeukte gevoelen, ook van lust tot paren of bilsaap.

ἡμετέρας ἀντὶ τῆς ἡμετέρας en ἀντὶ τῆς ἡμετέρας zie ἡμετέρας

ἡμετέρας κν. spoedig schrikken, spoedig verschrikt omzien, toelopen of toeschieten (erg. ἀντὶ τῆς ἡμετέρας en ἡμετέρας). — ἡμετέρας schrikachtig, spoedig schrikkend, van aard.

ἡμετέρας κν.; ἀντὶ τῆς ἡμετέρας op de tanden bijten; een hartstogt of sterke begeerte verkroppen of bedwingen; ook een vondst of iets lekkers, dat men gekregen heeft, voor anderen verbergen of weghouden, voor zich zelf alleen houden. — ἀντὶ τῆς ἡμετέρας zich verknijpen, bv. van iemand die lachen moet.

ἡμετέρας zva. ἡμετέρας

ἡμετέρας κν. zich verbijten, de tanden op elkander drukken, van gramschap, wraak- of strijdlust (erg. ἡμετέρας en ἡμετέρας).

ἡμετέρας κν. naam van een visch.

ἡμετέρας κν. een lichtbruin wild zwijn (erg. ἡμετέρας en ἡμετέρας).

ἡμετέρας κν. iets zamen met zijn tweeën of meer te verrigten hebben; een vracht voor twee of meer personen (erg. ἡμετέρας). ἡμετέρας ἡμετέρας een vracht voor twaalf man. ἡμετέρας ἡμετέρας een lijk te dragen; een lijkdrager. ἡμετέρας ἡμετέρας spr. voor een reis langs gevaarlijke wegen van niet meer dan drie personen. ἡμετέρας ἡμετέρας zva. ἡμετέρας ἡμετέρας als gevaarlijk. ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας een huis dat de deur niet aan één van de bredere, maar aan één van de smallere zijden heeft, of ook een huis waarvan het aan een bredere zijde aangebouwd bijgebouwd de deur aan de smallere zijde heeft, beide ook als gevaarlijk beschouwd. ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας naam van een gesternte. ἡμετέρας ἡμετέρας of verk. ἡμετέρας ἡμετέρας een gevaarlijke dag (bv. voor een huwelijck), zooals Woensdag-Pon en Zaterdag-Kliwon, waarvan de cijfers bij elkander geteld een oneven getal uitmaken. (Van sommige verrigtingen, zooals zaaijen en planten wordt echter zulk een dag niet als ongelukkig beschouwd). — ἀντὶ τῆς ἡμετέρας iets of iemand met zijn tweeën of meer te zamen dragen of wegdragen. — ἡμετέρας ἡμετέρας wat door twee of meer per-

zijn, iets helpen of uitmaken, eenigzins baten of deren; er iets van belang van voelen; *gew. met ontkenning, en in ἀνθρώπων* (of ἄνθρωπος of ἀνθρώπων)

ἄνθρωπος KN.; ἀνθρώπων op zij springen, een zijsprong doën, *bv. van een paard dat schrikt*; op zijde wijken, uitwijken, ontwijken (*verg. ἄνθρωπος*). — ἀνθρώπων het op zij springen, enz.

ἄνθρωπος KN.; ἀνθρώπων of ἀνθρώπων TP. *zva. ἀνθρώπων* — ἀνθρώπων *zva. ἀνθρώπων* — ἀνθρώπων *zva. ἀνθρώπων*

ἄνθρωπος *zie ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος of ἄνθρωπος KW. *zva. ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος KW. *zva. ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος KN. verbaasd, versted (*verg. ἀνθρώπων* ἀνθρώπων). — ἀνθρώπων *hetz.* — ἀνθρώπων ἀνθρώπων, verbazend. — ἀνθρώπων ἀνθρώπων door verbazing aangegrepen en beteuterd; verbaasdheid, verstedheid.

ἄνθρωπος KN.; ἀνθρώπων met de vingers klauwen, openscheuren of openklauwen (*verg. ἄνθρωπος bij ἄνθρωπος*). — ἀνθρώπων met de vingers klauwen. — ἀνθρώπων mv., en iemand of iets met de vingers klauwen.

ἄνθρωπος KN.; ἄνθρωπος en ἄνθρωπος knorren, van jonge zwijnen of biggetjes (*verg. ἀνθρώπων*).

ἄνθρωπος KN. een op een ἄνθρωπος gelijkende nachtvoegel, zoo genoemd naar het geluid, dat hij maakt.

ἄνθρωπος KN. gat of holte in een boom; ook naam van een boomgewas en van de rinschig zoete vrucht daarvan met een donkerblauwe schil (*verg. ἄνθρωπος*). ἀνθρώπων ἄνθρωπος bijen die in gaten van boomen haar nest maken (*verg. ἄνθρωπος*).

ἄνθρωπος KN. gevaarlijk, van een weg, die door roovers of wild gedierte onveilig gemaakt wordt, en die men vermijden en niet begaan moet; ook onbegrijpelijk, geheimzinnig. ἀνθρώπων ἄνθρωπος een gevaarlijk karakter, van iemand met wien het 't best is zich niet in te laten.

ἄνθρωπος KN.; ἀνθρώπων happen, snauwen, een snauw geven, zooals van een hond; ingrijpen, vatten, van een geesp (*verg. ἄνθρωπος* en ἄνθρωπος ἄνθρωπος spr.

ἄνθρωπος *zva. ἄνθρωπος* — ἀνθρώπων ἄνθρωπος iemand bij de kleëren vatten en vasthouden en op het lijf hangen.

ἄνθρωπος *zie ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος of ἄνθρωπος KN. het waas van het gelaat, gezonde gelaatskleur. ἀνθρώπων ἄνθρωπος zijn (of haar) gelaat is verschoten.

ἄνθρωπος 1. KN. raam, zooals het hout van een venster.

2. KW. *zva. ἀνθρώπων* — ἄνθρωπος duidelijk te zien, zoodat het open en bloot voor het gezigt staat of ligt en het gezigt door niets belemmerd wordt, *bv. ἀνθρώπων* — ἄνθρωπος een rak op poeten, om iets over te hangen. ἄνθρωπος ἄνθρωπος duidelijk en klaar te zien, *bv. ἀνθρώπων*

ἄνθρωπος KN. klein overschot of restantje, *bv. van rijst of vleesch*. — ἀνθρώπων zoo op een rand of kant staan, dat het er ligt afvalt; zoo ergens op liggen, of zoo vastgehouden worden, dat een goed deel er buiten uitsteekt (*verg. ἄνθρωπος*).

ἄνθρωπος KN. 1. declinatie, afwijkende beweging of afhelling naar de een of andere zijde. 2. met hout van een andere kleur, paarlemoer, zilver of verguld koper ingelegd, *bv. ἀνθρώπων* zulk een ingelegd kistje. ἄνθρωπος KW. *zva. ἀνθρώπων* Zoo ook ἄνθρωπος — ἄνθρωπος declineren, afhellen, afdalen; van het toppunt afdalen, van de zon; geen stand houden, wijken, onvast; ook volgens G. *zva. ἄνθρωπος* — ἀνθρώπων van streek of van zijn stuk geraken of geraakt, door sterke gemoedsbeweging, zoodat men zijn bezinning verliest. — ἄνθρωπος *zie beneden.*

ἄνθρωπος en ἀνθρώπων in de spreektaal *zva. ἄνθρωπος* en ἄνθρωπος

ἄνθρωπος KN. gespleten, van de lippen (*verg. ἄνθρωπος*).

ἄνθρωπος KN. schaarde; een schaarde of schaaarden hebben; ook *zva. ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος KN. met een stuk of stukje uit den rand, van aardewerk (*verg. ἄνθρωπος* en ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος vroegere benaming van het distrikt Lëdök in Bagëlen. — ἀνθρώπων *zie bij ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος ('nggal) *zie bij ἄνθρωπος*

ἄνθρωπος *zva. ἄνθρωπος* ook volgens G. verk. van ἄνθρωπος of ἄνθρωπος

een doel; iets tentoonstellen. — *ἀνδρῶν ἴσως*, zooals een vloer met matten, bespreiden; ergens iets uitspreiden, in orde uitzetten of schikken; iemand iets tentoon spreiden; tegen iemand een list gebruiken om hem te vangen of te verschalken; iemand listig begoochelen of verlokken. — *ἀνδρῶν ἴσως* met iets bespreiden; met iets begoochelen of verlokken; iets ontwikkelen of ontvouwen. *ἀνδρῶν ἴσως* den Koran ontvouwen, de leer daarvan ontwikkelen en verkondigen. *ἀνδρῶν ἴσως* leering en vermaning ontwikkelen, prediken. — *ἀνδρῶν ἴσως* uitgespreid; in orde geschikt, uitgesteld of gereed gezet; tentoongespreid; opgelegd; voor oogen gesteld om te begoochelen of te verlokken. — *ἀνδρῶν ἴσως* het uitspreiden, enz. — *ἀνδρῶν ἴσως* wat uitgespreid of tentoongespreid wordt; *κτ.*, zie *ἀνδρῶν ἴσως* — *ἀνδρῶν ἴσως* 1. *κτ.* *ἀνδρῶν ἴσως* — 2. *κτ.* naam van een plaats ten noorden aan de oostzijde beneden de Sitinggil, met een plat dak van bambou overdekt, waar vroeger de ambtenaren op Maandag, Donderdag en Zaterdag, op hun matjes naar rang en orde gezeten, hun opwachting maakten bij den Vorst, die dan naar buiten kwam en gezeten was op de Bangsal-pangrawit, ook dan wanneer de Vorst op die dagen niet buiten kwam. — *ἀνδρῶν ἴσως* naar de pagelaran zich begeven.

ἀνδρῶν ἴσως *κτ.*; *ἀνδρῶν ἴσως* en *ἀνδρῶν ἴσως* flonkeren, van de oogen, *bv.* van blijdschap (*erg.* *ἀνδρῶν ἴσως*).

ἀνδρῶν ἴσως *κτ.* geregelde afwisseling, *bv.* van land- en zee-wind op Java; geregeld op zijn beurt dienst doen; geregeld elkander afwisselen en aflossen, *bv.* van wachten; op haar beurt één van zijn vrouwen bezoeken. — *ἀνδρῶν ἴσως* iemand op zijn beurt vervangen en aflossen. — *ἀνδρῶν ἴσως* op zijn beurt de wacht betrekken. — *ἀνδρῶν ἴσως* menschen of beesten, op zijn beurt anders doen of laten vervangen of aflossen. — *ἀνδρῶν ἴσως* bij geregelde beurten; om beurten met een ander of anderen; beurt houden of bij beurten afwisselen met een ander; iemands beurt; de tijd, dag of het uur, waarop iets geregeld gebeurt of plaats heeft.

ἀνδρῶν ἴσως of *ἀνδρῶν ἴσως* *κτ.* gewarrel door elkander, zooals van het in massa met geweld afstroomende

water van een bergstroom; verwarring of verward door elkander, zoodat nergens geregelde orde bestaat, *bv.* van verwarde gedachten en van een land, waar alle maatschappelijke orde verbroken is, geheele regeringloosheid; alles, de heele boel, in de war.

ἀνδρῶν ἴσως zie bij *ἀνδρῶν ἴσως*

ἀνδρῶν ἴσως zie *ἀνδρῶν ἴσως*

ἀνδρῶν ἴσως *κτ.* gekerm, met een fijne stem; *bv.* van een zieke (*erg.* *ἀνδρῶν ἴσως*). *ἀνδρῶν ἴσως* en *ἀνδρῶν ἴσως* zoo kermen. *ἀνδρῶν ἴσως* algemeen gekerm.

ἀνδρῶν ἴσως *κτ.* gekerm, met een zware stem (*erg.* *ἀνδρῶν ἴσως* en *ἀνδρῶν ἴσως*). *ἀνδρῶν ἴσως* en *ἀνδρῶν ἴσως* zoo kermen. *ἀνδρῶν ἴσως* ook met een schorre stem spreken van zware verkoudheid, zoodat het reutelt in de keel.

ἀνδρῶν ἴσως of *ἀνδρῶν ἴσως* *κτ.*; *ἀνδρῶν ἴσως* rochelen, zooals van iemands stem door slijm in de keel, en van een stervende (*erg.* *ἀνδρῶν ἴσως* en *ἀνδρῶν ἴσως*). — *ἀνδρῶν ἴσως* gerochel maken, rochelend, van de stem.

ἀνδρῶν ἴσως zie bij *ἀνδρῶν ἴσως*

ἀνδρῶν ἴσως *κτ.*; *ἀνδρῶν ἴσως* schrikkend en stuipachtig de oogen opsperren, vooral van een kind, maar ook van een volwassene, die schrikt, als men hem onverwacht hard toeschreeuwet. — *ἀνδρῶν ἴσως* stuipachtig schrikken.

ἀνδρῶν ἴσως zie bij *ἀνδρῶν ἴσως*

ἀνδρῶν ἴσως *κτ.* onrustig, levendig, opgewekt (aufgeregt); met opgewekte lust, *bv.* geslachtslust; vurig geworden; heftig of wild, *bv.* van een zwaren brand of opvliegender vlammen (*erg.* *ἀνδρῶν ἴσως*). *ἀνδρῶν ἴσως* levendig van gelaat. *ἀνδρῶν ἴσως* een levendig flikkerende diamant. — *ἀνδρῶν ἴσως* opwekken, opzettelijk onrustig, opgewekt of vurig maken, aanvuren (*erg.* *ἀνδρῶν ἴσως*). *ἀνδρῶν ἴσως* spr. — *ἀνδρῶν ἴσως* maken dat iemand of een beest onrustig wordt, enz. — *ἀνδρῶν ἴσως* opgewekt, wild geworden, *bv.* van een tijger door honger of geslachtsdrift.

ἀνδρῶν ἴσως *κτ.*; *ἀνδρῶν ἴσως* aanhoudend luidkeels schreeuwen of zingen.

ἀνδρῶν ἴσως *κτ.* met rusteloozen spoed; zich rusteloos spoeden (*erg.* *ἀνδρῶν ἴσως* en *ἀνδρῶν ἴσως*). — *ἀνδρῶν ἴσως* iemand tot spoed aanzetten, aan-

drijven; *iets, zooals een mensch*, met allen spoed voortzetten. — *անոնուսկողտոս* iemand spoed doen maken, maken dat *men* zich haast, zeggen dat *men* zich haasten moet; met *iets* allen spoed maken, gauw voortmaken, gauw gedaan maken. — *անոնուսկոլ* het aanzetten tot spoed, enz. — *տոսկողտոլ* in haast gedaan of gemaakt.

դրամայ KN.; *դրամայ* het gangboord van een vaartuig, voor zoo ver het buiten de verschansing uitsteekt. J.

դրամայ 1. KN. pop (vrg. *տոսկողտոլ* en *քոլայ*). 2. N., *դրամայ* ook verk. *արամայ* en *արամայ* K., zoeken, zoeken iets te verkrijgen of te bekomen, naar iets rondzien (vrg. *անդրամայ* *արամայ* II., en *դր*). *միջդրամայ* naam van een groote soort van mangga.

դրամայտոստոլ de kost zoeken te krijgen, te winnen of te verdienen. *դրամայտոստոլ* aanhoudend zoeken, het een of ander of bij deze of gene zoeken. — *անդրամայ* en *արամայ* ook *տոսկողտոլ* naar iets of iemand zoeken, iemand of iets opzoeken, zoeken te krijgen.

— *անդրամայտոլ* *արամայտոլ* naar iets laten zoeken; voor iemand of iets het een of ander zoeken of naar iets rondzien. — *անդրամայ* *արամայտոլ* het zoeken, enz. — *դրամայտոլ* 1. iets dat naar een pop gelijkt, zooals een St. Nicolaaspop. 2. en *արամայտոլ* K. iets of iemand daar naar gezocht wordt.

դրամայտոլ KN. een dolkmes in een scheet, dat tusschen den gordel gestoken als wapen door priesters en Maleijers gedragen wordt.

դրամայ of *տոսկոլ* ook *տոսկոլ* Holl. galderij, galerij, buiten- of binnen- of achter-galerij van een Europeesch huis (vrg. *տոսկոլ*).

տոսկոլ of *դրամայ* KN.; *անտոսկոլ* ergens op den grond neêrleggen, bv. voor de deur van een tempel; ook van velen die op den grond liggen te slapen (vrg. *դրամայ*). — *դրամայտոլ* op den grond liggen te wentelen. G.

տոսկոլ zie bij *տոսկոլ*
դրամայ zie *տոսկոլ*
դրամայ zie bij *տոսկոլ*
տոսկոլ KN. lid van de ledematen (vrg. *դրամայ*); ook volgens G. afdeeling; en kerf, insuede (vrg.

տոսկոլ). — *տոսկոլ* of *տոսկոլ* gewricht van de ledematen (vrg. *արամայտոլ* en *արամայտոլ*); verband, zamenhang, van een verhaal; volgens G. ook oorsprong, begin.

տոկայ KN. worstelen door elkander om het lijf te pakken en op den grond zoeken te krijgen (vrg. *դրամայ*). — *անտոկայ* iemand om het lijf of om den hals vatten, om hem op den grond te krijgen, of uit angst om bescherming bij hem te zoeken. — *տոկայ* elkander om het lijf vatten; met elkander worstelen.

տոկայ KN.; *անտոկայ* 1. KI. van *տոկայ* — 2. poët. iets verslinden. — 3. KN. iets overwegen (eig. bekauwen), bv. *անտոկայտոլ* — *անտոկայ* KI. het kauwen; KN. het overwegen, overweging.

տոկայ KN. om elkander geslingerd, zooals bij een worsteling (vrg. *դրամայ* en *տոկայ*); door elkander heen geslingerd of gestrengeld, van vriend en vijand in een gevecht, wanneer de vijandelijke legers door elkander geraken; gemeenzaam met anderen door familiaren omgang.

տոկայ KN. zva. *տոկայ* 2., bed, bedding. J. *տոկայ* eensgeziud, eendragtig. — *անտոկայ* een bed maken, den grond ophoogen voor plantsoen. J.

տոկայ *անտոկայ* zie bij *տոկայ*
տոկայ Holl. KN. glas; van glas, glazen; ook voor beker van zilver of goud.

տոկայ poët., en in de spreektaal N., in poëzie ook *տոկայ* zva. *դրամայ* spoedig, dra, gauw. *անտոկայ* *դրամայ* spoedig! gauw!
տոկայ of *տոկայ* KN.; *անտոկայ* of *անտոկայ* iets rollen, bv. tusschen de handen of vingers om het dunner of compresser te maken; over iets met iets heen rollen, bv. om het te kneuzen of te pletten. — *անտոկայ* mv. — *անտոկայ* rolmachine; een mangel.

տոկայ *անտոկայ* zie *տոկայ*
տոկայ KN.; *անտոկայ* zich zoo maar neêrgooijen, op den grond of op een bed; zoo maar heengegoot ergens liggen, van goed (vrg. *տոկայ*).

տոկայ en *տոկայ* KN.; *անտոկայ* of *անտոկայ* en *տոկայ* op den grond daar

ἡ ἡλιώματα) — ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα rolletje, wieltje; een rolwagentje (erg. ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα). ἡ ἡλιώματα (of ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα) ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα openslaande deur die op rolletjes loopt; ook naam van twee zijpoorten van de aloen-aloen, die vroeger waarschijnlijk op rolletjes liepen.

ἡ ἡλιώματα KN. gestommel, zooals dat wat door een paard op stal gemaakt wordt (erg. ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα en ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα). — ἡ ἡλιώματα zva. ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα be. ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα een klein en schaarsch van meubels voorzien huis; ook ledig, van een veld tusschen beplante velden (erg. ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα). — ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα gestommel maken, stommelen, tegen elkander klossen of ram-melen.

ἡ ἡλιώματα KN. een bamboekoker, horizontaal in een boom opgehangen, om een rijstvogeltje of musch te lokken er in te nestelen; een bijkorf, of liever elke holle machine met gaten, horizontaal in een boom geplaatst om de bijen er in te laten nestelen; ook een houten, door twee personen gedragen kast, waarin de oepátjár'a's van den Vorst en van den Kroonprins gedragen worden; verder ook wel zva. ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα bijen die in een glòdòg nestelen. — ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα ergens nestelen, van bijen; hol, uitgehold; hol zijn; ook voor leëg zijn, hongerig, van de buik (erg. ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα). — ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα vervellen, van een mensch (erg. ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα bij ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα). — ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα zie bij ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα — ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα een gemaakt bijehol; een groote holte, bv. in een boom en in een ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα; de holte van het lichaam van menschen en beesten, de borst- en buikholte, de balg; holle bak of trog voor een gambang en andere muziekinstrumenten van een gamèlan.

ἡ ἡλιώματα KN. digtvalLEN door slaperigheid, van de oogēn.

ἡ ἡλιώματα KN.; ἡ ἡλιώματα niet spreken, maar blijven zwijgen, geen antwoord geven op al wat men zegt of vraagt, ook van een zieke; en niet kunnen spreken.

ἡ ἡλιώματα of ἡ ἡλιώματα en ἡ ἡλιώματα zie ἡ ἡλιώματα ἡ ἡλιώματα of ἡ ἡλιώματα ἡ ἡλιώματα ἡ ἡλιώματα ἡ ἡλιώματα en ἡ ἡλιώματα ἡ ἡλιώματα zie bij ἡ ἡλιώματα ook ἡ ἡλιώματα niet vast op zijn beenen staan,

zwaaijen of zwenken, in een fig. zin voor niet blijven bij hetgeen men gezegd heeft, onzamenhangend spreken, geen voet bij stuk houden, niet geregeld aan het werk blijven (erg. ook ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα).

ἡ ἡλιώματα of ἡ ἡλιώματα KN.; ἡ ἡλιώματα langzaam op zijn gemak gaan. ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα ἡ ἡλιώματα spr. (erg. ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα ἡ ἡλιώματα).

ἡ ἡλιώματα KN. onduidelijk en traag, niet flink en goed verstaanbaar gezegd; onbetrouwbaarheid; onaanneemlijkheid. — ἡ ἡλιώματα op genoemde wijze spreken; niet te vertrouwen of te gelooven zijn, daar men niet op afgaan of zich aan houden kan; onaanneemlijk zijn.

ἡ ἡλιώματα KN. naam van een boombast, die tot medicijn gebruikt wordt, en ook tot werk, om med te breeuwen en naden te stoppen (erg. ἡ ἡλιώματα ἡλιώματα).

— ἡ ἡλιώματα met gèlam de naden stoppen (erg. ἡ ἡλιώματα bij ἡ ἡλιώματα).

ἡ ἡλιώματα N., ἡ ἡλιώματα K., willen, iets wel willen, wat door een ander verlangd, voorgesteld of verzocht wordt; gewillig zijn; ook iets willen doen, waartoe de lust of aandrang bij iemand zelf opkomt, er toe kunnen besluiten door die lust of aandrang op te volgen (erg. ἡ ἡλιώματα waarvoor ook in Krāmā ἡ ἡλιώματα). ἡ ἡλιώματα niet willen; onwillig zijn, weigeren, iets te doen. ἡ ἡλιώματα ἡ ἡλιώματα willen of genegen zijn. — ἡ ἡλιώματα ἡ ἡλιώματα gewillig alles doende wat men verlangt.

ἡ ἡλιώματα 1. KW. zva. ἡ ἡλιώματα (Skr. goelma, struik, struikgewas) 2. KN. getal van duizend millioen (Skr. goelma, een legerafdeeling, bestaande uit 9 olifanten, 9 strijddarren, 27 ruiters en 45 voetknechten). ἡ ἡλιώματα duizend millioen.

ἡ ἡλιώματα KN. ergens onder gedaan of gemengd, of zich mengen, van iets wat er niet onder behoorde, er onder geknoeid (erg. ἡ ἡλιώματα). ἡ ἡλιώματα ἡ ἡλιώματα er onder gemengd en geknoeid; er onder mengen en knoeijen. — ἡ ἡλιώματα onder mengen, er onder knoeijen.

ἡ ἡλιώματα KN. een soort van boschduif, wat grooter dan een gewone duif, met glanzig groenen en rooden kop en bruinroode borst, die zich op den grond ophoudt en niet hoog vliegen kan.

ἡ ἡλιώματα of ἡ ἡλιώματα KN. doorgevlochten zoom van mat- of vlechtwerk, zooals van een mat van

rotting, waaraan de rietjes aan de einden aan elkander gevlochten zijn. — အံကျားဝါကျ or အံကျား ဝါကျ mat- of vlechtwerk op die wijze zoomen; *fijn lat- of draadwerk* aan de einden ergens in vasthechten; *fig. iets, bv. een bevel, vermaning, waarschuwing of klagt* maar aahoudend herhalen; *bij iemand er telkens weér* op aandringen.

ကျားဝါကျ *zie* ကျားဝါကျ

ကျားဝါကျ *zwa.* အံကျားဝါကျ

ကျားဝါကျ or ကျားဝါကျ KN.; အံကျားဝါကျ overal neêrgerold liggen. — အံကျားဝါကျ neêrgerold *ergens* liggen of gaan liggen; *zich ergens neêrrollen*; omrollen, omkantelen (*verg. အံကျားဝါကျ*). — အံကျားဝါကျ *iets, bv. een waterkruik*, doen omrollen of neêrrollen. — ကျားဝါကျ omrollen, omkantelen. — ကျားဝါကျ in een rollenden toestand zijn; *liggen te rollen of te woelen.*

ကျားဝါကျ အံကျားဝါကျ *enz., zwa.* ကျားဝါကျ *enz.*

ကျားဝါကျ *zie* *bij* ကျားဝါကျ

ကျားဝါကျ *zwa.* ကျားဝါကျ KN. voos, *van aardvruchten*, als ze over den tijd in den grond staan; *ook dik en slap, sponsachtig, er ziekelijk uitzien, van het vleesch van een ongezond menscheelichaaam.* — အံကျားဝါကျ voos worden; *aan iets voosheid bezorgen.* — ကျားဝါကျ in een voozen toestand.

ကျားဝါကျ KN.; အံကျားဝါကျ door flauwheid niet de gewenschte uitwerking hebben; *niet het gewenschte gevolg hebben, bv. van een oproeping, dagvaarding, toeleg, belofte, enz.; niet genoegzaam verzadigen, van een kost; zich onverzadigd gevoelen (verg. ကျားဝါကျ).* — ကျားဝါကျ flauw, *niet de gewenschte nitwerking of het gewenschte gevolg hebbend; niet genoegzaam verzadigen; niet veel beteekenend; ook onduidelijk, niet genoeg bepaald; en van het gezigt dubbelzien.*

ကျားဝါကျ KN.; ကျားဝါကျ waterig, *niet gebonden, van spijzen, soep, sauzen, enz.*

ကျားဝါကျ or ကျားဝါကျ KN.; အံကျားဝါကျ or အံကျားဝါကျ slobberig, *slobberig hangen of zitten, van te wijde mouwen; ook van iemands vel, als het slap hangt (verg. ကျားဝါကျ).*

ကျားဝါကျ အံကျားဝါကျ *zie* ကျားဝါကျ

ကျားဝါကျ or ကျားဝါကျ KN. hulpeloos; *geen werk kunnen krijgen om de kost te verdienen.* ကျားဝါကျ zon-

der hulp of bijstand; *hulpeloos zijn; geen oppassing behoeven, van een kind.* — ကျားဝါကျ in hulpelooszen toestand.

ကျားဝါကျ *zwa.* ကျားဝါကျ

ကျားဝါကျ KN. zuiver rond, *zonder oneffenheden, van iets dat zuiver cilindervormig is; langwerpig rond, niet plat aan één of meer kanten; fig. eenstemmig, eensgezind, eendragtig, waar allen het met elkander eens zijn.* ကျားဝါကျ zuiver rond, *van iets dat langwerpig rond is, maar ook van iets dat geheel rond is, zooals een bal of knikker.* ကျားဝါကျ *zwa.* ကျားဝါကျ *van iemands lichaam, als het overal schoon gevormd is.* ကျားဝါကျ in ronde staven gegoten. — ကျားဝါကျ in staven; *ook naam van een visch, anders ကျားဝါကျ genoemd.* ကျားဝါကျ ijzeren staaf, *ook al is die langwerpig vierkant (verg. ကျားဝါကျ).* ကျားဝါကျ *en အံကျားဝါကျ spr.*

ကျားဝါကျ or ကျားဝါကျ *zie* ကျားဝါကျ

ကျားဝါကျ or ကျားဝါကျ KN. 1. *naam van een fraairoode verwestof, uit de vruchtpitten van de ကျားဝါကျ bereid.* 2. *volgens G. een soort van rooden mergel, waarvan foelie voor spiegels gemaakt wordt (verg. ကျားဝါကျ).* 3. *naam van een dikken wilden boom, van welks schors het Javaansche papier (ကျားဝါကျ) bereid wordt.* ကျားဝါကျ (of ကျားဝါကျ) *သရုပ် spr. voor mooijer als mooi, allerfraaiest.* — အံကျားဝါကျ als gloegá zoo rood; *iets met gloegá verwen.*

ကျားဝါကျ or ကျားဝါကျ KN., ကျားဝါကျ or ကျားဝါကျ KD., *de stam van een kokosboom, en van andere palmboomen, klapa-stam (verg. ကျားဝါကျ en ကျားဝါကျ).* ကျားဝါကျ ကျားဝါကျ klapahout. — ကျားဝါကျ drie klapa-stammen.

ကျားဝါကျ KN. *naam van een hoog dik riet, dat op vochtige plaatsen groeit, en veel op suikerriet gelijkt, maar smaller van blad is.* — ကျားဝါကျ rietveld. ကျားဝါကျ rietbosch.

ကျားဝါကျ or ကျားဝါကျ KN. staafijzer (*verg. ကျားဝါကျ*); *ook benaming van drie rollen van pinanghout, die bij het weven gebruikt worden, dwars voor de ketting liggende. J.*

ကျားဝါကျ *zwa.* ကျားဝါကျ

ကျားဝါကျ *ongebr.; ကျားဝါကျ rek van eenige stok-*

ken of latten naast elkander op een stelling: droog-
rek; ook de ijzeren staven van een rooster (erg.
ἡμῶν).

ἡμῶν of ἡμῶν KN. gebulder, zooals van den
donder of een kanonschot. ἡμῶν overal
gebulder. ἡμῶν met een schorre stem bul-
derend spreken. — ἡμῶν of ἡμῶν bulderen.

ἡμῶν zie bij ἡμῶν

ἡμῶν KN. 1. draagboom van een draagkast,
op jukken vóór en achter door vier man gedragen.
2. balk van hout of bamboe onder een vloering of
zoldering (erg. ἡμῶν). — ἡμῶν voor een vloering of zoldering de balken leggen. J.

ἡμῶν KN. oprisping van wind onmiddellijk na
't eten (erg. ἡμῶν). — ἡμῶν
ἡμῶν zich oprispingen maken. — ἡμῶν
oprispingen hebben, boeren. — ἡμῶν
aan oprispingen lijden. J.

ἡμῶν zie bij ἡμῶν

ἡμῶν zie bij ἡμῶν

ἡμῶν KN.; ἡμῶν binnensmonds lachen,
het geluid van het lachen inhouden.

ἡμῶν KN. van blijdschap al huppelend loopen,
zooals van een kind; groote haast maken, bv. om
naar huis te gaan.

ἡμῶν KN. open, bloot, ontbloot, van wat bedekt
behoorde te zijn, bv. een wond. J.

ἡμῶν of ἡμῶν KN. het open en dicht doen
of de beweging van den mond om te spreken, zon-
der dat men nog spreekt, zooals van een hakke-
laar (erg. ἡμῶν). — ἡμῶν of ἡμῶν
den mond aanhoudend open en weér
dicht doen; blazen, proesten, bv. in 't water, om het
uit den mond te houden.

ἡμῶν of ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
en ἡμῶν zva. ἡμῶν enz.

ἡμῶν zie bij ἡμῶν

ἡμῶν KW. zva. ἡμῶν en ἡμῶν ἡμῶν
ἡμῶν spr.

ἡμῶν zie bij ἡμῶν

ἡμῶν zva. ἡμῶν (erg. ook ἡμῶν
ἡμῶν).

ἡμῶν of ἡμῶν KN.; ἡμῶν
ἡμῶν en ἡμῶν zich heen en weér
om iemand of iets heen bewegen (erg. ἡμῶν); ook

kruisen, heen en weér kruisen, van een schip. —
ἡμῶν wijkplaats, van slecht volk of van
een voortvlugtige.

ἡμῶν en ἡμῶν KN. slordig, bv. gekleed
gaan; liederlijk van gedrag (erg. ἡμῶν en ἡμῶν).

ἡμῶν zie bij ἡμῶν

ἡμῶν zie bij ἡμῶν

ἡμῶν KN. ronde schijf, rondsels, plankwiel, bv.
onder een deur; zuigerstop in een pomp of spuit;
TP. rol, voor wiel aan een kar; rolkar, kar op rol-
len (erg. ἡμῶν). — ἡμῶν met een
rolkar rijden of goederen vervoeren. J.

ἡμῶν KN. omkanteling. — ἡμῶν om-
kantelen, kantelend omvallen (erg. ἡμῶν en
ἡμῶν). — ἡμῶν ergens tegen of
op omkantelen. — ἡμῶν doen omkan-
telen. — ἡμῶν om en om rollen, zich
wentelen, heen en weér rollen (erg. ἡμῶν
en ἡμῶν).

ἡμῶν KN.; ἡμῶν om en om of heen
en weér wentelen of rollen, bv. van pijn; ook van
een paard, dat zich op den grond rolt. J. (erg.
ἡμῶν).

ἡμῶν KN. ruim, wijd, van een vertrek, een ton,
koker, enz.

ἡμῶν of ἡμῶν KN. een kleine vogel, rijst-
vogeltje of rijstdiefje. — ἡμῶν een weinig
uit den mond uitstekend, van slag tanden.

ἡμῶν of ἡμῶν KN.; ἡμῶν aanhou-
dend voortgaan, ook met iets te doen.

ἡμῶν ἡμῶν of ἡμῶν rammelen,
kletteren, bv. van wapens; ἡμῶν (B. J.
A. Krit. XXIX, 15, waar andere HSS. hebben ἡμῶν
ἡμῶν) ἡμῶν overal kletteren, enz.

ἡμῶν of ἡμῶν KN. neêrgevallen roer-
loos op den grond liggen; ook zva. ἡμῶν
ἡμῶν overal daar maar neêrgegooid
op den grond liggen.

ἡμῶν KN. het bloot, ongeborgen, onbewaard
neêr liggen, bv. op den grond, op een weg of veld,
alsof het niemand toekwam (erg. ἡμῶν). — ἡμῶν
ἡμῶν zóo daar neêr liggen; voor de hand
liggen, klaar en duidelijk zijn.

ἡμῶν KW. zwaar gestommel, geklop, getrappel

(*erg.* ἡ ἡγεμονία ἡγεμονία *en* ἡ ἡγεμονία). — ἡ ἡγεμονία *stommelen, enz.*

ἡ ἡγεμονία *zie bij η ηγεμονία*

ἡ ἡγεμονία KN. een schuins van boven naar beneden, of kruiseling met een andere, loopende *van of η ηγεμονία* — *ἡ ἡγεμονία* KN. 1. iets, als een huis of schuit, uit planken, balken, binten *enz.* in elkaar zetten; een steiger maken, bij het bouwen. 2. loslopend vee in bewaring nemen of bij de politie in bewaring geven; iets van een schuldenaar tot pand of in beslag nemen. — *ἡ ἡγεμονία* of *ἡ ἡγεμονία* *stutten, bij het timmeren;* steiger. — *ἡ ἡγεμονία* timmerwerf; scheepstimmerwerf; plaats daar men met een steiger een huis bouwt. J.

ἡ ἡγεμονία KN. streep, lijn (*erg.* ἡ ἡγεμονία *en η ηγεμονία*); dijke of rug van aarde tot begrenzing of afscheiding. *ἡ ἡγεμονία ἡγεμονία spr.* — *ἡ ἡγεμονία* een dijke of rug van aarde maken; gelijk een dijke of rug in de lengte verheven zijn. *ἡ ἡγεμονία* met ruggetjes, geribd. J. — *ἡ ἡγεμονία* *mv., en een rijstveld* van dijkes (*ἡ ἡγεμονία*) voorzien. — *ἡ ἡγεμονία* dijkes van aarde om een rijstveld tot bedijking, en tusschen de vakken (*ἡ ἡγεμονία*), om over te kunnen loopen.

ἡ ἡγεμονία KN. een klimgewas met knolwortels en prikkelend smakende bladen, die als geneesmiddel tegen koorts en syphilis gebruikt worden. *ἡ ἡγεμονία* een gouden haan, behoorende tot de rijkssieraden van den Vorst. — *ἡ ἡγεμονία* waggelen, dobberend zich bewegen; een soort van puntkogel.

ἡ ἡγεμονία KN., ἡ ἡγεμονία KI., bracelet, arming om de polsen (*erg.* ἡ ἡγεμονία). — *ἡ ἡγεμονία* onderschenkel: gedeelte van 't been tusschen kuit en enkel, waar de Javaansche kinderen ringen (*ἡ ἡγεμονία ἡγεμονία*) dragen; twee ringen aan de zijden van een Javaansch paardebit. J. *ἡ ἡγεμονία* een arming dragen. *ἡ ἡγεμονία* een soort van armbanden, met figuren versierd. *ἡ ἡγεμονία* KN. ringvormig. *ἡ ἡγεμονία* met de einden aan elkander komen of raken, *bv. van een ergens omgespannen koord.* *ἡ ἡγεμονία* maand aan maand, het jaar rond. — *ἡ ἡγεμονία* naam van een landschap ten noorden van Pränärägä, vroeger een Vorstendom.

ἡ ἡγεμονία 1. KW. *verklaard door ἡ ἡγεμονία ἡγεμονία* B. J. Krt. VII, 8—10; XLIV, 3—14. 2. KN. *sva.* *ἡγεμονία* (*erg.* ἡ ἡγεμονία). — 3. KD. *zie ἡ ἡγεμονία* — *ἡ ἡγεμονία* *sva.* *ἡγεμονία* — *ἡ ἡγεμονία* *sva.* *ἡγεμονία* *bv.* een som bij een andere som optrekken. — *ἡ ἡγεμονία* of *ἡ ἡγεμονία* *sva.* ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία 1. KN., ἡ ἡγεμονία KD., *sva.* *ἡγεμονία* zich vereenigen met anderen; zich bij hen voegen, gemeene zaak maken. — 2. ἡ ἡγεμονία KN., *ἡγεμονία* KI., opgebonden en opgemaakt haar, haarwroeng, kapsel; zich het haar opmaken, zich kappen, B. J. VII, 10, 2. — *ἡ ἡγεμονία ἡγεμονία* na rijp overleg. — *ἡ ἡγεμονία* 1. KN., *ἡ ἡγεμονία* KD., *sva.* *ἡγεμονία* — 2. KN., *ἡγεμονία* KI., *imd.* het haar opbinden, opmaken, kappen. — *ἡ ἡγεμονία* *ἡγεμονία* iemand iets, zooals bloemen, in het haar knoopen, bij het opmaken van het haar er iets in doen. — *ἡ ἡγεμονία ἡγεμονία ἡγεμονία* een ander het haar opmaken; iets iemand in het haar knoopen. — *ἡ ἡγεμονία ἡγεμονία* het opmaken van het haar; kapper, kapster. — *ἡ ἡγεμονία ἡγεμονία* zich het haar opmaken; met opgemaakt haar; bijzonder fatsoen van kapsel.

ἡ ἡγεμονία KN. glimmend, glauzig; glans (*erg.* ἡ ἡγεμονία). *ἡ ἡγεμονία* (of *ἡ ἡγεμονία*) ἡ ἡγεμονία een groote, zwarte, vlakke steen, anders *ἡ ἡγεμονία* (*erg.* bij *ἡ ἡγεμονία*). — ἡ ἡγεμονία 1. blinken, glimmen, glinsteren. 2. ontbloot, onverzorgd liggen, van een lijk, op den grond, in een put (*Lakon, C. S.*), op een wagen (B. J. XLIV, 20, 5), *enz.* — *ἡ ἡγεμονία* schitteren. *ἡ ἡγεμονία ἡγεμονία* aauhoudeud schitteren, schitterend stralen, van de zou en van een glans. — *ἡ ἡγεμονία ἡγεμονία* onverzorgd, van een lijk.

ἡ ἡγεμονία 1. KW. *sva.* ἡ ἡγεμονία (*erg.* ἡ ἡγεμονία). 2. KN. malen, *bv.* ἡ ἡγεμονία suikerriet malen; ἡ ἡγεμονία kottij malen; ἡ ἡγεμονία verf malen (*op een steen*). *ἡ ἡγεμονία* (of *ἡ ἡγεμονία*) ἡ ἡγεμονία molebaar. ἡ ἡγεμονία een rijk in de oude mythische geschiedenis van Java. — *ἡ ἡγεμονία* iets, als een zeil, oprollen; iets malen; kapas in een handmoleentje van pitten zuiveren J.; ook volgens G. rouddraaijen. — *ἡ ἡγεμονία* het oprollen, *enz.*; gaffel of boom onder aan 't zeil van een inlandsch vaartuig, waarmee het opgerold wordt. — *ἡ ἡγεμονία* gemalen (*bv.*

պարհիւնեայր gemalen koflij); *iets dat in de rondte draait*: rad, molensteen, kraan; molen, *zoo-als suikermolen, pelmolen, kapasmolentje, enz.* — անննեայր *iets om mee te malen.* Եղևոննեայր molensteen. — անննեայր rad, molen; fabriek daar met een molen gewerkt wordt. անննեայր սուկերմոլն սուկերֆաբրիկ. անննեայր կատոնմոլնեայր katoenmolentje. անննեայր աղաջանագրադ wagonrad, B. J. XLI, 9, 3. — անննեայր als een molen draaijen.

դրն KN. oefening. դրնդրն aanhoudend leeren, zich oefenen; een hofuar, potsemaker *in dienst van een voornaam persoon*; potsen maken. — անդրն of անոմդրն *zich in iets oefenen, iets door oefening zich eigen maken, leeren; ook iemand in iets oefenen, africhten.* անննեայր դրն leer-gierig. անննեայր դրն *zich oefenen in het redestwisten.* անդրն ունդրն *en անննեայրն* geoe-fend worden, *ook door eigen oefening (erg. անննեայրն).* — անդրնեայրն *iets onderwijzen door oefening.* — ոմդրնեայրն *iets waarin men zich oefent of geoeftend heeft.*

դրն 1. KW. *zva.* պրդն — 2. KN. rolkussen, lang rond kussen, *om te bed het lijf mee te steunen of om in de armen te houden; en zoo ook անդրննեայր (of անննեայր) դրն* heining of wand van tus-schen staken in de lengte op elkander liggende hou-ten. J. — դրն 1. uitgestrekt nederliggen, *zoo-als op een bed; nederzijken; zoo ook անննեայրն անննեայրն* in zwijm op den grond neêrzijken. — անդրննեայր *neêrgezezen of geworpen*, B. J. XXIX, 8, 5; LX, 8, 5. — անդրնեայր *iemand ergens op neêrleggen.* — անդրնեայր KW. *zva.* անդրդրն

դրն KN. rol, *van iets dat opgerold is, zooals een (of meer) rol papier, laken, enz.; ook volgens G. een soort van zoete appelen.* անդրննեայր *naam van een groote djeroek.* — անդրն *van iets een rol maken; iets, zooals een vel papier, mat of zeil, oprollen.* անդրնդրն *neêrgerold raken, bv. van een steile helling.* — անդրննեայր *mv.; ook zich rollend over iets uitstorten*, B. J. XXXVII, 15, 1; *abs.* er op losstormen, *van troepen*, B. J. XLI, 9, 5. — դրննեայր *opgerold, bv. van een mat of zeil; rollen, van wielen, steenen, golven, enz., B.*

J. XXIV, 5, 5, *en elders*, C. S., fig. aanstormen, *bv. tens aanval*, B. J. XIII, 6, 5, *enz.; eig.* aanrollen: B. J. Kw. XI, 10, 3. անննեայրնեայր դրննեայրն *ook van enkelen ge-zegd*, B. J. XVI, 2, 5; XXVIII, 2, 1; — *ook դրննեայրն* B. J. B, Krt. XXIV, 5, 5. — դրննեայրն *of ոմդրննեայրն* opgerold, *bv. van papier; opgerold pak; zich op den grond rollen of wentelen.*

դոդուն KN. balletje *van անդրննեայրն* vijf of zesmaal *zoo groot als een դրննեայրն* *bv. անդրննեայրն դրննեայրն*

դոդուն KN. met elkaar vereenigd; met anderen *zamen vereenigd, bv. tot een troep of partij; met elkander eens geworden (zva. ոմննեայրն); een met beide handen tezamen gedrukte bal, bv. Ելեդրննեայրն դոդուն* twee ballen aarde. անննեայրն (of անննեայրն) դոդուն *in een blad gewikkelde bal gekookte rijst.* — դոդունդոդուն *gezellig verkeer; ge-zellig verkeer hebben met iemand.* — անդոդունդոդուն *iets met beide handen tot een bal maken; menschen of dingen tot een of meer troepen of hoopen bij elkander brengen; iemand of iets ergens onder (bv. onder de goede menschen) rekenen; zich met een ander tot een groep enz. vereenigen.* — անդոդունդոդուն *iets vereenigen met iets anders; iemand onder een zekere (een of andere) af-deeling of bij een zeker corps plaatsen, hem daarbij voegen.* — դոդունդոդուն *of ոմդոդունդոդուն* tot een bal *of tot een troep vereenigd zijn; in een troep of in troepen bij elkander; tot een klomp zamen-gepakt, zamenhangend, als het bovenste van in een pan gekookte rijst.* դոդունդոդուն *of ոմդոդունդոդուն* tot een massa zamengepakt, *enz.* — դոդունդոդուն *of ոմդոդունդոդուն* met een ander *of met elkander tot een troep, groep of afdeeling vereenigd: troep, groep, klasse. Zoo worden ook de vijf groote afdeelingen genoemd, waarin de Javaansche maatschappij van het Soerakar-tasche vorstendom verdeeld is, namelijk de Kadi-paten, de Kamisepoehan, de Kapatian, de Pradjoe-ritan en de Pangoelon.*

ոմննեայրն ոմննեայրն *zie ոմննեայրն*
 ոմննեայրն անոմննեայրն *zie ոմննեայրն*
 ոմննեայրն *of ոմննեայրն* 1. KW. *en KN. strijdperk (erg. անննեայրն).* անոմննեայրն *het strijdperk ver-*

laten. — 2. KN. een soort van lang riet, een soort van Ἰνδονήσιον (arg. Ἰνδονήσιον). — Ἰνδονήσιον galmen, weërgalmen, van een geluid in een groot gebouw.

Ἰνδονήσιον KN. doode, uitgestorven boom, volgens J. bepaald een nog overeindstaande doode djatiboom. — Ἰνδονήσιον als een doode djatiboom staan, dood staan, van geboomte J.

Ἰνδονήσιον KN. een groot soort van Ἰνδονήσιον een op suikerriet gelijkend riet van middelbare grootte, dat veel gebruikt wordt om doode heiningen te maken, en de uitspruitsels en einden voor kwaststeelen bij het batikken. J. Vrg. Ἰνδονήσιον 2.

Ἰνδονήσιον naam van den negenden zoon van Watoe-goenoeng en van de elfde woekoe. J.

Ἰνδονήσιον KN.; Ἰνδονήσιον iemand aanhalen, door vriendelijke toespraak voor zich trachten in te nemen.

Ἰνδονήσιον KN.; Ἰνδονήσιον iemand verzorgen, hulp en bijstand verleenen (Skr. gopa, koeherder; verzorger, helper).

Ἰνδονήσιον KN. een ouderdak, schuilplaats voor mensch of dier. — Ἰνδονήσιον ook Ἰνδονήσιον een duivetil, duivehok.

Ἰνδονήσιον K.W. verkl. door Ἰνδονήσιον B. J. XLVIII, 12, 5, en Krit. ald. en LI, 5, 7—8, 4; LVI, 13; LXV, 7, 2—9.

Ἰνδονήσιον KN. leelijke smaak in den mond van ongesteldheid; een leelijken smaak hebben. J.

Ἰνδονήσιον zie Ἰνδονήσιον

Ἰνδονήσιον zie Ἰνδονήσιον

Ἰνδονήσιον N., Ἰνδονήσιον K., Ἰνδονήσιον K.W., haastig, haastig zijn, zich spoeden met iets te doen (arg. Ἰνδονήσιον = Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον en Ἰνδονήσιον). Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον bijzondere haast maken met iets te doen, al te haastig. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον niet zoo haastig! B. J. XLV, 10, 7. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον iemand haasten, haast doen maken.

Ἰνδονήσιον K.W. zva. Ἰνδονήσιον

Ἰνδονήσιον KN. Ἰνδονήσιον K.W. (B. J. Krt. V, 10, 8—10), poort, groote of hooge poort, poort van een kratou, regentswoning of vorstelijke begraaftplaats (Skr. gopoera, poort); volgens G. Ἰνδονήσιον ook K.W. een uitstekende punt; hoog, in delucht zweven.

Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον. Holl. gouverneur. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Gouverneur-generaal.

Ἰνδονήσιον KN. klanknabootsend woord voor het geluid van steken, slaan of te bersten gooijen (arg. Ἰνδονήσιον); volgens G. kletteren van tegen elkander rakende wapens. — Ἰνδονήσιον toeslaan, wehakken, toesteken. J.

Ἰνδονήσιον KN. luidruchtig praten, met levendigheid een verhaal doen, levendig gesprek. J.

Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον. Holl. gouvernement; Gouvernements- of Residentiehuis. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον het (Nederlandsch) gouvernement.

Ἰνδονήσιον KN. dood, van uitgestorven hout en takken; tot molm geslagen, B. J. XX, 16, 4, van een boog (arg. Ἰνδονήσιον en Ἰνδονήσιον).

Ἰνδονήσιον KN. molmig, vermolmd, van hout (arg. Ἰνδονήσιον).

Ἰνδονήσιον KN. aan één zijde plat van dubbele pitten van kemirinoten en Ἰνδονήσιον Volgens J. dubbel, met twee pitten, van een kemiri-noot, ook Ἰνδονήσιον genaamd.

Ἰνδονήσιον KN. zva. Ἰνδονήσιον — Ἰνδονήσιον iets een slag geven, bv. met een steen, om het te verbrijzelen, te openen, week te maken, enz.; bv. een noot met een steen of hamer stuk- of openslaan; een vijand of een plaats of rijk aanvallen, klop gaan geven, gaan teisteren (arg. Ἰνδονήσιον). Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον dèndèng malsch kloppen. — Ἰνδονήσιον mv.; TP. leér kloppen om het zachter te maken (arg. Ἰνδονήσιον). — Ἰνδονήσιον geklopt. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον malsch geklopte dèndèng. — Ἰνδονήσιον zva. Ἰνδονήσιον — Vgl. Ἰνδονήσιον

Ἰνδονήσιον KN.; Ἰνδονήσιον iets of iemand aanraken of aanroeren; ergens, met de hand of met het lijf, aankomen; fig. iets aanroeren, door er van te spreken; iemand of iets raken, aangaan, betreffen. Ἰνδονήσιον aangetast worden door een heerschende ziekte (arg. Ἰνδονήσιον); in een zaak betrokken of gewikkeld raken. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον, aangetast raken door zelfsverheffing, als een verderfstijk kwaad. — Ἰνδονήσιον elkan- der aanraken. Zoo ook Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον — Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον iemand of iets betreffen.

Ἰνδονήσιον KN. bemorst, bv. met slijk of bloed; zich bemorsen of vuil maken (arg. Ἰνδονήσιον en Ἰνδονήσιον). Ἰνδονήσιον (of Ἰνδονήσιον) Ἰνδονήσιον spr.

— ἡμισυ sich in een modderpoel wentelen, van een buffel of zwijn. — ἡμισυ modderpoel. J.

ἡμισυ KN. afgeweken. G. — ἡμισυ op zijde gaan, wijken; ontwijken; een andere weg gaan; fig. in meening v. imd. afwijken, verschillen (erg. ἡμισυ).

ἡμισυ KN. van slecht allooi, bv. van goud of silver; valsch, van papieren geld; gemeen, van slecht soort, onbruikbaar, ook van een mensch wegens onbekwaamheid of gebreken (erg. ἡμισυ en ἡμισυ).

ἡμισυ KN. al wat dient om iets tusschen te klemmen of geklemd te houden: klem, klemmachine, klemlatten, klemstaken, tang; inklemming (erg. ἡμισυ ἡμισυ en ἡμισυ); ook zva. ἡμισυ ἡμισυ en bamboezen steel met een spleet, waarin de ἡμισυ geklemd wordt; vanwaar ἡμισυ een dikker en steviger soort van tjempoeit, daar de zwaardere wajangfiguren, zooals de ἡμισυ

ἡμισυ in geklemd en med vastgehouden of vastgezet worden ἡμισυ een hoeveelheid brandhout, die tusschen vier staken opgestapeld en geklemd ligt, een vaam. ἡμισυ een groote vaam, ongeveer vijf voet hoog en breed. ἡμισυ

ἡμισυ een kleine vaam, van verschillende afmeting. ἡμισυ kuipmes (erg. ἡμισυ). ἡμισυ (of ἡμισυ) ἡμισυ naam van de eerste poort die van de Sitinggil naar het binnenste van de Kraton leidt, vóórdat men aan de ἡμισυ komt, de eigentlijke buitenpoort, die van buiten en binnen met ijzeren banden beslagen is en 's nachts na tien uur gesloten wordt. ἡμισυ ἡμισυ

ἡμισυ spr. — ἡμισυ iets met een gapit klemmen of persen, in een klem vastzetten; brandhout tusschen klemstaken opstapelen. — ἡμισυ mv. — ἡμισυ iets tot gapit bezigen, met iets vastgeklemd houden. — ἡμισυ van een gapit voorzien: bij vamen, van brandhout. ἡμισυ ἡμισυ brandhout dat bij vamen verkocht wordt.

ἡμισυ 1. KN. zva. ἡμισυ en slaapvertrek. 2. KW. zva. ἡμισυ (erg. ἡμισυ). ἡμισυ ἡμισυ nauwe gang, sluipweg. J. ἡμισυ ἡμισυ de vertrekken voor de vrouwen in de Kraton.

ἡμισυ de binnenkamers van een heerehuis. — ἡμισυ zva. ἡμισυ

ἡμισυ of ἡμισυ KW. 1. prinses. G. (waarsch. eig. zva. ἡμισυ). 2. schrikachtig. G. 8. zva. ἡμισυ ἡμισυ ἡμισυ en ἡμισυ (Skr. gopita of gopita, 1. bewaard, bewaakt. 2. verward, verontrust. 3. gesproken, gezegd.) — ἡμισυ zva. ἡμισυ ἡμισυ ἡμισυ ἡμισυ en ἡμισυ ἡμισυ ἡμισυ spr.

ἡμισυ zie ἡμισυ

ἡμισυ KN. geschonden, met een stuk er af of uit, van een aarden kom (erg. ἡμισυ en ἡμισυ). ἡμισυ ἡμισυ ἡμισυ ἡμισυ spr.

ἡμισυ of ἡμισυ KW. zva. ἡμισυ

ἡμισυ of ἡμισυ KW. zva. ἡμισυ (Skr. gopala, koeherder; herder; beschermer der aarde; ook bijnaam van Kršna en van Siwa.) ἡμισυ KN. groot monsterachtig beeld van een wachter, vóór of bij een ouden tempel. ἡμισυ ἡμισυ spr.

ἡμισυ KN. geluid van een hak op iets hard; hak, houw (erg. ἡμισυ ἡμισυ en ἡμισυ). ἡμισυ ἡμισυ gehak en gehouw; hakken en houwen; ook terdegen en herhaaldelijk, bv. iets uitroepen, iemand beknorren, waarschuwen, enz. J.

— ἡμισυ er op toehakken of toehouwen, er op inhakken; ook er op los slaan met een knuppel of knods. — ἡμισυ raak, dat het klinkt en dreunt, bv. van 't hakken; fig. kloppen, juist uitkomen, den spijker op zijn kop slaan. J.

ἡμισυ KN. soort van koekjes van meel met suiker.

— ἡμισυ knuppelen, met een dikken stok slaan (erg. ἡμισυ). J.

ἡμισυ KN. een korte knuppel (erg. ἡμισυ). — ἡμισυ met een dik stuk hout slaan, kloppen, stampen (erg. ἡμισυ en ἡμισυ). — ἡμισυ mv.

ἡμισυ en ἡμισυ KW. zva. ἡμισυ

ἡμισυ of ἡμισυ KN. gemeenzaam in het spreken, spraakzaam, minzaam. J.

ἡμισυ KN. klanknabootsend woord of uitroep bij het samenbotsen van zware voorwerpen. J. bv. van twee knods, B. J. LX, 3, 2; van worstelaars, id. XXVII, 27, 2; LX, 5, 4; 15, 2; bij omarming: ἡμισυ ἡμισυ ook fig. bij de eerste ontmoet-

ting terstond goede maats zijn en met elkander sympathiseren (vrg. սյուտը և սոսյուտը). — տլես սյուտը bij de eerste ontmoeting sympathiseren. — անտսյուտըդատու twoe personen met elkander in aanraking brengen (vrg. հմայնդատու).

տիպարայն KN. iets waarmed men met een kletsend geluid naar iets of tegen iets aan slaat (vrg. անդարայն և անսյուտը). — անտիպարայն naar of tegen iets op die wijs slaan, bv. met een stok tegen de takken van een boom, om de vruchten er af te doen vallen; vruchten afslaan; tegen iets aankletsen, bv. van de zee tegen een steenen wal; ook zva. անդարայն — անտիպարայն meervoud.

տլես սյուտը KN. veel gedruisch maken; velen die tegelijk een aanval doen; vereenigen. G.

դոտսյուտը zva. դատսյուտը — դոտսյուտը zie boven.

դոտսյուտը zva. դատսյուտը — դոտսյուտը տիղան of դոտղան KN. plat (vrg. դոտղան և դատղան). արջիդոտղան platrond. անսյուտըան sambël van half gaar gebakken en met Spaansche peper, zout en trasi plat gestampte katjangboonen. — անտիղան of անդոտղան sambël-gèpèng bereiden. արջիդոտղան platen goud. — անտիղան արդատու maken dat iets plat wordt, iets plat maken.

տիկան KN. een lekkernij van kètan en suiker. դոտղան zie տիղան տառա KN. verschrikkelijk (Skr. gūḍha; hevig, streng, hard). դոտրտառա woest en ruw, bv. van behandeling. անսյուտըտառա ruw en woest geaard of gestemd.

տառա KN., տանտը KD., bebouwing van de sawahs in de drooge moeson (vrg. անսյուտը); in de drooge moeson sawahs bebouwen. — անտղանտը een sawahveld in de drooge moeson bewerken. J. — տղանտը in de drooge moeson bebouwd of bebouwbaar. անտղանտը sawahs die de geheele drooge moeson door van water voorzien en bebouwd kunnen worden (vrg. դատդոտըտը). արջիդոտղանտը oogst van de sawahs in de drooge moeson.

տղան N., տղանտը K.; անտղան de lombardpachter, lombardhouder. — անտղան անտղանտը in pand nemen. անտղան de pandnemer.

տղանտը պանդ և անտղանտը — անտղանտը անտղանտը iemand iets te pand geven, verpanden. — անտղանտը անտղանտը iets verpanden aan iemand. անտղանտը անտղանտը de verpander. — անտղանտը անտղանտը het in pand nemen; pandhouder. անտղանտը zoveel als waarvoor het in pand genomen is. — տղանտը of տղանտը տղանտը iets tot pand; beleend goed; onderpand; gijzelaar. — անտղանտը of անտղանտը անտղանտը staat van verpanding; pandjeshuis, lombard. անտղանտը te pand staan, verpand zijn; in de lombard staan. տղանտը KN.; անտղանտը iets dat anders bij de rijst gegeten wordt, zooals vleesch, visch, sambël of lombok, alleen eten, zonder rijst er bij.

տիղան N., տիղան K., groot van omvang of massa; dik, bv. van een mensch, boom of slang; groot, opgeschoten, in groei gevorderd, van een kind; zwaar, bv. van den wind, van golven en van stem; grof of sterk, bv. տիղանտը hij schuift sterk (amfioen); hoog, van een rivier of het water daarin of in een put; aanzienlijk, vooruaam (het tegenovergestelde van անտիղան և անտիղան). տիղանտը dik, maar kort (of klein). անտիղանտը hooghartig. անտղանտը zva. անտղանտը hoofdletter. անտիղանտը տիղան de grooten, de aanzienlijken. տիղանտը aanzienlijk en gering. անտիղանտը een feestdag. անտիղանտը titel van een aanzienlijk geestelijke of hoofd. տիղանտը op zijn grofst, in het ergste geval. անտիղանտը zijn geboorte en opvoeding (groot worden). — անտիղանտը անտիղանտը iets grooter maken; iets op een groote schaal doen. — անտիղանտը անտղանտը iets grooter maken, vergrooten; maken dat iets groot of grooter wordt; iets aanzienlijk of aanzienlijker maken; het water doen wassen; iets als iets groots beschouwen, op hoogen prijs stellen. անտիղանտը դատանտը het hart groot (hoogmoedig) maken. անտիղանտը անտղանտը een grooten kop zetten, zich veel inbeelden. — տիղանտը of տիղանտը KN. zich als een groote of aanzienlijke voordoen, grootsch, hoogmoedig (vrg. տիղանտը և անտիղանտը).

pradjoerits van de gedongs, *namelijk van de ἡδῶν* en van de ἡδῶν *ἡδῶν* zekere beamblten van den Vorst, mantri's bij de ἡδῶν en ἡδῶν *ἡδῶν* zekere beamblten van den Kroonprins. — ἡδῶν iemand in een steenen gebouw of kamer gevangen zetten (vrg. *ἡδῶν*). — ἡδῶν in een steenen gebouw of kamer bergen, opsluiten. — ἡδῶν vertrekje in een gebouw van steen of van planken; arrestkamer. — ἡδῶν achter het scherm, wat achter het scherm door den dalang verteld wordt zonder het met de poppen tegen het scherm te vertoonen.

ἡδῶν 1. KN. jonge bladen in klappermelk gekookt. 2. magazijn van een koopman. — ἡδῶν *ἡδῶν* spr. kooksel van rēmpēlasbladen in kokosmelk; fig. lomperd, vlegel (vrg. *ἡδῶν*). J. — ἡδῶν iets in kokosmelk koken.

ἡδῶν KN. schoof of bos padi, van twee garven (*ἡδῶν*). — ἡδῶν padi in een schoof binden. — ἡδῶν mv. — ἡδῶν in schoven, bij schoven.

ἡδῶν KN., ἡδῶν TP. K., blad, van een boom of plant; ook van een rociem. — ἡδῶν gelijk een blad. — ἡδῶν of ἡδῶν KN., ἡδῶν TP. K., gebladerte, loof; kruiden, kruiderijen.

ἡδῶν kw. beproeven, toetsen. G.

ἡδῶν KN. olifant (Skr. *gadjah*; vrg. *ἡδῶν* en *ἡδῶν*); — in 't schaakspel, het kasteel, C. S.; — ook benaming van het middelste, steiler gedeelte van een Javaansch dak, dat op de *ἡδῶν* rust: topdak. *ἡδῶν* topdaksparren. *ἡδῶν* of *ἡδῶν* walvisch. *ἡδῶν* een groote vlinder, zoo dik als een pink. J. *ἡδῶν* gouden olifant, een van de rijkssieraden van den Vorst en van den Kroonprins. *ἡδῶν*, *ἡδῶν*, een bijzondere, van de Javanen onderscheidene, klasse van menschen, die in den omtrek van Kartā-soerā wonen, en waarvan de vrouwen de zweepen, singels en ander paardetuig voor het hof van Soerakarta vervaardigen, terwijl de mannen eenig ander handwerk uitoefenen. *ἡδῶν* of *ἡδῶν* een

verblijfplaats van Pālā-sārā en later van de Pandwā's en de Korāwā's, in de nabijheid van de plaats waar Ngastinā gesticht is; ook bijnaam van Ngastinā (Skr. *gadjahwaja*, bijnaam van Hastina-poera). — ἡδῶν gelijk een olifant. *ἡδῶν* spr. — *ἡδῶν* of *ἡδῶν* op een olifant gezeten of rijdend (van een rijkwaard: *ἡδῶν* Vrg. het spr. *ἡδῶν* *ἡδῶν* bij *ἡδῶν*); ook naam van een kinderspel: olifant en kornak spelen. — *ἡδῶν* olifantestal.

ἡδῶν 1. KN. vet, smeer (vrg. *ἡδῶν*). 2. Holl. KN, gage, bezoldiging in geld, traktement (vrg. *ἡδῶν*). — *ἡδῶν* soort van kētan. *ἡδῶν* ook *ἡδῶν* een onbezorgd leven leiden; ook trouwen, Winter, C. S. *ἡδῶν* *ἡδῶν* spr. — ἡδῶν iemand bezoldigen. — ἡδῶν mv., en iemand een bezoldiging toeleggen. — ἡδῶν iets tot bezoldiging of bezoldigingen besteden. — *ἡδῶν* grond aan de kant van een rivier, die in de drooge moeson bebouwd kan worden. — *ἡδῶν* bezoldigd. *ἡδῶν* en Skr. *gadjendra*, olifantenvorst, groote olifant, of eenvoudig olifant, B. J. *Krit.* XVII, 19—22.

ἡδῶν KN. in een vīzel stampen. G. (Vrg. *ἡδῶν* en *ἡδῶν*)

ἡδῶν KN. toegift bij een ruil, bv. van het zadel bij een paard (vrg. *ἡδῶν*); ook wat bij een bod er nog opgelegd wordt; bijvoegen, bijleggen, bijpassen (vrg. *ἡδῶν*).

ἡδῶν zie *ἡδῶν*

ἡδῶν zie bij *ἡδῶν*

ἡδῶν kw. en Skr. = *ἡδῶν* B. J. *Krit.* XXXIV, 5.

ἡδῶν zie bij *ἡδῶν*

ἡδῶν zie *ἡδῶν*

ἡδῶν KN. waarschijnlijk, denkelijk, mogelijk, misschien; geschikt, bekwaam, tot een bijzonder werk. — *ἡδῶν*: *ἡδῶν* misschien zal hij durven, misschien niet; zal hij? zal hij niet? van iemand die staat te weifelen. *ἡδῶν* ook *ἡδῶν* naar gedachte. — *ἡδῶν* weifelend, besluiteloos (vrg. *ἡδῶν*).

ἡδῶν KN.; *ἡδῶν* op iets met een stuk

Vrg. ဘုရား van ဘုရား) ဣတိ ဘုရား ကံယုဒ
ကံယုဒ ဝံဘုရား ဝံဘုရား ဝံဘုရား
ကံယုဒ ဝံဘုရား ဝံဘုရား ဝံဘုရား
ကံယုဒ ဝံဘုရား ဝံဘုရား ဝံဘုရား

ကံယုဒ KW.; ဝံဘုရား ဝံဘုရား ဝံဘုရား
B. J. Krit. II, 10—11.

ကံယုဒ ဝံဘုရား ဝံဘုရား ဝံဘုရား

ကျမ်း KW. I. zva. ဝံဘုရား ဝံဘုရား
2. KN. zva. ကျမ်း in den zin van ဝံဘုရား

ကျမ်း ဝံဘုရား ဝံဘုရား ဝံဘုရား

ကံယုဒ KN. een boom met gele, naar de toeri ge-
lijkende bloemen; en een plaats, twaalf paal be-
voosten Soerakarta, waar in het jaar 1755, na de
verzoening van den Soesoehoenan Pakoe-boewána
III met zijn oom Mangkoe-boemi, deze laatste van
wege de O.-I, Compagnie tot Sultan over het hem
afgestane gedeelte van het rijk verheven is, hetwelk
sedert den naam droeg van Jogjakarta. — ဝံ
ကံယုဒ het te Gianti voorgevallene. — ကံယုဒ
ကျမ်း naam van een rijk. G.

ကံယုဒ KN.; ဝံဘုရား ဝံဘုရား ဝံဘုရား
altijd door, niet kunneu uit-
scheidene, niet te verzadigen, bv. van eten, slapen,
enz. J.

ကျမ်း KN. 1. slagtanden van een kidang. 2. stella-
ge, waaraan de gong gehangen wordt. — ဝံ
ကျမ်း met de slagtanden treffen of scheuren, van
een kidang. J.

ကံယုဒ KN. overal voor den dag komen of zich ver-
toonen, bv. van gras of iets dat gezaaid is; open-
baar, algemeen bekend, blijkbaar voor iedereen,
van iets dat vroeger niet bekend was. — ဝံ
ကံယုဒ openbaar maken, bv. het voornemen van iemand. —
ဝံဘုရား overal bekend maken; open-
lijk tentoonstellen, voor allen zichtbaar stellen. —
ကျမ်း overal zichtbaar zijn of zich vertoonen;
openbaar, voor elk waar te nemen zijn. J.

ကံယုဒ KN.; ဝံဘုရား zva. ဝံဘုရား — ဝံ
ကံယုဒ aanhoudend door- of voortgaan. Vgl. ဝံ
ကျမ်း

ကျမ်း KN.; ဝံဘုရား door diep water waden, bv.
tot de borst toe (vrg. ဝံဘုရား); loopene, alsof
men door diep water waadde.

ကျမ်း zva. ကံယုဒ

ကျမ်း ဝံဘုရား ဝံဘုရား

ကံယုဒ KN. gejuich, van vreugde, of als toejui-
ching (vrg. ဝံဘုရား ဝံဘုရား). ကံယုဒ

ကျမ်း juichen, jubelen. — ဝံဘုရား alge-
meene gejuich.

ကျမ်း KW. = ဝံဘုရား ge. v. ဝံဘုရား ဝံဘုရား
ကျမ်း schijnt eig. te beteekenen plotseling, B.
J. Krit. LXIII, 11—12; zoo ook ဝံဘုရား id.
Krit. XXXVII, 1—4; vandaar ဝံဘုရား door
iets onverwachts getroffen, schrikken. ဝံဘုရား
plotselinge verschijning, bv. van den bliksem, B. J.
Krit. XXXIV, 4. — ကျမ်း = ဝံဘုရား G.

ကံယုဒ Dr. غایة, gájat, het hoogste, uiterste,
verste, daar iets of iemand toe komen kan; bv.
ကံယုဒ ဝံဘုရား ဝံဘုရား ဝံဘုရား
het is wel het hoogste, als je wádáná kunt worden (dat
is wel het hoogste, dat je bereiken kunt). ဝံ
ကျမ်း ဝံဘုရား ဝံဘုရား ဝံဘုရား
zijn levensmiddelen zijn in den
hoogsten overvloed (men kan niet overvloediger le-
ven dan hij het heeft). ဝံဘုရား ဝံဘုရား
ကျမ်း ဝံဘုရား ဝံဘုရား ဝံဘုရား
het moet
niet zoo lang mogelijk uitgesteld worden: hij moet
mij spoedig in de regering opvolgen. — Volgens G.
KW. = ဝံဘုရား ဝံဘုရား waarheid; volgens J. zva.
't kan lang duren eer..., niet ligt...

ကျမ်း KN.; ဝံဘုရား ဝံဘုရား iets aanhechten; zich
aan iets anders aanhechten, aansluiten, zoodat het
er één geheel met uitmaakt zonder tusschenruimte
(G. aan twee einden vastbinden); over iets zich ge-
heel uitstrekken, zoodat er niets onbedekt blijft;
van een vorig bedrijf tot een ander overgaan.

ကျမ်း ဝံဘုရား ဝံဘုရား ဝံဘုရား
ကျမ်း ဝံဘုရား ဝံဘုရား ဝံဘုရား

ကျမ်း KW. zva. ဝံဘုရား of ဝံဘုရား
ကျမ်း ဝံဘုရား ဝံဘုရား

ကျမ်း KN.; ဝံဘုရား ကြိလေ, ကြိလေ, van
een menigte krabben, visschen of andere beesten
(vrg. ဝံဘုရား ဝံဘုရား).

ကျမ်း KN.; ဝံဘုရား ဝံဘုရား
altijd door, niet ophouden
met allerlei dingen te eten (vrg. ဝံဘုရား ဝံဘုရား).

ကျမ်း ဝံဘုရား poët. zva. ကျမ်း

ကျမ်း KN. werktuig waarmee men den grond
schoon maakt, zva. ဝံဘုရား

ကျမ်း KN.; ဝံဘုရား ဝံဘုရား
jonge Sa-
lak. — ဝံဘုရား ဝံဘုရား
een goede vangst heb-
ben, goed wat ophalen, veel winst behalen. J.

ကျမ်း KW. zva. ကျမ်း G.

ကျမ်း ဝံဘုရား ဝံဘုရား

ἰνῆρα KN. bleek, van het gelaat; verbleekt.

G. (Vrg. ἰνῆρα en ἰνῆρα 2.)

ἰνῆρα snelle uitspraak van ἰνῆρα en ἰνῆρα J.

ἰνῆρα KN. een groote boom (Inocarpus edilis), die alleen bij rivieren en bronnen groeit of tiert; ook de vrucht van dien boom, gelijkende op de mang-ga. — ἰνῆρα een boom, waarvan de vrucht op die van den gajam gelijkt, maar niet wel eetbaar is. J.

ἰνῆρα KN.; ἰνῆρα en ἰνῆρα herkauwen.

ἰνῆρα of ἰνῆρα zva. ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα KW. zva. ἰνῆρα — ἰνῆρα zva. ἰνῆρα

ἰνῆρα KN. het zich met elkander vereenigen tot het een of ander; zamenrotting, zamenspanning; aanhang; algemeene ouderlinge overeenstemming of overeenkomst; zamen overeenstemmen; eenstemmig.

— ἰνῆρα zamen spannen, zamenzweren. — ἰνῆρα met iemand of iets zich vereenigen, er met instemmen; iemand aanhangen. — ἰνῆρα of ἰνῆρα in vereeniging met elkander; zich met een ander of elkander tot iets vereenigen; gevormde vereeniging, karavaan, complot, genootschap, gemeente, partij, enz.

ἰνῆρα KN.; ἰνῆρα al voort blijven loopen; altijd door, altijd voort, werken, huilen, enz.; altijd nieuwe uitvlugten zoeken, bv. van een schuldenaar (vrg. ἰνῆρα).

ἰνῆρα KN. zva. ἰνῆρα

ἰνῆρα KN.; ἰνῆρα een beest, wasschen, in een wed, rivier of op stal.

ἰνῆρα KN.; ἰνῆρα zva. ἰνῆρα vooral gezegd van iemand die iets altijd voort blijft loopen zoeken. J.

ἰνῆρα KN.; ἰνῆρα hangen te slingeren (zva. ἰνῆρα doch van minder zware voorwerpen). — ἰνῆρα ergens aan hangen, zooals van spinnewebben; ergens aan gaan hangen, zooals aan een tak of balk, om zich te redden, bv. bij watersnood.

ἰνῆρα KN. zich heen en weer bewegen, schommelen, als de slinger van een uurwerk; schudden, bv. van het hoofd; luiden, van een klok. ἰνῆρα

wip- of schommelstoel. — ἰνῆρα iets heen en weer bewegen; een klok luiden. ἰνῆρα ML. het hoofd schudden (vrg. ἰνῆρα). ἰνῆρα spr.

ἰνῆρα KW. zva. ἰνῆρα en ἰνῆρα [Wellicht te lezen ἰνῆρα Skr. djujāna, kennis, wetenschap? C. S.]

ἰνῆρα of ἰνῆρα 1. wat men met de toppen van den duim en voorsten vinger omvatten kan, bv. ἰνῆρα — 2. ἰνῆρα KI. zie ἰνῆρα — ἰνῆρα 1. zva. ἰνῆρα en ἰνῆρα — 2. KI., zie bij ἰνῆρα — ἰνῆρα een greep tusschen de toppen van duim en vinger (vrg. ἰνῆρα en ἰνῆρα). ἰνῆρα bij zulke grepen. — ἰνῆρα zie beneden.

ἰνῆρα of ἰνῆρα KN. spruw, een mondziekte bij jonge kinderen. — ἰνῆρα of ἰνῆρα de spruw hebben.

ἰνῆρα of ἰνῆρα 1. KW. gang, loop. 2. ἰνῆρα N., ἰνῆρα K., godsdienst (vrg. ἰνῆρα Skr. gama, gang, marsch, weg; agama, aankomst, aannadering; en een werk over godsdienst en godsvereering). ἰνῆρα de Mohammedaansche godsdienst. ἰνῆρα zie bij ἰνῆρα

ἰνῆρα KN. 1. spaarzaam, zuinig, matig in het verbruiken; fig. iets zorgvuldig voor zich bewaren, voor zich houden, er niet van spreken tot anderen (vrg. ἰνῆρα en ἰνῆρα). 2. ἰνῆρα of ἰνῆρα een seevisch, die zich gaarne met den kop vasthecht aan prauwen, enz. en waarvan door zwangere vrouwen, als voorbehoedmiddel, gegeten wordt. J. — ἰνῆρα iets bezuinigen, zuinig met iets te werk gaan, met iets spaarzaam zijn in het verbruiken of mededeelen; van iets weinig willen vertellen; iets uitzuinigen; na een brand opzamelen wat nog bruikbaar is. — ἰνῆρα zuinig, spaarzaam, van aard; ook volgens J. gehoorzaam, leidzaam, op het roepen van den hoeder aankomen, van vee.

ἰνῆρα KN. gretig, begeerig. ἰνῆρα (of ἰνῆρα) spr.

ἰνῆρα KW. zva. ἰνῆρα — ἰνῆρα KN. geschenk, belooning (vrg. ἰνῆρα).

ἰνῆρα KN. zacht bij het drukken of indrukken

wegnemen of uitplunderen. — მთმეხევენი zonder overschot, *bv.* აუგანაჲ მთმეხევენი geheel uitgeplunderd. — მთმეხევენი al te nauwlettend, *bv.* bekijken of onderzoeken.

მთმეხევი *zva.* თმეხევი *zie* მთმეხევი
მთმეხევი KN.; ანთმეხევი happig of gulzig zijn in het eten, niets afslaan, alles lusten, J. (*Vrg.* თმეხევენი) მთმეხევი *zva.* თმეხევენი *en* თმეხევენი *მთმეხევენი* volgens G. hard, wreedaardig.

თმეხევი *zie* bij მთმეხევი
მთმეხევი *zie* თმეხევი

მთმეხევი 1. KW. *zva.* მთმეხევი *en* მთმეხევი — 2. KN. stalknecht. — ანთმეხევი 1. KW. (*ook* მთმეხევი *en* მთმეხევი) *zva.* მთმეხევი — 2. KN. als stalknecht dienen of gaan dienen. — ანთმეხევი 1. KW. *zva.* მთმეხევი — 2. KN. als stalknecht een paard of de paarden verzorgen. — 3. N., ანთმეხევი K., bij een feest, dans, enz. de gamelan spelen, met de gamelan begeleiden. J. — მთმეხევი 1. KW. *zva.* მთმეხევი — 2. N., თმეხევი K., orchest, volledig stel van bij elkander behorende muziekinstrumenten (*vrg.* მთმეხევი). მთმეხევი-თმეხევი *en* მთმეხევი-თმეხევი *verschillende gamelans, zamengesteld uit dezelfde soort van instrumenten, maar op verschillende toonen gestemd: de eerste bij de Wajang-poerwā, de andere bij de Wajang-gedog bespeeld.* მთმეხევი-მთმეხევი gamelan, die bij de Wajang-klitak bespeeld wordt. მთმეხევი-მთმეხევი *zie* მთმეხევი-მთმეხევი
თმეხევი KN. aanvoerder of hoofd van boosdoeners, roovers, muiters, enz., rooverhoofdman, hoofdmuiteling (*vrg.* თმეხევი). J. — ანთმეხევი aanvoerder zijn als boven. J.

თმეხევი KN.; ანთმეხევი *იemand van achter vasthouden, terughouden, tegenhouden; toeroepen, terugroepen, waarschuwen.* G. (*Vrg.* ანთმეხევი 1.)

თმეხევი *zie* bij თმეხევი
მთმეხევი *zie* bij მთმეხევი
მთმეხევი *zie* bij მთმეხევი
მთმეხევი KN.; ანთმეხევი *zva.* მთმეხევი *van* ანთმეხევი — მთმეხევი houten voetzolen met een knop van voren, die tusschen den grooten en tweeden teen gehouden wordt. J. (*Vrg.* მთმეხევი-მთმეხევი *en* მთმეხევი-მთმეხევი)

მთმეხევი KN. geheel vernield of verwoest, *zva.* თმეხევი *ook* naam van een boom. — ანთმეხევი iets, *bv.* een tuin, geheel vernielen of verwoesten; een huis sloopen (*vrg.* მთმეხევი); *ook* volgens J. den rand van een berg of heuvel afsteken en doen instorten; *fig.* *bv.* de betamelijkheid schenden, B. J. LXVIII, 10, 2. — ანთმეხევი mo.

მთმეხევი KN. zwaar gedruisch, gebulder, *als van geschut in een gevecht* (*vrg.* მთმეხევი).

მთმეხევი K., *zie* მთმეხევი

მთმეხევი KN. brok; in brokken; gebroken, met een groot brok er af; *fig.* het verbroken worden, verstoring, van geluk, welvaart of goede orde; en gebroken, wanhopig geworden, van iemands hart of moed (*vrg.* მთმეხევი-მთმეხევი *en* თმეხევი-მთმეხევი); *ook* volgens G. *zva.* მთმეხევი — ანთმეხევი *regtsterm voor* een verklaring die strijdigheden bevat of niet klaar is. ანთმეხევი-მთმეხევი *zva.* მთმეხევი-მთმეხევი *spreekwijs voor* iemand borgstaan dat hem geen leed gedaan zal worden. ანთმეხევი-მთმეხევი *spreekwijs voor* instaan tegen de verderflijke gevolgen van een te vreezen oorlog. — ანთმეხევი-მთმეხევი iets breken, een stuk er af of uit breken. ანთმეხევი-მთმეხევი iets verbroken, bederven, schenden; iets, *bv.* iemands genoeg verstoren. — ანთმეხევი-მთმეხევი iets, zooals den luister van een Vorst, of een belofte, schenden. — მთმეხევი-მთმეხევი afgebroken stuk of brok, groote scherf.

მთმეხევი ანთმეხევი ანთმეხევი ანთმეხევი ანთმეხევი *en* მთმეხევი *zva.* მთმეხევი *enz., maar in geringer mate of van kleiner en fijner voorwerpen.*

მთმეხევი KN. dik en breed opstaande, *van een huiduitslag of huidopzetting; naam van een boom van middelmatige grootte en voos hout.* J. ანთმეხევი-მთმეხევი *een soort van niet gevaarlijke aardbeipokken.* მთმეხევი-მთმეხევი *of* enkel მთმეხევი *een lekkernij van meel met kokosmelk tot ballen gekneed.*

მთმეხევი KN. duchtig, fel, goed raak, *van een slag met een knuppel.* თმეხევი-მთმეხევი *geneeskundige benaming van kates- of pepaja-bladen.* — ანთმეხევი *იemand een duchtigen slag met een*

ἄλλο KN.; ἄλλο ἄλλο *naam van een soort van pisang. J.*

ἄλλο KN. harde schreeuw; hard schreeuwen (vrg. ἄλλο); ook bulderen, van geschut. ἄλλο ἄλλο aanhoudend hard schreeuwen. ἄλλο ἄλλο schreeuwen en balken. — ἄλλο ἄλλο het hard schreeuwen. — ἄλλο ἄλλο algemeen geschreeuw, allen om het hardst schreeuwen.

ἄλλο 1. KW. *zva. ἄλλο en ἄλλο* (Skr. *gambira*, diep, eig. en fig.) 2. KN. onstuimig, van de zee; overmoedig, van een mensch; dartzel en wild, van een paard. ἄλλο KW. de zee, oceaan.

ἄλλο KW. *zva. ἄλλο* KN. sierlijke bewegingen in het vliegen maken; ook naam van een visch. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο spr.

ἄλλο KN. naam van den 4den zoon van Watoe-Goenoeng en van de 6de woekoe (zie bij ἄλλο ἄλλο). J.

ἄλλο 1. zwaar of dik, van baard of knevels (vrg. ἄλλο en ἄλλο); volgens anderen dun of flauwelijk te onderscheiden, van knevels (vrg. ἄλλο ἄλλο). 2. naam van eenige soorten van sterk brommende zwarte torren met breede snuit. J.

ἄλλο KN. gebrom van een houten tol (vrg. ἄλλο).

ἄλλο KN. een sterk maar fijn geluid. — ἄλλο ἄλλο zulk een geluid geven. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο spr.

ἄλλο KN. groot bekken, zooals dat van den omroeper (vrg. ἄλλο); ook de omroeper zelf. J. ἄλλο ἄλλο omroeper, bekkenslager. — ἄλλο ἄλλο klinken als een bekken. — ἄλλο ἄλλο aan imd. of aan het publiek iets door bekkenslag bekend maken. — ἄλλο ἄλλο iets, of voor iemand iets door bekkenslag bekend maken.

ἄλλο KN.; ἄλλο ἄλλο leven door veel menschen gemaakt, gewoonlijk alleen bij onraad, twist of dergelijken; het geluid van het kloppen in een rijstblok; zulk een leven of geluid maken.

ἄλλο KN.; ἄλλο ἄλλο binnensmonds knorren, iemand beknorren (vrg. ἄλλο).

ἄλλο KN. een zeer groote gevlochten vierkante mand met deksel om rijst of andere veldvruchten in te bewaren; volgens sommigen *zva. ἄλλο* ἄλλο J.

ἄλλο KN. week, zacht, murw, *bv. van een rijpe vrucht, zva. ἄλλο* -J.; ook een soort rolkussen onder het oor of de voeten gelegd (vrg. ἄλλο ἄλλο).

ἄλλο KN. hangslot; achterplaat van een deur of dergelijk slot. J. Ook de vrouwelijke schaamdeelen (vrg. ἄλλο ἄλλο).

ἄλλο KN. kuif op de kruin van een overigens kaalgeschoren hoofd, zooals bij Javaansche kinderen gezien wordt (vrg. ἄλλο ἄλλο); ook als naam van een kind, dat zoo met een kuif op de kruin van het hoofd geschoren is. — ἄλλο ἄλλο een kind zoo scheren.

ἄλλο KN. naam van een kruipende plant (een soort van komkommer, volgens Dr. Vos *Bryonia*, J.), waarvan de vrucht ἄλλο heet. (In een Wangsallan dient ἄλλο ἄλλο denkkelijk als naam van de vrucht, tot omschrijving van ἄλλο C.S.)

ἄλλο KN. metalen tabaksdoosje in den vorm van een horologiekastje (vrg. ἄλλο).

ἄλλο KN.; ἄλλο ἄλλο de horens tegen een boom, paal of den grond schuren; iets in de hoogte gooien, G.; vol, volgeladen, overdekt, van een boom of tak, met vruchten of bloemen; en veel zijn, van de vruchten, enz. gezegd, den boom overdekken. Ook op de horens liggen van een stier of dergelijken, van een groote kluit aarde met gras, enz., J. ἄλλο ἄλλο van gehoornde dieren: de aarde, met wortels en gewassen, met de horens opgraven en uitligten, of omhoog werpen. J.

ἄλλο KN. zamengekleefd, *bv. van de oogleden*; digt opeen, bijeen, te zamen, ook van 't wonen en 't gaan. J. Vrg. ἄλλο ἄλλο

ἄλλο KN. dik, bol, van de wangen.

ἄλλο KN. aan elkander kleven, van haren, vezels, wol, veëren en dergelijken; in kwabben of kliazen, kwabberig, haarkwabben, vezelklitten (vrg. ἄλλο ἄλλο); ook garnalen met meel aan klitten gebakken. J. (In een Wangsallan wordt het omschreven door ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο en als antwoord daarop ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο *zva. verkleefd door liefde of lichamelijke gemeenschap?* C.S. Vrg. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο gimbal bakken. J.

ἄλλο KN. een kwab, iets dat zwabberend er-

ημερολογια KN.; ἀνημερολογια met de handen vischen in ondiepe wateren, waar de vissehen zich tusschen steenen of in holen ophouden. (In een Wangsallan κωλοημερολογια visschende hagedis, d. i. κωλο kaaiman, C. S.) ἀνημερολογια zie bij ἀνημερολογια ημερολογια fig. polsen, van iemands gevoelen (verg. ημερολογια).

ἡμερολογια KN. gespierd van ligchaam, sterk, krachtig, flink van houding, standvastig, moedig, solide, degelijk (verg. κωλοημερολογια ημερολογια ημερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια). ἡμερολογια heldhaftig. — ἀνημερολογια pal staan, bijv. i. d. strijd, B. J. Kw. Krit. XXXVII, 5, 5. C. S. — ἀνημερολογια iemand krachtig noemen; hem aamoedigen, G.; op iets pal blijven staan, iets stijf en strak blijven beweren of verdedigen; iemand in iets stijven, bv. met geld ondersteunen (verg. κωλοημερολογια) (ook iemand staan in den strijd, B. J. XXXVII, 5, 4; LXIV, 10, 2, C. S.). ἀνημερολογια ἡμερολογια een rijk met kracht verdedigen. — ἡμερολογια ἡμερολογια of ἡμερολογια ook wel ἡμερολογια of ἀνημερολογια wijdbeens staan, wat voor een dappere houding geldt (verg. κωλοημερολογια).

ἡμερολογια KN.; ἀνημερολογια (ἡμερολογια en ἡμερολογια KI.) iemand wekken, wakker maken; iets dat vergeten is, weer oprakelen. — ἀνημερολογια mv. — ἀνημερολογια het wekken.

ἡμερολογια KN. krachteloos, zwak van ouderdom; ook zwa. ημερολογια κωλοημερολογια spr.

ημερολογια KN.; ἀνημερολογια zwa. ημερολογια ημερολογια de hand ergens in of onder steken, om er iets uit te halen (bv. geld uit de beurs, J.); met de ingestoken hand iets ergens uithalen (verg. ημερολογια ημερολογια). ἀνημερολογια id. — ἀνημερολογια het plaats hebben van ἀνημερολογια

ἡμερολογια zie bij ἡμερολογια
 ἡμερολογια KW. zwa. ἡμερολογια 1. (B. J. LVII, 18, 2: ἡμερολογια κωλοημερολογια skl. ἡμερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια KW. = ἡμερολογια B. J. Krit. XVII, 14, 1: ἡμερολογια ἡμερολογια C. S.)

ἡμερολογια zie bij ἡμερολογια
 ἡμερολογια KW. zwa. ἡμερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια (verg. ἡμερολογια 1.) (Skr. gaga ηα); in Tj. Sengk. nul. ἡμερολογια ἡμερολογια den weg door de lucht nemen, vliegen. — (ἡμερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια KW. id. B. J. Krit. XXVIII, 4, 5-5; LIV, 3, 3-4, C. S.)

ἡμερολογια KW. zwa. ἡμερολογια G. zwa. ἡμερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια zie bij ἡμερολογια vel en been, doodmager (verg. ἡμερολογια ἡμερολογια).

ἡμερολογια KN. niet geslaagd, van een ei, dat niet uitgebroid is; bedorven; fig. zwa. ἡμερολογια (verg. ἡμερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια); zonder kinderen sterfen. G. — ἀνημερολογια bladerloos, van een boom; van een mensch, kwijnen, uitteren, van droefheid, hartzeer, zorgen, te veel werken. J. — ἡμερολογια zwa. ἀνημερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια spr. — ἡμερολογια naam van een grooten zeevisch, ook κωλοημερολογια genaamd, waarvan men verhaalt, dat, als hij tegen iemands schijnsel in't water aanzwemt, deze dan weldra sterfen moet. J. ἡμερολογια eigenn. van eene Widadari.

ἡμερολογια KN. rug; bergrug (vgl. ἡμερολογια). Ook ἡμερολογια bergrug. ἡμερολογια κωλοημερολογια spr. — ἀνημερολογια een rug of als een rug zijn; fig. niet kunnen voortgaan, staan blijven, standhouden, van een leger (of van een persoon, B. J. D, E, Krit. LIII, 1: ἡμερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια C. S.); verg. ἡμερολογια ἀνημερολογια als een koeijenrug, aan beide zijden glooiend, bv. van een weg of bergrug (tonrond, van een vloer, C. S.).

ἡμερολογια KN., ἡμερολογια of ἡμερολογια KI. rug; helling. ἡμερολογια mijn rug (verg. ἡμερολογια ἡμερολογια). — ἡμερολογια wat als een rugbeen verheven is, bv. een rigchel, dikke striem, uitstekende rib. J. ἡμερολογια van wien de ribben te tellen zijn, of vol dikke striemen. — ἀνημερολογια als een ronde rug opstaan; een ronde rigchel vormen. J. — ἡμερολογια zwa. ἡμερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια ἡμερολογια iets uit één stuk ijzer.

ἡμερολογια KN. instorten, inzakken, van een berg (verg. ἡμερολογια ἡμερολογια); vervallen, mislukken, niet gelden, bv. van een gebed, als degeen die bidt, gestoord wordt en weer van voren afaan moet beginnen; gestoord, verward, van den geest (verg. κωλοημερολογια ἡμερολογια). — ἀνημερολογια een berg of hoogte afgraven. J. — ἀνημερολογια ergens op neerstorten, zooals een bergwand; fig. iemand overvallen, in zijn werk, enz., in de war brengen, storen (verg. ημερολογια). — ἀνημερολογια doen vervallen, bv. een erfportie; doen ontbinden, van een huwelijk. — ἀνημερολογια instorting van grond.

ἡμερολογια KN. opschudding, verwarring, rep en roer,

ကျက် KN. 1. voorhangsel, gordijn (vrg. ကံင်္ဂါ၊ နှိန်). — *အံကျက်အံ* iets van een gordijn voorzien, met een gordijn omhangen, afsluiten. — *အကျက်အကျက်* een met gordijnen omhangen, beschutte of afgesloten plaats, teut, slaappleats. 2. *အံကျက်* in repen scheuren, *van bloemen, of ze opmaken door andere bloemen er tusschen in te steken, bv. de bladen van de kēnāngābloem met melati-bloemen* doorsteken, bloemen rijgen, een bouquet maken; *fig. een gedicht maken* (အေအေအံကျက်) *kleingescheurde tjampaka-bloemen*, B. J. XX, 22, 1; — (*fig. van 't hart door droefheid: အံကျက်* B. J. LI, 10, 9, C. S.) — *ကျက်အကျက်* met bloemen doorstoken, tot een bouquet zaamgebonden, tot een krans aaneengeregen (vrg. *ကျွေးကျွေးကျွေးကျွေး* in een Wangsallan: *ကျက်အကျက်အကျက်* သီဝေ၊ *voor သီဝေကျက်* C. S.).

ကျက် zie ကျက်
ကျက် zie ကျက်
 ကျက် KN.; *အကျက်* met de lippen het geluid brr! maken, als teeken van afkeer, ongeloof of minachting; met den mond proesten, als een kind, wanneer het de ingegeven medicijn uitspuwt; snuiven, van een paard (vrg. ကျက်ကျက်). *ကျက်* van iemand wien men in 't aangezicht een veest loost, Lakon, C. S. — *အကျက်ကျက်* iets proestend uitspuwen; over iets zijn ongeloof of minachting met een brr! te kennen geven.

ကျက် KN. gordijn, voorhangsel (vrg. ကံင်္ဂါ၊ ကျက်). Volgens anderen een doorschijnende stof, tot dat einde gebruikt. — *အကျက်* van een gordijn voorzien, met een gordijn beschutten. — *ကျက်* met een gordijn beschut.

ကျက် ကျက်ကျက် *zva. ကျက်ကျက်* J.

ကျက် of ကျက်ကျက် KN. een soort oorlogsbekken; vrg. ကျက်ကျက် ကျက်ကျက်

ကျက် *zva. ကျက်*

ကျက်ကျက် KN. dun, uitgesleten, van een koperen muntstuk (ကျက်ကျက်).

ကျက်ကျက်, ကျက်ကျက် *zva. ကျက်ကျက် ကျက်ကျက်*

ကျက် KN. beweging met het ligchaam maken. *အကျက်* allerlei bewegingen met het ligchaam maken. — *ကျက်ကျက်* veel beweging maken, om zijn moed en dapperheid te toonen (vrg. ကျက်).

G. (uit dartelheid, overmoed enz.: B. J. B. Krit. XIV, 12, 4; in Lakon dikwijls van boets's en derg., ook vereenigd met ကျက်ကျက် C. S.)

ကျက်ကျက် KN. onverschillig, onachtzaam, in het bedekt houden van die deelen des ligchaams, welke de kieschheid verbiedt te ontblooten; *fig. in wakenden of slapenden toestand* de eigenschap hebben van geen geheimen te kunnen bewaren.

ကျက်ကျက် KN. veel, lang bloeden, van een wond (in een hooger grad of van een grootere wond gezegd dan ကျက်). *ကျက်ကျက်ကျက်* geheel met bloed bedekt. G. (vrg. ကျက်ကျက်) (B. J. XXXIX, 26, 4; ook vereenigd met ကျက်ကျက် B. J. LXI, 18, 5. C. S.).

ကျက်ကျက် *zva. ကျက်ကျက်*
 ကျက်ကျက် KN.; *အကျက်ကျက်* doorgaan, weghollen. — *အကျက်ကျက်ကျက်* met iets aan den hollen gaan (vrg. ကျက်ကျက် ကျက်ကျက်).

ကျက်ကျက် KN. *zva. ကျက်ကျက်* bevuild met iets klevends, als olie, vederen, rijst, enz.; *အကျက်ကျက်* met zoo iets bevuilen, bedekken. J.

ကျက်ကျက် *zva. ကျက်ကျက်* J.

ကျက်ကျက် KN.; *အကျက်ကျက်* den grond met de paltjoel losmaken.

ကျက်ကျက် KN.; *klanknabootsend: het brieschen van een paard, het snuiven van een buffel als hij niet wel geluimd is* (vrg. ကျက်). — *အကျက်ကျက်* snuiven, brieschen, als teeken van weigering of onwil. — *အကျက်ကျက်* iets brieschend versmaden; iets met zulk een geluid afwijzen, ontkennen of in den wind slaan.

ကျက်ကျက် *zva. ကျက်ကျက်*

ကျက်ကျက် KN. vuil, bevlekt, bemorst, *bv. met bloed. ကျက်ကျက်* (vrg. ကျက်ကျက် ကျက်ကျက် ကျက်ကျက် ကျက်ကျက်) (ook van het bloed, enz. bemorsen, B. J. LXI, 19, 2; *ကျက်ကျက်ကျက်ကျက်* C. S.). — *အကျက်ကျက်* bemorsen, bevlecken (*bv. van bloed*, B. J. LVII, 38, 1; *ကျက်ကျက်* *ကျက်ကျက်* *fig. overvloeyen, ook in goeden zin*: B. J. LXIX, 19, 9. C. S.).

ကျက်ကျက် KN.; *အကျက်ကျက်* met de hand (*gew. met de palm*) op iets slaan; een paard tot loopen aanzetten, door het met de voeten in de zijde te stooten; ook in het algemeen: *ergens tegenaanstoeten, stompen, slaan, kloppen, schoppen, zva. ကျက်ကျက်* ကျက်ကျက် J. — *အကျက်ကျက်* mv.

တီကုလူတု schrikbarende epidemie, *erger dan* မာတီဝီ (verg. အညွှတ်ညွှတ် သိသာတု အနွှ်)။
 တီကုလူတု KN. klopper van gevlochten rottan, om matrassen, kussens, enz. uit te kloppen; uitkloprietje, J. (Vrg. အံ့ကုလူတု) — အံ့တီကုလူတု uitkloppen; *met iets plats, bv. de vlakke hand*, kloppen (verg. တီကုလူတု); vergulden, van wajangpoppen. W. P. 426. — အံ့တီကုလူတု mv. အံ့တီကုလူတု မာမာ အံ့ကုလူတု boomwol uitkloppen (verg. အံ့ကုလူတု)။ — အံ့တီကုလူတု မာမာ မာမာ မာမာ iets gebruiken om met het platte gedeelte te slaan, iets laten kloppen. — တီကုလူတု မာမာ မာမာ မာမာ wat te kloppen of uit te kloppen is, bv. klopwol. J.

တီကုလူတု zva. တီကုလူတု
 တီကုလူတု KN.; အံ့တီကုလူတု in overvloed zijn, bij de vleet, algemeen; geen onderscheid maken; over één kam scheren; iemand behandelen als een gewoon, gering mensch (verg. တီကုလူတု)။ အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု mangga's zijn nu in overvloed. အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု မာမာ မာမာ မာမာ မာမာ men draagt nu algemeen gedrukte (niet gebatikte) kledijes. အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု in mijn mond heeft al wat ik eet geen onderscheid van smaak. အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု ik wil niet gelijk gesteld worden met Jan en alleman.

တီကုလူတု KN. schitterende glans, geflikker (verg. အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု)။ တီကုလူတု တီကုလူတု flikkeren, flonkeren, bv. van een ster. — တီကုလူတု အံ့ကုလူတု schitteren, flikkeren. — တီကုလူတု အံ့ကုလူတု schittering, flikkering. အံ့ကုလူတု တီကုလူတု een oogeblik; oogeblikkelijk. — အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု တီကုလူတု of အံ့ကုလူတု တီကုလူတု aan alle kanten een schitterenden glans verspreiden, overal schitteren, flikkeren.

တီကုလူတု I. KN. zva. တီကုလူတု tusschenwoerspel voor 't geluid van neêrplassend water, en van 't springen in 't water: klets! plats! plomp! J. (Vrg. အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု) — တီကုလူတု ကုလူတု ကုလူတု kletsen, neêrkletsen, plassen, van een groote hoeveelheid water, J.; in 't water plompen; zva. တီကုလူတု W. P. 399. — အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု hals over kop in 't water springen; plotseling opvliegen, aan of neêr komen vliegen, van een menigte vogels. J. — အံ့ကုလူတု တီကုလူတု မာမာ in 't water werpen. — 2. အံ့ကုလူတု တီကုလူတု tegelijk met suiker koken, van koffij. — တီကုလူတု တီကုလူတု tegelijk met suiker gekookt, van koffij.

တီကုလူတု volgens somm. zva. တီကုလူတု een

klanknabootsend woord voor een slag of klap; volgens and. zva. အံ့ကုလူတု achterover vallen, W. P. 438.

တီကုလူတု KN. fleschje, flacon, voor welriekende olie. G.

တီကုလူတု KN.; အံ့တီကုလူတု op iets vlaks slaan of kloppen met een stok of met de hand, bv. om er vuil uit of af te kloppen (verg. တီကုလူတု)။ — အံ့တီကုလူတု mv. — အံ့တီကုလူတု မာမာ မာမာ မာမာ met iets slaan of kloppen, als boven.

တီကုလူတု KN. alles door elkander. G. — အံ့တီကုလူတု တီကုလူတု zva. အံ့တီကုလူတု တီကုလူတု ergens tegen aanklotsen, van de golven der zee; ook met zijn velen dooreen viassen, met soesoegs, J.; alles door elkander, groot en klein, groen en rijp, oud en jong, goed en slecht, nemen, aannemen; allen of alles als van één soort beschouwen (verg. တီကုလူတု တီကုလူတု)။ အံ့ကုလူတု တီကုလူတု tegen iets raken, stooten, grenzen. — တီကုလူတု တီကုလူတု rotsachtige zeeoever, waar de golven zich op breken. J.

တီကုလူတု KN. aan elkander gevoegde planken tot beschot of wand van een huis. တီကုလူတု တီကုလူတု အံ့ကုလူတု အံ့ကုလူတု de wand is van geschaafde planken (verg. တီကုလူတု)။ တီကုလူတု တီကုလူတု တီကုလူတု တီကုလူတု တီကုလူတု de muren zijn met planken beschoten. — အံ့ကုလူတု တီကုလူတု iets, bv. een huis, kamer, omheining, van planken, met een planken beschot, maken.

တီကုလူတု I. KN. dicht bijeen; de mazelen (verg. အံ့ကုလူတု)။ ook een soort van grof vlechtwerk van bamboe of dergelijke. J. — 2. တီကုလူတု တီကုလူတု rood geverwd met de koedoe (verg. တီကုလူတု)။ — အံ့ကုလူတု တီကုလူတု in menigte dicht bijeen zijn, in een digten drom, namelijk van verre te zien; ook gabag of tot gabag vlechten. J.

တီကုလူတု KN. ledig, van korenaren; onvruchtbaar, van een vrouw; kinderloos (verg. တီကုလူတု)။

တီကုလူတု I. K., zie တီကုလူတု — 2. KW. zamentellen, vereenigen. G. — 3. KN. snel loopen. — တီကုလူတု တီကုလူတု velen, die snel loopen, zich haasten. G.

တီကုလူတု KN. de smalle plank, waarop het garen voor de schering op het weefgetouw gewonden is. J. — အံ့ကုလူတု တီကုလူတု hard wrijven, schuren, als de handen, het lichaam enz., J.; door wrijving glanzig maken, polijsten: အံ့ကုလူတု တီကုလူတု တီကုလူတု တီကုလူတု

behoort; in het dagelijksch leven ook veel gebruikt voor ἡσῶν en in het algemeen voor muziek, al is er geen bekken bij, *bv.* ἡσῶν. Hollandsche muziek, d. i. muziek met Europeische instrumenten. J. ἡσῶν. — ἡσῶν gamèlan-dragers. — ἡσῶν op een gong slaan, iets met de gong of met een geluid dat de gong nabootst, accompagneren. — ἡσῶν KN. naam van de pândapâ op de Aloenaloen te Soerakarta tegenover de moskee, waar op Zaterdag middag de gamèlan geslagen wordt.

ἡσῶ KW. verblijfplaats, logies, *zva.* ἡσῶν. G.

ἡσῶ KW. herinnering, aandenken, *zva.* ἡσῶν. G.

ἡσῶ KN. mengsel van koper en tin, daar de gongs van gemaakt worden (*verg.* ἡσῶ); ook K. van ἡσῶ en KI. van ἡσῶ (*Skr.* kâmsa, klokkemetaal, P. K.). ἡσῶ scherpe en slepende hoest, vaak tot bloedopgeven toe, strottehoofdsontsteking (laryngitis), *tengevolge van ingekregen stof of vijsel van klokkemetaal.* J. — ἡσῶ iemand met vijsel van klokkemetaal vergiftigen; *kruidrijzen* in kokosmelk tot saus braden (*verg.* ἡσῶ ἡσῶ ἡσῶ). — ἡσῶ zie boven.

ἡσῶ KN. vlug, *bv.* in het werk, lezen of leeren (*verg.* ἡσῶ); vlot van de hand gaan, van koopwaren (*zva.* ἡσῶ); spoedige vorderingen maken, carrière maken, het tegenovergestelde van ἡσῶν ἡσῶν en ἡσῶν

ἡσῶ KN. een soort van groote krekkel, die zich in den grond ophoudt, en door de Javanen gegeten wordt (in een Wangsallan omschreven door ἡσῶν aard-djangkrik; in een andere door ἡσῶν groote djangkrik met slepend geluid, C. S.; *verg.* ἡσῶν); ook een werktuig tot ondergraving. ἡσῶν spr. — ἡσῶ als een krekkel een gat in den grond maken, iets ondergraven, *bv.* een pagèr of muur, om te stelen (*verg.* ἡσῶν ἡσῶν).

ἡσῶ KN.; ἡσῶν glad maken, polijsten, G.; effen maken, goed en fijn bewerken, van den grond bij het spitten, eggen, enz.; iets terdege roeren en wrijven of kloppen, om het goed fijn en gelijk te maken, *bijv.* beslag voor koek, rëmpah, aardewerk enz.;

fig. zich met de borst ergens op toeleggen, J.; door wrijving gelijk maken, over het een of ander lichaamsdeel strijken, *bv.* bij kramp in de buik (*verg.* ἡσῶν); zich schrammen, bezeeren, G.; van een vlieger, met den kop nederduiken. J.

ἡσῶ KN. afgeweken, verschoven; van plaats of voornemen veranderen, G. ἡσῶν wijken, *bv.* om plaats te maken, B. J. XVI, 6, 1; wijken, deinzen, voor den vijand, B. J. XX, 19, 5; XXXVIII, 8, 1; van iemands zijde, *ib.* LVIII, 2, 6; ook ontkomen, B. J. XLVII, 16, 5; *fig.* voor gevaar, beproeving enz. bezwijken, *ib.* LXI, 16, 5; afwijken van de trouw, plicht, enz., *ib.* XXXVI, 10, 7; XLIX, 14, 1, C. S.; verschuiven; ontkennen (van een voornemen afzien, G.). — ἡσῶν afgeweken. ἡσῶν verdoold van zin, verbijsterd (*verg.* ἡσῶν). — ἡσῶν ontwijken. — ἡσῶν iets doen afwijken, verschuiven, verzetten.

ἡσῶ ἡσῶν enz., zie bij ἡσῶ ἡσῶν ook KD. van ἡσῶ zie aldaar.

ἡσῶ KN. aanstoetelijk, bits, brutaal; aanstoetelijkheid; verkeerd, fout, onregelmatig, J. ἡσῶν zie bij ἡσῶν — ἡσῶν iemand bits, brutaal, aanspreken, antwoorden.

ἡσῶ KN. ongelijk, vóór de andere uitstekend, van een land.

ἡσῶ KN. droog, van iets waar water op gestaan heeft of in geweest is, of wat door waterdeelen vochtig was, *bv.* grond, zand, een rivier, een pot, suiker, enz. *Vrg.* ἡσῶν ἡσῶν (in ἡσῶ de beste uit velen uitkiezen, J. — ἡσῶν mv., *bv.* bij 't rooijen of plukken v. vruchten, J.) — ἡσῶν tol; met een tol spelen (*verg.* ἡσῶν ἡσῶν).

ἡσῶ KW. *zva.* ἡσῶ (*verg.* ἡσῶ 1); ook naam van de rivier de Gangges (*Skr.* Gangga). ἡσῶ ἡσῶ de zoon van Gangga, d. i. Bhîsma, B. J. N, Krit. IV, 9, 5, C. S.

ἡσῶ of ἡσῶν KN. storen, kwellen, ergens aan raken, morrelen, *bv.* waar men niet aan mag komen. ἡσῶ ἡσῶ gedurig storen, hinderlijk zijn; op de een of andere wijze lastig vallen. — ἡσῶ ἡσῶ gekweld worden, voornamelijk door een booze geest, gezegd van een zieke, die aan ijzende koorts lijdt.

ἄνθρωπος KN. 1. iemand in het aangezicht zien, G. — 2. vlug, ferm, kras, een gezond voorkomen hebben (vrg. ἄνθρωπος), voornamelijk van iemand, die oud is of ziek geweest is, en er nog of weer flink uitziet, werkt, loopt, enz.

ἄνθρωπος KN. onzeker, wankelen of weifelen, in zijn gevoelen of besluit (vrg. ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος 2.

ἄνθρωπος naam van een soort van kroos of watergras, J.; in een Wangsallan omschreven door πύργου πύργου ἀνθρώπων C. S. (vrg. ἄνθρωπος 2).

ἄνθρωπος KN. mondtromp, een kinderspeeltuig (vrg. ἄνθρωπος), G.

ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος II.

ἄνθρωπος KN. 1. afwijken, van elkander gaan, scheiden (vrg. ἄνθρωπος ἀνθρώπων ἀνθρώπων); wankelen, waggelen, als een beschonkene, J. (vrg. ἄνθρωπος). ἄνθρωπος ἀνθρώπων ἀνθρώπων afwijken van zijn trouw. — 2. een soort van gestreept of geruit Oost-Indisch lijn-waad (geen Javaansch fabrikaat).

ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος I.

ἄνθρωπος soort van krekels, W. P. 469.

ἄνθρωπος KN. uit elkander wijken, als bv. door uitwijking eene opening in een voeg komt; kleine opening, als van een deur, die op een kier staat (vrg. ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος

ἄνθρωπος of ἄνθρωπος zie bij ἄνθρωπος

ἄνθρωπος

ἄνθρωπος I. verk. van ἄνθρωπος G.

II. KW. zva. ἄνθρωπος helder, klaar; ruim, helder uitzigt. (Skr. bhad, schijn, licht, glans; vrg. ἄνθρωπος I.) — ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος zie boven.

ἄνθρωπος KW. = ἀνθρώπου. oudste, ouderling, G.; ook ἀνθρώπου of ἀνθρώπου zva. ἀνθρώπου enz.: moeder, inz. gezegd tot een bejaarde vrouw, J.

ἄνθρωπος KW. = ἄνθρωπος verwonderd, verwondering, G.; ook = ἀνθρώπου ἄνθρωπος, inz. in toespraak (vgl. ἀνθρώπου).

ἄνθρωπος of ἀνθρώπου I. naam v. d. Arab. letter پ en van het zesde jaar v. d. Windoe.

II. = ἀνθρώπου in ἄνθρωπος zie ἀνθρώπου

ἄνθρωπος tuschenwerpsel, zva. ἄνθρωπος (vrg. ἀνθρώπου ἄνθρωπος ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος = ἄνθρωπος II.

ἄνθρωπος I. zie ἀνθρώπου van eene hoegrootheid: onbepaald, onberekenbaar, B. J. XLIII, 14, 3: ἀνθρώπου ἀνθρώπου zva. oneindigmaal. C. S. — ἀνθρώπου ἄνθρωπος = ἀνθρώπου ἄνθρωπος ook van iets niet willen weten of hooren, niet aannemen, J. — ἀνθρώπου zie bij ἀνθρώπου [Of deze laatste vorm de beste is, staat nog te bezien. Vgl. ἄνθρωπος niet willeu, met Mal. mahoe, willen; en Batav. Mal. tahoe! ook tahoe si of stahoe! (voor tahoe siapa? siapa tahoe?) ik weet het niet! Wellicht dus ook ἀνθρώπου (mboeh) eig. verkorting van ἀνθρώπου voor ἀνθρώπου C. S.]

II. = ἀνθρώπου volgens J. wegens ouderdom vrijgesteld van heerediensten. — ἀνθρώπου ἄνθρωπος iets aan iemand opdragen (waarsch. hetz. als onder I. P. C. S.).

ἄνθρωπος 1. KW. zva. ἀνθρώπου 2. zva. ἄνθρωπος bv. in ἄνθρωπος ἄνθρωπος om alles, om zooveel als er is, bij dobbelen. — 3. Vóór getallen der eenheid tot en met negen beteekent het in sommige districten dertig; als ἄνθρωπος N., ἄνθρωπος ἄνθρωπος K., één en dertig. ἄνθρωπος ἄνθρωπος N., ἄνθρωπος ἄνθρωπος K., twee en dertig, enz.

ἄνθρωπος KW. zva. ἀνθρώπου

ἄνθρωπος KN. arm, inz. bovenarm (vgl. ἄνθρωπος); stijlen van een deur, G. (of liever de twee armen of helften van den boog boven een poort, B. J. II, 10, 5, C. S.); brastouw, waarmede de ra van een vaartuig door den roerganger bestuurd wordt, J.; als vlaktemaat: een bouw (bahoe), zva. ἄνθρωπος zie ald.; ook fig. = ἄνθρωπος iemands steun, hulp, regterhand (poët. = ἄνθρωπος); zoo van twee personen, B. J. XXV, 7, 2: ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος de regter- en linkerarm van hun partij; ἄνθρωπος ἄνθρωπος trawanten en magen, B. J. L, Krit. XXXVII, 7—13. (Skr. badoe of wadoe, arm.) — ἄνθρωπος ἄνθρωπος KN. bescherming, bewaking. ἀνθρώπου ἄνθρωπος beschermen, bewaken. — ἀνθρώπου ἄνθρωπος werk van armen en beenen, d. i. heerediensten. ἄνθρωπος enkel met zijn armen, d. i. zonder kar, buffel of buitengewoon gereedschap, op het werk komen, inz. in heeredienst. J. — ἄνθρωπος ἀνθρώπου zie bij ἀνθρώπου ἄνθρωπος vkt. ἀνθρώπου

արանայնիկ *okl.* բարձրագույնը *zie bij արանայ*
— արանայնիկ boog van een poort, B. J.
V, 10, 9. — արանայնիկ ra van het zeil op
een vaartuig, J. — արանայնիկ *zie beneden.*

արանայն (ook արանայն) N., դարձնող արանայնիկ of
արանայնիկ K., արանայնիկ Md., դարձնող
kw., als bijwoord, achter het gezegde, in den zin
van maar, slechts, *bv.* դարձնող արանայնիկ արանայնիկ
դարձնայն blijf jij maar hier! *dikwijls met voorafgaand*
էջ օտէջ enz., voor alleen maar; in 't alg. zonder
omslag, beperking, toevoeging, afwisseling, enz.;
vandaar zva. eenvoudig, geheel; steeds; van zelf: *veelal*
echter met zoo weinig nadruk, dat het best onver-
taald blijft, C. S.; *soms zva.* ons dan maar: արանայնիկ
արանայնիկ արանայնիկ արանայնիկ արանայնիկ
արանայնիկ J. արանայնիկ արանայնիկ niet zoo een-
voudig maar, er steekt wat achter. — արանայնիկ
դարձնայն iets voor niets of weinig beteekeneud houden
of uitmaken, er weinig om geven, zich weinig aan
storen; een bevel, raad enz. onuitgevoerd laten, in
den wind slaan. — արանայնիկ արանայնիկ KN. om niet,
zonder betaling. J. — արանայնիկ արանայնիկ voor niet
of om niet gegeven of gedaan.

դարձնայն verk. van արանայնիկ *bv.* արանայնիկ
արանայնիկ = արանայնիկ en արանայնիկ G.
արանայնիկ *zie արանայնիկ*

արանայնիկ (en արանայնիկ G.) kw. *zva.* արանայնիկ Ty. S. drie
(Skr. *wahni*, vuur, P. K.) արանայնիկ արանայնիկ
արանայնիկ արանայնիկ *spr.*

արանայնիկ KN. het oogvlies, G.
արանայնիկ *zie արանայնիկ*
արանայնիկ KN.; արանայնիկ buit maken, gevankelijk
wegvoeren, plunderen (*zva.* արանայնիկ *vgl.* արանայնիկ
արանայնիկ). — արանայնիկ արանայնիկ plunderen, rooven. —
արանայնիկ of արանայնիկ *mv.*; berooven, uit-
plunderen; een land afloopen. — արանայնիկ արանայնիկ
buit, het geroofde.

արանայնիկ KN. bedreven, bekwaam, kundig. արանայնիկ
արանայնիկ արանայնիկ արանայնիկ *spr.* — արանայնիկ
արանայնիկ kw. *zva.* արանայնիկ արանայնիկ en արանայնիկ
արանայնիկ արանայնիկ արանայնիկ *spr.*
— արանայնիկ արանայնիկ bedrevenheid, bekwaamheid, *bv.*
in het zwemmen.

արանայնիկ *zie արանայնիկ*
արանայնիկ *zva.* արանայնիկ

արանայնիկ *zie արանայնիկ*
արանայնիկ KN. kamp, kamp zijn, niet winnen en niet
verliezen.

արանայնիկ Ar. *ML.* بخل, muilezel: *zrg.* արանայնիկ
արանայնիկ of արանայնիկ kw. ongeluk, tegenspoed, G.
(*Vgl.* արանայնիկ I.)

արանայնիկ *zie արանայնիկ III.*

արանայնիկ KN. I. baktand, kies; ook արանայնիկ
2. soort van riviermossel. — արանայնիկ in elk-
ander sluitende inkepingen in *kastemakerswerk,*
zwaluwstaart, J.

արանայնիկ KN. gehuil van een hond; soort van boschdui-
vel in de gedaante van een beest; ook gebruikt voor
beer (*zrg.* արանայնիկ). — արանայնիկ huilen als een
hond.

արանայնիկ = արանայնիկ in արանայնիկ een ẽmban die
in ja geweest is, zoogmoeder, baboe.

արանայնիկ I. *gew.* արանայնիկ KN. dauw, mist (*Sd.* արանայնիկ
արանայնիկ *ML.* امين; *zrg.* արանայնիկ արանայնիկ արանայնիկ
արանայնիկ արանայնիկ արանայնիկ). արանայնիկ
een dauw of mist, die het gewas doet verschrompelen,
honigdauw, J. արանայնիկ արանայնիկ արանայնիկ (of արանայնիկ
արանայնիկ) արանայնիկ 's morgens dauw, 's avonds
regen: *verbloemde spreekwijs om een meisje ten*
huwelijk te vragen, met zinspeling op de vrucht-
baarheid; vandaar արանայնիկ արանայնիկ een vrouw ten
huwelijk vragen. — արանայնիկ bedauwd. արանայնիկ
արանայնիկ *spr.* — արանայնիկ laten bedauwen, in de dauw zetten of leggen. J.

II. of արանայնիկ kw. = արանայնիկ Winter.
— արանայնիկ *zie bij արանայնիկ*

դարձնայնիկ = արանայնիկ in արանայնիկ *zie bij արանայնիկ*

դարձնայնիկ *zva.* դարձնայնիկ W. P. 432.

արանայնիկ kw. I. *zva.* արանայնիկ bosch; wildernis; woest,
onbebouwd, G. արանայնիկ en արանայնիկ een zeer
groot bosch? W. P. 449.

II. sterrenhemel, G.

III. արանայնիկ of արանայնիկ aandringen, dringend
verzoeken, bidden, smeeken. — արանայնիկ *mv.*;
iemand iets dringend verzoeken.

IV. *zva.* արանայնիկ pijl, wapen, geweer, G. (*Skr.*
bdna, pijl.)

արանայնիկ of արանայնիկ Ar. بنو of (in verbogen naamval)
بنو, kinderen, zonen, *mv.* van ابن, *zoon.* արանայնիկ

בְּנֵי אִשְׂרָאֵל *Dr. בני אִסְרָאֵל*, de kinderen Israëls; ook voor het land van Israël.

אָהוּ I. of אָהוּ K. geluid, stem (*Skr. bāni of wāni*).

II. zie אָהוּ

אָהוּ זie אָהוּ I.

אָהוּ K. watervloed, overstroming; overstroomen, van water; overstroomd zijn, van land (*org. אָהוּ*). אָהוּ אָהוּ אָהוּ *spr.* — אָהוּ אָהוּ overstromd zijn.

אָהוּ אָהוּ אָהוּ זie ald.

אָהוּ K. *W. Ml.* vrouw, echtgenoot; ook אָהוּ אָהוּ G. אָהוּ אָהוּ אָהוּ, ander, anders, verschillend.

(*Vrg. אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ*)

אָהוּ *zva.* אָהוּ I en IV. G.

אָהוּ אָהוּ אָהוּ זie bij אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ *spr.*

אָהוּ *zva.* אָהוּ אָהוּ זie bij אָהוּ

אָהוּ אָהוּ *Mal.?* *okl.* אָהוּ אָהוּ אָהוּ opredereu, in orde schikken, of aan een kant doen, opruimen, wegzetten; אָהוּ אָהוּ *id. of mv.* (*org. Homan, i. v. bēna, bēnaïm, en Djoeroe-basa Batawi, i. v. bebena*). C. S.

אָהוּ *W. Ml.*; אָהוּ אָהוּ dooden

אָהוּ אָהוּ זie אָהוּ

אָהוּ אָהוּ *poët. zva.* אָהוּ אָהוּ

אָהוּ אָהוּ זie אָהוּ

אָהוּ אָהוּ K. afgesneden padi op 't veld te droogen leggen en daarna op hoopen zetten, *zoo als vaak plaats heeft op velden ver van de woonplaats verwijderd, J.*

אָהוּ K. *W. Ml.* zien, G.

אָהוּ אָהוּ זie אָהוּ

אָהוּ K. open, ruim, van een plaats. אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ in de vrije lucht.

אָהוּ N., אָהוּ אָהוּ K. regt, regtop, verticaal; regt toe regt aan; (אָהוּ אָהוּ אָהוּ K.) waar, juist, wezenlijk, eigenlijk gezegd; te regt; gelijk hebben; regtvaardig, billijk, behoorlijk. אָהוּ אָהוּ regtop staan. אָהוּ אָהוּ regtop klimmen. אָהוּ אָהוּ vlak zuid. אָהוּ אָהוּ אָהוּ de regte, ware weg. אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ zijn broeder in eigenlijken zin (*niet aangenomen of bij wijze van spreken*). אָהוּ אָהוּ uw broeder heeft gelijk. אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ als ge spreekt, gebruikt

ge uw eigen regt, *d. i.* wilt ge volstrekt gelijk hebben. אָהוּ אָהוּ אָהוּ ongelijk hebben. אָהוּ אָהוּ אָהוּ eigenlijk, regtens, billijkerwijs, behooren: אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ hij behoorde 't al te hebben. — אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ naar waarheid, naar behooren, *enz.* אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ 'tis niet naar behooren (B. J. XLIX, 22, 3). — אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ regt maken; op iets regt toe, regt aan loopen. אָהוּ אָהוּ אָהוּ *passief*; ook juist of toevallig treffen; regtens verplicht of gehouden zijn; gerechtigd zijn. — אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ juist op iets treffen; juist; beregten, vounissen. אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ juist afwezig zijn. אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ het trof op zekeren dag; op zekeren dag. אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ juist ter sneede, van pas, juist getroffen; regt, waarheid. אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ onjuist, verkeerd, ongegrond. — אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ regt maken, te regt maken, in orde brengen; verbeteren; regt naar iets rigten, zenden, *enz.*; voor waar of billijk houden of verklaren; in 't gelijk stellen. — אָהוּ אָהוּ אָהוּ *gew.* אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ het regt; gerechtigheid, billijkheid; ge-regt, regtbank; regterlijke uitspraak.

אָהוּ K. zwak gezigt, zwakke oogen, G.; — hinderlijk voor het gezigt, *van een sterk verlicht voorwerp.*

אָהוּ אָהוּ K. knoop van een kleed. אָהוּ אָהוּ אָהוּ beenen knoop. אָהוּ אָהוּ אָהוּ gouden knoop. — אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ een kleed van knoopen voorzien; toeknoopen, J. — אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ knoopen aanzetten; toeknoopen. — אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ met knoopen (*bv. אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ broek die men toeknoopt, in tegenstelling van een met een schuifband*); ook zeker gras met knoopachtige zaadballetjes, knoopgras? = אָהוּ אָהוּ אָהוּ? J.

אָהוּ אָהוּ K. *zva.* אָהוּ אָהוּ G.

אָהוּ אָהוּ זie אָהוּ

אָהוּ אָהוּ K. misselijk; radeloos, zich niet weten te helpen, geen uitkomstzien. (*Vrg. אָהוּ אָהוּ אָהוּ אָהוּ*) אָהוּ אָהוּ אָהוּ *Port. boneca*, pop, marionet; beeld, standbeeld.

אָהוּ אָהוּ *Holl. kabinet*, geld- of kleerkast.

אָהוּ אָהוּ *W. Ml.* dier, beest. אָהוּ אָהוּ

אָהוּ אָהוּ אָהוּ *soort van boozen geest of monster, waar men de kinderen mee bedreigt, volgens sommigen in*

de gedaante van een slang met menschenhoofd, J.; ook de monsterachtige hoofden in Hindoesche gebouwen worden zoo genoemd, C. S. (Skr. w a n a s p a t i, heer des wouds, d. i. boom; ook een naam van den god Agni). ἀνέστησε τὸ κεφάλαιον op zijn hoofd staan, gelijk de boetâ Banaspati volgens 't bijgeloof der Javanen doet, W. P. 447.

ἀνέστησε KW. zva. ἀνάστησε

ἀνέστησε zie ἀνέστησε

ἀνέστησε eig. v. d. gemalin v. Vorst Soejodânâ, dochter van Saljâ, Vorst van Mondârâkâ. (Skr. B h â n u m a t i, vrouwnaam, P. K.; zoo KW. κτῆσεσθαι B. J. Krit. V, 9—10, C. S.)

ἀνέστησε KN. verlegen, radeloos (vrg. ἀνέστησε).

ἀνέστησε KN.; ἀνέστησε in gloeiende asch gaar maken. — ἀνέστησε het zoo bereide.

ἀνέστησε KW. zva. ἀνέστησε ἀνέστησε zva. ἀνέστησε G. (Skr. b h i n n a, gebroken; vrg. Mal. b a h i n a of b i n a, geweldig, enz. C. S.)

ἀνέστησε zie ἀνέστησε (vrg. ἀνέστησε 1) ook (in nabootsing van 't Holl.?) KN. draad, fijne streep in lijst- of schilderwerk, J.

ἀνέστησε zie ἀνέστησε 2. ἀνέστησε ἀνέστησε spr.

ἀνέστησε KN. soort v. ketels (kleiner dan ἀνέστησε), die tot de gamêlan behooren.

ἀνέστησε? Waarschijnlijk aldus te lezen bij J. i. pl. v. ἀνέστησε (tusschen ἀνέστησε en ἀνέστησε) KN. een plant, waarvan de bladen als groente en medicijn dienen.

ἀνέστησε = ἀνέστησε zie ἀνέστησε

ἀνέστησε KW. Ml. zva. ἀνέστησε

ἀνέστησε KN. zva. ἀνέστησε poët. zva. ἀνέστησε (Vrg. ἀνέστησε) — ἀνέστησε zva. ἀνέστησε ἀνέστησε in stukken of deelen verdeelen, doorbreken, doorsnijden, doorhakken, klieven, J.

ἀνέστησε of ἀνέστησε KW. = ἀνέστησε ἡσυχία moeite, moeilijkheid, onheil, ramp; beproeving, verzoeking, verleiding (vrg. ἀνέστησε ἀνέστησε ἀνέστησε Skr. w a n t j a n a, teleurstelling, ongeval P. K.). ἀνέστησε ἡσυχία onheil stichten, ἀνέστησε door een ramp getroffen.

ἀνέστησε zie ἀνέστησε

ἀνέστησε I. KW. zva. ἀνέστησε ondiep.

II. KN. goed, ruim vloeijen, van vochten uit het

menschelijk ligchaam, bu. zog, bloed, water, J.

III. KN. een boom, die brandhout levert, J.

ἀνέστησε 1. KW. zva. ἀνέστησε bevallig, fraai, prachtig, sierlijk gekleed. ἀνέστησε KN. zich betaamelijk gedragen. — 2. KN. een rivierisch, volgens sommigen een groote ἀνέστησε

ἀνέστησε KN. bloeden, van een wond.

ἀνέστησε of ἀνέστησε KN. een zwakke maag of zwakke ingewanden hebben, bij de minste font in de diët ongesteld worden; van plantsoen: teeder, geen tegenspoed kunnen velen, niet voordeelig staan, J.

ἀνέστησε 1. eigennaam van Pandji's knecht in de Wajang Gêdog, en van een berg op Java. — 2. KN.; ἀνέστησε met zijn velen nemen en met levendigheid onder elkander verdeelen, grabbelen, J. — ἀνέστησε een of meerderen laten grabbelen: voor een kind de b a n t j a k k a n geven. — ἀνέστησε te grabbelen of te deelen geven; tot bantjakkan doen dienen. — ἀνέστησε grabbelpartij; vrolijke deelpartij, J.; offermaal, bestaande in gekookte rijst en toeberede groenten, die bij gelegenheid van de offerande voor een kind, als het vijf dagen, 25 dagen, 7 maanden of een jaar oud is, in een zeef of mand gedaan en aan de kinderen gegeven worden; na die genuttigd te hebben, zingt een van hen kinderliedjes (ἀνέστησε), waarvan het refrein in koor herhaald wordt.

ἀνέστησε KN. kleine schrijfflessenaar (zonder pooten); voetstuk, voetbankje, kleine stelling, enz., J. (Vrg. ἀνέστησε ἀνέστησε ἀνέστησε) ἡνέστησε een lichtbruine, vergiftige boomkikvorsch, van middelmatige grootte, die lange achterpooten heeft en geweldig springen kan, J.

ἀνέστησε KN. 1. zonnewijzer, die, door de lengte der schaduw van een stijl, uren en jaargetijden aanwijst. — 2. een kikvorsch, wiens geluid gezegd wordt droog weêr te voorspellen, J. — 3. ἀνέστησε plagen, sarren, nit de gemeenschap sluiten, verraderlijk overvallen, zoo als kinderen soms een uit een vreemde buurt doen. (Vrg. ἀνέστησε ἡνέστησε)

ἀνέστησε Holl. b o o n t j e s, inz. sla- of sperzieboontjes, J.

ἀνέστησε KN. grappig, koddig, schalksch, plaag-

ziek. — ἄνθη ἄνθη, grappen maken; elkander foppen, plagen. (Vrg. ἄνθη ἄνθη)

ἰνὴν ἄνθη KN. een soort van gras (vrg. ἰνὴν ἄνθη), J. ἰνὴν ἄνθη KN. een visch.

ἄνθη KN. twee of meer tegelijk vangen, koopen, krijgen, doen, enz.: vza. twee vliegen in één klap slaan. ἄνθη ἄνθη, drie te gelijk. ἄνθη ἄνθη, dubbele gang of dubbele moeite doen, voor wat in eens kon geschieden? B. J. XLVII, 20, 6: ἄνθη ἄνθη nam. laat mij hier sterven, en niet eerst op het slagveld? (waarvoor echter andere handschriften hebben ἄνθη ἄνθη) C. S. — ἄνθη ἄνθη ἄνθη een soort van strik. — ἄνθη ἄνθη met een ἄνθη ἄνθη vangen; een beest met een strik om de pooten omver trekken, bv. voor het slagten (vrg. ἄνθη ἄνθη). ἄνθη ἄνθη met de voeten of een voet in een touw of dergelijke verstrikt raken, zoodat men valt, J.

ἄνθη KN. van het lichaam van een paard of derg. dier, glad en rond, goed in 't vleesch (vrg. ἄνθη ἄνθη). — ἄνθη ἄνθη ἄνθη goed in 't vleesch bren-gen, vet maken.

ἄνθη KN.; ἄνθη ἄνθη op een afstand wegwerpen. ἄνθη ἄνθη ἄνθη omhoog gevoerd en weggeworpen, bv. door een schot, B. J. XXV, 1, 1; XXVI, 6, 7. ἄνθη ἄνθη ἄνθη iets met een pijl of iets dergelijks wegachieten, B. J. XXVII, 28, 2, 30, 2; XXXI, 18, 4.

ἄνθη KN. scheef, niet gelijk, in verschillende rigting, uiteenlopend (vrg. ἄνθη ἄνθη). ἄνθη ἄνθη (of ἄνθη ἄνθη ἄνθη) ἄνθη of ἄνθη ἄνθη van meening verschillen. ἄνθη ἄνθη ἄνθη (zie bij ἄνθη ἄνθη) in verschillende richtingen, achtereenvolgens naar verschillende plaatsen gaan? of fig. vza. dubbele moeite doen? van hier waarschijnlijk G. voor de tweede keer, herhalen, verdubbelen? C. S. ἄνθη ἄνθη ἄνθη spr. niet met elkander overweg kunnen. ἄνθη ἄνθη ἄνθη onderling oneens; uiteenloopen, bv. van een span trekdieren, die niet in dezelfde rigting trekken, J.

ἄνθη ἄνθη = ἄνθη ἄνθη — ἄνθη ἄνθη ἄνθη ook: achter op een rijtuig meërijden, echter niet v. d. bedienen gezegd; fig. aandeel hebben in een zaak zonder gelden in te brengen, J. — ἄνθη ἄνθη ἄνθη achter op een paard of rijtuig laten meërijden; fig. iemand zonder geldelijke bijdrage aandeel geven in een zaak.

ἄνθη of ἄνθη ἄνθη KW. vza. ἄνθη toorn, gramschap; toornig zijn; ongenade, straf. ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη goddelijke toorn of ongenade. — ἄνθη ἄνθη ἄνθη iemand zijn toorn doen gevoelen, bekijken, bestraffen.

ἄνθη KW. vza. ἄνθη en ἄνθη ἄνθη ἄνθη voor ἄνθη ἄνθη spr. — ἄνθη ἄνθη zie boven.

ἄνθη I. soort van strijdnods (vkl. ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη ἄνθη Skr. b h i n d i p ā l a, soort van werptuig, PK.). — ἄνθη ἄνθη met een bindi slaan. —

II. of ἄνθη KN. rijtuig met twee wielen, sjees, bendi (Tamil wendi, hetz. PK.). — ἄνθη ἄνθη ἄνθη een paard vóór de bendi gebruiken, J.

ἄνθη I. of ἄνθη KW. 1. lijf, lichaam. 2. worstelstrijd (? de laatste beteekenis schijnt ontstaan uit misvatting van eenige samengestelde spreekwijzen, C. S.; Skr. bandha, lichaam; Perz. بند id.). ἄνθη ἄνθη te lijf vallen, B. S. 271: ἄνθη ἄνθη ἄνθη lijf tegen lijf. ἄνθη ἄνθη of ἄνθη ἄνθη worstelstrijd. ἄνθη ἄνθη ἄνθη strijd op leven en dood. ἄνθη ἄνθη vza. ἄνθη tegenpartij; het tegen elkander beproeven of opnemen. ἄνθη ἄνθη ἄνθη vza. ἄνθη ἄνθη ἄνθη zich met iemand meten; zich tegen de overheid verzetten, J. — ἄνθη ἄνθη ἄνθη spr.

II. N., ἄνθη K., boei, boeijen; alles waarmed men iemand de handen op den rug bindt; gebonden, gevleugeld, geboeid (Skr. b a n d h a, binding, band). ἄνθη ἄνθη ἄνθη met gebonden handen; fig. met de handen op den rug, bv. ergens bijstaan. — ἄνθη ἄνθη N. ἄνθη K., iemand de handen op den rug binden, vleugelen, boeijen. — ἄνθη ἄνθη of ἄνθη ἄνθη ἄνθη of ἄνθη ἄνθη een gebondene, gevangene, arrestant.

ἄνθη KN. gril, kuur, als van een paard; leelijk aanwensel, bv. gedurig met het hoofd schudden, de onderkaak op en neer bewegen, met handen of voeten schommelen, enz. J. — ἄνθη ἄνθη KW. vza. ἄνθη ἄνθη (ook ongerust, ontsteld? PK.)

ἄνθη KN. koopstad, zeehaven; pachter of chef van een tolkantoor. (Skr. b h ā n d ā r a, schatkamer; b h ā n d ā r i k a, schatmeester, PK.; Perz. بندر zeehaven, koopstad; بندر شاه havenmeester, ambtenaar met tolheffing belast.) Wangsallan: ἄνθη ἄνθη ἄνθη voor Kaligawé (nabij Samarang), C. S. ἄνθη ἄνθη havenmeester. — ἄνθη ἄνθη havenstad; ook

అంకము KN. zich de scheen stooten, G. — అంకము
అంకము *iemand met de scheen een slag tegen de kuit
geven.* — అంకము *wederkeerig, J.*

అంకము of అంకము KN. dicht, verstopt, versperd (వrg. అంకము
అంకము) *అంకము* blinde weg. *అంకము*
en అంకము twee vrouwelijke gebreken, die den
bijslaap verhinderen (Arab. تقا, en قرن). fig. అంకము
అంకము versuft. *అంకము* spr. — *అంకము*
en అంకము dicht maken, toestoppen, verstopp-
pen. *అంకము* naar huis wil-
lende gaan, vond (hij) den weg door gedrang versperd,
Lakon, C. S. — *అంకము* of *అంకము* dicht, enz.
(bv. *అంకము* buis zonder opening van voren,
kiel); *soort van metalen beslag van een krisschee (అంకము)*,
die geheel dicht is, in onderscheiding van
అంకము *tjindé*, waar-
van 't middenstuk (*అంకము*) uitgenomen is; *volgens*
J. Z. 251 tjindé zonder zelfkant (*అంకము*).

అంకము KN. sullig. అంకము een sul, die
zich alles laat welgevallen, J.

అంకము KW. *zva. అంకము (B. J. LVII, 14, 2 en Krit.*
ald. C. S.)

అంకము KN. stelling, twistrede, redetwisten, de waar-
heid zijner stelling betoogen (*Ml. Sd. kraakeel, twist*).
— *అంకము* met elkander redetwisten. (*Vrg.*
అంకము)

అంకము KW. *zva. అంకము* *అంకము* KN. zond-
debok, slachtoffer (వrg. *అంకము* *అంకము*
అంకము *అంకము*); ook naam van een vroeger
vorstendom op Java, thans de residentie Bantam.

అంకము *zie అంకము*

అంకము *zie అంకము*

అంకము *zie అంకము*

అంకము KN. sterke stroom, snelle loop, bv. van water;
driftig, vurig, ijverig. *అంకము* ijverig in
het waken, van iemand die weinig slaapt. *అంకము*
అంకము bij uitstek drif-
tig ging hun dooden van het vleesch, d. i. met vu-
rige drift om den staat van *అంకము* te be-
reiken. *అంకము* een ver door
అంకము gevorderde Goeroe, die reeds met vurige drift
naar de *అంకము* streeft (వrg. *అంకము* *అంకము*).
— Ook fel, sterk, van de hitte der zon, J. — *అంకము*
iets met drift, met veel ijver verrigten. — *అంకము*
te vurig, van een paard.

అంకము? అంకము *zie ald.*

అంకము KW. I. scheur, spleet; gespleten grond (*zva.*
అంకము *అంకము* *అంకము*);
splijten, intr.: *అంకము* B. S. 695; van
troepen: uiteengeworpen, B. J. XXXVII, 17, 6 enz.
అంకము in een Wangsallan voor *అంకము* dus: ge-
scheurde grond, of het scheuren van den grond, C. S.

II. *zva. అంకము* *అంకము* de verhevenheid vóór
den ingang in een Kraton: de Sitinggil.

అంకము KN. 1. *zva. అంకము* — 2. *అంకము* met iets
gooijen, smijten. — *అంకము* naar iets gooijen.

అంకము KN. warm, warmte, van een zonnigen dag
(వrg. *అంకము*); helder, van het schijnen van zon
of maan; hevige strijd, G.; *eigenlijk helder, sterk,*
vrolijk, helder schijnen, van een licht; van den
hemel, onbewolkt; van het gelaat, vrolijk, leven-
dig, J. అంకము KI. van *అంకము* J.

అంకము of అంకము KN. ijzeren toestel om krabben te
vangen, met twee vleugels, die door een veer dicht-
slaan, en in 't midden een rond ijzer, waarop het
lokaas, *అంకము* genaamd. — *అంకము* of *అంకము* op
die wijze krabben vangen.

అంకము KN. onderste punt van de stok eener lans,
zonder het metalen beslag (*అంకము*). — *అంకము*
met die punt steken. — *అంకము* mv. (వrg. *అంకము*
అంకము 2). — *అంకము* elkander met de punten
der piekstokken steken; goede en slechte grond-
soorten door elkander, *wanneer hier en daar tus-*
schen vruchtbaren grond onvruchtbare plekken ge-
vonden worden; eigennaam van een zoon van Patih
Lawé, een hoofd van Toeban.

అంకము KW. *zva. అంకము* en *అంకము* G.

అంకము of అంకము naam van een oepas-boom,
uit welks vruchten, die op mādjà gelijken, een
bedwelvende olie gemaakt wordt. (*Volg. Hassk.*
Cerbera Adallam en lactaria, Hmlt.; Dr. W. Cerbe-
ra manghas, J.)

అంకము KN. trektouw van een sleepnet, J.

అంకము KN.; *అంకము* iemand in den
steek laten, voor 't gelag of bij de pakken laten
zitten; naar 't schijnt ook *zva. అంకము*
అంకము een rondachtige zeevisch, die zich kan
opblazen; soms vergiftig, als ze vergald is; de
harde huid wordt als lantaarn gebruikt.

అంకము KN. hard, vast, niet goed gerezen, van

gebonden jonge rijstplantjes (vrg. ἄνθραξ). ἄνθραξ
ἄνθραξ δύο βόξες ἄνθραξ two bosjes sigaren van
maisbladen (vrg. ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ
ἄνθραξ). — ἄνθραξ ἄνθραξ in bosjes biuden. — ἄνθραξ
ἄνθραξ in bosjes, bij bosjes.

ἄνθραξ KN. kleine bult, puistje of gezwel op de
huid, ten gevolge van een mugge- of microbeet of
iets dergelijks (vrg. ἄνθραξ), of van galachtigen
uitslag, J.

ἄνθραξ KN. bloemen en bladen van verschillende
kleuren aan elkander rijgen; aan een draad gere-
gen takjes bloemen, die bruid en bruidegom op den
trouwdag om de lenden dragen, of die een buffel
om den hals worden gebonden, als hij met een tij-
ger moet vechten (vrg. ἄνθραξ); ook vkl. ἄνθραξ
ἄνθραξ verschillend of afstekend van kleur, ge-
vlekt, bont, J. ἄνθραξ ἄνθραξ in Wangsallan
als omschrijving van ἄνθραξ ἄνθραξ een soort
van gevlamde of gevlekte rotan, C. S. (Zie Suppl.
op ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ in deze uit-
gaaf overgeslagen) ἄνθραξ ἄνθραξ kakelebont (vrg.
ἄνθραξ). — ἄνθραξ ἄνθραξ van een bo ental voorzien.

ἄνθραξ KN. hulsel, waarin iets gewikkeld of gepakt
is, bv. een servet, een zakdoek, stuk papier, enz.
ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ spr.
— ἄνθραξ ἄνθραξ een bundel maken; iets inwikke-
len, omwikkelen, iupakken. — ἄνθραξ ἄνθραξ mv. —
ἄνθραξ ἄνθραξ bundel, pak, rol.

ἄνθραξ zie ἄνθραξ

ἄνθραξ KN. bont, van een kleed; bont sits, bont ka-
toen. Vrg. ἄνθραξ ἄνθραξ

ἄνθραξ of ἄνθραξ KW. zva. ἄνθραξ ἄνθραξ (Skr.
bhoṣṭala, de aarde, de oppervlakte der aarde) —
ook zva. ἄνθραξ ἄνθραξ en benaming van een
fatsoen van krissen.

ἄνθραξ KN. van pijn of benaauwdheid rond-
lopen of zich heen en weer werpen, niet weten,
waar men het zoeken zal, J.

ἄνθραξ KN. in verlegenheid, bekommerd, geen
raad of weg weten, van 't hart gezegd, J.

ἄνθραξ I. KN.; ἄνθραξ = ἄνθραξ (zie ἄνθραξ) met
kracht tegen den grond of iets dergelijks slaan,
als waschgoed; smijten, of op die wijze wasschen.
ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ met een smak neér-
vallen, van een gewonde, B. J. XXXIII, 14, 5;

LV, 6, 5 enz. C. S. ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ elkander te-
gen den grond smijten. — ἄνθραξ ἄνθραξ mv. — ἄνθραξ
ἄνθραξ ἄνθραξ met iets tegen den grond smijten;
iets op iets neérsmijten. ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ
zich tegen den grond werpen. — 2. een soort van laad-
praauw, gelijkende op een ἄνθραξ maar zonder ἄνθραξ

ἄνθραξ KN. buikgordel met haken, G.; — alles wat men
als buikgordel gebruikt. — ἄνθραξ ἄνθραξ een buik-
gordel omhebben.

ἄνθραξ KW. zva. ἄνθραξ vrg. ἄνθραξ KN. ordeteeken.
ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ een gouden, met edelgesteenten
ingezette ster, door den Gouverneur-Generaal Daen-
dels aan den Soesoekoenan van Soerakarta geschon-
ken, en sedert door zijn opvolgers bij sommige ge-
legenheden gedragen (ἄνθραξ ἄνθραξ Ml. of aan 't
Mal. ontleend, zva. ἄνθραξ ἄνθραξ met verscheiden-
heid, afwisselend, telkens iets, bv. een tijd, plek,
persoon of voorwerp, overslaan, om en om, enz. J.)

ἄνθραξ KN. een soort van koekjes van kĕtan met wit-
te suiker, met widjèn-zaad bestrooid, J.

ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ of ἄνθραξ ἄνθραξ KN. schans,
bolwerk, vesting; ook de hooge ringmuur van den
Kraton te Soerakarta, C. S. (Skr. bhitti, wal
van aarde of metselwerk.) ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ
zie ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ schansen opwerpen.
— ἄνθραξ ἄνθραξ verschansing. ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ
ἄνθραξ N., ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ K., zich verschans-
sen. — ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ strijd uit een schans,
belegeringsoorlog.

ἄνθραξ KN. verminkt, afgesneden, afgebroken (vrg.
ἄνθραξ), bv. van iemand, die een of beide armen
of beenen verloren heeft; van een dier, dat ge-
kortstaart is. ἄνθραξ ἄνθραξ gesnedene, Arab.

حصى. — Ook van zaken, defect, waar een oor,
poot, arm afgebroken is, J.; afgeknot, van een sa-
bel, grasmes of kris (vrg. ἄνθραξ ἄνθραξ); ook naam
van een soort van kleine krissen. — ἄνθραξ ἄνθραξ ver-
minken, afstoppen, kortstaarten. — ἄνθραξ ἄνθραξ
mv. — ἄνθραξ ἄνθραξ verminkt; het afgekapte, af-
geknotte gedeelte.

ἄνθραξ zie ἄνθραξ
ἄνθραξ zva. ἄνθραξ

ἄνθραξ KW. schip, vaartuig (vkl. ἄνθραξ ἄνθραξ),
G. (Skr. wanigwara, voornaam koopman. PK.)

արդար KN. geweekte zaaipadi, als gebak gegeten. — արդարեայ boenoel tot lekkernij bereiden of nemen, J.

արդար KW. dubbel-voudig; en, met, benevens, G.; KN. zva. արդարեայ արդարեայ of արդարեայ blood- verwant, familie (Skr. bandhoe of bāndhawa, nabestaande; bondgenoot). արդարեայ արդարեայ van fortuin en familie, d. i. veel goederen en een groote familie hebben. արդարեայ արդարեայ een familie van helden hebben. G.

արդարեայ een soort van brooderuchtboom (volg. Dr. W. Artocarpus pubescens, J.). Wangsallan: արդարեայ արդարեայ of արդարեայ արդարեայ = արդարեայ name- lijk de vrucht? C. S.

արդարեայ KN. bekken, waarop geslagen wordt tot sein. — արդարեայ op een bēndé slaan; fig. alarm maken, Lakon: արդարեայ արդարեայ արդարեայ C. S. — արդարեայ արդարեայ iemand of den volke iets bij bekkenslag bekendmaken, menschen door de bēndé bijeenroepen; om iemand of iets op de bēndé slaan. արդարեայ արդարեայ արդարեայ արդարեայ spr. — արդարեայ արդարեայ iets bij bekkenslag algemeen bekend maken.

արդարեայ KN. groot hakmes, kapmes (erg. դարեայ դարեայ). De snede is regtaf, zonder bogt, J. — արդարեայ met een bēndo hakken.

արդարեայ KW. erg dom (erg. դարեայ արդարեայ).

դարեայ naam van een boom: zie արդարեայ KW. aanzienlijke bloedverwanten hebben, G.

դարեայ KN. goederen; schatten; koopgoederen; handelsfonds; materialen, middelen. (Skr. bhāḍa, kapitaal.) արդարեայ արդարեայ afkoopsom voor de levering van bouwstoffen, als bamboe, dekriet, enz. (արդարեայ արդարեայ). արդարեայ te koste leggen, aanwenden (zie ook bij արդարեայ). — արդարեայ արդարեայ iemand van fondsen, middelen, voorzien; voor iets geld uitgeven, kosten maken, iets bekostigen.

դարեայեայ KW. zva. դարեայեայ (vgl. դարեայեայ) արդարեայեայ արդարեայեայ eigennaam van den grootvader van Kjai Agēng Séśéla. արդարեայեայ արդարեայեայ spr. — արդարեայեայ արդարեայեայ = դարեայեայ արդարեայեայ արդարեայեայ արդարեայեայ als niet bestaande beschouwen, ignoreeren, verouachtzamen, bv. iemands gezag, Winter, C. S.

արդարեայ zva. արդարեայ

արդարեայ geitebok? W. P. — արդարեայեայ արդարեայեայ een soort van slang, J.

արդարեայ KN. zva. դարեայ verward, in moeilijkheden gewikkeld; moeilijkheid; erg. արդարեայ — արդարեայ արդարեայ verwarren, verwikkelen, bemoeielijken.

դարեայեայ KN.; դարեայեայ արդարեայ արդարեայ zich aan elkander vasthouden, hetzij van achter, hetzij op zijde, bv. hand in hand of gearmd (erg. դարեայեայ արդարեայ արդարեայ արդարեայ). դարեայեայ արդարեայ արդարեայ zich aan de slip van een anders dodot van achter vasthouden; handgemeen worden in den strijd, G. — արդարեայ արդարեայ արդարեայ zich aan iemand als boven vasthouden; iemand terughouden, tegengaan, beletten.

դարեայեայեայ KN. slingerwortel of tak (naam van zeker onkruid, S.; Cardiospermum halicacabum L. P J.). — արդարեայեայեայ արդարեայ om iets zich slingeren, als wortels en kruisplanten. արդարեայեայեայ արդարեայեայ արդարեայեայ արդարեայեայ wringin-wortels slingeren zich om de bēnda. — դարեայեայեայ արդարեայեայ արդարեայեայ slingerwortels door elkander, warstruiken; plaats waar veel bondot groeit.

արդարեայ KN. geschaafd, van de huid (erg. արդարեայ արդարեայ արդարեայ).

արդարեայ KN. lijkbaar; lijkist, J. (erg. արդարեայ). — արդարեայ արդարեայ een lijk op een baar of in een kist leggen.

արդարեայ KW. zva. արդարեայ draagzeel.

արդարեայ KN. 1. slinger om mee te werpen (erg. արդարեայ). — արդարեայ արդարեայ met een slinger werpen. — արդարեայ արդարեայ elkander met den slinger werpen; soort van vingerring met een steen in het midden, anders ingevat dan արդարեայ — 2. naam van een doornige struik (Zizyphus oenoplia Mill., een groote heester, J.).

արդարեայ KN. ballast, in den zin van tegenwigt, hangend gewigt, om iets te spannen, tegen te houden, gelijk te doen hangen, krom hout enz. regt te trekken, of andersom; iets sterk aan te draaijen, zooals touw (erg. արդարեայ); looper van een meester; slinger van een uurwerk, met het oog op het onderaanhangend gewigtje, J.; ook de gewigten van een klok. — արդարեայ արդարեայ ergens een ballast, tegenwigt enz. aanhangen. (Erg. արդարեայ արդարեայ)

արդարեայեայ KN. ondeugend, stout; van een paard,

wild, dartel, onvolgzaam, J.; ook een soort van sabeln, breed en zwaar aan de punt (soort van karpes. — ἀποσημειώσεις daarmee kappen, J.).

ἀποσημειώσεις spr.

ἀποσημειώσεις KN. knobbel, bult, dikte, knoest, enz.; een bult, enz. hebben, J. (Vrg. ἑπισημειώσεις) ἀποσημειώσεις spr. — ἀποσημειώσεις een bult, knobbel, knoest, dikke kop of uiteinde vormen; knoestig, bultig, J.

ἀποσημειώσεις KN. geknoopt, vastgeknoopt; met een knoop, met een knoop, bv. bloem- of bloesemknop (Wangsallan: ἀποσημειώσεις = ἀποσημειώσεις C.S.); in de knoop, in de war, van garen, haar enz., J. ἀποσημειώσεις kat met een knoopachtige punt aan de staart. ἀποσημειώσεις speld. — Ook gebruikt voor het treden van enkele vogels, bv. de djatak. ἀποσημειώσεις fig. steun, waarop men zijn vertrouwen kan stellen. ἀποσημειώσεις knooperig, dotterig, geheel verward, J. — ἀποσημειώσεις een touw knopen, een knoop maken; dooreenwarren, J. — ἀποσημειώσεις ergens een knoop in leggen; iets ergens inknoopen; vertrouwen in iets stellen, staat op iets maken. ἀποσημειώσεις kan ik op uw woorden vertrouwen? — ἀποσημειώσεις geknoopt; knoop (vrg. ἀποσημειώσεις).

ἀποσημειώσεις een kleine vogel, eenigszins gelijkende op een rijstdiefje, maar roodachtig van veren, met een witten kop, J.

ἀποσημειώσεις KN. verzameling van familieleden, de geheele familie. ἀποσημειώσεις spr.

ἀποσημειώσεις KN. werptuig, iets dat geworpen wordt, bv. een steen (vrg. ἀποσημειώσεις); een booze geest, die voorondersteld wordt steenen te gooijen. — ἀποσημειώσεις op of naar iets of iemand werpen. ἀποσημειώσεις gesteenigd. — ἀποσημειώσεις mv. iemand steenigen. — ἀποσημειώσεις met iets naar iets gooijen.

ἀποσημειώσεις KN. I. ἀποσημειώσεις doorgaan, op hol gaan, van een paard. ἀποσημειώσεις hollende, d. i. sterke, geweldige overstrooming, springvloed. — ἀποσημειώσεις met iets op hol gaan, van een paard.

II. een soort van visch.

III. ἀποσημειώσεις of ἀποσημειώσεις N., ἀποσημειώσεις K. een dik touw, dat een ruiter in krijgskostuum bij

zich in den gordel heeft. — ἀποσημειώσεις met een dik touw binden; buit maken, krijgsgevangenen maken (vrg. ἀποσημειώσεις). — ἀποσημειώσεις buit gemaakt goed, krijgsgevangene. ἀποσημειώσεις een door een ander meêgevoerde, gelokte duif.

ἀποσημειώσεις KW. zva. ἀποσημειώσεις

ἀποσημειώσεις KN. I. groote, volgens anderen ronde put.

II. KW. zva. ἀποσημειώσεις ἀποσημειώσεις — ἀποσημειώσεις zva. ἀποσημειώσεις ἀποσημειώσεις (vkl. ἀποσημειώσεις) te gelijk, twee of meer tegelijk, een tweede of derde enz. die te gelijk plaats heeft in de nabijheid van een eerste, bv. een gamelan-partij; twee pitten in één lamp. ἀποσημειώσεις op verschillende wijzen te gelijk plaats hebben. Wangsallan: ἀποσημειώσεις = ἀποσημειώσεις en ἀποσημειώσεις (zva. evenbeeld van Krêsna?) = ἀποσημειώσεις C. S. — ἀποσημειώσεις spr. voor van hooren zeggen hebben. — ἀποσημειώσεις coll. van ἀποσημειώσεις J.

III. naam van een distrikt en hoofdplaats van de Preanger Regentschappen op Java.

ἀποσημειώσεις KN.; ἀποσημειώσεις iets op- of uitspannen, bv. een doek, J. (Vrg. ἀποσημειώσεις)

ἀποσημειώσεις KN. door den neus spreken, als gebrek. — ἀποσημειώσεις kwansuis zoo spreken. (Vrg. ἀποσημειώσεις)

ἀποσημειώσεις KN. touw, dat ergens omheen gebonden wordt om het stevig bijeen of in elkander te houden, bv. iets dat getrokken, gedragen, of op een kar geladen wordt. — ἀποσημειώσεις als boven vastbinden, vastesjorren, J.

ἀποσημειώσεις KN. naam van zekere wijze van vlechten, inleggen, uitsnijden enz., met trappen en hoekige omwendingen, J. (Zie ook bij ἀποσημειώσεις.)

ἀποσημειώσεις KN. rij, gelid. ἀποσημειώσεις twee rijen. (Vrg. ἀποσημειώσεις) ἀποσημειώσεις gek in de geheele linie, van een gek, wiens vader of moeder en kind of kinderen het ook zijn. — Ook zva. streek, in ἀποσημειώσεις de Zuiderstreek; ἀποσημειώσεις ἀποσημειώσεις of ἀποσημειώσεις zva. ἀποσημειώσεις — ἀποσημειώσεις in rijen planten; bv. de ἀποσημειώσεις of ἀποσημειώσεις rijstplantjes in rijen op het land neerleggen, om vervolgens gepland te worden. — ἀποσημειώσεις in rijen, zooals boomen, bloemen, huizen enz.; rij, inzonderheid van boomen, laan? B. S. 402, C. S.

ἀποσημειώσεις KN. overstrooming, watervloed; het stroomen

ἡ ἰνδία = ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία = ἡ ἰνδία C. S.) — ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία of ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ook ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία enz., jagt-plaats.

ἡ ἰνδία. KW. zwa. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία. gong zonder knop in het midden (bekken, dat in de linkerhand gehouden en waarop met een stok geslagen wordt, G.); oorlogsbekken (erg. ἡ ἰνδία); metalen schenklad (erg. ἡ ἰνδία) Skr. bhéri, keteltrom).

ἡ ἰνδία. KW. zwa. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία G. (Vrg. ἡ ἰνδία II.)

ἡ ἰνδία. KN. soort van melaatschachtige zweren (erg. ἡ ἰνδία). — ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία zulke zweren hebben. (ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία haemoptoë, bloed hoesten uit de long, J.)

ἡ ἰνδία. I. zie ἡ ἰνδία — II. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία N. veel, een boel, overvloedig; ook als uitroep: wat veel! J.

ἡ ἰνδία. N., ἡ ἰνδία. K., daglooner, loondienaar, huur-ling, arbeider, sjuwer, lastdrager, koeli (erg. ἡ ἰνδία); in het algemeen iemand, die zich tot het verrigten van arbeid verhuurt, hetzij tegen bepaald loon, hetzij, bv. bij veldarbeid, tegen een aandeel in de opbrengst van het land of in de vruchten; iemand die voor een zekere som geld een werk aanneemt, bv. het graven van een put, het overbrengen van huisraad bij een verhuizing, enz. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία daglooner, J. ἡ ἰνδία of ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία, ἡ ἰνδία of ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία. K. (ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία G.), als boeroeh werken; ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία als boeroeh den kost winnen. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία zie ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία — ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία iemand als koeli huren of loon geven (ook omkopen, iemand geld geven voor het doen van een ongeoorloofde zaak: erg. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία J.; ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία). — ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία iets door een boeroeh laten verrigten (ook iemand als boeroeh laten werken, in dienst, in dag- of maanduur nemen, huren, J.). — ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία werkloon.

ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία. N., ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία. K., een uit kruiden en bloemen gemaakt smeersel, zalf, blanketsel; het gele van atal bereide smeersel, waarmede bruid en bruijom en anderen bij plegtige gelegenheden bestreken worden — ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία iemand of iets met boreh bestrijken, besmeren.

ἡ ἰνδία. zie ἡ ἰνδία

ἡ ἰνδία (of ἡ ἰνδία J.) KN. in een toestand zijn, dat men met iets ingenomen is, of er mede dweept. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία met lust God dienen of vereeren. — In de periode zijn dat men vatbaar wordt voor verliefdheid en daardoor keurig op kleeding. Die leeftijd wordt aangeduid door ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία verzet op kleëren en bloemen, van een jongen van 15 of 16, of een meisje van 12 of 13 jaar. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία in de periode zijn van veel te eten. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία in de periode zijn van veel te slapen: uitdrukkingen, die jongere toestanden aanduiden, waarin de groeikracht het sterkst is. ἡ ἰνδία. ook Kawi benaming van de zangwijze Sinom. — ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία voor iets liefhebberij toonen door er bijzonder zorg voor te dragen, bv. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία hij draagt voor zijn huis geen zorg.

ἡ ἰνδία. Dr. برهان overtuigend bewijs, teeken, blijk, G. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία II.

ἡ ἰνδία of ἡ ἰνδία KN. afgod, afgodsbeeld (ook een heidensche god, P. K.; vgl. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία afgoden aanbidden. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία een afgodendienaar. (Verbasterd uit Prâkrit bhaddra, Skr. bhaddra, de Heer, P. K. Vrg. bhadda en bhaddi, in de Malangsche inscripties op pl. I in Verhandelingen van 't Bat. Gen. van K. en W. XXVI, reeds door Friederich (blz. 13) als overgang van 't Skr. bhaddra tot het Mal. Jav. brahala herkend, C. S.)

ἡ ἰνδία (ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία) of ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία KN. razen, tieren, tegen iemand uitvaren.

ἡ ἰνδία of ἡ ἰνδία KN. eigennaam van een Batârâ, en van een berg in het oosten van Java; poët. zwa. ἡ ἰνδία en ἡ ἰνδία te Jogja ook K. van ἡ ἰνδία (Skr. Brahmâ, eigennaam van de eerste Godheid in de Indische Drieënhed.) ἡ ἰνδία (ἡ ἰνδία) of ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία vuurpijl (vgl. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία Skr. brahmâstra, het wapen van Brahmâ, een fabelachtig van Brahmâ afkomstig wapentuig, zamengesteld uit brahmâ en astra). ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία eigennaam van een uit ijzer geschapen wezen, in de Manik-mâjâ. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία spr. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία zie beneden.

ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία. gew. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία KN. brahmaan, iemand van de hoogste kaste der Hindoes (vgl. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία)

Skr. brāhmaṇa); Tj. Sengk. acht; ook eigennaam van een zoon van Baṭārā Brāmā. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν (v. Skr. tirtha, bedevaartplaats) een brahmaan, die bedevaarten doet. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν spr.

ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν gew. ἑπὶ τῶν eigennaam van een zoon van Baṭārā Brāmā (vkl. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν Skr. brāhmaṇi, vrouw van een brahmaan of van de kaste der brahmanen; Brahmāni, eigennaam van de gemalin van den God Brahmā).

ἑπὶ τῶν kw. = Skr. brahmarṣi, wijze of heilige brahmaan, B. J. Kw. Krit. VII, 1—3, XXXI, 16—17, waar het op vergode heiligen betrekking heeft. C. S.

ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν KN. I. het dagelijksch onderhoud, G. II. verward, door elkander; vol schrammen, van 't vel; vol kleine scheurtjes, van de kleederen, bv. door 't steken van dorens; vol krassen en halen, bekrast en beknoeid, bv. van schrijfwerk; ook ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν J. (vrg. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν). — ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν door elkander halen; ook vva. an ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν vol schrammen of scheurtjes maken, bekrassen en beknoeijen, J.

ἑπὶ τῶν I. KN. goederen, schatten, rijkdom (vkl. an τῶν ἑπὶ τῶν Skr. dharaṇa, sieraden, tooisel). τῶν ἑπὶ τῶν zie bij τῶν

II. kw. vva. ἑπὶ τῶν wond, kwetsuur, steek (Skr. wraṇa, wond, buil, zweer). ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν een wond outrangen of hebben. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν spr. — ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν wonden. — ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν vva. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν gewond.

III. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν in de spreektaal vva. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν zie bij τῶν II.

ἑπὶ τῶν of τῶν I. Ml. durven, stoutmoedig, dapper (Jav. τῶν).

II. KN. magnetisch, magneetkracht. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν magnetisch ijzer, magneet. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν magneet, zeilsteen.

ἑπὶ τῶν zie bij ἑπὶ τῶν en bij τῶν IV. τῶν ἑπὶ τῶν Holl. baron.

ἑπὶ τῶν kw. vva. τῶν G.

ἑπὶ τῶν zie τῶν

ἑπὶ τῶν of ἑπὶ τῶν KN., met τῶν of τῶν verbonden, last- of magtbrief tot opvatting van een voortvlugtige, door den Wēdānā-djèksā, met

voorkennis en het zegel van den Rijksbestierder, verleend aan den Djèksā, onder wien de voortvlugtige behoort, of ook aan den aanklager. Men beschouwt het gewoonlijk als een verbastering van ἑπὶ τῶν doch waarschijnlijk is het afgeleid van ἑπὶ I, en beteekent: iemand die zich gaauw wegemaakt heeft, een voortvlugtige, of wat een voortvlugtige betreft.

ἑπὶ τῶν zie ἑπὶ τῶν

ἑπὶ τῶν eigennaam van den God der zee, den Neptunus der Indianen (vkl. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν Skr. Waroena); poët. vva. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν of ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν naam van een fabelachtig wapen, dat water voortbrengt tot bestrijding van vuurpijlen (ἑπὶ τῶν), C. S.

ἑπὶ τῶν of τῶν KN. vruchtbaar, van een vrouw of dier (vgl. Mal. beranak, bareu), G.; veel, van kinderen, B. J. L, 10, 8: ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν (D, E: τῶν) tot een vrouw gezegd, C. S. — ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν voorttellen, zich vermenigvuldigen.

ἑπὶ τῶν of τῶν vva. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν gloed, van kleur, hitte, glans enz.; KN. vuurrood (B. J. XXXV, 25, 4: τῶν ἑπὶ τῶν vergeleken bij 't morgenrood, C. S.); bloos op 't gelaat, bv. van schaamte, J. — ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν er bloedrood of donkerrood uitzien, een vuurroode kleur hebben. τῶν ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν zijn gelaat is bloedrood. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν (ἑπὶ τῶν) de lombok's zien bloedrood. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν vuurrood.

ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν of ἑπὶ τῶν enz., KN. niet kiesch zijn op het punt van den bijslaap, van man of vrouw; zich op dat punt niet bij zijne vrouw of bijzitten bepalen (vrg. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν vrouwziek. J.); ook naam van een slecht teeken in het haar van paarden.

ἑπὶ τῶν KN door elkander, van een vereeniging van verschillende of ongelijksortige zaken of menschen. ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν zijn gasten bestaan uit allerlei natiën, bv. Javanen, Chinezen, Arabieren en Europeanen door elkander (vrg. τῶν ἑπὶ τῶν). ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν hij eet en drinkt alles door elkander.

ἑπὶ τῶν zie ἑπὶ τῶν ἑπὶ τῶν of τῶν ἑπὶ τῶν KN. ingehakt, ingekerfd;

met hakken of kerven. ଅନ୍ଧାରିଆଣ୍ଡା overal met hakken, J. *Vrg.* ଅନ୍ଧାରିଆଣ୍ଡା

ଅନ୍ଧାର KN.; ଅନ୍ଧାରୀ *iets van een ander in weerwil zijner weigering wegnemen of leenen, niet zoe- ver met geweld als wel uit zekere communistische gemeenzaamheid* (vrg. ଭୀଷଣପୁତ୍ର ମିତ୍ରାଣ୍ଡା ମିତ୍ରାଣ୍ଡା). — ଅନ୍ଧାରିଆଣ୍ଡା *op die wijze weggenomen, geleend; gemeenschappelijk, voor gemeenschappelijke rekening iets doen* (vrg. ଅନ୍ଧାରିଆଣ୍ଡା); — ook om het zeerst, J. ଅନ୍ଧାରିଆଣ୍ଡା botje bij botje leggen, een pique-nique maken, en dan gemeenschap- pelijk eten. ଅନ୍ଧାରିଆଣ୍ଡା in gemeenschap handel drijven. ଅନ୍ଧାରିଆଣ୍ଡା ଓ ଅନ୍ଧାରିଆଣ୍ଡା om 't zeerst hun voordeel zoeken, J.

ଅନ୍ଧାରିଆଣ୍ଡା zie ଅନ୍ଧାର
ଅନ୍ଧାର KN.; ଅନ୍ଧାରୀ van wege de overheid oproepen tot arbeid, om onmiddellijk mede te gaan, pressen (vrg. ଅନ୍ଧାରୀ ଆନ୍ଧାର), J. — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା werk- zaamheden, als anderszins, waartoe de lieden zoun- der verwijl moeten opkomen; ook 't geprest worden, J.

ଅନ୍ଧାର KN.; ଅନ୍ଧାରୀ iemand iets in haast laten doen, in der ijl meenemen (*hetz. als ଅନ୍ଧାରୀ ଅନ୍ଧାରୀ ?*). — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା in haast, gejaagd. ଅନ୍ଧାରୀ ଆନ୍ଧାରୀ last, die spoed vereischt.

ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା KN. gepelde maïskorrels, tot splijtens toe gebraden. ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ମାïସିଆଣ୍ଡା sulke maïskorrels, door middel van gesmolten Javaansche suiker tot een bal zamengekleefd (vrg. ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା). — ଅନ୍ଧାରୀ ଆଣ୍ଡା en ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା KN. 't knapperen, knetteren, schieten; schot, schoten; 't bulderen van geschut, J. (vrg. ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା). — ଅନ୍ଧାରୀ ଆଣ୍ଡା knappen, knetteren, als *brondong* op het vuur; gepelde maï tot *brondong* maken; schieten, vuurwerk afsteken; bombarderen, beschieten. — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ମି. — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡାଆଣ୍ଡା geknal, gebulder (vuurwerk, dat afgestoken wordt, J.; Lakon: ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡାଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା van een brand, C. S.).

ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା KN. gekruld, gekroesd, van haar (ook bont, G.; vrg. ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା).

ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା KN.; ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା er bij halen, er in slepen; mede aangrijpen; zich uitbreiden, overslaan op, tot, over of in iets komen, waar niet op gedoeld werd, of dat er niet bij behoort (vrg. ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା). — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା

ଅନ୍ଧାର er in raken, bv. in brand, ingewikkeld raken in een anders zaak, enz. J.

ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡାଆଣ୍ଡା een soort van pi- sang. — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡାଆଣ୍ଡା klein en keurig van fi- guur, van een vrouw.

ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା KN. havelooze deugniet, boef, strooper, muijer, roover, vrijbuitjer, gespuis, stroopbende (vrg. ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଶାନ୍ଧାରୀ ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା). — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା rooven, stroopen, vrijbuiten, muiten. — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଶାନ୍ଧାରୀ geroofd, gestroopt; strooppartij, muitjerij; zoo worden ook genoemd de Javaansche onlusten van 1825 tot 1830. — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା gewapend verzet tegen de overheid, J.

ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା KN. kaal, weinig hoofdhaar of vederen hebben, (niet ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା), bv. door het uitvallen; bladerloos, van een boom; fig. uitgeplunderd, berooid, haveloos (vrg. ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା).

ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା. — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା *enz.*, een boom ont- bladeren, een vogel de veeren uitplukken of kort- wiken, iemand het haar afknippen; fig. van alles berooven, naakt uitkleeden; ook kaal, naakt, be- rooid worden, ruïjen *enz.*, J.

ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା *zie bij ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା*
ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା *zie bij ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା*

ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା of ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା KN. oneffen, hobbelig. ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା *de weg is overal hobbelig.* — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା een kleine verhevenheid, een knobbel hebben; verdeeld, niet eenstemmig (vrg. ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା). ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା zijn hart heeft een knobbel, d. i. hij is een weinig gegriefd, gekrenkt. — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା of ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା vol oneffenheden, zeer hobbelig, J.

ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା KN. klein kruisnet, dat men aan een stok in de hand houdt, J. — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା met zulk een netje visschen, J.; uit elkander wijken, niet goed digt, doorzigtig, van *pag'ers* van gevlochten bamboe. — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା een kleine vogel met een geel borstje en donkerroode, naar het bruin zweemende vetren, waarvan de eijeren gegeten worden.

ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା KN. 't steile top- of middelvak (ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା) van den dakvorm ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା — ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା zeer steil aan beide kanten, van een dak; ook van andere zaken, als een broendjoeng, te steil of te regt op en neer, ziju. *Vrg.* ଅନ୍ଧାରୀଆଣ୍ଡା

zamer; ook transitief: uitbreiden, de grenzen verder leggen, J.

קטנת of קטנת. zva. קטנת en קטנת KN. verblijf; het ergens belanden. קטנת קטנת ergens blijven en zich niet van daar verwijderen, als om de wacht te houden. — קטנת קטנת zva. קטנת — קטנת קטנת zva. קטנת קטנת KN. veedief. — קטנת קטנת beesten stelen, bv. uit de weide of van den stal (vrg. קטנת קטנת); hard loopend inhalen en voorbijloopen, J. — קטנת קטנת in dwarsche rijen gaan, in gelederen, J. — קטנת קטנת een gestolen beest, bv. uit de weide of van den stal; naast elkander op een rij of op rijen gaan, J.; kameraad, makker; ook zva. קטנת קטנת tijdgenoot, op of omstreeks deuzelfden tijd geboren.

קטנת קטנת KN.; קטנת קטנת tijdelijk heerschend gebruik, uit bijgeloovigheid, bv. een ring van klapperdop aan den vinger dragen, als behoedmiddel tegen een heerschende ziekte, de een of andere kost als offerande aan de booze geesten geven met hetzelfde doel; modegril (offer om een gevreesd gevaar af te wenden, J.) — קטנת קטנת קטנת zie ald.

קטנת קטנת KN.; קטנת קטנת flink van figuur en met smaak gekleed zijn.

קטנת קטנת or. zva. קטנת קטנת KN. een weinig bedorven; aangestoken, onversch, van visch of vleesch, als 't den indruk van den vinger een weinig behoudt; van bamboe, hout, enz., aangestoken; door vochtigheid aangetast. maar nog wel te gebruiken; fig. en spottend, van een mensch, een leelijk gebrek hebben, zedelijk, verstandelijk of lichamelijk, niet zeer bruikbaar of geschikt, J.

קטנת קטנת of קטנת קטנת KN. met de koppen tegen elkander drukkend, wederkerig heen en weder duwen, zooals karbouwen en bokken doen (קטנת קטנת 't stooten, 't tegen aan komen, J.; vrg. קטנת קטנת). קטנת קטנת קטנת stierengevecht. — קטנת קטנת קטנת op die wijze duwen (stooten, bv. van een hoorndier, J.). — קטנת קטנת mv.

קטנת קטנת I. KW. zva. קטנת קטנת 2. KN. waterschepper of drinknap, van een klapperdop, maar zonder handvat (bedelnap, G.; Wangsallan: קטנת קטנת d. i. klapperdop met steel, voor קטנת C. S.; vgl. קטנת). קטנת קטנת קטנת een buik hebben als een bē-

roek, van iemand, die eet als of hij niet te verzadigen is. קטנת קטנת קטנת spr.

קטנת קטנת KN. schadelijk, van aardvruchten, als קטנת קטנת קטנת enz., als de grond, waarin zij geplaut waren, niet de vereischte zorg gehad heeft, in welk geval de vrucht, gekookt zijnde, altijd hard blijft en jeukte in de keel veroorzaakt (verbasterd, ontaard, van planten, vruchtboomen enz.; fig. van menschen: קטנת קטנת קטנת aterling, J.). קטנת קטנת KW. zva. קטנת קטנת

קטנת קטנת I. KN.; קטנת קטנת weggagen, verjagen (vrg. קטנת קטנת קטנת).

II. Ar. קטנת het paard of fabelachtig beest, waarop Mohammed, volgens den Koran, ten hemel gevaren is.

קטנת קטנת KN. pokdalig; gespikkeld, van metselsteenen, als er vóór het branden regendroppels op gevallen zijn (vrg. קטנת קטנת).

קטנת קטנת Ml. Sd. bedorven, rottig, verrot, vergaan (vrg. קטנת קטנת קטנת), G.; hoofdzeer, J. — קטנת קטנת קטנת een zeer hoofd hebben, J. — קטנת קטנת קטנת of קטנת קטנת קטנת KN. aas, kreng, prooi, door een tijger afgevreten gedeelte van een lijk (vrg. קטנת קטנת קטנת קטנת).

קטנת קטנת קטנת KN.; קטנת קטנת קטנת iets zegend snijden; slagten, den hals afsnijden (קטנת קטנת). קטנת קטנת קטנת קטנת een nanka opensnijden, wat zegend geschiedt wegens de dikte van de schil.

קטנת קטנת קטנת KN.; קטנת קטנת קטנת קטנת langharige bok met een sik (springbok; ook (Mal.?) benaming van een roeijer van 't havenkantoor, J.).

קטנת קטנת קטנת I. KN. schurft op het hoofd; verrotting, door bederf vergaan. (Schijnt ook of eigenlijk melaatsch en melaatschheid te beteekenen, maar wordt in het dagelijksch leven veel gebruikt in den algemeenen zin van diep invretende of voortvretende vuile open zweer, J.) — קטנת קטנת קטנת קטנת schurft op het hoofd hebben (met vuile zweren, melaatsch, J.). — קטנת קטנת קטנת קטנת het verrotten. (Vrg. קטנת קטנת קטנת)

II. naam van een visch in een Wangsallan.

III. Holl. borg. קטנת קטנת קטנת קטנת borg zijn of borgstaan. — קטנת קטנת קטנת קטנת voor iemand borg blijven. — קטנת קטנת קטנת קטנת קטנת iemand tot borg nemen, J.

ἡ ὑπερηφανία KN. 1. kleedermant met deksel, of toestel van twee zulke manden met een draagstok door galen in de boven-einden gestoken, en voorzien van stulten om op te rusten, als de drager stil houdt. — 2. KN. ἀνοξυπερηφανία een offerande van gekookte rijst met ἑσπερίδιον en ἄρτου βιβλίον doen ten behoeve van een kraamvrouw, oude ziekelijke menschen, of bij vertrek en thuiskomst van een handelsvaartuig. — ἡ ὑπερηφανία de offerspijzen bij zulke gelegenheden.

ἄνοξος of ἄνοξος zie ἄνοξος

ἄνοξος ἄνοξος ἀνοξυπερηφανία of ἑσπερίδιον zie ἄνοξος

ἄνοξος KN. geraas, gepof, gebobbel, geluid van te vuur staand eten, kokend water; gesnater, gekakel. — ἀνοξυπερηφανία razen, poffen, zieden, snateren enz., J.

ἀνοξυπερηφανία zie ἄνοξος

ἀνοξυπερηφανία zie ἄνοξος

ἄνοξος KW. genezen, hersteld, G. Vrg. ἄνοξος

ἄνοξος KN. het bijten van een paard. — ἀνοξος bijten.

ἄνοξος ἀνοξυπερηφανία of ἀνοξυπερηφανία KN. digt, goed sluitend, ondoordringbaar, bv. van een omheining of slagorde, B. J. XIX, 18, 5; LXIII, 9, 3, C. S.; digt besloten, bedekt, omheind, verborgen, enz.; geheel (of met uitzondering van 't hoofd) onder dek, J. — ἀνοξυπερηφανία digt gesloten, beschut, bv. door troepen, B. J. XXIV, 6, 2, C. S. — ἄνοξος soort van praauw, die van achter tot voren geheel onder dak is.

ἄνοξος of ἄνοξος ἄνοξος ἄνοξος (Ar. بركة) barakat of barakah) zegen, geluk, voorspoed; weldadige invloed, bv. van voorname of algemeen geachte personen; wat men van een ἀνοξος meê naar huis neemt, of daarvan aan iemand, die er niet bij tegenwoordig kon zijn, toegezonden wordt; de rijst en toespijs iemand aangeboden, die zijn ἀνοξος komt brengen; van een voorraad, lang strekken: 't tegenovergestelde van ἡ ὑπερηφανία ἀνοξος ἄνοξος zegen meênemen; ook zva. ἀνοξος ἡ ὑπερηφανία naam van een kleinen koperen rijstpot, afkomstig van den heilige Soenan Lèpèn of Kali Djägâ, waarin de rijst gekookt wordt, die op de Garèbèg Moeloed van het jaar Dal op een groot porceleinen bord, ἀνοξος

ἡ ὑπερηφανία genaamd, op een tafeltje voor den Soesoehöenan in de Soerambi staat, en, nadat de Vorst naar de Sitinggil teruggekeerd is, door den Rijksbestierder aan 's Vorsten beampten wordt uitgedeeld. Deze rijstpot bezit volgens het bijgeleefde de bovennatuurlijke magt, in hongersnood met de weinige rijst, die er in gekookt wordt, velen te spijzigen: iets dat tijdens de regering van Sultan Agoeng herhaalde malen ondervonden zou zijn. — ἀνοξος den zegen uitspreken, iemand groeten, ook, als bij ons, in den zin van vaarwel zegen, verlaten, G. ἀνοξος of ἀνοξος iets van iemand, bij wien men te gast is geweest, naar huis meênemen, bv. wijn, gebak, vruchten of dergelijke, wat den Oosterschen gastheer aangenaam is. — ἀνοξος enz., zeguen, G.; zegen aanbrenge; heilzaam, gezond, van voedsel. ἀνοξος iemand, die niet bij een offermaal tegenwoordig kan zijn, zijn deel thuis zenden. — ἀνοξος of ἀνοξος enz., zva. ἡ ὑπερηφανία of ἀνοξος in den zin van erfstuk, zegen aanbrengeende reliquie; sabelachtig lijststuk, bij geboorte meêgebracht, als een ring of zwaard, B. S. 395, 401, C. S.

ἄνοξος zie ἄνοξος

ἄνοξος ἄνοξος of ἄνοξος KN. soort van duif, tortelduif, waar de liefhebbers veel yeld voor over hebben, als zij de vereischte diepte vangeluid heeft.

ἄνοξος of ἄνοξος KN. matje, schut of scherm van een ineengevlochten kokosblad, J.

ἄνοξος Mal.? pakje, rolletje; netjes ingepakt. — ἀνοξος net inpakken. — ἀνοξος mv. — ἄνοξος net ingepakt of te pakken; aan pakjes of rolletjes; waar iets zoo ingepakt is, J.

ἀνοξος zie ἄνοξος

ἀνοξος zie ἄνοξος

ἄνοξος 1. KN.; ἄνοξος lomp in manieren of in het spreken. — 2. ἄνοξος soort van booze geesten of boetâ's, die zich op bergen en in bosschen ophouden: berg- of boschgeest, berg- of boschduivel.

ἡ ὑπερηφανία zva. ἡ ὑπερηφανία zie ἀνοξος

ἄνοξος KW. zva. ἀνοξος ἄνοξος spr. ἀνοξος KW. zva. ἀνοξος ἄνοξος spr.

అంకం KN. *zva.* అంకం geschramd, geschaafd, van de huid. — అంకం schrammen, schavend over iemands huid gaan (vrg. అంకం). — అంకం zich schrammen, geschaafd raken (vrg. అంకం అంకం అంకం). — అంకం *zva.* అంకం ook krabben, dat er striemen van komen.

అంకం of అంకం KN. schram, een schram hebben (vrg. అంకం అంకం అంకం). — అంకం meestal అంకం ook ruw, oneffen, met bultjes, schrammen enz., van de huid van mensch of dier, of van andere zaken, die sijn behooren te zijn. — అంకం met striemen, krabben, schrammen. — అంకం schrammen (ook ruw maken; zich ruw vertoonen of laten voelen, J.). — అంకం enz., bij ongeluk een schram krijgen, zich schrammen.

అంకం of అంకం I. *zva.* అంకం — 2. KN. zindelijk, net, op kleëren, haar enz., als eigenschap.

అంకం of అంకం I. KN.; అంకం dringen, vooruitdringen, vooruitstreven; vergen. G.; zich in weerwil van verbod verwijderen; zich niet laten beteugelen, zich losrukken, doorgaan, van een paard of koe (voortvarend, J.; vrg. అంకం). — 2. naam van een visch, een groote అంకం

అంకం KW. *skl.* అంకం en అంకం *skl.* అంకం KN. zich aan den rand van iets bevinden, G.

అంకం KW. *Mal.* = అంకం (vrg. అంకం) అంకం = అంకం zie అంకం

అంకం KN. klanknabootsing van het scheuren van een kleed: rits! maar van een kleinere scheur dan door అంకం wordt aangeduid. — అంకం zie boven.

అంకం KW. I. *zva.* అంకం ook heftige beweging, *bv.* het woeden van den strijd (B. J. XLV, 22, 10: అంకం (అంకం)); droefheid, *bv.* over den dood van een zoon, B. J. LXVI, 14, 7. అంకం door een verlies in rouw gedompeld, B. J. LXV, 7, 8, C. S.

II. *skl.* అంకం అంకం అంకం (Skr. *wrata*, aan iets of iemand toegewijd; gelofte.) — అంకం (G. అంకం) boete doen. అంకం bijnaam van *Wrëkodârã*. అంకం door godsvrucht zegevierend? B. J. Kw. Krit. XLVII, 29, 1-4; ook bijnaam van *Ardjoenã's* gemalin *Sëmbãdrã*. అంకం een bitter kruid, soort

van *alsem* (een liaan of slingerplant met bittere stengels, volgens Dr. F. Menispermum verrucosum, J.). అంకం అంకం *skl.* అంకం — అంకం voor iemand boete doen. — అంకం = అంకం G. — అంకం (v. *Skr.* *pat-i-wratã*, den echtgenoot toegewijd) Kw. de trouw aan den echtgenoot, B. J. LVII, 18, 1, en *Krit. ald.* C, S.

III. అంకం *skl.* kw. *bhârata-yoeddha*, de strijd der *Bhârata's*, naam van een heldendicht, bezingende den oorlog tusschen de *Pãdawa's* en *Kaurawa's* om het bezit van het rijk van *Hastina*; ook అంకం als naam van dien oorlog, B. J. II, 4, 1. — అంకం algemeen voor vechten, *Wangsallan:* అంకం అంకం de vechtende vogel, d. i. అంకం అంకం ook geschreven అంకం of అంకం *skl.* అంకం అంకం eigenlijk veld der *Bhârata's*? *alg.* slagveld, B. J. I, 6, 4; *vgl.* Kw. in B. J. Krit. XLV, 9, 4; LVIII, 1, 6-10, C. S.

అంకం KN. voorschot bij 't spel, dobbelkapitaal, doorgaans verstrekt door personen die er hun bedrijf van maken, en daarvoor 5 pct. rente, soms ook kleederen in pand nemen. — అంకం iemand bij 't spel geld schieten.

అంకం KN. stuit van een vogel (vgl. అంకం). అంకం *skl.* spr.

అంకం I. KN. wind, windvlaag; in 't algemeen Westmoessons-weder, buijig of stormweder uit het Westen met hooge zee. అంకం een eetbare champignon, J. అంకం windpijl: *fabelachtig* werptuig, dat wind voortbrengt. — *Wangsallan:* అంకం అంకం *skl.* omschrijvingen van అంకం C. S. — అంకం een Westmoesson, 't regenmoesson zijn, J. — అంకం door een stormwind overvallen. అంకం *skl.* spr. — అంకం *skl.* *zva.* అంకం — అంకం zie bij అంకం III.

II. benaming van een feest op vollemaan in de 8ste maand *Roewah*, *vlg. and.* అంకం en అంకం ook *gen.* అంకం (*Perz.* *برات* een nacht in de achtste maand) — అంకం అంకం of అంకం dat feest houden of vieren.

అంతర్ముఖ ప్రాధాన్యము *zie bij అంతర్ముఖ II.*
 అంతర్ముఖ *zie అంతర్ముఖ*
 అంతర్ముఖ *zie అంతర్ముఖ*
 అంతర్ముఖ *zie అంతర్ముఖ*
 అంతర్ముఖ KN. weg, verloren, verdwenen (verg. అంతర్ముఖ).
 — అంతర్ముఖ wegdoen, wegnemen, verwijderen (verg. అంతర్ముఖ). — అంతర్ముఖ దుష్కర్మము de verwijdering (verzoening, het boeten) van zonden.
 అంతర్ముఖ KW. zva. శుభము — అంతర్ముఖ zva. అంతర్ముఖము
 అంతర్ముఖ KW. zva. అంతర్ముఖ KN. sodomie, G. — అంతర్ముఖ sodomie plegen, G. — అంతర్ముఖ sodomiet, G. — అంతర్ముఖ KN. de plaats achter en aan de zijden van een huis, tusschen de aars en de aars en de aars en de aars
 అంతర్ముఖ KN. lek, lekken, van tonnen, potten en derg. (verg. అంతర్ముఖ); klappen, G. — అంతర్ముఖ sluikhandel, G.
 అంతర్ముఖ KW. zva. అంతర్ముఖ G.
 అంతర్ముఖ KN. het zakachtige deel onder de stuit van een vogel (verg. అంతర్ముఖ); 't achterste deel van den buik van een vogel, tusschen de pooten en den aars, J.
 అంతర్ముఖ KW. zva. అంతర్ముఖ (Skr. bhr̥tya, te onderhouden; onderdaan; dienaar.) — అంతర్ముఖ KW. zva. అంతర్ముఖ B. J. Krit. XI, 7, 2, C. S.
 అంతర్ముఖ *zie అంతర్ముఖ*
 అంతర్ముఖ KN. klanknabootsing van een plotseling opkomende harde regenbui. — అంతర్ముఖ *zie boven.*
 అంతర్ముఖ KW. zva. అంతర్ముఖ
 అంతర్ముఖ zva. అంతర్ముఖ (verg. అంతర్ముఖ)
 అంతర్ముఖ KW. zva. అంతర్ముఖ
 అంతర్ముఖ అంతర్ముఖ అంతర్ముఖ of అంతర్ముఖ అంతర్ముఖ KN. knorren; knorrig, wrevelig.
 అంతర్ముఖ I. KN. rij, regel, *bv van schrijfwerk (verg. అంతర్ముఖ); de Arabische klankteekens boven en onder de letters;* gelid, gewapende schaar, in gelederen staande of zich bewegende gewapende manschappen; in gelederen geschaard staan, gelegerd, gekampeerd zijn, *van troepen;* exerceren. అంతర్ముఖ in hinderlaag liggen, *van manschappen.* అంతర్ముఖ spr. — అంతర్ముఖ van klankteekens voorzien; van troepen voorzien, met troepen bezetten (belegeren?). — అంతర్ముఖ gelegenheid, waarbij troepen gekampeerd zijn; weerbare manschap-

pen, *in tijd van oorlog te wapen geroepen,* landweer: *benaming van een corps pradjoeerits op Madoera;* ook zva. అంతర్ముఖ of అంతర్ముఖ kamp, legerplaats.
 II. KN. *de spichtige veëren om den nek en op de heupen van een haan.*
 III. KN. *pak of bundel van iets, dat in een blad, boek, stuk papier enz. gewikkeld is, met een punt zaamgebonden, waarbij men het vast houdt (verg. అంతర్ముఖ).* అంతర్ముఖ een bundel ongekookte rijst. — అంతర్ముఖ iets als boven inpakken of inwikkelen. — అంతర్ముఖ mv. — అంతర్ముఖ pak of bundel, als boven.
 అంతర్ముఖ KN. 1. ook అంతర్ముఖ met een slag vallen, paf! Verg. అంతర్ముఖ — 2. naam van een plaats op Sumatra, waar de kamfer vandaan komt, die daarom అంతర్ముఖ genoemd wordt.
 అంతర్ముఖ KN. eenvoudig, opregt, openhartig; *van uitdrukkingen,* zva. అంతర్ముఖ in eigenlijken zin, niet figuurlijk.
 అంతర్ముఖ KN. een boom, waarvan 't hout dient tot roeiriemen, rijststampers en derg.: Manglietia glauca, Bl. J.
 అంతర్ముఖ of అంతర్ముఖ N., అంతర్ముఖ of అంతర్ముఖ K., ontbolsterde rijst. అంతర్ముఖ witte rijst. అంతర్ముఖ rijst van mindere hoedanigheid. అంతర్ముఖ tafelrijst. అంతర్ముఖ అంతర్ముఖ అంతర్ముఖ spr. — అంతర్ముఖ? *zie అంతర్ముఖ*
 అంతర్ముఖ KN. blijvende likteekens of sporen van uitslag op de huid. అంతర్ముఖ met teekenen van uitslagziekte in 't gelaat.
 అంతర్ముఖ zonder gebreken, zuiver; regt loopend, *van de draad in het hout,* regtdraadsch, J.; zonder streken, eerlijk, braaf (verg. అంతర్ముఖ అంతర్ముఖ అంతర్ముఖ); అంతర్ముఖ hout zonder gebreken, zonder knoesten. అంతర్ముఖ hij heeft een eerlijk hart.
 అంతర్ముఖ KN. I. verkwistend, niet spaarzaam (verg. అంతర్ముఖ); *van een voorraad,* spoedig verminderen, niet strekken, versnipperd (verg. అంతర్ముఖ). — అంతర్ముఖ అంతర్ముఖ vermorsen, vermindering te weeg brengen. — అంతర్ముఖ kwistigheid (?).
 II. naam van jonge koentji (specerijwortel).

ଅନ୍ତରା, ଅନ୍ତରା of ଅନ୍ତରା KN. rein, zuiver, onbesmet; schoon, schoon op, geheel verteerd; afgeooft, van een land, *Brieven*, 44, 7; *Wetten*, 72, 4, 12; tot op het gebeente verteerd, van een lijk; van fouten of moeilijkheden gezuiverd, klaar, richtig (org. ଅନ୍ତରା). ଅନ୍ତରା ଅନ୍ତରା van een lijk, waarvan het vleesch geheel verteerd is. ଅନ୍ତରା ନାମ N., ଅନ୍ତରା ନାମ କ., een offer in de maand *Roewah*, na afloop van den algemeenen rijst-oogst, bij de dorpelingen in gebruik en aan den eersten ontginner van het dorp toegewijd. — ଅନ୍ତରା ନାମା ନାମା ook ଅନ୍ତରା ନାମା zva. ଅନ୍ତରା ନାମା bv. iemand de voeten wasschen, B. J.N, *Krit*, XII, 12—14; een lijk reinigen, B. J. XV, 1, 8, C. S. — ଅନ୍ତରା ନାମା of ଅନ୍ତରା ନାମା KN., ଅନ୍ତରା ନାମା KI. ronde houten doos met deksel, waarin de benodigheden voor het toilet eener Javaansche vrouw bewaard worden, als blanketsel, haarolie, reukwerk enz.: kapdoos. ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା KW. zva. ଅନ୍ତରା (org. ଅନ୍ତରା ନାମା ନାମା). — ଅନ୍ତରା ନାମା of ଅନ୍ତରା ନାମା KN. verwarring, outsteltenis, krenking (van het gemoed of verstand).

ଅନ୍ତରା ନାମା zie ଅନ୍ତରା ନାମା
 ଅନ୍ତରା ନାମା zie ଅନ୍ତରା ନାମା
 ଅନ୍ତରା ନାମା (ଅନ୍ତରା ନାମା?) KN. naam van een boom, welks hout tot branden dient, J.

ଅନ୍ତରା ନାମା KN. grof, ruw, op het gevoel; fig. ruw, onbeschaafd, van een mensch (org. ଅନ୍ତରା ନାମା ନାମା).

ଅନ୍ତରା ନାମା zie ଅନ୍ତରା ନାମା
 ଅନ୍ତରା ନାମା zie ଅନ୍ତରା ନାମା

ଅନ୍ତରା ନାମା KN. onmiddellijk, dadelijk, gaauw. ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା, zich overal haasten; uit elkander loopen, zich naar alle kanten verspreiden (org. ଅନ୍ତରା ନାମା bij ଅନ୍ତରା ନାମା).

ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା of ଅନ୍ତରା ନାମା KW. zva. ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା — ଅନ୍ତରା ନାମା zva. ଅନ୍ତରା ନାମା — ଅନ୍ତରା ନାମା enz., zva. ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା volgens J. KN. allen op den loop gaan, van velen op één plaats, als weggeveegd, geheel verdwenen. — ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା allen op de vlugt jagen, wegvegen. *Vrg.* ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା

ଅନ୍ତରା ନାମା KN. onstandvastig, van een haan die uit den strijd weglloopt; ook onstandvastig in de liefde (org. ଅନ୍ତରା ନାମା).

ଅନ୍ତରା ନାମା of ଅନ୍ତରା ନାମା KN. geen rekening maken met hetgeen men verkoopt, als men het beneden inkoopsprijs moet laten gaan. — ଅନ୍ତରା ନାମା heimelijk weggaan, een slipper maken, zich onder een of ander voorwendsel verwijderen (org. ଅନ୍ତରା ନାମା); uit- of doorbreken, ontsnappen, bv. van een in een kring ingeslotene, J. — ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା ontglipt. ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା zijn geheim is hem ontvallen (zva. ଅନ୍ତରା ନାମା J.) — ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା aan iemand ontsnappen; door een kring heen breken, J. — ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା bij ongeluk doorlaten, laten ontsnappen; zich laten ontvallen, J. — ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା zva. ଅନ୍ତରା ନାମା J.

ଅନ୍ତରା ନାମା zie ଅନ୍ତରା ନାମା
 ଅନ୍ତରା ନାମା eigennaam van een zoon van Saljâ, den Vorst van Mondârâkâ (Skr. *Bhûrisjrawâh*, id.)

ଅନ୍ତରା ନାମା zie ଅନ୍ତରା ନାମା
 ଅନ୍ତରା ନାମା KN. geluid van het spuiten van water, G. ଅନ୍ତରା ନାମା KW. zva. ଅନ୍ତରା ନାମା (Skr. *bhâra-ta*, gevallen; beroofd; *bhârestâ*, geroosterd, gebraden.)

ଅନ୍ତରା ନାମା KW.; ଅନ୍ତରା ନାମା of ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା zva. ଅନ୍ତରା ନାମା (ଅନ୍ତରା ନାମା) in négligé, niet met zorg gekleed, van een man; org. ଅନ୍ତରା ନାମା id. van een vrouw, J.) ଅନ୍ତରା ନାମା of ଅନ୍ତରା ନାମା KW. (ଅନ୍ତରା ନାମା) vgl. ଅନ୍ତରା ନାମା ଅନ୍ତରା ନାମା outzaggelijk, zeer groot, van hoogen rang, majestueus; bijnaam van *Batârâ Kâlâ* (Skr. *bhairawa*, verschrikkelijk; eign. van eene der openbaringen van den God *Sjwa*).

ଅନ୍ତରା ନାମା zie ଅନ୍ତରା ନାମା
 ଅନ୍ତରା ନାମା zie ଅନ୍ତରା ନାମା

ଅନ୍ତରା ନାମା KN.; ଅନ୍ତରା ନାମା smullen, zich te goed doen. ଅନ୍ତରା ନାମା KN. tuin- of boschvoortbrengselen, vruchten, wortels, honig enz., verzamelen of stelen, — ଅନ୍ତରା ନାମା iets derg. verzamelen, stelen, enz. — ଅନ୍ତରା ନାମା erg. zoo iets verzamelen, enz.; iemands tuin enz. bestelen, J.

ଅନ୍ତରା ନାମା = ଅନ୍ତରା ନାମା zie ଅନ୍ତରା ନାମା
 ଅନ୍ତରା ନାମା KN.; ଅନ୍ତରା ନାମା zva. ଅନ୍ତରା ନାମା zich iets wederregtelijk toeëigenen, aan zich, tot zich trekken. ଅନ୍ତରା ନାମା vgl. links en regs ruk-

Ἰνδονησική zie Ἰνδονησική
 Ἰνδονησική KN. naam van een district van de residen-
 tie Tegal op Java. — ἀνεξιχνίαση of ἀνεξίτηλη
 door- of uitzijpelen, doordringen, uitvloeijen, op-
 wellen, J. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη τρανοογεν. ἰν
 ἀνεξίτηλη, ook ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη enz. op-
 wellen en vloeijen, van tranen, J.; tranen storten.

Vrg. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη
 ἀνεξίτηλη KN. (van het grondwoord ἀνεξίτηλη?), klank-
 nabootsing van het uit den grond te voorschijn kom-
 men, opwellen, opborrelen, van water, opwalmen,
 van dampen. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη van alle kanten op-
 borrelen, opwalmen. — ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη gekookte
 groenten enz. afgieten, J.

Ἰνδονησική KN.; ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη bukkend
 doordringen, bv. door een gedrang, door een ope-
 ning kruipen, onder doorkruipen, bv. onder een
 tafel; volgens J. ook uitbreken, van een gevangene,
 een vogel uit zijn kooi. — ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη
 ἀνεξίτηλη door een opening enz. heendringen, kruipen.
 — ἡ ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη het gat of de opening,
 waar iemand door gekropen, gedrongen is (vrg. ἀνεξίτηλη
 ἀνεξίτηλη).

ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη of ἀνεξίτηλη KN.; ἀνεξίτηλη
 ἀνεξίτηλη doorzijpelen, lekken (vrg. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη
 ἀνεξίτηλη), doordringen, van lucht, rook, water; in-
 trekken, van vocht, in aarde, papier enz.; vloeijen,
 van papier (vrg. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη); ook zva.
 ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη spoedig verteerd zijn, gaauw opraken,
 wegsmelten, van een voorraad.

ἀνεξίτηλη KW. vruchtbaar, G.; vgl. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη
 ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη blijkaar alles misvatting van
 Skr. Kw. bhoér bhoewah (of bhoewas) swah,
 aarde, luchtruim en hemel, zva. tri-bhoewana,
 de drie werelden: zoo B. J. kw. Krit. IX, 12;
 XXVIII, 8—9, waar 't verklaard wordt door ἰν
 ἀνεξίτηλη Vrg. ἀνεξίτηλη C. S.

ἀνεξίτηλη KW. vgl. ἀνεξίτηλη de wereld, G.; zie bij
 ἀνεξίτηλη

ἀνεξίτηλη KN.; ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη uitstroomen, van tra-
 nen, gutsen, van bloed (vgl. ἀνεξίτηλη); ook zva.
 ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη

ἀνεξίτηλη KN.; ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη in menigte achter el-
 kander stroomen, van menschen.

ἡ ἀνεξίτηλη KN.; ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη naar een an-

der toevloeijen, van iemands bezittingen, geld enz.,
 waarvan een ander wordt medegedeeld; schitteren,
 naar alle kanten een blinkend licht verspreiden,
 W. P. 393. — ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη iemand iets van
 het zijne geven, mededeelen.

ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη of ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη KN. ingewauden,
 darmen, van een mensch (vrg. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη
 ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη), G. — ἀνεξίτηλη
 ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη zie bij ἀνεξίτηλη

ἀνεξίτηλη I. zie bij ἀνεξίτηλη II.
 II. KN.; ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη iemand hinderen, storen,
 van leven, geraas, gepraat, dat de ooren onaangenaam
 aandoet, oorverdoovend. Vrg. ἀνεξίτηλη

ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη of ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη KN.; ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη
 ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη gloeijen van gramschap,
 van het gelaat (vrg. ἀνεξίτηλη).

ἀνεξίτηλη I. zva. ἀνεξίτηλη in samenstellingen als ἀνεξίτηλη
 ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη

II. KN. klanknabootsing van het vallen van een
 dun metalen voorwerp, als een schenklad enz. (vrg.
 ἀνεξίτηλη). — ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη geroffel van een trom.

ἀνεξίτηλη KN. klanknabootsend woord om een opbreken of
 vertrek aan te duiden; ook tusschenwerpsel bij
 een eenklaps opkomenden aangenamen of onaangenamen
 reuk (vrg. ἀνεξίτηλη); ook een soort van
 groote tor. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη een klein soort van tor
 (vrg. ἀνεξίτηλη).

ἀνεξίτηλη KN. nabootsing van 't geluid van een handtrom-
 mel (ἀνεξίτηλη); — of van een weggeliegen (vrg. ἀνεξίτηλη
 ἀνεξίτηλη).

ἡ ἀνεξίτηλη KN. nabootsing van 't geluid van de ἀνεξίτηλη
 ἡ ἀνεξίτηλη KN. klanknabootsing = ἀνεξίτηλη

ἀνεξίτηλη KN. I. eenige zaak, enig goed, iets; ding,
 dingen, goed, goederen; eenig, een of ander (ook
 voor bewerkte zaken, kunstvoortbrengselen of al-
 shans voorwerpen, die reeds in gebruik zijn ge-
 nomen. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη bewerkt goud, gou-
 den voorwerpen, J.). ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη wat is
 dit voor een ding? ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη iets wat ont-
 breekt, dingen die ontbreken. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη of
 ἀνεξίτηλη zie ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη eenig
 goed. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη wanneer
 men wil, KT. Ook zva. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη eenig, in den
 zin van 't Eng. a ny, zva. elk. ἀνεξίτηλη ἀνεξίτηλη
 ἡ ἀνεξίτηλη al wat hij zegt of beveelt, B. J. LXVIII,

16, 6. ἑπισημ ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία waarheen hij ook vliede, *ib.* XLIII, 18, 2. ἑπισημῶν wie of wat ook, al wie, al wat. C. S. ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία volgens J. niets, geen; komt te Soerakarta gewoonlijk niet alleen voor, maar ter versterking eener ontkenning achteraan gevoegd, *bv.* ἀποδοξία ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ik heb in het geheel niet gegeten. ἑπισημῶν ook ἑπισημῶνῶν eenig ding, wat het ook zij; alles. ἑπισημῶν ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία naar alles vraagt hij. ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία als er het een of ander is, zeg het. Lakon: ἑπισημῶν ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία in alles is hij geheel als gij, C. S. ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία of ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία κ. in het geheel niets; om niets, zonder eenige reden. ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία om niets huilt (hij). ἑπισημῶν N., ἑπισημῶν K., *zva.* ἑπισημῶν ἡ ἀποδοξία KN. alle, alles, wat het ook zijn mag. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία al wat hij wil. ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία alle menschen, wie ook. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία alle regtszaken, alle zaken. — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία (op de strandplaatsen ook ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία) alledaagsch, van dien aard als alle andere dingen. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία dat is geen alledaagsche vijand. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ik bedank er voor, op een minachtende wijze (als een uit den grooten hoop) behandeld te worden (*verg.* ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία). Volgens J. ook *zva.* ἀποδοξία van alles, allerlei, zonder keus, de eerste de beste. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία allerlei dingen, of wat hem voor den mond komt, eten. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία Jan Rap en zijn maat. ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία zie boven.

II. ἡ ἀποδοξία of ἀποδοξία rondreizend kunstenaar of speelmaan. ἑπισημ (voor ἀποδοξία?) ἀποδοξία als goochelaar rondgaan; *fig.* ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία *zva.* amok verkoopen, *schertsend, in Lakon, C. S.* — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία afgerigte aap, *dien men rondvoert, J.* — ἀποδοξία of ἀποδοξία rondgaan om voor geld kunsten te vertoonen (*verg.* ἀποδοξία I). ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία rondgaan om een gemaskerde tooneelvoorstelling te geven. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία met afgerigte apen rondgaan, om die voor geld kunsten te laten vertoonen. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία *spr.* — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία *ergens of bij iemand als boven* gaan om kunsten te vertoonen. — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία *als boven*

rondvoeren. — ἑπισημῶν hetgeen door een rondgaand kunstenaar vertoond wordt, of waarmee men als zoodanig rondgaat.

ἑπισημ N., ἑπισημ K., tegelijk, gelijktijdig; toen, nu, wanneer, tijdens (*verg.* ἑπισημῶν). ἑπισημῶν op denzelfden dag. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία op dien zelfden dag. — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία *zva.* ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία gelijktijdig gebeuren. — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία met iets zamen treffen, iets gezamentlijk doen; met iemand in gezelschap gaan. — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία iets tegelijkertijd met iets anders doen gebeuren, iemand een ander doen vergezellen. — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία gezamentlijk, gelijktijdig; iemand met wien men te gelijk iets doet of ondervindt, *bv.* een reisgenoot; iets wat met iets anders zamengaat, *bv.* als bijlaag tot een brief; zamen, tegelijk of gelijktijdig met een ander of met elkander.

ἑπισημ KN. zot, gek, ziinneloos. ἑπισημ KW. *zva.* ἀποδοξία (*verg.* ἀποδοξία). — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία meêdoen, met een geluid, accompanieren. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία *spr.* — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία iets accompanieren, *zva.* ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία gelijktijdig, te zamen spelen, *bv.* op de fluit, of zingen enz.

ἑπισημ KW. *zva.* ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ἀποδοξία leeuw, J. — KW. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία hetzelfde? B. J. Krit. IX, 9—10; LX, 1—6: op beide plaatsen echter twijfelachtig of één of twee verschillende diersoorten (ἀποδοξία en ἑπισημ) bedoeld zijn (*vgl.* ἀποδοξία). C. S. — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία *zva.* ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία KN. iets ergens meê bedekken, omsluijeren, *bv.* een paard met floers of een net; volgens J. ook zwierig, opgeschikt; barongan spelen; 't boord van een vaartuig verhoogden door er een plank op te bevestigen. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία *spr.* — ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία bosch van doornige takken onder om de stoel van bamboe-boomen; wat als met een barongan overdekt, omsluijerd is, *bv.* de vermomming van een persoon, die een tijger of een grooten vogel voorstelt, en een karoeng-zak om heeft, met paauweveeren als manen omhangen, of met een houten kop van een beest, welke persoon onder gamelan-spel allerlei bewegingen maakt; volgens J. *gew.* twee personen, zamen onder één kleed verborgen. ἀποδοξία ἡ ἀποδοξία een barongan voor geld

laten spelen. ἄνη ἄνη ἄνη ἄνη tijger-barongan. ἄνη ἄνη ἄνη ἄνη vogel-barongan.
 ἄνη KN.; ἄνη ἄνη stijfhoofdig, halsstarrig door-
 drijven (erg. ἄνη ἄνη ἄνη); hardbekkig, van een
 rij- of trekdier, J.

ἄνη KN. een bijzonder falsoen van lansen.

ἄνη KN. onduidelijk, van schrift of teekening, bv.
 van een batik-patroon, dat in elkander gevloeid is,
 beneveld, bezwakt (erg. ἄνη ἄνη ἄνη ἄνη). ἄ
 ἄνη ἄνη ἄνη ἄνη de maan is beneveld. ἄνη ἄνη ἄνη
 ἄνη zijn gezicht is beneveld. — ἄνη ἄνη on-
 duidelijkheid, ineenvloeiing veroorzaken. — ἄνη
 ἄνη ἄνη onduidelijk, beneveld maken.

ἄνη KN. soort van kapmes; volgens J. een lang
 slagmes, met voorovergebogen punt (erg. ἄνη ἄνη).
 — ἄνη ἄνη met een bérang kappen.

ἄνη KN. scheef, naar één zijde overhangen, schuin.
 ἄνη ἄνη ἄνη ἄνη hij loopt scheef, bv. met een schou-
 der naar voren. ἄνη ἄνη ἄνη ἄνη de schuit hangt
 naar één kant over. Erg. ἄνη.

ἄνη KN. zweeren aan de lippen, aan den rand
 der vrouwelijke schaamdeelen, of aan den aars, bv.
 ten gevolge van onzindelijkheid; volgens J. de naam
 van onderscheidene ongesteldheden der huid, waarbij
 alleen de opperhuid is weggevreten en serum opgeeft,
 maar niet enkel door belediging van buiten af: bv.
 in de liezen, oksels en andere huidplooijen bij klei-
 ne kinderen: smerten; rondom den neus of aan de
 mondhoeken door scherp speeksel, bij etterende won-
 den door langsgelooopen scherpen etter, enz. ἄνη
 ἄνη zie bij ἄνη.

ἄνη KN. voetangel, puntige bamboe in den grond
 gestoken met de punt schuin naar boven (erg. ἄνη
 ἄνη). — ἄνη ἄνη ἄνη iets van borangs voor-
 zien. — ἄνη ἄνη ἄνη bij wijze van borang
 geveld houden, d. i. schuins naar boven, nl. een
 lans (erg. ἄνη); pijlen als borangs in den grond
 schieten, B. J. XXVIII, 6, 5, C. S.

ἄνη I. zie ἄνη ἄνη

II. *Ml.* koop of verkoop in 't groot, in 't groot
 koopen of verkoopen, iets koopen met al wat er
 in is; een werk geheel voor zijn rekening nemen,
 aannemen, J. — ἄνη ἄνη ἄνη KN. iets in 't groot
 koopen, veel of alles koopen (erg. ἄνη ἄνη). —
 ἄνη ἄνη ἄνη van iemand veel of alles koopen,

opkooopen. — ἄνη ἄνη ἄνη voor een ander
 iets in 't groot of opkooopen; een werk laten aan-
 nemen, uitbesteden, J. — ἄνη ἄνη ἄνη in 't
 groot koopen of verkoopen; alles tegelijk, in eens,
 in zijn geheel of over de massa, niet deel voor deel,
 bv. beschouwen; aangenomen, uitbestede, uit te be-
 steden; aangenomen werk, aanneemwerk, J.

ἄνη KN. zva. ἄνη ἄνη

ἄνη KN. wortelstronk: onder eind van een boom-
 stam met de wortels, J. (erg. ἄνη ἄνη ἄνη); ont-
 worteld, met wortel en al uit den grond geraken,
 zva. ἄνη ἄνη — ἄνη ἄνη als zulk een wortel-
 stuk zijn, van onder breed uitstaan, dik van onder,
 J.; ontwortelen, met de wortels uit den grond halen.

ἄνη KN.; ἄνη ἄνη onder een last ge-
 bukt gaan. Volgens J. een groote pakkaasje vor-
 men, van wat iemand draagt, een heele vracht, of
 zwaar en veel zijn, bijna te veel of te wijd van
 omvang om te dragen.

ἄνη zie bij ἄνη

ἄνη zva. ἄνη ἄνη ἄνη ἄνη = ἄνη
 ἄνη ἄνη ἄνη ἄνη ἄνη ἄνη ἄνη = ἄνη
 ἄνη ἄνη J.

ἄνη KN. een spijs met kloerak toebereid.
 ἄνη KN. stuk of brok van baksteen, puin (erg.
 ἄνη ἄνη ἄνη). — ἄνη ἄνη iets,
 bv. een weg of modderige plek met puin ophoogen
 of gelijk maken. — ἄνη ἄνη ἄνη ἄνη iemand dat
 werk laten doen of daartoe veroordeelen, een weg
 met puin laten beleggen. — ἄνη ἄνη of ἄνη
 ἄνη ἄνη puinhoop; aan brokken, van metsel-
 steenen; brankal-straft.

ἄνη KN.; ἄνη ἄνη baatzuchtig, schraap-
 zuchtig, kleingeestig (erg. ἄνη ἄνη), en als ge-
 volg daarvan pruttelachtig zijn; volgens J. zva.
 ἄνη ἄνη nijdig, boos, kwade gezindheid. —
 ἄνη ἄνη tegen iemand baatzuchtig enz. zijn.

ἄνη KN.; ἄνη ἄνη omkantelen en van
 den grond opnemen, kantelend uit den grond halen,
 opbreken, bv. een vloersteen, J. Erg. ἄνη ἄνη ἄνη

ἄνη zie bij ἄνη ἄνη

ἄνη KN.; ἄνη ἄνη altijd gelijk willen
 hebben, zijn zin willen krijgen, eigenzinnig.

ἄνη of ἄνη ἄνη KN.; ἄνη ἄνη op handen en
 voeten loopen, kruipen (erg. ἄνη ἄνη ἄνη bij

kwellen, plagen, een kind in kwade luim brengen (vrg. ἄνθρωπος) (dreuzen, pruilen, dwingen, J.; bij iemand drenzend of pruilend aanhouden, van een kind of vrouw, B. S. 243: ἄνθρωπος ἀνθρώπου ἄνθρωπος C. S.).

ἄνθρωπος. KW. zva. ἄνθρωπος (Ook KN. van de stijlen van een huis: van onder wijder uit elkander staan dan van boven. Vrg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀνθρώπων ἄνθρωπος de stijlen in dien stand zetten, gelijk opzettelijk gedaan wordt voor stevigheid, J) ἄνθρωπος ἄνθρωπος zie boven.

ἄνθρωπος. KN. zva. ἄνθρωπος stevig, hecht, vast, sterk, standvastig (pal staan, in den strijd, B. J. XXXVIII, 3, 6; LII, 7, 7; B. S. 296, C. S.; van 't hart, bij zijn stuk blijven, J.).

ἄνθρωπος. KN. klanknabootsing van een kuch uit ontvreedenheid: hm! (eh of ah! J.) — ἄνθρωπος hm! zeggen, hummen, zuchten, brommen (vrg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος herhaaldelijk hummen. ἄνθρωπος (of ἄνθρωπος Lakon, C. S.) van alle kanten hummen.

ἄνθρωπος. KN.; ἄνθρωπος; eerbiedig voorovergebogen zitten.

ἄνθρωπος. zie ἄνθρωπος

ἄνθρωπος. KN.; ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος ἄνθρωπος — ἄνθρωπος tegen iemand valsch spelen.

ἄνθρωπος. KN. huisjesslak (vrg. ἄνθρωπος), J.

ἄνθρωπος (verbastering van ἄνθρωπος? W. P. 450) KN. ingezouten, in het zuur gelegd (vrg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος) — ἄνθρωπος inzouten.

ἄνθρωπος. N. grof woord: grommen, brommen, mompen. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος grommen en brommen. J.

ἄνθρωπος. KN.; ἄνθρωπος iets op het vuur leggen of in smeulende asch steken om het gaar te krijgen, roosten (vrg. ἄνθρωπος); ijzer heet maken om het te smeden, G.; brood bakken in een oven, J. — ἄνθρωπος geblakerd, PK. — ἄνθρωπος op het vuur gaar, heet gemaakt, geroost.

ἄνθρωπος. KN.; ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος veel beweging bij het spreken maken.

ἄνθρωπος. KN.; ἄνθρωπος van dardelheid, drift, ongeduld, enz. schreeuwen, grienneken, hinneken, van een paard, kidang enz. (vrg. ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος ἄνθρωπος ook van een kind, dwingend of ontvreeden schreeuwen, J.

ἄνθρωπος. KN. 't koeren van een duif. — ἄνθρωπος koeren (van een paard, met de voorpoten trappelen, terwijl het den kop tegen de borst houdt, J.) — ἄνθρωπος er tegen koeren, als de doffer tegen de duif.

ἄνθρωπος. KN. het hinneken van een paard (vrg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος. KN. een kinderspeelgoed van klapperdop gemaakt, soort van tol. — ἄνθρωπος daarmee spelen (ook zva. ἄνθρωπος in Wangsallan omschreven door ἄνθρωπος ἄνθρωπος d. i. kleine klapperdop met steel? C. S.).

ἄνθρωπος. I. KN. een grootte zeeschelp (soort van mossel met eenigzins fijne schelp, kleiner dan de gewone Holl. mossel, J.). ἄνθρωπος sirih-kalk van de boe koer gemaakt (vrg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος).

II. KW. vkl. ἄνθρωπος ἄνθρωπος een gebouw bij den ingang van de Soer al á j á, B. J. LVII, 3, 1. — ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος ἄνθρωπος G.

ἄνθρωπος. KN. luid tegenspreken, zijn eigen meening door-drijven, bv. tegen een meerdere die een bevel geeft, J.

ἄνθρωπος. KN. metalen kom met een rand van onder als voetstuk (vrg. ἄνθρωπος). ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος ἄνθρωπος soort van chinaasappel, J. — ἄνθρωπος op de wijze van een bdkdr: een bijzondere wijze van opmaken van het haar, gebruikelijk als bruidskapsel.

ἄνθρωπος. KN. gil, schrill geschreeuw, als sein of uit dardelheid (nabootsing van 't geluid van herten en kidangs. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος en ἄνθρωπος KN.

schreeuwen van idem; en 't laatste ook voor: een vijand uitdagen door geschreeuw, J. — B. J. LXVII, 1, 2, van de uitdagende stem van Wrekodara: ἄνθρωπος ἄνθρωπος C. S.). — ἄνθρωπος schreeuwen, krijschen, bv. van wilde zwijnen en boeta's, B. J. LXIII, 10, 4; B. J. A, Krit. XXVII, 30, 5, C. S. — ἄνθρωπος van alle kanten gillen.

ἄνθρωπος. KN.; ἄνθρωπος iets ombuigen, krom buigen, vouwen: vrg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος (ἄνθρωπος bogt, ombuiging, wijde plooi, enz., bv. van een kleed, J.)

ἄνθρωπος ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος

ἄνθρωπος. N., ἄνθρωπος. K., in uitdrukkingen als ἄνθρωπος

ἄνθρωποι KN. niet wel met elkander zijn.
 ἄνθρωπος KN. kleihandelaar, slijter van een ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος koopvrouw in het klein (want de klein-
 handel wordt gewoonlijk door vrouwen gedreven);
 ook zva. ἄνθρωπος kleinhandel drijven. ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος
 zva. ἄνθρωπος IV. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος
 spr. — ἄνθρωπος van iemand iets ter slijting
 koopen of ontvangen. — ἄνθρωπος iets ter
 slijting aan iemand geven. — ἄνθρωπος of ἄν
 ἄνθρωπος kleinhandel, kleinhandel drijven.

ἄνθρωπος I. KW. zva. ἄνθρωπος

II. KN. ondergeschikt hoofd, in tegenoverstelling
 van zijn loerah. ἄνθρωπος dorpshoofd, staan-
 de onder den ἄνθρωπος of ἄνθρωπος Tegenover
 den ἄνθρωπος wordt ook zoo genoemd de
 Europesche huurder (verg. ἄνθρωπος). ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος (Gods) stedehouder op Java, d. i. Mohammed
 (verg. ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος békêls of
 zulke menschen. — ἄνθρωπος over een land enz.
 als békêl gezag voeren. — ἄνθρωπος békêl-
 ambt of gebied van een békêl. — ἄνθρωπος
 landerijen onder een békêl stellen, verhuren.

ἄνθρωπος KN. 1. naam van een visch, een jonge
 ἄνθρωπος 2. den buik hoog hebben zitten, van
 iemand wiens maag meer vooruitsteekt dan zijn buik.

ἄνθρωπος verk. van ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος Ch.? Chinese pantoffels, een soort van
 schoeisel met houten onderstel en lederen of stof-
 fen overtrek, J.

ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος 2.

ἄνθρωπος KN. 1. naam van een visch. — 2. ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος iemand zijn wind, in de hand opgevangen, te
 ruiken geven: verg. ἄνθρωπος

ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος II. (volgens G. ook een wort-
 tel, die, in den grond gebleven, op nieuw uitschiet.)

ἄνθρωπος TD. KN. zva. ἄνθρωπος J.

ἄνθρωπος TD. zva. ἄνθρωπος J.

ἄνθρωπος KW. zva. ἄνθρωπος KN. een plant met lange en
 breede bladen als de pandan, van het geslacht der
 leliën (volg. Dr. W. Cinnam asiaticum, J). ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος, ἄνθρωπος K., een patroon van batikkan
 of loerik.

ἄνθρωπος een gebak van rijstmeel: verg. ἄνθρωπος (Wang-
 sallan: ἄνθρωπος = ἄνθρωπος C. S.)

ἄνθρωπος KW. zva. ἄνθρωπος G.; zonder staart, van
 kippen en gevogelte, waarvan de staart uitgetrok-
 ken is: verg. ἄνθρωπος (ook krom, geweld, van de neus:
 ἄνθρωπος arends- of haviksnus, J.). — ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος een vogel de staart uittrekken.

ἄνθρωπος KN.; ἄνθρωπος of ἄνθρωπος KI., bil,
 billen, achterste (verg. ἄνθρωπος); fig. iets waarop
 men zit. ἄνθρωπος N., ἄνθρωπος K., het op zijn billen (of op de hurken) gaan, bij
 het verschijnen vóór of het zich verwijderen uit
 de tegenwoordigheid van den Vorst, waarbij
 men, hurkend voorovergebogen, op de voeten
 voortkruipt, en met de toppen der vingers, beurte-
 lings van de regter- en linkerhand, op den grond
 steunt, terwijl de billen beurtelings op den regter-
 en op den linkerhiel rusten. ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος op die wijze op de billen
 gaan. ἄνθρωπος spr. — ἄνθρωπος
 iets met het achterdeel doen, bv. een schuit afdu-
 wen. — ἄνθρωπος achterste gedeelte, bv.
 van een oorknop (ἄνθρωπος); onderste gedeelte, bv. van
 een pot witte suiker (in de fabriek), dat nog on-
 uitgelekte stroop bevat; onderdeel, bv. een klein
 stuk sawah-veld, dat tusschen andere inligt, en
 behoort bij een grooter elders gelegen stuk.

ἄνθρωπος KN. soort van huisjesslak (verg. ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος. — ἄνθρωπος schraal, mager, bonkig, van
 menschen (verg. ἄνθρωπος bij ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος of ἄνθρωπος KN. val voor een tijger of klein
 wild, als wilde kat of muskusdier, in den vorm van
 een kist met schuifdeur (verg. ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος ἄνθρωπος). ἄνθρωπος in den
 val geraken, door list gevangen. — ἄνθρωπος in
 den val vangen.

ἄνθρωπος grondwoord van ἄνθρωπος en ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος of ἄνθρωπος KN. afgedaan, afbetaald,
 geheel voldaan, van een schuld (verg. ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος ἄνθρωπος II). — ἄνθρωπος een schuld
 afbetalen, geheel voldoen. — ἄνθρωπος voor
 iemand of met iets een schuld vereffenen. — ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος of ἄνθρωπος geheel af-
 doende, tot volledige afdoening, als saldo-betaling;
 met elkander afrekenen.

ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος Zoo noemt men 't feest bij 't eind
 van de vastenmaand, en ἄνθρωπος dat aan 't eind

van binnen met bladen belegd, waarin de dorpe-
lingen ongekookte rijst als geschenk naar de stad
brenghen (regle, wijd gevlochten mand, bij de gras-
snijders in gebruik, J.; een soort van պղնձ
waarin keukengereedschap bewaard wordt, S.);
vrg. Բրնն

անդրադարձ of անդրադարձը zie bij արդար
անհան կN. gedeelte van 't onderbeen van achter,
denkelijk van de kuit tot den hiel (vrg. անհան).
անդրադարձան spr. traag in 't gaan. (անհան
moet ook de naam zijn van een lang soort van
kikkvorsch of pad, volgens sommigen անհան —
անընանան անհան-անընանան spr. een lastig
mensch zijn, vkl. vóórgaande iemand op de teenen
trappen en achtergaande hem tegen de onderkuit
schoppen, J.)

անհան zie անհան

անդարդանը zie արդարանը

անդր Dr. بدري of بداري Bedoeien, landbe-
woner, woestijnbewoner.

անարար I. Dr. بدل KN. plaatsvervanger, gemag-
tigde, vrg. անարար անարար id.

II. KN.; անարար iets van zich afstooten; ver-
werpen, wraken, er zich tegen verzetten. անարար
արար-արարը een vonnis wraken (vrg. անար
արար). — անարարը zva. բխարանը iets of
iemand bestrijden, van zich weren, er zich tegen
verzetten.

արար KN. zva. արան Tj. Sengk. zes.

արար KN. zva. արան անհան արար անարար
արար met verstand toegerust, verstandig, G.

արանարար KN. Ml. wijs, verstandig. (Skr. boedhi-
mán, hetz.; eign. van den vorst der vogelen.)

արանը zie bij արար

արարան KN. uitpuilen van den navel (opzwellen van
den navel, navelbreuk, J.).

անանարը zich het goed van anderen toeëigenen;
voorgeven, veinzen, huichelen (Dr. անանար bid'ah,
nieuwe leer, ketterij).

անարար KN. zva. անարար KN. tusschenwerpsel: schoon
op! vrg. անանար (glad af, B. J. XXIII, 16, 5:
արանար անանար van een afgeschoten arm,
C. S.)

անարար grondw. van դարձադարձ en անանար

արար of անարար KN. zva. դարձար KN. om

strijd, om het meest, om het best. արարար
zie beneden. — անարար met overmacht aanval-
len. — անարար accid. passief. (Vrg. անարար
արար)

դարձադարձ I. grondwoord van անարարար Կ., ան
արար Կ (ցո. արար), արար անարար
KW., zwaar, wigtig, drukkend, van een last;
moeijelijk, bezwaarlijk, met moeite; zwaarte, ge-
wigt, moeijelijkheid; zwaar te weerstaan, sterk (B.
J. LXVI, 9, 3); kracht, vermogen; waarde, aan-
zien, enz.; fig. zwaar of het zwaarst wegen; na aan
't hart liggen; door een last gedrukt, bezwaard, ook
fig. door leed enz.; tot iets, als het zwaarste, over-
hellen, de voorkeur geven (vrg. դարձադարձ դարձադարձ
անարարար անարար). անանարարարար
die kist is zwaar. անանարար անարար een moeie-
lijk werk. դարձադարձադարձ (of դարձադարձ)
անարարարար als het zwaarigheid of moeite heeft.
դարձադարձադարձ druk en gebrek, J. անարար
անարարարարար een kind weegt (bij de ouders)
zwaarder dan een nabestaande. անանարարար
արարարարարար de vrouw van een
edelman mag geen bezwaar maken, zich niet be-
zwaard toonen, als hij ten oorlog gaat, B. J.
XIX, 14, 6; XLVII, 34, 3. անարարարար
արար zijn kind voortrekken? B. J. XLVI, 20, 4;
zoo ook B. J. D, E, Krit. XLV, 15, 7-8, C. S.
— անարար zie bij դարձադարձ. — անար
անարար bezwaar voelcu, aarzelen, B. J. G,
Krit. LI, 5-6: անարանարարարարար C.
S. — անարար անարար անարար iets zwaar
maken, verzwaren, iemand bezwaren. անարարար
անանարարարարար het zou goed zijn
den last iets zwaarder te maken. անարարարար
անանարարարար iemand zwaarder werk geven. անարար
անարար een bezwaard, bedrukt gelaat toonen?
B. J. XIX, 14, 4, C. S. — անարարարար անար
արար bezwaard, overluden, groote moeite hebben;
het te kwaad krijgen, tegen den vijand (Brieven,
168, r. 4); fig. overluden, bv. met gunst. անարար
անարարարար groote moeite hebben
zijn brood te verdienen. անարարարար met liefde
bezwaard worden, het niet langer kunnen uithou-
den van liefde. անարարարարարար spr.
— անարարարար անարար te zwaar. — ան

ճԻՆՈՒՆ I. Կ., *zie աղտիչ*

II. ԿՆ. het kunnen uithouden, goed tegen *iets* kunnen, *iets* kunnen verduren; het *ergens* uithouden, lang blijven, plakken, J.; aauhoudend, *van regen*, in *Wangsallan* omschreven door *աղաղիստ* աղաղիստիտ C. S. *սոնճանչիլիլի* den hunger niet kunnen verdragen. *սոնճանչիլիլի* tegen waken kunnen. *սոնճանչիլիլի* toovermiddel tegen den hunger. *Wangsallan: դամրտանչան* սուրի, geene medeminares kunnen dulden, C. S. (*սոնճանչ* standvastig, G.) — *սոնճանչիլիլի* *դամ* *iets* trachten uit te houden, te verduren, *er* zich tegen in zetten. *Wangsallan: անճանչիլիլի* մեռանալ մեռանք *geef* het niet op, al ware 't tot in den dood! C. S. — *սոնճանչիլիլի* veel kunnen verdragen; *iets* kunnen uithouden; het vermogen om lang en veel te verdragen, taaiheid, B. S. 200. — *սոնճանչիլիլի* wedijveren om *iets* het langst uit te houden.

III. *een kreupelhout dat aan de stranden groeit*, J. *աղտիչ* ԿՆ. (*ook սոնճանչ*) *aan iets* gebrek hebben, *iets* zeer van noode hebben, om *iets* in tijdelijke verlegenheid zijn (*nam. aan of nabij 't eind van een voorraad*, C. S.); behoefte. *աղտիչիլիլի* om geld verlegen zijn. *սոնճանչիլիլի* huiselijke behoeften, het in huis benooidigde. *սոնճանչիլիլի* *zie սոնճանչ* — *սոնճանչիլիլի* ԿՆ., *սոնճանչ* Կ., in verlegenheid, in nood, in ongelegenheid gebracht. *սոնճանչիլիլի* uit nood, door den nood gedrongen. *սոնճանչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* *spr.* — *սոնճանչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* *իemand* in nood, in verlegenheid, in het naauw brengen. — *սոնճանչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* *gebrek of nood* lijden; *dat* waarom *men* verlegen *enz.* is; benooidigd zijn. — *աղտիչիլիլի* *of* *աղտիչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* *of* *սոնճանչիլիլի* *zva.* *սոնճանչիլիլի* des noods, ingeval van nood.

դամրտանչիլիլի ԿՆ. redetwist, betoog, verdelliging; redetwisten (*erg. սոնճանչ*). — *դամրտանչիլիլի* tegen elkander betoogen, redetwisten, *enz.*

դամրտանչիլիլի ԿՆ. speler, dobbelaar (*erg. դամրտանչիլիլի*); iemand die de zaak van een ander bestuurt, zaakwaarnemer, procuratiehouder. — *դամրտանչիլիլի* *of* *սոնճանչիլիլի* *դոբբելեն*; zaakwaarnemer, bestuurder. *դամրտանչիլիլի* *դամրտանչիլիլի* *heet* *Krē-*

na bij de Pandawa's, B. J. X, 11, 9, C. S. — *աղտիչիլիլի* *իemand's* zaken bestieren; voor *iemand* zijn vechthaan oppassen. *աղտիչիլիլի* *դամրտանչիլիլի* voor *iemand* het bestuur voeren, B. J. XLIII, 22, 7. C. S. — *աղտիչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* *իemand* in beheer geven; *een vechthaan* *aan iemand* ter verzorging toevertrouwen. — *աղտիչիլիլի* *դամրտանչիլիլի* de zorg voor *een vechthaan* *aan iemand* toevertrouwen, *eene zaak* *aan iemand* ter bestiering, beheering geven. — *դամրտանչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* *of* *սոնճանչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* met een ander *of* met elkander dobbelen, spelen. — *աղտիչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* *speel- of* *dobbelpartij*; *speelbaan*, *dobbelhuis*. *դամրտանչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* *speler*; *spel*, *dobbelspel*.

առնանք (Ar. باطن) Կ., *առնանք* Կ., inwendig, innerlijk, *van binnen*, in het hart (*gemoed*, *hart*, *gezindheid*, J.). *սոնճանչիլիլի* *zie* *բյ* *սոնճանչիլիլի* *zva.* *սոնճանչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* *spr.* — *առնանք* *առնանք* *սոնճանչիլիլի* *inderdaad*, in werkelijkheid. — *առնանք* *առնանք* *սոնճանչիլիլի* *իets* bij zich zelf denken, gissen; *iets* iunig, in waarheid, werkelijk meenen, het innerlijk *met iemand* houden (*iets* met hart en ziel doen, J.) — *սոնճանչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* het inwendige; *iemands* binnenste; de inwendige zin, zooals men het inwendig meent (*opregte zin*, *opregtheid*, J.).

անդամրտանչիլիլի ԿՆ., *pit van de nanka*, soms *ook van de kloewδh-vrucht* (*erg. դամրտանչիլիլի*). *Wangsallan: սոնճանչիլիլի* *սոնճանչիլիլի* *skl.* *սոնճանչիլիլի* *duister*, C. S.

աղտիչիլիլի ԿՆ. *een bult hebben* (*volgens sommigen van voren en van achteren*). *սոնճանչիլիլի* *een soort van groote limoen*; *volgens J. ook naam van een boom, die brandhout levert*: *Barringtonia speciosa* L.

աղտիչիլիլի *zie* *բյ* *աղտիչիլիլի* *դամրտանչիլիլի* Կ. *zie* *դամրտանչիլիլի*

սոնճանչիլիլի ԿՆ. *bijnaam van Madoekârâ*, *de woonplaats van Ardjoenâ*.

սոնճանչիլիլի I. ԿՆ. (*ook դամրտանչիլիլի* Կ.?) *onderste metsel- of houtwerk*, *plint*, *lambrisering*, *of zov* *iets, dat, van den grond uit, rondom 't huis of onder aan een muur uitsteekt*; *ook* *opstaande rand*, *rollaag of plint van een hoogerer vloer* (*սոնճանչիլիլի*), *bv. van een galerij of van een pandâpâ* (*volgens S. de verhoog-*

အိန္ဒိယ ကဝ. ဘာ. ဝိသုဒ္ဓိ ဝိသုဒ္ဓိ ဝိသုဒ္ဓိ ဝိသုဒ္ဓိ ဝိသုဒ္ဓိ
(Skr. bhīṣaṇa, schrikwekkend)။ အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ hetz. (erg. ဝိသုဒ္ဓိ)။ အိန္ဒိယ
of အိန္ဒိယ ဘာ. ဝိသုဒ္ဓိ ဝိသုဒ္ဓိ ဝိသုဒ္ဓိ
အိန္ဒိယ ဝိသုဒ္ဓိ (Skr. atibhīṣaṇa; erg. အိန္ဒိယ II).

အိန္ဒိယ ကဝ. ဘာ. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
(Skr. bhōṣaṇa) versiering, versiersel, prachtge-
waad. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ oorlogsdos. အိန္ဒိယ ဘာ.
အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ zich kleeden, uitgedost zijn. အိ
အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ iemand kleeden, uitdossen, opschikken;
ook ဘာ. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ ဘာ. ဝိသုဒ္ဓိ အိန္ဒိယ (Welligt = အိန္ဒိ
ယ ဘာ. ဝိသုဒ္ဓိ en အိန္ဒိယ in den zin van ver-
ontrust, gestoord; erg. အိန္ဒိယ en Skr. wisāṇa,
neerslachtig, mistroostig, wanhopig; wisjāla, ruim).

အိန္ဒိယ (အိန္ဒိယ? C. S.) ကဝ. ဘာ. အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ (ဘာ. အိန္ဒိယ, een vlinder, G.) ook naam
van het hoofddeksel van Gatoktātjā.

အိန္ဒိယ I. (Skr. bhāsanta) ဘာ. အိန္ဒိယ
II. (Skr. wasanta-tilaka) naam van een Kawi
dichtmaat.

အိန္ဒိယ ဘာ. အိန္ဒိယ G.; ziende, wetende door te zien,
als eigenschap van God, J. (Ar. بصر gezig; door-
zig, inz. van God; erg. အိန္ဒိယ)

အိန္ဒိယ Ar. بصير helderziend (volgens G. ကဝ. altoos-
durend, eeuwig). — အိန္ဒိယ weten door te zien,
als eigenschap van God (erg. အိန္ဒိယ), J.

အိန္ဒိယ I. Ml. အိန္ဒိယ de Groote Heer, benaming
voor den Gouverneur-Generaal, of het Eur. hoofd van
gewestelijk bestuur (den Resident enz.); ook van den
huisheer, in tegenstelling van zijne gasten, en van
den ouden heer, vader van den heer des huizes, J.
(waarvoor te Soerakarta ook အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ).

II. KN. de twaalfde maand van het Mohamedaan-
sche jaar, anders အိန္ဒိယ genaamd. အိန္ဒိယ
't feest op den tienden dier maand, het Ar. عيد
القرآن ter gedachtenis van de offerande van Ismaël.

III. အိန္ဒိယ eenkruid dat tot medicijn gebruikt
wordt (soort van moerbeiboom, Morus Indica L., J.).

အိန္ဒိယ I. ကဝ. ဘာ. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ (met
goud bezet, versierd, G.) B. J. XVIII, 11, 2, van
een vorstelijken krijgsdos: အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ vkl.
အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ C. S.

II. KN.; အိန္ဒိယ stout, ondeugend, van een kind,
dat overal met zijn handen aanzit (erg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. schram, kleine snee (erg. အိန္ဒိယ). —
အိန္ဒိယ een schram geven. အိန္ဒိယ een
schram krijgen. — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ een schram
veroorzaken.

အိန္ဒိယ ကဝ. naam van een wapen: vkl. အိန္ဒိယ schild,
အိန္ဒိယ boog, အိန္ဒိယ speer, အိန္ဒိယ blaaspijl (Ml.
boesoer, boog). — အိန္ဒိယ de boesoer gebruiken.

အိန္ဒိယ KN. gedurig moeten wateren, bijv. door ge-
vatte koude (van 't weder, als er in den droogen moe-
sson telkens regeubuitjes zijn; van boomen, tegen ge-
woonte telkens weer, bv. elke of om de andere
maand, vrucht dragen, J.).

အိန္ဒိယ ဘာ. အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ Port. Spaansch p r a-
c é r o, in associatie zijn.

အိန္ဒိယ Ml. (?) een geheim openbaar maken,
verraden, G.

အိန္ဒိယ KN. (အိန္ဒိယ, J.) den grond, inzonder-
heid van familiegraven, schoonmaken, van gras en
onkruid zuiveren, gew. met een အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ hier en daar onkruid afsteken of afhak-
ken, J. — အိန္ဒိယ iets op die wijze schoon-
maken (mv, J.). — အိန္ဒိယ als boven schoon-
gemaakt of schoon te maken.

အိန္ဒိယ Ml.; အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ KN.
fluisteren (erg. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ). အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ spr. — အိန္ဒိယ iemand iets toefluisteren;
heimelijk inlichten of onderrigten, B. J. XLVI,
17, 4: အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ — အိန္ဒိယ of
အိန္ဒိယ zamen fluisteren (wat men iemand
toefluistert, G.); ကဝ. naan, bijnaam. Wangsallan:
အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ naam van den Apenkoning,
d. i. Soebali, C. S. — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
aan alle kanten fluisteren. — အိန္ဒိယ eenig
gerucht maken door fluisteren.

အိန္ဒိယ KN. verward, door elkander. — အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ in beroering, bv. van de zee, door instortende
pijlen (B. J. XLII, 9, 9); meest van een menigte
menschen of dieren, in verwarring door elkander
loopen of woelen, B. J. IX, 10, 5; XIII, 4, 5 enz.
(erg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN. schilferig, met witte schilfers, van de
huid; schram, geschramd (erg. အိန္ဒိယ); gedeerd,
geschonden (B. J. XIV, 2, 7. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ geen haar werd hem gekreukt, C. S.); volgens

J. ook glausloos, dof, ruw, oneffen. ἀνησκησῶν
 ἀνησκησῶν spr.
 ἀνησκησῶν KN. onwetend, dom, domoor (erg ἀνησκησῶν);
 slecht, gemeen, valsch, G. (Mal. slecht, leelijk, on-
 deugend, bedorven; erg. ημερησκησῶν J.) ημερ
 ἄνησκησῶν ἐπισησῶν spr. — ἀνησκησῶν: iemand
 voor boes oek uitschelden. — ἀνησκησῶν: zich
 dom aanstellen, zich dom houden, er dom uitzien.
 — ἀνησκησῶν: voor dom houden of verklaren.
 ημερησκησῶν N., ημερησῶν K., de toekomst, toekom-
 stig, in de toekomst, met der tijd, naderhand; op
 een toekomstige tijd; veelal niet te vertalen dan,
 voor zooveel noodig, door den toekomstenden tijd van
 't werkwoord; ziet echter altijd op eene meer ver-
 wijderde toekomst dan ἄνησκησῶν minstens op den
 volgenden dag, C. S. (erg. ημερησκησῶν). ἄνησκησῶν
 ἄνησκησῶν in de toekomst, met der tijd, voort-
 aan. ημερησκησῶν ημερησῶν: wanneer?
 ημερησκησῶν ἄνησκησῶν: aanstaanden Woensdag.
 ημερησκησῶν ἄνησκησῶν als hij groot is of zal zijn. ημερησκησῶν
 ἄνησκησῶν ημερησῶν: morgen. ἄνησκησῶν
 ἄνησκησῶν: wat zal hiervan worden? ημερησκησῶν
 ἄνησκησῶν: naderhand weêr, voortaan, bij weder voorkomende gelegenheid.
 ημερησκησῶν ἄνησκησῶν in 't vervolg. D. N. 146, 6, C. S.
 ἄνησκησῶν KN. maudje van gevlochten bamboe (van
 een soort van biezen, S.), kleine ἄνησκησῶν
 ἄνησκησῶν KN. rot, verrot; verrotten, in een staat
 van ontbinding zijn (erg. ἄνησκησῶν ἄνησκησῶν
 ἄνησκησῶν). ἄνησκησῶν ἄνησκησῶν: spr.
 — ἀνησκησῶν ἄνησκησῶν en ἀνησκησῶν ἄνησκησῶν intr.
 bederven, van vruchten aan den boom, vóór ze ge-
 heel rijp zijn, J. — ἀνησκησῶν ἄνησκησῶν: aan een
 land voor eenigen tijd vrijdom van pacht schenken,
 om er bv. menschen op te lokken, of het tot vori-
 gen bloei terug te brengen. — ἄνησκησῶν ἄνησκησῶν: wat
 aan het rotten is, rottig; benaming van zekere kleur
 van eenden: zwart en bruin door elkander met wit-
 achtige vlekken, als een rottige ἄνησκησῶν
 ἄνησκησῶν KW. zva. ἄνησκησῶν (zie ἄνησκησῶν) gelukkig,
 nam. vrij van leed, tegenspoed enz.; welvarend, be-
 houden, B. S. 235, B. J. XXI, 7, 1 enz.; ook eigen-
 naam van een gewest (residentie) in O. Java (Skr.
 Wásoeki, naam van een Slangenkonink uit de fa-
 belleer). ἄνησκησῶν: vaarwel! B. S. 257, C. S.

ἄνησκησῶν KW. ἀνησκησῶν skl. ἄνησκησῶν (erg.
 ἄνησκησῶν) ἀνησκησῶν: zva. ἄνησκησῶν
 versierd, verfraaid, G. (Skr. abhiseka, bespre-
 keling, inwijding van een vorst.)
 ἄνησκησῶν KW. de zon (Skr. bháskara); erg. ἄνησκησῶν
 bij ἄνησκησῶν ἄνησκησῶν: door de zon bestraald.
 ἄνησκησῶν KN. vest met mouwen.
 ἄνησκησῶν Holl. beschuit.
 ἄνησκησῶν KN.; ἄνησκησῶν: wegnemen, in beslag ne-
 men of houden.
 ἄνησκησῶν: zie ἄνησκησῶν
 ἄνησκησῶν: eigennaam van een Vorst van Madoerá,
 vader van Báládéwá, Krēsna en Soebádrá
 (Skr. Wasoedewa).
 ἄνησκησῶν I. (Perz. basta, gebonden, geboeid) K. zie
 ἄνησκησῶν
 II. KN.; ἄνησκησῶν in een pan met suiker bakken,
 zooals Javaansche krakelingen.
 ἄνησκησῶν of ἄνησκησῶν (Skr. wastoe, iets wezenlijks, reëls),
 KW. zva. ἄνησκησῶν ἄνησκησῶν (erg. ἄνησκησῶν). ἄνησκησῶν
 KN. bepaald, zeker (thans zoo goed als in on-
 bruik geraakt). — ἄνησκησῶν: bepalen. ἄνησκησῶν
 ἄνησκησῶν onbepaald. ἄνησκησῶν ἄνησκησῶν: niet
 juist te bepalen, wisselvallig, J. Z, 2, 2.
 ἄνησκησῶν KN.; ἄνησκησῶν: zva. ἄνησκησῶν (zie ἄνησκησῶν)
 — ἄνησκησῶν: naar alle kanten heen
 vliegen of stuiven.
 ἄνησκησῶν KN.; ἄνησκησῶν: met een mes of iets
 dergelijks af- of gladschrappen, fijn, zacht, slap of
 dun strijken, bv. een maïs-blad (ἄνησκησῶν ἄνησκησῶν)
 glad maken, tot dekblad voor een cigarette; — een
 ananasblad afschrappen tot op de vezelen, die tot
 garen, koord, enz. gebruikt worden.
 ἄνησκησῶν: zva. ἄνησκησῶν: ook fig. haveloos,
 zonder kleëren, W. P. 440.
 ἄνησκησῶν KN.; ἄνησκησῶν: door vuur zuive-
 ren, louteren, van metalen (erg. ἄνησκησῶν).
 ἄνησκησῶν in Bagèlen een uitroep, zva. ἄνησκησῶν
 ἄνησκησῶν (zva. ἄνησκησῶν G. en J.) erg. W. P. 414.
 ἄνησκησῶν KW. zva. ἄνησκησῶν
 ἄνησκησῶν: een langwerpige vrucht, die tot de moestruid-
 ige gewassen behoort, als de ἄνησκησῶν: waarvan
 de elkander kruisende vezelen gedroogd bij de Chi-
 nezen tot onderlegsel dienen van hun trekpolje
 (een slingerplant. Een wilde soort, die in 't bosch

groeit, is vergiftig. Van de tamme, die gekweekt wordt, wordt de vrucht als groente gekookt: *erg.* అంకిత్య J. In Wangsallan omschreven door మల్లంపాటి C. S.; *erg.* అంకిత్య.

అంకిత్య of అంకిత్య KN.; అంకిత్య of అంకిత్య అంకిత్య onbedachtzaam, onverschillig, slof; uit achteloosheid, door het juiste oogenblik tot handelen ongebruikt te laten voorbijgaan, zich beendeelen (onverschillig omtrent het lot zijner familie, S.).

అంకిత్య KN. donderbus.

అంకిత్య KN. keurig, net, sierlijk, zwierig, statig, deftig, hoffelijk, van een man, in zijn kleeding, manieren, uitdrukkingen, enz. — అంకిత్య అంకిత్య net, sierlijk, deftig enz. zijn; ook van vogeltjes, die met zwier van een kruk vliegen. — అంకిత్య zucht naar netheid, enz., pronkzucht. — అంకిత్య of అంకిత్య zich opdirken, pronkerig, pronkzucht.

అంకిత్య = అంకిత్య

అంకిత్య of అంకిత్య een uitroep: waarschijnlijk hetzelfde als అంకిత్య

అంకిత్య KN. een aarderucht.

అంకిత్య of అంకిత్య zie bij అంకిత్య

అంకిత్య *zva.* అంకిత్య

అంకిత్య KN. een schilferige huid hebben: soort v. ziekte; *erg.* అంకిత్య (Mal. geschubd? *erg.* అంకిత్య C.S.)

అంకిత్య zie bij అంకిత్య

అంకిత్య KN. een klein soort van huisjesslak (*erg.* అంకిత్య అంకిత్య). J.

అంకిత్య of అంకిత్య KW. (Skr. *bhāswara*) schijnend, stralend; de zon.

అంకిత్య *zva.* అంకిత్య (Volgens sommigen అంకిత్య *zva.* అంకిత్య maar vooral voor valsch spelen; bij werk, handel enz. vuil gewin zoeken, met streken omgaan tot eigen voordeel of gemak; *erg.* అంకిత్య J.)

అంకిత్య of అంకిత్య KN. geschenk tot omkooping (*erg.* అంకిత్య అంకిత్య). — అంకిత్య omkopen. — అంకిత్య iemand omkopen.

అంకిత్య een vrucht, die tot de inlandsche officinalia behoort (een boom welks hout alleen tot branden dient, J.).

అంకిత్య zie అంకిత్య

అంకిత్య KW. *zva.* అంకిత్య అంకిత్య KN, smederij; volgens sommigen ook schoen- of

zadelmakerswerkplaats. అంకిత్య smidswater. అంకిత్య smidskoelbak. (*Frg.* KW. అంకిత్య of అంకిత్య smidsbaas, smid, vermoedelijk het Skr. *kausjali*, *kausjalya*, bekwaam-

heid, handigheid; *erg.* ook అంకిత్య PK.) అంకిత్య KN. bedriegelijke kunstgrepen, oogverblindings; iemand met open oogen bedriegen, zijn geslepen bedrog in woorden of handelingen (*erg.* అంకిత్య bij అంకిత్య). J.

అంకిత్య KN. snuiven, G.

అంకిత్య Holl. boespriet, J.

అంకిత్య KW. *zva.* అంకిత్య G.

అంకిత్య KW. *zva.* అంకిత్య (waarschijnlijk te lezen అంకిత్య Skr. *atisjaya*, overmaat, hoogmate, PK.)

అంకిత్య of అంకిత్య Port. *passaar*, wandelen, toeren. అంకిత్య met een rijtuig toeren. అంకిత్య overleden bij gelegenheid van een rijtoer: bijnaam van Sultan *Amnko* Boewânâ IV van Jogja, C. S. అంకిత్య toerweg. — అంకిత్య laten toeren, enz. — అంకిత్య spelevaren.

అంకిత్య KW. 1. *zva.* అంకిత్య (Skr. *bhasma*, asch; *erg.* అంకిత్య అంకిత్య). — అంకిత్య *zva.* అంకిత్య అంకిత్య — 2. wrat op de huid, G.

అంకిత్య KW. *zva.* అంకిత్య (Skr. *bhasmā*, in sommige zamenstellingen, als *bhasmā-bhoḍā*, tot asch verteerd, *bhasmī-karāna*, aschvorming, verbranding; *erg.* అంకిత్య 1.)

అంకిత్య K. zie bij అంకిత్య అంకిత్య

అంకిత్య (Skr. *Bhīsmā*) eigennaam van een pandita en krijgsoverste in het rijk van *Ngastina*.

అంకిత్య KN. het waas of de kleur der frischheid verloren hebben, gew. van bloemen (ook dof, beslaagen, met vuil bedekt, *erg.* అంకిత్య అంకిత్య J.). — అంకిత్య fletsch maken, het waas der frischheid doen verliezen (ook van glans berooven, doen beslaan, enz., J.). అంకిత్య spr.

అంకిత్య KW. *zva.* అంకిత్య

అంకిత్య KW. *zva.* అంకిత్య అంకిత్య *zva.* అంకిత్య అంకిత్య *erg.* అంకిత్య 1.

అంకిత్య (Skr. *Bhīsmaka*) eigennaam van een Forst van *Koembinā*, jonger broeder van *Basoe-déwā*.

అంకిత్య Ar. بسم الله الرحمن

الرحيم in den naam van God, den genadige, den barmhartige: *gewoon aanhefsformulier der Mohamedanen.*

ἄλλοι ἄρθρα KW. (uit ἄλλοι en ἄρθρα) *zwa. ἄλλοι ἄρθρα* ἄλλοι ἄρθρα KW. *zwa. ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα spr. van een weduwnaar, die arm aan kinderen, maar rijk aan geld is.*

ἄλλοι ἄρθρα KN. bezet, van een kat; ook = ἄλλοι ἄρθρα waterzucht, waterzuchtig. ἄλλοι ἄρθρα *tering, als de lijder gezwollen boenen heeft, bij vermagering der overige lichaamsdeelen.* ἄλλοι ἄρθρα *soort van waterzucht, gepaard met bleekzucht.* ἄλλοι ἄρθρα waterzucht, waarbij de buik zeer hard gespannen is, J. — ἄλλοι ἄρθρα waterzuchtig, J. ἄλλοι ἄρθρα KN. *soort van spijs (een toespis, bijna als ἄλλοι ἄρθρα of benaming van 't mengsel van kruiden daar ze mede toebereid wordt, J).*

ἄλλοι ἄρθρα KN. stuurschheid, onvriendelijkheid, van het gelaat. — ἄλλοι ἄρθρα *stuursch zien (vgl. ἄλλοι ἄρθρα).*

ἄλλοι KW. *zwa. ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα KN. stem, geluid (vgl. ἄλλοι ἄρθρα); voorzanger, voorbidder; op zich zelf, zelfstandig; wijze van zijn of doen; aard, inborst, manieren, gedrag, toestand, gesteldheid. (Skr. bhāwa, staat, toestand; begin, oorsprong; werkelijkheid; uitnemendheid, enz.; bhāwa, toestand; zelfstandigheid; geaardheid; een wezen; bovenmenselijke magt, enz.; vgl. Ml. 34) ἄλλοι ἄρθρα of ἄλλοι ἄρθρα *zwa. gedrag en manieren (B. J. G. Krit. LVIII, 7; J. Z. II, 58, 13). ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα geef acht op uw gedrag? (B. S. 576, waar het niet goed verklaard is? C. S.). Wangsallan: ἄλλοι ἄρθρα *zwa. iets uit inkt bestaande? d. i. ἄλλοι ἄρθρα een letter, C. S. ἄλλοι ἄρθρα N., ἄλλοι ἄρθρα of ἄλλοι ἄρθρα K., de reden er van; omdat, dewijl. Lakon: ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα daar ik een vreemdeling ben, zal ik (ze) misschien niet onderkennen, C. S. (ἄλλοι ἄρθρα de aard van het overleg; zamen overleggen, G.). ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα zie boven. ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα spr. — ἄλλοι ἄρθρα KW. *zwa. ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα (voorgaan in 't gebed, voorzingen, G.). — ἄλλοι ἄρθρα besturen, aanvoeren, regelen, beginnen,****

de eerste zijn in iets (voorgaan, vooruitgaan, G.). ἄλλοι ἄρθρα KN. *Holl. boei; de boeijen, gevangenissen.* ἄλλοι ἄρθρα *iemand in de gevangenis (boeijen) zetten. — ἄλλοι ἄρθρα in de boeijen (gevangenis) gedaan worden (vgl. ἄλλοι ἄρθρα I.). — ἄλλοι ἄρθρα of ἄλλοι ἄρθρα gevangenissen.*

ἄλλοι ἄρθρα I. KN. onder, onderhoorig, onderhoorig zijn; onderhoorigheid, gebied. ἄλλοι ἄρθρα of ἄλλοι ἄρθρα *onder iemand staan. ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα onder den wind, d. i. oost. ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα Java of de Ind. Archipel, in tegenstelling van de westelijk vandaar gelegen landen, B. J. LXIX, 22, 8 (vgl. ἄλλοι ἄρθρα II.), C. S. — ἄλλοι ἄρθρα zich onder iemands gezag of afdeling stellen (in poezij *zwa. ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα onder zijn beheer hebben, W. P. 502). ἄλλοι ἄρθρα onder iemands bevelen staan, tot iemands gebied behooren, aan iemand ondergeschikt zijn (vgl. ἄλλοι ἄρθρα). — ἄλλοι ἄρθρα onderhoorig; tot een gebied behooren; gebied, G. — ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα onder zijn gezag hebben; onder eens anders gezag stellen — ἄλλοι ἄρθρα gebied, G.**

II. KW. *zwa. ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα KN. feest, bruiloft, besnijdenis- of tingkeb-feest. — ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα voor iemand een feest geven, iets feestelijk vieren.*

ἄλλοι ἄρθρα KW. *zwa. ἄλλοι ἄρθρα G.*

ἄλλοι ἄρθρα zie ἄλλοι ἄρθρα

ἄλλοι ἄρθρα KW. Ml. = ἄλλοι ἄρθρα ook *zwa. ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα vgl. ἄλλοι ἄρθρα*

ἄλλοι ἄρθρα KN., ἄλλοι ἄρθρα K., *zwa. ἄλλοι ἄρθρα (vgl. ἄλλοι ἄρθρα) ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα *zwa. ἄλλοι ἄρθρα**

ἄλλοι ἄρθρα KN. *eigenaam van een plaats onder Ambarrawa, residentie Samarang, C. S. ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα soort van banaan, ook genaamd ἄλλοι ἄρθρα of ἄλλοι ἄρθρα J.*

ἄλλοι ἄρθρα KN. aandeel voor 't snijden van padi, volgens sommigen een $\frac{1}{4}$ (6 g d d n g s per a m t) volgens anderen $\frac{1}{6}$ (4 g d d n g s). — ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα *iemand zijn bawon geven (het aandeel voor het snijden van de padi vragen of nemen, G.) — ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα (ἄλλοι ἄρθρα) ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα aan ieder wordt als bawon $\frac{1}{6}$ of $\frac{1}{5}$ gegeven. — ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα een deel als bawon aan iemand geven. — ἄλλοι ἄρθρα ἄλλοι ἄρθρα *zwa. ἄλλοι ἄρθρα of tegen bawon, bv. niet tegen betaling.**

ἄλλοι ἄρθρα of ἄλλοι ἄρθρα KW. *zwa. ἄλλοι ἄρθρα de wereld;*

၁၀၃ (voor *ကတိတိကတိကတိကတိ*) N., *ကတိကတိ*
 ၁၀၃, anderhalf honderd. *အက္ခရာ* ၁၀၃ derdehalf
 honderd, enz. *ကတိတိကတိကတိ* anderhalf
 duizend (zie *Gramm.*). *အက္ခရာ* de borstholte.
အက္ခရာ een buis met aan de pols gesple-
 ten mouwen, waaraan een rij knoopjes is. *အက္ခရာ*
အက္ခရာ benaming van de twee bovenste
 middentanden, als er een kleine ruimte tusschen
 is. *အက္ခရာ* moedermond; den bijslaap uitoefe-
 nen (vrg. *အက္ခရာ* bij *အက္ခရာ*). *အက္ခရာ* *အက္ခရာ* *အက္ခရာ*
အက္ခရာ J. (vrg. *အက္ခရာ* *အက္ခရာ*). *အက္ခရာ*
 spr. — *အက္ခရာ* in twee deelen scheiden, spijten,
 anijden, J. — *အက္ခရာ* *အက္ခရာ* *အက္ခရာ* in schoven van
 ½ gēdēng binden; katoen door midden scheuren.
 — *အက္ခရာ* roerganger, van voertuigen in bin-
 nenwateren, waar het roer in een langen riem
 (*အက္ခရာ*) bestaat, aan den achtersteven
 door een strop verbonden (roeijer, varensman, zee-
 man, G., J.).

အက္ခရာ I. KN.; *အက္ခရာ* enz. zie *အက္ခရာ*

II. TP. *အက္ခရာ*

အက္ခရာ zie *အက္ခရာ*
အက္ခရာ zie *အက္ခရာ*
အက္ခရာ of *အက္ခရာ* KN. *အက္ခရာ* *အက္ခရာ* iets
 anders, enz.
အက္ခရာ KN.; *အက္ခရာ* bij al wat er aan ge-
 daan wordt, 't zelfde blijven, er niets op verbete-
 ren, niets veranderen, niet gelukken; onvatbaar,
 doof, ongevoelig zijn voor middelen tot verbetering,
 van een ziekte, ondeugd; ook van den persoon; —
 van allerlei wat men bewerken wil of beoogt, ook
 van een kooksel dat niet gaar wil worden (vrg. *အက္ခရာ*
အက္ခရာ). J.
အက္ခရာ Ml. (Port. *bola*), KN. bal; *အက္ခရာ* 't Mal. *bēnang*
bola h, kluwgaren, naaigaren aan kluwen; — ook
 billardbal. *အက္ခရာ* billardkamer, sociëteit.
အက္ခရာ billardspelen. *အက္ခရာ*
 billard.
အက္ခရာ I. gew. *အက္ခရာ* KN., raad-
 geving, aan- of afraden, opstoken (vrg. *အက္ခရာ*
အက္ခရာ). — *အက္ခရာ* of *အက္ခရာ*
အက္ခရာ iemand iets aan- of afraden, opstoken.
 — *အက္ခရာ* iemand tegen een
 ander opstoken.

II. *အက္ခရာ* in Wangsallan omschreven

door *အက္ခရာ* *အက္ခရာ* *အက္ခရာ* *အက္ခရာ* *အက္ခရာ*
 dodol (zie *အက္ခရာ*), C. S.
အက္ခရာ (ook *အက္ခရာ* J.) KN. ongeluk, tegenspoed,
 ramp; ongelukkig (wellicht verkorting van *အက္ခရာ*
အက္ခရာ? zie ald. C. S.). *အက္ခရာ* ongeluk
 ondervinden, straf krijgen. — *အက္ခရာ* on-
 heil veroorzakend, gevaarlijk, verderfelijk. — *အက္ခရာ*
အက္ခရာ of *အက္ခရာ* verongelukt, door
 een ongeluk beloopt.
အက္ခရာ KN.; *အက္ခရာ* kwijlen, van vele menschen
 gezegd, die, na roedjak gegeten te hebben, door
 het brandend gevoel den mond openhouden, waar
 het water of de kwijl uitloopt. — *အက္ခရာ*
 als boven kwijlen; tappelings, van het slijmachtig
 vocht, dat bij het braken den mond uitloopt.
အက္ခရာ of *အက္ခရာ* eigennaam van een
 deurwachter aan het paleis van Bātārū Goeroe.
အက္ခရာ Ml. maan, maand (Jav. *လူ*); KN.
 gew. alleen in de uitdrukking *အက္ခရာ* ma-
 neschijn, lichte maan (vrg. *အက္ခရာ* *အက္ခရာ*
 ook naam van een visch, J.).
အက္ခရာ naam van een zeevisch.
အက္ခရာ zie *အက္ခရာ*
အက္ခရာ of *အက္ခရာ* KN.; *အက္ခရာ*
အက္ခရာ — *အက္ခရာ* bij klei-
 ne deelen, uittreksels van een geheel; bv. *အက္ခရာ*
အက္ခရာ een boek, dat uittreksels uit ande-
 re geschriften bevat: bloemlezing.
အက္ခရာ KN.; *အက္ခရာ* ondeugend, zedeloos;
 weerspannig, hardnekkig, halsstarrig; wangedrag,
 ondeugd. — *အက္ခရာ* vol ondegende streken,
 deugniet.
အက္ခရာ KN.; *အက္ခရာ* ledig,
 zonder iets bij zich te hebben; ook *အက္ခရာ*
အက္ခရာ
အက္ခရာ KN. groote koperen lamp met een tuit,
 waar een dikke pit uithangt, bij een wajang-ver-
 tooning boven den *dalang* achter het scherm op-
 gehangen.
အက္ခရာ zie *အက္ခရာ*
အက္ခရာ of *အက္ခရာ* KN. I. balken die de lange
 zijden van een dak dragen (vrg. *အက္ခရာ*), en zel-
 ve op de *အက္ခရာ* of *အက္ခရာ* rus-
 ten (een lange doorlopende dwarsbalk, de balk
 waarop het voorste of onderste gedeelte van een

II. KN. iets, wat een zwaar geluid maakt.

ἡ ἑρμηνεία zie ἡ ἑρμηνεία

ἡ ἑρμηνεία KN.; ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία of ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία
wijd open staan, wijd gapend, van de oogem, of
van een wond. J.

ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία zie ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία

ἡ ἑρμηνεία of ἡ ἑρμηνεία KN. oude kokosbladen. ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία spr. (ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία) opgeschikt of fraai aangekleed zijn, van iemand,
van wien men dat niet gewend is, J.).

ἡ ἑρμηνεία KN. zva. ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία geflikker van een
lamppitje dat op uitgaan staat. — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία
zoo flikkeren, zeer flauw branden. J.

ἡ ἑρμηνεία KN. met kleine spikkels of streepjes (erg.
ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία); grijsachtig, van oogem
zooals men bij Europeanen vindt. — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία in een gebatikte stof de vakjes, die wit
moeten blijven, met was dekken (erg. ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία).

ἡ ἑρμηνεία KN. zva. ἡ ἑρμηνεία maar met grootere
spikkels of strepen, bout. ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία roodbont goed.

ἡ ἑρμηνεία KN. bont, met groote spikkels of stre-
pen, gew. van gevederte (erg. ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία). ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία spr.

ἡ ἑρμηνεία KN.; ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία zva. ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία
gaauwdieven, heimelijk wegstelen, nam. over dag,
J. — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία verwoesting, verdelging, G.;
een gelegenheid waarbij veel menschen te zamen kom-
men, algemeene vergadering, opkomst, corvée, enz.
(erg. ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία).

ἡ ἑρμηνεία of ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία KN.; ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία in
de schemering ('s morgens of 's avonds) in een huis
sluipen om te stelen (erg. ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία); stelen in een onbewaakt oogem-
blik van den eigenaar; iets heimelijk doen; stil weg-
sluipen, heengaan, met slechte bedoeling, J. — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία
gaauwdieverij; gaauwdief, J. — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία bestolen, als boven. — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία gestolen, als boven.

ἡ ἑρμηνεία KN.; ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία bekocht zijn,
misleid, een bedriegelijken raad opvolgen. — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία schijnt ook in gebruik te zijn i. d.
zin van een listigen aanslag doen, gluipeerig te werk

gaan. — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία iemand in een
strik doen loopen, misleiden, hem iets te duur aan-
smereu, den verkeerden weg doen ingaan, door val-
schen raad bedriegen. J. Vrg. ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία zie ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία

ἡ ἑρμηνεία of ἡ ἑρμηνεία KN. de toestand van ἀνεῖρη
ἡ ἑρμηνεία niet helder, duister branden, van een
licht (erg. ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία). — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία
iets donker doen branden.

ἡ ἑρμηνεία KN. dof, glansloos, bestoven, verveloos,
ontkleurd, verbleekt, tanen, onduidelijk te zien, J.
(erg. ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία).

ἡ ἑρμηνεία zie ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία

ἡ ἑρμηνεία KN.; ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία (of ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία J.) zich
verspreiden, van de lucht van een krenge, stinken
(stinken, stank; iets stinkends; stinkboel, J.).

ἡ ἑρμηνεία KN.; ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία duister, onduidelijk, niet goed
kunnen zien, gew. na in een schel licht te hebben
gekeken (erg. ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία). — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία of ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία verblind door een schitte-
rend licht. — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία verblindend.

ἡ ἑρμηνεία of ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία KN. de Geldgodin, of
een geest in de gedaante van een groote vrouwelijke
slang met verblindende schubben, wier invloed om-
rijk te worden, volgens het bijgeloof door offerem
en vasten te verkrijgen is, maar ten koste van de
ziel, die dan na den dood in hare magt valt. —
ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία N.
heeft Blò r ò n g voor zich gewonnen: daarom is hij
rijk. — ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία zwart en wit bont, G.

ἡ ἑρμηνεία KW. zva. ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία

ἡ ἑρμηνεία KN. klanknabootsing van plotseling vallen en
op de plaats blijven (of van 't plotseling en onver-
wacht aankomen of komen opzetten van iemand of
iets, in eens, eenklaps, J.). ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία klank-
nabootsing van zware voetstappen, klapwieken en
derg.: stap! stap! klap! klap! J. — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία
zie boven.

ἡ ἑρμηνεία KN. tegenvallen, falen, vrijdeld, niet ge-
schiedten, J. — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία iemand terugzenden,
afwijzen (erg. ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία). — ἀνεῖρη ἡ ἑρμηνεία ἡ ἑρμηνεία ver-
ijdelen, doen tegenvallen, niet nakomen, zva. ἡ ἑρμηνεία
ἡ ἑρμηνεία maar bep. van iets, dat men verwacht had. J.

ἡ ἑρμηνεία KN. omgekeerd, in tegenovergesteld geval,
daarentegen; van den anderen kant; van iets an-

ders gesproken. ଅନ୍ତରାଳ ଅନ୍ତରାଳ ମୁହାଁରା
 ଅନ୍ତରାଳ ଅନ୍ତରାଳ ଅନ୍ତରାଳ spr. — ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ KN. (ଅନ୍ତରାଳ K.P) afvallig zijn, tot den vijand
 of tot een andere partij overloopen, van gevoelen
 veranderen, nl. ontrouw zijn aan zijn beginsel. Wang-
 sallah: ଅନ୍ତରାଳ = ଅନ୍ତରାଳ nam. in den
 strijd als een wervelwind omdraaien? C. S.; vrg. ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ. ଅନ୍ତରାଳ of ଅନ୍ତରାଳ in
 groote wanorde, door elkander liggen (vrg. ଅନ୍ତରାଳ).
 — ଅନ୍ତରାଳ zva. ଅନ୍ତରାଳ daarentegen (W. P.
 bl. 501).

ଅନ୍ତରାଳ Holl. balk (vrg. ଅନ୍ତରାଳ ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ).

ଅନ୍ତରାଳ KN. naam van een voet- en handeuel, dat
 jeukt en waarbij de zolen en palmen, teenen en
 vingers van schubbige barsten ruw en hard worden
 en witte vlekken krijgen (vrg. ଅନ୍ତରାଳ);
 een ziekte bij kleine kinderen, waarbij de huid in
 de plooiën van hals en armen barsten krijgt. —
 ଅନ୍ତରାଳ aan dat euvel lijden.

ଅନ୍ତରାଳ KN. veel, in menigte, drok, stampvol. ମ
 ଅନ୍ତରାଳ hij heeft druk werk. ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ zijn huis is stampvol (mensen).

ଅନ୍ତରାଳ KN. I. waterbron, waterput (ook fontein
 met een gemaakte kom of bak, goot, enz., J.; vrg.
 ଅନ୍ତରାଳ ଅନ୍ତରାଳ).

II. slechts in kleine hoeveelheid te krijgen of te
 zien zijn, schaarsch, van vruchten in het begin van
 den tijd; de eerste vruchten geven, van een boom.
 — ଅନ୍ତରାଳ hetz.

III. ଅନ୍ତରାଳ aanhoudend gillen van het
 lachen.

ଅନ୍ତରାଳ KN. I. zva. ଅନ୍ତରାଳ

II. een ziekte in het rijstgewas. — ଅନ୍ତରାଳ
 door die ziekte aangetast.

III. zva. ଅନ୍ତରାଳ ଅନ୍ତରାଳ
 spr.

IV. ଅନ୍ତରାଳ iemand luidkeels toeroepen,
 toeschreeuwen. ଅନ୍ତରାଳ of ଅନ୍ତରାଳ
 herhaling. Lakon: ଅନ୍ତରାଳ ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ ଏ ଅନ୍ତରାଳ ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ C. S.

ଅନ୍ତରାଳ KN.; ଅନ୍ତରାଳ insnijden, opsnijden,
 een weinig opensnijden. ଅନ୍ତରାଳ een
 kruissneê maken, bv. in kastanjes.

ଅନ୍ତରାଳ I. verk. of verbast. (grw.) van ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ J.

II. Holl. blok. — ଅନ୍ତରାଳ KN. blok, voet-
 boei: houten toestel waarin de voeten van een ge-
 vangene gesloten worden; de plaats waar zulk een
 blok is; gevangenis (vrg. ଅନ୍ତରାଳ). Wangsallah: ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ blok aan de armen,
 d. i. ଅନ୍ତରାଳ C. S. — ଅନ୍ତରାଳ iemand
 in het blok zetten.

ଅନ୍ତରାଳ KW. zva. ଅନ୍ତରାଳ ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ KN. naar klassen of rangen, traspwijze,
 naar de rangen geregeld of ingedeeld.

ଅନ୍ତରାଳ of ଅନ୍ତରାଳ KN. de handeling van ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ wenden, zwenken (loe-
 ven, oploeven, J); van gevoelen of partij verande-
 ren, tot den vijand overgaan (vrg. ଅନ୍ତରାଳ).

ଅନ୍ତରାଳ KN. vlakte tusschen twee dorpen; open
 veld in een bosch of kreupelbosch (vrg. ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ).

ଅନ୍ତରାଳ zie ଅନ୍ତରାଳ

ଅନ୍ତରାଳ KN., ook ଅନ୍ତରାଳ oogziekte
 (slijmvlies-ontsteking, J.). ଅନ୍ତରାଳ de
 planeet Mars, om zijn roodachtig licht aldus door
 de dorpelingen genoemd. — ଅନ୍ତରାଳ zeere
 oogen hebben.

ଅନ୍ତରାଳ of ଅନ୍ତରାଳ KN. rondborstig, openhartig,
 onbewimpeld, zonder omwegen, onverbloemd; rond-
 uit enz. zeggen of verklaren (ook in eigenlijken zin,
 niet overdrachtelijk; de meening, nitlegging of toe-
 passing van een figuurlijke uitdrukking, leenspreuk
 enz. J.); in KT. (2e druk, 167, r. 10, vlgg.) ook, even
 als het Mal. b d l a k a: al te gader, geheel (vgl. ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ Skr. b d l a k a, een kind, een dwaas). ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ ronduit gesproken, ouverbloed, J. — ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ iemand iets onbewimpeld enz. zeggen. —
 ଅନ୍ତରାଳ iets onbewimpeld enz. zeggen.

ଅନ୍ତରାଳ KN. modderigheid, van een weg; onduide-
 lijkheid, van iemands spreken. — ଅନ୍ତରାଳ
 modderig zijn; in de modder staan of loopen; ondui-
 delijk zijn, van iemands spreken. — ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ 't geluid van plompen, plodderen, in de
 modder; brabbelen, als een vreemdeling. J.

ଅନ୍ତରାଳ KN.; ଅନ୍ତରାଳ of ଅନ୍ତରାଳ
 ଅନ୍ତରାଳ klanknabootsing van pogingen om te braken.
 — ଅନ୍ତରାଳ opgeven, oprispen, de spij-

အိန္ဒိယ *zie အိန္ဒိယ*

ကျေးဇူးတင်စွာ *of အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KN.; အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ erg. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ — ကျေးဇူးတင်စွာ zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ ook in het wild, in het honderd; eigenzinnig (en naam van een muziek-instrument, G.).*

ကျေးဇူးတင်စွာ KN.; အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ iets ergens induwen.*

ကျေးဇူးတင်စွာ *zie အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ*

ကျေးဇူးတင်စွာ KN.; အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *ergens insluipen, in- of onderkruipen (erg. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ ကျေးဇူးတင်စွာ). အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ de leguaan is in de modder gekropen. — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ ergens met de voet of voeten in geraken, bv. in de modder, in een bamboe-vloer. — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zonder vragen of aandiening ergens onbescheiden binnen komen; verward, onzamenhangend, van de hak op de tak, bv. van een verhaal. — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ iets ergens insteken, op eene ruwe wijze induwen; iemand er in laten lopen. — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ*

ကျေးဇူးတင်စွာ KN.; အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ ergens 't een of ander ruw insteken, instoppen, J. — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ in 't alg. iets ergens insteken, waar 't niet behoort in past.*

ကျေးဇူးတင်စွာ *of အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ Holl. bultzak, matras. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *of အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ beddetijk, J.**

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *zie အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KW.; အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ (?) *အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *of အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zie bij အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ**

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *volgens opgaaf een langwerpige vrucht, die als sajoer gegeten wordt, C. S.*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KW. zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KN. open, met een spleet, van 't metalen beslag van een krissched, wanneer het die niet geheel omsluit (အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ), maar in 't midden van de eene zijde overlangs, van de punt (အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ) af tot boven toe, ongeveer een duim breed het hout bloot laat. — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ die opening.

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KN.; အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ groot, breed, van den mond;

overmatig, bv. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *bovenmate rijk.*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *zie အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KW. zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *zie အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KN. door elkander gemengd, gevloeid, en daardoor onduidelijk, moeilijk te onderscheiden (ook schimmel, G.); *erg. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KN. door elkander, niet goed te onderscheiden (mistellen, in de war zijn, G.); *erg. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KN.; အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *in het slijk loopen (diep en week modderig; zwaarlijvig, moddervet, J.). — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ op een modderige plaats te regt komen, met de voeten in 't slijk zitten. Erg. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ modderige plaats.*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *of အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ Port. baluarte (boulevard, bolwerk), KN. stadsmuur, vest. Erg. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *zie အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KN.; အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zie အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ (ook in een dijk of dam een opening of dwarsgeul maken, om het water af te tappen, J.) erg. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zie အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ (ook opening als boven, verlaat: erg. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ J.).*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KN.; အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *een gat, kuil, diep spoor, spleet enz. in de opperolakte zijn, waar de voet, een wagenrad enz. in kan raken, J. — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ met den voet of de hand in een gat geraken; fig. er in loopen, in een val of strik geraakt. — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ in een kuil enz. doen vallen; er in laten lopen. — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ kuil of gat in den grond; diep spoor, wijde spleet, enz. (erg. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ).*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KN. vuilwit, aschkleurig (vaal, grauw?), als sommige apen. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *vuilbruin, als een vleermuis.*

အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ *of အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ KN. niet zindelijk (goor, vuilachtig, J.; schimmel, beschimmeld, G.) — အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ niet zindelijk gekleed (erg. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ); ook zva. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ (bij အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ en အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ onbeschaamd (erg. အိန္ဒိယကျေးဇူးတင်စွာ).*

արդար արդար արդար *zie bij արդար*
արդար KN.; արդար արդար *zijn eigen zin doen:*
arg. արդար

արդար *zie արդար*

արդար of արդար KN. *rebellie; afvallig, oproer-*
rig, aan den Vorst of de Regering gehoorzaamheid
weigeren: arg. արդար արդար

արդար of արդար KN., արդար KD, *dom, bot;*
onervaren, onkundig; onnoozel (valsch, slecht, G.
arg. արդար). — արդար արդար iemand iets wijs
maken (voor dom houden, G.).

արդար *zie արդար*

արդար *zie արդար*

արդար *zie արդար*

արդար *zie արդար*

արդար of արդար *volg. and. արդար ար-*
արդար KN. groot en levendig, van de oogten (ար-
արդար) groot zijn en wijd openstaan, van
de oogten, J.).

արդար of արդար KN. *jonge kokosnoot, voor-*
dat zij արդար heet (in Wangsallan omschreven door
արդար արդար C. S.; arg. արդար).

արդար of արդար KN. *zwa. արդար*
արդար vuil van de oogten. արդար արդար
արդար արդար spr. — արդար արդար
vuil in de oogten hebben: fig. ziende blind, verblind
zijn (ook արդար արդար արդար Lakon: արդար
արդար արդար zegt iemand tot een ander, die
hem niet herkent, C. S.)

արդար *zie bij արդար*

արդար KN.; արդար արդար *overal door elkander,*
her- en derwaarts loopen, in wilde haast of ver-
warring rondloopen. — արդար արդար
verbijsterd door elkander loopen, doelloos rondloopen.

արդար of արդար KN. *zwa. արդար streven,*
wedijveren, strijden. արդար արդար of արդար արդար
gelijk willen hebben. (արդար արդար in zijn gang een
bogt nemen, zijwaarts afhouden, uithalen, niet regt
toegaan, om een moeilijkheid, steille, enz. te ont-
wijken, iets in de flank te komen, enz., J.) — ար-
արար of արար արար wedloop, hard-
draverij; harddraven, met elkander wedloopen
(krijgertje spelen, om elkander te vangen, Lakon:
արդար արդար արար արդար արդար արդար ար
արդար արդար arg. արար C. S.); ook zwa.

արդար արդար արդար *renbaan. — արդար ար-*
արար laten wedloopen.

արդար *zie արդար*

արդար *zie արար արար*

արդար *zie արդար*

արդար KN. *overvloedig, van koopwaren op de markt*
(arg. արդար).

արդար (Holl. bladen?) KN. *drooge bladen van 't*
afgesneden suikerriet (arg. արար արար in den Oost-
hoek արար?); ook zwa. արար արդար de
morgenster (Venus), in de spreekwijs արար արար
արար արդար (arg. արար արար).

արդար KN. *modder, slijk (moddergrond, kleigrond, in*
zee, rivier of op den oever. — արար արար mod-
derig, zacht, kleijig zijn, waar men met den voet
inzakt: er in loopen of staan; zeer overvloedig zijn,
bv. van iemands geld of goederen, koopwaren op
de markt, letterlijk als modder zooveel, geld heb-
ben als water, J.; arg. արար).

արդար KN.; արար արդար 1. *smakeloos, laf,*
niet hartig (arg. արդար); grondig, van den
smaak van visch. — 2. ontbloot, te zien zijn,
van het voorste gedeelte van het ligchaam, voorn.
van den buik, door het afzakken van den buik-
band (zijn kleedje afgezakt hebben, dat de boven-
buik zichtbaar is, J.; arg. արար արար). — արար
արար արար de borst of buik ontblooten. արար
արար արար արար fig. zijn moed toonen.

արդար KN.; արար արդար *zwa. արար J.*
արար արար արար արար արար արար
արար KN. modder, slijk: arg. արար արար արար —
արար արար een slijkerigen bodem hebben. — արար
արար in 't slijk geraken. — արար արար modderige
plaats, modderpoel.

արար *zie արար*

արար *zie արար*

արար *zie արար*

արար of արար KN.; արար արար *van*
den gebaanden weg afgaan; fig. van het pad der
deugd afwijken, ongezeggenlijk zijn: arg. արար
արար

արար of արար KN. *rulheid (mulheid?), rul-*
le (mulle?) stoffigheid, met kleverigheid gepaard,
van den grond, gekookte obi enz. J. — արար
արար los, niet hard en vast, van den grond;

ἄλλοι *soort van gras (Blemben lanan (Lanang))* = *Rhynchospora Wallichiana*, J.

ἄλλοι KN. een lans werpen; *van* ἄλλοι G.

ἄλλοι of ἄλλοι KN. *een sappige en frissche boomvrucht* (ἄλλοι de kleine, zure blimbing.

ἄλλοι *soort van zoete blimbing: Averrhoa carambola dule, en acid, J.; in Wangsallan omschreven door* ἄλλοι C. S.). ἄλλοι blimbing-bloesem; ook *een patroon van inlandsch lijnwaad*. — ἄλλοι blimbing-vormig, *met overlansche groeven*.

ἄλλοι of ἄλλοι KN. vijver, waterkom. — ἄλλοι ἄλλοι een vijver maken; *fig. iemand er in laten loopen*. — ἄλλοι de plaats, waar zich een vijver bevindt; op een vijver gelijkend; poel.

ἄλλοι of ἄλλοι een district in het oosten van Java (ook een watervogel, een kleine steltlooper, rood en grijs van kleur, in gedaante gelijkende op een ἄλλοι J.).

ἄλλοι of ἄλλοι KN. I. klanknabootsing: zie ἄλλοι ook geheel en al, volkomen, van gelijkenis; massief. ἄλλοι hij lijkt volmaakt op een Chiuees. ἄλλοι massief goud, geheel van goud. — ἄλλοι op iemand neerkomen, op iemands verantwoordelijkheid komen. — ἄλλοι volkomen op iets of iemand gelijken (*erg. ἄλλοι*). — ἄλλοι volkomen aan iets gelijk maken.

II. ἄλλοι *naam van een vogel: zie* ἄλλοι *en* *erg. ἄλλοι*

III. ἄλλοι *zie* *ald. II.*

ἄλλοι *zie* *aldaar.*

ἄλλοι *zie* ἄλλοι

ἄλλοι *Ar. بالغ* KN. *zva. ἄλλοι* meerderjarig, tot de jaren van onderscheid gekomen; geschiktheid bezitten (*tot iets bekwaam, berekend, bv. tot den oorlog of de liefde*, B. J. XXXVIII, 6, 7; XLI, 3, 6; L, 11, 2, C. S.). — ἄλλοι *zie* ἄλλοι

ἄλλοι KN. kort en dik, klompvormig, plomp van gedaante; bolvormig, dik rondachtig; klomp, brok, blok. — ἄλλοι aan klompen, aan vormlooze brokken, *enz. J.*

ἄλλοι? *zie* ἄλλοι

ἄλλοι of ἄλλοι KN. kauwoerde, kalabas. (*Fol-*

gens Hassk. Cucurbita farinosa Bl., dus van 't geslacht der komkommers. In C. P. B. Baliegho = Cucurbita pepo L. en C., villosa Bl., en Baligo = Benincasa cerifera Savi. J. Wangsallan: ἄλλοι = ἄλλοι en omgekeerd ἄλλοι = ἄλλοι C. S.).

ἄλλοι KW. zitplaats van een vorst, G.; ook ἄλλοι ἄλλοι of ἄλλοι B. J. N, *Krit.* XIII, 6, 4: ἄλλοι (L: ἄλλοι) ἄλλοι voor KW. ἄλλοι (of ἄλλοι) ἄλλοι C. S.

ἄλλοι I. KN. water met modder of aarde vermengd, slijk, G. ἄλλοι kokende modder; een hel bij de Boedisten.

II. KN. muilezel, muildier (*verbastering uit* *Ar. بغل* muilezel, en *بغل* rijdier): *erg. ἄλλοι*

ἄλλοι *zva. ἄλλοι*

ἄλλοι KN.; ἄλλοι een kuil zijn in den beganen grond, waar men of iets in kan zakken of raken, J. (*erg. ἄλλοι*). — ἄλλοι *zva. ἄλλοι* (met den voet in een kuil of gat geraakt, van den voet, een wagenrad, *enz.* — ἄλλοι gat, kuil, *als* *boven*, J.).

ἄλλοι KN. mild, milddadig. — ἄλλοι iemand mild behandelen.

ἄλλοι KN. veel, overvloedig, van regen of oogst.

ἄλλοι *zie* ἄλλοι

ἄλλοι *zie* ἄλλοι

ἄλλοι *zie* ἄλλοι

ἄλλοι KN. jonge manggistan of m&d&j&-vrucht (pas half rijp, nog hardachtig, knarsend voor de tanden, van manggistan, doerian en derg.; ben. van zeer jonge doerian; *fig.* ongedaan of onvervuld blijven, in rook vervliegen, van een pligt, goed voornemen, belofte, *enz.*, waar niets van komt. — ἄλλοι half gaar zijn, van dikke of stijve kooksels; half rijp zijn, van bovengenoemde; *fig.* onbekookt, van redenering, raad, *enz. J.*) — ἄλλοι een onrijpe vrucht, als *boven*, schillen; volgens *and.* nog onrijp zijn, van een vrucht die geschild wordt. — ἄλλοι of ἄλλοι KN. dienstmuts voor een gering ambtenaar van dungschrapte bamboe, met wit katoen overtrokken: *erg. ἄλλοι* eig. half klaar, onafgewerkt, J.).

ἄλλοι *zie* ἄλλοι

αποκρίσεις of αποκρίσεις KN. I. lijn, touw, gew. van af
 κρη μετ γεbrande horen berookt of in pis gelegd,
 dat om een veld of plantsoen gespannen wordt,
 om wilde zwijnen door de lucht af te weren (arg.
 αποκρίσεις of αποκρίσεις κρη είν); rijggaren, waarmede bv. met
 losse steken is aangegeven, hoe men iets zoomen
 moet, 't geen dus tot rigtsnoer dient; zoom van
 passément om den rand van een zadel-overtrek.
 αποκρίσεις κρη metalen draad of lijn, W. P. 446.
 — αποκρίσεις of αποκρίσεις doe k-touw tot bla-
 bar maken of zoo gebruiken (arg. αποκρίσεις). — απο
 αποκρίσεις of αποκρίσεις iets, bv. een veld, met
 een blabar omspannen; iets met wijde steken rij-
 gen (arg. αποκρίσεις). — αποκρίσεις κρη of απο
 αποκρίσεις κρη geregen.

II. het zich naar alle kanten uitbreiden, vloeijen,
 stroomen, van water of een menigte menschen. —
 αποκρίσεις of αποκρίσεις over iets heen loopen of
 stroomen, zich uitbreiden, bv. over den vloer, als
 gestort vocht (arg. αποκρίσεις). — αποκρίσεις of
 αποκρίσεις vloeijend iets bereiken, door iets drin-
 gen, zich uitbreiden; over iets heenvloeijen (bv. απο
 αποκρίσεις κρη B. J. G., Krit. XLV, 1, C. S.).
 — αποκρίσεις κρη of αποκρίσεις κρη naar alle kan-
 ten vloeijend. (I en II beiden waarschijnlijk te ver-
 klaren als freq. van αποκρίσεις in den zin van: i. d.
 lengte of vlakke uitgestrekt, uitgebreid, uitgespan-
 nen? arg. αποκρίσεις αποκρίσεις C. S.)

III. iemand geregteijk ter dood brengen, execu-
 teren. G.

IV. een fatsoen van krissen, G. αποκρίσεις
 eign. van een kris als erfstuk.

αποκρίσεις of αποκρίσεις KN. I. (freq. van αποκρίσεις grondw.
 van αποκρίσεις = αποκρίσεις αποκρίσεις) klanknabootsing van het
 vliegen van vogels; vlugt of her- en derwaarts loo-
 pen van een menigte menschen; zoo ook αποκρίσεις
 αποκρίσεις (αποκρίσεις en αποκρίσεις) ook als tusschenw.
 rits! vliegend, in eens. αποκρίσεις αποκρίσεις heen en weer
 springen of schieten. — αποκρίσεις αποκρίσεις springen, op-
 springen, overspringen, met snelheid of vliegend
 voortschieten, wegschieten, als visschen in en bo-
 ven 't water. J.)

II. jonge djambó, pinang-vrucht (arg. απο
 αποκρίσεις).

αποκρίσεις KN.; αποκρίσεις, draaijen, zwendelen, van

zijn koopwaar onder een schoon aanzien 't slech-
 te gedeelte verbergen, en allerlei derg. bedrie-
 gelijke handelingen doen, ten opzichte van eigen of
 eens anders woorden, zaken, enz. (arg. αποκρίσεις απο
 αποκρίσεις). — αποκρίσεις κρη bedriegelijke koopwaar,
 opgave, rekening, enz. J.

αποκρίσεις zie αποκρίσεις
 αποκρίσεις αποκρίσεις of αποκρίσεις KN.;
 αποκρίσεις κρη vloeijen, als papier, of katoen
 dat niet goed gesteven is, bij het batikken.

αποκρίσεις of αποκρίσεις KN. I. vbl. αποκρίσεις αποκρίσεις
 overvloeijen; overvloedig, gew. van spijzen en derg.
 — αποκρίσεις en αποκρίσεις overladen, over-
 vloedig van iets voorzien; overvloedig. — αποκρίσεις
 αποκρίσεις overvloedig van spijzen voorzien zijn;
 door overloed van iets overstelpt.

II. soort van m a n g g a.

αποκρίσεις zie αποκρίσεις
 αποκρίσεις zie αποκρίσεις
 αποκρίσεις KN. plat stuk, plaat of blad, bv. van
 ijzer of hout, bij telling, bv. αποκρίσεις αποκρίσεις
 αποκρίσεις een blad geplet koper. — αποκρίσεις αποκρίσεις
 iets pletten; uit een blok hout een plat stuk klo-
 ven (arg. αποκρίσεις bij αποκρίσεις); falen, bv. van een mid-
 del of een voorspelling. — αποκρίσεις αποκρίσεις
 mv. van pletten, kloven. — αποκρίσεις αποκρίσεις ge-
 plet; gekloofd; plaat; gekloofd stuk.

αποκρίσεις κρη zie αποκρίσεις κρη
 αποκρίσεις I. KW. zva. αποκρίσεις arg. αποκρίσεις κρη

II. KN. een der T e n g a h a n - z a n g w i j z e n .

αποκρίσεις zie αποκρίσεις
 αποκρίσεις KN. zich voor iemand uitgeven: arg. απο
 αποκρίσεις

αποκρίσεις κρη of αποκρίσεις κρη KN. siekelijk
 verdikt tranenvocht, vuil van de oogen: arg. απο
 αποκρίσεις κρη — αποκρίσεις αποκρίσεις κρη vuil van
 zich geven, leepig, van de oogen (ook bv. van een
 ingedoopte pen: een klad of vlak laten vallen, J.;
 arg. αποκρίσεις κρη).

αποκρίσεις κρη zie αποκρίσεις κρη
 αποκρίσεις κρη ook αποκρίσεις κρη of αποκρίσεις κρη KN. schat-
 ting, belasting, cijns. αποκρίσεις κρη κρη schatplig-
 tig, cijnsbaar. (Wellicht uit Skr. b a l i , schatting,
 cijns, en b h a k t i , hulde, dienst; dus: cijns als
 bewijs van onderdanigheid? P. K. — Arg. αποκρίσεις κρη)

අලුතොටු KN. *zva.* තොටු drooge suikerriet-bladen.

අලුතොටු *zie* තොටු

අලුතොටු KN. *zva.* ගුණක (smaad, hoon, G.).

කවුණොටු *zie* තොටු

අලුතොටු. I. KN. linaal, door metselaars gebruikt bij het pleisteren van lijstwerk of een hoek van een muur, waarvoor zij soms den maatstok (කොණක) gebruiken, die dan ook අලුතොටු genoemd wordt. — අලුතොටු met een blēbē s slaan.

II. *zie* තොටු

අලුතොටු KN.; අලුතොටු *zva.* ගුණක ගුණක J.

අලුතොටු *zie* අලුතොටු

අලුතොටු *zie* අලුතොටු

අලුතොටු of අලුතොටු KN. klanknabootsing van het klokkend opborrelen van water uit den grond (van het inloopen van water in een ingedompeld vat, Winter, C. S.; අලුතොටු door het water gaan, G.). අලුතොටු අලුතොටු aauhoudend stroomen, gedurig opborrelen. — අලුතොටු KW. *zva.* ගුණක අලුතොටු අලුතොටු (bv. van stroomend bloed, B, J. XXXII, 8, 5, C. S.) KN. iemand tot stik- keus toe te drinken geven, doch niet met geweld (වැරදි); iets tot overloopens toe begieten. — අලුතොටු onder water raken, onderloopen; in het water gestikt; verdrinken, verdronken (B. J. LVIII, 19, 1: අලුතොටු අලුතොටු water binnenkrijgen, van iemand die zich in 't water verschuilt; van- waar denkelyk bij G. අලුතොටු of අලුතොටු ingaan; in, binnen, C. S.; වැරදි. අලුතොටු). — අලුතොටු mv.; ook *zva.* අලුතොටු bv. අලුතොටු අලුතොටු — අලුතොටු ගුණක iets onder- dompelen, om het te vullen; doen verdrinken (අලුතොටු); iets tot overzadiging toe te drinken geven; iets over iets anders uitgieten. — අලුතොටු herhaaldelyk en met overmaat, bv. samen drinken.

අලුතොටු අලුතොටු of අලුතොටු I. KN. (van අලුතොටු?) plauk, bord (ook paneel, bv. van een deur, J.); plaats (වැරදි. අලුතොටු ගා het op de plaats zelve onder- zoeken. — අලුතොටු als een plauk zijn, hard en stijf gespannen, van buik of maag: වැරදි. අලුතොටු)

II. අලුතොටු, verdrongen, verdrinken: වැරදි. අලුතොටු

කවුණොටු *zie* අලුතොටු

අලුතොටු KN. modder, slijk: වැරදි. අලුතොටු ගුණක — අලුතොටු modderige plaats.

අලුතොටු KN.; අලුතොටු verschalken, mislei- den, bedriegen (වැරදි. අලුතොටු. අලුතොටු අලුතොටු spr. — අලුතොටු mv. — අලුතොටු ගුණක met iets bedriegen. — අලුතොටු door be- drog verkregen; elkander bedriegen.

අලුතොටු *zva.* අලුතොටු J.

අලුතොටු අලුතොටු *zie* අලුතොටු

අලුතොටු KN. dik, vol, opgezet, gezwollen, van 't aan- gezicht, J.

අලුතොටු KN. *zva.* අලුතොටු drab, moer van olie (t zij van djarak, katjang of kokos), in den bodem van de ton of pot, waarin zij bewaard wordt: වැරදි. අලුතොටු

අලුතොටු of අලුතොටු KN. warme bron, zoutbron (ook pekels van zoutevisch, වැරදි. අලුතොටු; mineraalzouten bevat- tend, van water? C. S.) අලුතොටු mineraalwater. අලුතොටු, zout uit een zoutbron. — (අලුතොටු naam van een plaats op den Lawoe, waar zulke bronnen zijn, C. S.).

අලුතොටු KN. iets waarmee men werpt (වැරදි. අලුතොටු ook *zva.* අලුතොටු iets om meê te werpen, J.; අලුතොටු fig. bode, zending, Lakon, C. S.). අලුතොටු ගුණක අලුතොටු අලුතොටු spr. — අලුතොටු werpen, gooijen; iemand of iets met iets gooijen. අලුතොටු අලුතොටු spr. — අලුතොටු mv. — අලුතොටු met iets werpen (weg- of ergens heen werpen, B. J. XXVII, 28, 2; LV, 9, 3, C. S.). — අලුතොටු of අලුතොටු iets om meê te werpen; elkan- der toewerpen; spelend gooijen, bv. met steenen. — අලුතොටු het werpen, enz.; worp als afstands- maat: අලුතොටු een worp ver.

අලුතොටු KN., අලුතොටු KI., been, beenderen, knok- kel; geleiding van riet (වැරදි. අලුතොටු). අලුතොටු kraakbeen, J. Wangsallau: අලුතොටු = අලුතොටු = අලුතොටු C. S. අලුතොටු අලුතොටු අලුතොටු spr. — අලුතොටු als beenderen zijn; ver- beenen. අලුතොටු spr. — අලුතොටු of අලුතොටු geraamte, het voornaamste hout-

werk bij het bouwen (ook gebint van een gebouw, opstal: *erg.* ဘီဝိသကွာ J.); schets, hoofdtrekken, hoofdinhoud van een werk; in geraamte, in hoofd- of grondtrekken.

ဝိဝါသ KN. witgevekt, bont (in 't alg. in kleur afsteken, *bv.* van een lap op een kleed, J.); witte vlek op de huid, meestal aan de handpalmen of voeten (in minder graad dan ဝိဝါသကွာ en zonder barsten?); ook lepra? of vlekken die de lepra achterlaat? (veelal likteekens van wonden of uitslag, waar een nieuwe, blanke huid over gegroeid is, J.) naam van een plantje met gevlekte bladen en schoon rood bloempje. ဝိဝါသကွာ *brune* of *zwarte* hond met witte vlekken. ဝိဝါသကွာ *blespaard* (*erg.* ဝိဝါသကွာ). ဝိဝါသကွာ *een gevlekte zeevisch*, J. ဝိဝါသကွာ *bont met drie kleuren*. ဝိဝါသကွာ *kakelbont*. ဝိဝါသကွာ *afstekende dag, die van andere verschilt* (*erg.* ဝိဝါသ). ဝိဝါသကွာ *spr.*

ဝိဝါသ *zie* ဝိဝါသ

ဝိဝါသ KN. porcelein, verglaasd fijn aardewerk; scherf porcelein of glas (*Wangsallan*: ဝိဝါသကွာ *အဂ္ဂ* = ဝိဝါသ C. S.; *erg.* ဝိဝါသကွာ *ဝိဝါသ*).

ဝိဝါသ *of* ဝိဝါသ *zva.* ဝိဝါသ *dwaas, mal, onwijs.*

ဝိဝါသ *zva.* ဝိဝါသ *van rook* (ဝိဝါသ), *die in huis blijft hangen en de kombuis niet uit wil.*

ဝိဝါသ KN. (met een zwarten kop) en witte vlek boven de wangen, *van een* ဝိဝါသကွာ *kale plek als likteeken* boven den slaap.

ဝိဝါသ KN. touw waarmee een vechthaan de stalen spoor aangebonden wordt (*erg.* ဝိဝါသ *een boom, welks hout alleen tot branden dient*, J.). — *an* ဝိဝါသ *een vechthaan* den spoor aanbinden (*een slagtdier* villen en afhakken, J.; *erg.* ဝိဝါသကွာ).

ဝိဝါသ KN. wormstekigheid van een vrucht; bederf (vurigheid? van suikerriet en derg., *bijkbaar* door zwarte strepen of gaatjes: *erg.* ဝိဝါသကွာ). — *an* ဝိဝါသ *aan stukken snijden of hakken, bv. een geslagt beest* villen en afhakken (*erg.* ဝိဝါသကွာ). — *an* ဝိဝါသ *bederf als* ဝိဝါသ *hebben.*

ဝိဝါသ KN. gat (doorlopend of niet); een gat hebben; *fig.* opgelucht, verruimd, *van 't gemoed* (*erg.* ဝိဝါသကွာ). — *an* ဝိဝါသ *een gat in iets* makeu. — *an* ဝိဝါသ *mv.* — *an*

ဝိဝါသကွာ *fig. iemands gemoed verruimen, zijn bezorgdheid wegnemen.* — *an* ဝိဝါသကွာ *opening, gat.* ဝိဝါသကွာ *ဝိဝါသ* *rookgat, schoorsteen.*

ဝိဝါသ KN.; *gew.* ဝိဝါသကွာ *poezelig, mollig, van een kind, met een blanke, geelachtig of lichtbruine tint* (en met mooie groote oogen, G.; *freq.* *van* ဝိဝါသ *erg.* ဝိဝါသကွာ).

ဝိဝါသ KN. 1. ဝိဝါသကွာ *of* ဝိဝါသကွာ *het hoofd gedurig regts en links draaijen, wild om zich heen zien* (gedurig omzien, *bij 't verlaten van een geliefd voorwerp*, B. J. LI, 5, 9, C. S.; *erg.* ဝိဝါသကွာ). — 2. *zva.* ဝိဝါသကွာ *an* ဝိဝါသကွာ *van twee groote kampvechters, Bhíma en Soejodhana*, C. S.

ဝိဝါသ KN.; ဝိဝါသကွာ *eenigzins bedwelmd of dronken, ook door medicijn, geur of stank.* — *an* ဝိဝါသကွာ *bedwelmd, duizeling verwekkend, van geur enz.* J. (*erg.* ဝိဝါသ *bij* ဝိဝါသ).

ဝိဝါသ KN. jonge gans: *erg.* ဝိဝါသကွာ *Wangsallan*: ဝိဝါသကွာ *=* ဝိဝါသ C. S.

ဝိဝါသ KN.; *an* ဝိဝါသ *door verkeerde opvatting, verblind, verkeerd gebruik van zijn verstand* zich benadeeld zien, *zich in 't naauw brengen* (*zva.* *an* ဝိဝါသ *zich vergissen, verkeerd opvatten of begrijpen*, J.; *eig.* *verdraaid?* *erg.* ဝိဝါသ). ဝိဝါသကွာ *spr.* — *an* ဝိဝါသကွာ *in de war, in verkeerden waan brengen, enz.*

ဝိဝါသ *of* ဝိဝါသ KN. hoepel: *erg.* ဝိဝါသကွာ *an* ဝိဝါသကွာ *de hoepel van een wiel om de velg.* — *an* ဝိဝါသကွာ *zich krommen, buigen, ineenrollen, als de miereneter.* — *an* ဝိဝါသကွာ *iets van een hoepel voorzien.*

ဝိဝါသ KN.; *an* ဝိဝါသကွာ *of* ဝိဝါသကွာ *alles onderste boven, in wanorde, ongeregeld:* *erg.* *an* ဝိဝါသကွာ — *an* ဝိဝါသကွာ *onderste boven keeren; bij het zoeken overhoop, door elkander halen:* *erg.* *an* ဝိဝါသကွာ *an* ဝိဝါသကွာ — *an* ဝိဝါသကွာ *mv.* *an* ဝိဝါသကွာ *zie* *an* ဝိဝါသကွာ

an ဝိဝါသကွာ *ML.* *zie* ဝိဝါသကွာ

ဝိဝါသ KN.; ဝိဝါသကွာ *of* ဝိဝါသကွာ *uit verveling trek hebben om het een of ander te eten of te snoepen; behoefte hebben tot praten na een lang, vervelend stilzwygen* (ဝိဝါသကွာ *eig.* *mond- of*

spreekkramp? ἰσχυρία daaraan lijden? zijn mond niet kunnen houden, J.; *erg. ἰσχυρία ἰσχυρία*).

ἡ ἰσχυρία zie ἡ ἰσχυρία

ἰσχυρία KN. franje onder aan een dōdot, nam. de in wiekjes zaamgedraaide en als kwasten hangende inslagdraden van den daarvoor een handbreed losgerafelden onderrand (Wangsallan: ἰσχυρία = ἰσχυρία C. S.). — ἰσχυρία een dōdot van zulke franje voorzien. — ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία met zulke franje versierd.

ἰσχυρία KN. handboei (Wangsallan: ἰσχυρία ἰσχυρία = ἰσχυρία C. S.). — ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία de handen in een boei sluiten, iemand een handboei aandoen (fig. ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία Wangsallan, C. S.).

ἡ ἰσχυρία KN. kettingkogel.

ἡ ἰσχυρία ἰσχυρία KN. uit allerlei kleuren zamengesteld, kakekbout: *erg. ἰσχυρία ἰσχυρία*

ἰσχυρία zie ἰσχυρία

ἰσχυρία I. KW. goud, G.

II. of ἰσχυρία KN., ἰσχυρία, vader, ook als vereerendetitel. Zoo noemt de Soesoehoenan den Resident van Soerakarta ἰσχυρία, terwijl hij den Gouverneur-Generaal als ἰσχυρία betitelt. (ἰσχυρία in poëzij ook, even als ἰσχυρία in toespraak tot een jongman, B. J. KW. Krit. XLVIII, 1—2, van Salja tot Nakoela, vgl. ἰσχυρία C. S.) ἰσχυρία ἰσχυρία waar is vader? ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία of ἰσχυρία ἰσχυρία zijn (haar, hun) vader. ἰσχυρία verk. van ἰσχυρία in toespraak, en in samenstelling met den naam van 't eerste kind, naar 't gebruik bij de mindere klasse der Javanen, als ἰσχυρία Pak Kasiman, de vader van Kasiman; ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία Wirâ-troena, naar zijn kindgenoemd Pak Dōjok; — soms ook met den nieuwen aangenomen naam van den man zelf: ἰσχυρία vader Djâ-jâ, in onderscheiding van zijne vrouw: ἰσχυρία (of ἰσχυρία) ἰσχυρία moeder Djâ-jâ. Door zijne vrouw wordt hij veelal naar 't eerste kind genoemd ἰσχυρία ἰσχυρία of ἰσχυρία ἰσχυρία vader van 't knaapje, of ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία vader van 't meisje, of ook wel eenvoudig ἰσχυρία (de) vader. — ἰσχυρία ἰσχυρία grootvader (*erg. ἰσχυρία*). ἰσχυρία KN., ἰσχυρία ἰσχυρία K. of KI., *zva. ἰσχυρία* oom, vaders-

of moeders jonger broeder. ἰσχυρία KN., ἰσχυρία K. of KI., *zva. ἰσχυρία* ook *zva. ἰσχυρία ἰσχυρία* pleegvader. ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία (halve) broër van vaderskant. ἰσχυρία zie ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία *spr.* — ἰσχυρία iemand vader noemen, als vader eeren. ἰσχυρία ἰσχυρία zijn vader gelijken, slachten.

ἰσχυρία KN. reusachtig, zeer groot, dik en sterk. ἰσχυρία reus. J.

ἰσχυρία KW. *zva. ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία* (Skr. *wal, poort, enz.* B. J. KW. Krit. V. 2, 3: ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία = ἰσχυρία? *ib.* XLVI, 23, 3: ἰσχυρία ἰσχυρία vgl. ἰσχυρία ἰσχυρία C. S.).

ἰσχυρία zie ἰσχυρία

ἰσχυρία zie ἰσχυρία II.

ἰσχυρία KW. *zva. ἰσχυρία* (Skr. *bhoépati*, vorst, uit *bhoé*, aarde, en *pati*, heer) KN., ἰσχυρία ἰσχυρία K., heer, landvoogd: *bepaaldelijk titel van een Regent op Java.* ἰσχυρία de Vorst. — ἰσχυρία KW. vgl. ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία — ἰσχυρία ἰσχυρία regentschap; tot de waardigheid van een Regent behorende. — ἰσχυρία ἰσχυρία KN., ἰσχυρία ἰσχυρία K., een landschap als Regent besturen; zich als een Regent voordoen.

ἰσχυρία zie ἰσχυρία

ἰσχυρία KN. de beide armen uitgestrekt, in de spreekwijze ἰσχυρία ἰσχυρία (*erg. ἰσχυρία ἰσχυρία* ook *ben. van een wajang-spel*, G.). ἰσχυρία zeker fatsoen van oorkrabben. ἰσχυρία zie ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία twee soorten van mangga's, J. — ἰσχυρία de armen uitstrekken of uitgestrekt houden (als gebaar van opgetogen blijdschap, B. J. XIV, 12, 4: ἰσχυρία ἰσχυρία ἰσχυρία B. J. N, Krit. XVI, 9, 7: ἰσχυρία ἰσχυρία C. S.). — ἰσχυρία de armen uitstrekken, dwars houden. — ἰσχυρία soort van vlieger.

ἰσχυρία KN. groote lange ooren hebben.

ἡ ἰσχυρία KN. valkkleur, van een paard, nam. geel met zwarte manen en staart; ook naam van een bloem. — ἡ ἰσχυρία op de armen dragen, *ἂν. een kind of zieke (of een lijk*, B. J. G, Krit. LXV, 4, C. S.); ook *zva. ἡ ἰσχυρία zie bij ἡ ἰσχυρία* — ἡ ἰσχυρία *mv.* — ἡ ἰσχυρία wat op die wijze gedragen wordt.

ἰσχυρία in de spreektaal *zva. ἰσχυρία*

ἄνδρα KW. *zva.* ἡσυχία *org.* ἄνδρα *org.*
 ἄνδρα 1. *zie* ἄνδρα — 2. *of* ἄνδρα KN.;
 ἀνδρα *of* ἀνδρα *ook* ἀνδρα
 iets gissen, raden, voorspellen, verklaren (ἄνδρα
 ἡσυχία *zva.* ἄνδρα B. J. XXI, 7, 10: ἀνδρα
 ἡσυχία C. S.). — ἀνδρα *mv.* — ἄνδρα
 ἄνδρα *of* ἄνδρα iets om te
 raden, raadsel, J.; *org.* ἀνδρα

ἄνδρα KW. = ἄνδρα zand, B. J. Krit. LX, 6, 5, C. S.
 ἄνδρα *zie* ἄνδρα

ἄνδρα (of ἄνδρα J.) KN. *zva.* ἄνδρα
 (ook niet doorgaan, geen gevolg hebben; tot geen
 einde, uitslag, beslissing of afloop komen, gebroken,
 onbeslist, ongedaan blijven, *bv.* door een verhinde-
 ring, door gebrek aan 't een of ander, van een
 spel, gevecht, weddenschap enz.: *org.* ἄνδρα J.).
 — ἀνδρα *zva.* ἄνδρα

ἄνδρα KN. een roofvogel met grijze vedren, die veel
 van de ἄνδρα heeft (aast op kippen, waar hij zich
 onder voegt om er een te vangen; onderscheiden
 soorten heeten, naar het geluid, ἄνδρα *of* ἄνδρα
 of alleen ἄνδρα ἄνδρα *of* alleen
 ἄνδρα volgens somm. ook ἄνδρα ἄνδρα
 en ἄνδρα ἄνδρα J.).

ἄνδρα KW. I. *zva.* ἄνδρα *Skr.* *bōdi*, de hei-
 lige vijgeboom, ficus religiosa (*org.* ἄνδρα).

II. *zva.* ἄνδρα (*org.* ἄνδρα)

ἄνδρα KN., ἄνδρα *of* ἄνδρα (of KI. ? of beiden KN. ?),
 onwetend, onervaren, onnoozel, dom. ἄνδρα
 ἄνδρα naar mijn dom verstand, nederig, voor naar
 mijn oordeel. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα
 ἄνδρα (gij) zult of (hij) zal niet onnoozel zijn, het
 wel begrijpen, voor: (ik) laat het aan (uw, zijn) ken-
 nis, oordeel of inzicht over; waarvoor men in Oost-
 Java zegt: ἄνδρα ἄνδρα — ἀνδρα *of*
 ἀνδρα iemand iets zoeken wijs te maken.
 — ἀνδρα *zich* voor dom houden (*lees:* zich
 dom houden, dom aanstellen?). — ἀνδρα
 tot iemand zeggen ἄνδρα aan zijn be-
 leid overlaten, W. P. 496. — ἀνδρα *of*
 iemand voor dom houden of uitmaken; iemand iets
 wijs maken. ἀνδρα ἄνδρα (ἀνδρα
 ἄνδρα ἄνδρα ἀνδρα ἄνδρα G.) N., ἄνδρα
 ἄνδρα K., iets geheel aan iemands be-
 leid of inzicht overlaten, toevertrouwen, aanbevelen.

ἄνδρα KN. scheur, *bv.* van een kleed, suede, bres;
 gescheurd, doorgebroken, *bv.* van een dam; bemag-
 tigd, ingenomen, *bv.* van een stad; scheuren, door-
 breken (*intrans.*); het scheuren, enz. (*org.* ἄνδρα
 ἄνδρα ἄνδρα). ἀνδρα ἄνδρα ἄνδρα
 ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα
 spr. — ἀνδρα scheuren, in iets een scheur maken,
bv. in een kleed; een muur of dam doorbreken; een
 bres of opening daarin maken; een rijk of stad
 veroveren; een bres maken in zijn geld of goed.
 ἀνδρα *de stof* voor een buis aan den
 hals uitknippen. ἀνδρα *de* voorraadka-
 mer aanspreken, groote uitgaven doen. — ἀνδρα
 ἄνδρα *mv.*; ook uit een stof een kleedingstuk knip-
 pen (in iets een scheur of snede of opening maken,
 G.). — ἀνδρα maken of veroorzaken,
 dat iets scheurt, doorbreekt of veroverd wordt; iets
 laten knippen tot een kleedingstuk. — ἄνδρα
 ἄνδρα het doorgebrokene, de gemaakte scheur,
 bres of opening; geknipte stukken voor een klee-
 dingstuk.

ἄνδρα KN. *zie* ἄνδρα

ἄνδρα *zie* bij ἄνδρα

ἄνδρα KN. *zva.* ἄνδρα (ook *zva.* ἄνδρα
 ἄνδρα J.) in een onaangenaamen toestand zijn,
 tusschen hoop en vrees dobberen, voor teleurstel-
 ling vreezen, op twee gedachten hinken. — ἀνδρα
 ἄνδρα *zulk een toestand* veroorzaken.

ἄνδρα (dr. ?) KN. niet doorgaan, vrijdeld, geen gevolg
 hebben, *bv.* van een voornemen of gelofte (*org.* ἄνδρα
 ἄνδρα ἄνδρα); ontdekt, openbaar gemaakt, van
 een plan (*org.* ἄνδρα ἄνδρα *volg.* sommig-
 gen ook in duigen, van een vat of ton, J.). — ἄνδρα
 ἄνδρα ontdekt, uitgelekt. — ἀνδρα ἄνδρα
 verijdelen.

ἄνδρα een rivierisch, dezelfde als ἄνδρα

ἄνδρα KN.; ἀνδρα een uitstaanden rand hebben;
 omgekruld, wijduit openstaan, als de tromp van
 een trompet; den rand van iets uitslaan, uitbuigen,
 uitbreiden; iets aan 't einde verwijderen, verbreedden;
 de grenzen van een land aan één zijde uitbreiden
 (*org.* ἄνδρα ἄνδρα) J.

ἄνδρα ἄνδρα zeker inlandsch vaartuig, J.

ἄνδρα (of ἄνδρα J.) KN. een opzwellling van de huid
 met puistjes (en blaauwachtigen tint, J.), zooals de

B. J. LXVIII, 12, 5, C. S.). — անդամացի *niets* om op te slikken, W. P. 459.

անամյ. KN. *jagt op viervoetig wild* (vrg. պղծ անամյ օրնայ); *fig.* անամյչ, *zoeken iets als huurling te verdienen.* — անամյոյ of անամյանամյ *jagen, jagt maken, op groot wild* (անամյ անամյ *ook iemand naloopen om hem te vangen, bij 't krijgertje spelen, Lakon, C. S.); zva. անամյոյ* naar *iets of iemand toevliegen, toesnellen, W. P. 425, 435.* — անամյոյ *wild, waar men jagt op maakt, gevangen wild; ook zva. անամյոյ օրնայ* jagtplaats.

անամյ. KN. *het vergaan van vleesch, G.; vrg. անամյոյ*

անայոյ. KN. *grootte, zware trom, die in de moskee hangt, en waarop een priester slaat, om de zes dagelijksche bedestonden aan te kondigen, en bij andere gelegenheden.* անայոյ անամյոյ. անայոյ անամյոյ. 't slaan van de bēdoeg om twaalf uur des middags. անայոյ անամյոյ. անայոյ անամյոյ. *id.* des middernachts, *ook genaamd անայոյ անամյոյ.* անայոյ անամյոյ. *omdat de trom zich dan langer laat hooren dan bij անայոյ անամյոյ.* անայոյ անամյոյ. *drie slagen op de bēdoeg 's morgens om half vier.* (անայոյ անամյոյ *half vijf des morgens, J.) անայոյ անամյոյ* of անամյոյ 't slaan op de bēdoeg, *Vrijdag 10 uur voormiddag (vanwaar անամյոյ of անամյոյ de Vrijdagsche middag-godsdiens oefening aankondigen, J. անայոյ անամյոյ namiddag half vier, J. (te Sālā gew. alleen անամյոյ gen.). անայոյ անամյոյ 's avonds 7 uur, J. (te Sālā gew. անամյոյ անամյոյ.) անայոյ անամյոյ de bēdoeg tot aankondiging van den aanvang der vaste op den volgenden dag, geslagen om 10 uur vóór en om half 4 na den middag, J. (te Sālā անամյոյ.) անայոյ անամյոյ of enkel դանդանդան *zie bij դանդան անամյոյ zoo groot als een bēdoeg (trom); ook als tijdmaat, een halve dag, zes uur: անամյոյ անամյոյ* een halve dag (zes uur) gaans. անամյոյ անամյոյ անամյոյ *spr.* — անամյոյ *den tijd met bēdoeg-slag aankondigen.**

անդամոյ. KN.; անդամոյ *een geslagt dier villen en afhakken; bij anderen alleen villen, zva. անդամոյ. J.*

անդամոյ. KN. I. անդամոյ *pluimvee, dat zich*

buiten de woning des eigenaars bevindt, stelen; een vrouw of kind, dat buitenshuis is, ontvoeren (vrg. անամյոյ անամյոյ դանդան). դանամոյ դանամոյ *kippiedief.* — անամյոյ անամյոյ *mv.* — անամյոյ անամյոյ *als boven gestolen, ontvoerd.*

II. *zva. անամյոյ intr.* bosch omhakken om te ontgiinnen, J.

աղանդ. KN. *hardhoorig, doof* (*in deze beteekenis ook անամյոյ անամյոյ անամյոյ անամյոյ*); *geen geluid geven, bv. van een ketel, als het water niet spoedig koken wil; van een noot die bij 't schudden geen gerammel van de kern of geklok van vocht laat hooren (als een kokosnoot, wanneer ze nog dēgan is, en dus geheel vol water, of als ze op uitloopen staat, en de gandos haar geheel vervult, J.); dof klinken, van een valsch geldstuk, een gong, klok, enz. անամյոյ անամյոյ անամյոյ անամյոյ անամյոյ անամյոյ *spr.* — անամյոյ *zich doof houden.* — անամյոյ *zva. անամյոյ* (oorverdoovend, *bv. geschreeuw, J.; vrg. անամյոյ*). — անամյոյ անամյոյ *doof maken, verdooven; doof noemen.* — անամյոյ անամյոյ *voor een doove spelen, op de wijze van een doove iets doen.**

աղանդ of աղանդ. KN. (*vkl. անամյոյ դանամոյ*) *melaatschheid of lazarusziekte, naar men zegt een mindere graad van melaatschheid, zwelling, nog zonder zweren: vrg. դանամոյ անամյոյ J.; K. T. art. 324: անամյոյ անամյոյ naar 't schijnt voor dr. جذام djoedsām, elephantiasis, waarbij de uiteinden der ledematen weggrotten; dikbuikig, door veel eten, van eten zijn hoofdzaak maken.* — անամյոյ անամյոյ *hetz. (vrg. անամյոյ անամյոյ). անամյոյ անամյոյ անամյոյ անամյոյ *spr.* — անամյոյ անամյոյ melaatsch.*

անամյոյ. *grootte mand om ongekoekte rijst, aard-appelen en derg. ter markt te brengen (grootte rijst-mand, waarin gekoekte rijst opgedaan wordt: vrg. անամյոյ J.).*

անամյոյ. KW. *zva. անամյոյ անամյոյ G.; vrg. անամյոյ անամյոյ*

անամյոյ անամյոյ. *zva. անամյոյ անամյոյ* *hevig ontsteld met beweging van het hoofd; woest en wild, bv. over straat loopen, van een kind (zich verlegen toonen, G.; onbehoorlijk, ongepast, van iemands doen, J).*

անամյոյ *zie անամյոյ*

duidelijk, zeker, *PK.*; *erg.* ἑπιχρηστικῶς waar, van een bericht, *BS.* 92: ἡ ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἑπιχρηστικῆς in *B. J. Kw.* dikwijls bloote bevestiging, of bijna overtollig, *Krif.* X, 2—3; XXXVI, 8, enz.; zoo ook ἑπιχρηστικῶς *Krif.* VIII, 21; X, 8, C. S. — ἑπιχρηστικῶς *zva.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως
 ἑπιχρηστικῶς *Kw.* *zva.* ἑπιχρηστικῶς (*Skr.* wojehta, verkondigd, verklaard, enz. C. S.)

ἑπιχρηστικῶς *Kw.* (*vgl.* ἑπιχρηστικῶς G.) dienende vrouwen of danseressen in de *Socrā-lājā*; ook *zva.* ἑπιχρηστικῶς (een soort van vrouwelijke staatsie-bedienden van een vorst, behoorende tot zijne bijwijven, *W. P.* 442, J.).

ἑπιχρηστικῶς I. *Kw.* *zva.* ἑπιχρηστικῶς ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως
 II. *Kn.* gebruik, gewoonte, G.

ἑπιχρηστικῶς *Kn.*; ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως van een boom, vol met vruchten hangen; ook van de vruchten, die aan een volgeladen boom hangen.

ἑπιχρηστικῶς *Kn.* achterkleinkind; overgroot-vader of moeder, *gew.* met voorafgaand ἀποδείξις of ἀποδείξις *Kn.*, ἀποδείξις *K.*, ἑπιχρηστικῶς *Kl.* — ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως een achterkleinkind enz. met iets begiftigen. — ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως iets aan een achterkleinkind enz. ten geschenke geven. — ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως beven van het hoofd of de handen, uit ouderdom of zenuwachtigheid (of van koude, koorts, enz. J.). — ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως voorwerp uit de oudheid, *gew.* *zva.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως tempel, gedenkteeken, voorouderlijke grafstede; ook *zva.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως of ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως erf- of doodvijand.

ἑπιχρηστικῶς *Kw.* *zva.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποδείξις *erg.* ἑπιχρηστικῶς ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως *spr.* — ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως *zva.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως meest in ongunstigen zin.

ἑπιχρηστικῶς *Kw.* (*voor* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως?) ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως *Kw.* *regtsterm,* van iemand wien de doodstraf is opgelegd (een ongelukkigen dood sterven, d. i. de doodstraf ondergaan, J.).

ἑπιχρηστικῶς ἑπιχρηστικῶς of ἑπιχρηστικῶς *Kw.* *vgl.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως in poëzij gebruikt bij verandering van onderwerp. (*Skr.* *wjātita,* voorbijgegaan, verleden; *Kw.* *zva.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως *B. J. Krif.* LVIII, 16—19; LXI, 21; LXII, 5—6; ook ἑπιχρηστικῶς ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως *ib.* XLVII, 8; XLVIII, 2—3. ἑπιχρηστικῶς ἑπιχρηστικῶς waarschijnlijk als *Jussief* van ἑπιχρηστικῶς als ware ἑπιχρηστικῶς — ἑπιχρηστικῶς twee woorden? C. S.)

ἑπιχρηστικῶς *Kn.* naam van een visch.

ἑπιχρηστικῶς *Kn.* bleek, van gelaat of kleur (*erg.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως); helder van het weder, na den regen. — ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως doen verbleeken; doen ophelderen, van het weder.

ἑπιχρηστικῶς ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως of ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως *Kw.* *vgl.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως zeer bedreven, zeer kundig; gewend of gewoon iets te doen (*Skr.* *abhjāsa,* oefening, gewoonte, ervaring, opvoeding; *erg.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως); eigennaam van den grootvader der *Pandawa's* en *Korawa's* (*Skr.* *Wjāsa*), C. S.

ἑπιχρηστικῶς *zva.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως

ἑπιχρηστικῶς *Kn.* aangifte of kennisgeving van een zaak aan de bureu, *bv.* van iets gevonden of verloren te hebben, waarbij men geen menschen kan noemen (*erg.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως II); zulke aangifte doen. — ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως zulk een zaak aan iemand angeven, bekend maken; iemands aankomst in het rond bekend maken. *Erg.* ἑπιχρηστικῶς ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως

ἑπιχρηστικῶς ἑπιχρηστικῶς zie ἑπιχρηστικῶς

ἑπιχρηστικῶς *N.*, ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως *K.*, naam van een plaats, 18 palen van *Soerakarta*, op den weg naar *Salatiga* (*Wangsallan:* ἑπιχρηστικῶς ἑπιχρηστικῶς ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως = ἑπιχρηστικῶς C. S.).

ἑπιχρηστικῶς *Kw.* *vgl.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως (*Skr.* *wjāpja,* doordringbaar, vatbaar voor een eigenschap).

ἑπιχρηστικῶς *Kw.* *vgl.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἑπιχρηστικῶς (*Skr.* *wjāpaka,* zich wijd uitstrekkend.)

ἑπιχρηστικῶς *Kn.*; ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως onbestemd, wankeleud, onbesuisd, rondwalen (afdwalen, afwijken, J.). — ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως rondwalen, voor niets overal rondloopen; *inz.* om iets te zoeken, op de jagt enz.; vergeefs overal zoeken; *fig.* allerlei dingen beginnen waarvan niets gelukt, twaalf ambachten en dertien ongelukken hebben, J.

ἑπιχρηστικῶς *Kn.* een moeskruid, spinazie (*volg.* *Hassk.* *Amaranthus oleracea L.*; nog een soort van *Amaranthus* en een soort *Celosia*; *volg.* C. P. B.: *B.* *poetih* = *Artriplex hortensis L.*; *B. merah* = *A. h. bengalensis*; ook nog *B.* = *Euxolus Rafin. J.*). ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως soort van *bajem*, die 't meest gegeten wordt; mindere soorten zijn: ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως enz. ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως *zva.* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως brandnetel (*Wangsallan:* ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως of ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως = ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποδείξις ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως

အိဗျာ = အိဗျာ C. S.) အိဗျာအိဗျာအိဗျာ spr. အဗျာ ခြေ

အဗျာ KN. I. klanknabootsing van het vallen, bv. van een metalen schenkblad; een uitroep, zva. အိဗျာ in scheldwoorden zva. အိဗျာ အဗျာအဗျာ ခြေ

II. ongestadig, wispelturig, niet bij zijn stuk blijven, geen gezetten arbeid verrigten, J. — အဗျာ အဗျာအဗျာ rusteloos zijn, ook van den geest (van de hak op den tak springen, J.; အဗျာအဗျာအဗျာ zva. အဗျာအဗျာ G.)

အဗျာ KN. klanknabootsing van het gonzend uit elkander vliegen van een zwerm insecten (vrg. အဗျာ အဗျာအဗျာ) — အဗျာအဗျာ zwerm van bijen. — အဗျာ အဗျာအဗျာ (of အဗျာအဗျာအဗျာ G.) bij zwermen, van vliegen en derg. — အဗျာ in verwarring de vlucht nemen, G. — အဗျာအဗျာ poet. uiteenstuiven, in verwarring naar alle kanten de vlucht nemen (of dooreenloopen? B. J. XLI, 4, 3, C. S.)

အိဗျာ KN.; အိဗျာ or အိဗျာအိဗျာ iemand met zijn tweeën of meer aan weerszijden ondersteunen of opennemende wegleiden, links en rechts vasthouden, als een boosdoener tusschen twee geregtsdienaars; iets met zijn tweeën of meer met de handen wegdragen, bv. een tafel (vrg. အိဗျာ အိဗျာ) — အိဗျာအိဗျာ KW. zva. အိဗျာအိဗျာအိဗျာ အိဗျာအိဗျာ KN. wat als boven weggevoerd wordt; dood mensch of beest, als prooi van een verscheurend dier (vrg. အိဗျာအိဗျာ) အိဗျာအိဗျာ (of အိဗျာအိဗျာအိဗျာ J.) iemand als bruidegom of bruid feestelijk uitdossen, eer bewijzen, in staatsie begeleiden (vrg. အိဗျာ) — အိဗျာအိဗျာ or အိဗျာအိဗျာအိဗျာ ပီဗျာ passief.

အိဗျာအိဗျာ KN.; အိဗျာအိဗျာ van dorpelingen of andere onderhoorigen, in massa voor het gereg tegen hun hoofd opkomen om hem aan te klagen en afgezet te krijgen; in massa gereed zitten om de padi op een veld te gaan snijden (vrg. အိဗျာ) J.

အိဗျာ or အိဗျာ KN., အိဗျာ KI., moeder; ook als uitroep van smart: — minder teeder dan အိဗျာအိဗျာ အိဗျာ in 't Sâlâsche het laatste meer gebruikelijk ter hoofdplaats, het eerste op het land, en wel meest အိဗျာ အိဗျာ or အိဗျာအိဗျာ (niet အိဗျာ) အိဗျာအိဗျာ waar is moeder? အိဗျာအိဗျာ or အိဗျာအိဗျာအိဗျာ ခြေ

အိဗျာ scheldwoord: zijn moeder! (in obscoenen zin? vrg. အိဗျာအိဗျာ C. S.) အိဗျာအိဗျာအိဗျာအိဗျာ - အိဗျာအိဗျာ - အိဗျာအိဗျာ moeder van den jongen of van 't meisje, noemt de man zijne vrouw naar 't eerste kind. Vele vrouwen dragen ook als eigennaam dien van haar eerste kind, en heeten dan bv. အိဗျာအိဗျာအိဗျာ moeder van Kasiman (soms ook met den naam van haar man, als အိဗျာအိဗျာအိဗျာအိဗျာ Brieven, 42, r. 4, C. S.)

အိဗျာ ခြေ အိဗျာအိဗျာ KN. OJ. zva. အိဗျာအိဗျာ soort van pot om water te halen.

အိဗျာအိဗျာ KN.; အိဗျာအိဗျာအိဗျာအိဗျာA young koetoeekvisch. အိဗျာအိဗျာအိဗျာ KN. verhuizen met have en goed; ook een soort van gamelan-muziek. — အိဗျာအိဗျာအိဗျာအိဗျာ naar eene andere plaats overbrengen; in gevangenschap, slavernij of ballingschap wegvoeren, inzonderheid vrouwen. — အိဗျာအိဗျာအိဗျာအိဗျာ m. — အိဗျာအိဗျာအိဗျာအိဗျာ wie of wat als boven overgebracht wordt, gevangene, pandeling; aan het verhuizen als boven zijn. (အိဗျာအိဗျာအိဗျာအိဗျာ) zich in slavernij enz. overgeven, van vrouwen, B. S. 351: vrg. အိဗျာအိဗျာ C. S.)

အိဗျာအိဗျာ or အိဗျာအိဗျာအိဗျာ ခြေ အိဗျာ

အိဗျာအိဗျာအိဗျာ ခြေ အိဗျာ

အိဗျာအိဗျာအိဗျာ ခြေ အိဗျာ

အိဗျာအိဗျာအိဗျာ ခြေ အိဗျာ

အိဗျာအိဗျာအိဗျာ ခြေ အိဗျာ

အိဗျာအိဗျာအိဗျာ ခြေ အိဗျာ

အိဗျာ or အိဗျာအိဗျာ (အိဗျာအိဗျာ?) KN. klanknabootsing van den slag op den breederen, d. i. den baskant van de Jav. trom (echo, G.; vrg. အိဗျာအိဗျာအိဗျာ).

အိဗျာ or အိဗျာအိဗျာ Holl. boom, KN. boom van een rijtuig; ook de Boom of 't havenkantoor.

အိဗျာ KW. zva. အိဗျာအိဗျာ (hand; bekwaam, kundig, G.; Skr. w d m a, linksch).

အိဗျာ KW. zva. အိဗျာအိဗျာအိဗျာအိဗျာ eigennaam van den tweeden zoon van Pandoe, anders W r ê k o d a r a genaamd (Skr. b h i m a, id.; ook een naam van S j i w a: eig. vreeslijk, verschrikkelijk).

အိဗျာအိဗျာ or အိဗျာအိဗျာအိဗျာ volgens sommigen de Melkweg, volg. and. een donkere plek in den Melkweg, waarin de Javaan het w a j a n g-beeld van W r ê k o d â r â herkennen wil. အိဗျာအိဗျာအိဗျာ naam van

உயிர்ப்பு அழிவுகூறு = அழிவு (C. S.) —
 அழிவுகூறு kokervormig voorwerp, pijp enz., J.
 செய்தல் KN. vechthaan. — அழிவுகூறு ஒரு
 vechthaan op den arm dragen (erg. செய்தல்).
 அழிவுகூறு ஒருகூறு de zaak van een ander voort-
 staan of bepleiten.

செய்தல் KN. zwa. சுருக்கிய சுருக்கிய klank-
 nabootsing van een stap of doffen val: dreunen.
 செய்தல் செய்தல் freq. J. — செய்தல் செய்தல்
 klanknabootsing van iemand, die hard loopt, W.
 P. 422.

செய்தல் I. KN. een doornig struikgewas.
 II. KW. vkl. செய்தல் செய்தல் KN. muskuszakje
 van de civetkat, J. (Skr. bhāga, deel; vrouwelijk
 schaamdeel.)

III. KW. zwa. சுருக்கிய deel, gedeelte (Skr.
 bhāga, 'id.; erg. செய்தல் I.) செய்தல் drie deel-
 len; in drieën gedeeld. சுருக்கிய of சுருக்கிய
 செய்தல் reglsterm: schadeloosstelling voor twee
 derden van de waarde. சுருக்கிய in drieën ge-
 deeld, driedeelsgewijze geschieden.

IV. KN. rang, stand.
 செய்தல் zie செய்தல் I.

செய்தல் KN. zwa. செய்தல் செய்தல் G.
 செய்தல் KN. I. aandeel (Skr. KW. bhāgja: zie bij
 செய்தல் erg. ook Skr. bhāgī, deelhebbend, be-
 deeld). — செய்தல் of செய்தல் verdeelen (ou-
 derling deelen, B. S. 390; uitdeelen, B. J. X, 15,
 4, C. S. — செய்தல் poët. bedeed, elk zijn deel
 ontvangen, B. J. XLVII, 11, 4, C. S.). — செய்தல்
 செய்தல் ook செய்தல் செய்தல் iemand met iets be-
 deelen, zijn deel geven. — செய்தல் செய்தல்
 iets aan iemand als zijn deel geven, toewijzen; on-
 der anderen verdeelen. — செய்தல் செய்தல் of செய்தல்
 செய்தல் deel, aandeel.

II. geluk, heil; gelukkig, gezegend, welvarend:
 erg. செய்தல் செய்தல் (Skr. bhāgja, ook lot,
 fortuin.) செய்தல் (of vollediger செய்தல் செய்தல்
 செய்தல் B. S. 460) wees welkom! செய்தல்
 செய்தல் gelukkig! God dank! — செய்தல் செய்தல்
 செய்தல் iemand welkom heeten, verwelkomen, be-
 groeten. செய்தல் செய்தல் செய்தல் (of செய்தல்
 செய்தல் செய்தல் L. 70, 10 v. o.) elkan-
 der begroeten, verwelkomen. — செய்தல் of
 செய்தல் begroeting, welkomstgroet. செய்தல்

செய்தல் of செய்தல் ontvang mijn welkomstgroet!
 B. S. 404, 499. — செய்தல் செய்தல் of செய்தல் செய்தல்
 செய்தல் een ander of elkander begroeten.

செய்தல் KN. bast, vezels van den so-boom (en van
 de tankil-plant, J.), waarvan men touw maakt
 (en waarnaar de so-boom ook செய்தல் செய்தல்
 te heeten, J.). Verg. செய்தல் செய்தல்

செய்தல் zie செய்தல்

செய்தல் I. KW. zwa. செய்தல் செய்தல் (Skr.
 bhāga, genot, inz. van spijs; voedsel; erg. செய்தல்
 செய்தல் TD. zwa. செய்தல் (ook een bijnaam
 der Korāwā's, G., waarschijnlijk misverstand
 uit B. J. VII, 9, 1: செய்தல் செய்தல் de weer-
 spannige Korāwā's? C. S.) செய்தல் KW. zwa.
 செய்தல் செய்தல் zwa. செய்தல் செய்தல்
 செய்தல் செய்தல் செய்தல் செய்தல் செய்தல்
 செய்தல் செய்தல் செய்தல் செய்தல் செய்தல்
 செய்தல் செய்தல் செய்தல் spr. — செய்தல்
 செய்தல் செய்தல் KW. zwa. allerlei spijsen? B. J. KW.
 Krit. IV, 8—9 (uit Skr. bhāga en oepabhāga,
 beiden genot; het eten of drinken), C. S.

II. செய்தல் செய்தல் zie bij செய்தல் alwaar
 voor Skr. bhāga te lezen bhāga.

செய்தல் of செய்தல் KN. zwa. செய்தல் செய்தல் pan-
 ter, of soort van pantser, J.

செய்தல் KW. vkl. செய்தல் செய்தல் செய்தல் (Skr.
 bhāgna, gebroken) overwonnen, B. J. KW. Krit.
 XVII, 1, 4; XLIV, 8—14; verijdeld, verbroken,
 van eene gelofte, id. VII, 9, 1, C. S.

செய்தல் செய்தல் zwa. செய்தல் செய்தல்? W. P. 436.

செய்தல் செய்தல் (verbastering van செய்தல் செய்தல்)
 tooverformulier, om menschen in slaap te brengen;
 ook eign. van een zoon van Dāsā-moekā en De-
 wi Tari (Skr. mégha-nāda, donder; bijnaam
 van Indradjit, den zoon van Rāwana).

செய்தல் ML. iemand van vorstelijke afkomst, ti-
 tel van een vorstelijk persoon: Zijn Hoogheid. செய-
 தல் செய்தல் naam van een vorstelijken tuin,
 W. P. 421.

செய்தல் செய்தல் KN. ondergeschikten van een hoofd,
 aan wie, als dienstplichtigen, ecmig werk wordt op-
 gedragen zooals het snijden van gras, 't zorgen
 voor de paarden, of om het hoofd te vergezellen
 naar het een of ander werk.

செய்தல் KN. grof zakkegoed, van bastvezels geweven;

hang echter waarschijnlijk veelal opgevat in den zin van tot iemands geluk toebeschikte bezoeking: *erg. ಮಂತ್ರಂ* en meermalen bet. het bepaald: geluk, gelukkig, *bv. J. Z. 119, r. 13; B. J. XVI, 19, 2; XXXIX, 18, 1, C. S.)* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *zie* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ — ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ gelukkig maken. — ಅಂತ್ಯಂ of ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ ಅಂತ್ಯಂ of ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ op goed geluk. — ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ of ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ met voorspoed begunstigd; voorspoed, geluk; belang, voordeel. ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *spr.*

ಅಂತ್ಯ of ಅಂತ್ಯಂ KW. = ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ ಅಂತ್ಯಂ (Skr. bhāgja, te deelen; lot, fortun.) — ಅಂತ್ಯಂ = ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *zie* ಅಂತ್ಯಂ

ಅಂತ್ಯಂ KW. *zva.* ಅಂತ್ಯಂ I. (Skr. bhogja, eetbaar; spijs; koren.)

ಅಂತ್ಯಂ KW. *zva.* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ G.

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KW. *zva.* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *spr.*

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KW. *zva.* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ G.

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KN. naam van een vrucht; een ronde doos met deksel, o. a. door juweliersters gebruikt, die er, nevens de kostbaarheden, ook een schaalte en gewigten in hebben.

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KN.; ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *wijdbeens staan of zitten: ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು* schrijlings over iets heen zitten, J. (*erg. ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ wellicht het best weder te geven door schrap staan of zitten, zich schrap zetten, om een aanval af te wachten, schrik in te boezemen, enz. C. S.)*

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *ook wel ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ* KN.; ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ of ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ met tegenzin de handen uit de mouw steken. *Vrg. ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ*

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KN.; ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *zva.* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *maar in minderen graad. J.*

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KN.; ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ pal blijven staan of zitten: *erg. ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ* *spr.*

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *zie* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ of ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *zie* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *zie* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KW. (KN.P) *zva.* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ (been, van de heup tot en met den voet? B. J. XLIII, 4, 7; volgens G. KN. het onderste gedeelte van 't lichaam, de leden en de voeten: *dus zonder de beenen?! C. S.)*

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ I. KW. *zva.* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ

II. KN. artikel, paragraaf, hoofdstuk; punt, geval; wat betreft, aangaande (Ar. باب, ingang, deur; aauvang van een artikel of hoofdstuk; artikel, hoofdstuk).

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *waarover? in wat opzigt. ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ* een punt, *bv. van bespreking of onderveraging.*

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ of ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KN. klanknabootsing van den slag op de baszijde van een Jav. trom, als de hand op den anderen kant gelegd wordt (*erg. ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ*).

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KW. *zva.* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KN. tam varken: *erg. ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ*

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KN. min, voedster; *poët.* moeder. ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ vader en moeder. ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ volle broeder of zuster, K. T. 208, 3. ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *die tot vader en moeder (d. i. tot beschermer) verstrekt van al de Vorsten van Java. — ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ* KN. volwassen kip, legghen; kapitaal dat rente geeft; origineel van een afschrift; bron, *bv. van aanhalingen; kopje (ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ), doos, mand enz., in tegenstelling van het deksel (dat dikwijls ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ genaamd wordt).* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *het deksel past niet op de doos (Wangsallan: ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ = ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ C. S.). — ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ* een kind als min zogen; iemand een origineel geven om af te schrijven. — ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *een kind laten zuigen van een min (niet zelf zogen).*

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *poët. tusschenwerpsel, zva.* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *erg. ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ*

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KW. *zva.* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KN. (*ook wel ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ of ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ*) moei, tante (vaders of moeders jongere zuster: *erg. ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ* bij 17 III); zoo worden de bijzitten van Jav. grooten, ook door haar eigen kinderen, genoemd; betiteling van een onbekende bejaarde vrouw uit den minderen stand (meestal verkort tot ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *zie* *ald.); buiten Soerakarta ook wel zva. als de betiteling ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ* ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ zijn (haar of hun) moei. — ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ (ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ J.) iemand tante of moei noemen, als neef of nicht, of om iemand te believeen (iemands neef of nicht zijn, J.).

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ of ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ KN. soort van dubbele luik in den vorm van twee doorsneden cilinders in elkander. J.

ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ I. KN. eig. opening; fig. aanleiding, tot een daad, twist, enz. — ಅಂತ್ಯಮಾನ್ವಿತಂ *inbreken, doorbre-*

ken; ook *zva.* անմնն̄ ondergraven: *arg.* դուռ դուռայ դուռդուռայ անուրայ — աննն աննն *mv.* — անուռայ opening of gat, door inbraak gemaakt: *arg.* անննայ անննայ աննն աննն zie bij աննն

II. of verkort ննն̄ titel van halfbloed-Chinezen, in toespraak of vóór namen of andere titels: *arg.* անննն̄ աննննն̄ (of աննն աննննն̄) halfbloed Chinees, in tegenstelling van անննն̄ անննն̄ անննն̄ zie bij անննն̄

անննն̄ *KN.* toegevoegd, *bv.* van een tweede inzet in 't opel bij een eersten, van een tweede gelijksoortig geschenk bij een eerste, van verwijtingen of slagen bij die, welke dezelfde reeds van een ander ontvangen heeft: *arg.* անննն̄ — աննննն̄ *KN.* (of անննն̄ անննն̄) er het zijne bijdoen, *gew.* in kwaaden zin. — աննննն̄ een toevoegsel ontvangen, *bv.* een nieuwe ramp. — աննննն̄ *KN.*, աննննն̄ *KN.*, iemand iets als taak of aandeel toewijzen, opleggen. — անննննն̄ աննննն̄ անննն̄ iets tot taak of aandeel om te verrigten krijgen of hebben (toegevoegd deel of taak, *G.*): *arg.* աննննն̄ անննն̄ անննն̄ անննն̄ անննն̄ — աննննն̄ անննն̄ անննն̄ անննն̄ անննն̄ iets aan iemand opdragen om te verrigten. — աննննն̄ անննն̄ անննն̄ անննն̄ անննն̄ iemands aangewezen taak of aandeel van werk, toezigt enz.; een werk taaksgewijze onder elkander verdeelen. անննն̄ անննն̄ անննն̄ dat is mijn werk niet, *J. L.* 52, r. 2.

դուռդուռայ — անննն̄ անննն̄ *zva.* անննն̄ անննն̄ zie անննն̄ *WP.* 506.

անննն̄ zie անննն̄

աննն *kw.* *zva.* դուռդուռայ դուռդուռայ աննն դուռդուռայ *KN.* (*eig.* ontwikkeld, ontrold, uitgespreid; zich ontwikkelen, enz. *C.S.*: vandaar) zichtbaar worden, voor den dag komen; geboren worden (*ki.* *v.* աննն); uitkomst, ontkenning van een verhaal; uitdijen van rijst of ongebluschte kalk (van een stof of stuk goed, bij de bewerking rekken, meëvallen, verder strekken of meer uitleveren dan verwacht werd, *J.*; in *Lakon* herhaaldelijk, met eene nadere bepaling, in den zin van de gedaante hernemen van ..., veranderen in ..., *nam.* in de ware, oorspronkelijke, slechts tijdelijk verborgen gedaante, *bv.* աննն անննն̄ աննն անննն̄ *Wang-*

sallan: անննն̄ անննն̄ անննն̄ = աննն *C. S.*). անննն̄ անննն̄ *KN.*, անննն̄ անննն̄ *KN.* (ook անննն̄ van աննն), in eens, te gelijk; te eenemale, voor goed. — անննն̄ *ki.* *v.* անննն̄ of անննն̄ անննն̄ baren, bevallen; *KN.* ontrollen, als zeilen (of een tapijt, *B. J. N.*, *Krit.* III, 8—9; of een stuk lijnwaad bij 't beschilderen, *C. S.*: vandaar) *gew.* *batik* of iets anders afwerken, voltooijen (een geheim of bedekte bekoorlijkheden ont-hullen? *Wangsallan:* դուռդուռայ անննն̄ անննն̄ *C. S.*). — անննն̄ afgewerkt, *W. P.* 410. — անննն̄ անննն̄ of անննն̄ անննն̄ անննն̄ in eens of te gelijk afdoen of doen geschieden, *J.* (ook geheel voltooijen? *C. S.*). անննն̄ անննն̄ in eens geheel afkomen, van een werk; ook *zva.* անննն̄ անննն̄ անննն̄ of անննն̄ անննն̄ անննն̄ in eens afwerken, afmaken, dooden. անննն̄ անննն̄ *spr.* — անննն̄ *mv.* zeilen ontrollen; aan iets de laatste hand leggen (een geheim openbaren, *G.*). — անննն̄ անննն̄ *ki.* ter wereld brengen; *KN.* iets openbaren, een raadsel oplossen; ontmaskeren, zijn oorspronkelijke gedaante teruggeven, *bv.* in een *wang-vertooning*, aan tijdelijk gemaskerde figuren; doen uitdijen, -vermeerderen, -toenemen; *zoo* ook անննն̄ անննն̄ անննն̄ van geld op rente uitgezet. անննն̄ անննն̄ *zva.* անննն̄ անննն̄ *W. P.* 413. — անննն̄ *ki.* wat ter wereld gebracht is; *KN.* het afgewerkte, voltooide; afwerking, voltooiing, van lijnwaad of van een afschrift. աննն անննն̄ անննն̄ անննն̄ անննն̄ verkoop je het door je afgewerkte *batik*? անննն̄ անննն̄ անննն̄ անննն̄ waar is het door je afgewerkte *nl.* afgeschrevene, boek *Ménak*? անննն̄ անննն̄ անննն̄ goed afgewerkt. անննն̄ անննն̄ անննն̄ het is bleek afgewerkt. — անննն̄ *ki.* bevalling; *KN.* het voltooijen, enz.; ontdekking, openbaring. անննն̄ անննն̄ kosten van aangifte van een moord aan de *Parenta*. — անննն̄ անննն̄ *kw.* zich (vlug-tend) verstrooijen, *B. J.* *kw.* *Krit.* LXVII, 6—8, *okl.* անննն̄ անննն̄ *C. S.* — անննն̄ zie *ald.*

աննն̄ zie bij աննն̄

աննն̄ zie աննն̄

աննն̄ *kw.* *zva.* անննն̄

աննն *n.*, աննն *k.*, zich verwijderen, van velen, die bij elkander geweest zijn, uiteengaan, uit elkander

gaan (ook van twee personen, en, naar het schijnt, van elk in 't bijz., die uit eene bijeenkomst heen gaat, B. J. VIII, 22, 1; XLVI, 18, 3, enz. C. S.); in menigte uitvliegen, van bijen uit een korf of nest; (verloopen, van eene bevolking, J. L. 68, r. 4; J. Z. I. 104, r. 6; uiteenvlugten, van troepen, B. J. XIII, 7, 5; XXXI, 20, 4, C. S.); het uitteengaan, de afloop van een vergadering, feest, gevecht, enz.; afloopen, geëindigd, als boven; ook zva. արհուլտայ անտայ W. P. 480. (Wangsallan: անդամազայ bijen die de lucht krijgen, nam. van ouraad, = արհոն C. S.). — անջանտայտայ անջնտայտայ doen uitteengaan, doen afloopen, als boven. — արհտայտայ անտայտայ uিতেengaan, als boven; tijd om uiteen te gaan of uit te scheiden.

արհիւ kw. zva. Երկի Ml. KN. pap, brij: arg. ինչի (zamen of in elkaar gevloeid, G.; տղաթանչիւի soort van papaja met week vleesch, J.). — անջան պո pap koken; pappen, bv. een zweer (pap of als pap zijn; tot brij koken, J.; in elkander doen vloeijen, van een schrift, het onleesbaar maken, G.). — անջանչիւի mv. J. — անջանչիւողտայ voor iemand pap koken, tot pap doen dienen (ook iemand pap doen eten, op boebœr-dieët zetten, J.).

դարդան kw. zva. առչի G.; KN. uitgerold, uitgespreid (arg. տան դան I) անդարդան Wanjang-figures geteekend op papier, dat bij de vertooning uitgerold wordt. — անդարդան uitrollen, uitspreiden. — անդարդանի over iemand of iets uitspreiden. անդարդան KN.; անդարդան zva. անդան վloeijend zich uitbreiden, ergens heen vloeijen. — անդարդանի zva. անդան վloeijend iets bereiken, ergens indringen. — անդարդանողտայ zva. անդանողտայ iets ergens heen, door of over iets doen vloeijen.

դարդանե KN. niet gewild, onverkocht blijven, van een koopwaar: arg. անդարդան J.

անտայ KN.; անտայտայ zich spoedig uitbreiden, om zich vreten, grooter in omvang worden, van een pas ontstane zweer: arg. անտայտայ տղաթանչիւի անտայտայ J.

անտայտայ zie արհիւ

արհիւ KN. uit elkaar geraakt, geschonden, zwaar beschadigd, vernield; onbruikbaar (gebroken, aan stukken, gesloopt, J.); bedorven, verrot (tot ontbin-

ding overgaan, van een lijk, J.); uit de maat geraakt, van dansen; de dressuur verleerd, van een paard (uitgeveegd, van schrift door overhaasting, J.; verstoord, van de openbare orde, Brieven, 229, r. 3, C. S.); verbroken, nietig, van een overeenkomst (arg. անտայտայ դարդանտայ դարդանտայտայ արհիւ արհիւի անտայտայի jemand die door lichaamsgebreken onbruikbaar is geworden. արհիւտանողտայ zie bij տան — անջանտայ of անջանտայ bederven, schenden, enz. (breken, sloopen, uit elkaar nemen, uitvegen, J.; eene deur openbreken, J. L. 181, r. 13, C.S.). — անջանտայտայ անջանտայ mv. — անջանտայտողտայ անջանտայտանողտայ maken dat iets bederft, geschonden enz. is, enz. (het verstand krenken, als het misbruik van opium, J. Z. 92, r. 6, C. S.) — արհիւտայտայ անտայտայտայ wat uit elkander gehaald, geschonden enz. is.

անանտայ zie անտայ
 անտայտայ zie անտայ
 անտայտայ zie անտայ
 անտայտայ — անտայտայ zva. անտայտայ
 դարդանտայտայ zie դարդան
 դարդանտայ KN. omgehaald, van den grond, door een schop of ploeg: arg. արդանտայ — արդանտայտայ den grond omhalen.

դարդանտայ KN. in een vervallen toestand, zoo van personen als zaken: beschadigd, bouwvallig, zwak; tot onvermogen vervallen, bankroet; in ontbinding overgegaan, van een lijk (geheel bedorven, kort en klein, vol lichaamsgebreken of zweren, invalide, insolvent, J.): arg. արհիւտայ դարդանտայ դարդանտայ դարդանտայտայ I — արդանտայ դարդանտայտայ doen vervallen, enz. — դարդանտայտայտայ wat door zijn vervallen toestand onbruikbaar te achten is.

անանտայ zie անտայ

անտայ KN. bekwaam in zijn vak; van alle markten thuis; ook van trek- of rijdieren, goed afgerigt, J. — անտայտայ zva. անտայտայ
 անտայտայ KN. 1. door wrijving, schuring, schaviing of drukking ontveld, gewond, gekneusd (doorgeschaafd van 't vel of de bast van een boom; doorgeleggen, -gereden, enz. J.; door trappen gekneusd, B. J. LXI, 19, 4, C. S.); afgeschaafd, ook bv. van

verw; kneuzing, schaving enz. — 2. (voorafgegaan van een telwoord) stukje van zang of dans, als maatstaf van betaling voor straatkunstenaars. — ੳੳੳੳੳੳ een boom, bv. met een mes, een stuk of stukken van de bast afnemen (schaven, doorwrijven, doordrukken, van huid of bast; gedeeltelijk schillen, J.). — ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ maken, dat iets als boven ontveld, gekneusd, geschaafd, enz. is. — ੳੳੳੳੳੳੳ stukken boombast, als boven afgenomen, afgesneden; ook stuk, stukje; bij het stuk, bij stukjes, van dansen enz., als boven (fragment, afzonderlijk stuk, afzonderlijk verhaal, bijzondere geschiedenis, G.).

ੳੳੳੳੳੳ KN.; ੳੳੳੳੳੳੳ met den kop of de horens op zijde stooten (met voor- of achterpooten stooten, G.; op zij uit slaan, stooten, zwaaijen, bv. met de horens, pooten, een grassikkel, J.); op eten aanvallen. — ੳੳੳੳੳੳੳ mv. (ook een begroeiide plek schoonmaken, ontginnen, J.: *erg. ੳੳੳੳੳੳ*).

ੳੳੳੳੳੳੳ KN.; ੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳ zie ੳੳੳੳ ੳੳੳੳੳੳ KN. (zva. ੳੳੳੳੳੳ G.); ੳੳੳੳੳੳੳੳ of ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ tot gruis stampen; ੳੳੳੳੳੳੳੳ (ook ੳੳੳੳੳੳੳੳ J.) rijst of koffij stampen om ze van den buitensten bolster te ontdoen, vóór het nò-soh (zie ੳੳੳੳੳੳੳ gabah tot b\u00e9ras of halfwit stampen, J.) *Vrg. ੳੳੳੳੳੳ* — ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ wat tot gruis of poeder gestampt is. — ੳੳੳੳ ੳੳੳੳੳ of ੳੳੳੳੳੳ naam van eene plaats en gewest in K\u00e9diri. — ੳੳੳੳੳੳੳ of ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ vermolmen. — ੳੳੳੳੳੳੳੳ of ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ molm van hout.

ੳੳੳੳੳੳ zie bij ੳੳੳੳੳੳ en ੳੳੳੳੳੳ

ੳੳੳੳੳੳ KW. zva. ੳੳੳੳ KN. ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ naam van de *sasrahan*, als de dochter het oudste kind is. — ੳੳੳੳੳੳੳ den grond omwoelen, omgraven met ploeg of *patjoel*; ontginnen; uit den grond halen, gew. met een *wankil*, opgraven, rooijen, bv. *katjang* (ook afgraven, afsteken, bv. de kant van een berg of hoogte; een vat enz. geheel ledig maken, J.; iemand het lijf met de nagels openrijten, B J. XXXIX, 26; XI, 3, C. S.). — ੳੳੳੳੳੳੳ mv. — ੳੳੳੳੳੳੳ het als boven omgegravene, enz.

ੳੳੳੳੳੳ KN. een insect, dat vermolming veroorzaakt: rijstworm, houtworm, mijt; vermolmd, tot

stof, tot poeder vergaan, tot poeder gestampt of gemalen, bv. *koffij*. ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ zie ੳੳੳੳ bij ੳੳੳ ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ door vermolming, door de mijt aangetast, J. ੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳ *spr.* — ੳੳੳੳੳੳ tot poeder stampen, malen. — ੳੳੳੳੳੳ vermolmd; door ziekte of ouderdom verzwakt. ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ *spr.* ੳੳੳੳੳੳੳ KN.; ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ als stof of poeder zijn, bv. van aarde. — ੳੳੳੳੳੳੳ stof- of aschachtig (ook stof, bv. op den weg, stoffige aarde. ੳੳੳੳੳੳੳੳ ੳੳੳੳ J.). ੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳ fijne, losse aarde. ੳੳੳ (N., ੳੳੳ K.) ੳੳੳੳੳੳੳੳ stofvuur (nl. de brand in den grond, bij 't afbranden van *alang-alang*, een mestvaalt en derg. Dat branden van de wortels der planten gaat vaak onder een dunne oppervlakte voort, zoodat iemand die er niet op let, er ligt op treden en zich deertlijk branden kan. Vandaar het *spr.* ੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳ ੳੳੳੳ J.).

ੳੳੳੳੳੳ zva. ੳੳੳੳ

ੳੳੳੳੳੳ zva. ੳੳੳੳ

ੳੳੳੳੳੳੳ KN. (ੳੳੳੳੳੳੳ KD.) eendvogel. ੳੳੳ ੳੳੳੳੳੳੳ eendewijn, *spr.* voor drinkwater. ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ een eendehoederschoed, gew. van gevlochten kokosbladen, die nek en rug bedekt. ੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳ zie bij ੳੳੳੳੳੳ ੳੳੳ ੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳ ੳੳੳੳ ੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳ ੳੳੳੳ ੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳ ੳੳੳੳ ੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳ ੳੳੳੳ ੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳ *spr.* (*Wangsallan*: ੳੳੳੳੳੳ ੳੳੳੳ of ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ ੳੳੳੳੳੳ = ੳੳੳ ੳੳੳ C. S.).

ੳੳੳੳੳੳੳੳ KN. I. waar een gat in is gemaakt, bv. een stijl, waarin een korbeel moet, J. — ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ in een muur of beschot, gew. van een huis, een gat of opening maken; in een stijl, paal en derg. een gat slaan of steken: *erg. ੳੳੳੳੳ ੳੳੳੳੳੳੳੳ ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ — ੳੳੳੳੳੳੳੳੳੳ gat, bres, opening als boven.*

II. smeersel, zalf (ook zva. ੳੳੳੳ smeersel van zetmeel uit rijst, met poeder van kruiden gemengd, tot geneesmiddel, J.): *erg. ੳੳੳੳੳੳੳੳ — ੳੳੳੳੳੳੳੳੳ met b\u00f2bok besmeren.*

ੳੳੳੳੳੳੳੳ zie ੳੳੳੳ bij ੳੳੳ

ੳੳੳੳੳੳੳੳ KN. een duizendpoot van de grootste soort: *erg. ੳੳੳੳੳ*

het lenig of los te maken, te verdeelen, enz., bv. een stukje aan dunne reepjes gesneden bamboe, waar bindsel van gemaakt wordt, of vezels van boombast, J. — անանյայ of անանյայ in de klem geraken, met het gehele lichaam of een lichaamsdeel, tusschen of onder voortgaande zaken, als een struikelend trekdiër in 't gespan met andere; fig. in verlegenheid geraken, door nood gedrongen (vrg. անանյայ անանյայ). — անանյայ տեսնողս անանյայ անանյայ doen afketsen, enz., in de klem of in nood brengen, J. անանյայ KN. een water-insekt, veel op een kleine kakkerlak gelijkende (een vliegende watertor met dekschilden, gelijkende op een sambrilen, en die gegeten wordt, J. Wangsallan: անանյայ տեսնողս of անանյայ տեսնողս անանյայ տեսնողս = անանյայ անանյայ անանյայ = անանյայ անանյայ C. S.). — անանյայ անանյայ naaldemaker, S. — անանյայ KN. met de vingers k a p a s van de pitjes zuiveren, k a p a s uitpluizen. — անանյայ տեսնողս beslag of opgelegd versiersel aan een hoofdstel of zadel, denkelijk in den vorm van de bibis.

անանյայ KN. gekookte loembloe-bladen met specerijen, als toespijs bij de rijst.

անանյայ KN. geheel en al, geheel uit, klaar of op, geheel ten einde; buiten de kost, vrij van onkosten, alles er onder begrepen, als voorwaarde, bv. bij het huren van een dalang, gamelan, enz. (nam. in dier voege, dat de gehuurde uit zijn loon zelf alles bekostigen moet). — անանյայ տեսնողս geheel op- of uitmaken; iets als boven vrij van alles verhuren, laten aannemen. — անանյայ տեսնողս als boven gehuurd, aangenomen.

անանյայ տեսնողս zie տեսնողս

անանյայ KN. I. doorbreken, van een tijger bij het rampokken, door de dubbele rij geveld lanssen; uitwijkend een doortogt laten voor den tijger, van de piekeniers, als boven: vrg. անանյայ տեսնողս — անանյայ տեսնողս ligt, dikwerf uitwijkend een doortogt geven of laten, als boven.

II. n a n k a-bloesem, zooals die van den boom geplukt en gegeten wordt; afgefallen en eenigszins rot heet hij անանյայ J.

անանյայ KN., en անանյայ տեսնողս ergens niet uit kunnen of willen, vast er in blijven zitten, opgestopt zitten, van iets stijfs of hards, dat men ergens uit

wil drukken of persen; ook hardlijvig. — անանյայ տեսնողս houden, tegenhouden, opstoppen, van binnen den uitgang verstoppert, J. — անանյայ տեսնողս zie boven.

անանյայ KN. I. անանյայ տեսնողս een slecht soort van անանյայ volgens anderen roestig van անանյայ

II. zweer aan de voetsool (zelden aan de handpalm; vgl. անանյայ տեսնողս անանյայ տեսնողս G.). անանյայ տեսնողս of անանյայ տեսնողս bliude boeboel, die niet opengaat. — անանյայ տեսնողս aan zulke zweren lijden.

III. vgl. անանյայ տեսնողս անանյայ տեսնողս անանյայ G; ook vva. տեսնողս անանյայ տեսնողս անանյայ doorzakken, wijken, scheuren, van den grond of den hemel, B. J. IX, 12, 2; XXVIII, 8, 2; uitstrooimen, van zwermen pijlen, troepen enz. B. J. XV, 13, 4; XXIV, 11, 5, enz. C. S. — անանյայ տեսնողս անանյայ տեսնողս in menigte erg. uit komen strooimen, vliegen of te voorschijn komen, in een zwerm aankomen, als laron's uit den grond, J. Vrg. անանյայ տեսնողս

անանյայ տեսնողս KN. gat of bres in een dijk, muur, haag, enz., door water, geschut, gedierte, enz. gemaakt; doorgebroken, een gat of bres hebben, ook van een kring of omsingeling, bv. om een tijger heen; niet mede gerekend worden, tusschen uitvallen, bv. bij betaling, berekening of optelling van opeenvolgende zaken: vrg. անանյայ տեսնողս անանյայ տեսնողս անանյայ տեսնողս անանյայ տեսնողս — անանյայ տեսնողս անանյայ տեսնողս doorbreken, een gat of bres maken, slaan of schieten, ook van een tijger en derg., door een omsluiting heen breken, J.; uitbreken van een gevangene.

անանյայ տեսնողս KN. een weinig geschaafd, van de huid, de opperhuid er af. — անանյայ տեսնողս ligt schaven, schampen. J.

անանյայ տեսնողս zie տեսնողս

անանյայ տեսնողս KN. met de zweep klappen. G.

անանյայ տեսնողս zie տեսնողս

անանյայ տեսնողս vva. անանյայ տեսնողս veel, in menigte (geen plaats of ruimte overschieten(!); geheel vol, in menigte voorhanden, G.).

անանյայ տեսնողս KN. gelijk of omtrent gelijk zijn of staan, met iemand of iets (bv. in kunde, J.; vrg. անանյայ տեսնողս անանյայ տեսնողս gelijkvormig, gelijksoortig; vva. een stel of een span, een gelijk paar. — տեսնողս տեսնողս

ἑσθῆ, aan elkander gelijk zijn; *met iets* gelijk staan, van dezelfde soort; ook steiger, kade. ἑνὸς ἑσθῆ ἑσθῆ, zie boven.

ἑνὸς ἑσθῆ of ἑνὸς ἑσθῆ KN. gesloten, afgesloten, versperd, als een stroom door een dam, een weg door veel menschen; *fig. van het hart*, wanhopen, vertwijfelen (mismoedig, R. P. 141, r. 1, van Mozes, door de verstoktheid van Farao en de zijnen, C. S.). — ἑνὸς ἑσθῆ of ἑνὸς ἑσθῆ afsluiten, opsluiten; afdammen; *geld of schatten* ongebruikt bewaren, opbaren, potten.

ἡμεῖς ἑσθῆ KW. *zva.* ἡμεῖς ἑσθῆ, ongerijmd (*zva.* ἡμεῖς ἑσθῆ zich het voorkomen van een oud man geven, G.).

ἑσθῆ *zva.* ἑσθῆ J.

ἑσθῆ KW. sluiten, niet door kunnen, G. — ἑσθῆ KN. eig. verstopt: *van een kind dat in het moederlijk, of van de moeder, die zwanger gestorven is, 't geen de Javanen beschouwen als een gevolg van verstopping.* — ἑσθῆ ἑσθῆ dam in het water, G.

ἑσθῆ KN. winst, *bv. in den handel*, voordeel, nut; winst *enz.* behalen, winnen (Skr. *bhâti*, loon, PK.). ἡμεῖς ἑσθῆ winst *enz.* veroorzaken. ἡμεῖς ἑσθῆ ἡμεῖς ἑσθῆ *spr.* — ἡμεῖς ἑσθῆ van iemand stille, onwettige winst nemen, *bv.* ἡμεῖς ἑσθῆ ἡμεῖς ἑσθῆ ἡμεῖς ἑσθῆ — ἡμεῖς ἑσθῆ ἡμεῖς ἑσθῆ iemand winst geven. — ἡμεῖς ἑσθῆ of ἡμεῖς ἑσθῆ met winst, winstgevend, *bv. van handel*; het gewonnene.

ἡμεῖς KN. *met een ander* van één bord of schotel eten. — ἡμεῖς deelgenoot, compagnon; ook = ἡμεῖς ἡμεῖς *met een ander of met elkander* een compagnieschap aangaan; compagnieschap. ἡμεῖς ἡμεῖς *met een ander* deelen in een erfenis.

ἡμεῖς KN. vuist, gesloten hand, *om meê te slaan.* ἡμεῖς ἡμεῖς of ἡμεῖς ἡμεῖς de vuist ballen. ἡμεῖς zoo groot als een vuist. — ἡμεῖς met de vuist slaan. — ἡμεῖς ἡμεῖς *mv.* — ἡμεῖς ἡμεῖς elkander met de vuist slaan.

ἡμεῖς KN.; ἡμεῖς ἡμεῖς *met den mond, de handen enz. allerlei geluiden* maken of nabootsen, *bv. geluiden van vogels, 't klappen van een zweep, 't kloppen van een flesch enz.; ook van papegaijen, kraaijen, djalak's en derg., wanneer ze, nog*

ongeleerd, velerlei, ook nagebootste, geluiden door elkander maken, kwebbelen, J.

ἡμεῖς KN. zak van gëbang-bladen gevlochten, *volg. sommigen ook ἡμεῖς ἡμεῖς *vrg.* ἡμεῖς J.*

ἡμεῖς KN. stoer, gedrongen van gestalte en daar door vervaarlijk uitziende, kort en dik en stevig, *als een bul vrg.* ἡμεῖς II, ἡμεῖς J.

ἡμεῖς zie ἡμεῖς

ἡμεῖς zie ἡμεῖς

ἡμεῖς zie ἡμεῖς

ἡμεῖς KN. God, godheid van den eersten rang, of incarnatie van zulk een god (Skr. *bhâtîdra*, vereereuswaardig; *bhâtîdraka*, id.; ook een heilige, godheid, vorst; *vrg.* ἡμεῖς ἡμεῖς). ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς de God Goeroe, Wisuoc, Krësna (incarnatie van Wisnoe). ἡμεῖς ἡμεῖς bijnaam van den God Goeroe, G. (welligt de drie goden Wisnoe, Siwâ en Brâma te zamen? *vrg.* ἡμεῖς ἡμεῖς). ἡμεῖς ἡμεῖς de batârâ's. ἡμεῖς ἡμεῖς *spr.* — ἡμεῖς ἡμεῖς iemand batârâ noemen, als batârâ beschouwen, vereeren. ἡμεῖς ἡμεῖς als batârâ vereerd (ἡμεῖς ἡμεῖς heet Krësna, B. J. XXVII, 16, 4, C. S.).

ἡμεῖς KN. godin, *enz., het vrouwelijk van ἡμεῖς* ἡμεῖς de godin Doergâ.

ἡμεῖς KN.; ἡμεῖς ἡμεῖς sterk aanzetten, zich zeer inspinnen, *lichamelijk, hard trekken, sjoeren, J. Vrg.* ἡμεῖς ἡμεῖς

ἡμεῖς KN. gebatikt, uit de hand geschilderd, van lijnwaad, door de plaatsen die ongekleurd moeten blijven, *met kokende was te bestrijken (te begieten met een fijn trechtertje, dat als penseel dient, vervolgens het geheele stuk in de verf te brengen enz. C. S.); op die wijze geschilderd lijnwaad.*

ἡμεῖς rood Samaransch batik. ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς nagemaakt batik: *naar het voorbeeld van batik gedrukte stoffen, als veel uit Europa aangevoerd worden, C. S.* — ἡμεῖς ἡμεῖς N., ἡμεῖς ἡμεῖς K., batikken. (ἡμεῖς ἡμεῖς iemand die batik, G.) — ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς *mv.* ἡμεῖς ἡμεῖς KN. iemand raad geven. — ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς gebatikt, het gebatikte; batiksel; batik werk, *hetzij reeds voltooid of nog onderhanden (ook patroon van batik, bv. ἡμεῖς ἡμεῖς)*

အဝတ်ကွေ့ J. Z. 250, r. 6 v. o. C. S.). အဝတ်ကွေ့ KN. zamen raadplegen.

အဝတ်ကွေ့ KN., အဝတ်ကွေ့ KI., het voorhoofd. အဝတ်ကွေ့ KN. buitenste schil of bast van een vrucht, ကတ. T. 186: (erg. အဝတ်ကွေ့). အဝတ်ကွေ့ KN. spr.—အဝတ်ကွေ့ soms gebruikt voor 't bovenleder aan den voorschoen van schoenen, mulen, enz. J.

အဝတ်ကွေ့ KN. klapper- of kokosdop; binnenste, houten schaal van de kokosnoot; schaal of schild van een schildpad, enz.; halve, midden doorgezaagde klapperdop als waterschepper of drinknap zonder steel (erg. အဝတ်ကွေ့); bedelschaal, gew. van een klapperdop gemaakt; koperen pinang-doesje zonder deksel, in een siri-h-does (erg. အဝတ်ကွေ့); koperen doesje om amfioen in te koken, ook အဝတ်ကွေ့ KN. genaamd. အဝတ်ကွေ့ KN. ring uit het hout van de klapperschaal gemaakt. အဝတ်ကွေ့ KN. gloeiende kool van dat hout, WP. 438. အဝတ်ကွေ့ KN. de holle hand? WP. အဝတ်ကွေ့ KN. zie အဝတ်ကွေ့ III. အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. spr. (Wangsallan: အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. = အဝတ်ကွေ့ C. S.) — အဝတ်ကွေ့ KN. als een batok zijn (erg. အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. als een vooroverliggende batok, bv. van een bergtop. — အဝတ်ကွေ့ KN. wat bij een batok te vergelijken is; batok-vormig (bv. van een muts of kap, in Wangsallan: အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. = အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. = အဝတ်ကွေ့ C. S.).

အဝတ်ကွေ့ KN. zie bij အဝတ်ကွေ့ KN. J.

အဝတ်ကွေ့ KN. I. zva. အဝတ်ကွေ့ KN. naam van een visch (een visch of vischachtig zeedier met stekels, J.).

II. van een buffel, dwergachtig, klein blijven, J. အဝတ်ကွေ့ KN. een groot vlechtsel met open ruiten, van dungsneseden bamboe, tot omheining, wand, schot of los dakje: erg. အဝတ်ကွေ့ KN. — အဝတ်ကွေ့ KN. bêtèk maken, bamboe tot bêtèk vlechten, J. — အဝတ်ကွေ့ KN. iets van een bêtèk voorzien; iemand in arrest zetten of houden (zonder op te sluiten), bv. een Jav. ambtenaar, wien in de pèn-

dâpâ van zijn hoofd een plaats wordt aangewezen, waar hij eenige dagen en nachten moet blijven, en eten van huis ontvangt. — အဝတ်ကွေ့ KN. een met bêtèk afgesloten of omheinde plaats, plaats van arrest als boven.

အဝတ်ကွေ့ KN. naam van een visch (volg. sommigen een groote အဝတ်ကွေ့ J.); een fatsoen of model van krissen.

အဝတ်ကွေ့ KN. I. kaal, een kale plek op het hoofd hebben; kaalheid; kale plek op het hoofd.

II. zva. အဝတ်ကွေ့ KN. troebel, drabbig: erg. အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. spr. — အဝတ်ကွေ့ KN. troebel worden, van een vloeistof, als er zich iets in oplost. — အဝတ်ကွေ့ KN. troebel maken.

အဝတ်ကွေ့ KN. dja goeng of siju gesneden visch met geraspte klapa in een blad gepakt en zeer week gekookt; mest voor 't land. — အဝတ်ကွေ့ KN. bôtòk (of tot botok, J.) maken; ook zva. အဝတ်ကွေ့ KN. zie bij အဝတ်ကွေ့ KN. — အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. een veld bemesten, in kuilen, waarin gepoot zal worden. — အဝတ်ကွေ့ KN. bemesting, toebereide mest voor een veld: erg. အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ J.

အဝတ်ကွေ့ KN. Holl. apotheek, KN. la-kastje voor geneesmiddelen.

အဝတ်ကွေ့ KN. zva. အဝတ်ကွေ့ KN. (losgesprongen, geweken, J.) — အဝတ်ကွေ့ KN. zva. အဝတ်ကွေ့ KN. အဝတ်ကွေ့ KN. zich rukken, zich losrukken; van den regten weg afgaan, een zijweg nemen (ook losspringen, uitspringen, wijken; een naderende ontwijken, J.).

အဝတ်ကွေ့ KN. een werktuig voor 't zuiveren van boomwool, bestaande in een stokje met stompen weerhaak aan 't einde, waarmede de gespannen pees van de woese te midden van de boomwool door trekken in een trillende beweging gebragt wordt, om de vezels vaneen te scheiden: erg. အဝတ်ကွေ့ KN. — အဝတ်ကွေ့ KN. zva. အဝတ်ကွေ့ KN. J.

အဝတ်ကွေ့ KN.; အဝတ်ကွေ့ KN. uittrekken, uithalen, G. Erg. အဝတ်ကွေ့ KN.

အဝတ်ကွေ့ KN. niet gelijk of niet glad kunnen zitten, getrokken of gerimpeld op een plek, bv. van naaisel; van de huid ten gevolge van een brandwond, enz., zaamgetrokken, zamengehaald, gekrinkeld;

likteeken waar de huid in plooitjes naar toe getrokken is: *erg.* အကိုးမိမ္မာ၊ အကိုးမိမ္မာ — အတိမ္မာ၊ *ook* အသွယ်မိမ္မာ၊ *zamenhalen, naaijen dat het getrokken zit, of op andere wijze met plooitjes zamentrekken, dat het niet glad kan zitten, J.*

ကတရုဏ္ဍ KN. *een vogel met groene veeren, kleine soort van papegaai, of groote soort van slinḡdit.*

— အကတရုဏ္ဍ *van iemands neus, als die van een papegaai zijn, d. i. gebogen. — အကတရုဏ္ဍ* *een visch of ander dier de ingewanden uithalen, schoonmaken; boomwol uitpluizen (erg. အကတရုဏ္ဍ); geld zuiveren, d. i. in bepaalde hoopjes (ကတရုဏ္ဍ) verdeelen. — ကတရုဏ္ဍ* *uitgehaalde ingewanden van een dier, opengesneden of schoongemaakt, als boven, van den buik van een dier; iets dat op een papegaujkepp lijkt, bv. het heft van een sabel.*

အကတရုဏ္ဍ KN. *naam van een spijs, G. — အကတရုဏ္ဍ* *een schaap scheren, een paard de manen of staartharen korten (ook bv. van een klapperboom de taps afnemen, J.). — အကတရုဏ္ဍ* *als boven geschoren, afgeknipt; het afgeschorene, afgeknipte.*

အကတရုဏ္ဍ KN. *kort en dik, van rondachtige voorwerpen, zamengedrongen; ook naam van een rivier-visch: erg. အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ J.*

အကတရုဏ္ဍ KN. *geheel ingesloten (အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *iemand digt omsluiten, van een drom vijanden, B. J. XX, 5, 7, C. S.). အကတရုဏ္ဍ* *zva. အကတရုဏ္ဍ — အကတရုဏ္ဍ* *geheel insluiten, geheel bedekken, bv. als wolken de lucht; ook zva. အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *zva. အကတရုဏ္ဍ*

အကတရုဏ္ဍ KN. *zva. အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *naauw aan elkander gesloten. — အကတရုဏ္ဍ* *den buikband stijf aangehaald hebben, en daardoor vlug en strijdv aardig zijn, van soldaten. — အကတရုဏ္ဍ* *met de kleeren strak aan het lijf, om vaardig te zijn.*

အကတရုဏ္ဍ KN.; *အကတရုဏ္ဍ* *zuur, stuursch zien, met zaangetrokken wenkbrauwen.*

အကတရုဏ္ဍ KN.; *အကတရုဏ္ဍ* *stroof gaan, zich niet gemakkelijk laten spinnen, van de tot poesoh gerolde boomwol.*

အကတရုဏ္ဍ KN. *kreng, aas; ook, in minachtenden zin, van*

een menschelijk lijk, ligchaam, persoon (B. J. XLVI, 9, 3; အကတရုဏ္ဍ *အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *ကတရုဏ္ဍ* *C. S.). အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *spr. — အကတရုဏ္ဍ* *als een lijk zijn, zich houden als een lijk. — အကတရုဏ္ဍ* *de plaats waar zich een kreng of lijk bevindt, G.: denkkelijk is daarmee bedoeld de plaats van dien naam op de hoofdplaats Soerakarta, waar het lijk van အကတရုဏ္ဍ* *ligt.*

အကတရုဏ္ဍ KW. *venijn, vergif, G.*

အကတရုဏ္ဍ KW. *gesloten, digt, G. — အကတရုဏ္ဍ* *zva. အကတရုဏ္ဍ* *in verlegenheid, in nood zijn. အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *door den regen verhinderd worden.*

အကတရုဏ္ဍ *of အကတရုဏ္ဍ* KN., *ook wel met အကတရုဏ္ဍ* *er voor: pikzwart, raafzwart, J.*

အကတရုဏ္ဍ 1. *verk. van အကတရုဏ္ဍ* *zie ald. — 2. verk. van အကတရုဏ္ဍ* *in zamenst. als အကတရုဏ္ဍ* *zie အကတရုဏ္ဍ* *en အကတရုဏ္ဍ* *zie bij အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *zie bij အကတရုဏ္ဍ*

အကတရုဏ္ဍ KN. *(in, te, binnen. အကတရုဏ္ဍ* *waar? G.) waar-* *schijnlijk verk. van အကတရုဏ္ဍ* *bv. အကတရုဏ္ဍ* *voor အကတရုဏ္ဍ* *ကတရုဏ္ဍ* *aan de noordkant, WP. 495; erg. ook အကတရုဏ္ဍ* *(B. J. XXIV, 21, 2: အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *nam. in welke rigting? C. S.)*

အကတရုဏ္ဍ *of အကတရုဏ္ဍ* KN. *jonge spruitjes van bamboe (die wel* *gegeten worden), van glagah, enz.; jonge veeren van vogels na het ruijen.*

အကတရုဏ္ဍ *of အကတရုဏ္ဍ* KN. *meisje, in toespraak, of verbonden met een voorvoegsel, als အကတရုဏ္ဍ* *in den* *derden persoon door de ouders gebruikt (ook een voorzetsel voor den naam van een meisje, G.).*

အကတရုဏ္ဍ *of အကတရုဏ္ဍ* KN. *besnijder van een jongen.*

အကတရုဏ္ဍ KN. *aas van visch of garnalen, in een bintoer of pintoer om krabben te vangen; ook hengelaas, J.*

အကတရုဏ္ဍ KN. I. *een groote langbeenige donkergrize watervogel van het geslacht der ooijevaars (အကတရုဏ္ဍ* *soort van bango, met dikken kalen kop. အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *een fatsoen van kriszen met eenige golvingen, J.). အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *een wijze van besnijden, door de voorhuid slechts open te snijden. အကတရုဏ္ဍ* *အကတရုဏ္ဍ* *zie bij အကတရုဏ္ဍ*

II. *open loods, loodsje of huisje op de markt of aan den weg, waar het een of ander verkocht wordt; tolhuisje aan den weg bij een overvaart. (De tegenwoordige groote en lange loodszen voor de verkoopers, op steenen pilaren en met paunen gedeekt,*

անդառնող KN.; անդառնող zva. անձն՝ dun van middel zijn (ook iemand om het middellijf, om de lenden vatten, bv. bij het worstelen, J.).

անոռնող KN. een dof geluid van zich geven, G. Vrg. անոռնող

անոռնող KN. bijeengebonden pakje, bos, bundel, bij telling, gewoonlijk van zachte voorwerpen, als sigaren of alang-alang: vrg. դնդառնող — անոռնող in een bos of bundel zamenbinden. — անոռնող in bundels of bossen; bos of bundel, zonder telwoord.

անոռնող of դնդառնող անոռնող KN., een klein soort van wild zwijn: vrg. անոռնող անդառնող J.

անոռնող KN. krom, gebogen, gew. van een lichaamsdeel; gebogen houding. — անոռնող zich krommen (krom zijn, krom staan; een gebogen gedaante of houding hebben, J.): vrg. անոռնող անոռնող դնդառնող անդառնող

անդառնող KN. een stuk grond in vruchtgebruik, door een hoofd-bèkkèl of hoofdpachter aan een bèkkèl of désa-man tegen levering van zekere diemsten afgestaan; ook de gezamenlijke landerijen die een bèkkèl in huur heeft, en waarvan hij de pacht verantwoordt moet, in onderscheiding van zijn loenggoeh (bezitting van rijstvelden in eigendom, G.). — անոռնող in iemand een bènkok geven. — անոռնող als bènkok aan iemand geven.

անոռնող KN. zonder nagalm, dof van klank: in een gong of derg. als gebrek, in een pèrkoetoet als deugd beschouwd: vrg. անոռնող (անոռնող անոռնող overmoedig, snoevend van taal? B. J. N, Krit. XXVII, 6, 2, voor kw. դնդառնող C.S.)

անոռնող KN. niet de behoorlijke grootte hebben, niet groot willen worden, van menschen, dieren of gewassen (van vruchten: verschrompeld, dwergachtig, J.). դնդառնող scheldwoord: vrg. անոռնող անոռնող KN. soort van zwijn met gebulten rug, grooter dan անոռնող J. Vrg. անոռնող

դնդառնող KN. krom, schief, met een bogt: vrg. անոռնող դնդառնող

դնդառնող KN. bos, bundel, bij telling, gew. van harde voorwerpen, als hout, bamboe, suikerriet, lanssen enz.: vrg. անոռնող — անոռնող half op den schouder en half op den rug dragen,

J.). անոռնող in een bos of bundel als boven zamenbinden (bv. de wapenen, bij overgaaf, RP. 109, r. 5 v. o.: դնդառնող անոռնող C. S.). — դնդառնող busseu of bundels, zonder telwoord; in bossen of bundels. (անոռնող nam. de wapens, B. J. B, Krit. XLI, 7, 1, waar andere handschriften hebben անոռնող C. S.).

անոռնող KN. een groote aap, baviaan (ook een zeer groote kikvorsch, G.).

անոռնող KN.; անոռնող bekwaam, in staat zijn tot iets (B. S. 358; B. J. XLV, 8, 9, C.S.): vrg. անոռնող անոռնող անոռնող

անոռնող zie անոռնող

անոռնող KN. in een bundel gebonden, G.: vrg. անոռնող անոռնող անոռնող — անոռնող in een bundel of in bundels of bijeenbinden.

անոռնող KN.; անոռնող zva. անոռնող zie անոռնող

դնդառնող of դնդառնող KN. een kinderspel met bèn-dà-boonen die men schoppende over den grond laat glijden om daarmede de boonen der tegenpartij, die op kleine afstanden achter elkander overeind op den grond geplaatst zijn, om te werpen: vrg. դնդառնող (դնդառնող gandoe-pit; klomp, klit van zamenklevende voorwerpen, als tabak, haar enz.; volgens somm. ook honiggraat, wasklomp uit een bijennest. — անոռնող zamenkleven, een klit of klomp vormen; van iets een klit of klomp maken. — անոռնող mv. aan klompen afdeelen, bv. tabak. — դնդառնող in een klomp of klit, aan of bij klompen enz.; zamen gandoe spelen J.).

դնդառնող KN. het dikke eind van langwerpige voorwerpen (in tegenstelling van անոռնող) bv. van den stam van een boom of struik: de stronk; schacht van een pen, boveineind van de dij, enz. անոռնող դնդառնող geslachts-, familie- of stamnaam. J. անոռնող անոռնող անոռնող spr. — անոռնող aan 't eene eind dik zijn, J. — դնդառնող een stuk van het dikste uiteinde van iets, bv. een stuk suikerriet.

անոռնող KN. zva. դնդառնող II.

անոռնող KN. zva. անոռնող (hulsel, bundel, pakje, bij telling, bv. van garen: անոռնող Brie-

ven 235, r. 10; ook zva. *աղիւղ Գաղիւղի* her-senvlies, de zoogenaamde helm, waarmee sommigen geboren worden? (C. S.). *Անուղիւղ* (of *անիւղիւղ*): bijnaam van *Wrëkodarë* (in zijne kindsheid, als geboren met den helm: zie *Int. B. J. n. 22*, C. S.).

դիւրեւոր I. zie *դիւրեւոր*

II. kw. zva. *աղիւղ դուր* (B. J. L, 2, 4: *դուրիւղիւղաւոր* *դուրիւղաւոր* *անուղիւղ* (C. S.). — *անուղիւղ* kw. zva. *աղիւղ* *աղիւղ* kn. van zich afschudden of afschuiven, zich van iets ontdoen, geheel ontkenen of loochenen, bv. een beschuldiging, J.

Անդուր kn. (of *ու*) een slingerplant en haar welbekende knolvrucht (te *Sälä* *անուր*), koud en staauwzoet van smaak, die als lekkernij en als geneesmiddel tegen velerlei ongesteldheden gegeten wordt; volg. *Hussk. en C. P. B. Pachyrrhizus angulatus Rich.* — *անուր* een ander slingergewas. J.

անդուր kn.; *անուր* zva. *աղիւղ* koo-pen om weêr te verkoopen. — *անուր* iets, dat men gekocht heeft, aan een ander overdoen.

անդուր kn. ijzeren haak, vóór aan den buikband van een ruiter in het tournooispeel bevestigd om de teugels aan vast te haken, als hij de lans hante-ren moet: vrg. *անուր* *անուր* (*անուր* *անուր* zva. *անուր* blijven haken of hangen, J.). — *անուր* de teugels aan den haak hechten.

անուր kn. aan stukken of klonters, dik, niet wa-terig of brijachtig; van 't gemoed: ongenegen, on-willig, onbevattelijk, hardleersch; ergens geen gat in kunnen vinden, niet meer kunnen denken. J.

անուր kn. katjang-koek, van de tot olie ge-perste katjang tjina, meestal gebezigd tot be-mesting van den grond (als voeder of geneesmiddel voor paarden? C. S.), soms ook als noodvoedsel van arme lieden bij duurte van levensmiddelen (ook de onderhouden uitloopsels van afgesneden suikerriet, 't nagewas, J.; welligt zoo geheeten naar de be-mesting met boenkil: vrg. *անուր*). — *անուր* als boenkil zijn, van harde stof bij outlasting; hard en daardoor slecht branden, van

een lampepit, sigaar of tiké; van een mensch zva. gierig. — *անուր* met boenkil bemest, bv. van suikerriet; en (vandaar?) ook tweede uitspruit-sel van het suikerriet; harde klis of klont van tiké: vrg. *անուր*

անուր kn. knop, bv. van een stok, pajoeng of *gamparran*; bloemknop, bv. van een roos; knop-vormige vrucht van de kapas en derg. (bij tel-ling?). *անուր* *անուր* één kapas-vrucht, één ui, enz. (Vrg. *անուր* nam. van ronde of rondachtige voorwerpen, nog in zijn geheel, in zijn ronden vorm, J.). — *անուր* iets, als een stok enz., van een kuop voorzien. — *անուր* van een knop voorzien zijn.

անուր kn. in de armen sluiten, met de ar-men omvatten, G. Vrg. *անուր*

անուր Ml. *bërkalahi*, vechten; gevecht, kloppartij (eigenzinnig, koppig, naar geen raad luis-teren, G.).

անուր kn. werpstok, lang stuk hout, voorheen in gebruik om iemand tegen de beenen te werpen en hem kreupel of weerloos te maken (zva. *անուր* alg. iets waarmee men iemand werpt, hetzij een stuk hout, een steen of wat ook, J.). — *անուր* *անուր* iemand of iets met een bënkolang, een lang stuk hout of iets derg. werpen. — *անուր* *անուր* mv.

անուր kn. soort van *անուր* schurf-tige of klierachtige uitslag met grootte, eenigzins wijd verspreide, puisten. — *անուր* daarmee besmet. J.

անուր kn.; *անուր* hard blijven, niet willen weeken; van den buik zva. *անուր* stijf, hard en pijnlijk opgezet; ook zva. *անուր* stijfhoofdig, onverzettelijk, onwillig, stug, weerspannig. J.

անուր kn. (in k. ook wel *անուր*) gestopt, van den mond; den mond niet open kunnen doen, ver-stomd, bv. van schrik of angst; weigeren, van een schietgeweer: vrg. *անուր* *անուր* J. — *անուր* iemand de hand op den mond leggen; het zwijgen opleggen (ook een beest den mond digt-binden, muilbanden; het blaffen of bijten afleeren, bv. een hond of slang door toover- of andere mid-delen; ook intrans. niet willen spreken, blaffen, enz.; geen mond willen opendoen. — *անուր*

ଅନୁକ୍ରମ of ଅନୁକ୍ରମ KN. onwijs, mal, suf; verdoofd, bedwelmd.

ଅନୁକ୍ରମ of ଅନୁକ୍ରମ KN. opgezwollen, opgezet, van het aangezicht (B. J. LXI, 18, 6; LXII, 3, 2, C. S.).

ଅନୁକ୍ରମ zie ଅନୁ II, ଅନୁ IV, ଶୁଭାଂ en ଶୁଭାଂ ମନ

ଶୁଭାଂ କ୍ୱ. zva. ଅନୁକ୍ରମ ଶୁଭାଂ ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ (B. J. କ୍ୱ. Krit. VII, 9; LXI, 10—11, C. S.) KN. (ook ଅନୁକ୍ରମ, G.) weerspanning, weerstand; weerstand bieden, zich verzetten, bv. tegen de policie. (Skr. bhangga, breuk, storing; arglistigheid, valsheid, PK.; bhanggi, id.) ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ spr.—ଶୁଭାଂ କ୍ୱ. zva. ଅନୁକ୍ରମ KN. dwaas, onnadenkend, onzinnig, driest; dwaasheid, enz. ଶୁଭାଂ ଅନୁକ୍ରମ spr. (Wangsallan: ଶୁଭାଂ ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ 't is onzinnig. zich op te offeren voor iemand die u niet liefheeft. — ଅନୁକ୍ରମ B. J. କ୍ୱ. Krit. LXI, 9, vgl. ଅନୁକ୍ରମ mishandeld? C. S.). — ଅନୁକ୍ରମ zva. ଶୁଭାଂ B. S. 535.

ଶୁଭାଂ zie ଶୁଭାଂ

ଅନୁକ୍ରମ KN. volg. sommigen naam van de koffiebloom. — ଅନୁକ୍ରମ in 't nieuw gekleed, zijn beste pak aanhebben, in zijn nopjes. J.

ଅନୁକ୍ରମ zva. ଅନୁକ୍ରମ (KN. hardheid, stijfheid, van een gezwel, van den buik, of van zaken die zacht behoorden te worden, als vruchten, die men door broeijing tot rijpheid brengen wil, en die niet zacht willen worden, J.); van vruchten te Sâlâ gew. ଶୁଭାଂ — ଅନୁକ୍ରମ zva. ଅନୁକ୍ରମ (hard of stijf zijn, hard blijven, als boven; ook prikken bij 't tollen, zijn tol op den draaijenden tol van den ander zetten, J.); vrg. ଅନୁକ୍ରମ (ଅନୁକ୍ରମ tegen elkander met tollen prikken, J.).

ଅନୁକ୍ରମ zie ଅନୁକ୍ରମ (ook? KI. van ଅନୁକ୍ରମ of ଅନୁକ୍ରମ ଶୁଭାଂ metalen buikgordel met lasschen en scharnieren, J.).

ଶୁଭାଂ KN. aanvoerder van een rooverbende; ook naam van een voormalige munt ter waarde van een stuiver, volgens anderen van 2½ duit.

ଶୁଭାଂ KN. het dikke eind van een lang voorwerp, een bladsteel, zweep; het dikke onderend, wortelstuk van een boom of struik; het hart, kruis of het inwendig vervolg van den steel van sommige

vruchten, als nanka, srikaja, ananas: vrg. ଶୁଭାଂ ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ ଶୁଭାଂ ଅନୁକ୍ରମ zie bij ଅନୁକ୍ରମ — ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ iemand of iets met een bonggol slaan; als een bonggol zijn, nam. dik aan 't einde. — ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ.

ଅନୁକ୍ରମ KN. Bengalen, Bengaalsch. (ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ soort van dik, zwaar papier? C. S.). ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ spr. (Wangsallan: ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ bloem van Bengaalsch spiegelglas, d. i. ଅନୁକ୍ରମ kwikzilver, C. S.)

ଅନୁକ୍ରମ KN. een weinig uiteengeweken, gapen, niet dicht, van een voeg (reet, kier, smalle lange opening tusschen twee voorwerpen: vrg. ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ J.); ook fig. van elkander gescheiden, eenigzins verwijderd, bv. van vrienden (vrg. ook ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ). — ଅନୁକ୍ରମ een weinig openen, een kleine opening of doorgang aan iets maken, bv. een deur of deksel; een weinig vaneen scheiden, J. — ଅନୁକ୍ରମ zich van iemand een weinig terugtrekken. — ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ maken dat er een kleine gaping enz. tusschen twee voorwerpen ontstaat; iets, bv. de afzonderlijke woorden, afscheiden. — ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ reet, opening, kier, verwijdering, afstand, als boven.

ଅନୁକ୍ରମ କ୍ୱ. zva. ଶୁଭାଂ vrg. ଶୁଭାଂ ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ zva. ଅନୁକ୍ରମ G.

ଶୁଭାଂ KN. dom, onnoozel, geen verstand hebben, hersenloos. J.

ଅନୁକ୍ରମ zie ଅନୁକ୍ରମ

ଅନୁକ୍ରମ zie ଅନୁକ୍ରମ

ଅନୁକ୍ରମ zie bij ଅନୁକ୍ରମ en ଅନୁକ୍ରମ

ଅନୁକ୍ରମ of ଅନୁକ୍ରମ klanknabootsing van het geluid van de trêbang.

ଅନୁକ୍ରମ କ୍ୱ. zva. ଅନୁକ୍ରମ (B. J. LXIII, 6, 5, en କ୍ୱ. ald. ଅନୁକ୍ରମ vgl. ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ C. S.).

ଅନୁକ୍ରମ KN. venusziekte; daaraan lijden (primaire venerische besmetting; ଅନୁକ୍ରମ daaraan lijden, J.); het laatste te Sâlâ niet gebruikelijk.

ଅନୁକ୍ରମ KN. het spoor bijster zijn, verdwalen, verbijs-terd, verward van zinnen, in de war zijn, verle- gen zijn (ook suf of versuft, bv. van vele gedach- ten, verlegenheid, koorts in 't hoofd, niet gere- geld kunnen denken; ook zva. ଅନୁକ୍ରମ J.). ଶୁଭାଂ ଅନୁକ୍ରମ spr. (ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ het er op toeleggen om iemand in de war te brengen. J.). — ଅନୁକ୍ରମ met op-

zet iemand in de war brengen of zoeken te brengen (iemand verbijstering, versuffing aanbrengeu, van wat dit van zelf doet, J.). — ἠϵῖν ἠϵῖν oorzaak zijn dat iemand als boven in de war rankt (iemand versuft maken, J.). — ἠϵῖν ἠϵῖν onderhevig aan verwarring, van iemand die ligt in de war enz. raakt.

ἠϵῖν ook veel ἠϵῖν ἠϵῖν KN. een ziekte in het rijstgewas: ijl, zonder vrucht, J.

ἠϵῖν ἠϵῖν zva. ἠϵῖν ἠϵῖν

ἠϵῖν ἠϵῖν of ἠϵῖν ἠϵῖν KN. gehinneek van een paard. — ἠϵῖν ἠϵῖν of ἠϵῖν ἠϵῖν hinneken.

ἠϵῖν

ἠϵῖν KW. zva. ἠϵῖν ἠϵῖν G.

ἠϵῖν KW. zva. ἠϵῖν ἠϵῖν G.

ἠϵῖν KW. zva. ἠϵῖν ἠϵῖν G.

ἠϵῖν KW. zva. ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν G. Vrg. ἠϵῖν ἠϵῖν bij ἠϵῖν

ἠϵῖν KW. zva. ἠϵῖν ἠϵῖν

ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν zva. ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν KN. schoon en vol van gelaat, van een vrouw.

ἠϵῖν ἠϵῖν eigennaam van een persoon, G.

ἠϵῖν ἠϵῖν KN. kap van een rijtuig of lamp.

ἠϵῖν grondv. van ἠϵῖν ἠϵῖν zie boven.

ἠϵῖν ἠϵῖν zie ἠϵῖν ἠϵῖν

ἠϵῖν ἠϵῖν zie ἠϵῖν ἠϵῖν

(ἠϵῖν KW. zva. ἠϵῖν ἠϵῖν G.

ἠϵῖν KW. zva. ἠϵῖν ἠϵῖν G.; ook verk. van ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν zie ἠϵῖν bij ἠϵῖν

ἠϵῖν of ἠϵῖν zva. ἠϵῖν (vrg. ἠϵῖν II); ook het snorren van een pijl; rigting van iemands loop of gang; en = ἠϵῖν gekor van hoenders, wanneer zij een roofvogel boven zich zien, of van een overwonnen vechthaan: vrg. ἠϵῖν ἠϵῖν — ἠϵῖν een geluid als boven maken (stijf of stevig doorzetten, driftig aanstappen, ook ἠϵῖν J.; een ander ἠϵῖν zie beneden). — ἠϵῖν om of tegen iets dat geluid maken. — ἠϵῖν ἠϵῖν caus.; ook brengen, leiden: vrg. ἠϵῖν ἠϵῖν bij ἠϵῖν

ἠϵῖν KW. zva. ἠϵῖν ἠϵῖν G. ἠϵῖν zva. ἠϵῖν ἠϵῖν snel loopen. ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν spr. — (ἠϵῖν ἠϵῖν zva. ἠϵῖν snel of vliegend loopen, snellen. J.)

ἠϵῖν I. KW. zva. ἠϵῖν

II. of ἠϵῖν KN. het spuiten of uitgegoten worden van water uit een tuit, met een boogvormigen straal (vrg. ἠϵῖν ἠϵῖν). ἠϵῖν hetz. doch met een grooter boog. — ἠϵῖν met een boog spuiten. — ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν in iets gieten met een boog. — ἠϵῖν ἠϵῖν iets met een straal uitgieten. ἠϵῖν zie boven.

ἠϵῖν I. KW. zva. ἠϵῖν G.

II. ook ἠϵῖν ἠϵῖν klanknabootsing van 't klappen van een zweep: klets! klets! klap! J.

ἠϵῖν KN. kindertrompetje van trapsgewijs opgerolde kokosbladen. J.

ἠϵῖν KN.; ἠϵῖν blijkbaar, voor elk zichtbaar, welbekend, openbaar, algemeen vernomen. J.

ἠϵῖν KN. rij; laan: vrg. ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν in rijen, regelmatig; regelmatigheid; laan. — ἠϵῖν in een rij geplaatst. — ἠϵῖν rij, regel, gelid, bv. van de tanden, J.

ἠϵῖν KN.; ἠϵῖν ἠϵῖν zva. ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν zitten zonder iets te zeggen of te doen (vrg. ἠϵῖν en ons: zitten te koekeloeren, J.). ἠϵῖν ἠϵῖν spr. van een ledig, werkeloos leven, als van een waarzegger.

ἠϵῖν KN.; ἠϵῖν ἠϵῖν zva. ἠϵῖν ἠϵῖν

ἠϵῖν KN. zva. ἠϵῖν

ἠϵῖν KN.; ἠϵῖν rammen, van gebarsten aardewerk, als 't getikt wordt, een barst of scheur hebben. J. Vrg. ἠϵῖν

ἠϵῖν KN.; ἠϵῖν velen dicht opeen in rijen. J.

ἠϵῖν KN.; ἠϵῖν of ἠϵῖν ook ἠϵῖν aan vele huizen of plaatsen achtereen aangaan, overal aangaan, van huis tot huis gaan, bv. om te bedelen, iets te vragen, aan te zeggen, enz. J.

ἠϵῖν zie bij ἠϵῖν

(ἠϵῖν KN.; ἠϵῖν veelvuldig knipoogen, als gebrek.

ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν ἠϵῖν klanknabootsingen van kloppen of onderlinge aanraking van harde lichamen, naar gelang van den meer of min zwaren klank (dus ook geklop, getik, tik, slag, klik! klak! J; zie verder: ἠϵῖν enz.

beneden. — արդարաւորապէս *զի բի վիճակ* — արդարաւորապէս *okl. առնելն ինչ որ անհարկ է անելն ինչ* (wijze van doen of iets aan te vatten, die niet juist, niet naar behooren is, of niet overeenkomstig den aard, verkeerde of onhebbelijke handeling, J.). *արդարաւորապէս արդարաւորապէս spr.*

վիճակ *զի վիճակ* — *վիճակ արդարաւորապէս* aanhoudend met de handen bezig zijn, de handen niet stil houden. || *վիճակ* I. KN.; *ան վիճակ* tikken (*գոյ. դարդ վիճակ* *զի բի դ ՎԻՃԱԿ*); vuur slaan. — *ան վիճակ դարդ* voor iemand vuur slaan. — *վիճակ արդարաւորապէս* vuurslag, J.

— II. het druppelen; druppel, droppeel. *ան վիճակ* eig. één droppeel (*ոյ. ան վիճակ վիճակ*); N., *ան վիճակ* of *ան ան վիճակ* K., een weinig, weinig, gering in hoeveelheid, een kleinigheid. *ան վիճակ* het minst, op zijn minst. *դարդ ան վիճակ* *զի բի դարդ ան վիճակ* bij beetjes, langzamerhand (B. S. 567: *դարդ ան վիճակ ան վիճակ* B. J. LI, 4, 4: *ան վիճակ ան վիճակ* C. S.). *ան վիճակ ան վիճակ* hoe weinig het ook zijn moge. *ան վիճակ ան վիճակ* ik weet er weinig van: *in antwoord op eene vraag, ook bij wijs van spreken, hetzij uit nederigheid, of beleefdheidshalve voor:* ik weet er niets van. — *ան վիճակ ան վիճակ* of *ան վիճակ* ieder een weinig. — *ան վիճակ ան վիճակ* of *ան վիճակ* ten aanzien van een persoon of zaak iets vernindereu. — *ան վիճակ ան վիճակ ան վիճակ* *ան վիճակ ան վիճակ* iets vernindereu, minder opgeven, op zijn minst stellen. — *ան վիճակ ան վիճակ ան վիճակ* *ան վիճակ ան վիճակ* om een kleinigheid. — *ան վիճակ ան վիճակ* enz., te weinig.

վիճակ *զի վիճակ* klanknabootsend *ոյ. ան վիճակ* tof! W. P. 436 (tot elkander komen, raken, *grw.* van *ան վիճակ ան վիճակ* J.). — *արդարաւորապէս okl. ան դարդ ան վիճակ ան վիճակ ան վիճակ* en *ան վիճակ ան վիճակ ան վիճակ ան վիճակ* (iets ergens voor rekenen of gebruiken of op toepassen, dat er niet voor dient, niet op past, verkeerd gebruiken of toepassen of aanwenden, in 't honderd, averegts, J.). *արդարաւորապէս spr.* || *վիճակ* KN. *iets* waarmee men op iets hardt klopt, *bv. een steen, sleutel of iets derg.*, waarmee men een spijker ergens inslaat, of iemand op het hoofd, de knie of knokkels een tik geeft. — *արդարաւորապէս als*

boven tikken, kloppen; stompen, met een steen gooijen: *ոյ. ան վիճակ* W. P. 434. — *արդարաւորապէս mv.* || *վիճակ* *զի բոյ.* *զի բոյ.*

դ ՎԻՃԱԿ I. *զի վիճակ* — *դ ՎԻՃԱԿ ԿՆ.*; *դարդ դ ՎԻՃԱԿ* op iets hardt slaan, kloppen; tikken, *bv. aan de deur (meer gewoon dan ան վիճակ)*; losslaan of -klinken, *als een keten, een klamp, een spijker uit een plank, enz.* — *դարդ վիճակ mv.* — *դ ՎԻՃԱԿ արդարաւորապէս* iets waarop men slaat, *bv. bij het spel met kemiri-noten, om te hooren of er geen barst in is; ook een soort van booze geesten, die hun aanwezigheid verraden door getik of gekletter van doodsbekken, die zij tegen elkander slaan; volgens sommigen een sprinkhaan, die dat geluid maakt.* || *ան վիճակ արդարաւորապէս* *զի բոյ.*

II. *verk. van ան վիճակ*

դ ՎԻՃԱԿ I. *զի վիճակ* *դ ՎԻՃԱԿ ԿՆ.* tikken met den klank tok; hersenpan of hersenbekken van platkoppige visschen, dat bij 't aanslaan zulk een geluid geeft; schild of schaal van schaaldieren (ook schelp, huisje van weekdieren; vreeg (wreef?) van den voet; rug van de hand, J.). *դարդ դ ՎԻՃԱԿ ան վիճակ spr.* — *դարդ վիճակ ան վիճակ* tikken als boven, met de knokkels een tik tegen het hoofd geven, kloppen, aankloppen aan de deur (stampen, *bv. in een rijstblok of vitzel, G.*; ook als een *totok* zijn, van de snede van een mes, nam. te dik zijn, J.): *ոյ. դարդ վիճակ ան վիճակ դարդ վիճակ դարդ վիճակ* — *դ ՎԻՃԱԿ ան վիճակ ան վիճակ* elkander op het hoofd tikken; om hoofdtikken, in plaats van om geld, bij kinderspeelen, waarbij de verliezer eenige tikken op het hoofd krijgt (ook zeker goudsmidgereedschap: een plat stuk hoorn met een gaatje er in, waarin knoopjes vastgelegd worden om ze te beitelzen enz., J.).

II. of *ան վիճակ* ook *ան վիճակ ԿՆ.* bloot, louter, zonder meer; zuiver, onvermengd. *դարդ վիճակ* enkel maar (*դարդ վիճակ ան վիճակ* kwanswijs, G.; *ան վիճակ ան վիճակ* niets dan rijst, J.). *դարդ վիճակ* versterking van *դարդ վիճակ* (ook *schertsend*: van onvermengd bloed, J.). — *դարդ վիճակ ան վիճակ* echt, van onvermengd bloed, *գոյ. van Europeanen en Chinezen (ook of inz. spottend, in den zin van baarsch: ան վիճակ ան վիճակ* een echt Hollander, die nog geheel op zijn Hollandsch

ἠχοῦ ἠχοῦ KN.; ἠχοῦ ἠχοῦ met den snavel pikken, bijten of vasthouden, in den snavel houden of nemen. — ἠχοῦ ἠχοῦ πρ. — ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ elkander pikken; het gepikte; door pikken veroorzaakte wond. (καὶ ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ of ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ zva. καὶ ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ J.)

ἠχοῦ ἠχοῦ of ἠχοῦ ἠχοῦ KN. sprakeloos of verstomd zijn, bv. van verwondering of spijt.

ἠχοῦ ἠχοῦ KN.; ἠχοῦ ἠχοῦ of ἠχοῦ ἠχοῦ ledig staan of zitten te kijken, bv. van iemand dien anderen niet in hun kring opnemen, J. Vrg. ἠχοῦ ἠχοῦ

ἠχοῦ ἠχοῦ — ἠχοῦ ἠχοῦ zie ald.

ἠχοῦ ἠχοῦ KN.; ἠχοῦ ἠχοῦ op een hoogte zitten: vrg. ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ

ἠχοῦ ἠχοῦ KN.; ἠχοῦ ἠχοῦ gehard zijn, sterk van natuur (pijnigingen of martelingen kunnen doorstaan, er tegen bestand zijn, J.).

ἠχοῦ ἠχοῦ KN. popje van een of meer zaamgebonden lapjes gemaakt, lapjespop. — ἠχοῦ ἠχοῦ een lapje tot een pop maken. J.

ἠχοῦ ἠχοῦ KN.; ἠχοῦ ἠχοῦ of ἠχοῦ ἠχοῦ het verb. πρ. van ἠχοῦ ἠχοῦ of ἠχοῦ ἠχοῦ uitspruiten, opschieten, pas te voorschijn of boven den grond komen van zaaisel, J.

ἠχοῦ ἠχοῦ KN.; ἠχοῦ ἠχοῦ zva. ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ

ἠχοῦ ἠχοῦ KN.; ἠχοῦ ἠχοῦ of ἠχοῦ ἠχοῦ ver, laag of hoog uitsteken als een kris uit den gordel, een groot kind als het in een doek gedragen wordt, enz. — ἠχοῦ ἠχοῦ 't zelfde. — ἠχοῦ ἠχοῦ caus. J.

ἠχοῦ ἠχοῦ KN. klanknabootsing van het gegons van een bij (gonzend, gegons, gebrom, J.). ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ spr.

ἠχοῦ ἠχοῦ KN. klagend geluid; jammeren, weeklagen (misschien ook klanknabootsing voor 't geluid van enkele stukken geld en derg.: het klinkend tingelen, rinkink! tingeling! J.). ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ spr. — (ἠχοῦ ἠχοῦ in bijbelvertaling voor triangiel, J.)

ἠχοῦ ἠχοῦ of ἠχοῦ ἠχοῦ KN.; ἠχοῦ ἠχοῦ of ἠχοῦ ἠχοῦ zich in postuur (schrapp) zetten, een moedige houding aannemen, manhaftig staan. — ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ het praten of kakelen van een vrouw; een kinderspel met sawo-pitten.

ἠχοῦ ἠχοῦ of ἠχοῦ ἠχοῦ KN. een muziekinstrument, een soort van bēzédé (ook zva. ἠχοῦ ἠχοῦ J.).

ἠχοῦ ἠχοῦ een soort van zware bellen.

ἠχοῦ ἠχοῦ naam van een tooneelstuk voor de Wajang. — ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ

of ἠχοῦ ἠχοῦ met den kop of top ergens boven uitsteken of uitkijken, den kop aan den uitgang van een gat laten zien. ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ 't zelfde met afwisseling van bewegingen, bv. heen en weër, links en regts den kop uitsteken.

ἠχοῦ ἠχοῦ zegt men van de bango-vogel, omdat hij gewoonlijk den kop links en regts uitsteekt, J.

ω

ἠχοῦ of ἠχοῦ als aanvangs- of sluitletter, I. kw. zva.

ἠχοῦ hetzij als betrekkelijk voornaamwoord of als bepalend lidwoord? B. J. kw. Krit. III, 5; ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ XXV, 10—12; ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ XLIV, 16—17; ἠχοῦ ἠχοῦ ἠχοῦ Vrg. ἠχοῦ en Gramm. § 249 over ω in naamwoorden als Soend. ἠχοῦ ἠχοῦ enz.

II. zva. ἠχοῦ in kw. ἠχοῦ ἠχοῦ meest vóór klinkers of halfklinkers, inz. in plaatsnamen, als ἠχοῦ ἠχοῦ enz. C. S.

ἠχοῦ KN. of ἠχοῦ ἠχοῦ eene plant, waarvan gezegd wordt, dat de bladen slangen onschadelijk maken, doordien een slang, die in de nabijheid van dat plantje komt of gehouden wordt, niet kan bijten of zich voortbewegen, J.

ἠχοῦ kw. zva. ἠχοῦ G. ἠχοῦ ἠχοῦ zie ἠχοῦ

ἠχοῦ kw. zva. ἠχοῦ G.

ἠχοῦ kw. zva. ἠχοῦ ἠχοῦ verzocht, gebeden. G.

ἠχοῦ kw. zva. ἠχοῦ G.

ἠχοῦ zie bij ἠχοῦ 2.

ἠχοῦ of ἠχοῦ KN. het wezentlijke, het ware, het bekende, wat zich heeft geopenbaard en doen kennen; verwezentlijking (Ar. علم, zaak, substantie). — ἠχοῦ ἠχοῦ iets verwezentlijken, vervullen, bv. een belofte.

ἠχοῦ zie ἠχοῦ

ἠχοῦ zie ἠχοῦ

ἠχοῦ zie ἠχοῦ

ἠχοῦ zie ἠχοῦ

ԵՄԱՌԵՂ չի նշանակում

ԵՄՈՒՄԵՂ չի նշանակում

ԵՂԵՂՄԵՂ չի նշանակում

ԵՂԵՄԵՂ չի նշանակում

ԵՂԵՄԵՂ չի նշանակում II; ԵՂԵՄԵՂՆԻ չի նշանակում III.

ԵՂԵՄԵՂՆԻ չի նշանակում

ԵՂՆ՝ of ԵՂՆԻ՝ կա. չա. առէլ՝, *alleen, slechts, bv. B. J. kw. Krit. LVI, 5: ԵՂՆԻ զանազանիս*, slechts één bediende. Vrg. զանազան՝ C. S.

ԵՂՆԻՅ՝ թեր. van ԵՂՆԻՅ՝

ԵՂՆԻՅ՝ *grondw. van ԵՂՆԻՅ՝ առջև ԵՂՆԻՅ՝ և ԵՂՆԻՅ՝ (չի նշանակում)* (ԵՂՆԻՅ՝, ook չա. ontstellen, *bv. van iemand die door een pijl getroffen wordt*, B. J. XIII, 12, 3. — ԵՂՆԻՅ՝, ook blijde verrukking, B. J. LVIII, 15, 9, *bij aankomst in den hemel.* — ԵՂՆԻՅ՝ van verschillende aandoeningen, B. J. kw. Krit. XLVI, 19—23; XLVIII, 19, C. S.)

ԵՂՆԻՅ՝ աղբյուր չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ կա. չա. նշանակում՝ (թեր. v. նշանակում՝ G. չի նշանակում?)

ԵՂՆԻՅ՝ կա. չա. նշանակում՝ G. (ԵՂՆԻՅ՝ = նշանակում չի նշանակում)

ԵՂՆԻՅ՝ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ չի նշանակում dikwijls zonder bepaald voorwerp, doeltreffen, raken, B. J. XXVIII, 10, 2, *enz.* — ԵՂՆԻՅ՝, door iets getroffen, overwonnen, *bv. door list* (B. S. 454: ԵՂՆԻՅ՝ զանազանիս); ook in iets getroffen, *d. i.* van iets beroofd? B. J. XIV, 13, 7: ԵՂՆԻՅ՝ զանազանիս — ԵՂՆԻՅ՝, թույլ տեստ, B. J. XXX, 8, 2, C. S.

ԵՂՆԻՅ՝ չի նշանակում և ԵՂՆԻՅ՝

ԵՂՆԻՅ՝ կա. op iets bedacht zijn, G. — ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ չի նշանակում և ԵՂՆԻՅ՝

ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ (voor ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ) կա. verbit-terd, *verbitterd op iemand zijn, G.* — ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ չի նշանակում Vrg. ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ չի նշանակում, ook uitteren, vermageren van

ziekte, de tering hebben, *erg. նշանակում՝ J.* (versla-geu, ontmoedigd, *als oogennikkelijke aandoening, door schrik enz.*, B. J. VII, 7, 2; XLVII, 18, 4; LXVIII, 16, 3; — կա. zich heimelijk wegmaken? *Krit. XII, 12—14; LI, 11; LVIII, 2, skl. առջև և առջև, առաջինը C. S.*) — ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ՝ aan iemands hart knagen: uitteren, J.

ԵՂՆԻՅ՝ կա. չա. նշանակում՝

ԵՂՆԻՅ՝ կա. vlug gaan, zonder om te zien, *gew. van een vrouw.*

ԵՂՆԻՅ՝ կա. չա. առաջինը իմանում իմանում, voorkomen, *met iets eerder te doen (bv. in 't spel, den eersten worp doen*, B. S. 374, C. S.)

ԵՂՆԻՅ՝ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ չի նշանակում և ԵՂՆԻՅ՝

ԵՂՆԻՅ՝ կա. op iets loeren, het oog op iets hebben; *volgens J. eig. met één oog digt naar iets zien om te mikken (grw. առաջինը կա. չա. առաջինը het mikken: erg. առաջինը); en չա. առաջինը առաջինը stift, waarop iets draait, asje; ijzeren punten of stiften op een draaibank, waarop het te bewerken voorwerp draait, ook als ze dienen om er gaatjes in te boren*, J. Vrg. առաջինը

ԵՂՆԻՅ՝ չի նշանակում և ԵՂՆԻՅ՝ (alles wellicht ont-staan door misvatting van den lijd. vorm առաջինը թույլ տեստ als ware 't van առաջինը C. S.) Vrg. առաջինը թույլ տեստ բի առաջինը

ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ of ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ չի նշանակում, ook uit- duiden, de kenteekenen van iets opgeven, de plaats, gelegenheid of rigting, waarin iets zich bevindt, beschrijven, *om iemand te helpen het te vinden.* — ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ, ook opgave van plaats, gelegenheid, rigting, kenteekenen *enz.*, plaatsbepaling, uitduiding, aanduiding, kenteeken, J.

ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ չի նշանակում

ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ չի նշանակում չի նշանակում, ook pellen, *ook za. garnalen, ook դառնառաջինը և de grond.* ook դառնառաջինը J.

ԵՂՆԻՅ՝ թույլ տեստ (չի նշանակում) *blijkbaar hetzelfde als դառնառաջինը (չի նշանակում), en bet. letterlijk*

iemand ontwijken, ontgaan, ontkomen, ook van wat men grijpen wil; *fig.* misloopen, niet te beurt vallen, te leur stellen, J. Zie verder դառնումը և արկն և արկնայ *zie դառնումը և արկնայ* KN. heen en weer slingeren, G. արկն և արկնայ *id. bv. een gevallen vijand bij 't hoofdhaar*, B. J. LV, 6, 7: Երկուսն արկնայ *poët. voor անարկն և արկնայ?* C. S. *arg. դառնումը*

արկնայ *zie արկնայ in 't alg. erg.* heengaan in een rigting, die afwijkt van de gewone, maar die meer juist of geheel de rigting van 't voorwerp is, dus eig. meer of min regt er op afgaan, langs om- of mingebaande wegen, den kortsten weg of een bijpad inslaan. — արկն և արկնայ *vkl. և արկնայ* արկնայ *de streek, waarin een verwijderd of verborgen voorwerp liggen moet, bij gissing opgeven of aanwijzen; ook zva. արկնայ 't er op toe- of aanleggen, bv. ergens te komen, iets te doen of te verkrijgen, de bedoeling hebben, en op goed geluk pogingen aanwenden: arg. արկնայ — արկն և արկնայ de streek of kaut, waarin iets denkelijk ligt, bedoeling, toeleg op iets, waarvan 't bereiken nog onzeker is. J.*

արկնայ *zie արկնայ*
 արկն և արկնայ (*zie արկն և արկնայ*) *geschiedt met woorden of ook maar met gedachten of voor-nemen, dus zva. beloven, zweren, ademen, nl. iets kwaads ten opzichte van iemand: arg. արկն և արկնայ J.*

արկն *zie արկնայ Wangsallan: արկնայ արկնայ* դառնումը *als 't ware de sleutel van eene flesch, d. i. de kurk: արկնայ C. S.*

արկն *zie արկնայ*

արկն *zie արկնայ*

արկն *zie արկնայ*

արկն *ook door een klein gat zien, 't oog rigten om ergens door heen of tusschen door te zien: arg. արկն — արկնայ արկնայ met iets mikken, naar een bepaalde zijde; iets mikkende rigten, bv. om af te schieten of te werpen. J.*

արկն *zie արկնայ և արկնայ* werktuig om meê te spannen. Wangsallan: արկնայ և արկնայ = արկնայ *C. S.*

արկն *kw. regenwolk, G. Blijkbaar eene glosse op B.*

J. LXIII, 2, 1, volgens de lezing van sommige handschriften: անհին և անհին *voor անհին և անհին* van արկն *kw. hoogte, heuvel. արկնայ և արկնայ* արկնայ *borsten van eene vrouw, B. J. kw. Krit. LXXIII, 12, C. S.*

արկն *zva. անհին G.*

արկնայ *զե արկնայ և արկնայ* *zie արկնայ*

արկնայ *զե արկնայ*

արկնայ *զե արկնայ*

արկնայ *զե արկնայ* *ook op iets vlammen, het op iets of iemand toelleggen, zijn begeerte of drift tot iets niet kunnen beteugelen, hartstogtelijk. J.*

արկնայ *zie արկնայ*

արկնայ *verk. van արկնայ և արկնայ* *zie արկնայ*

արկնայ *zie արկնայ*

արկնայ *zie արկնայ*

արկն *KN. met een hefboom of dommekracht opheffen, ondersteunen (grondw. արկնայ hefboom, dommekracht, steeneu beer).*

արկն *zie արկնայ*

արկն *kw. zva. արկնայ*

արկնայ *KN. den grond gelijk maken, door water afspoelen, G.*

արկնայ *zie արկնայ*

արկնայ *zie արկնայ և արկնայ vkl. արկնայ և արկնայ J. Z. II, u^o. 2, 400.*

արկնայ *zie արկնայ*

արկնայ *zie արկնայ*

արկնայ *zva. արկնայ G.*

արկնայ *KN. tekortschieten, er niet bijhalen, G.;*

lees: արկնայ? և արկնայ

արկնայ *KN. lang op iets wachten; op ster-ven liggen, zieltoegen, G. (արկնայ և արկնայ kw. zva.*

և արկնայ) afgebroken. արկնայ և արկնայ kw.

= արկնայ B. J. kw. Krit. LVIII, 6, C. S.

արկնայ *zie արկնայ*

արկնայ *և արկնայ և արկնայ և արկնայ*

արկնայ *KN. langzaam achter iemand gaan, sleu-teren. G. Arg. արկնայ (als ook արկնայ և արկնայ և արկնայ) eig. aan iets of iemand hangen te bengelen? C. S.)*

արկնայ *և արկնայ և արկնայ* *zie արկնայ*

արկնայ *kw. iemands gezag niet erkennen, in opstand komen, G. (Lees արկնայ? և արկնայ)*

ἄβραם naam van een berg, G.

ἄβραμ zie ἄβραμ in 't alg. uithalen, uittrekken, uitschuiven, nl. iets langs, ergens uit of tusschen uit, bv. een schuif, een lade, een lat uit een hek, een stok uit een bos, een rol uit een koker, een mes, enz. uit de scheede. — ἄβραμ passief. — ἄβραμ (zie bij ἄβραμ) Volgens Winter eig. galar met bij afwisseling uitgetrokken planken, en vandaar gestreept, C. S. — ἄβραμ ook meerv. van ἄβραμ — ἄβραμ eig. uitgehaald, uitgeschoven, tusschen andere of uit een bos uitgetrokken of uit te trekken voorwerp, vandaar zva. ἄβραμ iets uitgelezens, uitgezocht, uitstekend, puik; soort van belasting, bestaande in e. o. a. van de voorbijgedragene zaken, dat door de heffers er tusschen uitgetrokken wordt, J.

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ en ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ 2. (Skr. k h a n d a, hoofdstuk, afdeeling van een boek.)

ἄβραμ KN. van 't werk wegblijven, zich onttrekken, niet opkomen tot iets, waar men bij behoort te zijn. J.

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ en ἄβραμ 2.

ἄβραμ zie ἄβραμ ook op één plek draaijende drukken of borende blijven zitten, zooals bv. iemand met de duimen op de slapen doet bij hoofdpijn, of een wesp die steekt, J.

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ KN. zva. ἄβραμ ἄβραμ ἄβραμ ἄβραμ van goden die op aarde verschijnen, B. J. LXIX, 27, 3; kw. Krit. XXVIII, 8—9; LXIV, 6; LXIX, 22, C. S.

ἄβραμ zie ἄβραμ 2.

ἄβραμ ἄβραμ (zie ἄβραμ) bet. laten zakken, doorglippen, vieren; langzamer doen gaan, doen verslappen, vertragen; zich bij of tot iets niet inspannen. J.

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ en ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ KN. bedaren van toorn, G.; lett. niet meer gespannen staan, doorbuigen: vrg. ἄβραμ J.

ἄβραμ KN. een dikken buik hebben (van den buik, dik vooruitsteken, inz. door zwangerschap, J.).

ἄβραμ zie ἄβραμ eig. zich met de borst (ἄβραμ) op iets werpen, bv. op een wapen, om zich te doorboren, pass. ἄβραμ B. J. LVIII, 5, 10; 10, 6; kw. ald. ἄβραμ vkl. ἄβραμ C. S.

ἄβραμ zie ἄβραμ Wangsallan: ἄβραμ = ἄβραμ C. S.

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ kw. op het water voortgedreven worden. G.

Vrg. ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ kw. vóór; in tegenwoordigheid van. — ἄβραμ de eerste, voorste; voorhoede van een leger; voorposten (= ἄβραμ en ἄβραμ). — ἄβραμ vooruit doen gaan, aan de spits stellen; passief ἄβραμ B. J. kw. Krit. XXI, 1, C. S.

ἄβραμ zie ἄβραμ 2.

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ zie ἄβραμ ook een werk of 't dragen van iets doorzetten, doorwerken, door-dragen, lauger of verder dan zijn taak was of dan men voorgenomen had: omtrent zva. ἄβραμ vrg.

ἄβραμ — ἄβραμ caus. J.

ἄβραμ KN. den mond zamentrekken, grijuzen; zich verontwaardigen. G.

ἄβραμ zie ἄβραμ

ἄβραμ van ἄβραμ zie ἄβραμ KN. zich onbeleefd voor iemand plaatsen (ook onbeschoft voor iemand blijven staan, niet uit den weg gaan. — ἄβραμ te slap, te buigzaam, te los, te veel doorbuigen, van gereedschap, werktuig, gebonden of gespannen touwen, draagstuk, enz. J.).

ἄβραμ KN. stevig of regtdoor, doorzetten, zich door niets laten ophouden in 't gaan: vrg. ἄβραμ bij ἄβραμ V. A. 2. J. — ἄβραμ overal heen of rond loopen, bv. om iets te zoeken; ook slecht gezelschap volgen. J.

ԱՅԿԱՅ ԿՆ. շա. ԱՅԿԻՐ *doch, zegt men, alleen van gewassen: breedgekruid, volbeladen, J.*

ԱՅԿՆԱՅ *soort van boete (tâpâ): volg. somm. zich op het water laten drijven, W. P. 400.*

Դ ԱՅԿԱՅ *of ԱՅԿՈՒՄԱՅ զի ԴՈՒՄԱՅ — ԴՈՒՄՄԱՅ ՅՈՂ *of ԱՅԿՈՒՄՄԱՅ* schudding, ruk, keer dat men schudt, bij telling, *bv. ԱՅԿՈՒՄՄԱՅ* J.*

ՀՈՒՍ *poët. = ԱՅԻՆՈՒՍ = ԱՅԻՍԿՅՆ*

ԱՅԻՍԿՅՆ *զի ԱՅԻՍԿՅՆ*

ԱՅԿԱՅ *շա. ԱՅԿԱՅ զի ԱՅԿԱՅ*

ԱՅԿՈՒՄԱՅ 1. *շա. ԴԱՅԿԱՅ զի ԴՈՒՄԱՅ* 2. *շա.*

ԱՅԿՈՒՄԱՅ *զի ԱՅԿՈՒՄԱՅ*

ԴԱՅԿՈՒՄԱՅ *զի ԴՈՒՄԱՅ*

ԱՅԿԱՅ *զի ԱՅԿԱՅ*

ԴԱՅԿՈՒՄԱՅ *զի ԴՈՒՄԱՅ*

ԱՅԿՈՒՍ ԿՎ. *een vrouw geweld aandoen. G.*

ԱՅԻՍԿՅԱՆ *զի ԱՅԻՍԿՅԱՆ*

ԱՅԿԱՅ 1. ԿՎ.; ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *okl. ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ* B. J. ԿՎ. *Krit. LIV, 10, C. S.*

II. *of ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ* *Ar. عرب* ԿՆ. Arabisch. ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ Arabische letter. ԴԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ Arabier.

ԱՅԿԱՅՈՒՄ *of ԱՅԿԱՅՈՒՄ շա. ԱՅԿԱՅ զի ԱՅԿԱՅ* *Vrg. ԱՅԿԱՅՈՒՄ*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *զի ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *(զի ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ) ook ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ* B. J. L, N, *Krit. XXIV, 5—6. — ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ pass.*

B. J. LII, 10, 7; LIII, 4, 5. — ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *mv.*

B. J. N, *Krit. XXXII, 4, C. S.*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *զի ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ*

ԱՅԿԱՅՈՒՄ ԿՎ. *hatelijk, G.*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *զի ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ* *Dit beteekent geplas in 't water; als tusschenwerpsel: plas! — ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ waden in ondiep water omstreeks tot de knie: vrg. ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ J.*

ԴԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *զի ԴԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *(զի ԴԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ) volgens sommigen verbast. uit ԴԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ lett. voordeel opdrijven, J. Z. II, blz. 61, n. 402. J. — ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ iets te hoog opgeven, J. W. 201, r. 5, C. S.*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *զի ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *զի ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ ԿՆ. *zich een goede uitkomst beloven. G.*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *զի ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *զի ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ*

ԱՅԿԱՅ *(զի ԱՅԿԱՅ) zich ongerust maken over iets of iemand die afwezig is. J.*

ԱՅԿԱՅ *զի ԱՅԿԱՅ *en ԱՅԿԱՅ* Wangsallan: ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ = ԴԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ C. S. — ԱՅԿԱՅ: 5: ԱՅԿԱՅ ԴԱՅԿԱՅ *Holl. karnemelk. Wangsallan: ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ = ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ C. S. — ԱՅԿԱՅ in den zin van kwijuen schijnt te behooren onder ԱՅԿԱՅ nam. ijl (van loof)? geheel of grootendeels ontbladerd, kaal. B. S. 623, 651: ԱՅԿԱՅ ԱՅԿԱՅ als kale djati-boomen, van de masten van schepen, na 't reven der zeilen, C. S.**

ԱՅԿԱՅ *զի ԱՅԿԱՅ*

ԱՅԿԱՅ *զի ԱՅԿԱՅ*

ԱՅԿԱՅ *զի ԱՅԿԱՅ *en ԱՅԿԱՅ**

ԱՅԿԱՅ *of ԱՅԿԱՅ ԿՆ. diep zijn, diep invreten, van een wond of zweer. J. Vrg. ԱՅԿԱՅ*

ԱՅԿԱՅ *զի ԱՅԿԱՅ*

ԴԱՅԿԱՅ *զի ԴԱՅԿԱՅ*

ԴԱՅԿԱՅ ԿՆ. *versmachten van dorst (vurig verlangen, G.; eenvoudig als k. van ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ dorst hebben? *bv. in antwoord op een aanbod van drank: ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ* ik heb geen dorst, C. S).*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *(զի ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ) ook iets als hoofdkussen bezigen, op iets met het hoofd rusten. B. J. LI, 3: ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ C. S.*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *(զի ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ) liefkozen, ook lichamelijk streelen enz., B. J. V, 14 vlgg., XLIX, 7, 6. ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ* elkauder liefkozen, B. J. V, 13, 4, *van vrouwen, C. S.*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ ԿՆ. *(zacht geluid, zachte stem, G.) zacht huilen, schreijen met een aauhoudend zacht geluid: vrg. ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ J.*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *զի ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ* *er bij in raken, er bijgehaald, *bv. ook bij 't naaijen, als een ander stuk goed of een ander gedeelte van 't zelfde mede aan den draad komt, er bijgetrokken wordt. J.**

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ ԿՆ. *het gezicht op de handen in den schoot leggen. G. Vrg. ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ*

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *(զի ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ) ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *bv. opiemands voeten, bij wijs van hulde, B. J. XLV, 13, 7, enz.; ook *շա. ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ* zich met de borst op iets werpen, *bv. op een wapen om zich te doorboren; pass. ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ (dus *grw. ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ* B. J. G, *Krit. LVIII, 5—6; B. J. G, *ib. 10, 5, C. S.*****

ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ *of (verbast. ?) ԱՅԿԱՅՈՒՄԱՅ ԿՎ. *caus. 1.**

van *ἄρα*. B. J. kw. *Krit.* XX, 17: ἀποτίθειμι τὴν
 ἀμύνην *skl.* ἀποτίθειμι τὴν ἀμύνην de wenkbrauwen ge-
 froust. 2. van *ἄρα* = ἔρα *ib.* LVII, 4—6:
 τίς ἀμύνην ἀμύνην *skl.* ἀποτίθειμι τὴν ἀμύνην — ἔρα
 ἔρα = ἔρα *ib.* XLVIII, 17—18. — ἀμύνη
 ἔρα = ἀποτίθειμι τὴν ἀμύνην *ib.* XXXIV, 3. *Vrg.* ἔρα
 C. S.

ἔρα *KN.* tot een bos of bundel maken. G.
 ἔρα (zie ἔρα *gew.* ἔρα? C. S.) B. J.

L, *Krit.* XXXIX, 21—22, voor kw. ἀποτίθειμι van
 een worstelende, C. S. — ἔρα herhaal-
 delijk naar een ding reikend grijpen of grijpende, J.

ἔρα kw. = ἔρα ἔρα *skl.* ἔρα
 ἔρα G. *Vrg.* ἔρα

ἔρα *KN.* rukken, uit den grond rukken, grazen
 van beesten: *erg.* ἔρα — ἀμύνη =
 ἀμύνη G.

ἔρα *KN.* bladerrijk, een dik bosch. G.

ἔρα zie ἔρα

ἔρα zie ἔρα

ἔρα zie ἔρα

ἔρα zie ἔρα

ἔρα kw. *skl.* ἀμύνη *beler* = ἀμύνη van plaats
 en tijd: daar, toen? B. J. kw. *Krit.* IV, 7—8; X,
 7; XXVI, 11—12 *enz.*, C. S.

ἔρα *KN.*; ἀμύνη zich bezig houden met ἔρα
 ἔρα *padi* uit de aren trappen, met de voeten dor-
 schen, zooals men *gew.* doet als men ze voor zaad
 wil gebruiken. J.

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα 3.

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα

ἔρα ἀμύνη (zie ἔρα) ook van een hond, zijn prooi
 onder den voet, tusschen de klauwen hebben, van
 een hoorndier: met de horens tegen den grond
 klemmen; *fig.* met kracht of dwang tegen iemand
 te werk gaan, hem voor 't gereg dagen; al de kos-
 ten of moeite van een zaak op zich nemen om ze
 te doen geschieden. J. — ἀμύνη ἀμύνη
 R. P. 107.

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα

ἔρα ἀμύνη (zie ἔρα) *abs.* pal staan, B. J. LII, 7,
 4. ἔρα ἀμύνη zijn woord gestand doen, B.
 J. VIII, 18, 2. C. S.

ἔρα ἀμύνη ἀμύνη zie ἔρα ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη ἀμύνη zie ἔρα 3, en ἔρα
 ἔρα zie ἔρα *Wangsallan:* ἀμύνη ἀμύνη =
 ἀμύνη ἀμύνη = ἀμύνη C. S.

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα en ἔρα

ἔρα zie ἔρα

ἔρα zie ἔρα en ἔρα

ἔρα zie ἔρα

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη zie ἀμύνη II.

ἔρα ἀμύνη ἀμύνη zie ἔρα 3, en ἔρα

ἔρα ἀμύνη *Ar.* ἔρα, het sluiten van een verbindtenis,
 verbindtenis. — ἀμύνη ἀμύνη met elkander
 een verbindtenis aangaan.

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα ἀμύνη *Vrg.* ἔρα ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη (of ἔρα ἀμύνη J.) *KN.* nemen, wegnemen,
 zich toeëigenen (ook bijeentrekken, een enger ruim-
 te doen beslaan, digter bijeubringen; een anders
 aandeel bij 't zijue nemen of haleu. J.). *Vrg.* ἔρα
 ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη *zwa.* ἔρα ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη *KN.* aan iets bijten, knagen; zie ook ἔρα
 ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη *KN.* zonder ophouden hoesten. J.

ἔρα ἀμύνη kw. *zwa.* ἔρα ἀμύνη zie ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα ἀμύνη dit beteekent geringschat-
 ting, minachting: *erg.* J. Z. II, *blz.* 154, r. 11, J.

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη (zie ἔρα ἀμύνη en ἔρα ἀμύνη) bloemen tus-
 schen de kleederen leggen, J.; ook iets als wierook
 branden, B. J. N, *Krit.* XX, 24; ἀμύνη ἀμύνη
 ἀμύνη ἀμύνη voor kw. ἔρα ἀμύνη II.
 iemand in genade opnemen, zich over hem ont-
 fermen, B. J. XXXV, 13, 5. — ἀμύνη ἀμύνη
 ἔρα zonder genade? of zonder bij iemand mede-
 doogen te vinden? B. J. G, *Krit.* XLIII, 10—11,
 voor kw. ἀμύνη ἀμύνη C. S.

ἔρα ἀμύνη ἀμύνη (zie ἔρα ἀμύνη ἀμύνη) *bv.* het bloed van
 een verslagene uit zijn lichaam opsloppen, B. J. XI,
 3, 5. C. S.

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα ἀμύνη

ἔρα ἀμύνη zie ἔρα ἀμύνη

էնկնիւն չի անկնիւնը՝

արդիւն չի արդիւնը՝

տան չի տան՝

տարդար՝ կն. snateren. G.

արն՝ կն. zva. անուս՝ sterk op iets aandringen, dringend vragen of verzoeken, met iets volhouden? (inz. om iets te weten? Brieven, 253, r. 3; D, N, 12, 4 v. o.; 14, 2; 38, 7 v. o. — անք բնութիւնը՝ iemand naar 't leven staan, B. S. 49, C. S. — անք բնութիւն՝ freq.; dus grw. անքն J.). — անք բնութիւն՝ het dringen, volhouden; enz.; volharding bij iets, aanhoudende zorg voor iets.

արդար՝ անդար՝ չի դարձ՝ Wangsallan: անդար անդարտոտ = անդարձ՝

հնար՝ zva. անարձ՝

անանան՝ կն. bedreigen. G. Vrg. դարդարդարդար՝ դարդարդարդար (grw. դարդար)՝ կն. de lip verachtend tegen iemand uitsteken, met gebaren beschimpen, uitlachen: vrg. դարդարդարդար դարդար անան J.

անանը (չի անանը)՝ ook persingen hebben, als bij dysenterie. — անանը դարձ՝ persing maken, aanzetten; ook persingen veroorzaken; fig. (ook met verdubbeling) zich tot iets iuspannen, er veel voor offeren, J.

տանցի չի տան և անտանը՝

անտողտո չի ան՝

արդրդարտո չի արդր՝

ինդարդար չի դարդար՝

տարդր չի տարդար՝

անանը (չի անանը)՝ in 't alg. zva. անդիւն՝ van gang, handelingen, wind enz., straf, stijf door, ferm, vast, moedig: vrg. անանը J.

անդար անդար անդարդար չի արդար II.

տարդարտարդար չի անան՝

տարդար (չի տարդար)՝ eig. lispelen, dubbelslaan, van den tong, bv. in bedwelming? J.; van iemand, wien de tanden uitgeslagen en de lippen gescheurd zijn. B. J. LXI, 10, 1, C. S.

անդար չի անդար՝

անան՝ naam van een land. G.

անան անանանար չի անար՝

անանան՝ naam van een land. G.

անանար չի անանար՝

արան կւ. 1. zva. արան 2. չի անան՝

անանան zva. անանան չի անան՝ ook zich voornaam aanstellen, J.

անար Ar. ۴۰۰, het niet bestaan, het afwezig zijn van iets.

ինդար չի արար՝

արանցի կւ. een begeerte hebben. G.

անդարար չի անարարար vrg. արանարարար չի արար՝

անան անանարար չի անանար՝

արդարան (beter արդարարան)՝ bij verkorting արդարան of արդարար Ar. اعوذ بالله, ik neem mijn toevlugt tot God! God help! uitroep van verbazing; vollediger: արդարարան արդարանարար Ar. اعوذ بالله من الشيطان الرجيم, d. i. ik neem mijn toevlugt tot God van (voor) Satan, den gesteenigden! Vrg. անանան՝

անան չի ան՝

անան չի անան Wangsallan: անանտարարարար ար = անարարար C. S.

ինդ (չի անդ)՝ ook iets of iemand bezingen. — անդար I. v. B. J. kw. Krit. LXIX, 10. — անդար անանարանի՝ bij iets zingen of kweelen, als een vogel, B. J. LXIII, 3, 1, C. S.

արան չի արան՝

անար grw. van անանար J.

տան չի տանան՝

արան կւ. zva. արան՝

արար (չի արար)՝ moedig of driftig voortgaan, zonder op gevaren of beletselen acht te geven, J.; zoo B. J. LVIII, 21, 5; անարար անտարարան արդարարար անարարարար C. S.

դարդար կն. doorzetten, doordrijven, zich niet laten afbrengen, van een voornemen of opzet, onverzettelijk, J.

անարարարար չի դարդ 2.

անարարան անարարարար չի դարդ II. — Wangsallan: անարան անարարարան և անարարարարար = դարդ I. — անարարան՝ voor iets ten beste geven, bv. zijne gebeden voor het behoud van iemands leven, B. J. XXIV, 7: դարդարարան անարարարար անարարան C. S.

արարան արարարար չի արարան՝

արարարար չի դարդար՝

դարարար չի դարարար՝

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն արևոյն արևոյն արևոյն *of* արևոյն
ոյն KN. rood, bloedrood *van de oogen, door toorn*
of ziekte, ontstoken, roodheid, ontsteking, ook van
een wond.

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zie* արևոյն արևոյն(արևոյն) արևոյն
iets in dicht brengen, bezingen, B. J. L, 9, 9. —
արևոյն een wapen aanleggen, B. J. LVIII, 5,
9: արևոյն արևոյն արևոյն արևոյն C. S.

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zva.* արևոյն — արևոյն
դար *zie* դար

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն KN. *zva.* արևոյն *arg.* արևոյն
դար J.

արևոյն արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zie* արևոյն I.

արևոյն KN. *aan iets gewoon, verslaafd zijn (vol-*
houden, voortgaan. G.)

արևոյն *zie* արևոյն և արևոյն

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zva.* արևոյն *zie* արևոյն I.

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն KN. *op een grooten hoop, G.; volg. anderen*
bladrijk, van kruipgewassen.

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *of* արևոյն (*zie* արևոյն) *ook ergens met*
de hand, enz. op slaan, kloppen, stompen, een
mand, vat enz. uitkloppen, nam. met iets er op
slaande, bv. om wat er in of aan kleeft, er af te
doen vallen: arg. արևոյն J. (poët. een rijdier of
rijtuig aanzetten, sneller doen gaan? B. J. XIII,
15, 7; XVIII, 4, 6; — ook zva. արևոյն zich
op de borst slaan, uit wanhoop? of hartklopping
hebben? B. J. G, Krit. XLVIII, 12—13; արևոյն
արևոյն արևոյն C. S.) — արևոյն met
iets stampen, stooten, kloppen, stompen; iets uit-

stooten, uitstampen, *nam. door het vat enz. legen*
den grond enz. te stooten. J.

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *Holl. as van een wagenrad. J.*

արևոյն I. *of* արևոյն *Ar.* عيسى Jezus. արևոյն
դար de Profeet Isa, de Geest Gods, mo-
hamm. *benam. van Jezus.*

II. (*Ar.* عشا, da eerste nachtwaak, van 't nade-
ren der zoq aan de kim tot de schemering, Rich.)
het gebed *of* de bidstond in den voornacht, om half
acht (*gewijd aan Jezus, J.; waarschijnlijk misvat-*
ting, door verwarring met արևոյն I? C. S.)

արևոյն *zie* արևոյն *ook bijn. van Wisnoe. G. (waarschijn-*
lijk misvatting, uit B. J. XLIII, 13, 4; արևոյն
*արևոյն *zie* de aant. op de vertaling aldaar.*

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն KN. stenen, kermen, zwaar zuchten (*grw. արև*
արև? v. d. Tuuk). — արևոյն gesteen, gezocht;
*een zucht. — արևոյն արևոյն *zie* արև*
De onder արև II geplaatste beteekenis afgedaan, af-

betaald enz. schijnt niet ontleend van 't Ar. ع
maar weleer met արև I en III zamen (als grw. van
արևոյն արևոյն enz.) te behooren, onder het algem.

begrip van scheiding, afbreking, zoowel in plaats
als in tijd. արևոյն zva. դար արևոյն B. J.
kw. Krit. LVIII, 10. — արևոյն kw. gescheiden,

ib. LVIII, 5, van een dolk: արևոյն արևոյն
վկ. դար արևոյն արևոյն kw. = դար
*արևոյն ib. XLV, 7—8. — արևոյն (*zie* ald.) *ook**

eig. zich verwijderen? ib. XXXV, 5: արևոյն
արևոյն vandaar արևոյն I: eig. scheiding, breuk van
de huid of de leden? terwyl in արևոյն II hetzelfde

Polyn. woord toevallig zamentreft met het klank-
en zinverwante Ar. فسح. C. S.

արևոյն *zva.* արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն դար արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zie* արևոյն

արևոյն *zie* արևոյն — արևոյն *ook van hoe-*
veelheid արևոյն արևոյն een dubbeltje of min-
der, J. Z. 118, C. S. — արևոյն արևոյն te
veel benedenwaarts. J.

արևոյն *zie* արևոյն — արևոյն արևոյն
արևոյն *zich voortslepen, van een gewonde, B. J.*
XXXIV, 3, 7, C. S.

ကျမ်းကျမ်း (zie ကျမ်းကျမ်း) ook ကျမ်းကျမ်းကျမ်း druk-
keud wrijven, peuteren, pulken, met een top of de
toppen der vingers (grondv. ကျမ်းကျမ်း). — ကျမ်း
ကျမ်းကျမ်း 't zelfde in intrans. zin. J.

ကျမ်းကျမ်း zie ကျမ်းကျမ်း

ကျမ်းကျမ်း kw. zva. ကျမ်းကျမ်း G.

ကျမ်းကျမ်းကျမ်း KN. om zich heen slaau, G.; wijd
om zich heen zijn werking uitstrekken, bv. in 't
neerslaan van vijanden, 't vellen van boomen in
een bosch, wijd om zich vreten, van een gezwec(er?),
dapper om zich heen slaan, ruim baan maken, zich
ver in 't rond uitbreiden, een wijden veelomvatten-
den werkkring hebben, J.

ကျမ်းကျမ်းကျမ်း zie ကျမ်းကျမ်း

ကျမ်းကျမ်း KN. met drift aanvallen, er stout op los
gaan: vrg. ကျမ်းကျမ်း — ကျမ်းကျမ်းကျမ်း in het
wild om zich heen slaan, G.

ကျမ်းကျမ်း (zie ကျမ်းကျမ်း) den tijd op iets zoek bren-
gen, verknoeijen, door het verkeerd te doen, J.

ကျမ်းကျမ်း zie ကျမ်းကျမ်း

ကျမ်းကျမ်းကျမ်းကျမ်း zie ကျမ်းကျမ်း

ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ကျမ်းကျမ်း ကျမ်းကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း ook
iemand ondersteunen, bv. in den strijd, B. J. XLIV.
5, 7: ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း XLV, 18, 9: ကျမ်းကျမ်း
ကျမ်းကျမ်းကျမ်း B. S. 686: ကျမ်းကျမ်း ချမ်းကျမ်း
ကျမ်း C. S.

ကျမ်းကျမ်း (zie ကျမ်းကျမ်း) iets het eerst, vóór anderen,
doen, de eerste zijn, B. J. LXIX, 14, 2; zoo ook
ကျမ်းကျမ်း LX, 13, 5, C. S.

ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ကျမ်းကျမ်း (zie ကျမ်းကျမ်း) ook k. van ကျမ်း W. P. 478.
— ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း ကျမ်းကျမ်းကျမ်း ချမ်း
ကျမ်း

ကျမ်းကျမ်း ကျမ်းကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ကျမ်းကျမ်း ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ကျမ်းကျမ်း Dr. **عوض** het equivalent, dat de schuld-
enaar bij een contract geeft.

ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ကျမ်းကျမ်း (zie ကျမ်းကျမ်း) ook naar gissing voetstoots
opgeven, bepalen of noemen. — ကျမ်းကျမ်း gissing,
raming, in onzijdigen zin. J

ကျမ်းကျမ်း kw. 1. zva. ကျမ်းကျမ်း 2. zva. ကျမ်း ချမ်း zva.
ကျမ်း ချမ်း (dit laatste mede gebezigd voor ik, B. J.
XLIX, 5, 2)? en ကျမ်း ချမ်း ontstaan misvatting van
ကျမ်း? C. S.

ကျမ်းကျမ်း KN. overheen hangen, G.; op den rand of kant
staan, van iets hoogs, zoo dat het gevaar loopt
van te vallen, J.; nam. op zijn (eigen) rand of
kant? echter ook op of aan den rand van iets an-
ders, bv. van bamboe-riet, dat aan den rand van
eene grot staat, B. J. LXIII, 7, 4, C. S. Vrg.
ကျမ်း

ကျမ်း ချမ်း ချမ်း zva. ကျမ်းကျမ်း blanketsel ge-
bruiken, zich blanketten, B. J. III, 3, 1. Vrg.
ကျမ်း C. S.

ကျမ်း ချမ်း zva. ကျမ်း ချမ်း (zie ကျမ်း) stralen, enz. B. J.
LIV, 15, 5: ကျမ်းကျမ်းကျမ်းကျမ်း Wang-
sallan: ကျမ်းကျမ်းကျမ်းကျမ်း = ကျမ်း C. S.

ကျမ်းကျမ်း naam van een landschap, het Vorstendom
van Praboe-Karnâ, in de Brâtâ-joedâ (Skr.
Wangga).

ကျမ်းကျမ်း kw. iemand te hulp komen, toegeven. —
ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း iemand in alles te wille zijn. G.
Vrg. ကျမ်း ကျမ်း

ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ကျမ်းကျမ်း KN. het suizen van den wind, G.; van bam-
boe-riet, door den wind bewogen, B. J. LXIII, 7,
4: ကျမ်းကျမ်းကျမ်းကျမ်း C. S.

ကျမ်းကျမ်း verk. van ကျမ်းကျမ်း B. J. LVIII, 1, 6,
en kw. Krit. ald. C. S.

ကျမ်း ချမ်း ချမ်း II. — ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း 2. —
ကျမ်း ချမ်း ချမ်း 2, en ကျမ်း ချမ်း II. — ကျမ်းကျမ်း
ကျမ်း ချမ်း ချမ်း 2.

ကျမ်း ချမ်း ချမ်း ကျမ်း ချမ်း ချမ်း
ကျမ်း ချမ်း ချမ်း, ook van water, in of als in
een ketel, bv. van de zee, B. J. XLII, 9, 1: ကျမ်း
ကျမ်းကျမ်း ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း en B. J.
G, Krit. LXVII, 6-8, C. S. ကျမ်းကျမ်း ook iets
als groente koken. Lakon: ကျမ်းကျမ်းကျမ်း C. S. —

ကျမ်း kw. B. J. Krit. LXVII, 6-8: ကျမ်းကျမ်း
ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း ကျမ်းကျမ်း ချမ်း ချမ်း

ἑπίπυ of ἑπίπυ C. S. — ἑπίπυ Wangsallan: ἑπίπυ = ἑπίπυ C. S.

ἑπίπυ KN., ἑπίπυ KI., hoofdpijn, hoofdpijn hebben (ook ἑπίπυ J. Z. 289, 9 v. o. C. S.).

ἑπίπυ KN. in een spiegel zien. ἑπίπυ in het water spiegelen, G., ook in een boek of ander geschrift zien of kijken, op een tafel of lijst zien, om die te lezen of er in te leeren. J. — ἑπίπυ (of ἑπίπυ J.) spiegel.

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ (zie ἑπίπυ) slikken, bv. gekauwe spijs; ἑπίπυ id. zonder kauwen. J. — ἑπίπυ fig. zwaker, van minder onaangename zaken dan ἑπίπυ J.

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie (ἑπίπυ ἑπίπυ ἑπίπυ) verplaatst worden, ook in tijd: ἑπίπυ op een anderen dag komen, -verschikt worden. — ἑπίπυ ook samen verhuizen, van stand-, zit- of woonplaats veranderen, J. Wangsallan: ἑπίπυ = ἑπίπυ C. S.

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ I. zie ἑπίπυ

II. zie ἑπίπυ vrg. ἑπίπυ (blijkbaar hetzelfde woord, eig. uitgeput, van vermoeienis, honger enz.) B. J. kw. Krit. XLI, 12. — ἑπίπυ kw. vkl. ἑπίπυ van boombladeren, id. XLVIII, 19, C. S. — ἑπίπυ honger doen lijden, J.

ἑπίπυ zva. ἑπίπυ II.

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zva. ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ KN. inschikkelijk zijn, voor een ander onderdoen, G.; zich lijdelijk aan zijn lot overgeven, op genade drijven? J.

ἑπίπυ KN. bloemen in linnen weven, borduren, G.; in 't alg. voor allerlei fijn werk bekwaam, van alle markten te huis zijn, wat kunstig of moeijelijk werk aangaat, J.

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ ook golven, van water (vrg. ἑπίπυ), B. J., XXV, 22, 1, en C. Krit. XLII, 9, 7; van vuur, G, Krit. XLVII,

5; zwermen, van pijlen, A, Krit. XXXVIII, 7, 4, C. S.

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ ook het westwaarts gaan of neigen, van de zon, B. J. V, 5, 7; 6, 8, C. S.

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ I, en ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ KN. verzwakt van honger (op etenstijd thuis te vergeefs op eten zitten te wachten, honger lijden, J.).

ἑπίπυ KN. dun, mager, G.; kwijnen, verkwijnen, bezwijkende, onmagtig, flauw of bleek zijn, ook van een licht of glans, J. Vrg. ἑπίπυ

ἑπίπυ ook ἑπίπυ KN. van zwakte, ongesteldheid enz. in 't gaan en derg. schier bezwijken, moeite hebben om zich voort te slepen. J. Vrg. ἑπίπυ

ἑπίπυ (of ἑπίπυ) KN. langwerpig uitgestrekt, G.; bv. van eene wolk, in Däsä Námä: ἑπίπυ C. S.

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ KN. door den slaap overmeesterd worden, dommelig zijnde met het hoofd knikken. Vrg. ἑπίπυ

ἑπίπυ kw. voor een poos minderen, afnemen, zakken, bv. van ijver, strengheid, toorn, twist, enz.; beginnen toe te geven, zich half overgeven, een weinig water in zijn wijn doen, door lang waken afgemat een oogenblik in slaap vallen, J.

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ of ἑπίπυ kw. baldadig, stout, G.

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

ἑπίπυ zie ἑπίπυ

դիւրապիւն կւ. *iets bont maken* (ook bekladden, besmeren, bemorsen, J.); *iemand bekladden, be-tichten* (groundv. դատարան J.).

դիւրապիւն *zie* դիւրապիւն

սիւրապիւն *zie* սիւրապիւն

սիւրապիւն *zie* դիւն

սիւրապիւն *zie* դիւն

ճիւն *zie* ճիւն

միւրապիւն *zie* դիւն

դիւրապիւն *zie* դիւրապիւն

դիւրապիւն *naam van een district op Java.*

ճիւրապիւն *of* միւրապիւն *zie* ճիւն

միւրապիւն KN. *dorst, dorstig, dorst hebben: vrg. ուստի դիւրապիւն*

միւրապիւն KN. *op een klagenden toon zingen. G.*

միւրապիւն *zie* սիւրապիւն

սիւրապիւն *zie* սիւրապիւն

սիւրապիւն *zie* սիւրապիւն II.

դիւրապիւն *zie* դիւրապիւն

դիւրապիւն KN. *los, niet gespannen van een touw; losgaan, uitrekken; den moed verliezen, J. Vrg.*

դիւրապիւն *դիւրապիւն*

դիւրապիւն KN. *door wijdheid of losheid van zelf afvallen, losgaan en afzakken, bv. van een gordel of keten, J. Vrg. դիւրապիւն դիւրապիւն*

դիւրապիւն *zie* դիւրապիւն

դիւրապիւն *zie* դիւրապիւն

դիւրապիւն *of* սիւրապիւն *sva. դիւրապիւն* *slap worden, slaphangen, afzakken, van een gebonden of gespannen koord, gordel, keten enz. J.*

սիւրապիւն KN. *stokoud zijn, G.*

դիւրապիւն (*zie* դիւրապիւն) *openstaan, gapen, wijken, opengaan, opgeligt zijn of worden, opwaaijen, voegen en lasschen, hoek van een dak, sluiting van een kleed, rand van een zak, enz.: vrg. սիւրապիւն միւրապիւն — դիւրապիւն պատճառ caus. J.*

դիւրապիւն *zie* դիւրապիւն

դիւրապիւն *zie* դիւրապիւն

միւրապիւն (*zie* միւրապիւն) *een kleine hoeveelheid slikken (vrg. միւրապիւն 1). — սիւրապիւն միւրապիւն* *of* *միւրապիւն* *bij kleine hoeveelheden slikken. — սիւրապիւն* *'t hoofd van den slokdarm of de slokdarm zelf. J.*

միւրապիւն *of* սիւրապիւն (*zie* սիւրապիւն) *ook zich bij iets*

anders voegen, er bij komen? B. J. XXVII, 9, 4. C. S. — միւրապիւն *vergezeld van, gepaard met, achtervolgd, B. J. L, 1, 3; B. J. kw. Krit. XXXIII, 17 enz. Wangsallou: ստորագրեալ միւրապիւն* (*vastgehecht?*) = *սիւրապիւն* C. S.

միւրապիւն *zie* միւրապիւն

միւրապիւն *zie* միւրապիւն

միւրապիւն 1. *sva. միւրապիւն* *zie* միւրապիւն 2. *zie* սիւրապիւն

միւրապիւն *zie* սիւրապիւն

միւրապիւն *zie* միւրապիւն

դիւրապիւն (*zie* սիւրապիւն) — *դիւրապիւն* *դիւրապիւն* *worms- of slangsgewijze beweging of-zich bewegen, nl. met rekkingen: vrg. միւրապիւն* *սիւրապիւն J.*

միւրապիւն *zie* միւրապիւն *Vrg. սիւրապիւն 2.*

սիւրապիւն 1. *zie* սիւրապիւն 2. *sva. միւրապիւն*

միւրապիւն *zie* սիւրապիւն

դիւրապիւն *zie* միւրապիւն

դիւրապիւն KN. *zich lang uitstrekken en voortbewegen. Vrg. սիւրապիւն*

միւրապիւն *of* սիւրապիւն *zie* միւրապիւն *սիւրապիւն* *դիւն* *zich maar even verroeren. դիւրապիւն* *սիւրապիւն* *doodstil liggen, J. Zoo B. S. 269: դիւրապիւն* *սիւրապիւն* C. S.

միւրապիւն KN. *een zacht gedruisch maken, ritselen (zich een weinig of even verplaatsen, -opschuiven, -opschikken, -voortschuiven, J.).*

դիւրապիւն (*zie* դիւրապիւն) *op den grond neêrliggen of geworpen zijn: vrg. դիւրապիւն J. — սիւրապիւն id.? B. J. LXI, 1, 6. Vrg. ook դիւրապիւն C. S.*

դիւրապիւն *zie* դիւրապիւն

միւրապիւն (*zie* դիւրապիւն) *ook zijn post verlaten. J.*

սիւրապիւն (*zie* սիւրապիւն) — *միւրապիւն* *միւրապիւն* *van bloed doorweekt, van 't hoofdhaar van een gewonde, B. J. XXXIV, 2, 5, C. S.*

միւրապիւն *sva. միւրապիւն* *zie* միւրապիւն

միւրապիւն *zie* միւրապիւն

դիւրապիւն *zie* դիւրապիւն

միւրապիւն *zie* սիւրապիւն

դիւրապիւն *zie* սիւրապիւն

միւրապիւն KN. *een zachte beweging maken, G. Vrg.*

դիւրապիւն

միւրապիւն *zie* սիւրապիւն

ἡλιόνα zie ἡλιόνα
ἡλιόνα (zie ἡλιόνα) van pogen, zoeken, vischvangst, jagt en derg., ijdel, vruchteloos zijn; tegen verwachting ledig gevonden worden, niets opleveren. — ἡλιόνα pogingen en derg. verijdelelen, J.

ἡλιόνα (of ἡλιόνα) zie ἡλιόνα Wangsallan: ἡλιόνα = ἡλιόνα C. S.

ἡλιόνα een suizend geluid veroorzaken. ἡλιόνα suizend geluid van de bamboe, wanneer die door den wind bewogen wordt. G. (B. J. LXIII, 6: ἡλιόνα ἡλιόνα ἡλιόνα: ἡλιόνα ἡλιόνα ἡλιόνα κω. ald. ἡλιόνα ἡλιόνα vgl. ἡλιόνα C. S.). Vrg. ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα Ar. عَصْر, verzet van den wali tegen 't huwelijk van de pupil.

ἡλιόνα (zie ἡλιόνα) ontbloot, ongedekt, bv. van een sterkte, door het omschieten van den wal, B. S. 712; van een veldheer door zijne troepen verlaten, B. J. G, Krit. LII, 14; LIX, 14; κω. ald. ἡλιόνα C. S. — ἡλιόνα ἡλιόνα κω. een kind op den arm in slaap brengen (Lakon: ἡλιόνα ἡλιόνα ἡλιόνα C. S.).

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα (of ἡλιόνα ἡλιόνα ἡλιόνα J.) κω. herhaaldelijk steken met een mes, kris of derg. (vele wonden toebrengen, G.; met vele sneden, kerven, aan stukken en brokken steken of hakken enz., bv. visch, aardvruchten bij 't opgraven, ook een mensch enz. J.).

ἡλιόνα vva. ἡλιόνα (zie ἡλιόνα) B. J. V, 11, 9, C. S. — Wangsallan: ἡλιόνα ἡλιόνα ἡλιόνα = ἡλιόνα en ἡλιόνα ἡλιόνα = ἡλιόνα C. S.

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα ἡλιόνα of ἡλιόνα (Ar. علم) κ., ἡλιόνα ἡλιόνα of ἡλιόνα κ., kunde, wetenschap.

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα κω. leugenpraat houden, leugenachtig, oud-wijfsch. J.

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα κω. iets afzuigen, afkluiven, van een been, de pit van een vrucht en derg. Vrg. ἡλιόνα — ἡλιόνα wat men afkluift, afzuigt, bv. het vlies van een vrucht.

ἡλιόνα ἡλιόνα of ἡλιόνα Ar. علامه, κω. (goed of kwaad) voortteeken (teeken dat men ontvangt door een stem, een openbaring als andersz.; in het alg. een natuurlijk of bovennatuurlijk teeken tot aanduiding of verwittiging, J.); opschrift, adres. — ἡλιόνα iemand iets door een voortteeken voorspellen (ook tot teeken, voortteeken of aanwijzing van iets verstrekken, J.). ἡλιόνα id. met onbepaald voorwerp: tot voortteeken verstreken, B. J. LXIII, 3, 5, C. S.

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα (zie ἡλιόνα) ook zwerven, een zwervend leven leiden, J.

ἡλιόνα κω. zich naar alle kanten in het wild uitstrekken, van planten; van een mensch: zwerven, dolen; van gedachten, uitingen enz.: onbestemd, ongerijmd.

ἡλιόνα κω. inéénzinken, magteloos worden. Vrg. ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα Vrg. ἡλιόνα

ἡλιόνα κω. ongevouwen, of niet in orde ergeus liggen van linnengoed of kleéren.

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα zie ἡλιόνα

ἡλιόνα κω. zwerven, een zwervend leven lijden, rond-zwerven, ook van weggelooopen buffels, J. Vrg. ἡλιόνα

ἡλιόνα κω. zwerven, rondwalen.

ἡλιόνα κω. statig, deftig. G.

ἡλιόνα κω. op een hoogen en breeden stapel; ook bui-

ἡρακλειδῶν zie ἡρακλειδῶν G.

ἡρακλειδῶν (zie ἡρακλειδῶν) RP. 4, 6 v. o.; ἀρακλειδῶν J. W.

130, 7, C. S.

ἡρακλειδῶν zie ἡρακλειδῶν

ἡρακλειδῶν κν. openbare veiling. — ἀρακλειδῶν openlijk
geveild worden, C. S. *Vrg. ἡρακλειδῶν bij ἡρακλειδῶν*

ἡρακλειδῶν zie ἡρακλειδῶν

ἐπιτομή zie ἀνατομή alwaar te lezen: ἀνατομή

κν.; ἐπιτομή iemand aanhouden, enz. J.

ἐπιτομή κν. *zwa. ἀνατομή zie ἀνατομή*

ἐπιτομή zie ἐπιτομή II

ἐπιτομή κν. *naam van een boom, van welks hout kleine
voorwerpen gemaakt worden, J.*

ἐπιτομή zie ἐπιτομή

BIJVOEGSELS EN VERBETERINGEN.

Bl. kol. regel. woord.

- 1 a 4 *ան* voeg bij: 3. կա. չա. *ան*^ա
 16 v.o. *արան* zie bij *առադրանք*
 b 12 *անդունդ* 1. կն. goed gevuld, *niet*
ան of *ուայ* van vruchten, zooals
koffie, këmirinoten en van de padi. 2.
 կ., zie *անէ*
 2 v.o. *արդեց* voeg bij: *առդուն* ook bij
 iemand bescherming zoeken.
 2 b 22 *արց* voeg bij: *արց* zie *ben.*
 4 a 20 *արցառ* 1. achter *արցառ*: en *արց*
արց
 16 v.o. *անդրառ* i. pl. v. *դառնդրառ* 1.
դառնդրառ
 5 14 *անց* i. pl. v. կն. 1. կի.
 12 v.o. *արդյունք* zie *արգւանք*
 6 26 *դառն* zie *դառն*
 b 20 *դառնառ* voeg bij: *դառնառ*
արց. een spr. zie bij *դառնառ*
 4 v.o. *դառնառ*: *դառնառ* en *դառ*
դառնառ. չա. *դառնառ* enz.
 Zie ook *դառնառ* *ben.*
 7 a 22 *անդր* voeg bij: *անդառ*
 zie bij *արցառ*
 23 *դառն* zie bij *դառն*
 b 14 *դառն* voeg bij: *դառն* zie ook
 bij *դառն* *ben.*
 8 a 15 *անդր* zie bij *դառն*
 9 2 *առառ* zie *առառ*
 18 v.o. *առն* voeg bij: *առն* z. ook *ald.*
 10 18 v.o. *ան* voeg bij: *առն* de al-

Bl. kol. regel. woord.

- lereerste snee van een padioogst, een
 klein getal aren, die tot twee popjes,
 met hoofd, armen en beenen zaámge-
 vlochten, bij het opstapelen van de pa-
 di ergens onder in de loemboeng tot een
 djimat neêrgelegd worden.
 10 a 4 v.o. *անդր* voeg bij: *առնդր* bespieder,
 spion.
 11 15 *ան* voeg bij: *դառն* zie *ben.*
 10 v.o. *դառն* voeg bij: *դառն* zie *ben.*
 9 v.o. *անդր*. voeg bij: *Skr. antara*.....
 tusscheurimte, afstand, verschil enz.
 b 13 *առն* voeg bij: *առն* zie ook *ben.*
 21 *անդր* zie bij *արցառ*
 22 *դառն* zie bij *դառն*
 12 a 5 *առն* voeg bij: *առն* zie *ben.*
 b 4 *արց* voeg bij: *դառն* zie
 ook *ald.*
 14 *դառն* zie *Jansz. Aanb.*
 4 v.o. *արց* i. pl. v. *արց* ... 1. *ար*
ար ...
 13 a 6 *ան* zie bij *ան*
 b 1 *դառն* zie bij *դառն*
 19 *ան* zie *դառն* 2.
 14 a 5 *դառն* voeg bij: *դառն* een
 ladder van één stijl van bamboe, waar-
 van de sporten aan beide kanten uit-
 steken, ook *դառն* genoemd.
դառն een gewone lad-
 der van twee stijlen van hout of bamboe.

Bl. kol. regel. woord.

- η υποστηρικτική εσκαμμένη een dubbele ladder, die op zich zelf kan staan.
- 14 a 22 v.o. *υποστηρικτική* voeg bij: *Υργ. υποστηρικτική*
- 3 v.o. *υποστηρικτική* voeg bij: *η υποστηρικτική* zie ben.
- b 16 *υποστηρικτική* voeg bij: *Υργ. υποστηρικτική*
- 17 " i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- 21 *υποστηρικτική* voeg bij: *Υργ. υποστηρικτική η υποστηρικτική en η υποστηρικτική*
- 7 v.o. *υποστηρικτική* voeg bij: *κατανοητική* KR. art. 150?
- 15 a 22 *υποστηρικτική* i. pl. v. KN. L. KI.
- 19 v.o. *υποστηρικτική* dit artikel moet komen na het volgende.
- b 8 *υποστηρικτική* voeg bij: *Υργ. υποστηρικτική*
- 13 v.o. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- 16 a 3 *υποστηρικτική* voeg bij: *υποστηρικτική* zie ook ben.
- b 11 *υποστηρικτική* zie bij *υποστηρικτική*
- 16 v.o. *υποστηρικτική* zie bij *υποστηρικτική*
- 17 a 10 *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- 22 *υποστηρικτική* voeg bij: *υποστηρικτική* zie bij het grondw. *υποστηρικτική*
- 24 *υποστηρικτική* zie bij *υποστηρικτική*
- 24 *υποστηρικτική* voeg bij: *Het grondw. υποστηρικτική* zie ben.
- b 7 v.o. *υποστηρικτική* zie *υποστηρικτική*
- 2 v.o. *υποστηρικτική* zie *υποστηρικτική*
- onder υποστηρικτική* zie *υποστηρικτική*
- " *υποστηρικτική* zie *υποστηρικτική*
- 18 a 14 *υποστηρικτική* zie *υποστηρικτική*
- 19 *υποστηρικτική* voeg bij: *Υργ. υποστηρικτική*
- 19 v.o. *υποστηρικτική* of *υποστηρικτική* eign. van den neef en een van de hofgrooten van Soegriwā, den koning der apen, ook Bajoe-Soetā en Rāmā-djā-jā-pati genoemd (Skr. Han o e m ā n).
- b 12 *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- 22 v.o. *υποστηρικτική* voeg bij: *Υργ. υποστηρικτική*
- 19 15 v.o. *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- 9 v.o. *υποστηρικτική* zie bij: *υποστηρικτική*

Bl. kol. regel. woord.

- 19 b 6 v.o. *υποστηρικτική* zie *υποστηρικτική*
- 5 v.o. *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* — L. *υποστηρικτική* II.
- 4 v.o. *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- 20 a 1 i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- b 8 *υποστηρικτική* II. i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- 23 4 v.o. *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- 2 v.o. " L. *υποστηρικτική* KN. zwa. *υποστηρικτική*
- 24 4 v.o. *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- 25 a 13 *υποστηρικτική* Hierbij behooren de woorden in parenthese op r. 20.
- b 7 *υποστηρικτική* voeg bij: *υποστηρικτική* en *υποστηρικτική* zie ben.
- 11 v.o. *υποστηρικτική* voeg bij: *υποστηρικτική* zie ben.
- 26 a 11 v.o. *υποστηρικτική* voeg bij: *υποστηρικτική* iets vóór zich, in het gezigt, hebben.
- 27 4 *υποστηρικτική* voeg bij: *υποστηρικτική* iemand of iets verwachten, iets hopen.
- 14 *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- 15 v.o. *υποστηρικτική* voeg bij: *υποστηρικτική* en *υποστηρικτική* zie bij *υποστηρικτική*
- 8 v.o. *υποστηρικτική* voeg bij *υποστηρικτική*: en maken dat iets weér tot stand komt.
- 5 v.o. *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- b 12 *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- 14 *υποστηρικτική* voeg bij: *υποστηρικτική*: zie ook ben.
- 21 *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*
- 28 3 *υποστηρικτική* voeg bij: zie ook *υποστηρικτική*
- 15 v.o. *υποστηρικτική* De woorden: "Een t/m en" moeten vervallen.
- 29 a 5 v.o. *υποστηρικτική* schrappen.
- 30 b 5 *υποστηρικτική* Voeg bij: *υποστηρικτική* zie bij *υποστηρικτική*
- 6 v.o. *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* men: L. *υποστηρικτική* men respecteert of
- 5 v.o. *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* ontzien: L. *υποστηρικτική* respecteren, ontzien.
- 4 v.o. *υποστηρικτική* voeg bij *υποστηρικτική*: respect.
- 32 a 18 *υποστηρικτική* i. pl. v. *υποστηρικτική* L. *υποστηρικτική*

Bl. kol. regel. woord.

- 65 a 10 v.o. առանձնակն եւ շատ եւ շատ *zie ben.*
- b 6 անդամ *voeg bij անդամաւոր շ. ben.*
20 v.o. դարդ *zie bij դարդ*
15 v.o. օրնալ *zva. դրոնալ* KT.
11 v.o. աղալ *zva. դարալ* KT.
- 66 a 9 v.o. դողման տր. *zva. անդամ շ. անդամ* *zie bij*
անդամ *ook* KN. *erg vermoed van de voeten,*
zoodat men niet dan met moeite voort kan. — դողման *met moeite*
voortscharrelen, van een vermoed mensch en van een vogel die niet goed meer vliegen kan. — դողման շ. անդամ *het met moeite*
voortscharrelen (erg. անդամ).
- b 22 v.o. անայ *zie անայ*
21 v.o. անայ *zie անայ*
- 67 14 անայ — անայ, անայ *of անայ. bel. in dicht aanéengesloten rijen omgeven, van beide kanten insluiten.*
20 v.o. աղալ *Vrg. bij անայ*
- 69 15 v.o. աղալ — *voeg bij: աղալից of աղալից* *op ziju minst, erg. դաղալից*
- 70 a 2 v.o. անայ *zie անայ*
- 71 13 անայ *voeg bij աղալից շ. ինչ* *zich doen gehoorzamen, G.*
- b 17 անայ *De grondv. is անայ — անայ շ. անայ* *zie bij անայ. Vrg. անայ*
- 72 16 անայ *voeg bij աղալից շ. աղալից* *weér met iets vooruitkomen, weér een stap nader komen, bv. met bieden.*
- 73 8 v.o. աղալ *achter աղալից շ. ինչ* *l. en աղալից շ. աղալից*
- 74 1 անայ *i. pl. v. դաղալից շ. աղալից* *zie դաղալից շ. աղալից*
- 75 14 v.o. անայ *in een vocatief dikwijls ongeveer zva. դաղալ*
- 76 a 4 աղալ *zie bij աղալ*
- b 8 անայ *voeg bij աղալից շ. աղալից* *of աղալից* *zie ben.*
11 աղալ *voeg bij անայ աղալից* *ook benaming van een bijzonder fatsoen van krissen.*

Bl. kol. regel. woord.

- 77 a 9 անայ *voeg bij: grondv. անայ*
Vrg. անայ
22 անայ *achter անայ շ. ինչ* *l. անայ շ. ինչ* *i. pl. v. անայ շ. ինչ*
- 78 3 անայ *zie անայ շ. ինչ*
- 79 b 11 v.o. դաղալ *voeg bij: դաղալից շ. ինչ* *zie bij անայ*
- 81 a 22 v.o. անայ *voeg bij անայ շ. ինչ* *spr.*
- b 8 աղալ *oude benaming van het leesteeken Tjëtjak (erg. աղալ).*
9 v.o. անայ *i. pl. v. աղալից շ. աղալից*
- 83 a 12 անայ *i. pl. v. անայ շ. ինչ* *zie անայ շ. ինչ*
- b 19 v.o. անայ *kw. zva. անայ — անայ շ. աղալից* *KN. dikke nevel in de bergen (erg. անայ en աղալ շ. աղալից).*
- 84 3 անայ *voeg bij անայ շ. ինչ* *անայ շ. ինչ* *zie ben.*
- 85 a 16 v.o. աղալ *zva. դաղալ*
5 v.o. անայ *i. pl. v. kakélé — l. kadélé*
- 86 6 աղալ *in աղալից շ. ինչ* *of verk. աղալից* *en verb. աղալից* *er maar half (niet geheel) genoeg in nemen, ook nu eens vriendelijk, dan weér stug; of nu eens goedgeefsch dan weér karg; van աղալ en աղալից zva. աղալից* *of աղալից*
- 21 դաղալ *i. pl. v. en դաղալ շ. ինչ*
- 87 b 20 v.o. անայ *voeg bij: անայ շ. ինչ* *և, անայ շ. ինչ* *TD. voor աղալից* *ook ingeval.*
12 v.o. աղալ *voeg bij: of աղալ*
- 88 a 11 v.o. անայ *achter hoofd l. erg. աղալից* *աղալից շ. ինչ*
- b 2 v.o. անայ *i. pl. v. անայ շ. ինչ* *l. անայ շ. ինչ*
- 89 a 16 անայ *i. pl. v. անայ շ. ինչ*
- b 17 անայ *voeg bij անայ շ. ինչ* *of անայ շ. ինչ: noemt de man ook zijn vrouw.*
3 v.o. անայ *zie աղալից*
2 v.o. անայ *zie bij աղալից*
- 90 a 5 անայ *achter աղալից շ. ինչ* *l. zwiepen,*
22 անայ *zie bij աղալից*

Bl. kol. regel. woord.

- 91 b 14 v.o. *ան ընդ* i. pl. v. vermeld l. vermengd.
- 92 a 14 *ան ըն* zie bij *ան ըն*
5 v.o. *ան ըն* voeg bij: *Վրգ. առաջին*
b 16 *աղյու* achter N., l. doch ook wel in *Kramā*,
17 v.o. *անդրադ* zie *դրադ*
93 a 15 *անոն* l. *անոն*
b 10 *անտակդ* voeg bij: *Վրգ. տակդ*
15 *անտակդ* l. zie bij *տակդ*
6 v.o. *դարդուռայ* zie bij *դարդուռայ*
95 a *անուն* en *դարուն* omzetten.
96 1 *անուն* voeg bij: *անուն* zie *ben.*
15 *անուն* i. pl. v. zie *ուն* l. zie *ան*
16 *անան* i. pl. v. zie *ուն* l. zie *ան*
b 23 *անդադ* zie *դադ*
97 a 7 *անդրայ* zie *դրայ*
98 b 18 *անդրայ* voeg bij: *Վրգ. անդրայ* en *անդրայ*
99 3 *անուն* rook l. rood.
100 a 8 *աղան* դարան l. դարան
20 v.o. *աղան* l. *դան*
b 20 v.o. *ան* i. pl. v. *hetz.* l. *hetz.;*
101 4 *դարդուռայ* voeg bij *դարդուռայ* zie *ben.*
5 *դարդուռայ* — i. pl. v. *դարդուռայ* — *դարդուռայ* l. *դարդուռայ*
19 *դարդուռայ* — i. pl. v. *դարդուռայ* — *դարդուռայ* l. *դարդուռայ*
102 2 v.o. *ան* i. pl. v. *ան* — *ան* l. *ան*
103 a 7 *ան* i. pl. v. *ան* — *ան* l. *ան*
105 18 v.o. *ան* achter melodie l. *ան* en
110 b 5 *ան* en *ան* zie bij *դար*
10 *աղան* voeg bij: *աղան* spr.
17 *ան* vuurtest, komfoor.
5 v.o. *ան* voeg bij *ան* zie bij *դար*
112 a 17 *դար* voeg bij *ան* *is een verb. van ան or դար als of ան zooveel als ան was.*
b 2 *ան* voeg bij *ան* en *ան* zie *ben.*

Bl. kol. regel. woord.

- 114 a 3 v.o. *անտակու* en *դարտակու* zie bij *աղանտակու*
115 b 22 *ան* zie *II.*
116 20 v.o. *ան* voeg bij: *Վրգ. ան*
18 v.o. *ան* — *ան* en *ան* zie *ben.*
8 v.o. *ան* zie bij *ան*
3 v.o. *ան* *առ. զա. դարտակու ան* *ան* spr.
119 16 *ան* i. pl. v. *nda* l. *nda.*
121 a 4 v.o. *ան* voeg bij: *Վրգ. ան*
122 14 v.o. *ան* zie bij *ան*
7 v.o. *ան* i. pl. v. *ան* l. *ան*
124 b 14 *դար* l. *դար*
125 3 *ան* oude benaming van het leesteeken *Tjeltjak* (verb. van 't *Skr. anoeswra.*
16 *ան* zie *ան*
2 v.o. *ան* — *ան* *Վրգ. ան*
126 a 14 *դարդուռայ* *KN. greep met de hand uit iets, dat uit korrels bestaat, zooals rijst of zand. — դարդուռայ iets met een greep nemen of afnemen.*
127 8 *ան* *առ. զա. ան*
18 v.o. *ան* *KN. een ponjaard, zooals vroeger door de Boedistische priesters gedragen wierd. — ան* met zulk een ponjaard steken.
b 7 *ան* *առ. զա. ան* (*Skr. tjdaka*, de bonte koekoek).
8 *ան* voeg bij: *is verb. van ան* of *ան* zie de *Bijv.*
128 a 8 v.o. *ան* 8. voeg bij: *Վրգ. ան*
129 b 7 v.o. *ան* sawapitten l. sawopitten.
130 a 20 *ան* *KN. schraag, zooals om een plank op te zagen (gesp; զա. ան J.).*
b 22 *ան* achter *ան* N., l. ook *KN.,*
21 v.o. *ան* i. pl. v. *puistten* l. *puisten*
131 17 v.o. *ան* voeg bij *ան* z. *ben.*
133 a 8 v.o. *ան* *առ. զա. ան* *KN. walgljik, een walgljken afkeer verwekkend.*
137 4 v.o. *ան* i. pl. v. *ան* l. *ան*
b 15 *ան* zie bij *ան* ook als *տո*

Bl. kol. regel. woord.

- roep voor pak aan! en առնկողս als toeroep aan velen.
- 138 a 11 անտիպողս zie անհիպողս
- b 15 անհն voeg bij: ook 2. een soort van hark (erg. դադհն) — անհն met zulk een hark werken.
- 139 a 6 v.o. ախտակոչ voeg bij դառնախտակոչ aan iets gebrek hebben.
- 1 onder անհիդհն voeg bij: erg. անհիդհն
- b 18 անհոսողս voeg bij: erg. անհոսողս en անհոսողս
- 8 v.o. անհոսողս i. pl. v. բողոքանքանողս — l. բողոքանքանողս
- 142 a 2 v.o. անայր voeg bij: erg. անայր
- b 21 v.o. անայր voeg bij: zie ook անայր
- 143 a 23 անայր voeg bij անայրիկ անայրիկս het kwaadspreken, kwaadspreking, achterklap.
- 13 v.o. անայր voeg bij անայր en անայրիկս zie ben.
- 145 19 v.o. աղբարտար i. pl. v. աղբարտարողս l. աղբարտարողս
- b 3 աղբարտար zie bij բողոք
- 146 7 անարտար voeg bij: zwa. արտարս zie սարար
- 22 անարտար zie անարտար
- 148 a 16 v.o. անարտար l. անարտար
- 3 v.o. անարտար i. pl. v. Zie ook անարտար l. zie ook անարտար
- b 7 v.o. անարտար voeg bij: zie bij անարտար
- 149 a 12 անարտար voeg bij բողոքարտար ook iemand berispen.
- 151 23 v.o. անարտար i. pl. v. արտար l. արտար
- 7 v.o. անարտար i. pl. v. անարտար l. անարտար
- 153 b 22 աղբարտար zie bij բողոքարտար onder անարտար — անարտարողս zie bij բողոքարտար en erg. անարտար
- 154 a 3 անարտար voeg bij: Vrg. անարտար
- 155 8 անարտար i. pl. v. անարտարողս l. անարտարողս
- b 10 v.o. անարտարողս zie դադհողս
- 156 a 15 անարտարողս zie անարտարողս
- b 20 v.o. անարտարողս voeg bij: Vrg. անարտարողս

Bl. kol. regel. woord.

- 157 a 12 v.o. ախտակոչ voeg bij: erg.: ախտակոչ
- 158 16 անարտարողս բողոքողս zie անարտարողս
- 19 դառնախտակոչ achter ախտակոչ l. of սարար
- b 13 անարտարողս KN. laag, fig. gemeen. առաջադրողս արանհիպողս spr.
- 159 a 23 անարտարողս bet. niet blind aan één oog, maar half blind, zoodat men bijna niet meer zien kan of het gezicht van één oog verloren heeft.
- 159 b 12 անարտարողս i. pl. v. կակ l. կակ
- 160 12 անարտարողս i. pl. v. en voorste vinger l. en de knokkel van degebogene voorste vinger
- 10 v.o. դառնախտակոչ i. pl. v. դառնախտակոչ l. դառնախտակոչ
- 161 a 1 աղբարտար i. pl. v. աղբարտար l. աղբարտար
- 15 դառնախտակոչ voeg bij: erg. դառնախտակոչ
- 13 v.o. անարտարողս zie bij անարտարողս
- b 21 v.o. անարտարողս — i. pl. v. անարտարողս l. անարտարողս
- 162 a 10 աղբարտարողս — l. աղբարտարողս
- 163 20 v.o. անարտարողս of — l. անարտարողս of
- 165 3 դառնախտակոչ voeg bij դառնախտակոչ en դառնախտակոչողս zie bij դառնախտակոչ
- 19 աղբարտարողս — achter անարտարողս l. opduiken,
- 5 v.o. անարտարողս voeg bij: Vrg. անարտարողս
- b 6 անարտարողս voeg bij բողոքարտարողս iemand uit scherts knippen of slaan om te plagen
- 19 անարտարողս voeg bij: Vrg. անարտարողս
- 167 a 20 v.o. անարտարողս voeg bij անարտարողս zie անարտարողս
- b 8 v.o. անարտարողս achter KN. l. lust;
- 168 17 անարտարողս en անարտարողս zie bij անարտարողս
- 12 v.o. անարտարողս zie bij անարտարողս
- 169 a 12 v.o. անարտարողս (p. 168 a r. 5 v. o.) moet hier staan, en erg. անարտարողս en անարտարողս
- 170 անարտարողս i. pl. v. անարտարողս l. անարտարողս
- 171 6 անարտարողս voeg bij: դառնախտակոչի naama van een poort boven aan de trappen ten zuiden van de Sitinggil in vroegeren tijd.
- 18 դառնախտակոչ voeg bij: Vrg. ook դառնախտակոչ
- 6 v.o. դառնախտակոչ i. pl. v. անարտարողս l. անարտարողս

Bl. kol. regel. woord.

- 172 b 13 տնայի չիւ անայի
- 174 a 14 v.o. տանայի voeg bij: Vrg. ook անանայի
en անանայի
- 175 տարի i. pl. v. ook արտո l. ook արտո
- 176 13 տարփայլ KN. gulzig; een niet keurig
liefhebber van vrouwen (vrg. անարփայլ
այիլ en անարայիլ)
- 177 b 1 արատ i. pl. v. K.W. en K. l. K.W. en K.D.
10 դուռայ i. pl. v. tijger l. leeuw.
- 178 9 դուռնի i. pl. v. արդուռնայի of դուռ
նայի l. արդուռնայի of դուռ
նայի
- 179 a 2 v.o. տան i. pl. v. անէջ N., l. անէջ en
b boven de pagina l. տան
- 181 4 տաւնի voeg bij (of տայի Winter) l.
achter 1: tot aanduiding van lange ă,
als ook... C. S.
7 տարփայլ voeg bij — տարփայլ een
offer voor den godsgezant (Mohammed).
- 182 14 v.o. տարի voeg bij: Vrg. անտարի KI. van
արտ
- 183 a 17 դուռնայի մտայի voeg bij: vrg. դան
տայի
- 186 8 զիւրյա KN. verzwakt door ouderdom, van
een mensch; door ouderdom niet goed
meer bruikbaar, bv. van een bezem;
het zwaar hebben, bv. անտարփայլ զիւրյա
այիլ ik heb het zwaar, het valt mij zwaar.
8 v.o. դանայի voeg bij: Vrg. ook արտայիլ
b 21 v.o. արմայի voeg bij: Vrg. ook անմայիլ
8 v.o. դանայի voeg bij: Vrg. ook արմայիլ
en դանայիլ
- 189 22 տան voeg bij: Vrg. ook անան
- 190 10 v.o. դանի չիւ դանիլ
- 193 6 v.o. տաննայի չիւ տաննայի
- 194 a դուռնայի voeg bij: դուռնայի
այիլ
b onder զիւրյա en զիւրյա K.W.; zie bij անդուռնայի
- 197 6 տան voeg bij միտան չիւ ծեն.
- 198 a 16 տանայի չիւ լուռայի
- 199 15 տան i. pl. v. een vrouw l. huisvrouw
b 11 v.o. տարփայլ voeg bij լուռայի չիւ ծեն.
- 201 a 3 v.o. դուռ of անդուռ l. of անդուռ
- 203 b boven aan de pagina i. pl. v. զիւրյայի l.
զիւրյայի

Bl. kol. regel. woord.

- 204 a 14 զիւրյայի gro. van լուռայիլ PK.
- 205 b 1 զիւրյայի i. pl. v. զիւրյայի l. զիւրյայի
18 v.o. զիւրյայի — զիւրյայիլ 2. is een dans-
partij van tšléděks, door een aanzien-
lijke gegeven (vrg. անտարփայլիլ
դուռնայիլ).
- 206 a 11 դուռնայի TP. zva. անդուռնայիլ
- 207 b 21 դանայիլ zva. դանդանայիլ van դանդանայիլ
- 209 a 20 անտարի i. pl. v. դանդանայի l. դանդանայի
en 't woord tegen schrappen.
b 15 անդայի i. pl. v. անդայի l. անդայիլ
- 210 4 v.o. անայի voeg bij մայիլ Vrg. արմայիլ չիւ արմայիլ
- 215 a 19 անդայիլ i. pl. v. անայիլ ook — l. ook
անայիլ
- 216 b 5 անդայիլ i. pl. v. անանայիլայիլ —
l. անանայիլայիլ
- 218 a 4 v.o. անայիլ voeg bij: vrg. ook արմայիլ
չիւ արմայիլ
- 219 b 17 v.o. անդայիլ i. pl. v. een rijstblok van kei-
steen l. mortier van steen.
- 221 1 դանդանայիլ voeg bij: vrg. ook դուռ
նայիլ
- 20 անայիլ չիւ մայիլ
- 222 2 անայիլ i. pl. v. անանայիլայիլայիլ l.
անանայիլայիլայիլայիլ
- 223 19 անդայիլ KN. kerrie, kerriesoep, ker-
riesaus, vrg. դանայիլ
- 224 5 v.o. անայիլ i. pl. v. անանայիլ l. անանայիլ
- 235, l. 225, 226, 227 enz. t/m bl. 308, telkens 10
minder.
a 1 անայիլ i. pl. v. անայիլ l. անայիլ
- 11 անայիլ — voeg bij անդանայիլ ան
անայիլայիլայիլ ook voor de zekerheid.
- 236 17 դանդանայիլ l. դանդանայիլ 200
ook volgg. i. pl. v. անդուռնայիլ
դանդանայիլայիլ դանդանայիլայիլայիլ
անդուռնայիլայիլ անդուռնայիլ
դանայիլ l. անդուռնայիլ դանդանայիլ
այիլ դանդանայիլայիլ անդուռնայիլ
այիլ անդուռնայիլայիլ
- 237 4 v.o. անայիլ l. անայիլ i. pl. v. van bosch
l. van een bosch.
- 239 b 12 v.o. անդուռնայիլ of անդուռնայիլ չիւ զիւրյայիլ

Bl. kol. regel. woord.

- 240 a 12 v.o. հղար ձե արդար
- b 23 հղար voeg bij: Vrg. ook հղար և հղար
- 241 a 7 v.o. հղար i. pl. v. հղար l. հղար
- 242 19 v.o. հղար i. pl. v. Vrg. հղար l. Vrg. հղար
- 6 v.o. հղար i. pl. v. aankomon l. aankomen.
- 244 b 7 հղար voeg bij: ook հղար և verg. հղար
- 246 11 հղար achter J. — l. zoo ook in OJ.
- 248 a 21 հղար — հղար ձե ben.
- 249 b 9 v.o. հղար ձե հղար ald. niet te vinden.
- 250 a 21 հղար ձե bij հղար
- 251 a 7 հղար i. pl. v. հղար l. հղար
- 253 b 22 հղար 2. voeg bij: ook als regtsterm een door de wet bepaalde straf zooals bv. op diefstal.
- 254 a 8 հղար I. voeg bij հղար: հղար een spreekwijs, waarvan de zin is: ik had het niet moeten doen! Zoo ook հղար հղար հղար: je hadt het niet moeten doen!
- 256 4 հղար ձե հղար
- 6 հղար ձե հղար
- 257 b 17 v.o. հղար ձե, ձե հղար
- 259 a 13 v.o. հղար և հղար ձե ook bij հղար
- 262 9 v.o. հղար i. pl. v. հղար l. հղար
- 263 b 18 հղար i. pl. v. հղար l. հղար
- 265 2 հղար voeg bij: van zijn stuk raken. Vrg. ook հղար
- 18 հղար z. bij հղար l. z. bij հղար — հղար z. հղար
- 267 a 23 հղար i. pl. v. beregend l. berekend.
- b 8 v.o. հղար voeg bij: ձե bij հղար
- 268 14 v.o. հղար voeg bij հղար ձե ben.
- 271 a 18 v.o. հղար zva. հղար
- b 22 հղար i. pl. v. հղար l. հղար
- 272 19 հղար ձե bij հղար
- 274 a 8 հղար i. pl. v. հղար l. հղար

Bl. kol. regel. woord.

- 275 b 7 հղար i. pl. v.: zva. հղար van հղար l. zva. հղար van հղար
- 276 a 5 հղար vrg. հղար
- 277 17 v.o. հղար i. pl. v. հղար հղար l. հղար հղար
- b 15 հղար voeg bij: ձե ook հղար
- 16 հղար ձե հղար
- 22 հղար voeg bij հղար zwaaijen.
- 278 6 v.o. հղար հղար և հղար ձե bij հղար
- 279 a 15 v.o. հղար moet met het voorgaande հղար van plaats verwisselen; het grondw. is հղար հղար ձե ben.
- b 4 v.o. հղար i. pl. v. հղար l. հղար
- 282 13 v.o. հղար i. pl. v. kinkers l. kinders.
- 283 a 5 հղար ձե bij հղար
- 283 7 v.o. հղար voeg bij: het grondw. is հղար
- 285 b 2 հղար i. pl. v. հղար l. հղար
- 286 13 հղար voeg bij: vrg. ook հղար
- 12 v.o. հղար voeg bij: Vrg. ook հղար
- 287 a 8 հղար voeg bij: Vrg. ook հղար
- 288 b 9 հղար ձե հղար
- 10 հղար of հղար ձե հղար
- 15 հղար of հղար ձե հղար
- 289 a 13 հղար voeg bij: vrg. հղար
- b 22 հղար l. հղար of հղար
- 23 հղար ձե հղար
- 290 15 հղար voeg bij: հղար hetz.
- 17 v.o. հղար voeg bij: Vrg. հղար և հղար
- 291 14 v.o. հղար i. pl. v. ձե bij հղար l. ձե bij հղար
- 296 a 5 v.o. հղար achter հղար l. հղար
- 297 14 v.o. հղար i. pl. v. հղար l. հղար

Bl. kol. regel. woord.

- 339 b 13 *արմնայր* zie *անմտոր* l. *զե անմտոր*
- 340 10 v.o. *անդառա* of *անդառա* zie *բիդառա*
- 341 15 v.o. *արմնայր* KW., *արմնայր* KI., zie *բիդայր*, *բիդայր*
- 343 a 16 *արմնայր* l. *արմնայր*
- 347 5 v.o. *անկայր* i. pl. v. *անկայր* ... l. *անկայր*
- b 12 *անտառա* l. *անտառա*
- 17 v.o. *անտառա* — *անտառա* is een manoeuvre van vrouwen en meisjes, om een verliefd gezigtje te zetten, door de omgeving van de oogen in het breede te rekken, waarbij dan ook de wenkbrauwen horizontaal gespannen worden en in een wat trillende of undulerende beweging geraken.
- 348 9 *անհան* zie *անհան*
- 351 a 19 *անհան* i. pl. v. *անհան* l. *անհան*
- 355 b 7 *անհան* en *անհան* zie *անհան*
- 356 12 v.o. *անհան* KN. naam van een boom, die op den Mèrapi groeit, met gevlekt en zwaar hout, dat tot wandelstokken dient en door boosdoeners tot knuppels gebruikt wordt.
- 357 a 8 *անհան* Dr. *سليم* KN. rozenkrans.
- 19 *անհան* i. pl. v. *անհան* l. *անհան*
- onder *անհան* — i. pl. v. *անհան* l. *անհան*
- 359 14 *անհան* zie *անհան* i. d. Bijv.
- 362 b 5 *անհան* voeg bij *անհան* en *անհան* zie *անհան*
- 366 a 6 *անհան* zie *անհան*
- 7 *անհան* voeg bij: Vrg. *անհան*
- 18 *անհան* — *անհան* naar toelasih gelijken.
- 367 b 10 *անհան* voeg bij: Vrg. *անհան* en *անհան*
- 12 *անհան* zie *անհան*
- 370 a 6 v.o. *անհան* *անհան* *անհան* zie *անհան*
- 371 2 *անհան* voeg bij: Vrg. ook *անհան*
- 376 4 *անհան* 2. voeg bij: ook *անհան*

Bl. kol. regel. woord.

- 376 a 10 v.o. *անհան* achter *անհան* l. *անհան*
- b 12 *անհան* achter *անհան* l. *անհան*
- 377 a 16 v.o. *անհան* achter *անհան* l. KN.
- b 18 *անհան* voeg bij *անհան* ook in allen ernst betuigen, er op zweren.
- 28 v.o. *անհան* voeg bij — *անհան* zie *անհան*
- 381 15 v.o. *անհան* voeg bij: vrg. ook *անհան*
- 383 1 *անհան* achter kennen l. *անհան* *անհան* zie *անհան*
- 19 v.o. *անհան* voeg bij *անհան* bet. ook een zeer groot soort van hagel, die ook voor schroot gebruikt wordt (vrg. *անհան*).
- 387 2 *անհան* zie *անհան*
- a 19 v.o. *անհան* i. pl. v. schild — l. (rond) schild.
- 390 16 *անհան* i. pl. v. KI. l. KD.
- 396 13 *անհան* i. pl. v. *անհան* l. *անհան*
- 399 b 11 v.o. *անհան* i. pl. v. *անհան* l. *անհան*
- 403 18 v.o. *անհան* voeg bij *անհան* en *անհան* zie ook *անհան* en *անհան* KN.
- 405 a 24 *անհան* KW. ML., zie *անհան*
- b 9 v.o. *անհան* voeg bij: Vrg. *անհան*
- 411 a 7 v.o. *անհան* i. pl. v. of *անհան* l. of *անհան*
- 412 b 9 *անհան* i. pl. v. *անհան* l. *անհան*
- 413 3 *անհան* achter vrg. l. *անհան*
- 414 a 3 v.o. *անհան* voeg bij *անհան* en *անհան* zie *անհան*
- 415 15 v.o. *անհան* voeg bij: zie ook *անհան*
- 419 11 v.o. *անհան* voeg bij: vrg. ook *անհան*
- b 5 v.o. *անհան* i. pl. v. *անհան* l. *անհան*
- 421 a 6 v.o. *անհան* 2. voeg bij ook *անհան*
- 422 b 11 v.o. *անհան* voeg bij: Vrg. *անհան* en *անհան*
- 425 11 *անհան* i. pl. v. *անհան* l. *անհան*
- 430 a 7 *անհան* voeg bij: Vrg. *անհան*
- 433 23 *անհան* achter berisping, l. beboeting; achter vergrijp, l. bekeuring.
- b 14 *անհան* i. pl. v. *անհան* l. *անհան* C. S.

Bl. kol. regel. woord.

- 438 a 21 v.o. **արմի** voeg bij: *Vrg. Արարմի*
- 440 b 17 **անոն** — 2. k., verb. in de spreektaal van **անյո** bv. in **անտոյնյոյ** — **անտոյն** zie ben.
- 441 7 v.o. **անի արտոյ** zva. **դատարտոյ** zie bij **արտոյ**
- 443 a 10 v.o. **անի արտոյ** zie bij **արտոյ**
- b 5 v.o. **արտոյ II.** — i. pl. v. **արտոյ** zie **արտոյ**
- 445 a 14 v.o. **անի** — i. pl. v. ras — l. rasp.
- 447 20 **անանայ** voeg bij: ook ki. van **անոյն** **արտոյ**
- b 16 v.o. **անտոյ** achter **արտոյ** l. of **արտոյ**
- 451 7 v.o. (in os. het gewone woord voor **արտոյ**? V.).
- 456 16 **անանայ III.** voeg bij: **անտոյն** **արտոյ** iemand, die graag van een ander leent.
- 459 10 i. pl. v. **արտոյ** l. **արտոյ**
- 461 a 11 **դատարտոյ** (in os. benaming voor kwade droes? V.).
- 462 4 **անտոյ** achter stekend — l. brandend.
- b 13 v.o. **արտոյ** i. pl. v. **անտոյ** l. **անտոյ**
- 468 a 17 **անտոյ** De overeenkomst met het Arabisch welligt toevallig, C. S.
- b 17 v.o. **անտոյ** i. pl. v. meeschen l. menschen.
- 469 15 **անտոյ** i. pl. v. **անտոյ** l. **անտոյ**
- 471 a 5 **անտոյ** voeg bij: *Vrg. ook անտոյ*
- 13 **անտոյ** **անտոյ** ook in de avond-schemering.
- b 15 v.o. **անտոյ** i. pl. v. **անտոյ** l. **անտոյ**
- 472 8 v.o. **անտոյ** i. pl. v. ki. l. kd.
- 474 9 v.o. **անտոյ** zva. **անտոյ** en zva. **անտոյ** zie bij **անտոյ**
- 478 a 15 v.o. **անտոյ** voeg bij: *Vrg. ook անտոյ*
- 480 20 v.o. **անտոյ** zie bij **անտոյ**
- 4 v.o. **անտոյ** voeg bij: welligt van **անտոյ** C.S.
- 482 18 v.o. **անտոյ** achter spaarzaam l. menschen bij zich verborgen houden;
- 484 17 v.o. **անտոյ** voeg bij: *Vrg. ook անտոյ*
- 488 8 **անտոյ** (samabarang). zva. **անտոյ** (vrg. **անտոյ**)

Bl. kol. regel. woord.

- 499 a 5 **անտոյ** voeg bij **անտոյ** — **անտոյ** zie ben.
- 504 10 **անտոյ** achter een — l. soort van kever,
- 16 **անտոյ** **անտոյ** enz. zva. **անտոյ** enz. — **անտոյ** van een kind van 5 of 6 jaar als het hatelijk (vatbaar voor wraakgevoel? PK.) wordt; stekelig, borstelig van de manen van een paard. — **անտոյ** **անտոյ** hatelijk, scherp, viuuig, onvriendelijk v. iemands uiterlijk of woorden. **անտոյ** onbevallig, G. — **անտոյ** wrok, vecte. **անտոյ** een vecte te koelen hebben. PK. — **անտոյ** **անտոյ** voorwerp van iemands haat, afkeer.
- 505 b 1 **անտոյ** i. pl. v. **անտոյ** l. **անտոյ**
- 11 **անտոյ** i. pl. v. **անտոյ** l. **անտոյ**
- 12 " achter ook — l. als *Wangsallan*.
- 506 3 **անտոյ** voeg bij: vrg. **անտոյ**
- 507 a 8 **անտոյ** zie **անտոյ**
- 508 20 **անտոյ** i. pl. v. genezen l. generen.
- b 16 **անտոյ** voeg bij: vrg. **անտոյ** en **անտոյ** iets met een Sènggèt zoeken te bereiken of naar zich toe te halen; fig. iets zoeken te bereiken.
- 509 a 21 v.o. **անտոյ** i. pl. v. **անտոյ** l. **անտոյ**
- b 18 v.o. **անտոյ** i. pl. v. **شعيب** — l. **شعيب**
- 511 a 13 **անտոյ** achter **անտոյ** l. ook wel **անտոյ**
- b 23 **անտոյ** — i. pl. v. **անտոյ** ... l. **անտոյ** ...
- 513 3 v.o. **անտոյ** voeg bij: *Vrg. ook անտոյ* 3.
- 514 a 7 **անտոյ** — voeg bij **անտոյ** verklaring van **անտոյ** dus **անտոյ** misschien zva. kring, ring? C. S.
- 515 12 **անտոյ** voeg bij: vrg. **անտոյ**
- 21 **անտոյ** voeg bij: **անտոյ** zie ben.
- 13 v.o. **անտոյ** voeg bij **անտոյ** plaats waar de wasscher het linnengoed klopt.
- 519 7 **անտոյ** achter zien l. of bezien.
- 520 b 3 v.o. **անտոյ** achter **անտոյ** l. en **անտոյ**

Bl. kol. regel. woord.

- 522 b 7 v.o. *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 528 *boven aan de pagina* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု* en even zoo r. 6.
- 527 a 7 *ဘက်တု* — i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- b 5 *ဘက်တု* — i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 15 v.o. *ဘက်တု* voeg bij *ဘက်တု* KN. zva. *ဘက်တု*
- 529 4 v.o. *ဘက်တု* voeg bij *ဘက်တု* Zie ook ben.
- 530 a 11 v.o. *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 531 b 10 *ဘက်တု* is KN., zie bij *ဘက်တု*
- 532 a 15 *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု* . .
- 533 b *boven aan de pagina moet staan* : *ဘက်တု*
- 534 a 16 v.o. *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 536 11 v.o. *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 537 b 10 v.o. *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 538 a 13 v.o. *ဘက်တု* voeg bij: zie ook *ဘက်တု* ben.
- 539 1 v.o. *ဘက်တု* schrap: *ဘက်တု*
- 540 7 v.o. *ဘက်တု* voeg bij *ဘက်တု* zie ook ben.
- b 4 v.o. *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 541 a 20 *ဘက်တု* voeg bij: Vrg. ook *ဘက်တု*
- 10 v.o. *ဘက်တု* voeg bij *ဘက်တု* zie ben.
- b 1 *ဘက်တု* voeg bij *ဘက်တု* : *ဘက်တု* naam van een van de zangwijzen die têngahan genoemd worden.
- 7 *ဘက်တု* KN. zva. *ဘက်တု* en *ဘက်တု* *ဘက်တု* spr.
- 20 v.o. *ဘက်တု* achter *ဘက်တု* l. of *ဘက်တု*
- 544 a 1 *ဘက်တု* of *ဘက်တု* zie *ဘက်တု*
- 547 b 19 v.o. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 548 a 21 v.o. *ဘက်တု* voeg bij: zie ook *ဘက်တု*
- b 12 v.o. *ဘက်တု* 2. i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 549 a 23 *ဘက်တု* Dr. *ဘက်တု*, waphdt, iemands overlijden, dood (vrg. *ဘက်တု*).
- 552 2 *ဘက်တု* voeg bij: vrg. *ဘက်တု* en r. 11 vrg. *ဘက်တု*
- 559 a *boven aan de pagina* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု* zoo ook r. 4.
- 561 20 *ဘက်တု* voeg bij: Vrg. ook *ဘက်တု*

Bl. kol. regel. woord.

- 561 a 10 v.o. *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 562 b 3 v.o. *ဘက်တု* voeg bij: ook *ဘက်တု*
- 563 a 21 *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 565 b 23 v.o. *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 566 a 4 v.o. *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- b 1 v.o. *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 569 a 11 v.o. *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- b 15 " " *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 570 a 20 v.o. *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 571 15 *ဘက်တု* l. gamelanmelodie.
- b 8 v.o. *ဘက်တု* — i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 572 a 16 v.o. *ဘက်တု* voeg bij: Vrg. ook *ဘက်တု*
- 18 v.o. " " " *ဘက်တု*
- b 9 *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 574 5 *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 20 *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 575 5 *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- b 11 v.o. *ဘက်တု* voeg bij: Vrg. ook *ဘက်တု*
- 578 a 15 *ဘက်တု* KN. zva. *ဘက်တု* — *ဘက်တု* zva. *ဘက်တု* vrg. *ဘက်တု*
- b 12 *ဘက်တု* ook 2. KN. vermicelli (vrg. *ဘက်တု*)
- 582 15 v.o. *ဘက်တု* zie *ဘက်တု*
- 585 17 *ဘက်တု* voeg bij: *ဘက်တု* z. ben.
- 586 20 *ဘက်တု* voeg bij *ဘက်တု* zie ben.
- 587 a 18 *ဘက်တု* voeg bij: Vrg. ook *ဘက်တု*
- 588 3 *ဘက်တု* i. pl. v. *ဘက်တု* l. *ဘက်တု*
- 589 13 *ဘက်တု* voeg bij *ဘက်တု* z. ben.
- 591 14 v.o. *ဘက်တု* verk. van *ဘက်တု*
- 592 17 *ဘက်တု* — *ဘက်တု* KN. vijfendertig. *ဘက်တု* vijf-en-dertig dagen (van de kraam eener vrouw of van den leeftijd van een kind gezegd). — *ဘက်တု* een offerande

Bl. kol. regel. woord.

- doen voor een kind op den 35sten dag na zijn geboorte.
- 593 a 17 *դղբայր* i. pl. v. verg. ijsen l. vergrijpen.
- 601 22 *առդարայր* l. *արքայայր*
b 20 *արքայայր* voeg bij: *Վրգ. Թղթիլ*
- 602 a 7 *արքայայր* — 2. leeren blaasbalg, zooals die van de goudsmeden (*vorg. պղնձայր*), *դղբալ* met zulk een blaasbalg werken, wind maken, *een vuur* aanblazen.
- 603 9 *ննուար* i. pl. v. *տոննար* l. *տոննար*
- 604 23 v.o. *դուրդարուն* i. pl. v. *նն* l. *նն*
11 v.o. *ուղղ* voeg bij: *v e. paard. աննար*
դղղ zacht in de bek.
- 609 b 2 *չո՞րո՞ւր* bet. *niet juist* verstomd staan, maar door iets zoo getroffen, dat het denkvermogen belemmerd wordt en men veelal sprakeloos blijft kijken of starren, en dus *zva. het Lat. stupor en stupere. Men zegt ook չո՞րո՞ւր het kl. is պղղ* of *արղղ* *պղղ* *տղղ* en *արղղ* en *verwant met պղղ*
- 612 11 *նն* is ook de grondv. van *անն* — *ննն* eig. dat doen wat men doet om tegen te houden, nam. dieven, roovers en kwaadwilligen (*vorg. աննանն*). — *աննն* en *անննար* komt in een oud stuk uit Bantam voor in den zin van strafbedreiging, eig. middel om tegen te houden of te weerhouden, en *անննար* in den zin van *աննաննանն* of *zva. աննան* of *աննան*
- 613 a 6 *նյ* 2. i. pl. v. *verk. l. verb.*
- 615 b 22 v.o. *ննար* i. pl. v. *kw. l. kd.*
- 617 23 v.o. *ննար* voeg bij: ook *աննար* gen.
- 621 22 *աննար* i. pl. v. *աննար* l. *աննար*
- 622 8 *դարար* i. pl. v. *տողար* l. *տողար*
10 *դարար* kw. *zva. դարար*
3 v.o. *ար* l. *ար* of *ար*

Bl. kol. regel. woord.

- 624 a 21 v.o. *արար* — *աննաննար* hetz. als *աննաննար* PK.
- 625 1 v.o. *անն* voeg bij: *Վրգ. պղղ*
b 10 v.o. *անն* *zva. անն* zie bij *անն*
- 627 a 7 *արար* *արար* en *արար* zie bij *արար*
- 630 *boven aan de pagina i. pl. v. արար* l. *արար*
20 *արար* i. pl. v. *den l. der.*
- 631 b 17 v.o. *դարար* i. pl. v. *pisangstruik* l. *pisangstruik.*
- 633 a 8 *անն* l. *անն*
- 636 16 *արար* voeg bij *աննար* spr.
- 639 b 14 v.o. *արար* zie *արար*
- 640 a 14 *արար* i. pl. v. *een l. een.*
- 643 14 *արար* i. pl. v. *անն* l. *անն*
- 645 b 14 v.o. *ար* kw. *zva. անն* (*Skr. prāṇī*, levend, ademend, een levend wezen). *ար* voor *անն* *Manik-Majā III, 1.*
- 646 21 *ար* zie bij *ար*
2 v.o. *ար* — *ար* bet. ook een bevel geven.
- 647 a 20 v.o. *ար* zie bij *ար*
- 649 12 v.o. *դարար* voeg bij: *Վրգ. դարար* en *արար*
- 650 b 17 *արար* voeg bij: *Skr. duidelijk, openbaar. C. S.*
- 657 3 *արար* *zva. արար*
- 658 a 3 v.o. *անն* — *անն* het hebben van goede genegenheid; gunstige meêwarigheid.
- 661 17 *արար* voeg bij *արար* en *gew. արար* of *արար* kl., en r. 19 *achter անն* l. *kn., արար* of *արար* kl.,
b 15 v.o. *արար* voeg bij *արար*
- 662 a 21 *ար* i. pl. v. *dsor l. door.*
- 663 b 14 *արար* l. *արար*
16 i. pl. v. *արար* l. *արար*
8 v.o. *արար* i. pl. v. *արար* l. *արար*
- 664 a 7 *ար* — voeg bij *ար* zie *ben.*
b 15 *ար* moet hier staan; zie de *volg. kol.*

Bl. kol. regel. woord.

- 665 b 21 ηλασθησθε *voeg bij: zie ook bij ελεηθησθε*
αυτην
- 667 18 v.o. ασχημωτα *αδικοι* *zie αδικοι*
- 669 4 ανηκουσαι *zva. ενοκουσαι*
- 670 a 10 v.o. αυτη *i. pl. v. van het tweede κθα*
ηδην *L. ανηκουσαι*
- 671 5 αλασθησθε *i. pl. v. αλεησθησθε* *L. αλεησθησθη*
- 12 αλασθησθη *achter αλεησθησθη* *L. ηενομασθη*
- 677 b 11 v.o. αλασθησθη *i. pl. v. αλεησθησθη* *L. αλεησθησθη*
- 678 a 10 αλασθησθη *voeg bij: allezins.*
- 679 b 15 ηελεησθησθη *voeg bij: Vrg. αλεησθησθη*
- 681 a 17 αλεησθησθη *zie αλεησθη*
- 683 b 7 v.o. αυτου II. *voeg bij: Vrg. ook αυτου*
αυτου
- 686 a 4 v.o. ηελεησθησθη *voeg bij ηελεησθησθη* *zie ook ben.*
— ηελεησθησθησθη *zie ben.*
- b 24 αλεησθησθη *zie bij ελεησθησθη*
onder ηελεησθησθη *grondv. v. ηελεησθησθη*
- 687 a 23 ελεησθησθη *zie bij ελεησθησθη*
- b 2 αυτου *voeg bij: αυτου* *zie ben.*
- 9 ηελεησθησθη *i. pl. v. zie bij αλεησθησθη* *L.*
zie bij ηελεησθησθη
- 688 9 αυτουσ *of ηελεησθησθη* *zie bij αυτουσ*
- 689 a 16 ηελεησθησθη *voeg bij: Vrg. ηελεησθησθη*
αυτην
- 690 b 20 v.o. ηελεησθησθη *en ηελεησθησθησθη* *zie bij ηελεησθησθη*
- 692 a 13 ηελεησθησθη *of αυτουσ* *zie bij ηελεησθησθη*
- 22 ηελεησθη *zie ηελεησθη*
- b 10 ηελεησθησθη — ηελεησθησθη *zie ook αυτουσ*
αυτουσ *ben.*
- 20 αυτουσ — αυτουσ *bet. ook zich op-*
blazen, zich door uitdijng uitzetten.
- 693 a 20 ηελεησθησθησθη — ηελεησθησθησθη *zie*
ook ελεησθησθησθη *ben.*
- 699 b *boven aan de pagina moet staan: αυτουσ*
- 704 a *staat boven aan de pagina: αυτουσ* *L. αυτουσ*
- 705 b 12 ηελεησθησθη *voeg bij ηελεησθησθησθη* *en*
ηελεησθησθησθησθη *z. bij ηελεησθησθη*
- 711 15 v.o. αλεησθησθη *i. pl. v. αλεησθησθη* *L. αλεησθησθη*
- 712 a 11 ηελεησθησθησθη *voeg bij: of ηελεησθησθη*
αυτην — ηελεησθησθησθη

Bl. kol. regel. woord.

- 712 a 16 v.o. αλεησθησθησθη *zie bij ελεησθησθησθη*
2 v.o. αυτουσ *zie bij αυτουσ*
- 713 19 v.o. αυτουσ *i. pl. v. αυτουσ* *L. αυτουσ*
αυτουσ
- 715 b 20 αλεησθησθη *L. αλεησθησθη*
- 719 9 αυτουσ *i. pl. v. αυτουσ* *L. αυτουσ*
- 721 10 αλεησθησθη *voeg bij αυτουσ* *zie ben.*
- 722 a 16 αυτουσ *ανηκουσαι* *L. αυτουσ*
ανηκουσαι *zie αυτουσ* *niet te vin-*
den.
- 725 b 6 αυτουσ *zie αυτουσ*
- 727 3 αυτουσ *zie bij αυτουσ*
- 734 a 19 αυτουσ *KN. naam van een spel met*
steenen balletjes, door die gedurig op
te gooijen en weer op te vangen; zulk
een steenen balletje; dat spel spelen.
- 735 18 v.o. αλεησθησθη *zie αλεησθησθη*
- 741 23 ηελεησθησθη *zie ηελεησθησθη*
- 743 b 11 αυτουσ 2. *Vrg. αυτουσ* *en beide wor-*
den gebruikt voor den *Ar. regtsterm*
عاب, gasb.
- 748 23 v.o. αυτουσ *zie bij ελεησθησθη*
- 750 a 16 αλεησθησθη *voeg bij: of ook met den*
duim en den top van den eersten vin-
ger, zoodat het zeer doet. *Vrg. ook*
αλεησθησθη
- 753 9 αυτουσ *voeg bij: zie ook αυτουσ*
- 10 v.o. αυτουσ *voeg bij αυτουσ* *αυτουσ*
of αυτουσ *αυτουσ* *Zie ook bij αυτουσ*
αυτουσ
- 766 1 αυτουσ *voeg bij kampioen.* — αυτουσ
ηελεησθησθη *iemand tot kampioen dienen.*
- 769 b 18 v.o. αυτουσ *i. pl. v. αυτουσ*
L. αυτουσ
- 777 22 αυτουσ *achter de woorden: en dus*
den... L. ? C. S.
- 788 a 20 v.o. (αυτουσ) *αυτουσ* *spelen, zich met iets ver-*
maken. *αυτουσ* *αυτουσ* *speelgoed.*
- b 7 v.o. αυτουσ *i. pl. v. zie αυτουσ* *L. zie*
αυτουσ
- 797 a 17 αυτουσ *zie αυτουσ* *L. αυτουσ* *? C. S.*
- b 17 αυτουσ *i. pl. v. αυτουσ* *L. αυτουσ*
- 817 14 αυτουσ *zie αυτουσ*
- 818 a 4 αυτουσ *Holl. muziek.* — αυτουσ
αυτουσ *muzikant.*

Bl. kol. regel. woord.

- 819 b 10 *αιηουδων* of *ηηδων* is KN. ontrouw aan zijn woord of belofte (*Skr. mlet-tjha*, een barbaar, iemand die gebrekkig de taal spreekt, misdadiger, dief, PK.). — *ηηδων* iemand te-leurstellen door ontrouw aan zijn woord of belofte. *αιηουδων* pass.
- 831 10 v.o. *αιηουδων* zie bij *αιηουδων* aldaar niet te vinden.
- 832 a 23 *ει* — i. pl. v. allen maar l. alleen maar.
- 833 21 *αιηουδων* — i. pl. v. *αιηουδων* l. *αιηουδων*? C. S.
- 852 6 *αιηουδων* l. Voeg bij: *αιηουδων* of *αιηουδων* kw. zva. *αιηουδων* *αιηουδων* *αιηουδων* KN. veel, in menigte, krielen van menschen of beesten.
- b 3 *αιηουδων* voeg bij: of *αιηουδων*
- 853 a 16 v.o. *αιηουδων* verbast. v. Port. gobernador.
- 868 15 *αιηουδων* ML. KN. het tandvleesch, kevel. — *αιηουδων* wat naar een kevel geijkt, nl. de schuins afloopende zijde aan de snee van een beitel, schaaflijzer of lineaal.
- 878 b 8 v.o. *αιηουδων* i. pl. v. *αιηουδων* l. *αιηουδων*
- 911 2 *αιηουδων* voeg bij: 2. zva. *αιηουδων*? in *αιηουδων* en diverse plaatsnamen, vrg. *αιηουδων*. C. S.
- 912 12 v.o. *αιηουδων* voeg bij: 2. zva. *αιηουδων* in diverse plaatsnamen als — *αιηουδων* — *αιηουδων* enz. C. S.
- 923 a 14 *αιηουδων* voeg bij: Wangsallan: *αιηουδων*

Bl. kol. regel. woord.

- αιηουδων* = *αιηουδων* C. S.
- 923 a 13 *αιηουδων* voeg bij: Wangsallan: *αιηουδων* = *αιηουδων* = *αιηουδων* C. S.
- 927 17 v.o. *αιηουδων* l. blaauw.
- 928 19 v.o. *αιηουδων* voeg bij: *αιηουδων* (voor *αιηουδων*) en *αιηουδων* met een volg. complement: voor loon (iets doen). PK.
- 940 b 9 *αιηουδων* voeg bij: het grondw. *αιηουδων* bet. volg. ww. babbelachtig, wanneer men van dingen spreekt, die niet behooren verteld te worden; en — *αιηουδων* (zie *boven*) te babbelachtig (*misschien wel* door babbelachtigheid zich verraden; volg. PK. zva. te erg, 't loopt in 't honderd, bv. Babad Padjadjaran 1, bl. 79 en 89).
- 942 9 *αιηουδων* zie *αιηουδων*
- 945 3 v.o. *αιηουδων* voeg bij *αιηουδων* W. P. 403.
- 948 a 20 v.o. *αιηουδων* hetz. als *αιηουδων* zie bij *αιηουδων*
- 949 b 8 v.o. *αιηουδων* voeg bij *αιηουδων* of — *αιηουδων* B. S. C. S.
- 965 a 14 *αιηουδων* — *αιηουδων* ook iemand onderhouden, de kost geven.
- 991 b 19 v.o. *αιηουδων* — *αιηουδων* en *αιηουδων* ook op weg aanranden, PK.
- 992 11 *αιηουδων* voeg bij: *αιηουδων* KI.
- 1001 16 *αιηουδων* ook naam van de *něgără Prā-bālinggā*.
- 1027 11 v.o. *αιηουδων* hetz. als *αιηουδων*

